Η ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΜΕΤΑ ΤΩΝ
ΕΞΗΓΗΣΕΩΝ ΣΥΝΤΟΜΩΝ ΤΕ
καὶ ἀναγκαίων.

FRO BEN.

BASILEAE M. D. LVIII.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΠΙΚΡΟΙ τὴν Ὀδύσσειαν καθὰ καὶ τὴν Ἰλιάδα εἰλήχασι λογισταί, ἢ μᾶλλον ταύτην ἤπερ ἐκείνην διαπαρατηροῦσι. δίδωσι δὲ λαβὰς ἐκείνοις, ὃ καὶ ἐνταῦθα πολὺ τὸ μυθῶδες. καὶ τοῦτο διαβάλλοντες ἐκεῖνοι, συνεκβάλλουσι τῷ μύθῳ καὶ τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὸ τοῦ ψεύδους παρένθετον ὑπόληψιν ἔχοντες καὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν αὐτήν. χρὴ δὲ οὐχ οὕτω ποιεῖν, ἀλλὰ τὸ ἔρεισμα σκοπεῖν τῆς ποιήσεως. ἐκεῖνο εἰδότας, ὡς ἄρα νόμος τοῖς ποιηταῖς μὴ γυμνὴν τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεσθαι, ἀλλὰ μύθοις καταπυκάζειν. ὧν τοὺς μὲν, ὑπ' ἄλλων ἤδη πλασθέντας, ἀναλέγονται. τοὺς δὲ, καὶ αὐτόθεν προσαναπλάττονται. δέδονται γὰρ κατὰ τοὺς τεχνογράφους τῇ ποιήσει, καὶ τερατεύεσθαι. ὡς ἂν ἐκ τούτων ἡδονήν τι ἅμα τοῖς ἀκροαταῖς καὶ ἔκπληξιν ἐμποιήσῃ. οὕτω τοίνυν καὶ ὁ ποιητὴς πολλαχοῦ, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, τοῖς ἱστορουμένοις ὁμολογῶν, παραπλέκει καὶ μύθους. καὶ τοῖς θρυλλουμένοις ἀληθέσι, προστίθησί τι καὶ τῶν οὐκ ἀληθῶν, ἐκὼν ἐῶν τοῦ ἀνισῶν τὴν τοῦ ἀδυνάτου γραφήν. καὶ οὐ πάντῃ πρὸς πλάσμα διασκευάζει καὶ μύθους, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν φάναι, πολλὰ ψεύδεα λέγει ἐτύμοισιν ὁμοῖα, ὅθεν ἄν τις οὐδὲ ἴδοιτο. πολλὰ μέντοι καὶ οὐ πάντα ψεύδεται. οὐ γὰρ ἂν ἔτι ἐτύμοις ὁμοῖα ἡ ποίησις φθέγγοιτο, ἐὰν ψευδῆ πάντα εἴη συνείρουσα. αὐτίκα τῆς Ὀδυσσέως πλάνης τὸ πολὺ, περὶ Σικελίαν γενέσθαι καὶ Ἰταλίαν καὶ ἐπέκεινα τεθρύλληται συμφώνως τῷ ποιητῇ. καὶ τοῦτο δηλοῖ δίχα πολλῶν ἄλλων, καὶ ὁ τῆς ἱστορίας Λατῖνος, καὶ ὁ Αὔσων, οἱ ἐξ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης κατά τινας. οἳ καὶ τῆς ὁμωνύμου αὐτοῖς χώρας ἐκράτησαν, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν τὰ ἔθνη ἐκάλεσαν. ὁμολογεῖ δὲ τούτοις, καὶ ἡ ἐν Ἰβηρίᾳ πόλις Ὀδύσσεια. καὶ ὁ ἐν παροιμίαις τιμώμενος ἥρως ὁ βαρύμηνις, εἷς τῶν Ὀδυσσεῖ συμπλευσάντων ἑταίρων, ἐν Τεμέσῃ τῇ Ἰταλικῇ τιμώμενος. καὶ οὕτω μὲν οὐκ ἔστιν ἀμφιβάλλειν ὅτι ἐκεῖ τὰ πλείω πεπλάνηται Ὀδυσσεύς. ὁ δέ γε ποιητὴς, ἔστιν ἃ τῶν τῆς Ὀδυσσέως πλάνης καὶ ἐξωκεανίζων φαίνεται, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς φανερῶς δειχθήσεται. φυλάττων μὲν καὶ τὰ τῆς ἱστορίας, προστιθεὶς δὲ καὶ τερατολογίαν ποιητικήν. καὶ ποιήσεως νόμῳ, τὸ ψεῦδος τῇ ἀληθείᾳ παραμιγνύς. καὶ τὰ μὲν διδάσκων, τὰ δὲ ἐκπλήττων ἢ καὶ ψυχαγωγῶν. οὕτω δὲ καὶ τὸν Αἴολον καὶ τοὺς Κιμμερίους καὶ τὰ κατὰ τὴν Καλυψὼ ἐξ ἱστοριῶν ἀληθῶν ἐρανισάμενος ὡς δειχθήσεται, προσεπιτίθησί τι καὶ τερατολογίας. πῆ μὲν, ἐκτοπίζων τὰ ἱστορούμενα ἢ μετακινῶν αὐτὰ ἐξ ἄλλων τόπων εἰς ἄλλους. πῆ δὲ, τὰς ἰδιότητας τῶν ἱστορημένων προσαύξων καὶ μετάγων εἰς τὸ παραδοξότερον. ἐκτοπίζων μὲν, ὡς ὅτι τοὺς Κιμμερίους τὸ ἀληθῶς βόρειον ἔθνος, εἰς τοὺς ἑσπερίους τόπους τοὺς πρὸς τῷ ᾅδῃ μετάγει ψευδῶς. καὶ τὴν τῆς Καλυψοῦς δὲ νῆσον, εἰς ὠκεανὸν μετατίθησι. τὰς δὲ ἰδιότητας ἐπαυξάνων, ὡς ὅτι τοὺς Λαιστρυγόνας ἀγρίους ἄλλως ὄντας, αὐτὸς καὶ ἀνθρωποφαγοῦντας ποιεῖ. καὶ τὸν Αἴολον δὲ τεχνίτην ὄντα τοῦ πλεῖν, ἐγκατακλείειν τοὺς ἀνέμους φησίν. οὐ ψευδόμενος πάντῃ, ἀλλ' ὑπερβάλλων τὸ ἱστορούμενον. ψεῦδος γὰρ ἁπλῶς διόλου τῆς Ὁμήρου καταγνῶναι ποιήσεως, πάντῃ ψευδός. ψεῦδος γὰρ τοιοῦτον, οὐδ' αὐτὸς ἐρεῖ, εἴποι ἂν αὐτός. μάλα γὰρ ἐπίμωμός ἐστιν, ἀκούσει γὰρ ἂν, ὃ καὶ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῷ Εὐμαίῳ. τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα, μαψιδίως ψεύδεσθαι; ὡς τό γε ἄλλως μὴ μαψιδίως ἀλλ' ἐνδίκως ψεύσασθαι, ἐπιτηδευτέον ποτὲ καὶ οὐ φευκτέον τοῖς γε ἐχέφροσι. τὸν γοῦν Αὐτόλυκον, ὅρκῳ κεκοσμῆσθαι φησίν. ὅ ἐστι, τὸ ψεύδεσιν εὐτέχνως ὅρκοις σοφίζεσθαι. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ὀδυσσέα φανερῶς εἰσάγει ψευδόμενον, ἔν τε τοῖς πρὸς τὸν Εὔμαιον τὸν δοῦλον λόγοις, καὶ ἐν ἄλλοις. ὅπερ οὔτε πάντα ψευδόμενον ὑποληπτέον τὸν ποιητὴν, οὔτε μὴν πάντα φθεγγόμενον πρὸς ἀλήθειαν. ἀλλὰ τῷ ἀληθεῖ καὶ ψεύδους τι παραπλέκοντα, καθὰ καὶ τῷ Πολυβίῳ δοκεῖ. ὃς τῇ τοῦ Ὀδυσσέως πλάνῃ καθὰ καὶ τῷ Ἰλιακῷ πολέμῳ μικρά φησι τὸν ποιητὴν προσμυθεύσασθαι. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. Ἠθικωτέρα δὲ τῆς Ἰλιάδος κατὰ τὴν παλαιὰν ἀλήθειαν ἐστὶν ἡ Ὀδύσσεια. ὅ ἐστι, γλυκυτέρα τε καὶ ἀφελεστέρα. ἤδη δὲ καὶ ὀξυτέρα διὰ τὰ ἐν φαντασίᾳ ἐπιπολαίῳ ἀφελείας βάθη τῶν νοημάτων, ὡς οἱ τεχνικοὶ λέγουσι. τοῦτο γάρ ἐστιν ὀξύτης ῥητορική, νοημάτων βαθύτης ἐν ἐπιπολαζούσῃ ἁπλότητι. ἰστέον δὲ ὅτι πάνυ γλίσχρα τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, καὶ ἄπορα, καὶ ὀλιγοῦλα. καὶ εἰ μὴ ὁ ποιητὴς ἐξευρετικὸς, οἷος αὐτὸς, μηχανὰς πλατυσμοῦ τῇ ποιήσει ἄλλοτε ἄλλας, δι' ὧν, τὸν τοῦ Τηλεμάχου πλοῦν. τὴν παρὰ τοῖς Φαίαξι μακρὰν ἀδολεσχίαν. τὰ παρὰ τῷ Εὐμαίῳ λαμπρὰ ψεύσματα. καὶ τὰ ἄλλα, ἐν στενῷ κομιδῆ ἔκειτο ἂν τῷ τὰ τῆς κατὰ ποίη-

σιν διασκευῆς. δεῖ ἀλλὰ ταῦτα καὶ τοιαῦτα πολλὰ τεχνησάμενος, τὴν σειρὰν ἀπαρτίζει τοῦ βιβλίου πολυπειρίας, εὐρεῖαι πρὸς τὰ διάδε λογογραφίας ἐξήχονται καὶ ὡς ἐκ χειμάρρους λιβάδος, πλήθοντας ῥητορείας ἐξέρρευσε ποταμούς. ὁποῖοι οὐχ ἥκιστα καὶ τὴν Ἰλιάδα περιλιμνάζουσιν. εἰ καί τις τιμόλαος, ὁ εἴτε λαρισαῖος εἴτε μακεδὼν εἴτε καὶ ἄμφω, λαφυδρίαν δι' ἐκεῖ κατὰ πηγοὺς τοῦ ποιητικοῦ ὠκεανοῦ, ὠχετεύσατο μεσαγκείας πρὸς δίνην, σίλους ὥσπερ τινὰς ἐμύξας τὰ παρ' ἑαυτοῦ. λέγεται γὰρ ὅτι παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι ἐκεῖνος, στίχον πρὸς στίχον. ἐπιγράψας τὸ σύγγραμμα, τρωικά. δι'. μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλῆος, ὃν ἔθετο χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης. οὐλομένην, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε μαρναμένοις ὅτε τρωσὶν ἄστυ πολέμιζον αἰχμητῶν. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν, ἕκτορος ἐν παλάμῃσι δαϊζομένων ὑπὸ δουρί. καὶ οὕτω μὲν ὁ εἰρημένος τιμόλαος τὴν ὁμηρικὴν Ἰλιάδα, ὡς οὐδ' ὀνθυλεύσας ἐλίπανε. τρυφιόδωρος δέ φασιν ἀνάπαλιν αὐτῷ δραμών, Ὀδύσσειαν λειπογράμματον πεποίηκεν ἱστορεῖται, ἀπελάσας αὐτῆς τὸ σίγμα. τάχα μὲν, οὕτω τυχὸν ἄλλως. ἴσως δὲ, καὶ ἵνα μὴ ψελλὸς ὢν, ἀχρεοῖ τὴν λαλιὰν δι' αὐτοῦ. καθὰ καὶ οἱ τραυλίζοντες, ἀπέχονται τοῦ ρ στοιχείου, ἵνα μὴ ὁ τραυλισμὸς αὐτοὺς ἐλέγχῃ. ὅτι δὲ ὁ τοῦ σίγμα ἦχος καὶ ἄλλως λυπεῖν οἶδεν ἀκρόασιν διὰ τὸ συχνὸν τοῦ σιγμοῦ ὅτι στοιβάζεται ὡς ἐν τῷ, ἔσωσά σ' ὡς ἴσασι καὶ ἑξῆς τοῦ Εὐριπίδου, δηλοῖ καὶ ὁ πρός τινα ἐν δράματι ἀστειασμοῖς τοῦ τὰ ἤπειζοντα, εἰπών, ὡς εὖγέ σοι ὅτι ἀπήλλαξας ἡμᾶς τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. ὁ δὲ τοιοῦτος ποιητής. ὁ λόγῳ πλουτῶν. οὗ φράσαι ἀμείνων οὐδείς. ὁ διασκευάσαι δεξιώτατος. ὁ διηγήσασθαι πιθανώτατος. ὁ πάσης τῆς ἐν λόγοις τέχνης καθηγητής. ἐξ οὗ οἷά τινος ὠκεανοῦ, πάντες, ποταμοὶ καὶ πᾶσαι λογικῶν μεθόδων πηγαί, ὅμως οὐδ' αὐτὸς ἐξέφυγε παρεγγράπτου γραφὴν συγγραφῆς. φασὶ γὰρ ναυκράτην τινὰ ἱστορεῖν, ὡς ἄρα φαντασία γυνὴ μεμφῖτις, σοφίας ὑποφῆτις, νικάρχου θυγάτηρ, συντάξασα τόν τε ἐν Ἰλιάδι πόλεμον καὶ τὴν ὀδυσσέως πλάνην, ἀπέθετο τὰς βίβλους εἰς τὸ κατὰ μέμφιν τοῦ ἡφαίστου ἄδυτον. ἔνθα τὸν ποιητὴν ἐλθόντα, λαβεῖν παρά τινος τῶν ἱερογραμματέων ἀντίγραφα, κἀκεῖθεν συντάξαι τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν. ὅτι δὲ ἢ αἰγύπτιος ὁ ποιητὴς ἢ εἰς αἴγυπτον φοιτήσας ἐμαθήτευσε τοῖς ἐκεῖ, ἱστοροῦσί τινες. καὶ ἐν τῷ περὶ τῶν πλαγκτῶν δὲ λόγῳ ἐν τοῖς ἑξῆς τοῦ βιβλίου τούτου, τεθήσεταί τις ἱστορία τοῦτο δηλωτική. σωφροσύνη δὲ τῆς ποιήσεως ταύτης ὁ κεφαλαιωδέστατος σκοπός. καὶ φιλανδρίαν δὲ παιδεύει εὔνομον τὸ βιβλίον τοῦτο, προθέμενον τὴν πηνελόπην εἰς ἀμφοτέρων ἀρχέτυπον. ἤδη δὲ καὶ ἀδικίας ἀπέχεσθαι ὑποτίθησιν, οἷς τοὺς μνηστῆρας οὐ δίκαια πλημμελοῦντας, ἀπαλλάττεσθαι οὐκ εὖ ἱστορεῖ. ὅσα δὲ καὶ ἄλλα σπουδάζει ὁ ποιητὴς παιδεῦσαι νόμῳ οἰκείῳ, βιωφελὴς γὰρ πᾶσα ποίησις, τὰ κατὰ μέρος τοῦ βιβλίου διδάξουσιν. ἀναπληροῖ δέ πως καὶ τὴν Ἰλιάδα ἡ βίβλος αὕτη. ἃ γὰρ ὁ ποιητὴς ἐκεῖ ἐνέλιπεν, ἐνταῦθα προσανεπλήρωσε. καὶ ἔστιν ἐνταῦθα δίχα τῶν ἄλλων, ἀχιλλέως τε θάνατον εὑρεῖν τὸν ἐκεῖ σιγηθέντα. καὶ αἴαντος τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ λοκροῦ ἅπερ ἐκεῖ οὐκ ἔγνωμεν. καὶ ἀριστείαν νεοπτολέμου. καὶ δόλον ὀδυσσέως ὅτε τρώων πόλιν κατεῖδε. καὶ τὰ κατὰ τὸν δούρειον ἵππον. καὶ ἄλλα ὧν οὐδὲν ἀειδέλως τῇ Ἰλιάδι ἐντέθειται. καὶ ὅλως, καρύκευμά τι τοῦ ποιητοῦ ἐνταῦθα τὰ τῆς Ἰλιάδος ἐστὶν ἐλλείμματα. ἔσται δὲ ἡμῖν καὶ ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι τῆς μεταχειρίσεως ἡ ἐμβολή, οὐ κατὰ ἐξήγησιν ὡς ἄλλοις ἔμελλεν, ἀλλὰ κατ' ἐκλογὴν τῶν χρησίμων τοῖς ἐπιτρέχουσι καὶ μὴ ἐν δυσχερεῖ ἔχουσιν ἑαυτοὺς ἐπανεῖναι τῷ τῆς ποιήσεως πλάτει χαλαίτερον. πολλὰ δὲ τῶν τῇ ὀδυσσείᾳ ἐγκειμένων. αἳ ταῖς τοιαύταις παρεκβολαῖς συνείληπται, διὰ τὸ εἰ τὰς εἰς τὴν Ἰλιάδα ἱκανῶς εἰρῆσθαι περὶ αὐτῶν. ἀρχὴ δὲ τῶν ὀδυσσειακῶν παρεκβολῶν ἐντεῦθεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α· ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Θεῶν ἀγορὰ γίνεται, περὶ τοῦ τὸν Ὀδυσσέα εἰς Ἰθάκην πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς Καλυψοῦς νήσου. μεθ' ἣν ἡ Ἀθηνᾶ εἰς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μέντῃ βασιλεῖ Ταφίων. γενομένης δὲ ὁμιλίας, παραινέσασα ἡ Ἀθηνᾶ Τηλεμάχῳ παραγενέσθαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ζήτησιν, ἐς Πύλον μὲν πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτην δὲ πρὸς Μενέλαον, ἀπαίρει ἔμφασιν δοῦσα ὡς θεὸς ἦν, καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται εὐωχία.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Α· ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ἄνδρα ἀνὴρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς πενταχῶς, ὁ ἤδη τέλειος τὴν ἡλικίαν, καὶ ὁ συζευχθεὶς γυναικί. καὶ ὁ ἀνδρεῖος. καὶ ὁ φύσει. τουτέστιν ὃν ἐξ ἀνάγκης οἶδεν ἡ φύσις ἀντιδιῃρημένον τῇ γυναικί. ἐνταῦθ' οὖν ἄνδρα, τὸν φύσει φασίν. ἀνὴρ κατὰ πέμπτον σημαινόμενον, καὶ ὁ ἁπλῶς ἄνθρωπος. Ἔννεπε, ἢ ἀντὶ τοῦ φράζε ἢ ἀντὶ τοῦ λέγε ἁπλῶς κεῖται, τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἐνίσπειν καὶ ἐνίσπες. ἐπίπληξιν δηλοῦσι, τὴν διὰ λόγων. Πολύτροπον, ταυτόν ἐστι τῷ, εὐκίνητον. ποικίλον. πολύμητιν. πολύνουν. ἐπιχειρηματικόν. πολύβουλον. πολύστροφον. πολύτροπος ἐστὶ, ὁ διὰ πολλὴν ἐμπειρίαν πολύφρων, καὶ ὡς εὐελπίδης ἂν εἴποι, ποικιλόφρων. τρόπον, οὐκ οἶδε τὸ ἦθος ὁ ποιητής. ὥστε οὐδ' ἂν λέγοι πολύτροπον, τὸν πολυήθη καὶ τὰ ἤθη διάφορον. ἢ κέχρηται δέ πως, πολύτροπον τὸν Ὀδυσσέα καλέσας, δόλιον καὶ φρόνιμον βουλόμενος προσειπεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι Ὁμήρου πολύτροπον τὸν Ὀδυσσέα γράψαντος, τὴν τις ὕστερον σκωπτικῶς παρῳδήσας, ἔγραψε τό, ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύκροτον, ὅπερ ἐστὶ, κακοτεχνῆ ἢ μὴ ἁπλοῦν. παρὰ τὸ τοῦ κωμικοῦ κρόταλον.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε.
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω.
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν, καὶ νόστον ἑταίρων.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἑτάρους ἐρρύσατο ἱέμενός περ·
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
Νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο
Ἤσθιον. αὐτὰρ ὁ, τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Τῶν ἁμόθεν γε θεὰ θύγατερ Διὸς εἰπὲ καὶ ἡμῖν.

Νόον δὲ ἐστὶν. ἦθος. ἔθος. διαταγήν. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι νόον ἐνταῦθα ἐστι νοῆσαι, οὐ μόνον τὸ κατὰ τὴν ξένα θέμενον ἔθιμον καὶ νόμιμον ἐν ἔθνεσι, καὶ τὸ κατ' ἦθος καὶ διαγωγήν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν τῆς Ὀδυσσείας νοῦν. ἵνα εἴπῃ, ὅτι πολλῶν ἀνθρώπων ὁ Ὀδυσσεὺς ἰδὼν ἄστεα, νόον ἔγνω. τουτέστι μαθὼν, συνήγαγε νοῦν.

Ἐπλάγχθη ἀπὸ τοῦ πλάζω. τὸ πλανῶ. ὃ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀπὸ τοῦ ἄλη γίνεται προσθέσει στοιχείων τοῦ π καὶ λάμβδα. ἢ ἀπὸ τοῦ πλαγιάζειν τοῦ ὀρθοῦ. Ἐπεὶ, οὐ μόνον σύνδεσμός ἐστιν αἰτιολογικὸς, ἀλλ' ἐν πολλοῖς καὶ χρονικὸν ἐπίῤῥημα. ὡς καὶ ἐνταῦθα. ἐπεὶ τροίης πτολίεθρον ἔπερσεν, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ.

Ἱερὸν πτολίεθρον τροίης, ὡς θεόκτιστον λέγεται ὑπὸ ποσειδῶνος καὶ ἀπόλλωνος κτισθὲν θεραπεία δὲ τοῦ μύθου κατὰ παλαίφατον, ὅτι χρήματα ποσειδῶνός τε καὶ ἀπόλλωνος, εἰς ἀποικισμὸν τοῦ ἰλίου ὑπὸ λαομέδοντος δεδαπάνητο. τινὲς δὲ οἴονται ὅτι ἀστείως τὸ κοινὸν παντὸς κτίσματος, ὁ μῦθος διὰ συμβόλων τῇ τροίᾳ ἐξιδίωσε. παντὶ μὲν γὰρ τειχίσματι καὶ ἁπλῶς οἰκοδομήματι, χρεία ποσειδῶνος τὲ ἤγουν ὑγρότητος δι' ἧς ὁ τίτανος ἢ ὁ πηλὸς ἁρμόσει τοὺς λίθους, καὶ ἀπόλλωνος ἤτοι θερμότητος ἡλιακῆς τῆς ἐν τῷ περιέχοντι, ὡς ἂν ἐξικμαζόμενον συμπαγείη τὸ κτιζόμενον. Πόντος κυρίως τὲ καὶ κοινῶς, πᾶν πέλαγος. Ἄστυ κοινῶς μὲν, πᾶσα πόλις. ὅθεν καὶ ἀστεῖος κυρίως ἀνὴρ, ὁ ἐξ ἄστεος καὶ μὴ ἀγρότης. ἀττικοὶ δὲ, ἰδίως οὕτω τὰς ἀθήνας ὠνόμαζον, κατά τι ἐξαίρετον. Ἀρνύμενος ὅ ἐστιν ἀντικαταλλασσόμενος, ἀπὸ μέρους εἴληπται τῶν πάλαι ποτὲ μεσιτευόντων ζώων τοῖς συναλλάγμασι, τουτέστιν ἀπὸ τῶν ἀρνῶν. ἀφ' ὧν καὶ σοφοκλῆς ἄρνειον φόνον λέγει τὸν τῆς λείας ἁπάσης τῆς συμμίκτου. καὶ ἔστι κυρίως μὲν ἄρνυσθαι, τὸ ἄρνα διδόντα ὡς ἐν καταλλαγῇ, ἀντιλαμβάνειν τι ἕτερον χρήσιμον. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς ἀντικαταλλάσσεσθαι. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τῶν ἀρνῶν τὸ ἄρνυσθαι εἴληπται, οὕτω καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τοῖς ζῴοις πώλων, εἴρηται τὸ πωλεῖν. ἀρέσκει δέ τισι καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων. τὸ ὠνεῖσθαι παράγεσθαι. ἄλλοι μέντοι τὸ ἀρνύμενος, φασὶν ἀντὶ τοῦ λαμβάνων καὶ περιποιούμενος, ἀπὸ τοῦ αἴρω.

Ἥν τε ψυχὴν, ἤγουν ἰδίαν φίλαυτον γὰρ καὶ φιλόζωον ἐν τοῖς καιρίοις ὁ πᾶς αἰεὶ ἄνθρωπος.

Σφετέρῃσιν, ἀντωνυμία ἐστὶ τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ ταῖς ἐκείνων. Ἀτασθαλία οὐ μόνον ἡ ταῖς ἄταις θάλλουσα ἀφροσύνη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν θαλίαις ἤγουν εὐωχίαις ἄτη ἐκ τρυφῆς ὥς φησιν ἀθήναιος.

Ὑπερίων δὲ ἥλιος, ἢ πατρωνυμικῶς ὁ κατὰ πίνδαρον ὑπεριονίδης. ἢ ἐπιθετικῶς, ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰών.

Ἦμαρ νόστιμον τὸ τῆς οἴκαδε ὑποστροφῆς λέγει. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, καὶ βρῶμα φασὶ νόστιμον. καὶ νόστον δὲ, τὴν ἡδύτητα. ὅθεν καὶ εὔνοστος. θεὸς ἐπιμύλιος, δοκοῦσα ἐφορᾶν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων.

Ἁμόθεν, δηλοῖ μὲν τὸ ποθὲν καὶ ἀπό τινος ἑνός.

Ἔνθα οὐ μόνον τοπικόν ἐστιν ἀλλὰ καὶ χρονικόν. ἀντὶ τοῦ τότε.

Καλυψὼ μὲν ἐπὶ τῆς ἐνεργούσης μέν τι ἐν τῇ γῇ καὶ τοῖς φυτοῖς καὶ τοῖς νάμασι φυσικῶν δυνάμεων τίθεται, δι' ὧν αἱ τῶν καρπῶν προσθῆκαι ἐν καιρῷ γίνονται, κατὰ τὸ νέον φαινόμεναι, ἤτοι κατὰ τὸ ἔαρ. ὅθεν καὶ ἡ νύμφη συντίθεται. οἱονεὶ νεόμφη κατὰ αἰολικῶς νύμφη. ὁ δὲ μῦθος, καὶ δαιμόνιά τινα νύμφας φησὶ, γεωχαρῆ καὶ σωματικώτερα. ὁποῖαί τινες αἱ νηΐδες. καὶ ἁμαδρυάδες. καὶ ἁμαμηλίδες. καὶ ὀρεστιάδες. καὶ λειμωνιάδες αἱ μυθικαί. τοιαύτη τις καὶ ἡ καλυψὼ κατὰ τὸν μῦθον. ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ κίρκη. ἃς καὶ αὐδηέσσας ὁ ποιητὴς ἐρεῖ. ὅ ἐστιν, ἀνθρωπίνῃ καὶ τῇ κάτω καὶ καθ' ἡμᾶς χρωμένας φωνῇ. τοῦτο γὰρ ἡ αὐδή. καὶ αἱ καθ' ἡμᾶς δὲ νύμφαι, ἐξ ὁμοιότητος τῶν τοιούτων νυμφῶν, τὴν ἐπωνυμίαν εἰλήφασι. καὶ αὗται γὰρ ἄρτι θαλαμευόμεναι, νέον φαίνονται ὅτι τῆς ἡλικίας ἔαρ αὐταῖς ἐπανθεῖ.

Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον
Οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν.
Τὸν δ' οἶον νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς
Νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι,
Εἰς ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι, θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
Νόσφι ποσειδάωνος. ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας.
Αἰθίοπας. τοὶ διχθὰ δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν.
Οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος.
Ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης,
Ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὀλυμπίου ἁθρόοι ἦσαν.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος αἰγίσθοιο,
Τόν ῥ' ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' ὀρέστης.
Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα.

Δῖα ἡ ἐνδοξοτάτη, διὰ τὸν δία συντάσσεται ὑπερθετικῶς μετὰ γενικῆς. ἐπεὶ γὰρ ὑπερκεῖσθαι πάντων δοκεῖ ὁ ζεὺς, διὰ τοῦτο καὶ τὸ δῖος καὶ τὸ δῖα ἐκ τοῦ διὸς γενικῆς γενόμενα, ὑπερθετικὴν σύνταξιν ἔχουσιν.

Γλαφυρὸν κυρίως μὲν, ἐπὶ χειροποιήτου κοιλότητος, οἵας οἱ λιθοξόοι καὶ οἱ ξοανογλύφοι ἐντυποῦσι, παρὰ τὸ γλάφω τὸ κοιλαίνω γενόμενον. ἐπεὶ δὲ σπηλαίου, μεταφορικῶς λέγεται καὶ ἐπὶ νεὸς, διὰ τὸ ἁπλῶς κοῖλον ὃ καὶ τοῖς γλαφυροῖς παρέπεται. λέγεται καὶ νοήματα γλαφυρὰ, τὰ ἔχοντά τι βα-

θὺ,

θὺ, πλὴν μετὰ καὶ χάριτος καὶ διαφανείας τινὸς καὶ λαμπρότητος, ὡς μὴ πάνυ εἶναι διὰ τὸ βάθος σκοτεινά. εἰ δὲ καὶ κατινοῦ στόμα γλαφυρὸν ἀκούσῃς σοφοῦ τινος λέγοντος, ἐντεῦθεν ποθεν νόει μετιλῆχθαι τὴν λέξιν. ἀλλὰ καὶ ὅτι τις λέγει φρέαταν τὰ λεῖα γλαφυρὸν, διὰ τὸ ἐπικυρτοῦσθαι τοὺς στάχυας τοῦτο λέγει, καὶ γίνεσθαί τινα οὕτω ὑπ᾽ ἐκείνοις κοιλότητα. Ὅτι δοκεῖ μὲν ἀδιάφορα εἶναι ὁ πόσις τε καὶ ὁ ἀνὴρ, σοφοκλῆς δὲ ἐν τραχινίαις, ὑπεμφαίνει διαφοράν τινα τῶν λέξεων τούτων ἔνθα δέδοικεν ἡ πέραμος ἡ δηιάνειρα, μή ποτε ὁ Ἡρακλῆς, αὐτῆς μὲν εἴη πόσις, τῆς δὲ νεωτέρας Ἰόλης ἀνήρ. παρωνόμασαι δὲ ἀπὸ τῆς πόσεως ὁ πόσις, ὡς δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς, διὰ τὴν σπερματικὴν ὑγρότητα. ὡς καὶ ὁ ἄρσην, ἀπὸ τοῦ ἄρδειν. καὶ ὁ υἱὸς ἀπὸ τοῦ ὕειν. Περιπλομένων ἐνιαυτῶν, ἐκ τοῦ περιπελομένων γίνεται ὅ ἐστι γενομένων ἢ περιπλεόντων, κατὰ συγκοπήν. Ἐπεκλώσαντο θεοί, τροπικῶς ῥηθὲν ὡς ἀπὸ τῶν κλωθομένων νημάτων, εἱρμόν τινα σημαίνει καὶ κύκλον καὶ εἴλησίν τινα καὶ στροφὴν τῶν ἐν γενέσει πραγμάτων. οὐκ ἐχόντων μένειν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. Ἀέθλους, σημειωδῶς ὁ ποιητὴς εἶπε τοὺς τοῦ Ὀδυσσέως πόνους καὶ δὴ ἀγῶνας. ἐνοῦθεν δὲ πρός τινων τὸ ἄεθλον, καὶ ἀντὶ τοῦ μόχθων καὶ πόνων, παρὰ τὸ α στερητικὸν καὶ τὸ ἐθέλειν, ὃς οὐκ ἄν τις ἐθέλοι. Ὅτι ἡ τοῦ ποσειδῶνος ὀργὴ ἡ κατὰ Ὀδυσσέως τρέφει ἵνα πέλαγος μύθου πλατὺ, ἀλληγορίας κυάθῳ μετρήσωμεν, δυστυχίαν παραδηλοῖ τοῦ ἥρωος κατὰ θάλασσαν. καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ ἀσπερχὲς μενεαίνειν αὐτῷ ὁ τῆς θαλάσσης ἐπιστάτης ποσειδῶν. νίσωρ μέντοι ἐπιτυχὴς τοῦ πλοῦ γενόμενος, οὐ μόνον φίλος ποσειδῶνος λέγεται, ἀλλὰ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτῷ εἰσποιεῖται παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Ἀσπερχὲς κατ᾽ ἐπίτασιν τὸ πολυασπερχὲς καὶ σπερχὲς καὶ πολυσπούδαστον, σοφοκλῆς δὲ αὐτὸ διασπερχὲς λέγει. Τοὶ δ᾽ ἀθάνατοι, ἀντὶ τοῦ οἱ μὲν μεμερισμένοι εἰσὶ, δωρίδι καὶ ἰάδι μεμέρισται διαλέκτῳ. καὶ ἔστιν ἰωνικὸν μὲν, τὸ διθάνατοι. δωρικὸν δὲ, τὸ τοί.

Διχθὰ, ἐκ τοῦ δὶς ἐπιρρήματος παρῆκται καθὰ καὶ τὸ διχῇ καὶ τὸ δίχα καὶ τὸ διχάζω καὶ ὅσα τοιαῦτα. δοκεῖ δὲ προϋπάρχειν αὐτῶν, ἡ διὰ πρόθεσις δηλοῦσά που αὐτὴ καθ᾽ αὑτὴν, δισσασμόν τινα. ὡς δῆλον καὶ ἐκ τοῦ διαφάλματος καὶ ἐκ τοῦ διαυλεῖν. Αἰθίοπες, ἀπὸ τοῦ αἴθω ἐξ οὗ καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ αἰθὸς καὶ λέων αἴθων καὶ οἶνος αἶθοψ. καὶ οἱ αἰθίοπες λέγονται, διὰ τὸ ἐπικεκαῦσθαι τὴν ὄψιν ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ὅς φασι κατὰ κάθετον ὢν τῇ αἰθιοπίᾳ ἐπικαίει πλέον. ἔστι καὶ διὸς ἐπίθετον, αἰθίοψ. ἴσως μὲν διότι φαίνεται μυθικῶς ἐπιχωριάζειν τῇ αἰθιοπίᾳ. οὐκ ἀπεικὸς δὲ, καὶ κατ᾽ ἀλληγορίαν οὕτω καλεῖσθαι αὐτὸν, ὡς φαεινόν. παρὰ τὸ αἴθω τὸ λάμπω. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ αἰθὴρ ζεύς. καὶ αἰθρία ἡ κατ᾽ αὐτὸν εὐδία. καὶ αἴθυια ὡς εἰκὸς παρὰ λυκόφρονι ἀθηνᾶ, ἡ φωσφόρος. Ἔσχατοι ἀνδρῶν, τεχῶς νοεῖται. ἢ διότι παρωκεάνιοι κατὰ μεσημβρίαν εἰσὶν οἱ αἰθίοπες, ὧν ἀοίκητος ἡ ἐπέκεινα διὰ καύματος ὑπερβολήν. ἢ ἔσχατοι πρὸς τὰ βόρεια τῆς αἰγύπτου κατὰ ἀρίσταρχον. ἢ κατὰ τοὺς μαθηματικοὺς, ἔσχατοι διὰ τὸ παρ᾽ ἑκάτερα κεῖσθαι τοῦ ὠκεανοῦ. οἱ μὲν νότιοι, οἱ δὲ ἐκεῖθεν ὡς ἂν εἴποι τις ὑπερνότιοι.

Εὐλόγως δοκεῖ ὁ ποσειδῶν τῇ τῶν αἰθιόπων γῇ χαίρειν. αὐτοὶ μὲν γὰρ, περὶ λιβύην. ἀπὸ λιβύων δὲ ἐξ ἀρχῆς κατὰ Ἡρόδοτον τὸ τοῦ ποσειδῶνος ὄνομα ἦλθεν εἰς ἕλληνας, καθὰ καὶ τὸ τοῦ ἡρακλέος.

Ταύρων καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβη τῷ ποσειδῶνι ἐθύετο. ταύρων μὲν διὰ τὸ γόνιμον τοῦ ὕδατος τὸ ἐκ τοῦ ἄρδειν, καὶ ἄλλως δὲ, διὰ τὸ τοῦ ὕδατος ἔστιν ὅτι μυκηθμὸν καὶ πληκτικὸν τοῦ πελάζοντος καὶ ἑλικτὸν δὲ δίκην κέρατος. ἀρνειῶν δὲ, διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ πάχος καὶ θαλερόν. καὶ διὰ τὸ δὴ εἰπεῖν, χροιὰν ἔχοντες τῆς γαλήνης καὶ ἁπαλὸν ἐν εὐδίᾳ κοιλερῷ. ἰστέον δὲ ὅτι οὐ ταὐτὸν δηλοῦσιν οἱ ἄρνες καὶ οἱ ἀρνειοί, ἀλλὰ πλεῖόν τι ἐστὶ τοῦ ἀρνὸς ὁ ἀρνειός. διὸ καὶ Ὀδυσσεὺς που ἀρνειῷ πηγεσιμάλλῳ εἰκάζεται. καὶ ἀρνειὸς δὲ αὐτὸν σώζει τὸν πολύτροπον, ἐκ τοῦ κύκλωπος. Ἀθρόοι καὶ ἀθρόα καὶ τὸ ἀθρόον, πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως οἱ ἀττικοὶ ἐπνευμάτιζον. ἐπὶ μὲν τοῦ αἰφνιδίου, ψιλοῦντες αὐτὸ διὰ τὴν τοῦ α στέρησιν. οἱονεὶ τὸ δίχα θροῦ, τουτέστι θορύβου. ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμοῦ, δασύνοντες διὰ τὴν ἄθροισιν. ἀθρόον γὰρ, τὸ ἅμα θρῷ ἤτοι θορύβῳ. ἢ τὸ ἅμα θορὸν ἤγουν πηδῆσαν. τὸ δὲ ἀθροιστικὸν α, δασύνεται. ἐκ τοῦ ἀθρόος, γίνεται ἄθρους. δηλονότι ἄθρους ἐπελθὼν ὁ στρατηγὸς, ἤγουν σὺν ὅλῳ τῷ στρατεύματι. Μέγαρον ὡς ἐν ῥητορικῷ φέρεται λεξικῷ, οὐ μόνως τὸ κοινῶς, ἀλλὰ καὶ ἰδικῶς μέγαρα, κατάγεια οἰκήματά φησι ταῖν θεαῖν, ἤγουν δήμητρος καὶ περσεφόνης. αἴλιος δὲ διονύσιος φησὶ καὶ ὅτι μάγαρον οὐχὶ μέγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικὰ ἱερὰ κατατίθενται. Ἀμύμονα ὀνομάζει νῦν τὸ ἀτάσθαλον αἴγισθον ὁ ὁμηρικὸς ζεύς, οὐκ ἐκ τῶν ἐκείνου κακῶν λαβὼν τὸ ἐπίθετον, ἀλλ᾽ ἀφ᾽ ὧν ὡς εἰκὸς εἶχε καλῶν. εἶχε δὲ, τὸ εὐγενές. τὸ εὐειδές. τὸ συνετόν. καὶ εἴ τι που ἄλλο. Ζεὺς οὐ μόνον εἰς ἀμφίβολον ἐκλαμβάνεται, ἀλλὰ καὶ εἰς νοῦν τόν τε κατ᾽ ἄνθρωπον καὶ τὸν τοῦ κόσμου. καὶ εἰς οὐρανόν. καὶ αἰθέρα. καὶ ἁπλῶς ἀέρα. καὶ εἰς ἥλιον. καὶ πολλαῖς εὐθείαις παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποικίλλεται. δὶς γὰρ, οὗ γενικὴ διός. καὶ ζὴν, καὶ ζὰν, καὶ ζάς, καὶ ζὴς. παρὰ φερεκύδῃ. καὶ βοιωτικῶς, δεὺς καὶ δάν. καὶ ὅτι τοῦ ζεὺς, ἔστι καὶ αἰτιατικὴ παρὰ πολυκράτει τῷ σοφιστῇ μονοσύλλαβος, τὸ ζῆν, περισπωμένη κατὰ τὸ λῖς λῖν, καὶ τὰ λοιπὰ τοιαῦτα μονοσύλλαβα· ἐν οἷς καὶ τὸ, τὴν θεῶν ἄρτημαρ. κλαθὲν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ, τὴν θεόν.

Ω πόποι, σχετλιασμὸν δηλοῖ καὶ ἀγανάκτησιν. Βροτός, ὁ θνητὸς μερὸς, ἤγουν μεμοιραμένος καὶ τῷ μόρῳ ὑποπεπτωκώς. ὁ δὲ μῦθος, παρὰ τὸν βρότον παράγει τὴν λέξιν, ὅπερ ἐστὶ μολυσμὸς αἵματος ἐμπεπηγμένος· ἤτοι λύθρον τὸ ἐκ τῶν μυθθομένων γιγάντων. ἄλλως δὲ κοινότερον, παρὰ τὸ ῥέω γίνεται ῥοτὸς ὁ ῥοῦς, ἤτοι λύθρον τὸ ἐκ τῶν μυθθομένων γιγάντων. ἄλλως δὲ, καὶ ῥῶ βρῶ. ἐξ οὗ βρῶσις ἢ διὰ ῥῶσις ὁ ὑποκείμενος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β αἰολικῶς, βροτός. ἴσως δὲ, καὶ ῥῶ βρῶ. ἐξ οὗ βρῶσις ἢ ῥῶσις ζῶντι. οὕτω δὲ καὶ ῥυτὴρ βρυτὴρ ὁ χαλινός. ὁ δ' αὐτὸς, καὶ ποχίσκον δηλοῖ τὸν καὶ ῥόμβον καλούμενον. ὃν τυπτοντες ἱμᾶσι καὶ στρέφοντες, ἠχὴν δινεῖσθαι καὶ ψόφον ἀποτελεῖν. αὖπλις δέ φασι, ῥύμβον αὐτὸν εἶναι διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. ὁ δὲ διὰ τοῦ ο μακροῦ ῥόμβος, προσημφώδη ἐν τοῖς τῶν πολυγαττῶν. δοκῶν αὐτὸς καί τι ἰσχαλέον εἶναι τοῦ ὑφαίνειν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, ἱμάτια προφυρᾶ καὶ κρόκινα ῥόμβοις ὑφαινόμενα. ζήτει δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν θεόκριτον. Ὑπὲρ μόρον τὸ ὑπὲρ προθέσεως δηλούσης ἐστὶν ὅτι περιπτέπταται, καὶ τοῦ μόρου λαμβανομένου ποτὲ ἀντὶ τοῦ καθήκοντος, νοεῖται δὲ αὐτὰ τὸ, ὑπὲρ μόρον ἄλγεα πάσχειν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ καθῆκον. οὕτω δέ φασι καὶ ὑπερβωρέων, ὁ παρὰ τὸ καθῆκον αὐθεκαζόμενος. τὸ ὑπὲρ, ἰσοδυναμούσης τῇ παρὰ ἐν τοῖς τοιούτοις. Ο τι ὁ πρὸς διὸς μάλιστα δὲ Διόθεν πεμπόμενος ἑρμῆς ὁ εὔσκοπος ἀργειφόντης ὁ τῷ αἰγίσθῳ ὑποδεικνύων τὰ μέλλοντα, ὁ καθ' ἡμᾶς φυσικὸς λόγος ἐστίν. οὗ πολλάκις παραδεικνύντος τὸ ὑπεξωρυγμένον, ἡμεῖς τυφλώττοντες, ὅμως περιπίπτομεν καὶ ἀπολλύμεθα. ὅτι δὲ ὁ ἑρμῆς εἰς τὸν λόγον ἀλληγορεῖται, οὐδεὶς τῶν περὶ λόγους ἠγνόησεν. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ, προείπομεν πέμψαντες ἑρμείαν, ὑποβάλλει, μὴ μόνον φυσικὸν λόγον ἀλλὰ καὶ προφορικὸν ὑπονοεῖν τὸν ἑρμῆν, ἦν δὲ τοιοῦτος λόγος, ὁ τοῦ ἀοιδοῦ. ὃν Ομηρος ἐν τῇ γ ῥαψῳδίᾳ ἐρεῖ. ὃς φύλαξ ὢν τῇ κλυταιμνήστρᾳ, κατεπτῆ δὲ τὸν αἰγίσθου ὡς εἰκός. Ακοιτις ἦν καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς ἐρῶ. ὃς φύλαξ ὢν τῇ κλυταιμνήστρᾳ, κατεπτῆ δὲ τὸν αἰγίσθου ὡς εἰκός. ἀλλ' ἐκ παρθενίας λέχον ἀνωτέρω ἔφη, οὐ μόνον ἡ ὁμόκοιτις, ἀλλὰ καὶ ἡ μὴ κοιταζομένη σὺν ἑτέρῳ ἀλλ' ἐκ παρθενίας λέχον ἀνωτέρω ἔφη. Ο τι θαυμασίως ἐνταῦθα κεῖται τὸ εὔσκοπος καὶ τὸ ἀργειφόντης, οὐ γὰρ ὁ δόλιος ἑρμῆς οὐδ' ὁ χθόνιος οὐδ' ὁ στρόφιος οὐδ' ὁ ἐμπολαῖος ἔπεισε τοιοῦτος ἐπείσθη τὸν αἴγισθον, ἀλλ' εὔσκοπος, δι' οὗ προσκοπεῖσθαι εἶχε τὰ μέλλοντα. καὶ ὁ ἀργειφόντης, ὃς ἀργὸν φόνου ὑποτίθεσθαι ἐπεῖσε τὸν αἴγισθον καὶ μὴ κτείνειν τὸν ἀγαμέμνονα. Ης αἴης ἀντὶ τοῦ ἰδίας. Πάντα ἀθρόα ἀπετίσαι, μετιὼν κατὰ παροιμίαν ὡς ἐκ τῶν πολλὰ ὀφειλόντων καὶ μὴ κατ' ὀλίγον ἀποτιόντων ἀλλ' ὁμοῦ πάντα καταβαλλομένων βαρέως ἑαυτοῖς. Γλαυκῶπις. πανταχῶς τὰ παρὰ τὴν ὦπα σχηματίζονται. ἔχουσι τὰ μὲν ἐξ αὐτῆς τὴν εὐθεῖαν ὀξυτόνως. ὡς γλαυκώψ, ὅθεν γλαυκῶπες δράκοντες. εὐώψ, ὅθεν εὐῶπες κόραι παρὰ λυκόφρονι. λιπαρώψ, οὗ χρῆσις παρὰ φιλοξένῳ ἐν τῷ, εἰς δ' ἔφερον διπλόοι παῖδες, λιπαρῶπα τρά πεζαν. μονώψ, ὅθεν τὸ, μονῶπα στρατόν. τὰ δὲ, βαρυτόνως. ὁποῖον τὸ ὁ κύκλωψ, ὁ κέρκωψ καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ, ἀρχὴ τῆς κλίσεως τοῦ ὦπος ἐν καταλήξει τῇ εἰς ις. τοιοῦτον δὲ, ὁ κυνῶπις καὶ ὁ γλαυκῶπις καὶ ὁ ὀξυῶπις. διό. ἐπεὶ ὁ διονύσιος οὐκ ἦν ὀξυῶπις. τὰ δὲ τοῦ τετάρτου τύπου, εἰς ος ὀξύτονον. διό. οἰνωπός. εὐωπός. σκυθρωπός. καὶ τ' ἄλλα. ὁ δέ γε πέμπτος, ἀνάπαλιν προπροξύνει τὴν τοιαύτην παραγωγήν. διό.

Ω πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται.
Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.
Ως καὶ νῦν αἴγισθος ὑπὲρ μόρον ἀτρείδαο
Γῆμ' ἄλοχον μνηστήν. τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα
Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον. ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐΰσκοπον ἀργειφόντην,
Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν.
Ἐκ γὰρ ὀρέσταο τίσις ἔσσεται ἀτρείδαο,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τέ, καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
Ὡς ἔφαθ' ἑρμείας. ἀλλ' οὐ φρένας αἰγίσθοιο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων. νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη, ὕπατε κρειόντων.
Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ.
Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι ἀμφ' ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ
Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
Νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν. ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι,
Τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει.
Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
Θέλγει, ὅπως ἰθάκης ἐπιλήσεται. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ὀλύμπιε. οὔ νύ τ' ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο ζεῦ

Μιλά

Μελάνωπος κύριον. ἄνθρωπος τό, τε προσηγορικόν, καὶ τὸ κύριον. αἴθωψ. καὶ αὐτὸς γάρ, παρὰ τὴν ὦπα λέγεται. παρὰ τὸ αἴθω αἴσω τὸ λάμπω. Δαίεται ἦτορ, ἀντὶ τοῦ μερίζεται. ὅπερ καὶ μερμηρίζειν λέγεται. τὸ δὲ εἰπεῖν καίεταί μοι τὸ ἦτορ, ἀνοίκειον τῇ ἀθλίᾳ κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐρῶντος γάρ φασι προσώπου ὁ τοιοῦτος λόγος ἐστί. Δυσμόρῳ λέγει δὲ δύσμορον, τὸν δυστυχῆ. ὃς ἀλλαχοῦ καὶ ἄμμορος καὶ αἰνόμορος λέγεται. ἔτι δὲ καὶ κάμμορος ὅπερ ἐστὶ κακόμοιρος ἢ κακοθάνατος. ὡς δὲ καὶ κάειδας ἐστὶν οὐ, ἡ τοιαύτη λέξις σημαίνει, δηλοῖ ἀθηναῖος ἐν τοῖς, κάμμοροι γάρ τι γένος καρίδων, ὑπὸ ῥωμαίων οὕτω καλούμενον. Ἰστέον ὅτι τὴν μὲν γῆν ὁ μῦθος περί που τὴν δελφικὴν χώραν λέγει μεσάζεσθαι, ἀετοῖς μετρηθεῖσαν ὑπὸ διός. διὸ καὶ ὀμφαλὸς καὶ μεσόμφαλον γῆς ὁ πύθιος τόπος ὁ περὶ δελφοὺς ἐλέγετο. τὸν δὲ ὀμφαλὸν ἤτοι τὸ μεσαίτατον τῆς ἀτλαντικῆς ἢ τῆς ὅλης θαλάσσης, ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα πλάττει ἐκεῖ ὅπου ἡ νῆσος τῆς μυθικῆς καλυψοῦς. Τὴν καλυψὼ μεταπλάττουσι τῇ ἀλληγορίᾳ εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς σῶμα, ὡς συγκαλύπτουσαν ἐντὸς δίκην ἐλύτρου τὸν ψυχικὸν μάργαρον, ἥτις καὶ αὐτή, κατεῖχε τὸν φιλόσοφον Ὀδυσσέα ὡς ἄνθρωπον ἐνδεδεμένον σαρκί. καὶ μυθικῶς εἰπεῖν, ἐν ἀμφιρύτῃ νήσῳ ὄντα δενδρηέσσῃ ἥτις ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης. τουτέστιν ἐν ὑγρῷ σώματι ὄντα καὶ ὡς ἂν ὁ πλάτων εἴποι, ἐπιρρύτῳ καὶ ἀπορρύτῳ. ἔτι δέ, ὑλαίῳ καὶ ἀμφιλαφεῖ τοῖς πάθεσι, τοῖς τε ἄλλοις, καὶ τοῖς περὶ γαστέρα καὶ ὀμφαλόν. ὁ οὕτω μὲν Ὀδυσσεὺς δισαπλάκτως εἶχε τῆς εἰρημένης καλυψοῦς οἷα ὡς εἰκὸς φιλόζωος, ἑρμοῦ μέντοι μεσιτεύοντος ὅ ἐστι λόγου, γέγονε τῆς κατὰ τὴν φιλοσοφίαν ποθουμένης πατρίδος, ἤγουν τοῦ νοητοῦ κόσμου. ὅς ἐστι κατὰ τοὺς πλατωνικούς, ψυχῶν πατρὶς ἀληθής. Τὸν ἄτλαντα δὲ πατέρα εἶναι λέγεται τῆς σωματικῆς καλυψοῦς καὶ θαλάσσης πάσης βένθεα οἶδε. οἱ μὲν, ἀλληγοροῦσιν εἰς τὴν ἀκάματον καὶ ἀκοπίαστον πρόνοιαν τὴν πάντων αἰτίαν. καὶ ὀλοόφρονα τὸν τοιοῦτον ἄτλαντα νοοῦσιν, ὡς τὰ ὑπὲρ ὅλων φρονοῦντα ἤγουν τῶν ὅλων φροντιστικόν. ἄλλοι δὲ ἄτλαντα, τὸν νοητὸν ἄξονα νοοῦσι τὸν διὰ μέσης τῆς γῆς ἐληλαμένον. καὶ ἀπὸ τοῦ βορείου εἰς τὸν νότιον πόλον καθήκοντα. περὶ ὃν ὡς καὶ τοῖς ἀρατείοις δοκεῖ, οὐρανὸς εἰλεῖται. εὐθεῖαν ἀσώματόν τινα ὄντα καὶ ἀόρατον, συνεκτικὴν τοῦ παντός. ὃς συνεχὴς μέν ἐστι κατὰ τὴν ὁλότητα καὶ εἷς. διὸ καὶ αἰσχύλος ἐν προμηθεῖ, κίονα εἶπεν ἑνικῶς καὶ οὐ κίονας. τοῦ τοιούτου δὲ ἄτλαντος, θυγάτηρ καθ' ἕτερον τρόπον ὑψηλότερον, ἡ καλυψώ. τουτέστι τῆς τοῦ ἄξονος ταύτης ἐννοίας καὶ περὶ αὐτοῦ θεωρίας τε καὶ μαθήσεως, τέλος καὶ ἀποτέλεσμα καὶ δι' εἰπεῖν γέννημα, τὸ τὸν οὐρανὸν τὸν τὴν γῆν τε ἄνωθεν καλύπτοντα ἤτοι σκέποντα καὶ περιέχοντα πάντα ἔσω καὶ σφίγγοντα, τηρεῖν διὰ τῆς τοῦ τοιούτου ἄξονος μονιμότητος ἐν ταυτότητι κυκλοφορικῆς κινήσεως καὶ κατακαλύψεως καὶ περιοχῆς τοῦ παντός. ταύτῃ δὲ τῇ καλυψοῖ σύνεσι μὲν ὁ ἀκριβολογικὸς φιλόσοφος Ὀδυσσεύς. ἡ δέ γε ἱστορία, λίβυν ἄνδρα σοφὸν τὰ ἀποτελεσματικὰ τὸν ἄτλαντα παραδίδωσι, πολλὰ τῶν μελλόντων ἐκ τῆς τῶν οὐρανίων κινήσεως προσημαινόμενον καὶ προλέγοντα. ὅθεν καὶ ἀνέχειν τὸν οὐρανὸν ἐμυθεύθη. ὡς οἷα μέχρι καὶ εἰς αὐτὸν οὐρανὸν ἀνήκων τῇ πολυδυνάμῳ σοφίᾳ. ὁ μέντοι περιηγητὴς διονύσιος, ἄλλως ἐμφαίνεται θεραπεύων τὸν μῦθον. λέγων περὶ τὸ λιβυκὸν ὄρος τὸν ἄτλαντα, κίονα χάλκεον ἀνέχειν εἰς οὐρανὸν ἀνατρέχοντα, πάνυ πολὺν τὸ ὕψος. διὸ καὶ δοκεῖν ἄχρις οὐρανοῦ ἥκειν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως, εἰς τὸ ἁπλῶς πολὺ τοῦ κατὰ τὸν ἀτλαντικὸν ὄρος ὕψους, τὴν κιονικὴν φαντασίαν συμβιβάσασθαι. οὕτω καὶ πίνδαρος οὐρανίαν κίονα λέγει τὴν αἴτνην. καὶ αἰσχύλος δέ, ἀστρογείτονας τὰς τοῦ καυκάσου λέγει κορυφάς. καὶ διόδωρος, ἄκραν τινὰ τῶν ἄλπεων κορυφὴν τοῦ σύμπαντος ὄρους δοκοῦσαν, οὐρανοῦ ῥάχιν ἱστορεῖ παρὰ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. καὶ τοιαῦτα μὲν καὶ τὰ τῆς ἱστορίας. ὁ δὲ μῦθος, ἕνα τῶν τιτάνων εἶναι τὸν ἄτλαντα βούλεται. ὃς ἐπ' ὀλέθρῳ ἑαυτοῦ ἐπαναστὰς τοῖς θεοῖς διὸ καὶ ὀλοόφρων λέγεται, τιμωρίαν κατεκρίθη τὸ τῶν κιόνων ἄχθος. φασὶ δὲ τὸν ἡρακλῆ διὰ τὰ χρυσᾶ μῆλα εἰς λιβύην ἐλθόντα, ὑπελθεῖν τὸν φόρτον διὰ φιλίαν, καὶ διαδέξασθαι τὸν ἄτλαντα πρὸς βραχύ. εἶτ' αὖθις ἐκείνῳ ἐπιτρέψαι τὰ συνήθη φέρειν. τὸ δ' ἐστίν, ὅτι τῷ σοφῷ ἄτλαντι μαθητεύσας ὁ ἡρακλῆς, προέλεγέ τινα καὶ αὐτὸς τῶν μελλόντων. κἀντεῦθεν ἡ τοῦ ἄχθους ἐμυθεύθη διαδοχή. φησὶ γοῦν αἰλιανὸς αὐταῖς λέξεσιν οὕτω. λόγος ἔχει, ἄτλαντι φοιτήσαντα τὸν ἡρακλέα, σπουδάσαι τὰ οὐράνια. ταῦτά τοι, καὶ συγγεγράφθαι διαδέξασθαι τὸν οὐρανὸν ἐν μέρει. αἰνιξαμένων τῶν συγγραφέων τὴν παράδοσιν τῆς σοφίας τοῦτον τὸν τρόπον. ὅτι δὲ τὸ ὄρος ὁ ἄτλας, καὶ πληθυντικῶς προφέρεται ἄτλαντες. καὶ ὅτι καὶ ὄνομα ἔθνους τοῖς τοιούτῳ παροικοῦντος ὄρει οἱ ἄτλαντες, πολλαχοῦ διαφαίνεται. καὶ ἴσως τοιαύτης ἐννοίας παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσιν οἱ ἄτλαντες ἐν τοῖς, περιτείχιον τὴν ναοῦ ἄτλαντες ἐντὸς, ἐξαπήχεις. εἰ μὴ ἄρα ζώδια εἶπον ἀνδριάντες ἦσαν αὐτοὶ ἐσταλμένοι πρὸς μίμησιν ἄτλαντος. Αἱμύλιοι λόγοι, οἱ κατὰ ἔρωτα κολακεύοντες. καὶ ὡς ἂν εἴποι γυνὴ ἐρῶσα. καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸν ἡσίοδον αἱμύλα κωτίλλουσα. τῆς δὲ ἀναγομένης εἰς φιλοζωίαν σωματικὴν καλυψοῦς αἱμύλα ῥήματα νοοῖντο ἄν, τὸ ἑαυτοῦ τινα ἥδεσθαι. τὸ μὴ τὰς θυμὸν ἔδειν μερίμνας. τὸ τὴν φύσιν, τοῦ ἡδέος μᾶλλον στοχάζεσθαι ἤπερ τοῦ λυπηροῦ. τὸ τὴν ἡδονὴν ἀοχλησίαν εἶναι σαρκός. ἄλλως δέ, μαλακοὶ καὶ αἱμύλιοι λόγοι, οἱ κολακευτικοὶ καὶ προσηνεῖς. μαλακοὶ μέν, πρὸς διαστολὴν τῶν

ἀπη

ἀπειλητικῶν, σκληροὶ γὰρ ἐκεῖνοι. αἱμύλιοι δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, δόλιοι. πιθανοί. κόλακες. ποικίλοι. καὶ ἄλλως δὲ αἱμύλιοι, οἱ ὡς εἰπεῖν ἀγεννεῖς γνήσιοι. καὶ οἵους ἂν εἴποι τις τῶν πρὸς αἵματος. ἢ καὶ ἄλλως αἱμύλιοι, οἱ μὴ ψοφήσαντές εἰσιν ἐπὶ τὰ τῆς ἀκοῆς πρόθυρα, ἀλλ' ἔσω περὶ φρένας καὶ δὴ ἀψάμενοι αἵματος. ἢ θερμοὶ καὶ ἐνεργοί, οὐ μὴν ψυχροὶ καὶ ἄπρακτοι. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐναίμων ζώων ἃ θερμότερα τῶν ἀναίμων εἰσί.

Καπνοῦ παράγωγον δὲ καταπνίζειν ὅ ἐστι θύειν ὡς ἐκ παρακολουθήματος, ἐκ τοῦ καπνίζειν δέ, καπνιστὰ κρέα παρὰ τοῖς δειπνοσοφισταῖς ἡ δὲ ἀλληγορία, καπνὸν βούλεται νοεῖν, τὸ αἰωρούμενον μὲν σκοτεινὸν δὲ ὅμως τῆς φιλοσόφου γνώσεως καὶ οὔπω λαμπρόν. ὅπερ καὶ αὐτό, στερκτόν ἐστιν ὅτι τοῖς φιλολόγως διακειμένοις λογίζεται. Εντρέπεσθαι λέγει, τὸ ἐπιστρέφεσθαι. τοῦτο δὲ καὶ ὀπίζεσθαι λέγεται, ἀφ' οὗ καὶ ὄπις ἡ ἐπιστροφή. ἐκ δὲ τούτου παράγεται τὸ ἐντροπαλίζεσθαι ἐν Ἰλιάδι, ἤτοι ἐν τῷ φεύγειν ἐπὶ τὰ ὀπίσω στρέφεσθαι. δύναται δὲ καὶ ἄλλως νοεῖσθαι τὸ ἐντρέπεσθαι, ἀντὶ τοῦ μετατρέπεσθαι. μεταβάλλεσθαι.

Ἕρκος ὀδόντων, τὰ χείλη. αἰνίττεται δὲ ὁ ποιητής, ὡς ἡ φύσις ἵνα μὴ προφέροντες ὄντες οἱ λόγοι προπετῶς ἔχοιεν τοῦ στόματος ἐξίπτασθαι, διπλῷ ἕρκει τὴν αὐτῶν διέξοδον ἐστεγάνωσε τῷ τε τῶν ὀδόντων, τῷ τε τῶν χειλέων. καὶ ὡς δεσμώτας τοὺς λόγους ἐγκατέκλεισεν. ὅτι δὲ τὸ σιγᾶν ἐγκλεισμῷ λόγου ἔοικε, δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς, εἰπών, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοι φόβος. Σημείωσαι ἐνταῦθα ὁμώνυμον καὶ ὁ νοῦς. παυσανίας γοῦν φησὶν ὅτι κίσκος, λιμήν που. ὡς περὶ ῥάκρα τὸ ποταμὸς νοῦς καλούμενος.

Ποσειδῶν γαιήοχος, οὐ μόνον διὰ τὸ ἐπὶ γαίης ὀχεῖσθαι ἢ διὰ τὸ συνέχειν τὴν γαῖαν τῇ ὑγρότητι. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ὄχοις γαίειν ὅ ἐστιν ἅρμασι χαίρειν, ἵππιος γὰρ ὁ Ποσειδῶν. Ἀσκελὲς αἰεὶ κεχόλωται, ἤγουν ἀντὶ τοῦ πάνυ σκληρὸν ἀπὸ τοῦ σκέλλω τὸ ξηραίνω ἐξ οὗ καὶ τὸ σκέλος καὶ ὁ κατάσκελος, καὶ ὁ σκελετός. ἢ καὶ ἄλλως ἀσκελές, τὸ ἀμετάβατον καὶ ἀμετακίνητον, ἀπὸ στερήσεως τῶν σκελῶν. ἴσως δέ, καὶ ἀντὶ τοῦ κατεσπευσμένον. καὶ πολυασκελές. καὶ διὰ πολυσκελές. κατὰ τό, ἧξε καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ. Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσε, τουτέστιν ἐστέρησε τὸ ὀφθαλμοῦ. ἀλαὸς ὁ μὴ λάων ἤγουν ὁ μὴ βλέπων. ἐκ τοῦ ἀλάωσεν ὀφθαλμοῦ, κεῖται ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ ἀλαωπὸς σύνθετος ὁ ἀφανὴς ἢ ὁ τυφλός. ὡς νυκτάλωψ ὁ νύκτωρ ἀλαὸς τοὺς ὦπας. καὶ ἀλαωτὺς ἡ τύφλωσις.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
Ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν
Ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
Πᾶσιν ἐν Κυκλώπεσσι. Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη, 20
Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἵδε, περιφραζώμεθα πάντες
Νόστον ὅπως ἔλθῃσι. Ποσειδάων δὲ μεθήσει
Ὃν χόλον. οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
Ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων. 30
Εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὅνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον ἀργειφόντην
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην δ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
Μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
Πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν. οἵ τέ οἱ αἰεὶ 40
Μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου ἤν που ἀκούσῃ,
Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.

Κύκλωψ δειμίως ἤτοι γλυκέως ἐρρέθη καὶ θηλυκῶς ἐπὶ ὄψεως, δηλοῖ δ' εἰπὼν Κύκλωπα κόρην. τὸ μὲν Κύκλωψ, ἐθνικόν ἐστι τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ, κύριον δὲ τὸ Πολύφημος. Σημείωσαι δὲ ὅτι εἰς θυμὸν ὁ τοιοῦτος Κύκλωψ ἀλληγορεῖται. διὸ καὶ Ποσειδῶνος αὐτὸν τοῦ θαλασσίου ὁ μῦθος γεννᾷ λογεῖ, ὡς ὑγρὸν καὶ εὐκύμαντον εἰς θυμόν. καθά που καὶ τοῖς Ἀχιλλεῦσιν ὡς ὀργίλῳ προσονειδίζει ὅτι γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα. ἔτι δὲ Ποσειδῶνος υἱὸν αὐτὸν ἡ ἀλληγορικὴ μετάληψις νοεῖ, ἐπεὶ καὶ ὁ Ποσειδῶν οὐσία τίς ἐστιν ὑγρά. καὶ ὁ θυμὸς δὲ ζέσις ἐστὶν αἱματηρᾶς ὑγρότητος. Θόωσα δὲ μήτηρ αὐτὸν γεννᾷ, διότι θοὸν λέγεται τὸ ὀξὺ ἐξ οὗ καὶ θοῶσαι τὸ ἀποξῦναι. τοιοῦτον δέ τι καὶ ὁ θυμός. ὅθεν καὶ οἱ θυμικοί, ὀξεῖς λέγονται. 50

ἢ καὶ ἄλλως θοὸν μὲν, τὸ ταχύ. ταχεῖς δὲ δρᾶν καὶ οἱ θυμούμενοι καὶ οὐκ εἰδότες ἀναβολὴν συμβουλῆς. φόρκυνος δὲ θυγάτηρ ἡ τοιαύτη θόωσα, ἴσως διὰ τὸ φέρεσθαι κινουμένην, τὸν ἄγαν προξυνθέντα. διὸ καὶ ἐν ἰλιάδι, κινῶντά τινα λέγει θυμούμενον ὁ ποιητής. τὸ δὲ ἐν σπέεσι γλαφυροῖς τῷ ποσειδῶνι τὴν θόωσαν μιγνυμένην γεννᾶν τὸν κύκλωπα, οὐδὲν ἄλλ' ἢ τὴν τοῦ θυμοῦ γένεσιν δηλοῖ. ἵνα λέγῃ τὴν τῆς καρδίας κοιλότητα, σπέος γλαφυρὸν, ἐν ᾗ γίνεται ὁ θυμός. ζέσις ὢν τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος. ἔνιοι δὲ κύκλωπα μὲν, τὴν τῶν οὐρανίων νοοῦσι κατάστασιν διὰ τὸ ἐν κύκλοις ὁρᾶσθαι. ὁ ποῖος ὁ ζωδιακός. ὁ ἰσημερινός. οἱ τροπικοὶ, καὶ οἱ λοιποί. θόωσαν δὲ, τὸ θοὸν καὶ ταχὺ τῆς οὐρανίας κινήσεως. διὸ καὶ φόρκυνος ἡ τοιαύτη θόωσα τουτέστι φορᾶς ὠκείας. καὶ ποσειδῶνι μίγνυται, διὰ τῶν ἀναθυμιάσεων αἰτίᾳ ὑγροῦ. ἐπεὶ ὡς πολλοὶ νομίζουσιν, ἐξ ἀναθυμιάσεων ὁ οὐρανὸς ἔχει τὴν ἐνδόσιμον τῆς ἀπαύστου κινήσεως. τὸν τοιοῦτον κύκλωπα ἐκτυφλοῖ ὁ φιλόσοφος Ὀδυσσεὺς, ἤγουν τῆς θέας καὶ θεωρίας αὐτοῦ φιλοσόφως καθικνεῖται καὶ πραγματεύεται. Μεθύστε τὸν χόλον, οἱ μεθ' Ὅμηρον ἀφύσει φασί. ἔστι δὲ μεθύστε, τὸ χωνεύσεν. ἀμβλύνειν. ὅθεν ὁ μεθύμνων. ὁ μέθυ ἡ χωνεῦσα τὴν τροφήν. καὶ μέθυ, τὸ ταύτης αἴτιον. Οὐδ δόμονδε ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν ἴδιον δόμον. Διάκτορος ἀργειφόντης, ὁ διάγων τὰς ἀγγελίας καὶ ἐναργῶς καὶ σαφῶς φαίνων τὰ ἐξαγγελλόμενα. ἕτεροι δὲ, διάκτορον φασὶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ διάκτορον, ἤτοι τορὸν καὶ σαφῆ ἄγγελον. Ὠγυγία κύριον ὄνομα τῆς κατὰ τὴν καλυψὼ νήσου. ὠγύγια μέντοι ἁπλῶς δι' κακὰ ἔτι ἕτερα, τὰ ἀρχαῖα ἀπὸ ὠγύγου φασὶ βασιλέως ἀρχαίου θηβῶν. Πλοχμὸς μὲν, ἐπὶ ἀνδρῶν ὡς ἐν ἰλιάδι. δι', πλοχμοί τε χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. πλόκαμοι δὲ, ἐπὶ γυναικῶν. ἄμφω ἐκ τοῦ πλέκω παραγόμενα. Παροιμία ἡ λέγουσα τηλεμάχου χύτρα ἐπὶ τῶν δαπανῶν ἐν δαψιλείοις ἢ ὅλως εὐτελέσιν ἐδέσμασι πολυφαγέντων, οὐκ ἐκ τοῦ ὁμηρικοῦ εἴληπται ἥρωος, ἀλλά τινος ἀττικοῦ τηλεμάχου, ἀχαρνέως τοῦ δήμου. ὅς φασι κυάμων χύτραν ἀεὶ σιτούμενος ἦν. Ἀπέειπεν, κωλῦσαι καὶ λόγοις ἀποτρέψασθαι, ἀπειπεῖν λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ. λέγεται δέ ποτε ἀπειπεῖν. καὶ τὸ ἐν ἀγῶνι ἢ μάχῃ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀποκαμεῖν. ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ ἀπαυδῆσαι καὶ ἀπειρηκέναι καὶ ἀπαγορεῦσαι. Μῆλα τὰ θρέμματα. ἐξ ὧν καὶ τὸ μηλαφῆσαι. τὸ ψηλαφῆσαι. μάλιστα δὲ ἐπὶ βοσκημάτων, διὸ μῆλα ἀφάσσει. ἢ ἀπὸ τοῦ μηλώσασθαι ἤγουν βάψαι. ὅθεν φασὶ καὶ μήλωθρα, τὰ βεβαμμένα ἔρια. Ἁδινά, τὰ πυκνὰ καὶ δαψιλῆ καὶ εἰς κόρον, ἀπὸ τοῦ ἅδην. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅδος ἤτοι κόρος. ὡς τὸ, ἅδος τάμνων ἵκετο θυμόν. ὅθεν καὶ ἀδηφάγοι ἵπποι οἱ τέλειοι. καὶ ἀδηφάγον ἅρμα, διὰ τοὺς κατ' αὐτὸ πλείους ἵππους. καὶ ἅδος, κόρος. πλησμονή. κάματος. ἀφ' οὗ ἀδόλεσχος δι' ἑνὸς δ ὁ καὶ ἀδολέσχης. καὶ ἀδαῖον παρὰ σώφρονι, τὸ εἰς κόρον ἔργον. ἔτι δὲ, καὶ ὅτι ἀδηφάγοι ἵπποι, οἱ τέλειοι. τοῖς γὰρ πώλοις οὐκ ἐδίδοσαν τροφῆς πλῆθος. λυσίας δὲ, καὶ ναῦν ἀδηφάγον φησὶ, τὴν τὸν μισθὸν λαμβάνουσαν ἐντελῆ. καὶ λύχνους ἀδηφάγους, τοὺς πότας. Ἑλικόκερως βοῦς, ὁ στρεβλόκερως παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ βόες εἰλίποδες, οἱ τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν ἑλίσσοντες. παυσανίας δὲ λέγει, καὶ γυναῖκας εἰλίποδας διὰ τὴν ἔνδεσιν τῶν μηρῶν. ἕλικες δὲ ὅτι οὐ μόνον βοῶν ἐπίθετον δηλοῦσι τοὺς μέλανας ἀλλὰ καὶ ψίλλια σημαίνει ἐστὶν ὅτι καὶ ἐνώπια, δηλοῦται ἀλλαχοῦ. Πύλος πόλις περὶ τὸ ἑσπέριον τῆς πελοποννήσου πλευρόν. τρεῖς εἰσὶν ἐν πελοποννήσῳ πύλοι. ὁ τριφυλιακός. ὁ λεπρεατικός. καὶ ὁ μεσσηνιακός. καὶ ἄδηλον ἐκ ποίου ὁ νέστωρ. σπεύδουσι δὲ ὅμως ἕκαστος εἰς πατρίδα ἐγγράφεσθαι τὸν νέστορα. Σπάρτη, πόλις ἢ χωρίον λακωνικόν. ἐκλήθη δὲ οὕτω, ἀπὸ τῶν μυθευομένων μετὰ τοῦ κάδμου σπαρτῶν ἀνδρῶν. οἳ κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν ἐκεῖ ἐκπεσόντες, σπάρτην ἀφ' ἑαυτῶν τὴν πόλιν ὠνόμασαν. ἱστέον δὲ ὅτι καὶ εἶδός τι σχοινίου ὀνομάζεται σπάρτη ὡς ὁ κωμικὸς ἐμφαίνει ἐν τοῖς ὄρνισι.

Κλέος ἐσθλὸν, ἡ εὔκλεια. ὡς εἴ τις εἴποι, φήμη ἐσθλή. τὸ μέντοι μὴ ἐσθλὸν, δύσκλειά ἐστιν. οὕτω καὶ ἀοίδιμος, μέσως ἔχει καθὰ καὶ τὸ κλέος, ἕως ἐρεῖ τις ἀοίδιμόν τινα ἐπὶ καλοῖς, ἢ ἀοίδιμον ἐπὶ κακοῖς. ἐνταῦθα δὲ ἐμφαίνει καὶ τὸ τῶν πρακτέων ἀμφισβητεῖς ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἵνα που ἀκούσῃ νόστον πατρὸς ὁ τηλέμαχος. οὐ γὰρ οἶδεν ἡ τῆς ἀλληγορίας ἀθηνᾶ ἢ παρὰ τῷ τηλεμάχῳ, εἰ ἀποδημήσας, μαθήσεται περὶ τοῦ πατρὸς τὶ σαφές.

Ὣς εἰποῦσ', ὑπὸ ποσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια. χρύσεα. τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ.
Βριθύ, μέγα, στιβαρόν. τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις ὀδυσῆος,
Οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου. παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,

Πέδιλα, καλὰ ἀμβρόσια. χρύσεα. δηλοῖ διὰ τούτων ὁ ποιητὴς, τὸ θεῖον καὶ λαμπρὸν καὶ ὀξυκίνητον τῆς φρονήσεως. τὸ θεῖον μὲν, διὰ τοῦ ἀμβρόσια. θεῖον γάρ τι ἡ ἀμβροσία. διὰ δὲ τοῦ χρύσεα, τὸ λαμπρόν. τὸ δὲ ὀξυκίνητον, διὰ τῆς κατ' ἄνεμον φορᾶς. Ἐφ' ὑγρὴν ὅ ἐστιν ἐπὶ θάλασσαν.

Ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ, τὸ λελυπημένον τῇ ὀξύτητι τοῦ σιδήρου, ἀκαχεῖν γὰρ τὸ λυπεῖν. ἢ τὸ ἔχον ἀκὴν ἤγουν ἀκωκὴν διὰ ὀξέος σιδήρου. ἐντεῦθεν δὲ τὸ ἠκονημένον νοεῖται. Στιβαρόν, τὸ πυκνὸν καὶ στερεόν, μεταχθὲν ἀπὸ τῆς καταπεπατημένης γῆς καὶ διὰ τοῦτο πεπυκνωμένης. στείβω γὰρ κυρίως τὸ πολυπατῶ καὶ τὸ καταπατῶ. ὡς τὸ, στεῖβον δ' ἐν βόθροισι. καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται καὶ ἡ στιβάς. ἥτις ἐστὶ κυρίως εὐτελὴς καὶ καταπεπατημένη στρωμνή.

Εἰδομένη ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας. οἱ μὲν ἔπειτα
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
Νίζον, καὶ προτίθεντο. τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής.
Ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
Ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν. εἴποθεν ἐλθὼν,
Μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
Τὰ φρονέων μνηστῆρσι μεθήμενος. εἴσιδ' Ἀθήνην.
Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο. νεμεσσήθη γ' ἐνὶ θυμῷ,
Ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν. ἐγγύθι δὲ στὰς,
Χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Χαῖρε ξεῖνε. παρ' ἄμμι φιλήσεαι. αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου πασσάμενος, μυθήσεαι ὅττεό σε χρή.
Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη,

Ὀβριμοπάτρη Ἀθηνᾶ, ἡ πατέρα ὄβριμον ἔχουσα τὸν Δία, οἷα φρόνησις. ὄβριμος δὲ γίνεται, παρὰ τὸ βρι ἐπιτατικὸν ἐξ οὗ καὶ βριαρὸς ὁ ἰσχυρός. ὅθεν καὶ ὀβριμοεργός. καὶ ὀβρίκαλα παρὰ Αἰσχύλῳ, λεόντων σκυμνία. τὰ δηλαδὴ καὶ ὄβριμα καὶ καλά. ἕτεροι δέ φασιν ὅτι τὰ ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα λεόντων καὶ λύκων σκυμνία, καὶ ὅτι βρίκελοι διὰ διχρόνου, τὰ μορμολύκεια. Παυσανίας μὲν οὖν φησιν, ὅτι βρίκελα, πρόσωπα βροτῶν ἴκελα. ἢ βρεξὶν ἴκελα. οὕτω δέ φησιν ἔλεγον τὸν βάρβαρος. ὁ δ' αὐτὸς, καὶ βριμοῦσθαι λέγει τὸ μετά τινος ἀπειλῆς ἐκφοβεῖν. καὶ Αἴλιος δὲ Διονύσιος, βριμοῦται φησὶν ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖ. καὶ ἡ βριμὼ πεπλασμένον τι δαιμόνιον φοβερόν. ὅτι δὲ βρίγες καὶ οἱ φρύγες ἐλέγοντο, δηλοῖ ὁ γεωγράφος. Δῆμος, τεῖχος παρὰ τοῖς παλαιοῖς. πλῆθος τε γὰρ ἁπλῶς, καὶ πολιτικὸν σύστημα ἐξ οὗ τὸ δημοκρατεῖσθαι εἴρηται, καὶ τόπος τις ἐν Ἰθάκῃ οὕτω καλούμενος ἔνθα τὰ τοῦ Ὀδυσσέως βασίλεια. Τάφος, νῆσος μία τῶν Ἐχινάδων νήσων τῶν πρὸς τοῦ Ἀχελῴου. λῃσταὶ δὲ οἱ Τάφιοι κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐλέγοντο δὲ οἱ αὐτοὶ, καὶ Τηλεβόαι. ἢ διότι λῃζόμενοι, τῆλε τοὺς βόας ἀπῆγον. ἢ ὅτι οὐ τοῖς πλησιοχώροις μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῆλε καὶ μακρὰν, βοὴν ἤδη μάχην συνίστων. ἢ καὶ ὡς εὐρύφωνοι καὶ τῆλε τουτέστι μακρὰν, βοὴν ἐξηχοῦντες. εἰς τούτους Ἀμφιτρύων ὁ τοῦ Ἡρακλέους πατὴρ ἐστρατεύσατο, λοισαμένους βόας τῆς γυναικὸς Ἀλκμήνης, ἔχων συστρατευόμενον καί τινα Κέφαλον ἄνδρα φυγάδα ἐξ Ἀθηνῶν. ἀφ' οὗ Κεφαλληνία ἐν δυσὶ λ ἡ χώρα ἐκλήθη πρὸς διαστολήν. Μέντης Ἀγχιάλου παῖς, ἑταῖρος ἦν τοῦ ποιητοῦ. ὃν καὶ ἀμειβόμενος τῆς φιλίας ὁ ποιητὴς ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρου γενέσεως, τῇ ποιήσει τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐνέθηκε. Ἀγήνωρ, οὐ μόνον ἐπὶ ψόγου λαμβάνεται ὅτε καὶ δηλοῖ τὸν θρασὺν καὶ ὑβριστὴν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐπαίνου, ὁ πλείονα τὸν ἀνδρεῖον δηλοῖ. γίνεται δὲ ἀμφότερα ἐκ τοῦ ἄγαν καὶ τοῦ ἠνορέη, τουτέστιν ἀνδρεία. διττὸν γὰρ τὸ ἄγαν. τὸ μὲν, καθ' ὑπερβολὴν ὅπερ καὶ ψέγεται. διὸ καὶ παραγγέλλεται τὸ, μηδὲν ἄγαν. τὸ δὲ, κατὰ μεσότητά ἐστιν ἄγαν, ὃ καὶ ἐπαινετόν. ἔστι γάρ ποτε καὶ τῷ λίαν κατὰ τὴν τραγῳδίαν χρῆσθαι καλῶς. καὶ ἄλλως δὲ ἀγήνωρ ὁ ἀνδρεῖος, ἀπὸ τοῦ ἄγειν ἄνδρας ἤτοι ἄρχειν ἀνδρῶν. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄγειν ἄνδρας ἤτοι λῄζεσθαι. Πεσσός, παρὰ τὸ πεσεῖν ἐτυμολογεῖται, κατὰ διπλασιασμὸν τοῦ σ. πεσεῖν δὲ καὶ συμπεσεῖν λέγεται, τὸ κατὰ τύχην συμβῆναί τι, ἐξ οὗ καὶ σύμπτωμα, τὸ τυχηρὸν σύμβαμα. ὅτι δὲ ὁ πεσσὸς τύχης ἐστὶν ἄθυρμα καὶ αὐτῇ ἀνάκειται, ἴσασιν οἱ κατακυβευόμενοι. ἰστέον δὲ ὅτι φανερὰ διαφορά ἐστι κύβων καὶ πεσσῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. κύβοι μὲν γὰρ, οἱ καταρριπτόμενοι ἐξάπλευροι βόλοι, καὶ οἱονεὶ κατακυβιστῶντες ἐν τῷ βάλλεσθαι. ἐξ ὧν καὶ τὸ κυβικὸν προσωνόμασται σχῆμα. ὁ δὲ πεσσὸς, ἑτεροῖόν τι ἐστίν. Ἡρόδοτος οὖν φανερῶς διαφέρειν δηλοῖ κύβον καὶ πεσσὸν, ἐν οἷς λέγει ὅτι Λυδοὶ τοὺς κύβους εὗρον. καὶ τοὺς ἀστραγάλους. καὶ τὴν σφαῖραν. καὶ ἄλλα παίγνια. πλὴν πεσσῶν. ἰστέον δὲ καὶ ὡς ποτὲ μὲν, ἐκ μέρους, κύβος ἡ ὅλη διάθεσις τῆς παιδιᾶς, ποτὲ δὲ, πεσσός. καὶ ὅτι, βόλια κυβιστῶν τοὺς πεσσοὺς φασὶν οἱ παλαιοί. καὶ ὅτι καὶ πεσσὰ οὐδετέρως οἱ πεσσοί. καὶ ὅτι πεσσὰ, ὁμωνύμως ἥ τε γραμμὴ καὶ ἡ ψῆφος. διὸ καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα. καὶ ὅτι πέντε ἦσαν οἷς ἐχρῶντο. καὶ ὅτι ἐπὶ πέντε γραμμαῖς τὰς ψήφους ἐτίθεσαν. ὧν ἡ μέση, ἱερὰ ἐκαλεῖτο. καὶ ὅτι διὰ τὰς πέντε ταύτας, καὶ πεσσεία ἔδοξε κληθῆναι ὡς οἱονεὶ πεντεά τις οὖσα. καὶ ὅτι Παλαμήδης εὑρεῖν αὐτὴν λέγεται. οὐ παρώνυ-

μον

μὸν τὸ παλαμήδειον ἀβάκιον. καὶ ὅτι κύβος, πᾶσα ψῆφος τετράγωνος. καὶ ὅτι λέγοντος Ἡροδότου, ἐπὶ ἄτυος εὑρεθῆναι διὰ λιμὸν τὰς παιδιάς, οὐκ ἔστι ἀνάγκας καὶ πεττοὶ συμφωνοῦνται, οὓς ὁ Παλαμήδης εὗρε. καὶ ὅτι δοκεῖ τὸ κυβεύειν καὶ πεττεύειν, καὶ ἀστραγαλίζειν λέγεσθαι. καὶ ὅτι ἀστράγαλος, τρία σημαίνει. τὸν ἐν σφυρῷ. καὶ τὸν σπόνδυλον ἁπλῶς. καὶ τὸν παιστικὸν ἢ παικτικὸν βῶλον. τὸ τοῦ ἀπίονος. καὶ ὅτι κύβος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων. ἢ ὁ κατεγραμμένος. ἐκ τοῦ κυβῶ κυβήσω τὸ καταστρέφω. οἱ δὲ παρὰ ἀρχηγοὺς πεσσοὶ φάρμακα εἰσὶν ἰατρικά. ὁ δὲ τὰ περὶ ἑλληνικῆς παιδιᾶς γράψας, διαφορὰν καὶ αὐτὸς εἰδὼς κύβων καὶ πεσσῶν, καὶ παλαιοτάτην εἰπὼν τὴν κυβευτικὴν παιδιάν, παράγει Σοφοκλέους μὲν ἐκ Παλαμήδους ὁμωνύμου τῷ ἥρωι δράματος τό, ἐκεῖνος ἐφεῦρε πεσσοὺς κύβους τε, τερπνὸν ἀργίας ἄκος. καὶ Εὐφορίωνος τό, πεσσὰ ναυπλιάδαο. λέγει δὲ καὶ ἐν μὲν Ἰλίῳ δείκνυσθαι λίθον ἐφ' οὗ ἐπέσσευον οἱ ἀχαιοί. ἐν δὲ Ἄργει, τὸν λεγόμενον Παλαμήδους πεσσόν. καὶ ὅτι Πλάτων τὴν τῶν πεσσῶν εὕρεσιν, αἰγυπτίοις ἀνατίθησιν ἐν Φαίδρῳ λέγων, αὐτὸν πρῶτον, ἀριθμὸν καὶ λογισμὸν εὑρεῖν καὶ γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν. ἔτι δέ, πεττείας τε καὶ κυβείας. καὶ δὴ γράμματα. καὶ ὅτι οἱ τοῦ Πλάτωνος ὑπομνηματισταί, οὐ τὴν παρ' ἄλλοις πεττείαν σημανθῆναι φασὶν ὑπὸ Πλάτωνος, ἀλλὰ τὴν τοῦ λεγομένου πεττευτηρίου, καταγράφεσθαι γάρ τι πλινθίον ὥσπερ ἐν τῇ πεττευτικῇ παιδιᾷ, δι' οὗ τὰ κινήματα τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐκλειπτικά, πραγματεύονται οἱ αἰγύπτιοι. καὶ ὅτι ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ τρισὶ κύβοις. καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ νῦν, δυσί. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλην διὰ μέσου κινδυνευόντων, τό, ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι. ἀπὸ τοῦ μεγίστου καὶ ἐλαχίστου ἀριθμοῦ ὡς μέμνηται Πλάτων ἐν νόμοις. εἰπών. ἢ τρεῖς κύβους βάλλοντες. ἤγουν τρεῖς μονάδας. κύβον γάρ φασι, διχῶς ἔλεγον. αὐτό τε τὸ ἀναρριπτόμενον, ὅθεν παροιμία τραγικὴ τό, ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ μονάδα. ὅθεν λύειν ἄν φησι τις τὸ ζητούμενον ἐν τῷ παρὰ Ἀριστοφάνει κωμῳδουμένῳ στίχῳ. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα, ὃ ἑξῆς. λέγει γάρ, δύο μονάδας καὶ τέτταρα. ἔκειτο δ' ὁ στίχος ἐν τῷ Εὐριπίδου Τηλέφῳ σὺν ἄλλοις ἰαμβικοῖς, ἔνθα κυβεύοντας τοὺς ἥρωας εἰσάγει. περιῃρέθη δέ φησιν ὅλον ἐκεῖνο τὸ ἐπεισόδιον. χλευασθέντος ἐπ' αὐτῷ τοῦ ποιήματος. λέγει δὲ ὁ ταῦτα παραδιδούς, καὶ ὡς οἱ τῇ παιδιᾷ ταύτῃ χρώμενοι, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων, τρηματῖται ἐλέγοντο. παράγων καὶ χρῆσιν Σώφρονος τό, δειπνήσας ὠσίζεται τοῖς τρηματίζοντισσι. καὶ ὅτι ἐσπουδάζετο ἡ κυβεία, οὐ μόνον παρὰ Σικελοῖς ἀλλὰ καὶ Ἀθηναίοις. οἳ καὶ ἐν ἱεροῖς ἀθροιζόμενοι, ἐκύβευον. καὶ μάλιστα ἐν τῷ τοῦ Σκίρου Ἀθηνᾶς τῷ ἐπὶ Σκίρῳ. ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἄλλα κυβευτήρια, σκιράφια ὠνομάζετο. ἐξ ὧν καὶ πάντα τὰ πανουργήματα διὰ τὴν ἐν σκιραφείοις ῥᾳδιουργίαν, σκίραφοι ἐκαλοῦντο. Ἱππῶναξ. τί με σκιράφοις ἀτιτάλλεις; ἐπιλέγονται δέ φησι καὶ προστάται τοῦ οὕτω παίζειν, Ἑρμῆς καὶ Πάν. καθὰ τῆς μουσικῆς, Ἀπόλλων καὶ Μοῦσαι. τοὺς δὲ πεσσοὺς λέγει, ψήφους εἶναι πέντε. αἷς ἐπὶ πέντε γραμμῶν ἔπαιζον ἑκατέρωθεν, ἵνα ἕκαστος τῶν πεττευόντων ἔχῃ τὰς καθ' ἑαυτόν. Σοφοκλῆς. καὶ πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολαί. παρατείνεσθαι δέ φησι δι' αὐτῶν, καὶ μέσην γραμμήν, ἣν ἱερὰν ὀνόμαζον ὡς ἀνωτέρω δηλοῦται, ἐπεὶ ὁ νικώμενος, ἐπ' ἐσχάτην αὐτὴν ἵεται. ὅθεν καὶ παροιμία, κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς, λίθον δηλαδή, ἐπὶ τῶν ἀπεγνωσμένων καὶ ἐσχάτης βοηθείας δεομένων. Σώφρων. κινήσω δ' ἤδη καὶ τὸν ἀφ' ἱερᾶς. Ἀλκαῖος δέ φησιν ἐκ πλήρους, νῦν δ' οὗτος ἐπικρέκει κινήσαις τὸν πέτρας πυκινὸν λίθον. τοιοῦτον δὲ καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ τό, τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινήσω λίθον. Διοδώρου δέ φησι τοῦ μεγαρικοῦ ἀνάγοντος τὸν τοιοῦτον λίθον εἰς ὁμοιότητα τῆς τῶν ἄστρων χορείας, Κλέαρχος τοὺς πέντε φησὶ πλανήτας ἀναλογεῖν. λέγει δὲ καὶ τοὺς ἀστραγάλους οἳ καὶ ἄστριες καὶ ἄστριχοι λέγονταί φησι, πλευρὰς ἕκαστον ἔχειν τέσσαρας κατ' ἀντίθετον συγκειμένας ὁμοίως κύβῳ. ἔχουσι δέ φησιν ἀντικειμένας, μονάδα καὶ ἑξάδα, εἶτα τριάδα καὶ τετράδα. τὰ λοιπὰ ζητητέον ἐν τῇ ψ ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος. εἶδος τι κυβείας, καὶ πόλις. ἐν ᾗ ψήφων πολλῶν ἐν διαγεγραμμέναις τισὶ χώραις κειμένων, ἐγίνετο ἀνταναίρεσις. καὶ ἐκαλοῦντο αἱ μὲν γραμμικαὶ χῶραι, πόλεις ἀστειότερον. αἱ δὲ ἀντεπιβουλεύουσαι ἀλλήλαις ψῆφοι, κύνες διὰ τὸ δῆθεν ἀναιδές. Θεράποντες, ἁπλῶς ὑπηρέται εἰσὶ φίλοι, οὐ μὴν κατὰ τοὺς δούλους. οἱ μέντοι γλωσσογράφοι, τοὺς Κρῆτας φασί, θεράποντα τὸν ὁπλοφόρον δοῦλον καλεῖν. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι κήρυκα μὲν ὀτρηρὸν οὐ λέγει ὁ ποιητής, θεράποντα δὲ πολλαχοῦ καλεῖ ὀτρηρόν, παρὰ τὸ τρῶ τὸ δειλιῶ, ἢ παρὰ τὸ ὀτρύνω.

Δατεῦντο. ἤγουν διαιροῦντο. ἐμέριζον. ἀφ' οὗ ὁ δαιτρός. Τὸ πολύτρητον οἰκειότατον ἂν σπόγγοις ὥσπερ δικτύοις τὸ πολυοπόν. Τράπεζα κυρίως, οὐχ ἡ ἐπὶ τριῶν ἱσταμένη, ἀλλ' ὡς γράφει Ἀθήναιος ἡ κατὰ τεσσάρων, δηλοῖ καὶ τὸ τῆς λέξεως ἔτυμον. τετράπεζα γάρ, καὶ συγκοπῇ δι' εὐφωνίαν, τράπεζα. ὥσπερ καὶ τετράδραχμον τέτραχμον κατὰ τοὺς παλαιούς. καὶ φύσαις, φύσις δὴ τὸ ζωτικῷ πνεύματι διαφυσᾶσθαι τὰ ζῶντα. Κρατῖνος δέ φασι, τρισκελῆ λέγει τὴν τρίπουν. εἰπών. τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι. Τετιημένος ἦτορ ἤγουν τετιμωρημένος. Ἐφίστασθαι θύραις, τὸ ἁπλῶς ἐπὶ ταῖς θύραις ἱστάναι. λέγεται δὲ πολλάκις καὶ ἐπὶ τῶν ἐπαιτούντων ἡ λέξις, ὅθεν καὶ ἐπιστάτης ὁ ἱκέτης. ἢ προσαίτης. λέγεται δὲ τὸ ἐφίστασθαι καὶ ἐπὶ τοῦ προΐστασθαι. ἐξ οὗ καὶ τό, ἔργοις ἐπιστατεῖν. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, ποίμναις ὀρείαις ἐπιστάτην. Τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἅπτεσθαι ὅτι καὶ νῦν πολλοῖς τὴν ἐθάδα ἐπι-

χωρεῖν ἄζα, δεῖγμα φιλοφροσύνης ἦν ἀσφαλέστατον. ὅθεν καὶ δεξιοὶ λέγονται οἱ ἀγαθοί. καὶ δεξιοῦσθαι μέχρι νῦν, τὸ φιλοφρονεῖσθαι λέγεται. λαιᾷ μὲν δὴ χειρὶ, οὐκ ἔξεστιν ἅπτεσθαι ἀλλήλων τοὺς φιλουμένους. διό τι ἐν κακῇ μοίρᾳ οἱ παλαιοὶ ἐτίθεντο τὰ μὴ δεξιά. ὅθεν καὶ τὰ φαῦλα συμπτώματα, λαιὰ καὶ ἐπαρίστερα ἔλεγον. καὶ ἀμφαρίστερον, τὸ ἀμφοτέρωθεν οὐκ αἴσιον. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι διὰ τὸ τῆς δεξιᾶς καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν ἀξιώματος εὔφημον. καὶ διότι δεξιόθεν ὡς ἐπὶ πολὺ τοῖς πλείστοις τῶν ζώων ἡ κίνησις, καὶ οἱ παλαιοὶ μετρικοὶ τὴν ἐν τοῖς ἔπεσι πρώτην χώραν ἤγουν τὸν πρῶτον πόδα, δεξιὰν χώραν ἔλεγον. Ἔθος ἦν ἀπιφωνεῖν τοῖς ξενιζομένοις τὸ, χαῖρε ξεῖνε. ἐξ αὐτοῦ δὲ λαβὼν τὴν ἀρχὴν τὸ χαῖρε, προσγράφεται καὶ τῶν ἐπιστολῶν παρὰ τοῖς ὕστερον. Ξεῖνος ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὁ ἀπὸ ξενίας φιλιωθείς. ὅτι δὲ καὶ ὁ ποιῶν τὴν ξενίαν καὶ ὁ πάσχων αὐτὴν, ξένοι ἀλλήλοις ἐλέγοντο, δηλοῦσι σαφῶς οἱ παλαιοί. Φιλεῖν παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ ἐπὶ ξενοδοχικῆς φιλοφροσύνης τίθεται. διό. χαῖρε ξεῖνε. παρ' ἄμμι φιλήσεαι. ἀντὶ τοῦ ξενοδοχηθήσῃ φιλικῶς. τοιοῦτον καὶ τὸ, χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν. Δεῖπνον πάσσασθαι, φανερῶς τὸ περὶ νόμον φασὶν ἔμβρωμα ἐν τῷ, δείπνου πασσάμενος. διαφέρει δὲ τὸ πάσασθαι τοῦ πάσσειν. τοῦτο μὲν γὰρ, ἀντὶ τοῦ γεύσασθαι. ὅθεν καὶ ἄπαστος ὁ ἄγευστος. πάσσειν δὲ, τό, τι ποικίλλειν καὶ τὸ ἐπιτιθέναι ἅλας πρὸς ταριχείαν. ἀφ' οὗ καὶ τὰ παστὰ καὶ ἐπίπαστα. Ὣς εἰπὼν ἡγεῖτο ἡ δ' ἕσπετο, τὸ ἡγεῖτο, ἀντὶ τοῦ, ἡγεμόνευε. προεπορεύετο. τὸ δὲ ἡγεῖσθαι ἀντὶ τοῦ νομίζειν. σπάνιον παρὰ τοῖς παλαιοῖς. λέγεται δὲ ἐκεῖθεν καὶ ἀφηγεῖσθαι ὁδοῦ, τὸ προάρχειν. καὶ ἐξηγεῖσθαι. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, ἡγεῖσθαι, καὶ ἐπὶ γάμου πομπῆς. καὶ προηγητήρ φασιν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ προηγητὴς παρ' ἀττικοῖς, ὁ τοῦ ζεύγους ἡγούμενος ἐν τοῖς γάμοις. ἐλέγετο δέ φασι καὶ ἡγήτεια παλάθη τις, ἡ πρώτη πεμπομένη ἐν ταῖς πομπαῖς, παλάθη δὲ κυρίως ἐλέγετο, ἡ τῶν σύκων ἤτοι τῶν ἰσχάδων ἐπισύνθεσις.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Δουροδόκης ἔντοσθεν ἐϋξόου. ἔνθά περ ἄλλα
Ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά.
Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας
Καλὸν, δαιδάλεον. ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
Μνηστήρων. μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ,
Δείπνῳ ἀδήσειεν ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
Ἠδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι. παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας,
Παντοίων. παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Κῆρυξ δ' αὐτοῖσι θάμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες. οἱ μὲν ἔπειτα
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Σῖτον δὲ, δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

Δουροδόκη ἐστὶ, θήκη δοράτων κιονοειδής. ἢ μάλιστα, εἰς κίονα ἐγγεγλυμμένη, ἐν ᾗ πρὸς ὀρθότητα τὰ δόρατα ἵσταντο. Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων. ἐπὶ ἐμψύχου κεῖται τὸ ἄγειν. ἀλλ' οὐκ ἀεὶ οὕτως ἡ λέξις τίθεται. δίχα γὰρ τῶν ἄλλων, φησὶ καὶ παυσανίας ὅτι ἄγειν καὶ ὑπάγειν, καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν λέγεται. αἴλιος δὲ διονύσιος, φησὶν ἄγημα παρὰ μακεδόσι, τάγμα ἀπόλεκτον ἱππέων καὶ ὁπλιτῶν. τοῦτο δὲ ἴσως οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἄγειν, ἀλλὰ δὴ τὸ ἀγαστὸν εἶναι, δῆλον δὲ ὅτι ἄγειν λέγεται, καὶ τὸ κλᾶν. ὅθεν καὶ ἄγμα τὸ σύντριμμα, καὶ τὸ κατειργασμένον ξύλον, τὸ παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τραχινίαις κάταγμα. Λῖτα πετάσσας. ἔστι δὲ τὸ λῖτα, γένους οὐδετέρου, πληθυντικῆς ἐνικῆς. ἡ εὐθεῖα, τὸ λιτόν. λῖτα δὲ, ὕφασμά τι λιτόν. τουτέστι τυχὸν λεῖον. καί τοι τινὲς, ποικίλον μᾶλλον κατὰ ἀντίφρασιν τὸ λῖτα βούλονται εἶναι, διὰ τὸ τὸν ποιητὴν προσθεῖναι, καλὸν. δαιδάλεον. ἀθήναιος, λῖτα μὲν εἶναί φησι, λευκὰ καὶ μὴ βεβαμμένα ἢ πεποικιλμένα. τὰ ποικιλόχρωμα τα δὲ, ῥήγεα καλὰ πορφύρεα. λέγουσι καὶ ὡς εὕρεσιν ἡ τῶν ποικίλων ὑφὴ παρὰ κυπρίοις. ἔνθα ἔντεχνοι περὶ αὐτὰ ὑφάνται ἦσαν ἔνδοξοι, ἀκεσᾶς καὶ υἱὸς αὐτοῦ ἑλικών. Δαιδάλεον, τὸ ποικίλον, ἢ τὸ τεχνικόν. ἀπὸ τοῦ κρητικοῦ δαιδάλου, ἢ ἀπὸ γυναικός τινος δαιδάλης. Θρῆνυς δὲ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τῶν καθημένων. καὶ παρὰ τὸ θορεῖν αὐτὸ γίνεται, ἢ κατὰ ἀθηναῖον, ἀπὸ τοῦ θρώσκω ὅ ἐστι καθίσαι. Κλισμὸς, εἶδός τι θρόνου. ὅπερ καὶ ἀνάκλιντρον παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται. Ὀρυμαγδὸς οὐ μόνον συνήθως ὁ κατὰ τὸ ὄρος κτύπος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἁπλῶς θόρυβος. Δείπνῳ ἀδήσειεν ἀντὶ τοῦ ἀηδισθῇ, ἀπὸ τοῦ ἀηδὴς κέκραται.

Ὑπερφίαλος, μέση λέξις ἐστί. ποτὲ μὲν, τραχεῖαν ὕβριν δηλοῦν· ποτὲ δὲ, ἀνειμένην τινὰ καὶ οὐ πάνυ σφοδράν. ὅτι μὲν γάρ που τοὺς Πριαμίδας ὑπερφιάλους καλεῖ ὁ ποιητὴς, βούλεται παρασπονδητὰς εἰπεῖν καὶ ὑπερβαίνοντας τὰς ἱερὰς τῶν ὅρκων φιάλας. ἐνταῦθα δὲ τοὺς μνηστῆρας ὑπερφιάλους λέγων ἐν τῷ, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν, οὐκ ἐπὶ τοιαύτης σημασίας τὴν λέξιν τίθησιν. οὐ γὰρ ὑπόκεινται παρασπονδήσαντες οἱ μνηστῆρες. ἀλλὰ λέγοιντ᾽ ἂν ὑπερφίαλοι, ὡς εἴπερ εἴποι, πολυτελεῖς, ὃ παροινοι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν μεγάλων φιαλῶν. ἢ τῶν ὑπὲρ τὸ δέον χρωμένων τῇ συμποτικῇ φιάλῃ. ἐν μέντοι τῇ ι ῥαψῳδίᾳ, τοὺς κύκλωπας φανερῶς ὑπερφιάλους καλεῖ, οὐχ ὡς ἀσεβεῖς. ἀλλ᾽ ὑπερφιάλους ἐκεῖ λέγει, τοὺς μεγάλους, ὡς ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. Μετελθὼν, ἀντὶ τοῦ συνελθών. ὥσπερ καὶ πρὸ ὀλίγου, μνηστῆρσι μεθήμενος ἔφη ἀντὶ τοῦ συγκαθήμενος. οὕτω δὲ Ἡσίοδος, μετεῖναι, τὸ συνεῖναι φησίν. Χέρνιβα δὲ κατὰ χειρὸς διδόμενον ὕδωρ. τὸ δ᾽ αὐτό τινες ὕδωρ, καὶ χειρόνιπτρον φασίν. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας ὅτι χειρόνιπτρα, τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ. καὶ τὸ χέρνιβον, ὃ ἐνταῦθα δηλαδὴ λέβης. ὃν ἡ κοινὴ γλῶσσα, χερνίβιον λέγει. τὸ μέντοι μετάνιπτρον, κύλιξ ἡ πόσις διδομένη μετὰ νίπτρον ἤτοι μετὰ τὸ νίψασθαι. πρόχοος δὲ θηλυκῶς, ὁ ξέστης. παρὰ τὸ προχέειν. ἐν δέ γε τοῖς τοῦ Ἀθηναίου, τοιαῦτα περὶ τῶν εἰρημένων κεῖται. πρόχοος, ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ. χέρνιβα δὲ, τὰ εἰς χεῖρας νίμματα καταχεόμενα. οἷς πολλάκις, καί τι προσεδίδοτο καθαρτικὸν χειρῶν. κατὰ τὸ, δότω τις δεῦρο ὕδωρ καὶ σμῆμα ὡς φησὶν Ἀριστοφάνης. τὸ δὲ μετὰ τὴν κάθαρσιν καταπεσὸν ὑγρὸν, ἀπόνιπτρον ἐκαλεῖτο ἤγουν χειρῶν καὶ ποδῶν ἀπόνιμμα, ἴσως δέ φασι καὶ τὴν λεκάνην οὕτως ἔλεγον ἐν ᾧ τρόπῳ καὶ τὸ χειρόνιπτρον. ἰδίως δέ φασι καλεῖται παρ᾽ Ἀττικοῖς ἀπόνιμμα, ἐπί τι χοῶν νεκρικῶν καὶ ἐπὶ ἐναγῶν καθαιρομένων. ὃ δὲ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ χέρνιβον φαμὲν, Ἀττικοὶ χερνίβιον φασί. Λυσίας. χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. Εὔπολις δὲ, χειρόνιπτρον αὐτὸ λέγει. Ἐπίχαρμος δὲ, χειρόνιβα. παρὰ δὲ τραγικοῖς καὶ κωμικοῖς, παροξυτόνως εὕρηται χέρνιβα. Εὐριπίδης. εἰς χέρνιβος βάψειν ἀλκμηνὸς γόνος. ἤγουν εἰς ὕδωρ ἐν ᾧ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες καὶ τῆς θυσίας. καὶ τούτῳ περιρραίνοντες τοὺς παρόντας, ἥγνιζον. Παρὰ δὲ ξέστην ἐτάνυσσε τράπεζαν, ἐν κοινῷ δηλαδὴ δεῖπνον. ἤγουν πρῶτον ἐμβρώματος. ζήτει δὲ εἴπομεν, ἐπειδήποτε δεῖπνον λέγεται καὶ τὸ δόρπον, ὥσπερ δηλοῖ Ἀθήναιος ἐν τῷ, ὁ τραγηματισμὸς, ἐπιδορπισμός τις ἐστὶ καὶ δεῖπνον ἕτερον. Καλὸν, τὸ λαμπρὸν καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἡλιῶδες, παρὰ τὸ κῶ καὶ τὸ ἥλιος. οἷον τὸ ἀνακαιόμενον ἡλίῳ. ἢ καιόμενον ὡς ἥλιος. τὸ μέντοι αἰσχρὸν ἐκ τοῦ ἐναντίου, τῷ σκότει ἀνάκειται. ὅθεν καὶ τὸ ἐγγίζειν τῇ νυκτὶ τέλος τῆς καλῆς ἡμέρας, αἰσχρία καὶ αἰσχρίασμα λέγεται. ἐπεὶ τοίνυν καὶ ὁ χρυσὸς ἡλίῳ ἀνάκειται κατὰ τοὺς παλαιοὺς, εἴη ἂν καὶ αὐτὸς κυρίως καλός. καὶ διὰ αὐτὸν, καλὴ καὶ ἡ χρυσοῦ πρόχοος. Λέβης νῦν παρὰ τῷ ποιητῇ, τὸ παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενον χερνίβιον καθ᾽ ὃ νιπτόμεθα, παρὰ τὴν λαβὴν ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ἢ μᾶλλον διότι λείβεται ὕδωρ εἰς αὐτόν. Σημειοῦνται οἱ παλαιοὶ ὅτι παρ᾽ Ὁμήρῳ πρὸ τῶν βρωμάτων εὑρίσκονται νιπτόμενοι, ὡς ἂν ἐναγῶς ἐπὶ τὰς σπονδὰς ἔλθωσιν. εἰ δὲ καὶ μετὰ τὸ φαγεῖν ὡς εἰκὸς ἐνίπτοντο, σιωπᾷ ὁ ποιητὴς ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ, κατὰ σχῆμα τὸ καλούμενον σιωπώμενον. Τράπεζαν τανύσασθαι εἰπὼν, ἐμφαίνει μήπω κυκλοτερεῖς εἶναι τότε τὰς τραπέζας, ἀλλὰ πεπανυσμένας εἰς μῆκος. τράπεζαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ δεύτεραί τινες ἐκαλοῦντο. αἱ δὲ, ἤγουν, αἱ τῶν τραγημάτων, ἃ, ὡς ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου κεῖται, καὶ τρωγάλια ἐλέγοντο. Πίνδαρος. δείπνου δὲ λήγοντος, γλυκὺ τρωγάλιον. ὁ δὲ κωμικὸς, εἶδος τραγημάτων οἶδε τὸ τρωγάλιον. λέγει δὲ Ἀθήναιος, καὶ ὅτι ὄντως ὁ τραγηματισμὸς, ἐπιδορπισμός τις ἐστὶ καὶ δεῖπνον ἕτερον.

Δαὶς ἐίση, ἄλλως μὲν κοινότερον, ἡ ἰσόμοιρος. κατὰ δὲ Ζηνόδοτον, ἡ ἀγαθή. ὡς ἱστορεῖ καὶ Ἀθήναιος λέγων ὅτι ἐστὶ ἡ τροφὴ τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθὸν ἀναγκαῖον, ἐπεκτείνας εἴρηκεν ἐίσην. ἐπεὶ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι οἷς οὐ παρῆν ἄφθονος τροφὴ, ἄρτι φαινομένης, ἀθρόον ἐπ᾽ αὐτὴν ἰόντες, βίᾳ ἥρπαζον. καὶ σὺν ἀκοσμίᾳ, ἐγίνοντο καὶ φόνοι. ἐξ ὧν εἰκὸς λεχθῆναι καὶ ἀτασθαλίας τὰς ἐν θαλίαις ἁμαρτίας, ὡς δὲ παρεγένετο αὐτοῖς πολλὴ τροφὴ ἐκ τῆς Δήμητρος, διένεμον ἑκάστῳ ἴσην. καὶ οὕτως εἰς κόσμον προῆλθε τὰ δόρπα, πάντων εἰς ἴσον διαμεμοιραμένων. ὥστε δαὶς ἐίση ἡ ἀνθρωπίνη τροφὴ, παρὰ τὸ δατεῖσθαι ὅ ἐστι διαμοιρᾶσθαι ἐπίσης. καὶ οὐ κρέα μόνον, ἀλλὰ καὶ οἶνον καὶ λοιπά. Σῖτον οὐδετέρως, ἐπὶ ἄρτου. ὁ σῖτος γὰρ, ἀκατέργαστος. Εἴδατα τὰ ὄψα ἔοικε λέγειν κατ᾽ ἐξοχὴν, διαστέλλων αὐτὰ πρὸς τὰ σῖτα, ἤτοι πρὸς τοὺς ἄρτους. Χαριζομένη ὁ τὰ πρὸς χάριν καὶ ἡδονὴν ποιοῦσα. Παρεόντα βρώματα λέγει, τὰ ἐν τῷ ταμείῳ ἀπόθετα, ἤδη ἕωλα. τὰ γὰρ πρόσφατα, ὁ δαιτρὸς παρατίθησιν. ὃ καὶ ἄλλως παρεόντα λέγει, τὰ ἐπὶ πολὺ παραμένοντα, ὁποῖα τὰ ἀλίπαστα. Δημήτριος φασὶ τοῦ Φαληρέως χαρισαμένου Μοσχίωνι λείψανα τραπέζης τῆς κατ᾽ αὐτὸν, ὁ Μοσχίων ἐξ ἐκείνων, ἐν ἔτεσι δύο τρεῖς συνοικίας ἐωνήσατο. Πίνακας νῦν μὲν, τὰ ἐπὶ τραπέζης ξύλινα σκεύη. ἀλλαχοῦ δὲ, καὶ αἱ σανίδες οὕτω λέγονται, ὅπου νεῶν πίνακας ὁ ποιητὴς ἐρεῖ. λέγει δέ που καὶ ὁ κωμικὸς, πινακοδὸν ἀγρὰν ὅ ἐστι δίκην σανίδων. Ὅμηρος μὲν, πίνακας οἶδε λέγειν καὶ κάνεα. οἱ δὲ ὕστερον, καὶ τρύβλια ἕτεροῖα τέ καὶ ὀξύβαφα, ἔτι δὲ, καὶ λεκάνας. Ὅτι οὐ μόνον ὁ χρυσὸς πάλαι τί· ἀλλὰ καὶ ὁ ἄργυρος σπάνιόν τι χρῆμα

κῶ, δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ τὸ περιμάχητον χρυσόμαλλον ἀρνίον τοῦ αἰγείως. ὃ φασιν ἀργυρίδα εἶναι, τουτέστι φιάλην ἀργυρᾶν, ἧς ὁ πυθμὴν ἐμπεπλασμένον εἶχεν ἀρνίον ἐπίχρυσον. Κύπελλα ποτήρια κύοντα τοῖς χείλεσι καὶ ἐπικύπτοντα ἐντός. Οἰνοχοεύειν καὶ οἰνοχοεῖν, οὐ μόνον κεράννυν λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐγκεράσαι, ὅ ἐστιν ἐγχέειν οἶνον. ὡς τὸ, ἄκρατον ἐγκάναζον μοι πολύν. ὅθεν καὶ κάναστρον, τρύβλιον. ὡς ἐν παλαιῷ κεῖται ῥητορικῷ λεξικῷ. Κήρυκας οἱ μὲν πλείους, ὁμηρικῶς οἴδασι. Κλέαρχος δὲ κατὰ τὴν τῶν δειπνοσοφιστῶν ἱστορίαν, καὶ τοὺς μαγείρους οὕτω καλεῖσθαι φησίν. ἐνταῦθα δὲ ἴσως, κήρυκας τοὺς οἰνοχόους εἶπεν ὁ ποιητής. οὓς καὶ ἐπεγχύτας ἔλεγον οἱ ἑλληνίζοντες. ὡς δὲ καὶ γυναῖκας οἰνοχόουν, ὁ αὐτὸς ῥήτωρ δηλοῖ. λέγων ὅτι κλίνης γυναικός τινος οὕτω καλουμένης τῆς οἰνοχόου πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἀνδριάντες ἵσταντο κατὰ πολλὰ μέρη τῆς πόλεως μονοχίτωνες, ῥυτὸν κρατοῦντες ἐν ταῖς χερσίν. Παρονύνιον, λέξις μέν ἐστι ποιητική, καὶ τοῖς πεζολογοῦσιν ἀσυνήθης. δηλοῖ δὲ τὸ σωρεύειν, καὶ ἐμφαίνει τὸν πληθυσμὸν τοῦ σίτου, ἀπὸ τοῦ νῶ τὸ σωρεύω. ἵνα ᾖ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, νενῶ. καὶ ἐκτάσει, νηνῶ. ὅμοιον καὶ τῶ, τιτῶ. ἤτοι στερίσκω. Οἱ μὲν Ὅμηρον οἰνοχόοι τῶν μεγάλων προσώπων, καθαρείως ᾠνοχόουν ὥς φησιν ὁ ξενοφῶν, καὶ ἐν τοῖς τρισὶ δακτύλοις ὀχοῦντες τὸ ποτήριον προσέφερον. ἦν δὲ πάντως τοῖς τοιούτοις ἀνάγκη, καὶ τὸν οἶνον ἐπιμελῶς χέειν ἐς τοὺς κρατῆρας. διὸ τῶν τις κύρων φαύλως οἰνοχοῶν, ἐπετιμήθη. ἀκούσας μὴ δεῖν τὸν οἰνίαν τιλλία πιεῖν.

Ἐπιστέφεσθαι κρατῆρας ποτοῖο λέγει, τὸ μέχρι τοῦ χείλους ἐμπιπλᾶν ἢ μᾶλλον ὑπὲρ χεῖλος ποτοῦ τοὺς κρατῆρας ποιεῖν. ἐκ τούτου δὲ καὶ κρατῆρες ἐπιστεφέες οἴνοιο παρὰ τῷ τὴν γλῶσσαν χρυσῷ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ οὕτω τοὺς κρατῆρας ἐπιστέφεσθαι ὡς διὰ τοῦ ποτοῦ ἐπιστεφανοῦσθαι καθά φησιν ἀθήναιος, ἐποίουν οἱ παλαιοὶ πρὸς οἰωνοῦ φασι τιθέμενοι, τουτέστιν οἰωνιζόμενοι. ἦν δὲ ἴσως τὸ οἰώνισμα, εἰς ἐντελὲς εὐδαιμονίας σύμβολον καὶ πληρέστατον. ὅπερ ἀπεναντίας τῇ κεναγγίᾳ ἐστί. τὸ γὰρ ἐπιστεφὲς, κυκλώματι ἔοικε σφαιροειδεῖ, τὰ δὲ τοιαῦτα σχήματα, καὶ τέλειά ἐστι καὶ πολυχώρητα. καὶ διὰ τοῦτο, προσφυῆ τοῖς εἰρημένοις οἰωνίσματι τοῖς ἐπὶ βίῳ εὐδαίμονι. Ὀνείαρ, ἐκ τοῦ ὀνίνω τὸ ὠφελῶ, ὀνήσιμον γὰρ ἡ τροφή.

Τοῦ ἐδητύος ἡ παραγωγή, ἀπὸ τοῦ ἐδῶ ἐδέσω γίνεται ἀρρήτου ἐπεσῶτος. παυσανίας παράγει καὶ χρήσεις τοιαύτας. πλάτων σοφιστῇ ἐν τρισὶ πληγαῖς ἀπηδέσθη ὁ ῥάμφος. καὶ ἐν ἑορταῖς. κατηδέσθημεν ἂν καὶ καπηκότημεν εὐθύς. ὁ δ' αὐτὸς, λέγει καὶ ὅτι θριπήδεστα ξυλήφια τὰ ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔδω.

> Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
> Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει.
> Μολπή τ' ὀρχηστύς τε, τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
> Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶ κίθαριν περικαλλέα θῆκε
> Φημίῳ. ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.
> Ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.
> Αὐτὰρ τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν ἀθήνην,
> Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.

οἷς ἐχρῶντο φασὶν οἱ σφόδρα οἰκονομικοὶ ἀντὶ γλυπτῶν σφραγίδων. τινὲς δὲ, αὐτὰ ποντοσυλλάβως θριπήδεστα εἶπον. ἐκ τοῦ ἔδειν δὲ, καὶ ὁ τερηδὼν, θηρίδιόν φασι ξυλοφάγον. καὶ ὁ παρὰ αἰλίῳ διονυσίῳ ἐδίατρος. προγεύστης, προγευστὴς τοῦ βασιλέως, εἰς ἀσφάλειαν. Μολπὴν ἐνταῦθά φησι, τὴν μετὰ ᾠδῆς παιδιὰν τὴν τοῖς μέλεσιν ἑπομένην ὡς δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς. Δαιτὸς ἀναθήματα ἡ μολπὴ καὶ ἡ ὀρχηστὺς, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ναοῖς ἀναθήματα, οὕτω καὶ αὐτὰ κόσμος τις ἀνακείμενος τῇ δαιτὶ τῇ πολυτελεῖ. Οἱ ἀλλότριον βίον ἔδοντες, ἀλλοτριοφαγεῖν τι λέγονται, καὶ δειπνομανεῖς εἶναι. χρῆσις δὲ τοιούτων λέξεων, παρὰ τοῖς δειπνοσοφισταῖς. ἔνθα ἱστορεῖ ἐκεῖνος ὡς ὁ παρῳδὸς τίμων ὁμηρικὸν ἔπος τὸ οἰνοβαρὲς κυνὸς ὄμματ' ἔχων κραδίην δ' ἐλάφοιο, παραποιήσας, ἔγραψε περί τινος ἀλλοτριοφάγου ἴσως δὲ καὶ διςμόρφου καὶ ἀτίκτου τὸ ἦθος, οὕτω δειπνομανὴς πικροῦ ὄμματ' ἔχων κραδίην δ' ἀκύλιστον. χρῆσις δὲ ἀλλοτριοφαγίας. καὶ ἐν τοῖς μαστιγίαις κέντρωνες ἀλλοτριοφάγοι. ὃ δὴ ἐκ τῶν τοῦ σοφοκλέους εἶναι λέγεται. Τὸν φήμιον, ἡ παλαιὰ ἱστορία διδάσκαλον γενέσθαι λέγει τοῦ ποιητοῦ, ἄνδρα σοφὸν καὶ μούσαις κάτοχον. οὐ μόνον δὲ τὸ τοῦ φημίου ἐνταῦθα ὄνομα ἐξ ἀληθοῦς τινος φημίου οἱ ἱστοροῦντες μετενηνέχθαι φασίν, ἀλλὰ καὶ τὸν ῥηθέντα μέντην. ναὶ μέντοι καὶ τὴν τοῦ μετὰ ταῦτα ῥηθησομένου μέντορος κλῆσιν. φασὶ γὰρ καὶ αὐτοὺς, ἑταίρους φίλους γενέσθαι τοῦ ποιητοῦ. τὸν μὲν, ναύκληρον ὄντα. τὸν μέντην, πεπαιδευμένον ἄνδρα καὶ πολυΐστορα. ᾧ συμπλέων ὁ ποιητὴς, ἱστορίας συνῆγε. τὸν δὲ μέντορα, ἰθακήσιον, παρ' ᾧ καταλείφθη καὶ ἀνοσοκομήθη ὁ ποιητὴς ὅτε πλέων ἐξ ἰβηρίας μετὰ τοῦ μέντου, δεινῶς ἐνόσησε τοὺς ὀφθαλμούς. Ἀνεβάλλετο, ἀντὶ τοῦ προανεκρούετο ὡς ἀρχόμενος. ἤτοι προοιμιάζετο. ἀναβολὴ γὰρ, οὐ μόνον ἐπὶ ἀργίας τίθεται καὶ ἱματισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ προοιμίου, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τοῖς ὄρνισιν. ἢ τὸ ἀνεβάλλετο, ἀντὶ τοῦ πνεῦμα ἀνῆγεν ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ἢ μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ ἀνῆγεν. ἀναβάλλειν γὰρ, καὶ τὸ ἀνάγειν. οἱ γοῦν ὀρύσσοντες, ἀναβάλλειν γῆν λέγονται. καὶ ἡ τοιαύτη γῆ, ἀμβολὰς λέγεται. ἀναβάλλεται δὲ καὶ ὕδωρ, διὰ σωλῆνος ἢ κίονος

τος. ὡς δηλοῖ παρὰ Καλλιμάχῳ τό, κριθὴν λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλεν. ἀνεπόδιζεν δηλαδὴ καὶ ἀνεβλύ-
ζεν. ἰστέον καὶ ὅτι κυρίως μὲν βάλλειν, τὸ βίᾳ ἢ ἐκ βιοῦ ὅ ἐστι τόξου ἰάλλειν ἢ ἄλλεσθαι τὸ ἀφιέμενον. ἐν δὲ
ῥητορικῷ λεξικῷ φέρεται, ὡς τρία σημαίνει τὸ βάλλειν. τὸ πρόσθαι. τὸ ῥίψαι. τὸ τρῶσαι. ἀφ' ὧν κατὰ
διαφόρους κινήσεις τε καὶ ἐννοίας, ποικίλαι σημασίαι ἀναφαίνονται ἐν διαφόροις λόγου μέρεσι. ἐκ
τοῦ βάλλειν. καὶ βαλβίδες. οὐ μόνον αἱ ἐπὶ ἀφέσεως δρομέων γραμμαὶ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ἀλλὰ
καὶ ὅσαι ἐν φρέασι καὶ ἄλλοις τοιούτοις ἐγκοπαί φασι καὶ ὑποχαὶ δι' ὧν κατίασιν εἰς αὐτά. ἐκ βαλβί-
δων, ὅμοιόν τι κατὰ ἔννοιαν, καὶ ὁ βατήρ. ὃς ἐπὶ ἀρχὴν φησὶ τοῦ τῶν πεντάθλων σκάμματος. ὅθεν καὶ
παροιμία, αὐτὸν κινδυνεύειν τὸν βατῆρα τοῦ λόγου. ὡς δι' εἰπεῖν, τὸ πρῶτον καὶ ἐπιχειρητικώτερον. ἔτι ἐκ
τοῦ βάλλειν ἢ τῆς βολῆς, καὶ ὁ πρωτόβολος ἵππος. οὗ χρῆσις ἐν τῷ, τὰ τέλεια ἐπὶ πλεῖστον γενῶσι
καὶ κατατετριφότα, λειπογνώμονα καλεῖται, διὰ τὸ μηκέτι ἔχειν ὀδόντας τοὺς γνώμονας καλουμένους,
οἷς ἐπιγινώσκουσιν οἱ ἔμπειροι, τοὺς πρωτοβόλους. ὁ δὲ τοῦτο γράψας Ἀριστοφάνης, λέγει καὶ ἀφηλικήν τι-
να δυσαχθῶς δύνασθαι λεγομένην λειπογνώμονα, διὰ παλαιάν. καὶ ὅτι ὧμοι, τὸν ῥυέντα ὀδόντα, οὐ γνώ-
μονα καλοῦσιν ἀλλὰ γνῶμα. δι', νέα δ' ἔτ' ἐστίν. οὐχ ὁρᾷς; καὶ γνῶμα ἔχει. καὶ πάλιν. γνῶμα γοῦν βέ-
βληκεν ὡς οὐδ' ἐπίτηες. καὶ ὁ βολεὼν ἀττικῶς ὅ ἐστι κοπρὼν ἤτοι κοπροβολεῖον. καὶ σάβλαχρον. ὃ δη-
λοῖ ποτὲ μὲν, τὸν μὴ βαλλόμενον χροιᾷ. ποτὲ δὲ καὶ τὸν βαλλόμενον. καὶ ὁ παλίμβολος. οὐ μόνος ὁ
κοπρότερον οὕτω λεγόμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπὶ δούλου ἐν τῷ, παλίμβολος τρίπρατος καὶ πολλά-
κις ἀπημπολημένος. ὃν πάλιν καὶ πάλιν οἱ τῶν ἀνδραπόδων μεταβολεῖς ἤλλαξαν οἷα τρίπρατον.
ἔτι ἐκ τῆς βολῆς, καὶ ἡ τοῦ σίτου ἐκβολὴ παρὰ Θουκυδίδῃ. ὅ ἐστιν, ἡ πρώτη ἐκ τῆς κάλυκος τῶν ἀστα-
χύων ἔκφυσις. καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ ἀρύβαλλος παρὰ τὸ ἀρύεσθαι καὶ βάλλειν. ἢ καὶ ἄλλως, ἐκ
τοῦ ἀρύτειν καὶ βάλλειν ὡς ὁ Ἀθήναιος γράφει. ὃς λέγει καὶ ὅτι δύο σημαινόμενα τοῦ ἀρυβάλλου. βα-
λάντιόν τι συσπαστόν. καὶ ποτήριον δέ, οὐ πόῤῥω ὂν ἀρυστίχου. κάτω μὲν, εὐρύτερον. ἄνω δέ, συνηγμέ-
νον ὡς τὸ ῥυσὸν βαλάντιον. καὶ ὁ βολβὸς τὸ κατὰ γῆς κρομμυῶδες, ὁ βίᾳ γῆθεν ἀναβαλλόμενος κα-
τὰ [illegible]. καὶ ἡ ἀστοβολή, ἡ ἄστυ ὅ ἐστι ῥύπον βάλλουσα κατὰ ὄψεως. καὶ ὁ ἄβολος ἵππος, ὁ μηδέ-
πω φασὶν ἐκβεβληκὼς πῶλος τὸν εἰρημένον γνώμονα ὀδόντα. ὁμοίως ἐκεῖθεν, καὶ ὁ τῆς νηὸς ἔμπρο-
σθεν ὀξὺς ἔμβολος. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἔμβολον καὶ τρίμβολον. ἐ-
κεῖθεν καὶ ὑπόβολον οὐ μόνον τὸ παρὰ νομικοῖς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποβεβλημένον ἤγουν ὑποκείμενον πρὸς
δάνειον ἢ τόκον, εἴτε ἀγρὸς εἴτε οἶκος εἴτε ἄλλο τι. καὶ ὑπόβολον. δηλοῖ τὸ ὑποκείμενον ἐπὶ ὀβολι-
μαίῳ τόκῳ. καὶ τριώβολον, μισθὸς δικαστικός. καὶ τριωβολιμαῖος, ὁ εὐτελής. καὶ πεμπωβολίζειν,
τὸ λαμβάνειν δικαστικὸν πεμπώβολον. καὶ πεμπωβόλου βίος παρὰ Παυσανίᾳ, ἀντὶ τοῦ στρατιώτου μι-
σθός. καὶ ἀμφίβολά φασι παρὰ Σοφοκλεῖ, αἱ διὰ σπλάγχνων μαντεῖαι. αὐτὸ δὲ τὸ βάλλειν ἐν ἁπλῷ
ποτε μὲν, ἴσον ὅτι δοκεῖ καὶ τὸ ἀπάγειν σημαίνειν, ὡς ἐν τῷ, βάλλ' ἐς κόρακας. ἤγουν ἄπαγε εἰς ὄρη καὶ
κρημνούς. ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς που κεῖται. καὶ βάλλ' ἐς μακαρίαν. ἤγουν ἄπαγε εἰς ὄλεθρον ἢ εἰς ᾅδου. ἐ-
πειδὴ οἱ νεκροὶ μακαρῖται λέγονται. ἢ καὶ ἄλλως, ἐπεὶ Μακαρία Ἡρακλέος θυγάτηρ ὅτε Ἀθηναίοις
Εὐρυσθεὺς ἐπεστράτευσεν, ἑαυτὴν ἐπιδέδωκεν εἰς σφαγὴν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν πατρῴων. ὅτι δὲ καὶ συν-
τεθὲν τὸ βάλλειν μετὰ ἑκάστης τῶν προθέσεων, πλείω τὴν ποικιλίαν ἐκφαίνει. ἐμβάλλειν οἷον κυρίως, τὸ
εἰς μάχην συμπλέκεσθαι. ἐπεμβάλλειν, τὸ ἐπὶ τὸ προϋπάρχον φυτὸν, ἐντιθέναι ἄλλου φυτοῦ κλαδί-
σκον. ἐκβάλλει δὲ ποταμὸς εἰς θάλασσαν, ἤγουν ἐξάγει καὶ ἀποπτύεται ὃν κατασύρει συρφετόν. καὶ
τὸ συμβάλλειν δὲ, μάχιμόν ποτε καὶ αὐτό. ἔστι δ' ὅτε, καὶ τὸ ἁπλῶς ὁμοῦ εἶναι δηλοῖ. καὶ παθητικῶς
δὲ συμβάλλεσθαι, τὸ συγκροτεῖν καὶ βοηθεῖν ὁμοῦ ἰόντα. ἔτι συμβάλλειν, καὶ τὸ συνιστᾶν. ὅθεν καὶ οἱ
κατὰ μαντείας ἐνόδιοι σύμβολοι, καὶ ἀνὴρ ἀξύμβολος παρὰ τῷ Ἀφροδισιεῖ Ἀλεξάνδρῳ, οἱονεὶ ὁ δυ-
σοιώνιστος καὶ ἀπαίσιος. ἢ καὶ ἄλλως, ὁ ἀσυντελής. ἐπεὶ δὲ ξυμβάλλειν καὶ τὸ συγκρίνειν. ἀκολούθως
ἐξ αὐτοῦ, ἀξύμβλητος ὁ ἀσύγκριτος. ᾧ καὶ οὐκ ἔστιν ἀπεικάσαι ὡς Σοφοκλῆς που φησίν. ἄπλα-
στον ἀξύμβλητον ἐκθρεψάμενον. καὶ νοεῖν δέ ποτε τὸ συμβάλλειν. ἐξ οὗ καὶ σύμβολα οὐ μόνον τὰ σημει-
ώδη ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἰδίως τὰ μαντικά. προβάλλειν δὲ, οὐ μόνον τὸ προφῆναι, ἀλλὰ καὶ τὸ προ-
τεῖναι. ἀναβάλλειν δὲ, οὐ μόνον τὸ ἀνάγειν. ἐξ οὗ καὶ λέβης ἀμβολάδην ζέων. καὶ ἀμβλίσκειν. καὶ ἀμ-
βλῶσαι. ἀφ' ὧν καὶ ἀμβλωθρίδιον καὶ ἄμβλωμα τὸ διὰ ἀναβληθὲν ἐκ τῆς μήτρας ὡς ἐκ μεταφο-
ρᾶς τῶν ἐκ μυχοῦ ἀναβαλλομένων σωμάτων. καὶ τὸ ἀναβάλλειν σφαῖραν. καὶ τὸ εἰς ὕστερον ἀνάγειν καὶ
ἐπέχειν ποιεῖν. ὅθεν καὶ ἀναβολεύς, οὐ μόνον ὁ σιδήρεον ἐν ᾧ τοὺς πόδας οἱ ἐπιβαίνοντες ἐφ' ἵππῳ γίνονταί πο-
τε, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος ὃς εἰς τοιοῦτον ἔργον καθυπουργεῖ. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνδύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι
λέγεται. τὸ διαβάλλειν δὲ, οὐ μόνον συκοφαντικὸν ἔχει νοῦν. ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπατᾶν καὶ παραλο-
γίζεσθαι τίθεται παρὰ Θουκυδίδῃ. μεταβάλλειν δὲ, λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ παραφραστικῆς μεθόδου. με-
ταβάλλειν γὰρ λέγεται λέξις, ὁ δίγλωσσος. ὅθεν καὶ ὁ τὸ βιβλίον ὅλον τοῦτο παραφράσας Θρᾷξ Διο-

μισθίνης, μεταβολὰς Ὀδυσσέως τὴν τοιαύτην αὐτοῦ πραγματείαν ἐκάλεσεν. παραβάλλειν δὲ, οὐ μόνον τὸ ἐν παραθέσει συγκρίνειν, ὅθεν καὶ ἡ παραβολὴ παράθεσις οὖσα ὁμοιωματικὴ ἐπὶ σαφηνείᾳ τῶν ὑποκειμένων. καὶ τὸ παραβαλεῖν οὖς ἤγουν πλαγιάσαι. ὑποκλῖναι. ὑποθέσθαι εἰς μνημονευμένην ἀκοήν. καὶ τὸ παραβλήδην παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ συγκριτικῶς ὡς οἱ πλείους φασί. κατὰ δὲ τὸν Προσωδίαν, ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς. παραλογιστικῶς. παραβάλλεσθαι γάρ φασι καὶ τὸ ἐξαπατᾶν. ἐξ οὗ καὶ παραβαλόμενος ὁ ἀπατῶν τὸν φίλον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἁπλῶς παρατιθέναι. ἀφ' οὗ καὶ παράβλημα κοινῶς, τὸ ζώοις εἰς τροφὴν παρατιθέμενον. ἐντεῦθεν καὶ ὁ παράβολος ἄνθρωπος ὁ κινδύνοις ἑαυτὸν παραβάλλων ὅ ἐστι παρατιθείς. ἀντιβάλλειν δὲ τὸ ἀντιτιθέναι δι' λόγους ἤτοι τοιοῦτον καὶ ἀντιβολία ἡ δέησις. τὸ δὲ ἐπιβάλλειν, πρόσθεσίν τινα δηλοῖ καὶ προσηκότητα ἐπιτεθειμένην. λέγεται δὲ καὶ ἐπιβάλλεσθαι τὸ ἐπιθυμεῖν. περιβάλλειν δὲ, τὸ περιπλέκεσθαι ἤτοι περιουσία ἐμβάλλειν, καὶ τὸ ἐνδύειν. ἀμφιβάλλειν δὲ, οὐ μόνον τὸ ἐνδοιάζειν καὶ ἀμφὶς βάλλειν ἤγουν ἀμφοτέρωσε ῥίπτειν τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκατέρωθεν βάλλειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ περιβάλλειν ἤγουν κυκλοῦν. ὅθεν τὸ ἀμφίβληστρον. ἀποβάλλειν δὲ, τὸ ἀπορρίπτειν, τὸ δὲ ὑποβάλλειν, ὑπουλότητά τινα ἐμφαίνει καὶ δολιότητα. καὶ ὑποβολιμαῖον βρέφος, τὸ ὑποβληθὲν λάθρα τῇ γυναικὶ, οὐ μὴν γεννηθὲν ὑπ' αὐτῆς. λέγεται δὲ ὑποβάλλειν, καὶ τὸ ὑποκρούειν ὅ ἐστιν ἐμποδίζειν ἐν τῷ λέγειν, καὶ τὸ δι' ἑρμηνέως λαλεῖν. καὶ ὑποβολεὺς, ὁ ἑρμηνεύς. ὑπερβάλλειν δὲ καὶ ὑπερβολὴ, κυρίως μὲν, ἐπὶ τοῦ ὑπερακοντίζειν ἢ ὑπερδισκεύειν, ἢ ὑπὲρ μέτρον δισκεύειν. μεταφορικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἑτέραν ὑπεροχὴν ἢ καὶ ἐπὶ ἀσυμμετρίαν, καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ τῆς πολυσημίας τοῦ βάλλειν.

Δή που, νῦν μὲν τοπικῶς κεῖται. ἄλλως δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον ἀττικοῖς, καὶ αὐτὸ καὶ τὸ δήπουθεν, βεβαιωτικά εἰσιν. ὥσπερ τὸ δηλαδή. καὶ τὸ πάντως. καὶ τὸ ἀμέλει. καὶ αὐτὸ γὰρ, ἀντὶ τοῦ πάντως λαμβάνεται. Ἐλαφρότεροι πόδας ὅ ἐστιν ἐλαφροὶ καὶ ταχεῖς δίκην ἐλάφου.

Θαλπωρή. ὃ γράφεται καὶ ἐλπωρή. ἰστέον δὲ ὅτι τὴν χαροποιὸν ἐλπίδα θαλπωρὴν λέγει, ἐπεὶ θάλπει τοὺς πολλοὺς ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς. ὥσπερ αὖ πάλιν ἡ τῶν ἐναντίων, οὐ μόνον ψύχει ἁπλῶς, ἀλλὰ πολλοὺς καὶ ἀπονεκροῖ. καὶ ἡ τραγῳδία δὲ τὴν κενὴν θαλπωρὴν ἔχοντα, κεναῖς ἐλπίσι λέγει θερμαίνεσθαι. καὶ θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχειν. Εὔχεσθαι οὐ μόνον τὸ θεοκλυτεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ καυχᾶσθαι. καὶ τὸ λέγεσθαι δὲ καὶ φημίζεσθαι. εὔχεσθαι λέγεται. ἀφ' οὗ καὶ τὸ, τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο, ἤτοι ᾄδονται. λέγονται. Ἐστὶ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις. Πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ. ἤτοι πολλοὶ ἔγνωσαν.

Ξεῖνε φίλ', εἰ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κεν εἴπω;
Τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
Ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
Ἀνέρος, οὗ δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ,
Κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει.
Εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
Πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
Νῦν δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον. οὐδέ τις ἡμῖν
Θαλπωρή. εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Φῇσιν ἐλεύσεσθαι, τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν. πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες.
Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο. πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην. τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο.
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ
Ἠὲ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι
Ξεῖνος. ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
Ἄλλοι. ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
Υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
Πλέων οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
Ἐς Τεμέσην, μετὰ χαλκόν. ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.

Ἐπίστροφος, μέση λέξις. πάθος τι γὰρ δηλοῖ καὶ ἐνέργειαν. δράσιν μὲν ὡς ἂν εἴη ἐπίστροφος ἀνθρώπων, ὁ ἐνεργῶν καὶ ποιούμενος τὴν εἰς ἄλλους ἐπιστροφήν. ὅ ἐστι φιλόξενος καὶ πολλοὺς ξενοδοχῶν. πάθος δὲ ἔννοιαν ἔχει ὡς πάσχων ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιστροφὴν καὶ ἀγαπώμενος. ὅπερ καὶ κρεῖττον. καί τις ποιητὴς λιμένα ἐπίστροφον λέγει, οὐ μόνον τὸν στρογγύλον καὶ περιφερῆ κατά τινας. ἀλλὰ καὶ τὸν ὑπὸ τῶν κατ' αἴρειν θελόντων, ζητούμενον. Δῶ, ἀποκέκοπται ἐκ τοῦ δῶμα

μα καθὰ καὶ ἐκ τοῦ ἥλου ὁ ἧλ κατὰ τὸν γεωγράφον. καὶ ἡ πῶϋ. ποῦ ἔλεγον μονοσυλλάβως κατὰ αἴλιον διονύσιον. Αναβήμεναι, ἤγουν διὰ θαλάσσης ἐκεῖ ἀπελθεῖν. Νηῦ ναὶ κατέλυθον ἤγουν κατέπλευσα. ἔστι δὲ τὸ ὧδε, ἀντὶ τοῦ οὕτως. ἁπλῶς δηλαδή. Οἴνοπα πόντον, τὸν μέλανα. ὡς ἔχοντα οἴνου ὄψιν μέλανος. Αλλόθροοι ἄνθρωποι, οἱ ἀλλόγλωσσοι. καὶ ἄγλα θροοῦντες ἤγουν λέγοντες παρὰ τὰ ἑλληνικά. ἢ ἀγνῶτες οἱ καὶ ὑπὸ ἄλλων θροούμενοι ἤτοι λαλούμενοι.

Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
Εν λιμένι ῥείθρῳ, ὑπὸ νηίῳ ὑλήεντι.
Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι
10 Εξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν
Λαέρτην ἥρωα. τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
Ερχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν
Γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ. ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
Παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν,
Ερπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
Νῦν δ' ἦλθον. δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι
Σὸν πατέρ', ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Αλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ
20 Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ. χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν
Αγριοι. οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Αθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀίω.
Οὔτε τι μάντις ἐών, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.
Οὔ τι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
Εσσεται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι.
Φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος.
30 Αἰνῶς μὲν κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
Κείνῳ. ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν,
Πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
Αργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
Εκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κεῖνος.

Τεμέσην ὁ ποιητὴς λέγει, τὴν ἰταλικήν. τὸ νῦν ὥς τινές φασι βρεττίσιον. ἐν δὲ τῇ τοιαύτῃ τεμέσῃ, καὶ μέταλλα ἦσαν χαλκοῦ ὡς δηλοῖ τὸ, ἐς τεμέσην μετὰ χαλκόν. ἔστι δὲ καὶ κύπρου πόλις τεμέση κατά τινας, χαλκοφόρος καὶ αὐτή. ὁ μέντοι γεωγράφος, οὐ συνάγει εἰς ταυτὸν τὴν ὁμηρικὴν τεμέσην καὶ τὸ βρεττίσιον. καὶ τὸ μὲν βρεττίσιον, τεμέσην εἶναι λέγει. καὶ πέρασιν ἐλάφου ἐοικέναι φησὶ κατὰ τὸ σχῆμα, διὰ τὸ εἰς πολλοὺς κόλπους ἐκεῖ τε πολυσχιδές. γλῶσσα γάρ φησι μεσσαπίων, βρεττίσιον τὴν τῆς ἐλάφου καλεῖ κεφαλήν. περὶ δὲ τῆς τεμέσης γράφει, ὅτι πόλις πρώτη βρεττίων ἡ τεμέση, ἡ ὕστερον τέμψα κληθεῖσα. αὐσόνων κτίσμα. ὕστερον δὲ, καὶ αἰτωλῶν ἐν ᾗ καὶ ἡρῷον πολίτου ὀδυσσέως ἑταίρου. ἀγριελαίαις συνηρεφές, ὃς δολοφονηθεὶς καὶ βαρύμηνις γενόμενος, ἐδασμολόγει τοὺς περιοίκους. ὅθεν ἐπὶ τῶν ἀγριαινόντων ἔξω καιροῦ παροιμία κεῖται, ὁ ἐν τεμέσῃ ἥρως. ἤγουν ὁ οἷος οὐδεὶς ἀγριώτατος. τὴν μέντοι ἐν κύπρῳ τεμέσην, ταμασσὸν ἀξιοῦσι δεῖν οἱ παλαιοὶ λέγεσθαι. ἀφ' ἧς καὶ παρὰ λυκόφρονι ὁ ταμασσαῖος κρατήρ. ἔνθα κατὰ τὸν γεωγράφον, καὶ ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ πρὸς ἰατρικὴν δύναμιν χρήσιμος, καὶ τὸ χαλκανθὲς δὲ οὗ τὸ γραφικὸν μέλαν σκευάζεται. ἴσιον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ χαλκοῦ, κυβευτικῆς τις παιδιᾶς, ἐλέγετο χαλκισμός. ἣν δέ φασιν αὐτὴ, ὀρθοῦ νομίσματος περιστροφὴ σύντονος. μεθ' ἣν, ἔδει τὸν παίζοντα ἐπισχεῖν τῷ δακτύλῳ τὸ νόμισμα ὀρθόν. καὶ νικᾶν ὁ οὕτω καταρθώσας. Αἴθωνα σίδηρον λέγει, τὸν ἀκατέργαστον καὶ ἐπιτήδειον εἰς καῦσιν καὶ ἐργασίαν, ἐκ τοῦ αἴθω τὸ καίω. ἢ τὸν κατεργασμένον καὶ λαμπρὸν, ἐκ τοῦ αἴθω τὸ λάμπω. ἢ καὶ τὸν ἁπλῶς μέλανα, ὅθεν καὶ χροιὰ αἰθοψ ἡ μέλαινα. Νήιον, ὄρος ἰθάκης κατάγειον. ὑπὸ δὲ εἰς τὸν ὑποκείμενον. ἀπόῤῥιον λιμένα, ἐκ τοῦ συμβαίνοντος τῷ λιμένι, ῥεῖθρον προσαγορεύεται. ἄλλοι δὲ, οὕτω φασί. νήριτον, ὄρος ἰθάκης. ᾧ τινι παράκειται νήιον ὄρος. οὕτω τῶν νεῶν ἐξιέναι πείσματι. ὡς εἶναι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, μέρος τοῦ νηρίτου τὸ νήιον. Αγροῦ ποιητὸν δ' εἰπεῖν ἀγροικος. χρῆσις δὲ ἀγρέων τοιούτων, παρὰ τῶν εἰπόντων ὡς οἱ ἄγροικοι, καὶ κραδοφάγοι λέγονται καὶ κραδοπῶλαι, ὡς ἀπὸ φύλλων καὶ δένδρων ποριζόμενοι. Ερπύζειν λέγεται νῦν ὡς ἐκ μεταφορᾶς, τὸ βραδέως βαδίζειν, ἢ διὰ γῆρας, ἢ καὶ διὰ λύπην πολλὴν τὴν ἐπὶ τῷ
50 φίλῳ υἱῷ. καθὰ καὶ ἀχιλλεὺς ἐν ἰλιάδι ὁ ὠκυπόρωτατος, καὶ ὠκύτατος, ἑρπύζει περὶ τὴν τοῦ ἑταίρου πυρκαϊάν. Γουνὸς, ὁ γόνιμος τόπος καὶ καρπιμος, ἀπὸ τοῦ γονὸς ὀξυτόνου ὀνόματος.

Αλωὴ δὲ, τετραχῶς. ἢ, ἡ σιτοφόρος γῆ. καὶ δενδροφόρος. καὶ ἡ ἀμπελόφυτος. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς ἀλωῆς εἰπὼν, ἐπήγαγε καὶ οἰνοπέδοιο, ἵνα μὴ ἀσαφὴς ἡ λέξις ᾖ, ἀνευ σημαίνουσα διὰ τὸ πολυσήμαντον.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἁλωαί ποτε, καὶ ἡ ἅλως ἐκ τοῦ ἀλοίω τὸ τύπτω καὶ συντρίβω, ἔνθα τρίβονται οἱ καρποί.

Ἐπιδήμιος ἁπλῶς μὲν, ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν πατρίδα ἐλθών. Βλάπτειν κυρίως τὸ ἐμποδίζειν τὸν τρέχοντα, καὶ οἱονεὶ βάλλειν ὅ ἐστι ῥίπτειν. βλάπτειν καὶ σφάλλειν. οὗ τὸ ἀνάπαλιν, ἀνασφάλλειν, ἤγουν ἀνίστασθαι καὶ ὀρθοῦσθαι. καὶ Ὅμηρος οὕτω οὐχ ἁπλῶς εἶπε βλάπτειν ἀλλὰ βλάπτουσι κελεύθου, ἤτοι ἐμποδὼν γίνονται εἰς ὁδόν. Ἀγρίους ἄνδρας, ἡ μὲν κωμῳδία, ἐπὶ δυσμὲς φαυλότητος τίθησιν. ὁ δὲ ποιητὴς, τοὺς λῃστρικοὺς οὕτω καλεῖ ὡς ψευδομένους τὴν κατ' ἄνθρωπον ἡμερότητα διὰ χαλεπότητα. Βάλλουσι, ἀντὶ τοῦ νοοῦσιν ἐπιτυχῶς καὶ ὡς εἰπεῖν, ἐπιβόλως. ἡ πιθανῶς. Ὄρνις καὶ οἰωνὸς λέγεται πᾶν τὸ σημαντικὸν τοῦ μέλλοντος. Οἰωνῶν εἰδὼς, ὁ τοὺς ἐκ τῶν οἰωνῶν ἤτοι μαντικῶν σημείων μεθόδους ἔχων, καὶ τὸ μέλλον ἐκεῖθεν κατευστοχῶν τεχνικῶς. ἁπλῶς δὲ, τὸ εἰδὼς, εὕρηται γενικῇ συντάσσων ὁ ποιητὴς, ἀντὶ ὀνόματος τοῦ, τεχνίτης καὶ ἐπιστήμων καὶ ἐπιστήμων. ἢ ἀντὶ τοῦ, τέχνην ἔχων καὶ εἰδήσιν. Ὅτι ταυτόν ἐστι σιδήρεον δέσμα καὶ σιδηροπέδην ἢ σιδηρᾶν ποδοκάκην εἰπεῖν. τινὲς δὲ καὶ τὸ ζεῦγος ποδὸς φασὶ δεσμόν. ὅτι δὲ τὸ δεσμὸς καὶ τὸ δέσμα, ἔστι καὶ θηλυκὸν ἡ δέσμη, δηλοῖ καὶ χρῆσις ἀλίξιδος ἐν τῷ, καὶ θύμου δέσμαι τινες. Κυρίως μὲν, τὸ μίσγεσθαι λέγεται ἐπὶ ὑγρῶν. χείμαρροι γοῦν ἐν Ἰλιάδι μίσγεσθαι λέγονται. ἐνταῦθα δὲ, φίλοι ἀλλήλοις θαμὰ μίσγεσθαι λέγονται. συνανακίρναται γάρ πως ἡ φιλία τοῖς ἤθεσι. δῆλον δὲ ὅτι καὶ συνώνυμον τὸ μίσγεσθαι λέγεται.

Πεπνυμένος ὁ φρόνιμος, ἀπὸ τοῦ πνύω εἰς ὃ ἔστος γίνεται. αὐτὸ δὲ, ἡ ἀπὸ τοῦ πνοῶ πνύω κατὰ συγκοπὴν ὃ δηλοῖ τὸ ἐνεργῶ ἐνεργὴς γὰρ ὁ φρόνιμος, ἢ ἀπὸ τοῦ πνύσσω τὸ φρονῶ. ἐξ οὗ καὶ ἀπινύσσειν τὸ ἀφραίνειν. ἐπινυτὸς ὁ φρόνιμος. Ὅτι δὲ τῇ μητρὶ ἀνάκειται ἡ πολλὴ τῶν παίδων ἀκριβὴς εἴδησις, δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης. λέγων. μήτηρ, φιλότεκνος μᾶλλον πατρός, ἡ μὲν, γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄντα, ὁ δ' οἴεται. καὶ Μένανδρος, αὐτὸς γὰρ οὐδεὶς οἶδε τὸ ποτ' ἐγένετο, ἀλλ' ὑπονοοῦμεν πάντες ἢ πιστεύομεν. ἡ γὰρ ἀκριβὴς εἴδησις ἐν τοῖς τοιούτοις, τῇ μητρὶ ἀνάκειται. Ἐκ τοῦ μέ φασι γενέσθαι, τὴν φήμην δηλοῖ τὴν ἐκ τῶν πολλῶν.

> Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
> Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
> Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε 20
> Οὐκ οἶδ', οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
> Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
> Ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἐπὶ γῆρας ἔτετμε.
> Νῦν δ' ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
> Τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.
> Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
> Οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω
> Θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
> Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
> Τίς δαίς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο. τίπτε δέ σε χρεὼ 30
> Εἰλαπίν', ἠὲ γάμος. ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
> Ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
> Δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
> Αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅς τις πινυτός γε μετέλθοι.

Γόνος νῦν, ἡ γονή. τὸ δὲ εἰπεῖν γόνον τὸν γεννήσαντα, ἴσως οὐκ ὀρθόν. ἐκ τοῦ, γόνος ἤτοι γονὴ, οὐ μόνον ὁ λάγνος, ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ τοὺς παλαιοὺς λάγνης, ὡς οἱονεὶ λαγόνης, ἤγουν λίαν πολύγονος. Ἔτετμεν, ἀρχαῖον μέν ἐστιν εἰς ταύτην γραφήν, δηλοῖ δὲ τὸ κατέλαβε. κυρίως μέντοι τέτμειν, τὸ ἐν ἐπιτόμῳ καὶ συντόμως καταλαμβάνειν. Ἀποτμότατος ὁ δύσποτμος ὅ ἐστι δυστυχής. πότμος γὰρ, οὐ μόνον ὁ θάνατος ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη, παρὰ τὸ πετεῖν ὅ ἐστι πεσεῖν ἀφ' οὗ καὶ ἡ προσπίπτειν. τὰ γὰρ ἀπὸ τύχης, συμπίπτειν λέγεται, ἤγουν συμβαίνειν. ὅθεν εὔποτμος μὲν, ὁ εὐτυχής. παλάποτμος δὲ καὶ ἀποτμότατος, ὁ κακοτυχής. Κατὰ τρεῖς μάλιστα τρόπους συνέλθοιεν ἂν πολλοὶ ἐπὶ εὐωχίᾳ, ἤγουν εἰλαπίνῃ. ἢ γάμῳ. καὶ ἢ ἐράνῳ. καὶ ὁ μὲν ἔρανος, κόσμιον, καὶ οὐδὲ πολυτελὲς, ἀλλὰ καὶ φειδωλῶς ἐσθίειν ὥς τὰ πολλὰ οἱ ἐρανισταί, ὡς ἂν ἴδιοις ἐσθίοντες ἕκαστος. ἔστι δὲ ἔρανος, ἡ ἀπὸ κοινῆς συμβολῆς ἤγουν καταβολῆς καὶ δαπάνης, πολλῶν τινῶν εὐωχία. ὥς καὶ Ἡσίοδος: ἐκ κοινοῦ, πλείστη τε χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη. εἰ μὴ ἄρα ποτὲ ἀφειδός τις συντελοίη τὸν ἔρανον, ἀσύμβολον δεῖπνον κατ' θίζων οἷς ἐθέλῃ. τότε γὰρ, πολυτελὴς ἔσται καὶ αὐτός. ὁ δὲ γάμος, δῆλον ὅτι ὁμίλου ἐστὶ συνέλευσις ἐπὶ νυμφίων συναρμογῇ. ἡ δὲ εἰλαπίνη, εὐωχία ἐστὶ καὶ αὐτὴ πολυτελής. οἱ ἡ κατὰ εἴλας ὡς οἱ παλαιοὶ γράφουσιν ἢ ὁμοῦ εἰλούμενοι πολλοὶ. ἔπινον. χαίροντος δηλαδὴ τοῦ δειπνοκλήτορος. ὁ μέν τοι Ἀθήναιος, ἐκ τοῦ λάπτειν τὴν λέξιν ἐτυμολογεῖ διὰ τὸ λαπτικὸν τῆς τοιαύτης λαμπρᾶς παρασκευῆς καὶ δαπάνης. καὶ ὅμιλος, ἀπὸ τοῦ ἴλας ὢν καὶ αὐτὸς ἀφ' ἧς καὶ ἡ εἰλαπίνη γεγονέναι. καὶ ἴλη ἐπὶ τάγματος καὶ πλήθους, παρὰ τὸ εἰλῶ. καὶ τὰ ἰλαδὸν ἰέναι, ὅ ἐστιν

ὁμαδὸν

ὁμοίως δὲ καὶ σπάλλειν εἰλεῖσθαι καὶ σπᾶσθαι ἤγουν κινεῖσθαι. ὅθεν καὶ εἰλυσπᾶσθαι ἡ τοιαύτη κίνησις.

Ὑβρίζοντες, ὕβρεις οὐ μόνον ἡ ἐν λόγοις ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ πᾶν ἔργον αἰσχρόν. ὑβρισταὶ γοῦν καὶ οἱ κόλακες καὶ οἱ πόρνοι ὑβρισταὶ δὲ ὡς μάλιστα, καὶ οἱ αἰσχρουργοῦντες, ὁποῖοι καὶ οἱ μνηστῆρες. οἷς δίχα τῆς ὀργῆς ἀρκεῖ πρὸς ὕβριν, καὶ τὸ ἄμετρον τῆς τρυφῆς. τοῖς ὑπερβάλλουσι, δαπάνη πρόσεστιν ἡδονὴ δ' οὐδ' ἡ τυχοῦσα. λέγεται δὲ Γοργίας ὁ Λεοντῖνος ἐν βαθεῖ γήρᾳ ζήσας μετ' αἰσθήσεως ἤγουν ἐν τῷ καὶ τὴν αἴσθησιν ὑγιῶς ἔχειν. καὶ ἐρωτηθεὶς τίνι διαίτῃ χρώμενος οὕτω βιώσοι, φάναι ὡς οὐδὲν πώποτε ἡδονῆς ἕνεκα πράξας. Τιθωνὸς μέντοι ἐπιθυμίαις οὕτως ἐμπεπλεγμένος ὡς ἀπὸ τῆς ἕω μὲν κοιμᾶσθαι μέχρι δύσεων πρὸς ἑσπέραν δὲ τῇ ἐπιθυμίᾳ ἐπεγείρεσθαι, λόγον εὗρεν, ἠοῖ συγκοιμᾶσθαι.

10 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ξεῖν'. ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
Μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν.
Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες.
Οἳ, κεῖνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν περὶ πάντων
Ἀνθρώπων. ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
Εἰ μετὰ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ.
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοὶ,
20 Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Οἴχετ' ἄϊστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε, γόους τε
Κάλλιπεν. οὐδ' ἔτι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
Οἶον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται. τρύχουσι δὲ οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
30 Ποιῆσαι δύναται. τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν. τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὢ πόποι. ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
Δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
Σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο.
40 Ὤχετο γὰρ κἀκεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρά οἱ εἴη
Ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας. ἀλλ' ὁ μὲν, οὔ οἱ
Δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας.
Ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός. φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.
Τοῖος ἐὼν, μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.

Ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ, ἤγουν οὐκ εὖ. κατὰ τὸ, τρὶς ἐξ βαλούσης τῆς διὸς φρυκτωρίας. Τολυπεῦσαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὸ συγκεφαλαιώσασθαι καὶ κατορθώσασθαι. ὅθεν καὶ τὴν Πηνελόπην δόλους τολυπεύειν ἐρεῖ. γίνεται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῆς τολύπης, ἥτις ἐστὶ κατειργασμένον καὶ ξανθὲν ἔριον καὶ ἀσκηθὲν εἰς τὸ κλωσθῆναι. τὸ δὲ εἰπεῖν τολυπεύειν τὸ κακοπαθεῖν ὡς ἀπὸ βοτάνης θανασίμου τῆς τολύπης, πιθανὸν μὲν, οὐκ ἀρέσκει δὲ τοῖς παλαιοῖς. ἰστέον δὲ ὡς ἡ τολύπη, καὶ ἄγμα λέγεται, ὃ καὶ κάταγμα παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ βύρσα ἡ αὐτὴ ἐλέγετο. Τῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατο, ἀντὶ τοῦ ὕψωσεν ἂν τὴν εὔκλειαν τοῦ υἱοῦ. Ἅρπυιαι, ἀλληγορικῶς μὲν, ἄνεμοι καταιγιδώδεις καὶ ἁρπακτικοί. μυθικῶς δὲ ἅρπυιαι, δαιμόνιά τινα πτερωτά. οἷα καὶ ἀνθρώπους ἁρπάζειν βιαίως. Δουλίχιον, νῆσός ἐστι μία τῶν Ἐχινάδων. αἱ δὲ Ἐχινάδες, νῆσοι εἰσὶ πρὸς τῇ ἐκβολῇ τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ. Σάμη, νῆσος πρὸ Κεφαλληνίας, λεγομένη καὶ Σάμος. Ὑλήεις, τουτέστιν ὕλην ἔχουσα. καὶ οὐ τραχεῖα κατὰ τὴν Ἰθάκην ἥτις κραναὴ λέγεται διὰ τὴν τραχύτητα.

Κατακοιρανέουσι, δηλοῖ τὸ βασιλεύουσι. καὶ ὡς ἐπικρατέουσιν. ἢ τὸ βασιλικὰ δρῶσιν. ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς ἐν Ἰλιάδι, κοιρανέων διέπε στρατόν. ἤγουν δρῶν ἔργα βασιλικά. Τελευτὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ τέλος τοῦ ἔργου. καὶ τελευτᾶν, τὸ εἰς τέλος τι ἄγειν. Φθινύθειν. μέση λέξις ἐστί. καὶ ἐνταῦθα μὲν, δηλοῖ τὸ φθείρειν καὶ ἀπολλύειν. ἀλλαχοῦ δὲ, τὸ πάθος δηλοῖ. Τάχα, σημειοῦνται οἱ παλαιοὶ, μηδέποτε παρὰ τῷ ποιητῇ διστακτικὸν εὑρίσκεσθαι, ἀλλ' ἀντὶ
50 τοῦ ταχέως ἀεὶ παραλαμβάνεσθαι. γενόμενον κατὰ συγκοπὴν ὡς σαφέα σάφα ἀντία ἄντα, οὕτω ταχέα τάχα. ὃ καὶ ὅμοιόν ἐστι τῷ ταχύ. ταὐτὸν γὰρ εἰπεῖν, τάχα με διαρραίσουσι, καὶ ταχὺ διαρραίσουσιν. Ἐπαλαστεῖν λέγεται, τὸ δυσπαθεῖν ὡς ἐπὶ ἀλάστοις καὶ ἀλαθήτοις κακοῖς. ἐκ δὲ τούτου καὶ ὁ ἀλάστωρ γίνεται οὐ μόνον τὸ κύριον, ἀλλὰ καὶ φθονερὸν δαιμόνιον. καὶ ζεὺς ἀλάστωρ. καὶ ἡ βλάβη ἄλαστος. ἡ δὲ

οἶον

οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἢ ὁ ἐπιμηνίων τοῖς ἄλαστα παθοῦσι. λέγεται δέ φασιν ἀλάστωρ, καὶ ὁ τιμωρός. καὶ ὁ φυγῆς ἄξια εἰργασμένος. τινὲς δὲ, γράφουσι παλαστήσαντα. τουτέστι τῇ παλαιστῇ τῆς χειρὸς ὠθήσαντα.

Ἔφυραι κατὰ τὰς ἱστορίας διάφοροι, μία, ἐν Πελοποννήσῳ περὶ τὰ τῆς Κυλλήνης ὄρια. δευτέρα, κώμη Σικυωνίας, περὶ ἣν καὶ ποταμὸς Σελλήεις. τρίτη, ἐν Θεσπρωτίᾳ, ἔχουσα καὶ αὐτὴ Σελλήεντα ποταμόν. τετάρτη, ἐν Αἰτωλίᾳ. καὶ οἱ ἐκεῖθεν, Ἔφυροι λέγονται. οὐ μὴν Ἐφυραῖοι. πέμπτη Ἔφυρα Θετταλική. ἕκτη, Κορίνθου, ἐν ᾗ καὶ αὐτῇ, Σελλήεις ποταμός. ἐκ ταύτης φασί τινες τὸν Ὀδυσσέα λαβεῖν ἀνδροφόνα φάρμακα. λέγοντες, φαρμακοφόρον ποτὲ γενέσθαι αὐτήν, διὰ τὸ ἐκεῖ κατοικεῖν τὴν Μήδειαν. ὅθεν καὶ ἡ τοῦ Αὐγέου

Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο, πικρόγαμοί τε.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι. σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
Ὅππως κε μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.
Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιούς,
Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.
Μνηστῆρας μὲν, ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι.
Μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
Ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
Οἱ δὲ, γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηαι,
Νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν ἥτις ἀρίστη,
Ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
Ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
Ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον.
Κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον.
Ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Εἰ μέν κε πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
Ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν.
Εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσῃς, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
Νοστήσας δ' ἤπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεῦαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
Φράζεσθαι δ' ἤπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὅππως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι

θυγάτηρ φασὶ τοῦ βασιλέως τῶν Ἐπειῶν ἡ ἐν Ἰλιάδι κειμένη Ἀγαμήδη, φαρμακὶς ἦν. ἔθνος δὲ Πελοποννήσιον οἱ Ἐπειοί. Φάρμακα, οὐ μόνον τὰ δηλητήρια δηλοῖ καὶ ἄλλως δὲ τὰ ἀκεσώδυνα, ἀλλὰ καὶ ζωγράφων βάμματα. ἢ ἁπλῶς δὲ, βαφαί. ὅθεν καὶ φαρμακῶντες τὰ βαφεῖα. εὕρηται δὲ καὶ φαρμακᾶν, τὸ μεστὸν εἶναι ἢ δεῖσθαι φαρμάκων. τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ ἄνθους φασὶ τὸ φάρμακον, ὡς δηλοῖ ὁ φράσας ὅτι ἀφάρμακον, τὸ ἄνευ ἄνθους. ἄνθη γὰρ, τὰ φάρμακα. ἢ εὐφάρμακον, τὸ εὔχροον. Ὅτι ἐπὶ πραγμάτων ἀποβάσεως ἀδήλου, οἰκεῖον εἰπεῖν τό, ταῦτα μὲν θεοῦ ἐν γούνασι κεῖται, ἀντὶ τοῦ ἐν δυνάμει ἢ ἐξουσίᾳ θεοῦ. Πέφραδε ἀντὶ τοῦ εἰπέ. Ἔδνα νῦν μὲν τὰ ἀπὸ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα. τάχα δὲ καὶ τὸ ἀνάπαλιν. δύναται γὰρ ἀμφοτέρως ἡ ἔννοια συμβιβάζεσθαι. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τῶν παλαιῶν, ἕδνα λέγεσθαι κυρίως φασὶ, τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων ἀλλήλοις διδόμενα. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν πατέρων, ἐπιμείλια φασὶν, φερνὰς δὲ τὰ τῆς νύμφης, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς νύμφης, ἐπιφέρνια. δασύνεται δὲ τὸ ἕδνα, ὡς ἀπὸ τοῦ ἑδράζω κατὰ τοὺς παλαιούς. ἑδανόν τε δὲ, τὸ τὸν γάμον στηρίζον, καὶ ἐν συγκοπῇ ἕδνον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἥδω. ἑδανόν τε δὲ, τὸ ἡδῦνον τοὺς λαμβάνοντας. καθὰ καὶ μύρον ἑδανὸν ὀξυτόνως ἐν Ἰλιάδι, τὸ ἡδύ. καὶ ἀφάδιον παρὰ Παυσανίᾳ, τὸ ἐχθρὸν καὶ ἀπαρέσκον.

Ἰστέον ὅτι ὁ τῆς Πηνελόπης πατὴρ Ἰκάριος, ἀδελφὸς ἦν Τυνδάρεω τοῦ Λάκωνος, τοῦ πατρὸς τῆς Ἑλένης. διὰ τὴν οἰκείαν ἐκπεσόντες ὑπὸ Ἱπποκόωντος, ἦλθον εἰς Θέστιον Πλευρωνίων ἄρχοντα. καὶ τὴν πέραν Ἀχελώου συγκατεκτήσαντο. ὕστερον δὲ, Τυνδάρεως μὲν τὴν Θεστίου θυγατέρα Λήδαν λαβὼν, ἐπανῆλθεν. ἀφ' ἧς ἐγένοντο αὐτῷ Ἑλένη καὶ οἱ Διόσκουροι. Ἰκάριος δὲ ἐπέμεινε μέρος φασὶν ἔχων τῆς Ἀκαρνανίας. ἔνθα καὶ τεκνωσάμενος Πηνελόπην ἐκ Πολυκάστης, τῷ Ὀδυσσεῖ πρὸς γάμον ἐξέδοτο. Ἄρσας ἐρέταις. δηλοῖ δὲ τὸ ἄρσαι δύο. τὸ μὲν, ἐπὶ ναυπηγίας. τὸ δὲ ἐπὶ ἐξαρτίσεως τὴν εἰς πλοῦν ὥσπερ ἐνταῦθα. Ὄσσαν, ἤγουν φήμην καὶ ἀκοὴν τοῦ μέλλοντος. κλέος γὰρ παρ' Ὁμήρῳ, ἡ φήμη. ἔστι δὲ ὅτε, καὶ ἡ τιμή. Διὸς δὲ ἡ ὄσσα, ἢ ἡ τῆς προμαντικῆς εἱμαρμένης, δηλωτικὴ γάρ ἐστι τοῦ μέλλοντος, ἢ καὶ ἄλλως, ἡ τοῦ ἀέρος. ὃς αἴτιός ἐστι φωνῶν δι' ἠχοῦς τυγχάνων. Δεύτατος, τουτέστιν ὕστατος ἐπανῆλθε. γίνεται δὲ τὸ δεύτατος ἀπὸ τοῦ δεύω τὸ ἐλλείπω, ἐξ οὗ συγκριτικὸν, δεύτερος ὁ ἐλλιπέστερος. καὶ ὑπερθετικὸν, δεύτατος ὁ ἐλλιπέστατος. ὥσπερ βασιλεύτερος βασιλεύτατος. Ἐνιαυτὸς, παρὰ τὴν ἐν πρόθεσιν καὶ τὸ ἰαύειν ὅ ἐστι διατρίβειν, ἔνος δὲ κατ' ἐνίους. παρὰ τὸ ἐν. διὸ καὶ εὐλόγως

ἔδει

ἐδασύνετο κατὰ καὶ ἡ αὐτή. ἵνα καὶ ὁ ἕνος κατὰ τὴν αὐτὴν ἣν θεωρεῖ ὁ πρόκλος, εἴη μέσος μονόκε-
ρως. τὸ μὲν, δὴ τὸ ἀεὶ νάζον καὶ ὡς δὴ κατὰ βοῦς ἐργατικὸν ἐν τοῖς πολλοῖς γίνεσιν. τὸ δὲ, δὴ τὸ ἕνος δι-
κλῶ μεμονῶσθαι τοῖς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἐνεργείας ὡς κύκλῳ μᾶλλον ἰσόρας τῶν ὡρῶν. δασύνοιτο δ' ἂν καὶ ἄλλως
ὁ αὐτὸς, ἢ παρὰ τὴν ἐν αὐτῷ συνουσίαν τῶν τεσσάρων ὡρῶν καὶ τῶν κατ' αὐτὰς ἀποτελεσμάτων, ἢ καὶ
ὡς ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ πληρῶ ἤγουν πληθύνω ἢ καὶ ὅλος καὶ ὁλότης. πληροφορεῖ γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ὡς πλη-
σφόρος, ὁ ἐνιαυτός. Ὅτι τὸ θάπτειν, σῆμα χεύειν λέγει ὁ ποιητὴς ἤγουν τάφον χωννύειν, διότι πο-
λὺν χοῦν οἱ παλαιοὶ ἐπεφόρουν τοῖς ὁσίοις τῶν τεθνεώτων. Σῆμα ὁ τάφος, κατὰ σχῆμα εὐφημισμοῦ, διότι σημεῖον ἐστὶ τοῦ κεῖσθαί τινα ἐκεῖ. ἐνταῦθα δὲ, σῆμα τὸ κενήριον λέγει. Κτέρεα, κτέατα ἤτοι κτήματα τὰ νεκρικά. ἢ κυρίως, τὰ κτεανομένοις προσήκοντα. Γυνὴ ἀνδρὶ δίδοται ὅσα καί τι δῶρον διαπορίζεσθαι, εἴπερ καὶ δουλικῶς δάμνασθαι, ὅθεν καὶ δάμαρ λέγεται. καὶ γάμος, ὁ οἱονεὶ δάμος. αὐτὸς μέντοι κοινὸς ὢν ἀνδρὶ καὶ γυναικί, ἀμφοτέρους ἀλλήλοις ὑποδέδμησθαι εὐνοϊκῶς βούλεται. Δοῦναι, ἀντὶ τοῦ δὸς προστακτικοῦ. Πατροφονεύς, οὐ μόνον ὁ ἑαυτοῦ ἀνελὼν πατέρα, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀλλότριον. Οὐδέ τί σε χρὴ νηπιάας ὀχέειν ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί. ἤγουν οὐκ ἐνδέχεταί σε νήπια φρονεῖν, ἐπεὶ οὐκέτι τοιαύτης ἡλικίας εἶ. τὸ δὲ νηπιάας ὀχέειν, ἀντὶ τοῦ νηπιοφροσύνας φέρειν. ὀχεῖν μὲν γὰρ, τὸ φέρειν τι καὶ βαστάζειν. ὀχεῖσθαι δὲ, τὸ φέρεσθαι καὶ βαστάζεσθαι. Εὖ εἴπῃ, τουτέστιν εὐλογήσει. Ὀψίγονοι, οἱ ὀψὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον γενησόμενοι. τούτους δὲ, καὶ ἐπιγόνους φαμέν. Ἤδη, ἀντὶ τοῦ νῦν. Ἐμπάζεο μύθων, τουτέστιν ἐπιστρέφου.

Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν. οὐδέ τί σε χρὴ
Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
10 Ἢ οὐκ ἀΐεις οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
Καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη
Ἠδ' ἑτάρους, οἵ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες.
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ξεῖν', ἤτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
20 Ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ οὔ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
Τιμῆεν, μάλα καλόν. ὅ, τοι κειμήλιον ἔσται
Ἐξ ἐμεῦ. οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
Δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
Αὖτις ἀνερχομένῳ δόμεναι οἶκόνδε φέρεσθαι,
30 Καὶ μάλα καλὸν ἑλών. σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὄρνις δ' ὣς ἀνόπαια διέπτατο. τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
Θῆκε μένος καὶ θάρσος. ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ, φρεσὶν ᾗσι νοήσας,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν. ὀΐσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς.
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός. οἱ δὲ, σιωπῇ

Δῶρον τιμῆεν μάλα καλὸν, ὅ τι μετέβαλεν ὁ θρᾷξ δημοσθένης. δῶρον, οὗ τὸ μὲν κεφάλαιον, τιμὴ ἔ-
40 σται. καὶ αὐτὸ δὲ ἐφ' ἑαυτοῦ σοι ἴσως φανεῖται καλόν. Ἀνόπαια, εἶδός τινες ὀρνέου λέγουσιν ἀετώ-
δους φύσιν ἐοικότος. καὶ ὁ προσεχῶς δὲ εἰρημένος μεταβολεὺς δημοσθένης, οὕτω τὴν λέξιν νοεῖ. οἱ δέ φα-
σιν ὅτι διέπτατο ἀνόπαια ἤγουν ἀνὰ τὴν ὀπὴν ἐν μέσῳ τῆς ὀροφῆς, ἣν καὶ κάπνην καὶ καπνοδόκην ἐκά-
λουν. ἢ διὰ τῆς ὀπαίας φασὶ κεραμίδος. ἔστι δὲ αὕτη, ἡ τὴν κάπνην φασὶν ἔχουσα. οἱ δὲ, τὸ ἀνόπαια, λέγου-
σιν ἀντὶ τοῦ, ἀφανής, πόρρω τῆς ὄψεως. δοκεῖ δέ ποι, καὶ ἀντὶ τοῦ, ἀναφερὴς εἶναι, ὡρμημένοις ἐκ τῶν ἐμ-
πεδοκλέους, εἰπόντος ἐπὶ πυρὸς τοῦ, καρπαλίμως δ' ἀνόπαιον. διὸ καὶ ἡρωδιανὸς τὸ ἀνόπαια, ὡς ἐπίρ-
ρημα λαμβάνει, ἀντὶ τοῦ ἀοράτως. καθάπερ τὸ πυκνὰ ἀντὶ τοῦ πυκνῶς. νοήσας ἐκεῖνος τὸ τοιοῦτον ἀνό-
παια, οὐ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀλλὰ στέρησιν τοῦ ὀπτάνεσθαι. ἰστέον δὲ ὅτι τὶ καὶ ὄρος ἀνόπαια κα-
τὰ Ἡρόδοτον, καὶ ἀτραπὸς δὲ ἀνόπαια περὶ τὴν λοκρίδα γῆν καὶ τὴν τῶν μηλιέων. Δικα-
στήριον ἱστοροῦσιν οἱ παλαιοὶ ἀθήνησιν ἐπώνυμον τῆς παλλάδος. Ἀριστοφάνης. ἄκων κτενῶ σε τέκνον.
50 ὁ δ' ὑπεκρίνατο. ἐπὶ παλλαδίῳ, παρ' ᾧ πάτερ δώσεις δίκην. ἐδίκαζον δὲ κατὰ παυσανίαν ἐκεῖ ἀκου-
σίους φόνους οἱ ἐφέται. ἀργεῖοι γάρ φησιν ἀπ' ἰλίου πλέοντες, ἡνίκα προσέσχον φαλήροις, ὑπὸ ἀθηναίων
ἀγνοούμενοι ἀνῃρέθησαν. ὕστερον δὲ ἀκάμαντος γνωρίσαντος καὶ τοῦ ἱσταμένου παλλαδίου εὑρεθέντος κα-
τὰ χρησμὸν, αὐτόθι τὸ δικαστήριον ἀπεδέξατο. κλειτόδημος δέ φησιν, ἀγαμέμνονος σὺν τῷ παλλαδίῳ προ-
σσχόντος

συνιχθέντος ταῖς ἀθήναις, δημοφῶντα τὸ παλλάδιον ἁρπάσαι, καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀνελεῖν. τοῦ δὲ ἀγαμέμνονος δυσχεραίνοντος, κρίσιν αὐτὸν ὑποσχεῖν ἐπὶ πεντήκοντα ἀθηναίων καὶ πεντήκοντα ἀργείων. οὓς ἐφέτας κληθῆναι, διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἐφεθῆναι αὐτοῖς περὶ κρίσεως. καὶ τὸ δικαστήριον, ἐπώνυμον τῇ παλλάδι γενέσθαι. Συμβολικῶς καὶ ἀστείως ὁ ποιητὴς τὴν παρὰ τηλεμάχῳ ἐπιφοιτήσασαν ἀθηνᾶν, ἤγουν ταφίων ἀπέκασε, διὰ τὸ ἐκθαμβητικὸν δηλαδὴ τῆς ἐν αὐτῷ παρὰ φρονήσεως. Τάφος γὰρ ἡ νῆσος, ὁμωνυμίαν ἔχει πρὸς τὸ θάμβος ὅτι καὶ αὐτὸ τάφος λέγεται. ὡς τὸ, τάφος δ' ἕλε πάντας. ἤγουν θάμβος καὶ ἔκπληξις. ἐξ οὗ καὶ τὸ, ταφὼν δ' ἀνόρουσεν ἀχιλλεύς. ἤτοι ἐκπλαγείς. οὕτω δὲ καὶ ἀλλαχοῦ ὁ ποιητὴς, ὅμοιόν τι ποιεῖ. καὶ ἐξ ὀνόματος τοπικοῦ, πορίζεται ἀστεῖον νόημα, ὅπου ἄνδρα ποιεῖ τινα, ἐξ αἰτωλίας εἶναι πλάττει, αἰνιττόμενος ἐπαίτην ἐκεῖνον εἶναι. τοῦτο γὰρ βούλεται σημαίνειν ἐκεῖ ὁ αἰτωλὸς, ὡς ἀπὸ τοῦ αἰτῶ τὸ ζητῶ. Εθάμβεον κατὰ θυμὸν ἤτοι κατὰ ψυχὴν, πρὸς αὐτὴν διὰ στολὴν ὥρμηται τῶν θαμβουμένων πρὸς τὰ βλεπόμενα. θάμβος δὲ λέγεται, τὸ διὰ τῆς θέας ἐμβιβαζόμενον. Φήμιον, ἀοιδὸν λέγει περικλυτὸν ἤτοι ἐξάκουστον. καὶ τὸ αὐτὸ μέλος, θέσπιν ἀοιδήν. ἤτοι θείαν καὶ ὡς ὑπὸ θεοῦ ἐσπομένην ἤτοι λεγομένην. τοῦτο δὲ συνθέντες οἱ μεθ' Ὅμηρον, θεσπιῳδεῖν λέγουσιν, ὃ δηλοῖ τὸ μαντεύεσθαι. θεσπιῳδεῖν δὲ ταύτης ἐδόκουν οἱ ἀοιδοί.

Εἵατ' ἀκούοντες. ὁ δ' ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
Λυγρὸν, ὃν ἐκ τροίης ἐπετείλατο παλλὰς ἀθήνη.
Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν,
Κούρη ἰκαρίοιο περίφρων πηνελόπεια. 10
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο.
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν.
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας.
Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί.
Τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος. οἱ δὲ, σιωπῇ 20
Οἶνον πινόντων. ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
Λυγρῆς, ἥ τέ μοι αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
Τείρει. ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος.

Οἱ δὲ, σιωπῇ εἵατο ἀκούοντες. ἔνθα σημείωσαι ὡς οὐ μόνον ἡ κατὰ τὰς τοιαύτας ἀοιδὰς ἀκρόασις, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἡ κατὰ ἀκοὴν ἡδονὴ καθὰ καὶ ἐν τοῖς τῶν ἀθηναίων κεῖται, πολλὰ τῶν παθῶν ἐπέχει, ἀπασχολοῦσα τοὺς ἀκροωμένους εἰς ἑαυτήν. ἡγήμων γοῦν φησιν ὁ παρῳδὸς ὁ ἐπιλεγόμενος φακῆ, σφόδρα εὐδοκιμῶν ἐν τῷ παρῳδεῖν καὶ μάλιστα παρ' ἀθηναίοις, οὕτως ἐκείνους ἐκήλησέ ποτε ἐν τῇ τῆς γιγαντομαχίας παρῳδίᾳ, ὥστε τὴν ἡμέραν ἐκείνην πλεῖστα αὐτοὺς γελάσαι, καί τοι ἀγγελθέντων αὐτοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ, τῶν περὶ σικελίας ἀτυχημάτων. καὶ οὐδεὶς ἀπέστη. 30 Ἐπετείλατο ἀθηνᾶ, ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο. ἐπέτρεψε. Ὑπερῷον, τὸ ὑπερκείμενον οἴκημα. ὡς γὰρ κατὰ γλῶσσαν, τὰ οἰκήματα. διὸ καὶ κλίμακος δέεται ὑψηλῆς ἐνταῦθα ἡ τοῦ ὑπερῴου ἄνοδός τε καὶ κάθοδος. ὡς δηλοῖ τὸ, κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο. Σύνθετο φρεσὶν, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς ἤκουσε. νοῦς γὰρ ὥσπερ ὁρᾷ, οὕτω καὶ ἀκούει. Ὅτι συνήθες ἦν τὸ παλαιὸν, φοιτᾶν τὰς γυναῖκας εἰς τὰ τῶν ἀνδρῶν συμπόσια. ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἡ ἑλένη ἐπιδημεῖ τῇ εὐωχίᾳ τοῦ ἀνδρὸς, μετὰ τῶν ἐπιξενωθέντων βασιλικῶν παίδων. καὶ ἡ ἀρήτη δὲ τῷ συμποσίῳ τῶν φαιάκων πάρεστι. καὶ ἡ ναυσικάα ἡ θυγάτηρ αὐτῆς. καὶ ἡ πηνελόπη δὲ, σωφρόνως ἐνταῦθα καὶ αἰδημόνως ἐφίσταται τῷ τῶν μνηστήρων συμποσίῳ, οὐκ ἔχουσα ἱλαρῶς τοῦ προσώπου, ἀλλὰ δακρύσασα. 40 Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα, παραφράσασα ἡ τραγῳδία, ἔφη. οὐ πρόσω λυπουμένη βοστρυχώδης ἁβρὰ παρηΐδος, ἤγουν ἐγκαλύψασα τὴν τοῦ προσώπου ἁβρότητα. Σταθμὸν μὲν λέγει τὴν παραστάδα, ἢ τὴν βάσιν τοῦ οὐδοῦ, τέγος δὲ, τὸν ὅλον δόμον ἀπὸ μέρους ἀναγκαιοτάτου τοῦ στέγους. ἰστέον δὲ ὅτι σταθμὸς λέγεται ποτὲ, καὶ οἴκημα εὐτελὲς ἀγροτικόν. καὶ ζωαστάσιον. καὶ ἐργαστήριον σταθμώνιος. ἡ δὲ χρῆσις τοῦ τέγους, καὶ παρὰ θουκυδίδῃ. ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τέγος καὶ διελόντες τὴν ὀροφὴν, ἔβαλλον τῷ κεράμῳ. εἰκὸς δὲ καὶ ἄλλως, ἀπὸ τοῦ τέγγω γίνεσθαι τέγος. τέγγεται γὰρ ὕδασι πρὸ τῶν ἄλλων τὸ στέγος.

Λιπαρὰ, τὰ λευκὰ ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ καὶ λεῖα καὶ εὐαφῆ, καθ' ὁμοιότητα τοῦ λίπους. ἢ λιπαρὰ, ὁποῖα φοροῖεν ἂν αἱ λιπῶσαι τουτέστιν αἱ τρυφῶσαι. τὸ γὰρ λιπαρὸν, καὶ ἐπὶ τρυφώντων τίθεται.

Κρήδεμνον, ἔστι μὲν κεφαλῆς δέμα, ἢ δέμνιον καὶ παραπέτασμά τι πλατὺ ἐπικαλύπτον καὶ τὰς παρειάς. 50 λέγεται δέ που καὶ κεφαλῆς ἐπίκρασον ῥαγμάτιον καὶ τεῖχος κρήδεμνον λέγεται τὸ περὶ αὐτὸν πῶμα. ἡ δὲ ῥαψῳδία, καὶ τειχέων λέγει κρήδεμνα, τὰς περὶ αὐτὰ στεφάνας. Ἀμφίπολος κεδνὴ, ἡ συνετὴ καὶ κηδεμονική. Γὰρ, ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. Θέλγειν, ἡδονῆς τι ἔχειν δοκεῖ. ὡς ἐπὶ πλεῖστον

πλεῖστον δέ, ἤλεγχεν παρὰ τῷ ποιητῇ. τὸ δι' ἐξεταζέναι καὶ τοὺς κατὰ φύσιν ἐνεργείας ἐφίεσθαι.

Κλείουσιν ἀοιδοί, ἀντὶ τοῦ θείως φημίζουσι. Γινόντων, ἀντὶ τοῦ γινέσθωσαν. Καθίκετο, ἀντὶ τοῦ ἵκετο καὶ κατέλαβε. οἱ δὲ ὕστερον, ἐπὶ τοῦ καθάψασθαι τὴν λέξιν τιθέασι. Κεφαλήν, ἢ τὸν ἄνδρα φησὶν ἤτοι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ τιμιωτάτου μέρους. ἢ κεφαλήν, τὴν ψυχὴν λέγει. Ἄργος μὲν σύμπαν, ἢ ὅλη πελοπόννησος. Ἑλλὰς δέ, πόλις ὑπὸ τῷ πηλεῖ καὶ τῷ ἀχιλλεῖ. Πηνελόπη δὲ λέγεται, ἢ παρὰ τὸ πήνεσθαι περὶ λόπος. λόπος δὲ ἐστὶν ὕφασμα λεπτὸν κατὰ κρομμύου λοπὸν ὅ φησιν ὁ ποιητής, ἐξ οὗ κατὰ ἔκτασιν, λώπιον. καὶ ὁ ἐπιβουλεύων αὐτῷ λωποδύτης. ἢ παρὰ τὸ πηνίον ἑλεῖν. πηνίον δὲ ἐστίν, ὁ μίτος. ἐξ οὗ καὶ χρυσοπήνιστον ἀμφίον. καὶ ἐκπηνίζω ῥῆμα παρὰ τῷ κωμικῷ, καὶ ἐκπηνιεῖται ὃ ἐστι μαρύσεται. καὶ κατὰ παυσανίαν, ἐξελύει εἰς πηνίον. τὸ μέντοι διαπηνίζειν ὅ ἐστι διακεφαλαιοῦν καὶ ἀπατᾶν. ἀπὸ τῆς πηνίκης, ἢ περικεφαλαίας δηλοῖ περίθετον ἐκ τριχῶν. οὐ μόνον γυναιξὶν ἀλλὰ καὶ γυναικιζομένοις ἀνδράσι χρηστὴν δι' τριχῶν ἐψίλωνται. τὴν δὲ πηνελόπην, δίδυμος φησὶν ἀμβρακίαν ἢ ἀρνακίαν κυρίως καλεῖσθαι. ναυπλίου δὲ ῥίψαντος αὐτὴν εἰς θάλασσαν διὰ τὴν τοῦ υἱοῦ παλαμήδους ἀναίρεσιν, ὑπὸ πηνελόπων ὀρνίθων σωθεῖσαν ὧν ἡ ἰνδικὰ πηνέλοψ, οὕτω μετονομασθῆναι.

Φθονεῖν, ἐπὶ κωλύσεως καὶ μέμψεως τίθεται. οὕτω καὶ Εὐριπίδης νοήσας, φησίν, ὡς ἀκρατὲς φθόνος γυναικὸς ἐς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτέτακται. φθόνον γάρ, τὴν μέμψιν λέγει. καὶ ἑρμογένης δέ, ἀνεπίφθονόν που φησὶ τὸ ἄμεμπτον. Ἐρίηρος, δηλοῖ μὲν τὸν ἐναρμονίως ᾄδοντα· παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρῶ, καὶ ἄρος τὸ ὄφελος παρ' αἰσχύλῳ ἐν ἱκέτισι. βρότος ἄρος, ἔστι. ἐξ οὗ τὸ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος, ἄτη ἐστίν. Αἴτιοι ἀεὶ παρ' Ὁμήρῳ, τὸ τὴν αἰτίαν τοῦ γινομένου ἔχον. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, καὶ ἐπὶ ὑπευθύνων τὴν λέξιν τιθέασιν ὡς δηλοῖ ὁ γράψας τό, αἴτιος ὁ γράψας αἴτια καλλιμάχου. ἤγουν ὑπεύθυνος καὶ κολάσεως ἄξιος. Ἀλφησταί, οἱ νοῶς, οἱ ἄνθρωποι ὡς ἐφευρετικοὶ καὶ ἐπινοητικοὶ τεχνῶν τε καὶ μηχανῶν καὶ βουλευμάτων καὶ ἑτέρων ὧν τοῖς ἀλόγοις οὐ μέτεστιν, ἀλφεῖν γὰρ τὸ εὑρίσκειν. ἐστὶ δὲ καὶ ἰχθύων ὄνομα οἱ ἀλφησταί. Κακὸν οἶτον τὴν ἑλληνικὴν κακοτυχίαν.

Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Μῆτερ ἐμή. τίτ' ἄρα φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδόν,
Τέρπειν ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὔ τ' ἀοιδοὶ
Αἴτιοι, ἀλλά ποθι ζεὺς αἴτιος, ὅστε δίδωσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ.
20 Τούτῳ δ' οὐ νέμεσις δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν.
Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
Σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν.
Οὐ γὰρ ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
Ἐν τροίῃ. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε.
Ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε,
Ἔργον ἐποίχεσθαι. μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι. μάλιστα δ' ἐμοί. τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
30 Ἡ μὲν, θαμβήσασα, πάλιν οἶκόνδε βεβήκει.
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,
Κλαῖεν ἔπειτ' ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις ἀθήνη.

Νεωτάτη, ἐνταῦθα δὲ χρήσιμον καὶ τὸ πινδάρου τό, αἴνει παλαιὸν μὲν οἶνον ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων. ἐπαινεῖ γὰρ καὶ ἐκεῖνος, τὴν νεωτάτην ἀοιδήν. καὶ τιμόθεος δέ φασιν ὁ μελοποιός, γράφει οὕτως. οὐκ ἀείδω τὰ παλαιά. καινὰ γὰρ κρείσσω. νέος ὁ ζεὺς βασιλεύει. τὸ παλαιὸν δ' ἦν κρόνος ἄρχων. ἀπίτω μοῦσα παλαιά. λέγει δὲ καὶ εὔπολις ὡς ἡ μουσική, πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον, ἀεί τι καινὸν ἐξευρίσκει τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις. ἀναξίλας δὲ ὁ κωμικὸς ὑποπαίζων, ἔφη. ὅτι ἡ μουσική, ὥσπερ λιβύη ἀεὶ τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν τίκτει θηρίον. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο, τὸ δὲ ἐν δυστραγίαις μονήρεις, οἰκτρόν ἐστι. διὸ καὶ ἡ τραγῳδία φησί. τὸ γὰρ εἰς λύπην οἰκεῖα πάθη μηδ' αὐτὸς ἄλλον παραπράξαντος, μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει. Οἶκονδε βεβήκει τὸ εἰς οἶκον ἰέναι, ταυτόν ἐστι τῷ οἰκουρεῖν. ὅθεν οἰκούρεια παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὡς δι' οἰκοφυλάκια, τὰ ὑπὸ μητρῶν παιδίοις ὑποπλαττόμενα παίγνια. καὶ οἰκουρὸς δράκων φύλαξ τῆς πολιάδος. ἤγουν ἐν τῷ ναῷ τῆς πολιάδος διαιτώμενος.

Ἠλακάτη δὲ λέγεται, τὸ ἐριουργὸν ἐργαλεῖον παρὰ τὸ ἐλάσσειν τὸ ἐν πλάνῃ εἰλοῦμαι, περὶ ἣν τὸ ἔριον ἐλάσσεται. ὀλάκατα μέντοι οὐδετέρως, τά τε περὶ τὴν ἠλακάτην ἔρια. ἢ τὰ τόξα. ὅθεν ἄρτεμις χρυσηλάκατος.
50 οἱ δὲ ἠλακατῆνες ἰχθύες θαλάσσιοι κωβιώδεις, ταριχευόμενοι ὥς φησι παυσανίας. ὅτι δὲ ἠλακάτη καὶ ἱστοῦ μέρος ἐστὶν οὐχὶ ὑφαντικοῦ, ἀλλὰ τοῦ κατὰ πλοῖα, δῆλον ἐντεῦθεν. ἱστοῦ τὸ μὲν κατωτέρω, φασί, πτέρνα καλεῖται. τὸ δὲ εἰς μέσον, τράχηλος. τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει, καρχήσιον. ᾧ ἐπίκειται τὸ λεγόμενον θωράκιον, τετράγωνον ὄν. καὶ ἐπ' αὐτοῦ, ἀνήκουσα εἰς ὕψος ὀξεῖα ἡ λεγομένη ἠλακάτη. ὁ δὲ

γ ταῦτα

ταῦτα γράψας ἀθλιώτατός ἐστι. Μῦθον, οὐ τὸν ἁπλῶς λόγον ἐνταῦθα φησίν. ἀλλὰ τὸν ἐν μέσῳ ἀνδρῶν. ὁ γὰρ δημηγορικὸς λόγος, ἀνδράσι μάλιστα. γυναιξὶ δὲ, οὐ πρέπων ἐστίν. ὅτι δὲ οὐ πρέπει μῦθος κατ' Ὅμηρον γυναιξί, δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ, γύναι γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. χρήσιμον δ' ἐνταῦθα καὶ Ξενάρχου τό, εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες, ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι; ὡς δηλαδὴ τῶν θηλειῶν τεττίγων, ἀφώνων ὄντων. καὶ τὸ τὸν ἄνδρα φῶτα λέγεσθαι ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ λαλῶ, κατὰ τὸ ἐξαίρετον. οὐ γυναιξὶν οὐ μάπτι. Ἀθηνᾶ κοιμίζει τὴν Πηνελόπην, ἐπειδὴ συνετῶς ἐκείνη βουλευσαμένη, κλαίειν μὲν ἀφῆκεν. ἀνεκλίθη δὲ ὥστε καταδαρθεῖν.

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα.
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι. 10
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων.
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα. μηδὲ βοητὺς
Ἔστω. ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
Ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
Πάντες, ἵν' ὕμιν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
Ἐξιέναι μεγάρων. ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
Εἰ δ' ὕμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον 20
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
Κείρετ'. ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῦντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός.
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
Ὑψαγόρην τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν.
Μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων 30
Ποιήσειεν, ὅ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστιν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνο', ὑπέρ μοι καὶ ἀγάσεαι ὅττι κεν εἴπω;
Καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι.
Ἢ φῂς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν. αἶψά τέ οἱ δῶ
Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμηέστερος αὐτός.
Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοὶ
Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς. 40
Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο,
Καὶ δμώων, οὕς μοι ληΐσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Ὑπέρβιος ὕβρις, ἡ ἐκ μεγαλοδυνάμων ἀνδρῶν, καὶ ἡ ὑπὲρ θεοὺς πάσης δυνάμεως. Ἠρήσαντο, ηὔξαντο. Σκιόεντα μέγαρα, ἡ τὰ μεγάλην σκιὰν ἀποτελοῦντα διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὕψους. ἢ τὰ χάριν σκιᾶς γεγονότα. οὐ γὰρ μόνον χειμῶνος ἀλεωρὴ τὸ μέγαρον, ἀλλὰ καὶ καύματος, ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ μέγαρα τὴν χώραν σκιόεντα ἔφη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ. Ἀλεγύνω, παράγωγόν ἐστιν ἐκ τοῦ ἀλέγω. ὡς πλήθω, πληθύνω. καὶ δηλοῖ τὸ ἀρτῦσαι. σκευάζειν. ἐκ δὲ τούτου κατὰ συγκοπήν, τὸ ἀλγύνω. ἤγουν αἴτιός τινι γίνομαι τοῦ ἀλγύνεσθαι.

Ἀπηλεγέως, ἀφροντίστως. Παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἦσαν κατ' οἴκους συμπόσιά τινα ἐκ τῶν παρ' ἑκάστοις κειμηλίων. καὶ ἦν καὶ τὸ ἱερατόν, εἰς ὃν ὁ Τηλέμαχος προτρέπεται τοὺς μνηστῆρας. αἱ δὲ τοιαῦται δαῖτες, κοινωνίαι ἐπίσης τῶν καλουμένων δαιταλέων. οἵπερ εἰσί, δαιτυμόνες. θιασῶται. συμπόται. Ὑμά, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερα. Παλίντιτα, ἀλλαχοῦ ἄντιτα λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀντίτιτα. ἤγουν ἀντίποινα. ἔστι δὲ παλίντιτον, οὗ ἡ τίσις, πάλιν ἤγουν ὕστερον, ἐν τῷ μέλλοντι γίνεται. Ἐμφῦναι λέγεται, τὸ ἅψασθαι γενναίως, καὶ ἐμπλακῆναι. καὶ δι' εἰς ὃ γενέσθαι. ὡς ὅτι τις πολύποδα ἐμφῦναι λέγει πέτρᾳ, οὕτω δὴ καὶ ἐμφῦναι χειρί, τό, χειρὶ χειρὸς ἅψασθαι. καὶ τὸ ὀδὰξ οὖν ἐν χείλεσι φῦντες, ἀντὶ τοῦ ἐμπλακέντες μετὰ δαγμοῦ τοῖς χείλεσιν, ἤγουν ἐνδακόντες τὰ χείλη. ὅπερ ἐστὶ σχῆμα θάμβους καὶ ἀπορίας. Ὑψαγόρην, τουτέστι πιθανολόγον. μεγαλορρήμονα. τὰ μικρὰ καὶ ταπεινὰ ὑψηλῶς ἀγορεύοντα. ἔνθα σημείωσαι ὅτι τὸ ὑψαγόρης, εἰ καὶ τὸν μεγαληγόρον σημαίνει καὶ ὑψηλὰ εἰπεῖν, ὅμως οὐκ ἂν ἐπὶ ἐπαίνου ὀρθῶς ῥηθείη πρός τινος. δηλοῖ γὰρ μᾶλλον τὸν ψεύστην καὶ συκοφάντην, σχῆμα ποθὲν εὐφημότερον καὶ σεμνότερον. Σημείωσαι ὅτι καὶ θυμοῦ πολλάκις ἔνδειξις τὸ ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῦναι. ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς ἐν Ἀχαρνεῦσιν. εἰπών. ἐπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίειν, ὅ ἐστι δάκνειν σφιγκτῶς τὸ χεῖλος. ἔστι δὲ ὀδάξ, τὸ δηκτικῶς καὶ μετὰ δαγμοῦ. Αἶψά τέ οἱ ἀφνειὸν τὸ δῶμα, τῷ βασιλεῖ δηλαδή. καὶ τιμηέστερος αὐτός, ἤγουν ὁ βασιλεύς. ἔνθα σημείωσαι ὅτι τὸ τέλος τῆς βασιλείας, ἐν πλούτῳ καὶ τιμῇ τίθησιν ὁ Τηλέμαχος. 50

ἱστέον

Ἰστέον ὅτι τοῦ βασιλεὺς τὸ θηλυκὸν, οὐ μόνον βασίλεια ὡς ἱερεὺς ἱέρεια, ἀλλὰ καὶ βασίλισσα κατὰ Αἴλιον Διονύσιον ἀττικῶς, βασίλιννα δέ φασι, Μένανδρος λέγει. ἐλέγοντο δὲ καὶ ὑποδήματά τινα, βασιλίδες. καὶ τὸ μύρον εἶδος, ἐπὶ τὸ βασίλειον. καὶ βασιλίνδα, παιδιά τις βασιλέας τινὰς ἀποδεικνύουσα. καὶ βασιλειᾶν καὶ διαβασιλίζεσθαι, τὸ βασιλείας ἀντιποιεῖσθαι. ἦν δέ φασι καὶ βασιλεὺς ἄρχων τις Ἀθήνησι. καὶ βασίλειος ἐκεῖ στοά, πλησίον τῆς τοῦ ἐλευθερίου Διὸς στοᾶς. σημείωσαι δὲ ὅτι οὐ μόνον Ὅμηρος βασιλεῖς λέγει τοὺς ἐνδόξους καὶ βασιλικούς, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτόν. παρὰ Σοφοκλεῖ γοῦν ἡ Ἰοκάστη τοὺς ἐν Θήβαις εὐγενεῖς, χώρας ἄνακτας λέγει. καὶ Ἡσίοδος δὲ τοὺς δυναστάς, βασιλεῖς λέγει ἐν τῷ, αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω. Ἄνακτα, τὸν οἰκοδεσπότην λέγει σεμνῶς, διὰ τὸ δοκεῖν τὸν οἶκον, πόλιν εἶναι μικράν. ὥσπερ αὖ πάλιν τὴν πόλιν, οἶκον μέγαν. Ἄναξ, παρὰ τὸ ἀνακὲς ὅ ἐστιν ἐπιμελὲς γίνεται. ἔστι γὰρ ἐν χρήσει τὸ ἀνακῶς, ἀντὶ τοῦ φροντιστικῶς, ἐπιμελῶς, πεφυλαγμένως. Ἡρόδοτος. καί τις οἰκίην τε ἀνεπλάσατο καὶ φορᾶς ἀνακῶς εἶχε. ἔστι δὲ καὶ θεία λέξις τὸ ἄναξ, ὡς ἀπὸ τῶν Διοσκούρων. Αἴλιος γοῦν Διονύσιος, ἄνακας τοὺς Διοσκόρους φησὶ λέγεσθαι, ὡς ἀνακούς. καὶ κατ[illegible]ταί φασιν ἀνακεῖον Διοσκούρων. Παυσανίας δὲ λέγων καὶ αὐτὸς τὸ ἀνακῶς ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς καὶ προνοητικῶς παρά τε Ἡροδότῳ καὶ Θουκυδίδῃ, φησὶ καὶ ὅτι Ἀνάκεια, ἑορτὴ Διοσκούρων ἀνακεῖον. ὡς σοφοῖς, τεθῆναι δέ φασι τὴν θυσίαν ταύτην εἶναι συμβαίνει Διοσκούροις καὶ Ἑλένῃ. διὰ τὸ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλόντας ἐκείνους, οὐκ ἀδικῆσαι οὐδένα τῶν ἐγχωρίων. ἰστέον δὲ ὅτι καθὰ οἴκου τις ἄναξ ἐστὶν ὡς οἰκοδεσπότης, οὕτω καὶ χειρὸς ὡς εἰκός. ὅθεν τὸ ἐντεῦθεν, ὁ χειρῶναξ. καὶ συνελόντα φάναι, χειρῶναξ εἴη δ' ἂν χειρώνακτες, δι' ὃ καὶ χειρομάχα πλῆθος λέγονται παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

20 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', ἤτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν.
Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
Μὴ γὰρ ὅ γ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τις σ' ἀέκοντα βίηφι
Κτήματ' ἀπορραίσει', Ἰθάκης ἔτι ναιετοώσης.
Ἀλλ' ἐθέλω σε φέριστε περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι.
Ὁππόθεν οὗτος ἀνήρ. ποίης δ' ἐξεύχεται εἶναι
Γαίης; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα.
Ἠέ τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
30 Ἢ ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἱκάνει.
Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
Γνώμεναι. οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐῴκει.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Εὐρύμαχ', ἤτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο.
Οὔτ' οὖν ἀγγελίης ἔτι πείθομαι εἴ ποθεν ἔλθοι,
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα μήτηρ
Ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον, ἐξερέηται.
Ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστί,
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
40 Υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε.
Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.

Ἀπορραίσει κτήματα, δηλοῖ μὲν τὸ, φθερεῖ, δαπανήσει. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ῥαίω, ἀφ' οὗ καὶ ῥαιστὴρ ἡ σφύρα. Οὐδ' ὑπέμεινε, καὶ καρτερῆσαι, ὑπομεῖναι λέγει. φησὶ γὰρ ὅτι ἤγουν ὅπως ἀναΐξας, οἴχεται οὐδ' ὑπέμεινε γνώμεναι. οἰκεῖος δὲ ὁ λόγος, ἐπὶ ταχείας ξένου ὑποχωρήσεως. Ὦπα, τὸ ὅλον πρόσωπον ἀπὸ τοῦ τιμιωτάτου μέρους. ἀφ' οὗ καὶ τὸ πᾶν παρωνόμασται πρόσωπον, οἱονεὶ τὸ πρὸς τοῖς ὀφθαλμοῖς. τὸ γὰρ μετὰ τῶν ὠπῶν, μέτωπον. Θεοπρόπος μὲν ἁπλῶς, ὁ μάντις. θεοπροπία δὲ, ἡ τέχνη αὐτοῦ. θεοπρόπιον δὲ, τὸ χρησμῴδημα. ὃ καὶ λόγιον ἔλεγον οἱ Ἀττικοί. Εἴ ποθεν ἔλθοι, ἐλλειπτικῶς ἤγουν ἄγγελος ἢ ἀγγελία ἀγαθὴ δηλαδὴ, τὸ δὲ εἰπεῖν ὅτι τὸ ἔλθοι ταυτόν ἐστι τῷ, ἔλθοιεν ἀγγελίαι δηλαδὴ τινὲς, τὸ δ' ἄρα μὲν καὶ τοῖς κατ' ἐκείνους δωρίζουσι, φιλεῖται. οὕτω δὲ καὶ Ὅμηρος [illegible] καὶ ἐν τῷ, γοῦνα καὶ κνήμας τε λέλυντο ἤγουν ἐπαλάσσοντο τουτέστιν ἐλελύντο, σχῆμα τοιοῦτον δωρικὸς τὸ ἐμφαίνεται. Οὔτ' οὖν, ταυτόν ἐστι τῷ, οὔτε δή. οὐ γὰρ ἀεὶ αἰτιολογεῖ ὁ οὖν σύνδεσμος, ἀλλ' ἐν μυρίοις, καὶ παραπληροῖ. Τοῖς δὲ, τερπομένοις, μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε. ἔοικε δὲ, περί τι λεχθῆναι ἢ ἐπὶ τῶν τρυφώντων δι' ὅλης ἡμέρας ἕως νυκτὸς, καὶ ἐπὶ τῶν ταλαιπωρούντων ὀλίβειν. ἔχει γάρ τι καὶ αἰνιγματῶδες οὗτος ὁ λόγος. ὡς τῶν μνηστήρων ἐν τῷ τρυφᾶν, σφαγέντων καὶ σκότῳ περιπεμφθέντων ἐπ' αὐταῖς ταῖς τραπέζαις ἐν βαθείᾳ ἑσπέρᾳ. ὡς δὲ σύνηθες ἦν τοῖς παλαιοῖς καθὰ καὶ τοῖς ὕστερον, ἢ πόρρω νυκτὸς συμποσιάζειν, οὐκ ἔστιν ἀμφιβάλλειν. σωφρονέστερον δὲ τῶν ἐνταῦθα συμποσίων, τὸ πρὸ νυκτὸς λύειν τὴν τοιαύτην πανήγυριν. ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, τοῦ πότου πεποιηκότος καὶ τῆς ὥρας ὑποσκιαζούσης.

Αἴνιγμα ἐπὶ τῆς σκιᾶς παλαιὸν ἐκτίθεται ἀπεναντίας ἔχον οἷς ὅμηρος εἴρηκεν ἐπὶ τῆς ἑσπέρας. αὐτὰ μὲν γὰρ τὰ πρῶτα, ὀλίγη κορυσσομένη κάτω, εἶτα οὐρανίω ἀέρεται. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς σκιᾶς γρῖφος, εἶναί τινα φύσιν φησὶν, ἣ περὶ τὴν γένεσιν καὶ φθίσιν μάλιστα ἐστὶ μεγίστη, ἔχουσα τὴν ἀνατολὴν ἡλίου καὶ δύσιν. τὴν δὲ μεσημβρίαν, ἐλαχίστη. ὅτε δηλαδὴ κατὰ κάθετον ὁ ἥλιος τοῖς τῆς γῆς σώμασι γίνεται. Περισκέπτος χῶρος, καὶ περιωπὴ ἐν θέᾳ ἀρ. ἡ σκοπιά. ἡ τόπος ἀπερίπτος. Θάλαμος καὶ ὁ ἀνδρεῖος οἶκος λέγεται. οἱ δὲ μεθ᾽ Ὅμηρον, τὴν γυναικωνίτιν οὕτω καλοῦσιν. φρεσὶ μερμηρίζων, δηλονότι ἐστὶ τὸ, διαιρῶν. μερίζειν γάρ ἐστι τὸ διαιρεῖσθαι τὸ μερμηρίζειν. τούτοις δὲ δηλονότι ἐστὶ διὰ λέξεως, τὸ διαιφωρεῖν. ἥδη διανοούμενος τὰς φίλας ῥόπῳ συμβουλεῖς.

Ωπὸς ὀξυτόνως ὁ ὀφθαλμός. ὦψ δὲ κύριον ὄνομα, βαρυτόνως. Χόλον δ᾽ ἀλέεινε γυναικὸς, φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ δὲ, σύνδεσμον ἐνταῦθα αἰτιολογικῶς κεῖμενον, ἰσοδυναμοῦντα τῷ γάρ. διὸ καὶ ἀντὶ τοῦ καὶ τοῦ ὄντος αὐτοῦ ἐν τῷ, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ. ἀντὶ τοῦ, σὲ ἐγέννησε θεά. λαμβάνεται δέ φασι καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν τῷ, οἴκονδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. οἱ δ᾽ αὐτοὶ τὸν τὸν δὲ ζυγὸν δίσημον φασὶν ὅτι μετάβασίν τινα σημαίνει, καὶ τὸν καὶ σύνδεσμον, καὶ τὰ λοιπά. Ἐεικοσάβοιον, ὁ σταθμὸς τῆς ὕλης μεταλλικῆς δι᾽ οὗ εἴκοσι βόας ἦν ὠνήσασθαι. ὁποῖον δὲ καὶ τὸ τεσσαράβοιον. καὶ δωδεκάβοιον. καὶ ἑκατόμβοιον. ἡ διαφορὰ τῆς ὕλης πραγματικὸν, δι᾽ ὧν καὶ αὐτοῦ, ἐξωνεῖται βόες ὅσοι δή τινες.

	Τηλέμαχος δ᾽ ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
	Ὑψηλὸς δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
	Ἔνθ᾽ ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
	Τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἅμ᾽ αἰθομένας δαΐδας φέρε κεδνὰ ἰδυῖα	10
	Εὐρύκλει᾽, Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
	Τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν
	Πρωθήβην ἔτ᾽ ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ᾽ ἔδωκεν.
	Ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν.
	Εὐνῇ δ᾽ οὔποτ᾽ ἔμικτο, χόλον δ᾽ ἀλέεινε γυναικός.
	Ἥ οἱ ἅμ᾽ αἰθομένας δαΐδας φέρε. καί ἑ μάλιστα
	Δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
	Ὤιξε δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο.
	Ἕζετο δ᾽ ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ᾽ ἔκδυνε χιτῶνα.
	Καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.	20
	Ἡ μὲν, τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
	Πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,
	Βῆ ῥ᾽ ἴμεν ἐκ θαλάμοιο. θύρην δ᾽ ἐπέρυσσε κορώνῃ
	Ἀργυρέῃ. ἐπὶ δὲ κληῗδ᾽ ἐτάνυσσεν ἱμάντι,
	Ἔνθ᾽ ὅγε παννύχιος κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
	Βούλευε φρεσὶν ᾗσιν ὁδὸν, τὴν πέφραδ᾽ Ἀθήνη.

Τὸ α στοιχεῖον ἀντὶ μονάδος λογίζεται. ἀπλοῦν γὰρ, τὸ, ἓν πέλον. καὶ ἀμαζὼν, ἡ μονόμαζος. Εὐνῇ δ᾽ οὔποτ᾽ ἔμικτο. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως πολυτρόπως μίγνυσθαι. μίγνυται γοῦν στρατεύματα κατὰ ἐπιπολεμικὸν μάχιμον. μίγνυται δὲ πάντα ἐς μίαν μεσογάστερον. μίγνυνται ἀθληταὶ ποδαρικῶς εἰπεῖν, νίκαις. αἱ δὲ τῶν παλαιῶν σοφῶν παραφόμεναι συνουσίαι εἴτουν ὁμιλίαι, καὶ ὁ τοῦ Διὸς ἀοριστὴς ἤγουν ὁμιλητὴς Μίνως, μέχρι ἱστορίας ἀποδείκνυσι τὰ λαλοῦσι. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ εὐνῇ μίγνυσθαι, ὁμωνυμίαν ἔχον, μίαν μὲν δηλοῖ μίξιν, τὴν παιδοποιόν. ἑτέραν δὲ ἄλλην, τὴν τῶν συγκοιμωμένων ἔγγιστα κατά τινα βίου περίστασιν. Ἐπὶ δὲ, τουτέστιν ὕστερον καὶ ἐπὶ πᾶσι, τὴν κληῗδα ἐτάνυσσεν ἱμάντι. Οἰὸς ἀώτῳ, τουτέστιν ἐξ ἐρίων σκεπάσματι. συμπέσεσι καὶ ἐνταῦθα τὸ τοῦ ἡρωϊκοῦ βίου ἀφελές τι καὶ ἄσκευον. δίχα γὰρ τῆς ἐπιφαινομένης ἀργυρέας κορώνης, ἰδιωτικὰ πάντα τὰ βασιλικὰ ἤρων. αἱ τοῦ κοιτῶνος δᾶδες. ἡ μόνης τῆς γραὸς προπομπὴ καὶ ὑπηρεσία. ὁ τὸν χιτῶνα φέρων πάσσαλος. τὸ καλύπτον αὐτὸν ἐρίων ἄωτον. Ἔκδυνε χιτῶνα. εἰ μὲν χιτών ἐστι τὸ ἐπικάμισον, γυμνὸς ἄρα κατὰ ἔθος ἀρχαῖον κοιμᾶται ὁ Τηλέμαχος. εἰ δὲ καὶ μετὰ τὴν τοῦ χιτῶνος ἀπόδυσιν τυχὸν οὐ γυμνὸς κοιμᾶται, οὐκ ἄρα χιτῶνα νοητέον ἀεὶ τὸ ἐπικάμισον. Γραίης, νῦν μὲν τὸ κοινόν. ὁ δὲ μῦθος, οἶδε καί τινα δαιμόνια θαλάσσια, γραίας καλούμενα. πλάττων ἐκείνας πολιὰς ἐκ γενετῆς, ὡς αἰνίγματα ὁποῖον καὶ τῇ πολιᾷ θαλάσσῃ ἐμφαίνεται καὶ τὸ γέροντα νηρέα. κοινῆς δὲ φάσεως ἡ γραῖα. ἡ μέντοι γραῦς, ἀττικῆς γλώσσης ἐστί. λαμβανομένη κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ κωμικοῦ, καὶ ἐπὶ ἀφροῦ ἐπιπλάζοντος χύτρᾳ ζεούσῃ. ἐν δὲ τῷ δεξιπνοσοφιστῇ, κεῖται καὶ γάλακτι ἐφεστηκυῖα τοιαύτη γραῦς. Ἀσκῆσαι τὸ ἐπιμελείας ἀξιῶσαι, παρὰ τὸ ἀκέσασθαι ἤγουν θεραπεῦσαι. ὅθεν καὶ ἄσκησις ἡ τοῦ σώματος θεραπεία ἐν ταῖς ῥοφαῖς. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀθληταί. σωμάτων ἀσκηταί. κεῖνται κατὰ τὸν Ἀλεξάνδρου λόγον ἀνοικοδομοῦντες ἑαυτούς. Πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα, ὅρα ὡς οὐ πάντα τὰ ἐκ πασσάλου δι᾽ ἀμέλειαν ἀνατίθεται. ἀλλὰ τὰ πλείω, ἐπιμελῶς. ἐνταῦθα τί οὖν τοῦτο φαίνεται. καὶ ὅπου δὲ ἡ τοῦ Δημοδόκου φόρμιγξ πασσάλου ἀπῃώρηται. ἀθάνατος δὲ, καὶ ἑρμίππου τοῦ κωμικοῦ πράξις τὸ, χία δὲ κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται περὶ πασσαλόφιν. ὡς δὲ ὁ πάσσαλος, πάσσαξ ὑποκοριστικῶς παρὰ τοῖς κωμῳδουμένοις, οἱ παλαιοὶ παραδιδόασι. Τρητὰ λέχη πρὸς διαστολὴν τῶν στιβάδων, τὰ πεπριονισμένα. αἱ γὰρ στιβάδες εἰκαίως πεποιημέναι, οὐδέν τι τοιοῦτον πάσχουσι. | 50

Κορώνη ἀργυρέα, ἢ τὸ κεράκιον, ἢ μᾶλλον κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ κρίκος ᾧ ἐστι τὴν θύραν ἐπερύσαι. ἤγουν ἑλκύσαι ἐπιπάσασθαι. ὅθεν καὶ ὁ ἐπισπαστὴρ παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ, ἐπιλαβόμενοι τοῦ ἐπισπαστῆρος. ὃς καὶ ῥόπτρον ἐλέγετο, φασὶν οἱ παλαιοὶ καὶ ταῦτα. κορώνη, τοῦ τόξου τὸ ἄκρον. καὶ θύρας ἐπίσπαστρον. καὶ ὁ κόραξ. καὶ ὄρνιθα. καὶ ὁ λάρος. καὶ στεφάνου εἶδος. καὶ γένος ἐμπλοκῆς. καὶ πᾶν τὸ ἐπικεκαμμένον.

Ἄωτον οἰὸς, τὸ ἐξ ἐρίων ὕφασμα. οὐ τὸ ἁπλῶς, ἀλλὰ τὸ αἰθερὸν, ἐκ μεταφορᾶς. ἄωτον γὰρ, κυρίως τὸ ἄνθος, παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ὃ ἡδὺ ἀποπνεῖ. ἐκ τούτου δὲ, πολλὰ τῶν ἀνθηρῶν πραγμάτων καλοῦνται. διὸ καὶ ἀπὸ λίνου κάλλιστον ἔργον, λίνοιο λεπτὸν ἄωτον λέγεται. ἤγουν λίνου ἀπάνθισμα. καὶ οἰὸς ἄωτον ὁμοίως, τὸ ἐξ ἐρίων ἀπανθισθέν. οὕτω δὲ καὶ ὕπνον ἄωτεῖν ἐν Ἰλιάδι, τὸ ὑπνοῦν ὕπνον ἡδὺν καὶ ἀφρόντιστον καὶ ὥσπερ ἀνθηρόν. καί τις δὲ τῶν συγγραφέων, ἄνδρον ἄωτον οἱ λογίοις φασὶ, τοὺς λογίους δὴ ἀνθοῦντας. καὶ θεόκριτος τοὺς ἀργοναύτας, θεῖον ἄωτον ἡρώων φησί. καὶ πίνδαρος δὲ τὴν μουσικὴν ἐπιστήμην ἤτοι λυρικὴν, μουσικῆς ἄωτον λέγει. καὶ πατρῴων δὲ ἄωτον φασί. ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὸ τὸ ἁπλῶς ἔριον, ἄωτον ἐρεῖ. καὶ τοῦτο, εὐλόγως. ἔστι γὰρ τὸ ἔριον, δέρματος δὴ ἄνθος. οἱ δὲ εἰπόντες ἄωτον παρὰ στέρησιν τοῦ ὠτὸς οἱονεὶ τὸ μὴ ἀκουόμενον διὰ ἁπαλότητα ἐν τῷ πίπτειν, καινόν μέν τι φασί. δοκοῦσι δὲ ὑπεχθῆναί ποθεν. εὕρηται γὰρ ἐν λεξικῷ παλαιῷ ἐκφερόμενον κατὰ στοιχεῖον, ὅτι ἄωτοι οἱ νεκροί. ἐκεῖ δὲ, κεῖται καὶ ὅτι ἀωτεύειν, τὸ ὑφαίνειν καὶ ὑπνοῦν. ἐν δὲ ταῖς τοῦ ἀθηναίου, εὕρηται καὶ ποτήριον ἄωτον, ἤτοι τὸ οὖς οὐκ ἔχον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Συναγαγὼν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος, παραγγέλλει τοῖς μνηστῆρσιν ἐξιέναι τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσέως. καὶ λαβὼν παρὰ μὲν Εὐρυκλείας, τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἑταίρους τε καὶ ναῦν, εἰς πύλον ἀνάγεται ἡλίου δύνοντος.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Β· ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Τῆς β ῥαψωδίας ἐπιγραφὴ, αὕτη. Ἰθακησίων ἐκκλησία καὶ Τηλεμάχου.

Κροκόπεπλον ἠῶ τουτέστι πορφυρᾶν λέγει ὁ ποιητὴς, διὰ τοῦ κρόκου, τὸ πολὺ μὲν τῆς νυκτὸς ὀλίγον δὲ τοῦ φωτὸς αἰνιττόμενος. ἡ μέντοι ῥοδοδάκτυλος ἠὼς ἤγουν πορφυρᾶ, τὸ πλεῖον μὲν τῆς ἡμέρας ἔλαττον δὲ τῆς νυκτὸς ὑποδηλοῖ. δῆλος δέ γε μυθικῶς κροκόπεπλος μὲν, ἡ κρόκινον ἤτοι ξανθὸν πέπλον φοροῦσα, ῥοδοδάκτυλος δὲ, ἧς οἱ δάκτυλοι ῥόδινοι ὡς ῥόδοις ἐοικότες. αἵματος φυσικοῦ χυμῷ καλῷ ἐρυθόμενοι.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Εἵματα ἑσσάμενος. περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.

καθὰ καὶ ἡ σαπφὼ τοὺς τῶν χαρίτων πήχεις γυμνοῦσα, ῥόδοις εἰκάζει. ὡς εἶναι αὐτὰς ῥοδοπήχεις. εἶεν δὲ ἂν ἠοῦς δάκτυλοι κατὰ ἀλληγορίαν, αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες. ἡ δὲ ἠριγένεια ἠὼς, ἔστιν οἱονεὶ ἠριγένεια. ἤγουν ὑπὸ ἦρος γεννωμένη. ὁ δὲ πλείων λόγος καὶ κατημελημένος, ἠριγένειαν λέ-

γῇ, τὴν ἐν τῷ ἔαρι ἤτοι τῷ ὄρθρῳ γινομένην. ἦρ δὲ ὁ ὄρθρος λέγεται, ἢ ἀπὸ τοῦ αἴρω, τότε γὰρ αἰρόμεθα καὶ εἰς ἔργον ὀρθούμεθα· ὅθεν καὶ ὄρθρος ἡ τοιαύτη ὥρα λέγεται. ἢ μάλιστα παρὰ τὸ ἔαρ, πρὸς ὃ ἀναλογίαν σώζει ὁ ὄρθρος. μακρὸς γάρ τις ἐνιαυτὸς ἡ ἡμέρα. ἧς ἡ μὲν ἔαρ, ἡ πρωΐα, διὰ τὸ τηνικαῦτα εὔκρατον. λέγεται δὲ ἠώς, καὶ ἡ ἀνατολή. ἔτι δὲ, καὶ ἡ σωματοειδὴς θεά. ἣν ὁ μῦθος ἔποχον ἅρματι ἢ κελητίζουσαν ἐπὶ τοῦ Πηγάσου, ἔτι δὲ καὶ λαμπαδηφόρον, πλάττει. Εἵματα ἑσσάμενος, τρόπος ἐτυμολογίας ἐστίν. ἀπὸ τοῦ ἕω γὰρ τὸ εἷμα γίνεται.

Λιπαροὺς πόδας. διὰ τοῦ γυμναστικοῦ Τηλεμάχου καὶ τρυφεροῦ λέγει. οὐ τὸ ἀνάπαλιν, πόδες τυλωτοί, οἱ αὐχμηροὶ καὶ ἀλιπεῖς.

Ἄντην, τουτέστιν ἄντικρυς.

Ἀγορά, ὁ τόπος εἰς ὃν ἀγείρονται ὁ λαός. καὶ γίνεται ἡ λέξις ἐκ τοῦ ἀγείρω. ἐξ αὐτοῦ δὲ, οὐ μόνον ἀγύρτης. ὁ ἀγείρων ὄχλον καὶ ἀπατεὼν καὶ ἀλαζών, καὶ ὄνομα δὲ βόλου κυβευτικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄγυρις. ἐξ οὗ καὶ ὁμήγυρις. ἣν δέ φασι καὶ ἀγορὰ Κερκώπων Ἀθήνησι πλησίον Ἡλιαίας, ἔνθα τὰ κλοπιμαῖα ἐπωλοῦντο, τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ Κέρκωπες παραδέδονται. κλέπται δηλαδὴ καὶ πανοῦργοι. λέγεται δὲ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον Ἁλικαρνασέα, ἀγείρειν, καὶ τὸ προσαιτεῖν καὶ προσαιτοῦσιν ἐπὶ νίκῃ ἢ ἑτέρᾳ τινί φασι τοιούτῳ. Κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο. οὐ μόνον ὅτι φιλακόλουθον τὸ ζῷον, καὶ μάλιστα ἐπὶ δεσπόταις, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐκ εἶχεν ἡ εὐγενὴς νεανίας ἑταίρους ἀκολούθους διὰ τὴν τῶν μνηστήρων ἐπιβουλήν, δι' ἣν μεμόνωται. ἢ διὰ τὸ ἀγροικικώτερον τοῦ ἡρωικοῦ βίου. ἄδηλον δὲ εἰ θηρευτικοὶ οἱ ῥηθέντες κύνες καὶ διὰ τοῦτο πόδας ἀργοί ὅ ἐστι ταχεῖς, εἰ τραπεζῆες ὡς ἀγλαΐης ἕνεκα κομίζουσιν ἄνακτες, οἵους καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἰλιάδι ἔτρεφεν. οἱ πόδας ἂν ἀργοὶ λέγοιντο, ἀντὶ τοῦ, νωθροὶ καὶ οὐ ταχεῖς κατὰ τοὺς θηρατικούς. ἰστέον δὲ ὅτι ποτὲ πόδας ἀργοὶ κύνες λέγεσθαι καὶ οἱ λευκόποδες. ἐκ δὲ τοῦ, πόδας ἀργοί, καὶ οἱ ἀργίποδες σύγκεινται ἐπὶ ποδῶν λευκότητος. καὶ ὁ λιπάργης βοῦς ἤτοι ὁ λιπαρὰς ἔχων λευκάς, καὶ λιπαργός φασιν ἡ χιὼν παρὰ τὸ λευκαίνειν τὰ λίπας. καὶ ἄργεμα κατὰ Δίδυμον, τὰ ἐπὶ ὀφθαλμῶν λευκώματα. ὧν μνήμη τῷ Αἰσχύλῳ ἐν τῷ, πρόσθεν ὄντ' ἐπ' ἄργεμα. ἐκεῖθεν, καὶ ἀργᾶντες ταῦροι παρὰ Πινδάρῳ καὶ ἀργαίνειν, τὸ λευκαίνεσθαι παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀλκμαίωνι. καὶ ταῦρος ἀργεμίτης ἤγουν λευκός. παρὰ Φρυνίχῳ, ὁ διακομίσας τὴν Εὐρώπην. Κατέχευεν, ἀντὶ τοῦ, διὰ παντὸς τοῦ σώματος περιήγαγε. καὶ ἔστι κυριωτάτη ἡ λέξις ὡς ἐπὶ ὑγροῦ περικεχυμένου ῥυεῖσα, διὰ τὸ χαρίεν τοῦ νέου ἐπιφανείας. Θηεῦντο ἐθαύμαζον θέαμα, θεῖον. ἐξ οὗ τὸ θηητόν. πρόκειται δὲ τὸ θεῖον, τοῦ θεῶ ἤγουν βλέπω, θέα γὰρ ἐμβιβάζει τῇ ψυχῇ ὡς τὸ θάμβος. Ἤδη, τουτέστιν ἠπίστατο. πολυπειρία δὲ οὕτω μυρία εἴδησις τῇ τῶν γερόντων ἡλικίᾳ πρέπει. Κυφὸς ὁ πρωτότυπος ὁ κέκυφα παρακείμενος· ἐξ οὗ λέγεται σκωπτικῶς, κυβάλης ὁ ἀσπαθὴς κυφός, ἐκ τοῦ κατακύπτειν συχνῶς. ὃν καὶ ἡμίανδρον καὶ ἡμιγύναικα καὶ ἀποδόχιον ἐβλασφήμουν

Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
Αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε,
Κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα. 10
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Οὐκ οἶος. ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην, καὶ μυρία ᾔδη.
Καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν, 20
Ἄντιφος αἰχμητής. τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὡπλίσσατο δόρπον.
Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
Εὐρύνομος. δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς τοῦ λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
Τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω.
Οὐδέ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ' οὐδὲ θόωκος,
Ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσί.
Νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε, τίνα χρειὼ τόσον ἵκει, 30
Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν;
Ἠέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
Ἦέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται, ἠδ' ἀγορεύει;
Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἴθε οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ τι φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.
Ὣς φάτο. χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν.
Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ. σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
Κῆρυξ Πεισήνωρ πεπνυμένα μήδεα εἰδώς, 40
Πρῶτον. ἔπειτα, γέροντα καθαπτόμενος προσέειπε·

-μον. Εὔπωλον τὴν τροίαν λέγει, ἢ ἀντὶ τοῦ εὔζωον. ἢ εὐίππον ὡς ἀπὸ μέρους. ἢ τὴν εὔγεων καὶ εὐβωλοτρόφητον. ἢ τὴν εὖ περιπλευμένην. ἤτοι τὴν εὐδαίμονα καὶ εὐοίκητον. Ὡπλίσατο ἤγουν ἐσκεύασεν, Αἰὲν, τὸ συνεχὲς δηλοῖ. Τεσσὶ τροφαῖς ἐχρῶντο οἱ παλαιοί. ὧν τὸ πρῶτον, ἐκαλεῖτο ἄριστον, γινόμενον πάνυ περὶ ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι, ἄρισθ' ἱσαμένω. ὡς καὶ ἡ τοῦ ὀνόματος ἐτυμολογία δηλοῖ. εἶτα, τὸ δεῖπνον μεθ' ὃ ἤδη ἐπονοῦν, ὃ καὶ ἄριστον φασί τινες. τρίτον δὲ, δόρπος. ὡς αὐτίον ἀρίστῳ. ἐνίκα. δόρπ παύονται. ὅπερ ἡμεῖς περὶ τὸ δεῖλην τότε ὕπνου, δεῖπνον καλοῦμεν. διὸ καὶ αἰσχύλος τάττων, μετρεῖ ἄριστα. δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι, τρία. δῆλον δὲ, καὶ ὅτι δεῖπνον μὲν οἱ πλείους, τὸ πρινὸν φασιν ἔμβρωμα. μεθ' ὃ, πόνου δεῖ. ἄριστον δὲ, τὸ κοινῶς λεγόμενον γεῦμα. οὐ περὶ τὴν ἄρίσην ἀλλὰ περὶ τὸ ἀρίστως ἔχειν κατ' ἐξοχήν. δόρπον δὲ, ὅλως δὲ ἀμφίβαλε μὴ ἐχρηματίσθαι τῇ ἑσπέρᾳ. Θόωκος ἕδρα συνέδριον. Πύθοιτο, ἀντὶ τοῦ μάθοι. σημαίνει δέ ποτε καὶ τὸ ἐρωτήσοι. Πιφαύσκεσθαι. δηλοῖ καὶ τὸ δεικνύειν ὡς τὸ, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα, καὶ τὸ λέγειν, ἑρμηνεύων οὖ ταύτῃ τὴν λέξιν, φησί. πιφαύσκεται ἠδ' ἀγορεύει.

Ἔχαιρε τῇ φήμῃ. ἔστι δὲ φήμη, λόγος δηλωτικὸς μέλλοντός τινος ἐξ αὐτομάτου λαλούμενος.

Τὸ σκῆπτρον τῷ Τηλεμάχῳ ἐνέβαλε χειρὶ κῆρυξ Πεισήνωρ, οὐ γὰρ ἦν θέμις ἄλλως δημηγορεῖν τοὺς βασιλεῖς. ὡς οὐδὲ κήρυξι θεμιτὸν ἄνευ κηρυκείου προϊέναι. Οἰκεῖον ὄνομα κήρυκι τὸ Πεισήνωρ, ἔργον γὰρ τῷ τοιούτῳ, πείθειν ἄνδρας ὑπακούειν. γέροντα καθαπτόμενος, καθάπτεσθαι λέγει τὸ ἀμείβεσθαι ἢ ἀντέχεσθαι ἁπλῶς διὰ λόγου πρός τινα. ἐπεὶ καὶ ἅπτεσθαι τινῶν. οὐ μόνον σωματικῶς ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς λόγοις λεγόμεθα. οὕτω καὶ τὸ καθαπτόμενος φίλοισιν, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ λαλῶν. παρὰ μέντοι τοῖς ὕστερον, καθάπτεσθαι λέγεται τὸ τραχύτερον ἐν λόγοις προσφέρεσθαι, καὶ μηδὲ γενικῶς.

20 Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνήρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτός,
Ὃς λαὸν ἤγειρα. μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
Οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
Οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
Ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Δοιά. τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
Τοίσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
Νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μεῖζον. ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
Πάγχυ διαρραίσει, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
30 Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
Τῶν, ἀνδρῶν φίλοι υἷες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι.
Οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα,
Δοίη δ' ᾧ κ' ἐθέλοι, καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως, τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
40 Ἡμεῖς δ' οὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν. ἦ καὶ ἔπειτα
Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν.
Ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται. οὐδ' ἔτι καλῶς
Οἶκος ἐμὸς διόλωλε. νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
Οἳ περιναιετάουσι. θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
Μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
Λίσσομαι, ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
Ἥ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει, ἠδὲ καθίζει.
50

Δάκρυα ἀναπρήσας. ὅ ἐστι διὰ τῶν ἐγκεφάλου ἀναπράσσων ἤγουν σὺν ὁρμῇ ἐξαγαγὼν καὶ δι' ἐκφυσήσεως, παρὰ τὸ πρήθω τὸ φυσῶ.

Ἔμπεσεν οἴκῳ δοιά, οἱ μὲν, τὸ δοιά, ἐπίρρημα νοοῦσιν, ἀντὶ τοῦ διχῶς. ἕτεροι δὲ, ἐπιδιόρθωσιν φασὶ τὸ δοιά. εἰπὼν γὰρ κακὸν ἑνικῶς, εἶτα ἐπιλογισάμενος ὡς οὐχ ἕν ἐστι τὸ κακόν, ἐπιδιορθοῦται. εἰπών, καὶ τί λέγω κακόν; οὐχ ἕν μοι ἐστὶ τὸ κακόν, ἀλλὰ δύο. πατρὸς ἀπώλεια καὶ βία τῆς μητρός. Πάγχυ. τουτέστι πάνυ. Πατὴρ ὡς ἤπιος ἦν. σημείωσαι καὶ τὸ τοῦ Ἡροδότου, τὸ, καμβύσης μὲν δεσπότης, κῦρος δὲ, πατήρ. ὁ μὲν, ὅτι χαλεπὸς ἦν καὶ ὀλίγωρος. ὁ δὲ, ὅτι ἤπιος καὶ ἀγαθά σφίσιν ἐμηχανήσατο. Ἐπέχραον, ἀντὶ τοῦ ἐν χρῷ ἐγένοντο. ἐπέπεσον. ἐβαρύνον. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ χραῦσαι. καὶ παρ' Ἡροδότῳ δὲ τὸ, ἐνέχραιν ἐς τὸ πρόσωπον τὸ σκῆπτρον, ἤγουν ἔπληξε τῷ σκήπτρῳ. Ἀπερρίγασιν δεδοίκασι καὶ φρίσσουσι.

Ἱερεύειν, οὐ μόνον τὸ θύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἁπλῶς σφάζειν. ἱερεῖον γὰρ ἀττικῶς, τὸ σφαγιαζόμενον ζῶον. Κατάνεται. ἤγουν ἀνύεται πληροῦται. ὄλλυται.

Λευγαλέοι, οἱ πρόχειροι εἰς λοιγόν. ἢ εἰς τὸ λέγεσθαι ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι νήγρετον. τινὲς δὲ, καὶ τοὺς φεύγειν ἑτοίμους ἐνόησαν. Δεδαηκότες ἀλκὴν, τὸ ἐκ τῶν ἐκ μαθήσεως. διδακταὶ γὰρ αἱ ἀρεταί, ὧν μία καὶ ἡ ἀλκή, ὅ ἐστιν ἀνδρεία. ἢ μέντοι ῥώμη, οὐ τοιοῦτον. οὐδὲ ὁ ῥωμαλέος. αὐτὰ γὰρ, φύσεως καὶ μόνης.

Νέμεσις κυρίως, ἡ ἐξ ἑτέρων μέμψις πρὸς τὸν κακόν τι πράσσοντα, ἵνα διορθοῖτο ἐκεῖνος ἵνα καὶ μὴ... αἰδὼς δέ, ἡ διὰ νέμεσιν γενομένην πρός τινων ἵνα καὶ ἐλπιζομένην, ἐπιστροφὴ καὶ διόρθωσις τοῦ κακοῦ. ὥστε δὲ ἴσως τῶν νεμεσώντων διορθοῖτο, καὶ ἡ τοιαύτη νέμεσις, τῆς ἐλπιζομένης ἐξ ἑτέρων νεμέσεως ἤρτηται, ὡς εἰς αἰδῶ ἀποτελευτᾷ. Μήτισι καὶ τῶν δὲ τῆς ἀγορᾶς, οἷα πανομφαίου καὶ φήμης αἰτίῳ διὸ καθίδρυτον, καὶ Διὸς ἀγοραίου βωμὸς περὶ σικελίαν. τινὲς δὲ ἄγαλμα Θέμιδος ὀνόμαζον τοῖς ἐκκλησιάζουσιν εἰς κομίζεσθαι, πρὸς ὃ καὶ κάθηνταί φασι καὶ ἐγείρονται.

Ἐχθρός φασιν, ὁ πρότερον φίλος. δυσμενὴς, ὁ πρὸς τὸν ποτὲ φίλον ἔχθραν τρέφων καὶ δυσδιάλλακτος. πολέμιος δέ, ὁ δι' ὅπλων χωρῶν πρὸς τὸν πέλας.

Κειμήλια μὲν ἔφη, τὰ κείμενα. ὅ ἐστι τὰ παρ' ἡμῖν ἀκίνητα. πρόβασιν δέ. ἅπερ ἡμεῖς φαμὲν κινούμενα, τὰ διὰ ποδῶν προβαίνοντα. ἐξ οὗ ἰδίως κατά τινα ἐξοχὴν ἐκλήθησαν τὰ πρόβατα. Προσπτύσσεσθαι μύθῳ, τὸ λόγοις συμπλέκεσθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πτυσσομένων σωμάτων, οἷς πελάζοντά εἰσιν ἀλλήλοις τὰ μόρια. ἴσως δὲ καὶ κλόνον τινὰ δικαστικὸν αἰνίττεται τὸ προσπτύσσεσθαι. οἱ δέ γε μεθ' Ὅμηρον, ἐπὶ φιλήματος ἢ σωματικῆς περιπλοκῆς τιθέασι τὸ προσπτύσσεσθαι.

Διαφέρει τὸ αἰτεῖν τοῦ ἀπαιτεῖν. αἰτεῖ μὲν γάρ τις, ὃ μὴ χρεωστούμενον. ἀπαιτεῖ δέ, χρέος. Ἀπρήκτους ὀδύνας λέγει, ἐφ' αἷς οὐκ ἔστιν ἐκδίκησις. αἳ καὶ ματιδίως λέγοιντο ἂν γίνεσθαι. Ὅμηρος μὲν καὶ οἱ καθ' Ὅμηρον, σώφρονα ταῖς μάλιστα ἱστοροῦσι τὴν Πηνελόπην. Λυκόφρων δέ, κασσαρίδα τὴν κακὴν Πηνελόπην παραδίδωσι. καὶ πᾶσι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτὴν καθυπάγει. καὶ ἐκ τοιαύτης ὑποθέσεως, τὸν μυθικὸν γεννᾷ Πᾶνα. ἕτεροι δὲ σεμνότερον ληροῦντες, Ἑρμῆν συγκοιτάζουσι τῇ Πηνελόπῃ, ὅθεν ὁ Πάν, ὃν καὶ κατάρξαι τῆς ὑφαντικῆς φασί τινες. ὅθεν καὶ τὸ πηνίον παρῆκται. Ἡρόδοτος δὲ ἄλλον τινὰ Πᾶνα ἱστορῶν, φησὶν ὅτι Πὰν ἀρχαιότατος παρ' αἰγυπτίοις, ἕτερος παρὰ τὸν ἐκ Πηνελόπης καὶ Ἑρμοῦ.

Σχέσθε φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
Τείρεσθ', εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
Δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς.
Τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
Τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
Ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε, πρόβασίν τε. 10
Εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη.
Τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ
Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη.
Νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας. οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν.
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε.
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες 20
Ἡμέας αἰσχύνων. ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
Σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥτοι πέρι κέρδεα οἶδεν.
Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀχαιῶν.
Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Ἡ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε.
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
Λεπτὸν καὶ περίμετρον. ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε. 30
Κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωι ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Μή τίς μοι κατὰ δῆμον ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται πολλὰ κτεατίσσας.
Ὣς ἔφαθ'. ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν.
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο. 40
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη.
Καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
Αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες ἀχαιοί.
Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
Τῷ, ὅτεῳ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἁνδάνει αὐτῇ.
Εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας ἀχαιῶν, 50
Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἅ οἱ πέρι δῶκεν ἀθήνη,

Ἀνάψαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἅπτειν ἐξ οὗ καὶ ὁ Ἥφαιστος. ἵνα λέγῃ ἐμφῦναι καὶ ἐκφλα-

φλογῶσαι μᾶλλον δίκην φανοῦ. ἢ ἀντὶ τοῦ προσάψαι καὶ οἱονεὶ ἐνδῦσαι. καθ' ὃν λόγον καὶ πέσημα ποδὸς ἐκ πέτρας ἀνάπτεσθαι λέγεται. Τάχα δὲ ἔσει τέταρτον, ἀντὶ τοῦ, ταχὺ ὅσον οὔπω δίεισι καὶ συμπληροῦται καὶ τὸ τέταρτον. Ταυτολογία ὁ ταῦθα λέγει, πρὸς διασολὴν τοῦ ἀδελφοῦ ὕπνου. ἢ μὲν γὰρ, ὡς δὲ εἴπερ, μακρολογίας, ὡς ἐπὶ μακρὸν λόγον ὅ ἐστι κατακομίζων τὸν ἄνθρωπον. ὁ δὲ θάνατος, ἐπὶ μακρὸν παρατείνει τὸ τοιοῦτον λέξασθαι.

Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς,
Κέρδεά θ', οἷ' οὔπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
Τάων, αἳ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες ἀχαιαί.
10 Τυρώ τ', ἀλκμήνη τε, ἐϋστέφανός τε μυκήνη.
Τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα πηνελοπείῃ
Ἤδη. ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν.
Τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν, καὶ κτήματ' ἔδονται,
Ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον, ὅν τινά οἱ νῦν
Ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
Ποιεῖτ'. αὐτὰρ σοί γε, ποθὴν πολέος βιότοιο.
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλῃ,
Πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
20 Ἀντίνο'. οὔπως ἐστὶ δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι,
Ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε. πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης
Ζώει ὅγ' ἢ τέθνηκε, κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἴ κ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι. ἄλλα δὲ δαίμων
Δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσετ' ἐριννῦς
Οἴκου ἀπερχομένη. νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
Ἔσσεται. ὡς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.
Ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
Ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
30 Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
Εἰ δ' ὕμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,

Ἔλπει, ταυτόν ἐστι τῷ, εἰς ἐλπίδας ἄγει. ἔλπω γὰρ τὸ εἰς ἐλπίδας ἄγω καὶ ποιῶ εὔελπιν. ἔλπομαι δὲ αὐτὸς ἔτι ἔχω ἐλπίδας. Μέγαν ἱστὸν εἰπὼν, προσέθετο καὶ λεπτὸν καὶ περίμετρον, ἵνα ὑποτιθεῖσα τὸ πολυχρόνιον τῆς αὐτοῦ κατασκευῆς, διὰ τὸ δυσεργὸν τῆς προσούσης τῷ λεπτοῦ φύσει καὶ περιμέτρου ἔργου. ἐπίτασις δὲ πάντως τοῦ μεγάλου ἱστοῦ, τὸ περίμετρον. ἐπαύξει δὲ τὸν χρόνον, καὶ τὸ ἀργαλέον εἶναι τὸν ἱστόν. ὃ ταυτόν ἐστι τῷ, περικαλλὲς ἔργον. Φᾶρος νῦν, ἢ τὸ ἁπλοῦς ὕφασμα παρὰ τὸ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι. διὸ καὶ προπαροξύνεται διὰ τὴν συναίρεσιν ἀνάπαλιν πρὸς τὸ τοπικόν. ἢ τὸ ἁπλοῦς ὑφαινόμενον ὡς γενέσθαι ὕστερον δι' αὐτοῦ φᾶρος ἤτοι ἱμάτιον. τοῦτο δὲ, καὶ σπεῖρον παρακατιὼν φησίν. ἢ ὡς ὕφασμα δυνάμενον σφίγγειν ὅ ἐστι σπαργανοῦν καὶ περιέχειν τὸ αὐτὸ περιτιθέμενον, ἢ καὶ ὡς λεπτὸν εἰς ἱμάτιον. σπεῖρον γάρ που καὶ τὸ ἱμάτιον. ὡς τὸ, σπεῖρα κακ' ἀμφ' ὤμοισι. Νῆμα, παρὰ τὸ νήθω, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ νέω. Σπεῖρον νῦν, οὐκ ἐξ ἀνάγκης εὐτελὲς ὕφασμά τι, ἀλλὰ δι' ἐπιτήδειον τῷ ἥρωι λαέρτῃ. φασὶ γοῦν τελικῶς τὸ σπεῖρον. πολυτελὲς ἱμάτιον. ῥάκος. καὶ ἱστίον. ὅθεν δὲ ὁ τοῦ ὄφεως σπεῖρα καὶ τὸ σπειρᾶσθαι ἤτοι σπαργανοῦσθαι, συσφίγγεσθαι, ἐκεῖθεν καὶ τὸ σπεῖρον. Ἡ ἀλληγορία, φιλοσοφίαν μὲν τὴν πηνελόπην νοεῖ. ἱστὸν δὲ ὑπ' αὐτῆς ὑφαινόμενον, τὴν φιλόσοφον τῆς προτάσεως ἐπισύνθεσιν. ἐξ ὧν αἱ συλλογιστικαὶ ὑφαινόμεναι γίνονται συμπλοκαί. ἀνάλυσιν δὲ ὑπ' ἀνάγκης γινομένην τοῦ τοιούτου ἱστοῦ ὑπονοεῖ, τὴν οὕτω παρὰ τοῖς φιλοσόφοις λεγομένην τῶν ἐξ ἀνάγκης πλεκομένων
40 συλλογισμῶν ἀνάλυσιν. ἧς οὐκ ἐπαΐουσιν οἱ ἀπάταλοι καὶ παχεῖς μνηστῆρες τῆς πηνελόπης, οἷα μὴ δὲ ξυρεῖν οἴκοθεν τι λεπτὸν ἐξισχύοντες. θεῖον γὰρ ἀληθῶς τὸ τοιοῦτον ἔργον. διὸ καὶ ἡ πηνελόπη λέγει που ἐν τοῖς ἑξῆς, θεὸν ἐμπνεῦσαι αὐτῇ τὰ κατὰ τὸν τοιοῦτον ἱστόν. καὶ οὕτω μὲν οἱ τρυφηλοὶ μνηστῆρες οὐδὲν οἴδασι. θεράπαινα δέ τις τῶν εἴσω, ἐκφαίνει τὸ ἔργον. εἴη δ' ἂν αὕτη, ἡ τῇ φιλοσόφῳ ταύτῃ ὑφαντικῇ προσεχῶς τε καὶ ταύτην φιλοπονοῦσα, ἀναλυτικὴ συλλογιστικὴ μέθοδος. ᾗ καὶ οἱ ἀμέθοδοι καὶ οὐ πειθόμενοι τὴν τοιαύτην ὑφαντικὴν, ταχὺ παύουσι τὸ φιλόσοφον ἔργον, νόθοις αὖθις ἑαυτοὺς ἐπιρρίπτοντες καὶ ἀγνωσίαις παραβάλλοντες. Ὑποκρίνονται, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονται ἰωνικῶς. καὶ ὑποκριτής φασιν ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος. οἱ μὲν, ταῦτα ὑποκρινάμενοι, ἀπαλλάττοντο. δοκεῖ δὲ καὶ ἀττικὴ ἡ λέξις εἶναι. φησὶ γοῦν θουκυδίδης. οὐδὲν ὑπεκρίνοντο. Κέρδεα. ὅ ἐστιν ἐπίνοιαι. μηχαναί. ὧν μετεῖναι τῇ πηνελόπῃ ὁ ἀντίνοος λέγει ὑπὲρ πᾶσι ἄλλαις τῶν παλαιῶν ἡρωΐδων.
50 ὧν μία καὶ ἡ μυκήνη. ἧς ἐπώνυμος ἡ ἐν ἄργει πόλις μυκήνη. καὶ ἡ τυρὼ περὶ ἧς ἐν τοῖς ἑξῆς τι ῥηθήσεται. καὶ ἡ ἀλκμήνη ἡ τοῦ ἡρακλέος μήτηρ, ὧν καὶ μόνων ἐμνήσθη ἀντίνοος, κατ' ἐξοχὴν ἀριστευουσῶν τῶν κατὰ τὸ αὐτοσχεδίως ἐπελθόν. Ἔργα ἐπίστασθαι δίδωσιν ἀθηνᾶ, ἐπεὶ κατὰ παναγρίας ἐργάνη λέγεται, ὡς ἔργοις ἐπιστατοῦσα. αὕτη γὰρ εὗρε τὰς τέχνας.

Παλίντιτα, ἀποτίσιμα δ' ἐστὶ θεόθεν τετελέσθαι. Ἐριννῦς ἀρήσεται, ἢ ὅλως θεῷ τινα, ἐπιθειάζειν ἔλεγον οἱ παλαιοί. ἀντὶ τοῦ, καταρᾶσθαι. προφέροντες καὶ χρῆσιν Φερεκράτους ταύτην. ὕστερον ἀρᾶται καὶ ἐπιθειάζει τῷ πατρί. Ἐνίψω, οὐχ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ εἴπω, ἀλλὰ μετὰ σφοδρότητος καὶ ἀπειλῆς. Αἰετὼ δύο Ζεὺς ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι. δηλώσας καὶ αὐτὸς τὸ μέλλον. εἰσὶ δὲ ἀετοί, Ὀδυσσεὺς καὶ Τηλέμαχος, διόθεν μὲν ἥκοντες, ἐπεὶ ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι ἔφαμεν, τῷ Διὶ ἀνακεῖται τὰ τοιαῦτα. ἐκ κορυφῆς δὲ ὄρεος πετόμενοι, ἐπειδὴ ἀγρόθεν ἥξουσι τὰ κατὰ τῶν μνηστήρων ἀρτύσαντες. καὶ τέως μέν, πρὸς ἄνεμον ἁπλῶς πέτονται, ὡς ἡσυχῇ τὰ πρῶτα τὸ ἔργον διαχειριζόμενοι. καὶ πλησίοι ἀλλήλοις, ἐπεὶ οὐκ ἀποστατοῦσιν ἀλλήλων ταῖς βουλαῖς. ὅτε μέντοι πρὸς τοῖς μνηστῆρσι γίνονται οὓς νῦν ἡ ἀγορὰ ἔχει, τότε δὴ ἐπιδινηθέντες, τινάσσονται οἰκεῖα πτερὰ πολλά. ἢ διότι ἐπαναλαβόντες, πολλοὺς ἀποβαλοῦνται καὶ τῶν ὑπακόων μνηστῆρας δηλαδὴ καὶ κήρυκας καὶ τὰς τῶν τοῦ οἴκου, θανατώσαντες καὶ αὐτούς. ἢ καὶ διότι θανατώσουσι τοὺς ὅλους μνηστῆρας, δι' οὓς ἐπαιωρεῖται πτερόεντας. εἰσιδόντες δὲ πάντων κεφαλὰς καὶ δρυψάμενοι ἑαυτῶν δειρήν, ἀπελεύσονται. ἐπειδὴ οὐ μόνον μνηστῆρσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἄλλοις τῶν Ἰθακησίων ἔσται κακόν. καὶ πολλοὶ τὰς παρειὰς ἐπ' αὐτῷ δρύψονται. Τιταινόμενοι πτερύγεσσι, πτέρυγες ἡ πτερύγεσσι κατὰ Ἀρίσταρχον, μέρος ἐστὶ σώματος. πολλὰ δὲ τὰ πτερὰ τὰ τινασσόμενα κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ. οὐ γὰρ πτέρυγες ἐκ τῆς αὐτῆς ἀλλὰ πτερὰ ῥίπτονται κάτω. Πολύφημον ἀγορὰν λέγει, ἐν ᾗ πολλαὶ οἷον αἱ φῆμαι λαλοῦνται, ἤγουν μαντικοί τινες λόγοι. Δρύψασθαι, τὸ ξέσασθαι, κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀποδερομένων ξύλων. Παρειάς, καταχρηστικῶς ἐρρέθη ἐπὶ αὐτῶν. ὡς καὶ τὸ χεῖλος οἱ τῷ ἀγκυλοχείλης. ῥάμφος γὰρ ἐπὶ ὀρνίθων τὸ χεῖλος ὥσπερ ἐπὶ συῶν τὸ ῥύγχος. ἐπεὶ καὶ Ἰάμβλιχος οἶδε τοιούτους ὄρνιθας, οἳ ἀποξύουσιν αὐτοὶ ἑαυτῶν, καί που ἀναιροῦσιν ἐπὶ δηλώσει μέλλοντός τινος, ὅπερ οὐ κατὰ φύσιν εἶναι φησὶν ἀλλ' ὑπερφυές. Δεξιοὶ ἤιξαν, ἀντὶ τοῦ ἀνατολικοί, ὡς αἴσιοι. ὅτι δὲ δεξιὰ τὰ ἀνατολικά, δηλοῖ ὁ ποιητὴς ἐν οἷς φησιν, εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε, εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.

Κείρετ'. ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας.
Αἴκέ ποτι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος. τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
Τὼ δ' ἕως μέν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο.
Πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
Ἔνθ' ἐπιδινηθέντε, τιναξάσθην πτερὰ πολλά.
Ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλάς. ὄσσοντο δ' ὄλεθρον.
Δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειράς,
Δεξιὼ ἤιξαν διάτ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
Θάμβησαν δ' ὄρνιθας ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμόν, ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης, ὁ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι.
Ὅς σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιοι ὅττι κεν εἴπω,
Μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω,
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται. οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὧν ἔσσεται. ἀλλά που ἤδη
Ἐγγὺς ἐὼν, τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
Πάντεσσιν. πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φραζώμεσθ' ὥς κεν καταπαύσομεν. οἱ δὲ, καὶ αὐτοὶ
Παυέσθων. καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι. ἀλλ' εὖ εἰδώς.
Καὶ γὰρ κείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα,
Ὥς οἱ ἐμυθεόμην ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἄπο πάντας ἑταίρους,
Ἄγνωστον πάντεσσιν ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι. τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

Ὄρνιθας λέγει, οὐχ ἁπλῶς τὰ πτηνὰ κατὰ κοινὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ τοὺς μηνύοντάς τι μέλλον. οὓς καὶ ἐναισίμους ἐρεῖ ὁ ποιητής, ἤγουν αἴσιόν τι δηλοῦντας. ἐξ ὧν ὀρνίθων, καὶ εὐορνιθία κατὰ τοὺς παλαιοὺς παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ ἀγαθὸν οἰώνισμα. καθὰ καὶ εὑρμία, τὸ διὰ τὸν ἑρμῆν ἀγαθὸν ἕρμαιον ὃ ἐστιν εὕρημα. Νεωτέρῳ ἁλιευτικῷ ἀνδρὶ πρέπον ὄνομα τὸ Ἁλιθέρσης, οἱονεὶ ὁ ἐν τῇ ἁλὶ θερόμενος ὑπὸ ἡλίου. Μάστωρ, ζητητικοῦ ἀνδρὸς ὄνομα, παρὰ τὸ μῶ ἢ μαίω τὸ ζητῶ. Εὐδείελον ἤγουν εὐδιέστερον, ἢ εὖ πρὸς δείλην κειμένην. Ὄρνιθας δὲ νῦν ἔφη, τοὺς οἰωνούς, ἐξ ὧν οἱ κατὰ τέχνην οἰωνοπόλοι καὶ ὀρνιθοσκόποι λέγονται. καὶ οἱ αἴσιμα δέ, τὰ τε κατὰ τὸ μοιρίδιον αἴσης δηλωτικά. λέγεται καὶ

ἐπὶ δικαίου καὶ πρέποντος πράγματος τὸ ἐναίσιμον, ὡς δηλοῖ τὸ, ἀτὰρ τόδ᾽ γ᾽ αἰαίσιμον οὐκ ἀνόησε. Φυτεύει, ἀντὶ τοῦ, ἐπιμελῶς κατεργάζεται. ἤδη οἱ ὕστερον λαβόντες ἀρχὴν, ὑπερύτεφιν φασὶ τὸ δολιεύεσθαι. ὃ καὶ αὐτὸ, τοῖς φυτεύουσι παρέπεται. Ἀφαρ ἔγον εὐθέως καὶ ὡς εἰπεῖν ζυμαπλῶς, ὡς ἀπὸ τοῦ ἅπτω. Παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὄρνιθες κεῖνται καὶ αἱ ἰδικῶς οὕτω καλούμεναι. καὶ φέρεται εἰς τοῦτο χρῆσις ἐκ μενάνδρου εἰπόντος. ἀλεκτρυόνας ἐκεκράγει μέγα, οὐ σοβήσετ᾽ ἔξω τὰς ὄρνιθας ἀφ᾽ ἡμῶν.

Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ εὐρύμαχος πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα.
Ὦ γέρον. εἰ δ᾽ ἄγε δὴ μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
Οἴκαδ᾽ ἰὼν, μή που τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω.
10 Ταῦτα δ᾽ ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
Ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ᾽ αὐγὰς ἠελίοιο
Φοιτῶσ᾽, οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Ὤλετο τῆλ᾽, ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
Ὤφελες. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες.
Οὐδέ κε τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ᾽ ἀνιείης,
Σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος αἴκε πόρῃσιν.
Ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Αἴκε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
20 Αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται.
Πρῆξαι δ᾽ ἔμπης ὅτι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε.
Σοὶ δὲ γέρον θωὴν ἐπιθήσομεν, ἥν κ᾽ ἐνὶ θυμῷ
Τίνων, ἀσχάλλῃς. χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ᾽ ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτὸς,
Μητέρα ἣν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι.
Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ᾽, ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀΐομαι υἷας ἀχαιῶν
Μνηστύος ἀργαλέης, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπης.
30 Οὔτ᾽ οὖν τηλέμαχον μάλα περ πολύμυθον ἐόντα.
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ᾽, ἣν σὺ γεραιὲ
Μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ᾽ ἔτι μᾶλλον.
Χρήματα δ᾽ αὖτε κακῶς βεβρώσεται. οὐδέ ποτ᾽ ἶσα
Ἔσσεται, ὄφρά κεν ἥγε διατρίβῃσιν ἀχαιοὺς
Ὃν γάμον. ἡμεῖς δ᾽ αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα,
Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν. οὐδὲ μετ᾽ ἄλλας
Ἐρχόμεθ᾽, ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ.
Τὸν δ᾽ αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.

Ἐναίσιμοι, ἀντὶ τοῦ, τὸ πεπρωμένον τι δηλοῦντες. ἀλλαχοῦ δὲ ἡ λέξις, σεβασμιότητα ἐμφαίνει τινὰ κατὰ τὸ καθῆκον. ὡς ἐν τῷ, γῆρας γὰρ, ἐναίσιμον ἄνδρα τίθησιν. Θωὴν ἐπιθήσομεν, ὅ ἐστι ζημίαν ἀπὸ τοῦ θέσθαι. Παρφάμενος, ἀντὶ τοῦ παραπείσας δηλοῖ γὰρ νῦν ἡ λέξις, οὐ τὴν ἁπλῶς πειθὼ ἐκ παραινέσεως, ἀλλὰ τὸ παράγειν λόγοις, ὅ ἐστι παραλογίζεσθαι. Ἀνιηρέστερον, ὤφειλε μὲν εἶναι ἀνιηρότερον, μείζονος δὲ χάριν, οὕτω λαλεῖται. ὡς καὶ τὸ αἰδοιέστερον. ἐκ τοῖς καὶ τὸ ἀμορφέστατος γυνὴ παρ᾽ Ἡροδότῳ ἐν ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις. καὶ τὸ ποδηγέστερον ἐκ τοῦ ποδηγὸς, ἀντὶ τοῦ, ὁ δηγητικώτερον. ὅπερ ἐν τοῖς τοῦ σουίδα κεῖται. εὕρηται καὶ δικαιέστερον. καὶ ἀκρατέστερον ἐκ τοῦ ἄκρατος. Ἐπίχαρμος δὲ, καὶ ἀλλοιέστερον λέγει. καὶ ἐπιηρεστέραν. καὶ ἀναγκαιέστατον. καὶ ὡραιέστατον. Στησίχορος δὲ, ὑπερθυμέστατον ἀνδρῶν. ἐκαταῖος δὲ, οἱ βοιωτίδαι, ἄνδρες σπουδαιέστατοι ἐγένοντο. καὶ ἡρόδοτος, τὰ σπουδαιέστερα τῶν πραγμάτων. θεμέκριτος δὲ, ἐπιτηδειέστατον φησί. καὶ σοφόλοχος, γενναιέστατον. ἀντίμαχος δὲ, ὅτι ἀφνειέστατος ἔσκεν. εὔπολις δὲ, πόλιν θεοφιλεστάτην οἰκοῦσιν ἀφθονεστάτην τε χρήμασι. πίνδαρος, ἀπονέστερον. σίλλεικος δὲ, παρ᾽ Ὁμήρῳ φησὶ τὴν ἀεισοφάνταν γραφὴν ἔχειν, ἀτρεῖδη κύδιστε φιλοκτεανέστατε πάντων. πλάτων δὲ κλεοφῶντι, ἵν᾽ ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἁρπαγιστάτου. ἔστι δὲ πλάτωνος καὶ τὸ, ἡδονὴ, ἁπάντων ἀλαζονέστατον. πλάτων δ᾽ ἐν πρώτῳ πολιτείας, ἀσμεναίτατα λέγει. καὶ ἰσαίτερον. καὶ ἐν χαρμίδῃ, ἡσυχαίτατα. ἔστι δὲ καὶ πλησιαίτερον. ξενοφῶν δὲ, καὶ φιλαίτατον ἐν ἑβδόμῃ φησί. Ἀργαλέας τὴν τῆς πηνελόπης μνηστὺν λέγει, ἢ ὡς μέχρι νῦν δυσκατέργαστον, ἢ κατά τινα φήμην καὶ αὐτὸ καὶ μαντείας ἀκουσίας νέμω τῆς πολυφήμου ἀγορᾶς. τὸ ὄντι γὰρ, ἀργαλεωτάτη ἀπέβη τοῖς μνηστῆρσιν, οὐκ ἀνύσασιν οὐδὲν, καὶ προσαπολέσασι καὶ τὸ ζῆν. Οὐδέποτε ἶσα ἔσσεται, ὡς ἔοικεν εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἀεὶ ἐλαττωθήσεται. εἰ γὰρ μὴ ἶσα. πολλῷ μᾶλλον οὐ μείζονα ἔσται ἄρα ἐλάττονα. Διατρίβειν γάμον, τὸ χρονοτριβεῖν καὶ ἀναβάλλεσθαι. τινὲς δὲ τὸ χρονοτριβεῖν μεταβαλόντες, τριβημερεῖν τὸ διατρίβειν ἑρμηνεύουσι. λέγοντες καὶ ὅτι τριβημερεῖν λέγεται. τὸ συγχρονίζεσθαι καὶ παρέλκειν τὴν ὥραν. ὃ συνίζεσθαι κατὰ συγκοπὴν Ὅμηρος ἔφη. Ὀπυίειν ἐπὶ ἐννόμου γάμου κεῖται. ἡ παρὰ τὸ δίδωμι ὃ ὑφ᾽ ἐτυμολογεῖται. ἡ ὅτι δίφθογγον ἔχει τὸ ὀπυίω ἐν τῇ παραληγούσῃ τὴν διὰ τοῦ υ καὶ ι. καὶ ὅτι διὰ τοῦτο οὐδὲ εἰς μέλλοντα κλίνεται, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν. Τὸ ἀντίον ηὔδα, σημαντόν ἐστι τὸ ἀντικρὺ ἢ ἀντίον πρὸς ἄπερ ἐκεῖ

σί ζε

οἱ τισὶν ἐκ τοῦ προλαλήσαντος. καὶ ἔστι πως ὅμοιον τῷ ὑπεραττικὸς, οὗ μέμνηται αἴλιος διονύσιος, λέγων· ἀλλ᾽ οἶδ᾽ ὑπεραττικίας. φέρων εἰς χρῆσιν ἐξ Ἀριστοφάνους τὸ, ἔφθεγξε. κἀγὼ τοὺς ὑπεραττικοὺς εἶχόμην. Ἑταίρους, βοηθοὺς ἁπλῶς νοητέον καὶ ὑπηρέτας.

Εἶμι, τὸ ἴω ἤγουν πορεύομαι,

Αἴσυλα, καὶ νῦν τὰ ἄδικα καὶ τὰ αἴσχη ἤτοι τὰ καθήκοντα συνειλημμένα. Μνήμη μὲν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ πάντως καὶ μνεία. μνεία δὲ, μνήμη μὲν γενικῶς, τύπωσις ψυχῆς. μνεία δὲ, λόγος φασὶ κατὰ ἀνανέωσιν λεγόμενος, καὶ μνήμη μὲν, ἡ τῷ μνημονικῷ συνοικοῦσα. μνεία δὲ, προγεγονότος τινὸς ὑπόμνησις εἰς ἔννοιαν ἥκουσα τῇ ἀναμνήσει. Μεγαίρω τὸ μέμφομαι. ἐπεὶ καὶ φθονεῖν, τὸ μέμφεσθαι. Κακοῤῥαφίαι λογισμοῦ, ἡ κακοσυνθεσία καὶ ἀναρμοστία, πρὸς διαστολὴν τῶν φρενῶν ὃς ἀραρυίας ἔχει τὰς φρένας. ἔτι δὲ, καὶ ἡ κακοβουλία.

Παρθέμενοι κεφαλὰς, ἀντὶ τοῦ προτείναντες. ἢ ὡς ἐν ἐπιξένῳ ἤτοι ἐπικόπῳ, ἤτοι ἐπικορμίῳ θέντες ὥστε κοπῆναι. οἱ δὲ παλαιοὶ, οὕτω φασίν. ὡς μὴ ἐπικείμενοι τὰς ἑαυτῶν φασι κεφαλὰς ἀλλὰ παρατιθέμενοι. Ἄνεῳ, οἱ ἄφωνοι· ὡς καὶ ἀλλαχοῦ κεῖται. ἀπὸ τοῦ αὔω αὔανος, αὖος. καὶ ἀττικῶς ἄνεως. εὕρηται δέ πῃ, καὶ ἀντὶ ἐπιῤῥήματος. Λειώκριτος, οἷον τῶν λαῶν ἔκκριτος κατὰ ἐτυμολογικὴν ἀνάπτυξιν. ἢ λεόκριτος, ὁ τὸ τῆς λέοντος ἔκκριτον κατ᾽ ἀνδρείαν λαμβάνων. Ἠλεὲ, οὐ λωποῦ μὲν ἀντὶ τοῦ, ἠλίθιε. πεπλανημένε τὸν νοῦν. οἱονεὶ ἀλεὲ παρὰ τὴν ἄλην. εὕρηται δὲ ἐν ἐλλείψει καὶ διεύλλαβον ἐν τῷ, φρένας ἠλὲ διέφθορας. οἱ τῷ μεγάλῳ ἐτυμολογικῷ, εὕρηται κατά τινα γλῶσσαν, καὶ παλαιὸς ὁ μάταιος. Ἀγανὸς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, σεμνός. καλός. λαμπρός. κόσμιος. τὸ ἀγαύεσμά ἐστι πάλαι εἶδος. Αἰψηρὸν εἶπεν, οὐκ ἐπιθετικῶς. οὐ γὰρ αἰψηρὴ ἐστιν ἀγορὰ πᾶσα, ἐπιῤῥηματικῶς δὲ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ταχύ.

Εὐρύμαχ᾽, ἠδὲ καὶ ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
Ταῦτα μὲν οὐχ᾽ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ᾽ ἀγορεύω.
Ἤδη γὰρ τά γ᾽ ἴσασι θεοὶ, καὶ πάντες ἀχαιοί.
Ἀλλ᾽ ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ᾽ ἑταίρους,
Οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
Εἶμι γὰρ ἐς σπάρτην τε, καὶ ἐς πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
Ἤν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω 10
Ἐκ διὸς, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
Εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
Ἦ τ᾽ ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν.
Εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ᾽ ἔτ᾽ ἐόντος,
Νοστήσας δ᾽ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω,
Πολλὰ μάλ᾽ ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
Ἤτοι ὅ γ᾽ ὡς εἰπὼν, κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο. τοῖσι δ᾽ ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ᾽ ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
Καί οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα, 20
Πείθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
Ὁ σφιν ἐϋφρονέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ ἰθακήσιοι ὅττι κεν εἴπω.
Μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς, καὶ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μὴ δὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
Ἀλλ᾽ αἰεὶ χαλεπός τ᾽ εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι.
Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
Λαῶν οἷσιν ἄνασσε. πατὴρ δ᾽ ὡς ἤπιος ἦεν.
Ἀλλ᾽ ἤτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω
Ἔρδειν ἔργα βίαια, κακοῤῥαφίῃσι νόοιο. 30
Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως
Οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ᾽ οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
Νῦν δ᾽ ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι. οἷον ἅπαντες
Ἧσθ᾽ ἄνεῳ. ἀτὰρ οὔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσι,
Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἐόντες.
Τὸν δ᾽ εὐηνορίδης λειώκριτος ἀντίον ηὔδα.
Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες
Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
Εἴπερ γάρ κ᾽ Ὀδυσεὺς ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν 40
Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει᾽ ἐνὶ θυμῷ,
Οὐκ ἄν οἱ κεχάροιτο γυνὴ, μάλα περ χατέουσα,
Ἐλθόντ᾽. ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο. σὺ δ᾽ οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ᾽ ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ᾽ ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
Τούτῳ δ᾽ ὀτρυνέει μέντωρ ὁδὸν ἠδ᾽ ἁλιθέρσης.
Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοί εἰσιν ἑταῖροι.
Ἀλλ᾽ οἴω καὶ δηθὰ καθήμενος, ἀγγελιάων
Πεύσεται εἰν ἰθάκῃ, τελέει δ᾽ ὁδὸν οὔποτε ταύτην. 50
Ὡς ἄρ᾽ ἐφώνησεν. λῦσεν δ᾽ ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ᾽ ἕκαστος.
Μνηστῆρες δ᾽ ἐς δώματ᾽ ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.

νόσφιν

Πόντον ἠεροειδέα λέγει κατὰ τοὺς παλαιούς, ἢ τὸν μέλανα δίκην ἀέρος, ἢ τὸν βαθύν. ἢ τὸν ἀθεώρητον μόνον καὶ πλατὺν διὰ τὸ μόνον ἀὴρ καθορᾶσθαι τοῖς πλέουσιν. Ἔργον μὲν τελέσαι ἐστὶ τὸ ἀπαρτίσαι τὸ ἐγχειρηθέν. λόγον δὲ τελέσαι, τὸ ἐντελῶς εἰπεῖν καὶ ἀμέμπτως. Ἐνέστακται, εἴρηται μὲν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑγρῶν. Ἐκ τοῦ ὁδοῦ, οὐ μόνον ὁδοιδοκεῖν τὸ ὁδοσκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ ὁδουροὶ κατὰ τοὺς παλαιούς. οἱ κακοῦργοι ὁδοφύλακες. Ἀφραδέων ἤτοι κακοφραδμόνων καὶ κακοβούλων τῶν μνηστήρων ἔφη. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ᾅδου σκιοειδῶν ψυχῶν τὴν λέξιν τίθησιν.

Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς, εὔχετ' Ἀθήνῃ.
Κλῦθί μοι ὁ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
10 Καί μ' ἐν νηῒ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο
Ἔρχεσθαι. τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
Μνηστῆρες δὲ μάλιστα κακῶς ὑπερηνορέοντες.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων,
Εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ,
Οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
20 Οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος.
Εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν ἃ μενοινᾷς.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται.
Οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων,
Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Τῶ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
Ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι.
30 Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
Ὃς δή σφιν σχεδόν ἐστιν ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται ἣν σὺ μενοινᾷς.
Τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
Ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω, καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ὅπλισσόν τ' ἤϊα, καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα.
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα μυελὸν ἀνδρῶν
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν. ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
Αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
40 Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέαι ἠδὲ παλαιαί.
Τάων μέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥτις ἀρίστη,
Ὦκα δ' ἐφοπλίσσαντες, ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς ἔφατ' Ἀθηναίη κούρη Διός. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Βῆ δ' ἰέναι πρὸς δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ.
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν,

Ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ. ὅ ἐστιν, ἐμβαλοῦμεν. ἐπαφήσομεν. Ἤϊα, τὰ ἐφόδια. ὅ ἐστι βρώματα εἰς ὁδὸν ἐπιτήδεια, παρὰ τὸ ἰέναι. κεῖται δέ που ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ ἁπλῶς βρωμάτων παρὰ τῷ ποιητῇ, ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ ἀχύρων. ἃ καὶ αὐτὰ λέγονται οὕτως, ἢ ὡς ἁπλῶς βρώματα ζώων δηλαδή, ἢ παρὰ τὸ ἰέναι, ὡς κοῦφα καὶ εἶα κινεῖσθαι πάσῃ πνοῇ. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ποιοῦνται. ἤια κυρίως κατὰ Ἐρατοσθένην, ὀσπρίων καλάμαι. καὶ δισυλλάβως ἐν συναιρέσει, ἧα ὡς καὶ Φερεκράτης. τὰ γαστέρας ἤιοις καὶ ἀχύρων σεσαγμένους. Ὅμηρος δὲ τὰ ἁπλῶς βρώματα. ἤια λέγει. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν εἰς ναῦς ἐπισιτισμόν. Ἄγγεσιν ἄρσον, ἀντὶ τοῦ γέμισον, ὡς ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος, ἥρμοσται γὰρ τὸ πληροῦν τῷ πληρουμένῳ. Οἱ ἀμφιφορεῖς, κεραμεοῖ εἰσιν, ἀμφοτέρωθεν φερόμενοι. ὅ ἐστιν, ἀμφωτίδιοι. τούτοις ἀσφαλῶς ἄν τις εἰκάσει τοὺς εὐεπιστρέπτους καὶ ῥᾷον ἀναπειθομένους κολακείαις ἢ διαβολαῖς. ὃς ἀράμενος τῶν ὤτων ὁ κολακεύων ἢ διαβάλλων, οἴχεται. καὶ μᾶλλον ὑπὲρ οἱ τοιοῦτοι φιλοῦσιν οἴνου ἔμφορτοι γίνεσθαι.

Ἄλφιτα οὐκ αὐτόσχημα πάντως ἄλευρα. φησὶ γοῦν Ἡρόδοτος, ἄλευρά τε καὶ ἄλφιτα. ἢ οὖν μὲν ἓν καὶ ἕτερα, τις τούτων διαφορά. δοκεῖ δὲ τὸ ἄλφιτον, εὐτελέστερον ἀλεύρου εἶναι. εἰ δὲ ἐν μὲν Ὅμηρον ἐπὶ κριθίνων ἀλεύρων ἢ καὶ ἐπὶ πιτύρων τὸ ἄλφιτον τίθεισι παρὰ τὸ ἀλφεῖσθαι ἤγουν ὅ ἐστιν εὑρίσκεσθαι πτωχοῖς διὰ εὐτέλειαν. ἀλλὰ τὸ ἁπλῶς ἄλευρον, ἄλφιτον λέγει διὰ τὸ ἐν τῷ ἀλεῖσθαι, φάσιν, ἤγουν φαίνεσθαι καὶ λευκαίνεσθαι, ἢ φονεύεσθαι. ὅθεν καὶ μυλήφατον ἄλ-
50 φιτον. ὅπερ ὅτι οὐκ ἐξ ἀνάγκης πίτυρον ἢ πιτυρῶδές ἐστι, δηλοῦσι καὶ τὰ τῶν τρυφώντων ψαιστὰ ἄλφιτα ὄντα κατὰ Παυσανίαν, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ μεμαγμένα ἢ δεδευμένα. ὁμοίως καὶ ἡ ἀχίλλεια μᾶζα, ἔχουσά τι ὡς εἰκὸς ἐξαίρετον. Μυελὸν ἀνδρῶν τὰ ἄλφιτα λέγει, ἀντὶ τοῦ μυελοποιά. θρεπτικά.

Ἀρχαῖον ἔθος δέρμασιν ἀντὶ σάκκων χρῆσθαι εἰς ἀλφίτων φυλακήν, ἵνα μηδὲν ἐκεῖθεν διαφορῆται

δ στεγνὸ

στενοὺς τοῦ πυκνότητος. Οἱ μετ' Ὅμηρον ἑκουσίους καὶ ἐθελουσίους φασὶ καὶ μάλιστα ἑκόντας καὶ ἐθέλοντας ἀττικῶς, ἐθελοντῆρας φησὶν ὁ ποιητής. Ἐπόψομαι νῆα, ἀντὶ τοῦ πάνυ προσεκτικῶς περιβλέψω. Εὕειν, ἀρχαῖον, ὅπερ ἐπιτηδευθέντος τοῦ μαδᾶν ὕδατι ζέοντι. καὶ γίνεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ εὕστρα, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός. ὅπερ ἐστιν, ἐργαστήριον ἐν ᾧ χοῖροι καὶ τοιαῦτα εὕονται. οἱ δὲ παλαιοί, φασὶν οὕτω. εὕστρα, βόθρος ἐν ᾧ περιφλέγουσι τὰς τῶν ὑῶν τρίχας, κατὰ τὸ πουλύπουν δέ. τὸ ἐκ σταχύων καυθέντων ἔδεσμα τῶν αἰθιόπων ἀποβαλόντων, ἤτοι ὁ περικεκαυμένος στάχυς. ἕτεροι δέ, ὅτι ἡ ὡρίμη κριθή, ἣ καὶ ἀμφίκαυστις παρὰ ἀλλοις διονυσίῳ. κωμικοὶ δέ, καὶ ἐπὶ γυναικείου μορίου φασί. κρατῖνος δέ, τὴν ὀσφὺν οὕτως ἔφη. Ἀνιεμένους, ἀντὶ τοῦ ἐκδέροντας, ὡς ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. ἐκ τῶν κάτω δὲ ἐπὶ τὰ ἄνω ἐκδύονται οὗτοι. καὶ ἐν ἰλιάδι λέγει τὴν ἐκάβην κόλπον ἀνιεμένην, ἀντὶ τοῦ γυμνοῦσαν. Σίαλος, ὁ σιτευτὸς χοῖρος, παρὰ τὸ σιτεῖσθαι ἅλις. Κείρειν, σημαίνει δὲ εἰς κόρον δαπανᾶν. Κτήματα δὲ νῦν λέγει, οὐ μόνον τὰ ἐν οἴκῳ ἅπερ οἱ μεθ' Ὅμηρον καὶ χρήματα παρὰ τὴν χρῆσιν καλοῦσιν, ἀλλὰ σὺν ἅπαντα βίοτον. Μέγας, ὁ μὴ πρὸς γῆ ὢν ἀλλ' ὑπεραναβὰς τὴν γῆν. οὕτω λέγει ὁ τηλέμαχος, οὐκέτι ταπεινὸς εἶναι καὶ ὡς οἷον πρόσγειος καὶ πεδινός, ἀλλ' ὑπέρογκος καὶ ὑψηλός, καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο, μέγας. Ἀέξεται θυμός, οἱ μέν, ἐπὶ ὀργῆς ἐνόησαν. ἵνα λέγῃ ὡς ἔμαθον ἤδη θυμοῦσθαι, καὶ μὴ διὰ τέλους ἀόργητος εἶναι. αὐξηθέντος τοῦ διωχμοῦ εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν. ἕτεροι δέ, ἐπὶ ψυχῆς τὸν θυμὸν ἐκλαμβάνοντι, χρώμενοι συνηγόρῳ τῷ γαληνῷ, ὑποδηλοῦντι ἐν τοῖς εἰς τίμαιον, ὅτι αὐξανομένῳ τῷ σώματι, συναυξάνονται καὶ τῆς λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις. λέγει δὲ καὶ ἡρόδοτος ὅτι αὐξομένῳ τῷ σώματι, συναυξάνονται καὶ αἱ φρένες. γηράσκοντι δέ, συγγηράσκουσιν. Ἐπὶ κῆρας ἰήλω, ἀντὶ τοῦ ἐπιβαλῶ. ἐπιπέμψω θάνατον.

Αἶγας ἀνιεμένους, σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῇ.
Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε τηλεμάχοιο.
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη μένος ἄσχετε, μή τι τοι ἄλλο
Ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
Ἀλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ὡς τὸ πάρος περ.
Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν ἀχαιοί,
Νῆα, καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
Ἐς πύλον ἠγαθέην, μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ἀντίνο' οὔπως ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
Δαίνυσθαί τ' ἀέκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
Ἦ οὐχ ἅλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλά,
Κτήματ' ἐμὰ μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμί, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
Πυνθάνομαι. καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,
Πειρήσω ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω.
Ἠὲ πύλονδ' ἐλθών, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
Εἶμι μέν, οὐδ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται ἣν ἀγορεύω,
Ἔμπορος. οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετάων
Γίνομαι, ὥς νύ που ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
Ἦ ῥα. καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσατ' ἀντινόοιο
Ῥεῖα. μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο.
Οἱ δ' ἐπελώβευον, καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
Ἦ μάλα τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει.
Ἤ τινας ἐκ πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
Ἢ ὅγε καὶ σπάρτηθεν, ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς.
Ἠὲ καὶ εἰς ἐφύρην ἐθέλει πίειραν ἄρουραν
Ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
Τίς δ' οἶδ' εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς,
Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος ὥσπερ ὀδυσσεύς.
Οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι.
Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα. οἰκία δ' αὖτε
Τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.

Ἔμπορον ὁ ποιητής, τὸν ἀλλοτρίας νηὸς ἐπιβαίνοντα λέγει. τοῦτον δὲ οἱ μεθ' Ὅμηρον, ἐπιβάτην φασίν. ὡς ἐμπόρου παρ' αὐτοῖς λεγομένου, τοῦ μεταβολέως καὶ ὡς εἰπεῖν πραγματευτοῦ. καὶ μάλιστα τοῦ διὰ θαλάσσης περῶντος, παρὰ τὸν πόρον. καὶ τοιοῦτος μὲν ὁ παρ' Ὁμήρῳ ἔμπορος καὶ ὁ παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἐπιβάτης. ἀττικοὶ δὲ τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι κατασταλέντας ἐπικώπους λέγοντες, ἐπιβάτας καλοῦσι τοὺς μαχητάς. ἐμπόρον, χρῆσις καὶ παρὰ τῷ ὀξυτονοῦντι ἐν τῷ, στώακας ἐμπόρους λέγει λόγων καὶ παιδοπίπας. οὗτοι στώακες μὲν ὁ ποιητικῶς, οἱ στωικοί. παιδοπίπαι δέ, οὓς ἀγρίους ἔφη σεμνότερον ὁ κωμικός. Ἐπίβολος, οὐ κοινὴ λέξις, ἀλλὰ ἀττικὴ κατὰ τοὺς παλαιούς. οἳ καὶ προφέρουσι σοφοκλῆς. εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμι φρενῶν ἐπίβολον αὖ καλῶν. πλάτων ἐν πρώτῳ νόμων, ἐπίβολον γεγονότα ὥστε τυχεῖν τοῦ καλλίστου παιδείας ξυνέφην

ἐν τετάρτῳ παιδείαν. γίνονται κατὰ νόμον ἐπίβολοι. ὑπερίδης κατὰ δημάδου. μήτε πόλεως μήτε πολιτείας ἐπιβόλους γενέσθαι. ἄρχιππος. ἐζημιωμένη χρημάτων ἐπίβολος. καὶ οὕτω μὲν οἱ παλαιοί. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, ἡ λέξις ἠμέληται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ βάλλειν τὸ τυγχάνειν σκοποῦ, βόλος, ἦ βολος, καὶ ἐπίβολος ὁ ἐπιτυχής. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐδηλώθη οὐ πρὸ πολλῶν. ἕτεροι δέ φασιν οὕτως. ἐπίβολος, ἐπιτυχής. ἐγκρατής. ἀπὸ τῆς βουλῆς ἡ βολῆς καὶ τοῦ βάλλειν. παρεφύλατο δὲ μάλιστα τὴν ἐτυμότητα τοῦ ἀπὸ ... τοῦ τοιούτου ὀνόματος. δοκεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιτυχῶς βάλλειν. οὐ μόνον ὁ ἐπίβολος παρέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὁ βελτίων, ἔτι δὲ καὶ ἀβέλτερος ὁ ἀνόητος φασὶ καὶ εὐήθης μετὰ χαυνότητος. Ἴσται αἰνῶς, σεμνότερον εἴρηται, ὡς ἴσον τῷ, δριμαίνει δεινὸν ἂν εἰπεῖν, χολοῦται ἢ μαίνεται ἐπὶ τοιούτῳ.

Ἐφύρην φασὶ, τὴν ἐν Θεσπρωτίᾳ λέγει. οὐχ ὡς οἴονται τὴν κόρινθον. ἐκείνη γὰρ ἡ μετωνομάσθη φασὶ

10 νέχυρος. Θυμοφθόρα, τὰ φθαρτικὰ λογισμοῦ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ ἀναιρετικά. Πόνον εἰρωνικῶς τὴν ἐνέργειαν λέγει, ἤτοι τὸ κατὰ τὴν μνηστείαν ἔργον. ὡς εἴ τις ἐν τρυφῇ ἀκμαζόμενος, μόχθον εἴπῃ τὸ τρυφᾶν, ᾧ χαίρειν μάλιστα οἶδεν ἀπόνως αὐτός. καὶ ἄλλως δὲ, ὁ πόνος οὗτος, ὃν πολὺν βίοτον ἐμφαίνει τοῦ Ὀδυσσέως. ὃν δάσασθαι, δύσεργον ἂν τοῖς ἐσχάτοις μνηστῆρσι γένοιτο. καὶ ὡς αὐτοί φασι, πόνος ηὐξημένος. Θάλαμον, τὸ ταμεῖον λέγει, αἰδοτάτω πάντως ὂν καὶ αὐτό. καὶ διὰ τοῦτο τὴν τοῦ Θαλπεινοῦ κλῆσιν εἴληχος. ὑψορόφου μὲν ὄντος, διὰ τὸ ἴσως ὑπερῷον καὶ οὕτω αἰπυβούλευτον. εὐρέος δὲ διὰ τὸν βασιλικὸν πλοῦτον πολὺν ὄντα.

Νητὸς χρυσὸς, ὁ σεσωρευμένος εἰς πλῆθος, παρὰ τὸ νῶ νήσω.

Ὣς φάτ'. ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσετο πατρὸς
Εὐρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
20 Ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν, ἅλις τ' εὐῶδες ἔλαιον.
Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
Ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
Ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
Οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
Κλισταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
Δικλίδες. ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Ἔσκ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρύκλει' Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας.
25 Μαῖ'. ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
Ἡδὺν, ὅς τις μετὰ τὸν λαρώτατος ὃν σὺ φυλάσσεις,
Κεῖνον ὀϊομένη τὸν κάμμορον, εἴποθεν ἔλθοι
Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐϋρραφέεσσι δοροῖσιν.
Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
Αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι. τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω.
Ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἱρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
Μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ, κοίτου τε μέδηται.
30 Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου ἤν που ἀκούσω.
Ὣς φάτο. κώκυσε δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τίπτε δέ τοι φίλε τέκνον ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,

Χηλὸς, γίνεται μὲν ἀπὸ τοῦ χῶ χώσω τὸ χωρῶ. λέγεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ κιβώτιον. ἢ κιβωτός. καὶ λάρναξ. καὶ σορός.

Εὐῶδες ἔλαιον, ἴσως μὲν καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐλαίας. εἰκὸς δὲ καὶ ἐσκευάσθαι τιμιώτερον. ἐλαιῶδες μύρον· ὁποίοις ἐχρῶντο οἱ βασιλεῖς.

Κλισταὶ, ζευκταὶ, αἱ θύραι.

Δικλίδες, διχόθεν κλειόμεναι, δίθυροι. Οἶνον παλαιὸν Ὁμήρου εἰπόντος, οἱ ὕστερον ἀστείως μεταλαβόντες, γέροντα τὸν τοιοῦτον εἶπον. ὅπερ ἑδύτερον ὁ κωμικὸς Ἄλεξις φράζων, φησίν. οἶνος καὶ μάλα πολύς γε. ὀδόντας οὐκ ἔχων. ἤδη σαπρός. γέρων δαιμονίως. εἰκὸς δὲ τὸν εἰρημένον γέροντα καὶ σαπρὸν οἶνον, καὶ σαπρίαν ἀρσενικῷ γένει λεχθῆναι. ὡς χρῆσις, ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου, παρ' ᾧ ἐπαινῶν τις οἶνον ὃν φησι καλεῖσθαι σαπρίαν, ἐπάγει. οὗ καὶ ἀπὸ στόματος στάμνου ἀνοιγομένου, ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου ὀσμὴ θεσπεσία. τὸν δὲ τοιοῦτον ὑπονοητέον ἀνθοσμίαν εἶναι. διασαλεύσας ἰωνικῷ τρόπῳ ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς, ἀνθεσιν ὄσδοντα ἔφη. ὁ παλαιὸς οἶνος, καὶ γεραιὸς καὶ παλαιὸς ἐκλήθη πρός τινων. παρὰ χίοις δέ φασι πρώτοις ἐγένετο μέλας οἶνος. οἱ πρῶτοι καὶ φυτεύειν καὶ θεραπεύειν ἀμπέλους μαθόντες παρὰ οἰνοπίωνος υἱοῦ διονυσίου τοῦ καὶ συνοικίσαντος τὴν νῆσον, τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μετέδωκαν. Ἄφυσσον ἤγουν ἐκ πίθου ἀπάντλησον εἰς ἀμφιφορεῖς.

30 Λαρὸν οἶνον λέγει τὸν ἡδύν. Ὀϊομένη, αἰτίως τὸν ἐλπίζουσα. ὃ ταυτόν ἐστι τῷ, νομίζουσα ἐλθεῖν. Ἄλφιτα χεῦον. ἐπεὶ καὶ χοῶδες ἐστὶ τὸ ἄλφιτον, καὶ διὰ τοῦτο χυτὸν καὶ αὐτὸ, καθὰ καὶ ἡ χυτὴ γῆ. Δοροῖσιν. ἐστὶ δὲ πάντως τοιοῦτον, δοροῖς εἰπεῖν σκυτικῶς. ἔτι δὲ καὶ κορύκοις. καὶ κοινότερον, θυλάκοις. ὧν χρῆσις. πλεῖον πλεῖον τὸν ἀναξάρχου θύλακον. καὶ

πάλιν. φιλοσοφίας ὄφελος τὸ, μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀποχωρῆσαι τῆς φυλακῆς τῶν κρειττόνων, ἤγουν τοῦ σώματος. Μέτρον, ἐπί τε ξηρῶν ἐπί τε ὑγρῶν λέγεται. Ἀκτὴ ἀλφίτου, ἡ δωρεὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, παρὰ τὸ προάγεσθαι. ἢ τὸ κλάσμα, παρὰ τὸ ἄγω τὸ κλῶ. ἢ ἔμφασιν ἔχει τὸ μυλήφατον. ὃ δηλαδὴ κλᾶται ὑπὸ μύλης. Αἱρήσομαι, ἀντὶ τοῦ λήψομαι. Ῥοιβδῆσαι ἀντὶ τοῦ ῥοφῆσαι.

Χρόα καλὸν, τὴν ὅλην διαρτίαν δηλοῖ τοῦ σώματος. οὐ πάσχοντος αὐτοῦ, ἰάπτεται καὶ ὁ καλὸς χρὼς, ἤγουν τὸ ἐπιφαινόμενον τοῦ σώματος. ὃ καὶ χρὼς λέγεται. ἀπὸ δὲ τοῦ χρὼς, καὶ ἡ ἐν χρῷ κουρὰ, ἡ ψιλή. καὶ πλοῦς ἐν χρῷ, ὁ γῆς ἐγγύς. Θουκυδίδης. Ἰάπτειν, τὸ διαφθείρειν καὶ βλάπτειν. Ἀπομνύναι, διαφέρει τοῦ ἐπομνύναι κατὰ τοὺς παλαιούς. καθότι ἐπόμνυσθαι μέν ἐστι, τὸ καταφατικῶς ὀμνύειν. δι', μὰ τὸν, ποιήσω τόδε τι. ἀπόμνυσθαι δὲ, τὸ ἐν ὅρκῳ ἀποφάσκειν. δι', μὰ τὸν, οὐ ποιήσω οὕτως.

Γραῦς κοινῶς μὲν, ἡ παλαιὰ γυνὴ καὶ πολιὰ τῷ χρόνῳ. ἄλλως δὲ καθ' ὁμωνυμίαν, γραῦς καὶ τὸ ἐπαφρίζον ἐν ταῖς χύτραις. καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ζωμοῦ. αὕτη δὲ, ἡ ἐπίπαγος κατὰ Παυσανίαν καλεῖται.

Δῆμος ἀλλόγνωτος, ἢ ὁ πολέμιος, ἢ ὁ ἄλλα γινώσκων ἤπερ ὑμεῖς, ἢ ὁ ἄλλοις καὶ οὐχ ἡμῖν γινωσκόμενος. δοκεῖ δὲ ἀλλόγνωτος μᾶλλον εἶναι, ὁ ἄλλοις γνωτὸς, ἤγουν κατὰ γένος οἰκεῖος. παρὰ τὸ γνωτοὺς εἶναι ἀδελφούς.

Τελευτῆσαι δὲ ὅρκον, τὸ πληρῶσαι καὶ ἀποδοῦναι τὸν ἔνορκον λόγον ἢ ἐπωμοτικῶς ὡς προείρηται, δι' ποιήσω τόδε, ἢ ἀπωμοτικῶς, οὐ ποιήσω. Πρόφρων ὑπέδεκτο, ἤγουν ἐθελοντὴς ὑπεδέξατο καὶ ὑπέσχετο. Ὅπλα καὶ ταῦθα λέγει, τὴν σκευὴν τῆς νεώς. Ἐύσσελμος ναῦς, παρὰ τὸ σέλμα, ὃ δηλοῖ ζυγὰ νεῶν καὶ ξυλίνων κλιμάκων βαθμούς.

Ἐσχατιῇ λιμένος. ἁπλῶς ἐσχατιὰ, τὸ τοῦ λιμένος ἄκρον μεθ' ὃ ἡ θάλασσα. Ἐπήρετμοι οἱ ἕτοιμοι ἐρέσσειν καὶ ἐπ' αὐτοῖς ὄντες ἐρετμοῖς. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐπίκωποι. Πλάζε, ἐλλειπτικῶς κεῖται, ἀντὶ τοῦ, περιεπλάνα τοῦ ἐγρηγορέναι ἢ τοῦ φρονεῖν ἢ τοῦ κατὰ φύσιν ἐνεργεῖν. Ἔπιπτε, βάρος ὕπνου δηλοῖ, ταχὺ τὰ βλέφαρα κλείοντος.

Μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός, ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
Διογενὴς Ὀδυσεὺς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
Ὥς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
Ἀλλὰ μέν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος, οὐδέ τί σε χρὴ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Θάρσει μαῖ', ἐπεὶ οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή.
Ἀλλ' ὄμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
Πρίν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,
Ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ.
Ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
Ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν ἐϋρραφέεσσι δοροῖσιν.
Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν, μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τηλεμάχῳ εἰκυῖα, κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ.
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη, φάτο μῦθον.
Ἑσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.
Ἡ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
Ἤτεε νῆα θοήν. ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
Ὅπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες ἐΰσσελμοι φορέουσιν.
Στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
Ἁθρόοι ἠγερέθοντο, θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Βῆ δ' ἰέναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε.
Πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
Οἱ δ' εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἵατ', ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τηλέμαχ', ἤδη μέν τοι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
Εἵατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν.
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως. ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κάρη κομόωντας ἑταίρους.

Ἀπὸ τοῦ γλαυκῶπις, γλαυκώπιον ἡ Ἀττικὴ ἐλέχθη ἀκρόπολις. τὸ δὲ λεγόμενον γλαυκίον, ἤγουν τὸ χρῶμα γλαὺξ ἐστὶν, ἀλλ' ἕτερον. νησσοειδὲς γάρ φασιν ἐκεῖνο. νήσσης μικρότερον. καλούμενον

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο.
Δεῦτε φίλοι ἤια φερώμεθα. πάντα γὰρ ἤδη
Ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ. μήτηρ δ' ἐμὴ οὔτι πέπυσται.
10 Οὐδ' ἄλλαι δμωαί. μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο. τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες, ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηῒ
Κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἕζετο. ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
Ἕζετο Τηλέμαχος. τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
Τοῖσι δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀκραῆ ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
20 Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας, ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι. τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
Ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες. κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν.
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.
Ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον. ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης.
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο.
30 Λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
Παννυχίη μέν ῥ' ἥγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

ἀπὸ τῆς τῶν ὀμμάτων γλαυκότητος. Πρυμνήσια, τὰ πρὸς τῇ γῇ δεσμοῦντα σχοινία τὴν ναῦν. ἃ καὶ πείσματα λέγονται, ὡς τῆς νηὸς πειθομένης αὐτοῖς. Ἴκμενον καὶ τὸν οὖρον, ἤτοι τὸν ὑγρὸν λέγει παρὰ τὴν ἰκμάδα. ὃ καὶ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς ἐπείπερ ἀλλαχοῦ ἀείμεον μένος ὑγρὸν ἀέντων φησίν, ἢ τὸν φορὸν καὶ εἰς τὸ ἱκέσθαι ἐπιτήδειον, ὡς οἱονεὶ ἱκόμενον. Οὖρον δὲ, τὸν εὐδιεινὸν ὡς δι' αὐτοῦ ὀρούειν ὅ ἐστιν ὁρμᾶν τὴν ναῦν. ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐξουρίας πλοῦς, ἤγουν ὁ ἐκ πνοῆς εὐδιεινῆς. ὃ καὶ πληθυντικῶς λέγεται ἐξ οὐρίων, ἤγουν ἐξ εὐδιεινῶν πνευμάτων, ἐκεῖθεν καὶ οὐρίζειν, τὸ ἀποκοίτας εἶναι εἰς οὖρον. ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον πνοὴ οὐρία λέγεται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ διοπτροσοφιστοῦ, καὶ ὄρνεόν τι οὕτω καλεῖται. ὅπερ οὐ πολύ φασι λείπεσθαι νήττης. τῷ χρώματι, ὑποκέραμος. ἔχουσα ῥύγχος μακρόν τι καὶ στερεόν.

Ἀκραῆ λέγει, τὸν ἄκρως ἀεὶ ἄη πνέοντα. οἱ δὲ, γράφουσιν εὐκραῆ. ὅς τι δύναται, τις ἀκραῆ λέγειν, καὶ τὸν μὴ κεκραμένον ἀλλ' ἀκριβῆ ζέφυρον. Κελάδοντα, οἱ μὲν, τῷ ζεφύρῳ ἐπίθετον ἐκδέχονται. οἱ δὲ, τοῦ πόντου. ἐπεὶ καὶ οἱ παλαιοὶ, ἵππον ἐγκέλαδον τῷ ποσειδῶνι παραδεδώκασιν.

Μεσόδμη, ἡ ὀπὴ δι' ἧς ὁ ἱστὸς ἐνείρεται. λεχθεῖσα οὕτω, παρὰ τὸ μέσον τῆς νηὸς δεδομῆσθαι. μέση γὰρ τοῦ ὅλου πλοίου ἐστί. Προτόνους δὲ πρότονα εὐθέτως λέγει, σχοινία δι' ὧν ὁ ἱστὸς ἀποδεσμεῖται ὡς ἂν ἔχῃ βεβαίως ἵστασθαι. οἱ δὲ παλαιοὶ, προτόνους φασὶ, κάλωας ἀπὸ τοῦ καρχησίου εἰς πρῷραν ἢ πρύμναν διατείνοντας. ἐπίτονος μέν τοι, δέρμα φασὶν ᾧ πλοίου ἱστὸς κατασφαλίζεται. καὶ ἔοικε διαφέρειν προτόνου εἴ τις ἐξακριβοῖτο αὐτόν. τὰ δὲ λευκὰ ἱστία λινᾶ εἶναι δοκεῖ. διὸ καὶ λίνα τὰ τοιαῦτα λέγονται ὁμωνύμως τοῖς δικτύοις. Ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν ἕλκεσθαι τὰ ἱστία, χρήσεως ἀρχαίας ἐστί. καθ' ἣν καὶ νῦν οἱ πολλοὶ τῶν ταύρων ἀρκτικοὶ; φωκῶν δέρμασι καὶ τισι τοιούτοις τὴν τῶν σχοίνων χρείαν ἀποπληροῦσι. λέγει δὲ βοέας, τοὺς ἐκ βοείων ἱμάντων κάλωας. οὓς, καὶ κάλους οἱ ὕστερον φασίν. τὸ δὲ ἐϋστρέπτοις, ἀντὶ τοῦ εὐμαλάκτοις ἢ εὐκλώστοις. οὕτω γὰρ μάλιστα οἱ ἱμάντες χρήσιμοι ἐγίνοντο. ἀφ' ὧν καὶ ἱμονιὰ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ἱμὰς. σχοινίον. ᾧ ὕδωρ ἀντλοῦμεν. καὶ ἱμᾶν, τὸ ἀντλεῖν. ὡς δὲ καί τινες φλοιοὶ καὶ αὐτοὶ δὲ σχοῖνοι τὸ φυτὸν, ἀναπλέκουσιν ὅσα καὶ οἱ καθ' Ὅμηρον βοεῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. Ἀθήναιος δὲ ἱστορεῖ, καὶ ὅτι εἰς σχοινία, ἡτοιμάσατο λευκαίας μὲν, ἐξ Ἰβηρίας. κάνναβιν δὲ, ἐκ τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ. οὗ δ' ἂν ἴσως λευκαία, δέρμα λευκῆς παρόμοιον τῷ ἐκ φιλύρας. ὅτι λάκωνες τοὺς ἱμάντας, βδέλοπας ἐκάλουν. ὁ τεχνικὸς λέγει. Ἔπρησεν, ἀντὶ τοῦ ἐφύσησεν. ἐκ τοῦ πρήθω. ἀφ' οὗ καὶ πρηστήρ. Στεῖραν τὴν τρόπιν λέγει, διὰ τὸ στερεὰν αὐτὴν ὀφείλειν εἶναι.

Πορφύρεον, ᾠκείωται τῇ θαλάσσῃ. ὅθεν ἁλιπόρφυρα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἁλίαλυσα. ἁλουργά. πορφυρά. Ἔπειρεν, ἀντὶ τοῦ διεπέρα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Τηλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ, καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς ἕλλησι, καὶ τὸν ἐκ τροίας ἀπόπλουν. πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τῶν μνηστήρων, καὶ γνωρίσας τὴν Ἀθηνᾶν ἀπιοῦσαν, θυσίας αὐτῇ ἐπιτελεῖ. λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἅρμα σὺν Πεισιστράτῳ Νέστορος υἱῷ, εἰς σπάρτην ἀπαίρει. νυκτὸς δὲ ἐπιγινομένης, ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν φηραῖς.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Γ. ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ἀνόρουσεν ἐπὶ ἡλίου λεχθὲν, ὡς δὴ ἀναπηδῶντος εἰς ἀνατολήν. Οὐρανὸς πολύχαλκος, μυθικῶς μὲν, διὰ τὸ ἐκεῖ πεποιῆσθαι οἴκους ὑφ' Ἡφαίστου χαλκοῦς. διὸ καὶ χαλκοβατὲς διὸς λέγεται δῶμα. κατὰ δὲ λόγον ἄλλον, πολύχαλκος, ὁ στερεός. καὶ μὴ λυτός. μὴ δὲ χυτὸς ὡς ὕδωρ. ἢ κατὰ τὸν ἀέρα ῥυτός. δῆλον γὰρ ὅτι τὸ χάλκεον, καὶ ἐπὶ στερεότητος ἐν πολλοῖς λαμβάνεται. διὸ καὶ σιδήρεόν πού λέγει τὸν οὐρανόν. Θῖνα θαλάσσης λέγει πρὸς διαστολὴν ἑτέρων θινῶν. ἔστι γὰρ θὶς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὄχθος. βουνός. ἄμμος. δῆλον δ' ἐκ τῶν παλαιῶν, ὅτι θὶς ἐπὶ αἰγιαλοῦ μὲν, θηλυκοῦ γένους ἐστίν. ἀρσενικοῦ δὲ, ἐπὶ χωμάτων καὶ λίθων.

Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Οἱ δὲ, Πύλον Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον
Ἷξον. τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
Ταύρους παμμέλανας ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντακόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
Εἵατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
Εὖθ' οἱ σπλάγχνα πάσαντο, θεῷ δ' ἐπὶ μηρία καῖον,
Οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἱστία νηὸς ἐΐσης
Στεῖλαν ἀείραντες. τὴν δ' ὥρμισαν. ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί.
Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'. ἦρχε δ' Ἀθήνη.
Τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ταῦροι παμμέλανες τῷ ποσειδῶνι θύονται, τά τε ἄλλα ὡς ἐν ἄλλοις ἐρρέθη, καὶ διὰ τὸ τοῦ ὕδατος μέλαν. ὃ δηλοῦται ἐν τῷ, πορφύρεον κῦμα. καὶ πόντον μέλανα. καὶ ἰοειδέα. ὃ καὶ αὐτὸ, ταυτόν ἐστι τῷ, πορφυροῦν. μέλανα. διὸ εὐφυῶς ἐπάγεται τὸ, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ. οἰκεῖον γὰρ τὸ μέλαν τῷ κυανοχαίτῃ. οἱ δὲ ταῦροι ἀργᾶντες ὅ ἐστι λευκοὶ ἐν πηδάρῳ θύονται τῷ ποσειδῶνι. διὰ τὴν τε λευκὴν ἅλα. οἱ δὲ παλαιοί. ἀργᾶντας ἐκεῖ τοὺς διὰ λίπος ἤτοι πιμελὴν λευκοὺς, νοοῦσι. ὅτι δὲ οἰκεῖον θῦμα τῇ θαλάσσῃ ὁ ταῦρος, δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος ἐν ᾧ, σφαγιασάμενοι τῇ θαλάσσῃ ταῦρον. Γρῦχον.ἔγχρ

τὸ ἔργον τὸ ἔχον προεβάλλοντο. πρὸ ἑαυτῶν τὴν εὐχὴν ὥστε σφάξαι. ὃ καὶ πρόχυσις λέγεται. Ἐννεά-φορος ἐστὶν ὁ πιστὸς εἰς τὸν ἐννέα ἀριθμόν. οἱ δὲ παλαιοί, φασὶν ἐννέα πυλίοις ἕδρας εἶναι, διὸ δὲ καὶ πό-λεις τοσαύτας ὑπὸ ἐξουσίαν κεῖσθαι τοῦ νέστορος. πύλον. ἀμφιγένειαν. πτελεόν. ἕλος. δώριον. καὶ λοιπὰς τὰς ἐν τῇ βοιωτίᾳ. ὡς ἑκάστης πόλεως, ἕδρας εἶναι. Ἱερὸν δὲ ὡς ἡ προκειμένη θυσία τῶν ὀγδοήκοντα βοῶν καὶ τῶν ἑξ, οὐκ ἂν λέγοιτο ἑκατόμβη κυριολεκτικῶς. ἣν δὲ τοῦ ὄντι καὶ οὐ ψευδωνύμως ἑκατόμ-βη σὺν ἄλλοις, καὶ ἣν κόνων τῇ περὶ κνίδον ναυμαχίᾳ νικήσας λακεδαιμονίους, ἔθυσεν. ἐξ ἑκατὸν οὖσαν βοῶν. ὁ ποιητὴς. ὅθεν ἑκατόμβην εἰπών, παίζων ὠνόμασεν. Πύλον, κτίσμα νηλέως ἡ ἱστορία ἔχει. φασὶ γὰρ καὶ τὸν ἑλλάνικον ἱστορεῖν, ὅτι νηλεὺς πελίᾳ τῷ ἀδελφῷ μαχεσάμενος, ἦλθεν ἐξ ἰωλκοῦ εἰς τὰ κατὰ μεσσήνην, καὶ ἔκτισε πύλον. τῶν μεσσηνίων, μοῖράν τινα τῆς χώρας χαρισαμένων αὐτῷ.

10 Στεῖλαν νῆα θοὴν ἀντὶ τοῦ, συνέπτυξαν. ἄλλως δὲ στέλλουσιν ἱστία οἱ ἐρέται, συστέλλουσι γάρ. Ἀείραντες, πρὸς διαστολὴν τῶν ὑπὸ τὴν κατάρριψιν. συνεστείλαντο τὰ ἱστία, οὐ κάτω ῥίψαντες, ἀλλ' ἀναδύσαντες πρὸς τὴν κεραίαν τῆς νεός. Προσπτύξομαι, ὁμιλήσω, προσαγορεύσω.

Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιόν.
Τοὔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
Πατρὸς ὅπου κύθε γαῖα, καὶ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε νέστορος ἱπποδάμοιο,
Εἴδομεν ἥν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν ὅπως νημερτέα εἴπῃ.
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
20 Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ. πῶς τ' ἂρ ἴω. πῶς τ' ἂρ προσπτύξομαι αὐτόν.
Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν.
Αἰδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις.
Ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται. οὐ γὰρ ὀΐω
Οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε, τραφέμεν τε.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἡγήσατο παλλὰς ἀθήνη
Καρπαλίμως. ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
30 Ἷξον δ' ἐς πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρίν τε καὶ ἕδρας.
Ἔνθ' ἄρα νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
Οἱ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες.
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
Πρῶτος νεστορίδης πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθών,
Ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτί,
Κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι.
Πάρ τε κασιγνήτῳ θρασυμήδεϊ, καὶ πατέρι ᾧ.
Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
40 Χρυσείῳ ἐν δέπαϊ. δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ' ἀθηναίην κούρην διὸς αἰγιόχοιο.
Εὔχεο νῦν ὦ ξεῖνε ποσειδάωνι ἄνακτι.

Οὐδ' ἠβαιόν, ἀντὶ τοῦ, οὐχ ὅλως, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἤπερ ἀντὶ τοῦ ἤ. ὁμαλῶς. Πόντον ἐπέπλως, ἀντὶ τοῦ ἐπέπλευσας, ἢ ἀπὸ τοῦ πλῶμι γίνεται ὡς ἐκ τοῦ δίδωμι τὸ ἐδίδως. ἢ μᾶλλον κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τοῦ ἐπέπλωσας κατὰ ἀποκοπήν. Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί. ὅτι δὲ ἄλλως ψεύσεται κατὰ καιρὸν ὁ σοφός, δῆλον. εἴγε καὶ ἡρόδοτος φησίν, ἔνθα τι δεῖ ψεῦδος λέγεσθαι, λεγέσθω. ὁ γοῦν ἀδυνατὸς πλασμάτων τὴν ποίησιν ἔπλησε. καὶ ἐπαινεῖται διότι πολλὰ λέγει ἐτύμοισιν ὁμοῖα. οἷς τοὺς τε φαίακας ἐφίλησε, καὶ τοὺς κατ' οἶκον ἐν καιρῷ ἀπατᾷ. ὅτι δὲ οὐ πάντη πάντως ψεκτὸν τὸ ψεῦδος, καὶ ἰσοκράτης δηλοῖ ἐν τῷ παναθηναϊκῷ γράψας οὕτως. πολλοὺς μὲν ἐμπειρίας γέμοντας καὶ φιλοσοφίας. πανοῦργα πάντα τε μεστὸν ποικιλίας καὶ ψευδολογίας, οὐ τῆς εἰθισμένης μετὰ κακίας βλάπτειν, ἀλλὰ τῆς δυναμένης μετὰ παιδείας ὠφελεῖν, οὐ τὸν πέρα τοὺς ἀκούοντας. Οὐδὸν διαφέρει ἀθλίων εἴπερ καὶ φόνεσιν καὶ ἄνδρα φόνιμον τοιοῦτος. δ' εἰπεῖν, πεπνυμένον, καὶ πυκινόν. ἔτι δὲ καὶ δεξιμόν. Εὐελπίδας δέ, ἐπὶ συνετοῦ εἴρηται τὸ δεξιμὸν ὡς λέγει ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. Νοεῖν μὲν, τὸ αὐτόθεν καὶ οἴκοθεν. ὑποθήσεται, τὸ ἐκ τῶν ἀναγνώσεων νοεῖν ἐμπειρίαν. ὅθεν καὶ τὸ νουθετεῖν σύνθετον. Οὐ γὰρ ὀΐω ὅσοι θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε. φασί τινες λέγειν τὸν ποιητήν, ὡς οὐκ οἴομαι νόθον σε εἶναι τῇ πηνελόπῃ. οἷα τῶν νόθων, μὴ θείως γινομένων διὰ τὸ τῆς μίξεως οὐκ ἔνθεσμον. ὅθεν φασὶ πεποιῆσθαι καὶ τὸ νόθος ὄνομα, παρὰ τὴν νοστήρησιν καὶ τὸ θεῖον. ἵνα ᾖ νόθος, ὁ τοῦ θεσμοῦ ἐστερημένος. ὅ ἐστι τῆς ἐξ ἐννόμου γάμου γεννήσεως. ἄλλως δὲ ἀέκητι θεῶν γενέσθαι τις καὶ τραφῆναι λέγεται, εἰ δὴ βίῳ ἄθλιος εἴη καὶ θεῷ ἀντιποιούμενος. Χερσὶν ἠσπάζοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπιασμένοι
50 καὶ εἷλκον διὰ δεξιώσεως εἰς ἑαυτούς. καὶ τοῦτον ἐν τοῖς παλαιοῖς κυρίως ὁ ἀσπασμός. ἔστι δὲ καὶ νῦν πολλοὺς τῶν ἐξ ἐθνῶν ἰδεῖν, ἐν τῷ ἀλλήλοις συναντᾶν, διαπετανῦντας τὼ χεῖρε. καὶ τὰ περὶ στήθη πλάζοντας. καὶ τὰς χεῖρας ἐπικροτοῦντας. καὶ εἰς κύκλον περιάγοντας. καὶ περιπλεγνυμένους ἠρέμα. καὶ ἔστι τοῦτο αὐτοῖς ὁ ἀσπασμός. γενομένης τῆς λέξεως, ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α.

Κώεσιν δέρμασι οὐκ ἐκ τοῦ κῶας γίνεται, ἦν γὰρ ἂν κώασιν ὡς κρέασιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ κῶος. κατὰ τὸ, βέλος βέλεσιν. ὅτι δὲ καὶ νάκος τὸ κῶας ἐλέγετο, δηλοῖ ὁ σκώψας βυρσοδέψην τινὰ διὰ τοιαύτης λέξεως. ἀφ' οὗ Βρυσίως ἀκούσας ἐκεῖνος τὸ, ὦ κακόδαιμον, αὐτίσκα ψόγον εἶπεν ὢν τὸ, ὦ νακόδαιμον.

Δαίτης ἠντίσατε. ὅ ἐστιν ἐτύχετε. αὐτῆς ἤλθετε. Σημείωσαι ὡς οὐ μόνος Ὅμηρος Ἀθηναίαν λέγει τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. οἱ σύμμαχοι, ἀριστεῖον τῇ Ἀθηναίᾳ ἀνέθεσαν. καὶ Πλάτων εὐθυδήμῳ, ἑρκεῖος Ζεὺς καὶ φράτριος καὶ Ἀθηναία φρατρία. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ὡς ἐπειδὰν ἤρξαντο Ἀθηναῖαι γυναῖκες λέγεσθαι αἱ τῶν ἀστῶν ἢ ἀττικῶν, ὡς Φερεκράτης, Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις, τότε ἤρξατο ἐκείνη λέγεσθαι τετρασυλλάβως Ἀθηνᾶ.

Κρέα ὑπέρτερα, ἢ τὰ νωταῖα οὕτω καλεῖ, ἢ τὰ ὑπεράνω κείμενα τοῦ πυρός. τινὲς δέ φασι, καὶ τὰ ἔξωθεν τῶν ἔνδον. πρὸς διαστολὴν εἰπόντες τοῦτο τῶν σπλάγχνων ἅπερ πρότερον. Τάρπησαν, ἀντὶ τοῦ ἐκορέσθησαν. ἢ μᾶλλον ἐτέρφθησαν δι' ἐδωδῆς. ἣν πρὸ ὀλίγου δαῖτα εἶπε κατὰ πολυωνυμίαν. ἔστι γὰρ αὐτὴν καὶ ἐδητὺν εἰπεῖν. καὶ δαῖτα. καὶ βρῶμα. καὶ βρῶσιν. Περὶ τοῦ ἱππότα ποιητικῆς ταύτης εὐθείας τῶν ὀνικῶν. Εὐδαίμων ὁ Πηλουσιώτης, Μακεδόνας τὰς γλώσσας εἶναι λέγει. δι' ἣν τετρασυλλάβως εὐθείας κλινομένων διὰ τοῦ ου, τὸ ης εἰς ἄλφα, ἵνα μὴ ἀπαραμύθητος ἀμφίμακρος πέσῃ ἐπὶ πολλῶν. ὁρᾶται δὲ τοῦτο κατὰ τὴν ἐκείνου παρατήρησιν, οὐ μόνον ἐπὶ εὐθειῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων πτώσεων. Ἄρατος γοῦν φησι, πρότεροι πόδες ἱππότα φωτός, ἤγουν ἱππότου. παράγει δὲ ἐκεῖνος καὶ Συρακούσιον τὸ, ὁ μύελλα. οὐ μιμεῖσθαι λέγει τὸν σώφρονα. ἱστορῶν, καὶ ὅτι τοῦ Συρακουσίου τούτου κύριον, δημόσιος ἦν ἀρχιτέκτων. ἐπεὶ δὲ πλεονεκτήσας τὸ θέατρον, μύρον τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις διένειμε, μύελλα ἐπεκλήθη.

Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντίσατε δεῦρο μολόντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι ἣ θέμις ἐστὶ,
Δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
Σπεῖσαι. ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀίομαι ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι. πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν. ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Τοὔνεκά σοι προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου.
Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
Οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.
Αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
Κλῦθι Ποσείδαον γαιήοχε, μὴ δὲ μεγήρῃς
Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
Σύμπασι Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
Οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
Ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα.
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
Ὣς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Ξείνους οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ. πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα.
Ἦ τι κατὰ πρῆξιν. ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε
Οἷά τε ληιστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.

Πυνθάνεσθαι, τὸ διεξοδικῶς ἀκοῦσαι ἐρωτήσεως δίχα, τὰ ὑπό τινων λεγόμενα. ὅθεν, νῦν δ' ὅτι δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων πυνθάνομαι. φιλοσόφως μέντοι, ἐρώτησίς ἐστι, φράσις συμβολικὴν ἀπόκρισιν ζητοῦσα. οἷον. ἆρά γε οὕτως ἔχει; πρὸς ὃ ἐπιχωρεῖν τὸ ναὶ ἢ οὒ ἢ τὸ ἀμφιβόλως, ἢ τοιοῦτόν τι, συμβολικὴν ἀπόφασιν ἐποίησε. πύσις δέ ἐστι, φράσις πρὸς ἣν οὐκ ἔστι συμβολικῶς ἀποκρίνασθαι. οἷον. ποῦ κατοικεῖ ὁ δεῖνα. ἐρεῖ γὰρ ὁ ἐρωτηθεὶς, ὅτι ἐν τῷδε ἢ τῷδε τόπῳ. καὶ ἄλλως δέ φασιν, ἐρώτησις μέν ἐστιν, ἡ σύντομον ἀπόκρισιν ἀπαιτοῦσα. πύσις δὲ, μακροτέρας πράξεως ἀπαγγελία. Ἀλλοδαπὸς, ὁ ἀπὸ ἄλλου ἐδάφους. τραπέντος ἰωνικῶς τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ. τοῦτο δὲ οἱ παλαιοὶ παρέλκουσι καὶ εἰς τὸ ἡμεδαπὸς καὶ ὑμεδαπὸς καὶ ἐπί τινων ὁμοίως. τῶν τινες δὲ παλαιῶν, εἴποις ὡς ἀλλοδαπὸς, ὁ ἀπὸ ἄλλου δαπέδου. καὶ τὰ σύστοιχα δὲ τούτου, ὁμοίως. Ἰστέον ὅτι τέχνη τοῖς παλαιοῖς καὶ τὸ πειρατεύειν, καὶ οὐ πάνυ ἐπίψογον οὐδ' αἰσχρὸν ὡς καὶ Θουκυδίδῃ δοκεῖ, οὐδὲ ἄδοξον, τὸ λῄζεσθαι. ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἡρόδοτος τῶν ποτε παλαιῶν καὶ μάλιστα τοῖς περὶ Θρᾴκην, γῆν μὲν ἐργάζεσθαι, ἄτιμον εἶναι. ζῆν δὲ ἀπὸ πολέμου καὶ λῃστείας, κάλλιστον. συμφωνεῖ δὲ τοῖς ταῦτα λέγουσι, καὶ ὁ ἱστορήσας ὅτι βίος τῶν Ἑλλήνων τοῖς πρώτοις, ἀπὸ λῃστείας τὸ

πλοῦν ἐπερίζετο, καὶ ὅτι ἀπὸ Ἀργείων βιασθέντων τούτων ἀπεῖχε τῶν αἰσχύνην φέρειν, ὡς καὶ οἱ καλῶς μᾶλλον τι καθεστηκέναι. καὶ ἕδνα ταῖς νύμφαις οἱ νυμφίοι τὰ λῃσθέντα σὺν κλέει ἔφερον. Ἀπευθὴς ἀλλαχοῦ μὲν, ὁ μηδέν τι μαθών. ἐνταῦθα δὲ, ὁ μὴ ἀκουσθείς. φησὶ γοῦν τὸν τοῦ Ὀδυσσέως ὄλεθρον, ἀπευθέα, ἤγουν ἀνήκουστον. ἐκ τοῦ πεύθω, γίνεται καὶ πευθὼ πευθοῦς ὁ πυνθανόμενος ἐφ' ᾧ τὰ τῶν πολεμίων πύθηται.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο,
Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
20 Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηΐου εἰλήλουθμεν.
Πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω.
Πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤν που ἀκούσω,
Δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ποτέ φασι
Σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
Πευθόμεθ' ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ,
Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
30 Οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὁππόθ' ὄλωλεν.
Εἴθ' ὅ γ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένου. περὶ γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων.
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
30 Ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος ἣν ἐν ἐκείνῳ
Δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἷες Ἀχαιῶν,
Ἠμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
Ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Μαρνάμεθ'. ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
40 Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς.
Ἔνθα δὲ Πάτροκλος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος.
Ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων
Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς ἠδὲ μαχητής.
Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
Πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες παραμίμνων
Ἐξερέοις ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί.
Πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
50 Παντοίοισι δόλοισι. μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
Ἔνθ' οὔ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
Ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
Παντοίοισι δόλοισι πατὴρ τεός, εἰ ἐτεόν γε

Περὶ τῆς Ἀμφιτρίτης μῦθος, ὅτι ἐν Νάξῳ χορεύουσαν αὐτὴν ἰδὼν Ποσειδῶν ἥρπασεν. Γούναθ' ἱκάνομαι, ὅ ἐστιν, ἱκετεύω δηλαδή. ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος ἵκω, εὕρηται καὶ ἀφίκτωρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ ἱκέσιος. Μειλίσσεο, οὐ δηλοῖ συνήθως τὸ κατάπραϋνε, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λέγειν τὰ μείλιχα εἴληπται.

Ἔμνησας γενικῇ συντάχθη, τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἀνέμνησας, ἤγουν εἰς μνήμην ἤγαγες. Υἱός, ὅτι ἀπὸ τοῦ ὕω τὸ βρέχω γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, ἤτι ἀπὸ τοῦ φύω τὸ γεννῶ, διὰ μόνου τοῦ υ ψιλοῦ ὤφειλεν εἶναι. διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ Ἀττικοί, οὕτως ἔγραφον ὥς φασιν οἱ τεχνικοί, ἐγράφη δὲ ὅμως διὰ τοῦ υ ψιλοῦ καὶ ἰῶτα ἐν διφθόγγῳ, πρὸς διαστολὴν τοῦ ὗς ὑὸς ὁ χοῖρος. Κακὰ ῥάπτειν δηλαδὴ λυμάντως λέγειν, οὐκ ἐπὶ ψόγου ἐτέθη. τὸ μέντοι σύνθετον ἡ κακορραφία, ἐπὶ ψόγου. ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, κακορραφίῃσι νόοιο. οὕτω καὶ τὸ, δίκην μὲν ἐν χερσὶν εἶναι, ἀγαθόν ἐστιν. ὁ δὲ χειροδίκης, φαυλότητα ἔχει, ὡς Ἡσίοδος δηλοῖ. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μὲν ἐν σκιᾷ μαχούμεθα, φαῦλον δηλοῖ οὐδέν. οὐ μὴν δὲ καὶ τὸ σύνθετον τὸ σκιαμαχεῖν. Ἀμφιέποντες, ἢ ἀντὶ τοῦ, κυκλοῦντες ὡς καὶ ὅτε τρίποδα πῦρ ἀμφιέπει. ἢ βλαπτικῶς ἐνεργοῦντες. ὡς τὸ, τοὺς δ' ἔρον ἀμφὶ ἔπον. Τέλεσσε, ἤγουν τὸ τέλος ἐπήγαγεν οὗ ἕνεκα ὁ τρωικὸς πόλεμος. Ἤθελεν, ὅ ἐστιν ἐδύνατο. Ἐοικότα μυθήσασθαι, ὅ ἐστι καθήκοντα, καὶ ἄρα ὅτι ἐν τόπῳ ἐστὶ, ἐπὶ δύο σημαινομένων τὸ ἐοικέναι εἴληπται. ἤγουν ἐν τῷ, μῦθοι ἐοικότες. καὶ ἐν τῷ, ἐοικότα μυθήσασθαι. Ἄντην, ἀντὶ τοῦ ἄντικρυς καὶ αὐτόχρημα. τὸ γὰρ ὅλως ἁπλῶς ὁμοιωθῆναι, οὐκ ἀδύνατόν ἐστιν.
Ἔκγονος, παρὰ τῶν αὐτηρά-
φαρ

φον ἔχουσιν ἔγγονος. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τὴν ἀμφιβολίαν εἰσαγαγὸν τοῖς ὕστερον. τινῶν μὲν λεγόντων, ἔγγονον τὸν υἱὸν, ὡς ἐγγὺς γόνον. ἔκγονον δὲ τὸν υἱωνὸν, ὡς ἔκγονον ὄντα, ἐστέρων δὲ, τὸ ἀνάπαλιν. ἔκγονος μὲν, τὸν υἱόν. ἔγγονον δὲ, τὸν ἐκ παιδός. ὃ, καὶ κρατεῖ μάλιστα.

Εως αὐτὶ τοῦ τέως, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ. Αγορὰ μὲν γὰρ ὡς πολλαχοῦ ἐφάνη, σύναξις κοινή. βουλὴ δὲ, ἡ κατὰ σύγκλητον. Ες ἠέλιον καταδύντα, αὐτὶ τοῦ περὶ δύσιν ἡλίου. οἱ μέντοι τῇ ἰλιάδι, τὸ ἕως ἡλίου δύσεως δηλοῖ. ἰστέον δὲ ὡς οὐκ, ἐς τὸ παρ' ἀπαρίσκεται ὁ ποιητὴς τῇ πρὸς ἑσπέραν ἀγορᾷ, ἀλλ' ὅτι οὐ κατὰ κόσμον ἦλθον, οἴνῳ βεβαρημένοι. ἴσως δὲ καὶ ἄλλως, νὺξ μὲν ἀγαθὴ ἐν τοῖς τοιούτοις, εἴγε καὶ ἐν νυκτὶ βουλὴ κατὰ τὴν παροιμίαν. καὶ εὐφρόνη δὲ διὰ τοῦτο ἡ νύξ. ἥλιος δὲ δύνων, οὐκ ἐπιτήδειος εἰς βουλὴν τοῖς ἀρχομένοις, οἱ μάχεσθαι ἐπιμένοντες εἰς κόρον ἐμβρωματίζονται. ἔτι δὲ καὶ ἐν νυξὶ μὲν, πρέπων ἂν εἴη ὁ τοιοῦτος καιρὸς ἐπὶ τῶν ὑπνωττόντων, οὐ μήν γε ἀγορᾷ. ἐπεὶ καὶ σκύθαι κατὰ τὴν ἱστορίαν, ὅσα κατὰ πότον βουλεύονται, κυροῦσιν ἐωθεν νήφοντες. τὸ δὲ οἴνῳ βεβαρῆσθαι, τὸ καρηβαρεῖν εἴη ἄν. ὅπερ καὶ καρηβαρεῖν λέγει φερεκράτης, ὥς φησιν αἴλιος διονύσιος. ὃς λέγει καὶ ὅτι καρηβαρεῖν, τὸ ἰλιγγιᾶν καὶ πεπληρῶσθαι τὴν κεφαλὴν τῶν κραυγῶν. Νῶτα θαλάσσης ὥσπερ τὸ πεδίον, ἡ ἐπιφάνεια. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ νῶτα κειμένων ζῴων καὶ πεπταμένων ἐκ τοῦ κάτω πλευροῦ. ὑπτία μέντοι θάλασσα ἡ γαληνιῶσα, ἐκ τῶν ζῴων ἐπὶ ἀνάπαυσιν κατακεκλιμένων ὑπτίων. Τρέπεται νόος, ταυτόν ἐστι τοῦ πείθεται. Ηρα φέρειν ὅ ἐστι χάριν. ὅπερ ἐπίηρα φασὶν οἱ ὕστερον. γίνεται δὲ τὸ ἦρα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀπὸ τοῦ ἐρῶ ἦρα ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπιθυμητόν. πληθυντικὸν, ἦρα, καὶ ἀποκοπῇ, ἦρα. Φεῦγον, ἀποδιδράσκειν δηλοῖ πλὴν τὸν εἰς ἀποφυγὴν κακοῦ.

Κείνου ἔκγονός ἐσσι. σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Η τοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες. οὐδέ κε φαίης
Ανδρα νεώτερον, ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
Ενθ' ἤτοι εἵως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Οδυσσεὺς,
Ούτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Αλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Φραζόμεθ' ἀργείοισιν, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν ἀχαιοὺς,
Καὶ τότε δὴ ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον 10
Αργείοις, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
Πάντες ἔσαν. τῶν σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
Μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Η τ' ἔριν ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε.
Τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας ἀχαιοὺς
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Οι δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες ἀχαιῶν.
Μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
Ενθ' ἤτοι μενέλαος ἀνώγει πάντας ἀχαιοὺς
Νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. 20
Οὐδ' Αγαμέμνονι πάμπαν ἑήνδανε. βούλετο γάρ ῥα
Λαὸν ἐρυκακέειν. ῥέξαι θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
Ως τὸν ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο.
Νήπιος. οὐδὲ τὸ ᾔδη ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
Ως τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
Εστασαν. οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
Ηχῇ θεσπεσίῃ. δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή.
Νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
Αλλήλοις, ἐπὶ γὰρ ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο. 30
Ηῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἕλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Ημίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
Αὖθι παρ' ἀτρεΐδῃ Αγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ημίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν. αἱ δὲ, μάλ' ὦκα
Επλεον. ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.
Ες τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν
Οἴκαδε ἱέμενοι. ζεὺς δ' οὔπω μήδετο νόστον.
Σχέτλιος. ὅς ῥ' ἔριν ὦρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὖτις.
Οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας, 40
Αμφ' ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
Αὖτις ἐπ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν αἵ μοι ἕποντο
Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
Φεῦγε δὲ τυδέος υἱὸς ἀρήϊος. ὦρσε δ' ἑταίρους.
Οψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς μενέλαος.
Εν λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας.
Η καθύπερθε χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
Νήσου ἐπὶ ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες. 50
Η ὑπένερθε χίοιο παρ' ἠνεμόεντα μίμαντα.
Ητέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας. αὐτὰρ ὅ γ' ἥμιν
Δεῖξε. καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς εὔβοιαν
Τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.

Ἀέσαμεν, ἀντὶ τοῦ, ἀνεπνεύσαμεν, ἐκοιμήθημεν. ὅθεν οὐ μόνον ὑγρὸν ἀέντες ἔχειν πίοντες αὐλοῦσι. ἀλλὰ καὶ ἀΐσθων ὁ οἱονεὶ κατὰ φρένας κοιμώμενος καὶ ἐναντίως τῷ νηφαλίῳ καὶ ἐγρηγορότι.

Ἀρτύει πῆμα κακοῦ ὀξέος, καθὰ καί τις ἀρτύει πῶμα χαλκοῦ. ἤγουν ἀραρότως ἐπιτίθησιν. ἢ καὶ ἄλλως, ἀπαρτίζει. Βαθυζώνους γυναῖκας τὰς Τρῳάς φησιν, ἀντὶ τοῦ εὐστόλους, αἱ βάρβαροι γὰρ, ἀντὶ ὑποδύτας φασὶν εἰς βάθος ἐπισύρουσιν. ἐν ὃ δ' ἂν ὑποδύται, οἱ τοῖς ἐπενδύταις ὑποκείμενοι.

Ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι. αἱ δὲ, μάλ' ὦκα
Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον. ἐς δὲ γεραιστὸν
Ἐννύχιαι κατάγοντο. ποσειδάωνι δὲ ταύρων
10 Πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐν ἄργεϊ νῆας ἐΐσας
Τυδείδεω ἕταροι διομήδεος ἱπποδάμοιο
Ἕστασαν. αὐτὰρ ἐγώγε πύλονδ' ἔχον. οὐδέ ποτ' ἔσβη
Οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
Ὣς ἦλθον φίλε τέκνον ἀπευθής. οὐδέ τι οἶδα
Κείνων οἵ τ' ἐσάωθεν ἀχαιῶν, οἵ τ' ἀπόλοντο.
Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
Πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι. οὐδέ σε κεύσω.
Εὖ μὲν μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
20 Οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός.
Εὖ δὲ φιλοκτήτην ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.
Πάντας δ' ἰδομενεὺς κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔ τιν' ἀπηύρα.
Ἀτρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες,
Ὥς τ' ἦλθ', ὥς τ' αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν.
Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
Ἀνδρὸς, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
30 Καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.

Ἀναζεῦξαι καὶ νεῶ, τὸ ἀναπλεῦσαι ἐκ τοῦ λιμένος. Στρέψαι, πρὸ τούτου πόν ἐστι τοῦ στρέφεσθαι. ἡ δὲ κομίζεται θύσσον πόντος, εἰκότως τὸ καταστορεσθῆναι λέγεται ἄν. διὸ καὶ ὑπόδοτος ἐνδίαν φράζων, φησίν. ἐπαύσατο ἄνεμος τὸ δὲ κῦμα ἔστρωτο. διὸ εὔλογον καὶ εὐνὰς αὐτόθεν τὰς ἀγκύρας λέγεσθαι. καὶ εὐνάζεσθαι κλύδωνα.

Τῶν περὶ θάλασσαν ζώων ὡς ἰχθύας διαιρουμένων καὶ εἰς κήτη, Ὅμηρος δι' αὐτὸ, ποτὲ μὲν ἰχθυόεντα πόντον φησὶν, ἢ ἰχθυόεντα κέλευθα ὡς μετ' ὀλίγα ἐρεῖ. ποτὲ δὲ, μεγακήτεα πόντον ὡς ἐνταῦθα.

Ὁρμαίνοντας, ὅ ἐστιν ὁρμῶντας. ἢ διαλογιζομένους. ὡς τὸ, ὥρμαινε δ' ἀνὰ θυμόν. Λέσβος, νῆσος πεντάπολις. ἔχουσα πόλεις, λέσβον ἀφ' ἧς καὶ ὠνόμασται. ἄντισσαν, ἴσσαν. πύρραν. μήθυμναν. καὶ μιτυλήνην ἐξ ἧς ἡ νῆσος ἔχει ἄρτι τὸ ὄνομα. ταύτης παρώνυμον. καὶ τὸ λέσβιον ποτήριόν τι καὶ λουτρόν. Χῖος, πόλις, ὡς καὶ ἐν τοῖς τῶν ἐθνικῶν ἐγράφη, ἀπὸ ταύτης δὲ καὶ παροιμία τὸ, χιεὺς τίλλων. ὡς τῶν χίων παραλλομένων κατὰ τοὺς παλαιούς. καὶ ἑτέρα παροιμία κειμένη παρ' Εὐπόλιδι τὸ, χῖος δεσπότην ὠνήσατο, ἐπὶ τῶν βλαπτομένων ἐκ πόθεν προσέπτων μιμα-θωμένων ἐπ' ὠφελείᾳ. χίους γάρ φασι πρώτους χρησαμένους ὠνητοῖς ἀνδραπόδοις, ἐμπεσεῖν τῷ δαιμονίῳ. διὸ καὶ ἐβλάβησαν πολλὰ ὑπὸ δούλων ἀποστάντων καὶ ἐπαναστάντων αὐτοῖς. ἔνθεν δὲ αἱ ῥηθεῖσαι παροιμίαι δύο, ἐκεῖθεν καὶ χῖος λόφος, τὸ ἀποπληθῆναι φασὶ τὴν κεφαλὴν τὸ μέσον. ὡς δὴ, λόφον ἀπολιπόντων. ὅτι δὲ καὶ τὸ κίβδηλον ἀπὸ χίας ἱστορίας εἴληπται ὡς οἱονεὶ χίβδηλον, οἱ ἐτυμολόγοι δηλοῦσιν. ἦν μὲν γὰρ καιρὸς ὅτι ἀθηναῖοι προσεῖχον τοῖς χίοις. ὥστε καὶ θύοντες, εὔχοντο ἀγαθὰ γενέσθαι αὐτοῖς καὶ τοῖς χίοις. ἔπειτα δὲ ἔτρεψε αὐτοῖς, καὶ ἄλλως τὰ τῆς τύχης, καὶ ἐμισοῦντο ὑπὸ ἀθηναίων οἱ χῖοι. ὅτι καὶ τοῦ χαράγματος ὅσον ἀχρεῖον ἦν ἐν ἀθήναις, χαράζοντες οἱ πολῖται τουτέστι τὸ χ στοιχεῖον ἐντυπούμενοι, ἐσημειοῦντο οὕτως τὴν τοῦ κέρματος φαυλότητα. αἰνιττόμενοι ὡς οὕτως ἀποβάλλονται καὶ τῶν χίων ὧν κατάρχει τὸ χ. καὶ ὠνομάζετο τὸ τοιοῦτον νόμισμα, κίβδηλον ἰωνικώτερον, ὡς οἱονεὶ χίδηλον, ὅ ἐστι δηλούμενον διὰ τοῦ χ. Ψυρία, νησίδιον, χίου φασὶν ἀπέχον σταδίους ὀγδοήκοντα. λιμένα ἔχον ναῶν εἴκοσι. λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως τὰ ψύρα. ὡς ἀλκμάν. παρά τι ἱερὸν σκόπελον παρά τε ψύρα τὸν διόνυσον ἄγοντες. ἤγουν ὡς δὴ οἱ οὐδενὶ πειθόμενοι τὸν διόνυσον. καὶ ἔστι παροιμία τὸ, ψύρα τὸν διόνυσον. διὰ τὴν τῆς νήσου λυπρότητα. Μίμας ὄρος φασὶ κατὰ ἀντικρὺ χίου. ἀπὸ μίμαντος γίγαντος ἐν αὐτῷ κειμένου. ἔστι δὲ εὔθηρον καὶ πολύδενδρον καὶ ἠνεμόεν ἤγουν ὑψηλόν. Λιγὺς οὖρος, οὐ ταῦθα, ὁ ὀξὺς δὴ τὸν ἦχον. Γεραιστὸς, λιμὴν εὐβοίας. ἔχει δὲ ἱερὸν ποσειδῶνος ἐπισημότατον. ἔστι δὲ καὶ κατ' ἰωνίαν ἀξιόλογος. μετὰ δὲ γεραιστὸν, ἐρέτρια. πόλις μεγίστη τῆς βοιωτίας μετὰ χαλκίδα. Μετρήσαντες, ἀντὶ τοῦ διαπεραιωσάμενοι. εἴληπται δὲ ἡ λέξις, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. δῆλον γὰρ, ὡς ὁ ὁδεύων μετρεῖ ὅσον ὁδεύσειν. ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μεταίρειν ἡ λέξις παρῆκται. μεταίρει γάρ ποθεν ποι ὥσπερ ὁ ὁδεύων, οὕτω καὶ ὁ πλέων.

Πύλον

Πύλον δ' ἔχον, τὸ ἔχον, ἀντὶ τοῦ ἐλαύνειν, πλὴν οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ ναυτικῶς. ὅμως δὲ, τὸ ἔχειν καὶ ἐπὶ χειρῶν, καὶ ἐπὶ σκοποῦ κεῖται. ὅθεν καὶ παρὰ Πινδάρῳ τὸ, ἔπεχε σκοπῷ τόξον. Ἐσβέσθη οὖρος, οὐ κακοζήλως καὶ ψυχρῶς ἐῤῥέθη τὸ ἐσβέσθη. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τῶν ἀνέμων ὕλη ἀτμίς ἐστιν οὐ μόνον ὑγρὰ ἀλλὰ καὶ ξηρὰ μάλιστα, ταύτην δὲ εἴπερ καταπνώδης καὶ θερμὴ, διὸ τὸ μὲν ὑγρὸν ὁ ποιητὴς δηλοῖ ἐν τῷ, ἵνα μένος οὔρου. καὶ ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. τὸ δὲ καταπνῶδες καὶ οὕτω θερμὸν, ἐν τῷ, οὐδέ ποτ' ἐσβέσθη οὖρος. διαρχὴ δὲ ἀνέμων θεῖον δηλοῖ τὸ, οὐδέ ποτ' ἐσβέσθη οὖρος. Ἀπευθὴς ὄλεθρος ἐῤῥέθη ὁ ἄπυστος καὶ περὶ οὗ οὐδεὶς οἶδε πυθόμενος, αὐτοῦ δὲ ὅμως κεῖται τὸ ἀπευθὴς. ὡς οὐδὲν οἶδεν. ἤγουν ὃς οὐδὲν ἐπύθετο. Ἡ θέμις ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ καθὰ ἐστὶ δίκαιον. χρὴ γὰρ μὴ μεμψιμοίρως οὕτω ψεύδεσθαι εἰς οὐδὲν δίον.

Ἐγχεσίμωροι, οἱ αἰχμηταί. οἱ περὶ ἔγχη μεμορημένοι ὅ ἐστι κατηναγκασμένοι. ἢ ἐγχεσίμωροι, ὡς ὥραν ἔχοντες τῶν ἐγχέων, πλεονασμῷ τοῦ μ. Υἱὸν Ἀχιλλῆος, τὸν Νεοπτόλεμον λέγει. ὃν καὶ Πύῤῥον φασὶ κληθῆναι. ὡς καὶ Σοφοκλῆς διὰ τοῦ Φιλοκτήτου αἰνίττεται ἐν τῷ, ὦ πυῤῥέ σύ. περὶ οὗ φασί τινες, καὶ ὅτι Νεοπτόλεμος ἐπειδὰν τὸ μέχρι Θετταλίας διαμετρήσει πέλαγος, οὐ ἐπῆρεν ἄχρι σκάφει, συμβουλῇ Θέτιδος. καὶ χρησθεὶς ὑπὸ Ἑλένου, μένειν ὅπου ἂν οἶκον ἐν τύχῃ θεμελίους μὲν ἔχοντι σιδηροῦς τοίχους δὲ ξυλίνους καὶ ὄροφον ἐρεοῦν. καὶ πεζὸς ἐλθὼν εἰς τὴν Παμβῶτιν λίμνην Ἠπείρου, εὗρέ τινας ἐκεῖ δόρατα πήξαντας καὶ χλαίνας καταπετάσαντας αὐτοῖς, καὶ οὕτω σκηνοῦντας. καὶ συμβάλλει τὸν χρησμόν. καὶ οἰκεῖ ἐκεῖ. καὶ ἴσχει υἱὸν τὸν Μολοσσὸν ἐξ Ἀνδρομάχης τῆς γυναικὸς Ἕκτορος. ἀφ' οὗ Μολοσσία ἡ χώρα. Σμυγερῶς, ἐπιπόνως. ὀδυνηρῶς. καὶ ὡς εἴπερ, καυστικῶς. ἀπὸ τοῦ σμύχω τὸ καίω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.
Καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
Οἴσουσι κλέος εὐρὺ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν,
Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς.
Οἵ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἀλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον
Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί. νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπας,
Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
Ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν κακὰ μηχανάασθαι.
Εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ.
Τίς δ' οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
Ἢ ὅ γε μοῦνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί.
Εἰ γάρ σ' ὣς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
Τῶ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ὦ γέρον, οὔπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω.
Λίην γὰρ μέγα εἶπες. ἄγη μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
Ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
Βουλοίμην δ' ἂν ἐγώ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
Ὤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ, καὶ ἧς ἀλόχοιο.

Ὑπερβασία, καὶ παραιβασία καλεῖται. ὑπερβασία δὲ ἐστὶ μὲν, ἀπὸ τῶν ὑπερβαινόντων ὀρθότητα τυχὸν ἢ τοιαῦτά τινα. ἡ δὲ, ἀπὸ τῶν παρὰ τὴν εὐθεῖαν βαινόντων. Ἀνέμνησας. δοκεῖ μνημονικὸς εἶναι ὁ Νέστωρ, εἰ καὶ μὴ κατὰ Σιμωνίδην ἴσως τὸν ἱστορούμενον αὐτοῖς ὕστερον, ἢ κατὰ τὸν δαιμόνιον τινά. ὃς οὕτω φασὶ διαμνημονικὸς ἦν, ὡς ἑκατὸν, τούτους γενόμενος, ἐῤῥῶσθαι τὸ μνημονικὸν ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην.

Ἀναφανδὰ, δηλοῖ μὲν τὸ φανερῶς. ἐσχημάτισται δὲ πληθυντικῶς ἐκ τοῦ ἀναφανδὸν ἐπιῤῥηματικοῦ ὀνόματος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ τὶς, πολλάκις οὐχ ἕνα δηλοῖ ἁπλῶς ἀλλὰ πάντας, ληφθὲν ἀντὶ τοῦ, ὃς ἕκαστος. οὕτως παρὰ Σοφοκλεῖ λέγουσιν ὁ χορὸς οἱ Σαλαμίνιοι, ὡς νῦν καιρός τινι ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι, ἤγουν ἄρτι καιρὸς ἡμῖν φυγεῖν λάθρα. οὕτω κἀνταῦθα ἐκλελάθοιτό τις γάμου. ὅ ἐστιν, ἕκαστος τῶν μνηστήρων.

Τηλέμαχε ποῖόν σε ἔπος φύγε, λαγαρότητα ἔπαθε κατὰ τοὺς παλαιοὺς, διὰ τὴν λέξιν τοῦ Τηλέμαχε. ἥτις διὰ τὴν ἐν μέσῳ στίχου βραχεῖαν κατάληξιν, λαγόνα δῆθεν αἰθεῖσα τῷ στίχῳ, λαγαρὸν ἐποίησε καλεῖσθαι. δοκεῖ δὲ κοιλότητά τινα ἡ λαγαρότης σημαίνειν, δῆλον ἐκ τοῦ λαγαρόκυκλος λύρα ἢ κιθάρα. Ἢ ἐλθὼν, ἀπολέσθαι ὡς Ἀγαμέμνων. παραμυθεῖ

ται τὴν διὰ μακροῦ χρόνου νόστον τοῦ Ὀδυσσέως. οἱονεὶ λέγων, ὡς οὐ χρὴ δυσχεραίνειν ἐπὶ διατριβῇ χρόνου. οὐδὲ γὰρ οὐδ' Ἀγαμέμνονι τὸ ταχὺ νοστῆσαι συνήνεγκεν. Θάνατον ὁμοίϊον οὕτω δὲ λέγει, ἢ τὸν ὁμοίως πᾶσιν ἁρμοζόμενον ὄντα τοῖς. ἢ τὸν ὁμοίως πᾶσι φερόμενον. ἢ πολλοὶ ὅτι πάντες ὁμοίως ἔχουσι δὲ δόξας καὶ οὐχ' οἱ μὲν ταύτην οἱ δ' ἐκείνην. Φρόνιν νῦν μὲν, ἐπὶ τῆς φρονήσεως τίθησιν. ἐν δὲ ἄλλοις, κατὰ δὲ φρόνιν ἔχαγε, δοκεῖ καὶ τὴν κατὰ φρόνησιν οὕτω καλεῖν. Ἀνάξασθαι. ὅ ἐστι βασιλεῦσαι.

Ἀλλ' ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίϊον, οὐδὲ θεοί περ
Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δὴ
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
10 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοί περ.
Κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
Φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων.
Τρὶς γὰρ δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν.
Ὥς τέ μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες.
Πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
20 Ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν ἀχαιϊκοῦ, ἀλλά πῃ ἄλλῃ
Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δὲ θαρσήσας κατέπεφνε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
Ἤτοι μὲν τάδε κ' αὐτὸς ὀΐεαι ὥσπερ ἐτύχθη,
Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρείδης Τροίηθεν ἰὼν ξανθὸς Μενέλαος.
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
30 Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν,
Κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς ἄστεος, οὐδέ κέ τίς μιν
Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων μάλα. γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους,
Ἥμεθ', ὁ δ' εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν.
Ἡ δ' ἤτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
Δῖα Κλυταιμνήστρη, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι.
Πὰρ γὰρ ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρείδης Τροίηνδε κιὼν εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
40 Ἀλλ' ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
Δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι.
Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε.
Πολλὰ δὲ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς.
Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ.

Ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι. τουτέστι θεῷ ἔοικε διότι τὸ ἄλλως μακρὸν τοῦ χρόνου, καὶ διὰ τὸ ἐν βασιλείᾳ πολυχρόνιον, ὡς θεῖον ὂν τὸ τοιοῦτον πολυετές. καὶ ὅρα τὸ ἰνδάλλεται, οὐ γὰρ θεὸς ἄνθρωπος ὁ ἐπὶ μακρὸν βιούς, ἀλλὰ θεοῦ ἴνδαλμα. Ἄργος ἀχαιϊκὸν τὴν πελοπόννησον λέγει πρὸς διαστολὴν ἑτέρων μὴ ἀχαιϊκῶν. διὸ τοῦ ἀμφιλοχικοῦ, τοῦ θετταλικοῦ. τοῦ πελασγικοῦ τοῦ καὶ τὰ νῦν ὀρεστικοῦ, τοῦ μακεδονικοῦ. τοῦ ... ἄλλων. τὸ δὲ τοιοῦτον Ἄργος, ἐκαλεῖτο ποτὲ καὶ ἱππόβοτον, διὰ τὸ εὔνομον ἵππων ἀνεῖναι ... καὶ ἴασον δὲ, ἀπὸ ἰάσου τινὸς ἥρωος. Ἔτετμεν. εὗρε κατέλαβεν. Χυτὴν κἀνταῦθα γαῖαν, χυδαίως, ὅ λύει εἰς ξηρὸν χοῦν. ἀφ' ἧς καὶ τὴν τύμβον χῶμα τε, ἤγουν ἀναχώματα ποιμοὶ τάφων.

Ἀέθλους φησὶ τοὺς ἐν πολέμῳ πόνους διὰ τὸ ἐναγώνιον. Μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο, τὰς Μυκήνας λέγει, ὧν ὁ Ἀγαμέμνων ἦρχε. δηλοῖ δὲ ὁ μυχὸς, ὅτι μὴ ἐν ἄκρῳ τῆς πελοποννήσου κεῖσθαι τὰς Μυκήνας ἀλλ' ἐν βάθει.

Φρεσὶ γὰρ κέχρητο ἀγαθαῖς. ὃ καὶ ἱστορεῖ ..., κέχρητο. ἔχρητο ... Ἀγαμέμνονος.

Ἀνήγαγεν ἁπλῶς λεχθὲν ἀντὶ τοῦ ἦγαγε. Ἔργον ἀεικὲς, τὴν μοιχείαν λέγει κατὰ σχῆμα σεμνότητος. Τοὺς ἀοιδοὺς οἱ παλαιοὶ ὅ ἐστι τοὺς περὶ μουσικὴν καὶ ποιητικὴν, ἐν μοίρᾳ φιλοσόφων ἐτίθεσαν, καὶ διδασκάλοις ἐχρῶντο. διὸ καὶ τῇ κλυταιμνήστρᾳ φύλαξ ἀοιδὸς ἦν. τινὲς δὲ ἀοιδὸν, τὸν εὐνοῦχον τοῦτον ὄντα, ὡς αἰδοῖα μὴ ἔχοντα. οἱ δὲ παλαιοὶ, γράφουσι τὸν ἀοιδὸν τὸν περὶ τῇ κλυταιμνήστρᾳ, οἱ μὲν Χαριάδην οἴδασι καλεῖσθαι. οἱ δὲ Δημόδοκον. οἱ δὲ Γλαῦκον. ὁ δὲ Φαληρεὺς Δημήτριος, ἱστορεῖ ὅτι Μενέλαος ἅμα Ὀδυσσεῖ ἐλ-
50 θὼν εἰς Δελφοὺς, ἤρετο περὶ τῆς εἰς Ἴλιον στρατείας ἀγωνοθετοῦντος κρέοντος τὸν ἐπιταφιον(?) ἀγῶνα τῆς πελίας(?). ἐν ᾧ ἐνίκα Δημόδοκος Λάκων, μαθητὴς ... Αὐτομήδους τοῦ ... γράψαντος τὴν Ἀμφιτρύωνος τε μάχην πρὸς Τηλεβόας, καὶ τὴν ἔριν Κιθαιρῶνος καὶ Ἑλικῶνος. ἀφ' ὧν τὰ ἐν Βοιωτίᾳ ὄρη ἐκλήθησαν. ἦν δέ φησι καὶ αὐτὸς μαθητὴς Περιμήδους Ἀργείου, διδάξαντος αὐτόν τε καὶ τὴν

ξεῖνο-

ξεθέντα μυκηναῖον αὐτομόλου. καὶ λακεδαιμόνιον τὴν βασιλείαν. καὶ φαρίδας τὴν λάκωνα. ὃ πρόσβολον τὴν σπαρτιάτην. τότε δὲ μενέλαος μὲν τῇ προνοίᾳ ἔθηκε τὸν τῆς ἑλένης ὅρμον, ὅνπερ ἐν δελφοῖς. ἀγαμέμνων δὲ, τὸν δημόδοκον εἰς μυκήνας ἀπελθεῖν πέμψας, ἔταξε τὴν κλυταιμνήστραν τηρεῖν. ἐτίμα γὰρ λίαν φασὶ τοὺς ἀοιδοὺς, ὡς διδασκάλους τῶν τε θείων καὶ ἀνθρωπίνων. δηλοῖ δέ φασι καὶ κλυταιμνήστρα τὴν εἰς αὐτὸν τιμήν. οὐ γὰρ φονεύει ἀλλ' ἀφορίζει αὐτὸν ἀφθονία. πρόλαος δὲ τὸν ἀοιδὸν ἕτερον, ἀλλ' φήμιον ἱστορεῖ τοῦ φημίου. ὃν ἀπολειφθῆναί φασι τῇ πηνελόπῃ εἰς ἰθάκην φύλακα. διὸ καὶ βίᾳ παρὰ τοῖς μνηστῆρσιν ᾄδει. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ὁ ἀείναος ἀπονοῶν τοὺς ἀοιδοὺς καὶ βιωφελεῖς εἶναι. ὅθεν καὶ αὐτὸς φῦλον παραδίδωσι, λέγων ὅτι σώφρον ἦν τι τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος, καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἐπέχον. ὁ βασιλεὺς οὖν, ἀοιδὸν καταλείπει τῇ γυναικὶ φύλακα καὶ παραινετῆρα. ὃς ἐνέβαλλέ τινα τῇ βασιλίσσῃ φιλοτιμίαν εἰς καλοκἀγαθίαν, εἶτα διατριβὴν παρέχων ᾠδαῖς, ἀπετρέπετο τὴν διάνοιαν φαύλων ἐπινοιῶν. διὸ αἴγισθος οὐ πρότερον διέφθειρε τὴν γυναῖκα, πρὶν ἢ τὸν ἀοιδὸν ἐκποδὼν ἔθετο. λογιστέον δὲ ἐνταῦθα καὶ ὡς ἀοιδὸν μὲν ἄνδρα σοφὸν ἀπεχθῶς ἔχειν πρὸς μοιχείαν, καινὸν οὐδέν. ἐκεῖνο δὲ ξενίζει ὡς μάλιστα, εἰ καὶ ἀλόγῳ ζώῳ τοιαύτη ἀρετὴ ἐμφαίνεται. πορφυρίωνα γοῦν φασι τὸ ὄρνεον, ὃς λίβυς μέν ἐστιν, ἱερὸς δὲ τῶν ἐκεῖ θεῶν καθὰ καὶ ἡ ἶβις, λέγεται διαιτώμενος ἐν οἰκίαις, τηρεῖν τὰς ὑπάνδρους τῶν γυναικῶν, ἀκριβῶς. ἔχειν τοιαύτην αἴσθησιν φασὶν ἐπὶ ταῖς μοιχευομέναις, ὥστε ὅταν τοῦτο ὑπονοήσῃ, προσημαίνει φασὶ τῷ δεσπότῃ ἀγχόνῃ τὸ ζῆν ἀπολιγράψας. ἔχει δέ φασιν ὁ τοιοῦτος ὄρνις, μέγεθος κατὰ ἀλεκτρυόνα. ἐχθαίρων δὲ τοὺς προσιόντας αὐτοῦ τῇ τροφῇ, λαμβάνει τροφὴν ἐν σκότῳ καταδυόμενος. καλεῖται δὲ πορφυρίων, διὰ τὸ τοῦ ῥύγχους φοινικοῦν. Κῦρμα, παντόν ἐστι τῷ, εὐτυχὲς εὕρημα, ἢ ἁπλῶς εὐτυχία. καθ' ὁμοιότητα τοῦ κατὰ συγκυρίαν. Ἀγάλματα παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον, τὰ ξόανα. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ, πᾶν ᾧ τις ἀγάλλεται. οὕτω καὶ ἑκάτης ἀγάλματα, αἱ κύνες. ταύτῃ γάρ φασι θύονται. ἣν καὶ κυνοπρόσωπον διαπλάττονται. ἀριστοφάνης. καὶ κύνας ἀκράχολος ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι. Ἄνωγεν, ἀντὶ τοῦ, ἐξίδωκεν. ἀείδετο. ἐξόρτασιν. Σούνιον, ἱερὸν ἄκρον ἤγουν ἀκρωτήριον ἀθηναίων φασί. καὶ ἴσως ἱερὸν, ἐπεὶ ζεὺς σουνιεὺς ἐτιμᾶτο ἐκεῖ. ὃν διθυραμβικῶς παίζων ὁ κωμικὸς, καλεῖ σουνιάρατον. Ἀγανοῖς βελέεσσι. βέλη μὲν ἐν ἰλιάδι ἐχεπευκῆ ἀφίησιν ὁ ἀπόλλων, ἐπειδὴ ἐπάδωνα τὰ τοῦ λοιμοῦ. ὧδε μέντοι, ἀγανὰ τὰ βέλη. ὅ ἐστιν ἥδια. προσηνῆ. ἀναίσθητοι γὰρ ὀδυνῶν, οἱ αἴφνης θνήσκοντες. Φρόντις καὶ ὁ αὐτοῦ πατὴρ ὀνήτωρ φερώνυμος καθ' ἱστορίαν ἡ κλῆσις. φροντιστικός τε γάρ ἐστιν ἅπας κυβερνήτης, καὶ ὄνησιν ἐπαγγέλλεται. Ἐκαίνυτο, ἀντὶ τοῦ παρένικα. κυριολεκτεῖται δέ φασιν, ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ νικώντων, ὡς ἐκ τοῦ καίνειν ὃ δηλοῖ τὸ κτείνειν. Μαλειάων ἐντεῦθεν παροιμία κεῖται τὸ, μαλέας δὲ κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε. οὐ γὰρ εὔπλους φασὶν ὁ τόπος. Ἀϋτμένα, σπανίως ἐστὶν εὑρεῖν. ἡ ἀϋτμὴ γὰρ ἐν χρήσει πλείονι. τροφόωντα, γράφεται καὶ τροφόεντα. ἔστι δὲ τρόφιον κῦμα, ὅπερ ἀλλαχοῦ τρόφι ἐρρέθη ἀπὸ εὐθείας τὸ, ὁ τρόφις. οὗ εὐθεῖα δὲ πληθυντικὴ παρὰ Ἡροδότῳ, ἐν τῷ, ἐπὰν γένωνται τρόφιες ἤγουν τέλειοι ἄνδρες. Κύματά τε τροφόεντα, ἀναλόγως νοητέον τὸ ἐγείρασα ἢ κορυφώσασα. Κύδωνες δὲ, κρήτης ἔθνος. ἀβέβαιον δὲ τὸ φάναι ἀπὸ κύδωνος αὐτοὺς ὠνομάσθαι τοῦ παιδὸς φιλοξένου. πολὺ ἡ

παροιμία

Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες
Ἀτρείδης καὶ ἐγὼ φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν.
Ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ' ἄκρον Ἀθηνῶν,
Ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων 10
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε,
Πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
Νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ' ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρ' ἕταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἷξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐφράσατο. λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα χεῦε, 20
Κύματά τε τροφόεντα πελώρια ἶσα ὄρεσσιν.
Ἔνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
Ἧχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη
Ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Ἔνθα νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
Ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος, μέγα κῦμ' ἀποέργει.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
Ἄνδρες. ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
Κύματ'. ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρῳρείους 30
Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων
Ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.

40

50

Τόφρα δὲ ταῦτ' αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά,
Κτείνας ἀτρείδην. δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
Ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο μυκήνης.
Τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ, κακὸν ἤλυθε δῖος ὀρέστης
Ἂψ ἀπ' ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα,
Ἤτοι ὃ τὸν κτείνας, δαίνυ τάφον ἀργείοισιν
Μητρός τε στυγερῆς, καὶ ἀνάλκιδος αἰγίσθοιο.
Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
10 Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
Καὶ σὺ φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισι
Οὕτω ὑπερφιάλους, μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα δασσάμενοι. σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ἐς μὲν μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
Ἐλθεῖν. κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
Ἐλθέμεν, ὅν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
20 Αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε.
Ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν.
Εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
Πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοὶ, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
Ἐς λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς μενέλαος.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ.
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
Ὣς ἔφατ'. ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Ὦ γέρον, ἤτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας.
30 Ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,
Ὄφρα ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα, τοῖο γὰρ ὥρη.
Ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον. οὐδὲ ἔοικε
Δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
Ἦ ῥα διὸς θυγάτηρ. οἱ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι.
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον. ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
40 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Δὴ τότ' ἀθηναίη καὶ τηλέμαχος θεοειδὴς,
Ἄμφω ἱέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι,
Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,
Ὥς τέ τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ.
Ὧ οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
Οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
50 Οὔθην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζώω ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται
Ξείνους ξεινίζειν, ὅς τίς κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται.

προοιμία κεῖται τὸ, ἀεί τις ἐν κύδωνος. Σπιλάδες, αἱ παράλιαι πέτραι παρὰ τὸ σπιλοῦσθαι τῇ ἄχνῃ. Αἴγυπτον ἀρσενικῶς τὸν νεῖλον φησί. ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα αἴγυπτος. δῶρον οὖσα τοῦ ποταμοῦ κατὰ τοὺς παλαιούς. Λισσὴ δὲ πέτρα, ἡ λεία, ἢ ὀνοματικῶς οὕτω λεγομένη. παρά γε τοῖς κρησί, βλισσή. ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς γορτυνίας. κράτης δέ φασι, σὺν τῷ β γράφει βλισσήν. Σκαιὸν δὲ ῥίον, τὸ δυτικόν. ἰστέον δὲ ὅτι σκαιὸν ἄνθρωπον ἀπαιδευτόν φασι καὶ ἀνόητον. γίνεται δέ φασι παρὰ τὸ σκάζειν. ἵνα ᾖ σκαιὸς, ὁ σκάζων εἰς μάθησιν ὡς ἀνόητος.

Ὠθεῖν, οἰκεῖον ἐπὶ νότου. ὥσπερ ἐπὶ βορέου τὸ κυλίνδειν. Φαιστὸς οὐ μόνον πόλις κρήτης, ἀλλὰ καὶ ἀκρωτήριον γόρτυνος.

Μικρὸς δὲ λίθος, γράφεται δέ φασι, καὶ μαλέος δὲ λίθος, μάλειον γὰρ ὠνομάζετο τὸ πρὸ τοῦ λιμένος τῆς φαιστίων ἀκρωτήριον, παρὰ λεσμίονον πρός τινος μαλέου. καὶ ὡς ἀκρωτήριον ἀποκλείει πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα πελάζειν τῇ φαιστῷ, ὃ τοῖς τοῦ σταδίου κεῖται. Ἐπτάετες δηλοῖ τὸ ἐπὶ ἑπτὰ ἔτεσιν.

Ἂψ ἀπ' ἀθηνάων, τινὲς γράφουσιν ἂψ ἀπὸ φωκίων, ὡς ἐκεῖ ὄντος παρὰ τῷ θείῳ στροφίῳ τοῦ ὀρέστου. θεραπεύουσι μέντοι καὶ τὸ ἀπ' ἀθηνῶν οἱ παλαιοὶ. λέγοντες ὡς ἀπὸ φωκίδος εἰς ἀθήνας κατὰ ζήτησιν σταλεὶς ὀρέστης μαθησόμενός τε καὶ παιδευσόμενος, ἐκεῖθεν κατελθὼν οἴκοι, ἐποίησεν ἅπερ ἐποίησεν. ἵνα ὦσι δύο καταγώγια τοῦ ὀρέστου. φωκὶς μὲν, ἐπὶ ἀναστροφῇ. ἀθῆναι δὲ, ἐπὶ παιδείᾳ. Δαίνυ τάφον. ἤγουν ἐτέλει τὸ νεκρικὸν δεῖπνον. Ἄχθος, φόρτος ἐλέχθη τοῖς ὕστερον, καὶ γόμος ὡς δηλοῖ δημοσθένης ἐν τῷ, τὴν μὲν ναῦν εἰς ῥόθον κατεπόντισεν, ἢ τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος ἀπέδοτο. Τάφος νῦν ἡ ἐπὶ νεκρῷ θοίνη. Κατὰ πάντα φάγωσιν. ὅ ἐστι κατὰ φάγωσι, καταδαπανήσωσιν ἡ γὰρ κατὰ πρόθεσις ἔμφασιν ἔχει δαπάνης πολλῆς:

Ταῦτ' ἐν ὁδοῖς, ἢ ὑγρὰ κέλευθος, καὶ ἄλλα. καὶ κατὰ μετάληψιν, ματαία παρὰ τὸ δεῖν τὸ ὑγραίνω.
Ἀποφώλιον ἄελλαι, ἀντὶ τοῦ ἀχρηστωθῶσιν οὐδὲν ὠφέλιμον, ἢ ἀπὸ τοῦ σφάλλειν, ἐμπέδιον οὐδὲν σημαίνειν. ἢ διὰ
θῶσις, τὸ ἀνασφάλλειν. Αὐτόθι, ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου ἔτους. Τάμνετε μὲν γλώσσας, μέλλοντες
κοιμηθῆναι μετὰ θυσίας οἱ παλαιοὶ, ἔθυον τὰς τῶν ἱερείων γλώσσας κατὰ ἔθος Ἰώνων ἢ Ἀττικῶν, βάλλοντες
ἐν πυρί. ἀπένεμον δὲ αὐτὰς δηλοῦντες θεοῖς, ἢ τὴν δυσφημίαν καθαίροντες ἑαυτούς. ἢ ὅτι κράτιστον τῶν
μελῶν ἡ γλῶσσα. ἢ καὶ ὅτι τὰ ῥηθέντα, θεοῖς ἀντιτίθενται ὡς ἐπὶ μαρτύρων αὐτῶν λαληθέντα. ὁμιλεῖ
καὶ κατὰ τὸ ἐκ τῶν ἐκπωμάτων ἔσπονδον, τὴν θείαν οἰωνιζόμενοι ἀκοήν. ἢ καὶ διότι χρὴ τὰ ἐν συμποσίῳ σι-
γᾶν. ὅθεν γὰρ παροιμία, μισῶ μνάμονα συμπόταν. ὅ ἐστι τὸν τὰ ἄξια σιγῆς ἐν μνήμῃ ἔχοντα καὶ ἐκκαλύ-
πτοντα. καὶ ἑτέρως δὲ γλῶσσαι θύονται, ἵνα φυλάττοιντο τῇ γλώσσῃ ἐκεῖθεν μόνον τὸ κατ' αὐτὴν κάλλι-
στεῖον, καὶ μὴ ἔχοι κατ' αὐτοῦ ὡς ἐπαμφοτερίζουσα, αὐχεῖν ὁ ἐπικρίνας αὐτὴν δύναμιν εἶναι, διὰ τοῖς ἐν 10
πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀμφοτερόγλωσσον. ἦν δὲ ἐκεῖνος, ὁ ζητηθεὶς τὸ ἐν τοῖς ἱερείοις κάλλιστον καὶ ἐκπέ-
μψας γλώσσας. εἶτα πρὸς ἐπιζητηθεὶς τὸ ἐν τοῖς ἱεροθυομένοις κάκιστον, καὶ πάλιν ἐκπέμψας γλώσ-
σας. ὅπερ αἴνιγμα ἦν, τῷ, πολλοὺς τῇ γλώσσῃ καὶ ὠφελεῖν καλλιστεύοντας, καὶ βλάπτειν δὲ κακίζοντας.
ὁ δὴ ἔργον διαβολῆς. δίστομον γὰρ οἷόν τι ξίφος, ἡ γλῶσσα. δύναμιν καὶ αὐτὴ τῶν ἐναντίων ἔχουσα, τοῦ
τι κακῶς φημί δηλαδὴ καὶ τοῦ ἐπωφελεῖν. καὶ ἄλλως τὰς γλώσσας ὅσιον θεοῖς πρὸς ἱεουργεῖν, ὡς ἤδη ἁγι-
σοντες, καὶ τὴν γλῶσσαν ἀπόθετον φυλάξοντες. διὸ καὶ ἑρμῇ αὐτὰς ἀντιτίθενται ὡς λόγου δοτῆρι. ἴσως δὲ,
καὶ διότι πάσης καθάπερ ἔφη λογοδιαρροίας ἀπηλλάγησαν, τραπεζορρήτορες ὄντες, καὶ δίχα γλωσσῶν
ἑρμῇ τιμάτω σπένδειν οἱ ἀχαιοί. καὶ ἴσως, τοιοῦτον καιροῦ ἦν καὶ ὁ μετὰ τοῖς ὕστερον πότιμος ἑρμῆς.
περὶ οὗ ἱστορῶν ὁ δειπνοσοφιστὴς, λέγει ὅτι ἑρμῆς, εἶδος πόσεως μετὰ στρατιάν. ἡ δὲ ἐπὶ διονυσίῳ σπονδὴ ἴσον
ἴσῳ κεκραμένον οἶνον ὕδατι κατὰ τὸν κωμικὸν εἶχεν, ἱστορεῖ πάντως ὅσα μετὰ τὰς καθ' Ὅμηρον εἰπεῖν, 20
ἀκρίτως. ἤγουν ἀκράτως. τοιαῦται αἱ κατ' αἰσχύλον χαλίκρατοι, αἱ ἐπὶ διονυσίῳ κραθεῖσαι. χάλις γάρ
φασιν, ὁ διονύσιος. ὅθεν καὶ χαλιμὰς γυνὴ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἡ κατὰ μέθην χαλωμένη τὸ σῶμα. Γλώττης.
οὐ μόνον τὸ καταγλωττίζεσθαι παρέχειν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐγγλωττογάστωρ, ἤγουν ἀπὸ γλώσσης διατρεφόμενος. καὶ ὁ
γλωσσαστὴς. ἤτοι ὁ τῇ γλώσσῃ ὑπείᾳ καί τινι περιβολῇ χρώμενος διὰ τὸ στωμύλλεσθαι ἀναιδέστερον. ὁ δ'
αὐτός φασί, καὶ κρότημα ἐλέγετο. καὶ κρόταλον. καὶ δίδυξ. καὶ τρίμμα. καὶ βορβοροτάραξις. καὶ πε-
λυκυλίνδητος. καὶ τρύπανον. ὅπερ ἐμφαίνει καὶ ἀριστοφάνης ὅτε ῥύμην θηλικῶς γίνει τὸν ποιοῦντα αἴσχρα
ἔφη. σημειῶσαι δ' ἐν τούτοις, ὅτι τὸ τρύπανον, καὶ κίναιδον σκώπτει ἐν τῷ, τρύπανον αἰπολικὸν, ὃ πα-
ρὰ καλλιμάχῳ κεῖται. Τάμνετε γλώσσας πάλιν ἱστέον ὅτι ὡς τοιαῦται γλῶσσαι, καὶ ἵνα φήμας ἀκού-
σιν ἀγαθὰς αἷς λαλουμέναις ἡ γλῶσσα καθυπουργεῖ. ἑρμῇ δὲ αὐτὰς ἔθυον, ὡς τῷ λόγῳ ἐφόρῳ. διὸ καὶ ὁ κω-
μικὸς δύσφημά τινα τοῦ ἑρμοῦ εἰπόντος, ἐξονειδίζειν λέγων. ἡ γλῶσσα, τῷ κήρυκι τούτων γίνεται. ὅπερ 30
δημιόν ἐστι τῷ, εἰς μάτην αἱ γλῶτται θύονται τῷ τὰ τοιαῦτα κηρύσσοντι. οἱ δὲ παλαιοὶ ὑπεμνηματισμένοι
φέρεται καὶ συμβολικῶς εἰρῆσθαι τό, ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας. ἵνα λέγῃ, ἀλλ' ἄγε σιγῶμεν περιέχον-
τες νυκτί. ὁ δὲ δειπνοσοφιστὴς εἰπὼν ὅτι αἱ γλῶσσαι νέμονται τῷ ἑρμῇ διὰ τὴν ἑρμηνείαν, καὶ ὅτι ἔσπενδον οἱ πα-
λαιοὶ ἀπὸ δείπνων ἀναλύοντες, προσιστορεῖ καὶ ὅτι τὰς τοιαύτας σπονδὰς ἐποιοῦντο ἑρμῇ, καὶ οὐχ' ὡς ὕστε-
ρον, διὶ τελείῳ. δοκεῖ γὰρ ἑρμῆς, ὕπνου προστάτης εἶναι. ὅτι δὲ καὶ ἐκαίοντο αἱ ῥηθεῖσαι γλῶσσαι μετὰ σπον-
δὰς, δηλοῖ τό, γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον ὅ ἐστιν ἔτιθον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον. Λείβειν, ταυτὸν
ἐστι τῷ σπένδειν. δῆλον δὲ ὡς ταυτόν ἐστι, λείβειν καὶ εἴβειν. καὶ ὡς ἰώνων καὶ αἰολίων ἐστὶ τὸ εἴβειν ἐκ τοῦ
λείβειν. καὶ ὡς ἐκ τοῦ λείβειν μὲν, λείβηθρα τόπος ὕδασι καταρρεόμενος γλυκέσι. ἐκ δὲ τοῦ εἴβειν, εἴβιμος ὁ
στάζων. ἱστέον δὲ ὅτι καὶ δίχα τῶν ἐπὶ ταῖς γλώσσαις σπονδῶν καὶ πόσεως, ἦν τι ποτήριον ὡς ἱστορεῖ αἴλιος
διονύσιος, ἀγαθοῦ δαίμονος λεγόμενον, τὸ μετὰ ἄρσιν τραπεζῶν περιφερόμενον. Ὁ κοῖτος μὲν 40
τὴν κοίτην δηλοῖ αὐτὴ δὲ, τὴν ἀνάκλισιν δι' ἧς ὕπνος περιγίνεται. οὐδὲ ἔοικε δ' ἡθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασ-
σέμεν, ἤγουν οὐ χρὴ ἐπὶ μακρὸν ἐν θυσίᾳ καθῆσθαι καὶ διατρίβειν τὸ συμπόσιον, αἴτιον τοῦ λόγου, εὐλα-
βεῖσθαι μὴ καὶ εἰς κακόν τι ἐξοκείλωσιν οἱ πίνοντες μεθυσθέντες καὶ τὴν θυσίαν αἰσχύνωσί τις. ἐν μὲν γὰρ ἑορ-
ταῖς, ἐθισταί φασι καταπαννυχίζειν. ἐν δὲ θυσίαις, οὐχ' ἁρμόττει διατρίβειν νύκτωρ πίνοντας, μὴ τοῦ ποτοῦ
προκόπτοντος, συμβῇ τι ἄτοπον. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τοῖς ἐπουρανίοις μεθ' ἡμέρας ἔθυον. διὸ τὰς δαλι-
νὰς θυσίας οἱ μάντεις παραιτούμενοι, ἀνίσχοντος ἡλίου ἐπιτελοῦσιν αὐτάς. Καθαπτόμενος ἐπέεσ-
σιν, ἀντὶ τοῦ φιλοφρονούμενος. Ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον ἢ ὕφασμα. ἢ καὶ ἄλλως ῥήγεα, τὰ περι-
στρώματα καὶ πάντα τὰ βαπτὰ, παρὰ τὸ ῥέξαι ὅ ἐστι βάψαι κατὰ γλῶσσαν. Ἴκρια νηῶν μὲν, καταστρώ-
ματα νηὸς ταυτὸν δ' εἰπεῖν σανιδώματα. λέγονται δὲ ἴκρια, καὶ τὰ ἐγκοίλια τῆς νηός. καὶ τοῦ καταστρώ-
ματος δὲ τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ μέρος, οὗ θᾶ ὁ τοῦ κυβερνήτου τόπος. καὶ ὁ ἱστὸς δὲ τῆς νηός. ὅθεν σ' κέρας ἐπί- 50
κριον. δῆλον δὲ, ὡς οἱ ναυτικοὶ ἐπὶ τῶν ῥηθέντων καταστρωμάτων κοιμῶνται. ἴκρια προσπροχυτόνως ἐ-
λέγοντο καὶ τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀφ' ὧν ἐθεῶντο τὸ παλαιὸν τοὺς διονυσιακοὺς ἀγῶνας πρὶν ἢ σκευασθῆναι τὸ
ἐν διονύσου θέατρον. ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα θέατρα θάλασσα κοῖλα ἐλέγοντο, παυσανίας δηλοῖ.

Ὀφίλ-

Ὀφέλλεται, ἁπλούστερον μὲν, νοεῖται ἀντὶ τοῦ ὀφείλεται. ἔστι δὲ νοῆσαι, καὶ ἀντὶ τοῦ αὔξεται, ὅπερ ἐστὶ τοῦ τόκου ἀφορμή. πάντως γὰρ τὸ χρέος ὀφελλόμενον, ἐγκυμονεῖ ὥσπερ τὸν ὕστερον τόκον. ἔστι καὶ ὄνομα παρὰ τοῖς Ὀπτικοῖς, τὸ, ὄφελμος. ὁ τοῖς ὀφείλοντος ἐγέγραπτο. αἰολικώτερον Καύκωνας τοὺς Πελοποννησίους ἕτεροι δὲ φασὶν, ὅτι ἀπὸ Καύκωνος τοῦ Ἀρκάδος ἐκλήθησαν, οὗ μνῆμα ἦν ἐν τῇ Λεπρεατικῇ, κείμενοι ἐν τῇ Τριφυλίᾳ μεταξὺ Ἠλείας καὶ Πύλου. ὁ δὲ γεωγράφος ἱστορεῖ καὶ ὅτι ποταμός ἐστιν ἐν Δυμαίᾳ Καύκων λεγόμενος Θεσσαλικὸς, ἀφ' οὗ οἱ Καύκωνες. πλάνη τις τὸ ἔθνος τοῦτο καθὰ καὶ τὸ Πελασγικὸν φῦλον καὶ τὸ τῶν Λελέγων, διὸ καὶ συμμίκτους εἶναι φασὶ καὶ μιγάδας. οὐκ ἀπὸ Λέλεγος. οὐ θυγατριδοῦς, ὁ Τελεβόας. Φήνῃ δὲ τὸ τοιοῦτον γένος παρὰ τὸ φαίνειν ἔοικε προῆχθαι. φωσφόρος δὲ ἡ Ἀθηνᾶ. ὅτι δὲ καὶ φιλότεκνον ἡ φήνη δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Ἡ Ἀθηνᾶ ἀγελείη μὲν, ἡ ἄγουσα λείαν ὡς ληΐτις, ἢ ἄγουσα λαὼν, τουτέστι λαούς. τριτογένεια δὲ, ἢ ὡς ἐκ τριτοῦς κατὰ Κρῆτας, ὃ ἐστι κεφαλῆς τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα. ἢ ὡς ἐν τρίτῃ μηνὸς, ἢ ἐκ Τρίτωνος Λιβυκοῦ ποταμοῦ. ἢ καὶ ἄλλως. ὅτι οἱ πολλοὶ τὴν Τριτογένειαν λέγουσι τῇ Ἀθηνᾷ μάλιστα ἐπώνυμον. τὸ δὲ ἀγελείη Τριτογένεια, γράφεται καὶ κυδίστη Τριτογένεια.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
Ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἕψεται, ὄφρα κεν εὕδῃ
10 Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν. ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους εἴπω τε ἕκαστα.
Οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι.
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται,
Πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
Ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ
Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
Εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
Οὐδ' ὀλίγον. σὺ δὲ τοῦτον ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέϊ. δὸς δέ οἱ ἵππους,
20 Οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Φήνῃ εἰδομένη. θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας.
Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσι.
Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
Εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
Οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια.
Ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
30 Ἀλλὰ ἄνασσ', ἵληθι. δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν,
Αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι.
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
Ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
40 Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
Οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
Ὤϊξε ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε.
Τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀποσπένδων κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν, κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Τηλέμαχον φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.
50 Πὰρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίην Πεισίστρατον ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο.
Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ἵληθι ὁ καὶ ἵλαθι λέγεται, ἀντὶ τοῦ, ἵλεως ἴσθι. ἰστέον δὲ ὅτι στρυφνοῦ μὲν καὶ ὑποδυσκόλως βούλεται δ' ὅτι ὁ δὲ προσωπιστὴς τὸ ἵληθι καὶ τὰ τούτῳ σύστοιχα τὸ ἱλαρὸν καὶ τὸ ἵλεων καὶ ὅσα τοιαῦτα, παρὰ τὸ ἵεσθαι προῆχθαι. οὐ σύνθετον τὸ μεθύσθαι. γράφουσιν οὕτω. παρὰ τὸ μειλίσσεσθαι τοὺς παλαιοὺς εἰς εὐφροσύνην καὶ αἴνεσιν τοῦ τιμᾶν τὸ θεῖον, τὸ μὲν ποτὸν, ἐκάλεσαν μέθυ, καθ' ὃ δηλαδὴ μεθιέμεθα. καὶ ὁ τοιοῦτος δοῦλος, μεθυμναῖος ὡς καὶ ὁ μὴ σκυθρωπὸς καὶ σύννους, ἱλαρός. διὸ καὶ τὸ δαιμόνιον, ἵλεων ἀξιοῦν εἶναι, ἐπιφωνοῦντες ἰὴ ἰή. Ἀδμήτην. τὴν ἤτοι ἀδάμαστον. καὶ ὡς ὁ Ὅμηρος ἐνταῦθα φησὶ, τὴν, οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ. ἵνα μή τις νοήσῃ ἀδμήτην, ἣν οὔπω ταῦρος ἐπέβη, ἀδάμαστον. ἡ δὲ τοιαύτη, καὶ ἀκέντητος ἐν ἄλλοις ὁ ἐστιν ἀκέντητος. καλοῦσι δὲ κατὰ Παυσανίαν βόας ἰκέστας, φορβάδας. ἀδαμέστους. νομάδας. Ἦνιν, τὴν ἐνιαυσιαίαν.

λέγει. τὴν οἴνου μόνον ἐστί. οἰκεία δὲ ἡ τοιαύτη λέξις τῷ καὶ ἀεὶ νεάζοντι ἀθανάτῳ καὶ ἔξυγι. Ἀνὰ κρατῆρα ἐκέρασεν, ἀντὶ τοῦ, ἀνεκέρασεν κρατῆρα σπονδῆς, ἤτοι δὶς ἐκέρασεν. ἐκεράσθη γὰρ καὶ πρὸ βραχίον ὅτε τὰς γλώσσας ταμόντες, ἔκαυσαν. Οἶνον ὤιξε, κατὰ τὰ χείλη πῶς ἐρρίφθη ὡς ἐν χείλεσι σμῶ. πίθος γὰρ ὁ περιέχων, ἀνοίγεται οὐκ ἀμφιφορεύς. Κρήδεμνον νῦν, τὸ τοῦ πίθου πῶμα κατὰ ὁμοιότητα τοῦ γυναικείου κόσμου. καὶ ὅρα ὡς οὐ μόνον πόλεων κρήδεμνα κατὰ μεταφοράν, ἀλλὰ καὶ ἀγγείου κρήδεμνον. σημείωσαι δὲ καὶ ὡς εἴπερ οὐ μόνον χείλη ποτηρίων φαμὲν ὅθεν τὸ ἐπιχείλεις καὶ ὑπερχείλεις, ἔτι δὲ καὶ κεφαλὴν ἀγγείου ὡς τὸ, ὑπὲρ κεφαλῆς τὴν ἀμολγέα πληροῖ, οὐ πάνυ σκληρὸν, καὶ κρήδεμνον σκεύους εἰπεῖν, τὸ σκέπασμα. σύστοιχον γάρ πως καὶ οἰκεῖον ἔνθα κεφαλὴ καὶ κρήδεμνον. Αἰθούσῃ, λέγει τὴν ἐξωτάτω ἐν μεγάροις οἴκησιν, τὴν εὐθὺς μετὰ τὴν αὐλήν. ὥσπερ τὴν ἐνδοτάτω, θάλαμον καὶ μυχὸν δόμου. ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ. ὃ συμβέβηκε, διὰ τὸ ἡλίῳ τε αἴθεσθαι ὅθεν αἴθουσα λέγεται, καὶ ἀνέμοις καταπνεῖσθαι. διὸ καὶ ἐρίδουπος καὶ ἐρίγδουπος, ὡς προβεβλημένη ἀνέμοις τε καὶ ἡλίῳ. Ἠΐθεος. ὄνομα δὲ ἡλικίας ὁ ἠΐθεος. τοῦτο ἐν ἀνδράσιν κοῦρος ὤν. ὅπερ ἡ παρθένος ἐν γυναιξίν. Δέσποιναν, τὴν τοῦ Νέστορος ἄλοχον φησὶ, σεμνῶς ὀνομάσας. ἡ δὲ ἦν, Εὐρυδίκη πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν. Ξεστοὶ λίθοι. ἀποστίλβοντες. οὐ μὲν δὴ ὕλης τιμίας οἱ ὕψηλοὶ ἀγλαοὶ θρόνοι συγκεκρίτηνται, ἀλλ' ὑπὸ ξεστοῦ ὕλης βαρβάρου λίθου αὐτοῦ ἁπλοῦ. στίλβοντος, ἢ διὰ ἐπιχρίσεως, ἢ ἐκ τοῦ τρίβεσθαι διὰ τὸ ἐκ παλαιοῦ ἐπικαθημένων. Ἀποστίλβοντες ἀλείφατος, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐλαίου· λάμπει γὰρ κἀνταῦθα τὸ ὡς ὡς καὶ αὐτοῦ, ἐμάχοντο δέμας πυρὸς, ἀντὶ τοῦ ὡς πῦρ. Ἐχέφρων ἐκαλεῖτο πρὸς τὸ ἔχειν φρόνησιν. Περσεὺς, δηλοῖ τὸ κατὰ τὸν γέροντα Νέστορα ἐν πατρίδα ὅτε πτολίπορθον. Ἄρητος, πρὸς ἀντιστοιχίαν προσπεφύνηθαι τοῦ ἀρητὸς οὐ μόνον ὁ ἐπάρατος καὶ βλαβερὸς κατὰ τὸ, ἀρητὸν γόον, ἀλλὰ καὶ ὁ εὐκταῖος. Ἐναργὴς ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ, κατ' ὄψιν ἐφάνη σωματικῶς. καὶ ἀργῶς ὅ ἐστι λευκῶς καὶ φανερῶς καὶ ὡς εἰπεῖν ἀναφανδά. διὸ καὶ ἥλιος καὶ σελήνη, ἐναργεῖς ἐλέγοντο τοῖς πάλαι θεοί. Διακόνοις ὁ Νέστωρ εἰς θυσίαν τοῖς υἱοῖς χρᾶται, οὐ μόνον διὰ τὸ τίμιον, ἀλλ' ὅτι καὶ ἄλλως αὐτουργοῦσιν οἱ ἥρωες ἐν πολλοῖς τῶν ἔργων. Ἐλάσῃ, βοῦν κατὰ σπουδὴν ἀγάγῃ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ κρούειν ἡ λέξις ἐρεῖ γοῦν, μετ' ὀλίγα. ἤλασεν ἄγχι παραστάς. τουτέστι, πλήξας ἔπληξε. κεῖται δέ ποτε καὶ ἐπὶ τεκτονικῆς σιδήρου. καὶ ἐπὶ ἐκτάσεως τειχισμοῦ καὶ ἀνορύξεως. ὡς τὸ, τεῖχος ἔλασε. καὶ τάφρον ἔλασεν. καὶ ἐπὶ ζώου συντόνου κινήσεως. ὅθεν καὶ τὸ ἱππηλατεῖν καὶ βοηλατεῖν καὶ στρατηλατεῖν. Λαέρκεα χρυσοχόον φησὶν οὐκ ἐπιθετικῶς τὸν λαοῖς ἐπαρκοῦντα, ὅ ἐστι τὸν δήμιον. διὸ καὶ δημιουργοὶ λέγονται οἱ χειροτέχναι. ἢ καὶ κατὰ κυριότητα ὀνόματος φερωνύμως. Ἐστέον καὶ δὴ δύναται, ὥσπερ ὁ Λαέρκης, οὕτω καὶ ὁ Λαέρτης, παρὰ τὸν λαὸν εἶναι.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Ἐκ δ' ἐλθὼν, κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν.
Οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
Λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος. οἷς ἔπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς, Ἄϊδόσδε βεβήκει.
Νέστωρ αὖ τότ' ἐφῖζε Γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν
Σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο
Ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε, Στρατίος τε,
Περσεύς τ', Ἄρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως.
Πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἷσαν ἄγοντες.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Καρπαλίμως μοι τέκνα φίλα κρηήνατ' ἐέλδωρ,
Ὄφρ' ἤτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
Ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.
Ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
Ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
Εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
Πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους.
Εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
Ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
Οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπατε δ' εἴσω
Δμῳῇσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
Ἕδρας τε, ξύλα τ' ἀμφὶ, καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον. ἦλθε μὲν ἂρ βοῦς
Ἐκ πεδίου. ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐΐσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος. ἦλθε δὲ χαλκεὺς,
Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
Ἄκμονά τε, σφῦράν τ', εὐποίητόν τε πυράγρην,
Οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο. ἦλθε δ' Ἀθήνη
Ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περίχευεν
Ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτ' ἰδοῦσα.

ὡς τὸν ὑπ' αὐτὴν λαὸν χεῖρον ἄγειν ὕφων τῇ εὐεργεσίᾳ. οἱ μέντοι παλαιοί, παρὰ τὸν λᾶαν ὅ ἐστι λίθον, τὸν Λαέρτην ζητοῦσι. καὶ ἔστι κατ' αὐτοὺς Λαέρτης, ὁ λᾶαν ἤγουν λίθους ἀερτάζων ὅ ἐστιν αἴρων. κουφίζων ὅθεν καὶ ἀέρδην ἐπίῤῥημα δ', ἐκστατικῶς. Ἀσκήσας. οὐχ ἁπλῶς παρασκευάσας ἀλλ' ἐπιμεληθείς. Ἐπαίτητον, ὅ ἐστιν [illegible]. Ἀγλαὸν ὕδωρ, ἢ τὸ κρηναῖον καὶ ἀπόῤῥυτον, ἢ τὸ φύσει αἴγλην ἔχον ὡς διαφανές. Χαλκεύς, ὁ πρὸ βραχέων χρυσοχόος, κοινὸν ὄνομα γενικόν. ἀπὸ τοῦ πρώτου φανέντος μετάλλου. διὸ καὶ ὁ ὕφαντος, χαλκεὺς λέγεται. τὸ χαλκεύειν δὲ οἷον τὸ ἐλαύνειν τὴν ὕλην σφύρᾳ παίειν. καὶ τὰ δὲ αὐτοῦ δὲ ὅπλα, χαλκήϊα λέγεται. καὶ πείρατα τέχνης. ὅ ἐστι πρακτικά. δι' ὧν ἡ χαλκευτικὴ τέχνη πράττεται. Οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο, ἤγουν καὶ τά, οἷς ἐχώνευε. ἃ καὶ εἶπεν ἔχων ἐν μιᾷ λέξει χάλκεα, ὅμως ἐπίτηδες περιέφρασεν. Πυράγραν καὶ χαλκευτικὸν καρκίνον οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. Χαλκεύς, ὄνομά ἐστιν ἰχθύος ὡς ὁ [illegible] ἱστορεῖ ἐν οἷς λέγει ὅτι ἰχθύς, ὁ χαλκίς. [illegible] χαλκίδας τὰς καλουμένας καὶ σαρδίνας. διάφοροι φασὶν εἶναι πρὸς τοὺς χαλκέας, οἳ ἐν τῇ τῶν κυζικηνῶν χώρᾳ, περιφερεῖς ὄντες λέγονται κυκλοειδεῖς. Ἦλθε δ' Ἀθήνη, οἱ παλαιοί φασιν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἰδότες μὲν ἀκάθεκτον τὴν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὁρμήν, προθέμενοι δὲ κοσμίως ἐθίζειν ταύταις χρῆσθαι τότε, χρόνους ἀφορίσαντες, καὶ θυσίας προθύσαντες, καὶ τὸ θεῖον ἀνθρωποειδὲς ὑποστησάμενοι, ὥστε μετεῖναι ἑαυτοῖς εἰς αἴσθησιν. ἵνα ἕκαστος ἡγούμενοι θεοὺς ἥκειν ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ σπονδάς, αἰδοῖ τὴν συνουσίαν ποιῶνται. κἂν αὐτός τις ᾖ σπουδαῖος, αἰδοῦνται ἀσχημονεῖν, ὡς δηλοῖ ἐπίχαρμος [illegible]. ἀλλὰ καὶ σιγὴν ἀγαθὸν ὄντα τοῖς [illegible] κάῤῥονες. ἤτοι σιγᾶν ἀγαθόν ἐστιν ὅτε πάρεισί τινες κρείττονες. ἤγοντο τοίνυν αἱ ἑορταὶ κοσμίως, οἷα θεῶν αὐτοῖς παρόντων. διὸ οὔτε κατεκλίνοντο ἀλλὰ δαίνυνθ' ἑζόμενοι, οὔτε εἰς μέθην ἔπινον. ἀλλὰ πίοντες καὶ σπείσαντες ὅσον ἤθελε θυμός, ἔβαιν' οἶκόνδε ἕκαστος. οἱ δὲ νῦν ὅτε θύουσι, καταρῶνται. λοιδοροῦνται. τοὺς ἐκτοπίους ἀπελαύνουσι. Λέβητι, ἔοικε μὲν λέγειν λέβητα, τὴν πρόχοον, ἤτοι τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον ξέστην, περιέχοντα χέρνιβα, ὅ ἐστιν ὕδωρ κατὰ χειρῶν. τὸ δ' ἐστὶν, οὐχ οὕτως ἔχον. ἀρέσκει γὰρ τοῖς παλαιοῖς λέβητα κἀνταῦθα νοεῖν, τὸ καθ' ἡμᾶς χερνίβιον. ἐντὸς δὲ αὐτοῦ κεῖσθαι τὴν πρόχοον, φέρουσαν χέρνιβα. ὁ μέντοι ποιητὴς ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν δηλῶσαι θελήσας, χέρνιβα μὲν εἶπε, τουτέστι τὸ περιχεόμενον ὕδωρ. τὸ δὲ περιέχον ἐσίγησεν ἤγουν τὴν πρόχοον. Ἀνθεμόεντι λέβητι, ὁ ἀναθεματικὸς ἢ ἀνθηρός. Λοιβάσιον μὲν, ᾧ ἔλαιον ἐπισπένδουσιν ἱερεῖς. σπονδεῖον δέ, ᾧ τὸν οἶνον. Βοῦν ἐπικόψων, ἀντὶ τοῦ ἐπάνω τοῦ τραχήλου πλήξων. ὅθεν καὶ ἐπίκοπον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐπίξηνον. ὅπερ ἰδιωτικῶς ἐπικόρμιον λέγεται.

Βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
Χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
Ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων. ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
Ἐν κανέῳ. πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
20 Χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο. πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐτίκα Νέστορος υἱὸς ὑπέρθυμος Θρασυμήδης
Ἤλασεν ἄγχι στάς. πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
Αὐχενίους. λῦσεν δὲ βοὸς μένος. αἱ δ' ὀλόλυξαν
Θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Ἔσχον. ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν.
30 Τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμός,
Αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν. ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
Πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
Δίπτυχα ποιήσαντες. ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων. ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε. νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
Ὤπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
40 Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
Ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Πὰρ δ' ὅγε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο ποιμένα λαῶν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Δαίνυνθ' ἑζόμενοι. ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο,
Οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
50 Παῖδες ἐμοί. ἄγε Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσῃσιν ὁδοῖο.

Αμνίον. τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀπὸ σφάγματος ἐκπηκτὸν ἀγγεῖον. ἀμνίον τι ὄν. τουτέστι μόνως ἔχον αἵματος στρεπτικόν. Κράτης δὲ, ἄμνιον φασὶν, ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν ἱερείων ἐδέχοντο. αἱμνιόν τι ὂν τὸ αἷμα. Νίκανδρος δὲ, καὶ Θεοδωρίδας, δάμνιον ἀναγινώσκουσιν ἀσημώτως, παρὰ τὸ δάμνασθαι τὸ σφαζόμενον ζῶον. Ἀττικοὶ δὲ, σφάγιον τὸ τοιοῦτον ἀγγεῖον ἐκάλουν. εἰς ὃ πρῶτον αἷμα δεχόμενοι, τῷ βωμῷ ἐπέχεον. Λῦσε βοὸς μένος, ἀντὶ ἐξέλυσε τὸ δέμας. τὸ μὲν γὰρ ζῶον συνδέδεται. λέλυται δὲ τὸ φονευθέν. καὶ ἄλλως δὲ, λύεται μένος τῶν ζώων, οἱ τῷ ἀψυχοῦσι τῇ νεκρώσει τὰ ἅψεα. ὧν ἐτυμολογία, τὸ ἅπτεσθαι. ὅπερ ὕστερον ἐστὶ τοῦ λελύσθαι. διὸ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ, λύθεν δέ οἱ ἅψεα. Ολολύζειν ἐπὶ γυναικείας εὐχῆς λέγεται. οἱ μετὰ μὲν Ὅμηρον, ἐπὶ τοῦ κλαίειν τὴν λέξιν τιθέασι. Ανελόντες ἤτοι ἀναβαστάσαντες. Χθὼν εὐρυοδείη, ἡ μεγαλάμφοδος κατὰ τοὺς παλαιούς. Εσφαξε, ὅ ἐστιν, εἰς τέλος ἀπέτεμε. καὶ τομῆς μέγα χάσμα ἐνοίξεν. ὅθεν ὁ διασφάγος. ὃ παρ' ἄλλοις τι κεῖται, καὶ παρὰ τοῖς ὀπτικοῖς. Διέχευαν, ἀντὶ τοῦ, εἰς μέλη ἀδρὰ τὴν βοῦν διέτεμον. ὃ συνεχῶς ἔζευ, οἱονεὶ ἔχουν τῇ εἰς πολλὰ τομῇ. Μιστύλλειν, λεπτότερον τοῦ διαχέειν. δηλοῖ γοῦν τὸ εἰς μικρὰ ἤγουν βραχύτατα μόρια τέμνειν. καὶ ὡς εἰπεῖν, εἰς μερίδας. αἱ δέ γε μυστίλαι, ψωμοί εἰσι κοῖλοι δι' μύστρα κατὰ Αἴλιον Διονύσιον. τουτέστι μυστρία καὶ μυστιλᾶσθαι φασὶ, τὸ οὕτως ἐσθίειν. κατὰ δὲ ἄλλους, τοὺς κοιλαίνειν ψωμούς. Πάντα, ἀντὶ τοῦ ὅλα. ὅ ἐστιν ὁλόκληρα. Δίπτυχα ποιήσαντες, ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς μάλιστα, νοεῖν ἀντὶ τοῦ, τὰ κνίσῃ φασὶ διπλᾶ θεῖναι, τὴν ἄνω τῶν μηρῶν καὶ τὴν κάτω. ἐφ' ὧν ὠμοθέτουν, τῶν λοιπῶν μερῶν ἀπαρχόμενοι. Ρυμπάβολα, δηλοῖ ὅτι κατά τι μίμημα τελχίνος ἢ καὶ χειρὸς ἦσαν. Πολυκάστη δὲ, δηλοῖ τὴν πάνυ κοσμίαν ἢ πολυκόσμητον. Ελαίῳ ἐχρίοντο οἱ λουσάμενοι, ἐμπλάττοντες τῶν σωματικῶν πόρους ὡς ἂν μηδὲ λεπτὴν στέγοι τὴν ὑγρότητα. Φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα, ὑστερολογίαν τρόπον ἔχει. πρῶτον γάρ τις χιτῶνα ἐνδύεται εἶτα φᾶρος. Εσθλοὺς ἀνέρας λέγει, τοὺς ἀλχοῦ κήρυκας. Οψα λέγονται τὰ τοῦ σίτου ἡδύσματα, παρὰ τὸ ὀψέ. ὃ τοῦτο, διχῶς. ἢ γοῦν ὅτι ὀψὲ ὥρας εἰς δόρπον προσεφέροντο αὐτὰ παυσάμενοι ἤδη τῶν ἔργων. ἢ ὅτι ὀψὲ χρόνου ἐξευρέθησαν μετὰ τὰς ἀναγκαίας ἐξ ἀνθρωπίνων καὶ ἀπορίμων τροφάς. Σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες, ἀντὶ τοῦ, ἐρρωμένως ἐκινοῦντο. καὶ εἴρηται ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. ἕπεται γὰρ τοῖς ἐντεταμένοις ζώοις, σείειν τὸν ζυγὸν ὑφ' ὃν εἰσί. καὶ φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι παρακολουθητικῶς ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ ἔδραμον. Φηραὶ μὲν, πόλεις Θεσσαλίας. Φηρὰ δὲ, ἑλλάδος αὖ καὶ Φηραί. Φηραὶ δὲ, τῆς Λακωνικῆς.

Ηνον, τὸ ἁπλῶς ἤνυον καὶ ἐπλέον δηλοῖ.

Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
Καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
Εν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
Οψά τε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
Αν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ες δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν. τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Ες πεδίον. λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
Οἱ δὲ, πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
Ες Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα
Υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ενθα δὲ νύκτ' ἄεσαν. ὁ δ' ἄρα ξείνια δῶκεν.
Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς.
Ιππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον.
Εκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
Ιξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον. ἔνθα δ' ἔπειτα
Ηνον ὁδόν, τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Παρὰ Μενελάῳ ξενισθεὶς σὺν Πεισιστράτῳ Τηλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα. ἔπειτα διηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι᾽ ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἴη. βουλὴ δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων περὶ τοῦ τὸν Τηλέμαχον ἀνελεῖν. παραμυθεῖται δὲ ἡ Ἀθηνᾶ δι᾽ ὀνείρου τὴν Πηνελόπην ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχεραίνουσαν, δι᾽ εἰδώλου, ὁμοιωθεῖσα Ἰφθίμῃ τῇ τῆς Πηνελόπης ἀδελφῇ.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Δ. ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

ΟΤΙ ἐπιγραφὴ τοῦ γράμματος τούτου, αὕτη. Τηλεμάχου ἄφιξις εἰς Σπάρτην.

Κοίλην τὴν Λακεδαίμονα καλεῖ καὶ κητώεσσαν. ἐκεῖνο μὲν, διὰ τὸ κύκλῳ μακροῖς ὄρεσι περιειλῆφθαι, ὥσπερ καὶ ἡ κοίλη Συρία. δι᾽ ὁμοίαν αἰτίαν τὴν τοιαύτην κλῆσιν εἴληχε. κητώεσσαν δὲ, ὡς μεγάλην. παρὰ τὸ κῆτος. τινὲς δὲ ὧν καὶ Ζηνόδοτος, καιετάεσσαν γράφουσιν. ὅθεν παρὰ Καλλιμάχῳ τὸ, ἵππους καιετάεντας ἀπ᾽ Εὐρώταο κομίσσαι. φασὶ δὲ λέγεσθαι καιετάεσσαν, τὴν καλαμινθώδη, ἢ τὴν πολλοὺς ἔχουσαν καιέτους, ὅ ἐστι χισμὰς καὶ ῥωχμοὺς ἀπὸ σεισμῶν. εὔσειστος γὰρ ἡ Λακωνική. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης λέξεως, καὶ δεσμωτήριόν τι σπηλαιῶδες παρὰ Λάκωσιν ὁ καιέτας, ἢ διὰ τὸ κατάτας. οἱ δὲ, κώους φασὶ καλεῖσθαι τὰ τοιαῦτα κοιλώματα. ὅθεν καὶ τὸ, φηρσὶν ὀρεσκῴοισι παρ᾽ Ὁμήρῳ εἰρῆσθαι οἴονται. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, ἱστορεῖ ὅτι κῶς, ὄρυγμα ἐν Κερίνθῳ, ὅπου φῶρας ἢ δεσμώτας καθείργνυον. ἢ οἱ ἐν αὐτῷ ῥαφέντες, κῶες ἐλέγοντο. κώους δὲ, τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἢ παρὰ τὸ λαιὸν ἔλειον πρὸς τὸ κῶ τὸ κεῖμαι.

ΟΙ δ᾽ ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν.
Πρὸς δ᾽ ἄρα δώματ᾽ ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τὸν δ᾽ εὗρον δαινῦντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱεῖ πέμπεν,
Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι. τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Τὴν ἄρ᾽ ὅγ᾽ ἔνθ᾽ ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασσεν.
Υἱεῖ δὲ σπάρτηθεν ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,

Οἱ παλαιοὶ, γράφουσι καὶ ταῦτα. Ἀγαμέμνονος Ἀχιλλεῖ θυγατέρα ὑπισχομένου ἐν ταῖς λιταῖς, διέπεσεν ὁ γάμος ἀποθανόντων ἀμφοτέρων. συνέπεσε δὲ ἄλλως τὸ πρᾶγμα. Ἑρμιόνης τοῦ Μενελάου εἰς γάμον ἐκδοθείσης Νεοπτολέμῳ τῷ τοῦ Ἀχιλλέως υἱῷ. Σοφοκλῆς δέ φασιν ἐν Ἑρμιόνῃ ἱστορεῖ, ὡς Τροίᾳ ὄντος ἔτι Μενελάου, ἐκδοθῆναι τὴν Ἑρμιόνην ὑπὸ τοῦ Τυνδάρεω τῷ Ὀρέστῃ. εἶτα ὕστερον ἀφαιρεθεῖσαν αὐτοῦ, ἐκδοθῆναι τῷ Νεοπτολέμῳ κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ὑπόσχεσιν. αὐτοῦ δὲ Πυθοῖ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Μαχαιρέως ὅτι τὸν Ἀπόλλω ποινὴν ἐζήτει τοῦ πατρὸς φόνου, ἀποκατασταθῆναι αὖθις αὐτὴν τῷ Ὀρέστῃ. ἐξ ὧν γενέσθαι Τισαμενόν. φερωνύμως οὕτω κληθέντα, παρὰ τὴν μετὰ μένους τίσιν. ἐπεὶ ὁ πατὴρ Ὀρέστης ἐτίσατο τοὺς φονεῖς τοῦ Ἀγαμέμνονος.

Ἀλέκτωρ, Ἀργεῖος γενεαλογεῖται τοῦ Πέλοπος καὶ Ἡγησάνδρας τῆς Ἀμύκλα θυγατρὸς αὐτοῦ, ἢ Φιλόχου φασὶν ἢ Ἰχέμηλος. ἱστέον δὲ ὅτι ὁ ἀλέκτωρ, ἐπὶ ὄρνεως οὐκ ἔστιν εὑρεῖν παρὰ τῷ ποιητῇ. ἐπὶ δὲ ὕλης, δοκεῖ αὐτὸ εἰδέναι ἀλέκτωρ ὁ ὄρνις ὃς οὕτω λέγεται διὰ τὸ ἐκ τοῦ λέκτρου ἡμᾶς ἐγείρειν, ἔστι καὶ θηλυκὸν ἡ ἀλεκτορίς. ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀλεκτρύαινα ὡς ἐμφαίνει ὁ κωμικός.

> Ὃς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης,
> Ἐκ δούλης, Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον,
> Ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν
> Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσῆς Ἀφροδίτης.
> Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
> Γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο
> Τερπόμενοι, μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
> Φορμίζων. δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
> Μολπῆς ἐξάρχοντες, ἐδίνευον κατὰ μέσσον.
> Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
> Τηλέμαχός θ' ἥρως, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
> Στῆσαν. ὁ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεὺς,
> Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
> Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν.
> Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
> Ξείνω δή τινε τώδε διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε
> Ἄνδρε δύω. γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔικτον.
> Ἀλλ' εἴπ' εἰ σφῶιν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
> Ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν ὅστις φιλήσῃ.

Ἴων δὲ ὁ τραγικὸς, ἀλέκτορα τὴν αὐλὴν εἶπε, διὰ τὸ ἡδύ. οὐ χάειν, οὐκ ἔχει δὲ ἀκροατὰς λέγεσθαι ἤγουν κοιμᾶσθαι. ἄλλῳ δὲ λόγῳ, ἀλέκτωρ καὶ ἡ ὁμόλεκτρος. ἄλλως δὲ πάλιν, παρθένος ἀλέκτωρ, ἡ μὴ πειραθεῖσα λέκτρου. κατὰ τὸ, γενέθλιός ἐστι τῆς ἀλέκτορος Ἀθηνᾶς καὶ ἄδικος, ἡ τοῦ τῆς ἡμέρα. γριφώδης δὲ λέξις αὕτη, δηλουμένου τοῦ ἰδέας ὑποκρυπτομένου. διὸ ὅτι τὸ, ἀλέκτωρ Ἀθηνᾶ τέτακται, ὅτι τὸ, ἄδικος ἡμέρα καθ' ἣν ὁ κρότος ... τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ, ἐκ Δελφῶν ἐπανῆκεν ἄχρηστος. ἤγουν μὴ λαβὼν χρησμόν. ὡς δὲ τὸ ὄρνεον ὁ ἀλεκτρυὼν, καὶ Ἄρει ἀνάκειται. καὶ ὡς ἐν ἱεροῖς ἀνετίθετο, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι ἀλεκτρυὼν εἰσιὼν οἰκαδε ἤ τινα θύραν, ἐπικλίνει τὸν λόφον. οὐ δὴ ἀλέκτορος καθὰ καὶ ἀλεκτρυόνος, χρῆσις. καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐν τῷ, κοκκύζει τὸν ἀλεκτρυόνα οὐκ ἀνέχοιτο ἤγουν ᾄδειν ὡς αὐτῷ ἔθος, ὑποβάλλει δὲ τοιοῦτον ... Σοφοκλῆς φασὶν ἐν τῷ, κοκκοβόας ὄρνις. ἐναργέστερον δὲ, Δίφιλος ἐν τῷ, καὶ νὴ δί' ὄντως εὐθὺς ἐξέπεμπέ με ὀρθροκόκκυξ ἀρτίως ἀλεκτρυών. καὶ Πλάτων δὲ ἐμφανῶς φασὶν ὁ κωμικὸς ἐν τῷ, ὁ δὲ κοκκύζων ἀλέκτωρ προσκαλεῖται. Τηλύγετος παῖς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, οὐ μόνον μεθ' ὃν οὐκ ἔστι τεκνώσασθαι, ἢ ὁ μόνος υἱὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ τῆλε ὄντι τῷ πατρὶ γεννηθεὶς, ἢ καὶ αὐξηθεὶς μετὰ γονεῦσιν. παράδειγμα τοῦ πρώτου, Τηλέγονος ὁ ἐκ Κίρκης τῆλέ που γεννηθεὶς τῷ Ὀδυσσεῖ. ὅθεν καὶ τοὔνομα ἔσχε. τοῦ δὲ δευτέρου, Ὀρέστης τε ὁ Ἀγαμεμνονίδης, καὶ ὁ τοῦ Ὀδυσσέως Τηλέμαχος. ᾧ τοὔνομα οὕτως ἔπεσεν, ἐπειδὴ τῆλε μαχομένου τοῦ πατρὸς ἐτράφη. Μεγαπένθης ἔοικεν ἀρτιγενέσι τεκνωθῆναι τῆς Ἑλένης. διὸ καὶ φερωνύμως ὀνομάζεται διὰ τὸ μέγα πένθος εἶναι τότε περὶ τὸν τοῦ Μενελάου οἶκον. ἱστέον δὲ ὅτι κατὰ πρόφυειον, καὶ ἕτερος Μεγαπένθης ἦν παλαιὸς, ἀπόγονός φασιν Αἰγύπτου ἀδελφοῦ Δαναοῦ. κληθεὶς οὕτω, διὰ τὸ πενθῆσαι τὸν Προῖτον ἐπὶ τῇ μανίᾳ τῶν θυγατέρων. ἃς ὁ Μελάμπους καθήρας, ἔλαβε τὰ δύο μέρη τῆς ἐκείνου βασιλείας, καὶ τῷ ἀδελφῷ Βίαντι δέδωκεν. Γείτονες ἠδὲ ἔται. γείτονες μὲν, οἱ πλησίας οὐ μόνοι. ἔται δὲ, οἱ καὶ ἄλλως συνήθεις. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὁ γείτων ὡς ἐθὰς, ἔτης ἂν εἴη καὶ αὐτός. ψιλοῦται δὲ τὸ ἔτης κατὰ τοὺς παλαιοὺς, εἴτε ἐπὶ πολίτου εἴτε ἐπὶ ἑταίρου λέγεται. δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔθους, οὐ μόνον ὁ ἑταῖρος καὶ ὁ ἔτης, ἀλλὰ φανερῶς καὶ ὁ ἐθάς. ὅν τινες, καὶ ἠθάδα λέγουσιν ὥς φησιν Αἴλιος Διονύσιος. Ἐδίνευον δ' ἐστὶ κατὰ δῖνον ἐστρέφοντο.

Ἐξάρχειν, τοῦ φόρμιγγος ἴδιον. διὸ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι φησί. θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς Μοῦσαι. καὶ Στησίχορος δὲ, καλεῖ τὴν Μοῦσαν ἀρχεσίμολπον. καὶ Πίνδαρος, ἀγησίχορα τὰ προοίμια. Κρείοντα τὸν θεράποντα λέγει, ὡς βασιλικὸν ἄνδρα. ἢ καὶ ὡς τῶν συνθεραπόντων ὑπερέχοντα οὓς κέλεται μετ' ὀλίγα, ἀγεῖσθαι αὐτῷ. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις φανερῶς, ὡς μὴ δὲ δοῦλον εἶναι τὸν θεράποντα. οὐ γὰρ ἂν εἴη κρείων ὁ δοῦλος. Καταλύσομεν ὠκέας ἵππους, ἀντὶ τοῦ, ἀποζεύξομεν. λύσομεν τῶν ἁρμάτων; ὅθεν μετῳνόμασται καὶ τὸ

καταλύειν ἀντὶ τοῦ ξενοδοχεῖσθαι. καὶ ὁ τῆς ξενίας δὲ τόπος, ἐντεῦθεν λέγεται κατάλυμα, ἐν ᾧ δηλαδὴ τὰ ὑποζύγια ἢ τὰ φορτία λύονται. Βοηθόος. ἄνδρα τὶ δηλοῖ μάχιμον ἴσως οὗ καὶ βοηθόον ἅρμα ἐν Ἰλιάδι, καὶ κύριον δὲ οὐ ταῦθα ὄνομα. Προτέρω αὐτὶ τοῦ προσωτέρω. Κάπη ἡ φάτνη, παρὰ τὸ κάπτω ὃ χανδὸν ἐσθίω. ἀφ' οὗ, ἔγκαφος ὁ ψωμός, ἤτοι βλωμός. ὡς εὔπολις. οὐ γὰρ λέλειπται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἔγκαφος. Ζειὰς αἱ καμμεγνῦσιν κριθῇ, εἶδος ἱππονομικόν. Ορώμενοι ὀφθαλμοῖς, αὐτὶ τοῦ ὁρῶντες. παθητικὸν ῥῆμα. Ασάμινθος, ὁ πύελος ἤτοι λεκάνη. παρὰ τὴν ἄσιν ὅ ἐστι τὸν ῥύπον μινύθειν ἤγουν ἐλαττοῦν. ὑπεβάλλουσι δὲ αἱ κατ' αὐτὸν ἀσάμινθοι, θερμὰ τοῖς λουτροῖς, δηλονότι ὡς μάλιστα οἱ φαίακες ἐν χρείᾳ, ψυχροῖς γε ὕδασιν ὡς τὰ πολλά. ὡς δηλοῖ καὶ ἀθήναιος ψόγον γράφων τῶν θερμολουτῶν. ἱστορῶν δὲ καὶ ὡς τὰ βαλανεῖα, οὐδ' ἐντὸς τῆς πόλεως εἴασαν εἶναι οἱ παλαιοί. αὐτὸς δὲ καὶ εἰς ἔπαινον ἄλλως λουτροῦ γρίφων τὴν γλῶσσαν, λέγει ὅτι ἴσασιν ἥρωες ἕν λουτρὰ ἄκη πόνων, θαλάσσῃ λύοντες. ὃ μάλιστα τοῖς νεύροις ἐστὶ πρόσφορος. ἀναχαλῶντες δὲ ταῖς ἐμβάσεσι, τὰς τῶν μυῶν συντάσεις. εἶτα ἐπαλείφοντες λίπα πρὸς τὸ μὴ ξηρανθέντος τοῦ ὕδατος ἀποσκληρύνεσθαι τὰ σώματα. λύει δὲ κάματον, καὶ καταφορήσεις ἢ κατὰ κεφαλῆς. αἱ γὰρ ἐμβάσεις τοῦ χυμένου πάντοθεν τοῖς πόροις τοῦ ὕδατος, φάρμακον τὴν τῶν ἱδρώτων ἔκκρισιν.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.
Οὐ μὲν νήπιος ἦσθα βοηθοΐδη ἐτεωνεῦ
Τοπρίν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάϊς ὣς νήπια βάζεις.
Η μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
10 Αλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἱκόμεθ', αἴ κέ ποθι ζεὺς
Εξοπίσω περ παύσῃ ὀϊζύος. ἀλλὰ λύ' ἵππους
Ξείνων. ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.
Ως φάθ'. ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο. κέκλετο δ' ἄλλους
Οτρηροὺς θεράποντας, ἅμα σπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάπῃσι.
Πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς. ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν.
Αρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον. οἱ δὲ ἰδόντες
20 Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
Ως τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μενελάου κυδαλίμοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Ες ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας, λούσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Αμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
Ες ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' ἀτρεΐδην μενέλαον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
30 Νίψασθαι. παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων. παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος.
Σίτου θ' ἅπτεσθον καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου πασσαμένω, εἰρησόμεθ' οἵ τινές ἐστον
Ανδρῶν. οὐ γὰρ σφῷν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων.
Αλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων
40 Σκηπτούχων. ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.
Ως φάτο. καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
Οπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε τηλέμαχος προσεφώνεε νέστορος υἱόν,
Αγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.
Φράζεο νεστορίδη τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

Οὖλαι χλαῖναι αἱ ὑγιεῖς, παρὰ τὸ ὅλον. ἢ τετχωταί, παρὰ τὸ τοῦ τριχὸς οὖλον. ἢ εὐκλωστοι παρὰ τὸ εἰλεῖν. Θρόνος ὅτι ἐλευθέριός ἐστι καθέδρα σὺν ὑποποδίῳ. καὶ ὅτι θρῆνυς τὸ ὑποπόδιον καλοῦντες, ἐντεῦθεν τὸν θρόνον ὠνόμασαν, τοῦ θρήσασθαι χάριν ὅπερ ἐπὶ τοῦ καθίζεσθαι λέγουσιν, ὁ ἀθήναιος λέγει. Τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ. ἰστέον, τοῖς βασιλεῦσι μείζων μοῖρα παρατίθεσθαι εἰς γέρας. ἀφ' ἧς εἶχον αὐτοὶ καὶ ἄλλοις ἐπιδιδόναι. ὡς νῦν ποιεῖ ὁ μενέλαος, τοῖς ξένοις παραθεὶς τὸ ἑαυτοῦ γέρας. καὶ ἀγαμέμνων δὲ ἐν ἰλιάδι, νώτοις γεραίρει τὸν αἴαντα. ὅθεν καὶ λυκοῦργος, τοῖς λακεδαιμονίων βασιλεῦσι διμοιρίαν νομοθετεῖ δίδοσθαι. Εφθὰ ἐκ τοῦ ἕψω γίνεται, ἵνα εἶεν ὀπτὰ τὰ προειρημένα χάριν θρύψεως, καὶ διὰ συμμετρίαν ἀποφυγὴν τοῦ πρὸς τὸ ὀπτὰ ἀριθμόν. ἑφθά. δῆλον δ' ὅτι οὐ μόνον ὀπτοῖς ἀλλὰ καὶ ἑφθοῖς ἐχρῶντο κρέασιν οἱ ἥρωες, καὶ φαίνεται αὐτό, ἔκ τε τοῦ λέβητος ὃς ἐν παραβολῇ ζεῖ κνίσσαν ἀπαλοτρεφέος σιάλου, καὶ ἐκ τοῦ βοὸς ποδὸς ὃς ἀφέθη κατὰ τοῦ ὀδυσσέως ὑπὸ κτησίππου τοῦ πεμφθέντος. πόδα γάρ φασι βόειον οὐδεὶς ὀπτᾷ.

Ἠχήεντα δώματα, τὰ μεγάλα καὶ ὑψόροφα. Ὅτι τὴν ὑψηλὴν οἴκησιν τῶν μάζος, Ὅμηρος δώματα καλεῖ καὶ μέγαρα καὶ κλισίας, οἱ δὲ νῦν, ξυστοὺς καὶ ἀνδρῶνας, ἐν τοῖς τῶν ἀθηναίων διαλέκτοις.

Ἤλεκτρος, ἴσως μὲν, καὶ ἄλλα τις κατὰ τοὺς πολλοὺς, χαλκώδης ἰδιαιτάτη παρὰ τὴν ἁπλῶς χαλκόν. μάλιστα δὲ, μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. δοκεῖ δὲ καὶ ὁ λοιπὸς δηλοῦσθαι νῦν ἤλεκτρος. ὃν ὁ μῦθος οἶδε τὸ δι' ἡλιῶδες τὸ χρόας, δάκρυον εἶναι τῶν ἡλιάδων λέγει. ἀφ' οὗ καὶ λαβαὶ μαχαίραις γίνονται ἀχύρων ἐπισπαστικαί. Σοφοκλῆς μέν τοι, ἐτόλμησε καὶ αὐτὸν τὸν χρυσὸν, ἤλεκτρον εἰπεῖν ἐν τῷ, κερδαίνετ' ἐμπολᾶτε τὸ πρὸς σάρδεων ἤλεκτρον. καὶ δόξοι ἂν ἐκ τοῦ τοιούτου καὶ ἡ βασιλικὴ θυγάτηρ ἠλέκτρα κληθῆναι. καθὰ καὶ ἀδελφὴ αὐτῆς ἱστορεῖται, χρυσόθεμις. καὶ ἤλεκτρα δὲ τὰ κατὰ αἴλιον διονύσιον ἐν κλίναις ποικίλα, ὅρμοι, ἐκ τοῦ ἠλέκτρου φαίνεται λέγεσθαι. ἃ καὶ θηλυκῶς προφέρονται. αἱ ἤλεκτροι κατὰ τοὺς τοῦ κωμικοῦ σχολιαστάς. οἵ φασι, καὶ ὅτι αἱ ἀρχαῖαι κλίναι, τοὺς πόδας εἶχον κατησφαλισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις. Ἐλέφαντα τὰ τοῦ ἐλέφαντος λέγει ὀστᾶ. ὅτι δὲ ἡ λιβύη πολλὴν καὶ αὐτὴν ὁ μενέλαος ἐπλανήθη, μήτηρ ἐλεφάντων ἦν, δηλοῖ καὶ ὁ γράψας ἑρμείας τὸ, ἡ δὲ καλὴ κρήτη, κυπάρισσον τοῖσι θεοῖσιν, ἡ λιβύη δ' ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν.

> Χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δώματα ἠχήεντα,
> Χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
> Ζηνός που τοιήδε γ' ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.
> Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά. σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
> Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς μενέλαος.
> Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
> Τέκνα φίλα, ζηνὶ μὲν βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι.
> Ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
> Ἀνδρῶν δ' ἤ κέν τίς μοι ἐρίσσεται ἠὲ καὶ οὐκί,
> Κτήμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς,
> Ἠγαγόμην ἐν νηυσί. καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον.
> Κύπρον, φοινίκην τε, καὶ αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς,
> Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην, καὶ σιδονίους, καὶ ἐρεμβούς,
> Καὶ λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.
> Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
> Ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς, οὔτε τι ποιμὴν
> Τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος.
> Ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.

Ζηνὸς αὐλή. σημείωσαι ὅτι τῷ τῆς αὐλῆς ὀνόματι, τὰ δώματα δηλοῖ. οὐ γὰρ ἂν αὐλὴ χρυσῷ καὶ τοιούτοις κοσμοῖτο. δηλοῖ δέ που τοῦτο καὶ ἀθήναιος. παρ' ᾧ καὶ στίχος τις ἐνταῦθα μεταγεγραμμένος φέρεται. λέγει γὰρ ὅτι βέλτιον γράφειν κατὰ σέλευκον, ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται, ἢ ὡς ἀρίσταρχος, ζηνός που τοιήδε γ' ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή. ἀλλ' οὐδὲ ἡ αὐλή φησιν ἁρμόττει ἐπὶ τοῦ οἴκου. ὁ γὰρ διαπνεόμενος τόπος, αὐλὴ λέγεται. καὶ διαυλωνίζειν φαμὲν χωρίον, τὸ δεχόμενον ἐξ ἑκατέρου πνεῦμα. ἔτι δὲ, αὐλὸς, ὄργανον ᾧ διέρχεται πνεῦμα. τοιαῦτα δὲ γράψας ὁ ἀθήναιος, ἐν οἷς καὶ ὅτι Ὅμηρος τὴν αὐλὴν ἀεὶ ἐπὶ ὑπαίθρου τάττει τόπου, λέγει καὶ ὅτι νῦν δὲ, τὰ βασίλεια λέγονται αὐλαὶ, ἢ διὰ τὸ μεγάλους ἔχειν τοὺς πρὸ τῶν οἴκων ὑπαιθρίους τόπους, ἢ τὸ παραυλίζεσθαι καὶ παρακοιμᾶσθαι τοὺς δορυφόρους τοῖς βασιλείοις. ἐπιφέρει δὲ καὶ διφίλου χρῆσιν ταύτην. αὐλὰς θεραπεύειν βασιλικὰς δηλαδὴ, ἔστιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἢ φυγάδος ἢ πεινῶντος ἢ μαστιγίου. αὐλὸν δὲ τὸ διατεταμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα, ὁποῖον τὸ στάδιον. ὃ καὶ συνθέτως δίαυλος ὀνομάζεται. ὡς τὴν κρουνὸν δὲ τοῦ αἵματος δηλοῖ. ὅτι, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν, ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν τοῦ κράνους φαλαίαν ὅταν ἐκ τοῦ μέσου ἀνατείνῃ, αὐλῶπιν φαμέν. Ξύνετο, ἀντὶ τοῦ, ᾔσθετο. γράφεται δὲ καὶ ξύνθετο, ἴσως δὲ τοῦτο οὐ καλῶς. Ἠγαγόμην, ἐπὶ κτημάτων ἀντὶ τοῦ ἔφερον κεῖται. ἐκ τοῦ τοιούτου ἄγεσθαι, καὶ τὸ ἀγώγιμον ἐπὶ φορτίου νηῶν λέγεται. Φοινίκην καὶ σιδονίους, τῷ γένει τὸ εἶδος ἐπήνεγκε μᾶλλον δὲ, τῷ ὅλῳ τὸ μέρος. μέρος γὰρ φοινίκης, ἡ σιδών. ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ φοίνικος ἀνδρὸς ἡ καὶ παρὰ τὸ φοινικοῦν χρῶμα ἡ φοινίκη, ἐδηλώθη ἀλλαχοῦ. καὶ ὅτι πονηροὶ οἱ αἰγύπτιοι. ὅθεν αἰγυπτιάσαι καὶ αἰγυπτιάζειν, οὐ μόνον τὸ ἐπιπανουργεῦσαι. ἀλλὰ χρόαν δὲ τὴν οἷον ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιάζει. ἀλλὰ καὶ τὸ πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι, ὡς ὁ κωμικός φασι κρατῖνος δηλοῖ. Αἰθίοπας ἱκόμην καὶ σιδονίους, λέγει ὁ γεωγράφος καὶ ὅτι τοὺς ἐν τῷ περσικῷ κατὰ ἴσως κόλπῳ, λέγει, ὧν ἄποικοι οἱ παρ' ἡμᾶς. ὡς καὶ τυρίους τινὰς ἐκεῖθεν ἱστοροῦσι καὶ ἀραδίους. Ἰστέον, ὅτι τὸ θηλυκὸν τοῦ αἰθίοψ, ἰδιωτικῶς μὲν, αἰθιόπισσα. λέγεται δὲ καὶ ὁμοφώνως τῷ ἀρσενικῷ κατὰ τοὺς παλαιούς. αἰθίοπα γοῦν φασι φωνὴν αἰσχύλος λέγει. καὶ, πότερα γυνή τις αἰθίοψ φανεῖται ζῶσα τὸ, κιλιξ δὲ χώρα ὡς στερῶν ἐπιστροφαί. καὶ Ὅμηρος. θεοὶ δ' ἐπιταιμάνιοι υἱοί. καὶ φερεκράτης. ἡγούμεθα τῆς πόλεως εἶναι ταύτας σωτῆρας. ὡς σοφοκλῆς. τύχη γε τῶν σωτήρ. καὶ θουκυδίδης. αἱ ἔτυχον φύλακες τῆς μελέτης. καὶ ἀριστοφάνης. μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι. Σιδονίους νοοῦσί τινες ὡς καὶ πρὸ ὀλίγων εἴρηται, οὐ τοὺς τὴν παράλιον συρίαν οἰκοῦντας. ἀλλὰ ἴσως, ἐντεῦθεν εἰς τὴν ἐρυθρὰν μετοικήσαντας. οὐ ὧν ἐρυθραίων ὄντων, οἱ κατὰ

φοινί-

φοινίκην ταύτην ἄποικοι. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ οἱ νοοῦντες ἐνταῦθα σιδονίους τοὺς κατὰ φοινίκην τὴν ἡμῖν γνώριμον, ἐξ Ὁμήρου ἑρμηνεύονται. εἰπόντος κατωτέρω, κύπρον φοινίκην τε καὶ αἰγυπτίους, ὡς φοίνικες, μικρὸν ἐπισιδώνιοι. ὁ δὲ γεωγράφος φησὶ καὶ ὅτι σιδόνιοι καὶ ἐρεμβοί, οἱ ἄραβες νῦν λέγονται. ὅθεν τινὲς ἀντὶ τοῦ, ἐρεμβούς, ἀραβάς τε γράφουσιν. οἳ οὕτως ὀνομάζονται, ἀπὸ ἀράβου τινὸς ὡς Ἡσίοδος ἐν τῷ ἑαυτοῦ καταλόγῳ φησί. καὶ ἄλλως δέ πως, ὡς ἐν τοῖς τοῦ ποιητοῦ διείληπται. τινὲς δὲ, ἐρεμβοὺς, τοὺς ἰνδοὺς νοοῦσι παρὰ τὸ ἔρεβος. διὸ ἐρεμνοὺς γράφει ὁ κράτης, ὅ ἐστι μέλανας. ὁ δὲ γεωγράφος ἀπάγων ἐντεῦθεν τὴν τοιαύτην γραφὴν, λέγει ὅτι ἐρεμβοὶ δὲ, ζητοῦνται εἴτε τρωγλοδύται εἴτε ἄραβες. τὸ δὲ ἐρεμνοὺς γράφειν, οὐ πιθανόν. αἰθιόπων γάρ φησι τοῦτο μᾶλλον ἴδιον. οἱ δέ γε πρὸς τὸ σαφέστερον μεταλαμβάνοντες τοὺς ἐρεμβοὺς, τρωγλοδύτας αὐτοὺς καλοῦσι. καὶ ἔστι τοῦτο μὲν, παρὰ τὸ εἰς τρώγλας δύνεσθαι, ἐκεῖνο δὲ, παρὰ τὸ εἰς ἔραν ἐμβαίνειν διὰ τὴν ἐν τῷ ποιεῖσθαι καύσωνα. ἀρίσταρχος δέ φασι καὶ αὐτὸς, ἐρεμνοὺς τοὺς ἄραβας νοεῖ. Ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν, ἀντὶ τοῦ, εὐθὺς ἅμα τῷ γεννᾶσθαι κεράτων φύσιν προβάλλονται. οὐ φύει κέρατα τὸ ἐν συνηθείᾳ τὸ γένος τῶν βοῶν. ὀρθῶς οὖν φασιν εἰπεῖν Ὅμηρος τὸ, λιβύην ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν. ἐν τοῖς θερμοῖς γὰρ, ταχὺ παραγίνονται τὰ κέρατα. ἐν δὲ τοῖς ἰσχυροῖς ψύχεσιν, ἢ οὐ φύει κέρατα τὰ κτήνη τὴν ἀρχὴν, ἢ φύει μόγις. Τελεσφόρος ἐνιαυτὸς, πρὸς διαστολὴν τῶν ὡρῶν. πληρωτικὸς γὰρ αὐτὸς μάλιστα τῶν κατὰ φύσιν ὡς περιεκτικὸς ἑκάστης ὥρας. λέγεται δὲ τελεσφορεῖν ὡς καὶ πληροφορεῖν, καὶ τὸ ἁπλῶς εἰς τέλος ἄγειν. ὅθεν καὶ δίκη τελεσφόρος ἔτι δὲ καὶ ἐλπίς. Ἄναξ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπὶ βασιλέως, ἀλλὰ τοῦ ἁπλῶς δεσπόζοντος. Γάλα οἱ πολλοὶ, καὶ τὴν τοῦ συνήθους λέξεως ὅπου διὰ τὸ τοῦ χρώματος λευκὸν, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ πιμελοῦς. καὶ ὀρνίθων γάλα κατὰ ἀναξαγόραν τὸ ἐν τοῖς ᾠοῖς. καὶ ἔστι παροιμία ἐπὶ εὐδαιμονίας, τὸ, ὀρνίθων γάλα. Ἐπηετανὸν, τὸ πολὺ καὶ ἐφ' ὅλον ἔτος· δὴ τὸ τρὶς ἐκεῖ τίκτειν τὰ μῆλα. Θῆσθαι, οὐ μόνον τὸ θηλάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀμέλγειν, ὡς νῦν. ἀμφότερα παρὰ τὴν θηλήν. γάλα θῆσθαι ἐντεῦθεν γαλαθηνόν, περὶ δὲ γαλαθηνῶν ζῴων φέρεται λόγος, ἐν βαβυλῶνι ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ μὴ ἐξεῖναι θύειν εἰ μὴ γαλαθηνὰ μόνα κατὰ ἡρόδοτον. φάλαρις δέ φασιν ἐς τοσοῦτον ἐλάσειν ὠμότητος, ὡς γαλαθηνὰ βοῦς νᾶσθαι βρέφη. ὁ δὲ ῥηθεὶς βαβυλώνιος νόμος ἀπεναντίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔκειτο, ὃς κηδόμενος τῆς τῶν θρεμμάτων ἐπιγονῆς, ἐκώλυεν οὐ μόνον τὴν τῶν γαλαθηνῶν σφαγὴν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄποκον ἢ ἄτοκον πρόβατον θύεσθαι καὶ τὴν ἱέρειαν τῆς ἀθηνᾶς ἔθος ἦν φασὶ, μὴ θύειν ἀμνόν. θηλὴ δέ ἐστι τὸ ἀκρότατον τοῦ μαστοῦ, ἡ παρὰ τοῖς ἰδιώταις ῥὰξ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν σταφυλὴν ῥαγός. Ἰστέον ὡς ὁ τῶν μετάλλων πλουτισμὸς ἐκ τῶν πορρωτέρω βαρβαρικῶν τόπων, οὐκ ἀπιθάνως ἐπὶ τῷ μενελάῳ πλάττεται. εἴπερ ἀληθὲς, ἀληθὲς δὲ πάντως, ὃ ἱστορεῖται ὅτι ἐν ἐσχατιαῖς οἰκουμένης, καὶ ποτάμια τὰ τυχόντα, ψήγματα χρυσοῦ καταφέρει. καὶ τὰ μὲν ἰνδικὰ, σιγάσθω. ἐκεῖνος δὲ, λέγει ὡς τὰ πάλαι μὲν ῥιπαῖα ὄρη τῆς γαλατίας, ὕστερον δὲ ὄλβια, νῦν δὲ ἄλπια καὶ ἄλπεις, φησὶ ποσειδώνιος, αὐτομάτως ὕλης ἐμπρησθείσης, ἀργύρῳ διαρρυῆναι. οὐ τὸ πολὺ, βαθείαις καὶ κακοπαθοῖς μεταλλείαις εὑρίσκεται κατὰ τὴν φαληρέα δημήτριον. ἐλπίζουσι φησὶ τῆς πλεονεξίας, ἀνάξειν ἐκ μυχῶν γῆς αὐτὸν τὸν πλούτωνα. ὃν δὴ

Εἷος ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον ξυναγείρων
Ἠλώμην, τέως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε
Λάθρῃ, ἀνωϊστὶ, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο.
Ὡς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
Καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ τινες ὑμῖν
Εἰσίν. ἐπεὶ μάλα πολλὰ πάθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον
Εὖ μάλα ναιετάοντα κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν.
Ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Παύομαι. αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνός. ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
Μνωομένῳ. ἐπεὶ οὔτις ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
Ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο. τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
Αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
Κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται. οὐδέ τι ἴδμεν
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκεν. ὀδύρονται νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὡς φάτο. τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν
Ἀμφοτέρῃσι χερσί. νόησε δέ μιν μενέλαος.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι,
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο,

ζ   πλοῦ-

πλήστωνα, καὶ σημείωσαι εἰς ἀλληγορίαν δηλοῖ γοῦν, ὡς ὁ τῶν μύθων πλοῦτος ὑπόγειος πλούτη εἶναι, οὐχ ὅτι κατὰ πάσας ψυχαῖς πλουτεῖ, ἀλλ' ὅτι πλουτίζει οἷα τοῖς ἐκ γῆς μετάλλοις. τοῖς τε τιμιωτέροις, καὶ ὅσα δὲ μὴ πολλοῦ τιμῶνται. Τέως, δηλοῖ ἐν τοσούτῳ. Λάθρῃ, ταυτόν ἐστι τῷ αἰφνιδίως. τουτέστιν ὡς οὐκ ἄν τις ὑπώπτευσε. Ναιετάοντα, συνήθως ἔφη ἀντὶ τοῦ οἰκούμενον. κατάρχειν δὲ δοκεῖ θεματικὸν μονοσύλλαβον ῥῆμα τὸ, ναῶ, νάσω τὸ σωρεύω. καὶ ἐξ αὐτοῦ οἱ ναίοντές που, σεσωρευμένοι εἰσί. ὅθεν ὁ ναὸς ἐν ᾧ πολλοὶ συσσωρεύονται. ἡ ναῦς ὑπὸ νῦν σωρὸς ἐγκείμενος βαρύνει. Φρένα τέρπεται, ἡδονήν τινα προσεῖναι καὶ τῷ δακρύειν δηλοῖ. Αἰψηρὸς κόρος γόου, γνωμικῶς ἐρρέθη. δηλοῖ δὲ οὐ παντελῆ παῦσιν θρήνου τοῦ ἐπὶ τοῖς φίλοις. ἀλλ' ὅτι ταχὺ κορεννύμενοι τοῦ σφοδρῶς χρᾶσθαι, εἶτα διαλιπόντες, ἀναλαμβάνομεν αὖθις γόον. τῷ γὰρ κόρῳ, ἀντιπίπτει οὐδὲν ἢ μὴν παῦσις παντελής. ἔτι δὲ, καὶ ματός τις καὶ γόος. τοῦ δὲ κάματος, ταχίστην ἡ φύσις κεράννυται. Ἐχθαίρει, οὐ δηλοῖ ἄρτι τὸ μισεῖ, ἀλλὰ τὸ, μισητὸν ποιεῖ. Ἥρατο, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπέμεινε καὶ ἐβάστασεν οἱ παλαιοὶ νοοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπολέμησε, πρὸς τὸν ἆθλον φασίν. Πολυπενθὴς ὁ χαμαὶ βάλλων ὅ ἐστι ῥίπτων δάκρυα. Πορφυρᾶν χλαῖναν ὁ ποιητὴς πλάττει τῷ Τηλεμάχῳ, οἷα βασιλέως υἱῷ. ἀνέχει δὲ αὐτὴν πρὸ ὀφθαλμῶν, αἰδούμενος εἰ δακρύων φαίνοιτο ἀνὴρ ὤν.

Χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο. ἤγουν ἐπὶ χρυσῷ τὰ χείλη ἀπήρτιστο καὶ τετελείωτο. ἐκ τοῦ κραιαίνω. ἢ τὰ χείλη χρυσῷ ἐκέκρατο.

Θυώδης θάλαμος, ὁ εὐώδης. ἐκ τοῦ, τὸ θύος ὃ ἐστι θύον. καὶ ῥῆμα θυῶ. καὶ θυώματα παρὰ Ἡροδότῳ, τὰ εὐώδη θυμιάματα. φησὶ γάρ. σμύρνης ἀκηράτου καὶ κασίης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων.

Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ τὴν Ἑλένην ὁ ποιητὴς εἰκάζει, διὰ τὴν κατὰ σῶμα φυήν. ἐντεῦθεν δὲ λαβόντες ἀρχήν, οἱ μεθ' Ὅμηρον διὰ τὸ εἰς σελήνην ἀλληγορεῖσθαι τὴν ἄρτεμιν, σεληναίαν ἄνθρωπον τὴν Ἑλένην ἐπλάσαντο. ὡς ἐκ τοῦ κατὰ σελήνην κόσμου πεσοῦσαν. καὶ αὖθις δὲ ἄνω ἀρπαγῆναι αὐτὴν ἐμυθεύσαντο. Πίνδαρος ἐθάρρησε συνθέτως χρυσηλάκατον ἀμφιτρίτην εἰπεῖν, οὐ κατὰ τὴν ἄρτεμιν. αὐτὴ μὲν γοῦν, χρυσᾶ ἠλάκατα ἔχει ὅ ἐστι τόξα. ἀμφιτρίτη δὲ, χρυσῆν ἠλακάτην ὁμοίως τῇ Ἑλένῃ. ἐνταῦθα δὲ μνηστέον ζητήσεως λόγῳ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἠλακάτης εἴτε τὴν ἠλακάτην οἱ παρὰ τῶν δεσποσιστοῦ ἠλακατῆνες ἰχθύες ἐρρέθησαν. ταρίχων μυθικὸς λόγος, ὅτι ἰχθύος καὶ ἡσυχίας τῶν ἀδελφοῦς, γαλήνη καὶ μύραινα καὶ ἠλακατήν. ὥστε ὁμώνυμα τὰ κατὰ θάλασσαν.

Χωρίς, ἀντὶ τοῦ, ἰδίᾳ καὶ ἐν μέρει. Τάλαρος, ὡς μὲν γίνεται ἀπὸ τοῦ τάλας καὶ τοῦ αἴρειν οἷον τὸ τλήμμον φέρειν τὰ ἐν αὐτῷ,

Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
Ἤλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα.
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν.
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρε μαλακοῖο ἐρίοιο.
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
Ἀλκάνδρη Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.
Ὃς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
Δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
Χωρὶς δ' αὖ Ἑλένῃ ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
Χρυσῆν τ' ἠλακάτην, τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν
Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο.
Τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον. αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἠλακάτη τετάνυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Αὐτίκα δ' ἥ γ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα.
Ἴδμεν δὴ Μενέλαε διοτρεφὲς οἵ τινες οἵδε
Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
Οὐ γάρ πω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,
Ὡς ὅδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷι ἔοικε,
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
Κεῖνος ἀνήρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἤλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.
Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ ἐΐσκεις.
Κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,
Ὀφθαλμῶν τε βολαί, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαῖται.
Καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆι
Μυθεόμην ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
Ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών.

δηλοῖ. ἴσως δὲ λεχθείη ἄν ποτε καὶ κάλαθος. εἰ καὶ ἄλλως, δημητρῷ τοῦ καρποῦ συγκομιστὴς ὁ κάλαθος ὡς καὶ ὁ παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ δηλοῖ. ἐν δὲ ἄλλοις φασὶ τάλαρος, καὶ τυροκομεῖον λεγόμενος. ἐν

δὲ τοῖς τῶν δειπνοσοφιστῶν, φέρεται ὅτι τίμων ὁ σιλλογράφος, καὶ τὸ μουσεῖον, τάλαρόν που φησίν. ἤ που κώπλων τῶν ἐν αὐτῷ τρεφομένους φιλοσόφους ὅτι ὡς ἐν τῷ ταλάρῳ ζωί σιτεῦνται. καθάπερ οἱ πολυτιμότατοι ὄρνιθες πολλοὶ μὲν βόσκονται ἐν αἰγύπτῳ πολυφύλλῳ βυβλιακοὶ χαρακῖται ἀπείριτα δηριόωντες μουσάων ἐν ταλάρῳ. Ὑπόκυκλος τάλαρος, ὁ περίτροχος καὶ περιφόρητος τοῖς ὑποκάτω τοῖς χίλοις, ἢ κυκλοτερής. Νῆμα ἀσκητὸν, τὸ περιλελεπισμένον καὶ ἐπιμεμελημένον. ἔστι δὲ τὸ ἔριον εἰπεῖν ἀσκητόν. καὶ χιτῶνα καὶ λέχος δέ που ἀσκητὸν ἐρεῖ Ὅμηρος. Βεβυσμένος ὁ γέμων καὶ μετὰ ὠθισμοῦ ἴσως μεστὸς, παρὰ τὸ βύω. ὅθεν καὶ ὁ κωμικός φησι, τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι, τῶν ξενίων. καὶ ξύλα δὲ οὕτω παραβύει τις ὑποσκιαζόμενα, τρίποδι. ἐντεῦθεν καὶ παράβυστος δς ἐαυτὸν παρέβυσεν τόπῳ τινὶ ἐπικρύψας. καὶ τὸ ἐν παραβύστῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν τόπῳ καὶ γωνίᾳ ᾧ τις οὕτω πως παραβέβυσται. καὶ ὠτίον δὲ βλαβὲν τοὺς πόρους, βεβύσθαι λέγεται μέχρι καὶ νῦν. Τετάνυστο, δηλοῖ μὲν ὀρθὸν ἵστασθαι τὴν ἠλακάτην, ἀλλὰ περὶ τὸν τάλαρον κεῖσθαι ἀπὸ χείλους εἰς χεῖλος διήκουσαν. ἴσως δὲ, καὶ μῆκος αὐτῆς ἡ λέξις δηλοῖ. Ἰοδνεφὲς, τὸ μέλαν φασίν. ἢ πορφυροῦν. ἢ τὸ λεγόμενον κατὰ παλαιοὺς, ἰάσθινον. σύγκειται δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ ἀπὸ ἴου καὶ νέφους. ἀμφοτέρων μελαινῶν σωμάτων.

Ὑπὸ τροίην, τὸ ταπεινὸν τοῦ ναυσάθμου ἐμφαίνει, κειμένου ὑπὸ τὴν ὑψηλοτέραν τροίαν. Πόλεμον θρασὺν, τὸν ἀναιδῆ λέγει ἐκ τῶν θρασυνομένων στρατιωτῶν ὀνομάσας τὸ ἔργον αὐτῶν. Σημείωσαι ὅτι κατὰ τὴν τοῦ ἀριστοτέλους ἱστορίαν, ἔστι τι πλέον ἀνδρῶν εἰς μνήμην ταῖς γυναιξί. φησὶ γὰρ ὅτι γυνὴ, ἀνδρὸς ἐλεημονέστερον. καὶ ἀρίδακρυ μᾶλλον. ἀπατητικώτερόν τε καὶ μνημονικώτερον.

Τὸν δ' αὖ νεστορίδης πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα.
Ἀτρείδη μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
Κείνου μέν τοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον ὡς ἀγορεύεις.
Ἀλλὰ σαόφρων ἐστί. νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ
Ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
Ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὡς τερπόμεθ' αὐδῇ.
Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε γερήνιος ἱππότα νέστωρ
Τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι, ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
Ὄφρα οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον.
Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο
Ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν.
Ὡς νῦν τηλεμάχῳ. ὁ μὲν οἴχεται. οὐδέ οἱ ἄλλοι
Εἰσὶν, οἵ κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος.
Ὢ πόποι. ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
Ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους.
Καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκε
Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι ὀλύμπιος εὐρύοπα ζεύς.
Καί κέν οἱ ἄργεϊ νάσσα, πόλιν καὶ δώματ' ἔτευξα,
Ἐξ ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ
Καὶ πᾶσι λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας
Αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'. οὐδέ κεν ἡμέας
Ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
Πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νίφος ἀμφεκάλυψεν.
Ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτὸς,
Ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.

Ἐπεσβολίας λέγει, ἢ τὰς τῶν ἐπῶν εἰσβολὰς καὶ ἀρχὰς, ἢ τὰς κατὰ τῶν βιαίων μνηστήρων ὕβρεις, ἢ τὰς παρ' ἐκείνων εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀδυσσέως ἢ εἰς τὸν αὐτοῦ υἱὸν γινομένας φλυαρίας. ἢ μᾶλλον κοινοτέροις εἰπεῖν, λοιδορίας καὶ βλασφημίας. ἐπειδὴ ὥσπερ λοιδορία, λόγος ὡς δόρυ πλήττων. καὶ βλασφημία, βολή τις ἐν φήμαις. οὕτω καὶ ἐπεσβολία, τὸ ἔπεσι βάλλειν. ἔστι γὰρ λοίδορος μὲν, ὁ λόγοις δι' ὧν κατὰ δορατίζων. ἐπεσβόλος δὲ καὶ βλάσφημος, ὁ ἔπεσι βάλλων καὶ φήμαις. τὰς δὲ ἐπεσβολίας, ἐπισαμίας ὁ ζηνόδοτος γράφει, ὡς φασιν οἱ σχολιασταί. Ἀοσσητῆρες δ' εἰσὶ βοηθοὶ σπουδαῖοι, μὴ ἀναμένοντες ὄσσαν εἰς τὸ βοηθῆσαι. ἐκ τοῦ ὀσσή, ἐρωτᾶν τὸ θεῖον. καὶ βοηθεῖν μὲν, εἰ περιστατεῖ τις. ἢ συγχέειν δὲ, εἰ κωλύεται. τοὺς δὲ σπουδαίους βοηθοὺς, ἄλλως μάλιστα ἐδήλωσεν Ἡσίοδος ἐν τῷ, ἄζωσοι κίον. σπουδαιότεροι τῶν ἀοσσητήρων οἱ προῖόντες εἰς ἄμυναν ἄζωσοι. τοὺς δὲ ἀοσσητῆρας ἑρμηνεύων ὁ ποιητὴς, ἐπάγει. οἵ κ' ἀλάλκοιεν κακότητα.

Ἐμισγόμεθα. ὅ ἐστι συνῆμεν.

Ἀνόστιμον, κατὰ σύνθεσιν ἐκ τοῦ νοστίμου, ὃ τοῦ εἰδέος, ἀλλὰ τοῦ νοστίζοντος. δς ἐν ἄλλοις, ὑπότροπος λέγεται. Θεμιστοκλῆς τρίκλινόν φασιν οἰκοδομησάμενος πολλάκις ἔλεγεν, ἀγαπᾶν ἔφησεν εἰ τοῦτον φίλων πληρώσειεν.

Νίφος ἀμφεκάλυψεν, ὅτι καὶ ἐπὶ δικτύων λέγεται καλυπτόντων ὄρνιθας ἃ καὶ νεφέλας λέγει ὁ κωμικὸς, ἐν ἄλλοις δηλοῦται. ἀγάσσεσθαι. τουτέστι τὸ ἀγαίεσθαι καὶ μεγαίρειν καὶ φθονεῖν.

Νάσσα, ἀντὶ τοῦ κατῴκισα. οὐ γὰρ ναίω μόνον, ἀλλὰ καὶ νάω. ὅθεν καὶ ναέτης ὁ ἐγχώριος. Ἀλαπάξαι, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐκκενῶσαι δηλοῦται νῦν. ὅτι δὲ τὸ ἀλαπάξαι πλεονασμὸν ἔχει τοῦ α εὕρηται δὲ

καὶ λαπάζειν. εἴρηται καὶ ἐν ἄλλοις ὥσπερ καὶ ὅτι παρὰ τὴν λάπαθον παρῆκται δῆλον κενώσῃ γαστέρα. ἄμεινον φασί, Δημόκριτος τοὺς βόθρους οὓς οἱ κυνηγοὶ σκάπτοντες, φρύγανα καὶ κόνιν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐπιβάλλουσιν ἵνα τὰ θηρία ἐμπίπτωσι, λαπάθους καλεῖ. διὰ τὸ κεκενῶσθαι ὀρυχθέντας. Μέμνων, ὁμοιότητα οὐ μόνον τοῦ Μέμνονος αἰνίττεται τὸ, Ἠοῦς αὐτὸν υἱὸν λέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῦ Τιθωνοῦ. ᾧ μιγεῖσα ἡ Ἠὼς, τεκεῖν τὸν Μέμνονα λέγεται. φαεινῆς γοῦν μητρὸς, ἀγλαὸς ἦν οἰκείως ὅτι υἱὸς ὡς ἡλιώδης τὴν θέαν. Ἐλένη μὲν πρῶτον κλαίει, ἐπειδὴ κάρτα φιλοίκτιστον γυνὴ κατὰ τὴν ῥαγῳδίαν. Τηλέμαχος δὲ μετ᾽ ἐκείνην, ὡς υἱὸς πατέρα, καὶ ὡς τοῦ πάθους προτοστάτης. Οὐ γάρ ἔγωγε τέρπομαι ὀδυρόμενος μεταδόρπιος. ἤγουν ἐπ᾽ αὐτοῦ τοῦ δόρπου ἐν ᾧ ἀνέσεως μάλιστα χρεία. Γέρας δὴ, ὃ θαυμαστικῶς εἴρηται καὶ δὲ σύνεσις δὴ, ἢ ἴσως καὶ ἀντὶ τοῦ μόνον, ὅτι καὶ φιλωθεῖσι. ὁ στέρ μιν ἀφαυρότατος βάλεν ἀχαιῶν, τὸ ἀποφατικῶς κατὰ φασιν δηλοῖ αὐξητικὴν ἵνα λέγῃ οὐκ ἀφαυρότατον, τὸν πάνυ ἀνδρεῖον. οὕτω δὲ καὶ ταῦτα τὸ, ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὔτι κάκιστος ἀργείων, ἀντὶ τοῦ ἀνδρειότατος εἴληπται. Τοίου γὰρ πατρὸς, οἱ γλωσσογράφοι, ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ φασιν. Γεινομένῳ, ἀντὶ τοῦ γεννῶντι. παιδοποιοῦντι. Ἀρίγνωτος γόνος, γράφεται καὶ ἀρίγνωτον γόνον.

Διαμπερὲς, τὸ μέχρι πέρατος καὶ δι᾽ ὅλου βίου. ἄλλως δὲ, ἐπιρρηματικῶς λέγεται τὸ διαμπερές. οὕτω γάρ τις διαμπερὲς που βέβληται. Λιπαρῶς γηράσκειν, τὸ εὐδαιμόνως καὶ ὡς ἄν τις εἴποι, τρυφερῶς. ἀνειμένως. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν λιπώντων ζώων. καὶ ἄλλως δὲ λιπαρῶς γηράσκει, ὁ ἐκ χρηστῆς ὄλβιος. Ὅτι δοκοῦσιν οἱ παλαιοί, καὶ μετὰ κλαυθμὸν ἀπονίπτεσθαι εἰς ἀποτροπιασμόν τινα. οἱ γοῦν βασιλικοὶ ξένοι ἐνταῦθα καί τοι νιψάμενοι πρὸ δ-

Ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.
Κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος.
Οὐδ᾽ ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε.
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Τόν ῥ᾽ Ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός.
Τοῦ ὅγ᾽ ἐπιμνησθεὶς, ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν.
Ἀτρεΐδη, περὶ μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ᾽ ὁ γέρων, ὅτ᾽ ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν. 10
Καὶ νῦν εἴ τί που ἐστὶ πίθοιό μοι. οὐ γὰρ ἔγωγε
Τέρπομ᾽ ὀδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ Ἠὼς
Ἔσσεται ἠριγένεια. νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν
Κλαίειν ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ᾽ ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὔτι κάκιστος
Ἀργείων. μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι. οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἤντησ᾽ οὐδὲ ἴδον. περὶ δ᾽ ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον. περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν. 20
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ φίλ᾽, ἐπεὶ τόσα εἶπες ὅσ᾽ ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
Εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη.
Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
Ῥεῖα δ᾽ ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων
Ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,
Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,
Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
Υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν ὃς πρὶν ἐτύχθη. 30
Δόρπου δ᾽ ἐξαῦτις μνησώμεθα. χερσὶ δ᾽ ἐφ᾽ ὕδωρ
Χευάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφατ᾽. Ἀσφαλίων δ᾽ ἄρ᾽ ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Ἔνθ᾽ αὖτ᾽ ἄλλ᾽ ἐνόησ᾽ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.
Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
Νηπενθές τ᾽, ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.
Ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη, 40
Οὔ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
Οὐδ᾽ εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε.
Οὐδ᾽ εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱὸν
Χαλκῷ δηϊόῳεν, ὁ δ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα
Ἐσθλὰ, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις
Αἰγυπτίη, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Φάρμακα. πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.
Ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
Ἀνθρώπων. ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης. 50
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐνέηκε κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν.
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ἠδὲ καὶ οἵδε

Ἀνδρῶν

λέγειν, πάλιν ἐπὶ τὸν κλαυθμὸν ποιοῦσι ζήτω. Χευάντων, ἤτοι χεάντων ἁπλῶς. Διαφέρειν κεῖται ἐνταῦθα, τὸ διεξοδικῶς εἰπεῖν. Ἀσφαλίων ἐνταῦθα πλάττεται ὀτηρὸς θεράπων Μενελάου. περιστρεφὲς ὄνομα. ὃν οὐ χρὴ σφάλλεσθαι τοῦ δέοντος πρὸς τὴν δεσπότην. ὥσπερ καὶ ἐπωνὺς πρὸ αὐτοῦ, ὃν ἀληθεύειν χρεών. Ἐνίκα φάρμακον ἡ Ἑλένη. ὅτι ἴσως μὲν καὶ καθ' ἱστορίας ἐνδεικτέον, ὡς καὶ ζητούντων ὄντων παρ' αἰγυπτίοις ναρκωτικῶν τινῶν ἢ θελκτηρίων φαρμάκων μάλιστα δὲ, συμβολικώτερον ἐκληπτέον αὐτό, εἰς τὸ καθὰ καὶ μετὰ ταῦτα φανεῖται, λεσχηνείας τῆς ἐν συμποσίοις φιλικῆς ὁμιλίας. ἧς ἀνακιρναμένης τοῖς φιλοτησίοις κρατῆρσι καὶ οὐχ ἧττον ἀνασκοῦσα ὅτι καὶ ἄλλως ἴδια καὶ ἀστεῖα ζητήματα ὑποκινούσης, οὐκ ἔστι τῶν συμποσιαζόντων μεμνῆσθαί τινα τῶν ἐμπεσόντων κακῶν. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν θήβαις τῆς αἰγυπτίας, πολλὰ τῶν κατὰ τὴν Ἑλένην φέρεται ταῦτα. Ἑλένη διὸς οὖσα θυγάτηρ πολλὰ τῶν ἐν αἰγύπτῳ σοφῶν μεμαθηκυῖα, πολλοὺς λόγους εἰς τὸν οἶνον ἐμβάλλει παρακαλοῦσα τὸν ὄντα φάρμακον. ἀπῆρτο μὲν τὸ μεταξὺ τῆς πολλακιστοργίας, οὐδὲ ἀρέσκειν, ἀλλ' ὡς οἴκοθεν ἔχουσα τὴν τοιαύτην αἵρεσιν. Εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, αὐτὶ τοῦ ἐνέβαλεν. ἰδὲ θεῶν. Νηπενθές, οὐ μόνον τὸ ἐστερημένον πένθους, ἀλλ' ἰδοὺ ἐνταῦθα καὶ τὸ στερίσκον πένθους. ὅ ἐστιν ἄλυπον. Ἄχολον, τὸ ἀόργητον, ἄλλως μέντοι, ἡ ἄχολα ζῷα τὰ μὴ ἔχοντα σωματικὴν χολήν. Ἐπίληθον, ἀρίσταρχος μὲν προπαροξυτόνως γράφει, ὡς ὄνομα οὐδέτερον, ὃ δηλοῖ τὸ ἐπιλησμόν. ὁ δὲ ἀσκαλωνίτης, ὡς μετοχὴν φησὶν οὐκ ἂν προπαροξυνθῆναι. ἵνα ᾖ, ὃ ποιεῖ ἐπιλανθάνεσθαι. ὅρα δὲ ὅτι ἐν μὲν τῷ ἐπίληθον φυλάσσεται τὸ ι τοῦ λήθω αἰτιατικοῦ. ἐν ἄλλοις δὲ, ἀντ' αὐτοῦ τὸ α κεῖται τοιοῦτον τὸ λαθικηδές. καὶ ὁ λάθαργος. ἵππος ὢν αὐτὸς παρὰ τὴν ὁδὸν τοῦ ι λάθαργον. ὅς λάθαργος. πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα γενόμενος λαίθαργος, δηλοῖ μὲν, κύνα. τροπικῶς δὲ, σαίνοντα

Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ. δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἤτοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
10 Καὶ μύθοις τέρπεσθε, ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι,
Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.
Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν οἰκῆϊ ἐοικώς,
Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.
Ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων, ἤισκε
Δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
20 Τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν. οἱ δ' ἀβάκησαν
Πάντες, ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα.
Καί μιν ἀνηρώτων. ὁ δὲ, κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
Πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι,
Καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
Πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ,
Ἦλθε μετ' Ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
30 Ἔνθ' ἄλλαι Τρῳαὶ λίγ' ἐκώκυον. αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
Ἂψ οἶκόνδ'. ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν ἀφροδίτη
Δῶχ' ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
Παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε,
Οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτέ τι εἶδος.

καὶ ἐπιβουλὴν ἀθρόαν κρύφα βλέποντα. καὶ ἔστιν ἐκεῖνος, ὡς περίφασιν λαθροδήκτης, ἐκ
40 μαινὰς καὶ ... Σοφοκλῆς. σαίνουσα δάκνεις καὶ κύων λαίθαργος εἶ. Καταβρόξειεν, ἀντὶ τοῦ καταπίοι, παρὰ τὸν βρόχθον ὅς ἐστι λαιμός. ὅθεν καὶ καταβροχθίζειν τὸ καταπίνειν. Ἐφημέριος, δηλοῖ μὲν, ..., ἐν ᾗ αὖ ἡμέρα πίνοιτο. Δηιόφεν, ἐπίτασις χασμᾶται τῇ τῶν φωνηέντων ἐπαλληλίᾳ. ἵνα τῇ ἀργίᾳ τῆς ἐκφωνήσεως, δηλώσῃ παρέτασιν ... Φάρμακα μητιόεντα, ἤτοι τὰ κατὰ σύνεσιν εὐεργούμενα. ἢ τὰ δραστικὰ καὶ ὡς εἰπεῖν μήχανα. τουτέστι, βουλῆς δεόμενα εἰς ἀποφυγήν. Πολύδαμνα, τὰ πολλοὺς δαμάζοντα φάρμακα. ἢ κύριον γυναικὸς αἰγυπτίας ἡ πολύδαμνα ὡς ἡ μάθωνα, καθὰ καὶ εὐφορίων φησί. βλαψίφρονα φάρμακα δαεῖσα πολύδαμνα, κ... ὅσα μάθωνα. τουτέστι φάρμακα, ὧν ἐδίδαξεν ἡ αἰγυπτία πολύδαμνα, καὶ μάθωνα ἐκ κανώβου πόλεως. ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ ἀρχαῖον, ἐφάρμακον μὲν οἶνον καὶ ἡ παρ' αὐτοῖς ... οἶνον νέμουσα κατὰ τέλη τῇ τοῦ πατρὸς στρατείᾳ, ἐμβάλλει εἰς
50 τὸν κρατῆρα ῥίζαν, λήθης καὶ ὕπνου φάρμακα. οἱ δὲ, ἐκπίνοντο ... ἀπὸ τοῦ πόματος. καὶ ἐφθάρησαν ἀπὸ τῶν πολεμίων δι' ἔρωτα πελλαίου ... ὁμηρικὸν κρατῆρα, τὸ παρὰ αἰλίῳ διονυσίῳ παυσιπόνον ... βρῶμα φασὶν εἴτ' ἄλλο τοιοῦτον. ὃ δηλοῖ ... καὶ ὡς εἰπεῖν, νεφέλιον. Θῶνος φασὶ δὲ αὐτὸν, βασιλέα εἶναι τῶν κατὰ κάνωβον τόπων

σώματος, εὗρε τὴν Ἑλένην παρὰ Αἰγυπτίοις, καὶ πρὶν μὲν ἰδεῖν τὴν Ἑλένην, φιλοτίμως δέχεσθαι πρὸς Μενέλαον. ἰδόντα δὲ καὶ ἐπιμεγασάμενον, καὶ ἐπιχειρῆσαι αὐτῇ πρὸς βίαν. καὶ τὸν Μενέλαον γνόντα, ἀνελεῖν αὐτόν. ἀφ' οὗ καὶ πόλιν Θῶνιν ὀνομασθῆναι. καὶ τὸν παρ' αἰγυπτίοις δὲ πρῶτον μῆνα τὸν Θώθ, ἀπ' αὐτοῦ κληθῆναι. αἰλιανὸς δὲ ἱστορεῖ παραθήκην γενέσθαι Θώνιδι, τὴν Ἑλένην πρὸς Μενελάου, ἀπιόντος εἰς Αἰθιοπίαν. καὶ ὡς ἠράσθη αὐτῆς ὁ Θῶνις. καὶ ὡς ἐζήλωσεν ἡ Πολύδαμνα ἡ Πολυδάμνα, καθ' ἱστορίας. καὶ ὡς ἐξέθετο τὴν Ἑλένην εἰς Φάρον οἴκτῳ καὶ ζήλῳ, δοῦσα καὶ βοτάνην ἐχθρὰν τοῖς ἐκεῖ πολλοῖς ὄφεσιν. ἣ φυτευθεῖσα καὶ βλαστήσασα, ἑλένιον ἐκλήθη. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει ὅτι πρὸς τὸ Κανωβικὸν στόμα, Θῶνίς ποτέ τις ἦν πόλις, ἐπώνυμος βασιλέως δεξαμένου Μενέλαον καὶ Ἑλένην. Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ ὅτι Θῶνις, φύλαξ ἦν τοῦ Κανωβικοῦ στόματος. ὃς καὶ ἀνήνεγκε εἰς Πρωτέα τὴν ἀδικίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου ὅτι καὶ ἀφηρέθη τὴν Ἑλένην. ἀρέσκεται γὰρ Ἡρόδοτος, μὴ εἶναι τὴν Ἑλένην ἐν τῇ Τροίᾳ. Παιήων, θεῶν ἰατρὸς ἐστὶν ἢ Ἀπόλλωνος ὡς Ἡσίοδος δηλοῖ. εἰπών. εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐκ θανάτου σαώσει ἢ Παιήων ὃς πάντων φάρμακα οἶδε. Πληγαὶ ἀεικέλιαι, δι' ὧν σῶμα αἰκίζεται. ὅτι δέ τινες καὶ οἱ ὕστερον τοῦ ποιητοῦ. ὡς δὲ καί τινες τῶν ὑστερογενῶν, ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ὁμοφύλων ἑαυτοὺς ᾐκίσαντο κατὰ Ὀδυσσέα καὶ Σίνωνα, δηλοῖ καὶ ὁ Πέρσης Μεγάβυζος, κολοβώσας ἑαυτὸν καὶ ἄλλως αἰκίσας χάριν τοῦ Δαρείου τοῦ βασιλέως. ἱστορεῖται δὲ βασιλέως Περσῶν θεράπων ὁ καλούμενος Φίλος ὡς ὁ Δειπνοσοφιστὴς ἱστορεῖ, ἄλλον τρόπον οὕτως ἔχων. ὃς τραπέζης μὲν φησὶν οὐκ ἐκοινώνει, χαμαὶ δὲ ὑποκαθήμενος, τὰ παραβληθέντα κυνιστὶ ἤσθιε. καὶ πολλάκις διὰ τὴν τυχοῦσαν αἰτίαν ἀποσπασθεὶς τοῦ χαμαιπετοῦς δείπνου, ῥάβδοις καὶ ἱμᾶσιν ἀστραγαλωτοῖς ἐμαστιγοῦτο. καὶ γενόμενος αἱμόφυρτος, πεσὼν εἰς ἔδαφος, προσεκύνει τὸν τιμωρησάμενον ὡς εὐεργέτην. Σπεῖρα πτωχικά εἰσιν ἀμφιβλήματα. ἤτοι ῥάκη. Δέκτην ἀρίσταρχος μὲν, τὸν ἐπαίτην λέγει, παρὰ τὸ δέχεσθαι. ὁ δὲ κυκλικός φασιν ἤγουν ὁ τῶν κυκλίων ποιητὴς, ὀνοματικῶς ἀκούει τὴν λέξιν. δέκτην γενὰ κατὰ κυκλολεξίαν εἰπὼν παρ' οὗ τὸν Ὀδυσσέα λαβόντα τὰ ῥάκη, ἀμφιβαλέσθαι. πανδήμιον ἴσως τοῖς ἐν Τροίᾳ Ἕλλησιν ὄντα πτωχόν. ὁποῖος ἦν καὶ τοῖς Ἰθακησίοις ὁ Ἶρος. Ἀβάκησεν, ἔστι δὲ ἀβακεῖν, τὸ ἀγνοεῖν καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν τι βάζειν, ἀλλ' ἀπορεῖν ἐπὶ τοῦ ἀλεκτορεῖν. τὸ μέντοι ἐναντίον τοῦ ἀβακεῖν, βάβαξ, ἤτοι λάλος. μαινόμενος. ἄσωτος γάλλος, κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὃ χρῆσις καὶ παρὰ Λυκόφρονι. ὁ δ' αὐτὸς, καὶ βαβάκτης ἐκ τοῦ βάζειν. ὅθεν καὶ βάκχος φασὶν ὁ μαινάδας καὶ ἀκρατής. ὁ μέντοι ἄβαξ, ἀνάπαλιν ὡς ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ, τὸν ἄλαλον δηλοῖ καὶ ἀσύνετον καὶ ἄπορον, παρὰ τὸ μὴ βάζειν. δηλοῖ δέ φασι καὶ ζωίδιον ὁ ἄβαξ, ὅθεν ἀβάκιον ἐφ' οὗ ψηφίζουσι. Κερδοσύνην, τὴν ἐπικερδῆ λέγει βουλήν. οἱ δὲ ὕστερον, καὶ τὴν δολιότητα, ὡς ἀπὸ τῆς κερδοῦς ἥ ἐστιν ἀλώπηξ. Ἀναφῆναι, δηλοῖ μὲν τὸ δεῖξαι τὸν κατανεγρεθέντα. Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν, ἢ κατά τι ὑπερβατὸν νοητέον ἵνα λέγῃ ὅτι κατήγαγεν εἰς τοὺς Ἕλληνας φρόνιν ὅ ἐστι φρόνησιν πολλὴν συνετώτατος δόξας. ἢ καὶ ἄλλως, ἤγαγε καταφρόνησιν τῶν Τρώων πολλήν. τὴν τε Ἑλένην ὡς εἰκὸς ἀναπείσας. καὶ τὸ τεῖχος ἀναμετρήσας. καὶ τὰ Τρωϊκὰ μαθὼν βουλεύματα. καὶ τὰς πύλας δὲ γνοὺς διὰ τὸν μηχανηθησόμενον δούρειον ἵππον, ὅσον εἶχον διάστημα. ἢ καὶ τὸ παλλάδιον ἁρπάσας. οἱ μέντοι νεώτεροι, φρόνιν τὴν λείαν ἀποδέξασθαι, ἵνα καὶ λυσάμενος ἐνόστει ἐκ τῆς Τροίας ὁ Ὀδυσσεύς. Νέεσθαι λέγεται καὶ τὸ ἁπλῶς πορεύεσθαι. Εἰς τὸν ἐκ τῆς Ἑλένης ἔπαινον τοῦ Μενελάου, φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι οἱ ἄνδρες οὐχ οὕτως ἐπὶ φθοραῖς γυναικῶν ἀγανακτοῦσιν, ὡς ἐπὶ ταῖς αἱρέσεσιν. ὅτι δηλαδὴ αἴσθονται ὑπ' ἄλλον παρευδοκιμούμενοι παρ' αὐταῖς. ὅθεν Ἑλένη ἐπαινεῖ τὸν ἄνδρα τε εἰς νοῦν καὶ εἶδος οὐδὲν ἐξημαρτηκέναι ἐκβάλλεται ὡς ὑπερβεβηκότα τὸν τοῦ Πάριδος εὐμορφίαν.

Ὑποκρῖναι. ὅ ἐστιν ἀποκριθῆναι.

ὅπερ ὑποκρίνεσθαι φασὶν ἀλλαχοῦ ὁ ποιητής. Ὁ μῦθος, φασὶν ἐμμεμαθηκὼς παραδίδωσι τὴν Ἑλένην. ὅθεν καὶ ἐχώ φασι καλεῖσθαι αὐτὴν, μὴ δῶρον αὐτὸ λαβεῖν ἐξ Ἀφροδίτης ὅτι εἰς γάμον ἐξεδόθη τῷ Μενελάῳ, ὡς ἂν εἴποι τις πρὸς δήλωσιν ὁ αἰνὶξ ἀπενοεῖσαι, ἐξελέγχειν ἔχει αὐτὴν διὰ τῆς φωνῆς εἰκασμῷ, ὑποκρινομένη τὴν ἐρωμένην. Ξεστὸν, τὸν δούρειον λέγει ὅ ἐστι τὸν ξύλινον. ξύλον δὲ ἴδιον τὸ ξέεσθαι.	Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·	40
	Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γύναι κατὰ μοῖραν ἔειπες.	
	Ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε	
	Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν,	
	Ἀλλ' οὔ πω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,	
	Οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.	
	Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ	
	Ἵππῳ ἐνὶ ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι	
	Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.	
	Ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε. κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε	
	Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.	50
	Καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελος ἕσπετ' ἰούσῃ.	
Τὸν Δηΐφοβον νοητέον ἀκολουθεῖν τῇ Ἑλένῃ, ὡς ἄν εἴ τις ἐνδοθεν	Τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,	
	Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,	

φωνὴ

φωνήσοι, μὴ ἔχοι κρύψαι τὸ γενόμενον ἡ Ἑλένη. φασὶ δὲ αὐτὴν θανόντος πάριδος ἀναγκάζεσθαι τῷ ἑλένῳ. ὡς τῶν παραληφθέντων ἀδελφῶν κρείττονα. ὃ καὶ μενέλαος δηλοῖ, θεοείκελον ὀνομάσας αὐτόν.

Περίστεξας, ἀντὶ τοῦ περιελθοῦσα. περιεψάφησας. Κοῖλον λόχον, ἀστείως εἶπε τὸν δούρειον ἵππον. ἄτοπον μέν τοι τὸ λαμπρῶς ἐθέλειν φράζειν, καὶ βαθὺν δόλον προσεῖπεν ἂν αὐτόν. καὶ ἄδου ἵππος. καὶ εἴη τοιοῦτον. ἀστείως δὲ καὶ σοφοκλῆς. ὃς λέγεται, ὕπουλον εἰπεῖν τὸν δούρειον ἵππον. περιεργνὼν αὐτὸ, ἐκ τοῦ σκωπτικῶς λεγομένου ὑπούλου ἤθους τοῦ κατ' ἄνθρωπον μὴ ὑγιῶς ἔχοντα τοῦ τρόπου, ὡς ἀπὸ ἑλκῶν ἀδοκοῦντα ὑγιᾶσθαι, οὐκ εἰς παντελὲς φασὶ καθαρεύει. ὁ δὲ τοιοῦτος ὕπουλος, καὶ σκοτομήδης ὑπὸ τῶν παλαιῶν σκώπτεται. καὶ χθόνιος, ὡς διὰ δόλον στυγνὸς ὢν ἢ κατηφής. καὶ σκοτοβόρος, ὡς ὑπὸ σκότῳ βιβρώσκων τὴν [illegible]. Μάσταξ, οὐ μόνον ἡ τροφὴ, ἀλλὰ καὶ τὸ στόμα ὡς ἐνταῦθα. παρὰ τὸ μασᾶσθαι δὲ γίνεται καὶ ἀμφότερα. τινὲς δὲ, καὶ τὸ χεῖλος οὕτω φασίν. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηνται καὶ μάστακες αἱ ἀκρίδες. καὶ λέγεται κεῖσθαι τοῦτο παρὰ σοφοκλεῖ ἐν φινεῖ. ἐκεῖ δὲ, ἐμφέρεται καὶ ὅτι μάσταξ αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω χείλους τρίχες. πάππος δὲ, αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω. ἔνθα σημείωσαι ὡς ὁ παρὰ τοῖς ἄλλοις κοινῶς λεγόμενος μύσταξ διὰ τοῦ υ, μάσταξ ἐκεῖσε διὰ τοῦ α γράφεται. αἴλιος δὲ διονύσιος, καὶ μασταρύζειν φασὶ τὸ κακῶς μασᾶσθαι καὶ βλακικῶς. Ἄλγιον ἐλλειπτικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ, ἀλγεινόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. Στορέσαι τάπητας, ὑπόκεινται γὰρ τοῖς ῥήγεσιν οἱ τάπητες ὡς ἡ ἐτυμολογία δηλοῖ. παρὰ τὸ πατεῖσθαι γὰρ γίνονται.

Πρόδομον λέγει, τὴν αἴθουσαν. Τὸ ἐκ λαμπάδος ἤτοι δᾴδων φῶς, δάος λέγει. ἤτοι, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι. ὡς εἴπῃς εἶπε φάος. Τανύπεπλον λέγει, τὴν εὐτραφῆ καὶ πλάθουσαν. τεταννυσμένου γὰρ οὕτω τοῦ σώματος, ἀνάγκη συνεσχηματίζεσθαι καὶ τὸν πέπλον. ἄλλως μοί τι τὸ τανύπεπλον, βαρβαρικὸν εἶναι φασί. Δήμιον ἢ ἴδιον, τουτέστι δημόσιον ἢ ἰδιωτικόν σου τὸ πρὸς ἐμὲ χρέος. τοῦτο γὰρ ἡ χρειώ.

Κληηδόνα. καὶ ἔστι παρὰ τὸ κλέος καὶ κληδὼν καὶ κληηδών. ὧν ἑρμηνεία, ἡ φήμη καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ ὀμφὴ καὶ ὁ μαντικὸς λόγος. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ κλέος τὸ κλείζω. ἀπ' αὐτοῦ δὲ κατὰ ἔκτασιν τὸ κληίζω. καὶ ἐξ συναιρέσει, κλῄζω.

Πάντων ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ τυδείδης καὶ δῖος ὀδυσσεὺς
80 Ἥμενοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
Νῶι μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε,
Ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι,
Ἀλλ' ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες ἀχαιῶν.
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
Ἤθελεν. ἀλλ' ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας ἀχαιούς.
Τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε παλλὰς ἀθήνη.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
80 Ἀτρεΐδη μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν.
Ἄλγιον. οὐ γάρ οἵ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
Ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
Ὣς ἔφατ' ἀργείη δ' ἑλένη δμῳῇσι κέλευσε
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
30 Δέμνια δ' ἐστόρεσαν. ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ αὐτόθι κοιμήσαντο,
Τηλέμαχός θ' ἥρως, καὶ νέστορος ἀγλαὸς υἱός.
Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο.
Πὰρ δ' ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
Εἵματα ἑσσάμενος. περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
40 Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε τηλέμαχ' ἥρως
Ἐς λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ἀτρεΐδη μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
Ἤλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
Ἐσθίεταί μοι οἶκος. ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα.
Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος. οἵ τέ μοι αἰεὶ
Μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
50 Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.

Ἔλαφοι μὲν ἀπεικότως αἱ νουθετοῦσαι τῶν μνηστήρων γονεῖς. οἱ ἀνάλκιδες αὐτοὶ ὄντες, ἀγεννεῖς τόπους νεβροὺς ἀφεῖναι εἶεν, παρὰ τὸν τοῦ Ὀδυσσέως οἶκον. διὸ καὶ ὕστερον κτεινομένοις, οὐκ ἐπαμύνουσι. Ξύλοχος, ὡς εἴ τις εἴποι, κοίτη. τόπος ὀρεινὸς κατάσκιος. Νεβροί, οἱ ἁπλῶς ἔτι ἔλαφοι. ὧν ἐτυμολογία, ἐκ τοῦ, νέον βορᾶς οὐ χρείαν ἄρχεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι βορᾶς ἔτι διὰ τὸ θηλάζειν. ἢ καὶ παρὰ τὸ μήπω ἔχειν περιύβριστα. Νηγενέας, πωτόν ἐστι τῶν νεογνῶν, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νεογιλούς. οἱ νεογνοὶ ὄντες. Κνημοὶ ὀρεινοὶ τόποι, οἱ μετὰ τοὺς πρόποδας ἀναστρέφω. Ἐξερέεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐρωτᾷ. ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ, ἐξερευνᾷ. Ἄγκεα τόποι ὀρεινοὶ ἀνακείμενοι οἵ εἰσι χαμαλοί. ταπεινοί. καὶ ὡς οἱ παλαιοί φασι, φάραγγες. κοῖλοι τόποι. κλίματα ὀρῶν. ἐν οἷς ὑγρότητος συλλεγομένης, πόαι φύονται εἰς λόχον ὕλης ἐπ' αὐτῶν ἀνάκειται. Εὐνὴ ἐλάφου, ἡ διατριβὴ καὶ ὡς εἰπεῖν, κοίτη. ὅθεν καὶ θῆρες ὑλαῖοι. Φιλομηλείδην φασὶν οἱ ἀκριβέστεροι Λέσβου βασιλέα τὸν Φιλομηλείδην. ὃς τοὺς παριόντας εἰς πάλην προσκαλούμενος, ἐπεὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς ἐκεῖ προσορμισθέντας. καὶ ὡς μὲν κατεπάλαισεν, Ὅμηρος ἐνταῦθα ἱστορεῖ. ἕτεροι δέ φασι, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης δόλῳ ἀνελόντες αὐτὸν, καταγώγιον ξένων τὸν αὐτοῦ τάφον ἐποίησαν. Κεχάροντο πάντες Ἀχαιοί, τὴν τῶν ἀγώνων φύσιν δηλοῖ. ἐν οἷς οἱ φιλέταιροι καὶ ἄλλως οἰκεῖοι, χαίρουσι τὸ κλέος διδόμενοι τῶν νικησάντων. Ὁμιλεῖν οὐ μόνον φιλικὴ λέξις ἀλλὰ καὶ πολεμική. Παρακλιδὸν τὸ παρὰ γραμματικῶς καὶ κατ' ἔγκλισιν τῆς ἀληθοῦς, ἐκ τοῦ παρακλίνω. Παρὲξ, ποτὲ μὲν, τοπικῶς νοεῖται ὡς ἐν τῷ, παρὲξ ἅλα, ποτὲ δὲ, κατά τινα ποιότητα, ὡς ἐνταῦθα ἐν τῷ, παρὲκ νόον ἤγαγε. δηλοῖ δὲ καὶ νῦν τὸ παρὲξ, ἐγγύτητα μὲν, διὰ τὸ παρὰ προθέσεως διάστασιν δὲ, διὰ τοῦ ἐξ. καὶ ἔστι παρὲξ μὲν εἰπεῖν, τὸ ἔξω μὲν ἀληθείας ἐγγὺς δὲ ὅμως αὐτῆς τῇ πιθανότητι. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ ἀπατᾶν. ὅπερ ἐστὶ κυρίως, τὸ πάτου ἤτοι τῆς τρίβου παρατρέπειν τὸν ὁδεύοντα. Αἴγυπτον, παρὰ τὸ αἶγας πιαίνειν ἐτυμολογοῦσί τινες παλαιῶν. οἱ δὲ αἰγύπτιον εἶναι νεῖλον, τὰ μὲν ἄλλα σημειώματα ἐκθέσθαι, μυρία τε ἐστὶ λόγου τετριβῆ, ἀρκεῖσθαι δὲ πρὸς τὸ παρὸν ἐν μετρίῳ φάναι, ὅτι τὸ

Τούνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένου. πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
Ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νηγενέας γαλαθηνοὺς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
Ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω.
Ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
Ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας.
Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
Νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτου προπάροιθε. φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι.
Τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
Ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν ὄπισθεν.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐΐσας
Ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
Ἔνθά μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοί. οὐδέ ποτ' οὖροι
Πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
Πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Καί νύ κεν ἤϊα πάντα κατέφθιτο καὶ μένε' ἀνδρῶν,
Εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καί μ' ἐσάωσε,
Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος
Εἰδοθέη. τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα.
Ἥ μ' οἴῳ ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων.

γελῷον ὕδωρ πλησιεστάτου καὶ γλυκύτατον. εἰ καὶ μὴ πᾶν γλυκὺ ὕδωρ πολύγονόν ἐστιν ἀλλὰ οἷα τῶν γλυκίων ὑδάτων, καὶ ἄγονα. καὶ ὅτι λύει τὰς κοιλίας τῶν πινόντων, μεῖξιν ἔχον νιτρώδη. καὶ ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν, τὸ κατὰ τὸν νεῖλον ὁ ἐν τοῖς ἐκεῖ βασιλεὺς μόνος ἔπινεν ὕδατος. ὃν δέ φασι βασιλεῖ ἐξαίρετον, καὶ

Ἀλλ' αἰεὶ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον

Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.

Ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα, ἔπος φάτο, φώνησέν τε.

Νήπιός εἰς ὦ ξεῖνε λίην τόσον, ἠδὲ χαλίφρων,

Ἦε ἑκὼν μεθιεῖς, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,

10 Ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ

Εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.

Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.

Ἐκ μέν τοι ἐρέω ἥτις σύ πέρ ἐσσι θεάων.

Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω

Ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,

Ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,

Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.

Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων.

20 Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.

Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτὴς,

Ἀθάνατος, Πρωτεὺς αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης

Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς.

Τὸν δέ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι.

Τόν γ' εἴπως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,

Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,

Νόστον θ' ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.

Καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι διοτρεφὲς αἴκ' ἐθέλῃσθα,

Ὅττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,

30 Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.

Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.

Αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,

Μήπως με προϊδὼν ἠὲ προδαεὶς, ἀλέηται.

Ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.

Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων.

Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

τὸ ἀπ' αἰγύπτου ἅλας ἀμμωνιακὸν αὐτῷ πέμπεσθαι. καὶ μὴν καὶ τὸ ἐλαίῳ ἀκανθίνῳ χρῆσθαι μόνον λέγουσι. πολυάριθμοι δέ εἰσι καὶ οἱ ἐν τοῖς ἐκεῖ τόποις. τὸ γοῦν ἐν ἀλεξανδρείᾳ βασιλικὸν πάνυ πολὺν πλοῦτον πορισάμενόν τε, ἐπάγεται. ποία γοῦν βασιλεία οὕτω πολύχρυσος; μόνος γὰρ ὡς ἀληθῶς ὁ χρυσορρόας καλούμενος νεῖλος, μετὰ ῥοφοῦν ἀφθόνων, καὶ χρυσὸν ἀκίβδηλον κατασφέρει ἀκινδύνως γεωργούμενον, ὡς πᾶσιν ἐξαρκεῖν ἀνθρώποις, δίκην πεπτωκότων πιμπλάμενον πᾶσαν γῆν. διὸ καὶ ὁ βιζάντιος ποιητὴς τῶν μαίων ἐπικαλούμενος αὐτὸν, αἰγύπτιε ζεῦ φησι νεῖλε εἰς ταυτὸν ἄγων δία καὶ νεῖλον, διὰ τὸ ζωογόνον τὸ ἐξ ἀμφοῖν. Πολύκλυστον πόντον κατ' ἐνέργειαν ἐσοικὴν λέγει, ὃν αἰγυπτιακὸν δέ ἐστι τὸν προπάροιθεν αἰγύπτου τουτέστι τοῦ νείλου, ὡς τοιοῦτον ἀληθῶς ὄντα κατὰ τὴν πεῖραν τῶν καὶ ἰδόντων καὶ παθόντων. Περὶ φάρου, ἱστορία φέρεται κατὰ τοὺς παλαιοὺς περὶ ἀποκλειδῆ, ὡς ἐλεῖν πόθῳ μενελάου λάθρα ἐξελθοῦσα τῆς πόλεως ὅτι κατέχων αὐτὴν ὁ πρωτεύς. καὶ καρικὸν εὑροῦσα πλοῖον, ἔπεισε τὸν ναύκληρον φάρον ἀπαγαγεῖν αὐτὴν εἰς λακεδαίμονα. χειμῶνος δὲ ἐπιγενομένου, ἐλθεῖν αὐτὴν εἰς αἴγυπτον. ἔνθα, τὸν φάρον ὑπὸ ὄφεως θανεῖν. τὴν δὲ, θάψασαν αὐτὸν, ὅτι τὴν νῆσον ἀπ' ἐκείνου ὀνομάσαι. ὁ δὲ γεωγράφος, φησὶ τὴν φάρον, πελαγίαν ὁ ποιητὴς λέγει. ὅπερ δηλοῖ τὸ, νῆσος πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ. καὶ ταῦτα, πρόσγειον νῦν οὖσαν δὴ τὴν πρὸ χειμῶνος.

40 οἷα ἐξεπιπροσθείσης τῆς μεταξὺ θαλάσσης. ὁ πεπαυμένος καὶ ὁ αἰγύπτιος, δῶρον ἐστὶ τοῦ νείλου λέγεται. τετραμόχθος ὁ αἰγύπτιος κατά τι δόγμα καὶ κατὰ ἡρόδοτον, ὧν λίμνεον δὲ καὶ εὔυδρον ὁ ποιητὴς τὴν φάρον ἱστορεῖ. Ἀλιαιές, ἐπίθημά ἐστι τοῦ, ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. ὑγρὸν δὲ πρὸς διαστολὴν ἑτέρων ξηρῶν ἀνέμων. δι' οὗ πνέουσι διὰ θαλάσσης. γίνεται δὲ περὶ τὴν ἅλα καὶ ὁ ἄπο τὸ πνεῖν. ἐξ οὗ οὐ μόνον οὕτως ἐστὶ ἄνεμον, καὶ ἄσυρον κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ κῦφον, ὅθεν καὶ κάσυροι μέμνηται παρ' αἰσχύλῳ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἱεράμενος ἀὴρ ὁ εἰς πτοίαν τῶν ἐρώτων ἐραστῶν. Νηῶν πομπῆες, ἑτοίμη ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ, οὖροι πνέοντες. οὖρος δὲ, παρὰ τὸ ὀρούειν ὅ ἐστι προορμᾶν καὶ προπέμπειν τὴν ναῦν. Περὶ πρωτέως, ἱστόρηται ὅτι ἀνὴρ ἦν τις μεμφίτης, ὃ κατὰ ἑλλήνων γλῶσσαν, ὄνομα πρωτεύς. οὗ καὶ τέμενος ἐν μέμφει κατὰ ἡρόδοτον, κάρτα καλὸν καὶ εὖ ἐσκευασμένον. Εἰδοθέαν, εὐρυνόμην φασὶ γράφειν ὁ ζηνόδοτος. ἔζοντι, ἀντὶ τοῦ, ἐπιπόνως ζῶντι. Γναμπτοῖσιν ἀγκίστροις. καθ' ὅμοιον λόγον καὶ πολυαγές τι λέγεται. πολυάγητον ἤτοι πολυκλαστὴ καὶ γνάμπτεται ὅ ἐστι κάμπτεται. ὅτι μιχθεὶς ἀμε-

50 λεῖ τις τῶν συμφερόντων κατὰ τὸν ποιητήν. ὁ νήπιος ὤν. ὁ χαλίφρων ὁ ἑκὼν μεθιείς ἐστι δὲ νήπιος μὲν, ὁ ἔτι κατὰ παῖδας φρονῶν. χαλίφρων δὲ, ὁ μὴ παῖς μὲν ὅλως δὲ μὴ πυκνὸς ἀλλὰ χαῦνος καὶ τὰς φρένας κεχαλασμένος. ἑκὼν δὲ μεθιεὶς ὅτι μεθήμων, ὃ τούτων μὲν μεσαίτερον, ἄλλως δὲ ἀμελημένος καὶ ῥάθυμος. Θαλάσσης βένθεα, περιφραστικῶς ἡ θάλασσα. Προϊδὼν, ἀναθεὶς τὸ κατὰ θεὸν. τὸ δὲ προδαεὶς, εἰδυῖαις προγνωστικῶς.

Θεσπιδαὲς πῦρ. ὑγρὸν καιόμενον καὶ λάμπον κατὰ τὸ θεῖον πεσόν. ὅ ἐστι κατὰ τὸ κεραύνιον πῦρ· ὃ καὶ θεῖον ὄζειν λέγεται. Μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεὶς, ἔοικε δηλοῦν, ἢ ἐν σχήματι ὑγρῷ μορίου ἐξιέναι τὸν Πρωτέα εἰς αἰγιαλὸν, ἢ ὡς οἷα νέφει τινὶ καλυπτόμενον ἐν ἀγκάλῃ κύματος. Φῶκαι ὅτι μὲν χρήσιμαι πρὸς μαγικὰς γοητείας, φασὶν οἱ σχολιασταί. νέποδες δὲ αὗται, οὐ κατὰ τοὺς ἰχθύας ὡς ἄποδες, ἀλλ' ὡς ὀλιγόποδες ἤτοι μικρόποδες καὶ διὰ τοῦτο ἐγγὺς ἀπόδων. καὶ ἐπιπολάζει τοιοῦτον στερήσεως εἶδος ἐν τῇ παρὰ τοῖς λυκίοις μέχρι καὶ νῦν. οἳ χελιδόνας τινὰς ἃς οἱ ἰδιῶται προχελιδόνας φασὶν, ἐκεῖνοι καλοῦσιν ἄποδας, οὐ δὴ παντελῶς στερουμένας ποδῶν ἀλλ' ὀλιγόποδας ἤτοι σμικρόποδας. δῆλον δὲ ὅτι τὸ α καὶ ἐπὶ ὀλιγότητος λέγεται. τινὲς δὲ, νέποδας φώκας φασὶ, παρὰ τὸ περὶ νέειν ὅ ἐστι νήχεσθαι. ἵνα εἶεν φῶκαι νηξίποδες. τινὲς δὲ ὑρέθησαν, τόπῳ συγγενικῷ οὕτω φασθῆναι. νέποδες γάρ φασι θαλάσσης αἱ φῶκαι, ὅ ἐστι τέκνα. νέποδες γὰρ κατά τινα γλῶσσαν, ὁ ἀπόγονος. Ἁλοσύδνη, ὁ μῦθος μὲν οἶδε ταύτην τῶν νηρηΐδων. ἕτεροι δὲ, ἀμφιτρίτης ἐπίθετον αὐτὸ νοοῦσι. Ὀλοφώϊα κυρίως, τὰ ὀλεθρευτικὰ φωτῶν ἤτοι ἀνδρῶν. ἃ ἄπερ ὄλλυσιν οἱ φῶτες φασὶν εἶναι. νῦν δὲ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ, δεινὰ καὶ ἐκφοβητικά. Ἔπεισιν, ἐπισκέψεται ἤγουν ἀντὶ μέλλοντος τοῦ ἐπελεύσεται. Πεμπάζειν, τὸ κατὰ πέμπε ἤγουν πεντάδα ἀριθμεῖν. αἰολικὴ δὲ λέξις τὸ πέμπε. τουτέστι πεμπάζειν καὶ ἀριθμεῖν. Ἑρπετὰ ἀπὸ μέρους τὰ ζῶα δηλοῖ. Ἰστέον ὅτι τὰ κατὰ τὸν πολυειδῆ τοῦτον Πρωτέα, οἱ μὲν ἀνάγουσι πρὸς ἀρχεγονίαν ἀλληγορίαν, φάμενοι Πρωτέα τὴν πρωτόγονον εἶναι ὕλην, τὴν τῶν εἰδῶν δεχάδα. τὴν ἐνεργείᾳ μὲν ἔχουσαν μηδὲν τῶν εἰδῶν. δυνάμει δὲ, τὰ πάντα. στοιχεῖα δὲ δηλαδὴ, ἃ δὴ τοῦ πυρὸς αἰνίττεται καὶ δὴ τοῦ ὕδατος καὶ δὴ τοῦ γεωχαροῦς δράκοντος καὶ δὴ τοῦ ἀεροδρόμου ὑψιπετάλου δένδρου. καὶ οὐ στοιχεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ ζῶα. καὶ ἕτερα τὰ κατὰ κόσμον. ὃν δὴ Πρωτέα, καλῶς λέγεται ἡ εἰδυῖα ἐκφαίνειν δὴ τὸ ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς ἐνέργειαν προαγωγῆς. ἤγουν ἡ κίνησις ἡ εἰς εἶδος δέειν αὐτὸν καὶ κινεῖσθαι μηχανωμένη. ἕτεροι δὲ, φασὶ τὸν τρόπον συμβολικῶς παραδηλοῦν δὴ τὸν κατὰ τὸν Πρωτέα μῦθον, τὰ κατὰ τὴν ἀληθῆ φιλίαν. ὅτι οὐκ αὐτόθεν θεραπεία παρά γε τοῖς ἐχέφροσιν, ἀλλὰ μετὰ πεῖραν λίαν πάνυ συχνήν. δοκιμάσει τοίνυν ὁ ἐχέφρων τὸν προσιόντα, μή πη κόλαξ εἴη. μὴ ἄρα ἐχθρός. μὴ κερδαλέος. μὴ ἐπὶ κατὰ γέλωτι. πειράσει δὲ πῶς; καὶ ὕδωρ δηλαδὴ γινόμενος. ὅ ἐστι, σπεύδοντι ποτὶ καὶ ὡς ὁ τραγικὸς φησὶ δηρῷ, δολιωθαίνων τῷ δοκεῖν, τὴν μετ' αὐτοῦ φιλίαν. καὶ εἰς πῦρ δὲ μεταπίπτων, ὅ ἐστι θυμικῶς προσφέρεσθαι προσποιούμενος. καὶ εἰς δράκοντα ἐλιττόμενος, ὡς τὸν κατὰ ψυχὴν κινημάτων ὑγρῷ καὶ πολυελίκτῳ. καὶ ὅλως, παντοῖος εἰς πεῖραν προφαινόμενος ὡς τὴν αὐτοῦ θηρωμένῳ φιλίαν. κἄπειτα ἂν ἐκεῖνον ἴδοι δραττόμενον αὐτοῦ ἐγκρατῶς, καὶ ἐχόμενον ἀστεμφῶς τ' ἔπλεόν τι θυμῷ, καὶ προσμένοντα, καὶ πιέζοντα, καὶ τὴν φιλίαν αὐτοῦ προσκαλούμενον, τότε δὴ μετὰ μακρὰν πεῖραν, ὁμιλήσει αὐτῷ ἱλαρῶς πρὸς ὀρθότητα. τινὲς δὲ, τὸν τῆς θαυματοποιιῶν τέχνης καὶ τὸ εἰρημένον Πρωτέα ἔθεντο. καθ' ἣν ἐθαυμάζετο καὶ κρατιστίνης ὁ Φλιάσιος. ὃς πῦρ τέ φασιν αὐτόματον ἀνέφαινε. καὶ ἄλλα ἐπιχειρῶν φάσματα δι' ὧν ἀνθρώπων ἐξίστα διάνοιαν. ἦν δὲ τοιοῦτος, καὶ τις ξενοφῶν. καὶ σκύμνος ὁ ταραντῖνος. καὶ φιλιππίδης ὁ συρακούσιος. καὶ νυμφόδωρος ὁ πρῶτος ῥηγῖνος εἰς δηλίαν σκέψας. ἄλλοι δὲ, καὶ ὀρχηστὴν τὸν αἰγύπτιον τὸν Πρωτέα παρέδοσαν, εὐλύγιστόν τινα. καὶ πολυσχημάτιστον. καὶ ὑγρὸν τὴν κίνησιν. καὶ κοῦφον καὶ ἀλτικόν. Πορφύρειν, τὸ σφοδρῶς διαλογίζεσθαι. κραδίη πόρφυρε. τουτέστι διενοεῖτο. ἐταράττετο. οὐκ ἀεὶ δὲ σαφῶς παρα-

Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ,
Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Πνοιῇ ὑπὸ ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς.
Ἐκ δ' ἐλθὼν, κοιμᾶται ὑπὸ σπέεσι γλαφυροῖσιν. 10
Ἀμφὶ δέ μιν, φῶκαι νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης
Ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
Ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Εὐνάσω ἑξείης. σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
Τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσσέλμοισιν ἄριστοι.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
Φώκας μέν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἠδὲ ἴδηται,
Λέξεται ἐν μέσσῃσι, νομεὺς ὣς πώεσι μήλων, 20
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότ' ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε.
Αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
Πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἑρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὲς πῦρ.
Ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
Ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσι,
Τοῖος ἐὼν οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότε δὴ, σχέσθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα
Ἥρως. εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅς τίς σε χαλέπτει. 30
Νόστον θ' ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς εἰποῦσ', ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ὅθ' ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν
Ἤϊα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.

παραγγέλλειν τὸ πορφύρειν σημαίνει, ἀλλά τι καὶ ἕτερον μεῖζον. Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθα. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν νυκτῶν ἐμβρωμάτων, δόρπος λέγεται. Ἠθεῖν ὁρμὴν πράξεως. Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα. οὐκ ἔστι δὲ ἄρα ἀμβροσία ἐνταῦθα, ἡ ἀγαθὴ ἐλπίς. τὸ δηλοῦν τοῦ ἐκ τοῦ λόχου ἐλπίζειν εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθεῖν. μυθικῶς λέγει. νῦν οὐ θεοπρεπὴν ἀλλ' εὐῶδές τι ἡ τοιαύτη ἀμβροσία. Γλάφυ δὲ κοιλαίνειν δηλοῖ καὶ ὡς λειότερόν ἐστι τὸ γράφειν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν. καὶ ὅτι ἐπὶ λογικῆς τινος γραφῆς ἔστιν ὅτε τίθεται, ὡς δηλοῖ ἡ παρὰ Παυσανίᾳ τό, τοῦ ἀνδρὸς ἀποσπάμενον τι κ' ἀπογλυφάμενον. οἷον, ἀπείξεσαι καὶ ἀπολέψαι ὡς ἀπὸ βιβλίου. Ἔνθα αὐτόταδε λόγος, ἀντὶ τοῦ, ἐνταῦθα περὶ τὴν τῶν δερμάτων ἐπιβολήν.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
10 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Ἤϊα, πολλὰ θεοὺς γουνούμενος. αὐτὰρ ἑταίρους
Τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
Τόφρα δ' ἄρ' ἥ γ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε.
Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα, δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἁλίῃσιν,
Ἧστο μένουσ'. ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς.
Ἑξείης δ' εὔνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
20 Ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο. τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.
Τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ.
Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα,
Ἡδὺ μάλα πνείουσαν. ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
Πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ.
Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες. αἱ μὲν ἔπειτα
Ἑξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός. εὗρε δὲ φώκας
30 Ζατρεφέας. πάσας δ' ἄρ' ἐπῴχετο. λέκτο δ' ἀριθμόν.
Ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
Ὠΐσθη δόλον εἶναι. ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Βάλλομεν. οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης.
Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος.
Αὐτὰρ ἔπειτα, δράκων καὶ πάρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς.
Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
Ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων ὀλοφώϊα εἰδώς,
40 Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπε.
Τίς νύ τοι Ἀτρέος υἱὲ θεῶν συμφράσσατο βουλάς,
Ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;

Εἰναλίῳ κήτεϊ, περιφραστικῶς φώκην δηλοῖ, οὐ μὴν τὸ ἁπλῶς κῆτος. Ὤλεσε κήτεος ὀδμήν· ἀντὶ τοῦ ἀλλοίωσιν ἢ ὄλεθρον. οὐ γὰρ ἦν αὐτὴν ὅλως ἀπολωλέναι τελέως.

Ἠοίην λέγει τὴν ἀπὸ πρωΐας ἕως ἕκτης ὥρας ἡμέραν. ὁμοίως τῷ, ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ. ταυτὸ γὰρ ἐκεῖ τὸ ἠώς, καὶ ἐνταῦθα τὸ ἠοίη. πλὴν ὅσον ἐκεῖνο μέν, περιεκτικώτερον καὶ ἀνελλιπές. τοῦτο δέ, περιφραστικόν καὶ κατ' ἔλλειψιν νοούμενον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἠὼς ἠόος, γίνεται ἠοῖος ὁ πρωϊνός. ἔτι δὲ καὶ ὁ ἀνατολικός. ὡς τό, οἴχονται πρὸς ἠοίους τῶν Λιβύων. ἐκ δὲ τοῦ ἠοῖος, ἠοίη ἐλλειπτικῶς, οὐ τῷ ῥυθέσης ἠοῦς κατὰ τὰς ἀρχὰς ἢ αὔξησιν ἔτι οὔσης. Ἡ τῶν πολυκεφάλων θεραπεία, πλατεῖαν τὴν φιλαρχίαν ὑπερβάλλει νοεῖν, καὶ τὸ ἐν σκάμμασι πολύβολον. καὶ τὸ ποικίλον ἐν μηχαναῖς. καὶ μάλιστά φασι ταῖς κακοτροπίαις. φαντάζει δὲ τινας καὶ κόλακας ἐπιτηδείους. δι' ὅσα καὶ ἴσως κεφαλαί φασιν ἀρχικαί, τοῖς αὐτῶν ὑπομνήμασι ἐπίκειται. τοιοῦτον γάρ πως ὡς εἰκός, ὁ τυφὼς καὶ ἡ ὕδρα. καθὰ τὰ ἐς πολυμορφίαν, εἰς ὅμοιον ἥκουσι περιπνέουσί τε καὶ ἔμπουσα. δοκοῦσι δὲ πολυκέφαλοι, καὶ αἱ μυθεύονται καὶ ὅσα πολλὰ βλέπουσι τῇ συγχύσει τῆς ὁράσεως. ἔμπειρος γοῦν τις μέθυσος παρὰ μυθαρίῳ παίζει κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ νεωκρατίσκου σοφοῦ, οὕτως. ὅλον ἐπίνομεν τὴν νύκτα. καὶ σφόδρα ἄκρατόν μοι δοκῶ. ἀνίσταμαι γοῦν τέσσαρας κεφαλὰς ἔχων. Ἔνδιος, δηλοῖ μὲν τὸν μεσημβρινόν, ἤτοι τὸν ἐλθόντα περὶ μεσημβρίαν, ὥραν ταύτην θερμήν, ὅτι ἐστὶν ἰδίως δ' ἐστὶν, ἰδρῶς ἡλίου καιόντος. ἵνα οὖν ἔνδιος, ὁ οἱονεὶ ἔνδιος. ὅθεν καὶ ἰδός φασι τὸ θερινὸν καῦμα. καὶ καῦμα ἰδαλιμον. ὅτι δὲ ἔνδιος ὁ μεσημβρινός, ἐδήλωσεν αὐτὸς Ὅμηρος, προειπών, ὅτε ἥλιος ὁ ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβαίνει. ὅτι δὲ ἔνδιον ὑδάτων ὅρος λέγεται καὶ ἡ διατριβή, δηλοῖ ὁ ποιητής, οὐδὲ τε περιεστῶν τὰς διατριβάς. οὐκ ἂν δὲ ἀπάδοι, ἔνδιον ἑρμηνεύεσθαι καὶ τὸ ὡς εἰπεῖν
50 οὐράνιον. ἵνα ᾖ ὁ πρωϊνός, ἐναλλος μέν, τὰ πρώην. ἔνδιος δέ, τὰ περὶ μεσημβρίαν, ὡς τηνικαῦτα ἔνδιος ἤτοι ἀέρος ἐλθών, ἐπικῶς φάναι. διὸ καὶ ἔνδια οὐχ ἁπλῶς αἱ ὁπωσδήποτε διατριβαί, ἀλλ' αἱ πρὸς γοῦν καὶ τὸν κατ' αὐτὴν ἀέρα. ἔνθα μυθικῶς ἡ ἀρχὴ κεκλήρωται περὶ Διί. Λέκτο δ' ἀριθμόν, ἀντὶ τοῦ ἠρίθμησε. τὸ δὲ λέκτο καὶ αὐτός, ἀντὶ τοῦ εὐνάσθη ὡς εἰς ὕπνον.

Γαρ

Παρατροπέων ἀγορεύεις, ἀντὶ τοῦ παρατρέπων καὶ δι' παραπλανῶν. Ἀναβαίνειν καὶ ἐνταῦθα, τὸ ἐκ τοῦ λιμένος ἀνάγεσθαι ὅ ἐστιν ἀναπλεῖν. Διιπετέος ποταμοῖο λέγει, ὃν Αἴγυπτον ἔγνων τὸν Νεῖλον. τὸ διιπετὴς προσαρμόζει τῷ Νείλῳ, εἴπερ τῷ ἄλλῳ. χειμάρρων γάρ φασιν ἐπίθετον τὸ διιπετής. τοιοῦτος δέ πως καὶ ὁ Νεῖλος ἐξ ὄμβρων δοκῶν θερινῶν πληροῦσθαι ὡς τινὲς ἐδόξαζον. διιπετοῦς ὅ ἐστιν ἐκ Διὸς πληρούμενον. ἐκ γὰρ τῶν ἐν Αἰθιοπίᾳ γινομένων θέρους σφοδρῶν ὑετῶν, πληροῦται ὡς καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Εὔδοξός φασι. Ὄλεθρος ἀδευκὴς, οὐ μόνον ὁ ἀγλευκὴς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀδόκητος, ἐκ τοῦ δέκω. Ἄκλαυτον, οὐ πάθος δηλοῦν ἀλλ' ἐνέργειαν. λέγει γάρ, οὐ συνήθως δὲ μὴ κλαιόμενον κατὰ τὸ, ἄκλαυτος ἄθαπτος. ἀλλὰ τὸν μὴ κλαίοντα. Ἴδμεναι καὶ τὸ δαῆναι, διαφέρει. ἴδμεναι μὲν γάρ, τὸ οἴκοθεν εἰδέναι. δαῆναι δὲ, τὸ ἑτέρωθεν. Ἔνθ' ἀπόλωλεν ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ. τοῦτον δὲ τὸν στίχον φασὶν οἱ παλαιοί, ἐν ὀλίγαις ἐκδόσεσι φέρεσθαι, διὰ τὸ λίαν εὐτελές. διὸ θαυμάζουσι πῶς ἔλαθεν Ἀρίσταρχον ἀθετῆσαι αὐτόν. ἔχει δ' εὐτέλειαν ὁ στίχος οὐ διὰ τὴν φράσιν, ἀλλὰ διὰ τὸν νοῦν. ἀστείως γὰρ πάντως καὶ οὐ κατά τι σπουδαῖον, ἐρρέθη ἔξω καιροῦ τὸ, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ. ἁλμυρὸν δὲ, οὐ μόνον τὸ φύσει τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν τοὺς πίοντας. ὅτι δὲ ἅλμη λαμβάνεται ποτὲ καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ, δηλοῖ παροιμία εἰποῦσα οὕτω, ἅλμη οὐκ ἔστιν αὐτῷ. ἤγουν ἀγλευκής ἐστι καὶ ἀηδής. ἡ δὲ τοιαύτη ἅλμη, ἐκ τῆς ἁλὸς παρῆκται. ἀφ' οὗ καὶ ἁλίαρον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἔτυμον ἅλατι. παλαιὸς δέ τις ἁλμίων ἐπικαλούμενος, παρὰ τὴν πικρὰν ἅλμην οὕτως ἐσκώπτετο. καθὸ καὶ χολὴν ὁ αὐτὸς ἐπεκαλεῖτο. τοιαύτης δὲ συνήθεια ἅλμης, ἡ παρὰ σωκράτει ἐν τῷ, δριμύθυμος ἅλμη.

Πέτραι φασὶ περὶ Μύκονον εἰσὶν αἱ Γυραί. νῆσος δὲ Κυκλὰς ἡ Μύκονος. εἰκὸς δὲ στρογγύλας εἶναι τὰς πέτρας καὶ οὕτω κεκλῆσθαι Γυράς. Μεγάλα αὐδῆσαι τουτέστιν ὑπερηφανεύσασθαι. Τρύφος, ἐπὶ ἄρτου μὲν λέγεται, δύναται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων. Ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν ἢ στρέψαι, ἀντὶ τοῦ μετάλλαξαν ἀπὸ θυέλλης εἰς πνεῦμα εὐδιανόν. Κύνει, ἀντὶ τοῦ ἐφίλει, ἢ προσεκύνει. κατὰ ἔθος ἀφελίς. γῦλον δὲ ὡς ἐκ τοῦ κύω τὸ φιλῶ. Καθάπερ ἐκ τοῦ ἄσω. ὅς οὐ, ὅπη λόγον, κύω δὲ, ἐκ τοῦ κύω τὸ κύημα

Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Οἶδα γέρον. τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις;
Ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ 10
Εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
Ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε.
Ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσι
Ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, 20
Πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μενοινᾷς.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω γέρον ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 30
Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
Οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἦέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηός,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν.
Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ
Ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον. οὐδέ σέ φημι
Δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεί κ' εὖ πάντα πύθηαι.
Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο.
Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 40
Ἐν νόστῳ ἀπόλοντο, μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα.
Εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι.
Γυρῇσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
Πέτρῃσι μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης.
Καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθη.
Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
Τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος.
Αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν, 50
Ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν.

θημασι. ὃ κοινειώτατον σύγκειται περὶ λόχου, γινομένου ἐκ τοῦ λέγεσθαι ὃ δηλοῖ τὸ καθεύδειν καὶ πάθος. διὸ καὶ ὁ λόχος, ἐνέδρα ἑρμηνεύεται διὰ τὴν τοῦ λόχου πρὸς τὰ τοιαῦτα συγγένειαν. Αἴγισθος ἄνωγε, ἀντὶ τοῦ, ὑπάγων καὶ ὑποκλίνων οἷς ἐκέλευε. Εἰς τὴν δαῖτα ἣν ὁ αἴγισθος πένεται ὅ ἐστιν ἐνεργεῖ ἐλλοχῶν περὶ ἀγαμέμνονι, ἔστιν εἰπεῖν ὡς καὶ τοῦτο λεχθείη ἂν ἀγαμεμνόνειος δαὶς ἡ τράπεζα παροιμιακῶς, ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ εὐωχουμένων. ἄλλον τρόπον τοῦτο ἕτερον ὁ σοφοκλῆς ἱστορεῖ. ἐκεῖνος γὰρ, ἀγαμεμνόνειον δαῖτα λέγει, τὴν κατ' ἔτος γινομένην ὅτε τὸν ἀγαμέμνονα ἔρριψαν οἱ ἀνελόντες αὐτόν.

Δειπνίσσας, ἴσως γενικῶς ἐρρέθη ἀντὶ τοῦ, δαίσας. ὡς καὶ ὁ ἐπιπολὺ λόχου γενὴ λέγεται, ἢ ἁπλῶς εὐφράνας τοῖς βρώμασι. Ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ, βοὶ νῦν τὸν βασιλέα ὡμοίωσεν, ὃν μὴ θαρρῶν τις συμμῖξαι, δόλῳ φονεύει δελεάσας ἐπικεκυφότα τῇ φάτνῃ ἀνεῖλε. Οἱ δ' ἔκταντο, ἀσφαλῶς πρόσκειται, οὐ γὰρ πάν-

10 τες ἔπεσον οἱ περὶ βασιλέα συμπλέοντες, ἀλλ' οἱ συνεφεπόμενοι αὐτῷ εἰς τὴν δαῖτα. ἀνδρείως μέντοι ἔπεσον ὅτι μάλιστα. ἄοπλοι γὰρ ὄντες ὡς εἰκὸς καὶ οὐδὲν ὑφορῶντες, ὅμως συγκατέρριψαν πάντας τοὺς τοῦ αἰγίσθου ὑφ' ὧν ἔπεσον.

Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής.
Μηκέτι ἀτρέος υἱὲ πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
Κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν, ἀλλὰ τάχιστα
20 Πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
Ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἤ κεν ὀρέστης
Κτεῖνεν ὑποφθάμενος. σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Αὖτις ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
Τούτους μὲν δὴ οἶδα. σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
Ὅς τις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Ἠὲ θανών. ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν.
30 Υἱὸς λαέρτεω ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων,
Τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα
Νύμφης ἐν μεγάροισι καλυψοῦς. ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει. ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι διοτρεφὲς ὦ μενέλαε,
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Ἀλλά σ' ἐς ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
Ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς ῥαδάμανθυς.
40 Τῇ περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν.
Οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολὺς, οὔτε ποτ' ὄμβρος.
Ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
Οὕνεκ' ἔχεις ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς διός ἐσσι.

Πείρα ἐνεργητικῶς λεχθὲν κοινότερον. ἀτρεκὸς γὰρ ἀνὴρ, πειρῶ σὺ εἶπε. οὕτω κοινὸν καὶ τὸ πειρᾶν ἀντὶ τοῦ ἀτρεκοῦ τοῦ πειρᾶσθαι, ὅμως μέντοι ἀτρεκῶς εὕρηται πειρᾶν ἐνεργητικῶς, τὸ πειράζειν ἐρωτικῶς γυναῖκα, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ, πειρᾷ μὲν δὴ ἴσως σὺ καὶ τὴν τιτθείαν ἐφάπτεται. Κατεκλάσθη φίλον ἦτορ, μετενηνεγμένον ἀπὸ ξύλου ἢ τινος ὄντος ἃ κατακλώμενα, στέρονται τοῦ ἀτενῶς ἔχειν. ὡς καὶ ἐνταῦθα ἡ τοῦ κλαίοντος ψυχὴ, οὐκ ἔχει στερεῶς, ἀλλ' οἱονεὶ κατακλᾶται. ὃ δὴ καὶ ἐτυμολογίαν παραλαλεῖ τοῦ κλαίειν. Ἀσκελὲς ὥσπερ καὶ τὸ σκέλος, ἐκ τοῦ σκέλλω γίνεται. ὃ συγκοπὲν γίνεται σκλῶ ἐξ οὗ τὸ κατεσκληκέναι. τὸ δὲ σκλῶ παράγωγον, σκελαίνω. ὅθεν τὰ ἀλκίφρονι τὸ, κατασκλῆναι κινδυνεύω λιμῷ. Σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις. ἤγουν τύχοις τοῦ ἐπὶ τῷ νεκρῷ τελουμένου. Ὅτι οὐ καὶ τὸ ἐξονομάζειν ἀδηλίαν ἔχει σημασίαν, οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης δηλοῖ τὸ ἐξ ὀνόματος καλεῖν ὡς καὶ τῷ πορφυρίῳ δοκεῖ, ἀλλ' ἔστι τὸ ὀνομάζειν, ἐνταῦθα φανερῶς τὸ ἐξ ὀνόματός τινα δηλοῦν σημαίνει. ὡς ἔστιν τοῦ τὸν ἐνταῦθα τὸ ὀνομάζειν, περὶ ἀλλαχοῦ ὀνομαίνειν, οὕτω καὶ πρὸ τούτων ἐξονομακλήδην ἑλένη ὠνόμαζεν, ἤγουν ἐξ ὀνόματος ἐκάλει τοὺς τῶν ἀργείων ἀρίστους. Ἐπήρετμοι ἐν μὲν τῇ β ῥαψῳδίᾳ, οἱ ἑταῖροι ἐπ' αὐτοῖς ὄντες τοῖς ἐρετμοῖς. ἐνταῦθα δὲ, νῆες ἐπήρετμοι αἳ εἰσὶν ἐρετμοί. Ἠλύσιον πεδίον, περί που τὰ κατὰ δύσιν πέρατα τῆς γῆς. ὃ καὶ νῆσοι μακάρων παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται. νῆσοι μὲν, ὅτι περὶ τὴν ἔξω θάλασσαν εἰσίν. ὅ ἐστι, περὶ αὐτὸν τὸν ὠκεανόν. μακάρων δὲ, διὰ τὸ τοῦ τόπου εὔδαιμον καὶ μα-

50 κάριον. ὃ τοῖς πᾶσι περίλαλητ. φησὶ γοῦν καὶ ὁ γεωγράφος ὅτι τὰς τῶν μακάρων νήσους, ἴσμεν οὐ πολὺ ἄπωθεν οὔσας τῶν ἄκρων τῆς μαυρουσίας τῶν ἀντικειμένων γαδείροις. οὕτως δὲ φασὶν ὁ τόπος καὶ εὐάερος διὰ τὸν ζέφυρον. ἠλύσιον πεδίον καλεῖσθαι δοκεῖ, δι' ὃ ἐν αὐτῷ τὰς ψυχὰς διάγειν κατὰ μῦθον, ἀλυούσας ὅ ἐστι χαιρούσας. ἢ λελυμένας σωμάτων. τινὲς δὲ, ἀπό τινος ἠλυσίου αὐτόχθονος ἀνδρὸς, τὸ, ὁ ἐλευθέρα

τόπῳ, κληθῆναι εἶπεν πεδίον ἠλύσιον. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ ἀλύτως ἔχειν τοὺς ἐκεῖ. ὅ ἐστιν ἀφθάρτως, ἀθανάτως. ἀπίων δὲ, κατασκευάζει τὴν περὶ κάνωβον ἢ ζεφύρειον πεδιάδα, οὕτω κληθεῖσαν παρὰ τὴν τοῦ νείλου ἰλύν. ἣν πολλὴν καταφέρων ἐκεῖνος, προσχώννυσι τὴν κάτω χώραν κατὰ ἡρόδοτον πᾶσαν, πάλαι ποτὲ πέλαγος οὖσαν. ὁ δ' αὐτὸς, λέγει καὶ ὅτι πείρατα γαίης ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα φησίν. οὐ τὰ πρὸς ὠκεανὸν, ἀλλὰ τὰ ἐκεῖ πρὸς τῇ κατὰ νεῖλον θαλάσσῃ. καθὰ καὶ αἰσχύλος εἶπεν. ἔστι πόλις κάνωβος ἐσχάτη χθονός. πᾶσα γὰρ ἀγχίαλος, ἐσχάτη χθονός. ὅτι δὲ καὶ περὶ θήβας τὰς ἑπταπύλους ἐφιλοτιμήσαντό τινες νήσους μακάρων εἰπεῖν διὰ τὸ κατὰ χώραν εὔδαιμον, οἱ τοῦ λυκόφρονος δηλοῦσιν ὑπομνηματισταί. Ῥηΐστη βιοτὴ, τὴν εὔφορον καὶ αὐτὴν ῥαστώνην ἐμφαίνει τὴν ἐν ταῖς μακάρων νήσοις. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ῥᾷον, ἐκ μοῦ τι τοῦ ῥᾷστον, ῥαδιουργὸς κατὰ αἴλιον διονύσιον, ὁ κακοῦργος. καὶ ῥαδιουργία φησὶν, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία καὶ θρασύτης ξυγγραφεῦσι δὲ, καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσαντο τῇ λέξει. λέγεται δὲ καὶ ῥάων, ὁ ἐκ νόσου ὑγιής. καὶ ῥαΐζειν, τὸ ἀπὸ νόσου ἀναφάλλειν. Ἀναψύχειν, σημείωσαι ὅτι οὐ μόνον γόνιμον οἴεταί που τὸν ζέφυρον ὁ ποιητὴς καὶ πολύκαρπον, εἰπὼν, ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν, φύει ἄλλα δὲ πέσσει, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπίπνοιαν ζωτικὴν συντελεῖ. οὕτω δὲ καὶ βορρᾶς, ἐζώγρει που τὸν ἕκτορα λιποθυμοῦντα, ἐπανάγων αὐτοῦ τὴν ψυχήν. ὅπερ ἐστὶν, ἀναψύχειν. 10

Εἰς αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο, εἰς τὸν τόπον τοῦ αἰγύπτου, ὅς ἐστι νεῖλος. Τύμβον ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη. τουτέστι χύσιν γῆν ἀθροίσας εἰς χῶμα πρὸς κλέος τοῦ ἀδελφοῦ. Τὸ οὐράνιον ἢ αἰθέριον κλέος, ἄσβεστον εἰκότως λέγοιτ' ἂν, διὰ τὸ τοῦ αἰθέρος ἔνθερμον. Ἐπήρατον αὐτὴν τὴν αἰγίβοτον ἰθάκην λέγει ὀδυσσεὺς μᾶλλον τῆς ἱπποβότου, διότι κοινὸν πρὸς τὰς ἄλλας νήσους τὸ αὐτῆς δυσκλήρημα. δύναται δ' ἐνταῦθα τὸ ἱπποβότου καὶ οὐδετέρου γένους εἶναι. ἵνα λέγῃ ὅτι φίλη μοι ἰθάκη, μᾶλλον τοῦ σοῦ ἱπποβότου ἄργους. ἵνα ἐμφήνῃ, ὡς οὐδ' ἂν ὀδυσσεὺς ὁ φιλόπατρις ἐπείσθη μενελάῳ ἐκ τῆς ἰθάκης αὐτὸν εἰς τοιοῦτον ἄργος μετοικίζειν ἐθέλοντι. Λωτὸς, βοτάνη τις καὶ εὔχυλος. ὅθεν καὶ λωτοφάγους προσονομάζομεν. Νῆσοι αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται ἤτοι περιέχονται, ἡ πρὸς διαστολὴν εἴρηται χερρονήσων ὧν καὶ ἡ πελοπόννησος περὶ ἧς ἄρτι ἐστὶν ὁ τηλέμαχος, αἳ δὴ χερρόνησοι, καὶ ἱππήλατοί εἰσι τῶν ἀμφιάλων νήσων, ἢ ἄλλα νοητέον, τὴν ἐγγὺς τῆς ἰθάκης. ἵνα λέγῃ, ὡς οὐδεμία νῆσος ἱππήλατος ἐκ τῶν περὶ τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν.

Οἱ ἐς δόμους ἀμφικάλυψαν, ἔγγυον περιέχει καὶ ἐσκέπασαν με. ὃ ταυτόν ἐστι τῷ, ὅτι εἰς τὸν ἱκάνου δόμον εἰσῆλθον. Αἵματος ἀγαθοῦ, ἀντὶ τοῦ, σπέρματος καλοῦ. Μεταστήσω, ἀντὶ τοῦ, μεταλλάξω. μεταστήσω. ἢ αὐτὸ παλ

Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
Ἤια. πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ.
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 20
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα, καὶ ἱστία νηυσὶν ἐΐσης.
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῗσι καθῖζον.
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἂψ δ' εἰς αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
Στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
Χεῦ' ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
Ταῦτα τελευτήσας νεόμην. ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν. 30
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται.
Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω. δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐΰξοον. αὐτὰρ ἔπειτα
Δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
Ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ἀτρεΐδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην 40
Ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἕλοι πόθος οὐδὲ τοκήων,
Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
Τέρπομαι, ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
Ἐν πύλῳ ἠγαθέῃ. σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
Δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω.
Ἵππους δ' εἰς ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα. σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
Εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον,
Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
Ἐν δ' ἰθάκῃ οὔτ' ἂρ δρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμών. 50
Αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
Αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται. ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων.

λέξω

Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Αἵματος εἶς ἀγαθοῖο φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
Δώρων δ' ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται.
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος,
Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον,
Σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον,
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχοντες.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
Τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν.
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν ἦε καὶ οὐκί,
Ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνετ' αὐτῆς,
Ἤλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
Ἀδμῆτες, τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
Ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήιον, ἀλλά που αὐτοῦ
Ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι ἠὲ συβώτῃ.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός.
Νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ᾤχετο καὶ τίνες αὐτῷ
Κοῦροι ἕποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἢ ἑοὶ αὐτοῦ
Θῆτές τε δμῶές τε· δύναιτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐῢ εἰδῶ,
Ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
Ἦε ἑκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ.
Τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα.
Αὐτὸς ἑκών οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
Ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ
Αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
Κοῦροι δ', οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
Οἵ οἱ ἕποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
Μέντορα ἠὲ θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐῴκει.
Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
Χθιζὸν ὑπηοῖον, τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ.
Μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός,

λάξω. αἰδεσθήσομαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν διὰ σταθμοῦ ἀντικαταλλασσόντων.

Κρατῆρα τετυγμένον, ἀντὶ τοῦ εὖ καὶ ἐντέχνως κατεσκευασμένον. Φαίδιμος ἥρως, ἄδηλον κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἴπερ κύριόν ἐστιν ὄνομα. τινὲς δὲ, σέθλαμ αὐτὸν, ἕτεροι δὲ, σέθλων ἱστοροῦσιν. ὅτι δὲ πολύτεχνοι καὶ οἱ Σιδόνιοι, ἡ ἱστορία λέγει, ὅτι δὲ καὶ καλλίτεχνοι κατὰ τὸν γεωγράφον, δηλοῖ ὁ ἐν Ἰλιάδι κρατὴρ τοῦ Εὐνέω. Δαιτυμόνες ἐνταῦθα κατὰ τοὺς οὐχ οἱ φίλοι, ἀλλ' οἱ τὴν δαῖτα ἑτοιμάζοντες. οὗτοι γὰρ παίζουσι τά τε μῆλα ἦγον καὶ τὸν οἶνον ἔφερον. Ἦγον μὲν μῆλα ὅ ἐστι θρέμματα, ἔφερον δὲ οἶνον, ὡς τοῦ ἄγειν μὲν, ἐπὶ ἐμψύχων τὰ πολλὰ λεγομένου, τοῦ δὲ φέρειν, ἐπὶ ἀψύχων. ὅτι δέ ποτε καὶ ταυτίζονται τὸ φέρειν καὶ τὸ ἄγειν, καὶ ἐξ ἄλλων μὲν δῆλον. οὐχ ἥκιστα δὲ ἐπὶ κυκλοτερῶν σχημάτων. ἐφ' ὧν λέγεται τὸ περιφερὲς καὶ τὸ περιηγμένον. καὶ περιηγὲς ἄγκιστρον, ὃ περιάγεται ταυτὸν δ' εἰπεῖν, περιφερεῖ.

Οἶνον εὐήνορα λέγει τουτέστιν ἀνδρίας περιποιητικὸν, εἰ πίνοιτο συμμέτρως. ὁ γὰρ ἄμετρος καὶ οὐδὲ ἐν καιρῷ προσφερόμενος, ἀπογνῶναι τί ἔχει καὶ ἀνήνορα θείη.

Ἀλόχους, τὰς τοῦ Ὀδυσσέως λέγει δμωάς. Δίσκος, ἐκ λίθου φασὶν ἦν, καί ποτε καὶ σιδήρεος, ἱμάντι περὶ τὸ μέσον ἐνδεδεμένῳ στρεφόμενος καὶ ἀφιέμενος. Αἰγανέα, εἶδος ἀκοντίου ἐπιτηδείου εἰς αἰγῶν θήρας. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἐλαύνεσθαι κατὰ αἰγῶν. ἢ καὶ παρὰ τὸ ἄγαν ἵεσθαι. οἱ δὲ παλαιοί, φασὶν ὅτι αἰγανέα, γρόσχος. μικρὸν ἀκόντιον. καὶ ζητητέον μή ποτε ἐσφάλται τὸ γρόσχος. γρόσφος γὰρ μάλιστα εὕρηται διὰ τοῦ φ. εἰ μὴ ἄρα μακεδονικὴ μὲν λέξις ὁ γρόσφος, ὁ δὲ γρόσχος, ἀκόντιον.

Τυκτὸν δάπεδον, ἢ τὸ εὔτυκτον καθ' ὁμοιότητα τοῦ, κρητῆρα τετυγμένον. ἢ τὸ μὴ φύσει τοιοῦτον, ἀλλὰ σκευαστὸν εἰς γυμνάσιον.

Κούρους Ἰθάκης ἐξαιρέτους. λέγει, τοὺς ἐκ τῶν ἄλλων αἱρεθέντας, ὅ ἐστιν ἐπικριθέντας, οἳ καὶ ἔξαιτοι λέγονται κατὰ συγκοπήν. διὸ, ἐξαίτους

ἐρέτας. Μελεδήματα, αἱ φροντίδες καὶ αἱ λῦπαι, παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. δηλοῦσι γὰρ αἱ μελεδῶναι. Ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν ἐκ τοῦ νῦν ποιήσεται εἰς τὸ καὶ προσωτέρω καὶ ἐπὶ τὰ ἑξῆς κακῶσαι ἡμᾶς. Βυσσοδόμευον, ἔστι δὲ τὸ βυσσοδομεύειν καθὰ καὶ τὸ μῆτιν ὑφαίνειν, διό, οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον, καὶ τὸ πῆμα φυτεύειν διὰ πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι οἰκεῖον τὸ βυσσοδομεύειν ταῖς ἐπικεκρυμμέναις βουλαῖς. βυθὸν γὰρ παρά τι τὸ βυσσόν. ἐπεὶ καὶ περὶ φρεσὶν λέγεται τὸ ἐν βάθει διαλογίζεσθαι. καὶ παρὰ τὸ δομεύειν, ὃ ἔχοι ἂν ὁμοιότητα πρὸς τὸ ὑφαίνειν ἐπεὶ ἄμφω στοιβήν τινα ἔχουσι τοῦ μέρους, ... δηλαδὴ ἐστοιβασμένοι ἑξῆς οἱ δόμοι. Κατ' οὐδοῦ βῆναι, ἀντὶ τοῦ τῇ θύρᾳ ἐγγίσαι ἢ εἰσελθεῖν. λέγεται δὲ καὶ ὁδὸς ἀρσενικῶς, ὁ οὐδός.

Ἔργα ἐνταῦθα, τὰ γυναικεῖα φησίν. ὡς καὶ ἐν τῷ, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. Ὁμιλήσαντες, ἀντὶ τοῦ ὅμιλον ποιήσαντες. Ἐξαίσιον, τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου. οὕτω δὲ καὶ ἔκδικον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἔξω τοῦ δικαίου. τὸ μέντοι μὴ τοιοῦτον, ἔνδικον λέγεται καὶ ἐναίσιμον. οὕτω καὶ ἔκτιμον παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ λέξις, τὸ ἔξω τιμῆς. ἐναντίον ὂν παρὰ τὸ ἔντιμον. Ἥ τε ἐστὶ δίκη, ἀντὶ τοῦ ὅπερ ἐστὶ δίκαιον ἢ οἱονεὶ νόμος ἢ ἔθος. Θείων βασιλήων, παιδευτικῶς ἐρρέθη. ὡς τῆς βασιλικῆς θεότητος μηδένα ἄλλον μένειν εἰ καί τι ῥέξουσιν ἐξαίσιον ἐχθαίροντας. ἐπεὶ καὶ κατὰ τὸν τραγικὸν Σοφοκλέα, τὴν τυραννίδα εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον. ὃ ἔστιν ἀεὶ δικαιοπραγεῖν ὡς πᾶσιν ἀρέσκειν. καὶ ὡς εἰπεῖν, σεβαστὸν εἶναι. Εὐεργέων, ἤγουν τῶν εὐεργετῶν. κεῖται δὲ τὸ εὐεργὴς καὶ ἐπὶ ἑτέροις σημαινομένοις ποιητικῶς ὡς δηλοῖ τό, εὐεργέα λώπην. ἢ τό, εὐεργέος ἐκ δίφροιο. Φαίνεται, ἀντὶ τοῦ φανερώτατός ἐστιν. ἐκ τοῦ φάω φῶ. Ἀμφασία, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ν διὰ φωνῆς ὄγκον. δοκεῖ δὲ ἐκ πλεονασμοῦ κεῖσθαι τὸ ἐπέων. καὶ δίχα γὰρ αὐτοῦ, ἀμφασίη νοοῖτ' ἂν ἡ τῶν ἐπέων σιγή, εἰ μὴ ἄρα πρὸς διαστολὴν ἴσως κεῖται τῆς τῶν στεναγμῶν βοῆς.

Ἀχνύμενος. μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.
Ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε. φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
Ἐκ τοσσῶνδ' ἀέκητι, νέος πάϊς οἴχεται αὔτως
Νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
Ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι. ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω   10
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδ' ἐκέλευον.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
Μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς,
Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών. οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ.
Τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια.   20
Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
Ἦ εἰπέμεναι δμῳῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
Μὴ μνηστεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
Ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.
Οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
Κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος. οὐδέ τι πατρῶν
Ὑμετέρων τῶν πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἐόντες,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν.
Οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν   30
Ἐν δήμῳ, ἥ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων,
Ἄλλον κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
Κεῖνος δ' οὔ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα,
Φαίνεται. οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς.
Αἲ γὰρ δή, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη,
Ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
Μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων.
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ   40
Οἴκαδε νισσόμενον. ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Ὣς φάτο. τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε. τὼ δέ οἱ ὄσσε,
Δακρυόφι πλῆσθεν. θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε.
Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι πάϊς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ
Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵ θ' ἁλὸς ἵπποι
Ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.
Ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται.   50
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων πεπνυμένα εἰδώς.
Οὐκ οἶδ' ἤ τίς μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
Θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται

ἑόν

Πατρὸς ἑοῦ, ἢ νόστον, ἢ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
Τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον. οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων.
Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένη. περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.
Τᾶς ἁδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια.
Κλῦτε φίλαι, περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
10 Ἐκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο.
Ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα
Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλόν. τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρέψαντο θύελλαι
Ἀκλέα ἐκ μεγάρων. οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα.
Σχέτλιαι. οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη,
Ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι. ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
Ὁππότ' ἐκεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
20 Τῷ κε μάλ' ἤ κεν ἔμεινε καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
Ἤ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
Ἀλλά τις ὀτρηρὸς Δολίον καλέσειε γέροντα
Δμῶ' ἐμὸν, ὅν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
Καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
Εἰ δή που τινὰ κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμάασιν
Ὃν καὶ Ὀδυσσῆος φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.
30 Νύμφα φίλη. σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλέϊ χαλκῷ,
Ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ. μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.
Ἤδε' ἐγὼ τάδε πάντα. πόρον δέ οἱ ὅσσ' ἐκέλευσε.
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ. ἐμεῦ δ' ἕλετο μέγαν ὅρκον,
Μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι,
Ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι.
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃς.
Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχε' Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο.
40 Ἡ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσει.
Μὴ δὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον. οὐ γὰρ ὀΐω
Πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
Ἔχθεσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται ὅς κεν ἔχῃσι
Δώματά θ' ὑψερεφέα, καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
Ὣς φάτο. τῆς δ' εὔνησε γόον. σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ.
Κλῦθί μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
50 Εἴ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς,
Ἢ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηε.
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον.
Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.

ἱστίον δὲ ὅτι οἱ πῦθαι λαβὼν εὐρίδης, ναίων ἀπ' αὐτῶν τὸ πλοῖον ἔφη. ὁ δὲ ἅρμα εἰπὼν αὐτὸ, ὡς Ὁμήρου ἐν αὐτῷ τὴν λέξιν ἐκέρδανεν. πόδας δὲ εἰπεῖν ἀνδρῶν τὰ πλοῖα, ὁμοιωτικόν τινα καὶ αὐτὸ ἔχει μέθοδον. ὡς γὰρ ναυσίποδες οἱ νησιῶται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς ναυσὶ χρώμενοι πρὸς τὴν διὰ θαλάσσης ὁδοιπορίαν, ὅσα καὶ ποσί. φανερὸν δὲ, ὅτι καὶ πόδες νηὸς λέγονται οὐ μόνον οἱ τὴν τάσιν τοῦ ἱστίου συμπληροῦντες κάλως, ὧν δ' ὑπέρας τε πόδας τε, ἀλλὰ καὶ αἱ κῶπαι. ὅθεν καὶ ποδήρεις ναῦς κατ' ἰδίαν διθυμύτητος, ἡ ἐρεσσομένη πασὶν ὅτι εἰσὶ κῶπαι.

Κλῦτε φίλαι ἀπᾷδον δὲ οὐδὲν, φίλας καλεῖν τὰς αὑτῆς θεραπαινίδας, εἴγε διὰ τὴν δεσποτικὴν εὔνοιαν καὶ ὁ δοῦλος εὔμαιος, δῖος ἐν τοῖς ἑξῆς ῥηθήσεται. Δίφρος, οὐ μόνον ὁ τοῦ ἅρματος, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ θρόνου κατ' οἶκον εἶδος ἐοικὸς ἴσως διὰ τοῦ ἅρματος δίφρῳ. ἐν δὲ παλαιῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηνται καὶ, σκολύθρια, δίφρια βραχέα. καὶ ἄλλως δὲ, σκόλυθρα, δίφρια ταπεινά. ἡ δὲ χρῆσις αὐτοῦ ἀναφέρεται εἰς Πλάτωνα ἐν Εὐθυδήμῳ. Μινύριζον, ἐδηλώθη ἐπὶ ὑφειμένου κλαυθμοῦ τίθεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ μινυὸν ὃ δηλοῖ τὸ μικρόν. Δολίος, κύριον ἐνταῦθα. δοῦλος δὲ οὗτος προικῷος τῇ Πηνελόπῃ. Κῆπον ἐνταῦθα προσθετέον ἐκ τῶν μεθ' Ὅμηρον, καὶ ὅτι πᾶσα ἡ πανορμὴ τῆς Σικελίας, κῆπος προσηγορεύετο διὰ τὸ πλήρης εἶναι δένδρων ἡμέρων. ὅτι δὲ καὶ ἡ Συράκουσα κῆπον εἶχε πολυτελῆ ὃς ἐκαλεῖτο μῦθος ἐν ᾧ Ἱέρων χρηματίζων ἦν. ἐκαλεῖτο δ' ἂν ἴσως μῦθος ὁ κῆπος ἐκεῖνος, διὰ τὸ μὴ ἂν ῥᾳδίως ὡς ἀληθῶς πιστεύεσθαι τοιοῦτος εἶναι, ἀλλὰ μυθικῶς πεπλάσθαι. παραδίδοται δὲ καὶ ἔτι κουρᾶς εἶδος, κῆπος λέγεσθαι. ἡ δὲ μακεδονικὴ γυνὴ τοὐτέστιν ἡ περὶ μίξεις μεμηνυῖα, κήπῳ διὰ κατ' αὐτὴν οὕτω σκώπτεται. περὶ ὃν δηλαδὴ μέμηνεν ἀποφαγοῦσα τοῖς ἐθέλουσι τὴν τῆς ὥρας ὀπώραν δρέπεσθαι.

Ὑδρηναμένη, ἀντὶ τοῦ λουσαμένη ἢ καθαρὸν τὸ σῶμα. ὡς καὶ ἐν τῇ α ῥαψωδίᾳ ἐγράφη. ὅπου καὶ Τηλέμαχος εὔξασθαι μέλλων, χεῖρας νιψάμενος. Ἐπιώσατο. ἀντὶ τοῦ μηδὲ ταῦτα ἔσται. καὶ ὡς εἰπεῖν, ἐπηύξατο. ὅθεν καὶ ἐπίχειρος ὁ γόνος διάδοχος. Ὅτι ἐκ τοῦ ἀρκῶ ἀρκέσω τὸ ἐπαρκῶ, ἀρκέσιος, καὶ πλεονασμῷ, ἀρκείσιος κύριον ὁ τοῦ Λαέρτου πατήρ. διὸ ἀρκεισιάδην αὐτὸν ἐνταῦθα φησίν. Εὔνησε γόον εἰπὼν ἀντὶ τοῦ ἔπαυσε τὸν θρῆνον, ἐπάγει πρὸς ἑρμηνείαν τό, σχέτο δ' ὄσσε γόοιο. ὅτε τῶν μὲν δακρύων θρήνου. ἄλλως γάρ, οὐ γοᾶται ὀφθαλμός. Ἀτρυτώνη ἀθηνᾶ, ἡ ἄτρυτος ὅ ἐστιν ἀτειρής. ὡς ἀπὸ τοῦ τρύω τρῶ, ἐξ οὗ τὸ τείρω καὶ τὸ τρύω. ἀφ' οὗ καὶ τρυτάνη ἐπὶ ζυγοῦ, ἡ τειρομένη τῷ βάρει τῶν ὄγκων. καὶ τρύμη παρὰ τῶν κωμικῶν, ὁ πανοῦργος καὶ ἐπιτριπτὸς καὶ κατ' ἐκεῖνον εἰπεῖν, ἔτυς ὅ ἐστιν ἕτοιμος. ἐξ αὐτοῦ δὲ, καὶ τρυσίππιον ὁ τοῖς τετριμμένοις καὶ ἀχρήστοις ἵπποις ἐπιβάλλεται. ἢ κατὰ αἴλιον διονύσιον, τρυσίππειον πεταλοσυλλάβως, ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος, ἐπὶ τοῦ γνάθου ὅμοιον τροχῷ. φέρει δὲ αὐτὸς ὁ χρῆσιν εὐπόλιδος ταύτην, ἀλλ' ὥσπερ ἵππῳ μοι ἐπιβαλεῖς τρυσίππιον. ἔοικεν οὖν τὸ εἴτε τρυσίππιον εἴτε τρυσίππειον, θεραπεία ὂν σημεῖον τῶν γηραιῶν ἵππων δι' ἐγκαύσεως. ἐκ δὲ τοῦ τρύω, καὶ ἄτρυτος οἱ πόνοις λέγεται ὃν πόνοι οὐ τείρουσιν. Ὅτι γυναικεία εὐχὴ λιγύφωνος τὸ ὀλολύζειν. Ὅς οἱ φρεσὶν ἤραρεν, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ θυμῆρες ἡμῖν. τοιοῦτον γὰρ θυμῆρες εἰπεῖν καὶ φρεσὶν ἀραρός. Τροποῖς ὀξυτόνως ἤτοι κοντοτρόποις εἰπεῖν τροπωτῆρες, ἱμάντες οἷς ἡ κώπη πελάζουσα ἐνείρεται τῷ ἰδιωτικῶς λεγομένῳ σκαλμῷ. ἐν δὲ λεξικῷ ῥητορικῷ, κεῖται καὶ ὅτι ὁ ῥυθεὺς ἱμάς, καὶ ἐπικωπητὴρ λέγεται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τρέπεσθαι ὅ ἐστι στρέφεσθαι, κάμπτεσθαι, κλώθεσθαι, εἰλεῖσθαι, γυροῦσθαι. ὥσπερ δὲ τρόχος μὲν κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ ἄγγελος ἔτι δὲ καὶ ὁ δρόμος. τροχὸς δὲ ὀξυτόνως ἐπὶ ἅρματος καὶ ἀπήνης καὶ τῶν τοιούτων. οὕτω καὶ τρόπος μὲν βαρυτόνως, ἐπὶ ἤθους. τροπὸς δέ, ὁ ῥυθεὺς ἱμάς. Παρὰ κληῖδος ἱμάντα. ἤγουν κατὰ τὴν ὀπὴν ἧς διείρεται ὁ τῆς θύρας ἱμάς. Εἵως πηνελόπειαν παύσειε κλαυθμοῦ, ἀντὶ τοῦ, ὅπως. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ως. χρόνον τι γὰρ δηλοῖ ποτέ, καὶ ὡς σύνδεσμος αἰτιολογικός ἐστιν ὅτε λαμβάνεται.

Ὣς εἰποῦσ', ὀλόλυξε. θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια 10
Ἀρτύει, οὐδέ τι οἶδεν ὅ οἱ φόνος υἷι τέτυκται.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.
Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
Πάντας ὁμῶς, μή πού τις ἀπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
Μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.
Ὣς εἰπών, ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους.
Βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν, 20
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο, καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ.
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι
Πάντα κατὰ μοῖραν. ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
Τεύχεα δέ σφ' ἤνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὅρμισαν. ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί.
Ἐνθάδε δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Ἡ δ' ὑπερῴῳ αὖθι περίφρων Πηνελόπεια,
Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος.
Ὁρμαίνουσ' ἤ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
Ἦ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη. 30
Ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ,
Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι,
Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα. λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο.
Τὴν εὔμηλος ὄπυιε φερῇς ἐνὶ οἰκία ναίων.
Πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Εἵως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν 40
Παύσειε κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῗδος ἱμάντα.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Εὕδεις Πηνελόπεια φίλον τετιημένη ἦτορ;
Οὐ μέν σ' οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
Κλαίειν, οὐδ' ἀκάχησθαι. ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
Σὸς πάϊς. οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστιν.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι.
Τίπτε κασιγνήτη δεῦρ' ἤλυθες, οὔτι πάρος γε 50
Πωλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις,

Δακρυόεντος γόου, πρὸς ἀντιδιαστολὴν κεῖται λόγον. ἔστι γάρ ποτε δάκρυον καὶ κλαυθμός, οὐ πρὸς γόους ἀλλὰ διάχυσιν χαρμονικήν. Ῥεῖα ζώειν, τὸ ἀπόνως, καὶ οὐχ ὑπὸ δυσκόλως, ἀλλὰ κατ' ἔμφρονα ῥᾳστώνην. Τὸ ὑπνώσσειν βαθύ, ἡδὺ μάλα κνώσσειν φησὶν ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν. ὡς τῶν οὕτω ὑπνωττόντων, καὶ ὀνείροις ὡς εἰκὸς ἐντυγχανόντων. τὸ ἐν πύλαις ὀνείρων ὑπνεῖν τινα, ταυτόν ἐστι τῷ ἐοικέναι θανόντι τὸν οὕτως ὑπνοῦντα, καθ' ὁμοιότητα τοῦ, ὕπνος θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς. Ἐρέθουσιν ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζουσι. Νήπιος νῦν ὁ Τηλέμαχος, οὔτι παιδικῶς, οὔτι ὡς ἄφρων, ἀλλ' ὡς τῶν κατ' ἄνδρα πράξεων ἔτι ἄπειρος. μετενεκτέα δὲ ἀφελεῖ ἡ τοιαύτη λέξις ἐστίν. ἴσως δὲ ἐνταῦθα τὸ νήπιος, ἰδίᾳ καθ' ἑαυτὸ ἀναφωνεῖται. ἵνα λέγηται νήπιος ὁ Τηλέμαχος κατά τι σκῶμμα, ὡς οὐκ ἐμφόνως τὸν πλοῦν στειλάμενος. Εἰ δ' ἄγε, φανερῶς ἐνταῦθα κεῖται ἀντὶ τοῦ, εἶα δὴ ἄγε κατὰ θέσιν τῶν ἀλλήλων ταυτοδύναμον. Διηνεκέως, τὴν ἀληθῆ δηλοῖ ἀπόφασιν, τὴν δι' ὅλου πράγματός τινος ἥκουσαν. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῆς διηνεκοῦς ὁδοῦ. ἥγουν δὴ εἰς ὀρθῆς οὔσης καὶ ὡς εἰπεῖν ἀδιαπτώτου, ἔστιν ἀσφαλῶς ἐπεχθῆναί τινα. Εἴδωλον ἀμαυρὸν ἤγουν ὁ ὄνειρος, ὅπερ εἴποι τις ἄν, ἐπὶ προσώπῳ ἰσχνῷ τινι καὶ εἰδώλῳ.

Νυκτὸς ἀμολγῷ. ἀσφαλέστερον ἴσως νοῆσαι ἀμολγὸν νυκτός, οὐ τὸν ἀφ' ἑσπέρας ἀλλὰ μᾶλλον τὸν πρὸς τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι καὶ εἰκὸς ἀληθεύειν τὸν ἐνταῦθα φανέντα ὄνειρον. Μέσσῃ ἁλί, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τῶν χερρονήσων, ἢ τῶν ἐγγὺς τῆς γῆς. Λιμένες ναύλοχοι, ἢ παρὰ τὸ λόχος ἐν αἷς δηλαδὴ ἐνεδρεύονται νῆες, ἂν καὶ αἱ ἄγκυραι εἶναι λέγονται. ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ λ. ἵνα εἶεν ναύοχοι, ἐν οἷς ὀχοῦνται νῆες. κατὰ τὸ, καὶ λιμένες νηῶν ὄχοι, ἢ καὶ ἄλλως, παρὰ τὸν λόχον, ἐν αἷς ἦν λοχῆσαι. Ἀμφίδυμοι, καθ' ἱστορίαν εἴρηται. δηλοῖ δὲ τοὺς διδύμους, διὰ τὸ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχειν εἰσόδους. ταυτὸν δ' εἰπεῖν, κατὰ γεωργάς. ἰστέον δὲ ὅτι λιμὴν παρὰ τὸ λίαν μένειν γίνεται, πρός τι τὸν κυμαίνοντα πόντον διαστελλόμενος, καὶ πρὸς τοὺς ἐγγὺς τῆς γῆς εὐρίπους.

Καί με κέλῃ παύσασθαι ὀϊζύος ἠδ' ὀδυνάων
Πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Η πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
40 Νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηός,
Νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδώς, οὔτ' ἀγοράων.
Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἤπερ ἐκείνου.
Τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια μή τι πάθῃσιν,
Η ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ ἵν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ.
Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
Ἱέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν.
Θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.
Τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἥν τε καὶ ἄλλοι
50 Ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ,
Παλλὰς Ἀθηναίη. σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει.
Η νῦν με προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
Εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον,
Εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Η ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν.
Οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
30 Ζώει ὅγ' ἢ τέθνηκε, κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Ὡς εἰπὸν, σταθμοῖο παρὰ κληῗδα λιάσθη
Ἐς πνοιὰς ἀνέμων. ἡ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
Κούρη Ἰκαρίοιο, φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη.
Ὡς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
Ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
Μεσσηγὺς τ' Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερίς. οὐ μεγάλη. λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
40 Ἀμφίδυμοι, τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Ἐκκλησίαν τὴν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεύς, Ἑρμῆν πρὸς Καλυψὼ πέμπει, κελεύων ἀποπέμπειν τὸν Ὀδυσσέα. ἡ δέ, τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. τῇ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν καὶ χαλεπήνας, λύει τὴν σχεδίαν. Ἰνὼ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρήδεμνον, ἐντειλαμένη ἐπιβάντι τῆς γῆς, ἀπορρίψαι αὐτό. καὶ πολλὰ παθών, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται διασωθείς.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ε. ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ἡ ἐπιγραφὴ τῆς ῥαψῳδίας ταύτης, αὕτη. ἀπόπλους Ὀδυσσέως παρὰ Καλυψοῦς. Τιθωνός, καθ' ἱστορίαν μέν, ἀδελφὸς Λαομέδοντος, ᾧ φασι τὴν ἡμέραν συνοικεῖν διὰ κάλλος. ἀλληγορικῶς δέ, ὁ ἥλιος ὁ πανταχοῦ γῆς τιταίνων τὰς ἀκτῖνας. Γαλιμπετὲς ἀπονέωνται, ἀντὶ τοῦ παλιμπετεῖς. ἤγουν πεσόντες ἀνάπαλιν τοῦ σκοποῦ. καὶ ἔστιν ἐκ πεσῶν ἡ μεταφορὰ τιθέντων ὅπως ἂν τύχῃ. δύναται δὲ καὶ ἐπίρρημα τοῦτο εἶναι. Σχεδία κυρίως μέν, ἡ μονόξυλος ἢ ὀλιγόξυλος. οὕτω καλουμένη, διὰ τὸ σχεδὸν ἤγουν ἐγγὺς καὶ δι' αὐθωρόν, συμπεπῆχθαι αὐτοσχεδίως καὶ μὴ ἀναβεβλημένως. ἡ δὲ ῥηθεῖσα τοῦ Ὀδυσσέως σχεδία ἡ πολύδεσμος, οὐκ ἂν φασι σχεδία κυρίως. ἡ μὲν γὰρ σχεδία, πηδάλιον οὐκ ἔχει. αὕτη δέ, ἔχει. Πολύδεσμος, ἡ πολλοῖς ἐνδεδεμένη γόμφοις. Σχερία πάλαι ποτέ, ἡ τῶν Φαιάκων νῆσος. τὸ δὲ ἀρχαιότατον, Δρεπάνη φασὶν ἐκαλεῖτο. ὕστερον δέ, ἐκλήθη Κέρκυρα. κεῖται δὲ ἡ Σχερία πρὸς τῷ Ἰονίῳ

ΗΩΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὤρνυθ' ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν.
Οἱ δὲ θεοί, θῶκόνδε καθίζανον. ἐν δ' ἄρα τοῖσι,
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος
Μνησαμένη. μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης.
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω.
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μὴ δὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι,
Ὡς οὔ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
Λαῶν οἷσιν ἄνασσε. πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
Ἀλλ' ὁ μέν, ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει. ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι.
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

κόλπῳ

κόλπῳ. φέρεται δὲ μῦθος περὶ αὐτῆς, τοιοῦτος. Δήμητρα φοβουμένη μή ποτε οἱ ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος ἀντιπέραν τῆς νήσου ταύτης ῥέοντες ποταμοί, προσχώσαντες αὐτὴν χερσονησιάσωσιν, ἐδεήθη Ποσειδῶνος ἀποστρέψαι καὶ ἐπισχεῖν τὰ τῶν τοιούτων ποταμῶν ῥεύματα. ὧν καὶ ἐπισχεθέντων, ἀντὶ Δρεπάνης Σχερία ἐκλήθη διὰ τὴν τῶν ῥευμάτων ἐπίσχεσιν. ἔστι δὲ ἐρίβωλος καὶ ἄλλως δὲ εὐδαίμων ἡ τῶν Φαιάκων, αἱ ἱστορίαι λέγουσιν. ἡ δὲ κλῆσις τῶν Φαιάκων, ἀπό τινος ἐνδόξου Φαίακος. Κέρκυραν γάρ φασι τὴν Ἀσωπίδα Ποσειδῶν ἀγαγὼν εἰς Σχερίαν καὶ μιγείς, ἔσχε παῖδα Φαίακα, ἐξ οὗ οἱ Φαίακες. Οἳ ἀγχίθεοι ἡ ποίησις λέγει, διὰ τὸ γένος. ἐκ Ποσειδῶνος γὰρ ὡς ἐρρέθη ὁ πρόγονος αὐτῶν Φαίαξ, διὸ καὶ συνδιάγουσιν αὐτοῖς θεοὶ ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς μυθεύεται. ἢ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τὴν κατὰ αὐτοὺς γῆς ἢ διὰ τὴν φιλοξενίαν καὶ τὴν λοιπὴν ἀρετήν. ὃ καὶ κρεῖττον εἶναι δοκεῖ. ἐρεῖ γὰρ ὁ Φαίαξ Ἀλκίνοος, ὡς ἐγγύς ἐσμεν τῶν θεῶν καθάπερ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα γιγάντων. ἤγουν οὕτως ἐσμὲν φίλοι θεοῖς, ὡς ὠκείωνται ἀλλήλοις οἱ Κύκλωπες καὶ οἱ γίγαντες οἱ λῃστρικοί. λαβὼν ἐκεῖνος τὴν ὁμοιότητα, ἐκ τῶν ἐναντίων μὲν ὁμοίων δὲ ὅμως κατὰ σχέσιν ποιότητος. ὡς τὸ ὕπνος [illegible], τόσον ἡδὺ τὸ μέλι, ὅσον ἀηδὲς τὸ ἀψίνθιον. τοιοῦτον σχῆμα καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκύς. Ἐξήρατο, ἢ αὐτὸ τὸ ἐξαίρετα ἔλαβεν. ἢ ἐξ ἄρεος ὅτε πόλεμον ἔσχε. κατὰ δὲ, ἐμόγησε καὶ ἤρατο. ἢ καὶ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ, ἦρε. καὶ σημείωσαι δύο τούτους ἥρωας εἰς πλάνην πλουτήσαντας ἄλλως μέν τοι καὶ ἄλλως, τὸν Ὀδυσσέα δηλαδὴ καὶ τὸν Μενέλαον.

Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν
Οἴκαδε νισσόμενον. ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Τέκνον ἐμόν. ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
10 Ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών.
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως. δύνασαι γάρ.
Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.
Μνηστῆρες δ' ἐν νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηὔδα.
Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι,
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,
Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται,
Οὔτε θεῶν πομπῇ, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ὅ γ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
20 Ἤματι κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
Οἵ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσουσιν.
Πέμψουσιν δ' ἐν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες.
Πόλλ' ὅσ' ἂν οὐδέ ποτ' ἐκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
Εἴ περ ἀπήμων ἦλθε λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
Ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.
30 Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια. τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρήν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης.
Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.
Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς.
Ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Ἰχθῦς ἀγρώσσων, πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ.
40 Τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
Ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος, ἤπειρόνδε
Ἤιεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
Ναῖεν ἐϋπλόκαμος. τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο. τηλόθι δ' ὀδμὴ
Κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει
Δαιομένων. ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένη, χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
Ὕλη δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τηλεθόωσα.
50 Κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.

Εἰς σύμβολον τοῦ κατὰ τὸν Ἑρμῆν τάχους, καὶ ὁ περὶ τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν πλαττόμενος πέτασος ἐπλάσθη. κατὰ τὸ εἰπόντα ὡς Ἑρμῆς πέδιλα ἔχει καὶ κηρύκειον ἐν χειρί. γενικὴ δὲ λέξις τὰ πέδιλα, λεγόμενα καὶ ἐπὶ γυναικῶν. εἴδη δὲ αὐτῶν μυρία εἰσί. τὰ ἀνδρῶν ἐπί τε γυναικῶν. οἷον διάβαθρον. γυναικεῖον δὲ αὐτὸ φόρημα. ὡς τὸ, διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ. βαυκίδες. ὡς τό. φαιλὸς ἐν ταῖς βαυκίσιν ἐγκατέπτυσε. ἀρβύλαι αἱ καὶ ἀρβυλίδες. ἀσκέραι. περσικαί.

Ῥάπις ἡ ῥάβδος. ἀφ' ἧς Ἑρμῆς χρυσόρραπις. Θέλγειν νῦν αὐτὴ τὸ κοιμίζειν λέγεται. Πιερίην ἐπιβάς, ὄρος παρώνυμον πιερός τινος ἥρωος ἡ πιερία, μακεδονικόν. ἱερὸν μουσῶν. Ἀλληγορικῶς μέντοι, λάρῳ εἴκασται ὁ Ἑρμῆς, διά τε τὸ λευκὸν καὶ ὡς εἰπεῖν ἐναργὲς ἀφ' οὗ καὶ ἀργειφόντης καλεῖται ὡς λόγος ἐναργῶς φαίνων τὰ κατὰ ψυχήν, καὶ διότι δὲ ὁ λάρος παρέχεταί πως τοῖς λαρῶ τουτέστι τοῖς γλυκεῖ. τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἑρμῆς λόγος, πολὺ ἔχων τὸ λαρόν. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸν λάρον, τῇ συνηθείᾳ ἡ ὕστερον προσοχὴ παροιμιακῶς ἀπεκληροῦ. ὅθεν, καὶ λάρους τοὺς εὐήθεις φαμέν. οὕτω δὲ καὶ κέπφους, ἀπὸ κούφου ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ ὀρνιθαρίου καὶ εὐμεταχειρίστου καθὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἔστιν εὑρεῖν. καὶ οὗτοι δὲ οἱ αὐτοί, ἀπὸ ὀρνέου μεμαθηκότι καὶ εὐεξαπατήτου. διὸ καὶ ἡ κωμῳδία σκώπτουσα τοὺς ἀθηναίους, ὦ μόνοι οὗτοι τῶν ἑλλήνων, ἔφη. Τῷ ἴκελος, πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς. τοῦτον δὲ, παρένθετον οἴονταί τινες τὸν στίχον καὶ ὀβελίζουσιν ἤτοι ἀθετοῦσιν, ὡς ἐπιβληθέντα.

Ἐσχάρα, τόπος ἐστὶν ἐφέστιον πυρός. οἱ δὲ παλαιοί, φασὶ καὶ ἐσχάρειον, θυματήριον κοῖλον. δῆλον δ' ὅτι ἐσχάρα, καὶ τὸ γυναικεῖον ἐκάλουν μόριον. ὡς δὲ καὶ ἕλκους ἐσχάρα λέγεται, δῆλόν ἐστι.

Εὐκέατον, ἐτυμολογία κέδρου, ὡς οὕτω λεγομένης, παρὰ τὸ κεάσαι ῥᾳδίως. ὅ ἐστι κλάσαι. σχίσαι.

Θύον, δένδρον ὃν ἐνταῦθα ἀδιαστίκτως. εἰ δὲ ὁ καρπὸς αὐτοῦ εὐώδης ἐστὶ κατὰ τὸ θύον ἢ θύος ὅθεν καὶ σύνθετον μὲν ὁ θυοσκόος. παράγωγον δὲ τὸ θυόεν νέφος, ζητητέον ἑτέρωθεν. Ἱστὸν ἐποίχεσθαι καὶ ᾄδειν, οὐκ ἀγεννὲς ἐνδόξοις γυναιξίν. Σκῶπες, ἢ παρὰ τὸ σκαιὰν ὦπα ἔχειν, κακόφωνοι γάρ. ἢ παρὰ τὸ ἐν σκιᾷ ὅ ἐστι νυκτί, ἀφιέναι ὄπα. ἢ ἄλλως, παρὰ τὸ ἐν τοιαύτῃ σκιᾷ ὦπα ἔχειν ἐγρηγορόν, νυκτὸς γὰρ μάλιστα βλέπουσι. καὶ δοκοῦσι σκῶπες εἶναι. ἕτεροι δὲ παρὰ τὸ ἐοικέναι δι' σκώπτουσι διὰ τὸ διάφορον τῶν σχηματισμῶν. ἐν δὲ τοῖς τῶν ἀθηναίων φέρεται, ὅτι καθὰ οἱ ὦτοι τὸ ὄρνεον. οὕτω καὶ οἱ σκῶπες, ὀρχούμενοι ἁλίσκονται. καὶ ὅτι καὶ γένος ὀρχήσεως ἀπ' αὐτῶν καλεῖται σκώψ. λαβὼν τοὔνομα, ἐκ τῆς περὶ τὸ ζῷον ἐν τῇ κινήσει ποικιλίας. καὶ ὅτι χαίρουσιν οἱ σκῶπες καὶ ὁμοιότητι. καὶ ἀπ' αὐτῶν, σκώπτειν φαμὲν τὸ ζωφικάζειν καὶ καταστοχάζεσθαι τῶν σκωπτομένων, διὰ τὴν ἐκείνων ἐπιτηδεύειν προαίρεσιν. ἴσως δὲ τούτων παρώνυμοι καὶ οἱ παρὰ τοῖς τίμωνι σκωπαῖοι, παρὰ λάκωσιν ἐπιχωριάζοντες. ἀνθρωπάρια ἐκεῖνοι μικρά. καλούμενά φασι παρά τισι, σίλπωνες. οὓς οὐκ αὐτὸς πάνυ ἀποικέναι εἴποι τοῦ πινδαρικοῦ πίθωνος. ὃν καλὸν ἐκεῖνος ἐπωνομάζει κατά τινα ὁμοιότητα σίλπωνος. ἐν δὲ τοῖς τῶν ἀθηναίων, φαίνεται καὶ ὅτι σκὼψ ἴσως δὲ καὶ σκώπευμα, σχῆμα ἦν ὀρχήσεως ὡς ἐδηλώθη. σκὼψ γάρ φασι, σχῆμά ἐστι τῶν ἀποσκοπευόντων, ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. λέγεται δέ φυσικῶς ὁ σκώψ, μικρότερος εἶναι γλαυκός, καὶ ἐπὶ μολιβδοφανεῖ χρώματι, ἔχειν ὑπόλευκα στίγματα. δύο τε ἐκ τῶν ὀφρύων παρ' ἑκάτερον κρόταφον αἴρειν πτερά. ἕτεροι δὲ, δύο φασὶ γένη σκωπῶν. καὶ οἱ μὲν, φθέγγονται, οἱ δ' οὔ. καὶ καλοῦνται οἱ μὲν, σκῶπες. οἱ δ' ἀείσκωπες. Κορῶναι εἰνάλιαι κατὰ τοὺς παλαιούς, αἱ αἴθυιαι. ἃς καὶ τανυγλώσσους λέγει, κατά τι ζωϊκὸν ἰδίωμα.

Ἡμερὶς κατὰ μὲν πολλούς, ἡ ἥμερος ἄμπελος πρὸς διαστολὴν τῆς ἀγριάδος. ἣν καὶ τεθηλέναι φησὶ σταφυλαῖς, ὡς οἷα τοῦ καιροῦ ἐκείνου μετοπωρινοῦ ὄντος. Τετάνυστο ἡ τοιαύτη ἡμερίς, διὰ τὸ μὴ δὲ κλαδεύεσθαι ὡς εἰκός. διὸ καὶ ἐπαργοῦσα ἦν καὶ διὰ τοῦ πλατύνεσθαι. ὅθεν καὶ ἀνέχαρτις ἐν σκιᾷ. τὰ ἑλλαδικὰ διαφέρουσα, φησὶ φυτ...

Ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο.
Σκῶπές τ' ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
Εἰνάλιαι. τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
Ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
Ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσι.
Κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ.
Πλησίαι ἀλλήλων. τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
Θήλεον. ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
Θηήσαιτο ἰδών, καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν.
Ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν. οὐδέ μιν ἄντην
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ δῖα θεάων.
Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
Ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν.
Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος. ἔνθα πάρος γε
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ δῖα θεάων,
Ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι.
Τίπτε μοι Ἑρμεία χρυσόρραπι εἰλήλουθας,
Αἰδοῖός τε φίλος τε, πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
Αὔδα ὅτι φρονέεις. τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
Ἀλλ' ἕπεο προτέρω ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.

καθ' Ἑλλάδα εἶναι, ὃ παραστῆσαι αὖ, ἴως καὶ ὡς σκύθαι εἰ μὴ κατ' ἔτος ἐτέμνετο. τὴν ἄμπελον ἐ-κεῖνος αἰτιώμενος ἔν που. ἐν δὲ ὑπομνήμασι παλαιοῖς. εἶδος λεπτοφλοίου δρυὸς ἡ ἡμερίς λέγεται. καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς, σταφυλή. φασὶ γὰρ ὡς αἱ μὲν ἄκαρποι καὶ πλατύφυλλοι δρύες, ἐρίφλοιοι καλοῦνται παρὰ τοῖς γραμματικοῖς. αἱ δὲ λεπτόφυλλοι καὶ καρποφόροι, ἡμερίδες. καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἀνθοῦντας βότρυς, σταφυλὰς καλοῦσιν. ἐξ ὧν καὶ ὁ ἰξὸς γίνεται. ὁ γὰρ ἄκαρπος, ἰξοφόρος ἐστί. διὸ καὶ τό, δρυσὶν ὑψικόμοισιν ἐν τῇ Ἰλιάδι, ἰξοφόροις γράφει Ἀγαθοκλῆς. καὶ ταῦτα μὲν οἱ παλαιοί. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι καθ' ὁμοιότητα τῆς κατὰ τὴν ἄμπελον σταφυλῆς, σταφυλὴ λέγεται καὶ ὁ ἐν τῷ στόματι κίων. ἁμάμαξυς, σταφυλῆς γένος. οἱ δέ, ἀναδενδράδα φασίν. ὅτι δὲ καὶ διάφορα εἴδη ἀμπέλων, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν. ἐν αἷς καὶ ἡ ξυστάς, εἰκῇ φασι πεφυτευμένη ἄμπελος. καὶ ἡ στοιχάς, ἡ κατὰ στοίχους δηλαδή. Λευκὸν ὕδωρ τὸ
10 κρηναῖον διὰ τὸ ἀβαθές. τὸ γὰρ βαθύ, μέλαν φαίνεται. Λειμῶνες μαλακοί, ἐν οἷς ἐστι μαλακῶς ἐνεύδειν. Ἴου, σίου τινὲς γράφουσιν, ὃ καὶ κρεῖττον. ἴα γὰρ ἐν λειμῶσιν οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ σία. οἷς καθὰ καὶ τοῖς σελίνοις, χρεία δαψιλοῦς ὕδατος. ἐκαλεῖτο γὰρ πλεῖον ἐν αὐτῷ τὸ ἴον, ἐπεὶ παρ' Ἰάδων νυμφῶν ἔσχε τὴν κλῆσιν, χαρισαμένων αὐτὸ Ἴωνι πρώτῳ. καὶ ἐκλήθη ἐντεῦθεν ἴον, παρωνύμως ταῖς τε Ἰάσι καὶ τῷ λαβόντι τὴν χάριν Ἴωνι. καὶ ὅτι καὶ τὸ κρίνον τὸ καὶ λείριον κατά τινας, ἴον ὑπ' οἰνίων ἐκαλεῖτο, καὶ ὅτι δὲ Πτολεμαῖος Αἰγύπτου βασιλεὺς ὁ εὐεργέτης, ἠξίωσε γεγράφθαι παρ' Ὁμήρῳ, λειμῶνες μαλακοὶ σίου ἠδὲ σελίνου ὁ μὴν ὅτι, ἴα γὰρ μηδὲ σελίνων μὴ φύεσθαι ἀλλὰ σία, ὁ Ἀθήναιος ἱστορεῖ. λέγομεν καὶ ὅτι τὸ σία, φυτὸν σελίνῳ ἐοικὸς τὸ φύλλον ἐστί. Ἐρέχθων. ὃ ἐστι διατέμνων. διασχίζων. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐρείκειν. καὶ φυτὸν ἐρείκη. καὶ δασεία ἐρεικτά. ἤ, ἐρίθων, αἰτίῳ τῷ, ἐρεθίζων. Ἀλλ' ὅδ' ἴκοι μῦθος ἀπήμων, ἔγωγ' ἤρεσκεν. Σιγαλόεντα. τὰ εὐαφῆ καὶ ἁπαλά. νῦν δὲ ἐν τῷ, ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σι-
20 γαλόεντι, οὐκ οἶδα τοιοῦτος ὁ σιγαλόεις θρόνος, ἀλλ' ἢ ὁ ποικίλος διὰ τὸ κατεστιγμένος εἶναι. ἢ ὁ σιγὴν ἐμποιῶν διὰ τὸ ἀξιοθέατον. Τετελεσμένον, οὐ τὸ ἤδη πληρωθὲν φησίν, ἀλλὰ τὸ πληρωθῆναι ἐπιφυκὸς καὶ δυνάμενον.

Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
Ἀμβροσίης πλήσασα. κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπε.
Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγώ τοι
30 Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω. κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
Τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
Ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵ τε θεοῖσιν
Ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
Οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεόν, οὔθ' ἁλιῶσαι.
Φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
Εἰνάετες. δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες, ἔβησαν
40 Οἴκαδ'. ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο.
Ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακόν, καὶ κύματα μακρά.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
Τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα.
Οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι.
Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

Τὸ ἐπιτραπέζιον ἔχειν νέκταρ καὶ ἡ ἀμβροσία, τὴν φιλοτήσιον αἰνίττεσθαι δοκεῖ ὁμιλίας τὴν συμποτικήν. Κέρασσε νέκταρ. οὐ δηλοῖ κρᾶμά τι, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐνέχει κεῖται ὡς ἀπὸ παλαιᾶς χρήσεως. καθ' ἣν κέρασι ζῴων ἐγχέοντές τι ἔπινον. Ἐρυθρὸν νέκταρ, καθ' ὁμοιότητα τοῦ οἴνου ἐρυθρός, ἴσως δὲ σκεύασμά τι ἦν τὸ νέκταρ ἦν καθὰ καὶ ἡ ἀμβροσία. ἀλλὰ καὶ αὐθός ἡ ἀμβροσία ἐλέγετο κατὰ Παυσανίαν. ὅς λέγει καὶ ὅτι ἀμβροσία, γένος τι συνθέσεως ἐξ ὕδατος ἀκραιφνοῦς καὶ μέλιτος καὶ ἐλαίου παγκαρπίας. Παρέθηκε τράπεζαν, ἔλεγον καὶ οἱ μετ' Ὅμηρον παρατίθεσθαι τραπέζας ἐν κατ' ἀρχῇ δαιτός. τὸ μέν τοι αἴρειν αὐτάς, βαστάζεσθαι ἔφασκον. ἐβαστάζοντο δέ φασι τράπεζαι, δοθείσης κράσεως ἀγαθοῦ δαίμονος. ἤγουν μετὰ τὸ δοθῆναι κρᾶμα τὸ οὕτω καλούμενον ἀγαθοῦ δαίμονος, ἤτοι ἀγαθῆς τύχης. πρὸς ὃ παίξας
Διονύσιος ὁ Σικελιώτης ἀστείως καθὰ ὁ δειπνοσοφιστὴς ἱστορεῖ, ἀσυλήσων ἀσκληπιοῦ χρυσοῦς τραπέ-
50 ζας ἐν Συρακούσαις, προπιὼν αὐτῷ ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος, ἐκέλευσε βαστάζεσθαι τὰς τραπέζας.

Ἁλμυρὸν ὕδωρ ἄσπετον, τὴν θάλασσαν λέγει περιφράσας. Παρεξελθεῖν τινα, οὐδ' ἁλιῶσαι. ἔστι δὲ παρεξελθεῖν μέν, τὸ μικρῶς παραβῆναι. ἁλιῶσαι δέ, τὸ παντελῶς ματαιῶσαι καὶ ἀφεῖναι διαπεσεῖν ἄπρακτον.

Τὸν

Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα. ἡ Καλυψὼ λέγει πρὸς τὸν Ἑρμῆν, καὶ ὡς εὐεργέτιν προσποιουμένη τὸν Ὀδυσσέα, οὐκ ὀνειδίζουσα ἐφ' οἷς εὖ πεποίηκε. χρὴ γὰρ ὡς τὰ πολλὰ τὸν μὲν εὐεργετοῦντα, ἐπιλελῆσθαι· τὸν δὲ ὠφεληθέντα, μεμνῆσθαι, καὶ μὴ ἀπερρεῖν αὐτοῦ τὴν μνήμην τῶν εὐπαθειῶν. Ἐρρέτω, τουτέστιν, ἀπολλύσθω. φθειρέσθω κατὰ τὸ βούλημα τοῦ Διός. ὅτι δὲ τὸ ἔρρειν ἐκ τοῦ ῥέω προσθέσει γίνεται καὶ τὸ ῥεῖν· διὸ καὶ ἐν δυσὶ ῥῶ γράφεται, ῥαπεισμένου τοῦ ε, δῆλόν ἐστι. Ἀργῆτι κεραυνῷ. τουτέστι ταχυτάτῳ ἢ φαεινῷ. Ζηλήμονες, γράφεται μὲν καὶ δηλήμονες ὅ ἐστι βλαπτικοί. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ζηλῶ ζηλήσω, ὅπερ ἐστὶν εἶδος οὐκ ἐλλόγου θυμοῦ. τὸ δ' ἔργῳ ζηλῶσαι, οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής. Ἀγάασθε. τουτέστι, φθονεῖτε μέμφεσθε. ὥς τε καὶ ζηλήμονες, οἱ φθονεροί, καὶ οἱ ζηλότυποι. τὸ δὲ ἀγάασθαι, φασὶν οἱ παλαιοὶ τρία σημαίνειν. τὸ θαυμάζειν. τὸ φθονεῖν. τὸ μισεῖν. Ἀμφαδίην, ὃ ἐπίρρημά ἐστιν ὀνομαζόμενον, ἢ ἀντὶ πτωτικοῦ ὄνομα ἐλλειπτικόν, λείπει γὰρ τὸ εὐνήν, ληφθὲν κατὰ κοινοῦ ἐκ τοῦ εὐνάζεσθαι. φησὶ γὰρ εὐνάζεσθαι ἀμφαδίην, ἤγουν εὐνὴν φανεράν.

Περὶ Ὠρίωνος ὅτι τε κυνηγέτης ἄριστος ἦν, καὶ ὡς οὐκ ἐν τῷ ὡραίῳ εἶναι ἀλλ' ὑπὲρ τὸν ὥρας ὅτι φροντίδος πεπλήρωται· διὸ καὶ φιλοῦνται. καὶ ὡς ὑπὸ σκορπίου πληγεὶς τέθνηκεν, δῆλοί τε Δηλιοι, καὶ οἱ τῶν Ἀράτου ὑπομνηματισταί. Ὅμηρος δέ, ὁ καὶ τὸν αἰφνίδιον αὐτοῦ ἱστορεῖ. τοῦτον γὰρ δηλοῖ τὰ τῆς Ἀρτέμιδος ἀγανὰ βέλη οἷς αὐτὸν κατέπεφνεν ὡς πλημμελήσαντά τι φασὶν εἰς αὐτήν. ἄλλως γάρ, οὐκ ἀναιρεῖ Ἄρτεμις ἄρρενας ὡς καὶ προσεσημείωται. ἦν δὲ καὶ κάλλιστος ἀνδρῶν κατὰ τὴν ἱστορίαν ὁ Ὠρίων καθὰ καὶ ὁ Τιτυός. δοκεῖ δὲ καὶ πρὸ ὥρας ἀρπαγῆναι τοῦ βίου κατ' ἐκεῖνον. διὸ καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐφημίσθη, ὃ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κατ' αὐτόν. φασὶ γὰρ ὅτι τοὺς τοιούτους νέους ἅμα ἡμέρᾳ ἐξαισίως ταφῇ οἱ προσήκοντες ὡς μὴ αἰτίαν δὴν, ἠλίῳ ἱκαθῶ-

Ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων.
Καί μιν φωνήσασ', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Σχέτλιοί ἐστε θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων.
Οἵ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
Ἀμφαδίην, ἤν τίς τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην.
Ὣς μὲν ὅτ' Ὠρίων' ἕλετο ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
Ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνή,
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
Ὣς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ
Ὧ θυμῷ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ
Νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ, οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
Ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
Οἶον, ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε. 20
Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὔ πως ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο
Οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι,
Ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὔ πῃ ἐγώ γε.
Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης.
Οὕτω νῦν ἀπόπεμπε. Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν. 30
Μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.

Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κρατὺς Ἀργεϊφόντης.
Ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
Ἤϊ', ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον. οὐδέ ποτ' ὄσσε
Δακρυόφιν τέρσοντο. κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν,
Νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφη.
Ἀλλ' ἦ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ.
Ἤματα δ' ἂμ πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων, 40
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, προσεφώνεε δῖα θεάων.
Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
Φθινέτω. ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
Ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμών, ἁρμόζεο χαλκῷ
Εὐρεῖαν σχεδίην. ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
Ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
Ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι, 50
Εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν,
Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
Αἴ κε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

ἑκά-

ναι τοιοῦτον κατὰ κόρον. διὸ καὶ ἐλέγετο ἁρπάζειν αὐτὸν ἡ ἡμέρα. ἡσίοδος δὲ τὴν μὲν ἡμέραν, νυκτὸς μητρὸς γενεαλογεῖ ἐν τῷ, νυκτὸς δ' αὖτ' αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη. τὴν δὲ ἠῶ, θείας ὑποτίθεται θυγατέρα. ἐν τῷ, θεία δ' ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε σελήνην, ἠῶ θ' ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει, γείνατο. Τὸ ῥόδον ᾠκείωται τῷ ἡλίῳ· ὅθεν ἡ ῥοδοδάκτυλος ἠώς. καὶ ἡ ῥόδος ἡ νῆσος, διὰ τὴν πρὸς τὸ ἄνθος ὁμωνυμίαν. ἡλίου γὰρ ἱερὰν τὴν ῥόδον ἄλλοι τέ φασι καὶ ὁ πίνδαρος. Ἱστέον, ὅτι ἐκ τιθωνοῦ ὡς ὑπεργηράσαντος, οἱ λίαν πρεσβῦται, τιθωνοὶ ἐσκώπτοντο. ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἰαπετοῦ καὶ κρόνου, οἱ αὐτοὶ, κρόνοι τε καὶ ἰαπετοί. λαροῖ δὲ ὁ μῦθος περὶ τιθωνοῦ, καὶ ὅτι διὰ γῆρας, ἐν ταλάρῳ ἢ καρτάλῳ τῷ δηλουμένῳ ἐν τοῖς τῶν κωμικῶν, ἐκρεμάσθη. ὡς ἂν δηλαδὴ μὴ φαίνοιτο τοῖς πολλοῖς. ἢ εἰς τέττιγα μετεβλήθη.

Ορτυγία κατὰ τὸν πλέονας, ἡ δῆλος, μία τῶν κυκλάδων περὶ ἧς φασὶ καὶ οἱ τοῦ λυκόφρονος σχολιασταὶ ὡς προσωνυμασμένης ὀρτυγι δαιμονίᾳ τινί. ἢ καὶ παρὰ τὸν ἐκ πελάγους εἰς τὴν δῆλον καταίροντας ὄρτυγας. Αγνὴν τὴν ἄρτεμιν, ὡς παρθένον καλεῖ. Ιασίωνα, γεωργὸν ἢ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἔχει, κρῆτα τὸ γένος, διὸς υἱὸν καὶ ἡμέρας. παρ' ᾧ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εὑρέθη φασὶ σπέρματα. ὅθεν καὶ ἡ δημήτηρ κατὰ τὸν μῦθον ἐφίλει αὐτὸν ὡς καὶ ἡσιόδῳ δοκεῖ, καὶ μίγνυνται, οὐκ ἐν θαλάμῳ ἀλλ' ἐν νειῷ τριπόλῳ. ἦν ὁ αὐτὸς ἡσίοδος ἐξαίρει ἀλεξιάρην καλέσας καὶ παίδων εὐκηλήτειραν. ἐκ τῆς τοιαύτης μίξεως, ὁ πλοῦτος γεννᾶται. ὁ ὡραῖος δηλαδή. ὁ δὲ τῷ ἰασίωνι τούτῳ ἐνσκήψας κεραυνὸς, εἰς πολὺν αὐχμὸν νοεῖται, ὃς οἷα ὀλέθριος ἀπευκταῖος ἐπὶ τοῖς γεωργοῖς ὅτε γίνεται. τὸ δὲ ὅλον εἰπεῖν, ἐπεὶ γεωργικώτατος ὁ ἰασίων, δόξαν ἔχει, δύναται συνῳκηκέναι καὶ τὸν πλοῦτον τεκεῖν κατὰ Ἡσίοδον. δοκεῖ δὲ καὶ προσφυῶς κληθῆναι ἰασίων, ὡς παρὰ τὸ ἴαμα διὰ τὴν τῶν σιτοφόρων ἴασιν ὅ ἐστι πέμψιν κατὰ τῆς γῆς. ὁ δὲ ἀρριανὸς ἱστορεῖ καὶ ὅτι ἰασίων, ἀδελφὸς ἠετίωνος καὶ δαρδάνου πρόγονος πριάμου, ἐκ δήμητρος καὶ κόρης κάτοχος γενόμενος, εἰς τε σικελίαν ἦλθε, καὶ ἐπὶ πολλὴν ἄλλην γῆν ἐπλανήθη τὰ ἐκείνης ὄργια δεικνύων. διὸ λόγον ἔχει, ὡς δημήτηρ αὐτῷ μίσγεται. τέκον φασὶν υἱὸς, πάριος. ᾧ ἐπώνυμον, τὸ ἐν ἑλλησπόντῳ πάριον ὡς οἰκιστῇ. ὅτι δὲ ἡ δημήτηρ εἰς γῆν ἀλληγορεῖται ὡς οἷά τις γῆ μήτηρ, τεθρύληται. εἴη δὲ ἂν ἡ τοιαύτη εὐπλόκαμος, διὰ τὸν ἐξ ἀνθέων στεφάνους οἷς κόμη καλλύνεται. σημείωσαι δὲ ὅτι εἰ καὶ ταυτόν ἐστι πλόκαμος καὶ πλοκαμὶς, ἀλλ' οἱ παλαιοὶ, καὶ κόσμον γυναικεῖον τὴν πλοκαμῖδα εἶναι δηλοῦσιν. ἣν καὶ κορυφαίαν φασὶν, ἤγουν κορυφήν. καὶ σκόλλυν καὶ κρήναν μετὰ τοῦ ν ἢ καὶ χωρὶς τοῦ ν. ὡς ἐκ τοῦ πλέκω δὲ ἦν καὶ τὸ πλόκανον. πλέγμα τι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ᾧ καθαίρεται σῖτος. καὶ δοκεῖ κοσκινῶδές τι ἐκεῖνο εἶναι. πλοχμῷ δὲ ἀνάλογον, ὀχμός. οὗ ὄνομα παράγωγον νοχμός, ὃν θήμα. τὸ ἔχω. ἀφ' οὗ, πέτρας ἔχμα, ὁμοιωκῶς. ἤγουν κράτημα. συνοχή. καὶ πρόεγμα δ' ὡς δηλοῖ ὁ σουίδας, στέργμα.

Τρίπολος νειὸς, ἡ τρὶς ἐσκαμμένη. πολεῖν γάρ φασι τὸ ἀναστρέφειν. Περιτρόπος βεβαῶτα, ἀντὶ τοῦ περιβάδην ἐποχούμενον τῇ τρόπει δίκην κέλητος. Αργὴς κεραυνὸς ὀξυτόνως πρὸς διαστολὴν βαρυτόνου κυρίου μυθικοῦ, τοῦ ἄργης. ὅπερ ἀδελφὸς ἦν, βρόντης καθ' ἡσίοδον. ἐσκεύαζον δέ φασιν αὐτοὶ τῷ διΐ, ὁ μὲν κεραυνοὺς ὁ δὲ βροντάς. βέλη ταῦτα διΐα. οἷς ὁ βλαβεὶς, διόβλητος ἦν. εἰκὸς δὲ μηχανικοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς εἶναι. τεχνωμένους ὁμοίως ἀρχιμήδει, τὰς δι' ἐνόπτρων ὡς δι' ἀστραπαίας καύσεις ὑμμάτων καὶ ἀνθήμων ὁ παρὰ τῷ ἀγαθίᾳ. ἔτι δὲ, τεχνικῶς κτυποῦντας βροντώδεις ὁποῖος ἐπενοεῖται καὶ ὁ σαλμωνεύς. κεραυνὸς δὲ γίνεται, παρὰ τὸ κείρειν καὶ αὔειν. ὁ φθείρων δηλαδὴ ἐν τῷ καίειν.

Νῆα ἔλσας, ἀντὶ τοῦ ἐλάσας, κρούσας. πλήξας. Εκίασσεν, ἀντὶ τοῦ διέσχισεν. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἐκ τοῦ κιάζω, εὕρηνται καὶ ἀκίασοι, σποσίμου εἶδος. περὶ οὗ φησὶν αἴλιος διονύσιος, ὅτι ἀκίασοι, τὰ ἐν φακοῖς στρογγύλα καὶ δυσκάτακτα δασπεια. φέρων καὶ χρῆσιν φερεκράτους ταύτην. κυάμους. φακῆν. ζειάς. αἴρας. ἀκιάσους. Αἰῶνα λέγει, τὴν ζωήν. ἡ φθίνει τοῖς μακροῖς θρήνοις, οὕτω καὶ ἀλλαχοῦ πρόσω τούτων τὸ, κατείβετο γλυκὺς αἰών. ὅ ἐστιν ἐν δάκρυσι λειβόμενος κατετήκετο. Ικρια νηῶν, ὀρθὰ ξύλα τὰ καὶ ἐγκοίλια ὧν ἄνω, τὰ καταστρώματα τῆς νεώς. Υψοῦ, ἡ τοῖς ὄπισθεν συντακτέον ἵνα ᾖ πῆξαι ἐπ' αὐτῆς ἴκρια ὑψοῦ. ἢ τοῖς μετ' αὐτό. ἵνα λέγῃ, ὥς σε φέρῃσιν ὑψοῦ. τουτέστιν, ἐπ' ἠεροειδέα πόντον. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ὑψοῦ ἀνατείω.

Οἵ μευ φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
Ὣς φάτο. ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἄλλο τι δὴ σὺ θεὰ τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν.
Ἥ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε. τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐῖσαι
Ὠκύποροι περόωσιν ἀγαλλόμεναι διὸς οὔρῳ.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ γ' ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην,
Εἰ μή μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,

Αλιμὸν ἐρύκοι, ἐφερμηνευτικόν ἐστι τοῦ ἀθανασία εἶπε, καὶ ταυτόν ἐστι βρῶμα τὸ ἐπέκεινα μένει καὶ τὸ ἐρύκειν λιμόν. Σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης, εἶπεν αὐτῇ προοιμιακῶς, ὅτι μικρῷ λόγῳ, μεγάλα τινὰ διελθεῖν βούλεται. Αλιτρὸς ἐστὶ καὶ οὐκ ἀσφάλεια εἰδὼς, ἀντὶ τοῦ, ἀλιτὴς καὶ οὐκ ἅπας τὸ ἀληθὲς καὶ ταῦτα μὴ ἀπαιδεύ

παιδαριώδης ὤν. ἀποφώλιος δέ, ὁ ἀπαίδευτος καὶ ἀδιάκριτος. ἐπειδὴ φωλεοὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλέγοντο τὰ παιδευτήρια, ἢ καὶ ἄλλως, ὁ ἀπεσφαλμένος καὶ μὴ ἄξιος λόγου, ὡς ἀπὸ τῶν ὀρνίων ἃ τοῦ φωλεοῦ ἀποβάλλεται. Τόδε δῶμα φυλάσσοις, ἀντὶ τοῦ ἐμπεδῶς αὐτὸ κατέχοις καὶ κατὰ σπουδὴν δίκην φύλακος.

Φυῆς παράγωγον εὐφυὴς παλαιὰ γὰρ μνήμη ἡ φυή. οἱ δὲ ὕστερον, εὐφυῆ καὶ τὸν κατὰ νοῦν δεξιὸν εἶπον. ἀστεῖοι δέ, τὸν σκωπτικόν, εὐφυῆ ἐκάλουν κατὰ Ἴωνας. Ἀκιδνοτέρη κατὰ τοὺς γλωσσογράφους, ἡ ἀσθενεστέρα ἢ εὐτελεστέρα. Ῥάχις καλεῖται, τὸ ὅλον ἡ σύμπηξις τῶν σφονδύλων. ὧν οἱ πρῶτοι ἑπτὰ συμπληροῦσιν ἄνω τὸν τράχηλον. οἱ δὲ τελευταῖοι δέκα καὶ πέντε, τὴν ὀσφύν. οἱ δὲ μέσοι δώδεκα, τῶν νώτων. ὃν ἱερὸν ὁ ποιητής φησι λέγει, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώποις ξύσαι αὐτὸν καὶ κνήσασθαι. ἐπὶ μέντοι ἀλόγων, κυρίως ἄκνηστις λέγεται. Ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον ἤτοι ὀξὺ τῇ τομῇ, τὸ ἀμφίστομον δηλοῖ. ὃ καὶ ἀμφήκες λέγεται. στειλειὸν δὲ κυρίως τὸ εἰσιέμενον ξύλον εἰς τὴν κοιλότητα λεγομένην στειλειὰν ἤγουν εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ σιδήρου. καὶ φυλάσσει μέχρι τοῦ νῦν ἡ λέξις, στειλειὸν λεγομένη παρὰ τοῖς πολλοῖς. τὴν στειλειὰν ἤγουν ὀπήν, οἱ μὲν παλαιοί, καὶ τρῆμα ἑρμηνεύουσι. τρυπὴν δὲ μέχρι καὶ νῦν, οἱ περὶ Λυκίαν. Σκέπαρνον εὔξοον, δύναται καὶ κατὰ ἐνεργητικὴν σημασίαν εἶναι τὸ εὔξοον. ὥς που καὶ βέλος ὠκύμορον, τὸ ὠκὺ θανατοῦν. δῆλον δὲ ὡς οἱ μετ' Ὅμηρον διθυραμβογράφοι, σκέπαρνον διστόμως φράζοντες, δίστομον ἐπίθετον τίθενται τὸ σκέπαρνον.

Πελέκκησε. ὅτι δὲ πελεκᾶν μέν, ἐπὶ ξύλων. πελεκίζω δὲ ἐπὶ προβάτων καὶ βοῶν καὶ ὅλως ζώων, καθωμίληται τοῖς γραμματικοῖς. ὅτι δὲ καὶ ἡ πέλλα οὐ ποτικὸν ἀλλὰ τὸ σκυφοειδὲς ἀγγεῖον ὃ πυθμένα εἶχε πλατύτερον εἰς ὃ ἤμελγον γάλα, ἐκ τοῦ πελεκῶ γίνεται ὡς

Μή τι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Ἦ δὴ ἀλιτρός ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς.
Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι,
Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
Ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
Μή τι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσσ' ἂν ἐμοί περ
Αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἡγήσατο δῖα θεάων
Καρπαλίμως. ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Ἷξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ.
Καί ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας. νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
Ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν.
Αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῳαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ δῖα θεάων.
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
Εἴ γε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἶσα
Κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
Ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
Οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν. ἐπεὶ οὔ πως οὐδὲ ἔοικεν
Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Πότνια θεά, μή μοι τόδε χώεο. οἶδα καὶ αὐτὸς
Πάντα μάλ', οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
Εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰς ἄντα ἰδέσθαι.
Ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα,
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν.
Ἤδη γὰρ μάλα πολλ' ἔπαθον καὶ πολλ' ἐμόγησα
Κύμασι καὶ πολέμῳ, μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Ὣς ἔφατ'. ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
Ἐλθόντες δ' ἄρα τώ γε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
Τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεύς.
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
Λεπτὸν καὶ χαρίεν. περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ,

ξύλινον,

ξύλινον, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσι. ὅθεν καὶ πελλὶς καθ' ὑποκορισμόν. Ἱππῶναξ. ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτοῖς κύλιξ. ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν, κατέαξεν.

Καλὴν, χρυσείην. κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
Δῶκε μέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι.
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον. αὐτὰρ ἐν αὐτῷ,
Στειλειὸν περικαλλὲς ἐλάϊνον εὖ ἐναρηρός.
Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον. ἦρχε δ' ὁδοῖο
10 Νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει.
Κλήθρη τ' αἴγειρός τ' ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
Αὖα πάλαι, περίκηλα. τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψὼ δῖα θεάων,
Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα. θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
Εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα. πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ.
Ξέσσε δ' ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ δῖα θεάων.
Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι.
20 Γόμφοισι δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρασσεν.
Ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
Τόσσον ἐπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
Ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσι,
Ποίει. ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
Ἐν δ' ἱστὸν ποίει, καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ.
Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο ὄφρ' ἰθύνοι.
Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι.
Κύματος εἶλαρ ἔμεν. πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
30 Τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψὼ δῖα θεάων,
Ἱστία ποιήσασθαι, ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
Ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ.
Μοχλοῖσι δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.
Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ, πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψὼ.
Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν. ἐν δὲ καὶ ᾖα
Κωρύκῳ. ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά.
40 Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
Γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
Ἥμενος. οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην.
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν.
Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει.
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
Τὴν γὰρ δή μιν ἄνωγε Καλυψὼ δῖα θεάων
Ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
50 Ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων.
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ.
Εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.

Στάθμη. κανών ἐστι τεκτονικός, ἤτοι σχοινίον μεμιλτωμένον ὡς τὰ πολλά. οὗ ἔργον, τὸ ἰθύνειν. οὐκ ἀεὶ δὲ μιλτοῦται ὁ σχοῖνος, ἀλλὰ καὶ μελαίνεται. σπάνιον δὲ ἡ λευκή, διὰ τὸ κατ' αὐτὴν ἐν τοῖς ὑπαλειφομένοις τῶν σωμάτων ἄσημον καὶ οὐκ εὐδιάκριτον εἰς ἀπευθύνσεως γνῶσιν. ὅθεν ἡ παροιμία τὸ, λευκὴ στάθμη. φησὶ γὰρ Αἴλιος Διονύσιος, ὅτι ἐν λευκῇ στάθμῃ, ὁ μηδὲν διακρίνων μηδὲ διαγινώσκων. Τέρετρον δὲ δέλετρον καὶ τέλετρον Ἀσιανῖτις γλῶσσα φησὶ παραφθείρουσα, ὀνοματοποιεῖται παρὰ τὸν ἦχον τὸν ἐν τῷ τρυπᾶν ἀποτελούμενον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τορῶ τορέσω τὸ τρυπῶ. ὃ ἐστι καὶ αὐτὸ, μίμησιν ἤχου ἔχει. καθὰ καὶ τὸ τρῶ. οὗ παράγωγον ὥσπερ τὸ τεύχω, οὕτω ὁ τρύω, ἐξ οὗ καὶ τρύμη ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ. καὶ τρυμαλιὰ ἡ ὀπὴ τῆς βελόνης. καὶ ζυγοῦ τρυτάνη ὁ ἀτρυτώνη ἀβλαβὴς καὶ τὸ τρυπᾶν ὁ τε ἐξ αὐτοῦ. ἐν οἷς, καὶ ἐκτρυπῶσι κατὰ Παυσανίαν, τὸ μετὰ βίας ἐξελεῖν. Αἴλιος δὲ Διονύσιος, εἰς τρυπᾶν καὶ ἐκτρυπᾶν φησὶ, τὸ παρασπᾶν καὶ λάθρα μετὰ βίας ἐξελεῖν. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου τρῶ, καὶ τὸ τρέγειν. ὅθεν ὁ τράγος. μίμημα ὂν καὶ αὐτὸ τοιούτου ἤχου. ἔτι δὲ, καὶ ὁ χρόνοις τετρυπημένη οὖσα πέτρα ὡς οἱ παλαιοί φασι, τρώγλη τις. εἰ δὲ καὶ τὸ τρῶσαι ὅπερ ἰωνικῶς τὸ βλάψαι δηλοῖ, σύστοιχον τοῖς τοιούτοις εἴη τις, οὐκ ἂν ἀπεικότως ὑπώπτευσε. ὡς δὲ τὸ τείρειν αὖθις ἴδιαί τινες εἰ κατέαξις, δῆλον ἐκ τῶν ἄνω, καὶ ἐκ τῶν τερσοίη. ἀπὸ τοῦ τείρω γάρ τινες ἐτυμολογοῦσι καὶ αὐτόν. καὶ τὰ τείρεα, ὅπερ ἐστὶν ἄστρα. ἐντεῦθεν δὲ, καὶ τὰ κατ' οἴκους τόρματα. ὡς τερόμενα εἰς γλυφὴν, καθὰ δηλοῖ τὰ τρίγλυφα. καὶ ὁ τόρος τὸ ξυσθέν. ὃ καὶ ξύλοις ἐμφαίνεται καὶ ὀστοῖς. καὶ ὁ τόρος. οὗ τὸ οὐδέτερον μὲν, τόρον ἡ δένδρον ἢ ὑπὸ δένδρου. βαλανὸν δὲ, τέρετρα. διὸ πάρεστι μόχθον τορῆναι ... ἔγνων ἀπαλαί. τῷ δὲ τείρειν ... ὥσπερ ὁ ἀστερίς, ὅπου καὶ

τὸ ἀτέραμνον ὕγρον δυστέψητον δασεῖον. ἐξ οὗ καὶ ἦθος ἀτέραμνον, τὸ ὠμὸν καὶ ἀδιάπτωτον. καὶ ὕδατα δὲ ἀτέραμνα, τὰ πηγνῦντα καὶ οὕτω σκληρύνοντα. Φάρεα κτῶ τὰ σπεῖρα ἔφη ταυτὸν δ' εἰπεῖν τὰ λῖνα ὧν χρεία τοῖς πλέουσι. Τόφρα, σημασίαι φασὶ πέντε. τὸ εὐθέως. τὸ ἕως. τὸ ἵνα. τὸ ὄφρα. καὶ τὸ ἐν τοσούτῳ ὡς ἐνταῦθα. Ἔνεικεν ἤγουν ἤνεγκε. Ἐπ' ἐσχατιῆς δὲ ἐστιν ἐπὶ ἐσχάτων μερῶν τῆς νήσου εἰσὶ τὰ τμηθησόμενα ξηρὰ δένδρα, διὰ τὸ τὰ ἐγγὺς τοῦ σπηλαίου ἐπιλιπεῖν τῇ συχνῇ πρὸς τὸ πῦρ χρήσει. Μακρὰ δένδρα, ποιητικῶς κεῖται. τὰ τοιαῦτα γὰρ εἰς ναυπηγίαν χρήσιμα. ἐνταῦθα δὲ παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὅτι τὰ μὲν καρποφόρα δένδρα δι' ὄχνας καὶ ῥοιὰς καὶ μηλέας, καλὰ προσαγορεύει ὁ ποιητής. μακρὰ δὲ, τὰ εἰς ξυλείαν εὔθετα. τοῖς ἐπιθέτοις τὰς χρήσεις διαστέλλων. τὴν δὲ ἐλάτην οὐρανομήκη φησίν, ὑπερβολικῶς διὰ τὸ πάνυ πολὺ τοῦ ὕψους, συστρατευόμενος τῷ μύθῳ. ὃς τὴν μηκίστην ἐλάτην ἐκείνην, εἰς τὸ φυτὸν ἐκεῖνο μεταβάλλει τὴν τῶν ἀλωαδῶν ἀδελφήν. παραδοξίζει ἐπὶ τῷ ῥηθησομένῳ ἐν τοῖς ἑξῆς ὀλέθρῳ τῶν ἀδελφῶν. ἰστέον δὲ ὅτι ταυτὸν τὸ, ἐλάτη οὐρανομήκης, καὶ ἐπὶ τῆς βλωθρῆς, ὅ ἐστι μολοῦσα εἰς αἰθέρα. διὸ ἐλάτας βλωθρὰς λέγει ὁ ποιητής, ὡς ταυτὸν ὂν τῷ, οὐρανομήκης. Πάλαι, τὴν πολλὴν δηλοῖ ξηρότητα διὰ τὸ πολυχρόνιον. διὸ οὐδ' ἠρκέσθη αὖα εἰπὼν ἀλλὰ προσέθηκε καὶ τὸ περίκηλα. ὅ ἐστι περιαυασθέντα καὶ πεπιληκότα, ἤγουν ἐπιτήδεια εἰς τὸ κῆαι, καὶ εἰσὶ ταυτὰ τὸ αὖα πάλαι, καὶ τὸ περίκηλα. Ἔκβαλεν, ἀντὶ τοῦ, ἔρριψεν. ἢ τῆς οἰκείας στάσεως ἔξω ἔθετο.

Ἰθύνειν, οὐ μόνον στάθμης, ἀλλὰ καὶ πηδαλίου. ὡς δηλοῖ τὸ, πηδάλιον ποιήσατο ὄφρ' ἰθύνῃ. τουτέστιν εἰς ὀρθὸν πλέειν ἀπευθύνῃ. Ἁρμονίαι, ἄδηλον οἷαι τῇ σχεδίᾳ πεποίηνται. εἰκὸς δὲ ἀπὸ φυτῶν τινῶν γενέσθαι, δι' ὧν ἦν ἀναπληροῦσθαι τὴν τῶν συμπείρων χρῆσιν. ἔστι καὶ τοιούτοις τὸ παλαιὸν αἱ νῆες ἡρμόττοντο. καθὰ δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ, πακτοῦσι τὰς ἁρμονίας βύβλῳ. τουτέστι κατασφαλίζονται. ὡς δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ, δῶμα πάκτου. καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ, κἀπακτωσάμην γε τὰς θύρας ἀντὶ τοῦ, καὶ ἐπακτωσάμην. Ἔδαφος νηός, τὸ κατωτάτω τῆς νηὸς αὐτὴν γῆν. ὅπερ ἰδιωτικῶς πλίσσα λέγεται καὶ γάστρα. περὶ ἣν καὶ τὸ ἄντλον συρρεῖ. παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔδος, τὸ ἔδαφος. ὡς ἀπὸ τοῦ κροτεῖν κατά τινας ἢ τοῦ κρότου, ὁ κρόταφος. Ὅτι διαφορά ἐστι πλοίου καὶ σχεδίας, δηλοῖ ὁ γράψας, ὡς λόγος Ἴανον διπρόσωπον γεγονέναι. τὸ μὲν, ὀπίσω, τὸ δ' ἔμπροσθεν ἔχοντα πρόσωπον. οὗτος εὗρε πρῶτος, στέφανον καὶ σχεδίας καὶ πλοῖα. καὶ νόμισμα χαλκοῦν πρῶτος ἐχάραξε. διὸ τῶν καθ' Ἑλλάδα καὶ Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν πολλαὶ πόλεις, ἐπὶ τῷ νομίσματι ἐνεχάραττον πρόσωπον δικέφαλον. καὶ ἐκ θατέρου μέρους, ἢ σχεδίαν ἢ στέφανον ἢ πλοῖον. Τορνώσεται, ἀντὶ τοῦ, περιγράψει, μᾶλλον μὲν οὖν, κατασκευάσει τορνοειδῆ ἤτοι στρογγύλην καὶ οὐ κατὰ τὰς ἰδίως λεγομένας μακρὰς ναῦς. Ἰστέον δὲ ὡς οἱ παλαιοὶ μὲν, ταυτὸν οἴδασι τόρνον καὶ τόρον. εὕρηται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ τόρος, καὶ ἐργαλεῖον διορυχικόν. ἢ λιθοκοπικόν φασι σκεῦος. καὶ προάγεται καὶ χρῆσιν Φιλυλλίου πρὸς ταύτην. πρόσεστιν αὐτῷ ὁ τόρος, ἦν γὰρ ἀθεούς. Ἴκριον, τό, τι ἐπὶ πρύμνης κατάστρωμα ἐφ' οὗ ὁ κυβερνήτης ἱκνεῖται, ἢ τὸ ἐφεξῆς δὲ κατάστρωμα τῆς νεώς. περὶ ὃ οἱ ναῦται καὶ ἱκνοῦνται καὶ κοιμῶνται κατὰ καιρόν. δοκεῖ γὰρ οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ ἄκρον ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι γίνεσθαι τὸ ἴκριον. ἐνταῦθα δὲ, ἴκρια δοκεῖ τὰ ἐγκοίλια λέγεσθαι. ὡς δηλοῖ τὸ, ἴκρια στήσας. αὐτὰ γὰρ εἰσὶν ὀρθά. Σταμῖνες. δοκοῦσιν αἱ σταμῖνες, παρὰ τὴν στάσιν καὶ σύστασιν γίνεσθαι ἀφ' ἧς καὶ οἱ στήμονες. ἀπὸ δὲ τῶν ὁμηρικῶν τούτων σταμίνων, καὶ τὰ τεκτονικὰ φαίνεται πράττεσθαι σταμενάρια. ὡς εἴ τις εἴποι σταμινάρια, οἱ παλαιοὶ ἑρμηνεύοντες, ἱστάμενα ξύλα τὰς σταμῖνας φασίν. ἃ στήμονος τρόπον ἔχοντα, προσαπτόμενα τοῖς ἰκρίοις ἑκατέρωθεν, ἱστάναι ποιοῦσιν αὐτά. τινὲς δὲ, καὶ ὀρθὰ ξύλα τὰς σταμῖνας εἶπον, εἰς ἅ φασι τὰ πηδάλια προσεμπίπτονται. οἱ δὲ φασίν, ὅτι σταμῖνες, τὰ ἐν τῷ χείλει τοῦ πλοίου ἐξέχοντα ὀρθὰ ξύλα τοῦ κατὰ τὸ περίτονον τόπου. Ὅτι δέ τινες ὑποπτεύουσιν ἴκριον λέγεσθαι ἤ τι καὶ τὸν ἱστόν, προϋποδηλωθὲν τῶν δὲ δηλωθέντων ἰκρίων κοινότερον λέγεται παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ. ἔνθα φασὶν ὅτι Δημήτριος ὁ τοῦ Φαληρέως ἀπόγονος, τὴν Κορινθίαν ἑταίραν Ἀρισταγόραν ἔχων καὶ πάνυ φιλῶν αὐτὴν ὡς καλλίστη, ἐν Παναθηναίοις ἵππαρχος ὤν, ἴκριον ἔστησε τῆς Ἀρισταγόρας πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς, μετεωρότερον τῶν Ἑρμῶν. ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον ἴκριον, σκηνικὸν ὄρθωμα καὶ πανηγυρικόν. χρήσιμον ἐν θεάτρῳ, τοῖς ἀπ' αὐτοῦ θεωμένοις. ἐξ ὧν ἰκρίων, καὶ τὰ καλούμενα θεωρικὰ συνήγετο χρήματα. Ἐπηγκενίδες, σανίδες ἐκ πρώρας εἰς πρύμναν τεταμέναι καὶ ἐπενηνεγμέναι. ὅθεν καὶ ἐτυμολογεῖται. παρὰ γὰρ τὸ ἐπενεγκεῖν, ἐπενεγκὶς γίνεται. καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἐπεγκενίς. καὶ κατὰ ἔκτασιν, ἐπηγκενίς. ἔστι δὲ ἐπηγκενὶς ἡ καθ' ἣν οἱ σκαλμοὶ πήγνυνται, ὃ ὅπερ κοινῶς περίτονον λέγεται παρὰ τὸ διόλου τείνεσθαι. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς φέρεται, καὶ ὅτι ἐπηγκενίδες, μακρὰ ξύλα τῆς σχεδίας. ἢ τὰ παραθέματα. Ἐπίκριον ἄρμενον τῷ ἱστῷ, τὸ κέρας λέγει, ὡς ἐπὶ τῷ ἰκρίῳ ὄν. Πηδάλιον ὅτι καὶ ἐφόλκιον λέγεται, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. τὸ αὐτὸ δὲ παρά τισι καὶ αὐχήν, ἔτι δὲ καὶ οἴαξ. κεῖται γοῦν ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ταῦτα. οἴαξ, πηδάλιον, αὐχήν. Διογενιανὸς δέ φησιν, οἴακας λέγει, οἷς τὰ πηδάλια ἐπιστρέφουσιν. ἤγουν κανόνας καὶ κρίκους δι' ὧν ἱμάντες διείρονται. Ῥῖπος, πλέγμα φασὶ καλάμου πλατὺ ὡς ψίαθος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥίπω ῥίπτω, ἢ ῥίψ, ῥιπί-

σθ

στος οὖσα καὶ εὔλυγιστος καὶ οἷα ῥίπτειν τὰ καθ᾽ ἑαυτὰ καὶ ἀρθῶπις, καὶ ῥίπτεσθαι δὲ ῥᾳδίως. καὶ ψιαθώδης δὲ
τι κατὰ ὁμοιότητα πλέγμα, αἱ ῥῖπες. ἐξ οὗ καὶ πλέκονται μέρος ἁμάξης. ὕλη δὲ τῶν ἐνταῦθα ὁμηρι-
κῶν ῥιπῶν, ἐξ ὧν καὶ τὸ ῥιπίζειν, ἡ οἰσύα. ὅθεν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καὶ κόφινος μέγας οἰσύινος, κα-
λούμενος ταρπη. αἴλιος δὲ διονύσιος, οἶσον φαίνεται λέγειν τὸ τοιοῦτον φυτόν. γράψας ὅτι ἀπὸ οἴσου,
κόφινοι ἀρρῖχοι καλούμενοι. παυσανίας δὲ, ἱστορεῖ καὶ ὡς τούτοις ἀρρίχοις σταφυλὰς συνεκόμιζον. ἐξ ὧν
δοκεῖ γίνεσθαι καὶ τὸ ἀναρριχᾶσθαι. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ φέρεται. καὶ ὅτι οἰσύα, ἀκανθώδης βοτάνη
ἐξ ἧς πλέκονται σχοινία. ἀφ᾽ ἧς ἄσπις οἰσυΐνη. Κύματος εἶλαρ, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀσφάλειαν καὶ πρὸς
τὸ ἀπείργειν τὸ κῦμα λυόμενον ἐκεῖσε εἰς ἀφόν. Φάρεα νῦν ἁπλῶς τὰ ὑφάσματα ἐξ ὧν ἀπὸ τὰ
ἐθέα ἂν ἱστίον. τὰ δ᾽ αὐτὰ, καὶ σπεῖρα. Υπέρας δὲ λέγει, σχοινία οἷς τὸ κέρας μετάγεται. ἢ μᾶλ-
10 λον σαφέστερον, τὰ ἄνω εἰς ἄκρον τοῦ κέρατος, ἑκατέρωθεν δύο σχοινία οἷς οἱ ναῦται τὸ κέρας μετάγου-
σιν. οἱ δὲ παλαιοὶ τὴν ὑπέραν σχοινίον ἑρμηνεύουσι τῆς κέρατος τοῦ κατὰ τὸν ἱστὸν ᾧ ἀνίησι καὶ διατείνεται,
προφέρουσι καὶ παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἃ μὲν δεῖ ἔχειν ἀφιέντων, ἃ δὲ μὴ δεῖ κρατούντων, τὸ, ἀφεὶς τὴν
ὑπέραν, τὸν πόδα διώκεις. ἤγουν ἀφιᾶσι μὲν τὰ ἀναγκαῖα, προτιμῶνται δὲ τὰ μὴ προὔργου. οἱ δ᾽ αὐ-
τοὶ καὶ ἄλλως, ὑπέρας φασὶν, ἢ τὰ ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ὀθόνης ἐξημμένα σχοινία, ἢ τοὺς τροχίλους. Κά-
λους, οἷς τὸ ἱστίον συσπᾶται καὶ ἀνίεται. τὸ δὲ σαφέστερον, ἤτοι. κάλοι, τὰ ἐν μέσῳ τοῦ κέρατος ἀνάγοντα
καὶ χαλῶντα τὸ ἱστίον, κληθέντα οὕτω, παρὰ τὸ χαλᾶν. Πόδες τὰ κάτω δύο σχοινία. οἷς πρὸς πρώ-
ραν καὶ πρύμναν δεσμεῖται τὸ ἱστίον. καλοῦνται δὲ πόδες, διὰ τὸ κάτω εἶναι. ἀποκαλοῦντες τοῖς προρρηθεῖ-
σιν ὑπέραις ὡς δῆθεν ὑπερθεν κεφαλαῖς τοιούτων ποδῶν. ἐξ ὧν ῥῆμα προπόδων ποδοῦσθαι. ὡς δηλοῖ καὶ ὁ λυκό-
φρων ἔνθα ποδωτὰ λῖνα τὰ ἱστία φασίν. οἱ δὲ παλαιοὶ φράζουσι καὶ οὕτω. πόδες πλοίου, σχοῖνοι κάτωθεν
20 συνέχοντες τὴν ὀθόνην. ἢ οἱ μεταγωγοὶ τοῦ κέρατος. ἢ κατ᾽ ἄλλους, οἷς συνέχεται ἀπὸ πρώρας καὶ ἀπὸ πρύ-
μνης, ὁ ἱστός. ἢ τὰ ἑκατέρωθέν φασι προσδεδεμένα τοῖς ἀρμένοις σχοινία. Τὸ συμφώσασθαι ἡμᾶς
νῦν ἐπὶ Ὀδυσσέως τὸ τέταρτον ἦμαρ ὡς ἐνδεικτικὸν τῆς ἐκείνου φερεπονίας καὶ τοῦ κατ᾽ αὐτὸν κινδυνώδους,
οὐκ ἔστιν, ἢ περίεργον ἢ ἀπειρόκαλον. δοκεῖ γὰρ ἡ τετρὰς, ἔχειν τι βαρύτητος. ὡς ἡ κατὰ τὸν Ἡρακλέα ἱστορία
δηλοῖ. ὃς ἡμέρᾳ τετάρτῃ γεννηθεὶς, δυστυχὴς ἀπέβη. ὅθεν καὶ παροιμία τὸ, τετράδι γέγονα. ἤγουν ἐπόροις
πόνοις. οἱ γὰρ ἐν ταύτῃ φασὶ τῇ ἡμέρᾳ γεγονότες ὡς Ἡρακλῆς ἱστορεῖται, ἄλλοις δοκοῦσι ταλαιπωρεῖν.

Τὸν ἐνταῦθα μέλανα οἶνον, πρὸ ὀλίγου ἐρυθρὸν ἢ καλλιφῶ εἶπε. καθὰ καὶ τὸ μέλαν αἷμα εἰπεῖν, ταυ-
τόν ἐστιν ἀεὶ καὶ ἐρυθρὸν εἶπε πως. Ηἶα τὰ ἐφόδια λέγεται. ἔοικε δὲ, ἄλφιτα μόνα λέγειν ἄρτι,
οὐ μὴν πάντα κοινῶς τὰ ἐφόδια. Κώρυκον, τὸν θύλακον λέγει. οἱ δὲ παλαιοὶ, καὶ κωρυκίδα τὸ τοιοῦ-
τον σκεῦος καλοῦσι. τὸν δὲ θύλακον, καὶ θυλάκιον ὑποκοριστικῶς φασὶν οἱ ἀρχαῖοι, καὶ μάρσιππον. καὶ
30 κιβώτιον. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας ὅτι κιβωτὸς, θυλάκιον. μάρσιππον. παυσανίας δὲ, καὶ φάσκωλον ἑρμη-
νεύει τὸν θύλακον. εἰπὼν ὅτι θύλακος, ῥαπτὸς φάσκωλος. δῆλον δὲ ὅτι τὸ παρὰ τὸ χωρεῖν, ἰωνικῶς ὁ
κώρυκος γίνεται. Ο λυκόφρων, ἄϋπνον τέχνην λέγει τὴν κυβερνητικήν. Λιαρόν φασιν οἱ
παλαιοὶ ἄνεμον ἐνταῦθα, τὸν νότον λέγεσθαι. πρὸς διχοστασίαν τοῦ χλιαροῦ τούτου ἀνέμου, αἰθρηγενέτην
τὸν βορέαν ἐν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ. ἤγουν αἴθρον ποιοῦντα κατὰ τοὺς παλαιούς. τουτέστι, ψύχος. παγετόν. ὃς ἐπὶ νύ-
κτα ἐπάγει πηγυλίδα. Μὴ ἐπιπίπτειν βλεφάροις ὕπνον, τὸ βαρέως ὑπνοῦν ἀποφάσκει. ὕπνον δὲ ἐπὶ
βλεφάροις ἱζάνειν, τὸν ἀναπαύσιμον ὕπνον δηλοῖ. Αρκτος, κατὰ ζωικὸν δοκεῖ μυθικῶς ἀστροθέτη-
μα λέγεσθαι. ἅμαξα δὲ, οὐχ οὕτως. ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν γεωργὸν. ἐπεί φασιν ἐξ ἑπτὰ σύγκειται ἀστέρων. ὧν
τέσσαρες μὲν, ἐν πλινθίου κεῖνται σχήματι. οἱ δ᾽ ἐφεξῆς τρεῖς, ὥσπερ τι ῥυμὸν ἀποτελοῦσι σχῆμα. τοιαύτη μὲν
ἡ μικρὰ ἄρκτος ἡ κυνόσουρα. ἣν οὐκ εἰκὸς ἐστὶν Ὁμήρου ἀστροθετεῖσθαι. πρὸ δὲ αὐτῆς, ἡ ἑλίκη ἐγλωσσαι ἡ
40 μεγάλη ἄρκτος. καὶ ταύτην φασὶν ἐνταῦθα λέγεσθαι ἄρκτον ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. ἐκ πλειόνων ἀστέρων
συγκειμένην. Τραγικοί τινες ἑπτὰ λόγου πολλοῦ ἄξιοι, πλειάδας ἔλεγον. Ο βοώτης καλού-
μενος καὶ ἀρκτοῦρος ὅ ἐστιν ἀρκτοφύλαξ, λέγεται διὰ τὴν ἄρκτον τὴν καὶ ἅμαξαν διώνυμος εἶναι.
ἀρκτοῦρος μὲν δηλαδὴ, διὰ τὴν ἄρκτον. βοώτης δὲ, διὰ τὴν ἅμαξαν. οὕτω γὰρ καλεῖται ὁ ἁμαξηγός. καὶ
λέγεται ὀψὲ δύων, τουτέστι μετὰ πολὺν χρόνον φασὶ τῆς συνανατολῆς αὐτῶν. καὶ ἔστιν ὥσπερ χρήσιμος
τοῖς πλωτικοῖς ἡ ἄδυτος ἅμαξα, οὕτω καὶ βοώτης ὁ ὀψὲ δύων. τινὲς δὲ ἄλλως ταπεινότερον καὶ ὡς δῆθεν
αἰνιγματικῶς νοοῦντες τὸ, ὀψὲ δύων βοώτης, φασὶν ὅτι ὁ ὀψὲ ἐνδυόμενος τὴν οἰκίαν. ἤγουν εἰσὶ πρὸς ἑσπέ-
ραν καὶ ὅ φασι περὶ βουλυτὸν, ἀφεὶς τὸ περὶ τοὺς βόας πονεῖσθαι. ἕτεροι δὲ, ὀψὲ δύοντα βοώτην φασὶν,
ἐπειδὴ τότε μάλιστα τοῦ ἔργου ἀπολύονται οἱ βόες. οὕτω δὲ, οὐδὲν εὐδιανόητον φράζουσι. δοκεῖ δέ φασιν ὁ
βοώτης οὗτος, ὁ ἰκάριος εἶναι. καὶ λέγεσθαι βοώτης, διότι ἐπὶ ἁμαξῶν παρεκόμιζε τὸν οἶνον. ἄλ-
50 λως δὲ βοώτης τὸ κατ᾽ οὐρανὸν ἄστρον. καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐπιτολήν φασιν αὐτοῦ, βουλατοῦσιν ἀροτριῶν-
τες. δοκεῖ δὲ ἄρκτος ὠρίωνα, ὡς θηρίον κυνηγέτην μυθικῶς κατά τι δέος. λέγουσι δὲ οἱ μὲν, αὐτὸν κλη-
θῆναι ὠρίωνα, παρὰ τὸ ὥρα ὅπερ ἐστὶν ἡ εὐμορφία. πίνδαρος δὲ ἐν τοῖς, ὀρείαν γε πελειάδων μὴ τη-
λόθεν ὠαρίωνα νεῖσθαι ἢ νᾶσθαι, ἐμφαίνει ὡς ὁ ὠρίων, παρὰ τὸ ὀαρίζειν γίνεται. ἔτι δὲ ὥσπερ ὁ μίνως ὀαρι-

γῆς διὰ (?) ἔγγυς ὁμιλητὰς ἐκ τοῦ δαρίζω τὸ ὁμιλῶ, οὕτω καὶ ὀαρίων ἤτοι δαρίων, ὁ ἄξιος ὁμιλίας τῆς ἐκ τῶν σπουδαίων. ὅτι δὲ οὐχ οἱ ποντοπορεῦντες μόνον ἀλλὰ καὶ οἱ πεζῇ βαδίζοντες, πρὸς ἄστρα τοῦτο ἐποίουν, δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ παροιμία τό, ἄστροις σημαίνεσθαι ὁδόν. ἤγουν μακρὰν ὁδὸν βαδίζειν καὶ ἐρήμην, ὡς ἀπὸ τῶν πλεόντων. Ὡς ὅτε ῥινόν. οἱ παλαιοὶ οἱ μὲν, ῥινὸν εἶπον, ὅ ἐστι βύρσαν. ἵνα λέγῃ δὲ ἔδοξε βλέπειν ὡς ῥινὸν Ὀδυσσεὺς ἔγγυς ἀσπίδα ἢ βύρσαν ἁπλῶς. περὶ μέσην τὴν θάλασσαν ἐφαπλωμένην. ἕτεροι δὲ, γράφουσιν ἐρινόν. ὅ ἐστι καρπὸν ἀγρίας συκῆς. ἀρίσταρχος δὲ, ἐρινὸν γράφει, αὐτὴν τὴν συκῆν. ἵνα φαίνηται τηλόθεν ἡ νῆσος, ὥσπερ καὶ τοιαύτη τις συκῆ. οἱ δ' αὐτοί, φασὶ καὶ ὅτι ῥινὸν ἰλλυριοὶ λέγουσι, τὴν ἀχλύν. ἐφάνη γοῦν τῷ Ὀδυσσεῖ, ὡς ἀχλὺς ἡ γῆ.

Σολύμους, οὐ τοὺς ἐν Πισιδίᾳ λέγει ὁ ποιητὴς, ἀλλὰ πλάττει τινὰς ὁμωνύμους ἐκείνοις. κυρίως δὲ οἱ Σόλυμοι, οἱ περὶ τὰ ἄκρα τοῦ Ταύρου τὰ περὶ Λυκίαν ἕως Πισιδίας. Κινήσας κάρη καὶ τὸ σείσας κάρα, διαφέροι ἄν, ὅτι προσεικτέον (?) τοῦ Σοφοκλέους ἐν τῷ, κάρα σείοντες οὐδ' ὑπὸ ζυγὸν νῶτον εὐλόφως εἶχον, ζυγομαχίαν γὰρ ἡ φράσις ἐκεῖ δηλοῖ. Ἐλάαν καὶ νῦν, τὸ πλῆσαι λέγει. Εἴξασκεν (?) ἐγγὺς παρεχώρει. Ἔπεσον, τουτέστιν ἐφορμήσαν ἐπιπέμψαι (?). Σύναγε νεφέλας, νεφεληγερέτην καὶ τὸν Ποσειδῶνα εἶναι ὑποδηλοῖ. ἐπειδήπερ ὕδωρ ὕλη τοῖς νέφεσιν, εἰς ὃ μεταλαμβάνεται ὁ Ποσειδῶν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ συνάγεσθαι νεφέλας αἴτιον διὰ Ποσειδῶνος τοῦ εἰς ὑγρότητα μεταλαμβανομένου, σκυθρωπότητα δηλοῖ ἀγρίαν. Ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ, ἀφορμὴ τοῦ, μέλαιναν ἡμέραν λέγεσθαι, τὴν δυστυχῆ καὶ θανάσιμον. ἣ καὶ ἀποφρὰς ἐῤῥέθη, ὡς μὴ οἷά τι οὖσα φράζεσθαι. εἴρηται δὲ, ἀντὶ τοῦ κατεπαύσθη (?) ἐξ ἀὴρ ὡς οἷά τις νύξ. ἤγουν ἀορασία καὶ σκότωσις οὐ διὰ τοὺς ἀνέμους ἁπλῶς, ἀλλὰ διὰ τὰς τῶν ἀνέμων πάντως ἀέλλας.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων ἐνοσίχθων,
Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν, εἴσατο γάρ οἱ
Πόντον ἐπιπλείων. ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν.
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
Ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος.
Καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἶσα
Ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ ὀιζύος, ἥ μιν ἱκάνει.
Ἀλλ' ἔτι μοί μιν φημὶ ἅδην ἐλάαν κακότητος.
Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας. ἐτάραξε δὲ πόντον,
Χερσὶ τρίαιναν ἑλών. πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
Παντοίων ἀνέμων. σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσον, Ζέφυρός τε δυσαὴς,
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
Ὤ μοι ἐγὼ δειλός. τί νύ μοι μήκιστα γένηται.
Δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
Ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἄλγε' ἀναπλήσειν. τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Οἵοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεύς. ἐτάραξε δὲ πόντον. ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
Παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τρισμάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
Καὶ δὴ ἐγώ γ' ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν
Ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέρριψαν, περὶ Πηλεΐωνι θανόντι.
Τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί.
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.

Συμπεσεῖν, οὐκ ἐπὶ μόνων ἀνέμων, ἀλλὰ καὶ στρατευμάτων λέγεται. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις ἔστιν ὅτε, καὶ ἐπὶ συμπλάσεως τι χρείας (?).

Δυσαὴς ζέφυρος, ἢ ὁ δύσαντος (?), ἢ ὁ ἐκ δύσεως πνέων. ἢ καὶ δυσπνεὺς (?) φασὶ κατὰ τὸ πνεῖν. καὶ γὰρ καρποφθορῶν (?), ἀναψύχει καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Συνέπεσον, ἔγγυς εἰς ἓν ἦλθον ἕτερος ἀνέμῳ (?). Βορέης παρὰ τὴν βορὰν, τοῦτο δὲ, διχῶς. ἢ γὰρ διότι ἀσμένως (?) τοὺς ἀστάχυας, τὰ πρὸς τὸ ζῆν φέρει, ὅθεν καὶ ὁ ζέφυρος παρά τισι καὶ οὕτω βορᾶς αἴτιος γίνεται, ἢ καὶ ἄλλως διὰ τὸ εἰς βορὰν ἐρεθίζειν τῇ κατ' αὐτὸν ψυχρότητι. ὥσπερ καὶ ὕδωρ βορὸν παρὰ Ἀσκληπιάδῃ τὸ βοροποιὸν διὰ ψυχρότητα, καὶ τὴν ἐντεῦθεν σύμπιλησιν τοῦ αἵματος, καὶ τὴν ἐκεῖθεν καταγγελίαν (?). Αἰθρηγενέτης, οὐ μόνον ὁ αἴθρας ὅ ἐστι ψύχους ποιῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ αἰθρίας ὅ ἐστιν εὐδίας αἴτιος. ἢ καὶ ἄλλως, ὁ ἐξ αἰθέρος γινόμενος ὅ ἐστιν ὑψόθεν πνέων, ἵνα ᾖ αἰθρηγενέτης Βοῤῥᾶς, ὁ εὐδίαν ἢ ψῦχος ποιῶν ἢ ἐξ ὕψους καταπνέων. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ παράδηλον, οἰκεῖον εἶναι ἀνέμῳ Βοῤῥᾷ τὸ κυλίνδειν κῦμα καθὰ νότῳ τὸ ὠθεῖν. καὶ ὅτι παρὰ τὸ κυλίνδειν, τὸ κυλίειν. ἀπὸ δὲ τοῦ κυλίειν, γίνεται καὶ ὁ κύλιξ. παρὰ τὸ κυλίεσθαι τῷ τροχῷ ὑπὸ τοῦ κεραμεικοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ. διό φασι καὶ τὴν ἰατρικὴν πυξίδα, κυλιχνίδα ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὸ κυλίνδεσθαι (?)

λίεσθαι τόρνῳ. ὡς δὲ ἐκ τοῦ κυλίω καὶ σίφαιοι ἴσως ἐλέγοντο κυλιστοί, δηλοῖ φασὶν ὁ κωμικὸς εἰβυλος ἐν τῷ, κυκλούμενος ὥσπερ τις κυλιστὸς σίφαιος. νίκανδρος δὲ, ἐκκυλίνδιοι φασὶ σίφαιοι, καὶ μάλιστα οἱ ἐκ ῥόδων. εἶεν δ' ἂν ἴσως οὗτοι, οἱ διὰ μέγεθος καὶ ἁδρότητα οἷοί τε ὄντες κυλίεσθαι στρεφόμενοι.

Ἤλασε κατ' ἄκρης, ἀντὶ τοῦ ἔπληξε κατὰ κεφαλῆς. λέξις ἱππικὴ τὸ ἐλάσαι. ὅθεν ἀσύλατός φασι παρὰ αἰσχύλῳ, ὁ ἀπειθής. ἀπὸ ὑποζυγίων. ὥσπερ καὶ στόμις παρ' αἰσχύλῳ, ὁ ὥσπερ στόματι αὐθάδως χαλινοῖς.

Ὣς ἄρα μιν εἰπόντ', ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
Δεινὸν ἐπεσσύμενον. περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν.
Τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε. πηδάλιον δὲ
10 Ἐκ χειρῶν προέηκε. μέσον δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε
Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
Τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
Αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς.
Εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
Ὀψὲ δὲ δή ῥ' ἀνέδυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην
Πικρήν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
Ἀλλ' οὐδ' ὧς σχεδίης ἐπελήθετο τειρόμενός περ.
Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἐλλάβετ' αὐτῆς.
20 Ἐν μέσσῃ δὲ κάθιζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
Τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
Ἂμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
Ὣς τὴν, ἂμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἄλλοτε μέν τε νότος βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι.
Ἄλλοτε δ' αὖτ' εὖρος ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.

Σπεῖρον καὶ ἐπίκριον δ' κατὰ τὸ ἱστίον φᾶρος ἢ τὸ κέρας. Ὑπόβρυχα, ἡ ἐκ τοῦ ὑπόβρυξ ὑπόβρυχος γίνεται, ἢ ἐκ τοῦ, ὁ ὑπόβρυχος. ἡ αἰτιατική, τὸν ὑπόβρυχον. καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ὑπόβρυχα. Ἀνσχεθέειν, ἡ ἀντὶ τοῦ ἀνασχεῖν ἤτοι ἀνασχεῖν ἀνελθεῖν καὶ ὡς εἰπεῖν ἀνατεῖλαι. ἢ ἀντιπαθεῖν, κατὰ συγκοπήν. ὡς καὶ αὖθι τὰ ἐν Ἰλιάδι ἔργα, τὰ ἀντίτιτα. Κελάρυζεν, ὠνοματοπεποίηται, ἦχον δηλοῦν ὑγροῦ ἠρέμα ῥοιζοῦντος ἐν τῷ καταρρέειν. Τὸ κατὰ ῥόον, παροιμίαν ποιεῖ τὴν λέγουσαν φέρεσθαί τι κατὰ ῥοῦν ἤγουν εὐτυχῶς πλέειν ἢ ὅπη τύχῃ. Ὀπωρινὸς Βορέης, ὁ ἐτησίας κατὰ τοὺς παλαιούς. Κῦμα κατηρεφὲς, οὐ μόνον τὸ ὑψηλὸν ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τρόπον δίκην ὀρόφου, ἤτοι ἐοικὸς ὀρόφῳ.

Καρφαλέον τὸ κατάξηρον ὡς ἀπὸ τοῦ κάρφους ὅ ἐστι ξηρὸν ξυλήφιον. Τινάσσειν, κοινὴ λέξις ἐπὶ τοῦ ἀνασαλεύειν. Κέλητα ἵππον λέγει, τὸν ἄζυγα, τὸν καταμόνας ἐλαυνόμενον. ὅτι δὲ
30 καὶ πλοίου εἶδός τι ὁ κέλης, δηλοῖ ὁ εἰπὼν ποιεῖν κέλητας ποταμοὺς κάλλιστους. ἔτι δὲ δηλοῖ τὸ αὐτὸ, καὶ ὁ γράψας οὕτως. ἐπακτρίδες, αἱ ἁλιάδες. ἐπακτρεῖς γὰρ οἱ κυνηγοί. ἐπακτροκέλης δὲ, πλοῖον λῃστρικὸν μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος. ἃ καὶ αὐτὰ, πλοιάριά ἐστι. παυσανίας δέ φησι καί τινας ἵππους, ἀμίππους. εἰπὼν ὅτι ἄμιπποι, ἵπποι ἀζύγιοι χωρὶς δίφρου. κληθέντες οὕτως ἐπεί φασιν ἐπὶ δύο κέλητας ἀνέβαινον ὁ μὲν, ἡνιοχῶν. ὁ δὲ, ὁπλίτης. ἀπὸ τοίνυν τοῦ ἅμα ἀμφοτέρους καθίζεσθαι οἱ καὶ ἰδίᾳ φασὶν ἑκατέρους, ἄμιπποι οἱ τοιοῦτοι ἐλέγοντο. ἀλλ' οἱ μὲν ἄμιπποι, ἕτεροι πρὸς τὸν κέλητα. ὁ δὲ μόνιππος ἀνὴρ, ὅμοιος τῷ κελητίζοντι. φασὶ γὰρ ὁ αὐτὸς παυσανίας, ὅτι, μόνιππος, ὁ ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζόμενος δρόμῳ. ὅτι δὲ πολυώνυμον ὂν τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄμβων τε γὰρ λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα. τὸ αὐτὸ κέλης καλεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. Ἀθηνᾶ Διὸς θυγάτηρ ἀνέμους τοὺς μὲν παύει, τοὺς δὲ ἐγείρει, διὸ καὶ αὐτὴ ἀλληγορεῖσθαι εἰς ἀέρα περὶ ὃν οἱ ἄνεμοι.

40 Κῦμα πηγὸν, ἤτοι εὐπαγὲς καὶ ῥοθῶον, ἤτοι εὐπαγὲς καθ' ὁμοιότητα ὀρφνοῦ πάγου. ὡς που καὶ ἵπποι πηγοὶ, οἱ στερεοί. ἢ καὶ ἄλλως κῦμα πηγὸν, τὸ μέλαν κατά τινα γλῶσσαν. ὅθεν καὶ κριὸς ἐν Ἰλιάδι πηγεσίμαλλος. Γαλήνη ἔπλετο νηνεμίη. δισσὴ ἡ γαλήνη. ἡ μὲν, τὸ καταστορεσθῆναι τὰ κύματα τέλεον. ἡ δὲ, τὸ παύσασθαι τὸν ἄνεμον, ὃ νῦν γέγονε. κύματα γὰρ ἔτι αἴρονται. διό φησιν ὅτι μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθεὶς Ὀδυσσεὺς, ὀξὺ μάλα προϊδὼν τὴν τῶν Φαιάκων. καὶ ἔστι τὸ τοιοῦτον κῦμα, κωφόν. καὶ ὡς ὁ κωμικὸς λέγει, κολόκυμα. ὅ ἐστι, κολοβὸν κῦμα. ὃ διχῶς γίνεται. ὁ ἢ λωφήσαντος ἀνέμου λήξαντος, αὐτὸ ἔτι αἴρεται. καὶ ὅτι δὲ ἀνέμων πνευσόντων ὅσσεται κίνδυνα. ὅτι δὲ ταυτὸν κολόκυμα καὶ κωφὸν κῦμα, δηλοῖ ὁ γράψας. κολόκυμα, κωφὸν κῦμα καὶ ἐπικαχλάζον. ἑρμηνεύουσι δὲ κωφὸν ἐνταῦθα οἱ παλαιοὶ, τὸ ἄψοφον καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐξακουομένην ἔχον τὴν ἠχὴν ἣ προσημειοῦται ἡ ἠχήσασα θάλασσα. δῆλον δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ γάλακτος ἡ γαλήνη. ὅθεν καὶ γαλερὸν κατὰ παυσανίαν, τὸ γαληνὸν καὶ ἥσυχον καὶ πρᾶον.
50 Γέγωνε βοήσας, ἀντὶ τοῦ, ἐξάκουστον ἐβόησεν. ἵνα λέγῃ ὅτι βοήσας, ἐγνώσθη ἄν. οὐ γὰρ τὸ γεγωνεῖν καὶ τὸ γεγωνεῖν καὶ γεγωνίσκειν καὶ τὰ τούτοις σύστοιχα, βοᾶν ἁπλῶς δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ ἀκουσθῆναι. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, τὸ γέγωνε, οὐκ αὐτὸ μόνον δι' ἑαυτοῦ δηλοῖ τὸ ἀκουσθῆναι, ἀλλ' ὁμοῦ μετὰ τοῦ βοήσας. καὶ βοῆσαι μὲν ἐστι, τὸ κραυγάζειν. γεγωνέναι δὲ, τὸ καὶ γνωστῶς κραυγάσαι. ἐκ τούτου δὲ, οὐ μόνον ἐπίῤ-

ῥῆμα δ' γεγωνὸς ἀντὶ τοῦ μέγα, ἀλλὰ καὶ λόγος γεγωνὸς παρὰ φίλωνι, ὁ προφορικός. ὃν καὶ κλίνεσθαι ἰκετεύει εἰς γενικήν, τοῦ γεγωνοῦ λόγου φησίν, ὅ ἐστι τοῦ τρανοῦς ἤδη δὲ καὶ μεγάλου πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐνδιαθέτου. Ξερόν, ἀπὸ τοῦ ξέω. εὐφυῶς γὰρ ἔχει πρὸς ξέσιν λεῖαι τὰ ξηρά. Ἁλὸς ἄχνη δηλοῖ τὸ λεπτὸν καὶ ἀφρῶδες τοῦ ἔξω προσρηγνυμένου κύματος. λιμένες δὲ νηῶν ὄχοι βαρυτόνως ἢ ὀχοὶ ὀξυτόνως, οἱ φυλακτικοὶ τῶν νηῶν, ὡς συνέχοντες αὐτάς. ἢ ἐφ' ὧν νῆες ὀχοῦνται καὶ ἀναπαύονται. Ἐπιωγαί, ἐξοχαὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ πλατεῖς αἰγιαλοί. μάλιστα δέ, τόποι ἀνέμων σκέπην ἔχοντες. ἔνθα καὶ ἰωὴ τουτέστι πνοὴ ἄγνυται μὴ δυναμένη δηλαδὴ προϊέναι. καθ' ὁμοιότητα δὲ τούτων, καὶ κυματωγὴ παρ' Ἡροδότῳ ἡ ἀκτὴ ἔνθα δηλαδὴ τὰ κύματα ἄγνυται. τὰς δὲ ἀκτάς, καὶ ῥαχίας οἱ ἀττικοὶ καλοῦσι. καὶ δὴ τόπον δέ φ προσαράττει τὸ κῦμα, ῥαχίας λέγουσιν ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. καὶ ῥάχοι δὲ καὶ ῥαχίαι, παρατείνουσα καὶ τραχεῖα ἠιών. εὕρηνται δὲ καὶ ῥάχοι, καὶ ἀκανθώδεις καὶ ῥαχεῖαι ῥάβδοι.

Προβλῆτες ἀκταί, ἁπλῶς μὲν, αἱ προβεβλημέναι καὶ μὴ κρυπτόμεναι. καὶ εἰσὶν αἱ τοιαῦται προβλῆτες, ἀκταί, τόποι πετρώδεις, προνεύοντες εἰς θάλασσαν. σπιλάδες δὲ πέτραι εἰσὶ κοῖλαι διηχισμέναι τῇ συνεχεῖ τῶν κυμάτων πλήξει. πάγοι δέ, πετρώδεις ἐξοχαί, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι ὀξεῖαι πέτραι.

Ἁλὸς θύραζε, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἔξω. ὡς ἐπὶ οἴκου, ἐπεὶ καὶ οἴκησις ποσειδῶνος καὶ θαλαττίων δαιμόνων ἡ θάλασσα. Ῥόχθον, ἐπίθετον κύματος ῥοθοῦντος κατ' ὀνοματοποιΐαν. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, τὸ ῥεῦμα οὕτω καλοῦσιν. οἱ δὲ ὕστερον ἀττικοί, τὴν σύντονον εἰρεσίαν οὕτω φασί. καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν αὐτόνως. ἐλέγετο δὲ ῥοθιάζειν, καὶ ὅτι οἱ ναῦται ἐπὶ κώπαις δίκα τυχὸν ἢ καὶ πλείοσι παίοντες, εἶτα ἅμα παυσάμενοι, ὡς ἐκ συνθήματος ἅπαξ ἀνεφώνουν, ὡς καὶ νῦν ποτε γίνεται. καὶ ἔστι τοιοῦτον παρὰ ἀριστοφάνει τό, αἴρεσθ' αὖ τὸ πολὺ τὸ ῥόθιον. παράπεμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις. τουτέστιν, εὐφημήσατε τὸν δεῖνα ῥοθιάζοντες ναυτικῶς. Ἀγχιβαθὴς θάλασσα, ὁ βαθὺς αἰγιαλός. ἐν ᾧ μὴ αἰτιπόρος λιμὴν ἡ ἀκτὴ ἀλλ' ἄγχι βάθος ὢν ὡς μὴ δύνασθαί τινα ἐν κινδύνῳ πόδεσσι στῆναι ἀμφοτέροις καὶ σωθῆναι. Βάλε λίθακι ποτὶ πέτρῃ, ἀντὶ τοῦ, προσερρίφθη πέτρᾳ τινὶ ἐχούσῃ προβολὰς ὀξείας πολλάς. Παραπλῆγας ἠιόνες κατὰ τοὺς παλαιούς, πάραλοι, πλησσόμεναι ὑπὸ ἁλός. μάλιστα δέ, αἱ μὴ ἀπεναντίας ἀλλ' ἐκ πλαγίων πλησσόμεναι κύμασιν. αἳ καὶ ποιοῦσι τόπον εὐλίμενον πλαγιαζόμενον τοῖς κύμασιν. οἱ δὲ ὕστερον, παραπλῆγα φασί, τὸν ἀπαίδευτον καὶ ἄμουσον καὶ ὡς εἰπεῖν, ἀπῳδόν, ἐξ ὁμοιότητος τῶν ἀπηχῶς πληττομένων χορδῶν. ἡ χρῆσις παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Παλιρρόθιον κῦμα, τὸ ῥοθοῦν καὶ κατὰ τὴν παλίρροιαν. Πολύπους, μεμέτρηνται μὲν τοὺς πόδας εἴπερ ὀκτάπους καλεῖται κοινότερον, δόξαι δὲ οὕτω τοῖς ὀνοματοθέταις, πολύπους λέγεται. καθὰ καὶ ἡ τρίαινα, πολυγλώχιν. τὸ δὲ πολύποδα, πώλυπον μὲν ἀττικοί φασιν ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ, καὶ πώλυπον. ἴωνες δὲ καὶ δωριεῖς καὶ αἰολεῖς, πώλυπον. ἀμφίβιος ὁ πώλυπος, καὶ τῇ ἐλαίᾳ χαίρει, καὶ συκίαις δὲ ἐπὶ λύδα προσαποφυσήσας θαλάσσῃ. καὶ νόμος παρὰ τροιζηνίοις, οὔτε τὸν ἱερὸν καλούμενον πολύπουν οὔτε τὸν κωπηλάτην πολύπουν θηρεύειν. καὶ θολὸν καὶ ὁ πολύπους ἔχει ἐν τῇ λεγομένῃ μήκωνι, οὐ μέλανα κατὰ τὴν σηπίαν, ἀλλ' ἐπέρυθρον. καὶ λέγεται ἂν ἀπορίᾳ τροφῆς, αὐτὸν κατεσθίειν. ὅθεν εἴρηται τό, ἔδω δ' ἐμαυτὸν ὡς πώλυπος. καὶ λέγεται ὡς εἴ τις ταῖς θαλάμαις αὐτοῦ ἅλας σπείρει, εὐθέως ἔξεισι. καὶ ὅτι φεύγων, μεταβάλλει φόβῳ τὰς χρόας, ἐξομοιούμενος τοῖς τόποις ἐν οἷς κρύπτεται. διό, κλέαρχός τις ἔφη. πουλύποδός μοι τέκνον ἔχων νόον ἀμφίλοχ' ἥρως, τοῖσιν ἐφαρμόζου ὧν κεν δῆμον ἵκηαι. ὁ τραγικὸς ἴων μεμφόμενος τὸ τοῦ πολύποδος εὐμετάβλητον, ἀπολαύσας δ' αὖ τὸν καὶ τὸν παλίμβολον ἄνθρωπον, λέγει. τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμονα στυγῶ μεταλλακτῆρα πώλυπον, χρόας. Θάλαμος μέν, ἐπὶ λογικῶν. θαλάμαι δέ, ἐπὶ ἀλόγων. Κοτυληδόνες αἱ πολύποδος πλεκτάναι, ἀπὸ μέρους τουτέστιν ἀπὸ τῶν βραχυτάτων κοτυληδόνων, αἳ πλευραῖς ταῖς πλεκτάναις ὑπόκεινται. ὅμοιαι οὖσαι κοτυληδίοις κοίλοις.

Θρασείας χεῖρας νῦν τὰς τοῦ ὀδυσσέως ἔφη, διὰ τὸ οὕτω τλῆμον καὶ θαρραλέον αὐτοῦ. Παρέξ, ἀντὶ τοῦ, οὔτε πάνυ πόρρω τῆς γῆς. Ὤδεε χρόα, ἀντὶ τοῦ, ἐξώγκωτο. ἐκ τοῦ οἰδέω οἰδῶ. εὕρηται δὲ ἐν τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις καὶ ἀντὶ τοῦ ὦζεν. Θάλασσα κήκιεν, ἀντὶ τοῦ, ὕδωρ θαλάσσιον κατέρρει.

Γαλήνῃ θανόντι, ὅτι δηλαδὴ ὀδυσσεὺς μέν, ἐβάστασε τὸν ἀχιλλέα νεκρόν, αἴας δὲ ὑπερήσπιζεν.

Λευγαλέῳ θανάτῳ ὅ ἐστιν ὀλεθρίῳ παρὰ τὸν λοιγόν, ἢ θαυμασίμῳ παρὰ τὸ λίαν ὃ νομίζω. Τίνυ μοι μήκιστα γένηται, ἀντὶ τοῦ, τίνα μοι κακὰ μείζω γενήσεται. εἰ δὲ γράφεται μύχιστα, ἐρωτᾷ τί ἂν μοι γένοιτο μυχὸς ἤτοι μυχαιόν. Ἄλγεα ἀναπλήσειν, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς παθεῖν καὶ πληρῶσαι τα. γράφεται δὲ καὶ ἀνατλήσειν. Αἰζηθέντες τοῦ ῥὶς ἐπερρήμασι, τρὶς μὲν αὐτὸ χρῆμα τριάδα δηλοῦσιν, ὡς ἐν τῷ τρισμάκαρες καὶ τετράκις. τρὶς δέ, πλῆθος σημαίνουσιν. ὡς ἐν τῷ, τρισχουρμένειοί εἰσι παρ' Ἡσιόδῳ. καὶ ἐν τῷ, ἀλλ' ὦ τρισκακοδαιμονέστατε παρὰ ἀνακρέοντι. ἤγουν πολλάκις κακοδαιμονεστάτη. καὶ θάσον δὲ τὴν τρισοιζυρὴν πόλιν παρὰ ἀρχιλόχῳ. ἤτοι τὴν λίαν δίζυράν. οὕτω δὲ καὶ ὁ γράψας ὅτι στίχων ἐκ πέδων δοῦλος ὁ στιγματίας. ἐκ πεδίτης παρὰ ἀριστοφάνει. μετ' ὀλίγα λέγει ὅτι τριπαίδων, ὁ τρίδουλος. καὶ ὥς τις προσγράφει, τρίπρατος. ἱππῶναξ δὲ ὑπερβαλὼν ἐπτάτον, φησίν. ἀφίω ἐπτάτον τὸν ἐπιάδελον.

Ἐθάϊ

Ἐθὰς ὢν ὁ ποιητὴς τοῖς ἐν μεγάλοις καὶ μάλιστα ἐπικινδύνοις πράγμασι θεῖα εἰσάγειν πρόσωπα, καὶ συνεργεῖν ἀγαθῷ τινι. τὸ ἄπειρον τοῦ κακοῦ καὶ παντελῶς ἄπορον αὐτό, πρὶν ἀπώλετο καὶ νῦν, καὶ ἐπὶ μέγα τὸ τοῦ κινδύνου κακὸν ἦν περὶ Ὀδυσσέα καὶ πάντη ἄφυκτον, πλάττει τὴν Λευκοθέαν ἀναφανεῖσαν ἐκ μέσων τῶν κυμάτων καὶ τὰ δυνατὰ πιθανῶς βοηθήσασαν. Ἰνὼ Ἀθάμαντι συνοικήσασα, ἔσχε παῖδας Μελικέρτην καὶ Λέαρχον ἢ Κλέαρχον. Ἀθάμας δὲ κατὰ μῆνιν Ἥρας τὰς φρένας ληφθεὶς ἐπεὶ ἔθρεψε τὸν Διόνυσον, ἀναιρεῖ τὸν Λέαρχον. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν λοιπὸν ἔμελλε παῖδα διαχειρίσασθαι, βαστάζει αὐτὸν ἡ μήτηρ Ἰνώ. καὶ διὰ τοῦ Λευκοῦ πεδίου τῆς Μεγαρίδος θέουσα ὅ ἐστι δραμοῦσα ὅθεν καὶ Λευκοθέα ἐκλήθη, συγκατέρριψεν ἑαυτὴν τῷ παιδὶ βασταζομένῳ εἰς θάλασσαν. καὶ ἰσόθεον ἔλαχε τιμὴν σὺν αὐτῷ, κληθέντι Παλαίμονι διὰ τὸ κατὰ τὸν μῦθον συλλαμβάνεσθαί τι τοῖς ἁπλῶς παλαίουσιν ἢ τοῖς κατὰ θάλασσαν παλαίουσιν, ὅ ἐστι τοῖς [illegible]μένοις περὶ τὰ ναυτικά. θυγάτηρ δὲ ἡ Ἰνὼ τοῦ Κάδμου, ὃς περὶ τὰς θυγατέρας ἐδυστύχησε σφόδρα. Σεμέλη μὲν γὰρ ἐφλέχθη κεραυνῷ, Ἀγαυὴ δὲ μανεῖσα διεσπάσατο τὸν υἱὸν Ἀκταίωνα. Λευκοθέα δὲ εἰς θάλασσαν ἥλατο. Αὐδήεσσα, ἢ ἡ διαβόητος κατὰ τοὺς παλαιούς, ὅ ἐστιν ἀοίδιμος διὰ τὰ ἐπ' αὐτῇ συμβάντα. ἢ ἡ ἔνδοξος, εὐγενὴς γάρ. ἢ κατὰ Ἀρίσταρχον, ἡ χρωμένη ἀνθρωπίνῃ φωνῇ. γράφεται δὲ καὶ οὐδήεσσα, τουτέστιν ἐπίγειος. νύμφη γὰρ ἦν καὶ οὐκ ἐκ τῶν οὐρανιώνων. Ἀριστοτέλους δέ φασι καὶ Χαμαιλέοντος ἡ τοιαύτη γραφή.

Τὸν δ' εἶδεν Κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.
10 Ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα.
Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης.
Ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον.
Κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
Οὐ μὲν δή σε καταφθίσει μάλα περ μενεαίνων.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξον, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν.
Εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
Κάλλιπ'. ἀτὰρ χείρεσσι νέων, ἐπιμαίεο νόστου
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
20 Τῆ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι
Ἄμβροτον. οὐδέ τι τοι παθέειν δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
Ἂψ ἀπολυσάμενος, βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι.
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεά, κρήδεμνον ἔδωκεν.
Αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
Αἰθυίῃ εἰκυῖα. μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
30 Ὤ μοι ἐγώ, μή τίς μοι ὑφαίνῃσι δόλον αὖτε
Ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ', ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσι
Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον,
Ὄφρ' ἂν μέν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
Τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων.
Αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
Νήξομ'. ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα δῖος Ὀδυσσεύς,
40 Ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε κατηρεφές. ἤλασε δ' αὐτόν.
Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠίων θημῶνα τινάξῃ
Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλῃ,
Ὣς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων.
Εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
Αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν.
Αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
Νηχέμεναι μεμαώς. ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων.
50 Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν.
Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης.
Ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.

Ποτῇ, ἢ κατὰ δοτικήν, ἵνα λέγῃ διαπετομένῃ αἰθυίῃ ἐοικυῖα. ἢ κατὰ εὐθεῖαν προσῳδίαν, ἵνα ᾖ ποτὴ ἀνεδύσατο λίμνης, ἤγουν πετασθεῖσα ἐκ θαλάσσης ἀνέδυ. γράφεται δὲ καὶ σὺν τῷ ν, ποτήν. ὃ δηλοῖ τὴν πτῆσιν. ὡς ἂν λέγῃ, ὅτι ἐοικυῖα αἰθυίῃ κατὰ τὴν πτῆσιν ἤγουν κατὰ τὴν ὁρμήν.

Κακὰ πολλὰ φυτεύει, τὸ [illegible] καὶ νῦν δηλοῖ. καθὰ καὶ τὸ ὑφαίνειν δόλον. Ἀπινύσσειν. ὅ ἐστιν ἀφραίνειν καὶ ἐστερῆσθαι τοῦ πινυτὸς εἶναι.

Ἐπιμαίεο νόστου. ἤτοι ἐπιθύμει, ἐπιμελοῦ, ἐκ τοῦ μῶ μαίω τὸ ζητῶ.

Ἑξῆς τὸ κρήδεμνον, ὃ ἡ Λευκοθέα δίδωσι τῷ Ὀδυσσεῖ. περίαπτόν τι [illegible] τῷ Ὀδυσσεῖ, φυλακτήριον, ἀλεξητήριον κακοῦ.

ἔστι

ἔοικε γὰρ εἰδέναι καὶ τὴν φύσιν τῶν περιπλέων ὁ ποιητής. ἄλλως δὲ, τὸ κρήδεμνον, αἴνιγμά τι ἐστὶ τοῦ εἶναι τὸν Ὀδυσσέα τλημονέστατον, διά τι τὸ φύσει ἀγχίνουν, καὶ τὸ ταλασικάρδιον. διὸ κρήδεμνον μὲν, οὐ φυλακτήριον. καὶ διὰ τοῦτο φρονήσεως σύμβολον, περὶ τὰ στέρνα δὲ τίθεται, κατὰ τὸ, τέτλαθι κραδίη. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, ὃ περὶ τὰ στέρνα θεῖν κρήδεμνον, ἐστι τὸ μὴ τὴν καρδίαν δεινὸν παθεῖν διὰ τὸ ἀχανὲς τοῦ πελάγους. ἀλλὰ θαρραλέως ἔχειν διὰ τὸ φύσει καὶ ἐξ ἀρετῆς δὲ τλησίπονον. Ὀνόσσεσθαι κακότητος, τὸ ἐξευτελίσαι τὴν κάκωσιν. ὅπερ εἰώθασι πολλοὶ ποιεῖν, βαρυνόμενοι ἐπὶ τοῖς βραχέα κακώσασιν. οἱονεὶ μεμφόμενοι ὅτι ἀτεχνῶς καὶ οὐ βαρέως ἐκακοποίησαν, καὶ οὐχ᾽ ὡς ἐπεθύμουν. Τὰς αἰγάς, τόπον ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνι εἶναι λέγει ὁ ποιητής. ὅθεν καὶ τὸ αἰγαῖον ἐκλήθη πέλαγος, διὰ δὲ τὸ ἐκεῖσε πολὺ βάθος, ἱερῶσθαι τῷ Ποσειδῶνι ὁ τόπος δοκεῖ ὡς οἷόν τι ἄδυτον. Στυγερὸς ἔχραε δαίμων, ἀντὶ τοῦ φθινὴ ἢ θανάσιμος ἐπεβάρησε τύχη. Στόμα καλλιρόου φησὶ μεταφορικῶς. ἐντεῦθεν δὲ, καὶ στόμα ποταμῶν λέγονται. οἷς ἀκόλουθον, καὶ τὸ λέγειν ἐρεύγεσθαι ποταμοὺς εἰς θάλασσαν. λέγονται δὲ καὶ ἐκβολαὶ ποταμῶν τὰ τοιαῦτα στόματα, διὰ τὴν ῥεθέων ἐρυγήν. Ἐς ποταμοῦ προχοάς, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς τὰς ἑαυτοῦ προχοάς. ἢ εἰς τὸ σῶμα τοῦ ποταμοῦ. ἐνταῦθα δὲ, χρήσιμον καὶ τὸ, ἐπεὶ δὲ σκηνῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν, ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν. ὃ δὴ Χαιρήμονος λέγεται εἶναι τοῦ τραγικοῦ. Ἁλιμυρήεντα ποταμὸν λέγει, τὸν εἰς ἅλα μυρόμενον. ἤγουν κατά τινα ποιὸν ἦχον ῥέοντα. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου μύρεσθαι, καὶ τὸ μορμύρειν γίνεται. δοκεῖ δ᾽ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γίνεσθαι καὶ τὸ λάμυρον. ὅθεν λάμυρόν φασιν οἱ παλαιοί, εὔλαλον. εὐτράπελον. καὶ ὕστερον δὲ, μύρεσθαι τὸ κλαίειν ἐρρέθη παρὰ τὸ αὐτὸ αἴτιον. ἵνα ᾖ μύρεσθαι, τὸ κατὰ ῥοῦν τινα προχέειν δάκρυα. ἢ καὶ ἄλλως, ἐπιχεῖν κατὰ ἦχον τινὸς ὁμοίαν ποιότητα.

Κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν. ὅ ἐστιν, ἐφίλησε τὴν γῆν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ κύειν καὶ κύσαι καθὰ καὶ τὸ φιλεῖν, τὰ πολλὰ μὲν, συμβολὴν χειλέων δηλοῖ. καὶ διάθεσιν δὲ ψυχικὴν ὅθεν ὁ κύων τὸ ζῶον παρῆκται, λαμβάνεται δὲ ἀποτελέσματός τινος λόγῳ καταχρηστικῶς, καὶ ἐπὶ ξενίσεως. Ἐν περιφαινομένῳ ἤγουν ἐν περιόπτῳ τόπῳ. Κεκαφηότα θυμόν, ἐκπεπνευκότα μικροῦ τὴν ψυχήν. καφῶ γὰρ καφέω, τὸ ἐκπνέω. ἐκ τοῦ κάμπτω κάψω κέκαφα. ὅθεν καὶ κάπη.

Ὣς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους. 10
Ἵκετο δ᾽ εἰς Αἰγάς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ᾽ ἔασιν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς ἄλλ᾽ ἐνόησεν.
Ἤτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
Παύσασθαι δ᾽ ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας.
Ὦρσε δ᾽ ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ᾽ ἔαξεν,
Ἕως ὅ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
Διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Ἔνθα δύω νύκτας δύο τ᾽ ἤματα κύματι πηγῷ
Πλάζετο. πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ᾽ ὄλεθρον.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ᾽ Ἠώς, 20
Καὶ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη. ὁ δ᾽ ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν,
Ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανείη
Πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατέρ᾽ ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
Ἀσπάσιον δ᾽ ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
Ὣς Ὀδυσσῆ᾽ ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη.
Νῆχε δ᾽ ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
Ἀλλ᾽ ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 30
Καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης.
Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
Δεινὸν ἐρευγόμενον. εἴλυτο δὲ πάνθ᾽ ἁλὸς ἄχνῃ.
Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ᾽ ἐπιωγαί,
Ἀλλ᾽ ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.
Καὶ τότ᾽ Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Ὀχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
Ὤμοι. ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρησα,
Ἔκβασις οὔ πῃ φαίνεθ᾽ ἁλὸς πολιοῖο θύραζε. 40
Ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες. ἀμφὶ δὲ κῦμα
Βέβρυχεν ῥόθιον. λισσὴ δ᾽ ἀναδέδρομε πέτρη.
Ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὔπως ἐστὶ πόδεσσι
Στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα.
Μήπως μ᾽ ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
Κῦμα μέγ᾽ ἁρπάξαν, μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
Εἰ δέ κ᾽ ἔτι προτέρω παρανήξομαι ἤν που ἐφεύρω
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης,
Δείδω μή μ᾽ ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ᾽ ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα. 50
Ἠέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
Ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη.
Οἶδα γὰρ ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.

ἰφέ-

Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
Ἔνθ' ἀπὸ ῥινούς τε δρύφθη, σὺν δ' ὀστέ' ἀράχθη,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης.
Τῆς ἔχετο στενάχων ἕως μέγα κῦμα παρῆλθε.
Καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε. παλιῤῥόθιον δέ μιν αὖτις
Πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
10 Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται,
Ὣς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν. τὸν δὲ μέγα κῦμ' ἐκάλυψεν.
Ἔνθά κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' ὀδυσσεύς,
Εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις ἀθήνη.
Κύματος ἐξαναδὺς τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
Νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
Ἷξε νέων, τῇ δέ οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
20 Λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
Ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν.
Κλῦθι ἄναξ ὅς τ' ἐσσί. πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω,
Φεύγων ἐκ πόντοιο ποσειδάωνος ἐνιπάς.
Αἰδοῖος μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἀνδρῶν ὅς τις ἵκηται ἀλώμενος. ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
Σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας.
Ἀλλ' ἐλέαιρε ἄναξ, ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάθ'. ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα.
Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην. τὸν δ' ἐσάωσεν
30 Ἐς ποταμοῦ προχοάς. ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε,
Χεῖράς τε στιβαράς, ἁλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
Ὤιδεε δὲ χρόα πάντα. θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ,
Ἂν στόμα τε ῥῖνάς θ'. ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
Κεῖτ' ὀλιγηπελέων. κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο.
Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν.
Ἂψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον. αἶψα δ' ἄρ' ἰνὼ
Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς,
40 Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη. κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
Ὤμοι ἐγώ. τί πάθω. τί νύ μοι μήκιστα γένηται.
Εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
Μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση
Ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν.
Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην
Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδραθῶ, εἴ με μεθείη
Ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
50 Δείδω μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι.
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς ὕλην. τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν,
Ἐν περιφαινομένῳ. δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους

ἡ φάτνη. καὶ κάφος, τὸ πνεῦμα. ἐξ οὗ καὶ κάπος, ὁ παρὰ ἀνέμων φασὶ καταπνεόμενος.

Δυσκηδέα νύκτα λέγει, τὴν δυσφύλακτον καὶ δυσφρόντιδα, πρὸς διαστολὴν τῆς ἀναπαυσίμου.

Στίβη, ἡ ἑωθινὴ πάχνη. παρὰ τὸ στείβω τὸ καταπατῶ καὶ πυκνῶ. ὅθεν καὶ στίβος ἡ ἐν τῷ καταπατεῖσθαι πυκνουμένη ὁδός. πυκνοῦται γὰρ καὶ ἡ δρόσος παχνουμένη. Ἐέρση μετὰ δασέος πνεύματος ἀττικῶς, ἡ δρόσος ἐκ δισυλλάβου ἕρση. Θῆλυς, ἡ θρεπτικὴ τῶν φυτῶν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων ἐν οἷς τὰ θήλεα θρεπτικά εἰσι τῶν γονῶν, μᾶλλον ὑπὲρ τὰ ἄρρενα. Ἠῶθι πρό, ἀντὶ τοῦ πρὸ ἠοῦς ὅ ἐστι πρωΐας. Ἐς κλιτὺν ἀναβάς, ὑψηλὴν πρόσβασιν ὄρους δηλοῖ τὴν κλιτὺν εἶναι, διὰ τοῦ ἀναβάς. Ὑπήλυθε, νῦν μὲν ἀντὶ τοῦ ὑπέδυ. παρὰ δὲ τοῖς ἔξωθεν, καὶ ἐπὶ ἀπάτης καὶ δόλου ἡ λέξις τίθεται. Ἐξ ὁμόθεν, ἡ πλεονάζει ἡ πρόθεσις καθ' ὁμοιότητα τοῦ, ἀπ' οὐρανόθεν. ἢ ἐκ προσυνίσταται τῶν πεφυῶτας. ἵνα ᾖ, ὁμόθεν ἐκπεφυῶτας. ἤγουν φύντας ἐκ γῆς. Φυλίη, εἶδος ἀγρίας ἐλαίας ἐχούσης φύλλα ὅμοια μυρσίνῃ. Οὔτ' ἀνέμων διάη κατὰ μίμησιν ὁμηρικὴν τὴν τῶν ἐνταῦθα, κεῖται παρὰ σοφοκλεῖ τό, φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον ἀνήνεμόν τε πάντων χειμώνων.

Ἀνέμων ὑγρὸν ἀέντων, ἐτυμολογικῶς ἐγράφη ἐκ τοῦ ἄω γὰρ ὁ ἄνεμος. καθόλου δὲ αὕτη λέξις πολλὰ πέπονθεν. ἐν οἷς καὶ ζήτης ὁ κάλαϊς οἱ τοῦ βορέου παῖδες. ὁ μέν, οἱονεὶ ζαήτης ὅ ἐστι σφοδρὸς ἀήτης βορρᾶς. ὁ δέ, καλὸν ἢ ἁπαλὸν ἄγων ἥσυχον ἄημα βορέου δηλαδή. ἀφ' οὗ οὐ μόνον ἀήτης ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου, ἀλλὰ καὶ ἀΐτης ὁ ἐρώμενος κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ εἰσπνέων τῷ ἐρῶντι τὸν ἐρασμόν. εἰσπνεῖται γάρ φασι τῆς μορφῆς τε καὶ τῆς ὥρας. ὅθεν καὶ εἰσπνήλαι παρὰ λάκωσιν οἱ ἐρασταί. καὶ ἀήσυρον τὸ κοῦφον. ὅθεν καὶ παρ' αἰσχύλῳ μύρμηκες ἀήσυροι.

Ἀλλά

Ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὶς οὐ ταυτὸν, ἀλλήλοις εἰπεῖν καὶ ἑαυτοῖς. τὸ μὲν γὰρ ἑαυτοῦ ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, ἐπὶ τῶν καθ' αὑτὰ λεγομένων τίθεται. δῆλον ὅτι καὶ μιλησιεύς φασιν ὁ κρέοντος, ἑαυτοῦ ἀνεῖλεν. ἔγνω ἑκάτερος ἑαυτόν. τὸ δὲ ἀλλήλους, ἐπί τινων συμπεπλεγμένων κεῖται. δῆλον. οἱ τοῦ οἰδίποδος παῖδες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ἤτοι ἕτερος τὸν ἕτερον. μείζων δὲ ὅτι φασὶν ἁμαρτία ἡ λέξις, οὐκ ἀρκέσομεν ἑαυτοῖς. ἐχρῆν γὰρ, ἀλλήλοις εἰπεῖν. τῶν ἀμφοτέρων. φέρεται δὲ αὐτῆς χρῆσις καὶ ἐν τῷ συμβολικῷ τῷ ἱπποκράτους, τοιαύτη. δοκὸς ἐπὶ σέγη πεθησομένη, κακόν. πεθεῖσα δὲ γῆν ἐπαμᾶται. ὅ ἐστι συνάγει. δηλοῖ δὲ τὸ ἐκπεθησόμενον ἱπποκράτειον ῥητὸν, ὡς ἰατρῷ ἀπόντι ἔστι τινα δεινῶς ἀρρωστοῦντα, κακοῦ σύμβολον ἐστι. τὸ ἅμα ἰδεῖν δοκὸν ἐπιτηδείαν κατασκευῇ δώματος. σημαίνει γὰρ ἡ θέα, ὅτι ταφήσεται ὅσον οὐκ ἤδη ὁ ἐπισκεφθησόμενος. καὶ οὔπω καλυφθήσεται χώματι, ἀλλὰ μικρὸν ὅσον καὶ ἡ εἰρημένη δοκός. Σπέρμα πυρὸς ἔφη τὸ ζώπυρον καὶ σπινθῆρα τὸν κατὰ σποδιᾶς, ἐξ οὗ οἷα καὶ σπέρματος, πολὺ καρποῦται πῦρ. Αἰσχύλος δὲ προμηθεῖ, τὸ τοιοῦτον, ἢ πυρὸς πηγὴν, ὡς δὴ ἀρχήν. ὥσπερ οὖν ἐνταῦθα τροπικῶς ἐρρέθη σπέρμα πυρὸς, οὕτω τέτραπται καὶ τὸ σπερμολογεῖν. ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἀμεθόδως ἐπὶ μαθήμασιν ἔκ τινων παρακουσμάτων. ὁ δὲ κυρίως φασὶ σπερμολόγος καὶ σπερμονόμος, εἶδός ἐστιν ὀρνέου λωβώμενον τὰ σπέρματα. ἐξ οὗ οἱ ἀττικοὶ σπερμολόγους ἐκάλουν τοὺς περὶ ἐμπόρια καὶ ἀγορὰς διατρίβοντας, διὰ τὸ ἀναλέγεσθαι τὰ ἐκ τῶν φορτίων φασὶν ἀπορρέοντα καὶ διαζῆν. ἐκ τούτων δὲ, τὴν αὐτὴν ἔλαχον κλῆσιν, καὶ οἱ οὐδενὸς λόγου ἄξιοι.

Ἐπαμήσατο χερσὶ φιλῇσιν, ἀντὶ τοῦ συνέλεξεν. ἐκ μεταφορᾶς

Ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας. ὁ μὲν, φυλίης. ὁ δ', ἐλαίης.
Τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὔτ' αὖ ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές. ὣς ἄρα πυκνοὶ
Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς. οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
Δύσετ'. ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
Εὐρεῖαν, φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή.
Ὅσσον τ' ἠὲ δύω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
Ὥρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
Τὴν μὲν ἰδὼν, γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο. χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔοι,
Ὣς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
Δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Αὔειν κυρίως, τὸ καίειν. ὅθεν καὶ βάναυσος ὁ αὔων τὸν βαῦνον. ἵνα ᾖ βαύναυσος, καὶ διὰ εὐφωνίαν, βάναυσος, καὶ αὖον τὸ καίειν καὶ ἀφθὲν ξύλον. καὶ τὸ ὑπαῦσαι, ὑπεκκαῦσαι. πλάτων ἑορταῖς. ὁ δὲ, τὸν ἐγκέφαλόν τις ὑπεκκαύσειε, κατὰ πίνει. ἐκεῖθεν δὲ καὶ αὐστηρὸν, τὸ ξηρὸν καὶ αὐχμηρόν. λέγει δὲ καὶ ἀλκμάν. τὰν μοῦσαν καταύσεις. ἀντὶ τοῦ ἀφανίσεις. δῆλον δὲ ὅτι αὖσαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καὶ τὸ θιγεῖν καὶ ἅψασθαι. ὅθεν καὶ χραύειν τὸ τοῦ χρωτὸς αὔειν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου αὔειν, καὶ πυραύστης. ζωΰφιον πτηνὸν ἐναλλόμενον τῷ φωτὶ καὶ ῥᾷον καταπιπτόμενον. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑκόντι καὶ ῥᾳδίως θνησκόντων, τὸ, πυραύστου μόρος. ἐκεῖθεν δὲ καὶ πύραυνος κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ τοῦ πυρὸς ἐναυόμενος. Βλέφαρ' ἀμφικαλύψας. σχηματικῶς δὲ ἐπὶ ὕπνου ἐτέθη τὸ, ἀμφικαλύψας βλέφαρα. ὀφθαλμὸς μὲν γὰρ βλεφάροις καλύπτεται. βλέφαρα δὲ ὕπνῳ ἐπιπεπτωκότι αὐτοῖς, σχηματοειδῶς μυθικώτερον. δύναται δὲ τὸ, βλέφαρα ἀμφικαλύψας, νοεῖσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ, κάλυμμα τοῖς ὀφθαλμοῖς τὰ βλέφαρα θέμενος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Αθηνᾶ ἐπιστᾶσα ὄναρ Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ, κελεύει αὐτῇ τὴν ἐσθῆτα ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγοῦσαν πλύνειν, πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γάμον. ἡ δὲ, οὕτω ποιεῖ. ἔπειτα παίζει μετὰ τῶν θεραπαινῶν. ἀκούσας δ' αὐτῶν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἐξυπνίζεται. καὶ ἱκετεύσας Ναυσικάαν, ἐσθῆτα καὶ τροφὴν παρ' αὐτῆς λαβὼν, ἕπεται αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ζ ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ.

Ὀδυσσέως μὲν ἄφιξις εἰς Φαίακας, ἡ ζῆτα ῥαψῳδία ὑπηγόρευται. Ἀρημένος, κεκρατημένος. Ὑπερείῃ, πόλιν Σικελίας τινές φασι τὴν ὕστερον Καμάριναν. οἱ δὲ, νῆσον πλησίον τῆς τῶν Κυκλώπων χώρας. Εὐρύχορος, ἔνθα δηλαδὴ ἔστιν εὐρὺ χορεύειν. ἵνα ἡ χώρας εὐδαίμονος ἐπίθετον τὸ δέον παρὰ τοῖς ὕστερον εὐρύχορον, πλάτος μόνον χώρας δηλοῖ. Σινέσκοντο, δύναται σίντης καὶ σίνται λέγεσθαι καὶ οἱ Κύκλωπες. ὃ δὴ οὐ ληστῶν μόνον κλῆσις, ἀλλὰ καὶ κλεπτῶν. ὡς δηλοῖ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ, σίντησι μέγαν πόνον, ὅ ἐστι τοῖς κλέπταις. Ἀναστήσας, νῦν μὲν, ἀντὶ τοῦ ἀπαναστήσας, μετοικίσας. δηλοῖ δὲ ποτὲ καὶ τὸ ἁπλῶς ἀναστατῶσαι. Εἷσεν ἐν Σχερίῃ, ἀντὶ τοῦ, ἵδρυσεν. ἀπὸ τοῦ ἕω. Ἤλασε, ἀντὶ τοῦ περιέτεινε. μετενήνεκται ἀπὸ τοῦ ἐλαυνομένου ἴσως σιδήρου. Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι, ὅ ἐστι καλαὶ καὶ οὐ δηλονότι πλαστοῖς. Ἐπίκειντο ὅ ἐστι κεκλεισμέναι ἦσαν. Κεχάριστο, ἤγουν ἐφίλατο αὐτῇ. Σιγαλόεντα εἵματα ὑπὸ λέγει τὰ μὴ σκληρὰ μὴ δὲ κτυποῦντα διὰ τὸ ἀντιτυπεῖν, ἀλλὰ τὰ ἁπαλὰ, γλυκέως λέγει καὶ ἀψοφῶς. τὸ δὲ σιγᾶν, κυρίως ἐπὶ ἐμψύχων. μᾶλλον δὲ, ἐπὶ λογικῶν. Φάτις ἡ φήμη, ἀπὸ τοῦ πέφαται. ὡς ἀπὸ

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος. αὐτὰρ Ἀθήνη
Βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε.
Οἳ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
Ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
Οἵ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
Ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδὴς.
Εἷσεν δ' ἐν Σχερίῃ, ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων.
Ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους.
Καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς, ἄϊδόσδε βεβήκει.
Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς
Τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη

ἀπὸ τοῦ πίφαυσκω ἡ φάσις καὶ ἐκ τοῦ πίφασκω ἡ φάμη δωρικῶς καὶ ἡ φήμη κοινῶς. Συνέριθος ἐριθος ὥσπερ καὶ ἔριθος, ἡ συνεργαζομένη ἔριον. κατα χρηστικῶς δὲ, καὶ ἡ ἁπλῶς συνεργαζομένη.

Ζεῦξαι δ' ὑπ' ἀπήνῃ. ἤγουν ὑποζεῦξαι τῇ ἀπήνῃ. ὃ ταυτόν ἐστι τῷ, ὑπαγαγεῖν ὑπὸ ζυγόν. ὅθεν καὶ ζυγόδεσμον τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἀγαγεῖν τι τῶν ὑποζυγίων. καὶ ἐκ τούτου ζύγαθρον, μοχλὸς συνέχων τὰς δύο θύρας. ὃ καὶ ὀχεύς. Ζῶστρα τὰ πρὸς τὴν ζώνην ἐπιτήδεια οἷς ἐστι ζώσασθαι. Πέπλοι, γυναικεῖα περιβλήματα. διὸ καὶ ἐπὶ γυναικῶν μόνον τὸ εὔπεπλον λέγεται. Πλυνοὶ πρὸς μὲν ὁμήροις, σκάφαι ἐν αἷς χρώμενοι πλύνουσιν. πρὸς δὲ ὁμήρῳ, βόθροι ἐν οἷς ἔπλυνον. Εὔκυκλος ἀπήνη, ἡ εὔτροχος ἅμαξα. ἐπεὶ καὶ κύκλα λέγονται οἱ τροχοί. ὅθεν καὶ κυκλῆσαι ἐν ἰλιάδι, τὸ ἐφ' ἁμαξῶν ἀγαγεῖν. Ὑπερτερίη, τὸ ἐπικείμενον πλαίσιον τετράγωνον πλινθίον τῶν ἀξόνων, παρὰ τὸ ὑπερκεῖσθαι αὐτῶν. ἐν δὲ ἰλιάδι, πείρινθα ἐκάλεσεν ὁ ποιητής. Λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη. τὸ αἰθέριον τοῦ ὀλύμπου καὶ ἀνέφελον καὶ αἰγλῆεν, εὔλογον. ἱστέον δὲ ὡς πολλά ἐστιν ὄρη ὅσων μὴ νεφελοῦσθαι τὰς κορυφὰς ἱστόρηται, γνωσθέντα ἐκ πείρας θυτικῆς. θύσαντες δὲ καὶ τῇ ἀνόδῳ ἐντυπώσαντες γράμματα, εἶτα εἰς ἔτος ἀνελθόντες, εὗρον αὐτὰ πάλιν διηρθρωμένα καὶ εἰς τὸ πᾶν ἀσπίλωτα. οἱ δὲ παλαιοί, φασὶ καὶ ἐπουράνιον καλεῖσθαι τὴν τοῦ μακεδονικοῦ ὀλύμπου κορυφήν. σημειούμενοι καὶ ὅτι οὐρανός ἐστι καθ' ὅμηρον, τὸ ἀπὸ νεφῶν ἕως τοῦ κατεστηριγμένου τόπου διάστημα. Αἴθρη, φανερῶς ἡ εὐδία. ὅθεν δοκεῖ καὶ βορέας αἰθρηγενέτης γίνεσθαι. Πέπταται ἀντὶ τοῦ ἐξαπλοῦται, ἀπὸ μικροπρεποῦς λέξεως εἰς μέγα πρᾶγμα τετραπῆαι. κυρίως δὲ ἐπὶ πλινθίων ἡ λέξις. ἐνταῦθα δὲ ἁπλῶς τὸ χύμα τοῦ ἄνω αἰθερίου δηλοῖ. Ἐπιδέδρομεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτρέχει. ἐπιπολάζει. Ἁλιπόρφυρα, τουτέστι μάλιστα κατὰ τὸ ἰοδνεφὲς εἶρος ὃ πρὸ τούτου εἶχεν ἡ ἑλένη. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, ἁλιπόρφυρα, τὰ ὅμοια πορφυρούσῃ ἁλί, ἢ τὰ ἐκ θαλασσίας πορφύρας. Ἠλάκατα τὰ ἔρια. Στρωφῶν, τὸ στρέφειν ἤτοι κλώθειν, λέγεται. Συμβάλλεσθαι καὶ ξυμβαλεῖν, οὐ μόνον τὸ νοῦσαι καὶ τὸ κατὰ μάχην συμμῖξαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀντιβολῆσαι ἤτοι συναντῆσαι. Πάππας, συγγενικὴ λέξις, προσφωνουμένη ἐκ παιδὸς πρὸς πατέρα. Ἐφοπλίσειας, γράφεται καὶ ἐφοπλίσσαι. ἔστι δὲ ἀστεῖοτερον κατὰ ἀφέλειαν νεωτερικὴν τὸ ἐφοπλίσειας.

Κούρη τ' ἀθανάτοισι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι
Σταθμοῖιν ἑκάτερθε. θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί. 10
Ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
Ἥ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
Τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
Εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,
Σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
Ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἵ κέ σ' ἄγωνται.
Ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει 20
Ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι.
Καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
Ἐντύνεαι, ἐπεὶ οὔ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι.
Ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
Πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
Ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρό,
Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
Ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἠὲ πόδεσσιν 30
Ἔρχεσθαι. πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἔμμεναι. οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται. ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πέπταται ἀνέφελος. λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.
Τῷ ἔνι, τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
Ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρῃ.
Αὐτίκα δ' ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος, ἥ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν εὔπεπλον. ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον, 40
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι,
Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί. κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
Ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα. τῷ δὲ θύραζε
Ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
Ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα, φίλον πατέρα προσέειπε.
Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην 50

Γαλιμβαχεῖος ἢ προπαροξυτόνως παλιμβάκχειος, πεντάχρονός τις, ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας.

χείας. ὁ δὲ ἀμφίμακρος, πάλιν ἔχων τὸν βακχεῖον, πέντε χρόνων ὄντα ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν. διὰ τοῦ μέσου ἔχοντι τὴν κλῆσιν, ἀπὸ τοῦ βάκχου διονύσου ᾧ ὕμνους ἐκ τούτου τοῦ μέτρου ᾖδον οἱ διθυραμβοποιοί.

Μετὰ πρώτοισιν ἐόντα, γράφεται καὶ ἐόντι κατὰ τὴν δοτικήν. καὶ εἰσὶν ἄμφω ἀσόλοικα. τὸ, τε εἰπεῖν ἔοικέ σοι πρώτῳ ὄντι βουλεύειν. καὶ, ἔοικε βουλεύειν σε πρῶτον ἐόντα. Θαλέθοντας εἶπε τοὺς ἠϊθέους. οἱ δὲ ὀπυίοντες, ἤδη πως φθίνουσι. διὸ καὶ τῶν τις παλαιῶν, φίλον χθὲς μὲν ἄζυγα, σήμερον δὲ γυναικὶ ἐκδοθέντα οἰκτισάμενος.

Ὑψηλὴν εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
Καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα
10 Βουλὰς βουλεύειν, καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν.
Οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες.
Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες,
Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι. τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
Ὣς ἔφατ'. αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
Πατρὶ φίλῳ. ὁ δὲ, πάντα νόει. καὶ ἀμείβετο μύθῳ.
Οὔτέ τοι ἡμιόνων φθονέω τέκος, οὔτέ τευ ἄλλου.
Ἔρχευ. ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
Ὑψηλὴν εὔκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.
20 Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἐκέκλετο. τοὶ δ' ἐπίθοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
Ὅπλεον, ἡμιόνους θ' ὕπαγον, ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ.
Κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινήν.
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ.
Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
Παντοίην. ἐν δ' ὄψα τίθει. ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ. κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης.
Δῶκε δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Εἷος χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
30 Ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν. καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιιν.
Αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο. φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτὴν
Οὐκ οἴην. ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἔνθ' ἦ τοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι.
Ἔνθ' αἵ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
Καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν παρὰ δινήεντα,
Τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα. ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
40 Εἵματα χερσὶν ἕλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ.
Στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε, κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
Ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, ἧχι μάλιστα
Λάιγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
Αἱ δὲ, λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
Δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο.
Εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμῳαί τε καὶ αὐτὴ,
Σφαίρῃ ταὶ δ' ἄρ' ἔπαιζον ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι.
50 Τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
Οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεα ἰοχέαιρα,
Ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον, ἢ Ἐρύμανθον,
Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι,

Ἐσθῆτα φαεινὴν λέγει, τὴν φύσει τοιαύτην. ἄλλως δὲ, ἐρρύπωτο. λευκὸς δὲ, καὶ τὴν λαμπρὰν οὕτω λέγεσθαι.

Ἐδωδὴν παντοίην, ποικιλίαν ἄρτων δηλοῖ καὶ τοιούτων τινῶν.

Αἴγειον ἀσκὸν κἀνταῦθα, ἤγουν ἀπεκτημένως εἶπεν. ὡς δηλοῦντος δὲ ξηροῦ ὄντος εἰς οἴνου ὑποδοχήν. ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἀσκοῦ, φέρεται τὸ κωμικὸν, ἀσκῷ φλαυρίζεις. ἤγουν κενῷ σώματι φλυαρεῖς. Λήκυθος· ἀγγεῖον ἐλαιοδόχον, παρὰ τὸ ἔλαιον κεύθειν. ἵνα ᾖ ἐλαιόκυθός τις. ὁ λήκυθος καὶ ὄλπη λέγεται. δοκεῖ δὲ ἡ ὄλπη γίνεσθαι, παρὰ τὸ ἔλαιον πεπᾶσθαι ἐγκεκλεῖσθαι.

Ἔλαιον ὑγρὸν οὐ μόνον ὡς χαλαστικὸν καὶ ὑγροποιὸν καὶ διὰ τὸ ἀλείφειν σῶμα ἐν ὑγρότητι πως μὴ σκελετεύεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐκ ἀποκρυσταλοῦται τῷ ψύχει διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ποιότητα. οὐ μὴν ἁπλῶς ὑγρότητα. Εἷος χυτλώσαιτο, ἀντὶ τοῦ ὅπως μετὰ λουτρὸν χυλωθείη ἀλειψαμένη. ἐντεῦθεν δὲ καὶ χύτλα ἁπλῶς τὰ λουτρά. κοινῶς γὰρ χυλοῦσθαι, τὸ ἐξ ἐκτὸς τυχὸν ὑγραίνεσθαι. ὅθεν ὁ λόχυλος, ὁ λίαν ὑγρὸν παιδίον. οἱ δὲ παλαιοί, φασὶ καὶ ὅτι χύτλα, τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον, ὅθεν τὸ χυτλώσασθαι. Τανύοντο, τουτέστιν εὐτόνως ἐκινοῦντο. Ἄμοτον τὸ ἐντελὲς κυρίως καὶ πληρέστατον ἐκ μεταφορᾶς στομάτων ἢ ἄγαν μέτρων μὴ διομοίων μότῳ. Τερσήμεναι τουτέστι ξηρανθῆναι. ἡλίῳ μὲν γάρ φασι, ξηραίνεταί τι καὶ τέρσεται καθ' Ὅμηρον. ἀνέμῳ δὲ, ψύχεται καὶ ἀναψύχεται. Βόθροι οἱ πλυνοί, τουτέστιν ὀρύγματα. διὸ ἐπηετανοὺς αὐτοὺς εἶπεν, ὡς δι' ὅλου ἔτους κοίλους μένοντας, καὶ μὴ ἀναπληρουμένους οἷα εἰκὸς πάσχειν τὰ βεβοθρευμένα δι' ὀρύξεως.

Δινήεις ποταμὸς, ὁ καὶ αὐτὸς δινεύμενός πως καθὰ καὶ ἡ θάλασ-

σα, ἤτοι δίνας ἔχων. Τρώγειν, ὀνοματοπεποίηται ἐπὶ ἀλόγων, τραχύτατα ἔχον καὶ ἐνεργοῦντα πολλὴν πρὸς τὸ ἐσθίειν ὅπερ ἐπὶ λαχανῶν μάλιστα λέγεται. δῆλον δὲ ὡς ἐκ τοῦ τρώγειν, καὶ τράγος γίνεται, ζῶον τοῦτο βορώτατον, ὡς ἡ ἐνάργεια δηλοῖ. ἵνα ᾖ τράγος, ὁ ὡς εἰπεῖν φάγος. Ἄγρωστις βοτάνη ἦν ἀγρίαν ἡ κοινὴ γλῶσσα φησίν, ὅτι μὲν γλυκύς ἐστιν ὁ ἐστι γλυκεῖα, δῆλον. ἔστι δὲ καὶ διουρητική. ὠφελεῖται τοῖς ἀλόγοις ζώοις. Ἐσφόρεον δὲ ὕδωρ, ἀντὶ τοῦ ἔφερον ἔσω τῶν πλυνῶν. Στεῖβον, ἀντὶ τοῦ, ἐπάτουν. ἔτριβον τοῖς ποσίν.

Τῇ δ' ἅμα νύμφαι κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο
Ἀγρονόμοι παίζουσι, γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ,
Πασάων δ' ὑπὲρ ἥ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι,
Ὣς ἥ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι
Ζεύξασ' ἡμιόνους, πτύξασά τε εἵματα καλά,
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
Ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια.
Ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνῃ.
Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἑζόμενος δ' ὅρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
Ὤμοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
Ἦε φιλόξεινοι καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής,
Ὥς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτή,
Νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων.
Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.
Ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
Φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός.
Βῆ δ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὄσσε

ὅθεν καὶ στίβος ἡ ὁδὸς ἡ καὶ τρίβος. ὁ στιβάς, ἡ κατὰ τὸ πεπιλημένον στρωμνή. Θοῶς ἐρειδέ προφέρειν, δοκεῖ ἐτυμολογία εἶναι τοῦ ἐρίδος ὁ συνερίδης. εἰ δὲ καὶ παρὰ τὸ ἐρείδειν ἐρρέθη γίνεσθαι ἡ ἔρις, ἀλλ' οὐκ ἀπίθανον, ἔριδον λέγεσθαι καὶ τὴν προφέρουσαν θοῶς ἐριδέ.

Ῥύπα, μεταπλασμὸν ἔπαθεν. ὁ ῥύπος τὸ ῥύπον. ὡς ἡ εὐθεῖα παρὰ Θεοκρίτῳ εἰπόντι, ἅπαν ῥύπον. λέγει δὲ ῥύπα, τὰ ῥύπου μετέχοντα. Γίνεσαι, δηλοῖ μὲν πάλιν τοῦ ἔπλυσαν. Λάϊγγας λέγει, τὰ σμικρὰ λιθάρια τὰ πρὸ τῶν χειλέων τοῦ ποταμοῦ. Ἄμβροτον, ἤγουν ἀπέτυχεν, οὐ στόχευσε.

Παλαιόν ποτε τὸ σφαιρίζειν διὰ σπουδῆς ἦγετο. μάλιστα δέ φασιν ἐσπουδάσθησαν ὕστερον σφαιριστικῆς, πόλεων μὲν, κοινῇ Λακεδαιμόνιοι. βασιλέων δὲ, ὁ μέγας Ἀλέξανδρος. ἰδιωτῶν δὲ, Σοφοκλῆς ὁ τραγικός. ὃς καὶ ὅτε φασὶ τὰς πλυντρίας ἐδίδαξεν, τὸ τῆς Ναυσικάας πρόσωπον σφαίρᾳ παιζούσης ὑποκρινόμενος, ἰσχυρῶς εὐδοκίμησεν. ἰστέον καὶ ὅτι παρὰ τὴν σφαῖραν ἡ παρώνυμον ὁ ἐμπεδόκλειος σφαῖρος, πέπαικται δέ τινι παλαιῷ εἰς ἄσωτον βραχύλινον τὸ, χαρίδης ὁ μικρὸς, οὐ πέντ' ἡμέραις σφαῖραν ἐποίησε τὴν πατρῴαν οὐσίαν. οὕτω συνεστρόγγυλεν ἐπαμῶς καὶ ταχύ. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι σφαῖρα μὲν γίνεται, ἡ παρὰ τὸ σπῶ. ἡ συνεσπασμένη καὶ εἰς ἑαυτὴν συνεστραμμένη καὶ κυκλοτερῶς, ἡ παρὰ τὸ αἴρω κατὰ τοὺς παλαιούς, ἡ εἰς ὕψος αἰρομένη. ἐξ αὐτῆς δὲ, τὸ σφαιρομαχεῖν καὶ σφαιρίζειν παρὰ Πλάτωνι. Τηΰγετον ἤγουν Ταΰγετον, ὄρος ἐστὶ λακωνικόν. περὶ οὗ φησιν ὁ γεωγράφος, ὅτι τὸ ὄρος τὸ Ταΰγετον, ὑψηλὸν καὶ ὄρθιον, μικρὸν ὑπὲρ τῆς λακωνικῆς θαλάσσης, συνάπτει δὲ πρὸς ἄρκτον ταῖς ἀρκαδικαῖς ὑπωρείαις. Ἐρύμανθος, ὄρος τὲ καὶ ποταμὸς περὶ Ἀρκαδίαν. ἔνθα ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος ὁ κατὰ Ἡρακλέα. Ἰοχέαιρα, ἡ ἡ χαίρουσα ἰοῖς, ἢ μᾶλλον ἡ χέουσα ἰούς. Ἀγρονόμοι, αἱ τὰ ἄγρια νέμουσαι ἢ ἐν ἀγρῷ νέμουσαι. Παίζω φασὶν ἐκ τοῦ παῖς παιδὸς παιδίζω συγκέκοπται. Ἀδμὴς νῦν μὲν παρθένος ἐπίθετον. πρὸ δὲ τούτων, καὶ βοὸς ἀδαμάστου. ἣν δηλαδὴ οὔπω ταῦρος ἐδάμασεν. ὥστε, καλῶς καὶ ἀταύρωτος γυνὴ λέγεται ἡ ἄζυξ καὶ παρθένος. Πτύξασα εἵματα, ἐστὶ διπλῶν. Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε βασίλεια, Διονυσόδωρος λέγει γράφειν, πάλλαν ἔπειτ' ἔρριψεν. ὡς τοιαύτην δηλονότι σφαῖραν καὶ πάλλαν ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι. ἐπεὶ καὶ πῖλος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐκαλεῖτο. σουίδας γὰρ οὕτω, φησίν. ὡς ἡ λάκαινα σφαιρίζουσα πίλῳ, ἅλισθεν εἰς τὸν πλευρόν. σκεπτέον δὲ εἴπερ ἡ κατὰ σφαῖραν αὕτη παιδιά, ἡ λεγομένη ἐφετίνδα ἐστί. διαύτη δὲ λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅταν ἄλλῳ προσδείξαντες τὴν σφαῖραν, ἄλλῳ ἐφῶσιν. ἡ δ' αὐτὴ καὶ φαινὶς ἐλέγετο. Θεουδής. ὅ ἐστι θεοδεής. ἤγουν προσηνής. ἡ θεοῖς ἀδόμενος ὅ ἐστιν ἀρέσκων. Πίσεα, τοὺς ὑγροὺς τόπους καὶ δυναμένους πίσεα τουτέστι ποτίσαι, οὓς ἡ χρῆσις παρὰ Πινδάρῳ. οἱ δὲ παλαιοί, ἑρμηνεύουσιν οὕτω. πίσεα, ἕλη. πεδία. λειμῶνες. κατίσσεα. οἱ δ' αὐτοὶ λέγουσιν ὅτι καὶ Σώπολις ἐν δήμοις, πίσος φησὶν ἀντὶ τοῦ ποτοῦ. ἐξ οὗ καὶ πίσσα ἡ κατίσσα

τίσσα. καὶ πιστὸν τὸ πινόμενον. ἡ χρῆσις παρ' Αἰσχύλῳ, ἐν Πρωτεῖ. φάρμακα, τὰ μὲν χριστὰ τὰ δὲ πιστά.

Θάμνων ὑπεδύσετο, ἀντὶ τοῦ, ὑπεξῆλθεν ἐκ τῶν θάμνων. Πτόρθος, ἔοικε κλάδος εἶναι πλατύς τε καὶ ἐπιμήκης, καὶ δοκεῖ ὅτι λεχθῆναι, παρὰ τὸ διαπετάζειν καὶ τὸ ὄρθιον. οἱονεὶ ὁ διαπεπτασμένος εἰς ὀρθόν. Μήδεα τὰ αἰδοῖα, παρὰ τὸ μέδειν. Ἡσίοδος δὲ καὶ ἄλλοι, μάλιστα ταῦτα φασί.

Τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη. πλάττει δὲ ταῦτα Ὅμηρος κατὰ τὸ εἰκός. πᾶσα γάρ φασι νεότης, διὰ ἀπειρίαν ἔμφοβος. ἡ δὲ θήλεια, μᾶλλον. μάλιστα δὲ, αἱ ἐν τρυφῇ διὰ τὸ ἄηθες καταπλήττονται. Ἄντα σχομένη, ἤγουν κρατηθεῖσα ἢ ἐπισχοῦσα ἑαυτὴν τῆς φυγῆς. Οἷον ἄντην τουτέστι πυρσὸν βλέπει.

Δαίεται. αὐτὰρ ὁ βουσὶ μετέρχεται ἢ ὀΐεσσιν,
Ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους. κέλεται δέ ἑ γαστὴρ
Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
10 Ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλε
Μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών. χρειὼ γὰρ ἵκανε.
Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἅλμῃ.
Τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠιόνας προὐχούσας.
Οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε. τῇ γὰρ Ἀθήνη
Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων.
Στῆ δ' ἄντα σχομένη. ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
Ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην,
Ἦ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι
Λίσσοιτ' εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἵματα δοίη.
20 Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι
Λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι,
Μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον.
Γουνοῦμαί σε ἄνασσα, θεός νύ τις ἦ βροτός ἐσσι.
Εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἐγώ γε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο
Εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐΐσκω.
Εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
Τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
30 Τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι. μάλα πού σφισι θυμὸς
Αἰὲν ἐϋφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
Λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας, οἶκον δ' ἀγάγηται.
Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα. σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα.
Ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε. πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
40 Τὴν ὁδὸν, ᾗ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι.
Ὣς δ' αὔτως καὶ κεῖνο ἰδὼν, ἐτεθήπεα θυμῷ
Δὴν, ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης.
Ὡς σὲ γύναι ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδιά τ' αἰνῶς
Γούνων ἅψασθαι. χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
Χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον,
Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
Νήσου ἀπ' Ὠγυγίης. νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων.
Ὄφρ' ἔτι που καὶ τῇδε πάθω κακόν. οὐ γὰρ ὀΐω
Παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
50 Ἀλλὰ ἄνασσ' ἐλέαιρε. σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας,
Ἐς πρώτην ἱκόμην. τῶν δ' ἄλλων οὔ τινα οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
Ἄστυ δέ μοι δεῖξον. δὸς δέ μοι ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,

Βουσὶ μετέρχεται, κρεῖττον γράφειν, ἐπέρχεται. Ἀγρότεραι ἔλαφοι, οὐ μόνον αἱ ἄγριαι, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀγρότεροι, καὶ κατὰ τὴν ξενικὴν ἱστορίαν, πολυχρόνιοι. Ἔρξεσθαι, ἐπὶ φυγῆς οἱ ταῦτα. Ἠιόνας προὐχούσας, αἱ προκείμεναι κατ' ὁμαλὸν προβλῆτες πέτραι λέγονται, ὅτι οἱ αἰγιαλοὶ προέχοντες. Γούνων λαβὼν ἀντὶ τοῦ ἁψάμενος.

Ἀποσταδὰ ὅ ἐστι πόρρω καὶ ἐκ διαστήματος. Εἰ δείξειε πόλιν, ἀντὶ τοῦ ὅπως δείξῃ, αὐτὸ δὲ, τουτέστιν ὅπως. Ἀρτέμιδί σε ἐγώ γε Διὸς κούρῃ ἐΐσκω. ἔοικε δὲ, ἢ διὰ τὸ εὑρεθῆναι θηροφόνον ταύτην, ἢ καὶ ὡς εἰκὸς διὰ τὸ ἀπὸ ζωγραφικῶν ἐκτυπώσεων ἐμφερές. Φοίνικος νέον ἔρνος παρατίθησι τὴν ναυσικάαν ἔρνει εὐγενεῖ. συγκρίνας οὖν ἐκεῖνον τῇ κόρῃ ἢ ταύτην ἐκείνῳ διὰ τὸ εὐφυὲς καὶ κατὰ σῶμα εὐθαλὲς καὶ ὄρθιον καὶ εὔμηκες. Φυὴν καὶ νῦν οἱ παλαιοὶ λέγουσι, τὴν ἐκ πάντων τῶν μελῶν ἀναλογίαν. ὃ δὴ κάλλους ἐστὶν ἴδιον. Εἰσοιχνεῦσαν, ἄλλον ὄντι ἑτερόν ἐστιν ... θηλυκὴ μετοχὴ ἀντὶ τοῦ, εἰσοιχνέουσαν. δύναται δὲ καὶ οὕτω κατὰ σχῆμα ἀπὸ κοινοῦ. ἀπ' ... πάντως ὁ λεύσσων ἐνταῦθα, τοιόνδε θάλος, χορὸν εἰσερχομένην. ταὐτὸν δὲ τοιάνδε θαλερὰν κόρην χορεύουσαν. Βρίσας, ἀντὶ τοῦ, νικήσας ἕδνων πλήθει τοὺς ἄλλους μνηστῆρας δῆ τὸ τῶν κόρης δηλαδὴ ... καὶ ἔστιν ἡ μεταφορὰ, ἐκ τῶν σταθμιζομένων ῥοπῶν. Ἱερὰ ἡ Δῆλος Ἀπόλλωνος ὅ ἐστιν ... δῆλα γίνεται τὰ πολλὰ ... ὡς δὲ καὶ πρῶτον ἐκεῖ φοῖνιξ ἐκ γῆς ἀνῆλθεν, ἐρρέθη παρ' Εὐριπίδῃ τε καὶ ἑτέροις. ὡς δὲ καὶ δά-

φυτὸν πρωτόγονον ἔφυ ἐκεῖ. διὰ τὴν Λητὼ καὶ ὡς ἀμφοτέρων ἐφαψαμένη δάφνης τε καὶ ταύτης τοῦ φοίνικος ἐρρύετο, ὅτι ὤδινε· μαῖα γάρ φασιν οὐκ ἦν, ἐγέννησεν Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, παλαιὸς καὶ οὗτος μῦθος φησί. Φοῖνιξ, τὸ φυτὸν καὶ τὸ αὐτοῦ βρώσιμον. καὶ ὁ πυρροῦ μετέχων χρώματος· ὡς ἐν Ἰλιάδι φοῖνιξ ἵππος δηλοῖ. Περὶ Ἀπόλλωνος Δηλίου ὕστερον γεννηθέντος ἐν Δήλῳ τῇ νήσῳ, αἴνιγμα φέρεται ἐοικὸς τοῖς τοῦ Θεοκρίτου σκληροῖς, τοιοῦτον. ἐν φοινικέᾳ γενόμην. πάτρην δ' ἔχω, ἁλμυρὸν ὕδωρ ἀμφὶς ἔχει. μήτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάϊς. ἤγουν ἐν τῇ Δήλῳ ἐγεννήθην. μητέρα δ' ἔχω Λητὼ τὴν παῖδα τοῦ Κοίου. ὃς ὁμώνυμός ἐστι τῷ περὶ τὰ μακεδόσι κοίῳ τουτέστι τῷ ἀριθμῷ. Φοῖνιξ οὐ μόνον κύριον, καὶ ὀρνέου δὲ ὄνομα, καὶ δένδρου, καὶ καρποῦ τοῦ ἐξ αὐτοῦ πρὸς ὁμοιότητα ἐλαίας ἢ ῥοιᾶς, ἀλλὰ καί τις βαφὴ, καὶ ἵππου δὲ ὡς ἐρρέθη ἐπίθετον. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ ἔθνος. καὶ μουσικόν τι ὄργανον. οὗ ἡ. φοινικίδες. πηκτίδες. Ἡ Δῆλος, Ὀρτυγία ἐκαλεῖτο κατά τινας ἐκ ὀρτύγων τῶν τὰς ἀγέλας φερομένας ἐκ τοῦ πελάγους, ἐξευρόντων εἰς τὴν νῆσον δηλαδὴ τὸ αὐτῆς εὔορμον ὡς ἐν τοῖς τῆς Ἀθηναΐδος κεῖται. Δόρυ, ἢ ξύλον ἁπλῶς λέγει, ἢ μάλιστα, ξυλῶδες φυτόν. Ὁμοφροσύνη, τὸ τὰ αὐτὰ βούλεσθαι. Κακῷ οὔτ' ἄφρονι ἀνδρὶ ἔοικας. λέγει δὲ κακὸν ἐνταῦθα, τὸν δυσγενῆ. Ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖς, οἱ μὲν, ἐπὶ ἀνθρώπων νοοῦσι τῶν ὀλβιζομένων. οἱ δὲ, οὐδέτερα ταῦτα ὀνόματα ἐκδέχονται. λέγοντες ὅτι νέμει ὄλβον θεὸς ἔνθα ἐσθλοῖς πράγμασι καὶ ἐν κακοῖς. δοκοῦσι δὲ οὐ πάνυ καλῶς λέγειν. οὐ γὰρ ἂν εἴη τις ὄλβιος ἐν κακοῖς. ὡς τοῦ ὄλβου, ἐπὶ εὐδαιμονίας λεγομένου. εἰ δὲ καὶ ὄλβον τὸν ἁπλῶς εἴποι τις πλοῦτον, οὐκ ἂν εἴη οὕτω τις ὄλβιος ἐν κακοῖς, τουτέστι πλούσιος. δύναται δὲ καὶ ἄλλως κατὰ τὴν ὁμηρικὴν δόξαν ὄλβιός τις εἶναι οὐκ ἐν μόνοις ἐσθλοῖς ἀλλ' ἐν ἐσθλοῖς ὁμοῦ καὶ κακοῖς, ἀναμὶξ χορηγουμένοις ἐκ τῶν παρὰ τῷ Διὶ πίθων. ἐξ ὧν κεράννυται τὸ ἐν ἀνθρώποις εὐδαιμον. ὡς μηδὲν ὂν ἄκρατον εἶναι ἐστὶν ἀγαθὸν, ἀλλὰ κατά τι κέρασμα θεόσδοτον. Ταλαπείριον ἱκέτην λέγει, ἢ τὸν ταλαίπωρον, ἢ τὸν τῆλε πεπλάζετο. Διερὸς βροτὸς, ὁ ζῶν καὶ ἐρρωμένος. τὴν μὲν γὰρ ζωὴν, ὑγρότης καὶ θερμότης συνέχει. τὸν δὲ θάνατον, τὰ ἐναντία ποιεῖ. ὅθεν καὶ νεκροὶ ἀλίβαντες οἱ ζωτικῆς λιβάδος ἄμοιροι. καὶ ὁ κωμικὸς δὲ παίζων, αὐαίνει λίθον ἐν ᾧ δεῖ εἶναι πλάστην, ἀπὸ τοῦ αὐαίνω θεὶς τοὔνομα. Πλούταρχος δὲ ἐν τοῖς κατ' αὐτὸν συμποσιακοῖς φησὶν οὕτως. ὑγρότητι καὶ θερμότητι τεθήλασι τὰ ζῶα. ἡ δὲ ψυχρότης καὶ ξηρότης, ὄλεθρος. διὸ χαριέντως Ὅμηρος διερὸν βροτὸν καλεῖ. καὶ τὸ μὲν χαίρειν, ἰαίνεσθαι λέγει. ὡς καὶ χαλκὸς ἰαίνεται πυρί. ῥιγεδανὸν δὲ καὶ

Εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
Ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
Ἐσθλήν. οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον, 10
Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν, οἶκον ἔχητον
Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή. πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι.
Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι. μάλιστα δ' ἔκλυον αὐτοί.
Τὸν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα.
Ξεῖν' ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας.
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν
Ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ.
Καί που σοὶ τάγ' ἔδωκε. σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
Οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι, οὔτε τευ ἄλλου, 20
Ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
Ἄστυ δέ τοι δείξω. ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.
Ἦ ῥα. καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε.
Στῆτέ μοι ἀμφίπολοι. πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
Ἦ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
Δηϊοτῆτα φέρων. μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν. 30
Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ἔσχατοι. οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
Ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει.
Τὸν νῦν χρὴ κομέειν. πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες,
Ξεῖνοί τε πτωχοί τε. δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
Ἀλλὰ δότ' ἀμφίπολοι ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε.
Λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.
Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν.
Κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσέα εἷσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. 40
Πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔθηκαν.
Δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον.
Ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτως ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
Ἅλμην ὤμοιιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
Χρίσομαι. ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
Ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι. αἰδέομαι γὰρ
Γυμνοῦσθαι κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών. 50

ἢ καὶ κρυερόν, τὸ λυπηρὸν καὶ φοβερόν. ἡ δὲ ἀλίβας ἢ ὁ σκελετός, ἐπὶ νεκρῶν λέγεται. λειβομένων τῶν παλαιῶν, ὡς ὀνόματι τῆς ξηρότητος. Κομέειν, λέγεται καὶ κομίζειν. ὅθεν ἢ κομιδὴ ἡ ἐπιμέλεια ἢ εὐκόμιστος κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ ἐπιμελείας τετυχώς. Ἀμφίπολοι, σεμνὴ λέξις ἤπερ τό, δμωαὶ καὶ δμωίδες ἢ δοῦλαι ἢ δοῦλαι. σεμνὸν δὲ οὐδὲν ἧττον ἢ τὸ παῖς ἢ παιδίσκη, ἀντὶ τοῦ, δοῦλος ἢ δούλη, αἴτιον δέ, ὅτι ὅτε τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα οὐκ ἀνάγκης δοῦλον σημαίνει. ὅτι τὸ τῆς ἀμφιπόλου, ὅτω δὲ οὐδὲ ὁ πρόσπολος δουλικὸν ἀεὶ ὄνομά ἐστιν, οὐδὲ μὴν ὁ πρόπολος. διό περ ὁ γράψας τό, πίνειν ὁπόσον καὶ ἔχειν ἀφίκοιο οἴκαδε ἄνευ προπόλου, ἀσαφῶς ἔγραψε. πρόπολον εἰπών, ἢ δοῦλον, ἢ τὸν ἁπλῶς προσεδρεύοντα εἰς χειραγωγίαν ὁδοῦ. Δοῦλον δὲ ἐκ τοῦ ἐνταῦθα λουομένου, ὡς καὶ ψυχρολουτεῖν οἱ παλαιοί. ὅτι δὲ καὶ θερμοῖς ἐχρῶντο λουτροῖς, ἐν ἄλλοις δηλοῖ ὁ ποιητής. Οὐχ ἁπλῶς ἐλαίῳ πρὸς θεραπείαν ἰατρικώτερον οἱ παλαιοὶ ἐχρίοντο ζωννύντες. ἀλλά
10 ποτε ἢ πολυτελεῖ ἐχρῶντο ἐλαίῳ. δηλοῖ ὁ γράψας τό, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὡς βαλανείοις χρώμενοι, ἀλειφόμενοι δ' ἐλαίῳ πολυτελεῖ καὶ μύροις. Ἀμπέχειν, ἤτοι ἐνδύειν. ἢ ὡς εἰπεῖν, ἀμφιέχειν. Ἁλὸς χνόος, ἡ ἀκαθαρσία κατὰ τοὺς παλαιούς, ἤγουν ἡ ἁλὸς ἄχνη. Ἰστέον ὅτι ἰσοδυναμούντων κατὰ νοῦν τοῦ τε χρίω ἢ τοῦ ἀλείφω, τὸ μὲν χρίω, παρὰ τὸ χρῶ ἐρρέθη, δὲ χρίεται. τὸ δὲ ἀλείφω, παρὰ τὸ ἀλέα καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀλέαν ὅ ἐστι θερμασίαν. ὅθεν αἱ κλιφεῖς ναῦς ἡ μὴ ἀλιφεῖσα πίσσῃ. ἢ ποταλιφής, ἡ ἀποτισσωμένη. Κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας. ὅ ἐστι μελαίνας κατὰ τὸ ὑάκινθον τὸ ἄνθος, ὅπερ ἴσως καὶ τοῖς ἑξῆς ὁ ποιητὴς χαρίζεται τὰς κόμας. οὐ γὰρ εἶχε πιθανῶς ξανθὰς πλάσαι τρίχας τοῦ ὡμογέροντος κατὰ τὸ μελάγχω καὶ τὸ ῥαδαμάνθυι καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δέ, κυάνεαι γίνονται τῷ Ὀδυσσεῖ γενειάδες πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ ὅμως, ἐναντιοῦται πρὸς ταῦτα τό, ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας. ἴσως οὖν, ἐνταῦθα τὸ χρόνιον τῆς κακώσεως τὴν μελανίαν ἐποίησε τῶν τριχῶν. ἢ ἄλλως, οὐ κατὰ μελανίαν ἡ πρὸς ὑάκινθον τῆς κόμης ὁμοίωσις ἀλλὰ πρὸς τὸ οὖλον αὐτῆς, ἤγουν πρὸς τὸ οὐλότριχον. Τοῦ κάρητος, εὐθεῖα τὸ κάρηαρ, οὗ γενική, καρήατος. ἢ ἐν συγκοπῇ, κάρητος. Οὖλαι κόμαι, αἱ συνεστραμμέναι, παρὰ τὸ εἰλεῖν ἢ εἴλειν βαρυτόνως. ἀμφοτέρως γὰρ λέγεται. ἰστέον δὲ οὖλε ὡς ἀπὸ τῶν τοιούτων τριχῶν, στρεψίμαλλος ἄνθρωπος κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ μὴ ἁπλοῦς ἀλλ' ὡς εἰπεῖν στρεφος. ὡς ἀπὸ ἐρίων δηλαδὴ ἔχοντι συνεστραμμένους τοὺς μαλλούς. οἱ δὲ παλαιοί, φασὶ καὶ ὅτι οὐ μόνον οὖλαι ἀλλὰ καὶ ἐπιστροφίδες, αἱ συνεστραμμέναι τρίχες. Δέδαε, ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξε. διὸ μεθ' Ὅμηρον σοφισταὶ λαβόντες εἶμαι ἐντεῦθεν, τὸ ἐκ τοῦ μανθάνειν γράμματα σόφισμα ἔπλαξαν. ὥσπερ γὰρ δέδαε οὐ μόνον τὸ ἐδίδαξεν ἀλλὰ καὶ τὸ ἐδιδάχθη, οὕτω ἢ τὸ μανθάνειν, ἄμφω ταῦτα δηλοῖ.

Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν. εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἅλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους.
Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
20 Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ' ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής,
Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν Διὸς ἐκγεγαυῖα
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα. κὰδ δὲ κάρητος
Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
Ὣς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων. θηεῖτο δὲ κούρη.
30 Δὴ ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα.
Κλῦτέ μοι ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω.
Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι.
Πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,
Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη,
Ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν.
Ἀλλὰ δότ' ἀμφίπολοι ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε.
Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
40 Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε.
Ἤτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἁρπαλέως. δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν,
Εἵματ' ἄρα πτύξασα, τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας. ἂν δ' ἔβη αὐτή.
Ὤτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ὄρσεο δὴ νῦν ξεῖνε πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
Πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος. ἔνθα σέ φημι
Πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
50 Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν. δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν.
Ὄφρ' ἂν μέν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

Ἅδοι, ἀντὶ τοῦ ἀρέσκοι, ἔοικεν ἰωνικὸς δεύτερος ἀόριστος εἶναι τοῦ ἥδω. Δέατο, ἀντὶ τοῦ ἐδόκει. λέξις ἀχρηστοτάτη τοῖς πεζολόγοις. Ἁρπαλέως πιεῖν ἀστείως ἔχει, τὸ πολὺ δηλοῖ τῆς εἰς τὸ ἐσθίειν σπουδῆς. Ὅτι οὐ μόνον ἵπποι κρατερώνυχες οἱ ἢ χαλκόποδες, ἀλλὰ καὶ ἡμίονοι ἐνταῦθα. ἢ λύκοι λέγονται κρατερώνυχες.

Ἀριστὴ λιμένος ἡ λεπτὴ εἰσίθμη, τουτέστιν ἡ στενὴ εἴσοδος εἰς αὐτὸν, παρὰ τὸ εἰσιέναι γινομένη. οὕτω καὶ τὸν κατὰ Λαιστρυγόνας λιμένος, ἀραιὴ δ' εἴσοδος. Ἐπίστιον, τὸ ὡς ἄν τις εἴποι ἐπίσκεπον. ἰώνων δὲ ἡ λέξις. διὸ καὶ ψιλοῦται καθὰ καὶ τὸ, Ζεὺς καθάρσιος καὶ ἐπίστιος παρὰ ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ἐφέστιος. καὶ ἀθηναίων ἐπίστια. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱστίας. ἥτις ὁμοίως τῇ ἱστίᾳ δασύνεται. αὕτη μὲν, ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι. ἀπὸ τοῦ ἑστάναι δὲ, ἡ ἑστία. λέγεται δὲ τὸ ἐπίστιον, καὶ νεώριον. καὶ νεὼν ὑποστατικῶς. καὶ νεὼν οἶκοι. καλοῦνται δὲ καὶ οἱ αἰγιαλοὶ, νεῶνες καὶ οἶκοι νεῶν. αἴλιος δὲ διονύσιος, λέγει ὅτι ἴωνες μὲν, νεῶνας φασίν. ἀττικοὶ δὲ, νεωσοίκους ἢ νεώρια. οἱ δ' αὐτοὶ, καὶ νεωρεῖν φασὶ τὸ ναυφυλακεῖν. ὅτι δὲ ψιλωτικοὶ τῶν δασυνομένων οἱ ἴωνες, δηλοῖ καὶ τὸ, λεύκιππος περσεφόνη παρὰ πινδάρῳ. καὶ τὸ αὐτόδιον, ὅ ἐστι κατὰ τὴν ὁδόν. καὶ ὁ αὐτόλιθος, ἤγουν ὁ ἀπηλιώτης. καὶ ἔπαλξις ἡ ἐπὶ τοῦ προσώπου μελανία καὶ τὸ πῶμα τῆς λάρνακος ὡς φασὶν οἱ παλαιοὶ κατὰ τὸν σοφοκλέα. ἡ δ' αὐτὴ, καὶ ἔφηλις κοινῶς ὡς ἀπὸ τοῦ ἥλου. λέγονται δὲ ἰωνικῶς, καὶ αὐτόλια. τὰ καὶ παρόπια, ἤγουν τὰ περὶ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων ὥς φησιν αἴλιος διονύσιος.

Ποσιδήϊον τὸ τοῦ ποσειδῶνος ἱερόν. ἁπλῶν δὲ τοῦ ποσιδήϊον παραγώγου ὀνόματος, ἢ τοῦ ποσιδέιος προπερισπωμένως ὡς τὸ ἰσεῖον καὶ εἰδωλεῖον καὶ ἡρακλεῖον ἃ δηλοῖ ναὸν ἴσιδος καὶ εἰδώλων καὶ ἡρακλέους, ἢ προπαροξυτόνως ποσείδιον. ὥσπερ φασὶ καὶ ἀπολλώνιον βραχέως, ἱερὸν ἀπόλλωνος. καὶ ποσειδώνιον, τὸ τοῦ ποσειδῶνος. καὶ ἀθήναιον, τὸ τῆς ἀθηνᾶς. ἔτι δὲ καὶ τὸ περὶ δῆλον, ἄλσος. ὅπερ ἦν ἡλίου ἱερὸν κατὰ ῥοδίους. Ἀμφὶς, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ. ἵνα ἡ ἀγορὰ εἴη περὶ αὐτὸ θεῖον καλὸν δηλονότι ἱδρυμένον εἰς ποσιδήϊον.

Ῥυτοὶ λίθοι, οἱ ἑλκυστοὶ δηλονότι μέγεθος. Κατωρυχέες, οἱ καθωρυγμένοι, ὅ ἐστιν ὑποθεμελιωμένοι. ὧν τὸ μὲν, καθωρώρυκται. τὸ δὲ, ὑπερφαίνεται. Ἀδευκὴς νῦν, ἡ ἡ ἀδόκητος παρὰ τὸ δεύκω, ἢ ἡ δεινοπρὰ καὶ πικρά. ἵνα λέγηται φῆμις ἀδευκὴς, ὡς καὶ κακηγορία ἀδευκής. Μίσγηται ὅ ἐστι σύνεισι, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν. ἤγουν πρὶν φανερῶς ἄνδρα λαβεῖν. Τέμενος ἐστὶν ἰδιαίτατος τόπος περιωρισμένος καὶ οὕτως ἀποτετμημένος τῶν ἐγγύς. τέμενος γάρ ἐστι ναοῦ, οἱ μετ' ὅμηρον εἰδέασιν· ὁ δὲ ποιητὴς, οὐδὲ ἱερὸν ἁπλῶς τόπον λέγει τὸ τέμενος, ἀλλὰ τὸν κατὰ ἀποτομὴν ὄντα τινός. Ἐπὴν ἡμᾶς ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι, ἀντὶ τοῦ στοχάζεσθαι κεῖται τὸ ἔλπεσθαι.

Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν
Καρπαλίμως ἔρχεσθον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
Αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν, ἣν πέρι πύργος
Ὑψηλός. καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος. 10
Λεπτὴ δ' εἰσίθμη. νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
Εἰρύαται. πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ.
Ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορὴ καλὸν ποσιδήϊον ἀμφὶς
Ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
Ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
Πείσματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά.
Οὐ γὰρ φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη,
Ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν καὶ νῆες ἐῖσαι.
Ἧσιν ἀγαλλόμενοι, πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω 20
Μωμεύῃ. μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον.
Καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας.
Τίς δ' ὅδε ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε μέγας τε
Ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.
Ἤ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς
Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν.
Ἤ τίς οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
Οὐρανόθεν καταβάς. ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
Βέλτερον εἰ καὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὗρεν
Ἄλλοθεν. ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον 30
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
Ὣς ἐρέουσιν. ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο.
Καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
Ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
Πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμοῖο.
Δήεις ἀγλαὸν ἄλσος ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
Αἰγείρων. ἐν δὲ κρήνη νάει. ἀμφὶ δὲ λειμών.
Ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωή. 40
Τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.
Ἔνθα καθεζόμενος, μεῖναι χρόνον, εἰς ὅ κεν ἡμεῖς
Ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
Καὶ τότε φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἠδ' ἐρέεσθαι
Δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο.
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ, καὶ ἂν πάις ἡγήσαιτο
Νήπιος. οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
Δώματα φαιήκων, οἷος δόμος ἀλκινόοιο. 50

Κιὼ

Κεκύθωσιν ἤτοι κρύψωσιν, ἢ δέξωνται. ἀόριστος δεύτερος ἐκ τοῦ κεύθω ἔκυθον καὶ ἰωνικῶς κέκυθον, ὁ μέσος παρακείμενος τοῦ αὐτοῦ ῥήματος καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐληλύθωσιν. Αὐγὴν πυρὸς λέγει, τὸν φωτιζόμενον τόπον ὑπὸ πυρός. Κεκλίσθαι οὐ μόνον ἀνάκλισιν ἀλλὰ καὶ προσοχήν τινα δηλοῖ.

Βωμὸς μὲν, ὁ προσβάσεις ἔχων. ἐσχάρα δὲ, ἡ πρὸς βιωτικὴν γενομένη χρῆσιν ἐπὶ γῆς. τὰ δὲ πολυπλᾶ φασιν, ἑστίαι. μέγαρον δὲ, [illegible] ἐστί. καὶ σημαίνει οἶκον. γράφεται δὲ καὶ ἱστία. ἱστία δέ φασι, καὶ σωματοειδὴς θεὰ, ἣ καὶ διὰ τοῦ ι. οὐδ. ἱστίην καὶ δήμητραν καὶ ἥραν χρυσοπέδιλον. νεάνθης δέ φασιν ὁ κυζικηνὸς, λέγει ὡς βωμοὶ μὲν, θεῶν μόνων. ἐσχάραι δ', ἡρώων. σοφοκλῆς δὲ, καὶ ἀντὶ βωμοῦ οἶδεν ἐσχάραν. λέγει δὲ καὶ εὐριπίδης, μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις. ὅτι δὲ καὶ ἄλλως ἐσχάρα ῥητορικῶς, ἀλλαχοῦ ἐῤῥέθη. καὶ ὅτι αἱ εἰρημέναι προσβάσεις ἐτυμολογοῦσι τοὺς βωμούς. καὶ ὅτι ἡ πρόσγειος ἐσχάρα, καὶ βαῦνος λέγεται σικελικῶς, ἀφ' ἧς ὁ βάναυσος. εἰ δὲ ἡ θυϊκὴ ἐσχάρα παρὰ τὸ ἔχειν ἀρὰς πέπηκται, ζητητέον καὶ αὖθις ἱστορεῖν.

Ἥρωος. ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλὴ,
Ὦκα μάλ' ἐκ μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Μητέρ' ἐμήν. ἡ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
10 Ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα. θαῦμα ἰδέσθαι.
Κίονι κεκλιμένη. δμωαὶ δέ οἱ εἵατ' ὄπισθεν.
Ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτὶ κέκλιται αὐτῇ.
Τῷ ὅγε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὥς.
Τὸν παραμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
Χαίρων, καρπαλίμως. εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
20 Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
Ἡμιόνους. αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
Ἡ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοὶ,
Ἀμφίπολοί τ' ὀδυσεύς τε. νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
Δύσετό τ' ἠέλιος. καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
Ἱρὸν ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος ὀδυσσεύς.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο διὸς κούρῃ μεγάλοιο.
Κλῦθί μοι αἰγιόχοιο διὸς τέκος ἀτρυτώνη.
Νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
30 Ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
Δός μ' ἐς φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη.
Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίον, αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασίγνητον. ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ ὀδυσῆϊ πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

Τρώχων, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον, ἀπὸ τοῦ τρωχῶ. Πλίσσοντο, λέξις μὲν ἐστὶν ἰωνική. κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς, δωρική. δηλοῖ δὲ, τὸ βηματίζειν καὶ μεταφέρειν σκέλος πρὸ σκέλους. ὅθεν καὶ πλὶξ, τὸ βῆμα. τὸ δ' αὐτὸ, καὶ πλίγμα. ὁ πλίξας, ὁ βηματίσας. καὶ περιπεπλιγμένον, τὸ περιβεβηκός. καὶ ἀποπλίξασθαι, τὸ ἀποβῆναι, παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐν ἀχαρνεῦσι. καὶ ἱπποκράτης δέ φασι πλίγμα λέγει, τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν διάστημα. ὅθεν καὶ διαπεπλίχθαι, τὸ περιπλέκειν τοὺς πόδας. ἔστι δὲ τὸ μὲν τροχάζειν, συντόνου κινήσεως. εὐροίας δὲ, τὸ πλίσσεσθαι πόδεσσιν. ἵνα λέγῃ τὰς ἡμιόνους, ἀγαθὰς εἶναι καὶ τρέχειν καὶ ἄλλως δὲ ἁπλῶς βαδίζειν. Νόῳ ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην, τουτέστι, φρονίμως ἡνιόχευεν ὅπως ἅμα ἕποιντο οἱ πεζοί. καὶ ἄλλως δὲ ἡ κόρη νόῳ ἱμάσσει, ὡς μετροῦσα τὴν ὥραν. ἵνα πρὸς ἑσπέραν εἰς τὴν πόλιν ἔλθῃ.

40 Ἱμάσθλη, γίνεται μὲν παρὰ τὸν ἱμάντα. λέγεται δὲ πολυωνυμίᾳ λόγῳ, καὶ μάστιξ ἡ αὐτὴ, ἔτι δὲ καὶ κέντρον. ἀφ' οὗ ἵπποι κεντρηνεκέες. δῆλον δ' ὅτι καὶ ἐπὶ ἀνδρείου μορίου κωμῳδεῖται τὸ κέντρον, ὡς δηλοῖ τό, ὡς οὐχ ὁσίαν τρυμαλιὰν τὸ κέντρον ὠθεῖ. Οὔπω φαίνετο ἐναντίη, ἀντὶ τοῦ, οὐ παρίστατο ἐναργῶς, ἀλλὰ πόῤῥωθεν ἐβοήθει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η· ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Ναυσικάα εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ Ὀδυσσεὺς ἱκετεύει Ἀρήτην Ἀλκινόου τοῦ βασιλέως γυναῖκα. καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πυνθανομένοις ὁπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔχει, ἐγνώρισε γὰρ αὐτήν, τὰ συμβάντα αὐτῷ κατὰ τὸν πλοῦν ἀπὸ τῆς ὠγυγίας μέχρι τῆς τῶν φαιάκων γῆς διηγεῖται.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Η· ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ὅτι Ὀδυσσέως εἴσοδος πρὸς ἀλκίνοον, ἡ παροῦσα ἐπιγράφεται ῥαψῳδία.

Πῦρ ἔδαιε, πῦρ ἀνέκαιε καὶ ταυτὸν λέγει ἐν τῷ, πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει. τουτέστιν, εὐτρεπῶς ἐποίει. ὅ ἡ παῦλα, ἀποκοσμεῖν λέγεται, ὡς δηλοῖ τό, ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός. Ἐξελέειν ἀντὶ τοῦ δοῦναί τι ὡς ἐξαίρετον νοεῖται ὡς ἐπὶ πολύ. Ἠέρα τὴν ἀορασίαν.

Τὸ εἰσελθεῖν εἰς πόλιν, δύσεσθαι πόλιν φησί. πρὸ δὲ τούτων, καὶ πόλιν κατὰ τὴν ῥᾶσιν Ὀδυσσεύς. ὡς πτολίεμος μέν τοι ἐκεῖ.

Παρθενική, ἡ παρθένος κατὰ τύπον ὡς κτητικὸν ἢ μὴν αὐτόχρημα κτητικόν. καθά περ καὶ ὀρφανικοὶ παῖδες, οἱ ὀρφανοί. Κάλπις, ὅτι φασὶ λέγεται, ὡς καλοῦσα πέρι. Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, ἀντὶ τοῦ, ὅπως ὡς νῦν ἔρχῃ σιγῶν. ἢ θαυμαστικῶς ἀντὶ τοῦ λίαν, κατὰ τό, τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι. Προτιόσσεο ἤγουν πρόσβλεπε. Ὡσεὶ πτερὸν ἠὲ νόημα προσθεὶς τὸ ἦτοι οἷον τὸ πτερόν, ἐπήγαγε δὲ τὸ πολὺ μεῖζον εἰς τάχος, δηλαδὴ τὸ νόημα. ὁ θεῖος ἐστὶ

Σ ὁ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρον μένος ἡμιόνοιιν.
Ἡ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανεν,
Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι. κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
Ἵσταντ' ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ὑπ' ἀπήνης
Ἡμιόνους ἔλυον, ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἑὸν ἤιε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
Γρηῦς ἀπειραίη θαλαμηπόλος εὐρυμέδουσα.
Τήν ποτ' ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι.
Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι
Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὣς δῆμος ἄκουεν.
Ἣ τρέφε ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
Ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν αὐτὰρ ἀθήνη
Πολλὴν ἠέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' ὀδυσῆϊ.
Μή τις φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας,
Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ' ὅς τις εἴη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννήν,

Ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι κάλπιν ἐχούσῃ.
Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ. ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης, τῶ οὔ τινα οἶδα
Ἀνθρώπων οἳ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
10 Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε πάτερ δόμον ὅν με κελεύεις
Δείξω, ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται.
Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
Νηυσὶ θοῇσιν τοί γε πεποιθότες ὠκείῃσιν,
Λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεί σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων.
Τῶν νέες ὠκεῖαι ὡσεὶ πτερὸν ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
20 Καρπαλίμως. ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
Ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας. οὐ γὰρ Ἀθήνη
Εἴα ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεός, ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
Θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐΐσας,
Αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρά,
Ὑψηλά, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκοντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
30 Οὗτος δή τοι ξεῖνε πάτερ δόμος ὅν με κελεύεις
Πεφραδέμεν. δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
Δαιτὴν δαινυμένους. σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
Τάρβει. θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
Ἔργοισι τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν.
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον. ἐκ δὲ τοκήων
Τῶν αὐτῶν, οἵπερ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη.
40 Ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος.
Ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι γιγάντεσσιν βασίλευεν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
Τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε.
Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκίνοόν τε.
Τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην. τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
Καί μιν ἔτισ' ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
50 Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
Ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε καὶ ἔστιν
Ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,
Καὶ λαῶν, οἵ μιν ῥα θεὸν ὣς εἰσορόωντες,

ταχυτῆτος οὐδ' ἕξις. διὰ δὲ τοῦ πτερῶν, ὄρνιν πάντως δηλοῖ. καὶ αὐτὸ ταχύ τι τὸν τινα ὡς εἰκός. καὶ ὡς εἰπεῖν, ὠκυπέτην. Σκολόπεσσιν ἀρηρότα. ὅ ἐστι, κατεσφαλισμένα.

Σκόλοπες, ξύλα ὀρθά. οἱ καὶ σταυροί. Εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι. τουτέστιν εἰ καὶ ἀλλοδαπὸς ὢν ξένος. ἐπιείσατο, ἀντὶ τοῦ, ἔοικεν ἤ ἔθετο.

Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἱστορίαν τὴν ὑπαλαιάν, καὶ ὅτε περ ἐτυμολογικόν. ὡς τοῦ ἀρήτης παρὰ τῶν ἀράσασθαι κληθείσης. ἵνα ᾖ ἀρήτη, ὡς εἴπης εὐκταία τοῖς τεκοῦσιν. ὥσπερ καὶ Δημάρατος ὁ Λάκων, ὡς πολύευκτος οὕτως ἐκλήθη. εὐξαμένων δὲ καθ' ἡρόδοτον πανδημεὶ σπαρτιατῶν, ἐγένετο ἐκεῖνος ὢν παῖς ἀρίστωνι. ἐπώνυμον δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις, τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον φερώνυμον. ἤγουν ἔνθα τὸ ὄνομα ἐμφερὲς τοῖς πράγμασι. δῆλος δὲ ὡς ἐπὶ πλὺ τὸ ῥηθὲν ἐπώνυμον ἢ τὸ αὐτομάτως τεθὲν τὴν ἀρχὴν ὕστερον δὲ ἐπαληθεῦσαν ὡς εἴπερ ἐκ προνοίας ἐτέθη. διὸ ὁ ῥήτωρ δημοσθένης ἐπωνύμως ἐκλήθη, ἐπεὶ σθένος τὸ τοῦ ἀθηναίων δήμου γέγονεν ὕστερον. ὃ δὲ φαίνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπώνυμον ἐξενέγκαι τοῖς αὐτοῦ καιροῖς κατὰ τὴν ῥαψῳδίαν, διὰ τὸ αἰ, ὡς ἄξια αἰνιγμάτων παθόντος αὐτοῦ. ὁ γοῦν οὕτως ἐπώνυμος οὐκ ἀρχῆς γενέσεως; ἁπλῶς οὕτω τεθείς, οὐκ ἐκ μελέτης εἴτουν προνοίας, ὡς τὸ ὀδυσσεύς ὃ ὁ πάππος φησί. ὃ δὲ ὀδυσσεύς ἔστω ὄνομα. ἐπεὶ πολλοῖς ὀδυσσάμενος, τοῦτον ἐπώνυμον καὶ ἡ ἀρήτη. Τοκήων, ἀντὶ προγόνων. Ῥηξήνωρ, ἐξ αὐθεντοῦ ἐπιθέτου μετήνεχθη νῦν εἰς κύριον. ἔστι δὲ εἴπερ ἐκ τοῦ ῥηξήνορ ἐπωνύμως, καὶ ἡ τοῦ λυσάνορος σύνθεσις ῥῆξαι δὲ εἰ ἠνορέη λῦσαι αἱ ἀνδρικαὶ φάλαγγας, ταυτόν ἐστι. Ἄκουρον, ἀντὶ τοῦ ἄπαιδα κούρων ὅ ἐστιν ἀρρένος. θυγατέρα γὰρ εἶχε τὴν ἀρήτην.

Νυμφίον νῦν λέγει, τὸν οὐ πολὺ ἐπιβιόντα μετὰ τὸν γάμον. οὐ μὴν τὸν ἐπ' αὐτῷ τῷ νυμφῶνι θανόντα, εἴγε παῖς ἐξ αὐτοῦ γέγονε. Ἥ σφιν ἐϋφροσύνησιν, ἤγουν ἰδίαις φωναῖς.

Δίχθαι μύθοις, ταυτὸν πάντως, τὸ εὐφημεῖν καὶ εὐλογεῖν.

Δειδέ-

Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. ἔστι δὲ Μαραθὼν, δῆμος ὕστερον τῆς Λεοντίδος φυλῆς. διγενὴς δὲ ἡ λέξις, καὶ ἡ Μαραθὼν γὰρ λέγεται καὶ ὁ Μαραθών. ἔνθα καὶ τὸν λεγόμενον Μαραθώνιον ταῦρον Θησεὺς κατεπάλαισεν. εὐρυάγυιαν Ἀθήνην ἑνικῶς τὰς Ἀθήνας λέγει. Ἱστέον ὅτι ὃν τρόπον Ἄρεος τέμενος τὰ κατὰ Θρᾴκην. καὶ Κύπρος, Ἀφροδίτης ἱερά. καὶ Δῆλος, ἀνεῖται Ἀπόλλωνι. οὕτω καὶ τῇ Ἀθηνᾷ ἡ πόλις Ἀθηνῶν, ἧς ἐβασίλευσέ ποτε Ἐρεχθεύς. ἐξ οὗ καὶ οἱ Ἀττικοὶ, Ἐρεχθεῖδαι καὶ δόμος Ἐρεχθέως, ὁ Ἀττικός. ὅτι κατὰ τὴν τραγῳδίαν, τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται. Ἔεργον, ὅ ἐστι συνέκλειον. καθὰ καὶ ὁ δόμος ἐντὸς καὶ λύπης ἐστί. κατὰ τὸ, οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει.

Ἡ τοῦ Ἀλκινόου κῆπος περὶ τὸ ὀπωροφόρον εὐδοκιμεῖν ᾄδεται. μυρία δὲ παραδιδόασι χωρικὰ ἰδιώματα πρὸς ἐξοχήν τινα ὄντα· οἷον τὸ, πολλὴ κυπάριττος ἐν τῇ Κρήτῃ. καὶ τὸ, ἡ Ῥόδος, ἀσταφίδας παρέχει δηλαδή. καὶ ἰσχάδας ἡ Δυονέρως. καὶ τὸ, αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης, ἀπίους καὶ ἴφια μῆλα. καὶ τὸ, Ἀρκαδία, ἐπιουρούς. φοίνικες δ' αὖ, καρπὸν φοίνικος καὶ συμβάλλειν. Καρχηδὼν, δάπιδας καὶ ποικίλα προσκεφάλαια. οὕτω δὲ καὶ σκεύη ἐς ἄμελξιν γλάγους αἶγας ἐξοχώτατοι λέγεται εἶναι. ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος. ἅρμα Θηβαῖον. Χάλκεοι τοῖχοι, πρὸς ἀσφάλειαν. ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ ἐρηρεισμένοι. τουτέστιν οὐκ ἐπιπολῆς ἔχοντες πέταλα περιθετά τινα ἐκ χαλκοῦ, ἀλλὰ ὅλῳ τῷ πάχει χαλκωμένοι. Ἐρείδειν, οὐ μόνον κοινότερον ἐπὶ τῶν ἑδραίων, ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀντιβαίνειν ὡς ἐν τῷ, ἵππος πρὸς ἵππον ἐρείδοντες, ἀλλὰ καὶ σκωπτικῶς, ὡς δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ, ὅς τις ἐν εὐόσμοις στρώμασι παννυχίζων, τὴν δέσποιναν ἐρείδεις. ὅτι δὲ σημειωτῶς πάντας πέφευγε ὡς ἔξεστι. καθὰ καὶ τὸ ἐπεγείρειν ἐν τῷ, οἷός τε ἦν, τὴν ψάλτριαν ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων ὁρώντων ἐπεγείρειν. Θριγκὸς ἤγουν ἡ τῶν τοίχων κόμη ἢ στεφάνη ἢ στεφάνωσις, παρὰ τὴν τρίχα γίνεται, τριχός. καὶ ἐπενθέσει τοῦ ν πρός τι καλλιφωνίαν καὶ διαφορὰν τοῦ τειχὸς, γίνεται τριγχός. ἀλλαγέντων δὲ τῶν ἀφώνων εἰς τὰ ἀντίστοιχα τούτοις, γίνεται θριγκός. ἤγουν φραγμὸς ὑπερκείμενος καὶ οἱονεὶ τειχῶν διάδημα κόσμον. εἰσὶ δὲ οἳ τὸν θριγκὸν, περὶ

Δειδέχαται μύθοισιν ὅτε στείχῃσ' ἀνὰ ἄστυ.
Οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ.
Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ, 10
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν.
Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην.
Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτά. πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι.
Ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. 20
Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ. περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο.
Χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον.
Ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ.
Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.
Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
Οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
Ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 30
Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές. ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
Λεπτοὶ ἐΰννητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
Ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο
Πίνοντες καὶ ἔδοντες. ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
Ἕστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
Φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
Πεντήκοντα δέ οἱ δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες.
Αἱ μὲν, ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπόν.
Αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν 40
Ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο.
Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
Τόσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
Νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὣς δὲ γυναῖκες
Ἱστὸν τεχνῆσαι. πέρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.
Ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
Τετράγυος. περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθόωντα. 50
Ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
Συκαῖ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἀπολείπει
Χείματος οὐδὲ θέρευς ἐπετήσιος. ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ

Ζεφυρ

βολον οἰκίας κοσμητὸν, ἑρμήνευσεν. Κύανος, χρῶμά τι μέλαν ἐξ οὗ τὸ κυάνεον μεταφορικῶς. ἀφ' οὗ κυάνεον καὶ κυανοῦν. κυάνεος δὲ νῦν ὁ θριγκὸς τοῦ τείχους, ὡς ἂν οὕτως ἀεροειδὲς τὸ μετέωρον φαίνοιτο. Σταθμοὶ δ' ἐστὶν αἱ παραστάδες. Υπερθύριον ἔγγυς τὸ ἐπικείμενον ταῖς θύραις εἰς ὃ φασὶν αἱ ἄνω στρόφιγγες ἁρμόζονται. Κορώνη τὸ κρίκιον ᾧ ἐπισπᾶταί τις θύρας. κορώνη, οὐ μόνον ἐπὶ θύρας ὡς ἐνταῦθα κεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τόξου ὡς ἀλλαχοῦ. καὶ ἐπὶ πλοίου πρύμνης. καὶ μέρος δέ ἐστι σώματος ἐπὶ τοῦ ἀγκῶ-

Ζεφυρίη πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
Ογχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει. μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ.
Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή. σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
Ενθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται.
Τῆς δ' ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
Τέρσεται ἠελίῳ. ἑτέρας δ' ἄρα τρυγόωσιν.
Αλλας δὲ τραπέουσι. πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν
Ανθος ἀφιεῖσαι. ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
Ενθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
Παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι.
Εν δὲ δύω κρῆναι. ἡ μέν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
Σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησι
Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
Τοῖ' ἄρ' ἐν ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ενθα στὰς, θηεῖτο πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.

νος, ὥς φασι Φιλόξενον εἰπεῖν ἐν τοῖς περὶ ῥωμαίων διαλέκτου. εἴληπται δὲ ταῦτα, ἐκ τοῦ ζώου τῆς κορώνης λυγίζειν εἰωθυίας τὸν τράχηλον. Ἰδυίῃσι πραπίδεσσι, ἰδίαις τοῦ ἰδμοσύνας μάρτυρας φασὶν οἱ παλαιοί. Αγήρως καὶ ἀθανάτους, οὐ μόνον πρὸς ἰσχύμον χρυσοῦ καὶ ἀκιβδήλου ἀργύρου δι' ἣν οὐκ δίδωσιν ἰῷ φθείρεσθαι, ἀλλ' ἔστι καί τις μῦθος ὑπὲρ αὐτῶν, λαρῶν ὅμοιά τινα. κύνες οὗτοι, οὓς ἄρα δίδωσι ποσειδῶνι, δοκεῖ δὲ τοῦτον ἔμψυχον τὴν κινδὼν καὶ τὸ ἀθάνατον, τὸ μὲν, δηλοῦν τὸ αἰώνιον. τὸ δὲ, τὸ ἄψυχον καὶ εὐσχημάτιστον ὡς εἰς φυλακὴν οἰκίας. διὸ ὁ ἥφαιστος αὐτοὺς τεῦξαι λέγεται. ὃ δὴ τοῖς περὶ τεχνικοῖς ἔργοις εἴωθεν ἐπιλέγεσθαι ὡς ἐν πολλοῖς φαίνεται. τινὲς δὲ τοὺς ῥηθέντας κύνας, οὐ ζῶα νοοῦσιν, ἀλλὰ ἥλους. ὅθεν φασὶ καὶ κυνάδας φαμέν. οὓς καὶ ἄλλως φασὶ, τοὺς διπλοῦς ἥλους. τοῦτο δὲ ἴσως, διὰ τὸ καὶ ἐν τοῖς ἥλοις δηκτικὸν καὶ δι' κάρχαρον.

Πέπλους εἰωθὼς γυναικεῖα λέγειν περιβλήματα, ἐνταῦθα τὸ ἁπλοῦς ὕφασμα οὕτω καλεῖ. οὐ γὰρ εἰκὸς γυναικείους πέπλους ὑποστορέσθαι τοῖς καθημένοις. ἀλλ' ἁπλοῦς ὕφασμά τι λαμπρὸν μὲν καὶ ἐπιπρεπὲς, ὅθεν ἐτυμολογεῖται ὁ πέπλος, περίπολός τις ὢν κατὰ τοὺς παλαιούς. χρησιμεῦον δὲ εἰς τάπητα θρόνου. Εὔνητοι οἱ εὖ νενησμένοι κατὰ τοὺς παλαιούς, ὅ ἐστιν εὔκλωστοι. Βωμοὶ ἁπλῶς, ἀνάβαθμοι ἐνταῦθα, ἐφ' ὧν λυχνοφόροι κοῦροι ἕστασαν χρύσεοι. Αἰθομένας δαΐδας ἔχοντες καὶ τὸ φαίνοντες, περιέχαγεν τὸν φανὸν ὡς καὶ παιδὸς ἐλέχθη περὶ τοῖς ὕστερον. καὶ τὸ φανίον δὲ τὸ ἐκ φανοῦ παράγωγον, οὗ ἡ χρῆσις παρὰ μενάνδρῳ. φιλυλλὶς δὲ κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ δειπνοσοφιστοῦ, τὰς λαμπάδας δᾶδας καλοῦντος ἀκολούθως δηλαδὴ τῷ ποιητῇ, ἀθηναίων δὲ κατὰ τὸν γλωσσογράφον σέλευκον, φανοὺς ὀνομαζόντων τὰς λαμπάδας, ἔστι συναγαγεῖν, ταυτά τινα πολυωνυμίας λόγῳ εἶναι, δᾶδας φανοὺς καὶ λαμπάδας. τιμαχίδας δέ φησι, δίλυχνον καλεῖν τὸν φανὸν ὃν οἱ νυκτοπορούμενοι τὸν νέον ἔχουσι. πάνθης δέ φησιν, ἐλάνας τὰς λαμπάδας ἔφη παρὰ τὴν ἕλην ὅ ἐστιν εἵλην, εὕρηται δὲ, καὶ λυχνοῦχος καλούμενος ὁ φανός. ἄλεξις γοῦν φησιν. ὁ πρῶτος εὑρὼν μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν τῆς νυκτὸς, ἦν τις κηδεμὼν τῶν δακτύλων. ἔστι δέ φασι φανός, ὁ ἐκ ξύλων τετμημένων δέσμη. καὶ δοκεῖ δὲ τῶν εἰς φανὸν τεμνομένων ξύλων, οὗ εἶναι καὶ τὸ καλούμενον γράβιον, πρίνινον αὐτό φασιν ἢ δρύϊνον ξύλον. ὃ ἐθλασμένον ἢ κατεσχισμένον, ἐξάπτεται καὶ φαίνει τοῖς ὁδοιποροῦσι. μή ποτε δὲ ἄρα δᾴδων εἶδός τι καὶ τὸ τοιοῦτον γράβιον. ἔγνω πίσσαν καταστάζειν ἔχει ὡς δηλοῖ θεοδωρίδας ὁ συρακούσιος ἐν τῷ, πίσσα δ' ἀπὸ γραβίων ἔσταζεν. ὅτι δὲ καὶ πυρσὸς ὁ φανὸς ἐκαλεῖτο, οὐκ ἔστιν ἀμφιβαλεῖν. πανοῦ δέ φασι χρῆσις, καὶ παρὰ διφίλῳ. οἷ. ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός. ἤτοι ὁ φανὸς ξύλα ἔχει χλωρότατα καὶ διὰ τοῦτο ὑδατηρά. ὁ δὲ παρὰ ἀλέξιδι ξυλολυχνοῦχος, τάχα φασὶν ὅμοιός ἐστι, τῷ παρὰ θεοπόμπῳ ὀβελισκολύχνῳ. οὐ παλαιὸν δὲ εὕρημα ὁ λύχνος. λέγει δὲ ὁ ῥηθεὶς ναυκρατίτης ῥήτωρ, καὶ ὅτι λυχνοκαυτίαν ἔφη κηφισόδωρος. ἣν οἱ πολλοί, λυχναψίαν. κεῖται δὲ παρ' αὐτῷ καὶ κανδήλας χρῆσις. οἷ. ἀστερίου κανδήλας τρία. ὕγρον ἐξέωσε. ἐνθυμητέον δ' ἐνταῦθα καὶ τὰς παρὰ τῷ σοφοκλεῖ πυρσωρίδας, φανοὺς δηλαδὴ, βαρβάρων ἔλευσιν προσημαίνοντας. Αλετρεύουσι ἐπὶ μύλαις μήλοπα καρπὸν, ἔχει νοῦς δὲ αὐτῷ διττός. οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι στρέφουσι καὶ τρίβουσι ἐπὶ τῆς μύλης ὅ ἐστιν ἄκρον μηροῦ τοῦ κατὰ τὴν ἐπιγουνίδα, καρπὸν μήλοπα. ὅ ἐστιν ἐκ προβάτων ἔριον. οἱ δὲ τοιοῦτοι, οὐ πλήττονται. ὅτι γάρ φασι ποιεῖ ὅμηρος γυμνουμένας ἕως μηρῶν γυναῖκας αἳ τῇ χειρὶ τὴν κρόκην οἴονται, ὡς εὖ πολλάκις. τῇ χειρὶ νήθουσι μαλθακωτέραν κρόκην. ψυχρὸν δὲ καὶ τοῦτο, καρπὸν προβάτων εἰπεῖν τὸ ἔριον. μῆλον γάρ ἐστι δῶρον τὸ ἔριον οὐ μὴν ὄψιν ἔχον μήλου. ἕτεροι δὲ κρειττόνως ἐξηγούμενοι, φασὶ τὰς ῥηθείσας γυναῖκας, ἀλήθειν ἐν μύλαισι σῖτον. καὶ ἀλετρεύειν

μεῖ, τὸ ἀλέθειν καὶ ἀλετὸν ποιεῖν. ὅθεν καὶ γυναῖκες ἀλετρίδες. αἱ δὲ μυλωθροὶ καὶ μυλωθρίδες, παρὰ τὸ μύλων ἀθρεῖν. ἢ τὸν μύλωνα θορεῖν. μύλων δὲ, ἐν ᾧ τρίβονται οἱ πυροί, μύλη τα δὲ καρπὸν, τὸν μυστὸν ὡς μυλήφθῆ τὴν χρόαν. ὅ ἐστι κιῤῥὸν ἢ ξανθόχλωρον. ὅθεν καὶ δημήτηρ ξανθὴ λέγεται. ἀλλ' ὁ μὲν δὲ ὁ κύμινος, εἶδος μαλίδιον ἔφη σκωπτικῶς τινα διὰ τὸ καλλωπίζεσθαι τὰ μῆλα τῆς ὄψεως. ἐξελθόμενον δηλαδὴ κυανώτερον. ἔτι πρὶν ἀπαλὴν ἔχει αὐτὸ παρὰ τῷ κρατίνῳ ἀῤῥενώπας. τὰ μὲν δὴ ἄλλα, γύνις ὤν. ἔχων δέ τι ἀνδρόμορφον. Μακεδνὴ ἡ αἴγειρος. ἤγουν ἐπιμήκης. μακρά. παρὰ τὸ μάκος, μακεδανὴ καὶ μακεδνή. δῆλοῖ δὲ ὅτι ἐκ τοῦ μάκους, καὶ ἡ μακρὰ γίνεται. καὶ ἐν συγκοπῇ μακρά. ἕτεροι δὲ εἰς τὸ, ἥμεναι οἷα φύλλα αἰγείρου, γράφουσιν ὡς ἡλιοτροπίου τάξιν ἐπεῖχον καθήμεναι θεατρικῶς. ἔστι δὲ ἀσαφὲς ὁ τοιοῦτος λόγος. ἡλιοτρόπιον μὲν γὰρ, μανθάνομεν καὶ τὴν τῶν φύλλων τοῦ τοιούτου φυτοῦ τροπὴν πρὸς ἀνίσχοντα καὶ δύοντα ἥλιον. φαίνεται δὲ καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου, τὰ τοῦ ἡλιοτροπίου πάσχειν. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας οὕτω φύλλα, ἤτοι δὴ τὸ πλῆθος τῶν δμωίδων, ἢ διὰ τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν ἐν τῷ στρέφειν τὴν κρόκην, ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου αὐτοῖς συγκεχυμένα ἀλλήλοις καὶ εὐκίνητα. εἰσὶ δὲ οἳ τὸ ἥμεναι οἷα φύλλα αἰγείρου, εἶπον ἀντὶ τοῦ, καθὰ πεπύκνωται τὸ δένδρον τοῖς φύλλοις. Καιροσέων ὀθονέων, ἀντὶ τοῦ, εὐυφῶν. εὖ κεκαιρωμένων. ἤτοι ἀγαθὸν ἐχουσῶν καίρωμα, ὅ ἐστι μίτωμα. καῖρος δέ φασι καὶ καίρωμα, τὸ διάπλεγμα ὃ οὐκ ἐᾷ τοὺς στήμονας συγχέεσθαι. ὅθεν καὶ καιροστρίδες ἢ καιροσίδες γυναῖκες παρὰ καλλιμάχῳ, ἀντὶ τοῦ ὑφαίνουσαι. οὗ δὴ καλλιμάχου καὶ τὸ, ὑδάτινον καίρωμα ὑμένεσσιν ὁμοῖον. ὁ δὲ εἰπὼν τὸ καιροσέων ἀντὶ τοῦ, κροσσωτῶν θυσανωτῶν, λέγει καὶ ὅτι καῖρος, σειρὰ δι' ἧς οἱ στήμονες καθίστανται. καίρωμα, ἡ διαπλοκὴ τοῦ δράσματος ἐν ᾗ οἱ στήμονες καθίστανται. καὶ ἄλλως δὲ, τὸ διαπλεκόμενον παρὰ τὸν μίτον ὡς ἂν οἱ στήμονες μὴ συγχέωνται. μίτος δὲ, δι' οὗ τοὺς στήμονας ἐναλλάσσουσιν εἰς πλοκὴν τῆς κρόκης. οἱ δὲ, φασὶν ὅτι καῖρος, αὐτὸς ὁ μίτος ἐστίν. ὃ καὶ ἄλλως, καιροσσαῶν, καὶ μεταθέσει, καιροσέων, ὅ ἐστιν εὐμίτων. φέρεται ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ καὶ ὅτι μεσάκμιον, τὸ τῷ κανόνι ὑποδεδεμένον ὃ καλεῖται καῖρος. Ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον, ἢ τὸ τῶν ὑφασμάτων τρυφερὸν κατὰ τοὺς παλαιοὺς δηλοῖ ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἀποῤῥεῖν. ἢ τὸ πυκνὸν, ὡς μὴ δὲ ἔλαιον ἐᾶν δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. ἢ καὶ τὸ στίλβον διὰ λευκότητα. ἴσως δὲ, καὶ ἄλλως στίλβειν αἱ τοιαῦται λέγοιντο αἱ ὀθόναι, ὡς εἴπερ ἔλαιον αὐτῶν ἀπελείβετο διὰ τὸ στιλπνὸν χρῶμα τῶν νεουφάντων καὶ ἔτι ἀπλύτων ὑφασμάτων. Ὄρχατος, δένδρα ἐπίστιχα κατὰ φυτείαν ἀμπέλου. γίνεται δὲ ὄρχατος, ἢ παρὰ τὸ ἔρχω, ὁ ἐστατος καὶ ἐρχόμενος ἤτοι στίχων, ἐντεῦθεν γὰρ καὶ ἐπίστιχος φυτεία λέγεται τὰ τοιαῦτα. ἢ παρὰ τὴν ὀρυχὴν τὴν ἐν τῇ φυτείᾳ. ἵνα ᾖ ὀρύχατος καὶ ἐν συγκοπῇ ὄρχατος. ἢ παρὰ τὸν ὤρχα παρακείμενον, ὅ ἐστι, πολὺ ὀρυγμὸς ὅ ἐστιν ἐκτεινόμενος. Τετράγυος, ὁ ἑκάστην τῶν τεσσάρων πλευρῶν γύην ἔχων. ἵνα ᾖ, τετράπλεθρος φασί. τετράγυος. ἰσόπλευρος. γύη δὲ ἡ γύης ἀρσενικόν, μέτρον γῆς. οἱ δὲ παλαιοὶ, φασὶ καὶ ὅτι γύης, καὶ μέτρον γῆς καὶ μέρος ἀρούρης. Ἕρκος καὶ νῦν ὁ φραγμὸς, ὡς καὶ ἐν τῷ, ἕρκος ὀδόντων. ἀλλαχοῦ δὲ ἐγράφη ἕρκη λέγεσθαι παρὰ τοῖς κωμικοῖς, καὶ πλεκτά τινα ἐκ τειχῶν. ὅθεν καὶ ἕρκανη φασὶν ὁ φραγμός. Ἀμφοτέρωθεν, ἀντὶ τοῦ πάντοθεν. τοιούτῳ δὲ λόγῳ καὶ ἀμφίαλος νῆσος, ἡ πανταχόθεν ἅλα ἔχουσα, ὅ ἐστιν ἀμφοτέρωθεν. κατὰ δεξιὸν δηλαδὴ καὶ ἀριστερὸν μέρος καὶ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν. ἅπερ ἐστι, πάντοθεν. Ὄγχνη κυρίως κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἡ ἀγρία ἄπιος, ἤτοι ἡ ἀχράς. διὰ τὸ ἄγχειν τὸν πεσιτισμένον. διὸ καὶ ἄπιος λέγεται ὡς μὴ ἔχουσα πότιμα. καταχρῶνται δὲ ὅμως τῇ λέξει, καὶ ἐπὶ τῶν ἡμέρων. Ῥοιὰ νῦν μὲν τὸ δένδρον. λέγεται δὲ ὁμωνύμως αὐτῷ ῥοιὰ, καὶ τὸ αὐτοῦ καρποφόρημα. ὥσπερ καὶ ἐλαία, αὐτό τε τὸ φυτὸν καὶ ὁ καρπός. ὅτι δὲ ῥοιαὶ ὁμωνύμως τῷ δένδρῳ καὶ αἱ περὶ αὐτὰς μυθικαὶ νύμφαι, δηλοῦται καὶ ἀλλαχοῦ. Καρπὸς παρὰ τὸ κάρφω γίνεται. ὃς δηλαδὴ πεπανθεὶς ἤδη κάρφεται μετά τι αὐξόμενος ὑγροῦ ἐπικουρίᾳ. καρπὸς καὶ μέρος ἤτοι ἄρθρον χειρὸς μεταξὺ βραχίονος καὶ θέναρος. ἀφ' οὗ παράγεται τὸ μετακάρπιον. καὶ ὁ κοινῶς λεγόμενος καρπόχειρ. καὶ ἡ παρὰ τοῖς ἰδιώταις ἐξώκαρπος πάλη. Μῆλον οὐ μόνον τὸ συνήθως οὕτω λεγόμενον τὸ καὶ ἀληθῶς ἀγλαὸν οἷς ἐρυθαίνεται ὡς εἰς ἄγαλμα φύσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς περσίας παρὰ τοῖς ὕστερον. ἔτι γε μὴν, καὶ τὸ κίτριον. καλεῖται δέ φασι τὸ κίτριον παρὰ λίβυσι, μῆλον ἑσπερικόν. ἀφ' ὧν Ἡρακλῆς ἐκόμισεν εἰς τὴν ἑλλάδα σταλεὶς ὑπὸ εὐρυσθέως τὰ διὰ τὴν ἰδέαν χρύσεα λεγόμενα μῆλα τὰ τῶν ἑσπερίδων. ἅπερ εἰς ἀστέρας ἀλληγοροῦνται ὅτε ὁ Ἡρακλῆς εἰς ἥλιον μεταλαμβάνεται. Ὅτι καὶ κύριον ὄνομα ἦν φακῆ, δηλοῖ ὁ γράψας ὅτι ἀδελφὴ ὀδυσσέως, καλλιστώ, κατὰ δὲ ἑτέρους, φακῆ, ὁμώνυμός φησι τῷ ὀσπρίῳ. Ἐκ τῆς σύκης, καὶ συκάζειν λέγεται τὸ τρυγᾶν σῦκα. καὶ ἀποσυκάζεσθαι μεταφορικῶς, τὸ ἀποτρυγᾶσθαι. λέγεται δὲ καὶ συκάσιος ζεὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ καθάρσιος. τῇ γὰρ συκῇ ἐχρῶντο φασὶν ἐν καθαρμοῖς. φέρεται δὲ καὶ παροιμία, σῦκον ἐφ' ἑρμῇ ἤγουν ἕρμαιον καὶ εὕρημα ἐκκείμενον ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἐντυχόντος. ἐκ δὲ τοῦ σύκου, καὶ ἑτέρα παροιμία τὸ, συκίνη ἐπικουρία, ἐπὶ ἀφαυρῶν βοηθῶν. ὡς δὲ καὶ ἰσχναίνειν τὸ σῦκον αὐαζόμενον ἦν, δηλοῖ ὁ τοῖς τραγικοῖς οὕτω τάξας καὶ τὴν ἰσχάδα. καὶ ὑπώρ, τό, τι θερμοπαγὲς μυρτῶν ἐμοὶ μελίδιμ' ἰσχάς. φρυγίας εὕρημα, συκῆς. Ἐπετήσιος, ὁ καὶ αὐτὸς ἐπετειὸς καὶ διετηνὴς καὶ ἐξαρκῶν εἰς ὅλον ἔτος. καὶ ὡς ὁ τεχνικὸς ἑρμήνευσεν, ὃς οὔποτε ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει. τουτέστιν οὐδ' ὑπό τινος πάθους φθείρεται,

οὐδὲ

οὐδὲ μὴν δαπανώμενος ἀπολείπει. ἀλλὰ παραμένει διὰ ἔτους εἰς ἔτος. ὁ μέν τοι ἐπίτευξις ὅτι αἱ λεγόμεναι ἀνθρώπων, ψόγον ἔχει. δηλοῖ δὲ τὴν εὐμετάβολον καὶ οὐ βεβαίαν τὰ εἰς φιλίαν. ἀλλ' ὡς εἰπεῖν, κατ' ἔτος οὐδὲ ἔτους εἰς ἔτος μεταβαλλόμενον. οὐ χείρων πάνυ ὁ ἐφημέριος. Ερ δέ, ζεφυρίη πνείουσα, σημείωσαι ὅτι ἀπὸ κοινοῦ ὑπακούει τὸ πνοὴ ἐκ τοῦ πνείουσα. Αλλα δὲ πέσσει ὁ ἐστι πεπαίνει ὁ πέπειρα ποιεῖ, τὸ πρότερον δηλοῖ καθ' ὃν ἐπετήσιος τοῖς ἐκεῖ δένδροις ὁ καρπός. Ογχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει. τουτέστι, πέπειρα ὄγχνη ἡ οἱονεὶ γραῦς, ὥρα γὰρ τοῦ δένδρου ἐπὶ νεοφυεῖ ἑτέρᾳ ὄγχνῃ. Σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ, ἀπὸ ἐχρήσατο περὶ τῶν στρατηγῶν σοφῶς εἰς σκῶμμα τῶν ἀθηναίων ὡς χαιρόντων συκοφαντίᾳ ὅτι σωκράτην ὑπεξήγαγον κωνείῳ, τοῦ βίου. μελητίδας δὲ ὑποχωροῦσι τόποι ὁ στάγειρίτης, εἴποι δὲ Ὁμήρου ζηλώσας τὴν ὀπώραν τῷ λόγῳ χάριτος ὡς οὐκ ἂν μείνῃ παρὰ τοιαύτῃ πόλει ἐν ᾗ γηράσκει σῦκον ἐπὶ σύκῳ. τουτέστιν ὅπου τὰ τῆς συ-

10 κοφαντίας ἀθηναϊκὴ καὶ ἀδιάδοχα ἡ διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου συμπαρεκτεινόμενα. Θειλόπεδον, ἀλέας ἐρείπιον τόπος. ψυκτὴρ σταφυλῶν. ὕπαιθρος ἡλίῳ ἐγκείμενος. καὶ ὡς εἰπεῖν, πέδον ἀλέας ὁ ἐστι θερμότητος ἡλίου. ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν καθ' Ὅμηρον, λευρὸς ὁ ἐστιν ὁμαλὸς τόπος τερσόμενος ἡλίῳ. συγκεῖται δὲ ἡ λέξις κατά τινας καθ' ὁμοιότητά τινα τοῦ στρατοπέδου, παρὰ τὸ τὸ ἄρθρον οὐδέτερον καὶ τὴν εἵλην καὶ τὸ πέδον. εἰσὶ δὲ οἳ, ζωννύουσι τὴν λέξιν ἀπὸ τοῦ θεῖναι ἢ τὸ ἔλας καὶ τοῦ πέδον. ὅτι δὲ τὴν εἵλην οἱ παλαιοὶ καὶ ἕλην φασίν, ἐν ῥητορικοῖς δηλοῦται λεξικοῖς. ἔνθα κεῖται ἡ ὅτι ἀλέα ἡ ἕλη, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. καὶ ἀλεῖν, τὸ ἐν ἡλίῳ ξηραίνειν. καὶ εὔειλον χωρίον, τὸ εὐήλιον. καὶ πρόσειλον, τὸ πρὸς μεσημβρίαν τετραμμένον. καὶ εἱλοθερὲς ὕδωρ, τὸ ὑπὸ ἡλίου τεθερμασμένον. Ε-
τέρωθι θειλόπεδον οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ ἕτερος καὶ ἄλλος γράφοντες, λέγεσθαι φασὶ τὸ ἕτερος καὶ ἐπὶ πολλῶν. δημοσθένης γοῦν οἱ ἑτέρωθι κατ' ἀριστοκράτους φασί. ῥητέον δ' ἕτερον διηγηματικὸν πρὸς τούτοις. οὕτω δὲ ἡ τὸ ἄλλος οὐ μόνον ἐπὶ πολλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δύο. καὶ ὅλως, ἀδιαφόρως ἀττικοὶ χρῶνται ἀμφοῖν. ἕτεροι δὲ, καὶ οὕτω φασίν. ἕτερον

20 ἢ ἄλλο, ἀδιαφόρως. πλάτων ἐν ταῖς πολιτείαις, φησίν. ἄλλη μὲν ἡ ἀπωθοῦσα χείρ, ἑτέρα δὲ ἡ προσαγομένη. καὶ οὕτω μὲν αὐτοί. ἀφανίζοντες τὴν ἀπὸ τοῦ ἕτερος παλαιὰν παρατήρησιν. ὅτι ἐπὶ δύο τίθεται τὸ ἕτερον παρὰ δηλοῦσα, τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο λέγει δηλοῦν. Τραπέουσιν, ἀντὶ τοῦ πατοῦσιν. ὅθεν φασὶ καὶ τραπηταί. οἱ πατοῦντες τὰς σταφυλάς. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τρέπειν ἡ λέξις, ἐπεὶ πατουμένη τρέπεται εἰς ἄλλο τι ἡ σταφυλή. εἰς οἶνον γάρ. τετραμμένη ἀπὸ τοῦ ποτοῦ εἰς φυτόν. Πάροιθεν ὄμφακες, ἀντὶ τοῦ, πρὸ ὀφθαλμῶν. οἷα βλεπόμεναι καὶ μὴ εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος ἐλπιζόμεναι. Ομφακες δέ εἰσι κατὰ τοὺς παλαιούς, αἳ τὸ ἄνθος ἢ τὴν κίκλιν μεταβάλλουσιν εἰς σταφυλάς. Γανόωσι, ἀντὶ τοῦ, γάνος ἐμποιοῦσι. ὥσπερ που καὶ χθὼν γελᾶν λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ. καὶ ἐπὶ θαλάσσης δὲ γαληνιῶσα κλυζούσης τὴν χέρσον, γέλως παρά τισι λέγεται. οὐχ ὅτι κῦμα γελᾷ, ἀλλ' ὅτι διαχέονται οἱ αὐτὰ ὁρῶντες. μεταγομένου τοῦ πάθους, ἀπὸ τοῦ πασχόντων ἐπὶ τὰ ποιοῦντα. οὕτω δὲ καὶ θώρηκες ἐν Ἰλιάδι γανόωντες λέγονται.

30 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
Εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
Σπένδοντας δεπάεσσιν ἐϋσκόπῳ ἀργειφόντῃ.
Ω πυμάτῳ σπένδεσκον ὅτε μνησαίατο κοίτου.
Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Πολλὴν ἠέρ' ἔχων ἥν οἱ περίχευεν ἀθήνη,
Οφρ' ἵκετ' ἀρήτην τε καὶ ἀλκίνοον βασιλῆα.
Αμφὶ δ' ἄρ' ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας ὀδυσσεύς,
Καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
40 Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες.
Θαύμαζον δ' ὁρόωντες. ὁ δ' ἐλιτάνευεν ὀδυσσεύς.
Αρήτη θύγατερ ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
Σόν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας,
Τούσδε τε δαιτυμόνας. τοῖσι θεοὶ ὄλβια δοῖεν
Ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ' ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
Θᾶσσον, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
Ως εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
50 Πὰρ πυρί. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Οψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως ἐχένηος,
Ος δὴ φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς.
Ο σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.

Ω πυμάτῳ σπένδεσκον ὡς ὀνειροπομπῷ δὲ καὶ ὑπνοδότῃ τῷ ἑρμῇ ἔσπενδον τηνικαῦτα κοιτοῦ. πλάττεται δὲ ὁ ποιητὴς ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τὸν ὀδυσσέα ἱκέτην ἐλθεῖν ἐς ἀλκινόου, καθὰ καὶ τὸν πρίαμον ἐν Ἰλιάδι μετὰ δόρπον ἤγαγεν ἱκετεύσοντα εἰς ἀχιλλέα. ἱλαρώτεροι γὰρ ἐν τοιούτῳ καιρῷ μάλιστα οἱ ἱκετευόμενοι.

Πάλιν χύτο, ἀντὶ τοῦ, ὀπίσω τοῦ ἐλθόντος καὶ φανέντος. οἰκεῖον δὲ ἐπὶ ἀέρος τὸ χύσιν ὥσπερ καὶ τὸ χέειν. διὸ ἔφη, πολλὴν ἠέρα ἣν περίχευεν ἀθήνη. τουτέστι φρόνησις ἡ περιβαλοῦσα μοι ἐν τοῦ τοιοῦτον καιρόν. ἢ καὶ ἄλλως, τὴν ἐναντίαν ἔχουσα δύναμιν. τοῦ τι φασφορεῖν, καὶ τοῦ ἠέρα χέειν.

Χαμαί, δηλοῖ τὸ, χοῒ ἅμα. ἤτοι ὁμοῦ ταῖς κόνισιν. Αρχαϊσμοῦ δὲ, τὸ τοὺς ἐπήλυδας ἅμα εἰσόδῳ χαμαὶ καθέζεσθαι. ὃ ἡ αὐτὸ παρὰ λατίνοις φυλάσσεται. γίνοιτο δ' ἂν ἐσχάρα ἡ κυρίως, παρὰ τὸ ἔχειν ἀρὰς ὅπερ ἐστὶν εὐχὰς τὰς καθημέρας ἵνα ἡ ἐχάρα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σίγμα

ἐσχά

ἐσχάρα. ἡ παρὰ τὸ χεῖν ἀρὰς, χάρα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐσχάρα. δοκεῖ δέ που τὰ ἐπὶ ἑστία καὶ ἑστία ἡ ἐσχάρα. ἐφ' ὧν ἀραί τε καὶ θυσίαι διὰ ἐρκείῳ καὶ ἑστιούχῳ ἐγίνοντο. βωμοῦ δὲ διαφέρει ἐσχάρα, καθότι ὁ μὲν, ὑπερῆρται καὶ ὡς εἰπεῖν ἀναβέβηκεν. ἡ δὲ, πρόσγειός ἐστι βαθύνος λεγομένη ἕως καὶ νῦν παρὰ τοῖς ἐν [illegible] διορίζουσιν. ὅτι δὲ οὐ μόνον κατὰ γῆς ἐσχάραι πυρὸς ἦσαν ἀλλὰ καὶ περιφέρονται, δῆλον ἐκ τοῦ, [illegible] θυμιατήρια χρυσᾶ καὶ ἐσχάραι ἐπίχρυσοι. λέγονται δὲ καὶ τραυμάτων ἐσχάραι. ὅθεν καὶ ἀπεσχαροῦσθαι, τὸ αὐτὰς ἐξαιρεῖν. ἀθλίωμα δὲ, καὶ ἐσχάρειον παραγώγως οἷς δὴ οἱ καθέλκονται νῆες εἰς θάλασσαν.

Ἀλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικε,
ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν.
οἵδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου 10
Εἷσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
Οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
Ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
Υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
Ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα 20
Καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο.
Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος, μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο. Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα. 30
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.
Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
Ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
Ῥέξομεν ἱερὰ καλά. ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
Μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης 40
Πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
Χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί.
Μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι.

Ἐπ' ἐσχάρῃ, ταυτόν ἐστι τῷ, παρ' αὐτῇ τῇ ἐσχάρᾳ. ἡ δὲ ἐπὶ πρόθεσις κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ποτὲ μὲν, οὕτω δηλοῖ τὴν παρὰ πρόθεσιν. λαμβάνεται δὲ ἔστι καὶ ἀντὶ τῆς περί. οἷον, τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων. καὶ ἀντὶ τῆς ἐν. ὡς τὸ, ἐπουράνιος ὁ ἐν οὐρανῷ. καὶ ἀντὶ τοῦ, ἔπεστιν. δηλ. οὐδὲ ἔπι δέος. καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου. ὅθεν ἐπίουρος καὶ ἐπιβουκόλος. βούλεται δὲ καὶ τὴν κατάδηλον ἐν τῷ, ἐπίσκοπος ὁ κατάσκοπος. Κόνις γίνεται ἀπὸ τοῦ κνῶ κατὰ ἡρωδιανόν. ἵνα ᾖ κνίς. καὶ κόνις, ἀφ' ἧς ἡ κονία. ἡ δὲ χρῆσις τοῦ κνῶ ἐν Ἰλιάδι ἐν τῷ, κνῆ τυρόν. ὅ ἐστιν ἔκνησεν. ἀφ' οὗ ὡς ἐρρέθη, καὶ ἡ κόνις, ὡς ἐκ παχυτέρου σώματος κνησθεῖσα. καὶ κατὰ ἡρωδιανὸν εἰπεῖν, εἰς λεπτομερῆ οὐσίαν χωρήσασα. Οὔτοι κάλλιον, ἁπλῶς ἐρρέθη ἀντὶ τοῦ, οὐ καλόν. Λαοδάμαντα ἐπιθετικῶς ἀγαπήνορα λέγει, ὅ ἐστιν ἀνδρεῖον. καὶ ὅρα ὡς οὐ μόνον οἱ σπάρτῃ καθ' ἡρόδοτον γέρας βασιλεῦσι πρώτους ἷζειν ἐπὶ τῷ δείπνῳ, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ὁ βασιλεὺς ἀλκίνοος τοῦτο εἰς τὸν ὀδυσσέα ποιεῖ. Οἶνον ἐπικρῆσαι φησὶν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ προκερασθέντι καὶ ἕτερον κεράσαι. ὅπερ καὶ ἀνακεράσαι ἐστίν. Κλῶθες ἢ κατακλῶθες. δηλοῖ δὲ τὰς μοίρας, παρονομασθείσας ἀπὸ μιᾶς αὐτῶν τῆς κλωθοῦς. καὶ οὕτω μέν τινες. ἴσως δὲ μᾶλλον, οὐχ ἁπλῶς μοῖραι αἱ κατακλῶθες. ἀλλ' αἶσα μὲν, ἡ ἁπλῶς μοῖρα. κατακλῶθες δὲ, αἱ μὴ εὐτυχεῖς. διὸ καὶ βαρεῖαι λέγονται, οὐ μὴν ὄλβιοι κατὰ τὸ, ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε. ἐτυμολογία δὲ τῶν κατακλῶθες, τὸ, νήθειν τὸ λίνον ὅ ἐστιν ἐπικλώθειν. γράφεται δὲ τὸ, κατακλῶθές τε βαρεῖαι, καὶ κατακλώθουσι βαρεῖα, αἶσα δηλαδὴ, κατά τινα τῶν ἀντιγράφων. οὐ μέν τοι καλῶς. λέγονται δὲ μοιρῶν συμβολικῶς, αἱ τῶν πραγμάτων στροφαὶ καὶ τὰ ἐν βίῳ ὑφαινόμενα. ἰστέον δὲ ὡς εἴπερ μὴ ἐγράφετο κατακλῶθές τε βαρεῖαι ἀλλὰ κατακλώθουσι βαρεῖα, ἦν ἂν τὸ ῥῆμα, ῥηγίνων διαλέκτου. οἳ καθ' ἡρακλείδην τὰ τρίτα τῶν ὁριστικῶν περισπωμένων τῆς πρώτης συζυγίας καὶ τῶν βαρυτόνων δὲ ῥημάτων, κατὰ τὸ αὐτὸν εἰς τὴν σι συλλαβὴν περαιοῦσι τοῦ η παραλήγοντος. τὸ γοῦν φιλεῖ καὶ νοεῖ, φίλησι φασὶ καὶ νόησι. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ λαμπρὸν παμφαίνησι παρ' Ὁμήρῳ. ἅπαξ φασὶ χρησαμένῳ τῇ διαλέκτῳ ἐπὶ τούτου. καλεῖται δὲ καὶ τὸ σχῆμα ἰβύκειον ὑπὸ τῶν γραμματικῶν, οὐχ ὅτι μόνον παλαιὸν δηλαδὴ ἴβυκον ζηλοῦ διαλέγεσθαι ταύτῃ γλώσσῃ. Σύμβληται ἔχειν [illegible].

Φαίνον-

Πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι. ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα κατακλῶθές τε βαρεῖαι
Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
Αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
Ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας.
Δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
10 Οὔτι κατακρύπτουσιν, ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν,
Ὥσπερ κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα γιγάντων.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν. οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἀθανάτοισιν ἔοικα τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
Οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀϊζὺν
Ἀνθρώπων. τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
Καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
Ὅσσά γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
20 Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ.
Οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
Ἔπλετο. ἥ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ,
Καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα·
Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
Ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν. ἐκ δέ με πάντων
Ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
Ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Ὥς κε με τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
Καί περ πολλὰ παθόντα, ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
30 Κτῆσιν ἐμήν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος ὀδυσσεύς.
Πὰρ δέ οἱ ἀρήτη τε καὶ ἀλκίνοος θεοειδὴς
Ἥσθην. ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
Τοῖσιν δ' ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων.
Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἰδοῦσα
40 Καλά, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί.
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ξεῖνε. τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή.
Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν. τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
Οὐ δὴ φῂς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Ἀργαλέον βασίλεια διηνεκέως ἀγορεῦσαι
Κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅμ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται.
50 Ἔνθα μὲν ἄτλαντος θυγάτηρ δολόεσσα καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεός. οὐδέ τις αὐτῇ
Μίσγεται; οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων

Φαίνονται ἐναργεῖς, ἔοικε πως ἐτυμολογικῷ τρόπῳ. ἐναργές γάρ, τὸ οἱονεὶ λευκὸν καὶ διὰ τοῦτο φανερὸν ἢ φαεινόν. ὧν πρὸ τούτου τὸ παρὰ τὸ φαίνειν ἐστί. Ὀχέειν ὀϊζύν· τὸ ὀχεῖν. φέρειν. βαστάζειν. τοιοῦτον καὶ τὸ, οὐδέ ποτε χρὴ νηπέας ὀχέειν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ, ὀχέοντας ὀϊζύν, περίφρασίς ἐστι τοῦ, ὀϊζυρούς. καὶ ὅτι ἐκ μεταφορᾶς ἀχθοφορικῆς εἴρηται. Οὐδὲν γαστρὸς κύντερον· τουτέστι κυνικώτερον. ἀναιδέστερον. χεῖρον. ὅτι δὲ λάκωνες μὲν τὰς γογγυλίδας, βοιωτοὶ δὲ τὰς κράμβας, γαστέρας ἐκάλουν, ἐν τοῖς τῶν δειπνοσοφιστῶν δηλοῦται. παρ' ᾧ ὁ τίμαιος γράψας περὶ ἐπικούρου, οὐ στυγερὴν γαστέρα ἔφη ὁμηρικῶς ἀλλὰ λαμπρὸν ἀντὶ τοῦ γαστρὶ χαριζόμενος τῇ οὐ λαμπροτέρῳ οὔσῃ. Ἐκληθάνειν, τὸ τελείως λανθάνεσθαι. Παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον ἀττικοῖς, ἡ παραλείπεσθαι λέγεται, τὸ ἐπιλειφθῆναι κατὰ δρόμον καὶ μεῖναι ὀπίσω τῶν συνοδευόντων. Ὅμηρος δ' ἐνταῦθα ὑπολείπεσθαι λέγει τὸν ὀδυσσέα ἐν ἀλκινόου, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε μεῖναι τῶν ἄλλων ὑποχωρησάντων. Δύστηνον, ἤγουν μεμισημένον τῶν περὶ ἐμέ. Δολόεσσαν τὴν καλυψὼ ἔφη, διὰ τὰς περὶ ἀθανασίας ψευδεῖς ὑποσχέσεις. Δεινὴ δὲ θεός, ἴσως μὲν, καὶ ἡ φοβερά. μάλιστα δέ, ἡ δεξιὰ κατὰ φρόνησιν. καὶ διὰ τοῦτο, δολόεσσα ἐπίτηδες. δῆλον γὰρ ὡς φρονήσεως μήτηρ ἡ δεινότης οὖσα, ὑποτίθησιν ἐν καιρῷ καὶ τὸ, λόγοις τε καὶ ἔργοις δολιεύεσθαι. Μίσγεται, ἀντὶ τοῦ, ξυνοικεῖ ἁπλῶς εἴρηται. οὐ μὴν ἀντὶ τοῦ νόμῳ γάμου σύνεστιν. Ἐφέστιος, ὁ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑστίας. ὡς καὶ φιλητὸς λέγει διὰ τὸν ἐφέστιον δία. ἀπὸ τῆς ἑστίας· ἐκ ταύτης δὲ, καὶ παροιμία τὸ, ἑστίᾳ θύομεν, ἐφ' ὧν οὐκ ἔστι φασὶ μεταδοῦναι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν. ἵνα εἴη τὸ, ἑστίᾳ θύομεν, ταυτὸν τῷ, οὐδενὶ μεταδιδόαμεν τῆς ἑορτῆς. καὶ ἑτέρα παροιμία τὸ, ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος. ἤγουν ἐκ τῶν κρειττόνων ἢ καὶ ἐκ τῶν οἰκείων. μετῆκται δέ φασιν ὁ λόγος, ἐκ τῶν ἱερῶν. ἔθος γάρ, ἑστίᾳ πρῶτον ἀπάρχεσθαι.

Εἰ-

Ἐνδυκέως, δηλοῖ τὸ ἐπιμελῶς. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ δεύω τὸ ἀξιοῦμαι. Ἔμπεδον, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ πέδῳ. Νήχεσθαι παρὰ τὴν νῆξιν γίνεται ὥσπερ καὶ τὸ κολυμβᾶν παρὰ τὴν κολυμβίδα, ὀρνίων δὲ ὀνόματα καὶ ἄμφω, ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου δηλοῦται. Ἐκ δ' ἔπεσον, ἀντὶ τοῦ, ἔξω ἔπεσον τῆς θαλάσσης ἀψύχου τινὸς δίκην. καὶ ὡς ἂν εἴποιμι, ἐξεβράσθην κατά τι ναυάγιον. Θυμηγερέων, συνάθροιζον ἐστὶ τὸ, ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη ὃ προγέγραπται. δηλοῖ δὲ τὸ, συναθροίσας καὶ ἀνακτώμενος ψυχήν. Φύλλα ἀφύσασθαι, ὕλην ἐπαμήσασθαι χερσί. δηλοῖ δὲ τὴν τῶν φύλλων περιβολήν. Ὕπνον ἀπείρονα, τὸν βαθὺν λέγει καὶ διὰ τοῦτο πολύν. καὶ ἀσύμμετρον ὡς πρὸς τὸ συνήθως, ὑπὲρ νυχθήμερον ὅλον Ὀδυσσεὺς ἐκοιμήθη κατὰ τὸν ποιητήν. Ἐν δὲ τῷ δείλετο, γραφόντων τινῶν δύσετο ἤγουν ἔδυνε, πρὸς ὃ παίζων ἀπορητικῶς φασι Ματρίαν ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ἔλεγε διατί ὁ ἥλιος δύνει μὲν, οὐ κολυμβᾷ δέ; φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὡς Ἀρίσταρχος, οὐ γράφει δύσετο ἀλλὰ δείλετο. ὅ ἐστιν, εἰς δύσιν ἀπέκλινε. δῆλον δὲ ὅτι ἡ δείλη παρὰ τὴν ἔνδειαν τῆς εἵλης σύγκειται, ἐνδεῖ γάρ τι νικοῦται ὁ ἐκ τοῦ ἡλίου εἵλη. καὶ διττὴ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἡ δείλη. ἡ μὲν γὰρ ὀψία δείλη. τὸ πλησίον φασὶ τῆς δείλης μέρος τὸ περὶ ἡλίου δυσμάς. ἑτέρα δὲ δείλη πρωΐα, τὸ πρῶτον φασὶ τῆς δείλης, τὸ εὐθὺς ἐκ μεσημβρίας. Ἐς ἡμέτερον, ἐλλειπτικῶς, λείπει γὰρ τὸ, δῶμα ἢ δόμον ἢ μέγαρον. Ἐπισκύζετο, δηλοῖ μὲν τὸ ὀργισθείη, παράγει δὲ τὸ ἐπισκύνιον. οὗ ἑρμηνεία παρὰ τοῖς παλαιοῖς, αὕτη· ἐπισκύνιον, τὸ ὑπὲρ τῶν ὀφρύων ἐπισφρύδιον. ὃ περὶ τὰς ὀφρῦς χάσις. εὕρηται δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ σκυδμαίνειν ἐκ παραγωγῆς, τὸ σκύζεσθαι. Ἀττικῶς ἔφη τὸ, δύσζηλοι ἐσμὲν φῦλ' ἀνθρώπων, ἀντὶ τοῦ οἱ ἄνθρωποι. τὸ γὰρ κοινὸν ἦν, δύσζηλα φῦλα. Οὐ μόνον θρηνητικόν ἐστιν ἐπίρρημα τὸ αἶ, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ εὐκτικόν. νοεῖται δέ ποτε καὶ μεμπτικόν, ὡς παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν τῷ, αἶ τάλας. ἔτι δὲ καὶ

Οἶον, ἐπεί μευ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἐλάσας, ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Ἐννῆμαρ φερόμην. δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ 10
Ναίει ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεός. ἥ με λαβοῦσα,
Ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον. εἵματα δ' αἰὲν
Δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Καὶ τότε δή μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου. πολλὰ δ' ἔδωκε, 20
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ, καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν.
Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
Ἑπτακαίδεκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων.
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης ὑμετέρης. γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
Δυσμόρῳ. ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζυῖ
Πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κελεύθους.
Ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον. οὐδέ τι κῦμα
Εἶα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι. 30
Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'. αὐτὰρ ἔγωγε
Νηχόμενος, τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
Πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ.
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος, νῆχον πάλιν, ἧος ἐπῆλθον
Ἐς ποταμόν. τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος
Λεῖος πετράων, μὲν ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
Ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων. ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
Ἤλυθ'. ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διιπετέος ποταμοῖο 40
Ἐκβὰς, ἐν θάμνοισι κατέδραθον. ἀμφὶ δὲ φύλλα
Ἠφυσάμην. ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦε.
Ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι φίλον τετιημένος ἦτορ,
Εὗδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ.
Δείλετό τ' ἠέλιος καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
Παιζούσας. ἐν δ' αὐτὴ ἔην εἰκυῖα θεοῖσιν.
Τὴν ἱκέτευσ'. ἡ δ' οὔτι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ.
Ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
Ἐρξέμεν. αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν. 50
Ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἅλις, ἠδ' αἴθοπα οἶνον.
Καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
Ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.

δυσφο

δυσφορικὸν κατὰ τοὺς παλαιούς. Πιθανῶς πέπλασται τό, ὑπονοῶν τὸν Ὀδυσσέα ἐγκαταστῆναι τῇ πατρίδι πρὸς τὴν Φαιάκων. ἐπαινίζει γὰρ ὡς εἰκὸς οὕτως ἐκεῖνοι, δεδιότες μή ποτε ὁ ξένος νύμφην ἑαυτοῦ καταστήσῃ, ἢ κατάσχῃ αὐτὴν, ἢ καὶ τὴν ὁδὸν σημηνάμενος, ἐπαναστῇ τοῖς ἐν τῇ νήσῳ οἷς οὐ μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη· ἅμα δὲ, καὶ ἵνα μὴ δόξωσιν αὐτίκα τῶν [illegible] κομιδῆς ἀπαιτεῖν. Ἐλόωσι, χρόνος ἐστὶν ἐνεστὼς ἀντὶ μέλλοντος τοῦ, ἐλάσουσι. Γαλήνην, ἀντὶ τοῦ γαληνῶς. ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου ἐπιρρηματικῶς ἔφη ἀληθείην ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

Τεκμαίρομαι ἀντὶ τοῦ πληρῶ, ἐκ τοῦ τέκμωρ τὸ τέλος. ἢ τὸ, περαίνω τεκμαίρομαι. Τιτυὸν ἐλάρας τῆς Μινύου ὀρχομενίου θυγατρὸς, παρὰ [illegible] παῖδα, ᾗ συνελθὼν ὁ Ζεύς, ἔκρυψεν αὐτὴν κατὰ γῆς διὰ ζηλοτυπίαν Ἥρας. ἡ δὲ, ἀπέτεκεν υἱὸν ὑπερχώνα τον. ὃς ἐκλήθη Τιτυός, καθ' ὁμοιότητα ἴσως τῶν [illegible] πτάνων. αὐξηθεὶς δὲ, ἑάλω ἔρωτι Λητοῦς. καὶ ἐτοξεύθη φασὶν ὑπ' Ἀπόλλωνος. μεγαλοσώματος δὲ δοκεῖ ὁ ἀνὴρ εἶναι. καὶ οὐ μόνον βουγάϊος, ἀλλὰ καὶ εἰς πλέον πολυμήκης, εἴπερ ἐπὶ ἐννέα ἐν τοῖς ἑξῆς που κεῖται πέλεθρα. διὸ καὶ γῆς υἱὸς εἶναι πλάττεται, διὰ τὸ βαρὺ καὶ τὸ ὡς ὕπερ, ἐτώσιον ἄχθος τῆς γῆς. ἦν δὲ καὶ ὑβριστὴς κατ' ἐπιθυμίαν. διὸ καὶ τὸ ἧπαρ ἐν ᾅδου ἐρεθίζεται κειρόμενος. ὅθεν καὶ ὁ Ῥαδάμανθυς ἐπὶ θέαν τοῦ Τιτυοῦ ἐλθεῖν πλάττεται. ἢ διὰ θαῦμα τοῦ μεγέθους. ὃ καὶ ἵνα δικαστὴς ὢν κατὰ τὴν ἱστορίαν, σωφρονίσῃ αὐτόν. Γαιήϊον, κτητικοῦ τύπου ἐστίν. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ γαῖα, τὸ κτητικὸν γαῖος. καὶ κατὰ διάλυσιν, γαιήϊος. ὁ κατὰ μύθους μὲν, γῆς υἱὸς εἶναι ἱστορεῖται. ὄντως δὲ, πολυπλεθρος καὶ τὰ εἰς σῶμα [illegible]. Ἄτερ ἡ σύνθεσις, ὡς ἄν, ἀπὸ τοῦ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ τείρω. τὰ γὰρ ἄτερ εἶναι λεγόμενα, οὐ τείρουσιν ἄλληλα δι' ἐπιπλοκῆς ἢ ἀντιπαθείας ἢ τινος ἄλλως θίξεως. διὸ καὶ ἑρμηνεία τοῦ ἄτερ ἐπιρρήματος, τὸ χωρίς.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ξεῖν', ἦ τοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
παῖς ἐμή, οὕνεκά σ' οὔ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἥρως, μή μοι τοὔνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
10 ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι,
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον, δείσας αἰσχυνόμενός τε,
μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ,
μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅ τ' ἐγώ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
20 αὖθι μένων. οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
εἴ κ' ἐθέλων γε μένοις. ἀέκοντα δέ σ' οὔ τις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
αὔριον ἐς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
λέξεαι, οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν,
εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης.
τὴν γὰρ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
30 ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν γαιήϊον υἱόν.
καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
ἤματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσσον ἄρισται
νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἅλα πηδῷ.
Ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
Ἀλκίνοος, τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
40 Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισι
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
ὄτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή.
Ὣς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
50 Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

διὰ τὸ χωρίον ἤτοι χώραν εἶναι ἴσα μέσον ὅπως τῶν ἄτερ ὄντων. τὸ δ' αὐτὸ ἄτερ, διασαφεῖται καὶ διὰ τοῦ δίχα, διὰ τὸ διέχεσθαι ἀλλήλων τὰ ἄτερ πεπηγμένα. λέγεται δὲ αὐτὸ καὶ νόσφι, διὰ τὸ νοσφίζεσθαι ἤτοι διακεκρίσθαι ἢ κεχωρίσθαι τὰ ἄτερ, ἀλλήλων. ἔτι δὲ καὶ ἄνευ ἐκεῖνο φαμὲν καὶ ἄνις. διὰ τὸ οὐ τοῖς οὖσιν ἄτερ, θεωρεῖσθαι τὸ μὴ νεύειν μηδὲ νίσσεσθαι ὅ ἐστι πορεύεσθαι πρὸς ἄλληλα, ἀλλὰ ἰδιάζειν, ὅθεν καὶ ἰδίᾳ ἐπιρρηματικῶς λέγεται τὸ ἄτερ, ἄνευ, ταυτὰ πολυωνυμίας λόγῳ, τὸ ἄτερ. χωρίς. νόσφιν. ἄνευθε. ἄνις. καὶ ἰδίᾳ. τὸ δὲ ἄτερ καμάτοιο, ἤτοι φερέπονον δηλοῖ τὴν κωπηλασίαν. ἢ τὸ ἔμψυχον τῶν νεῶν.

Ἀπήνυζεν, γράφεται καὶ ἀπήγαγεν. Οἱ πάλαι φαίακες σὺν τοῖς ἄλλοις ναυτικοὶ καὶ ἀγαθοί, ἀλλ' ἐν τοῖς ὕστερον, ἀλλοῖοι ἐξέπεσον. ἑρματώδεις γὰρ ψέγων αὐτοὺς, ἔγραψεν οὕτω. κερκυραίοις ὁ ποσειδῶν ὀζολέσθαι ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς ὅτι δίχα θυμὸν ἔχουσιν. ἔδειξε δὲ τὸ κατ' αὐτοὺς τοιοῦτον ἦθος, καὶ ὁ κατὰ τὸν ξέρξην καιρὸς ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Πηδὸν, οὐ τὸ πηδάλιον λέγει νῦν, οὐ γὰρ ἔχουσι δοκοῦσι πηδάλιον αἱ τῶν φαιάκων νῆες. οἷα κατὰ τὸ ποιητικὸν τέρας, αὗται νοοῦσιν ὅπη πλευσοῦνται. πῶς δὲ ἐστιν ἄρτι τὸ πηδόν. ἐν δὲ σχολίοις παλαιοῖς, εὕρηται καὶ ὅτι εἶδος ξύλου τὸ πηδόν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Θ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Ἐκκλησία γίνεται τῶν φαιάκων περὶ τοῦ ξένου. καὶ ναῦς καθέλκεται πρὸς ἐκπομπὴν τοῦ Ὀδυσσέως. καὶ ἑστιῶνται παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τῶν φαιάκων οἱ ἄριστοι. καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται φαίακες καὶ Ὀδυσσεύς. καὶ ὁ δημόδοκος ᾄδει, πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μοιχείαν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης. ἔπειτα δὲ, τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δουρείου ἵππου. καὶ τοῦ Ὀδυσσέως κλαίοντος, ὁ Ἀλκίνοος πυνθάνεται διατί κλαίει, καὶ τίς καὶ πόθεν εἴη.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Θ. ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ γράμματος τούτου, τὰ δι᾽ ὅ τι. τὰ παρὰ Ἀλκινόῳ προδιηγήσεις. ἢ τῶν παρὰ Ἀλκινόῳ προδιηγήσεις. πλείων δὲ ἡ πρώτη γραφή. Μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν, οὐκ ἀπίοις τῷ, μέλη ἔλαβεν, ὅ ἐστιν ηὔξησε τὰ μέλη. συγκριτικὸν δὲ τούτου, ἐκεῖνο. ἔστι δὲ πάσσων ὁ παχύτερος. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ παχὺς παχίων πάσ-

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
Ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.

Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
πλησίον. ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον.
δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
πόντον ἐπιπλαγχθεὶς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
10 Ὣς εἰποῦσ', ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι
ἀγρομένων. πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο ἰδόντες
υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
πολλοὺς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
20 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.
κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅς τις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
ἠὲ πρὸς ἠοίων, ἢ ἑσπερίων ἀνθρώπων.
πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
ἡμεῖς δ' ὡς τὸ πάρος περ ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
30 πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῗσιν ἐρετμὰ,
ἔκβητ'. αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες. ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι. αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν.
μηδέ τις ἀρνείσθω. καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδὸν
Δημόδοκον. τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν,
40 τέρπειν ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
σκηπτοῦχοι. κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν.
κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα,
βήτην ὡς ἐκέλευσ' ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
πάντα κατὰ μοῖραν. ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
50 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν. αὐτὰρ ἔπειτα
βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
ἀγρομένων. πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί.
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν.

τωρ. ὅπερ ἐστὶ πρῶτον. καὶ ὁ μάσσων, γίνεται ἐκ τοῦ μακρός. καὶ ὁ βράσσων, ἐκ τοῦ βραχύς. καὶ ὁ ἐλάσσων, ἐκ τοῦ ἐλαχύς. ὃ παρὰ Καλλιμάχῳ κεῖται.

Ἠοίους ἀνθρώπους λέγει, τοὺς ἀνατολικούς. τὸ δὲ πρὸς ἠοίων, ταυτόν ἐστι τῷ, ἐκ τῶν ἠῴων. προθέσεως κειμένης ἀντὶ ἑτέρας προθέσεως.

Πρωτόπλοος ναῦς, οὐ μόνον ἡ ἐκ καινῆς ναυπηγηθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη κατὰ τὸ πλεῖν. ἢ μετὰ πρῶτα πνοῆς πλέουσα, ὅ ἐστι ναυαρχίς.

Παρέχειν ἐνταῦθα κεῖται ἀντὶ τοῦ δοῦναι. φησὶ γάρ. ἐγὼ δ' εὖ πάντεσσι παρέξω. οὗ τὸ ἀνάπαλιν, ἀφέξω. ἵνα ᾖ παρέχειν μέν τι, τὸ ἐγγύς τινος ἔχειν. ἀπέχειν δὲ, τὸ πόρρω ἔχειν. Δησάμενοι ἐπὶ κληῗσιν ἐρετμά, ἤτοι κληῗδας λέγει, τὴν συνοχὴν τῶν κωπῶν πρὸς τοὺς σκαλμούς. τοιαύτη δὲ συνοχὴ, αἱ τροποί. Σκηπτούχους βασιλῆας λέγει τοὺς δώδεκα οἳ συνάρχουσι τῷ Ἀλκινόῳ. οὐκ ἀποστερήσας οὐδ' αὐτοὺς τῆς βασιλικῆς κλήσεως, εἰ καὶ ὑπερεῖχεν ὁ Ἀλκίνοος. Τέρπειν, γράφεται καὶ τέρπεν.

Θυμὸς, ἢ ὁ τοῦ Δημοδόκου νοεῖται, ἢ ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀκροατῶν κατὰ τοὺς παλαιούς. Μετοίχεσθαι, τὸ ὡς τινα ἐλθεῖν. διό. κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν. Ἐρίηρον λέγει ἀοιδὸν ἤγουν πάνυ ἁρμονικόν, ἐν τῷ, κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν. Ἐφίλησε τὸ φιλεῖν, οὐ μόνον τὸ ἀγαπᾶν σημαίνει ἔτι δὲ καὶ τὸ χείλεσιν ἀσπάζεσθαι καὶ τὴν ἐκεῖθεν κατ' ἀρετὴν φιλίαν καὶ τὴν συνουσίαν φίλων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐμπαθοῦς διαθέσεως τίθεται, ὡς δηλοῖ καὶ παρὰ τῷ σοφῷ Ἀθηναίῳ μάγειρος ἐμὲ σομμάτια καταλέγων καὶ ἰχθύδια κατασκευασθέντα μαγειρικὴν ἐμπειρίαν ἔχοντι. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος, ὡς ὁ δίεστος νέος ἐστὶν ὁ δ' ἐμπειρικός. πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιαν ἔχων. Ὀφθαλμῶν ἄμερσε, ταυτόν ἐστι τῷ, ὀφθαλμοὺς ἀλάωσε. λάειν γὰρ καὶ μέρδειν, τὸ ὁρᾶν. διὸ καὶ ἀλαοῦν καὶ ἀμέρδειν, ἰσοδύναμά εἰσιν. δῆλον γὰρ ἄμφω, ἀπὸ στερήσεως ἑρμηνεύονται. ἀλάωσε γὰρ καὶ ἄμερσεν, ἀντὶ τοῦ ἐστέρησεν ὄψεως.

Ἐκ πασσαλόφιν κρέματο φόρμιγξ λίγεια ἡ τοῦ Δημοδόκου. ὅθεν αὐτὴν ἐκεῖνος καθαιρῶν, ὡς χρεὼν μετεχειρίζετο. ἡ δὲ ὕστερον παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀμελημάτων λέγεται τὸ, ἐκ πασσάλου φόρμιγγα ἢ τόξον ἤ τι τοιοῦτον ἀπῃωρῆσθαι κατὰ ὁμοιότητα τοῦ, ὑπὲρ καπνοῦ τὸ πηδάλιον. ὅ ἐστιν, ἠμέληται ἡ ναυτιλία. Πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι, τουτέστιν, ὅτε προεθυμεῖτο πιεῖν οἴνου. τὸ δ' ὅμοιον καὶ ἐπὶ βρώσεως. οὐ γὰρ ἀναγκαστὸν τὸ συμπόσιον.

Τῷ κανέῳ, ἐν ᾧ ὁ σῖτος ἐν ᾧ τὰ ὄψα συνετίθεντο. ὅτι δὲ οὐ μόνον κανέοις ἤτοι πίναξι βρώματα συνετίθεντο ἀλλὰ ἐν σπυρίσι, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. καὶ ἐλέγοντο αὐτὰ, ἀπὸ σπυρίδων δεῖπνα. συγκομιζόμενα ὅτε τις ἀπῄει περὶ τὴν δειπνῶν. καλῶς ἄρα σπυρὶς ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸν πυρὸν ὃ δηλοῖ σῖτον ὅθεν καὶ τὰ σιτία καὶ οἱ ὁμηρικοὶ πύρνοι παράγονται, ὧν δεκτικαί εἰσιν αἱ ῥηθεῖσαι σπυρίδες. τραπέζης δὲ φιλοτησίας ἔπαινος φέρεται τοιοῦτος ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου. βίου τιθηνὴ πολεμία λιμοῦ φύλαξ φιλίας ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας, τράπεζα. Ἀνῆκεν, ἀντὶ τοῦ, ἀνέπεισεν. ἠρέθισεν.

Οἴμη, ἡ διήγησις. ἀφ' ἧς καὶ τὸ προοίμιον σύγκειται ἐν τῷ φροίμιον ἀφ' οὗ ἐν ἡ φόρμιγξ καὶ τὸ φορμίζειν παρῆχθαι δοκεῖ. Ἱστέον ὅτι δοκεῖ ἀνοίκειον ἀνδράσι τὸ δακρύειν, καὶ μάλιστα παρὰ ξένοις. ὀδυσσεὺς μέντοι παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τοῖς ἄλλοις οἰκείοις ὢν, κλαίει. οὕτω δὲ ἐν Μενέλαος καὶ οἱ παρ' αὐτῷ βασιλικοὶ φίλοι παῖδες. Πρόσωπον μὲν κατὰ τὴν παλαιὰν παράδοσιν, κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπου. ῥύγχος δὲ, ἐπὶ τετραπόδων. ῥάμφος δὲ, ἐπὶ πτηνῶν. Ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ, τουτέστιν ἥτις συνήρμοσται καὶ συνέζευκται προσπαιζομένη τῇ εἰλαπίνῃ. διὸ τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τοῦ θαλείῃ, ἑταίρη γράφουσι. οὕτως δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ προσωποποιεῖται, φόρμιγγος ἣν δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην. Συνήορος, ἀπὸ τοῦ ἀείρω τὸ κουφίζω καὶ ἐπαίρω γίνεται. οἱ δὲ ἀπήωροι κλάδοι ἐν τοῖς ἑξῆς, τουτέστιν ἀπῃωρημένοι καὶ πόρρω τῆς ῥίζης ὄντες. κατὰ δὲ ἑτέρους εἰπεῖν, ἀφεστῶτες, παρηλλαγμένοι, ἀπαρτημένοι, ἐκτείνουσι τὴν παραλλαγὴν, ὡς μὴ γενόμενοι ἀπὸ τοῦ ἀείρω ἀλλ' ἐκ τοῦ αἰωρῶ. Ὅρα ὅτι ἅμα δαὶς ἅμα ἄεθλοι. καὶ οὐκ ἦν ἔθος τοῖς ἥρωσιν ἀναπαύεσθαι μετὰ βρῶσιν κατὰ τοὺς ὕστερον, ἐπὶ σιτίων πέψει.

Ἰδοὺ αἱ ταῦθα πέντε ἄεθλοι προτεθέντος τοῦ δίσκου. ἐν ἴσως πένταθλον ἦν ἔθος παρ' αὐτοῖς. παρὰ μέντοι τοῖς ὕστερον, τα τοιαῦτα, ὅτω μετρικῶς ἀριθμεῖται. ἅλμα, δρόμος. δίσκευμα. ἀκοντός. καὶ πάλη. καὶ ἄλλως δὲ ἐν ἡρώῳ μέτρῳ, οὕτως. ἅλμα ποδῶν, δίσκου τε βολὴν, καὶ ἄκοντος ἐρωὴν, καὶ δρόμον ἠδὲ πάλην. μία δ' ἔπλετο πᾶσι τελευτή.

Ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς.
Τοὺς δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν.
Τὸν περὶ μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε.
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
Κῆρυξ. πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
Πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν.
Οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
Νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος.
Ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν. ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
Ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος. τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι,
Κὰκ κεφαλῆς εἴρυσσε. κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα.
Αἴδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
Ἦ τοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδός,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἕλεσκε.
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν.
Αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
Ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων.
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα.
Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐΐσης,
Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ.
Νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
Πάντων, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τε, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.

Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν.
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
Κῆρυξ. ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν, ἥν περ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι ἄεθλια θαυμανέοντες.
Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν. ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος.
Μυρίοι. ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε καὶ ἐσθλοί.
Ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεύς.
Ναυτεύς τε Πρυμνεύς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεύς,
10 Ποντεύς τε Πρωρεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε.
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο.
Ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ.
Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
Πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
Ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ' Ἅλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
Οἱ δ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν.
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος. οἱ δ' ἅμα πάντες
Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
20 Τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων.
Ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιιν.
Τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ'. οἱ δ' ἐλίποντο.
Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο.
Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
Ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστατος ἦεν.
Δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεύς.
Πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη πάϊς Ἀλκινόοιο.
30 Δεῦτε φίλοι τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἴ τιν' ἄεθλον
Οἶδέ τε καὶ δεδάηκε. φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐστι,
Μηρούς τε κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, μέγα τε σθένος. οὐδέ τι ἥβης
Δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
Ἄνδρα γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε.
Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον,
40 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπε.
Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ ξεῖνε πάτερ πείρησαι ἀέθλων,
Εἴ τινά που δεδάηκας. ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους.
Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ἦσιν,
Ἢ ὅ, τι ποσσίν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἑῇσιν.
Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ.
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
Νηῦς τε κατείρυσται, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
50 Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
Κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἤπερ ἄεθλοι.
Ὃς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα.
Νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων

Ὅτι οὐδὲν μὲν θεάτρου μετῆν τυφλῷ ἀνδρὶ ὥσπερ οὐδὲ κατόπτρου κατὰ τὴν παροιμίαν. Θαυμανέοντες ὅ ἐστι θαυμασόμενοι ἢ θεασόμενοι. τὸ δὲ θαυμανέοντες τὸ ῥῆμα, θαυμαίνω ἐκ τοῦ θαῦμα. ὁμοίως τῷ, ὄνομα ὀνομαίνω. εἰσὶ δὲ οἳ ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου γράφουσι θαῦμα νέοντες, ὅ ἐστιν εἰς θαῦμα πορευόμενοι. οὐκ ἂν δὲ ἐποιοῦντο ἡ τοιαύτη γραφή. Ναυβολίδης, ὁ ναυτιλλόμενος εὐτυχῶς καὶ ὡς εἰπεῖν, εὔπλους. ὁ εἰς ναῦν βάλλειν ἔχων ἤτοι ἐνθέσθαι φόρτον ἵνα λέγῃ ναυβολίδην, τὸν φορτηγόν.

Πολὺ φέρτατος. πολὺν ὄντα τὸν προφερέστατον. ὅ ἐστιν ὑπερφερέστατος. ἤγουν ὑπερθεν τῷ τοῦ ἔργου τῆς ὕψης φερόμενος. ἢ ἔμπροσθεν τῶν ἄλλων φερόμενος. Ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιιν. τουτέστιν ὅσους ἀφορίζονται τῶν βοῶν ἐροτριῶσαι ἡμίονοι, ὡς προφερέστεραι βοῶν οὖσαι ἄροτρον ἑλκύειν. Οἱ δ' ἐλίποντο. τουτέστιν οἱ δὲ συνθέοντες, ὀπίσω ἔμειναν. ὅθεν μέχρι καὶ νῦν ἐντεῦθεν τρίποντες, λείπεσθαι τὸ ἡττηθῆναι φαμέν. γεωργικῆς δὲ παρατηρήσεως τὸ, ἐν νειῷ προφερεστέρας βοῶν τὰς ἡμιόνους εἶναι. Ἀλεγεινὴν τὴν παλαισμοσύνην φησί, διὰ τὸ κατ' αὐτὴν βίαιον καὶ πάνυ κοπηρόν. Συνέρρηκται. ῥῆμά ἐστιν ἐκ τοῦ ὁ ῥηγμίν. ὡς γὰρ ὁ ῥηγμὶν κύμασιν, οὕτω κακοῖς ὁ Ὀδυσσεὺς συνέρρηκται. καὶ ἄλλως δέ, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ῥηγνυμένων σωμάτων καὶ μετὰ ἀκέραιον φυλασσόντων, δοκεῖ ῥηθῆναι τὸ συνέρρηκται. ᾧ λόγῳ καὶ δῶμα συνερρῆχθαι λέγεται. Συγχέειν, οὗ ἀντίον ἐστὶν οὐ μόνον πρὸς τὸ διακρίνειν καὶ διευκρινεῖν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ κοσμεῖν καὶ τάσσειν. διὸ καὶ ἐν Ἰλιάδι κτίσμά τε ποιεῖσθαι χαλαστῆρ, συγχεῖται ἄνω κάτω γενόμενος.

Ὄφρα κεν ἦσι, τουτέστιν ἕως ἂν ζῇ, ἢ ὅ, τι ποσί τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἑῇσιν. ἤτοι ταῖς ἑαυτοῦ. Ἀρχὸς ναυτάων, ὁ ναύκληρος. ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ τοῦ ναυάρχου ἐπωνομάσθη σύνθεσις. Πρηκτῆρες.

οἱ πρὸ τοῖς ὕστερον πραγματεύεται. σημειωτέον δὲ τούτων ἐν Ἰλιάδι, ὁ πολεμικὸς πρακτήρ. κατὰ τὸ, μύθων τε ῥητῆρα πρακτῆρά τε ἔργων. καὶ γίνεται ἐκεῖνος, παρὰ τὸ πράσσειν. Μνήμων φόρτου, ὁ γραμματεὺς ἤτοι ἀποσημάντωρ διὰ γραμμάτων. ἢ καὶ ἄλλως, λογιστής. ἐπιμελητής. Ἐπίσκοπος ἢ ἐπίστροφος ὁδαίων ὅ ἐστιν ἐφοδίων, διχῶς γὰρ τοῦτο λέγεται, ὁ τῶν ἐφοδίων ταμίας. Ἁρπαλέα, τὰ πάνυ σπουδαζόμενα. Νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι. τουτέστιν ἀπαίδευτος. Ὠρινάς μοι θυμὸν ἤγουν ἐτάραξας.

Ἧμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην.
Οὐ γάρ σ' οὐδὲ ξεῖνε δαήμονι φωτὶ ἐΐσκω
Ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται.
Ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἅμα νηῒ πολυκλήϊδι θαμίζων,
Ἀρχὸς ναυτάων οἵ τε πρηκτῆρες ἔασιν,
Φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ᾖσιν ὁδαίων,
Κερδέων θ' ἁρπαλέων, οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ξεῖν' οὐ καλὸν ἔειπες. ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
Οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν οὔτ' ἂρ φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει. οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὣς εἰσορόωσιν.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
Ἀλλ' οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν,
Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
Ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
Εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον. ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων
Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἥβῃ τε πεποίθεα χερσί τ' ἐμῇσι.
Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι. πολλὰ γὰρ ἔτλην,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
Ἀλλὰ καὶ ὣς κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων.
Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος. ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας, λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ,
Ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
Τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός.
Βόμβησεν δὲ λίθος. κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
Λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων
Ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός. ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Καί κ' ἀλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα
Ἀμφαφόων, ἐπεὶ οὔ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον. σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον.
Οὔ τις Φαιήκων τόν γ' ἵξεται οὐδ' ὑπερήσει.

Ξεῖνον λέγει Ὀδυσσεὺς τὸν Εὐρύαλον, ἐπεὶ ὡς πολλαχοῦ φαίνεται, ξένοι ἀλλήλοις εἰσὶ καὶ ὁ ξενοδοχούμενος καὶ ὁ ξενοδοχῶν. ὅπερ καὶ ἐπὶ οἰκέτου ἐν τοῖς ἐφεξῆς φανήσεται. πάντως δὲ, ξενοδόκος ὁ Ὀδυσσεὺς ὁ ξεῖνος οὗτος Εὐρύαλος. ὃς πρὸ τοῖς ὕστερον καὶ ξενοδόκος εὕρηται λεγόμενος δῆλον λόγον, ὡς ξενὸς ὑποδοχεύς. ἤγουν κοινός. ὃς κοινῶς μὲν, πανδοχεὺς λέγεται. ἰωνικῶς δὲ, πανδοκεύς. ὅθεν καὶ ἀττικῶς, πανδοκεύτρια.

Χαρίεντα οὐκ ἔργα μόνον, ἀλλ' ἰδοὺ ἐνταῦθα καὶ τὰ τῆς φύσεως δῶρα. Ἀκιδνὸν τὸ ἀσθενὲς, παρὰ τὸ αἰνίζειν κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀποβολῇ τοῦ ἰῶτα καθ' ὁμοιότητα τοῦ παίζω παιδνὸς καὶ τῶν ὁμοίων. Ἀσφαλῶς ἀγορεύειν, τὸ ἀπροσκόπως, κυρίως δὲ σφάλλεσθαι ἐπὶ ποδῶν καθὰ καὶ τὸ προσκόπτειν. ὅθεν γνώμη ὀξυνεχὴς τοῖς ὕστερον τὸ, φορητότερον εἶναι ποσὶν ἤπερ γλώττῃ προσκόπτειν, ταυτὸν δ' εἰπεῖν σφάλλεσθαι. τὸ μὲν, γὰρ ἔχει ἀνέγερσιν, γλώσσης δὲ ὄλισθος, ἀνέγερτα κεῖσθαι πολλάκις ποιεῖ.

Αἰδοῖ μειλιχίῃ, οὐ τῇ ἐκ τῶν ἀκουόντων αἰδοῖ λέγει, ἀλλὰ τῇ ἐκ τοῦ ἀγορεύοντος ὅτε μὴ θρασύστομος ᾖ, ἀλλὰ μειλίχιος ἐν τῷ λαλεῖν.

Νῆϊς ἀέθλων, ἀντὶ τοῦ ἄπειρος. ἀνεπιστήμων. ἀΐδρεις δὲ μᾶλλον εἰπεῖν οἰκειότερον. ὡς γὰρ ὁ ἀΐδρεις, οὕτω καὶ ὁ νῆϊς παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ εἰδέναι ἐτυμολογοῦνται. Περιστρέψας τουτέστιν ἑλίξας ἤτοι δινήσας. Αὐτῷ φάρει ἀναΐξας, δηλοῖ μὲν ἀττικῶς τὸ, σὺν αὐτῷ ἱματίῳ, ἐμφαίνει δὲ, τὸ σὺν ἄλλοις ἀπεγδυμένος δισκεύειν. ἐκ δὲ τοῦ ἀΐξαι. ἀΐξ τὸ ζῷον. Δίσκος, ἄλλως μὲν, ἐκ σιδήρου. ὁ ποῖος ὁ ἐν Ἰλιάδι σόλος. ἢ ξύλινος. ἴσως δὲ, καὶ χαλκοῦς. καί που καὶ λίθινος. ἐνταῦθα δὲ, λίθος τετρημένος καὶ ἔχων ἐκ μέσου καλώδιον ᾧ ἐχόμενοι οἱ ἀγωνιζόμενοι, ἔδιπερ ὅ ἐστιν ἔβαλλον. ἐξέρριπτον. ὅθεν ὁ δίσκος γίνεται. Σημείωσαι δ' ἐνταῦθα καὶ τρύφανον τὸ, δίσκος, λίθος τετρημένος. σόλος δὲ, χαλκοῦν ὅλον σφαιρωτόν. Ὅμηρος. σόλον αὐτοχόωνον. ἔοικε δὲ ὁ τρύφανος

ἐν

ἐν τούτοις, χαλκοῦν, τὸ σιδηροῦν εἰπεῖν ἐστὶ σιδήρεος. δοκεῖ ὁ ὁμηρικὸς εἶναι σόλος. φέρει δὲ ὁ τρύφων ἐπὶ τοῦ κατ' αὐτὸν δίσκου, καὶ πινδάρου χρῆσιν. ὁ, λιθίνοις δ' ὁπότ' αὖ δίσκοισι. σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ δίσκον εἰπὼν ἐπὶ ἡλίου, πάνυ ἐτόλμησεν. εἰ καὶ ἄλλως, ἤτοι τοῦ φαμένου σκάφος τὴν ὅλην οἰκουμένην. τολμᾷ δὲ ἀκολούθως, καὶ ὁ λέγων ἐξ ἡλίου ἢ ἀκτῖνας ἀποδισκεύεσθαι. δισκεύεται μὲν γὰρ, δίσκος. τὰ δὲ ἐξ ἡλίου ἤγουν τὸ φῶς καὶ αἱ ἀκτῖνες, οὐκ εἰσὶ δίσκοι ὡς λέγεσθαι ἀποδισκεύεσθαι. Βόμβος, δῆλον ὡς ὀνοματοπεποίηται. λεγόμενός ποτε καὶ ἐπὶ βροντῆς. καὶ ἐπί τινων δὲ αὐλῶν. ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ζωΰφιον ὁ βομβυλιός, κληθεὶς οὕτω διὰ τὸ βομβητικὸς εἶναι. Δολιχήρετμοι. οἱ δολιχὰ ἔχοντες ἐρετμά, ἢ μᾶλλον ὡς εἰς δολιχὸν πλοῦν ἐξαρκοῦντας ἐν τῷ ἐρέσσειν. Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ λίθου ὁρμῆς. Ῥιπή, παρὰ τὸ ῥίπτω καὶ παρὰ τὰς προλεχθείσας εὐλυγίστους καὶ εὐμεταφόρους ῥίπας. Σήματα λέγει, οἷς ἐσημειοῦτο ποῦ ὁ δίσκος ἐν πρώτῃ καταφορᾷ ἔπεσε. διὸ ὑποκαταβὰς, καὶ τέρματα ἐρεῖ αὐτὰ εἰπών. ἔθηκε δὲ τέρματ' ἀέθλων. ἤγουν σημεῖα ἔνθα τὸ πρῶτον κατῆλθεν ὁ δίσκος.

Ἀμφαφόων. ἤγουν διερευνώμενος ἁφῇ. φιλοκρινῶν. παραβλεπόμενος, παροιμίαν παραφράζει τὴν λέγουσαν ὡς καὶ τυφλῷ δῆλον. Ὁμίλῳ, ἤγουν τοῖς τῶν ὁμίλων τέρμασιν. οὐ ἀφελέστερον, δ' πολὺ θεῖ τῶν σημάτων. ἀλλὰ πολὺ πρῶτον. τουτέστι λίαν ὑπὲρ ἐκεῖνα. Ὑπέρπτατο, ὅ ἐστιν ὑπερπέτεται ὑπερβέβηκε. οὐ μακρὰν δὲ ἐσχηματίσθαι τό, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν ὃ κεῖται παρὰ τοῖς ὕστερον ἤγουν ὑπερμετρεῖν. τὸ σκαμματιζόμενον μὲν ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλόντων ἢ πλεονεκτούντων. μετωνομάσθη δὲ, ἀπὸ τῶν πεντάθλων. ἤρξατο δέ φασιν ὁ λόγος, ἀπὸ Φαΰλλου πεντάθλου κροτωνιάτου. ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, αὐτὸς ὑπερέβαλε ταῦτα πηδήσας. ὡς τὸ ἐπίγραμμα φασὶ λέγει τὸ εἰκόνος αὐτοῦ. πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φαΰλλος. δίσκευσε δ' ἑκατόν, πέντ' ἀπολειπομένων. Μᾶσσον ὅ ἐστι μακρότερον. Ἀφίκεσθε, ὡς ἐπὶ τό τευ ποδὸς κεῖται. γράφεται δὲ καὶ ἐφίκεσθε ἀντὶ τοῦ ἐφάψασθε, καταλάβετε. Ἑὸ δ' αὐτοῦ πάντα κολούει. ὅ ἐστι ἑαυτὸν βλάπτει καὶ κολοβοῖ καὶ ἐλαττοῖ. Ὅ τινά περ τινόν ὄν, κεῖται μὲν ἀντὶ τοῦ ὄν τινα. Φωτῶν, ἤτοι τῶν ἀνδρῶν.

Ἀπόδρομος, ὁ ἤδη πεπαυμένος ἀπὸ τῶν δρόμων. καὶ μὴν ἕτεροι, ἄλλως χρῶνται τῷ ἀπόδρομος. φάμενοι, ὡς οἱ κυρβεῖς μὲν, τοὺς ἐφήβους, τελεαπόπους καλοῦσιν. ἐν δὲ Κρήτῃ, ἀποδρόμους, διὰ τὸ μηδέπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν. οὕτω δὲ καὶ Καλλίμαχος ἀπόστιχα τὸν αἴθωνα ἔφη. Οὐ κακός εἰμι, μετρίως εἶπε καὶ ἐπιεικῶς ὁ Ὀδυσσεύς. δυνάμενος εἰπεῖν ὡς πάνυ δεξιῶς ἔχει. ἵνα εἴη ὅ, οὐ πάνυ κακός, οὐ μόνον κακίας ἀπόφασις ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ λίαν δεξιὸς ἀνήρ. ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς κατὰ τὸν ὕστερον Ἐφέσιον ζωγράφον τὸν Παρράσιον, ἐοίκασιν ἑαυτόν. ἐκεῖνος γὰρ ἑαυτὸν ὑπερῆρεν ἐπισημηνάμενος καὶ πεποιηκότα, καὶ ὁ Παρράσιος ἔφη ὡς ἀνυπέρβλητος αὐτῷ [illegible]

Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι.
Καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι.
Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε νέοι, τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
Ἥσειν ἢ τοσσοῦτον ὀΐομαι ἢ ἔτι μᾶσσον.
Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
Δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,
Ἢ πὺξ ἠὲ πάλῃ ἢ καὶ ποσίν, οὔ τι μεγαίρω,
Πάντων Φαιήκων, πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί. τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ,
Ὅς τις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων
Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ, ἑὸ δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
Τῶν δ' ἄλλων οὔ πέρ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω,
Ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.
Πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι.
Εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι.
Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
Ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
Οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί.
Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
Οὔθ' Ἡρακλῆϊ οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.
Τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
Ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
Ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
Δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ.
Οἴοισιν δείδοικα ποσὶν μή τίς με παρέλθῃ
Φαιήκων. λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
Κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
Ἦεν ἐπηετανός, τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.

ρος. ἀμάρμαρον δ᾽ οὐδὲν ἐγένετο βροτοῖς. τὸ μὲν, αὐχῶν τὰ τῆς τέχνης εὐξεῖσθαι αὐτὸν τὰ τέρματα. τὸ δ᾽ ὑπερτοῦν, ὡς ἴσως ἐφίγετο πρὸς τὴν ὁμοτέχνων ὡς μάτην θαρρῶν ἀμάρμαρος εἶναι. Ἀμφαφάασθαι μὲν τὸ ψηλαφᾶσθαι, παρὰ τὴν ἁφήν. ἀφ᾽ ἧς καὶ τὸ, σῆμα ἀμφαφόων περὶ ὀλίγων εἴρηται, ὅ ἐστι ταῖς ἀδήλοις τῇ χειρί. Οὐκ ἐθελήσω, ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσομαι. πολλαχοῦ δὲ ἐπὶ τοιαύτης σημασίας ἡ λέξις κεῖται. Ἐπιεικτὸν ἐν μὲν τῷ, ἐπιεικτὸν γάλα θῆσθαι, κυριολεκτεῖται. δηλοῖ γὰρ τὸ, ἐν ὅλῳ ἔτι. ἐνταῦθα δὲ κυρίως ἐπιεικτός, ἢ ἁπλῶς πολλὰ λέγεται. Φίλα γυῖα λελύσθαι, ταυτόν ἐστι τῷ, ἀφειλίως δαμασθῆναι. Ἀχάριστα, τουτέστιν ἀηδῆ καὶ ἔξω χάριτος. ἀσυνήθης δὲ τοῖς μετ᾽ Ὅμηρον ὁ ἀχάριστος ἐπὶ τοῦ μὴ χαρίεντος. αὐτοὶ γοῦν ἀχάριστον φασίν, οὐ ἀπὸ ῥεῖ μνήσεις εὐ πεπονθότος. δεῖ δὲ γινώσκεσθαι, χρὴ ὡς τὸν εὐελπίδας γνωμολογεῖ. Ἀρετὴν, οὐ τὴν ἀνδρίαν μόνον ἐνταῦθα φησὶν ὡς ἐν ἄλλοις, ἀλλὰ τὴν ἁπλῶς περὶ τοὺς ἀέθλους δεξιότητα. δηλοῖ δέ ποτε, καὶ τὴν παρὰ τοῖς ὕστερον εὐδαιμονίαν. διό, ὅφρ᾽ ἀρετὴν παρέχωσι θεοί. Ἐ, ἥ τοι ἐμὴν ἀρετὴν εἰδός τε. ὁ δύο τὴν ἡ πανελόπη φησίν. Φαινέμεν τὸ φανερὸν καὶ ἐμφανῆ ποιεῖν. Ἥ τοι ὀπηδεῖ, διὰ σαφήνειαν κεῖται. ἔχει δ᾽ ἐνταῦθα ἀρχὴν γνωματεύματος, καὶ ὁ τὴν ἀρετὴν εἰπὼν ἀγγείλειεν τὸ σεμνότατον. Ἄρτια βάζειν, ταυτόν ἐστι τῷ, ὡς αὐτὸς εἶπε ἀπαρτιλογεῖν. κεῖται γὰρ παρὰ Ἡροδότῳ ἀπαρτιλογία ὁ ἀπηρτισμένος λόγος.

Ὣς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε.
Ξεῖν᾽. ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ᾽ ἡμῖν ταῦτ᾽ ἀγορεύεις,
Ἀλλ᾽ ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν ἥ τοι ὀπηδεῖ,
Χωόμενος ὅτι σ᾽ οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
Νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔ τις ὄνοιτο,
Ὅς τις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν.
Ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
Εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ παρὰ σῇ τ᾽ ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι.
Αἰεὶ δ᾽ ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε,
Εἵματά τ᾽ ἐξημοιβά, λοετρά τε θερμά, καὶ εὐναί.
Ἀλλ᾽ ἄγε Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι,
Παίσατε, ὥς χ᾽ ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ᾽ ἄλλων
Ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
Οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.

Ἐξέτι πατρῶν. ὅ ἐστιν ἐκ προγόνων ἀνέκαθεν. Αἰεὶ δ᾽ ἡμῖν δαίς τε φίλη. εἰ δ᾽ οὕτως ἀεὶ φίλη δαὶς τοῖς Φαίαξιν, οὐδ᾽ αὐτοῖς ἀργά ποτε ἦσαν τὰ κατὰ στόμα. ὃ δὴ λέγεται ἄλεξις εἰπεῖν ἐκ τοῦ, συμποσίου διατρίβει τὰ πράγματα ὥστε ἀργὸς ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόνας. Παρράσιος ὁ ἐφέσιος ζωγράφος τρυφῶν μὲν, παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν γραφικήν. εὔγεν ἁπαλῶν ἐκμελῶς καὶ ἀπωδῶς ὑπὲρ ὁ ἔδει τρυφᾷ ἀνδραγραφία, λόγῳ δὲ ἀρετῆς ἀντιλαμβανόμενος, ἐπέγραψε τοῖς αὐτοῦ ἔργοις. ἁβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων, τάδ᾽ ἔγραψε, καί τις φησὶν ὑπεραλγήσας, παρέγραψε, ῥαβδοδίαιτος. πολλὴ δὲ ἡ τῶν Φαιάκων τρυφή. εἰ μὴ δὲ ψυχρολουτοῦσι κατὰ τὴν βασιλικὴν κόρην ἀλλὰ θερμοῖς λουτροῖς χαίρουσιν ἅπερ καὶ ἡ κωμῳδία σκώπτει, ὅδε τι ἐπιστρεφομένη τῆς παροιμίας ἣ λέγει λουτρὰ ἡράκλεια τὰ θερμά. εἰ γὰρ καί πως ἀνεῖσθαι αὐτὰ εἴπομεν τῷ ἡρακλεῖ ὡς τρυφᾶν εἰδότι, ἀλλ᾽ ἐκεῖνος μὲν, οὐ τοιοῦτος ὢν ὅσγε διὰ βίου ἐκακοπράγει συλλόμενος τὰ πολλὰ καὶ ὑπηρόεις. ἡ δὲ παροιμία, διὰ μόνον τὸ ἄπεχον καὶ ἀπρόσεχον τοῦ τοιούτου λήματος, ἀνέθετο αὐτὰ τῷ ἡρακλεῖ. δηλοῦσα, ὡς εἰ καί ποτε βάψει ἑαυτὸν ἡρακλῆς εἰς θερμὸν ὕδωρ, ἀλλ᾽ ἐκεῖνο φύσις ἐξίζει αὐτομάτως, οὐ μὴν ἀνθρωπίνη τέχνη περιέργως ἐθέρμαινεν ὡς δι᾽ αὐτοῦ ζῆν μαλακῶς. ταυτὸν δ᾽ εἰπεῖν τρυφερῶς κατὰ τοὺς παλαιούς. εἰ καὶ ἡρακλῆς καὶ τὸ πᾶν ἡρωικὸν γένος διπλοῖς ἀληθῶς λουτροῖς χρᾶται ὅσα τε φύσις ἐμπυρεύει καὶ ὅσα τέχνη βαλανεύει, ἀλλ᾽ αὐτοὶ μὲν, ποτὲ ὡς οὐδὲ πρὸς τρυφήν, Φαίακες δὲ ἀεὶ φιλοῦσι καὶ πρὸς ἁβρότητα δὲ, τὰ λουτρά. Ἐξημοιβὰ λέγει, τὰ, ἄλλοτε ἄλλα ἀμειβόμενα. ὃ καὶ περιουσιασμὸν Φαιακικοῦ πλούτου δηλοῖ. Ἀλκιβιάδης ἐν Ἰωνίᾳ μὲν ὤν, ἐφαίνετο τρυφερώτερος καθὰ ἱστορεῖ Ἀθήναιος. ἐν Θήβαις δὲ σωμασκῶν καὶ γυμναζόμενος, τῶν Θηβαίων αὐτῶν μᾶλλον Βοιώτιος. δοκεῖ γάρ, κόθορνος καὶ ἐκεῖνος εἶναι κατὰ τὴν παροιμίαν, καὶ δεξιὸς πρὸς τὰ παραπίπτοντα σχηματίζεσθαι. καὶ μὴν γεγραμμένη ἐστάναι εἰκὼν αὐτοῦ ἐπὶ παιδὸς τοῦ οὗ ὁ φασὶν ἔχοντος τοίχου. Βητάρμονες, οἱ ἀγαθοὶ ὀρχησταί, παρὰ τὸ βαίνειν ἐναρμονίως. τοὺς δὲ Βοιωτοὺς, καὶ δαίμονας ὀρχηθμοῦ ἐρεῖ. Παίσατε, ἀντὶ τοῦ, παίξατε. ὡς ἀπὸ τοῦ παίζω παίσω. ὅθεν καὶ ἡ συμπαίστρια καὶ ὁ συμπαίστωρ ἀττικῶς. ἡ δὲ χρῆσις τοῦ τοιούτου παῖσαι, καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος. οὗτος μὲν ὁ λόγος, ἄλλως πέπαισται ὑπὸ ἑλλήνων. τινὲς δὲ τὸ παίσατε. ἀντὶ τοῦ τύψατε.

ὅ ἐστιν,

ὅ ἐστιν ὀρχησάμενοι κρούσαντες τὴν γῆν. ὡς ἀπὸ τοῦ παίω παίσω. καὶ συμβάλλεταί τι πρὸς ἐξήγησιν μετ' ὀλίγα ῥηθὲν τό, πέπληγον δὲ χορὸν ποσίν. ἵνα καὶ τὸ παῖσαι, δηλοῖ ἐμφαντικῶς τό, τύψαι περὶ τὴν γῆν. ἢ ἄλλως δέ, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος ἡ λέξις εἴρηται, ἐπεὶ παίουσι γῆν οἱ ὀρχούμενοι. Κεῖται δ' ἐνταῦθα καὶ τὸ κεῖσθαι γενικῶς ἀντὶ τοῦ κρέμασθαι. φησὶ γάρ. φόρμιγγα ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν. ἡ δὲ τοιαύτη φόρμιγξ, ἐκ πασσαλόφιν ἐκρέματο ὡς προείρηται. Αἰσυμνῆται, εἰσὶ δὲ αἰσυμνῆται κατὰ τοὺς παλαιούς, βραβευταί. ἀγωνοθέται. ἀγῶνος ἐπίσκοποι. οἷς κατὰ τὸ τοῦ λόγου ἔτυμον, τὸ αἴσιον νέμεται. ἢ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, οἱ τὸ αἴσιον ἀπονέμοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὅ ἐστι τὸ κατὰ μοῖραν καὶ τὸ καθῆκον. ἢ οἱ τὸ αἴσιον ὑμνοῦντες. δῆλον δ' ὅτι ὥσπερ τῷ προειρημένῳ αἰσίῳ, συστοιχεῖ καὶ τὸ αἴσιμον. ἐξ οὗ καὶ τό, αἰσιμοῦν μὲν ἐξάπαντος, τὸ εἰς δέον ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν. ἀναισιμοῦν δέ, ἴσως τὸ ἀνάπαλιν. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψαν ἐν πολιορκίᾳ δηλαδή, ἵνα μὴ ἀναισιμῶσι τὸν σῖτον. οὐδ' ἴσως καὶ τὸ ἀναισιμοῦν δίχα τοῦ δαπανᾶν δηλοῖ, ἐκ περισσοῦ κεῖται ἡ ἀνὰ πρόθεσις.

Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος. ὦρτο δὲ κῆρυξ
Οἴσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
Αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν,
Δήμιοι. οἳ κατ' ἀγῶνας ἐϋπρήσσεσκον ἕκαστα.
Λείηναν δὲ χορόν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
10 Δημοδόκῳ. ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον. ἀμφὶ δὲ κοῦροι
Πρωθῆβαι ἵσταντο δαήμονες ὀρχηθμοῖο.
Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν θαύμαζε δὲ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων, ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν
Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
Λάθρῃ. πολλὰ δ' ἔδωκε. λέχος δ' ᾔσχυνε καὶ εὐνὴν
Ἡφαίστοιο ἄνακτος, ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
20 Ἥφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
Βῆ δ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα κόπτε δὲ δεσμοὺς
Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον δὲ ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντῃ.
Πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο
Ἠΰτ' ἀράχνια λεπτά, τά γ' οὔ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο
Οὐδὲ θεῶν μακάρων, πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
30 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
Εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
Ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα.
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
Ἰχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἡ δέ, νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
Ἐρχομένη, κατ' ἄρ' ἕζεθ'. ὁ δ' εἴσω δώματος ᾔει.
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
40 Δεῦρο φίλη λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντες,
Οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
Οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
Ὣς φάτο. τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Τὼ δ' ἐς δέμνια βάντες, κατέδραθον. ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὅ τ' οὐκέτι φυκτὰ πέλονται.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Αὖτις ὑποστρέψας πρὶν Λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι.
50 Ἥλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον.
Ἔστη δ' ἐν προθύροισι. χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει.
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι.
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,

Δήμιοι οἱ μὲν μεθ' Ὅμηρον, κολασταὶ σωμάτων. οἱ δὲ παλαιοί, ἐκλογῇ δήμου [illegible] ἐπιμελείας καὶ ἔνδοξοι. Εὐπρήσσεσκον ὅ ἐστιν εὖ ἔπρασσον, ὡς ἀπὸ τοῦ πράσσω. ὃ ταὐτόν ἐστι τῷ ποιεῖν καὶ τίθεσθαι. Χορόν, ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ὄντος τόπον τῆς χορείας καὶ τῆς ὀρχήσεως. Μαρμαρυγαὶ ποδῶν, αἱ σύντονοι κινήσεις. ὧν ἐν ταῖς ὀξείαις φασὶ κινήσεσιν, ἀπόστιλψις γίνεταί τις τῶν ποδῶν. κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ τῷ [illegible] εἰπόντι μαρμαρυγὴν [illegible], ὅτε θάλασσα μαρμαίρει κινουμένη ἐν τῷ τύπτεσθαι κώπαις καὶ κοντοῖς. Χορὸν πάλιν, τὸν τῆς ὀρχήστρας λέγει τόπον. καθ' ὃν [illegible] τόπον καὶ μύρα καὶ κρόμμυον, οἱ τόποι ἐν οἷς αὐτὰ ἦσαν. οὕτω δὲ καὶ Μένανδρος, ἀναμνησθῆναι φησὶ πρὸς τοὔλαιον, ἤγουν ἔνθα πωλεῖται τὸ ἔλαιον. Θεῖον λέγει χορόν, διὰ τοὺς αὐτόθι παρεσομένους θεούς. ἢ καὶ διὰ τὸ θεῖον τοῦ ἔργου. Πέπλη-

γον, ἰώνων καὶ συρακουσίων λέξις. οὐ διεστῶς τὸ πλήγω ἐκ τοῦ πέπληγα. ὁμοῖοι τε καὶ τὸ ἐρχκλάδω, τὸ ἀπὸ τοῦ παρακειμένων εἰς ω μετάθεσιν. δηλαδή. πέφυγα πεφύγω καὶ κατὰ ἀλλοίων, πεφύγγω. ἀεισόνικος δέ, οὐ σικελικὰ ταῦτα ἀλλ' ἀναδιπλώσεις ἱκανὰς βούλεται εἶναι κατὰ τὸ κακάμω καὶ λελάβω. Ἱστέον ὅτι δοκοῦσιν ἐνταῦθα οἱ ὀρχούμενοι προσθῆσαι, πρὸς ᾠδὴν ὀρχεῖσθαι τὴν τοῦ δημοδόκου. ἔστι δέ φασιν ἡ τοιαύτη ὄρχησις, μίμησις τῶν ὑπὸ τῆς λέξεως ἑρμηνευομένων πραγμάτων, ἣν ποιήσει ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει. ὀρχήσεις ἱστορῶν σὺν ὅπλοις. καὶ ἅλματα ὑψηλὰ καὶ κοῦφα καὶ μετὰ μαχαιρῶν. ἐναρμόνια δηλαδὴ καὶ αὐτά. ὧν τοῦ ἀρχαίου παράδειγμα, καὶ τελέστης ὀρχηστής φασιν αἰσχύλου. οὕτω τεχνίτης, ὥστε ἐν τῷ ὀρχεῖσθαι τοὺς ἑπτὰ ἐπὶ θήβας, φανερὰ ποιῆσαι τὰ πράγματα δι' ὀρχήσεως. ὅτι δὲ ἡ ὄρχησις ἐσπουδάζετό ποτε, δηλοῦσι καὶ οἱ παραδεδομένοι ὀρχησοδιδάσκαλοι, καὶ οἱ ζηλώσαντες αὐτὴν σοφοί. σοφοκλῆς τε γὰρ καλός φασι τὴν ὥραν γενόμενος, ἐδιδάσκετο ἐξ ἔτι παίδων, καὶ ὀρχηστικὴν καὶ μουσικήν. καὶ σωκράτης δὲ πολλάκις ἐφ' ᾧ κατελαμβάνετο ὀρχούμενος. ἔλεγε τοῖς γνωρίμοις, παντὸς εἶναι μέρους τὴν ὄρχησιν γυμνάσιον. οὐκ ἄπειρος δὲ πάντως τοῦ ὡς πολλαχοῦ φαίνεται τρυφητὰς φαίακας, καὶ ἀκούσμασι χαίρειν ἐρωτικοῖς, ἅπερ οἱ πρὸς ἀρετὴν ζῶντες ἀποσπάζονται. λέγοντες καὶ αὐτοί, ὅτι τροφὴ ψυχῆς λόγοι καλοί. καὶ ὅτι ἐν κενῇ γαστρί, τῶν καλῶν ἔρως οὐκ ἔστιν, ἤγουν τῶν εὐμόρφων. πεινῶσι γὰρ ἡ κύπρις πικρά ὥς φησιν ἀχαιὸς ὁ ποιητής, ἀφ' οὗ λαβὼν εὐριπίδης, φησίν. ἐν πλησμονῇ τοι κύπρις, πεινῶντι δ' οὔ. εἰ δὲ συμμολογεῖται τοῖς σοφοῖς ὁ ἔρως, ἀλλ' ἐκεῖνοι σεμνὸν ἄλλως τὸν ἔρωτα καὶ παντὸς αἰσχροῦ κεχωρισμένον ἤδεσαν, διὸ καὶ κατὰ τὰ γυμνάσια, ἑρμῇ καὶ Ἡρακλεῖ αὐτὸν συνίδρυον. τοῦ μὲν, λόγου. τοῦ δ' ἀλκῆς προεστῶτος. ὧν μιγέντων, φιλία καὶ ὁμόνοια γεννᾶται.

Δεῦθ' ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε.
Ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη
Αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀΐδηλον ἄρηα.
Οὕνεχ' ὁ μὲν, καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
Ἠπεδανὸς γενόμην. ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
Ἀλλὰ τοκῆε δύω. τὼ, μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
Ἀλλ' ὄψεσθ' ἵνα τώ γε καθεύδετον ἐν φιλότητι
Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες, ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι.
Οὐ μὲν σφέας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω
Καὶ μάλα περ φιλέοντε. τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω 10
Εὕδειν. ἀλλά σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
Εἰσό κέ μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα,
Ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης.
Οὕνεκα οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἦλθε ποσειδάων γαιήοχος. ἦλθ' ἐριούνης
Ἑρμείας. ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων.
Θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
Ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ δωτῆρες ἑάων.
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι, 20
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος ἡφαίστοιο.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα. κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν.
Ὡς καὶ νῦν ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς, εἷλεν ἄρηα
Ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἳ ὄλυμπον ἔχουσι,
Χωλὸς ἐὼν, τέχνῃσι. τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.
Ὣς οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων.
Ἑρμεία διὸς υἱὲ διάκτορε δῶτορ ἑάων,
Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς 30
Εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ ἀφροδίτῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος ἀργειφόντης.
Αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο ἄναξ ἑκατηβόλ' ἄπολλον.
Δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν.
Ὑμεῖς δ' εἰσορόῳτε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι.
Αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσῇ ἀφροδίτῃ.
Ὣς ἔφατ'. ἐν δὲ γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Οὐδὲ ποσειδάωνα γέλως ἔχε. λίσσετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν ἄρηα.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. 40
Λῦσον. ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι ὡς σὺ κελεύεις
Τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις.
Μή με ποσείδαον γαιήοχε ταῦτα κέλευε.
Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Εἴ κεν ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ἥφαιστ', εἴπερ γάρ κεν ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
Οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω. 50
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις.
Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, δεσμὸν ἀνίει μένος ἡφαίστοιο.

Ἐκ

Εἴσατο, τουτέστι προσεποιήσατο καὶ ἐφάνη. Οὐκ ἐθελούσῃ περ ἄμφω εὕδειν, ἤγουν οὐ δυναμένῃ τὰ σφίσι φίλα ποιεῖν. Ἐγγυάλιξα, ἤγουν, ἐχάρισα περὶ τὰ γόνα ἤτοι τὰς χεῖρας δούς. Οὐκ ἐχέμυθος. τουτέστιν οὐκ ἔχουσα λογισμόν. ἢ οὐκ ἐπέχουσα τὰς ἐπιθυμίας. ἢ σώφρων. οὐκ ἐγκρατής.

Ὁ ἑρμῆς εἶπον, ἐνταῦθα ὁποῖα ἐρεῖ ἂν αἰδὸς κύλων. καὶ λάζεις ὁ λάγνος διὰ τοῦ ο. καὶ σιφόλας, καὶ τιτάν. καὶ μάχλος. ὧν αἱ χρήσεις, παρὰ τοῖς παλαιοῖς. οἵ φασιν, ὡς κύλων μὲν πεποίηται, ἀπὸ τῆς ὀχευτικῆς ὕβρεως. ἀρχίλοχος. ὥς τ' ὄνου πριηνέως κύλων ἐπλήμυρεν. σιφόλας δέ, ὁ καὶ σιλοίφας, ἀπὸ τοῦ σίφειν φασὶν ὃ σίφεσθαι, ὅπερ ἐστὶ πτεραίνειν ὃ πτεραίνεσθαι. τιτὰν δέ, ἀπὸ τοῦ τιταίνειν, ἤγουν ἐντείνειν. λάγνος δέ, παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ γόνος, οἱονεὶ λαγόνης ὁ λίαν πολύγονος. μάχλος δέ, ὁ δίυγρος ἀπὸ καταφορέας. ὅθεν φασὶ καὶ αἰσχύλος, τὴν ῥεομένην ἄμπελον, μάχλον ἔφη. πλὴν
10 τὸ δὲ ἀγέλαστον ἐπί τι τοῖς λεγομένοις, ἐπί τι τῇ θέᾳ, τὸν πρεσβύτατον ποσειδῶνα. διδάσκων χρῆναι τοὺς ἀρχικοὺς γέροντας μήτε φιλογέλωτας εἶναι, καὶ τὰ πρὸς φιλίαν δὲ πραγματεύεσθαι. καὶ δι' αὐτοῦ λύει κατὰ τὴν ἀφροδίτην καὶ τὸν ἄρεα δρᾶμα. ἡ δὲ φιλόσοφος θεραπεία, ἠθικῶς μέν, παιδαγωγεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους λέγει, μανθάνοντας ὡς οὐδὲ παρὰ τοῖς κρείττοσιν ἀρετᾷ κακὰ ἔργα. εἰσὶ δέ οἱ καὶ οὕτως εἶπον, ὡς μακρόθεν παιδεύει μὴ ἀσελγαίνειν, ὡς καὶ θεῶν διὰ ταῦτα ἀσχημονούντων. ἄλλως δὲ οἱ μέν, εἰς νεῖκος καὶ φιλίαν ἀλληγοροῦσι τὰ τοιαῦτα. ἅπερ ἐμπεδοκλῆς ἐδόξαζεν ὡς τῷ παντὶ λυσιτελοῦντα εἰς γένεσιν. ὧν, τῆς φιλίας γὰρ σύμβολον, ἡ τῆς ἀφροδίτης καὶ τοῦ ἄρεος μίξις πεσόντων ἅπερ αὐτοῖς φίλα. τοῦ δὲ νείκους, ἡ ἐκ θερμοῦ λύσις αὐτῆς. εἰς τό, τι δῆλον θερμὸν αἴτιον ὃ διὰ τοῦ ἡφαίστου ἐμφαίνεται, καὶ ὁ ἥλιος οὐ μισῶν τὴν ἀφροδίτην, ἀλλὰ χαίρων τῇ τοιαύτῃ λύσει ὡς αἰτία οὔσῃ γενέσεως. διὸ καὶ ὁ πυθαγόρας φησὶν ὅτι σύγκρασις τῆς οὐρανίας ἡ ἀφροδίτη καὶ τῆς ἁρμονίας αὐτῆς φιλία καὶ ἕνωσις. ὁ ἥλιος
20 γάρ φησιν ἐγγὺς ὢν καὶ συμπολιτεύουσα, πληροῖ μὲν τὸν οὐρανὸν εὐκρασίας, ἐνδίδωσι δὲ τὸ γόνιμον τῇ γῇ. ἕτεροι δέ, μαθηματικώτερον ἐπιβάλλειν τοῖς ῥηθεῖσιν ὡς καὶ ὁ δημός. χαίρεις τινὰς φιλοσοφοῦντες τὴν τοῖς θεοῖς ὁμωνύμων ἀστέρων ἄρεός τι καὶ ἀφροδίτης καὶ ἡλίου. οἳ καὶ κλιμακτῆρας τινὰς ἐξ ἄρεος ἐπικειμένους, ἀπελευθέραν πλεονάζοντι. ἀφροδίτης ἀπαγούσης αὐτοὺς ὡς ἐκεῖνοι τερθρεύονται, διὰ φιλίαν τὴν πρὸς τὸν ἄρεα. ἄλλοι δὲ ἁπλούστερον ἐπιβάλλοντες, ἀφροδίτην νοοῦσι, τὴν χάριν ἣτις ἕπεται οὐ μόνον τῷ κατ' αἰσχύλον αἴθει τοῦ πυρός, ἀλλὰ καὶ τοῖς δι' αὐτοῦ ἀποπλουμένοις, εἴγε χαρίεντα ἔργα πλοῦτος διὰ πυρός. μετέχει δὲ διά τινος τοιαύτης χάριτος καὶ σίδηρος ἐκ τοῦ ὁμιλεῖν πυρί, εἰ καὶ ἐπ' ὀλίγον καὶ ἀμυδρᾶς. διὸ καὶ λάθρα καὶ ὡς εἰπεῖν, μοιχικῶς τῇ τοῦ ἡφαίστου ἀφροδίτῃ ἄρης ὅ ἐστι σίδηρος σύνεισιν. ἐπεὶ κλέπτων τὴν ἐκεῖθεν χάριν. Εὐστέφανος, ἀπὸ κόσμου γυναικείου. ἀθλητικὸν μέν τοι στέφανον, οὐκ οἶδε φασὶν ὁ ποιητής. Ἐμίγησαν, οὐκέτι τὴν ἁπλῶς ἀλλὰ τὴν κατ' ἔρωτα συνουσίαν δηλοῖ.
30 Δεσμοὶ τεχνήεντες, οἱ κατὰ δόλον. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ ἀτεχνῶς ἀντὶ τοῦ δίχα δόλου καὶ φανερῶς.

Χαλκεὼν τὸ ἐργαστήριον τοῦ χαλκέως ἡφαίστου. Ἄρρηκτοι δεσμοὶ καὶ ἄλυτοι, οἱ πάνυ στερεοί. οὓς οὔτε ἀναγνάμψας τις ἠρέμα λύσει, οὔτε πρὸς βίαν ῥήξει. καλῶς δὲ κεῖται τὸ πρὸς βίαν ἐνταῦθα. λύει μὲν γάρ τις, ὁ ἀδείᾳ. ῥήγνυσι δέ, βιαζόμενος. Ἑρμὶς ὁ τῆς κλίνης πούς ὃ καὶ ἕρμιν καθὰ καὶ δελφὶς καὶ δελφίν, ἢ παρὰ τὸ ἕρμα κλίνης ἐστίν. ἢ παρὰ τὸν ἑρμῆν δοτῆρα ὄντα τοῦ ὕπνου. διό φασι καὶ ἑρμῆς ταῖς ἑρμῖσιν ἐπιτυποῦτο. Εἴσατο ἴμεν, δύναται ὅμοιον εἶναι καὶ τῷ, βῆ δ' ἰέναι. ἵνα ᾖ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη τὸ εἴσατο, καὶ μὴ μόνον ἀντὶ τοῦ ἔδοξε. Χρυσήνιον τὸν ἄρεα λέγει, συνεπιχαρίζων αὐτὸν οὕτω τῇ χρυσῇ ἀφροδίτῃ. Ἰσχανόων, ὁ ἐχόμενος καὶ ἐπιθυμῶν. Κυθέρεια, ἡ ἀναφανεῖσα περὶ νῆσον τὰ κύθηρα, ἢ ἡ κεύθουσα ἔρωτας. Μεταδήμιος καὶ νῦν, ὁ ἔνδημος. ὡς μεταδόρπιος. ὁ ἐν τῷ δόρπῳ. Ἀγριοφώνους τοὺς λημνίους καλεῖ, καθ' ὃν ἴσως λόγον καὶ τοὺς κᾶρας βαρβαροφώνους ἢ
40 καὶ ὡς λῃστρικοὺς καὶ διὰ τοῦτο ἄγρια λαλεῖν ἐπιτηδείους εἰθισμένους. οἳ πρῶτοι, καὶ βελοποιίας εὑρεταὶ εἶναι δοκοῦσι, διὸ καὶ σίντιες λέγονται. κατὰ μέν τινας, αὐτόχθονες. ὄντες ἐν λήμνῳ. κατὰ δὲ ἑτέρους, ἐκ τῆς θρᾴκης ἐποικήσαντες. Γαιαῶς ὁ ἥλιος ἑταῖρος πλάττεται τοῦ ἡφαίστου, διὰ τὸ ἐν ἀμφοῖν φωσφόρον. εἰ δὲ καὶ ὁ ἄρης τὸν ἀλεκτρυόνα τοῖς ἀνθρώποις ὄντα τότε κατάσκοπον εἶχε. τοιχεῖν τὰ μηνύσειν τὴν ἡφαίστου ἔφοδον. ὁ δέ, ὑπνώσας, προὔδωκε τὰς τοῦ ἄρεος ἐλπίδας, ὃ δ' ὕστερον εἰς ὄρνιν αὐτὸν ἀπεμόρφωσε, καὶ δηλοῦσιν ἔτι τὴν ἐκείνου στρατιωτικὴν, ὁ λόφος ὁ θυμὸς τὰ κέντρα κατὰ τὸν γράψαντα ῥήτορα, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ὕστερον μυθοποιητικῶς οὐ σεμνόν ἐστι λάλημα. ὡς πλάσμα, καὶ ὁ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα διαλεχθησόμενος τὸν γιγγρόν. δαίμονα φασὶ διακονήσαντα τῇ τῆς ἀφροδίτης μοιχείᾳ. Γίγνωσκοίσιν, ἀντὶ τοῦ ἐγνώσθη ἐφ' οἷς ἐβόησε. Ἔργα γελαστά, γράφεται καὶ ἔργ' ἀγέλαστα, ἤγουν οὐκ ἄξια γέλωτος. Οὐκ ἐπιεικτά, οἷς οὐκ ἄν τις εἴξει ἐπιεικῶς διατεθείς. ὃ τὰ σκληρὰ καὶ μὴ εἴκοντα. καὶ ἄλλως δὲ
50 εἰπεῖν, γελαστὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐπιεικτά. Ἀείδελος μὲν διὰ διφθόγγου, παρὰ τὸ ἀίστωτος. ἀείδελος δέ, διὰ τοῦ ι κατὰ στέρησιν τοῦ ἰδεῖν. Ἠπεδανὸν ὁ ἥφαιστος ἑαυτὸν ὀνομάζει, καὶ ἄλλως μὲν ἠθικῶς, μάλιστα δὲ διὰ τὸ ὡς εἰκὸς αἰδεῖσθαι τὴν κατ' αὐτὸν προφέρειν χωλότητα, δι' ἣν κυλλοποδίων λέγεται ὡς παιδὸν ἐπικύλλωμα. ἢ κατὰ κύλλωμα, ὧν ἀμφοτέρων μνηστεὺς ἀριστοφάνης ὁ γραμ-

ματικὸς, οὐδέτερον αὐτὸ τὸ αἰσχρὸν εἶναι φησίν. Αἴπος καὶ νῦν, ὁ ἀπὸ αἰτίας καὶ μέμψεως.

Οὐ μάν σφεας ἔολπα μίνυνθά γε κείμεν' οὕτως, ἀντὶ τοῦ οὐκ οἴομαι ἐπιθυμεῖν αὐτοὺς κεῖσθαι οὕτως, ἐν δεσμοῖς, καὶ εἰ φιλέοντές περ. ἐπιθυμίαν καὶ θέλησιν τοῦ κεῖσθαι δηλοῖ τὸ κείοντες. Ἔεδνα φησὶ ἐνταῦθα, τὰ ἐκ τοῦ νυμφίου τῇ γαμετῇ διδόμενα. Κυνώπιδος, ψόγος ὀφθαλμοῦ. ὥσπερ αὖ πάλιν ἔπαινος δέ, κυνώπιδος καλῶς ἄρα καὶ ἡ Ἑλένη κυνῶπιν ἑαυτὴν καλεῖ ποι ἐφ' οἷς μοιχικῶς ἔδρασεν.

Εἵνεκα ἐρωῆς, ὃ ἄγαν ὂν ὅ ἐστιν ὠφελῶν. Θηλύτεραι γυναῖκες κατὰ τοὺς παλαιούς, αἱ εὐκαρποι καὶ πολύφοροι. ὅθεν καὶ θῆλυς ἐέρση, ἡ τοῦ εὐκαρπεῖν καὶ πολυφορεῖν αἰτία. ὅθεν καὶ Καλλίμαχος θηλύτατον πεδίον λέγει, τὸ πολύχορον. Δωτῆρες ἐάων, ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐθένειαν ἄγουσιν ἵνα γίνηται τὸ ἀρετᾶν, ἐκ τῆς κατὰ ἀνδρίαν ἀρετῆς. ἱστέον δὲ ὡς τῶν τινες ὁμηρομαστίγων, ἔφασαν πρὸς τό, οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, ὅτι καὶ τίς οὐκ οἶδεν ὡς ἡ ἀρετὴ οὐκ ἔστι κακία. πρὸς οὓς δίχα τῶν ἀνωτέρω ῥηθέντων, ἔστιν εἰπεῖν καὶ ὅτι τὸ λεγόμενόν ἐστιν, ὡς οὐκ ἀρετᾷ ὅ ἐστιν οὐκ εὐδαιμονίζει τινὰ τὰ κακὰ ἔργα, ὡς καὶ τό, ἀρετῶσι δὲ λαοί, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμόνως ζῶσιν. οὐδὲν γὰρ ἡ εὐδαιμονία ἕτερον, ἀλλ' ἢ συγκρότησις ἀρετῶν. πρὸς δὲ τό, κιχάνει βραδὺς ὠκύν, ἐτέθη καὶ παροιμία τό, ἔστι καὶ χωλῷ δρόμος. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ, ὅτι ἔστι καὶ μύρμηκι χολός.

Μοιχάγρια, τὰ ὑπὲρ ἀγρεύσεως ὅ ἐστι συλλήψεως μοιχῶν ἐκτινόμενα. Λίσσετο αἰεί, ἱκέτευε διὰ λοιπὸν ἐπέμενον. ὃ δὴ καὶ λιπαρεῖν λέγεται, ἀντὶ τοῦ λίαν ἐπιμένειν. Αἴτημα τὰ ἐκ τούτου ὅ ἐστι καθήκοντα καὶ δίκαια. Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι, ἀντὶ τοῦ τῶν κακῶν, καὶ αἱ ἐγγύαι κακαὶ ὡς τι ἐγγυᾶσθαι. ὡς οὐ δέον ὂν οὐδὲ νῦν ἐγγύας δοθῆναι ὑπὲρ τοῦ φαυλοτάτου Ἄρεος, ἐπὶ δειλαίου γὰρ καὶ φαῦλον τὸ δειλὸς ἐνταῦθα κεῖται. ἕτεροι δέ φασιν ὅτι δειλαὶ αἱ ἐγγύαι εἰσὶ τουτέστι δυστυχεῖς, καὶ δειλῶν ἀνδρῶν τὸ ἐγγυᾶσθαι, ὡς καθόλου μὴ δέον ἂν ἐγγυᾶσθαί τινα, κατὰ τὸ ἐν Δελφοῖς ἐπίγραμμα. ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. ὃ λύει πολλὰς τῶν κατὰ βίον κοινωνιῶν. καὶ τάχα ἐστὶν ἀπάνθρωπον εἰ μὴ δεῖ πατέρα ἐγγυητίον μὴ δὲ τῶν τινα πρὸς αἵματος ἢ φίλων. φασὶν δ' ἄλλοι, ὅτι τῶν δειλῶν καὶ εὐτελῶν, εὐτελεῖς ὀφείλουσιν εἶναι καὶ αἱ ἐγγύαι, ὡς ἂν ἔχοιεν ἄγειν τοὺς ἐγγυητὰς οἱ εὐτελεῖς, ὡς ὅμοιοι. δυνατὸν δὲ φάναι κατὰ τοὺς παλαιούς, αἱ πρὸς τοὺς δειλοὺς καὶ ἀνθρώπους ἐγγύαι, δειλαὶ καὶ αὐταὶ καὶ μάτην διωκόμεναι, ὡς μὴ δυναμένων τῶν τοιούτων ἐπιφυλάττειν ἀδικήματα δι' ἀσθένειαν. ἱστέον δὲ ὅτι ἐγγύη καθ' ἣν ἐγγυᾶ μέν φασιν ὁ διδούς, ἐγγυᾶται δὲ ὁ λαμβάνων, γίνεται παρὰ τὸ αἱ γύαι ὅ ἐστι χερσί τινος κεῖσθαι τὸ κατεγγυηθέν, κατὰ δὲ ἔχεσθαι ὑπ' ἐκείνου ἐχυρῷ ὄντι ἐν ἰσχυρῷ λόγῳ. λέγεται δέ ποτε ἐγγυᾶν, καὶ γάμῳ ἀπογραφῆ, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. Χόλος δέ μιν ἄγριος. ἤγουν ἀγριωπός. Ἀνῆναι, οὐ δεσμοῦ μόνον σημαίνει λύσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναπέμπειν δηλοῖ ποτε. οὐ μάλα δέ τινα κύνεσσι ἀνῆκε. καὶ τό, γυμνοῦν. οὐ κόλπον ἀνιεμένη. καὶ τὸ ἐνδιδόναι. αἶγας ἀνιεμένους ἤγουν ἐνδιδούσας. καὶ τὸ προϊέναι. μαργαίνειν ἀνέηκε.

Θρῄκηνδε βεβήκει, Ἄρεος τοῦ οἰκητήριον ἡ Θρᾴκη διὰ τὸ τοῦ ἔθνους ὡς πολλαχοῦ φαίνεται, φιλοπόλεμον. Ἀφροδίτη δὲ διὰ τὸ τῶν Κυπρίων ἐπαφρόδιτον, Κύπρον ἵκανεν ἐς Πάφον. Ἐπενήνοθεν, ἄλλην μέν, ἐνταῦθα σημασίαν ἔχει παρὰ τό, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. ὅμως δὲ καὶ αὐτὸ ἐπιπολάζειν ἔοικε δηλοῖ ἐλαίου ὥσπερ ἐκεῖ τὸ λάχνης. ἑρμηνεία δὲ αὐτοῦ, τὸ ἐπικεῖσθαι. ἔπεστιν. ἐπανθεῖ. ὅτι τοιοῦτον. Φιλομμειδῆ λέγει τὴν Ἀφροδίτην, διὰ τὰ ἐν τοῖς κατ' αὐτὴν μειδιάματα. καὶ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ γέλωτας. Κύπρον ἵκανεν ἐς Πάφον, τὸ κοινὸν τοιοῦτον ἴκαν-

Τὼ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν κρατεροῦ περ ἐόντος,
Αὐτίκ' ἀναΐξαντε, ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει.
Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἐς Πάφον. ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ἔνθα δέ μιν χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας.
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀκούων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι ναυσικλυτοὶ ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσε
Μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν οὔτις ἔριζεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο
Πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
Τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω. ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς
Ῥηιδίως μεθέλεσκε πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
Ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ταρφέ' ἀμειβομένω, κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
Ἑσταότες κατ' ἀγῶνα. πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
Δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἠμὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
Ἠδ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο. σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.

ναὸν εἰς τὴν τῆς κύπρου πάφον. δῆλον ὅτι. ἐπαφᾶσθαι δὲ ἡ ἀρχὴ τὸ ἀπαφίσκειν ἤγουν ἀπατᾶν κατὰ τοὺς παλαιούς, τῇ ἀφροδίτῃ ἀνάκειται ἡ πάφος οὐκ ἀπὸ τρόπου ὡς ἀπὸ τῆς παραφορᾶς. ὥσπερ καὶ ἡ κύπρος, δῆλον ὅτι ἐξ ἀφροδίτης τὸ κύειν πορεύεσθαι ὅ ἐστι περιζεῖσθαι ἢ προσύνεσθαι. ὃ καὶ ἡ κύπρος ἐμφαίνει κατὰ τὴν παραφοράν. Τέμενος, γῆ ἀποτετμημένη, ὅ ἐστιν ἀποτετμημένη τῆς πόλεως. ὃ νῦν μὲν, ἱερὸν ἤγουν τέμενος. κοινῶς μέντοι, καὶ πᾶς τόπος παρὰ τῷ κριτῇ ὃς τῶν ἄλλων ἀφώρισται. Θυώεις παρὰ τὸ θύος ἢ τὸ θύειν. ὅθεν ὁ θυοσκόοι φασίν, οἱ ἱεροσκόποι, ὅ ἐστι δὲ ἐμπύρων τὸ μέλλον σημαίνοντες. καὶ θυηχόοι, ἱερεῖς ὑπὲρ ἄλλων θύοντες, καὶ θυηλαί, αἱ δῆλον θυσιῶν φασὶ μαντεῖαι. ἃς παλαιούς τινές φασιν, ἢ ὁ ἐξ τόνως παλαιούς. Χάριτες. δαιμόνια καὶ ταῦτα, ὑπουργοῦντα ὡς εἰκὸς τῇ χρυσῇ ἀφροδίτῃ. Μουνὰξ ὀρχήσασθαι. τουτέστι μόνους. ἢ κατ' ἰδίαν ἰδίως. Οὔ τις ἔριζε τουτέστιν ἐξισοῦτο.

Πόλυβος, οἰκεῖον ὄνομα τεχνίτῃ περὶ πολλὰς δηλαδὴ βόας ἔχοντι ὅ ἐστι βύρσας. Ἀερθεὶς, ῥηιδίως μάλα βιβάσκει πάρος πρὶν οὔδας ἱκέσθαι. ἤγουν ἀναπηδήσας καὶ ἔτι μετέωρος ὤν, μεταλάμβανε. ὃ ἦν ἔθος παλαιὸν ὂν τῷ παίζειν. ὃ ἐπιχωριάζει φασὶ λακεδαιμονίοις ἀγὼν τὰ σφαιρομάχια. εἰκὸς δὲ καὶ τὴν δὴ σφαῖραν ποικίλην τὴν καλουμένην οὐρανίαν, τοιαύτην εἶναι. τοῦτο δ' ὑπερβάλλει νοεῖν ὑπερβολικῶς ῥηθὲν τὸ, ἕως καὶ εἰς τὰ νέφη ῥιπτεῖσθαι τὴν σφαῖραν. σημείωσαι δὲ ὅτι ὀρχήσεως εἶδος ἦν ὃ ἡ τοιαύτη διὰ σφαίρας παιδιά, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ οὕτω γράψας. θερμαυστρίς, ὄρχησις δῆλον ποδῶν ἐντόνως. φησὶ γοῦν κριτίας, ὅτι, ἀναπηδῶντες εἰς ὕψος, πρὸ τοῦ καταπεσεῖν ἐπὶ γῆν, τὰς ἐναλλαγὰς πολλὰς τοῖς ποσὶν ἐποίουν, ὃ δὴ θερμαυστρίζειν ἔλεγον. ὅτι δὲ ἡ ῥηθεῖσα οὐρανία, εἶδος ἦν τῆς δὴ σφαίρας παιδιᾶς, δηλοῖ ὁ γράψας ὅτι ταύτης ἡ μέν τις, ἐλέγετο οὐρανία. ἡ δὲ, ἀπόρραξις. ἡ δὲ, ἐπίσκυρος. ἡ δὲ, φαινίνδα. οὐρανία μὲν, ἡ εἰς οὐρανὸν τῆς σφαίρας ἀναβολή. ἣν ὁ ποιητὴς ἐμφαίνειν δοκεῖ ἐν τῷ, οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο πορφυρέην καὶ ἑξῆς ὡς προγέγραπται. ἀπόρραξις δὲ, ὅτ' ἂν τὴν σφαῖραν μὴ πρὸς ὕψος ἀλλὰ πρὸς ἔδαφος σκληρῶς φασὶν ἀράττωσιν ὥστε ἀναπηδωμένην, ἅλλεσθαι πάλιν. ἐπίσκυρος δὲ, ἣ ἐχρῶντο οἱ παίζοντες κατὰ πλῆθος, καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ ἐπίκοινος. ἡ δ' αὐτὴ, καὶ ἐφηβική. ὠνόμασται δὲ ἐπίσκυρος, ἐπειδὴ οἱ κατ' αὐτὴν σφαιρίζοντες, ἐπὶ λατύπης ἱστῶντες τὴν σκῦρον φασὶν ὡς καὶ ἀλλαχοῦ δεδήλωται, βολῇ σφαίρας ἀλλήλους ἐξεδίωκον. φαινίνδα δὲ, ὅτ' ἂν ἑτέρῳ φασὶ τὴν σφαῖραν προδεικνύντες, ἑτέρῳ αὐτὴν ἐπιπέμπουσιν. ἣν καὶ ἐτυμολογοῦντες οἱ παλαιοὶ λέγουσι γίνεσθαι αὐτὴν ἴσως ἀπὸ τοῦ φενακίζειν. οὐ πάνυ ἀκριβῶς οὕτως ἐτυμολογήσαντες, ὡς ἐκ τῶν προγραφέντων ἐν τῇ ζῆτα ἔστι γνῶναι. ὅτι δὲ τὸ σφαιρίζειν οὐκ ὀλίγα μοῖρα ἐνομίζετο φασὶ γυμνασίοις, ἔστι συμβάλλειν ὃ ἐκ τοῦ ἡροφίλου τοῦ ἰατροῦ εἰκόνος. παράκειται γάρ φασιν αὐτῷ σὺν ἑτέροις τισὶ γυμναστικοῖς ὀργάνοις, καὶ σφαῖρα. τοῦ δὲ ἀξίου λόγου καὶ τὴν σφαιριστικὴν εἶναι, πίστις καὶ ἀθηναῖοι, πολίτην ποιησάμενοι ἀλέξανδρον τὸν καρύστιον σφαιριστὴν, καὶ ἀνδριάντα ἐκείνῳ ἀναστήσαντες μέν τοι. τὴν γυμνασίαν ταύτην προτιμήσαντο. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι τελείως ἐξασκήσαντες τὰ ἀθλητικὰ ὃ πολλὰς ἐκ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων ἀπενεγκάμενοι νίκας, τὴν σφαῖραν εἰς οὐδὲν τούτων χρησίμην ἔγνων. διὸ καὶ παραιτητέαν αὐτὴν εἰρήκασι. ὅτι δὲ τῶν αὐτὴν παιζόντων τοὺς μὲν νικῶντας, βασιλεῖς ἐκάλουν ὡς ἐπὶ σημειώματι τοῦ ἔργου, τούτους δὲ τοὺς ἡττωμένους, δηλοῦσι καὶ αὐτὸ οἱ παλαιοί, παραφέροντες καὶ χρήσεις. τὴν μὲν, ἐκ τοῦ κατὰ πλάτωνα θεαιτήτου, τοιαύτην. ὁ δὲ ἁμαρτὼν, καθεδεῖται ὥσπερ φασὶν οἱ σφαιρίζοντες, ὄνος. ὃς δ' ἂν περιγένηται ἀναμάρτητος, βασιλεύσει ἡμῶν. τὴν δὲ, ἀπὸ κρατίνου. ὄνοι ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας. τοὺς γοῦν ἡττωμένους, ὄνους καθῆσθαι ἔλεγον. ὅτι δὲ οὐ μόνον σφαιρισταὶ ἀλλὰ ὃ ἕτεραι τέχναι οὐ λόγου πολλοῦ ἄξιαι ἀλλὰ βάναυσοι ἐτιμήθησαν μᾶλλον ὑπὲρ αἱ ἐν παιδείᾳ, ἱστορεῖ ὃ ἀθήναιος, λέγων ὃ ὅτι ἑστιαιεῖς καὶ ὠρεῖται, θεοδώρου τοῦ ψηφοκλέπτου, ἐν θεάτρῳ χαλκῆν εἰκόνα ἀνέθηκαν κρατοῦσαν ψῆφον. τὸ δὲ δηλοῖ ὁ ψηφοκλέπτης, εἴσεταί τις ἐν ἑτέρῳ σοφοκλέους τοῦ, κλέπτης τε αὐτοῦ ψηφοποιὸς εὑρέθη. ὅτι δὲ παιδιὰ ὀρχηστικὴ καὶ τὸ καλούμενον δῆλον τῆς σφαίρας ἁρπαστὸν, καὶ ὡς ἡ εἰρημένη φαινίνδα ἄφεσιν εἶχε καὶ φυγὴν, καὶ ὡς ἔμελλεν εὐρυθμίας τοῖς σφαιρίζουσι, καὶ ὡς διαβόητοι ἐπὶ σφαιρικῇ δημοτέλης ὁ χῖος καί τις χαιρεφάνης, ἐσφαίριζε δ' οὐκ ἀηδῶς καὶ κτησίβιος ὁ χαλκιδεὺς φιλόσοφος, ὁ ἀθήναιος λέγει. ἀλλὰ τούτων μὲν, ἅλις. Ἰδνωθεὶς, ἐν τῇ ἰλιάδι ζητητέον ὡς ῥηθὲν ἐκεῖ. εὐλύγιστον δὲ σῶμα δηλοῦται διὰ τοῦ ἰδνωθῆναι ὀπίσω. ὥσπερ κοῦφον τὸ, ὑψόσ' ἀερθεὶς, ἔστι τῶν, εἰς ὕψος ἐλαφρισθείς. κατ' ἀλλοιότερον δὲ εἰπεῖν, μετεωρισθείς. ἤτοι γενόμενος μετέωρος. ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἀέρος γίνεται. Ποτὶ χθονὶ τουτέστιν οὐκ ἀπὸ χθονὸς ὕψοσε ἀερόμενοι, ἀλλὰ περὶ γῆν πουλυβότειραν.

Ἑτοῖμα, προδιασαφούμενα τὰ πρόχειρα καὶ ἐναργῆ καὶ δῆλον τοῦτο καὶ ἀληθῆ. Ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο, δύναται μὲν καὶ ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου εἶναι, ἀνὰ ἰθὺν ἤγουν καθ' ὁρμήν. ὁμοίως δὲ, οἷς μάλιστα τὰ ποιήματα πάσας ἐπ' ἰθύν. οἱ δὲ παλαιοὶ ὡς ἓν μέρος λόγου λαμβάνοντες οἷα ἐπίρρημα φασὶν ὡς ἔγκειται ἐνταῦθα τὸ αἴω ὃ ἰθύνειν ἢ ἰθύειν, τουτέστι ὁρμᾶν. ἀνορμῶντες γοῦν ἄλλος ἄλλον. Πολυβότειραν χθόνα ὁμήρου ὑπόντος, ὁρμηθεὶς ἐνταῦθα ὁ σοφοκλῆς, παμβῶτιν ἔφη τὴν γῆν. ὅθεν πάλιν ἕτερός τις λαβὼν, πάντροφον πλειάδα ἔφη κατ' ἄλλον λόγον, τὴν δι' ὅλου ἔτους ῥέψουσαν νόσους. Ταρφέα. κυρίως μὲν ἐπὶ δασέων φυτῶν δυναμένων ζῶα κρύπτειν, ἐπεὶ καὶ τάρφος ἁπλῶς τὸ δάσος. ταρφέες μέντοι δὲ ἐστι καὶ ταρφέ' ἀμειβόμενοι, καταχρηστικῶς δηλοῦσι τὸ ἁπλῶς πυκνόν. Ἐπελήκεον, δηλοῖ μὲν τὸ ἐπεκρότουν. οἱ μέντοι [illegible]κοί, καὶ ἐπὶ φωνῆς ἀνθρωπίνης τῇ λέξει ἐχρήσαντο. οἷς ὁ κωμικὸς ἐπιπαίζων, φησί. τί δῆτα ὁ φοῖβος ἔλακε.

Κόμπος, ἦχον δηλοῖ τινα εὐχαριστικόν. ἐν δὲ Ἰλιάδι, κόμπος, ὁ ψόφος ἦχος τῶν σιαγόνων τοῦ ἀγρίου συός. ὅθεν καὶ ῥῆμα τὸ κομπεῖν, ὅτι πολλάκις εἰς κενὸν συμβάλλεται. Ταρφέ᾽ ἀμειβόμενοι, τουτέστιν οἱ δὲ ὀρχούμενοι ἀνὰ μέρος πυκνῶς. Ἐπελήκεον ἄλλοι, ἴσον δύναται τῷ, ἐπεκρότουν τοῖς λιχανοῖς δακτύλοις, ὡς ἐν τοῖς τοῦ ἀθηναίου κεῖται. Ἠπάλησαν, ἀντὶ τοῦ ἐκαυχήσω. καὶ ἔστι συγγενὲς τῷ ἀπειλῆσαι ὃ δηλοῖ τὸ εὔξασθαι. καθότι, καὶ τὸ εὔξασθαι, πολλάκις ἀντὶ τοῦ καυχήσασθαι λέγεται. Ὀρχησταὶ διαφέρονται, βολβός. ζήνων ὁ κρὴς, πάντων ἀρταξέρξῃ φίλος. καὶ θεόδωρος. καὶ χρύσιππος. καὶ πίνδαρος ὀρχηστὴν τὸν ἀπόλλωνα καλεῖ, δεικνὺς πρᾶγμα ἔνδοξον καὶ σοφὸν, τὴν ὄρχησιν. φησὶ γάρ. ὀρχηστ᾽ ἀγλαΐας ἀνάσσων εὐρυφαρέτρ᾽ ἄπολλον. καὶ Ὅμηρος δὲ ἢ τῶν τις ὁμηριδῶν ἐν ὕμνῳ ἀπόλλωνος, φησίν. ἀπόλλων φόρμιγγ᾽ ἐν χείρεσσιν ἔχων χαρίεν κιθάριζε καλὰ καὶ ὕψι βιβάς. καί τις ἕτερος, τὸν δία ὀρχούμενον παράγει. λέγων, μέσσοισι δ᾽ ὠρχεῖτο πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. ὁ δὲ ταῦτα παραδιδοὺς ἀθήναιος, ἱστορεῖ καὶ ὅτι τὸ ὀρχεῖσθαι, σιμαλίζειν τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο, οἷα δὴ ἐν λάδῃ ὡς εἰκὸς ἐπιχωριάζειν τοῖς ἐν σικελίᾳ. καὶ ὅτι ὀρχήσεις διάφοροι ἐθνικαί. δι᾽. λακωνικαί. τροιζηνιακαί. ἐπιζεφύριοι. κρητικαί. ἰωνικαί. μαντινικαὶ προκρινόμεναι διὰ τὴν τῶν χειρῶν κίνησιν.

Τάλαντον, ζυγός τε ὃν σταθμὸν τῷ καλοῦμεν, καὶ σταθμὸς χρυσίου σύμμετρος οὐχ ὡς ἡμεῖς τὴν ἑξήκοντα μνῶν. Ῥῆμα δ᾽ ἐστὶ τὸ σκέπασμα. Δάσαι, τουτέστιν ἐδίδαξεν. ὥς που καὶ ἐν Ἰλιάδι ἀρτεμις δίδαξε τινα κυνηγετῶν. δύναται καὶ εἰς προοιμίαν κεῖσθαι ὁ τῆς ὀδυσσείας δεσμὸς, ἐπὶ τῶν σφραγιζομένων ἀσφαλῶς. παλαιὸν δέ φασιν ἔθος ἦν, κατασφαλίζεσθαι δεσμοῖς. οὐ κλεὶς γὰρ, νεωτέρων. ὁ λακώνων εὕρημα. καὶ ἔστιν ἀσφαλέστερον δεσμοῦ ποικίλου, τοῦ κλειδίον. καὶ μάλιστα τὸ κατακλεῖσαι τον. ὃ μισοῦσιν αἱ περὶ τῶν κομμῶν δεσποινολόχοι γυναῖκες. Ἐνεῖκαι καὶ τὸ ἐνέγκατε, δίχα μὲν προθέσεως, ἐπὶ τοῦ φέρειν καὶ κομίζειν λέγεται. μετὰ δὲ προθέσεων, γίνονταί τινες ἐν τούτοις διαφοραί. διὸ συνενεγκεῖν μὲν λέγεται, τὸ λυσιτελεῖν. συνδιενεγκεῖν δὲ, τὸ συνδιαβαστάσαι φορτίον ἢ καὶ φροντίδα τινά. διενεγκεῖν δὲ, τὸ διαφέρειν. περιενεγκεῖν δὲ, τὸ κύκλῳ ἀγαγεῖν. μετενεγκεῖν δὲ, τὸ μετακομίσαι, παρενεγκεῖν δὲ, τὸ παραγαγεῖν, τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἐπαγαγεῖν, ὑπενεγκεῖν δὲ, τὸ ὑπομεῖναι. ὑπερενεγκεῖν δὲ, τὸ ὑπερτερῆσαι ἢ ὑπέρθεν φέρεσθαι. εἰσενεγκεῖν δὲ, τὸ ἔσω ἀγαγεῖν. τὸ ἀνάπαλιν τὸ ἐξενεγκεῖν, τὸ μέντοι ἀνενεγκεῖν, ἔχει πλείω τινὰ διαφορὰν. ὅτι μὲν τὸ ἀνενεγκεῖν λέγεται καὶ τὸ ἀναγαγεῖν τι καὶ τὸ ἀναβιῶσαι, δηλοῖ τὸ, εἰς τὸ κοινὸν ἀνενέγκαντο, ἤγουν ἀνέβησαν. ὅτι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνίσταθαι κεῖται κατὰ παυσανίαν, δηλοῖ θρόμενος τις, εἰπών. ἄφωνος ἐγένετο ἔπειτα μέντοι πάλιν ἀνήνεγκε. καὶ ἠρόδοτος. ἐκπλαγεὶς δὲ τέθνηκε, ἐπὶ χρό

Ὣς φάτο. γήθησεν δ᾽ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα.
Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
Ὁ ξεῖνος μοι μάλα δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
Ἀλλ᾽ ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήιον ὡς ἐπιεικές.
Δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
Ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ᾽ ἐγὼ αὐτός.
Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
Καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.
Αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ᾽ ἐνὶ χερσὶ
Ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι
Καὶ δώρῳ, ἐπεὶ οὔ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδ᾽ ἐκέλευον.
Δῶρα δ᾽ ἄρ᾽ οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν.
Τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι ὡς σὺ κελεύεις.
Δώσω οἱ τόδ᾽ ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
Ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
Ἀμφιδεδίνηται. πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε, ἔπος δ᾽ εἴπερ τι βέβακται
Δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
Σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ᾽ ἰδέειν καὶ πατρίδ᾽ ἱκέσθαι
Δοῖεν, ἐπεὶ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
Μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
Τούτου, ὃ δή μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα. καὶ ἀμφ᾽ ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
Δύσετό τ᾽ ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν.
Καὶ τά γ᾽ ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί.
Δεξάμενοι δ᾽ ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Μητρὶ παρ᾽ αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
Τοῖσιν δ᾽ ἡγεμόνευ᾽ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
Ἐλθόντες δ᾽ ἵζοντο ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
Δή ῥα τότ᾽ Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο.

νον ἄφθογγος ἦν. μόγις δέ τι χθόνι χεύεις, εἶπε καὶ πάλιν. αἰσχυνόμενον τε ἀνάσσοντα ἐκ πολλοῦ ὄν-
χίας. κατὰ ταυτὸν δὲ, μεταγόμενος δ' αἰσχύνῃ τὸ φωνεῖν τι. οἱονεὶ αἰτιῶνται καὶ αἰτιῶνται. λέγεται δέ τις καὶ ἐκ
νόσου αἰσχυνθεὶς, ὃ ἀσχημονεῖν λέγεται. Χηλὸς ἡ λάρναξ λέγεται κατὰ πολυωνυμίαν καὶ κιβωτὸς, οἱ δὲ πα-
λαιοί, φασὶ καὶ ζύγαστρον, ἡ κιβωτός. ἢ ξυγοῦσα, ἡ συναρμόσουσα. ἡ κεῖται ἡ τοῦ ζυγάστρου λέξις, καὶ παρὰ Λυ-
κόφρονι. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι ξυλίνη σορὸς τὸ ζύγαστρον, παρὰ τὸ ξυγοῦσθαι. Ἐσθῆτα ἑνικῶς καὶ νῦν, τὰ περι-
καλλὰ περιβλήματα λέγει τὰ ἐκ τῶν βασιλέων δηλαδή. Δηλήσηται, εὐφήμως εἶπεν ἐπὶ κλοπῆς. Ἐπιτυ-
τύξιν πῶμα, τὸ συναρμόττειν. καὶ ἔστιν ἀρηρότα πώματος τὸ συναρμό-σαι. τὸ πῶμα, καὶ ἐπίθημα λέγεται.

Δεῦρο γύναι φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ' ἥ τις ἀρίστη.
Ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
10 Ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα
Δῶρα τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
Δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
Καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω
Χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα,
Σπένδῃ ἐν μεγάρῳ Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
Ὣς ἔφατ'. Ἀρήτη δὲ μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
Αἱ δὲ, λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ.
20 Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν. ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε. θέρμετο δ' ὕδωρ.
Τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
Ἐξέφερεν θαλάμοιο. τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
Ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
Ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν. καλόν τε χιτῶνα.
Καί μιν φωνήσασ', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα. θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
Μή τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ' ἂν αὖτε
Εὕδῃσθα γλυκὺν ὕπνον ἰὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ.
30 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα. θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
Ποικίλον. ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
Θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
Ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο.
Τόφρα δέ οἱ κομιδή γε θεῷ ὣς ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
40 Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς, ἄνδρας μετὰ οἰνοποτῆρας
Ἤϊε. Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο.
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα.
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Χαῖρε ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
Μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ναυσικάα θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
50 Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοώμην
Αἰεὶ ἤματα πάντα. σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο κούρη.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.

Παρ' αἰδοίῃ ἐθεῖσε δ' ἐστὶ παρθένος τε. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παραθήκη συντίθεται μεθ' Ὅμηρον. Μεμνημένος ἤματα πάντα, τὸ τέλος ἐμφαίνει τῶν εὐεργετῶν, ὅπως ἔστιν ἡ δωρεὰ καὶ ὕστερον μνήμη. διὰ μακροῦ δὲ καὶ οὕτως ἡ χάρις κατὰ τὴν τραγικόν. Ὁ δή μοι δέδωκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσι. τοῦτο δὲ πρὸς ἀπρόπτωτον ἐῤῥέθη. μὴ καὶ ἐπὶ κακῷ ἡ τοῦ ξίφους δόσις ἀποβαίη δυστυχῶς. εὔχεται δὲ Ὀδυσσεὺς μὴ δεηθῆναί ποτε τοῦ ξίφους τούτου, ἀλλ' ἀπόθετον φυλάξειν αὐτό. ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ξίφους οὐ μόνον διαξιφίζεσθαι τὸ πολεμεῖν ὡς παρὰ τῷ κωμικῷ, ὅτι μάχαις διεξιφίσω, ἀλλὰ καὶ ξιφίζειν τὸ χειροτονεῖν, παραπλήσιον φασὶ ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιοῦντα. καὶ ξιφισμὸς, σχῆμα φασὶ ἐμμελείας.

Ἀρέσκεσθαι, τὸ φιλικῶς θεραπεῦσαι ἤγουν φιλοφρονήσασθαι. ὅθεν καὶ ἐρίηρες οἱ πρὸς φιλίαν ἡρμοσμένοι ἑταῖροι. καὶ ἀρθμὸς ἡ φιλία.

Ἀμφιδεδίνηται, ἀντὶ τοῦ, κύκλῳ περιθεῖ. οὐ μέντοι πτόρευται κατὰ τὴν κυρίως δῖνον. οὐ γάρ ἐστιν ἐσφαιρῶσθαι ξίφους θήκην κυλινδροειδῶς.

Βέβακται, οὐχ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ εἴρηται, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ πεφλυάρηται. ἀπὸ τοῦ βάζω, ἐξ οὗ καὶ ὁ παρὰ Λυκόφρονι βάβαξ γίνεται.

Χαλκὸς ἰαίνεται, ἀντὶ τοῦ θερμαίνεται. καὶ χαλκοῦ ἰαινομένου, θέρμεται τὸ ὕδωρ. Τρίπους, καὶ πελὼρ, παρά τε Λυκόφρονι καὶ ἄλλοις λέγεται ὡς οἱονεὶ βέβηκεν ὃ ἐστι τρεῖς βάσεις ἔχων.

Πῦρ κήλεον, τὸ καυστικὸν καὶ ἀπὸ βολῆς τοῦ ι, κήλεον. Ξύλα ὑποδαίειν, τὸ ὑποκάτω τοῦ τρίποδος αἴθειν. ἐκ δὲ τῆς ἐννοίας ταύτης, ξύλα δαναὰ καὶ κάγκανα, τὰ εἰς τὸ δαίεσθαι καὶ καίεσθαι ἐπιτήδεια.

Γάστρη τρίποδος, ὁ πυθμήν.

Ὕμνον ἀοιδῆς, περιφραστικῶς τὴν ᾠδὴν λέγει. Αὐτόδιον οἱ μὲν, αὐτόδιον φασὶν ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα, ἐξ αὐτῆς ὁδοῦ, οὐκ ἀλλαχοῦ που χωρισθέντα. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, αὐτοδίως ἦγον αὐτίκα μετὰ τὸ δῆσαι τὴν κιβωτόν. Ἠδία καὶ μάλιστα τοῖς ἐκ καμάτου τὰ θερμὰ λουτρά, καθὰ δηλοῖ καὶ τὰ ἡράκλεια λουτρά, θερμὰ ὄντα κατὰ τὸν κωμικόν. οἷς ὁ πολύτλας ἡρακλῆς ἔχαιρε. Κομιζόμενος, ἀντὶ τοῦ κομιδῆς ἐπιτυχὼν ἐπιμελείας. Θαμίζειν τὸ ἁπλῶς ἔργῳ τινὶ συχνάκις παρεῖναι. διδασκάλοις τι γοῦν θαμίζεις. καὶ θερμοῖς λουτροῖς. καὶ ναί. καὶ ἑτέροις ἔργοις οἷς χαίρει. Τοὺς συμποσιαστὰς ἄνδρας οἰνοποτῆρας λέγει. Ζωάγρια ὀφέλλεις, ἀεὶ θ' οὕσει δηλαδὴ ζωὴν ἀγείραι τουτέστιν ἀθροῖσαι πεποίηκα.

Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον κερόωντό τε οἶνον.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον. εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσῳ δαιτυμόνων πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Νῶτα ἀπὸ προταμών, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο
Ἀργιόδοντος ὑός. θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή.
Κῆρυξ, τῆ δὴ τοῦτο πόρε κρέας ὄφρα φάγῃσι
Δημοδόκῳ. καί μιν προσπτύξομαι ἀχνύμενός περ.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφέας
Οἴμας μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
Ὣς ἄρ' ἔφη. κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Ἥρῳ δημοδόκῳ. ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε δημόδοκον προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Ἢ σέ γε μοῦσ' ἐδίδαξε διὸς παῖς, ἢ σέ γ' ἀπόλλων.
Λίην γὰρ κατὰ κόσμον ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
Ὅσσ' ἔρξαντ' ἔπαθόν τε, καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν ἀχαιοί,
Ὥς τέ που αὐτὸς παρεών, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
Δουρατέου, τὸν ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν ἀθήνῃ,
Ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε δῖος ὀδυσσεύς,
Ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἳ ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
Αἴ κεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
Ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.

Νῶτα ὀδυσσεὺς ἀπὸ προταμών, τοῦ αὐτοῦ δηλαδὴ παρατεθειμένου βασιλικώτερον, καθὰ καὶ ὁ μέγας αἴας νώτοισί τε διηνεκέεσσι γεραίρεται, ὅτι δὲ οὐ νῶτα μόνον ἀλλὰ καὶ μηρὰ ἦν περιασπούδαστα, δηλοῖ φασι ποσειδώνιος, γράψας δὲ ἐν τοῖς μυελισμοῖς, τὸ μηρίον ὁ κράτιστος ἐλάμβανεν. εἰ δέ τις ὕστερον ἀξιοῦ ἑαυτὸν, συνίστατο μονομαχήσοντες ἄχρι θανάτου. ἦν δέ φασι παλαιὸν ἔθος, ἕκαστον ἀπὸ τῆς αὐτοῦ μοίρας δωρεῖσθαι οἷς ἐβούλετο. δοκεῖ δὲ τὸ τοιοῦτον ὁμηρικὸν χωρίον, ἀφορμὴ γενέσθαι τοῦ εἰπεῖν ὡς χρὴ καί τι δῶρον λαμβάνειν τὸν μουσικὸν ἢ καλῶς ἀκούειν ἐφ' οἷς ᾄδουσι, διὸ κιθαρῳδός τις ἐν ῥόδῳ ἐπιδεικνύμενος, ἐπεὶ οὐδεὶς ἐπεσημήνατο, ἀπῆλθε τοῦ θεάτρου, εἰπών, ὅπου δὲ ἀδάπανον οὐ ποιεῖτε, πῶς ἐλπίζω παρ' ὑμῶν ἔρανον λήψεσθαι. Ἀλοιφὴ ἡ πιμελή, ἐκ τοῦ μετὰ σφαγὴν τέλους λέγεται. τότε γὰρ αὐτῇ χρώμεθα εἰς ἄλειπτον. Θαλερὴ δὲ ἦν αὕτη, ὡς τῶν ἐχόντων αὐτὴν ζώων, τοιούτων ὄντων. τὰ γὰρ ἀλιπῆ ἔργα, φθινάσιν ἔοικε. θαλερὴ τοίνυν, ἢ ἐνδεικτικὴ τοῦ θάλλειν τὸ ζῶον. ἢ καὶ ἡ μονιμωτέρα τῶν κρεάτων. Τῆ ἀντὶ τοῦ λάβε, ἀπὸ θέματος γίνεται τοῦ τῶ, ἀῤῥήτου ὄντος. ὅθεν καὶ ἡ τήθη γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς λέγουσα τοῖς βρέφεσι τῆ, θῆ. τουτέστι λάβε θήλασον. Προσπτύξομαι, ἀντὶ τοῦ, ἁπλῶς φιλοφρονήσομαι εἴρηται. ἢ ἀντὶ τοῦ, φιλοτιμήσομαι. Τὴν δὲ αἰδῶ εὐφυῶς τις ἐτυμολογήσας, ἔφη ὅτι αἰδὼς ἡ μὲν καλή, παρὰ τὸ ἀεὶ τὸ δέον ἔχειν. ἡ δὲ κακή, παρὰ τὸ ἀεὶ δείας αἰτία εἶναι. καθ' ὃ καὶ εἴρηται τό, αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ. Οἴμας καὶ νῦν, τὰς ᾠδὰς λέγει. Ἡ μοῦσ' ἐδίδαξεν ἢ ἀπόλλων, οὐ διὰ μόνην ποιητικὴν ἄλλως σοφίαν ἐῤῥέθη, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ κατ' ἀπόλλωνα μαντικόν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ποιηταί, ὅτε καὶ τοῖς μέλλουσι μαντικῶς ἐπιβάλλουσι. καὶ οἴκοθεν εἰδότες, ᾄδουσι, θεόθεν μαθόντες. ὡς δηλοῖ καὶ τό, ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ, ἤρχετο. ἤγουν ὑπὸ θεοῦ κινηθείς. θυμόσοφος γὰρ καὶ αὐτοδίδακτος, ἢ θεόσοφος κατὰ τοὺς τοιούτους καὶ ὁ δημόδοκος πλάττεται. Κατὰ κόσμον, τὸ εὔτακτον καὶ εὐμέθοδον τῆς ἱστορίας λέγει. οὐ γὰρ ἄνω κάτω τὰ πράγματα φύρει ἀλλὰ κοσμεῖ τὴν γραφήν, ὁ κατὰ τέχνην ἢ ἀείδων ἢ γράφων ἢ καὶ λέγων. Οἶτον, οὐ θάνατον ἀλλὰ κακοπαθείας ἐνταῦθα λέγει. Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι ἢ ἄλλον κόσμον ἄεισον. προοιμιωδῶς λέγεται ἐπὶ τῶν ἐξαλλαττόντων τὰ διηγήματα. Δουράτεον ἵππον, τὸν ξύλινον λέγει, τὸ κοινότερον δούρειον. Θέσπιν ἀοιδήν. ἣν δηλαδὴ ἐκ θεοῦ τις ἔπει ὅ ἐστι λαλεῖ. ἤ, ἣν θεὸς ὀπάζει. Φαῖνε δ' ἀοιδήν, ἀντὶ τοῦ, ἐξ ἐνδιαθέτου καὶ κρυπτοῦ, εἰς προφορὰν ἐξέφαινε. ἢ καὶ ἄλλως. ἔφαινεν ἀοιδήν, ἀντὶ τοῦ σαφῶς ᾖδεν, ἀπὸ τοῦ φαίνω τὸ λάμπω. φῶς γὰρ λόγου ἡ σαφήνεια.

Πῦρ βαλόντες, ἀντὶ τοῦ, πῦρ θέντες ἢ ῥίψαντες. ταῦτα δέ, ἀντὶ τοῦ ἐμπρήσαντες.

Ὣς φάθ'. ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ, ἤρχετο. φαῖνε δ' ἀοιδήν.
Ἔνθεν ἑλών, ὡς οἱ μὲν ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν
Βάντες ἀπέπλειον πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες
Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' ὀδυσῆα
Ἥατ' ἐνὶ τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ.
Αὐτοὶ γάρ μιν τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
Ὣς ὁ μὲν ἑστήκει. τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
10 Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν. τρίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή.
Ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ,
Ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
Ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι.
Τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν.
Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
Δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἤειδεν δ' ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες ἀχαιῶν
Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
20 Ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν.
Αὐτὰρ ὀδυσσῆα προτὶ δώματα δηϊφόβοιο
Βήμεναι ἠΰτ' ἄρηα σὺν ἀντιθέῳ μενελάῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα.
Νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον ἀθήνην.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Τήκετο. δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
Ὅς τε ἑῆς προπάροιθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
Ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ.
30 Ἡ μέν, τὸν θνῄσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει, οἱ δέ τ' ὄπισθεν
Κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους,
Εἴρερον εἰσανάγουσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν,
Τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί,
Ὣς ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων.
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
Αἶψα δὲ φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα.
40 Κέκλυτε φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν,
Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
Ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὤρορε θεῖος ἀοιδός,
Ἐκ τοῦ δ' οὔπω παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο
Ὁ ξεῖνος. μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
Ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες
Ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται.
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
50 Ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
Ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεσσι.
Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
Ὅττι κέ σ' εἴρωμαι. φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.

Ἀγορὰν τρώων λέγει, τὴν ἐντὸς τοῦ ἰλίου ἄθροισιν τῶν πολιτῶν. Ἐρύσαντο, ἀντὶ τοῦ διὰ μηχανῆς εἵλκυσαν. ὅθεν καὶ ῥυτοὶ λίθοι οἱ μὴ φορητοὶ ἀλλὰ ἑλκυστοί. Ἀκριτόμυθος, ὁ ἄκριτα μυθούμενος ἤτοι ἀγορεύων.

Ἀμφ' αὐτόν, ἀντὶ τοῦ, κύκλωθεν τοῦ ἵππου. Ἄγαλμα, τὸ ἥδυσμα καὶ ἀγαλλίαμα. καὶ ὡς ὁ ποιητὴς ἐπάγει, θελκτήριον. μνηστέον δ' ἐνταῦθα καὶ τοῦ φαμένου τὰ ἄστρα, ἀγάλματα νυκτός. Θελκτήριον ἐκστατικὸν τῶν θεωμένων διὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ θαῦμα. οὐ γὰρ ἁπλῶς οὕτω θελκτήριον οὐδ' ἐνταῦθα τὸ εὐφραῖνον, ἀλλὰ τὸ μετά τινος θαύματος καὶ ἐκπλήξεως. Πόλις ἀμφικαλύψαι, ἀντὶ τοῦ, ἐντὸς περιέξει. Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, ταυτὸν μέν ἐστι τῷ, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες. Κεραΐζειν, κυρίως μὲν ἐπὶ φθορᾶς τῆς ἐκ τῶν ζώων κερασφόρων λέγεται ἢ ἄλλως δὲ ἐπὶ πολιορκίας καὶ λείας πολεμικῆς. Τήκετο, κυρίως ἐπὶ χιόνος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ κηροῦ καὶ πίονος ἢ τοιούτων. Ἀμφιπεσοῦσα, καιριώτατα ἐρρέθη ἐπὶ νεκροῦ. τὸ δὲ ἀμφιβαλεῖν, ἐπὶ ζῶσι λέγεται. Ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ, ἀντὶ τοῦ ἀπωθῶν τὴν κακὴν ἡμέραν. ὅτι μέντοι αὐτὸ κεῖται μόνον τὸ ἀμύνειν, ἐλλειπτικῶς ἔχει τότε, καὶ κεῖται ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν.

Χυμένη, ὑγρότητα ὅ ἐστι τρυφερότητα σώματος δηλοῖ. ἢ τὸ ἀστεῖον δρόμον κατὰ τὸ, ἱππόθεν ἐκχύμενοι. Κόπτοντες, ἀντὶ τοῦ πλήττοντες. τὸ μέντοι κατακόπτειν, ἐπὶ σφαγῆς. ὡς σὺν ἄλλοις ἢ ὁ κωμικὸς δηλοῖ ἐν τῷ, κατακόπτιζε αὐτοί. Εἴρερος κατὰ τοὺς παλαιούς, αἰχμαλωσία. δουλεία παρὰ τὸ ἐρᾶν εἴρειν. οἱ γὰρ ἐν δουλείᾳ, καὶ τὸ λέγειν στέρονται μὴ παρρησιαζόμενοι.

Ἀμφιβέβηκεν ὅμοιον τῷ ἀμφικάλυψον, ὡς ἀπὸ ξίφους ἢ δικτύου μετενεχθέν. οὐκ ἔστι γοῦν ἐνταῦθα νοῆσαι τὸ ἀμφιβεβηκέναι, ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖν. Ὀϊζυρὸς γόος, ὁ αὐτός ἐστι τῷ δακρυόεντι γόῳ. Εἴρωμαι ὅ ἐστιν ἐρωτήσω.

Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμος, μονονουχί φησιν ὡς εἰ καὶ πάντα τις ἀπεφοίτησε μὴ ἔχειν, ἢ καὶ πένεσθαι πάντων ἐρεῖ τῶν κατὰ βίον, ἀλλ' ἔτι οὐκ ἂν εἴποι μὴ δὲ ὄνομα κύριον ἔχειν ὃ ἐκ γενετῆς αὐτῷ τίθεται. τοῦτο γὰρ δηλοῖ ἐνταῦθα ὁ ἀνώνυμος. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄνομα ὅ ἐστι κλῆσιν. οἱ δὲ παλαιοί, ἔθνος λιβυκὸν ἑσπέριον ἱστοροῦσι τοὺς ἄτλαντας. ἐν ᾧ οὐδεὶς τῶν ἐκεῖ, κυρίῳ ἐκληρονόμει ὀνόματος. καὶ εὕρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς τῶν ἐθνικῶν. Οἱ κατὰ ἄστυ τουτέστιν οἱ πολῖται, καὶ οἱ περιναιετάουσι τουτέστιν οἱ πέριξ οἰκοῦντες ἐγχώριοι οἱ τοῦ ἔθνους δηλαδή. Ἀπήμονες εἰμὲν ἤγουν ἐσμέν. Γαῖάν τε δῆμόν τε πόλιν τε, γαῖαν μέν, τὴν χώραν λέγει. πόλιν δέ, τὴν πατρίδα. δῆμον δὲ ὡς εἰκός, μέρος ἢ τῆς πατρίδος εἴ τι ἔχει τμῆμα ὀνομαστόν, κατὰ τὰς παρὰ πολλοῖς γειτωνίας. ἢ τὰς κωμητικὰς τόρμας, ἢ καὶ κατὰ τοὺς ἀττικοὺς δήμους. οὕτω γὰρ δημοσθένης ἕλλην ὢν κατὰ γαῖαν, ἀθηναῖος δὲ κατὰ πόλιν, παιανιεὺς ἦν ἐκ τῶν δήμων. τούτῳ δέ τινι λόγῳ καὶ μέρος τι τῆς ἰθάκης, δῆμος ἐλέγετο. εἴποι ἂν δέ τις ἁπλούστερον, δῆμον τοὺς πολίτας λέγει ἄν. ἐπεὶ καὶ προεῖχε γαῖαν μέν, πόλιν. πόλις δέ, δῆμον. Οὔτ' ἀπολέσθαι, διαφορὰν ἔχει πρὸς τὸ μὴ πημανθῆναι. τοῦτο μὲν γάρ, οὐ παντελῆ δηλοῖ φθοράν. τὸ δὲ ἀπολέσθαι, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἐλθεῖν. Ἀνιοῦσαν τὴν ἐπανερχομένην λέγει. Ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ, οὐ στεναγμὸν δηλοῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς λύπην βαθεῖαν ἐνδιάθετον. Τῶν δ' οὓς λυπούμεθα, οἱ μὲν πηοί εἰσι τουτέστιν ἀγχιστεῖς καὶ κλητοὶ συγγενεῖς παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι. ὧν κήδιστοι, γαμβρὸς καὶ πενθερός. οἱ δέ, φύσει συγγενεῖς. καὶ τούτων οἱ μέν, αἷμα ὡς οἱ παῖδες. οἱ δέ, ἁπλῶς γένος ὡς ἀδελφοί τινες καὶ οὐδέτερον τούτοιν, τουτέστιν ἀδελφοὶ αὐτανέψιοι. ἀνεψιοί. εἰσὶ δὲ ἔτι πηοὶ ὅτε συγγενεῖς, ἀλλ' ἑταῖροι. καὶ ὅρα ὅτι φανερῶς ἐνταῦθα πηὸν ἔφη, τὸν ἐπίκτητον συγγενῆ, ὁποῖος καὶ ὁ πενθερὸς καὶ ὁ γαμβρός. οἳ ἐσθλοὶ ἐόντες, κήδιστοι αὖ εἰσι μετὰ τὸ αἷμα καὶ τὸ γένος, ὡς τοῦ αἵματος καὶ τοῦ γένους, προτιμοτέρων μᾶλλον ὄντων. ἐκ δὲ τοῦ κήδεσθαι, οὐ μόνον κήδιστοι, ἀλλὰ καὶ κηδεσταὶ οἱ τοιοῦτοι πηοὶ λέγονται.

Εἴπ' ὄνομ' ὅττι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε,
Ἄλλοι θ' οἳ κατὰ ἄστυ καὶ οἳ περιναιετάουσι.
Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται, 10
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες.
Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν δῆμόν τε πόλιν τε,
Ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
Οὐ γὰρ φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
Οὐδέ τι πηδάλι' ἐστί, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν,
Ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
Ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι, οὐδέ ποτέ σφιν
Οὔτέ τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι. 20
Ἀλλὰ τάδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
Φῆ ποτε φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων. τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
Ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας 30
Ἀνθρώπων αὐτούς τε, πόλιάς τ' εὖ ναιεταώσας.
Ἠμὲν ὅσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι.
Οἵ τε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Εἰπὲ δ' ὅτι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
Ἀργείων δαναῶν ἠδ' ἰλίου οἶτον ἀκούων.
Τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
Ἀνθρώποισιν ἅπασι, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
Ἤ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπώλετο ἰλιόθι πρὸ,
Ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς ἢ πενθερός, οἵ τε μάλιστα
Κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἷμά τε καὶ γένος ἀνδρῶν. 40
Ἤ πού τις καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
Ἐσθλός, ἐπεὶ οὐ μέν τοι κασιγνήτοιο χερείων
Γίνεται, ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι· ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Ἀρχὴ τῶν Ὀδυσσέως διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶν πεπολεμηκέναι τοῖς κίκοσι. καὶ πρὸς τοὺς λωτοφάγους παραγενέσθαι. καὶ πρὸς τὸν κύκλωπα πολύφημον πεδηθῆναι. καὶ τοῦτον, φαγόντα ἐξ αὐτῶν ἑταίρους, ἐκτυφλῶσαι.

10

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ι· ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ὅτι γνωριστικὴ τῆς ἰῶτα ῥαψῳδίας ταύτης ἐπιγραφὴ, τό. τὰ πρὸς κίκονας καὶ λωτοφάγους καὶ κύκλωπας. Ἀλκινόου φθάσαντος εἰπεῖν ὡς αἰεὶ δαῖς ἡμῖν φίλη, ὀδυσσεὺς κολακεύων κατὰ ... καὶ περισχὼν μυθολογεῖν ἐφ' οἷς ἀθλεῖν ἔμελλε, τοῖς τε δ' ἄλλοις τοῦ βασιλέως λόγοις παραπαίσας συνέδραμε, καὶ τὴν γενικὴν λέξιν τῆς δαιτὸς, εἰς σῖτον καὶ κρέα καὶ μέθυ διέλυσε. τάχα που δοκῶν ἢ αὐτὸς ἐπαινεῖν ἀλκινόου, οἴνῳ πνεύμονα τέγγε. καὶ ἀντιφάσκει ἀπορίαν, τί δὲ ζῆν εἰπέ μοι τί ἐστιν; ἣ λύσις, τὸ πίνειν φημ' ἐγώ. καὶ παρῳδίας ἐκείνης ἐκ τῆς τοῦ σοφοκλέους. δρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα δένδρων ἀεὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν βρέχεται, μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίνεται. τὰ δ' ἀντείνοντ' αὐτοῖς δίψαν τινὰ ἢ ξηρασίαν ἔχοντ', αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται, ὃ δὴ μεθύσῳ ἀνδρὶ ἐπιπρέπει. ἐζευγμένως φαιακικῶς, οἴνῳ αἰεὶ ὑποβρέχεσθαι. ἰστέον δὲ ὅτι ..., ὅτ' εὐφροσύνη ἔχει κατὰ δῆμον ἅπαντα, μετεγράφων ἐράζοθεν τινες. οὕτω λέγεται γράψαι. ὅτ' εὐφροσύνη μὲν ἔχει κακότητος ἁπάσης, κακότητα λέγων τὴν ἀφροσύνην, ἵν' ὁ ὀδυσσεὺς ἐρασθῇ φαίακας, ἀδύνατον γάρ φησι μὴ φρονίμους εἶναι αὐτοὺς, οἳ κατ' Ὅμηρον μάλα φίλοι εἰσὶ θεοῖς. Ἥμενοι ἑξείης, εὐταξίαν ὀφείλεσθαι τοῖς συμποσίοις δηλοῖ. δηλοῦ καὶ ὁ

30

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
Ἥμενοι ἑξείης. παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
Σίτου καὶ κρειῶν. μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.
Τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
Εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
Τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω,
Κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες;
Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς

40

50

ηὐτρεπιζομένη ἐπονοῦ θεσμοῖ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Πᾶσι δόλοισιν, ἄλλ᾽ ἂν μὲν ὅτι συνακτέον, ὅτι καὶ μᾶλλον ἄλλως, πᾶσιν ἀνθρώποισι μέλω ἐν δόλοις, ἤγουν ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμὶ ὡς δόλοις ἐμπρέπων στρατηγικοῖς οἵπερ εἰς ὕλην τῇ φρονήσει καταβάλλονται. Εὐδείελος, κατὰ κοινὸν ἐπίθετον ἐστι· δείελος ἤγουν εὐπαιδευόμενος καὶ εὐόρατος, ἀπὸ τοῦ δῆλον ἐξ οὗ κατὰ διάλυσιν δέελον. ὡς τὸ, δέελον δ᾽ ἐπὶ σῆμα ἔθηκε. καὶ κατὰ σύνθεσιν, εὐδείελον. καὶ ἐπιθετικῶς τὴν εὐδείελον τὸ εὐπαιδευόμενον καὶ εὐκατάληπτον.

διὸ καὶ νῆσον λευκήν φησιν ὁ Λυκόφρων λέγει. ἐπεὶ ὁ μὲν ἄπειρος τόπος, οὐκ εὐδείελος. ὁ δὲ λευκότατος, πάντως καὶ εὐδείελος δὴ τὸ εὐπερίοπτον. ὅθεν καὶ λόφος εὐδείελος παρὰ τοῦ δέρω. ἔστι καὶ οἱ λόφοι καθὰ καὶ πᾶσα νῆσος, δὴ ἑλοφώδης, εὐδηλοῖ τὸ εὐπρέπεια. καὶ ἄλλως δὲ ἰδίως ἡ Ἰθάκη εὐδείελος, ὡς οὐ τὰ ἄλλα ἔχουσα, ὅ ἐστιν εὐόρατος. καὶ οἱονεὶ εὐήλιος. ἢ καὶ ἡ οὐ πρὸς δείλην κειμένη, ὅ ἐστι πρὸς δύσιν καὶ ζόφον.

Νήριτον κρήτης τί ἐν τῷ περὶ λιμένων νήσων γράφει. καὶ Φιλόξενος δὲ ὁμοίως. ὃς καὶ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ Νηρίτου οἰκισθεῖσαν εἰρῆσθαι φησίν.

Εἰνοσίφυλλον κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ κινησίφυλλον παρὰ τὸ ἐνόσω ἐνόσω. ἀφ᾽ οὗ ἔνοσις ἡ κίνησις. ἐντεῦθεν δέ φασι, τὸ καταπνεόμενον δηλοῦται. καὶ ὡς ἂν εἴποι τις, εὐήνεμον. ἢ ἄλλως δέ φασιν εἰνοσίφυλλον, τὸ σεισόφυλλον. ὃ καὶ τὰ δασύδενδρον.

Χθαμαλὴ πανυπερτάτη, ἀπρεπεῖ μὲν πῶς κατ᾽ ἐναντιότητα ἐπιθέτων ἡ αὐτὴ καὶ χθαμαλὴ καὶ πανυπερτάτη ἐστί. συμβιβάζεται δὲ τὸ ἄπορον, οὕτως. ἄλλως μὲν, χθαμαλή ἐστι, πρὸς δὲ τὰς πλησίον, ὑπερτάτη. οὐ τῇ μὲν θέσει, χθαμαλή. οὐ τοιαύτη δὲ, διὰ τὴν τῶν ἐνοικούντων λαμπρότητα. κουροτρόφος γὰρ ἀγαθὴ ὅ ἐστι νέους ἀγαθοὺς φέρουσα. ἴσως δὲ καὶ ἄλλως χθαμαλὴ μὲν, τὰ κάτω. διὰ δὲ τὸ Νήριτον ἢ νήσιον ὄρος, ὑπερτάτη. ὁ δὲ γεωγράφος, φησὶν ὅτι χθαμαλὴ μὲν, ὡς τῇ ἀντικρὺ ἠπείρῳ πρόσχωρος. πανυπερτάτη δὲ, ὡς πρὸς τὰς ἐκεῖ πάσας ἐσχάτη τετραμμένη πρὸς ἄρκτον. διὸ καὶ σημαίνει φασὶ τὸ, πρὸς ζόφον. ὅτι γὰρ ἁπλῶς ταπεινὴ ἀλλὰ πρόσχωρος τῇ ἠπείρῳ ἐγγυτάτω οὖσα [illegible], οὐδ᾽ ἁπλῶς ὑψηλοτάτη. ἀλλὰ πανυπερτάτη πρὸς ζόφον, ἤγουν ἐσχάτη πρὸς ἄρκτον ὑπὲρ πάσας.

Εἴδετ᾽. ἐγὼ δ᾽ ἂν ἔπειτα φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
Ὑμῖν ξεῖνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
Εἴμ᾽ Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.
Ναιετάω δ᾽ Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ᾽ ὄρος αὐτῇ
Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές. ἀμφὶ δὲ νῆσοι
Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι.
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
Πρὸς ζόφον. αἱ δέ τ᾽ ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε.
Τρηχεῖ᾽. ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος. οὔτι ἔγωγε
Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ἦ μέν μ᾽ αὐτόθ᾽ ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ὡς δ᾽ αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἀλλ᾽ ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
Γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει, ἀπάνευθε τοκήων.
Εἰ δ᾽ ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ᾽ ἐνίσπω,
Ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ. ἔνθα δ᾽ ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ᾽ αὐτούς.
Ἐκ πόλιος δ᾽ ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
Δασσάμεθ᾽, ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἔνθ᾽ ἤτοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
Ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
Ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
Ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
Τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
Οἵ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
Ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ᾽ ἵππων
Ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
Ἦλθον ἔπειθ᾽ ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
Ἠέριοι. τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν᾽ ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
Στησάμενοι δ᾽ ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσι.
Βάλλον δ᾽ ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα δ᾽ ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας.
Ἦμος δ᾽ ἠέλιος μετενίσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
Ἓξ δ᾽ ἀφ᾽ ἑκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
Ὤλοντ᾽, οἱ δ᾽ ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

Κίρκη νῦν μὲν, συνήθως κύριον ὄνομα. ἐξ ἧς τινὲς καὶ Κιρκαῖον πεδίον. ἔστι δὲ καὶ ὀρνέου ὄνομα ἡ κίρκη, ὡς ἀλλοῦσιν οἱ παλαιοί. ὧν καὶ ὁ ἁλιαετός. ἄλλο δέ τι ἡ τοιαύτη παρὰ τὸν κίρκον. Αἰαίη, ἀντὶ τοῦ Κολχική, αἶα γὰρ, πόλις Κολχίδος παρὰ Λυκόφρονι. Ἴσης, λείπει δὲ, μοίρας, διὸ καὶ λαμβάνεται ἡ λέξις ἀντὶ ἰσομοιρίας. Ἠέριοι, τουτέστιν ὀρθρινοί. Κλῖναν δαμάσαντες, ὅ ἐστιν εἰς φυγὴν ἐτρέψαντο. Τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι, ἔθος δὲ ἦν φασὶ, τὰς τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων ψυχὰς, ἀνακαλεῖν τρὶς τοὺς ἔτι περιλειπομένους, καὶ οὕτως ἀπιέναι. ὃ ψυχαγωγία τις ἦν. ὡς τῶν ἀνακαλούντων, δοκούντων κατάγειν ἐκείνους ἢ μετάγειν εἰς τὴν πατρίδα. καὶ Πίνδαρος δὲ τὸν Ἰάσονος πλοῦν, ἐπὶ ἀνακλήσει τῆς τοῦ Φρίξου ψυχῆς ἐκ τῆς Κολχίδος γῆς γενέσθαι μυθολογεῖ. καὶ Ἀθηναῖοι δὲ κενοτάφια ποιοῦντες τῶν ἐν θαλάσσῃ ἀπολλυμένων κατιόντες φασὶ περὶ τὸν αἰγιαλόν. καὶ φωνοῦντες τρίτον αὐτῶν τὰ ὀνόματα, οὕτως ἀνεχώρουν. καὶ ἄλλως δέ φασι τρὶς ἕκαστον ἀνακαλεῖσθαι τῶν τεθνεώτων ἐν μάχῃ, ἀφοσιούμενοι τὴν ἐκείνων μνήμην. ὡς ἂν μὴ δοκῶσιν ἐπιλελῆσθαι αὐτῶν. ἔθει δὲ καὶ ἵνα μή τις ζῶν καὶ ἐπικρυπτόμενος ὑπὸ τῶν πολεμίων, καταλειφθείη ἐκεῖ. Ἀρριανὸς δὲ λέγει, καὶ ὅτι παρὰ Βιθυνοῖς πλεῖσται τὰ νεκύσια, καλεῖν ὀνομαστὶ τὰς τῶν κατοιχομένων ψυχὰς ὅσοι πλωτῆρες ἔτυχον ὑποβρύχιοι, ἢ κατακαλεῖν αὐτοὺς ἐς τρίς. καὶ δεῖσθαι ἀνελθεῖν ὡς μετάσχοιεν τοῦ δαιτός. φασὶ γοῦν καὶ ὅτι Ζάμολξις διδάξαντος, ἔθνος οἱ Γέται καὶ εὐωχοῦντο ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσιν ὡς αὖθις ἥξοντος τοῦ ἀποθανόντος. Ἐφίει Ζεύς, ὅμοιόν ἐστι τῷ, ἐπετέλλετο πολλὰς ἀέθλους, τουτέστιν ἐνετέλλετο. καὶ ἄλλως δὲ, ὡς ἐκ μεταφορᾶς βέλους.

Ἴσμαρος ἢ καὶ Ἰσμάρα ὕστερον, Κικόνων φασὶ πόλις ἐγγὺς Μαρωνείας. Διερὸν δὲ πόδα, τὸ πλοῖον λέγει κατά τινας καὶ ἔστι διθυραμβώδης τροπὴ, διερὸν εἰπεῖν πόδα τὴν ναῦν διὰ τὸ καθάπερ ποδὶ τῇ νηὶ ἐν θαλάσσῃ περιεῖναι ἡμᾶς. ἀρέσκει γοῦν μᾶλλον τοῖς παλαιοῖς, πόδα νῦν διερὸν λέγειν, ἢ τὸν τῇ θαλάσσῃ διαινόμενον ὅ ἐστιν ὑγραινόμενον, ἢ τὸν σπουδαῖον καὶ μὴ ξηραινόμενον τῆς ἐξ ἱδρώτων νοτίδος. ἵνα ᾖ διερῷ ποδὶ φεύγειν, τὸ παραχρῆμα σπουδαίως διὰ θαλάσσης φυγεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι διερὸν πόδα, καὶ τὴν κώπην τινὲς οἴονται. ἕτεροι δὲ, τὸν ὀξὺν καὶ ταχὺν, διὰ τὸ ὑγρὸς ὃ ἐκ τοῦ ὑγροῦ δοκεῖ πρῶτον. ἄλλοι δὲ, τὸν ζῶντα. Μετενίσετο, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη, μετῆλθε, μετεπορεύετο μετὰ τὴν τῆς ἡμέρας αὔξησιν ὁ ἥλιος κατὰ τὰς ὥρας βουλυτοῦ. ὅς ἢ μεσημβρία ἐστὶν, ἢ ὀλίγον τι μετὰ μεσημβρίαν, ὅτε βόες λύονται τῶν καμάτων.

Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
Πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι,
Οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δῃωθέντες.
10 Νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι. ἱστία δέ σφιν
Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἲς ἀνέμοιο.
Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον.
Αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσσαμεν ἤπειρόνδε.
Ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
Κείμεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
20 Ἱστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λευκ' ἐρύσαντες,
Ἥμεθα. τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀλλά με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν
Καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα. αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵ τ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
Ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ.
Αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
30 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας
Ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας,
Οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶν δ' ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι,
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
40 Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
Μή πώς τις λωτοῖο φαγὼν, νόστοιο λάθηται.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Προτέρω πλέομεν. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὰ ἐκεῖθεν ἢ πορρωτέρω. Δειλῶν ἑταίρων, ἀντὶ τοῦ δειλαίων.

Ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ, νύκτα συνήθως κἀνταῦθα, τὴν ἐκ τῶν νεφῶν ἔφη σκότωσιν. διὸ καὶ ὑπενόησεν οὐρανόθεν αὐτὴν γενέσθαι ὅ ἐστιν ἐξ ἀέρος. ἡ γάρ τοι κυρίως νύξ, γῆς ἐστι σκιά, ὁ μὲν σκότος νεφῶν ἐστ' ἀέρ.

Ἐπικάρσιαι οὐ πλάγιαι, ἀλλ' ἐπὶ κεφαλήν. Λωτὸς καρπὸς δένδρου ἐστὶν ἐοικότος μεσπίλῳ καὶ οἶνος αὐτοῦ ἐκθλίβεται καθὰ καὶ τῶν φοινίκων. οἱ δὲ, φασὶν ὅτι λωτὸς, πόα καὶ ῥίζα ἀφ' ἧς σιτούμενοι οἱ τὴν ἄνυδρον νεμόμενοι, οὐ δέονται ποτοῦ. τὰ δέ γε τῆς ὀδυσσείας ὑπομνήματα, βοτάνην φασὶ τὸν λωτὸν, ἣν αἰγύπτιοι ξηραίνοντες, ἀλοῦσι, καὶ πέσσοντες, ἐσθίουσιν. Ἡρόδοτος δὲ, λέγει καὶ ὅτι ὁ καρπὸς τοῦ λωτοῦ, μέγεθος ὅσον σχῖνος, γλυκύτατος, ὑπὸ καρπῷ τοῦ φοίνικος ὁμοίως. πολύβιος δὲ, αὐτόπτης φησὶ τοῦ λωτοῦ γενέσθαι. καὶ εἶναι δένδρον οὐ μέγα. τραχύ. ἀκανθῶδες. φύλλα ἔχον χλωρὰ ὅμοια ῥάμνῳ. καρπὸς δὲ αὐτοῦ τὴν μὲν ἀρχὴν, ὅμοιος λευκαῖς μυρτίσιν. αὐξόμενος δὲ, γίνεται τῷ μὲν χρώματι φοινικοῦς, τῷ δὲ μεγέθει, γογγύλαις ἐλαίαις ὅμοιος. πυρῆνα δὲ ἔχει τελείως μικρόν. γίνεται δέ φησι καὶ οἶνος ἐξ αὐτοῦ ἡδὺς καὶ ἀπολαυστικός. ᾧ χρῶνται χωρὶς ὕδατος. οὐ μένει δὲ πλεῖον δέκα ἡμερῶν. 10

Δῆσα ἐρύσσας, ἑρμηνευτικόν ἐστι τοῦ, ἄγειν ἀνάγκῃ. ὁ γάρ τινα ἑλκύων, ἀναγκαστικῶς ἄγει. Ἀθέμιστοι γεωργῶς διὰ τὸ μὴ νόμους ἔχειν κοινούς. Τοὺς κύκλωπας, λεοντίνους οἱ ὕστερον ἐκάλεσαν, καὶ λῃσταὶ ἦσαν καὶ ἄγριοι, καὶ ὅτι πίων ἡ παρ' αὐτοῖς γῆ ὡς καὶ ἡ πλείων τῆς σικελίας, δῆλόν ἐστι. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ καὶ ὅτι ὡς περ αἴολος ἐδυνάστευσε τῶν περὶ λιπάραν νήσων, οὕτω καὶ κύκλωπες καὶ λαιστρυγόνες, τῶν περὶ λεοντίνην καὶ αἴτνην, ἄξενοί τινες ὄντες. Ὑπερφιάλων δὲ τῶν ὑπερόπτων, οὐ δοκεῖ ἐπὶ ψόγῳ ἐνταῦθα κεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ κατὰ σῶμα δηλοῦν μεγαλοφυὲς τῶν κυκλώπων, ὥσπερ δὲ καὶ τὸ ἀθεμίστων, οὐκ ἐφ' ὕβρει κεῖται νῦν, ἀλλ' ἐν ἱστορίας εἴδει. ὡς τῶν κυκλώπων μήτε νόμους μήτε ἔθη κοινὰ ἐχόντων. μηδὲ στοχαζομένων τοῦ κοινῇ συμφέροντος διὰ τὸ μηδὲ κοινῇ πολιτεύεσθαι ἀλλ' ὡς εἰπεῖν, οἰκοκρατεῖσθαι. καὶ σημείωσαι ὅτι διττὸν τὸ ἀθέμιστον τό, τε εἰδότα θέμιν μὴ χρᾶσθαι αὐτῇ ὅτε ὁ ἀθέμιστος εἴη ἂν ὁ αὐτὸς τῷ ἀδίκῳ, καὶ τὸ μὴ πεῖραν ἔχειν θέμιδος ὅλως. Παλληνικὸν βλέπειν ἔγουν βαλλωνικὸν, ἀπὸ πελλήνης τῆς κατὰ θράκην τῆς καὶ βαλλήνης. αἴνιγμά ἐστι τὸ, χαλεπὸν εἶναι καὶ λίθοις βάλλειν τὸν ἐχθρόν. λέγεται δὲ ὅτι ἀγρίως ἐβίουν οἱ παλλήνιοι. διὸ καὶ ἡ τῶν γιγάντων μάχη, ἐν τῇ κατ' αὐτοὺς γῇ μεμυθολόγηται, ὅπου καὶ ἡ φλέγρα. Ὄμβρος διὸς τετίσιν ἀέρος, δηλοῖ μὴ αὐχμηρὰν τὴν τῶν κυκλώπων εἶναι.

Οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν. ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑποτάσσονται ἀλλήλοις.

Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
Ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶ φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν.
Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
Πυροὶ καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵ τε φέρουσιν 20
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὔτε θέμιστες.
Ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι. θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
Παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
Γαίης κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ.
Ὑλήεσσ'. ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
Ἄγριαι. οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει.
Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵ τε καθ' ὕλην 30
Ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
Οὔτ' ἄρα ποίμνῃσιν καταΐσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν.
Ἀλλ' ἥγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα,
Ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
Οὐ γὰρ κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι.
Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
Ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι, οἷά τε πολλὰ
Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶ περόωσι θάλασσαν.
Οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο. 40
Οὐ μὲν γάρ τι κακή γε. φέροι δέ κεν ὥρια πάντα.
Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας,
Ὑδρηλοὶ, μαλακοί. μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
Ἐν δ' ἄροσις λείη. μάλα κεν βαθὺ λήιον αἰεὶ
Εἰς ὥρας ἀμῷεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὖδας.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι.
Ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
Θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, 50
Κρήνη ὑπὸ σπείους. περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
Νύκτα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προυφαίνετ' ἰδέσθαι.

Ἄγχι

Αἴγειρος εὔχαρις καὶ εὐκατάτρεπτος φυτόν. Νῆσον θαυμάζοντες, τῆς νήσου ὄνομα οὐκ εἰκὸς εἰδέναι τὸν Ὀδυσσέα διὰ τὴν αὐτῆς ἐρημίαν. πῶς μὲν ὅτι τὸ λάχεια, ὄνομα τῆς νήσου ὑποπτεύεται, ὡς γνωσθὲν διὰ κήρυκος τοῦ Ὀδυσσέως ἐξ ἐρωτήσεως. ἕτεροι δὲ, λάχειαν, τὴν εὔγειον φασὶ καὶ ἐπιτηδείαν λαχαίνεσθαι ἤτοι σκάπτεσθαι, ὅθεν καὶ τὸ λάχανον. κεῖται δὲ καὶ μετὰ ταῦτα ἡ λέξις ἐν τοῖς, ἀντί τι λάχεια. εἰ δὲ γράφεται παρασυλλήβδην ἐλάχεια, εἴη ἂν ὥσπερ λιγὺς λίγεια, οὕτω καὶ ἐλαχὺς ἐλάχεια ἡ ἐλαχίστη.

Ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν. οὐδὲ σελήνη
Οὐρανόθεν προὔφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
Ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
Οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσσέλμους ἐπικέλσαι.
Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία πάντα.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες, ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
Ὦρσαν δὲ νύμφαι κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο
Αἶγας ὀρεσκῴους ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
Εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες,
Βάλλομεν. αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
Νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
Ἐννέα λάγχανον αἶγες, ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴῳ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
Ἀλλ' ἐνέην. πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
Ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων
Καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν οἰῶν τε καὶ αἰγῶν.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον.

Τὸ μὲν οὐ σχεδὸν, εἴρηται διὰ τὴν ἐκ πρόθεσιν. τὸ δὲ οὐδ' ἀποτηλοῦ, διὰ τὴν τῆλε. τὸ μὲν γὰρ οὐ σχεδὸν, ἔξω καὶ μακράν πού ἐστι. τὸ δὲ οὐ τηλοῦ, ἐγγύς ἐστι. καὶ ὡς εἰς εἰπεῖν, πάρεστι ὅτι αὕτη δὲ ἡ σημασία τῶν τε τῆλε καὶ τῆς τῆλε σημειῶσαι δ' ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις, ποτὲ μὲν ἡ ἐξ πρόθεσις ἐπικρατοῦσα, νικᾷ. ὅτε ἡ τῆλε νόον, ὅσον μακρὰν νοὸς ἤγαγε. ποτὲ δὲ, ἡ τῆλε, ὡς ἐνταῦθα. ἔνθα ἐγγὺς τῆς Λαχείας εἰσὶν οἱ Κύκλωπες. τὸ δὲ ὑλήεσσα, προσαναλογεῖ ἂν ἐν τῇ νήσῳ πληθυσμὸν τῶν αἰγῶν. ὥσπερ καὶ τὸ πτάνυσαι, δηλωτικόν ἐστι τοῦ, περιμήκη τὴν νῆσον εἶναι. Ἄγριαι πάντως, αἱ περὶ τόπον ἀοίκητον. ταὐτὸν δ' εἰπεῖν ἔρημον. Πάτος, ἡ ἀναστροφὴ, ἤτοι ὁδός. ὅθεν ἀπάτητος, ὁ ἄφοδος ἤτοι κόπρος. καὶ ἀποπατεῖν, τὸ ἀφοδεύειν. καὶ πρόσμιξ τὸ, ἐκ πάτου, ἀντὶ τοῦ ἐκ πεδίων. Καταίσχεται, ἀντὶ τοῦ κατέχεται. Νέες πάρα καὶ ἔνι τέκτονες, καθ' ὁμοιότητα πρόκειται. τὸ ἔνι γὰρ δηλοῦται καὶ ἄμφω. ἔστι γὰρ πάρα μὲν, ἀντὶ τοῦ πάρεισιν. ἔνι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔνεισι. Νῆσον εὐκτιμένην ἐκάμοντο, λαμβάνεται ἡ τοῦ καμεῖν λέξις ἐνταῦθα κοινότερον, ἀντὶ τοῦ ποιεῖν, μετὰ πόνου μέντοι. ἢ ἀντὶ τοῦ πλεῖν. ὡς δηλοῖ τὸ, αἶψα τε [illegible] ἕκαστα. Οἷά τε πολλὰ, ἔλλειψιν ἔχει προθέσεως ἵνα λέγῃ δι' οἷα πολλὰ αἴτια καὶ πράγματα, ἐπ' ἀλλήλους περόωσιν ἄνθρωποι. Ὄχθας ἁλὸς, τοὺς αἰγιαλοὺς λέγει. Οὔτ' εὐνὰς βαλεῖν τουτέστι κατὰ βυθοῦ ἀγκύρας ῥίψαι, οὔτε πρυμνήσια ἀνάψαι ὅ ἐστιν ἐκδῆσαι, [illegible]. ὀρθὸν γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὐ χρεία πείσματος ἤτοι ἀπογείου σχοινίου ὡς οὐ εὐνὰς βαλεῖν διὰ τοῦτο οὐ πρυμνήσια ἀνάψαι.

Ἐκ τοῦ κέλλειν, καὶ κόλπος λέγεσθαι ἔοικεν ὅπου δηλαδὴ νῆες κέλλουσιν. Κελσάσῃσι νηυσὶν ὅ ἐστι κατ' ἀντίπτωσιν προσοκελασάντων δὲ τῶν νηῶν. Τὸ μὲν σελήνην οὐρανόθεν προφαίνειν, τὴν ἀσελήνην νύκτα συνίστησι παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. Κατακλεῦσαι καὶ κέλσαι καὶ ἐπικέλσαι, τὸ ἐλλιμενισθῆναι ἐστί. καθελεῖν δὲ ἱστία, τὸ καταγαγεῖν καὶ συστεῖλαι. Βρίζειν ἐπὶ ἀμελείας εἴωθε. ὡς ὅτε εἴπῃ, ἀπονυστάζειν. ἐνταῦθα δὲ φανερῶς, ἐπὶ ὕπνου τὴν λέξιν τίθησιν, ὅπου καὶ κυρίως βρίζειν ἐστὶ, τὸ βαρὺ ἔχειν ἢ μετὰ βορὰν ἔχειν. Νύμφαι καὶ ὧδε κοῦραι Διὸς, ἀλληγορικῶς αἱ τῶν φυτῶν αὐξητικαὶ δυνάμεις, ἃς ὁ Ζεὺς ποιεῖ. τουτέστι τὸ ἐν τοῖς [illegible] εὔκρατον ὑφ' οὗ τὰ ζωοτρόφα θάλλει φυτά.

Τρίχα κοσμηθέντες ἤγουν τριχῇ διαταχθέντες. Κένταυροι ὀρεσκῷοι ἐν Ἰλιάδι, καὶ αἶγας αὐτοῦ. ἔστι γὰρ τὸ ἐπίθετον, ἁρμόζον πᾶσι τοῖς ὀρειβάταις τῶν ζώων. Αἰγανέαι, εἴπερ κατὰ αἰγῶν ἦσαν, καλῶς οὖν ἐνταῦθα ἐπελάθετο αὐταῖς τοὔνομα. βάλλονται γὰρ αἶγες δι' αὐτῶν. Δολιχαύλους, τὰς μακροσιδήρους λέγει. αὐλὸς γάρ φασιν ἐν ᾧ ὁ ὀπὴ τῆς αἰχμῆς ἣ τὸ ξύλον ἐμβάλλεται. Ἐξέφθιτο οἶνος ἀντὶ τοῦ, ἐδαπανήθη. Φθογγὴν, ῥηθὲν ἐπί τε ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ ζώων ἀλόγων. Ἀνὰ νηὸς βῆναι, πρόθεσιν ἔχει ἀντὶ προθέσεως ὡς εἴπερ, ἐπὶ νηὸς βῆναι. ἴσως δὲ καὶ καθ' ὑπερβατὸν καὶ ἔλλειψιν

ἑτέρας πεπληθέναι περιφράσαι, ἵνα ᾖ, ἀναβλῶναι ἐπὶ νεώς. ἄλλως γάρ, ἡ νέα πρόθεσις, γελοία οὐ συντέτακται. Κατηρεφής, νῦν μέν, σπήλαιον τὸ ἐσκιασμένον ὥσπερ ὀρόφῳ, ταῖς δάφναις. πρὸ δὲ τούτων κῦμα ἔφη κατηρεφές, τὸ καλύψαν τήν τε σχεδίαν καὶ τὸν Ὀδυσσέα. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, καὶ κατηρεφὲς οἴκημα λέγεται τὸ τετεγωμένον. Κατωρυχέες λίθοι, οἱ μεγάλοι. ὧν μέρος τι κατορώρυκται εἰς γῆν. Ἱστέον ὅτι ἀστείως ἐκ παραδόσεως τοῦ εἰς θάλασσαν ἀλληγορουμένου τὸν ἄγριον καὶ τερατώδη, ὁ ποιητικὸς μῦθος γεγενῆσθαι λέγει τὸν κύκλωπα, διὰ δὲ κατὰ θάλασσαν ἄγριον. οὕτω καὶ ὁ τὸν Ἀχιλλέα ἐν Ἰλιάδι ὀνειδίζων ἐπὶ ἀγριότητι, γλαυκή σε φησὶν ἔτικτε θάλασσα. καὶ ὁ σκώπτων δέ τινα δυσπειθῆ, πρὸς κύματα λαλεῖν φησι παροιμιακῶς. ἐν δὲ λέξεσι ῥητορικαῖς, εὕρηται καὶ ἐλάσσω παρα- δόντος ὑὸς ὑπερφυὴς οὐκ εὐπρόσιτος. ἣν δὲ ἄλλως καὶ τιτυὸς ὑπερμεγέθης καθ' Ὅμηρον. δοκεῖ δὲ ὁ ῥηθεὶς κύκλωψ, φύσει μὲν δύο ἔχειν ὀφθαλμοὺς εἴγε καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ Ὅμηρος βλέφαρα καὶ ὀφρύας εἶναι αὐτοῦ. κατὰ δέ τινα αἰτίαν, εἰκὸς παραπολωλέναι αὐτοῦ τὸν ἕτερον ὀφθαλμόν. εἰ δέ γε κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς εἷς κατὰ τὸν Ἡσιόδου μῦθον καὶ τοῦ τοῦ κύκλωπος, τούτῳ μετώπῳ ἐνέκειτο, ἕνεκ' ἂν ἐσήμανε τὴν ἰδιότητα ὁ ποιητής. Θεόκριτος μέντοι ἐπὶ τούτου, οὕτω δοξάζει λέγων, μίαν ὀφρὺν τετάσθαι αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὠτὸς ἐπὶ θάτερον. ὁ δὲ γεωγράφος, καὶ ἑτέρων κυκλώπων μέμνηται, οἳ ἐκ Λυκίας ἦσαν μετάπεμπτοι, ἑπτὰ ὄντες. οἱ παρ' αὐτοῦ μέν, γαστερόχειρες καλούμενοι, παρὰ δὲ ἑτέροις ἐγχειρογάστορες, ὡς ἐκ τῆς τέχνης τρεφόμενοι. ἀφ' ὧν αἱ Ναυπλίᾳ σπήλαια καὶ λαβύρινθοι οἰκοδομητοὶ κυκλώπεια καλούμενα. καὶ οὕτω μὲν ἁπλῶς τὰ κατὰ τὸν κύκλωπα. ἡ δὲ ἀλληγορία, εἰς θυμὸν αὐτὸν μεταλαμβάνει θηριώδη, καὶ μακροῦ, καὶ σαρκοβόρον ὅτε πολὺς ἐκβράσει. ὑπὸ εἷς ὀφθαλμός, ἐπεὶ ὁ θυμούμενος οὐ μερμηρίζει οὐδὲ διάφορα βουλεύεται. ἀλλ' εἰς ἕν τι καὶ μόνον ἀφορᾷ, τὴν τοῦ οἰκείου θελήματος ἄνυσιν. ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ τὸν τοιοῦτον θυμόν, οὐκ ἀναιρεῖ μὲν εἰς τὸ πᾶν. οὐ γάρ ἐστι τὸ παράπαν ἀπολέσθαι τι τῆς ψυχῆς ὃ μέρος ἐστὶν ὁ θυμός. ἐκτυφλοῖ δέ, οἷς τὰς θηριώδεις ὁρμὰς

Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ' ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
Ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι οἵ τινές εἰσιν.
Ἤ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 10
Ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Ὣς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα,
Ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν ἄγχι θαλάσσης
Ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές. ἔνθα δὲ πολλὰ
Μῆλ' ὄιές τε καὶ αἶγες ἰαύεσκον. περὶ δ' αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν. 20
Μακρῇσί τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
Οἶος ποιμαίνεσκεν ἀποπρόθεν, οὐδὲ μετ' ἄλλους
Πωλεῖτ'. ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν, ἀθεμίστια ᾔδη.
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον. οὐδὲ ἐῴκει
Ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅ τε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους,
Αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους, 30
Βῆν. ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο
Ἡδέος, ὅν μοι δῶκε Μάρων Εὐάνθεος υἱός,
Ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
Οὕνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ
Ἁζόμενοι. ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος. ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα.
Χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον. αὐτὰρ ἔπειτα
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
Ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν. οὐδέ τις αὐτὸν 40
Ἠείδη δμώων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
Ἀλλ' αὐτὸς, ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴη.
Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
Χεῦ'. ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει
Θεσπεσίη. τότ' ἂν οὔ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ᾖα
Κωρύκῳ. αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀγήνωρ
Ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν,
Ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας. 50
Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
Εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον, ἐθηεύμεσθα ἕκαστα.

καὶ

ἢ φονικὰς ἀπεχθεῖς ποιεῖ τὸν κύκλωπα. ἀπροσφαθυμάτως αὐτὸς καὶ δι' ἐπιμέσου τοῖς αἰσθητοῖς πράγμασιν ἅπερ εἰς θυμελωδίαν περιηλθεῖν αὐτὴν καὶ οὕτω δόξας ἐκτυφλῶσαι τὸν ἐν ἑαυτῷ κύκλωπα.

Πελώριος ἔοικεν, παρὰ δ' πέλας καὶ τὸ ὄρος γενέσθαι. εἰκὸς γὰρ οὕτω νοηθῆναι πελώριον ὃς ὄρει ἔοικεν. ὅτι δὲ καὶ πέλωρ λέγεται τὸ πελώριον καὶ ὅτι παρὰ τὸ πέλας καὶ τὴν ὥραν ὅ ἐστι φροντίδα κατά τινας γίνεται, δῆλον καὶ τοῦτο. ἐκ τοῦ πέλωρ, καὶ πελωρίδες ὄστρακόν τι μεῖζον χήμης. ἡ πελωρὶς δὲ ἀκρωτήριον σικελικὸν, κληθεῖσα οὕτω καθὰ εἰκὸς, διὰ τὸ κατ' αὐτὴν μέγεθος. Ῥίον, ὄρους κορυφὴ ὑπερφαινομένη. Μέλανα δὲ τὸν οἶνον, μετ' ὀλίγα ἔφη, πολυωνύμως φράσων. δῆλον δὲ ὅτι μέλας οἶνος, πρὸς διαστολὴν ἑτέροιον λέγεται. τὸν γὰρ οἶνον ὁ μέν φασι λευκός. ὁ δὲ, κιρρός. ὁ δὲ, μέλας.

10 Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στεῖνοντο δὲ σηκοὶ
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων. διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
Ἔρχατο. χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
Χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι. ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,
Γαυλοί τε σκαφίδες τε τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἕταροι λίσσοντ' ἐπέεσσι
Τυρῶν αἰνυμένους, ἰέναι πάλιν. αὐτὰρ ἔπειτα
Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
Σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
20 Ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη,
Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
Ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
Ἥμενοι, εἷος ἐπῆλθε νέμων. φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
Ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
Ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν, ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν.
Ἡμεῖς δὲ δείσαντες, ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
Αὐτὰρ ὅ γ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
Πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε. τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφι,
30 Ἀρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔντοθεν αὐλῆς.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ὄβριμον, οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι
Ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν.
Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν.
Ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
40 Πίνειν αἰνυμένῳ, καί οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσιδεν. εἴρετο δ' ἡμέας.

ὧν δὲ οἴνων ἄκρατος μὲν, τὸ μέτριον. ἀκάπηλος δὲ, ἡ ἀσυμμετρία. καὶ ὥσπερ ἐκμετρούμενοι ἑαυτοὺς οἱ ἄνθρωποι σωφρόνως πίνοντες, οὐκ ἂν αἱ ἀμέθυσοι περιουσιάζοιεν κατασκευαὶ τοῖς παλαιοῖς. ἐν αἷς καὶ σπέρμα κράμβης περιλαμβάνεται. δοκεῖ γάρ φασιν ἀπελαύνειν μέθην, ῥάφανος. αὐτὸν δ' εἰπεῖν, κράμβη κατὰ τοὺς παλαιούς. τί γὰρ καὶ ἔδει περιέργου ταύτης θεραπείας, ὅθεν τὸ καλὸν αὐτόματον τοῖς οὐκ ἀμέτρως πινούσης; οἷς καὶ τὴν ποιοῦσι τὰ κυνικά, οἶνος διόλου τε πίεται ἄριστος ἀνθρώποις ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας. Τὸν μάρωνα ὃ καὶ δοκεῖ παρώνυμος εἶναι ἡ κατὰ θρᾴκην μαρώνεια, καὶ ἣν ὕστερον ἐτίμησαν οἱ ἐγχώριοι. οὗ τὸν πατέρα εὐάνθην, ἡσίοδος οἰνοπίωνός φασιν υἱὸν ἱστορεῖ, υἱοῦ διονύσου. ὅθεν δοκεῖ καὶ οἰνηρὸν οἷα δῶρον ἔχων αὐτὸ ἐκ τοῦ προγόνου διονύσου, δοκεῖ δὲ ἀμπέλων ἐπιμελητὴς ὁ μάρων γενέσθαι μάλιστα ὧν γλυκὺς ὁ οἶνος, διὸ κλέαρχός τις ἐπαινούμενος, ἔφη ὅτι, οἶνος λέσβιος, ὃν ἐποίησεν ὁ μάρων μοι δοκεῖ. ἐν δὲ τοῖς τοῦ δειπνοσοφιστοῦ, φέρεται καὶ ὅτι μάρωνος ὡς τῶν μετὰ διονύσου στρατευομένων. ἀφ' οὗ καὶ μάρωνα κρήνη ἀλεξανδρεωτική. καὶ παρ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος, μεγίστη ποτὲ εἰ καὶ ὕστερον κώμη περιελείφθη. ἐκεῖθεν δὲ, καὶ ὁ μαρεώτης οἶνος. ὅτι ὁ αὐτὸς περὶ τοῦ θρᾳκίου μάρωνος εἰπὼν ὅτι λέξις σκώπτων τινὰ ὡς μέθυσον καὶ ἐξώλη, φησὶν οἰνοπίωνός τις ἢ καὶ μάρωνος ἢ τηλικαύτης, μεθύει γὰρ, οὐδὲν ἕτερον ἐμφαίνει ἢ ὡς ὁ μάρων περὶ οἶνον ἐσχολεῖτο οὐ μόνον κτώμενος ἀλλὰ καὶ πίνων. ἐσκώπτοντο δὲ εἰς οἰνοφλυγίαν, καὶ οἱ τῆς αὐτῆς παρωνύμου μαρωνείας πολῖται. διὸ σοφός τις παρατυχὼν ἐκεῖ καὶ εἰπὼν ὡς εἰ καταληφθῇ, γνώσεται κατὰ τίνα τόπον ἐστὶ τῆς πόλεως, ὡς ἦγετο κατακεκαλυμμένος καὶ ἠρωτᾶτο ποῦ ἐστι τῆς πόλεως, κατὰ τὸ καπηλεῖον ἔφη. καπηλεῖα γὰρ ἐδόκει εἶναι ἡ
50 μαρώνεια. τάχα που καὶ τὴν ἐκεῖ ἐπὶ οἴνου ἀποδοχὴν λεγόντων τὸ περιφερόμενον, ὡς οὐκ ἀπόβλητος διονύσιος οὐδὲ γέγραπτον. ὁ δὲ τὸ εἰρημένον σκῶμμα εἰπὼν στρατόνικος, εἰπεῖν λέγεται, καὶ ὡς ἐν μεθύσαις οὐ γίνεται ἔαρ ἀλλὰ ἀλέα. Εὐάνθης βαρυτόνως, τὸ κύριον, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου ὡς τὸ εὐανθὴς λειμών. ἔστι καὶ εὐπειθὴς ὁ τοῦ αἰπύλου πατὴρ, ὡς διαφορὰν τοῦ, εἰ ἐπιθύμει.

χὼν ποιοῖ περιχεόμενα, ἀρίσταρχος, σὺν παιδὶ γράφει οἰκείως. περιχεῖσθαι δὲ, τὸ βοηθῆσαι ἢ περι-
ποιήσασθαι, καινότερον δὲ εἰπεῖν, τὸ οἱονεὶ περιλαβεῖν. δῆλον γὰρ ὅτι ἐν πολλοῖς κατὰ ἀπὸ ἡ περὶ, οὕ-
τω καὶ ταῦθ᾽ ἡ πρόθεσις, λαμβάνεται ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κατὰ λόγον ὑπερθέσεως καὶ περισσότητος ὡς καὶ ἡ
περίφρων δηλοῖ. Ἄλσος δενδρῆεν, ὁποῖος ὁ ἐν ὄχθαις πολυδένδρεος κῆπος, θεῖον μέν τοι τὸ
ἄλσος. παρήγαγον δὲ αἰολικῶς ἐκ τοῦ ἄλλω ἄλσω. οἱ ᾧ ἄλλονται φυτά. Εὐεργὴς δίδοται χρυ-
σὸς, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τίμιον τοῖς τότε ἀργὸν χρυσίον. Ἀκηράσιος, ὁ ἀκέραιος καὶ μὴ διεφθαρμένος, ἀλ-
λὰ θεῖος καὶ θεσπέσιος. οὕτω καὶ ἐν Ἰλιάδι ἀκήρατον ὕδωρ φησὶ τὸ καθαρόν. παράγουσι δὲ ἀμφοῖν
εἶναι δοκεῖ, τὸ μὲν, ἡ κὴρ καὶ ἡ ἄτη. τὸ δὲ, ἡ αὐτὴ κὴρ καὶ ἡ ἄτη, ὧν δηλαδὴ οὐκ ἔστι τις κὴρ ἢ ἄτη καὶ ἄτα
διὰ τὸ θεῖον. τὸ μέν τοι ἀκήρατον, ἄλλο τι δηλοῖ. τὸ ἄψυχον γάρ. Ἠείδη, δηλοῖ μὲν τὸ ἠπίστατο. γίνε-
ται δὲ ἐκ τοῦ εἰδῶ εἰδήσω. οὗ ὑπερσυντέλικος εἰδήκειν εἰδήκεις εἰδήκει καὶ συγκοπῇ τοῦ ἠ καὶ κέκρα-
ται εἴδη, καὶ πλεονάζει τὸ ἠ κατ᾽ ἀρχὴν, ἠείδη. ἡ ἀπὸ τοῦ ᾔδειν ἀττικοῦ ὑπερσυντελικοῦ ἐπενθέσει τοῦ ε
φθόγγου. Δέπας, οἱ μὲν, οὕτω ῥηθῆναι φασὶν, ὅτι δίδοται πᾶσι ποιῆσαι ἐν αὐτῷ καὶ πίνειν. οἱ δὲ, ὅτι
δύο ὦπας ἤτοι ὦτα εἶχεν ὡς ἀμφωβόν. ὃ δὴ ἀμφώτου παρώνυμον, ἡ ἀμφωτίς. ξύλινον φασὶν αὐτὸ ποτή-
ριον, ᾧ χρῶνται οἱ ἀμέλγοντες εἰς αὐτὸ καὶ οὕτω πίνοντες. οἱ δὲ πάλιν δὲ τῶν ἀμφώτων ἔχει τὸ ἕκαστον
ποτήριον, ὁποῖον καὶ τὸ ἀμφικύπελλον κατὰ τὸν σιληνὸν ὡς ἱστορεῖ ἀθήναιος. Κρᾶσις οἴνου πολ-
λαὶ παραδίδονται. ὁ μὲν γὰρ κωμικὸς, ἴσον ἴσῳ κεκρᾶσθαι λέγει ἐπὶ ἑρμοῦ. ἡσίοδος δὲ, τρὶς ὕδατος προ-
χέειν ὑποτίθεται. τὸ δὲ τέταρτον, οἶνον τοῦ βιβλίνου. καὶ ἄλλοι, ἄλλας κράσεις φασὶν, αἳ κεῖνται παρὰ
τῷ ναυκρατίτῃ δειπνοσοφιστῇ. ἐν αἷς λέγει ἐκεῖνος, καὶ ὅτι ἐὰν ὑπερβάλλῃς τὸ ἓν ἐν τῷ κράματι δηλα-
δὴ οἶνον, εἰς ὕβριν φέρει. ἐὰν δὲ ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίας ποιεῖ. ἂν δ᾽ ἄκρατον, παράλυσιν σωμάτων.
διὸ στοχαστέον τοῦ συμμέτρου. οὕτω γὰρ, ἂν μὴ βλαπτομένου τοῦ πίνοντος, καλῶς ἂν ὁ διόνυσος καλοῖ-
το ἰατρός. ἔτι δὲ καὶ ὑγείας αἴτιος. καθότι καὶ ἡ πυθία εἰρηκέ ποι, διόνυσον ὑγιάτην καλεῖν. ἐν δὲ ῥητο-
ρικῷ λεξικῷ, εὕρηται περὶ κραμάτων οἰνηρῶν, καὶ ταῦτα. τρία καὶ δύο. ἀριστοφάνης. ἔχει πῶν κεκρα-
μένον τρία καὶ δύο. ἡσίοδος δὲ, τρὶς ὕδατος φησὶ καὶ ἑξῆς. εὔπολις δὲ, διόνυσε χαῖρε μή τι πέντε καὶ δύο.
δῆτον καὶ τὸ παροιμιῶδες. πέντε πίνειν ἢ τρία ἢ μὴ τέσσαρα. τὰ μὲν γὰρ πέντ᾽ ἐστὶ, τρία καὶ δύο. τὸ δὲ ῥίς,
ἥμισυ καὶ διπλάσιον. ἤγουν ἓν καὶ δύο. τὰ δὲ τέσσαρα, ἴσον ἴσῳ. ἄλεξις δὲ εἰπὼν, ἐγχέομεν ἓνα καὶ τέσσα-
ρας, ἀκούει ὡς ὑδαρὴν ἢ ὑδαρῆ λέγεις κύλικα δηλαδή. τὸ δὲ κατὰ διοκλῆν πίνειν οἶνον κεκραμένον τέτ-
ταρα καὶ δύο, παροιμία κωλύει λέγουσα τὸ, ἢ πέντε πίνειν ἢ τρία ἢ μὴ τέσσαρα. ἢ γὰρ δύο πρὸς πέντε φα-
σὶ πίνειν δεῖ, ἢ ἕνα πρὸς τρεῖς. κρατῆρας δηλονότι. φερεκράτης δέ φασι πλάσας τινὰ εἰπόντα ὡς παν-
τάπασιν ὕδωρ εἰργάσω. καὶ ἐρωτηθέντα, πῶς ὦ κατάρατε; ποιεῖ ἀποκρινάμενον τὸ, οἰνοχόος δύο ὕδατος
ὦ μάμμη. πρὸς δὲ τὸ, ὕδατος τέσσαρα κατὰ δέ τινας οἴνου τέσσαρα, ἐρρέτω τὸ, ἔρρ᾽ ἐς κόρακας, βατρά-
χοις οἰνοχοεῖν σε δεῖ. κατὰ δὲ ἄλλου ὑδαροῦς κράματος ἐλέγετο, μῶν ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πο-
λὺς; ἤγουν, ἆρα ποταμὸς ἐνεκράθη τῷ οἴνῳ; περιφέρεται δὲ ὥσπερ τὸ παρὰ τῷ κωμικῷ ἴσον ἴσῳ κε-
κραμένον πίνειν, οὕτω καὶ τὸ, δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκράτου. φιλέταιρος. τέτταρα πίνειν δεῖ τῶν κατὰ
δύο καὶ τρεῖς ἀκράτου. Ἀγίνεον θυμὸς ἐνταῦθα, ὁ ἄγριος καὶ ἄγαν ἀνδρεῖος. Γαῦλος
βαρυτόνως, εἶδος φασὶ πλοίου στρογγύλου, οὗ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. ἔτι δὲ καὶ ἡ ἀντλία δῆλον
δὲ ὅτι σκάφης εἶδος καὶ ὁ ποιμενικὸς γαυλὸς ἢ κρατὴρ ἢ κάδδος, ὁποῖος ἴσως ἐστὶ ὁ παρὰ τῷ θεο-
κρίτῳ ἀμολγεύς. ὡς τὸ, ὑπὲρ κεφαλῆς τὴν ἀμολγέα πληροῖ, ἤγουν ἐπισείει. Νομὸς, περὶ Ὁμήρῳ
ὁ τῆς νομῆς κύριος τόπος. λέγεται δὲ καὶ τροπικῶς ἐπὶ πλήθους. ὡς τὸ, πολλὸς δ᾽ ἐπέων νομός. ὅτι δὲ ἐκ
ὡς καὶ παρὰ τοῖς λίβυσιν αἱ ὁρίαι, νομοὶ ἐλέγοντο. δι᾽ ὃ θηβαϊκὸς νομός. Ταρσοὶ καλοῦνται,
ἐν οἷς τυροποιοῦσι. κληθέντες οὕτω, παρὰ τὸ τέρσαι τὸ ξηρᾶναι ἐν οἷς ξηραίνονται οἱ τυροί. οὓς καὶ πλεκτοὺς,
ταλάρους ἐρεῖ. οἱ δὲ παλαιοὶ τὸν τοιοῦτον ταρσὸν, καὶ ταρρὸν λέγουσιν, οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον δηλαδή. ἐν οἷς καὶ ὁ
κωμικός. ὃς καὶ φασὶν ὅτι ταρρὸς, τὸ τυροκομεῖον. καὶ ὅτι ἄρριχοι μὲν, κόφινοι σταφυλοφόροι, ταρρὸς δὲ,
ἀγγεῖον πλεκτὸν ὡς ψίαθος ἐκ καλάμων, ἐν ᾧ τυρεύουσι. καὶ κρεμαστὸς δέ φασιν ἐλέγετο ταρρὸς, ἐφ᾽
ᾧ τυροὺς ἔτερσον. ὅθεν καὶ τρασιὰ, ἡ σύκα ψύχεται. ἐλέγετο δέ φασι ταρσὸς, καὶ τὸ ἄνω τοῦ ποδὸς ἢ καὶ
τὸ ἄκρον τῆς χειρός. αἴλιος δὲ διονύσιος φασὶν ὅτι ταρροὶ καὶ ταρσοὶ, τάλαροι, καὶ τὰ πλατύσματα
τῶν κωπῶν. ἕτεροι δὲ ὅτι ταρροὶ, κρεμάστρα καλαμίνη, καὶ τὰ τῶν τυρῶν ἀγγεῖα, καὶ τὰ τῶν λαχάνων.
καὶ τάρσωμα, ἡ κωπηλασία. ταρρὸς γάρ φασιν ὁ στοῖχος τῶν κωπῶν, ἐπεὶ πτεροῖς ἐοίκασι. καὶ ἐπὶ ὀρ-
νέων πτέρυγος, ὁ ταρσὸς λέγεται. Τυρῶν βρῖθον, ἀντὶ τοῦ ἔγεμον. ἡ βάρος εἶχον ἐκ τῶν τυ-
ρῶν. Σηκοὶ, περὶ οὓς ἡ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων στάσις, ἀπὸ τοῦ ἱστάναι, ἵνα ὦσιν οἱονεὶ στηκοί. ὅθεν
ὅθεν καὶ σηκίται ἄρνες. οἱ δὲ μεθ᾽ Ὅμηρον, καὶ ἐπὶ ναοῦ τὴν λέξιν ἔθεντο. σηκὸς γοῦν φασιν, ἱερὸν. ἀφ᾽ ὧν τὸ, τὸν
δ᾽ ἔχεις τὸν σηκὸν, ἵλεως γενοῦ. ἐλέγοντο δέ φασιν καὶ σηκίδες, οἰκογενῆ παιδισκάρια. κατὰ δὲ αἴλιον διο-
νύσιον, σηκύλη καὶ σηκὶς κυρίως ἡ ἐν ἀγρῷ ταμεῖον φυλάττουσα. δι᾽ φασὶν, ἡ τοῦ λαέρτου γραῦς, δοκεῖ δὲ
σταθμόν τινα δηλοῦν ὁ σηκὸς, ὡς ἡ σύντηξις δηλοῖ, ἐν τῷ σταθμός τις οὖσα.

Αἱ πρόγονοι. τουτέστι τὰ πρωτογεννήματα. Μετάσσαι, ὅ ἐστιν αἱ μέσαι. ἤγουν αἱ μεταγεγεννημέναι. αἱ μεσήλικες. Ἕρσαι. ἃς ἴσως ἔστι καὶ ψακάλας εἰπεῖν τὰ μετ' ὀλίγον δηλωθησόμενα, ὡς παρὰ τὴν ψακάδα ὅ περ ἐστὶ δρόσος καθὰ καὶ ἡ ψεκάς. ἵνα σημαίνοιντο δι' ἀμφοῖν, αἱ νεώταται καὶ δι' ὑγρότητα διὰ ἁπαλόν. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῷ περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν γράφει ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης, τοιαῦτα. τῶν αἰγῶν οἱ μὲν τέλειοι, τράγοι καὶ ἔχαλοι. ἡ δὲ ἐχομένη ἡλικία, χίμαροι. τὰ δὲ νεώτατα, ἔριφοι. ὁ δὲ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ τὰ τέλεια μὲν, προγόνους καλεῖ. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα, μετάσσας. τὰ δὲ ἔτι νεώτερα, ἕρσας ἢ ἑώσεις δὲ καλοῦνται, ἡλικία τις. καὶ πρωτόνες. καὶ ἐπιπρωτόνες. ὅθεν καὶ παροιμία αἰγὸς ἐπιπρωτῶνος ἐρυθρὸν πῦρ ἔρισε. Ἰωνικοὶ δέ τινες. καὶ ἀπήγους καλοῦσιν, ἡλικίας τινὰ τῶν ἀρρένων. τῶν δὲ προβάτων τὰ μὲν

10 τέλεια, ὄϊες ἢ κριοὶ καὶ ἀρνειοί. τὰ δὲ νέα, ἄρνες καὶ ἀμνοί. ἔνιοι δέ φασι, καὶ φαυλοὺς καλοῦσιν. ἐπὶ δὲ τούτοις, σποράδην παραδιδόασιν ὅτι τὸ ἐξ ἵππου πατρὸς καὶ ὄνου μητρὸς γεννηθὲν, γίννος ἐκαλεῖτο ἀγεννὲς ὂν τὸ μέγεθος. καὶ ὅτι πολλάκις τοὺς ὄνους, κάνθωνας καὶ κανθηλίους καλοῦσιν. ἀστράβας δέ φασιν, οἱ κατὰ μόνας σωματηγοῦντες ἡμίονοι. καὶ ἀστραβηλάται, οἱ αὐτοὺς ἐλαύνοντες. ὑποζύγια δὲ, οἱ ὑφ' ἁμάξαις ζευγνύμενοι. βοῶν δέ φησι, ταῦροι μὲν οἱ τέλειοι καὶ ἐνόρχαι. ὧν οἱ χαλεπώτατοι καὶ δι' ἀκμὴν μονάζοντες, ἀτιμαγέλαι καλοῦνται. αἱ δὲ θήλειαι, βόες μόνον. τὰ δὲ νέα, δάμαλαι. καὶ δαμάλεις. καὶ μόσχοι. καὶ πόριες καὶ πόρτιες. καὶ πόρτακες. λέγει δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὴν δάμαλιν, Σοφοκλῆς ἔφη, γαγγυῆ βούβαλιν. καὶ Αἰσχύλος, λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίτερον. καὶ ὅτι αἶγες καὶ ὄϊες θήλειαι κέρατα πολλάκις ἔχουσαι, κεράδες καλοῦνται. τῶν δὲ ἀγρίοις διαφόροις, παραδίδωσι καὶ ὅτι λεόντων μὲν τὰ νογνὰ σκύμνοι καὶ λεοντιδεῖς καλοῦνται. παρδάλεων δὲ, σκύμνοι καὶ παρδαλιδεῖς. ἄρκτων δὲ, σκύμνοι καὶ ἀρκῆλοι. βουβάλων δὲ, πῶλοι. κυνῶν δὲ καὶ λύκων, σκύλακες. ὑστρίχων δὲ καὶ τῶν τοιούτων, ὄβελα καὶ ὀβρίκαλα. ὧν χρῆ-

20 σις, καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἀγαμέμνονι. ἔμβρυα δέ τινα καὶ ἀρτιγενῆ δὲ, ψάκαλα λέγει καλεῖσθαι. καὶ ὀρταλίχους. ὅθεν φησὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ψακαλοῦχοι μητέρες αἶγες τ' ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνοιεν. Νάον ὀρῷ, τὸ ἀναπληρῶσθαι ὡς καὶ ἔξω ῥέειν. ὅθεν καὶ τὸ νᾶμα γίνεται, καὶ τὸ ναρόν. ἐξ οὗ ὁ νηρεύς. καὶ τὸ ἀέναον. ὅπερ ὅμοιόν ἐστι, τῷ, ἀεὶ νῶν παρὰ τῷ κωμικῷ. Ὀρὸς ὁ ὑδατώδης τοῦ γάλακτος ὑπόστασις. τινὲς δὲ, καὶ οὕτως. ὀρὸς, τὸ διεφθορὸς γάλα. ἢ ἡ τοῦ γάλακτος ὑπόσταθμη. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ῥέω. καὶ δηλοῖ τὸ τοῦ γάλακτος ῥοῶδες τὸ μὴ πηγνύμενον εἰς τυρὸν ἀλλ' ἀπορρυϊσκόμενον. σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ λεγόμενος παρὰ τοῖς παλαιοῖς πυὸς, ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸν ὀρόν. ἔστι δέ φασι πυὸς, τὸ πρωτόρρυτον γάλα καὶ νοσιμώτατον κατὰ Αἴλιον Διονύσιον. ὃ τινὲς, πύαρ φασίν. ἡ χρῆσις παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ, ὅθεν φασὶ καὶ πυαρίτης, τὸ πύρεφθον. ὃ γίνεται ἐκ πρώτου γάλακτος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄγαν ἠδίων ἡ λέξις. Γαυλὸς μὲν ὀξυτόνως, ἀγγεῖον ποιμενικόν. γαῦλος δὲ βαρυτόνως, εἶδος ἐστὶ ποίου σκάφους

30 τὸ κατὰ πλοῖον ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός. Ταρφίδες, οὐ μόνον εἰς ὑποδοχὴν ὀρροῦ εἰσὶ χρήσιμοι, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄμελξιν. Ἱέναι πάλιν, ἤγουν ἐπανιέναι πλέοντας. Εἴ μοι ξείνια δοίη. ἤγουν εἴ πως με ξενίσῃ. ὁ ποιητὸν ἐστὶ τῷ ὅπως. Τυρῶν αἰνυμένους, ἀττικῶς ἐρρέθη ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τυρῶν ἀραντας, οὐ γὰρ πάντας ἤθελον ἄρασθαι τοὺς τυρούς. ἴσως δὲ παρὰ τὸ τορὸν ἤγουν ξηραίνειν, γίνεται καὶ ὁ τυρός. ὡς ἀπὸ ῥυτοῦ γάλακτος αὐστηρὸς μὴ πιστὸς ὤν. ἀλλὰ πρῶτα μὲν, χλωρὸς κατὰ τὴν ποιητικὴν, εἶτα καὶ ξηρὸς γεγονώς. ἀπὸ δέ γε τοῦ τυροῦ, τυρεύειν τὰ ὡς ἀνακυκᾶν πράγματα, καὶ τυρβάζειν δὲ τὸ ἐπὶ τοιούτων μιαίνειν. τὸν τυρὸν καὶ παρὰ τὸ τυρεῖν φασί τινες γίνεσθαι. ὃ εἰς τέρυσιν συμπηγνύμενος. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τοὺς λεπτοὺς τῶν τυρῶν καὶ πλατεῖς, κρῆτες θυλίας καλοῦσιν. οὓς καὶ ἐν φυσίοις ἐστὶν ἰδεῖν ἁγίζοντας ὥς φησιν Ἀθήναιος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ τυρῶν αἰνυμένους, γράφεται καὶ ἀχθομένους, ἵνα δηλοῖ τοὺς φόρτον τυρῶν αἴροντας. Ἀζαλέα ὕλη, τοιαύτη πρὸς λυχνοκαΐαν ἐπιδόρπιον χρήσιμος. Ποτιδόρπιον, νῦν

40 μὲν, τὸ τῆς ὕλης ἄχθος, μετ' ὀλίγα δὲ καὶ γάλα ἐρεῖ ποτιδόρπιον. Τὴν τοῦ σπηλαίου εἴσοδον ἤτοι τὸ περὶ αὐτὴν διάστημα, θύρεον ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα λέγει. ὅθεν καὶ τὸ ἔξω τοῦ σπηλαίου, θύραζε λέγει. διὸ πέμπει θύραζε. καὶ τὸν κλείοντα δὲ λίθον τὴν τοιαύτην ὁδὸν, θυρεὸν λέγει ἀσυνήθως τοῖς ὕστερον. οἱ ἀσπίδος εἶδος φασὶ τὸν θυρεὸν, παρωνυμούμενον θύρᾳ διὰ τὸ μέγεθος. Ὀχλίσσαιεν, μοχλεύσειε μετακινήσαιεν, ἢ καὶ ἁμάξαις βαστάσαι. ὅτι δὲ θύρα ὥσπερ ἐνταῦθα καταχρηστικῶς τροπικώτερον, οὕτω καὶ ἐπί τινων ἄλλων, δῆλον ἐκ τῶν χρήσεων. λέγονται γοῦν θύραι, καὶ αἱ αἰσθήσεις δι' ὧν εἰσβαίνουσιν ἐς ψυχὴν τὰ ἐκτὸς. ἔστι δὲ οὕτω καὶ θύρα γλώσσης, ἣν ὁ μὴ ἔχων οἷα στόμαργος, ἀθυρόγλωσσος λέγεται παρὰ τὸ θύραν μὴ ἐπικεῖσθαι φασὶ γλώσσῃ. ἢ παρὰ τὸ ἀθύρειν ἤγουν ἀδιακρίτως ὁμιλεῖν. ὃ καὶ αὐτὸ ἤγουν τὸ ἀθύρειν, σύγκειται θύρας τῆς κατὰ νῦν σημαινεῖ. καὶ ὁ ἀθύρας δὲ ὁ τῶν Βυζαντίων ὥς φασιν ἐπίνεον, θύρας ἑταιρείας μέν τοι, ἐστέρηται. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὥσπερ ὁ τράγος ὄνομά ἐστιν ἄρρενος αἰγὸς, οὕτω καὶ ὁ

50 ἀρνειὸς, προβάτου ἄρρενος. τέλειος αὐτὸ ὁ ἀρνειὸς, καὶ οὐχ ἁπλῶς κατὰ τὰ ἄρνα καὶ τὸ ἀρνίον. διὸ καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρνειῷ σώζεται. τρίτη δὲ ἡλικία εἶναι δοκεῖ ὁ ἀρνειός. τέταρτος δὲ μετ' αὐτὸν, ὁ λεγόμενος δίς. φασὶ γοῦν οἱ παλαιοὶ, ὅτι οὐ μόνον τρεῖς ἡλικίαι, ἀρνίον. ἀμνός. ἀρνειός. καὶ ὅτι τοῦ ἀμνοῦ καὶ θηλυκῶς ἡ ἀμνὴ, προβάτοις αὐτὸ μέσοις τῇ ἡλικίᾳ. καὶ ὅτι ἀμνὸς ἐνιαύσιον ἄρνα δηλοῖ. καὶ ὅτι παροι-

μία

μία ἀμνίον φορίζειν ἐστὶ τῶν ἐκ τοῦ λέμματος προσφερομένων, τὰ γὰρ ἄρνια ἐν τῷ ἔαρι ἄκαρπα ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἴσως ἐν ἀπτισιν ἐν λέξεσιν, ἄρσενα φασίν. εἶτα ἀμνόν. εἶτα ἀρνειόν. εἶτα λιπογνώμονα. ἐλέγετο δὲ καὶ μοσχίας, ὁ τελείας κριός. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ προβάτου λιπογνώμων, ἀλλὰ κυρίως ἵππους ἐλέγετο λιπογνώμονας οἱ μηκέτι διὰ τῶν ὀδόντων γνωσθῆναι δυνάμενοι. γνώμων γὰρ, ὀδοὺς ἀφ' οὗ ἡλικία γνωρίζεται πώλων τε καὶ μόσχων. ὁ οἶς ἄβολος, ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας. τελέοντα γάρ φασι μηνῶν γενόμενοι ἐκβάλλουσι τοὺς πρώτους ὀδόντας. εἶτα ἐνιαυτοῦ παρελθόντος, τοὺς ἑτέρους, καὶ τὰ ἑξῆς. ὁ οἶς, ἤ ὅτι λιπογνώμων ἵππος, ὁ μήπω ἔχων βόλον ἢ ὁ πρεσβύτερος. ἢ ὁ μὴ ἔχων ὅθεν γνωσθήσεται. Ἔμβρυον τὸ νεογνὸν τέκνον λέγει, ἀπὸ συνηθείας τῆς συνηθείας. οὐ μὴν δὲ, ἔμβρυον λέγει, τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον, ὅ ἐστι ζῶν καὶ θάλλον. βρέφος δὲ, τὸ ἐκκύψαν τῆς γαστρός. Ὅμηρος δὲ τὸ νεογνὸν ἐνταῦθα γαλαθηνὸν ἔμβρυον εἰπὼν, βρέφος ἐν Ἰλιάδι λέγει οὐ τὸ εἰς φῶς ἤδη προαχθὲν ἀλλὰ τὸ κατὰ γαστρὸς ἔτι φερόμενον, ἐν τῷ, ἡμίονον βρέφος κυέουσαν. Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ, ἀντὶ τοῦ ὑφῆκε καὶ ὑπέβαλε ταῖς ἀμελχθείσαις τὰ γαλαθηνά. ὅθεν λαβὼν Θεόκριτος, ἔφη τὸ, μόσχως βουσὶν ὑφίεις. Θρέψασα, ἀντὶ τοῦ, πήξασα. ὅθεν καὶ τροφαλὶς τυροῦ. καὶ τρόφι κῦμα. καὶ τροφίον ὁ τροφέος, τὸ καὶ παγόν. ὁ αἷμος δηλαδὴ ἀναστήσας, οἱονεὶ ἔπηξε. τεχνῶς δέ φασι τὸ θρέψαι. δηλοῖ γοῦν, τὸ γονιμῶσαι καὶ τὸ αὐξῆσαι. καὶ τρίτον, τὸ πῆξαι ὅθεν καὶ ὁ θρόμβος. Ταλάρους λέγει, οὓς φθάσας ἔφη ταρσούς. ἀλλοίους δηλαδὴ ὄντας παρὰ τὴν τῆς ἐλένης, ἣ οὐ προσδεδήλωται. ὃς καὶ κάλαθος ἴσως ἂν ῥηθείη. ἡ ἐτυμολογία, παρὰ τὸ κᾶλον ὅ ἐστι ξύλον καὶ τὸ θεῖν, ὅ ἐστι γυροῦσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐν τοῖς ἑξῆς που, θόλος. κάλα γὰρ θέοντα κυκλοειδῶς, ἀποτελεῖ καλάθους ὁποῖοι καὶ οἱ τῆς δήμητρος. οὓς ὀρχεῖσθαι μυθος ἔν τινι τελετῇ δημητριακῇ. Ἀμησάμενος, ἀντὶ τοῦ συλλέξας χερσὶ καὶ συναγαγών. ὡς καὶ Ὁ δυστυχὴς φύλλα ἐπαμησάμενος, ἐκαλύψατο. ἐντεῦθεν καὶ ὁ τῶν σπορίμων ἄμητος, συναγωγή τις διὰ χειρῶν καὶ αὐτῆς ὤν. Ὦ ξεῖνοι κεῖνται φασὶν οἱ παλαιοὶ, κάλλιον ἐνταῦθα οἱ στίχοι. διὸ καὶ ἀστερίσκοι ὧδε πρόσκεινται αὐτοῦ, δι' ὧν τὰ ἔπη ἐκκρίνονται. δηλοῖ γὰρ τὸ σημεῖον ὁ ἀστερίσκος, ὡς ἄριστα ἐν τῷ τόπῳ κεῖται τὸ ἔπος, καὶ οὐκ ἐκλάμπει. ἔστι δὲ τὸ σημεῖον τοῦ ἀστερίσκου ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐρρέθη, διὰ τοῦ χ στοιχείου, περιεχομένου κατὰ τὴν τῶν γραμμάτων ἐπίζευξιν, οὕτω ※

Ἱκόμεθα τουτέστιν ἱκνούμεθα.

Ὑμῖν οὐ γοῦν ὑμετέραις. Ἀψόρρον προσφωνήσας τουτέστιν ἔμπαλιν ὧν φθάσας ἐλάλησεν.

Νήπιος εἰς ὦ ξεῖν' ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας, πρός τινα ῥηθήσεται ὃς κοινόν τι τοῦ προσώπου λαλῶν, ἢ ὡς ἄφρων λαλεῖ, ἢ ὡς φρονῶν μὲν μὴ πεῖραν δὲ τοῦ προσώπου ἔχων ὡς εἰ καὶ ἀπὸ ξένης ἦλθε. Ὑπὲρ μέγα λαῖτμα, ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ προθέσεως κεῖται, ἢ ἀντιπτωτικῶς ἐρρέθη ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ ἄνω μεγάλου κύματος.

Ξεινήϊον δωτίνης διαφέρειν δοκεῖ, κατὰ τὸ κειμήλιον ἢ μή. ποῖον γὰρ ἂν εἴη κειμήλιον τῷ λαβόντι, εἴτε τὸ ξεινήϊον εἴτε ἡ δωτίνη τουτέστι τὸ δῶρον, ἐρευνάτω τις ὃν ἔστι γοῦν βεβαίως εἰπεῖν. ἴσως δὲ, τὸ δῶρον ἐκ κειμηλίου οἷα τιμιώτερον, ξένιον μὲν δὲ, δίδοται καὶ τῷ τυχόντι. δῶρον δὲ. τῷ ἀξίῳ λόγου πλείονος.

Ἐπιτιμήτωρ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ ἐπόπτης καὶ βοηθός. εἴη δ' ἂν καὶ ἐκδότερον, εἴπερ τιμωρός. ἐκδικητής. παρὰ τὴν τιμὴν ἢ δηλοῖ τὴν

Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
Ψυχὰς, παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
Ὣς ἔφαθ'. ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα
Ἤλθομεν. οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
Λαοὶ δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι.
Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί.
Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
Πολλούς. ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
Ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον, ἠὲ καὶ ἄλλως
Δοίης δωτίνην, ἥ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
Ἀλλ' αἰδεῖο φέριστε θεούς, ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε
Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ
Νήπιος εἰς ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας.
Ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν, ἢ ἀλέασθαι.
Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν
Οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος, πεφιδοίμην
Οὔτε σεῦ οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
Ἀλλά μοι εἴφ' ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,
Ἤ που ἐπ' ἐσχατιῆς ἢ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.
Ὣς φάτο πειράζων. ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά.

πειρ

Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι.
Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
Ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν.
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέι θυμῷ.
Ἀλλ' ὅ γ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε,
Σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
Κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
10 Τοὺς δὲ διαμελεϊστὶ ταμὼν, ὁπλίσσατο δόρπον.
Ἤσθιε δ' ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
Ἔγκατά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυελόεντα.
Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
Σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
Ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
Κεῖτ' ἔνδοθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων,
Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν
Ἆσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
20 Οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσι,
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
Αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον.
Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον ὃν προσέθηκεν.
Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
30 Σὺν δ' ὅ γε δ' αὖτε δύω μάρψας, ὁπλίσσατο δεῖπνον.
Δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἂψ ἐπέθηχ', ὡς εἴ τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
Πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην, κακὰ βυσσοδομεύων,
Εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
Χλωρὸν ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
40 Αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες
Ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης
Φορτίδος εὐρείης, ἥ τ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα.
Τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
Τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς,
Καὶ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
Ἄκρον· ἄφαρ δὲ λαβὼν, ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
Ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.
50 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
Ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
Τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,

τοπίῳ. ὁ περιπατικὸς ἔχων τιμωρίαν. κατὰ δὲ ὁ συμμιγνυόμενον ἐκρέει καὶ διὰ ἐπιλεγομένου ὁ σῖτος, ἔχων ἐμμέσως τὸ τος γένηται. ἔστι δὲ ἴσον τῷ δημοσιακῷ ὑποπτεύσει, καὶ τὸ εἰπεῖν ἐπιλεκτικῶς. αἰχύλος. ὡς ὁ ἐπιλεγόμετός γε τῶν ἔργων, βαρύς. ἵνα ᾖ ὡς θυρατὴς θυρέτως, οὕτω καὶ ἐπιτιμητὴς ἐπιτιμήτωρ. Ἱκέται, ξένων διαφέρουσι, καθότι ἅπας μὲν ἱκέτης, καὶ ξένος. οὐ πᾶς δὲ ξένος, καὶ ἱκέτης. καὶ ἔστι τὸ ξένος, καθολικώτερον. Ποσειδάων, ἰωνικός ἐστι μέσος αὐτὸς ἀόριστος.

Ὅπῃ ἔσχες νῆα, ἀντὶ τοῦ, ἐπέσχες τοῦ πλεῖν. ἐνελιμένισας. ἴσως δὲ ἄμεινον, κατασχεῖν λέγουσι καὶ προσχεῖν. προσίσχει γάρ τις λιμένι καὶ κατίσχει εἰς ὅρμον. Φράζων κοινῶς ῥηθὲν ἀντὶ τοῦ δοκιμάζων. Ἄκρην, ἀκρωτήριον λέγει ὑψηλόν, ὅπου ἐστὶ προσκροῦσαι τὸ πλοῖον. Ὥστε λέων ὀρεσίτροφος οὐδ' ἀπέλειπεν. πράξεις περιμένας καὶ ἴσως ἐπὶ λεόντων εἶπεν. διὰ τὸ μέρος ὃ ἂν δράξωνται, παραμόνως ἐσθίουσι. καὶ οὐ κατὰ τοὺς κύνας, δι' ἀπ' ἄλλων ἐπ' ἄλλα μεταπηδῶσιν. ὡς οἷα παίζοντες καὶ ἁλύοντες. ὅθεν εἴρηται καὶ τό, κυνῶν μέλπηθρα. Μνηστέον ὡς οὐ μόνον κύκλωψ καὶ λαιστρυγόνες ἀνθρωποφαγεῖν ἐμελέτων, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὕστερον κατ' ἄνδρα τοιοῦτοι διεβέβληνται, καί τις χαρίλας κατὰ ἀρχίλοχον καὶ κωμῳδοί, κλεώνυμός τε καὶ πείσανδρος. ἀλλ' αὐτοὶ μὲν ἴσως, ἀστεϊσμοῦ χάριν ἀνθρωποφαγεῖν ἐσκώφθησαν ὡς πολυφάγοι. καθάπερ καὶ ἰχθύας διὰ πολλοῦ ἐτιμῶντο, ἀνθρωποφάγους εἶπε πρός τινα ὁμοίωσιν τοῦ τε θρακὸς διομήδους ἀνθρωποφάγους ἵππους, ὡς τὰς οὐσίας τῶν τρεφόντων καταναλοῦντας. καμβύσης δὲ βασιλεὺς λυδῶν, φάγος καὶ πολυπότης ὤν, νυκτὸς τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσας, ἔφαγεν. ἔπειτα πρωῒ εὑρὼν τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς ἐνοῦσαν ἐν τῷ στόματι, ἑαυτὸν ἀπέσφαξε, περιβόητον τῆς πράξεως γενομένης. συντέθειται δ' αὖ τούτοις καὶ ὁ Σαρδανάπαλος πρὸ τος εἶπε μυθικὸς ἂν εἴη ἄνθρωπος.

Ἀνδρό

Ἀνδρόμεα κρέα ἔδων, καὶ εἰς διαβολίαν ἡ συκοφαντίαν λεχθῆναι δύναται δι' ἃ καὶ αὐτοί, ἀνθρωποφάγοι ἂν λέγοιντο. Ἄκρητον γάλα λέγει, ἐν ᾧ ἔστιν ἔτι τὸ τυρῶδες καὶ τὸ ἐλαιῶδες καὶ τὸ ὀρῶδες.

Τανυσσάμενος διὰ μέλων, τουτέστι κατὰ τὸν ἀθάνατον, ἤγουν διὰ πάντων τῶν μελῶν. ἵνα δηλοῖ ἐμφατικῶς εἴτουν συλλογιστικῶς, τὸ τοῦ κύκλωπος μέγεθος. πάντως δὲ τὸ τανυσσάμενος διὰ μελῶν, ἄλλον τρόπον τετανύποδα εἶναι τὸν κύκλωπα βούλεται. Χερὶ ἐπιμασσάμενος, ἀντὶ τοῦ αὐτόχειρ ἁψάμενος. ἢ ἐγκρατῶς. ἐντεῦθεν καὶ τὸ χερμάδιον ὃ δηλαδὴ ἔστι τῇ χειρὶ μάσσασθαι. Ροιζεῖν λέγεται ποιμενικῶς τουτέστι συρίττειν ἐν τῷ ἐξάγειν ποίμνιον ἢ ὅλως νέμειν. παυσανίας δὲ, καὶ ψιττάζειν λέγει τὸ ποιμενικῶς φθέγγεσθαι. Εἴπως ἀντὶ τοῦ ὅπως. Ἔλαινον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι τῆς παραληγούσης. τὸ γὰρ ἁπλοῦς, ἐλάϊνον. Ἐκταμον, οἱ ἀκριβέστεροι, ἔκταμε γράφουσιν. ἐχρῆν γάρ φασι τὸν τηλικοῦτον κύκλωπα, καὶ αὐτὸ πρέμνον ἐκσπάσαι τὸ φυτόν. Ἐφκόσορος, ἑρμηνεία δὲ τοῦ εἰκόσορος τὸ, εἴκοσιν ἑταίρους ἔχειν ἐρέσσοντας δηλαδή. Ὁμαλὸν ἐποίησα, ἀντὶ τοῦ ἀπόξυσα. κατὰ δὲ, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα. καὶ ἔστι μὲν καὶ τὸ ἐθόωσα, ταυτὸν τῷ ἀπέξυσα. διαφέρει δὲ καθὸ οἱ μὲν ἑταῖροι, τὸ λοιπὸν τοῦ ῥοπάλου προώξυναν. ὀδυσσεὺς δὲ, ἐπὶ πλέον αὐτὸ τὸ ἄκρον, ὃ καὶ ἐπυράκτωσεν ἵνα τὸ ξύλον ἐξικμασθείσης τῆς ὑγρότητος, πυκνωθῇ καὶ οἷά τις σίδηρος βαφῇ καθὰ καὶ οἱ ναυμαχικοὶ καὶ ἄλλως δὲ πολεμικοὶ σκόλοπες. ὁ δὲ τρόπος φασὶ τοῦ ἐθόωσα, μεταληπτικὸς κατὰ συνωνυμίας καὶ ὁμωνυμίας. θοὸν μὲν γὰρ καὶ ὀξὺ, συνώνυμά εἰσι. θοὸν δὲ τὸ μὴ ἁπλῶς ταχὺ ἀλλὰ τὸ τμητικὸν ἐν τῷ ἄκρῳ, ὁμωνυμίας ἔχει. Ὑπὸ κόπρῳ, ὑπὸ κόπρου τινὲς γράφουσιν ἀττικώτερον. Κλήρῳ πεπαλάχθαι, ἀντὶ τοῦ, κλήρῳ λαχεῖν ἢ κληρώσασθαι. παλάσσειν γὰρ οὐ μόνον τὸ μολύνειν, ἀλλὰ καὶ τὸ κληροῦσθαι, παρὰ τὸν πάλον ὃ τὸν κλῆρον δηλοῖ. ἐξ οὗ καὶ ὁ ἀντίπαλος. πεπαλάχθαι δὲ πεπάλασθαι μεταγράφει ἀρίσταρχος. Κόπτον. ἔγνων ἔπληττον. ἔκρουε. προσήρασσεν. Τρῖψαι, ἐκ τοῦ τρῶ δὲ, τὸ τρίβω παράγεται. τὸ γὰρ ἐνταῦθα τρῖμμα τοῦ ὀφθαλμοῦ, τρυπάνου ἔοικε τρήματι. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου τρῶ, καὶ τὸ τρίβω γίνεται καθ' ἕτερον παραγωγὴν καθάπερ καὶ ἐκ τοῦ ψῶ, τὸ ψίζω. ἐξ οὗπερ οὐ μόνον ἡ ψίξ, ἀλλὰ καὶ τὸ ψίσαι. ἤτοι ψωμίσαι, σιτίσαι ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. Γλυκὺς ὕπνος, ὁ κατά τι κοινὸν παντὸς ὕπνου ἐπίθετον, ἢ τῷ ὀδυσσεῖ τοιοῦτος, τῷ διὰ ὕπνου ἐκτυφλῶσαί τι τὸν ἐχθρόν.

Τῆ, τουτέστι λάβε πίε. Κισσύβιον, ποιμενικὸν ποτήριον ἐκ κισσίνου φασὶ ξύλου. ὡς δηλοῖ φασὶ καὶ τιμόθεος ἐν τῷ κατ' αὐτὸν κύκλωπι, παραφράσας οὕτως. ἓν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῷ βρυάζον, εἴκοσι δ' ὕδατος μέτρ' ἔχευεν. ὡς δὲ ξυλίνοις ἔχαιρον σκεύεσιν οἱ παλαιοὶ ὅτε καὶ οἱ πίνακες καὶ τὰ κισσύβια, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. δῆλον δὲ, καὶ ὡς μέχρι καὶ νῦν, τίμια εἰσι πολλαχοῦ. εἰς δὲ τὸ, τὰ κεραμεᾶ μὴ ἐπιχωριάζειν τοῖς πάλαι, χρήσιμον κτησίου τὸ, περὶ πέρσας ὃν ἂν βασιλεὺς ἀτιμάσῃ, κεραμεοῖς ποτηρίοις χρῆται. ὡς δὲ τοῖς ὕστερον ἐπὶ ῥαστώνης διατεθειμένοις, ἐνενομίσθαι τὰ τοιαῦτα, δηλοῖ ἀθήναιος ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἑνδεκάτῳ.

Τέσσαρες. αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
Ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων,
Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
Πάντα μάλ'. οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
Ἤ τι ὀϊσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευσεν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας.
Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας, ὡπλίσσατο δόρπον.
Καὶ τότ' ἐγὼ κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς,
Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.
Κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα.
Ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
Ἡμετέρη. σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
Οἴκαδε πέμψειας. σὺ δὲ μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
Σχέτλιε, πῶς ἄν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
Ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας;

λέγων καὶ ὅτι μετὰ ἀρωμάτων φυραθείσης τῆς γῆς, ἐπλάττετό τινα ἐξ αὐτῆς. καὶ ὅτι ῥόδα καὶ ἴα καὶ ἐτρίβετο, χρυσοῖ ἐπέσεν εἰς εὐφροσύνην διὰ τὰ συναψθέντα εὐώδη. κισσύβιον, μόνον τὸ ποτήριον. ὅπερ εἰκάσθαι ἄν τις, ὑπὸ ποιμένων πρῶτον ἐργασθῆναι ἐκ κισσίνου ξύλου. εἰς ὃ χρήσιμον, ἀσκληπιάδης μὲν ὁ, τῷ κισσυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει καὶ μετρίων, οὐδεὶς ἐχρῆτο. πολύφημος δὲ καὶ εὔμαιος καὶ ὅλως, οἱ ἐν ἀγρῷ. νικάνδρου δὲ τὸ, ὁπόταν μαίνῃ διὰ κισσοῦ σπονδοποιέονται πετάλοισιν, ὅθεν τ' ἀρχαῖ' ἐκπώματα, κισσύβια φωνέεται. εὐριπίδου δὲ τὸ, πᾶς δὲ ποιμένων ἔρροι λαός. ὁ μὲν, γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος, πίνων ἀνὰ ψυκτῆρα. ὁ δ' ἀμπελίου γάνος. ἔνθα σημείωσαι ὅτι ψυκτῆρες μὲν κατὰ νίκανδρον, ἀλσώδεις καὶ σύσκιοι τόποι ἐν οἷς ἔστιν ἀναψύξαι. ψυκτὴρ δὲ ἑνικῶς, ποτήριόν τι. πλάτυν ἐν συμποσίῳ. φέρε οὖν ψυκτῆρα ἐκεῖνον πλέον ἢ δεκατρεῖς κοτύλας χωροῦντα. ψυγεὺς δὲ, ποτηρίου εἶδος καὶ αὐτός. ἄλεξις, τετρακότυλον ψυγέα.

οὕτω

οὕτω δὲ τὰ ἐξ ἴσου ποτήρια, καὶ τὸ ψυκτήριον παρὰ τοῖς δειπνοσοφισταῖς. ὅτι δὲ τὸ σκύφος διφορεῖται κατὰ τὸ, ἄφοντος, δηλοῖ ὁ γράψας τὸ, σκύφον μαστεύων κυλικηγορέων ἔρχομαι, ἤγουν ἀγορεύσων περὶ κυλίκων. ἵνα ὡς τραπεζορήτωρ καὶ αὐτὸς ἀσκύφως λογοδιαῤῥήσαι. καὶ εἴρηται τὸ κυλικηγορεῖν, ἀστείως πρὸς ὁμοιότητα τοῦ δημηγορεῖν. ἵνα καὶ κυλικηγόρος ᾖ ὡς δημηγόρος, ὁ πρὸς κύλικα λαλῶν, ἤτοι ὁ ἐν τοῖς συμπίνειν λάλος ὤν. ὅτι δὲ τοῖς μεγαλείοις συνταττεῖται καὶ ἡ ἐν Ἰλιάδι ἱστορία κύλιξ καὶ τὸ τοῦ ἀχιλλέως δὲ ἀπόθετον ποτήριον, ἐκ τῶν ὁμήρου δῆλον. ὁ δὲ μῦθος κατὰ τὴν τοῦ δειπνοσοφιστοῦ ἔκθεσιν ὁ παρὰ τοῖς στησιχόρῳ, ποτηρίῳ τὸν ἥλιον διαπλεῖν λέγει τὸν ὠκεανόν. ᾧ καὶ τὸν ἡρακλέα διαπεραιωθῆναι ἐπὶ τὰς γηρυόνου βοῦς ὁρμῶντα. διὸ καὶ δέπας ἡράκλειον λέγεσθαι, τὸ καὶ ἕλιξ. καὶ ἔστιν ἐντεῦθεν ὁρμωμένον τινὰ, τὰ χρύσεα μεγάλα ποτήρια, ἡλίου πλοῖα ὀνομάζειν. ἐν δὲ τοῖς τοῦ εἰρημένου σοφιστοῦ, ἐπάγεται τὸ, μή ποτε δὲ ἐπεὶ μεγάλοις ἔχαιρε ποτηρίοις ὁ ἡρακλῆς παίζοντες πρὸς τὸ μέγεθος, πλεῖν αὐτὸν ἐν ποτηρίῳ ἐμυθολόγησαν. εἰς δὲ τὸ εἰρημένον δέπας γρίφον κατὰ λυκόφρονα εἰπεῖν, ἡλιακὸν πλοῖον, τακτέον καὶ τὴν ἄγραν. ποτήριον φασὶν ἐοικὸς πλοίῳ. μίμημα δέ φασι τὸ τοῦ ἡλίου καλούμενον ποτήριον, εἶναι κύκλου εἶπερ, ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένην. Σχέτλιος, ἐκ τῶν αὐτῶν ῥημάτων συγκείμενα ἡ ἐχέτλη τε καὶ ὁ σχέτλιος, ὅμως διάφορα εἰσιν. ἐχέτλη μὲν γὰρ, ὃς ἔχει ταύτας τλημόνως. σχέτλιος δὲ, ὃν ἐχρῆν σχέσθαι.

Ὣς ἐφάμην. ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν. ἥσατο δ' αἰνῶς
Ἡδὺ ποτὸν πίνων, καί μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις.
Δός μοι ἔτι πρόφρων. καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον ᾧ κε σὺ χαίροις.
20 Καὶ γὰρ κυκλώπεσσι φερέζωος ἄρουρα
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀποῤῥώξ.
Ὣς ἔφατ'. αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον.
Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων. τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι.
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν, αὐτὰρ ἐγώ τοι
Ἐξερέω. σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον ὥσπερ ὑπέστης.
Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστ'. οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
30 Μήτηρ ἠδὲ πατὴρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ.
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι.
Τοὺς δ' ἄλλους, πρόσθεν. τόδε τοι ξεινήϊον ἔσται.
Ἦ καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος. αὐτὰρ ἔπειτα
Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα. κὰδ δέ μιν ὕπνος
Ἥρει πανδαμάτωρ. φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος,
Ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι. ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
Καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
Εἵως θερμαίνοιτο. ἔπεσσι δὲ πάντας ἑταίρους
40 Θάρσυνον, μή τις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
Ἅψεσθαι χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρός. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Ἵσταντ'. αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
Οἱ μὲν μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
Ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν. ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς,
Δίνεον. ὡς δ' ὅτε τις τρυπᾷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
Ἁψάμενοι ἑκάτερθεν, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί,
50 Ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες,
Δινέομεν. τὸν δ' αἷμα περίῤῥεε θερμὸν ἐόντα.
Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀϋτμὴ,
Γλήνης καιομένης. σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.

Ἀποῤῥώξ, τοῖς ὑγροῖς προσαρμόζει. δηλοῖ γὰρ ἀπόῤῥοιαν. οὕτω γοῦν καὶ ἐπίνοιαν τὴν τιμὴν νεωτέρων, τὴν ἀμβροσίαν λαβόντες εἰς ὑγρὰν θείαν τροφήν. ἴσως δὲ καὶ ζωγραφικῶς πρὸς μόνοις τὸ νέκταρ κεῖται ἡ ἀποῤῥώξ, ὡς χρῆναι ἄλλο τι ὄνομα ἐπὶ τῆς ἀμβροσίας νοεῖν. παρὰ δέ τισι τῶν παλαιῶν, τὸ νέκταρ, ξηρὰ ἦν θεία τροφή. προφέρεται γοῦν ἀναξανδρίδης μὲν, γράφων οὕτω. τὸ νέκταρ, πάνυ μάττων ἐσθίω διαπίνω τ' ἀμβροσίαν καὶ τῷ διὶ διακονῶ. ἀλκμὰν δὲ, λέγων τοὺς θεοὺς νέκταρ ἔδμεναι. σαπφὼ δὲ, εἰποῦσα ὡς ἀμβροσίας κρατὴρ ἐκέκρατο, εἰς πόσιν δηλαδή. διὸ καὶ ποτίζουσα τοὺς οἴνῳ αὐτὴν, ἐπάγει. ἑρμῆς δ' ἑλὼν ὄλπιν, θεοῖς οἰνοχόησεν. ἔστι δὲ ἔρις αἰγυπτίοις. ὁ οἶνος, καθὰ καὶ ὁ λυκόφρων οἶδεν. ἱστορεῖται δὲ καὶ συνθέσιν τὸ καλούμενον νέκταρ οἱ περὶ τὴν λυδίαν ὄλυμπον, οἶνον καὶ κηρία συγκερνάντες, μέλιτος δηλαδή. ἔστι δὲ καὶ ἄνθη εὐώδη. τινὲς δὲ φασιν ὡς ὁ μελοποιὸς ἴβυκος, τὴν ἀμβροσίαν, κατ' ἐπίτασιν ἐνναπλασίονα γλυκύτητα ἔχειν οἶδε πρὸς τὸ μέλι, λέγων αὐτὸ, ἔνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν. Φρένας περιῆλθεν οἶνος, περίφρασις τοῦ, ἐμεθύσθη. Ἀποῤῥώξ, καὶ ἐπὶ πετρῶν τίθεταί ποτε φέρονται δὲ καὶ ἀποῤῥῶγες πέτραι αἱ ἀλλήλων ἀπεῤῥηγμέναι. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἁπλοῦν τοῦ, ἀποῤῥὼξ ἐστὶν τὸ ῥὼξ, ὁ χυμόν τι δηλοῖ καὶ ἀπόῤῥοιαν,

ἀλλὰ

ἀλλὰ φαλαγγίου εἶδός ἐστι. καὶ ὅτι ἐπὶ Βύβλος ῥᾶγας ὑπὲρ βάρβαρόν ἐστι. ῥῶγες γὰρ μεγάρων μέρος κατ' Ὅμηρον. ἐπὶ δὲ σταφυλῆς, ῥᾶγας φαμέν. πάντων δὲ τῶν τοιούτων, προηγεῖται θέμα τὸ ῥήσσω. Ὅτι Ὁμήρου πρώτου εἰπόντος τὴν προσεχῶς ῥηθέντα οἶνον ἔπειτον, ἐκεῖθεν λαβόντες ὕστερόν τινες ὁμοίως ἐφράσαν. Ἀρχίλοχος γοῦν φασὶ τὸν νάξιον οἶνον τῷ νέκταρι παραβάλλει. λέγεται δὲ καί τις Βαβυλώνιος οἶνος, νέκταρ καλεῖσθαι. ἱστορεῖ δέ τις περὶ εὐώδους οἴνου ἔχεσθαι ὅτι κατὰ πᾶν ἔχει ὑπερφυὲς δῶ ἀμβροσία καὶ νέκταρ, ἐκ τοῦ ἀνθηρᾶς δηλαδὴ ὀσμῆς τοῦ οἴνου, ὃν ἀλκμὰν, ἄνθεος ὄσδοντα φασίν. Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι, ὁ ἀσείως ἀκρατὴς ὑποκινηθεὶς εἰς μειδίαμα συνκλέπτει τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου. ὅτι κατ' ἔκθλιψιν τοῦ α, ἐρεῖ ὅτι ἀληθῶς τοιαῦτα φάγοις ἂν ἄλλον ἄνθρωπον. ὁ δὲ τοιαύτη ὁμιλεῖν δεξιότης ὑποκινήσασά τινας τῶν ποιητῶν εἰς ὅμοιον ζῆλον, ἀπήγαγεν εἰς ἀστεϊσμούς. Ἐπίχαρμος γοῦν εἰπὼν τὸ, ὁ Ζεύς μ' ἐκάλεσε πέλοπι γ' ἔρανον ἱστιῶν, ὃ δὴ ἀπαλλαγὴν τοῦ συνκλιφῆς, ἑράτε ἱστίασιν δηλοῖ. Ὅτι ἀκούσας δύσθην ἐκεῖνος τοῦ, ἤ ποιμένεσσιν ὄψον δ' τὰν ὁ γέρων, διασαφεῖ ἐπαγαγὼν τό, ἀλλ' ὕστερον ἀλλ' ἐρανόν τοι λέγω. ἐμφατικῶς δὲ λόγος ἐπὶ λόγῳ καὶ λαβύρινθος ἐμφαίνεται ὃν οἱ ὕστερον κομψοὶ ἐπετελέσαντο ἐν τῷ, αἰγῇ συνοικήσασα τῷ παιδίονος. ὃ γραφὴν περὶ τοῦ ἔρωτος αἰγέως

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
Φαρμάσσων, τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν,
Ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ. 10
Σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξε, περὶ δ' ἴαχε πέτρη.
Ἡμεῖς δὲ δείσαντες, ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων.
Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
Ὤικεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας.
Οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες, ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος.
Ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος ὅττι ἑ κήδοι.
Τίπτε τόσον Πολύφημ' ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα; 20
Ἦ μή τις σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
Ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ ἠὲ βίηφι;
Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος.
Ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφι.
Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι, ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα,
Νοῦσον γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι.
Ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

αἱ δυσὶ διφθόγγοις, ἡ σοφὴ ἑταίρα ἔφη, διὰ τῆς αι διφθόγγου καὶ τοῦ ἰῶτα ἐξήνεγκε. ὡς ἀπὸ τοῦ αἲξ αἰγὸς αἰγί. γέρων γάρ τις παρωνομάσθαι δοκοῦντος ἀπὸ γέροντος δηλοῖ τὴν τῶν αἰγῶν ὀδμήν, ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν παρθενομανίαν ἤρετό τις τῶν ἀπειρων, ἔφη. αἰγὶ συνοικήσασα τῷ παιδίου. ἤγουν τῷ οἱονεὶ αἰγιδίῳ γέροντι διὰ τὸν γέροντα ὅπερ ἐστὶ παρώνυμος. λέγεται δὲ καὶ φρύνη τῷ αἰ τῷ γέροντι συνευδήσασα, φορίνην ἆραι. ἐστὶ δὲ κλαδῶδές τι φασὶν ἡ φορίνη. καὶ εἰπεῖν, λάβε καὶ κατάτραγε. παίξασα ὥσπερ ἡ θαΐς πρὸς τὸν αἴγειον γέροντα, ὅπου καὶ αὐτὴ πρὸς τὸν τράγον ὃν ὑπελάλησεν ἐν τῷ κατατραγε.

Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι. τοὺς δ' ἄλλους, πρόσθεν. τό δέ τοι ξεινήιον ἔσται ὃ ὁ παροιμιώδης γέγονε λόγος τῶν τινι μεγάλων καὶ θείων σοφῶν, ἐπὶ τῶν κωμικῶς μὲν ἀφελέστερον ὕστερον δὲ ἀπολλυμένων τινάς. κυκλώπειον γὰρ ἐκεῖνος τὴν τοιαύτην ἐφη δωρεάν. Ἔστιν εἰπεῖν ἐπὶ οὕτω μεθυσθέντι τῷ κύκλωπι, ὅπερ ἐπί τινος ἱστορεῖ ὁ βυζάντιος παρὰ μόνον ἐφη εἰδότος μέθη ἔφη. ὅς εἰπὼν ἐκεῖνον, ἄνδρα ἕλκοντα οἶνον ὡς ὕδωρ ἵππος, ἐπάγει. κεῖται δ' ἄναυδος οἷα πίθῳ κολυμβήσας, καθεύδων ὡς μήκωνα φαρμάκων πίνων. μήκων δὲ αὕτη, ἡ καὶ κωδύα ἢ κώδεια τὸ φυτὸν, ἧς τὸ σπέρμα εἰς ὕπνον ἐνοδεῖ. 40 Φάρυγγος ἐξέσσυτο οἶνος περίφρασίς ἐστι μιᾶς λέξεως τοῦ ἤμεσε. τὰ δὲ ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων, διὰ τὸ εὐμετρότερον, φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνός φασί. μαρτυρεῖ δὲ τῷ δι' ἑνὸς γ γράφειν τὸ φάρυγος, καὶ τὸ φαρύγεθρον. ἔτι δὲ καὶ αἱ φάρυγαι τόπου ὄνομα. Ψωμοὶ, τὰ λεπτὰ κόμματα τῶν ἀνθρωπείων κρεῶν. ὅθεν καὶ ψωμὸς ἄρτου, ὁ παρ' Ἡσιόδῳ βλωμός. ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἐκ τοῦ ψῶ καὶ βλῶ, ψωμὸς καὶ βλωμὸς, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ὦ τὸ ὑπάρχω, ὠμὸς καὶ ὦμος. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ψῶ, γίνεται καὶ τὸ ψώχω. ἀφ' οὗ αὖθις, τὸ ψήχω ὁμοίως ἐκ τοῦ ψῶ, καὶ τινες πλανῶντες, ψώθια. ἤγουν ψαθύρια κατὰ τοὺς παλαιούς. ἀπολλόδωρος δὲ, τοῦ ἄρτου τὰ ἀποψαυόμενα ὥς φησιν Ἀθήναιος, ἅ τινες ἐκάλουν ἀπαράγες.

Μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς εἵως θερμαίνοιτο, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ κάτω τῆς σποδοῦ ἔτεινα καὶ ὡς εἰπεῖν, ὑπὸ σποδῷ ἔρριψα ὅπως θερμανθείη τὸ δεύτερον. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ, εἵως θερμαίνοιτο. λέγει δὲ 50 τὴν σποδὸν, οὐ τὴν ψυχράν, ἀλλὰ τὴν μετὰ ἀνθράκων. ἣ καὶ σποδιὰ λέγεται καὶ ἀθρακιά.

Διεφαίνετο δ' αἰνῶς. τουτέστι διαφανὴς εἶχε τὴν ὡς ἐξαιθρακώσεως. Μοχλὸν ἑλόντες οἱ ἔχοντες κατὰ Ἀρίσταρχον. Τὸ τοῦ νέου ξύλου τρύπημα, ἀρχαίοις ἦν. ἐκ τῶ ἀεὶ μὲν, αἴω

ἐπεὶ

ἐπίκειται βαρύνων δ' τρύπανον ἄλλοι δὲ ἱμάντι ἐπεριφέρουσιν ἵνα εὐθὺ νέερον ὅπου τρυπῷτο τὸ ξύλον.

Ἐπ' ἄκρῳ, οὐ τῷ ὀφθαλμῷ κολλητέον, ἀλλὰ μᾶλλον τῷ μοχλῷ, ἵνα λέγῃ αὐτὸν, ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ. Δίνεον ἐκτείνει τὴν ἀρχὴν καθὰ καὶ ὁ δῖνος ἤτοι ὁ τόρνος. ὅτι δὲ ποτὲ ταυτὸν δῖνος καὶ ῥόμβος καὶ κῶνος, δηλοῖ ὁ γράψας. ῥόμβος, ἐστὶ κῶνος. δῖνος. Πυριήκης μοχλὸς, ὁ δι' ἠκονημένος πυρί. δοκεῖ δὲ πυριήκης εἶναι, καὶ ὁ πυρίνην ἔχων ἀκὴν, ἀφ' ἧς ἡ ἀκωκή. Περιέρρεε τὸν μοχλὸν αἷμα, διὰ τὸ ἀναθερμανθῆναι τῇ βίᾳ τὰ ἀγγεῖα. ἢ καὶ ἐπεὶ οὔπω ἔφθασαν τὰ ἐν βάθει ἀποψυγῆναι. ἄλλως γὰρ, οἱ φυσικοί φασι τοὺς καιομένους αἷμα μὴ ἀποβάλλειν ὡς φρυττομένων τῶν σαρκῶν. οὗ ἕνεκα καὶ δοκεῖ μετὰ τὴν πρώτην πυρὸς ἔκπτωσιν, θερμῆναι πάλιν ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν μοχλὸν, ἵνα μὴ ἄλλως πολλοῦ αἵματος ἐκρυέντος καὶ φλεγμονῆς δὲ ἐπιγενομένης αὐτίκα πολλῆς, καὶ τοῦ κύκλωπος ἐν τῷ θερμῷ οἰχομένου, κινδυνεύσωσιν οἱ περὶ αὐτὸν οὕτως ἐντὸς κατὰ τὸ σπήλαιον μένοντες. Τῆς γλήνης, συνυπακουστέον τὸ ὄλον σῶμα τοῦ ὀφθαλμοῦ. οὗ τὸ κατωτάτω, ῥίζαι λέγονται. Σφαραγεῦντο, ἀντὶ τοῦ, ἐτείνοντο κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ κατεπατοῦντο, ἢ ἐσπαράττοντο. νοεῖται δὲ κατά τινα ἦχον. ὅθεν καὶ Πίνδαρός που, ἐπὶ πολυήχου σφάραγον τίθησιν. Φαρμάσσειν, οὐχ ἁπλῶς ἐνταῦθα τὸ βάπτειν ὅθεν καὶ φαρμακώδεις τὰς βαφὰς, ἀλλὰ τὸ στομοῦν καὶ στερροποιεῖν. φησὶ γοῦν. ὕδατι ψυχρῷ βάπτει φαρμάσσων. στομοῦται γὰρ σίδηρος τοιαύτῃ βαφῇ. καὶ κράτος ἔχει ὅ ἐστι καρτερὸς γίνεται τυπτόμενος εἰς πλέον. Σίζειν, ὀνοματοποιεῖται πρὸς ἦχον στοιχείου τοῦ σίγμα, ὥσπερ τὸ ζέειν, κατὰ τὸ ζῆτα. καὶ τὸ ξέειν, κατὰ τὸ ξ. καὶ ὁ ῥοῖζος, κατὰ τὸ ῥῶ στοιχεῖον, οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ὅτι ὠνοματοποίηται τὸ σίζειν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ λίπος γινομένου σπιλισμοῦ. Πεφυρμένον, ἀντὶ τοῦ μεμιασμένον. μεμιγμένον. ἐκ τοῦ φύρω. Ἀλύειν, νῦν μὲν, τὸ ἀδημονεῖν. ἐν δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα, τὸ χαίρειν ὡς τὸ, ἢ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας; μέση γὰρ ἡ λέξις. ὡς καὶ

20 ἡ συμφορά. καὶ ἡ τύχη. ἰστέον δὲ ὡς παρὰ τοῖς παλαιοῖς γράφεται καὶ ταῦτα. ἀλύει, ἀντὶ τοῦ μαίνεται. ἀπορεῖ κατὰ διάνοιαν. φαύλως διατίθεται, ἀμηχανεῖ. καὶ ὅτι ἄλυς, ἄλη ῥεμβασμός. καὶ ἀλύειν, τὸ μηδὲν πράττειν ἔνιοι δέ φασιν καὶ οὕτω. ἀλύειν τὸ μὲν ἐπαίρεσθαι, δασύνεται. τὸ δὲ λυπεῖσθαι ψιλοῦται. τὸ μὲν γὰρ, ἀπὸ τοῦ ἀλεαίνεσθαι. τὸ δ' ἀπὸ τοῦ ἄλης. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλύειν, καὶ ἀλυσκάζειν τὸ περιίστασθαι καὶ ἐκκλίνειν. καὶ ἀλυσθαίνειν τὸ ἀδυνατεῖν. καὶ ἀλυστεῖν τὸ δυσφορεῖν. Παυσανίας δὲ, ἀλύειν λέγει τὸ ἐν ἄλῃ εἶναι τὴν ψυχὴν ἔχειν. Ὅ, τί ἑ κήδοι. ἤγουν τί αὐτὸν βλάπτοι τουτέστι βιάζεται. Ἄκριες κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἄκρα ὀρῶν. λόφοι. ἐσχατιαί γωνίαι. καὶ ἀκρίζειν, τὸ τὰ ἄκρα ἐπιπορεύεσθαι. ὃ καὶ ἐξακρίζειν ὕστερόν φησιν. ἕτερος δέ τις ἐπάκριον φησὶν ἀντὶ τοῦ ἐπάκρον ἤγαγε καὶ τέλος ἐπέθηκεν. οἱ δὲ παλαιοί, φασὶ καὶ οὕτως. ἄκριες, λόφοι ὀρῶν οἱ καὶ ἄμβωνες, ὧν πολλὴ ἡ χρῆσις. φησὶ γοῦν ἄλλος Διονύσιος. ἄμβωνες, λόφοι ὀρῶν, καὶ ἴτυς πᾶσα καὶ δι' ὀφρὺς καὶ ὑπεροχή. καὶ χείλη δὲ λοπάδων. δηλ. πολλῶν ἤδη

30 λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας. ἐρρέθη δὲ καὶ ἐπὶ μορίου γυναικείου ὁ ἄμβων. φέρεται δὲ καὶ ὅτι ἄμβων, λοπάς. καὶ ἡ τοῦ λοπάδος ἐνδοτάτω ὀφρύς. καὶ τὰ χείλη καὶ ὀρῶν λόφοι. προσαναβάσεις. ὑπεροχαί. καὶ κοῖλοις κοιλώμασι περικείμεναι ὀφρῦς. ἠρόδοτος δὲ τὰς ἄκριας, ἄκρια ὑδάτων φησὶν ἐν τῷ, οἱ μὲν εἶχον τὰ περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ πεδίον. τὰ δ' ὑπεράκρια, ἰδόντες καρποί.

Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες. ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
Ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
Χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων,
Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας
40 Εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε.
Οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ, νήπιον εἶναι.
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
Εἴ τιν' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
Εὑροίμην. πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον
Ὥς τε περὶ ψυχῆς. μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή:
Ἄρσενες ὄιες ἦσαν ἐϋτρεφέες δασύμαλλοι
Καλοί τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες.
Τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισι,
50 Τῇς ἔπι κύκλωψ εὗδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
Σύντρεις αἰνύμενος. ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,
Τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην σώζοντες ἑταίρους.
Τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄιες φέρον. αὐτὰρ ἔγωγε,

Ἐγέλασσε φίλον κῆρ, ἀνάπαλιν πρὸς τὸ, ἐν δ' ἐγέλασσεν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ, ἀντὶ τοῦ ἔξω καὶ κατὰ μόνα χείλη, ὃ καὶ ἐμφανῶς. τοῦτο δὲ ἀντὶ τοῦ, κρυφῇ ἔνδον, κατὰ τὸ ἀείκε φέρον. Ὠδίνων ὀδύνῃσι, παρέχουσίν τινα παλαιοῦ καινοτέραν, ὥς που καὶ παρὰ Ἱμερίῳ ἔχει τὸ, κομίζει μὲν δῆμον κυμαίνοντα. ὅπερ ὁμοίως ἔχει τῷ, κύμασι δὲ κύματα δαίμων. τὸ δὲ ὠδίνειν κυρίως ἐπὶ γυναικῶν τεθειμένον, σφοδρὰν ἐνταῦθα ὀδύνην δηλοῖ ἢ δὲ ἐπιφορὰ τοῦ ὀδύνῃσι, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπὶ τόκῳ ὠδίνειν. Θυρῶν ὄνομα ἐπὶ τοῦ ἀντρώδους σπηλαίου, πλεονάζει παρὰ τῷ ποιητῇ. Πάντας δόλους, ἀντὶ τοῦ πολλοὺς κεῖται. ἢ καὶ ἄλλως, πάντας τοὺς περὶ τοῦ προκειμένου

πράγματος. Ὡς τῆς ψυχῆς, εἰς παροιμίαν ἐτέθη. κάλλιον καὶ ἐν Ἰλιάδι εἴρηται τὸ περὶ ψυχῆς δρόμον θέειν ὅ ἐστι περὶ λόγου. ταῦτα δὲ ῥηθείη ἄν, ἐπὶ παντὸς ἀνδρὸς κινδύνῳ περιπεσόντος. Ἰοδνεφὲς, ὅ ἐστι μέλαν. Συνέεργον ὅ ἐστι συνεῖργον, συνδέσμουν. Φέρον. ἔστι ἐβάσταζον. φοράδην ἦγον. κυριολεκτεῖται γὰρ νῦν τὸ φέρειν. Ἐλυσθεὶς ὅ ἐστι κρυβεὶς, εἰλυθεὶς, κείμην ἤτοι ἐκρεμάμην. Ἀώτου ἤγουν ἐρίου. θεσπεσίοιο διὰ τὸ καὶ δασὺ καὶ ἁπαλόν. Λύγος, φυτὸν εὔστροφον καὶ ἀπ' εὐλύγιστον. ὃ δὴ καὶ ἄγνος λέγεται παρ' ἀττικοῖς. φασὶ γοῦν Αἴλιος Διονύσιος, ἄγνον ἀρσενικῶς οὐ λύγον καλοῦσιν ἀττικοί. φέρει δὲ καὶ χρῦσιν πλάτανος ταύτην. ὅ, τι γὰρ πλάτανος αὕτη, μάλα ἀμφιλαφὴς καὶ ὑψηλή, καὶ τοῦ ἄγνου τό, τε ὕψος καὶ τὸ σύσκιον, πάγκαλον. δοκεῖ δὲ καὶ τὸ λυγρὸν ἀπὸ τοῦ τοιούτου γίνεσθαι λύγου, λύγου δὲ πάντως παρέχοντος, καὶ τὸ λυγίζειν καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ λυγισμός. ἐξ οὗ τέτραπται καὶ ὁ κατὰ τὰς ὀρχήσεις. οὗ χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ. Κλώσματος εἶδος τὸ στρέφειν ἐνταῦθα ὡς δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν στρεψίμαλλον εἶναι τὸν ὡς εἰπεῖν κλωσόμαλλον. ὅθεν στρεψιμάλλους ἐκάλουν οἱ παλαιοί, τοὺς περιλαλοῦντας καὶ κατοχλοῦντας φράζοντας. λαβόντες τὸ σκέμμα ἀπὸ ἐρίων συνεστραμμένους μαλλοὺς ἐχόντων καὶ οὕτω δυσλύτων. Σύντρεχε, ἀττικόν, καθὰ καὶ τὸ συνέδυο. σὺν τρεῖς δὲ εἰπεῖν, τῆς κοινῆς ἐστι φράσεως.

Ἕτερος ἑκάτερθεν ἔτην, δηλοῖ φανερῶς ὡς ἐπὶ δύο μὲν λέγεται τὸ ἑκάτερος, εἰς δὲ τῶν ἕτερος, ἐκ τῶν δύο δηλοῦται τὸ εἷς. ἔστι δὲ ταυτὸν εἰπεῖν ἕτερος ἑκατέρωθεν, καὶ δύο ἑκατέρωθεν. ἤγουν εἷς ἔσωθεν καὶ εἷς ἔκεῖθεν. τοῦτο δὲ, δῆλον ὡς εἰ καὶ εἶπεν ὅτι οἱ δὲ δύο ἑκατέρωθεν ἢ ἑκάτερος ἑκατέρωθεν, ἐπορεύοντο. τὸ γὰρ ἕτερος ἑκατέρωθεν, δύο πάντως δηλοῖ. Μηκᾶσθαι, κυρίως ἐπὶ αἰγῶν λέγεται. Ἐπεμαίετο νῶτα, ὅ ἐστιν ἐζήτει χερσὶ διὰ τοῦ ψηλαφᾷν. Πυκινὰ φρονέοντι. ἀντίκειται κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ χαῦνος. ὡς δι' αὐτὸ, καὶ ἀραιὰς φρένας ἔχειν ἄν. εἰ δὲ τὸ ἀραιὸν πλείονα δοκεῖ τόπον κατέχειν τοῦ τὴν αὐτὴν ὁλκὴν ἔχοντος πυκνοῦ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐπιπληθύνεσθαι δοκεῖ, τάχ' ἂν ἐντεῦθεν δόξοι ληφθῆναι παρ' Ἡσιόδῳ, τὸ φρένας ἀφνεὸν εἰπεῖν τὸν μωρὸν ἀντιφραστικῶς, οἷα μὴ πυκνὸν ἀλλὰ χαῦνον καὶ ἀραιὸν καὶ οὕτω δοκοῦντα πληθύνεσθαι πλατικώτερον. Λαχμὸν λέγει τὴν ἐκ τῆς λάχνης λασιότητα. λαμβάνεται δέ ποτε ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ τοῦ λαχανίου. οἱ δὲ παλαιοί φασι κάλλιον ἐνταῦθα γράφειν λάχνῳ κατὰ Ἡρωδιανόν, ἀπὸ παρωνυμίας τοῦ λάχνη, ὃ δηλοῖ τὴν τρίχωσιν καὶ δασύτητα. Ἠλασκάζει. ὅ ἐστιν ἀλᾶται. ἀλυσκάζει. ἐκφεύγει. Ἐπιμασσάμενος, ἀπὸ ὀνόματος γίνεται τοῦ μῶ μάσσω. ἐξ οὗ παράγωγον τὸ, ἐπεμαίετο νῶτα. Πέπονα δὲ τὸν κριὸν εἰπεῖν, ἁπαλοῦ καὶ αὐτὸ ἤθους καὶ ἀφελοῦς καὶ ὑπό τι νηπίου. τοιοῦτος γὰρ ὁ ξένους μὲν μὴ φιλῶν, κριῷ δὲ πείθων χρώμενος. τὸ δὲ πολὺ πρῶτος νέμεαι, καὶ πρῶτος ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις, καὶ πρῶτος εἰς σταθμὸν ἀπέρχει, κτίλον τι εἶναι τὸν κριὸν ἐμφαίνει, καὶ κάλλος δὲ ἔχει τὸ κατὰ ἐπαναφοράν, διὰ τὴν τοῦ πρῶτος ἐπανακύκλησιν. Σταθμὸν καὶ νῦν, τὴν ἀγροτικὴν οἴκησιν λέγει. ἀπονέεσθαι δὲ, τὸ ἐπανελθεῖν.

Ἀρνειὸς γὰρ ἔην μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Τοῦ κατὰ νῶτα λαβών, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς,
Κείμην. αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
Νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
Θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς,
Οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
Τειρόμενος, πάντων ὀΐων ἐπεμαίετο νῶτα
Ὀρθῶν ἑσταότων. τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
Ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀΐων στέρνοισι δέδεντο.
Ὕστατος δ' ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
Λαχμῷ στεινόμενος, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
Τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς πολύφημος.
Κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων
Ὕστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν.
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
Μακρὰ βιβάς. πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις.
Πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
Ἑσπέριος. νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σύγ' ἄνακτος
Ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε
Σὺν λυγροῖς ἑτάροισι δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν οὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον,
Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
Εἰπεῖν ὅππη κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει.
Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
Θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ. κὰδ δέ τ' ἐμὸν κῆρ
Λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν οὖτις.

Αὐ-

Λυγροὺς ἑταίρους, τοὺς κακούς, ὅ ἐστι δειλούς. κυρίως δὲ τὸ λυγρὸν, χαλεπόν ἐστι. καὶ ὡς εἰπεῖν, ψυχρὸν καὶ θανάσιμον. ὡς καὶ σίδηρος ψυχρὸς ὁ θανατηφόρος. καὶ γίνεται ἡ λέξις παρὰ τὴν πρὸ ὀλίγων ῥηθεῖσαν λύγον. ἵνα ᾖ λυγερὸν καὶ ἐν συγκοπῇ λυγρόν. λύγος δὲ ὡς ἐρρέθη ὁ ἄγνος, φυτὸν ψυχρὸν καὶ ἐκ τῆς ἀργείας ἄγνος λεγόμενον κατὰ συγκοπήν. διὸ καὶ αἱ ἁγνεύειν ἐν θεσμοφορίοις ἐθέλοντες, ὑποστρώννυνται ἑαυτοῖς τὸν τοῦ ἄγνου κλάδον ἵνα μένωσιν ἄφθοροι. ὥσπερ δὲ κατὰ τὴν ποίησιν φημίζονται τοῖς κάτω αἱ ἰτέαι διὰ τὸ ὠλεσίκαρπον, οὕτω καὶ ὁ ἄγνος ἤγουν ὁ λύγος διὰ τὸ ψυχρὸν καὶ ἐντεῦθεν ἄγονον. ἴσως δ' ἐκ τοῦ τοιούτου λύγου, καὶ λυγαλέον καὶ πλεονασμῷ, λευγαλέον τὸ ὀλέθριον. Ποτιφωνήεις γένοιο ἀντὶ τοῦ αὐδήεις. πᾶσα μὲν γὰρ αὐδὴ, καὶ φωνή ἐστιν. οὐ μὴν καὶ πᾶσα φωνὴ, αὐδὴ λεχθείη ἄν. ἡ γοῦν τοῦ κριοῦ, αὐδὴ μὲν οὐκ ἂν εἴη, φωνὴ δέ ἐστι. φωνήεντα δὲ ἔφη, τὸν αὐδήεντα καὶ λόγῳ χρώμενον προφορικῷ. χρῆ-
10 σις δὲ σημασίας τοιαύτης, καὶ παρ' Ὁμήρῳ οἷον τὸ, ἀμείβετο φωνήσας. τουτέστιν, εἶπεν. ἐλάλησεν. αὐδῇ ἐχρήσατο. ἐφθέγξατο γὰρ εἰπεῖν, οὐ πάνυ προσφυές. οὕτω καὶ Πίνδαρος βέλη φωνοῦντα ὅπερ ἐστὶ φωνήεντα, τοὺς ἑαυτοῦ λόγους εἶπε. λαβὼν καὶ αὐτὸς τὸ φωνῆσαι ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁμοίως Ὁμήρῳ. Λοφὴν κατ' ἔκτασιν γίνεται ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν τράχηλον λόφου.

Ὣς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς,
Πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα πίονα δημῷ
Πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
20 Ἱκόμεθ'. ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
Οἳ φύγομεν θάνατον. τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ
Κλαίειν. ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
Πόλλ' ἐν νηῒ βαλόντας, ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον,
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι.
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
30 Ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι.
Καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
Σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
Ἐσθέμεναι, τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
Ἧκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
Κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρώροιο
Τυτθὸν, ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης,
Τὴν δ' αἶψ' ἤπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα,
40 Πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν,
Ὦσα παρέξ. ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν,
Κρατὶ κατανεύων. οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος.
Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα,
Ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
50 Αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
Εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ, ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,

Ὑποσολοικοφανὲς τὸ, ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς, πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους. αἴτιον δὲ, ὅτι οὐδ' ἐνταῦθα, σχεδιάζων εἶχεν ἀποδοῦναι τὸ ῥῆμα πρὸ ἑαυτοῦ τινὶ τῶν ἑταίρων. εἰκὸς δὲ καὶ διὰ ψύχους ἀργείας γενέσθαι τὸ καινοπρεπὲς τοῦ σχήματος καὶ τὸ τῆς συντάξεως ἀκατάλληλον. Ὑπέλυσα, διαφορὰν ἔχει πρὸς τὸ ἁπλῶς λύειν. δηλοῖ γὰρ τὸ, ὑποκάτωθεν ἐκ τῶν στέρνων λύειν. Περιτροπέειν δὲ περιτρέπειν ἤτοι περιάγειν. φέρεται δὲ εἰς ἑρμηνείαν τῆς ῥηθείσης λέξεως, καὶ ταῦτα. περιτροπέειν, τὸ περιτρέπειν καὶ παραμένειν τῇ εὐθείᾳ ὡς καὶ βολῇ περιτρέπεται τινὶ κατὰ τὴν τοῦ Λιβανίου χρῆσιν. οἱ δὲ παλαιοὶ, καὶ ἀντὶ τοῦ περιελαύνοντες, τὴν λέξιν λαμβάνουσιν. Ταναύποδα λέγει, οὐ τὰ μακρόποδα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ τεταμένως τοῖς ποσὶ βαδίζοντα. ταυτὸν δ' εἰπεῖν, μακρὰ βιβάντα. Προπεσεῖν, τὸ ἐπικύψαι κατὰ σπουδὴν τῇ κωπηλασίᾳ. Γέγωνε βοήσας, ἀντὶ τοῦ ἀκουσθείς ἐστι καὶ ἐγνώσθη.

Σῷ ἐνὶ οἴκῳ τουτέστι σῷ ἐν σπηλαίῳ. Κατερχομένης ὑπὸ πέτρης ἤγουν κατελθούσης. χρόνος γὰρ καὶ νῦν ἐνήλλακται ἀντὶ χρόνου.

Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι. τουτέστιν ἠνάγκασεν ἔπεισεν ἐγγίσαι εἰς γῆν. γίνεται δὲ ἡ λέξις, ἐκ τοῦ θέμις. ὅθεν θεσμὸς ὁ νόμος, ᾧ ὡς ἀναγκαίως πειθόμεθα. ἵνα ᾖ θεμῶσαι, τὸ ὡς εἰπεῖν δικαιῶσαι. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ θέμωσεν, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἠνάγκασεν ὡς ἐρρέθη, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐποίησε κατὰ τοὺς παλαιούς, παρὰ

τὸ θεῖναι, τουτέστι ποιῆσαι. Ὀΐτιον πελαζόμενον, τὸ οἰάκιον, ὅ ἐστι πηδάλιον. Παλιῤῥόθιον τὸ παλίῤῥουν. Βίλος ἔφη τὴν τοῦ ὄρους κορυφὴν, ὅπερ ὁ κύκλωψ κεφίσας ἀφῆκε. δῆλον δὲ ὡς βέλος λέγεται, ἅπαν τὸ μὴ ἐσθίον ἀφιέμενον. Πλημυρίς, παρὰ τῶν παλαιῶν προπαροξύνεται, καὶ διὰ ἑνὸς δὲ μ γράφουσιν ὡς ἀπὸ τοῦ πλύμης. πλημμύραι δέ εἰσι, πάθη θαλάσσης κυρίως ἐναντία ταῖς ἀμπώτεσι, γινόμενα μάλιστα περὶ τὸν ὠκεανόν. ἀφ' ὧν ἡ πλημμύρα προσονομάζεται. ἡ δὲ χρῆσις τοῦ πλύμης, καὶ πρὸς στρέβωνι. κῦμα δὲ ὅ ἐστι θαλάσσης

Σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νήϊα δοῦρα,
Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών. τόσσον γὰρ ἵησιν.
Ὣς φάσαν. ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν.
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ.
Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
Ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
Φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' οἰμώξας, ἠμείβετο μύθῳ.
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
Ἔσκέ τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο,
Καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν.
Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν.
Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς,
Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον.
Τοῦ γὰρ ἐγὼ πάϊς εἰμί. πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι.
Αὐτὸς δ' αἴ κ' ἐθέλῃσιν ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
Εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα.
Κλῦθι Ποσείδαον γαιήοχε κυανοχαῖτα.
Εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι
Υἱὸν Λαέρτεω Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.

κίνημα ἐστὶν ἡ πλημμυρίς. ὅτι δὲ ταυτὸν, πλημμυρίδα εἰπεῖν καὶ ῥόθιον καὶ κῦμα παλιῤῥόθιον, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. παρ' οἷς εὕρηταί που κῦμα, καὶ τὸ κύημα. ὡς δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν κρεσφόντι. οὐ τὴν θυγατέρα γέμειν ἔφη κύματος θεοσπόρου, τοῦ ἐκ ποσειδῶνος δηλαδή.

Ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος. οὐ κρημνὸν ἁπλῶς ἀνείλετο, ἀλλὰ συνεχῆ ὄντα, διασείσας ἀπέῤῥηξεν. Κοντὸν, ὃ πολλοῖς οἶδε ναυτικὸν ὁ ποιητὴς, οὐ μὴν τὸ λεγόμενον, καί τοι τῆς λέξεως ἐτυμολογουμένης ἀπὸ τοῦ κοντεῖν. ἀλλὰ τὸ μὲν τοῦ πολέμου, δόρυ λέγει. καὶ ξυστὸν. καὶ μελίην. καὶ ἐγχείην. καὶ ἔγχος. κοντὸν δὲ, τὸ τοῖς ναύταις χρηστόν. Προσπεσόντες ἤτοι κατὰ σπουδὴν ἐπικύψαντες. ὅτι δὲ προπεσεῖν ἐνταῦθα τὸ προνεύειν λέγεται, δηλοῖ ξενοφῶν ἐν τῷ, διά τι ἄλλοτε ἀλλήλοις εἶσιν οἱ ἐρίζουσι, ὅτι ἐν τάξει μὲν κάθηνται, ἐν τάξει δὲ προπίπτουσιν, ἐν τάξει δὲ ἀναπίπτουσιν. ἔνθα ὅρα τὸ ἀναπίπτειν, οὐ ληφθὲν ἐπὶ ψυχικῆς ἀθυμίας ὡς παρὰ θουκυδίδῃ ἐν τῷ, νικώμενοι ἀναπίπτουσιν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἀνακλῶνται καθὰ ποιεῖ ὁ κρατῆρος, ὑπτιῶν, ῥοθιάζει καὶ ἀναπίπτει.

Μάρμαρον λίθον ὁ Ὅμηρος πλάττει ἀφεθέντα κατὰ νηὸς, ἵνα τὸ διὰ πολλὴν πυκνότητα βάρος ἐνδείξηται. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάρμαροι λίθοι, διὸ καὶ στίλβουσιν ὡς πυκνοὶ καὶ λεῖοι. τουτέστιν εἰπεῖν μαρμαίρουσιν, ὅθεν καὶ μάρμαροι λέγονται. ἄλλως δὲ ὑπὸ κιονηρώδης ἦν ὁ λίθος ἐκεῖνος, οὐκ ἂν ἦν τοσοῦτον αὐτῷ βάρος. Ἀράξειε τὰς αὐτῶν κεφαλὰς καὶ τὴν ναῦν, τουτέστι συντρίψει ὡς διὰ ἄρεος ἤτοι σιδήρου. Φάσθαι, φάθι φασὶν ἡ κοινὴ χρῆσις. ὃ τὸ μάκπαλιν, ἀπόφαθι. κατὰ τὸν εἰπόντα ἢ φάθι ἢ ἀπόφαθι. ἀρέσκει δὲ τοῖς πλείοσιν, ἀπὸ τοῦ ἐφάμην μέσου ἀορίστου δευτέρου γενέσθαι. Τελευτήσεσθαι ὀπίσω, ἤγουν εἰς τέλος ἐλθεῖν. Ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς. ὅρα τὸ τυφλωθῆναι περιφραστικῶς ῥηθὲν ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς ὡς καὶ ὕπερ ἔφη, ἀστοχῆσαι ὄψεως ἐξ ὃ δηκτικὸν, ἢ ἀποπλαγχθῆναι. ἢ καὶ ἄλλως, ὀφθαλμοῦ ἀλαωθῆναι. Ἐπιδινήσας, συστρέψας.

Ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπείλεθρον ἤγουν ἐπεστήριξε τῷ λίθῳ διὰ τῆς ἐπιδινήσεως δύναμιν πολυπέλεθρον.

Ὀλίγος, οὐ μόνον ἐπὶ πλήθους, ἀλλ' ἰδοὺ ἐνταῦθα ἐπὶ μεγέθους ληφθὲν, τὸν μικρὸν ἐσήμανεν. ὁ φαίνεται

ται καὶ οἱ νῦν, κῦμα, οὔτι μέγα ὅτι ὀλίγον. καὶ οἱ νῦν, ὀλίγον τι παρατείνας. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἡσιόδου τὸ, νῦν ὀλίγον αἰνῶν ἔργον μακρόν. ὑπερβιβάζονται δὲ καὶ οἱ τοῖς ἑξῆς, ἰχθὺς ὀλίγος, ὁ μακρός. ὁ καὶ ἄπηχυς. πάντως δὲ τοιοῦτον, ὀλίγον εἰπεῖν καὶ τυτθὸν καὶ μακρόν. καὶ δῆλον αὐτὸ καὶ ἐκ τοῦ τυτθός. ὃς ἐκ τοῦ τυχθεὶς ἐτυμολογούμενος, μακρὸς ἦν δέμας. Λέγεται ὅτι Τάχως μὲν Αἰγύπτιος βασιλεὺς Ἀγησίλαον ἐλθόντα συμμαχῆσαι αὐτῷ, βραχὺ τὸ σῶμα ἰδὼν, ἔσκωψεν, εἰπὼν τὸ παρῳδούμενον. ὤδινεν ὄρος, Ζεὺς δ' ἐφοβεῖτο, τὸ δ' ἔτεκε μῦν. Ἀγησίλαος δὲ ἀκούσας, αὐτὸν ἐλακώνισε. φάμενος ὡς φανήσομαί σοι ποτὲ καὶ λέων. ὕστερον γὰρ φασὶν ἀποστασιασάντων Αἰγυπτίων, μηδὲν τῷ Τάχῳ συμπράξας, ἐποίησε φυγεῖν ἐκεῖνον εἰς Πέρσας ἐκπεσόντα τῆς ἀρχῆς. Ὁ Κύκλωψ λίαν πάνυ τεθυμωμένος νῦν δυνατῷ, ὅμως ἠρκέσθη σκώψας τὸν ἐχθρὸν ἠρέμα. ἴσως μὲν, διὰ τὸ ἄγροικον. ἴσως δὲ ὅτι μηδὲ εἶχεν εὐκαιρίαν. παρὰ δέ γε τοῖς ὕστερον, ἐπιτευθῦσαι εἰκασίαι σμικροπρεπεῖς σκωπτικαὶ, πολλαί. φησὶ γοῦν τις πρὸς Ἀθηναίους, ὡς ὑμεῖς ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετε. ἂν μὲν γὰρ ἴδητε σμικρὸν παντελῶς ἀνθρωπον, καλεῖτε αὐτὸν σταλαγμόν. λιπαρὸς περιπατεῖ; ζωμὸς κατωνόμασται. χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν; κονιορτὸς ἀναπέφηνεν. ὄπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῳ; λέμβος ἐπικέκληται. τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ; κεστρῖνός ἐστι νῆστις. ὑφέλκετ' ἀρνὰ ποιμένος παίζων; Ἀτρεὺς ἐκλήθη. ἐὰν δὲ κριὸν, Φρίξος. ἐὰν δὲ κῳδάριον, Ἰάσων. ἐν τούτοις δὲ, ὅρα ὅτι τὸ λέμβος φαίνεται εἶναι τὸ μεγάλῃ νηῒ ἐφελκόμενον ἀκάτιον, καὶ ὅτι κεστρῖνος ὁ κεστρεὺς ἐρρέθη. Ἰστέον ὅτι τὸ ὀλίζων, ὀλίζων κατ' Ἡρακλείδην Ἴωνες φασὶν οἱ νεώτεροι. καὶ γὰρ μὲν φύγω, φύζω λέγοντες. φυγὴ φύζα. ὅθεν φυζινός φασιν ὁ δειλός. ἤτοι, φυζακινός.

Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκ' ἐπιδινήσας. ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον.
20 Κὰδ δ' ἔβαλε μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης.
Τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ' ἔνθα περ ἄλλαι
Νῆες ἐΰσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεί,
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισι.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
30 Δασσάμεθ'. ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
Μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα. τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
Ῥέξας, μηρί' ἔκαιον. ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν.
Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
Νῆες ἐΰσσελμοι καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
30 Καὶ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

40 Τοῦ, γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμι. πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι. οὐκ ἠρκέσθη δὲ παῖς εἰπὼν, ἀλλ' ἐπήγαγε καὶ τὸ, πατὴρ δ' ἐμός ἐστι, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ παῖς. οὐ μόνον γὰρ δουλική ποτε λέξις ἐστὶν ὡς καὶ αἱ παιδίσκαι δηλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἁπλῶς νέον δηλοῖ, καὶ τὸν θέσει δὲ υἱόν. Εὖνιν, ὡς ἀπὸ τοῦ εἷς οἶος, τὸν μεμονωμένον, ἤτοι ἐστερημένον. ὅθεν καὶ εὐνοῦχος ὁ ἐστερημένος ὀχείας. Οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν, τουτέστιν οὐκ ἐπεστρέφετο τῆς θυσίας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ·

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Τὰ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει, ἐν τῇ ἀνέμων φυλακῇ, ὡς δῶκεν Ὀδυσσεῖ οὔριον ἄνεμον τὸν ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκαθείρξας ἀσκῷ. ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες κοιμωμένου Ὀδυσσέως, ὅτι ἐν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες, ὑπονοστοῦσι πρὸς Αἴολον. οὐ προσιεμένου δὲ τοῦ Αἰόλου τὸν Ὀδυσσέα ἐκεῖθεν ἀποπλέων, εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται. παρ' οἷς ἕνδεκα τῶν νεῶν ἀπολέσας, μιᾷ εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται. καὶ σὺν Εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων κλήρῳ λαχόντας ἐκπέμπει πευσομένους τίνες οἱ κατοικοῦντες. μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς Κίρκης πλὴν Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθών, λαβὼν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ φάρμακον τὸ μῶλυ, οὐδὲν βλάπτεται. ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἐνιαυτὸν παραμείνας παρὰ τῇ Κίρκῃ, εἰς ᾅδου κατέρχεται.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Κ· ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣ-

ΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Αἰολίην δ' ἀναδέδρομε πέτρη. πέτρη δηλαδὴ λεία καὶ δυσανάβατος, περιβόλου δίκην τὴν νῆσον περιθέουσα. Αἰόλοι φασὶ, τρεῖς ἐν ταῖς ἱστορίαις ὀνομάζονται. εἷς, ὁ κρηθέως καὶ ἀθάμαντος καὶ σισύφου πατὴρ, ἕλληνος παῖς. ὃν ἕλληνα, γόνον μὲν φασὶ, διὸς εἶναι. λόγῳ δὲ, δευκαλίωνος. ἕτερος δὲ αἴολος, ὁ ἐκ μελανίππης καὶ ἱππότου, ὁ διὰ τοῦτο καὶ ἱπποτάδης. τρίτος δὲ, ὁ ἐκ ποσειδῶνος καὶ ἄρνης. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ποικίλον, καὶ τὸν ταχύν. καὶ ὄνομα δὲ ἰχθύος. ὅτι δὲ τοῦ πρώτου αἰόλου ἔγγονος τοῦ ἑλληνίδου πρώτου μὲν τὸ τῶν αἰολέων ἔθνος, αἱ ἱστορίαι δηλοῦσιν. αἰόλου φασὶ καταδραμόντος τὴν θετταλίαν καὶ πάντας πείσαντος αἰολεῖς κληθῆναι. ἐκ τῶν εἰρημένων αἰολέων ἢ τοῦ δηλωθέντος αἰόλου τοῦ σημαίνοντος τὸν ποικίλον παραλέξαι εἰπεῖ τις δ' ἀπατῶσαι. Ὅμηρος μὲν, μιᾶς μέμνηται νήσου αἰολίας. οἱ δὲ παλαιοί, νήσους αἰόλου ἑπτὰ ἱστοροῦσι πρὸς τῇ σικελίᾳ. εἰσὶ δὲ αὗται. αἰολὶς, ἢ μᾶλλον αἰολία. στρογγύλη, διδύμη, ἱερά, λιπάρα. ἐξ ἧς καὶ σίαλος λέγεται παρὰ θεοκρίτῳ λιπαραῖον διὰ τὸ ἐκεῖ αὐτὰ

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'. ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ. πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
Χάλκεον ἄρρηκτον. λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν.
Ἓξ μὲν θυγατέρες. ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
Ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτας.
Οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
Δαίνυνται. παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται.
Κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ,

φυσό

φυσώμενα πυρά. ἐρεικώδης. καὶ φοινικώδης. καλεῖται δὲ μία τούτων κατά τινας, καὶ ἱκέσιον. εἰσὶ δὲ καὶ περὶ σικελίαν καὶ ἰταλίαν πεπλανῆσθαι τὸν ὀδυσσέα εἰπόντες, οὐ μόνον τοὺς κύκλωπας οἴδασι λεοντίνοις καὶ λαιστρυγόνας, ἀλλὰ καὶ λωτοφάγους παρὰ τῶν ποιητῇ φασὶν εἶναι, τοὺς νῦν ἀκραγαντίνους. οἱ δὲ, τοὺς καὶ μηνιναίους. Πλωτῇ, ἤ κατά τι κύριον ὄνομα, ἤ ἡ κεχμένη ἐν πλεομένοις τόποις διὰ τὸ γνωρίζομένοις. κατ' ἄλλους δὲ φράσεις, ἡ περιπλεομένη ὑπ' ἀνθρώπων. ἢ ἄλλως, ἡ περιπλεομένη κύκλῳ καὶ μὴ κατὰ τὰς ἄλλας ὅσα πλήρεις ὑφάλων πετρῶν. ἀρίσταρχος δέ φασι πλωτὴν λέγει, τὴν φορητὴν καὶ ὑπὸ τῶν περιφερομένην ἢ συνεχέσι σεισμῶν ἢ ἄλλως ὁπωσοῦν. Τὸν ῥηθέντα αἴολον, ὁ τῆς ἀλληγορίας λόγος, εἰς ἐνιαυτὸν ἀνάγει. διὸ καὶ δίδωσιν αὐτῷ δώδεκα παῖδας, τὴν τῶν μηνῶν δωδεκάδα. ἐκ τούτων τὰς μὲν, θηλείας λέγει. τοὺς καρποφόρους δηλαδὴ μῆνας καὶ κατὰ τὰ θήλεα γεννητικούς. τοὺς δὲ, ἄρρενας ὅσοι δηλονότι οὐ τοιοῦτοι μὲν συμβάλλονται δὲ ἄλλως τῇ γῇ πρὸς γονιμότητα, τὴν ἐφεξῆς. ὁποῖοί εἰσιν οἱ πρὸ τοῦ ἔαρος. οὓς δὴ παῖδας τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ συνηρμόσθαι ἀλλήλοις λέγει διὰ τὸ κατὰ τὰς ὥρας οὐ

> Ἤματα, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
> Εὕδουσ' ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσι.
> Καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
> Μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
> 10 Ἴλιον. ἀργείων τε νέας. καὶ νόστον ἀχαιῶν.
> Καὶ μὲν ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
> Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ᾔτεον ἠδ' ἐκέλευον
> Πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο. τεῦχε δὲ πομπήν.
> Δῶκε δέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο.
> Ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.
> Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε κρονίων,
> Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν ὅν κ' ἐθέλῃσι.
> Νηῒ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
> Ἀργυρέῃ, ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ.
> 20 Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
> Ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
> Ἐκτελέειν, αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.

μόνον ὁμαμόρνιον, ἀλλὰ καὶ ἀλληλουχούμενον. τὸν δὲ αἴολον, ἐπειδὴ ποικίλον εἶναι φασὶ διὰ τὸ ταχὺ τῆς χρονικῆς περιφορᾶς. καὶ ταμίαν δὲ ἀνέμων ἐπεὶ καὶ ἄνεμοι καθ' ὥρας τινὰς πνέουσι. ὁ δὲ ὡς εἰκὸς λόγος, ἄνθρωπον ζῶντα καὶ ἔμπειρον τὰ εἰς θάλασσαν καὶ εἰς λοιποὺς λόγους, τὸν αἴολον παραδίδωσι διὰ πολυειδίαν φρονήσεως. διὸ καὶ ἡ παροιμία, αἴολον τὸν ποικίλον καὶ πανοῦργον φησίν. ἀφ' οὗ σύνθετον, αἰολοχαίτης ὁ ποικίλας ἔχων τρίχας. Δῶμα κνισσῆεν κνισῶδες καὶ εὔοσμον ἢ διὰ κνίσσης μετέχον. Περιστεναχίζεται, αὐτὶ τοῦ περιηχεῖται. ἢ αὐτὶ τοῦ, στενοχωρεῖ τοῖς δαινυμένοις. Τάπητες καὶ δάπιδες, ὡς δηλοῖ παυσανίας ἐν οἷς φησι ψιλοδάπιδας, ψιλὰς καὶ
30 μὴ μαλλωτάς. Ἠμὲν παυέμεναι ἠδ' ὀρνύμεν. τουτέστι, τοὺς μὲν, διεγείρειν ἀπεγείρειν. οὓς δὲ, προβάλλεσθαι. ὁποῖόν τι καὶ οἱ ταμίαι ποιοῦσι. χρήσιμον δὲ εἰς τὸ, ἀνέμους παυέμεναι, καὶ τὸ ἀνεμοκοῖται, γένος ἐν κορίνθῳ ἀνέμους κοιμίζοντες. Ταμίας ἀνέμων ὁ αἴολος, οὐ μόνον ἀλληγορικῶς ὡς προείρηται, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἱστορίαν ἀλήθειαν. σοφὸς δὲ ἀνὴρ παραδίδοται καὶ τεκμαρόμενος οἷα προγνωστικὸς ἀνέμων πνοῆς. ὡς οἱ ποιηταί, πολλοῖς προλέγων ἢ εὐπλοΐαν ἢ δυσχέρειαν ἐκ τοῦ πλεῖν. ἱστοροῦσι δέ φασι καὶ ὅτι ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν βρόμων τῶν ἐν ταῖς νήσοις αἰόλου ὡς οἱ ἐκεῖ τοῦ πυρὸς κρατῆρες ποιοῦσι καὶ ἐκ τῶν ἀναφυσημάτων καὶ φλογῶν καὶ λιγνύων, προσημαίνεται καὶ ὁ εἰς τρεῖς ἡμέρας πνεύσων ἄνεμος. ὅτι δὲ οὐ μόνος αἴολος ἐτιμήθη διὰ σοφίαν καὶ εὕρεσιν τῶν χρησίμων, ἀλλὰ σὺν καὶ δαναὸς ὡς παραδέξας τὰ ἐν ἄργει ὑδρεῖα, καὶ ἀτρεὺς τὸν τοῦ ἡλίου δρόμον ὑπεναντίον τῷ οὐρανῷ, ὁ γεωγράφος λέγει. Τὸν δὲ ἀσκὸν ὅθεν ὑποκοριστικὸν οὐ μόνον ἀσκίον ἀλλὰ καὶ ἀσκίδιον, οἱ μὲν, οὕτως ἐξεδέξαντο κατὰ τὸ λεγόμενον. γοητείαν τινὰ ὑπονοήσαντες εἶναι. παρ' οἷς, καὶ ᾄδεται ὁ ῥηθεὶς τοῦ αἰόλου ἀσκὸς δελφῖνος
40 εἶναι δέρμα. οἱ δέ τινες ὥσπερ τὸν παρ' ἡσιόδῳ πίθον, οὕτω καὶ νῦν τὸν ὁμηρικὸν ἀσκὸν εἰς ἀνθρώπειον ἐξελάβοντο σῶμα. ὅτι δὲ ἀσκοὶ οὐ μόνον οἱ ζῳώδεις ἐξ αἰγῶν καὶ βοῶν ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑτέρων, δῆλόν ἐστι. δελφῖνός τε γὰρ ὁ ῥηθεὶς ἀσκὸς πεπλασμένος εἴτουν γεγονὼς ἦν, καὶ ἀνθρώπου δέ. οὐ τὸ δέρμα εἴπερ κοινῶς ἀποδαρέν, ἀνθρώπειον τὸ λέγεται καθ' ἡρόδοτον, καὶ ἀσκὸς δέ, ὡς ἔστι γνῶναι, ἐκ τοῦ ἱστορηθέντος ἀποδαρῆναι τὸν μαρσύαν εἰς ἀσκόν, ὅτε δὲ καὶ πάχους τοῦ κατὰ σῶμα γίνεται σκῶμμα ὁ ἀσκός, δηλοῖ ἀθηναῖος. εἰπὼν ὅτι παχύν τινα ἐξ οἰνοφλυγίας γενόμενον, ἀσκὸν ἐκάλουν οἱ ἐπιχώριοι. ἐνταῦθα δὲ, μνηστέον καὶ παροιμίας εἰπούσης τὸ, ἀεί ποτε σὺ μὲν ἀσκὸς σὺ δὲ θύλακος ἄνθρωπος εἶ. δι' ἧς ἔοικε δηλοῦσθαι τὸ τοῦ βίου ἐπαμφοτερίζον. ἀσκοῦ δὲ παράγωγα σὺν ἄλλοις, καὶ ὁ ἀσκίτης ὕδερος. καὶ τὸ ἀσκωλιάζειν. ὅπερ ἐστὶ κατὰ κυριολεξίαν μὲν, ἐν ἀσκῷ ἅλλεσθαι. ᾧ πεφυσημένῳ ἐμπηδῶντες οἱ βουλόμενοι ἔν τινι ἑορτῇ οὐκ ἀμφοῖν ποδοῖν ἀλλὰ ἑνὶ καὶ ὡς εἰκὸς οὐκ εὐσταθοῦντες ἀλλά που καὶ καταπίπτοντες, ὑπεκίνουν γέλωτα τοῖς θεωμένοις.
50 Βυκταὶ ἄνεμοι, οἱ κατὰ ὀνοματοποιΐαν, οἱ ἠχητικοί. ἢ οἱ σφοδροὶ καὶ κατὰ βυθοῦ ἀΐσσοντες. ἢ καὶ ὡς ἀπὸ ἀρρήτου ῥήματος τοῦ βύω ἔχων εἰς βυθὸν κατάγειν. Μέρμιθι φαεινῇ, ὅ ἐστι μίτῳ λαμπρᾷ διὰ τὸ ἀργύρεον. ἢ λεπτῇ. ἔστι δὲ μέρμις μέρμιθος, μίτος ἢ μίτος λεπτή, γινομένη παρὰ τῶν εἴρω ἔρμις καὶ μέρμις ἡ δυναμένη διείρεσθαι διὰ λεπτότητα.

Πυρπολέοντας, ἢ τοὺς πυρσεύοντας· ὅ ἐστι νυκτὸς πῦρ καίειν διὰ τοὺς πελαγίζοντας, ἢ καὶ τὸ μεθ' ἡμέραν παρασημειοῦσθαι τόπον διὰ τοῦ πυρὸς σημείῳ καπνῷ. Κήρυκα δ' ὀπασσάμενος, ἀντὶ τοῦ ὀπαδὸν ἑλόμενος.

Βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα, λαγαρότης ἐστίν. ὁ οὕτω παθὼν στίχος, οὐ μόνον λαγαρός, ἀλλὰ καὶ πρόκλαστος, καὶ σφηκώδης.

Τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων; ὅ ἐστιν ἐπεβάρησεν. Τόδ' ἱκάνεις, ἤγουν ἐνταῦθα, κατὰ τόδε τὸ δῶμα ἐλλειπτικῶς. ὅπερ κοινότερον, τῇδε λέγεται ὅ ἐστιν ἐνταῦθα. Ἀνίσασθε, δηλοῖ μὲν ἄρτι τὸ ἰάσασθαι. σημαίνει δέ ποτε καὶ τὸ ῥάψαι. μαίανδρος. ἐξακέσῃ μοι δοκῶ τὸ δίκτυον. Καθάπτεσθαι δὲ ἔπεσι καὶ νῦν, τὸ ἀποτάνεσθαι καὶ καθικνεῖσθαι. Ἔρρε, ἑρμηνεύουσιν αὐτὸ οἱ ἀρχαῖοι, μετὰ φθορᾶς ἄπιθι. Ἐλέγχιστος, ὁ ἐφάρματος. τούτων δὲ αἰσχρῶν τὸ ἐλέγχεσθαι. Οὔ μοι θέμις κομίζειν οὐδ' ἀποπέμπειν, ἀστείως ἔχει· ξένον μὲν γὰρ θεοφιλῆ, καὶ παρόντα μέν, φιλεῖν. ἐθέλοντα δέ, πέμπειν. τὸν μέντοι θεομισῆ, ὅτι τὴν ἀρχὴν κομιδῆς ἀξιοῦν ἔχειν, ὅτι πομπῆς ὕστερον. ἔστι δὲ τὸ ἀποπέμπειν, ταὐτὸν τῷ πέμπειν. Ματίῃ ἡ ματαιότης. τὸ δὲ ματῶ ματήσω ἡ χρῆσις, ἐν Ἰλιάδι. πεδῆσαι ἐπὶ ἵππων μὴ ἐθελόντων θεῖν. Ἡ πύλη δ' ἐστὶ περιφανής. Ἔνθα κ' ἄυπνος ἀνήρ, δείκνυσι διὰ τούτων ὁ ποιητὴς καθ' ἱστορίαν, ἀγαθὰς εἶναι νομὰς ἐν τῇ τῶν Λαιστρυγόνων γῇ. τοὺς μέν, βουκόλους, τοὺς δέ, ποιμένας. καὶ τοὺς μὲν βουκόλους, νύκτωρ νέμειν διὰ τὸ ἐπιπολάζοντα τοῖς βουσὶν ἐκεῖ πολέμιον οἶστρον τοὺς καὶ μύωπας. ὃς δὴ ζωΰφιόν ἐστιν ἐχθρὸν βουσί. τοὺς δὲ ποιμένας, βόσκειν ἡμέρας οἶς. διὸ τὸν ἄυπνον ὄντα ἤτοι ὀλιγόυπνον νυκτὸς διὰ τὸ ἐν ἡμέρᾳ τυχὸν πλείονι τῶν ὕπνων κατακεχρῆσθαι, διπλοῖς φησὶν ἐξαίρειν μισθούς. ἐν νυκτὶ μέν, βουκολοῦντα, μεθ' ἡμέραν δέ, ποιμαίνοντα. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ καθὰ οἱ νέμοντες τὰς αἶγας αἰπόλοι λέγονται. καὶ οἱ τὰς βόας, βουκόλοι ἢ βοῦται. καὶ οἱ τοὺς ἵππους, ἱππονόμοι καὶ ἱπποπόλοι. οὕτω καὶ οἱ τὰ πρόβατα νέμοντες, ποιμένες καλοῦνται. καὶ προβατεῖς. καὶ

Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα.
Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντας.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα.
Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ
Δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν. 10
Οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
Ἀνθρώποις, ὅτεων τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
Ληΐδος. ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
Οἴκαδε νισόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι 20
Αἴολος. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα ὅττι τάδ' ἐστίν,
Ὅσσός τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
Ὣς ἔφασαν. βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων.
Ἀσκὸν μὲν λῦσαν. ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν,
Τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
Κλαίοντας γαίης ἄπο πατρίδος. αὐτὰρ ἔγωγε
Ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
Ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
Ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
Ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα. καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηὶ 30
Κείμην. αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
Αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ.
Αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
Βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα. τὸν δ' ἐκίχανον
Δαινύμενον παρὰ ᾗ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
Ἑζόμεθ'. οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ' ἐρέοντο. 40
Πῶς ἦλθες Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
Ἦ μέν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Πατρίδα σὴν καὶ δῶμα καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστί.
Ὣς φάσαν. αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ.
Ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοί, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
Σχέτλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε φίλοι. δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
Ὣς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο. πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ.
Ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον ἐλέγχιστε ζωόντων.
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν, οὐδ' ἀποπέμπειν 50
Ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Ἔρρ'. ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.

μηλάτη. τὸ δὲ ποιμαινόμενον πλῆθος, ποίμνιον. ὁμοειδῶς δὲ, πῶϋ. καὶ ὅτι μῆλα εἰσὶν ὡς ἐπὶ πολὺ τὰ πρόβατα, ὅμως καὶ τὰ πλείω τῶν τετραπόδων ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐγράφη, μῆλα τε καλοῦνται καὶ πρόβατα. σοφοκλῆς γοῦν φασὶ τὸν ἀχιλλέα γραφῆναι εἰπὼν ἐν τῷ πηλέϊ πᾶν μῆλον θηρῶντα, δόξοι ἂν τὰ θηρία πάντα μῆλα καλεῖν. σιμωνίδης δέ φασι τὸν ταῦρον, ὁτὲ μῆλον, ὁτὲ δὲ πρόβατον ὀνομάζει. πίνδαρος δὲ τὰς τοῦ διομήδους ἵππους, πρόβατα καλεῖ. ἐδήλου δὲ τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ, θύουσι δὲ καὶ τὰ ἄλλα

Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
Ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
10 Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
Ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην. ὅθι ποιμένα ποιμὴν
Ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
Ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς.
Τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων.
Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
Ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
Ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
20 Ἐν στόματι προὔχουσιν, ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν,
Ἔνθ' οἵγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο,
Πλησίαι. οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
Οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον. λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν
Αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας,
Ἔστην δ' ἐς σκοπιὴν παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα.
Καπνὸν δ' οἶον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα.
30 Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
Οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
Ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
Οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ᾗπερ ἅμαξαι
Ἄστυ δ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
Κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,
Θυγατέρ' ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
Ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην. ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον.
Οἱ δὲ, παριστάμενοι προσεφώνεον ἔκ τ' ἐρέοντο,
40 Ὅς τις τῶνδ' εἴη βασιλεὺς καὶ οἷσιν ἀνάσσοι.

πρόβατα ἵππους δὲ μάλιστα. ὅμηρος δὲ ἐν τῷ, κειμήλιά τε πρόβασίν τε, δοκεῖ φασι τὴν τῶν ὅλων βοσκημάτων κτῆσιν, πρόβασιν καλεῖν. Λάμος, ὁ λαιστρυγόνος ἐπιφανοῦς ὄνομα, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐκεῖ, υἱὸς ποσειδῶνος. Αἰπὺ τὸ ῥυθμὸν πτολίεθρον, ἴσως μὲν, ὡς ὑψηλὸν, ἴσως δὲ, καὶ διὰ χαλεπότητα τῶν ἐκεῖσε. οὐ μόνον ἄξενοι κατὰ τὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωποφάγοι φαίνονται. Τηλέπυλος, ἡ ἡ μεγάλη, τῶν γὰρ τοιούτων φασὶ πολὺ διεστᾶσιν αἱ πύλαι. ἢ ἡ ᾠκισμένη τηλίκαι. τινὲς δὲ τηλέπυλον φασὶ, τὴν μακρόπυλον οὐ τῷ διαστήματι ἀλλὰ τῷ πλάτει τῶν πυλῶν ἢ τῷ μήκει, ἄλλοι δὲ τὴν διαστάδην πύλας διαφόρους ἔχουσαν οὐ πάνυ μέντοι ἀφεστηκυίας, ἀλλ' ὥστε τὴν φωνὴν ἐξακούεσθαι τῶν εἰσελαυνόντων καὶ ἐξελαυνόντων. εἰσὶ δὲ οἳ κύριον ὄνομα πόλεως τὴν τηλέπυλον ἐδέξαντο.

Ἄργυφα, μήλων ἐπίθετον διὰ τὴν τῶν ἐρίων λευκότητα. τὸ μέντοι ἀργύφεον, ἐπὶ ἱματίων τίθεται.

Ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν. ὅ ἐστι λεπτή. στενή. ὃ καὶ δασύνουσιν οἱ παλαιοὶ πρὸς διαστολὴν τοῦ ἁπλῶς ἀραιοῦ. Κλυτὸν λιμένα συνήθως λέγει, τὸν ἄξιον πελάζεσθαι καὶ ἀκούεσθαι. οὕτω καὶ κλυτὰ μῆλα πρὸ ὀλίγου ἔφη. κλυτὸν μέντοι ὄνομα Ὀδυσσέως, τὸ ἐξάκουστον. Τετύχηκε, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν τύχην ἐστὶ καὶ οὐκ ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Ἀκταὶ προβλῆτες. ἤτοι αἱ τοῦ λιμένος προβεβλημέναι καὶ προέχουσαι αὐτοῦ. ἃς δὴ καὶ ἐπηρεφέας ἐρεῖ, ὡς ἐπικεκλιμένας δίκην ὀρόφου.

Ἐναντίαι ἀλλήλαις, ἀντὶ τοῦ αἱ μὲν δεξιαὶ, αἱ δ' ἐξ ἀριστερῶν. Στόμα δὲ καὶ ἐπὶ λιμένων λέγεται καθὰ καὶ ἐπὶ ποταμῶν ὅτι δὲ καὶ λιμένων ὡς δηλοῖ καὶ τὸ παρὰ Θεοκρίτῳ στομάλιμνον, δῆλόν ἐστι. Λευκὴ γαλήνη, ἄκρα εὐδία. ἐπεὶ παρὰ τὸ γάλα ἡ γαλήνη. λευκὸν δὲ τὸ γάλα φησὶ κατ' ἐξαίρετον ὅμηρος. εἴη δ' ἂν καὶ μαρμαρέη θάλασσα ἡ τοιαύτην γαλήνην ἔχουσα. Ἔργα βοῶν, τὰ κατὰ γεωργίαν λέγει. καθὰ καὶ Ἡσίοδος, ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο. Ἀγινεῖν, κυρίως μὲν τὸ ἄγειν, ἐκ τοῦ τῆς ἄγω παραγωγῆς. νῦν δὲ, τὸ καταφέρειν. Ξύμβληντο τουτέστι συνήντησαν. Λείαν
50 ὁδὸν, τὴν ἁμαξιτὸν λέγει. Ἄστυ, ὅτι πάλαι μὲν ἅπαν πόλισμα, ὕστερον δὲ ἰδίως τὰς ἀθήνας, καθὰ καὶ πόλις ἰδιαζόντως ἦν ὅτε ἡ ἀλεξάνδρεια κατ' ἐξοχὴν, δεδήλωται ἐν ἄλλοις. ὁμοίως καὶ ὅτι τῷ ἄστει παρωνόμασται ὁ κατὰ παίδευσιν ἀστεῖος, πρὸς διαστολὴν ἀγροίκου. Κατεβήσετο, γράφεται μὲν παραλόγως καὶ κατεβήσατο. Ἀρτακία παρ' Ὁμήρῳ μὲν, πηγὴ περὶ λαιστρυγό-

νας

νασ. ἴσως μὲν ἰσοελκῶς τῷ διαφερομένῃ. τυχὸν δὲ καὶ κατὰ πλεονασμὸν διὰ τὸ ἀείνασον, παρὰ τὸ ἄεν ἢ δι- στῆναι ἀναδίδοσθαι καὶ προϊέναι ἢ ἀνακινεῖν. ἡρόδοτος δὲ, καὶ πόλιν οἶδεν ἀσιανὴν, ἀρτακίαν. ὡς δηλοῖ ἐν τῷ, αὔξησιν ἐκ ἀρτακίης πόλεως. Γυναῖκα. ὅτι οὐ τὴν κατὰ φύσιν λέγει ἀλλὰ τὴν ὕπανδρον, δηλοῖ δὲ, ἡ δὲ, ἐκάλει δὴ πόσιν. Ἔστυγον αὐτήν, ἀντὶ τοῦ, ἔφριξαν. κατὰ τὸ, στυγέει δὲ καὶ ἄλλος. ἔστυγον φρίξει. ὅθεν καὶ Στὺξ φρικτὴ πηγὴ ἐν ᾅδου. ἀφ' ἧς οἷα φρικτῆς, οὐ μόνον ὁ στυγνὸς παρῆκται καὶ ὁ στυγνὸς τὰ κοινὰ, ἀλλὰ καὶ ὁ στύραξ. ἐπικράτης γοῦν φασι στρατηγὸς ἀθηναίων, στύραξ ἐπεκαλεῖτο, διὰ τὸ στυγεῖσθαι ὡς δωροδόκος καὶ προδότης, διὸ καὶ κακῶς ἀπώλετο, ἢ ἀναιρεθεὶς ἢ πιὼν κώνειον. ἰστέον δὲ ὅτι πάλαι μὲν, φρίκην σημαίνειν ἐδήλου τὸ στυγεῖν. οἱ δὲ ὕστερον, καὶ ἀντὶ τοῦ μισεῖν αὐτὸ λαμβάνουσι, διὰ τὸ ἐπακολουθεῖν μῖσος τοῖς στυγουμένοις. αὐτὸ δέ γε τὸ μισεῖν, κοινότερον ἐπὶ τῶν ἐχθραινόντων τιθέμενον, ἡ κωμικὴ σεμνότης ἐπὶ μίξεων ἔθετο ἀσέμνων. ἀριστοφάνης γοῦν, μισητίαν ἐπὶ καταφερείας ἔφη ἤγουν ῥοπῆς ἀσχέτου τῆς πρὸς μίξεις. ἄλλοι δὲ, μισήτην βαρυτόνως, τὴν κοινὴν καὶ ῥαδίαν. λέγουσι καὶ χρῆσιν αὐτοῦ εἶναι παρὰ κρατίνῳ καὶ σώφρονι. γράφεται δὲ αὐτῇ καὶ παροιμία ἐν ᾗ τὸ τὴν σφυρὸν παχεῖαν μισήτην γυνή. Λίθοι ἀνδραχθεῖς, οἱ ἀνδροβαρεῖς, οἳ τοῖς ἄλλοις ἀνδράσιν ἐπαχθῆ ἂν γένοιντο φορήματα. Πείροντες, ἢ ἀντὶ τοῦ εὐχόμενοι καὶ οὕτω περῶντες τὸν λιμένα ἐκ τοῦ πέρω τοῦ περῶ, ἢ ἀντὶ τοῦ, διαπείροντες τριαίναις ἢ ποιοῖς ἑτέροις ἀποξυμμένοις ὀργάνοις, διὸ λυκόφρων κεστρέων δίκην αὐτούς φησιν ἀγρευθῆναι. τινὲς δὲ γράφουσιν εἴροντες ὅ ἐστι συνείροντες κατὰ ἰχθύδια καὶ ὁρμαθὸν ποιοῦντες ὃ καὶ αὐτὸ, ῥωμαλεότητα τῶν λαιστρυγόνων δηλοῖ. ἄλλοι δὲ γράφουσιν, ἰχθῦς δ' ἀσπαίροντες, ἵνα λέγῃ ὅτι ὡς ἰχθῦς ἀσπαίροντας αὐτοὺς ἐδαίνυντο. Ἀσπασίως καὶ ἀσμένως, τουτέστιν. Ἐπηρεφέας πέτρας, τοὺς ὑπερθεν ἂν καὶ αἱ παρὰ τῶν λαιστρυγόνων ἀφιέμεναι χερμάδες, οὕτω συχναὶ ἔσονται ὡς ἐπερέφειν τοὺς βαλλομένους.

Τὴν νῆσον τῆς κίρκης, αἰαίην καλεῖ παρὰ τὴν αἶαν, πόλιν ὡς κολχικήν. ἀφ' ἧς ἡ κίρκη αἰαία ὡς θήβη θηβαία. καὶ ἡ κατ' αὐτὴν νῆσος, ὁμωνύμως αἰαία. καὶ ὁ ἀδελφὸς, αἰήτης.

Ἡ δὲ, μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
Εὗρον ὅσην τ' ὄρεος κορυφήν. κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
Ὃν πόσιν. ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον. 110
Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὡπλίσσατο δεῖπνον.
Τὼ δὲ δύ' ἀΐξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
Αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος. οἱ δ' ἀΐοντες
Φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
Μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ γίγασιν.
Οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
Βάλλον. ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει,
Ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων. 120
Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο,
Ὄφρ' οἳ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
Τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τῷ ἀπέκοψα πείσματ' νηὸς κυανοπρῴροιο.
Αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃσ', ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν δείσαντες ὄλεθρον.
Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
Νηῦς ἐμή. αὐτὰρ αἱ ἄλλαι, ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους. 130
Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'. ἔνθα δ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο.
Ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου ἠελίοιο,
Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
Ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηῒ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ,
Ναύλοχον ἐς λιμένα. καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
Ἔνθα τότ' ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
Κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ, 140
Καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπήν,
Εἴπως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπήν τε πυθοίμην.
Ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
Καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἐλθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
Ὧδε δέ μοι φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
Δεῖπνον ἑταίροισι δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι. 150

Ἐκγεγάτην ὅτι ἐξεγενέσθην, λέγονται δὲ παῖδας

ἡλίου

ἡλίου κίρκη καὶ αἰήτης, ἢ ὡς βασιλεῖς καὶ διὰ τοῦτο καὶ διογενεῖς, ζεὺς γὰρ ὁ ἥλιος. ἢ καὶ ὡς λαμπροὶ ἄλλως ἐν τοῖς τότε καὶ ἐκφανεῖς. ἢ καὶ διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς ἡλιῶδες τοῦ κάλλους, εἰκὸς δὲ καὶ κατὰ κυριωνυμίαν ἥλιον λέγεσθαι τὸν τοιοῦτον πατέρα. ἡ προσφυῶς καὶ ἡ πασιφάη θυγάτηρ λέγεται ἡλίου τοῦ μίνωος γυνή. ἔστι καὶ ἡλίῳ οἰκεῖον τὸ, πᾶσι φάειν, ὡς καὶ τὸ φαίθειν. Αὐδήεσσα, ἡ περιβόητος. ἢ διαλέκτῳ ἀνθρωπίνῃ χρωμένη. γράφεται δὲ καὶ οὐδήεσσα, τουτέστιν ἐπίγειος κατὰ τὴν καλυψὼ καὶ τὰς λοιπὰς νύμφας.

Ὀλοόφρων ὁ αἰήτης, διὰ τὸ τὸ ἦθος οὐχ ἱλαρὸν ὡς δηλοῖ τὰ κατὰ τὸν ἰάσονα καὶ τὴν μήδειαν. κατὰ δέ τινας, ὁ ζημιωτικὸς καὶ φροντίδων ὁλόκληρα. Φαεσίμβροτος, ὁ φαίνων βροτοῖς. Πέρσην, οἰκείως ὁ μῦθος γυναῖκα πλάττει τοῦ ἡλίου διὰ τὴν ἀεικίνητον αὐτοῦ περαίωσιν. ἤγουν ἐκ περάτων εἰς πέρατα ὡσπερεὶ πεπερασμένην, κίνησιν. διὸ καὶ ὠκεανοῦ θυγάτηρ αὕτη λέγεται, διὰ τὸ τὸν ἥλιον ὡς ἀνίσχειν τὸ δρόμον δὴ περᾶν φυσικῶς. καὶ ἄλλως δὲ ὠκεανοῦ θυγάτηρ ἡ περσηΐς, τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολὴν καὶ δύσιν ὡς ἐξ ὠκεανοῦ καὶ εἰς ὠκεανόν. Ναύλοχος ὁ νηῶν λιμὴν, ὁ ναῦς κοιμίζων ὡς ἐπὶ λέχους. ἢ πρέπων, παρὰ τὸν λόχον.

Ἀλγοῦντι θυμὸν ἔδοντές ἐστιν ἐναντίον τοῦ, θυμὸν ἔδοντες ἤτοι εὐφραίνοντες. ὡς ἡ θυμηδία. ὅτε δὲ ὁ λύπῃ θυμὸν ἔδει. καὶ ὁ βελλεροφόντης δηλοῖ ἐν ἰλιάδι, ὃν θυμὸν κατέδων. Τρίτον ἦμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' ἠώς, ἠὼς μὲν, ἡ σωματοειδὴς δαίμων. ἦμαρ δὲ, ἡ κοινῶς λεγομένη ἡμέρα. ὁ προσωποποιούμενος ὑπὸ ἡλίου, ἀήρ. Προΐμεν τε πυθέσθαι. ἤγουν προεῖναι, προπέμψαι. (ὅτι δὲ, διὰ τὸ ἐυπλασον οἰκονομεῖται) καὶ πιθανόν. πεμφθέντων μὲν γὰρ φίλων, ἐξ χώρας ὁ ἀνυσιών, καὶ ἡ λοιπὴ μαγγανεία τῆς κίρκης. καὶ τὸ τοῦ ἑρμοῦ πλάσμα. καὶ ἡ τοῦ ὀδυσσέως ἀρετή. αὐτοῦ δὲ πρώτου ἀπελθόντος εἰς κίρκην, ἔδει ἂν ἀποβῆναι τὰ τοιαῦτα, πλαστὰ ἔοικε ἐνταῦθα καὶ πιθανῶς. Καπνὸς οὐ μόνον πυρὸς ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων οἰκήσεως σημεῖόν ἐστιν ὡς τὰ πολλά. Δρυμὰ καὶ ὕλη, ταυτὰ ἐκ παραλλήλου. ἔστι δὲ δρυμὰ, ἡ συνδενδρία, ὡς

ἀπὸ δρυός. ὅθεν καὶ δρυοκολάπτης, ὁ πᾶν ξύλον κολάπτων. καὶ δρύκαρπα, οὐ τὰ ἐκ δρυὸς μόνον, ἀλλὰ τὰ ὡς ἑτέρων δένδρων. εἰκὸς δὲ καὶ ἀρσενικὸν εἶναι μὴ μόνον ὁ δρυμὸν, ἀλλὰ καὶ ὁ δρυμός. ὥσπερ οὐδέτερον τὸ δρυμὸν ὡς τὸ ἐρετμόν. Αἴθοψ καπνός, ὁ ἐκ τοῦ αἴθεσθαί τινα ὕλην ἀναδιδόμενος.

Δοάσσατο κατὰ τοὺς παλαιούς, οὐ μόνον τὸ ἔδοξεν ὡς ἀπὸ τοῦ δοκῶ δοξάζω, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἠρίσθη. περιεκρίθη. ἔστι δέ φασι δοάσασθαι τὸ, δύο τινῶν προκειμένων ἑλέσθαι θάτερον, ὡς ἐκ τοῦ δοιῶ δοιάσατο καὶ δοάσατο. Κὰδ δ' ἔβαλον ἤτοι κατέρριψα. Ὀλοφύρατο τουτέστι κατελεήσατο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
Ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
Ἧκεν. ὁ μὲν, ποταμὸν δὲ κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,

Πιόμενος. δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο.
Τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
Πλῆξα. τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε.
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἰρυσάμην τὸ μὲν, αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ,
Εἴασ'. αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε.
Πεῖσμα δ' ὅσον τ' ὄργυιαν ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.
Βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,

Ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμου
Χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ. μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεὼς, ἀνέγειρα δ' ἑταίρους.
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον.

Ἔχεν αὐτὸν μένος ἡλίου, περίφρασίς ἐστι τοῦ ἐδίψα. ἢ καὶ ἄλλως συμβολικῶς ἐρρέθη καὶ ὡς αἴνιγμα, ὡς τοῦ κατόχου ἡλίῳ, διψῶντος δὴ τὴν ἐκεῖθεν ζέσιν. Ἄκνηστις τὰ μέσα νῶτα ἐπὶ πᾶν τὸ πόδων ὡς ὁ ποιητὴς ἐξηγεῖται. ἣν δηλαδὴ οὐκ ἔστι κνήσασθαι. Μακὼν, ἢ ἀντὶ τοῦ, ἄσημον ἦχον ἀποπλέξας, ἵνα ἡ ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς μῆκος ἐκταθείς. Ἐμβαίνειν τὸ στερεῶς ἐρείδειν τοῦ κειμένου ἐν ποσί.

Ῥῶπες καὶ λύγοι, φυτὰ ἱμαντώδη καὶ οὕτως εὐλύγιστα, ὡς καὶ πεῖσμα ὁ ἐστι σχοινίον ἐξ αὐτῶν στρέφεσθαι ἤγουν κλώθεσθαι. ἔνθα ὅρα καὶ ὡς οὐκ ἐπὶ μόνων σχοινίων νεὼς τὸ πεῖσμα λέγεται. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐπιμήκεις κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ εὐκαμπτοι αἱ τῶν λύγων ῥάβδοι. Καταλοφάδεια, ἀντὶ τοῦ, κατὰ λόφου. κατὰ αὐχένος, κατὰ τραχήλου. λόφος δὲ κυρίως ἐπὶ ἀλόγων ζώων, τὸ μετὰ τὴν κεφαλὴν, ἔνθα τοῖς ζευγνυμένοις ἐπιτίθεται ὁ ζυγός. ὅθεν ὁ τραγικὸς οἰδίπους φησὶ τῶν τινας πολιτῶν, μὴ ἐθέλειν ὑπὸ ζυγῷ νῶτον εὐλόφως φέρειν, ἤγουν εὐπειθῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου λόφου, καὶ ἡ τοῦ κάπρου εἴρηται λοφιά. εἰ δὲ καὶ ὥσπερ

ἐκ τῆς ζωϊκῆς κορυφῆς ὀρεινὴ λέγεται κορυφὴ, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου λόφου οἱ τῶν ὀρέων λόφοι ὅθεν καὶ λοφνίδες αἱ ἐκ τῶν ἐκεῖθεν τόπων λαμπάδες, οὐκ ἔστι βεβαιώσασθαι. ἴσως γὰρ μᾶλλον, ἐκ τοῦ ὀρεινοῦ λόφου ὁμωνύμως καλεῖται καὶ ὁ ζωϊκὸς λόφος. τὸ δὲ εἰπεῖν ὡς ταυτόν ἐστι καταλοφάδια καὶ κατωμαδὸν, ἀσφαλῶς ἔχει. ἰστέον δὲ ὅτι πρὸς ἀκρίβειαν, προϋπάρχει ὥσπερ τοῦ κατὰ τὴν περικεφαλαίαν λό-

φανείη καὶ τοῦ δεξιοῦ, ὁ ζωικός. καὶ γένοιτ' ἂν ἐκ τοῦ λέπω λέψω λέλεφα, ὁ τοιοῦτος λόφος. ἀξιοῦσι γὰρ ἄξιον ἀποδαρὲν ἤγουν ἐκλεπισθὲν τὸ τοιοῦτον μέρος τοῦ ζώου. ἐπιστέον καὶ ὅτι τὴν εἰρημένην ὑποκορισικῶς ἢ ἄλλως κατὰ παραγωγὴν λοφιὰν ἂν χρῆσις καὶ παρὰ λυκόφρονι, πρὸ τοῦ τοι περ ἡ λοφιὰ ὡς δηλοῖ ἀθηναῖος εἰπὼν δᾳδὶς λοφνία, ἡ ἐκ φλοιοῦ λαμπάς. Θηρία κοινῶς πάντα τὰ ἄλογα. διὸ καὶ τὴν ἀράχνην θηρίον φησὶν ὁ αἰλιανός. συμφέρονται δὲ οἱ παλαιοί, μὴ εἶναι παρὰ τῷ ποιητῇ μὲν δὲ τὸ θηρίον τύπῳ ὑποκορισικοῦ, παρωνυμεῖσθαι δὲ τῷ θηρί. μὴ δὲ γὰρ κεῖσθαι τὸ τοῦ ὑποκορισμοῦ τεχνικῶς παρ' ὁμήρῳ, διὰ τὸ ὑψηλόφωνον καὶ ἡρωικὸν τῆς αὐτοῦ ποιήσεως. εἰ δέ τις φασὶ καὶ θείη μὴ παρώνυμον εἶναι τοῦ θηρὸς τὸ θηρίον ὡς τοῦ ἴχνους τὸ ἴχνιον ἀλλ' ὑποκορισικόν, ἐξηγήσεται φασὶν ἄλλως τὸ τοιοῦτον, διὰ τὸ τοῦ μέγα ἔλαφον. καὶ τοῦ, δεινοῦ πελώρου. οὕτω καὶ ἀλλαχοῦ τειχίον εἰπὼν ὑποκορισικώτερον, ὑψώσει εἰπὼν ἐκεῖνο μέγα. ὅτι παρὰ μέγα τειχίον αὐλῆς. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἐξ ὁμήρου λαβὼν Εὐριπίδης μέθοδον, τὴν βασιλικὴν παῖδα πολυξένην μόσχον μὲν εἰπών, εὐτελῶς ἔφρασε. σκύμνον δὲ προσειπών, ἐπηύξησεν. ἐπὶ λεόντων γὰρ κυρίως ὁ σκύμνος.

Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ. ἡ δὲ περίφρασίς ἐστι τοῦ φάγωμεν ἢ ὅλως δηλωτικά, τοῦ φαγεῖν, ἐκ τῆς πρὸ αὐτοῦ ἢ μετ' αὐτό. πρῶτον γάρ τις μνησάμενος βρώμης εἶτα φαγών, οὐκέτι τρύχεται λιμῷ. καὶ ἔστι τοιαύτη μέθοδος καὶ ἀλλαχοῦ παρ' ὁμήρῳ, ἣν καὶ ὁ ἑρμογένης ἐπισημαίνεται. Καταδυσόμεθα, τιμιωτάτη λέξις ἐπὶ ἀνθρώπου. ὡς δύνοντος καὶ αὐτοῦ ἡλίου δίκην ὅτι ὑπὸ γῆν γίνεται. Βρώμη. τελείων τούτων, βέβρωμαι βέβρωσαι βέβρωται. ἐκ τοῦ πρώτου μέν, ἡ βρώμη καὶ τὸ βρῶμα. ἐκ τοῦ δευτέρου δέ, ἡ βρῶσις ἡ ἐνταῦθα, ὄφρα ἐν νηὶ βρῶσίς τε πόσις τε. ἐκ δὲ τοῦ τρίτου, τὸ βρωτὸν καὶ ἡ βρωτύς. Ἀννεῖται. ἀντὶ τοῦ, ἀνασχῇ. ἀναφαίνεται. ἀνέρχεται. ἀνατέλλει. Περὶ τοῦ φράζωμεν πάρεργον καὶ ἐκ τῶν Ἡρακλείδου παρασημειωτέον ὅτι τοῦ α. αὐξηθὲν φασὶν ἤγουν ἐξ ἀρχῆς θεματικοῦ, ἔστι φῶ τὸ λέγω, οὗ μέλλων ἀόριστος, φάσας. ὡς κλῶ κλάσας. καὶ συγκοπῇ, φάς. διό. φὰς ἐμὲ ἀπόλεμον ὥσπερ καὶ κλάς φασι παρὰ ἀνακρέοντι. τὸ δὲ φῶ παραχθὲν εἰς τὸ φάζω ἐξ οὗ ἡ φάσις, προσλήψει τοῦ ρ, γίνεται φράζω ὅθεν ἡ φράσις.

Ω φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ' ἀχνύμενοί περ
Εἰς ἀΐδαο δόμους πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
Αλλ' ἄγετ' ὄφρ' ἐν νηὶ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε
Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
Ως ἐφάμην. οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Εκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Θηήσαντ' ἔλαφον μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Χεῖρας νιψάμενοι, τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Ως τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ημεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ,
Ημος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον.
Κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι.
Ω φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ζόφος οὐδ' ὅπῃ ἠώς,
Οὐδ' ὅπῃ ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὐδ' ὅπῃ ἀννεῖται. ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
Εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις, ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
Εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται.
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται, καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσῃ
Εδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Ως ἐφάμην. τοῖσι δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Μνησαμένοις ἔργων λαιστρυγόνος ἀντιφάταο,
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
Κλαῖον δὲ λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Αλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

ἄλλως δὲ μεταληφθὲν μακεδόνων φασὶ διαλέκτῳ καὶ ἐξενεχθὲν διὰ τοῦ β. ποιεῖ τὸ βάζω σικελικῶς κατὰ τὸ σιγῶ σιγάζω. ἐκ δὲ τοῦ βάζω, καὶ ἡ βάξις δευτερώνυμον. καὶ οὕτω μὲν ἐκ τοῦ φῶ μακεδονικῶς γίνεται τὸ βῶ. οὐδὲ τὸ τι γάρ φασι κατ' ἀρχὰς λέξεων ἐκεῖνοι τῷ φ χρῶνται, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ δηλαδὴ τῷ β. ὡς καὶ ὁ βίλιππος δηλοῖ. λέγει δὲ Ἡρακλείδης καὶ ὅτι ταραντίνων τὰ εἰς ζω λήγοντα βαρύτονα ῥήματα ὧν ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος διὰ τοῦ κάππα ἐκφέρονται, φράζοντες οἱ δυσὶ σίγμα. διό. σαλπίζω σαλπίσσω. ἐκεῖθεν κόρεννα ἡ μελοποιός, φράσσω ἔφη ἐν δυσὶ τῷ βοιωτικῶς. ἔτι λέγει ὁ αὐτός, καὶ ὡς οἱ εἰρημένοι ταραντῖνοι τὰ παρ' ἡμῖν διὰ δύο σίγμα, ἔμπαλιν διὰ τοῦ ζ προφέρουσι. τὸ γὰρ πλάσσω, πλάζω φασί. καὶ ὅτι αἰολεῖς τῷ α προστιθέντες ὅ ἐστι ὡς φησὶν ἀρίσταρχος παρατιθεὶς τό, ἀτὰρ αὐτὰρ δηλὸς δαυλὸς καὶ φάσκω φαύσκω, ἐξ οὗ τὸ πιφαύσκω γίνεται κατὰ τὸν αἰολικὸν πλεονασμὸν ζμαράγδῳ τοῖς ἴωσιν. οἱ τὰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ῥήματα διπλάζοντες, τὸ πρῶτον σύμφωνον ἐκδέ

ρονσι

ῥοισὶ μιᾷ πλεονάζον συλλαβῇ. διὰ τὸ ἀνάπαλιν διαδάπεδον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ ἀρραδάπεδον. μύρω λυρμύρω. καὶ πτερώσκω ἀπὸ τοῦ πτῶσαι. καὶ ἐκ τοῦ φόνος τό, ὃ πέπονας μετεκπεσόντος τοῦ φ εἰς π. δυσειδεῖς γὰρ φασι τοὺς ἐπονειδίστους, φόνους λέγουσιν ὡς ἀνεὶ ἄξια φόνου διαπεπραγότας. καὶ μετὰ προθέσεως, κατάφονοι.

Ἐστεφάνωται. ἤγουν κύκλῳ περιείχετο ὡς ἀμφίαλον. Κατακλάσθη φίλον ἦτορ, ἀντὶ τοῦ κατεκάμφθη καὶ ἤχθη τῇ λύπῃ ἐκ μεταφορᾶς τῶν κλωμένων ξύλων. Μυρομένοισιν, ὅ ἐστι κλαίουσι.

Ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα. τουτέστιν ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν δίδωκα. Εὐρύλοχος γαμβρὸς ὀδυσσέως ὄντος ἐπὶ ἀδελφῇ.

Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
Ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα.
Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' εὐρύλοχος θεοειδής.
10 Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα.
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος εὐρυλόχοιο.
Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
Κλαίοντες. κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
Εὗρον δ' ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα κίρκης
Ξεστοῖσι λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες,
Τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
Οὐδ' οἵ γ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε
Οὐρῇσι μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
20 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαιτηθεν ἰόντα
Σαίνωσ', αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ,
Ὣς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες
Σαῖνον. τοὶ δ' ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
Ἔσταν δ' ἐνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο,
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν κεδνότατός τε.
30 Ὦ φίλοι. ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν,
Καλὸν ἀοιδιάει. δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν.
Ἢ θεὸς ἠὲ γυνή. ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν. τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα, θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει. οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο.
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
Εἷσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.

Ἡ κίρκη εἰς μυθικὴν ἀλληγορικῶς ἐκλαμβάνεται, ᾗ τινὰς τὰς ἀλόγους τινὰς φύσεις ἐχούσῃ αὐτῇ προσεῖναι θυμικὰς καὶ ἁρπακτικὰς καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν, θηριώδεις. οὐ μὴν καὶ γενναῖόν τι ἐχούσας, ἀλλὰ τῷ ἄγαν κατασαρκῶσθαι πάνυ ἀπαμβλυνθείσας. σημειοῦσθαι δὲ καὶ ὅτι εὐρύλοχος μὲν αὐτοῖς ἑξῆς, ὑποτιθεὶς ὡς ἐξ ἀνθρώπου ἡ κίρκη ἐκθηριώσασα, λύκους ἑαυτῇ καὶ λέοντας ἐποίησεν. ἕτεροι δὲ νοοῦσιν, ὡς ἐξ ἀγρίων ἢ καθάφασιν ὁ ποιητὴς ὀρεστέρων, ἐτιθάσευσε. καὶ φαρμάκοις ἠλλοίωσε θέλξασα. ὅ ἐστι νωθροτέρους πρὸς τὰς κατὰ φύσιν θηριώδεις ἐνεργείας ἐποίησεν. ὡς που καὶ ὁ τὴν ἀχειῶν θέλγεται νόος. ἀντὶ τοῦ, νωθρότερος ὀξυγερὴς γίνεται.

Σαίνωσιν, κυριωτάτη λέξις τὸ σαίνειν, ἐπὶ ζώων ἀλόγων. ὅ ἐστι, σείειν τὴν οὐράν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ σείω σῶ τὸ σείω, σαίνω. ὡς βῶ βαίνω. λέγεται δὲ ἡ λέξις παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον μεταφορικῶς, καὶ ἐπὶ τοῦ κολακεύειν διὰ τὸ ἐν τοῖς σαίνουσι ζώοις κολακευτικόν. Μειλίγματα θυμοῦ, κρέα τινά. ἢ μαγδαλιὰς μελλούσας κύνας. ἐκεῖνοι ὡς εἰκὸς προσδεχόμενοι, ἐγρηγόρασι. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ κατὰ τοὺς ῥηθέντας λύ-
40 κους καὶ λέοντας λόγος, δι' οὓς θελχθέντες φαρμάκοις οὐχ ὁρμῶνται κατ' ἀνδρῶν ἀλλὰ περισσαίνουσιν, αἰνίττεται μὲν ὡς καὶ προειλήφθη, τὴν τρυφὴν, παντὸς ἤθους ἀγρίου μαλθακτικὴν εἶναι, ἔστι δὲ προσφυὲς καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων οἳ φύσει ἄγριοι ὄντες, ὅμως διὰ κέρδος προσποιοῦνται ἡμέρως ἔχειν καὶ σαίνειν τοὺς παρατυχόντας. Ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ. γυναικεῖον δὲ τὸ ἐν τοῖς ἔργοις φιλῳδὸν, ὑποκλεπτομένης τοῦ πόνου τῇ ἀοιδῇ. ἡ μέν τοι ναυσικάα καὶ αἱ περὶ αὐτὴν, οὐ πονοῦσαι ἀλλὰ μετὰ τὸ ἔργον ἐμελπον ἀναπαυόμεναι τῆς ψυχῆς ἐνδόμενον. ὅτι δὲ τὸ ᾄδειν οὕτω ἐργάζεσθαι, δεῖγμά ἐστι τοῦ καὶ ῥᾳδίως τὸ ἔργον ποιεῖν, ὅτι δὲ καὶ σὺν ἡδονῇ, κατὰ γὰρ πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, οὐδὲν ζῷον λυπούμενον ᾄδει, ἐδήλωσε καὶ ὁ περὶ παῤῥασίου τοῦ ἐφεσίου ζωγράφου ἱστορήσας, ὡς οὐκ ἀηδῶς αὐτὸ τὰ κατὰ τέχνην ἐποίει ἀλλὰ ῥᾳδίως ὡς καὶ ᾄδειν γράφοντα. Δάπεδον ἡ γῆν ὕπαιθρον οὐ ταῦθα δηλοῦν ἔοικεν, ἀλλὰ τὸ τοῦ δώματος ἐμβαδόν. ἐξ αὐτοῦ δὲ, τὸ πᾶν δῶμα δηλοῦται. ἤχησεν δηλαδὴ ὅν. Κήδιστος ὁ φίλτατος, οὗ μάλιστα
50 κήδεταί τις. κεδνότατος δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ φροντιστικώτατος. ὅ ἐστι σοφώτατος ἢ σεμνότατος.

Ὑπέμεινε, τουτέστιν ἔμεινεν. οὐκ ἠκολούθησεν. Εἷργνυ, ἤγουν καθεῖργνυεν. Κίρκη ἀλληγορικῶς ὁ κατὰ τὰ γευστὰ ἡδονὴ, καὶ ἡ ἐκ τρυφῆς καταφάρμαξις. ἣν πεπλάσαντες, ἐκθηριοῦνται μὲν δὴ τῇ ἀλογίᾳ. καὶ οὐ μόνον δήγως ἀλογίζονται παντοτρόπως, ἀλλὰ καὶ εἰς χοίρους μεταποιοῦν-

ται χαμαιευνάδας, κάτω βρίθοντες καὶ ἀνακύπτειν οὐκ ἔχοντες. ὁ νοῦς μέντοι αὐτοῖς οὐκ ἀπόλλυται, ἀλλὰ ζωπυρεῖται ὑποσμυχόμενος, ὅτε δὲ εἰς ἀλογίαν τινὰ ἡ Κίρκη ἀλληγορεῖται, δηλοῖ φανερῶς καὶ ὁ γράψας ὅτι οὓς οὐ προσορῶσιν αἱ Μοῦσαι, τούτους ποτὲ ἐδηλέσατο Κίρκη. ὡς τῶν ἀλογούντων, ἀλογίστων ὄντων.

Ἔκπιον, ἤγουν ὅλον ἐξέπιον. Πεπληγυῖα, οὐ μόνον τὸ πληγῆναι παθητικῶς, ἀλλὰ καὶ τὸ πλῆξαι, μέσου γὰρ παρακειμένου τὸ ῥῆμα. ῥάβδῳ γοῦν ἡ Κίρκη πεπληγυῖα ὅ ἐστι πλήξασα, ἐπείγει τὰ ἑαυτῆς. χρωμένη ταύτῃ πρός τινα γοητείαν. δι' ἐπαφῆς. ὅλως δὲ αἱ θεῖαι ῥάβδοι ἐνεργεῖν φασι παρ' Ὁμήρῳ. Ποσειδῶνι γὰρ σκηπανίῳ πλήξας τινά, ἐνίησι μένος. καὶ Ἀθηνᾶ πλήττουσα ῥάβδῳ, ἀλλοιοῖ τὸν Ὀδυσσέα. καὶ Ἑρμῆς χρώμενος αὐτῇ, τῶν μὲν θέλγει, τῶν δὲ καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει. Συφεός, ὁ σύας φέρων ἢ σύας πιαίνων. Ἡ τῶν συῶν φωνή, κλαγγὴ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθήσεται. χοίρειος δὲ φωνὴ καὶ ὁ γρυλλισμός. ὅθεν καὶ ὁ Πλούταρχος, Γρύλλον ἔπλασέ τινα τῶν τοῦ Ὀδυσσέως ἑταίρων, διαλεγόμενον τῷ Ὀδυσσεῖ. Τρίχες, διαφέρουσιν ἐρίων. πρόβατον μὲν γάρ, ἐρίῳ σκέπεται, καθὰ καὶ ἔνιαι τῶν αἰγῶν. σῦς δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα, τριχοφορεῖ. Ἄκυλον, τὸν τῆς πρίνου φασὶ λέγει καρπὸν ὡς δηλοῖ καὶ ὁ Ἀθήναιος ἐν τῷ, ὁ συνάμενος, συναμένως, ὀρφῶς, φέρει. ὁ πρῖνος, ἀκύλους, ὁ κόμαρος, μιμαίκυλα. Βάλανοι, οὐ δρυῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ φοινίκων καθ' ὁμοιότητα. ἔτι δὲ καὶ τῶν αἰδοίων τὸ ἄκρον. καὶ τοῖς ἀσκληπιάδαις δέ, φαρμάκου τινὸς τοιοῦτόν ἐστιν ὄνομα. καὶ βάλανοι δὲ διός, τὰ κάστανα κατά τινας τῶν παλαιῶν. Κράνεια προπροξυτόνως, τὸ φυτόν. ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς, σημαίνεται μὲν Ὁμήρῳ διὰ τὸ δυσκατάφωνον, καλεῖται δέ φασι πίτταξις. οἱ δὲ βάρβιλον φασίν. οἱ δέ, μάρακον. Χαμαιευνάδες. αἱ κατά τι ἴδιον, ἐπὶ βόθροις ὀρύσσουσαι καὶ κοιμώμεναι. ἴσως δὲ καὶ αἱ κυλίνδρων ἐπιτήδες ἐγκλαιόμεναι;

Ἀδευκέα πότμον. ἤγουν τύχην. δυστυχίαν. οὐ γὰρ ἀεὶ πότμος ὁ μόρος ὁ θάνατος. ὥσπερ οὐδὲ ἐνταῦθα. περὶ ζώντων γὰρ ἡ λέξις ἐρρέθη. γράφουσι δὲ οἱ ἐξηγηταὶ νῦν πότμον ἀδευκέα, τὸν ἀνιστόρητον. ἤγουν ἀνήκουστον, ἢ ὃν οὐκ ἄν τις ἐξ ἱστορίας δέξηται. κοινότερον μέντοι, ἀδευκὴς ὁ ἀπροσδόκητος, ἀπὸ τοῦ δόκω. ὃν οὐκ ἄν τις προσδοκήσειε. Ἐκφάσθαι, τὸ ἐξειπεῖν λόγῳ προφορικῷ. Ἀγάσασθαι, οὐ τὸ ζηλοτυπῆσαι ὡς πρὸ τούτου, ἀλλ' ἁπλῶς τὸ μέμψασθαι. Γόον ὠΐετο θυμός, ἀντὶ τοῦ νόμισον ἰδίᾳ καὶ ἐφάνταζε θρῆνον δήλωσιν.

Ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν
Οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα, ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
Φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα 10
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
Οἱ δὲ, συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε δέμας τε
Καὶ τρίχας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ.
Ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο. τοῖσι δὲ Κίρκη
Πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλε καρπόν τε κρανείης,
Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος ἱέμενός περ, 20
Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος. ἐν δέ οἱ ὄσσε,
Δακρυόφιν πίμπλαντο. γόον δ' ὠΐετο θυμός.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
Καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον.
Ἤομεν ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
Εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
Ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν,
Ἢ θεὸς ἠὲ γυνή. τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα, θύρας ὤιξε φαεινάς,
Καὶ κάλει. οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο. 30
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα. ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
Οἱ δ' ἅμ' ἀϊστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
Ἐξεφάνη. δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
Ὤμοιιν βαλόμην μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα.
Τὸν δ' ἂψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων.
Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ.
Οἶδα γὰρ ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον 40
Ἄξεις σῶν ἑτάρων. ἀλλὰ ξὺν τοίσδεσι θᾶσσον
Φεύγωμεν, ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Εὐρύλοχ', ἤτοι μὲν σὺ μέν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Ἔσθων καὶ πίνων κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ὣς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης. 50

Ἡμεῖς

Ηομένη, αἶες ὡς ὕω. οὐ παράκειται πικός, ἕιον. πληθυντικόν, ἕιομεν. καὶ κατὰ συναίρεσιν, ἧομεν. Εορτὴ, δι᾽ ἧς ἐπὶ ὃ ἐστὶν ἀγαθὰ ἔρχονται. Τόξα. τουτέστι τόξον πολλαχοῦ πληθυντικῶς ἐμφέρεται, ὥσπερ καὶ τὰ ἅρματα καὶ τὰ πρόσωπα, χαίρουσι δὲ ἀττικοὶ περὶ τούτῳ σχήματι, παρ᾽ οἷς καὶ ἀφύαι μὲν πληθυντικῶς τὸ ἰχθύδιον, σπανιώτατα δὲ ἀφύη. Οδὸν ἡγήσασθαι φησὶν ἀντὶ τοῦ εἰς ὁδόν. Λίπ᾽ αὐτοῦ. ἤγουν ὧδε. Ιερὰς βήσσας τὰς περὶ τὴν νῆσον τῆς κίρκης λέγει, διὰ τὸ ἀστίβατον ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ὥσπερ καὶ πρὸ τούτων, ἱερὸν ἔφη ἄλσος ἀθηνᾶς τὸ τοῖς πολλοῖς ἀπρόσβατον.

Αλλ᾽ ὅτε δὴ ἄρ᾽ ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
10 Ενθά μοι ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
Ερχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριέστατη ἥβη.
Εν τ᾽ ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε.
Πῇ δ᾽ αὖ τως δύστηνε δι᾽ ἄκριας ἔρχεαι οἶος
Χώρου ἄϊδρις ἐών, ἕταροι δέ τοι οἵδ᾽ ἐνὶ κίρκης
Ερχαται ὥς τε σύες, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
Η τοὺς λυσόμενος δεῦρ᾽ ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
Αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ᾽ ἔνθά περ ἄλλοι.
Αλλ᾽ ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω.
20 Τῆ τόδε φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων, δ᾽ ἐς δώματα κίρκης
Ερχευ, ὅκέν τοι κρατὸς ἀπαλάλκῃσι κακὸν ἦμαρ.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα κίρκης.
Τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ᾽ ἐν φάρμακα σίτῳ.
Αλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς θέλξαι σε δυνήσεται, οὐ γὰρ ἐάσει
Φάρμακον ἐσθλὸν ὅ τοι δώσω. ἐρέω δὲ ἕκαστα.
Οππότε κεν κίρκη σ᾽ ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπαῖξαι ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
Η δέ σ᾽ ὑποδδείσασα, κελήσεται εὐνηθῆναι.
30 Ενθα σὺ μηκέτ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνὴν,
Οφρα κέ τοι λύσῃ θ᾽ ἑτάρους αὐτόν τε κομίσσῃ.
Αλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή τι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Μή σ᾽ ἀπογυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.
Ως ἄρα φωνήσας, πόρε φάρμακον ἀργειφόντης,
Εκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε.
Ρίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος.
Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί. χαλεπὸν δέ τ᾽ ὀρύσσειν
Ανδράσι γε θνητοῖσι, θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
40

Δι᾽ ἀκρίας ἤγουν κατὰ τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν. Τῇ, τουτέστι λάβε. Η ἀλληγορία οὕτως, ἑρμῆν μὲν οἶδε συνήθως, τὸν λόγον. μῶλυ δὲ, τὴν παιδείαν. ὡς ἐκ μώλου ὅ ἐστι καμάτου παιδείας παραγινομένην. οὗ μώλυος ἡ μὲν ῥίζα, μέλαινα διὰ τὸ δίκην σκοτεινὸν καὶ δυσόρατον τοῦ τέλους τῶν ἀρχομένων τῆς παιδείας, καὶ διὰ τοῦτο δυσέντευκτον καὶ οὐδὲ ἡδύ. διὸ καὶ ἰσοκράτης, πικρὰν ἔφη τὴν ῥίζαν αὐτῆς. τό δέ γε μώλυος ἄνθος, λευκὸν κατὰ γάλα διὰ τὴν τοῦ τέλους φαιδρότητα καὶ λαμπρότητα ὄδει δὲ καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τρόφιμον. ὅθεν ὁ αὐτὸς ἰσοκράτης, τοὺς καρποὺς τῆς παιδείας εἰ καὶ μὴ γάλακτι εἴκελους, ἀλλὰ γλυκεῖς ἔφη διὰ τὸ καὶ τὴν ῥίζαν πρὸ ὑποθέσθαι πικράν. τοῦτο τὸ μῶλυ ὅπερ ἑρμῆς ἐκφαίνει λογικαῖς μεθόδοις, οὐκ ἔγνωσαι μὲν ἁπλῶς ἀνθρώποις, ἔστι γὰρ θεόσδοτον ἀγαθόν. λαβὼν δὲ αὐτὸ διὰ ἑρμοῦ ὁ λόγιος Οδυσσεὺς, συγγίνεται τῇ ἡδονῇ, ταχὺ τὸ αὐτὸν ἐλθόντι κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἦθος διὰ τὸ τῆς κακίας εὐάλωτον. οὐ γίνεται δὲ αὐτῷ ἐκείνη. συνὼν δὲ καὶ χρώμενος ἐπιστημόνως αὐτῇ κατὰ τὸν λόγον ὀρθὸν, αὐτός τε ἄνθρωπος μένει, καὶ ἐκείνους λύει σάξιον, οὐ μόνον γὰρ ἐν χορείαις οὖσα ἥγε σώφρων οὐδὲν αἰσχρὸν πάσχει

σεται, ἀλλὰ καὶ ὁ φιλόσοφος ἐν ἡδοναῖς ὢν, ἄχραντος διαμενεῖ. ἐπισείει γοῦν τῇ καθ᾽ ἡδονὴν κίρκῃ ξίφος, τὸν ἐμβριθῆ καὶ τμητικὸν τῆς κακίας λόγον. αἰνίττει δὲ περὶ ὃ δύναται ὁ ἑρμῆς συνιστᾷ, τουτέστιν ἀρθέντι πρὸς ἀνδρώσεως. ὅ ἐστιν αὐτῷ γενομένῳ τῶν περὶ γῆν, ὃν τρόπον καὶ ὁ μίνως περὶ ὄρος ἐν κρήτῃ ὀαριστὴς γίνεται τοῦ διός. καὶ Ησίοδος δὲ ἐπὶ ὄρους πλάττει τὰ τῶν μουσῶν. παρὰ πόδας δὲ τὸ μῶλυ εὑρίσκει ἑρμῆς, καὶ ἐπικύψας, αὐτόθεν λαμβάνει ὡσπερεί τι εὐπόριστον φάρμακον, ἐπεὶ οὐκ ἐνί τινι τόπῳ τὰ τῆς παιδείας περιγράφεται, ἀλλ᾽ ὅπῃ περ ἄν γένοιτό τις, ἔστιν εὑρεῖν τὸ καλὸν τοῦτο φυτόν. ὥς που καὶ ὁ σοφὸς θεμίστιος ἐπίστευε. χαλεπὸν δὲ ὀρύσσειν τὸ μῶλυ καὶ ἐκσπᾶν μέχρι πέρατος ῥίζης, ἐπεὶ παιδείας ἄκρους ὥσπερ καὶ ἀρίστους, δυσχερὲς ἐξευρεῖν. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, καὶ μῶλυ λέγεσθαι παρὰ τὸ μωλύειν ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα. ἀλέξανδρος δὲ ὁ πάφιος μυθολογεῖ, Πικόλοον ἕνα τῶν γιγάντων φυγόντα τὸν κατὰ διὸς πόλεμον, τὴν τῆς κίρκης νῆσον καταλαβεῖν, καὶ πειρᾶσθαι ἐκβαλεῖν αὐτήν. τὸν πατέρα δὲ ἥλιον ὑπερασπίζοντα τῆς θυγατρὸς, ἀνελεῖν αὐτόν. καὶ τοῦ αἵματος ῥυέντος εἰς γῆν, φῦναι βοτάνην. καὶ κληθῆναι αὐτὴν μῶλυ, διὰ τὸν μῶλον ἤτοι πόλεμον ἐν ᾧ ἔπεσεν ὁ ῥηθεὶς γίγας. εἶναι δὲ αὐτῇ, ἄνθος ὅμοιον γάλακτι, διὰ τὸν ἀνελόντα λευκὸν ἥλιον. ῥίζαν δὲ μέλαιναν, διὰ τὸ τοῦ γίγαντος μέλαν αἷμα. ὃ

καὶ διὰ τὸ τὴν κίρκην φοβεῖσθαι, ἀγχιάσαι. τὸ δὲ τοῦ μώλυος ἄνθος ἐγχειρίσαι (sic) ἀπὸ ἑρμοῦ δοκεῖ ὡς αἱ γνωσθεὶη τῷ Ὀδυσσεῖ τότε, εἰ μὴ τοῦ τυχὸν καὶ ἔαρ ἦν τηνικαῦτα ἢ ἀνθηφόρος ὥρα. χειμέριον οὖν φασιν ὃ τὸν κισσὸν χαρᾶν εἰπὼν ἑρμῆς ἦν, κοινῶς μὲν, τὰ ἄνθη ἔαρος τέκνα ἐκάλεσαν. ἰδίως δὲ τὰ ῥόδα, ὀξυφεγγῆ ἢ ἔαρος πεπωλήματα. ἔνθα ὅρα τὸ ὀξυφεγγῆ, χρήσιμον ὂν εἰς τὸ ποιῆσαι τοὔνομα τῆς ὀξέας βαφῆς. Ἑρμῆς χρυσόρραπις, ὁ χρυσόρραβδος. ἢ ὁ χρυσᾶς ῥάπιδας ἔχων ὅ ἐστιν ὑποδήματα κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐξ ὧν καὶ αἱ κρηπῖδες παράγονται. Ἐξονομάζω ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς παλαιότερον ἐμαλέω (?). Ἐν κίρκης ἔρχεαι, ἀττικὴν ἔχει ἔλλειψιν. κεῖται γὰρ ἀντὶ τοῦ, ἐν δώμασι κίρκης καθειργμένοι εἰσίν. ἰωνικὸν δὲ τὸ ἔρχεαι. ἀπὸ τοῦ ἔρχεαι παθητικοῦ παρακειμένου. πρὸς ὅπερ ὅμοιον καὶ τὸ, ἔλεκτο εἰλίχατο. ὡς Ἡρόδοτος. εἰλίχατο τουτέστιν ἐλλιγμένοι ἦσαν μάρσιπες (?). ὅπερ οὐκ ἀεὶ πλεκτὸν σκεῦος δηλοῖ ἀλλὰ καὶ τι περίθεμα κεφαλῆς. ὡς δηλοῖ παρὰ τοῖς αὐτοῖς τὸ, ἀντὶ πίλων μιτροφόροι ἦσαν. 10

Πυκινοὶ κευθμῶνες, περιφραστικῶς οἱ συφεοὶ λέγονται. Ἐλάσαι ῥάβδῳ, τὸ πλῆξαι. περιμάχης (?) δὲ κατ' ἀλληγορίαν ἡ τῆς κίρκης ῥάβδος, διὰ τὸ μὴ συνεσταλμένως ζῆν τὸν τρυφῶντα. ἀρετῆς γὰρ ἔργον γε. Ξίφος φασὶν ἐκφοβεῖ τὴν κίρκην, ἢ ὡς δαιμόνιον οὖσαν μακροχρόνιον μὲν, θνητὴν δὲ ὅμως καὶ σωματοειδῆς καὶ πάθει δηλίαν ἁλώσιμον, ἢ κατά τινα φυσικὴν ἰδιότητα. τὴν τινα γὰρ δαιμονίαν ὡς λόγος, ὕλας τινὰς ποιοῦνται. ἢ γοῦν ἴασπις κατὰ τὸν περιηγητὴν διονύσιον, ἐχθρὰ ἐμπτοῆσαι καὶ ἄλλοις εἰδώλοις. Ἀνήνορα, δηλοῖ μὲν τὸν ἄνανδρον. ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸν εὐήνορα τε καὶ ἀγήνορα. ταυτὸν δὲ ἐνταῦθα τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀνήνορα. σημείωσαι δ' ἐν τούτοις καὶ ὡς οὐκ ἐκ διὸς ὁ ἑρμῆς ἐλθὼν ἀλλ' οἴκοθεν ὁρμηθεὶς, ὠφελεῖ τὸν Ὀδυσσέα. εἶτα ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον, ὅθεν δηλαδὴ ἦλθεν οὐράνιον αὐτὸς ὡς ἀγαθός.

Πεποίθομεν, ἀσυνήθης γάρ ἐστιν ἐκεῖνος. ὡς γὰρ ἐκ τοῦ πέπληγα γίνεται θέμα τὸ πεπλήγω κατὰ συρακουσίους, καὶ ἐκ τοῦ πέφυκα τὸ πεφύκω, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ πέποιθα, αὐτὸς ὡς πεποίθω. ἐξ οὗ τὸ πεποίθομεν. Καί μ' ὀλοφυρομένη ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης λισσομένη γράφει οὐ μὴν ὀλοφυρομένη. οὐδὲν γάρ φασιν ὀλοφυρτικὸν λέγει. δῆλον δὲ ὡς οὐ μόνον πρὸς μῦθον καὶ ἀλληγορίας δὲ ἡ κίρκη λαλεῖται, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἱστορίαν περιᾴδεται. καὶ παῖς Ὀδυσσέως καὶ αὐτῆς ἱστορεῖται ὁ θρυλλούμενος πατροφόντης τηλέγονος. Μετ' ἄλλων λέξο ἢ λέξαι ἑταίρων, ἢ ἀντὶ τοῦ, ἀριθμήθητι. ἢ εὐνάσθητι. Ὑπέδραμε, σχῆμά ἐστι προσώπου ὑποκεκυφότος τρέχοντος εἰς τὸ λαβεῖν ὅ ἐστιν ἅψασθαι γούνων.

Ὀλοφύρεσθαι πρὸ τούτων μὲν, ἔλεον ἐδήλου ξενικὰ ἐν τῷ, εἰ μή ἐστε μετ θεῶν ὀλοφύρεο καί με σάωσον. ἐνταῦθα δὲ, ποίου αὐτοσχημα ἡ λέξις δηλοῖ ἐστι δὲ κυρίως ὀλοφύρεσθαι, τὸ ἐπί τινι ὀλοφύρεσθαι δάκρυσιν. Ἀνέτλη, ἐνταῦθα οὐ πόνον ξενικὰ δηλοῖ, ἀλλὰ στερρότητα τὴν κατὰ νοῦν. οὕτω δὲ καὶ κατωτέρω ἐν τῷ, εἰ μή μοι τλαίης ὀμόσαι, οὐδὲ ἐκεῖ φορτικίαν τινὰ ἡ λέξις δηλοῖ, ἀλλ' ἁπλῶς βεβαίαν θέλησιν. Ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων, περίφρασίς ἐστι τοῦ, πίη κεῖται δὲ καὶ σχῆμα πρωθύστερον. τὸ γὰρ πιὼν, πρότερον ἢ τὸ ἀμείψη ἕρκος ὀδόντων. Ἀκήλητος νόος, ἀπαθὴς καὶ ἄκηλητος. ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀκατάκλαστος. ἀπὸ τοῦ κλῶ γὰρ πλεονασμῷ τοῦ

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον, 20
Νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν. ἐγὼ δ' ἐς δώματα κίρκης
Ἤϊα. πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο.
Ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα, θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει. αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
Εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου. ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ, ὄφρα πίοιμι. 30
Ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξε,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξαι ἑταίρων.
Ὣς φάτ'. ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα, ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Θαῦμά μ' ἔχει, ὡς οὔ τι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης. 40
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
Ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
Σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
Ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
Φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις ἀργειφόντης
Ἐκ τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο. νῶϊ δ' ἔπειτα
Εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὄφρα μιγέντε 50

τῷ

εὐνῇ καὶ φιλότητι, πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοὶ ἤπιον εἶναι,
Ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους;
Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
Ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Ὄφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θήῃς;
Οὐδ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Εἰ μή μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
10 Μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
Τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
Γίγνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων,
Ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵ τ' εἰς ἅλαδε προρέουσι.
Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ
Πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λῖθ' ὑπέβαλλεν.
20 Ἡ δ' ἑτέρη, προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
Ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια.
Ἡ δὲ τρίτη, κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα.
Ἡ δὲ τετάρτη, ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ, ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἕσασα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
Θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
Ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων.
30 Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
Εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου. ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
* Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι. παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων. *
Ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν, ἐμῷ δ' οὐχ ἥνδανε θυμῷ.
40 Ἀλλ' ἥμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἥμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
Χεῖρας ἰάλλοντα, στυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
Ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τίφθ' οὕτως Ὀδυσεῦ κατ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
Θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἅπτεαι οὐδὲ ποτῆτος;
Ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὀΐεαι; οὐδέ τι σε χρὴ
Δειδίμεν. ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ ὃς ἐναίσιμος εἴη,
50 Πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
Ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἑταίρους.

τοῦ ἃ δοκεῖ γίνεσθαι τῷ καλῷ.
Γυμνωθέντα, γύμνωσιν δὲ τὴν παραφρόνησιν ἐνταῦθα ἔστι νοῆσαι τὴν ἐκ τοῦ ἀποθέσθαι τὸ ἄορ. ὅπερ ἀφοπλισμῷ ἔοικε γυμνωτικῷ. διὸ καὶ ἐπάγεται τό, κακὸν καὶ ἀνήνορα θήῃς. ἅπερ ἐκ παραλλήλου, τὸν δειλὸν δηλοῦσιν, ὁποῖοι δηλαδὴ καὶ οἱ ἐν ὅπλοις ἄοπλοι. Ὀμόσσαι τοῦ δὲ ὀμοῦ ὀμόσαι πολλῶν ὄντων συνθέτων, ἐνθυμητέον ἐνταῦθα τὴν συνωμοσίαν. τοῦτο δ' ὅ φασιν οἱ παλαιοί, ὅτι συνωμότης μὲν, ὁ κατὰ τοῦ δήμου ἀνιστάμενος, ξυναγγελεὺς δὲ, ὁ τοὺς τοιούτους ὑποδεχόμενος. ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀντωμοσίαν καὶ τὴν ὑπωμοσίαν καὶ τὴν ἐξωμοσίαν. ὧν κατὰ τοὺς αὐτούς, ἀντωμοσία μὲν ἦν, δίκη ἀντωμοσμένη. προόμνυε μὲν γὰρ ὁ διώκων, δικαίως κατηγορεῖν. καὶ ἦν φασι τὸ αὐτό, καὶ κατωμοσία. ἀντώμνυε δὲ ὁ φεύγων, ἀδίκως ἐγκαλεῖσθαι. καὶ ἐλέγετο οὐκ ἀντωμοσία μόνον ἀλλὰ καὶ διωμοσία ὁ ἀμφοῖν ὅρκος. τὴν γὰρ ὡς ἐῤῥέθη διωμοσίαν, κατωμοσίαν ἐρρόθητο εἶπεν ἐν τῷ, μετὰ δὲ τὴν κατωμοσίαν, ἰδίως. ὑπωμοσία δὲ φασιν ἐστὶν, ἀπόδοσις αἰτίας δι' ἣν οὐκ ἀπήντησέ τις πρὸς τὴν δίκην. ἐξωμοσία δὲ, ὅταν φασὶν ὀμνύῃ τις ἀδύνατος εἶναι ποιεῖν τὸ προσταττόμενον. Ὁ τι ἀμφίπολοι τέσσαρες πλάττονται εἶναι τῇ Κίρκῃ τῇ μυθικῇ, πρέπουσαι αὐτῇ, νύμφαι δηλαδή. ἃς πολλαχοῦ ὁ ποιητὴς ἱστορεῖ ἐκ πηγῶν καὶ ἀλσέων καὶ ποταμῶν καὶ τοιούτων τόπων γινομένας. αἰνίττομαι δὲ αὐτῶν φυσικὰς εἶναι δυνάμεις. τάς τε ἄλλας, καὶ ὅσαι ὑπουργοῦσι τοῖς τρυφῶσι κατὰ τὴν Κίρκην, διὰ τε γενέσεως ζώων καὶ καρπῶν ὡραίων φορᾶς, καὶ ὅσαις ἄλλαις αἴτια τὰ στοιχεῖα. ὧν καὶ αἱ τοιαῦται νύμφαι γεγενῆσθαι λέγονται, ὡς ἐκεῖθεν προβεβλημέναι. τινὲς δέ γε τῶν παλαιῶν, ἀσυμβιβάστως μὲν πρὸς πλάτος ἀλληγορίας ὅμως δὲ ὑπονοήσαντες, ἐνταῦθα μὲν τὴν Κίρκην, τὰς δ' ἐνταῦ-

θα τέσσαρας αὐτῇ διακόνους, τὰς τέσσαρας ὥρας. ἄλλως μέντοι ἔστιν εἰπεῖν ὡς ἡ κίρκη διακόνοις τέσσαρσι χρᾶται, πρὸς ἀνάλογον ἔμφασιν τῆς τῶν ὡρῶν τετρακτύος, αἳ τὰ εἰς τρυφὴν πορίζουσι τοῖς ἐθέλουσιν.

Λῖθ' ὑπέβαλλον. ὅ ἐστι λῖτα ὑπετίθει. Ἐς ἐκ τρίποδος μεγάλοιο, ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων. ὃ πλεῖον ἐστὶν αἴτιον τοῦ λούεσθαι. δῆλον γὰρ ὡς λούεταί τις, ἵνα ἐξέλῃ τοῖς θερμοῖς ὕδασι τὸ ἐκ τοῦ κάματον κακόν. ἄλλως γάρ, χάριν ἀπορρύψεως, καὶ ψυχροῖς καταπλύνεταί τις, ἢ τῇ θαλάσσῃ, ἢ ἐν τῷ ποταμῷ. Ἀλλοφρονέων. ἢ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων, ἄλλα φρονέων. κακὰ δ' ὄσσετο θυμός. ἤτοι περιέβλεπε. ἐφαντάζετο. πάθος δὲ τοῦτο φρονίμου ἀνδρός. ὃς καὶ τῶν ἀνακειμένων τὴν ἐδωδήν, οὐ μόνον οὐ μεταλήψεται, ἀλλὰ καὶ φοβηθήσεται μή τι πάθοι δεινόν, ἄλλα φρονῶν περὶ τὰ βλαπτόμενα. τοιοῦτον γάρ τι νῦν τὸ ἀλλοφρονεῖν. εἰ καὶ ἐν Ἰλιάδι ἐπὶ τοῦ ὀλιγωρῆσαι τὴν φρόνησιν κεῖται. καὶ ὡς εἰπεῖν, παραφρονεῖν. καθ' ὃ σημαινόμενον, καὶ Ἡρόδοτος τῇ λέξει χρῆται. ἀλλοφρονῆσαι εἰπών, τὸ οὕτω τινὰς μανῆναι ἀλλοιωθέντας τὴν φρόνησιν. Δρήστειραι, αἱ δουλεύτριαι, παρὰ τὸ δρᾶν τὸ ὑπουργεῖν. ἐξ οὗ καὶ δρηστὴρ καὶ μετὰ προθέσεως ὑποδρηστήρ, ὁ ὑπουργός. ὅτι δὲ δρᾶν οἱ μὲν κοινότερον τὸ ποιεῖν, ἀττικῶς δὲ καὶ τὸ ὑπουργεῖν, ἔστι δὲ ὅτι καὶ τὸ θύειν, ὁ Ἀθήναιος δηλοῖ. Ἱεροὶ ποταμοί, οὐ μόνον οἱ κατὰ ῥοῦν ἱέμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ θεῖοι διὰ τὸ ἀέναόν τι καὶ τρόφιμον, καὶ τὸ τοῦ ὑετοῦ δὲ ἀρχικόν. Ῥήγεα, πολυτελέστερα ὄντα τῶν λίτα ἢ τὰ λῖτα. ταῦτα μὲν γάρ, ὑποβέβληται. οὗτοι ἐπέστρωται. τὰ δὲ ῥήγεα καλὰ τὰ ὄντα καὶ πορφύρεα, ἐφήπλωται. εἰ δὲ πορφύρεα, βέβαπται ἄρα.

Ἐτίταινε τραπέζας, ἐμφαίνει μὴ στρογγύλας αὐτὰς ἀλλὰ περιμήκεις εἶναι. ἢ καὶ ἄλλως ἀποδιπλωμένας καὶ οὕτω τεινομένας. καθὰ καὶ ὁ ὀκλαδίας δίφρος τέταται ὅτε εἰς καθέδραν ἑτοιμασθῇ. πληθυντικῶς δὲ τραπέζας φησίν, ἴσως μέν, πληθύνων συνήθως τὸ ἑνικὸν πρὸς μεγέθους ἔμφασιν. ἴσως δέ, καὶ πολλὰς ὑποληφθείς. τὴν μέν, οἰνοχοεῖν. τὴν δέ, ἐσθίειν. τὴν δέ, ὑποδέχεσθαι τὰ περιττά. Ἰαίνετο ὕδωρ, ἀντὶ τοῦ, ἐχλιαίνετο. ἐθερμαίνετο. Ἦνοψ χαλκός, ἢ ὁ ἔμφωνος, ἢ ὁ διαυγής, δι' οὗ ἔστιν εἰσοπτρίζεσθαι.

Ἀσάμινθον, πύελον ὁ μεταβολεὺς ἑρμηνεύει. Θυμηρὲς κεράσασα, ἀντὶ τοῦ, καταχέασα οὐ πάντη ζέον, ἀλλὰ δηλαδὴ εὔκρατον. ἐκ τοῦ κρατῆρος δὲ ἡ μεταφορά. ἔστι δὲ τὸ θυμηρὲς τοῦτο, ἀντίον τοῦ θυμοφθόρου καμάτου, ὃς ἐξαιρεῖται γυίων διὰ τοιούτου κράματος. Πρόφρων μέν, ἐπὶ ἀνδρός. ἐπὶ δὲ γυναικὸς δύναται μὲν λέγεσθαι καὶ αὐτό. ἡ δὲ ποίησις, φιλεῖ λέγειν πρόφρασσα ἐπὶ ταὐτό πως φραζομένη.

Ἴστιον δὲ κατὰ ἀλληγορίαν τὸ ἄλλο φάρμακον ὅπερ ἑκάστῳ νῦν προσαλείφεται, τὸ μέτριον ἐστι τῆς τρυφῆς, ὅσον εἰς σωματικὴν στρατιωτικὴν καὶ ζωογόνον τροφήν. τοῦτο τοίνυν τὸ δεύτερον φάρμακον, οὐ μόνον εἰς ἀνθρωπείαν φύσιν ἐπανιστᾶσι ἀπὸ συῶν, ἀλλὰ καὶ πολὺ κάλλιον οἷς ἐγεγόνεισαν καθάπερ ἐρρέθη. ἐπεὶ οἱ μετὰ πεῖραν κακίας εἰς ἀρετὴν στραφέντες, βελτίους ἑαυτῶν γίνονται, μαθόντες τὸ καλὸν οἷς κακῶς ἔπαθον.

Θύρας ἀνέῳγεν, ἀντὶ τοῦ, ἤνοιγεν κατὰ χρόνον παρατατικῶς. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἠνοίχει. ἵνα ᾖ μέσος παρακείμενος. Ἐννέωροι σύες, ἢ οἱ ἐνναετεῖς. ἢ καὶ ἄλλως ἴσως, οἱ ἐννέα ὡρῶν, ἤγουν ἐτῶν δύο καὶ ἑνὸς μηνός. κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον. ἐννέωροι γάρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεις, ὡς ἀπὸ τοῦ ὥρος ὁ ἐνιαυτός. ὅς, ὁμώνυμος ὥρᾳ ἡλίου ἐστί.

Φάρμακον ἄλλο, ἤγουν ἀλλοίας φύσεως παρὰ τὸ ἐνταῦθα οὐλόμενον, ὡς εἶναι αὐτὸ μὴ τοιοῦτον ἀλλὰ σωτήριον.

Ὣς ἐφάμην. κίρκη δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
Ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρί, θύρας δ' ἀνέῳξε συφειοῦ.
Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
Οἱ μέν, ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι. ἡ δέ, δι' αὐτῶν
Ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσε
φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια κίρκη.
Ἄνδρες δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν,
Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
Ἔγνωσαν δέ μ' ἐκεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος. ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβιζε. θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
Ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων.
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ.
Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρόνδε.
Κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσατε ὅπλα τε πάντα.
Αὐτὸς δ' αἶψ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ θοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας
Ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται
Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι, οὐδ' ἔτι σηκοὶ
Ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι
Μητέρας, ὣς ἔμ' ἐκεῖνοι ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι.

Ρίζ

Ρίψη τεῖχος, ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως ἀποπίπτειν φησί. καὶ ἔστι καινοτάτη λέξις. ὅτι δὲ καὶ ἄνευ βίας καινότερον ὑπὲρ πίπτειν, λέγονται. Ασκέλεες ἀντὶ τοῦ, σκληροί, ἄγαν κατεσκληκότες, ἀπὸ τοῦ σκέλλω. ὃ ἀπὸ τοῦ σκέλλω, ἐξ οὗ καὶ τὸ σκελετὸς καὶ ὁ σκελετός. ὁ δὲ τοιοῦτος τόπος, ταυτικὸν σώματος εὐφροσύναις δηλοῖ τὴν τῶν κακοπαθειῶν μνήμην. Αθυμοι, οἱ μὴ εὔθυμοι. τουτέστιν οἷς οὐδέ ποτε θυμὸς ἐν εὐφροσύναις. Πέποσθε, οἱ μὲν, ἐκ τοῦ πάθω τοῦ πασχάνω παρήγαγον ἀνεξελευθέρως Ηρωδιανῷ. λέγοντες ὅτι καθὰ λάχω τὸ λαγχάνω ὁ παρακείμενος τρόπῳ τοῦ η εἰς ο λέλογχα, καὶ προσλήψει τοῦ ν λέλογχα, ὅτι καὶ πάθω πέπονθα. ὁ παθητικὸς πληθυντικὸς προσληφθέντος τοῦ ν, πεπόνθατε, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σίγμα, πέποσθε. ἀρίσταρχος δὲ τὸ πολλὰ κακὰ πέποσθε, πέπασθε γράφει. ὅπερ ἐστὶ κέκτησθε. ὡς μέν τοι τὸ, διὰ τοῦ ο γραφόμενον πέποσθε, κρεῖττον ποιοῦσιν οἱ συγκόπτοντες αὐτὸ ἐκ τοῦ πεπόνθατε. Πελάσσατε ὅπλα τε πάντα. ἤγουν ἐγγὺς τοῦ σπηλαίου θέτε. λέγει καὶ νῦν ὅπλα, οὐ μόνον τὰ τῆς νεὼς, ἀλλὰ καὶ τὰ στρατιωτικά. Βοῦς ἀγελαίας ἤτοι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, νομαίας, ἀζεύκτους, ἐλθούσας εἰς κόπρον ἤτοι βοτάνης κορέσωνται. Εχυντο. περὶ ἐμὲ δηλαδή. ἤγουν κατὰ σπουδὴν ἔδραμον καὶ ὡσεί τι ὑγρὸν χεόμενον κατὰ πάντας. Ινα τ' ἔτραφεν ἠδὲ γένοντο πατρίδος ἐστὶν ὁρισμός. πατρίς γάρ, πόλις τις ἐν ᾗ ἐτράφη τις γεννηθείς. ὡς ὅ γε μὴ τοιοῦτος ἀλλ' ἅμα τῷ γεννηθῆναι τῆς πατρίδος ἀποστερηθεὶς, ἔκθετός ἐστι τῆς τοιαύτης πόλεως. ἐπεὶ καὶ παροιμιακῶς, πατρίς ἐστιν ἔνθα πρᾶττει τις εὖ ἤγουν εὐπραγεῖ. Πόρτιες ἤγουν νέαι βόες ἄρτι ἀρξάμεναι τοῦ πρεσβύεσθαι. καθ' ὁμοιότητα τοῦ νεβρὸς, ὃς καὶ αὐτὸς κατὰ Σέλευκον, παρὰ τὸ νέον πρεσβύεσθαι λέγεται. οὕτω δὲ αἱ πόρτιες, καὶ πόριες λέγονται καὶ πόρταις, ἐδήλωσεν ἡ Ἰλιάς. Κόπρον νῦν, τὰ βουστάσια λέγει. Σκαίρειν, τὸ σκιρτᾶν. ὅθεν καὶ σκαρθμὸς ἤτοι κατὰ σκίρτημα κίνησις. καὶ ἐν Ἰλιάδι πολύσκαρθμος μύριννα. Α δειλοὶ ἀντὶ τοῦ, ὦ δείλαιοι. Α, σχετλιαστικόν ἐστι κλητικὸν ἐπίρρημα λαμβανόμενόν ποτε ἀντὶ τοῦ αἴθε ὃ καὶ χρῆσιν παρέχουσιν οἱ παλαιοί. Πόσ', ἡ καθαρῶς ἐλλείπεται ἀντὶ τοῦ ποῦ ὃ δηλοῖ τὸ ἐν τόπῳ. οἷον. πῇ τοι νῦν δῶρα κιὼν λίπες Ἕκτορα; ἀλλὰ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ποῦ καὶ ποῖ. διὸ ἂν δηλοῦται τὸ εἰς τόπον. οἷον. πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη; καὶ ποῖ φεύγεις; Ιμεν, ἢ ἐκ τοῦ εἶμι τὸ ἔρχομαι γίνεται τοῦ παραληγομένου τῇ ει διφθόγγῳ συστέλλει τὴν ἄρχουσαν τῷ λόγῳ τοῦ εἶμι, ἅπερ ἐπὶ πληθυντικῶν καὶ παθητικῶν συστέλλουσι τὰς παραληγούσας, ἢ ἀπὸ τοῦ ἴω ἐστὶν ἴμι ὃ κατὰ μόνας παρὰ τοῖς πάλαι λέγεται ὡς ἀπὸ τοῦ ἴω. Ποιήσεται, ἁπλῶς λέγεται ἀντὶ τοῦ ποιήσει. Καταβῆναι, ἢ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ βῆναι κεῖται, ἢ καὶ ὡς αὐτόθεν, ὡς ὑπὲρ ἔφη ἐς ᾅδου καταβῆναι διὰ τὸν ἐλπιζόμενον ὄλεθρον.

Δακρυόεντες ἔχυντο. δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
Ως ἔμεν, ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτὴν
Τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἠδ' ἐγένοντο.
10 Καί μ' ὀλοφυρόμενοι, ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
Σοὶ μὲν νοστήσαντι διοτρεφὲς ὡς ἐχάρημεν,
Ως εἴ τ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
Αλλ' ἄγε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
Ως ἔφαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσι.
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἤπειρόνδε.
Κτήματα τ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν, ὅπλα τε πάντα.
Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε, ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
Οφρ' ἴδηθ' ἑτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
Πίνοντας καὶ ἔδοντας. ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
20 Ως ἐφάμην. οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους.
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Α δειλοὶ, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων;
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἥ κεν ἅπαντας
Η σῦς ἠὲ λύκους ποιήσεται ἠὲ λέοντας.
Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ.
Ωσπερ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο
Ημέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς.
Τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
30 Ως ἔφατ'. αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν, οὖδάσδε πελάσσαι,
Καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν. ἀλλά μ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος.
Διογενὲς, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
Αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι.
Ημῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης,
Ως φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηῒ λέλειπτο,
40 Αλλ' ἕπετ', ἔδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
Ενδυκέως λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ.
Αμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας,
Δαινυμένους δ' ἄρα τούς γ' ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.

Μέσαυλον, κατ' οἰκία ἀγροτικὴ, τουτέστιν ἔπαυλις. Τῷ οἱ ἀποτμήξας ὁ κατά τινα τῶν ἀπογράφων, ἀποπλήξας κεφαλήν. Πηὸς ἐὼν μάλα περ σχεδόν. ὅθεν συγγνωστὸς ἐγχειρήσας ἐγχείζοντι. γαμβρὸς γὰρ ἦν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ κτιμένῃ. Ἀνάρσιοι, οὓς οὐκ ἔστιν ἄρεσθαι ὃ ἐστιν ἀρέσκεσθαι καὶ φιλιωθῆναι. Θαλερὸς γόος, καθ' ὁμοιότητα τοῦ θαλερὸν δάκρυ τὸ ἄπαυστον καὶ ἀεὶ νεάζον. Ἀριστοφάνης δέ φασι, συχνὸν γράφει.

Τελεσφόρος ὁ ἐνιαυτὸς, ὅτι δηλαδὴ συντόμως εἰπεῖν, πάντα εἰς τέλος αὐτὸς ἄγει ἐκπληρώσας τὸν, διὰ τῶν τεσσάρων ὡρῶν. Περὶ δ' ἔτραπον ὧραι. περιτραπεῖσαι ὧραι, συμπληροῦσιν ἐνιαυτόν. καὶ ἔστιν ὅδε καὶ ὁρισμὸς ἐνιαυτοῦ τὸ, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι. ἵνα ἡ περιτροπὴ ὅ ἐστι κύκλος ὡρῶν, ὁ ἐνιαυτός.

Ὑπέστης ἤγουν ὑπέσχου. Ἐπαινὴ περσεφόνη, ἡ αἰνὴ, τουτέστιν ἡ σκότει διάγουσα. ἢ μᾶλλον, αἰνὴ, ἡ δεινή. περσεφόνεια δὲ ἡ περσεφόνη, ἰωνικῶς. πρωτότυπον δὲ τοῦ ὕστερον περσεφόνης ἡ ῥηθεῖσα φερσεφόνη. λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ, καὶ περσέφασσα καθ' ὁμοιότητα τινὰ τοῦ πρόφασσα. ἐκεῖνο μὲν, ἐκ τοῦ φρῶ φράζω φράσω. τοῦτο δὲ, ἐκ τοῦ φῶ φάζω φάσω τὸ φονεύω. δῆλον γὰρ ὅτι οὐ μόνον ἐκ τοῦ φέρω φέρσω ἡ φερσεφόνη, ἀλλὰ ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ φθείρω φθείρσω, αἰολικοῦ καὶ αὐτοῦ ῥήματος. τοῦτο δὲ, διὰ τὴν κατοιχομένων φθορὰν, ὡς μάρος καὶ τὰ ἐκ φόνου κακά. ἵνα τι θανάτου ἡ καταχθόνιος δαίμων, ἐκ δύο ταυτοσήμων λέξεων οὖσα συγκειμένη. τοῦ τε φθείρσω, καὶ τοῦ φόνος φόνος. Τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε περσεφόνεια, οἴῳ πεπνύσθαι. τοὶ δὲ, σκιαὶ ἀΐσσουσι. τοῦτο δὲ τοῦτο ἁρμόττει ἐπιλέγεσθαι ἄνω, διαφέροντί τινι ὢν κατὰ νοῦν. οὐ γὰρ ἁπλῶς οἰκεῖον τοῦτο ἐπὶ πάνυ συνετοῦ τινος λέγεσθαι, εἰ μὴ κατά τινα περιττὴν δοχὴν ἐννοίας. Σκιὰς τὰς τῶν τεθνεώτων λέγει ψυχὰς, οἷα σκιάς δή τινας ἐμφαινομένας ἐν ταῖς ψυχαγωγίαις. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ παρῳδὸς μάτρων κίνδυνον λόγῳ συμφορήσας ἐν μεταποιήσει καὶ ἐκ τῶν κατὰ τειρεσίαν εἰς τινα κλεόνικον σοφὸν ἄνδρα, ἔγραψεν οὕτως. οἱ μὲν, δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι εὔβοιός τε καὶ ἑρμογένης δῖοι τε φίλιπποι, οἱ μὲν δὴ τεθνᾶσι καὶ ἔβαν ἀΐδαο δόμοισιν. ἔστι δέ τις κλεόνικος ὃν ἀθάνατον λάχε γῆρας, ὅτι τεθνεώτων ἀδαήμων. ὅτι μάτρωνι ὦ καὶ τεθνηῶτι λαλεῖν πόρε περσεφόνεια. διὰ τὴν αὐτοῦ δηλαδὴ βιβλίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λόγων τοῦτο δὲ, καὶ σκῶμμα ἐστι περὶ λάλου ἀνδρός.

Οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαντό τε πάντα,
Κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στόνος ἴαχε δῶμα.
Ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων.
* Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 10
Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε. οἶδα καὶ αὐτὴ
Ἠμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
Ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
Τρηχείης ἰθάκης. νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
Αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι. οὐδέ ποθ' ὑμῖν
Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποσθε.
Ὣς ἔφαθ'. ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ. 20
Ἔνθα καὶ ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
Καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι.
Δαιμόνι', ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφαν. αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα, 30
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Αὐτὰρ ἐγὼ κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς,
Γούνων ἐλλιτάνευσα. θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
Ὦ κίρκη. τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέστης,
Οἴκαδε πεμψέμεναι. θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
Ἠδ' ἄλλων ἑτάρων. οἵ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ,
Ἀμφ' ἐμὲ ὀδυρόμενοι ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων. 40
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ.
Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι
Εἰς ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους θηβαίου τειρεσίαο.
Μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι.
Τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε περσεφόνεια
Οἴῳ πεπνύσθαι. τοὶ δὲ, σκιαὶ ἀΐσσουσιν. 50

Κρησομένοιο λέγει, τοῦ μαντευσομένου. ὅθεν καὶ ὁ χρησμός. καὶ τὸ χρηματίζεσθαι. χρήσασθαι γὰρ τὸ χερὶ δέξασθαι, ὑστερογενής ἐστι λέξις. Ὅτι θηβαῖος ὁ τειρεσίας, καὶ ὡς παρὰ τὸ εἴρειν ἐτυμολογεῖται, ἢ παρὰ τὰ τείρεα ὅ ἐστιν ἄστρα, καὶ ὡς τυφλὸς ἦν, λέγουσιν οἱ παλαιοί. φέρεται δὲ περὶ αὐτοῦ μυθικὸς λόγος, ὅτι δράκοντας ἐν κιθαιρῶνι μιγνυμένους ἰδὼν καὶ τὴν θήλειαν ἀνελών, μετέπεσεν εἰς γυναῖκα. εἶτα συγκατέγνω μετὰ καιρὸν καὶ τὸν ἄρρενα, τὴν οἰκείαν φύσιν ἀπέλαβε πάλιν, ζεὺς καὶ ἥρα διαφερόμενοι, κριτὴν εἵλοντο οἷα πεπειραμένον ἑκατέρας φύσεως, εἰ ἄρα μᾶλλον τὸ ἄρρεν ἢ τὸ θῆλυ ἐπιτερπῶς... γέγονεν. ὁ δ' ἐγνωμάτευσέ πως ἐμμέτρως ὡς ὑπὲρ ἐν δέκα μοιρῶν τὰ τῆς τέρψεως, τὰς ἐννέα ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα. ἐφ' ᾧ ἥρα μὲν ὀργισθεῖσα, ἐκτυφλοῖ αὐτόν· ζεὺς δέ, δωρεῖται τὴν μαντικήν. καλλίμαχος δὲ λέγει τὸν τειρεσίαν ἰδόντα γυμνὴν λουομένην τὴν ἄρτεμιν περί που τὴν βοιω-

10 τίαν, πηρωθῆναι. σώστρατος δὲ ἐν τειρεσίᾳ, ποίημα δέ ἐστιν ἐλεγειακόν, φησὶ τὸν τειρεσίαν, θέλξαι τὴν ἀρχὴν γεννηθεῖσαν, καὶ ἐκτραφεῖσαν ὑπὸ χαρικλοῦς. καὶ ἕπτα ἐτῶν γενομένην, ὀρφανοτεχνεῖν. ἐρασθῆναι δὲ αὐτῆς τὸν ἀπόλλωνα. καὶ ἐπὶ μισθῷ συνουσίας, διδάξαι τὴν μουσικήν. τὴν δὲ μετὰ τὸ μαθεῖν, μηκέτι ἑαυτὴν ἐπιδοῦναι τῷ ἀπόλλωνι, κἀκεῖνον ἀνδρῶσαι αὐτήν, ἵνα πειρῷτο ἔρωτος. καὶ αὐτὴν ἀνδρωθεῖσαν, κρῖναι δία καὶ ἥραν ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη. καὶ ὅτι πάλιν γυναικωθεῖσαν, ἐρασθῆναι καλλωνος ἀργείου ἀφ' οὗ σχεῖν παῖδα καὶ τὰ χόλον ἥρας, τὰς ὄψεις διεστραμμένον. διὸ καὶ κληθῆναι στράβωνα. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ ἐν ἄργει ἀγάλματος τῆς ἥρας καταγελάσασαν, εἰς ἄνδρα μεταβληθῆναι αὖθις, ὃς καὶ πίθωνα λέγεσθαι, ἐλευθερωθεῖσαν δὲ ὑπὸ διός, εἰς γυναῖκα μορφωθῆναι αὖθις ὡραίαν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς τροιζῆνα. ὅπου ἐρασθῆναι αὐτῆς γλύφιον ἐγχώριον ἄνδρα, καὶ ἐπιθέσθαι αὐτῇ λουομένῃ. τὴν δέ, ἰσχύι περιγενομένην τοῦ μείρακος, πνῖξαι αὐτόν. ποσειδῶνα δὲ οὗ παιδικὰ ἦν ὁ γλύφιος, ἐπιτρέψαι ταῖς μοίραις δικάσαι περὶ

20 τούτου καὶ αὐτάς, εἰς τειρεσίαν αὐτὴν μεταβαλεῖν καὶ ἀφελέσθαι τὴν μαντικήν. ἣν αὖθις μαθεῖν ὑπὸ χείρωνος, καὶ διαπρέψαι ἐν τοῖς θέτιδος καὶ πηλέως γάμοις. ἔνθα ἐρισάσαις περὶ κάλλους τήν τε ἀφροδίτην καὶ τὰς χάριτας αἷς ὀνόματα, πασιθέα καλὴ καὶ εὐφροσύνη. τὸν δὲ δικάσαντα, κρῖναι καλὴν, τὴν καλήν. ὃν καὶ γῆμαι τὸν ἥφαιστον. ὅθεν τὴν μὲν ἀφροδίτην χολωθεῖσαν, μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς γυναῖκα χερνῆτιν γραῖαν. τὴν δὲ καλήν, χαίτας αὐτῇ ἀγαθὰς νεῖμαι καὶ εἰς κρήτην ἀπαγαγεῖν. ἔνθα ἐρασθῆναι αὐτῆς ἄραχνον. καὶ μιγέντα, αὐχεῖν τῇ ἀφροδίτῃ μιγῆναι. ἐφ' ᾧ τὴν δαίμονα ὀργισθεῖσαν, τὸν μὲν ἄραχνον, μεταβαλεῖν εἰς γαλῆν. τειρεσίαν δέ, εἰς μῦν. ὅθεν καὶ ὀλίγα φασὶν ἐσθίειν ὡς ἐκ γραός, καὶ μαντικός ἐστι διὰ τὸν τειρεσίαν. ὅτι δὲ μαντικόν τι καὶ ὁ μῦς, δηλοῦσιν ὅ, τε χειμὼν οὗ σημεῖον ἐν καιρῷ οἱ τῶν μυῶν τετριγμοί, καὶ αἱ ἐκ τῶν οἰκιῶν φυγαί. ἃς διαδράσκουσιν, ὅτι κινδυνεύουσι καταπεσεῖν. τοῦτο δὲ τὸ διγενὲς, δηλοῖ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ λυκόφρων, παρ' ᾧ φέρεται τό, τὸν τειρεσίαν ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδέναι συ-

30 ναικῶν εἰδέναι ξυνουσίας. ὀρνίθων τινα καὶ τὸν κατηνία γενέσθαι φασί. ὁ δὲ ποιητὴς οὐ μόνον μαντικώτατον ἐνταῦθα τὸν τειρεσίαν ἐμφαίνει ὡς περισσὸν ὄντα ὑπὲρ τὰς ἄλλας ψυχάς, ἀλλὰ καὶ στερίμνιόν τι ἔχοντα.

Σημείωσαι ὅτι ἡ πρὸς ἅδην κάθοδος τοῦ σοφοῦ ὀδυσσέως, αἰνίττεται ὡς οὐδὲ τὰ κάτω γῆς τὸν τοιοῦτον ἄνδρα διαπέφευγεν, ἀλλὰ τῇ κατὰ σκέψιν βαθύτητι γενόμενος ὑπὸ γῆν, ἐντυγχάνοι τε τοῖς ἐκεῖ. τί τέ ἐστι ψυχὴ ἐμβραθύνων, καὶ τί ποτε δρᾷ ἡ πάσχει λυθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ εἰ κατὰ τὰ ὑπὸ γῆν, καὶ ἄλλα ὅσα τοιαῦτα διασκοπεῖσθαι εἰκός. τινὲς δέ, νεκυομαντείαν τεχνήσασθαι τὸν ὀδυσσέα φασὶ κίρκης ὑποθήκαις, πρὸς δυσμαῖς ἡλίου γενόμενον ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς φανεῖται. ἃς δὴ τόπον ἅδου ἡ πίστις ἐνενόει, καὶ τὴν τοιαύτην ψυχαγωγίαν τε πρὸς τοὺς κατοιχομένους ὁμιλίαν, κάθοδον εἰς ἅδου φασίν.

Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος. οὐδέ τι θυμὸς
40 Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Ὦ κίρκη. τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
Εἰς ἅιδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων.
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
Μή τι τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηῒ μελέσθω.
Ἱστὸν δὲ στήσας, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσσας,
Ἧσθαι. τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ βορέαο φέρῃσιν.
50 Ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς,
Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα περσεφονείης,
Μακραί τ' αἴγειροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
Νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,

Ἧσθαι, τουτέστι κάθησο. Εἰς ἅιδος, ἐλλεῖπον ἀπὸ κοινοῦ τὸ, δόμον ἢ τόπον ἢ τοιοῦτο τινὸς ἔχει. Εὐρώεντα, ἤγουν σκοτεινὸν ἢ καὶ πλατύν.

Δι' ὠκεανοῖο περήσῃς, ἤγουν διὰ τῆς ἔξω θαλάσσης. Λάχεια δέ, ἡ ἐλαχίστη κατὰ τοὺς παλαιούς. Ἄλσεα δέ, χωρία ἱερὰ σύνδενδρα.

Ἰτέαι κοινῶς μέν, δένδρα γνώριμα, ἦν δὲ καὶ ἰσπίδεαν ὄνομα. Ὠλεσίκαρποι ἰτέαι, ἢ ὅτι ἀποβάλλουσι φασὶ τὸ ἄνθος πρὶν πεπανθῆναι, ἢ διότι οἱ πίνοντες τὸ κατ' αὐτὰς ἄνθος ὀλλύουσι τὸν καρπόν, ἤγουν ἄγονοι γίνονται ὡς καὶ θεόφραστος ἱστορεῖ.

ἄνυ-

πτύοντες. λέγει δὲ ξύνεσιν κατὰ τοὺς παλαιούς, συνάφειαν ἤγουν εἰς ταὐτὸ συμβολὴν ποταμῶν. τὸ αὐτὸ ῥεῦμα ξυνιόντων ἐκεῖ κατὰ σύρροιαν. οἱ δέ γε μεθ' Ὅμηρον, ἐπὶ φρονήσεως τιθέασι τὴν ξύνεσιν. παρὰ τὸ ξυνιέναι, ὡς πολλῶν συνιόντων εἰς βουλήν. διὸ καὶ ξυμβουλὴ τὸ τοιοῦτον ἔργον, ὡς ἄν τις εἴποι συμβουλή.

Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι κωκυτός τε, προδιεζευγμένον σχῆμα καλεῖται. ὅπερ καὶ ἀλκμανικόν. γίνεται δέ, ὅτ' ἂν τῶν μεταξὺ δύο λέξεις τιθεμένων, μεσολαβεῖσθαι μεταξὺ μίαν τινά. οἷον. ἐγὼ ἤλθομεν καὶ σύ. ἐπίπλεσαι δὲ ὁ ἀχέρων, παρὰ τὸ ἄχεα ῥέειν. ὡς καὶ ὁ πυριφλεγέθων, παρὰ τὸ πῦρ ᾧ οἱ θνήσκοντες ἐφλέγοντο. καὶ ὁ κωκυτός, διὰ τὸν ἐπ' αὐτοῖς ἔνδακρυν θρῆνον. καὶ ἡ στύξ, διὰ τὸ στυγητὰ εἶναι τὰ κάτω. ἢ διὰ τὸ στυγνάζεσθαι δὲ τοὺς θνήσκοντας. λυκόφρων δὲ τὸν πυριφλεγέθοντα ὥσπερ καὶ τὸν κωκυτόν, ἰταλικοὺς ἱστορεῖ ποταμούς, ἐκκύπτοντας τοῦ πλυνδέγμενος, ὄρους τούτου ὑψηλοτάτου ἐν τοῖς ἐκεῖ. ἡ δὲ γεωγραφικὴ ἱστορία, τοιαύτη. πλησίον τῆς σικελικῆς κύμης, ἀχερουσία λίμνη, ἀνάχυσίς τις τεναγώδης θαλάσσης. περὶ δὲ ταύτην ἐν βαΐαις κόλπον. ὁ ἄορνος. ἀγχιβαθής φασι καὶ ἀρτίστομος. περικυκλούμενος ὀφρύσιν ὀρθαῖς. συνηρεφὴς ἀγρίᾳ ὕλῃ μεγαλοδένδρῳ ἢ ἀβάτῳ. ἐν τούτῳ φασὶ τῷ ἀόρνῳ κόλπῳ, τὰ περὶ τὴν νεκυίαν τὴν ὁμηρικήν. καὶ νεκυομαντεῖον δὲ ἐνταῦθα ἱστοροῦσι γενέσθαι. Ἡρόδοτος δέ, λέγει ὡς ἀχέρων ποταμὸς ἐστὶ θεσπρωτίᾳ, ἔνθα καὶ νεκυομαντεῖον. στυγὸς ὕδωρ προσφυῶς τῷ λαλεῖται ὠνομάσθαι τῷ ἄδῃ ὡς λιβάδιον ὀλεθρίου ὕδατος, ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ. Πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα. ἤγουν εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος. ὡς γενέσθαι αὐτόν, ἢ τετράγωνον ἰσόπλευρον κατὰ τὰς ἔνθα καὶ ἔνθα παραλλήλους πλευράς, ἢ στρογγύλον κατὰ τὸ ἔνθα καὶ ἔνθα. ἤτοι πάντοθεν καὶ κύκλῳ πυγούσιον. ἔστι δὲ πυγούσιος, ὁ πηχυαῖος. μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ πυγονιαῖος. ἔστι δὲ πυγών, τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος μέχρι δακτύλων κεκαμμένων ὂν ἐστὶ συνεπτυγμένων διάστημα. Χοὴν χεῖσθαι, τρόπος ἐστὶν ἐτυμολογίας. οἰκεῖον δὲ νεκροῖς ἡ χοή, ὡς μὲν ἡ σπονδὴ ἡ λοιβή. Μελίκρατον δὲ οἱ παλαιοί, μίγμα φασὶ μέλιτος καὶ γάλακτος ἐνταῦθα. οἱ μέν τοι μεθ' Ὅμηρον μέχρι καὶ ἐς ἄρτι, κρᾶμα μέλιτος καὶ ὕδατος τὸ μελίκρατον οἴδασι. νηφάλιον δὲ πόμα καθὰ τὸ ἐξ ὕδατος, οὕτω καὶ τὸ ἐκ μέλιτος· ψυχαῖς πρέπον καὶ ὅλως, τοῖς ἐν ἅδου. διὸ καὶ ἄνω ἡλίῳ θύοντες ἕλληνες κατὰ τὴν φυλάρχου ἱστορίαν ἣν παραδιδόασιν ὁ δειπνοσοφιστής, μέλιτος σπένδον, οἶνον οὐ προσφέροντες τοῖς βωμοῖς, δεῖν λέγοντες, τὸν πάντα συνέχοντα καὶ συνέχοντα, ἀλλότριον εἶναι μέθης. ἐνταῦθα δὲ ἡ ῥηθεῖσα χοή, νεκρικός τις ἂν ῥηθείη κυκεών. Ἀμενηνά, χαῦνα καὶ ἀνωφελῆ. Στεῖρα δὲ βοῦς θύεται τοῖς κάτω, οἰκείως διὰ τὸ ἄγονον. ὥσπερ δὲ καὶ ὄϊς οὐχ ἁπλῶς μέλας ἀλλὰ καὶ πάνυ μέλας, διὰ τὸ σκοτεινὸν τὸν ἐν ἅδου. Ῥέξειν, κυριολεκτεῖσθαι δοκεῖ καὶ ἐπὶ νεκρῶν. Πυρὴν ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν. ἐσθλὰ λέγειν δοκεῖ, μάλιστα ἄνθη. χλαίνας. ὅπλα. καὶ τοιαῦτά τινα ἐνιέμενα κατ' ἔθος ταῖς νεκρικαῖς πυραῖς. ὥσπερ δὲ ὑπὲρ γῆς ἀνερύονται μὲν ζῶα, ὅτι τοῖς ἄνω θύονται, κάτω δὲ κλίνονται τὴν κεφαλὴν ὅτι ῥέζονται τοῖς κάτω, οὕτω καὶ τὸν ῥεθέντα ἀρνειὸν ὄϊν ῥέξει ὀδυσσεὺς εἰς ἔρεβος στρέψας, διὰ τὸ ἐν δυσμαῖς ἡλίου ταῦτα τελεῖσθαι. Ἔνθεν πρὶν ἥρωι ἐκέρνας.

Αὐτὸς δ' εἰς ἀΐδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
Ἔνθα μὲν εἰς ἀχέροντα πυριφλεγέθων τε ῥέουσι
Κωκυτός θ', ὃς δὴ στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
Πέτρη τε, ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων. 10
Ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρως χριμφθεὶς πέλας ὥς σε κελεύω,
Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ.
Τὸ τρίτον δ' αὖ ὕδατι. ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
Πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς ἰθάκην στεῖραν βοῦν ἥτις ἀρίστη
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν. 20
Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
Ἔνθ' ὄϊν ἀρνειὸν ῥέζειν θῆλύν τε μέλαιναν,
Εἰς ἔρεβος στρέψας. αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι,
Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων. ἔνθα δὲ πολλαὶ
Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνηώτων.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι,
Μῆλα, τὰ δὴ κατάκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι. ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' ἀΐδῃ, καὶ ἐπαινῇ περσεφονείῃ.
Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ, 30
Ἧσθαι. μὴ δὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἔνθά τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται ὄρχαμε λαῶν,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.

τύχιον

Ψύχεος ἱμείρων. τουτέστι ἀναψύξαι θέλων καὶ ἀέρος ἐπιθυμῶν, διὰ τὸ ἐν τῷ μέσῳ τυχὸν τέγος.

Ὣς ἔφατ'. αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν.
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
Λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ,
Καλὴν, χρυσείην. κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν, ὤτρυνον ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον.
10 Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
Ἀλλ' ἴομεν. δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια κίρκη.
Ὣς ἐφάμην. τοῖσιν ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.
Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτέ τι λίην
Ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ᾗσιν ἀρηρώς.
Ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι κίρκης
Ψύχεος ἱμείρων κατελέξατο οἰνοβαρείων.
Κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,
Ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ᾗσιν
20 Ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν.
Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν, ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδός δε κατῆλθε.
Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν, ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον.
Φάσθε νύ που οἴκονδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἔρχεσθ'. ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο κίρκη,
Εἰς ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους θηβαίου τειρεσίαο.
Ὣς ἐφάμην. τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Ἑζόμενοι δὲ κατ' αὖθι γόων, τίλλοντό τε χαίτας.
30 Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν,
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
Ἤομεν ἀχνύμενοι θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες;
Τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη κίρκη παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν θῆλύν τε μέλαιναν,
Ῥεῖα παρεξελθοῦσα. τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κιόντα;

Πίπτει δὲ καταντικρὺ τέγεος ὁ Ἐλπήνωρ, ὃ ὑπαίθριον ἄνω κεῖται, διὰ τὸ τὰ δώματα μὴ κεραμωτὰ εἶναι, ὧν ταῖς δοκοῖς γῆ ἐπιπέπασται. Ἀστραγάλων ἐάγη, ὅ ἐστι σπονδύλων. Κλίμακα μακρήν, εἰσὶ δὲ καὶ πολεμικαὶ κλίμακες. ὧν ἐτυμολογία, ἐκ τοῦ κλῶ κλίνω. οὐδεμιᾶς γὰρ κλίμακος ὄφελος, εἰ μὴ κλίνεται ἀλλὰ πάντῃ ὀρθὸς ἵσταται. ὡς δὲ καὶ θεωρικὴ κλίμαξ ἐστίν, εἰς τὴν Ἰλιάδα ζητητέον. ἔτι δὲ καὶ κολαστήριος ἦν κλίμαξ καθὰ καὶ τροχός. οἱ δὲ ῥήτορες, παράγωγον ἐξ αὐτῆς ἔχουσι σχῆμα τὸ κλιμακωτόν. ἐκεῖθεν δὲ καὶ αἱ παρὰ τῷ Δημοσθένει κλιμακίδες. γυναῖκες ἐκεῖναι κολακίδες λεγόμεναι οὕτως, ἐπεὶ ἀρεσκευόμεναί φασι ταῖς μεταπεμπομέναις αὐτὰς ἐνδόξοις γυναιξί, κλίμακα ἑαυτὰς ἐτίθουν οὕτως, ὥστε ἐπὶ νώτοις αὐτῶν ἀνάβασιν γίνεσθαι καὶ κατάβασιν ταῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ὀχουμέναις. ὅτι δὲ ἡ κλίμαξ καὶ σύμβολον ὑποβάλλει τύχης ἀστατούσης, ἐδήλωσεν ὁ σοφὸς Πιττακός. ὃς ἐν Μιτυλήνῃ ἀνετίθει ἐν τοῖς ἱεροῖς κλίμακας. αἰνιττόμενός φασι τὴν ἐκ τύχης ἄνω καὶ κάτω μετάπτωσιν. Ἤομεν, ἀπὸ τοῦ ἴω ἴομεν ἐκτατικῶς. καὶ ἐν συναιρέσει, ἤομεν. Παρεξελθοῦσα. τουτέστι παρὲξ ἡμῶν ἐλθοῦσα. ἐγγὺς μὲν ὅμως ἢ ἠρέμα πόρρω. ὃ δὴ καὶ παρεκτὸς λέγεται κοινότερον κατὰ τὴν κυρίως σημασίαν τοῦ παρέξ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Λ· ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Απαγγέλλει πῶς κατὰ τὰς κίρκης ὑποθήκας εἰς ᾅδου κατῆλθον. καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου τοῦ μάντεως περὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἑταίρων σωτηρίας. καὶ ὡς τοὺς ἥρωας καὶ τὰς ἡρωίδας εἶδεν ἐν ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς ἐς ἴλιον συστρατευσάντων ἐνίους, καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων τινάς. 10

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Λ· ΤΗΣ 20
ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

ΟΤΙ οὐ νεκυομαντεία μόνον ἀλλὰ καὶ νέκυια τετρασυλλάβως τὸ παρὸν ἐπιγράφεται γράμμα, διὰ τὴν οἱ αὐτοῦ τοῦ Οδυσσέως ὁμιλίαν πρὸς τοὺς ἐν ᾅδου νέκυας.

Εταῖρον οὖρον λέγει, τὸν ἁπλῶς βοηθόν. Κιμμέριοι δοκεῖ παραλλαγῆναι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς προφορᾶς ἡ λέξις, τοὺς περὶ ἔρια κημώσιος ἢ περὶ ἔρας, ὡς δὴ γετέρους. κράτης μέντοι, κερβερίους γράφει. ἀκολουθήσας οἶμαι τῷ κωμικῷ, τούτους τοὺς βερβερίους παίζοντι. ἄλλοι δὲ χειμερίους τούτους ἔγραψαν, ἐκ τῶν ἀληθῶν ἴσως κιμμερίων τοὔνομα πεποιημένοι. 30

βορειότατοι γὰρ ἐκεῖνοι καὶ διὰ τοῦτο χειμέριοι. τοὺς δὲ τοιούτους, οὐδέποτε εἰκὸς ἡλίῳ λάμπεσθαι. ἡ δὲ ἱστορία, ἔθνος αὐτοὺς ἔχει σκυθικόν. νομαδικόν. ἁρπακτικόν. ὅπερ ἀπόμοιρα λείπεταί ποτε μικρόν τι πρὸ Ομήρου ἢ καὶ ἐπ' αὐτοῦ, ἐκ τοῦ κιμμερίου βοσπόρου ὁρμηθεῖσα, τὴν ὑγρὰν δέ φασιν ἐκλιπόντα, πολλὴν τῆς ἀσίας καταδραμεῖν. καὶ τὰς σάρδεις ἑλεῖν. καὶ τῶν μαγνήτων δὲ πολλοὺς ἀνελεῖν τῶν κατὰ τὸν μαίανδρον. ἐμβαλεῖν δὲ καὶ ἐπὶ παφλαγόνας καὶ φρύγας. ὅτε καὶ μίδαν λέγεται αἷμα ταύρου πιὼν ὡς ἐν μεσοκλῆς ὕστερον, εἰς τὸ χρεὼν ἀπελθεῖν. φασὶ δὲ τὸ κατ' αὐτοὺς κλίμα ὁρῶν ὑπὲρ περιεχόμενον ἐξ ἕω καὶ δύσεως καὶ ζοφῶδες ὄν, ἐξαίμιον μὲν ἔχειν ἀχλύν. Αρχαῖος

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν.
Εν δ' ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ.
Εν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν. ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ 40
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ημῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Ικμενον οὖρον ἵει πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
Ημεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι, κατὰ νῆα
Ημεθα. τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
Τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἱστία ποντοπορούσης.
Δύσετό τ' ἠέλιος. σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί. 50
Η δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυῤῥόου ὠκεανοῖο.
Ενθα δὲ κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
Ηέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι. οὐδέ ποτ' αὐτοὺς

δέ φασιν ὅτι κιμμέριοι σκυθικὸν ἔθνος, ἐξ ἠθῶν τῶν οἰκείων ἀναστάντες ὑπὸ ταύτας τοὺς διὰ μέσου βλέποντες, ἦλθον ἕως βιθυνίας. ἡρόδοτος δὲ, ἱστορεῖ ὅτι βασιλεύοντος ἄρδυος τοῦ γύγου, κιμμέριοι ἐξαναστάντες τῶν οἰκείων ἠθῶν ὑπὸ σκυθῶν τῶν νομάδων, ἀφίκοντο εἰς ἀσίαν, ὅτι καὶ τὰς σάρδεις εἷλον. εἰσὶ δὲ καὶ ὑπερφαῖον ἔθνος ἐπέκεινα ἰταλίας ἔχον ὑπόγαιον ὡς τὰ πολλὰ ζωήν, τοὺς κιμμερίους ἱστοροῦσι. λέγουσι δὲ αὐτόθι καὶ νεκυομαντεῖον ἱστοροῦσιν εἶναι εἰς ὃ τὸν ὀδυσσέα φασὶν ἀφικέσθαι. καί τινα κόλπον ἄορνον, χωρίον πλουτώνειον. καὶ ἐνταῦθα τοὺς κιμμερίους οἰκίζουσι. λέγοντες τοὺς ἐκεῖ ἐν καταγείοις ἀργίλλαις οἰκεῖν, καὶ δι' ὑπονόμων παρ' ἀλλήλους φοιτᾶν, καὶ ζῆν ἀπὸ μεταλλείας, καὶ μαντεύεσθαι. εἶναι δὲ πάτριον ἔθος αὐτοῖς, μηδένα τὸν ἥλιον ὁρᾶν, ἀλλὰ νυκτὸς ἐκπορεύεσθαι διὰ τῶν χασμάτων. τὰ δὲ παλαιὰ χθ-λια, φασὶ καὶ ὅτι ἔθνος περιοικοῦν τὸν ὠκεανὸν οἱ κιμμέριοι.

10

Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὔθ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Οὔθ' ὅταν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
Ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν. ἐκ δὲ τὰ μῆλα
Εἱλόμεθ'. αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο
Ἤομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' ὃν φράσε κίρκη.
Ἔνθ' ἱερήϊα μὲν περιμήδης, εὐρύλοχός τε
Ἔσχον. ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
20 Βόθρον ὄρυξ' ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν.
Πρῶτα μελικρήτῳ. μετέπειτα δὲ, ἡδέϊ οἴνῳ.
Τὸ τρίτον αὖθ', ὕδατι. ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
Πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς ἰθάκην, στεῖραν βοῦν ἥτις ἀρίστη
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
Τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε ἔθνεα νεκρῶν
30 Ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
Ἐς βόθρον. ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές. αἱ δ' ἀγέροντο
Ψυχαὶ ὑπὲξ ἐρέβευς νεκύων κατατεθνειώτων,
Νύμφαι τ' ἠΐθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες,
Παρθενικαί τ' ἀταλαί, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι.
Πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν
Ἄνδρες ἀρηΐφατοι βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες.
Οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
Θεσπεσίῃ ἰαχῇ. ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
40 Μῆλα τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ
Δείραντας κατακῆαι. ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ περσεφονείῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Ἥμην. οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν πρὶν τειρεσίαο πυθέσθαι.

Ἀκτίνεσσιν, ἢ πρὸς τὸ φαέθων ἀποδοτέον ἵνα ᾖ φαέθων ἀκτίνεσσιν ἥλιος, ἢ πρὸς τὸ δέρκεται. ἵνα δοκῇ βλέπειν ἥλιος ταῖς ἀκτῖσιν, ὡς οἷα καὶ ὀφθαλμοῖς.

Ἀναστείχῃ ἢ στείχῃ πρὸς οὐρανὸν ἥλιος λέγεται, διὰ τὴν κατὰ στοῖχον δ' ἐστὶ τάξιν πορείαν αὐτοῦ. ὅθεν καὶ στοιχεῖον τῶν τις μεγάλων ἀστρονόμων σοφῶν λέγει αὐτόν. Προτράπηται, ἢ ἁπλοϊκῶς ἀντὶ τοῦ ἀποκλίνῃ, ὁδεύσῃ. ἢ μάλιστα κατὰ τοὺς σοφούς, ἀντὶ τοῦ, προτραπεὶς καὶ δι' κελευσθεὶς, κατέλθῃ. δι' οὗ φασι δείκνυται, ὡς οἶδεν ὁ ποιητὴς ὅτι φύσει μὲν καὶ ὡς ἰδίᾳ ἑκούσιος ὁ ἥλιος, πρεῖαι τρέπεται ἀπὸ δύσεως ἐπ' ἀνατολάς. ὅμως μέν τοι ἄλλως, ὑπὸ τοῦ παντὸς ἀνθέλκεται ὁσημέραι, καὶ τῇ ἀπλανεῖ ἄκων συγκαταδύεται. ἐν περιπτόμενος τῇ τοῦ παντὸς κινήσει, οὐχ ἑκὼν συγκαθέλκεται.

Νὺξ τέταται, ἤγουν ζοφώδης κατάστασις. ἀὴρ ἐπινέφελος. οὐ καθαρῷ ἡλίῳ λαμπόμενος. οὐ μὴν αὐτόχρημα νὺξ καθόλου ὡς ὁ κράτης ὑποτίθεται. πῶς γὰρ φασὶν εἶχον ζῆν. Ὅτι ὁμήρου εἰπόντος ἱερήϊα τὰ ἐν ᾅδου σφάγια ἐπὶ τῶν νεκρῶν, φασὶν οἱ παλαιοὶ οὐκ ὀρθῶς εἰρῆσθαι τοῦτο, ἐπὶ γὰρ νεκρῶν, τόμια φασὶ καὶ ἔντομα. ἐπὶ δὲ θεῶν, ἱερεῖα. οἱ τὰ θεραπεύοντες, φασὶν ὅτι ἱερεῖα, καὶ ἁπλῶς τὰ θρέμματα. ἐν ἄλλοις δὲ, ἀττικὴ λέγεται ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἁπλῶς σφαζομένων.

Κελαινεφὴς, ὡς τὰ νέφη μελαινόμενον τῇ πυκνώσει, νεφεληγερέτης γάρ. ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές, τὸ κελαινεφὲς δηλοῖ, ἤγουν τὸ μέλαν. ἐπεὶ καὶ μέλαν αἷμα φησὶ πολλαχοῦ. καὶ μὴν καὶ ζεὺς κελαινεφὴς κατὰ τὰ ἀλληγορίαν, ὁ μέλας ἰδεῖν καὶ οἱονεὶ αὐτὸς κελαινοφαὴς διὰ τὸ τῶν νῦν δυσόρατον. Ἀταλαὶ παρθένοι αἱ μηδὲν δυνάμεναι τλῆναι διὰ τὸ τῆς ἡλικίας ἁπαλόν. οὐτάμενοι, κοινῶς κεῖται ἐπί
50 τε τῶν τετρωμένων ἐπί τε τῶν βεβλημένων. Βεβροτωμένα τεύχεα, τὰ δοκοῦντα βεβροτῶσθαι, ὅ ἐστιν αἵματι μεμολύνθαι. Χλωρὸν δέος τουτέστι χλωροποιόν. ὠχρότητος ποιητικόν. ὥσπερ καὶ νωθροὶ νότοι παρ' ἱπποκράτει. οἱ νωθροποιοί. καὶ τυφλὸν ὁ ἔρως ἤγουν τυφλοποιόν, ἐπεὶ καὶ τυφλώττει τὸ

φιλεῖν τὸ φιλούμενον. Δόξα ἦν τοῖς Ἕλλησι τὰς τῶν ἀθάπτων ψυχὰς μὴ ἀναμίγνυσθαι ταῖς λοιπαῖς, ἀλλὰ καὶ ταῖς νεκρικαῖς ἐπιλύσεσιν, ἐπιφαίνεσθαί τι πρὶν τῆς χοῆς γεύσασθαι, καὶ προλέγειν τι μαντικῶς διὰ τὸ μή πω γενέσθαι τῆς λήθης ὥσπερ πόμα φασὶν ἐν ᾅδου εἶναι οἱ μεθ' Ὅμηρον. Κακκῆαι ἤτοι κατάκαυσον. Σῶμα καὶ νῦν τὸν νεκρωθέντα λέγει οὐ μὴν δέμας. χρῆσις δὲ σώματος οὐ πάνυ συνήθης οὐδὲ μὴν ἐσφαλμένη, ἐν ᾅδ. τῶν δὲ κιόνων, τὰ μὲν σώματα ἦν κατὰ τρίποδα. αἱ δὲ κεφαλαὶ, κορινθιουργεῖς. ἐλεφάντιναι καὶ χρυσῷ διακεκοσμημέναι.

Ἄκλαυτον, οἱ μεθ' Ὅμηρον καὶ ἄκλαυστον γράφουσι. Ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε, καὶ προοιμιώδης ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων προτιμωμένων τῶν μὴ τοιούτων. ὥσπερ καὶ τὸ, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι, ἐπὶ τῶν παρακαλουμένων μὴ ἀδικεῖν.

Τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῶν μελλόντων. ἀρχὴ κοινοῦ δὲ λιτανείου τὴν πρὸς πρόθεσιν.

Σχήσεις νῆα, ἀντὶ τοῦ ἐλλιμενίσεις. Νοσφισθεὶς, ἀντὶ τοῦ νοσφιζόμενος. χωρισθείς. ὑποχωρήσας. Σῆμα εἰ καὶ μυριαχοῦ τάφον δηλοῖ ὡς κἀνταῦθα, ἀλλὰ γενικῷ λόγῳ, τὸ ἁπλῶς σημεῖον ἑρμηνεύει. ὃ καὶ συγγενές ἐστι τῷ τεκμηρίῳ. χρῆσις δὲ τούτου καὶ ἐν τῷ, σῆμα δέ τοι ἐρέω. τουτέστι γνώρισμα, ὁποῖον δή τι καὶ τὸ ἀνάχωμα τοῦ τάφου. σημεῖον γὰρ καθὰ καὶ μνῆμα καὶ μνημεῖον ἤγουν μνημοσύνη, τοῦ ἐπὶ νεκρῷ αὐτὸ γενέσθαι. τοῦ γενικοῦ σήματος, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα παράγωγα. οὐ ἐκείνοις δὲ, καὶ παράσημος ὁ ἀδόκιμος, ὡς ἀπὸ νομίσματος ὃ κίβδηλον ὂν, παράσημον ἐκαλεῖτο. εἰ καὶ ὕστερον δὲ δόξασαι καὶ ἡ τοιαύτη λέξις διὰ τὰ βασιλικὰ παράσημα ἢ καὶ ἄλλως ἀρχοντικά. ἐπεὶ τούτοις δ' ἄρα καὶ ὅτι σῆμα καὶ τύμβος, ταῦτα νοεῖ τι πολυωνυμίας λόγῳ σὺν καὶ τῷ τάφῳ καὶ τῷ μνήματι. τούτων δὲ, τύμβος μὲν, καθ' αὑτόν ἐστι. τὰ δὲ λοιπὰ τρία. χρίζονται δὲ ὁμωνυμίας, εἴγε σῆμα καὶ μνῆμα καὶ τάφος οὐκ ἀεὶ τύμβον δηλοῦσιν. ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ σημεῖον, τὸ δὲ μνήμης, τὸ δ' ἐκ πλάξεως ἀναλαμβάνονται. ὅτι μέντοι ταυτίζονται πολυωνυμικῶς, τόπι σήματος μὲν οὐ προεῖκται π. τῶν δ' ἄλλων, τάφου μὲν παρώνυμον σὺν δήλοις, καὶ ὁ ἐπιτάφιος λόγος ἢ ἀγών. τύμβου δὲ, ὁ ἐπιτύμβιος. μνήματος δὲ, ὁ μνηματίτης. δοκεῖ δὲ ταῦτα, καὶ μᾶλλον ὅτ' ἐν λόγοις θεωρῶνται, εἰς ταυτὸν ἥκειν τοῖς ὕστερον καλουμένοις ἐπικηδείοις καὶ θρήνοις. ὧν διαφορά. καθότι θρῆνος μὲν φασὶν ᾄδεται παρ' αὐτῇ τῇ συμφορᾷ πρὸ ταφῆς καὶ μετὰ ταφὴν καὶ κατὰ τὸν ἐνιαύσιον χρόνον τοῦ κήδεος, ᾀδόμενος ὑπὸ θεραπαινίδων καὶ τῶν σὺν αὐταῖς. ὁ δὲ ἐπικήδειος, ἔπαινός ἐστι τοῦ τελευτήσαντος, μετά τινος μετρίου σχετλιασμοῦ. ὥστε συγγενῶς ἔχει ὁ ἐπικήδειος λόγος, τῷ μνηματίτῃ καὶ ἐπιταφίῳ, οἱ μέντοι θρῆνοι, δοκεῖ πίπτουσιν εἰς ἀλλόφυλον. Πυκινὸν ἀχεύων ὥσπερ καὶ πυκινὸν ἄχος, ἢ τὸ κατὰ συνέχειαν 50

Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου,
Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης κατελείπομεν ἡμεῖς
Ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε. 10
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
Ἔφθης πεζὸς ἰὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ.
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος.
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος, οὐκ ἐνόησα
Ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν.
Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον, ἐκ δέ μοι αὐχὴν 20
Ἀστραγάλων ἐάγη. ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθε.
Νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
Πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὅς ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα;
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες.
Οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ ἀΐδαο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις ἐυεργέα νῆα.
Ἔνθα σ' ἔπειτ' ἄναξ κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο.
Μή μ' ἄκλαυτον ἄθαπτον ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν
Νοσφισθεὶς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι.
Ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν ἅσσα μοι ἐστὶ, 30
Σῆμά τέ μοι χεῦαι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης
Ἀνδρὸς δυστήνοιο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ταῦτά τέ μοι τελέσαι. πῆξαι δ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,
Τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Ταῦτά τοι ὦ δύστηνε τελευτήσω τε, καὶ ἔρξω.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
Ἥμεθ', ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
Εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυίης, 40
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
Τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς εἴων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

καὶ

καὶ μὴ ἀργαλέως ἐκ τῶν λημμάτων. ἢ ἐπεὶ διὰ χείλους μὲν ἡ χαρά, πικρανεῖ δὲ καὶ συνέλκει ἡ λύπη. Ἀπίσχειν δ' ἐστὶν ἀπέχειν, ἤτοι ἀφιστᾶν. Ἁρμόζει δέ, τί ποτε λιπὼν ἥλιον ἦλθες καὶ ἑξῆς ὁ στίχος ἔλεγχος, ῥηθῆναι ὅτι τις ἀγαθοῦ τόπου φαῦλον ἀλλάξεται. Χρύσεον σκῆπτρον, φανταστικῶς μὲν ὁ μῦθος τῷ Τειρεσίᾳ δίδωσι. τιμᾷ δὲ ὅμως αὐτὸν διὰ τὸ εἰσάγειν μαντικόν. εἰκασθήσεται δὲ τοιούτῳ πράγματι, ὃ πρὸς μόνην φαντασίαν κιβδήλως χρυσοφορεῖ.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπε.
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ.
Τίπτ' αὖτ' ὦ δύστηνε λιπὼν φάος ἠελίοιο
10 Ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου. ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξύ,
Αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω.
Ὣς φάτ'. ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
Κουλεῷ ἐγκατέπηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων.
  Νόστον δίζηαι μελιηδέα φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
Τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός. οὐ γὰρ ὀΐω
Λήσειν ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
20 Ἀλλ' ἔτι μέν κε καὶ ὣς κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε,
Αἴκ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
Ὁππότε κεν πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον,
Βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε.
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
Νηΐ τε καὶ ἑτάροις. αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
30 Ὀψὲ κακῶς νεῖαι ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης. δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ,
Ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσι,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες,
Ἀλλ' ἤτοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
Αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ;
Ἔρχεσθαι δ' ἤπειτα λαβὼν εὐῆρες ἐρετμόν,
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
40 Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
Ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐῆρες ἐρετμόν,
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν. ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι
50 Πᾶσι μάλ' ἑξείης. θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ
Γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον. ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσσονται. τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω.

Θῆκε θεός, ἐτυμολογικόν ἐστιν, ἐκ τοῦ θεῖν γὰρ ὁ θεός. ὥσπερ καὶ τό, κότον ἔνθετο θυμῷ. κότος γάρ, ἐκ τοῦ κεῖσθαι. ὃ ταυτόν ἐστι τῷ τίθεσθαι. Θρινακίη νῆσος, ἡ Σικελία, οἱονεὶ Τρινακρία, ἐπεὶ τρία ἔχει ἄκρα ὅ ἐστιν ἀκρωτήρια. πέλωρον. πάχυνον. λιλύβαιον. ἢ καὶ ἄλλως, πελωρίδα. πάχυνον. καὶ λιλύβαιον. καὶ ἔδει μὲν Τρινακρίαν γράφεσθαι, διὰ δὲ τὸ εὐφωνότερον, οὕτως ὠνόμασται. Σίνηαι τι, τίσι βλάψῃ. Τεκμαίρομαι, ἤτοι σημειοῦμαι καὶ μαντεύομαι.

Ἴφια μῆλα, τὰ ἰσχυροποιά. ἢ καὶ ἄλλως, τὰ εὐτραφῆ. Δήεις, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ μυθικοῦ Δηοῦς ἢ τοῦ Δήμητρος ἥ φασιν ἁρπαγείσης αὐτῇ τῆς θυγατρὸς Περσεφόνης, ταύτην ἐξερευνῶσα, καὶ ὡς ἤκουε συχνῶς ἐκ τῶν παραμυθουμένων τό, δήεις τουτέστιν εὑρήσεις, ἐκλήθη οὕτως Δηώ. Ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδόν, ἀντὶ τοῦ καὶ δόλῳ καὶ ἀμφαδὸν νοοῦσιν οἱ παλαιοί. δόλῳ μὲν τὰ πρῶτα, δι' οὗ ἐπεκρύψατο ἑαυτόν. ὕστερον δέ, ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ.

Ἀριφραδές, ἤγουν εὔγνωστον.

Συμβλήμενος ἤγουν συναντήσας. Ἀθηρηλοιγόν, ὅ ἐστι πτύον. λικμητήριον. τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν, ἐξ ὧν, καὶ τὸ ἀθερίζειν ἐν Ἰλιάδι. ἐν γὰρ τῷ λικμᾶσθαι, σῖτος μὲν ἀποτίθεται, καὶ ἄχυρον δὲ τμηθῇ, ἀθέρες δὲ τὰ λεπτὰ εἰσίν, ἅτε λεπτυνθέντες καὶ ῥιπισθέντες ἀνέμοις. ἔχει δὲ λόγον ἡ τοιαύτη ἑρμηνεία, καὶ διὰ τὸ πλάτην καλεῖσθαι ἄμφω. πλάτη γὰρ θαλασσία, τὸ ἐρετμὸν καὶ πλάτη χερσαία, τὸ πτύον. Σοφοκλῆς δέ φασι παραφράζων τὸ ὁμηρικόν, φησίν. ὤμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων. καὶ ὤφειλε μὲν ἀθηρόβρωτον εἶναι, ἀθὴρ γὰρ ἀθέρος ὡς αἰθὴρ αἰθέρος, ἐκαίνισε δὲ τὸ ἀθηρολοιγός. οἱ δὲ νεώτεροι, ἀθηρηλοι-

γὰρ ναῦσι τὴν κάτακλιν, ἤγουν τὸ τῆς ἀθέρος κέντρον. ἵνα ἀστείως ὁ ὑπερφρόνως ἐκεῖνος, ἐκφλυαρίζῃ τὴν κώπην τῇ πρὸς πτύον, ὅ ἐστι θρίνακα, ὁμοιότητι. καὶ ἔχει ἀκριβέστερον ἡ τοιαύτη ἑρμηνεία τοῦ ἀθηρηλοιγοῦ. ἀθὴρ γάρ, οὐκ ἀμφιλέκτως τὸ τοῦ στάχυος λεπτότατον ἄκρον, ὃ δίκην αἰχμῆς περιβέβληται κατὰ τῶν ἀφανίζειν ἐθελόντων σπερμολόγων ὀρνίθων, ἀλλὰ μάλιστα ὡς ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα γέγραπται, ἀθέρες ἐλέγοντο, οἱ ἀγεννεῖς ἀστάχυες, οὓς δηλαδὴ οὐκ ἔστι θερίζειν. ἀθήρη δέ, ἡ ἑψημένη σεμίδαλις. ἣν καὶ ἀθάρην φασὶν ὁ κωμικός. ἰστέον δὲ ὅτι τὴν ῥηθεῖσαν εἰκασίαν τῆς κώπης πρὸς ἀθηρηλοιγόν, οὐ τοσοῦτον παίζων ὁ ἀθάλαττος ὁδίτης ἐκεῖνος δόξει ποιήσασθαι, ὅσον ἀγνοῶν ἀγροικικώτερον διὰ τὸ πάντη ἀσυνήθες. οὕτω καὶ ὁ Προυσαεὺς Δίων, ἀγρότην τινὰ γράφει τὸν τῆς εὐβοϊκῆς ἀγορᾶς κύκλον εἰκάζοντα φάραγγι, ὁποίαν τὰ ἄλλων αἱ κυνηγετοῦντες περιθέωσι. Ἀνὰ φαιδίμω ὤμω, δύναται μὲν καὶ δυϊκῶς νοεῖσθαι ἀντὶ τοῦ, ἀνὰ τοὺς ὤμους ὁμηρικώτερον δέ, εἴπερ αὐτὸ εἰρῆσθαι κατὰ ἑνικὴν πτῶσιν. συμπλεῖ δ' ἐνταῦθα ἐν τὸ, ἀνὰ σοὶ τάδε πάντα λέλειπται. ταὐτὸν γὰρ ἐν τῷ, ἀνὰ τοῖς σοῖς ὤμοις ἢ ἀνὰ τῷ σῷ ὤμῳ. βοὸς δὲ ἐπίθετον τὸ λίπαργος, λευκοῦ ἴσως κατὰ τὸ λεπτιζόμενον ἐξ αὐτοῦ, ἤγουν κατὰ τὸ δέρμα. παροιμία δέ ἐστι τὸ ῥηθέν, ἐπὶ τῶν οὐδὲ μετὰ κάματον ἀνιεμένων. καὶ γάρ φασι βοὶ λυθέντι ἔργου, ἐπιτίθεται ὁ ζυγὸς καὶ τὰ σκεύη τῶν ἀνωτάτω. σημειωτέον καὶ ὅτι ὁ γράψας τὴν ἀνὰ πρόθεσιν εἰλῆφθαι ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐν τῷ, ἀνὰ γαργάρῳ ἄκρῳ, οὐκ ἠλλοίωσε τὸ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν ἐν τοῖς τοιούτοις τὴν ἄνω σχέσιν δηλοῦν. καὶ γὰρ καὶ ἡ ἐπὶ πρόθεσις, ἐπὶ τοιούτου ἐστὶν ὅτι σημαινομένου τίθεται. οὐδὲ πάντως λέγει ἐκεῖνος καὶ ὅτι ἡ ἀνὰ πρόθεσις ἐν μὲν τῷ ἀνάθορε, τὴν ἄνω σχέσιν δηλοῖ. ἐν δὲ τῷ ἀνέλαβε, τὸ ἐξ ὑστέρου. ἐν δὲ τῷ, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, ἀντὶ τοῦ σὺν εἴληπται. ἐν δὲ τῷ, ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα διός, τῇ κατὰ ἰσοδυναμεῖ. ἐν δὲ τῷ, κτείνοντο δ' ἀν' αὐτοὺς, ἴσον δύναται τῇ ἐπὶ, βαρυνομένη δέ, ὡς ἐν τῷ, ἀλλ' ἄνα εἰ μέμονάς γε, τὸ ἀνάστηθι σημαίνει.

Εὐῆρες οὐ μόνον ἐπὶ ἐρετμοῦ οὐδὲ μόνον ἐπὶ πλοίου ἀλλὰ καὶ τὸ ἁπλῶς ἐπιφυὲς καὶ πρᾶον ἡ λέξις δηλοῖ καὶ εὐάγωγον. Οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν, ὀκνοῦσί τινες τῶν ἅλας νοῆσαι, λέγοντες ὡς καὶ παρὰ ὁποίοις οὐκ ἴσασι θάλασσαν, ἅλες εὑρίσκονται, δι' ὀρυκτοί. ἢ καὶ ἄλλως, ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἁλμυρὰ φρεατιαῖα ὕδατα. ὃ δὴ πάνυ καὶ περὶ τὰ ἀρκτῷα γίνεται. εἰσὶ δὲ καὶ ἀπὸ ῥιζῶν τινων ἐφαλμύρων καύσεως. ἑρμηνεύουσιν οὖν τὸ ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ, ἀντὶ τοῦ τοῖς ἐκ θαλάσσης βρώμασι. τὸ μὲν τοιοῦτον ἅλεσσι ταῖς θαλάσσαις, οὐ δόλως προσδέχεται. κρεῖττον μέντοι νοεῖν τῶν κοινῶς λεγομένων ἁλῶν. ἵνα δηλοῖ ἄκραν ἀγροικίαν ἀνθρώπων ἐκείνων δι' οὐδαμῶς ἅλας εἰδότων. ὅτι θαλασσίους ὅτι ὀρυκτοὺς ἀπὸ τῶν ἄλλοθεν. Νῆας φοινικοπαρῄους αἱ ἀλλαχοῦ μιλτοπάρῃοι, διὰ τὸ τοῦ μίλτου φοινικοῦν. Πτερὰ νηός, τὰς κώπας λέγει. κρεῖττον, ἤπερ ὁ Λυκόφρων τὰ ἱστία. οὐ γὰρ καὶ τάχους αἴτια τῇ νηὶ καὶ τὰ ἱστία καθὰ καὶ αἱ κῶπαι, ἀλλὰ τὸ σχῆμα τῶν πτερῶν μᾶλλον αἱ κῶπαι σώζουσιν ἤπερ τὰ λαίφεα. καί πως κατὰ τὰ φιλόπτερα, πέτεται ὁ ναῦς ταῖς κώπαις ὅσα καὶ πτεροῖς. Ἀρνειὸς θύεται Ποσειδῶνι, διὰ τὸ πρᾶον τῆς θαλάσσης ὅτι ἠρέμα περιφύρει γαλήνιον. ταῦρος δέ, δῆλον ὅτι κατὰ σφοδρότητα κινήσεως ταυρικόν, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ μυκητικόν, καὶ δὴ τὰς ἐν τῷ ὕδατι καμπὰς δίκην κεράτων. κάπρος δέ, διὰ τὸ τοῦ ὑγροῦ γόνιμον. συνουσιαστικὸν γὰρ ὁ ἄρρην κάπρος. ὅθεν καὶ καπρᾶν, τὸ οὕτως ὀρέγεσθαι. καὶ καπρῶσα γυνή, ἡ οὕτως ἐφιεμένη. Συῶν ἐπιβήτορα, περίφρασίς ἐστι τοῦ, κάπρον. Τελήεσσαν ἔλεγον, τὴν ἐκ τελείων ζώων θυσίαν. δηλαδὴ δύο μήλων καὶ βοός ὡς ἐπίχαρμος ὁ βοὸς καὶ αἰγὸς καὶ προβάτου. ἢ κάπρου καὶ κριοῦ καὶ ταύρου. ἡ δὲ τοιαύτη, καὶ βούπρωρος φασὶν ἐλέγετο, δηλαδὴ τὸ προηγεῖσθαι αὐτῆς εἶναι τοὺς πρώρας, τὸν βοῦν. ἐλέγετο δὲ καὶ δωδεκηὶς θυσία, ἡ ἐκ δώδεκα ζώων. ἡ δ' αὐτή, καὶ δὴ τοῦ ἡ δωδεκηίς. ἀρνειὸς μὲν ὀξυτόνως, ζῶον. ἀρνεῖος δέ, μὴν προπαροξυτόνως. Θάνατος ἐξ ἁλός, ὁ ὑπερπόντιος καὶ ἔξω θαλάσσης. τινὲς δὲ ἐξ ἁλὸς γράφουσι κατὰ παράθεσιν ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου. λέγοντες ὡς Τηλέγονος ὁ Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως, ἐφ' ᾧ ὅτι δόρυ ἔχων οὐ ἀδαμαντίνῃ μὲν ἢ ἐπιδορατίς, αἰχμὴ δὲ κέντρον θαλασσίας τρυγόνος, χρυσοῦς δὲ ὁ σύραξ. καὶ ἐλθὼν ἐκ Τυρσηνίας εἰς ἀναψηλάφησιν τοῦ πατρός, καὶ λεηλατῶν ἀγνοίᾳ τὰ ὑπειρωτικὰ τοῦ Ὀδυσσέως κτήματα, καὶ εὑρὼν ἀντίπαλον τὸν πατέρα, ἀνεῖλεν οὐκ εἰδὼς καὶ οὕτω τῷ κατὰ θάλασσαν ἀεὶ κακῶς πράττοντι, ἐκ θαλάσσης αὖθις ὁ θάνατος. ὃς ἔπεφνεν αὐτὸν κατὰ τὰ ὁ ποιητὴς ἱστορεῖ, τῷ τῆς τρυγόνος κέντρῳ. ἣν Φόρκυς φασὶν ἀνεῖλεν φθείρουσαν τοὺς ἐν τῷ Φορκίδι λιμένι ἰχθῦς. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἐν δυσὶ λέξεσιν ἐξαλλος, δῆλόν τι παρ' ἄλλως ἐστὶ παρὰ τὸν ὁμηρικὸν ἔξαλον. καὶ δηλοῖ αὐτό, καὶ ἡ ἔξαλλος στολή. ὅπερ ἐστίν, ἡ ὑπερέχουσα τῶν ἄλλων καὶ οὕτω παρεξηλλαγμένη. Ἀβληχρὸς δὲ θάνατος, ὁ ἀσθενὴς καὶ ἠρεμαῖος διὰ τὸ ἄνοσον, ὁποῖος ὁ ἐκ γήρως μάλιστα λιπαροῦ. καὶ τοῦτο μὲν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐξ ἁλός. εἰ δὲ πληγεὶς τέθνηκεν Ὀδυσσεύς, οὐκ ἂν ἀβληχρὸς θάνατος καθόλου, ὁ ἀβληχροποιός, ὡς ἀσθενεῖς ποιῶν τοὺς θνήσκοντας. Γῆρας λιπαρόν, τὸ δίχα νόσου καὶ τοῦ ἐκεῖθεν τικαδόνος. καὶ ἄλλως δέ, τὸ εὔδαιμον. Ὄλβιοι λαοί, οἱ εὐδαίμονες. μέρος δὲ πάντως εὐτυχίας βασιλεῖ τὸ μέγιστον, ὀλβίους ὑπ' αὐτῷ εἶναι τοὺς λαούς. Νημερτὲς εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς οὐ μὴν μετά τινος κακολογίας. Μέσσῳ, ἤγουν διὰ μέσου. Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, ἀντὶ τοῦ, πρὸ τῶν ἄλλων. ἤγουν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους τοὺς ποταμούς. καὶ ἄλλως δέ, πρῶτος τοῖς ἐκείνοις

Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
Μητρὸς τήνδ' ὁρόω ψυχὴν κατατεθνηυίης.
Ἡ δ' ἀκέουσ' ἧσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἑὸν υἱὸν
Ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
Εἰπὲ ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν.
Ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
10 Ὅν τινα μέν κεν ἐᾷς νεκύων κατατεθνηώτων
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὁ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει.
Ὧ δέ κ' ἐπιφθονέῃς, ὁ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
Ὣς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
Ἤλυθε καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές. αὐτίκα δ' ἔγνω.
Καί μ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι.
20 Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔ πως ἐστὶ περῆσαι
Πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
Ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις
Νηΐ τε καὶ ἑτάροισι πολὺν χρόνον, οὐδέ πω ἦλθες
Εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Μῆτερ ἐμή, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο,
Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
30 Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζύν,
Ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
Ἢ δολιχὴ νοῦσος, ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος ὃν κατέλειπον,
Ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
40 Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
Ἠὲ μένει παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει,
Ἢ ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.
Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ.
Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν. ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ.
Σὸν δ' οὔ πώ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἕκηλος
Τηλέμαχος τεμένεα νέμεται, καὶ δαῖτας ἐΐσας
Δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν.
50 Πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
Ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται, οὐδέ οἱ εὐναὶ
Δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Ἀλλ' ὅ γε χεῖμα μὲν εὕδει ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ,

κεῖθεν ἐπὶ τὴν οἰκουμένην πλεύσουσιν, ἵνα ὁ αὐτὸς ὠκεανός, ὕστατος μὲν ᾖ τοῖς ἐρχομένοις ἐκεῖ, πρῶτος δὲ, τοῖς ἐκεῖθεν ἀπαίρουσιν. Σὸν πότμον γοόωσα ἢ σὸν νόστον ποθέουσα. Ὅρα δὲ ὡς οἱ νεώτεροι μὲν ἀπάγξασθαι φασὶ τὴν τοῦ ὀδυσσέως μητέρα πεπυσμένην δόλῳ ναυπλίου ὀδυσσέως τελευτήν. ὃς δὴ νεώτερος, πολλοὺς δολίως κατειργάσατο λυπηθεὶς ἐπὶ τῷ τοῦ σοφοῦ υἱοῦ παλαμήδους θανάτῳ. ὁ δέ γε ποιητὴς, λύπῃ μεταλλάξαι τὸν βίον ἱστορεῖ. οἱ δέ γε εἰπόντες ἀπάγξασθαι αὐτήν, φασὶν ὡς τὴν ἀγχόνην ἐσίγησεν ὁ ποιητὴς διὰ τὸ μιαρὸν καὶ ἀκάθαρτον τοῦ τοιούτου θανάτου. διὸ καὶ ὁ τηλέμαχος ὕστερον τὰς κακὰς δουλίδας, κρεμάσας ἀπάγει τοῦ βίου, καὶ ὡς ὁ ποιητής φησιν, οὐχ ὅσιον ἐπισταίνυσθαι. Ἢ δολιχὴ νοῦσος ἢ ἄρτεμις. ὁ ἢ σύνδεσμος, διαπερ πικός ἐστι κατὰ τοὺς παλαιούς, δίχα δὲ λαβὼν ἐρωτήσεως πολλαχῶς ὁ τοιοῦτος νοεῖται σύνδεσμος. διαζευκτικός τε γάρ ἐστι, καὶ διασαφητικός, καὶ παραδιαζευκτικός, καὶ διαπορητικός ὅτε τις μὴ ἐρωτᾷ. καὶ ἰσοδύναμος τῷ εἰ. καὶ ἐρωτηματικός, καὶ βεβαιωτικός, καὶ συγκριτικός. ἐνταῦθα δὲ, ῥητέον ὅτι καὶ λυτικός νόμῳ φιλοσόφων. δηλ. διὰ τί ἐποίει νεῖται ὁ μάλιστα. διὰ τὸ ἀπορία. λύσις δὲ αὐτῆς ἢ, ἢ ὅτι ἀγαθὸν ἐργάτις ἐστί, λαμβάνεται δὲ ποτε καὶ ἀντὶ τοῦ εἰ μή. δηλ. τί ἂν καλὸν ἐποίησα ἢ τὸν ἄνδρα τοῦτον θαυμάσαι, ἤγουν εἰ μὴ θαυμάσαι. λαμβάνεται δὲ ποτε τὸ ἢ, καὶ ἀντὶ τοῦ καταφάσιν, ὡς, ἔστιν ἢ, καὶ ὅρκον μετὰ τοῦ μήν. δηλ. ἢ μὴν ποιήσω τόδε. ὅτε δὲ ὁ ἢ σύνδεσμος λαμβάνεται πρὸς μὲν ψιλῆς καὶ περισπώμενος ἀντὶ τοῦ ἆρα τοῦ κατ' ἐρώτησιν προσπαραλαμβανομένου, οὐκ ἄδηλόν ἐστιν. Δολιχὴ μὲν ὀξυτόνως, ἡ μακρά. δόλιχη δὲ βαρυτόνως, ὄνομα πόλεως. ὥσπερ καὶ δολιχὸς μὲν, ὁ μακρός. δόλιχος δὲ προπαροξυτόνως, ὄσπριόν τι. Ἰοχέαιρα· τὴν ἰοτρόφον ἀσπίδα δέρμασιν οἱ μεθ' ὅμηρον ἐκάλεσαν. ἰσίον δὲ ὁ

• 4 ἐπ

ὅτι δίστιχος ἐν τούτοις, λυτέος διὸς τῷ ὑποδέσμῳ παρὰ τι, τὴν ἰοχέαιραν παράφρασιν εἰς τοξόδαμνον.

Ἄρτεμις καὶ Ἀπόλλων τοῖς αἰφνιδίοις ἐπιστατεῖν θανάτοις λέγονται οἷς οὐκ αἴτιαι αἱ δολιχαὶ νόσοι. καὶ ἀγανὰ βέλη τὰ τῶν αἴφνης θνησκόντων. Γάνυται καλέουσι, κυριώτερον ῥηθὲν ἐπὶ τῶν εἰς δεῖπνον κλήσεως. δοκεῖ δὲ ἀρχαῖον ἔθος εἶναι, εἰς δαῖτας δημοσίας προσκαλεῖσθαι τοὺς βασιλεῖς τε καὶ τοὺς δικαστὰς ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, δαῖτας ἐΐσας ἐπιεικὲς δικασπόλον ἄνδρα ἀλεγύνειν ὅ ἐστιν ἀλέγειν. ὃ λόγῳ πείθεσθαι. φροντίζειν.

Ἐν κόνι ἄγχι πυρός. κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷται.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
Πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
Φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί.
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων. μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει
Σὸν πότμον γοόων, χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον.
Οὔτε μ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐΰσκοπος ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,
Οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥ τε μάλιστα
Τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν.
Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας,
Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἑλέειν κατατεθνηυίης.
Τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἑλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον ἢ καὶ ὀνείρῳ
Ἔπτατ'. ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα;
Ὄφρα καὶ εἰν ἀΐδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
Ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια

Κεκλιμένα φύλλα λέγει, οὐχ ὅτι φυλλοχόος μὲν τηνικαῦτα, ἀλλὰ τὰ ἐπιτηδείως φασὶ κεκλαδευμένα. Εὔσκοπος, δηλονότι μὲν ἐπὶ Ἑρμοῦ κεῖται, δηλοῖ δὲ τὸν ἀγαθὸν σκοπευτήν. ἑτέρως δὲ, ἐπὶ τῆς τοξικῆς ἀξιμάχος. ἵνα ἡ εὔσκοπος ἄρτεμις, ἡ εὖ καταστοχαζομένη τοῦ σκοποῦ.

Πόθος ποιητικώτερον, ἡ οἱ ἄλλοι ποθή. κατὰ τὸ χόλος χολή. ἐκ τοῦ πάθω δὲ καὶ ὁ πόθος καὶ ἡ ποθή. ἱστέον δὲ, ὅτι καὶ ὄνομα ἄνθους ὁ πόθος, καθὰ δηλοῖ καὶ ἀθήναιος γράψας οὕτως. ἄνθη θερινά, λυχνίς. κρίνον ἀμάρακος ὁ φρύγιος, ἔστι δέ φασιν ὁ πόθος καλούμενος. διπλοῦς δὲ οὗτος ὁ μὲν ἔχων ἄνθος ὅμοιον ὑακίνθῳ. ὁ δὲ ἕτερος, ἄχροος ἔκλευκος. ᾧ χρῶνται πρὸς τοὺς τάφους. κυρία δὲ λέξις ἐν τοῖς ὁμηρικῶς εἰρημένοις ὁ πόθος ὥσπερ καὶ τὸ ποθεῖν. ποθεῖν μὲν γὰρ, ἐπὶ τῶν ἀπόντων. ἐρᾶν δὲ, ἐπὶ τῶν ἐν ὄψει ὄντων. ὡς σύ ἐνταῦθα ἔραμαι, τοῦ παρόντος δηλαδὴ ἔρωτος. Ἀγανοφροσύνην, τὴν πραότητα λέγει.

Τί δεῖ καταθρηνεῖν λύπης τί ἐστι κακότητος κακῶς διατιθεμένων τὰ κατ' ἄνθρωπον, εἴγε καὶ ταύταις ἀνάπαλιν ἢ ἄγαν εὐφυΐα, τοῦ δ' ἔνεστι; καὶ ἐρατεινὸν ἐνταῦθα ἐκ τοῦ τῆς δεσποσύνης ἐστὶν ὡς λίαν χαρίσιμον, ὅτι καὶ τὰ φίλτατα τοῖς εὐφυέσι μύρα, τὴν ὀνομασίαν κατὰ χρύσιππον ἀπὸ τοῦ μόρου ἔλαβον, ἐπειδὴ οὐ μόνον πολλῷ μόρῳ καὶ πόνῳ ματαίῳ γίνονται, ἀλλὰ καὶ ὅτι εὐωδοῦσιν εἰς μόρον διὰ ξηρότητα. ὡς γάρ φησιν ἀριστοτέλης, οἱ μυριζόμενοι ἄνθρωποι, πολιώτεροι γίνονται. τὸ γὰρ μύρον, ξηραντικόν, αὐχμηροὶ δέ φησιν οἱ μυριζόμενοι. ὁ δὲ αὐχμὸς, πολιωτέρους ποιεῖ. ὑπὸ γὰρ αὐχμοῖς θριχὸς ἡ πολιὰ εἴτ' ἔνδεια θερμοῦ, ἡ ξηρότης μελαίνει. διό φησι καὶ τὰ πιλία, θᾶττον ποιεῖ πολιούς. ἐκπίνεται γὰρ ἡ οἰκεία τῆς θριχὸς ὑγρότης οὐκ ἄχαρι δ' ἐνταῦθα προσεννοῆσαι, ὡς διὰ τὴν ὡς εἴρηται τῆς ὑγρότητος ἔνδειαν δι' ἣν καὶ ἀλίβαντες οἱ νεκροὶ λέγονται, ξυθεὶν ἂν οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ἀλίβας, καὶ ὁ εὐφορῶς μυρούμενος καὶ οὕτω ξηραινόμενος. ὅτι δὲ ἀλίβας καὶ ποταμὸς ἐν ᾅδου ἀναπλάττεται, καὶ ὅτι καὶ ὁ ὀξὺς οἶνος ἀλίβας καὶ αὐτὸς ἐκαλεῖτο λόγῳ δηλονότι ὅτι ξηρὸς ὡς ἐστερημένος λιβάδος τοσοῦτον οἷα νενεκρωμένος, ἀλλὰ παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι ἐν σπονδαῖς, οἱ παλαιοὶ παραδιδόασι. Δοκεῖ δὲ, ἐκ τοῦ ὄπισθεν γενέσθαι ὁ ὕπτιος. δεξαμένου δὲ τοιούτου, τὴν ὄψιν ἔχων ἄνω, οὐ μὴν κάτω ὡς οἱ πρηνεῖς κείμενοι. Ἀπεπυδάρισεν, παρὰ τοῖς κωμικοῖς λέξις οὐ σεμνή. δηλοῦσα, ἢ τὸ λὰξ περὶ κατὰ ὅμηρον ἐνθορεῖν ἰσχύϊ ἀφαδίζειν, ἢ δὲ ἀποπνευματίζει αἴρει ταῖς τὸν πόδα. Γενέσκετο, ἀσυνήθως παρῆχθε ἐκ τοῦ γενέσθω ἀορίστου μέλλοντος, ἐξ οὗ καὶ ἡ γένεσις. Ἔπτατο καὶ ἐπτάμην, πρῶτος μέσος ἀόριστος ἐστὶ τοῦ ἐπτόμην. ἐξ οὗ καὶ πέτεσθαι τὸ πετάσαι. Σκιῇ εἴκελον, ὁ ποιητὴς ταυτὸν εἶδεν εἴδωλον καὶ σκιὰν καὶ ὄνειρον, κατά γε τὸ ἀμυδρόν. ἄλλο δέ γε τὴν ψυχὴν παρὰ τὰ τρία ταῦτα. ὅθεν ὥσπερ μὴ δυνάμενος δράξασθαι ψυχῆς, ἀπορεῖ μήποτε οὐ ψυχὴ τὸ φαινόμενον ἐστιν, ἀλλὰ εἴδωλον. οὕτω καὶ πρὸ βραχέων ἔφη ὡς ἡ τῆς μητρὸς ψυχὴ ἐξέφυγέ με σκιῇ εἴκελον καὶ ὀνείρῳ. καὶ μετ' ὀλίγα δὲ ὅτι ψυχὴ ἠΰτ' ὄνειρον ἀποπταμένη πεπότηται. οὐ γὰρ σκιάν φησι καὶ ὄνειρον αὐτὴν εἶναι, ἀλλ' ἀποπτῆσθαι δίκην ὀνείρου καὶ σκιᾶς. οὕτω δὲ καὶ τὸ, σκιαὶ ἀΐσσουσιν, ἀντὶ τοῦ ὡς σκιαί. ὅτι δὲ οὐ σῶμα ἡ σωματοειδὴς ἡ ψυχὴ καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀναφὴς, δηλοῖ εἰπών. αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, τουτέστι θέμις καὶ ἀνάγκη, ὅτε κε θάνωσι. οὐ μὴ δύνασθαι δηλαδὴ ἑλεῖν τὴν ψυχήν.

Ἶνες οὐ μόνον ἐπὶ νεύρων ὄθεν καὶ τὸ ἴνιον παράγεται ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δυνάμεως τῆς κατὰ τὰ νεῦρα.

ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε οἶδεν Ὅμηρος. ἀντὶ δὲ τοῦ ὑπάρχε, τὸ ἴσο τίθησιν, ἀπείποι δὲ ἅπαντες, τοῦ ἴσθι, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχε τάττουσιν. οὐ πάλαις. μὴ τρηχὺς ἴσθι. καί, ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ φθονερὸς ἴσθ' ἀνδρείων. ὅγκρῃ(?) μὴ φθονερῶς ἔσο ἄνθρωπος. Ἰστέον ὅτι δύο ὀνομάτων εὐθειῶν, τοῦ γυνὴ καὶ τοῦ γύναιξ ἀχρήστου, ἡ γενικὴ γυναικός. ἐκ μὲν γυναικός, ῥῆμα τὸ γυναικίζω, καὶ ὄνομα τὸ ὁ γυναικίας. ἐκ δὲ τοῦ γυνή, ὁ γύνις. δηλοῖ δὲ αὐτός, οὐ μόνον τὸν λάγνον ἔτι δὲ καὶ τὸν θῆλυν, ἀλλὰ καὶ τὸν μὴ ἱκανὸν δι' ἀτονίαν γυναικὶ συνεῖναι, ὡς δηλοῖ τις Ἀθηναῖος, Ὀλυμπιὰς πρὶν κλῖναί ποτε τὸν υἱὸν Ἀλέξανδρον Φιλίππου συνειδότος, Θετταλὴν ἑταίραν Καλλιξέναν, πολυτελῆ μισθώσασα(?), εὐλαβοῦντο γάρ φησι μὴ γύννις ᾖ, ἐπεὶ οὐκ εὖ διέκειτο πρὸς τὰ ἀφροδίσια ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος. ὅρα δ' ἐν τούτοις τό, δι' ἀτονίαν. ῥηθείη ἀντὶ τοῦ, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐντεταμένον τὸν καυλόν. ὅθεν ἴσως ὁρμηθείς φασι Διονύσιος ὁ [illegible] μεταθέμενος, μὴ δυνάμενος διὰ γῆρας χρῆσθαι τῇ παρειλημμένῃ ἑταίρᾳ, ἔφη πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας οἰκέτας ἐκ τῶν ὀδυσσειακῶν ἐπῶν τό, οὐ δύναμαι τανύσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος. Προμνηστῖναι, ὡς δῆλον, εἰσὶ προμενετῖναι, ὅ ἐστι μία τὴν ἄλλην μένουσα οὐ τῶν ἐπὶ στίχον καὶ κατὰ μίαν προϊέναι. Γόνον τὴν γέννησιν λέγει ἢ τὸ γένος. Ἐξαγορεύειν τὸ σαφῶς ἀγορεύειν φησίν. ἔνθα γράφουσιν οἱ παλαιοί, ὅτι ἐν τῷ, ἠδὲ ἑκάστη ἐξαγόρευεν, οὐκ ἀρθρικῶς κεῖται τὸ ἢ, ἀλλὰ δηλονότι σύνδεσμός ἐστι. Εὐπατέρειαν ὅ ἐστιν εὐγενῆ. Εἰσάμενος ἤτοι ὁμοιωθείς. Πολύῤῥηνος(?) ὅ ἐστι πολυθρέμμων. Ἱππιοχάρμην, ἤτοι, ἵπποις χαίροντα. ἢ ἐφ' ἵππων πολεμοῦντα. χάρμην δὲ δηλοῖ τὴν μετὰ χαρᾶς μάχην. Κύω δὲ ἐξ οὗ καὶ ἡ ὑποκυσαμένη(?), ὁμωνυμίας πάσχει. λαμβάνεται γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ φιλῶ, τό τε κατὰ χείλη, καὶ τοῦ ἄλλως κατὰ διάθεσιν. ὅθεν καὶ ὁ κύων. ἔτι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ γεννᾶν κοινότερον, καὶ μὴν καὶ ἀντὶ τοῦ συλλαμβάνειν. ὅθεν καὶ τὸ ἐγκυμονεῖν. καὶ ἡ ἔγκυος. ὅτι δὲ τοῦ ποιητοῦ κύειν καὶ παράγωγόν ἐστι κῦμα ὃ σύλληψιν δηλοῖ, παρὰ τῷ [illegible] ἐστιν εὑρεῖν ὡς τὸ κατ' αὐτὸν κερκνόνι(?). ὅπου λέγει τὴν ἐκείνου θυγατέρα, γέμουσαν κύματος θεοσπόρου(?) τοῦ κατὰ σύλληψιν.

Ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ.
Ὤ μοι τέκνον ἐμὸν περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
10 Οὔ τί σε Περσεφόνεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει,
Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν ὅτε κέν τε θάνωσιν.
Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν.
Ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
Δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λεύκ' ὀστέα θυμός,
Ψυχὴ δ' ἠΰτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
Ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο. ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπῃσθα γυναικί.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'. αἱ δὲ γυναῖκες
Ἤλυθον, ὤτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,
20 Ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες.
Αἱ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην.
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Οὐκ εἴων πινέμεν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
Αἱ δὲ, προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἠδὲ ἑκάστη
Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν. ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας.
Ἔνθ' ἤτοι πρώτην Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
Ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι.
30 Φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο.
Ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι.
Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
Τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαιήοχος ἐννοσίγαιος
Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος.
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη οὔρεϊ ἶσον
Κυρτωθέν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητήν τε γυναῖκα.
Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
40 Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Χαῖρε γύναι φιλότητι, περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
Ἀθανάτων. σὺ δὲ τοὺς κομέειν, ἀτιταλλέμεναί τε.
Νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς.
Αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Οἱ Κρηθεῖδαι περί που τὰ Θετταλικὰ ᾤκουν δῆλον, καὶ ὅτι Πελίας μὲν, δόλῳ τῆς φαρμακίδος Μηδείας ἀφανισθείς. Νηλεὺς δὲ ὁ τοῦ Νέστορος πατήρ, ὑφ' Ἡρακλέος ἐδυστύχησε. καὶ ὅτι Αἴσων, 50 πατὴρ Ἰάσονος διαλυθέντος τοῦ Αἴσονος πατρικοῦ ὀνόματος καὶ καθ' ὑπόθεσιν ποιήσαντος τὸν Ἰάσονα. ὁμοίως τῷ, αἵματα ἰάματα. Φέρης δὲ, υἱὸν ἔσχε τὸν Ἄδμητον. οὗ υἱὸς Εὔμηλος ὁ ἐν Ἰλιάδι καλλίστους ἔχων ἵππους. Ἀμυθάονος δὲ, περιοῦχος(?) Μελάμπους ὁ μαντικώτατος. ὃν δὴ Ἀμυθάονα, ὁ Πίνδαρος, Ἀμυθᾶνα λέγει. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι φέρεται λόγος ὡς Τυρὼ δύο γεννήσασα παῖδας, παρὰ τοῖς Ἐνιπέως ῥεέθροις ἔλιπεν. ὧν

τὸν

τὸν ἕτερον μὲν, κύων ἀφαιρεθεῖσα τὴν σκυλάκην, ἔτρεφε θηλὴν ἐμπαρέχουσα. τὸν δὲ ἕτερον, ἵππος τις τύχουσα κατὰ τὸ μέτωπον, ἐκ συνδρομῆς αἵματος ἐπελίωσε. ὅς τις ἐμέλλεν πελιδνὸν ἐποίησεν. ὅθεν τὸν μὲν ἵππου φορβὸς αἰτούμενος, πελίαν ἐκάλεσε. τὸν δὲ ἕτερον, νηλέα διὰ τὸ περιδόξως ἐλεηθῆναι. οὐ δὴ τὸ ὑπὸ τῆς μητρὸς μὴ ἐλεηθῆναι. Κρηθεὺς σαλμωνέως ἦν ἀδελφός. ἀμφότεροι δὲ παῖδες αἰόλου καὶ λαοδίκης τῆς ἀλωέως. περὶ δὲ σαλμωνέως φασὶν οἱ νεώτεροι, ὡς ἄρα ὁ ἀνὴρ, ἀσεβὴς ἦν, καὶ ὑπέβροντε τῷ τι καὶ ἀντιστράπτων τῷ διὶ, δι' ὃ καὶ ἐκεραυνώθη. ὅμηρος μὲν τοι. οὐκ οἶδε τοιοῦτόν τι, ἀλλὰ ἀμύμονα τὸν σαλμωνέα φησίν. ἱστορεῖται δὲ καὶ περί που τὴν ἤλειαν βασιλεῦσαι ὁ σαλμωνεύς. ὅθεν καὶ μία τῶν ὀκτὼ τῆς πίσας πόλεων αἳ καὶ πισάτιδες λέγονται, σαλμώνη ἐκλήθη ἀπ' αὐτοῦ. ἰστέον δὲ ὡς εἰ καὶ ἀπεβρόντα ἢ καὶ ἀντεστράπτεν ὁ σαλμωνεὺς τῷ διῒ λέγοιτο, οὐκ ἂν θεομάχος διὸς νομίζοιτο τοῦ ἀέρος, ἀλλὰ σοφὸς ἂν εἴη μηχανικός. καθ' ἣν σοφίαν καὶ ἄλλοι ἐποίησαν ὅμοια. τό, τε γὰρ βροντεῖον παρὰ τοῖς παλαιοῖς σκεῦος, ἦν ἀποτελεστικὸν μυκήματος βροντῆς διὰ ψηφίδων ἐμβαλλομένων. καὶ αἱ τοῦ ἀρχιμήδους δὲ καυστικαὶ διὰ κατόπτρων ἀστραπαὶ, δηλοῦνται διὰ ἱστοριῶν. ἱστορεῖται δὲ καὶ σοφός τις ὃς σεισμόν τε οἴκοι ἐποίει διὰ μηχανῆς καὶ ἀστραπηβόλους δὲ ἀκτῖνας τεχνασάμενος τοῦ ἰχωρεῦ. ἐνοσίχθων τι ὑπ' ἐκείνου ἐπεκαλεῖτο καὶ τόρπι κέραυνος. Ἐνιπέα, ὁ γεωγράφος πλησιονάσιον οἶδε ποταμὸν ἐμβάλλοντα εἰς τὸν ἀλφειόν. ὁ δ' ἐν θετταλίᾳ, ἐνιοῦς φησι λέγεσθαι καὶ οὐ διὰ τοῦ ε ἐνιπεύς. Ὅτι τὰς αἰσχρὰς ἐν ποταμοῖς φιλότητας, μυθοποιίαις οἱ παλαιοὶ ἐσκίνωνον. εἴποι ταί τις ἐντυχὼν καὶ ὃ τοῦ αἰσχίνου ἐπιστολιμαίῳ κίμωνι, καὶ μαθὼν τὸ ἐκεῖ λεχθὲν ὑπό τινος ἐγχωρίου κόρης. λάβε μου σκάμανδρε τὴν παρθενίαν. δῆλον δὲ ὅτι τὸ νυμφικὸν λοῦμα ταῖς παρθένοις, ἐν ποταμοῖς ἐγίνετο, διὰ τὸ κουροτρόφους μὲν τοὺς ποταμοὺς λέγεσθαι, ἔφασαν δὲ καὶ αὐταῖς εἶναι, κούρους καὶ κούρας ἀπὸ γάμου τικτεῖν, καὶ γονίμους ἔχειν τὸ ἐν ποταμοῖς γόνιμον. Ἔκγονος διὰ τὸ κ ὁ παῖς οὐ μὴν ἔγγονος διὰ τὸ γ. ἀπόγονος δέ φασιν, ἤτοι υἱὸς, ἢ ἔτι ἀνωτέρω. καταχρῶνται δέ φασιν ἔσθ' ὅτε οἱ ἱστορικοὶ τῷ ἀπογόνῳ, ἀντὶ τοῦ υἱοῦ. εἶεν ἂν οὖν φασιν, ἤτοι υἱὸς, ἢ ἔτι ἀνωτέρω. κατὰ ... ἔγγονος μὲν, ὁ προσεχῶς ἔκ τινος γενηθείς. ἔγγονος δὲ, ὁ ὡς εἰπεῖν ἐγγύγονος. ἀπόγονος δὲ, ὁ ἀπωτέρω γόνος. Παρθένος ἡ ἱερωμένη τῷ θεῷ καὶ ἁγνὴ θηλάζειν. Χαῖρε φιλότητι, ἀντὶ τοῦ, τῇ μίξει, ὅθεν καὶ φιλοτήσια ἔργα τὰ κατὰ τὸν ἔρωτα. Περιπλομένου ἐνιαυτοῦ, ἀντὶ τοῦ συμπληρουμένου, οὐ μὴν καὶ πεπληρωμένου ἤδη. Ἀποφώλιοι εὐναὶ, οὐκ αὐτὸ τὸ ἀπαίδευτοι, ἀλλὰ μᾶλλον, ἄγονοι κατὰ τοὺς παλαιούς. ἄγονοι. ἄκαρποι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ ὠῶν καὶ τῶν ἀπὸ ἀποῤῥίπτεσθαι τῶν φωλεῶν ὡς οὐδεῖα. Κομέειν καὶ ἀτιτάλλειν ὅ ἐστιν ἀτάλλειν, τῆς αὐτῆς σημασίας εἰσίν. ἔστι δὲ κομεῖν μὲν ὥσπερ καὶ κομίζειν, τὸ ἐπιμελεῖσθαι καὶ κομιδῆς ἀξιοῦν. ἀτάλλειν δὲ, τὸ ἀναπαύειν καὶ μὴ ἐᾶν τλῆναί τι πρὸς πόνον. Ὀνόμασιν ἤτοι διὰ ὀνόματός με εἴπῃς. Ἀντιόπη κατὰ μὲν ὅμηρον, θυγάτηρ ἦν ἀσωποῦ θηβαίου ποταμοῦ. οἱ δὲ νεώτεροι, νυκτέως αὐτὴν ἱστοροῦσι. ταύτης καὶ διὸς υἱοὶ, ζῆθος καὶ ἀμφίων, οἰκισταὶ θηβῶν. οἳ διὰ λύρας ἀνακρουόμενοί φασι μέλος, ἐτείχισαν θήβας. τῶν λίθων ὑπὸ τούτοις κηλουμένων δίκην ἐμψύχων, καὶ κινουμένων, καὶ ἀλλήλοις ἐποικοδομουμένων εἰς τειχισμόν. ὡς τάχα πρώην ἀτείχιστοι οὖσαι, ὑπὸ φλεγύων ἐβλάπτοντο, διὸ τοῦ ἐκεῖ ἐσίνοντο. οἱ δὲ, καὶ ἀγαθοὶ βασιλεῖς εἶναι φαίνονται καὶ μειλίχιοι. διὸ καὶ μετὰ λύρας πυργῶσαι τὰς θήβας ᾄδονται. ὡς ἐμμελῶς καὶ ἱλαρῶς καὶ ὡς εἰπεῖν ἐμμούσως καὶ δίχα τοῦ ἀπῳδόν τι τοῖς

Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, πελίην τέκε καὶ νηλῆα.
Τὼ, κρατερὼ θεράποντε διὸς μεγάλοιο γενέσθην
Ἀμφοτέρω. πελίης μὲν, ἐν εὐρυχόρῳ ἰαωλκῷ
Ναῖε πολύῤῥηνος. ὁ δ' ἄρ, ἐν πύλῳ ἠμαθόεντι. (10)
Τοὺς δ' ἑτέρους, κρηθῆϊ τέκε βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ', ἠδὲ φέρητ', ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.
Τὴν δὲ μετ' ἀντιόπην ἴδον ἀσωποῖο θύγατρα,
Ἡ δὴ καὶ διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι.
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', ἀμφίονά τε ζῆθόν τε,
Οἳ πρῶτοι θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
Πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
Ναιέμεν εὐρύχορον θήβην κρατερώ περ ἐόντε. (20)
Τὴν δὲ μετ' ἀλκμήνην ἴδον ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
Ἥ ῥ' ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
Γείνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα.
Καὶ μεγάρην, κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
Τὴν ἔχεν ἀμφιτρύωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής.
Μητέρα τ' οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν ἐπικάστην,
Ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο
Γημαμένη ᾧ υἱεῖ. ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας,
Γῆμεν. ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων, (30)
Καδμείων ἤνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς.
Ἡ δ' ἔβη εἰς ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
Ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
Ὧ ἄχεϊ σχομένη. τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω

(40) (50)

Πολλὰ μάλ' ὅσσα τε μητρὸς ἐριννύες ἐκτελέουσι.
Καὶ χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τήν ποτε νηλεὺς
Γῆμεν ἑὸν μετὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
Ὁπλοτάτην κούρην ἀμφίονος ἰασίδαο,
Ὅς ποτ' ἐν ὀρχομενῷ μινυηίῳ ἶφι ἄνασσεν,
Ἡ δὲ πύλου βασίλευε. τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε, χρόμιόν τε, περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
Τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνώοντο περικτίται. οὐδ' ἄρα νηλεὺς
10 Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
Ἐκ φυλάκης ἐλάσειε βίης ἰφικληείης
Ἀργαλέας. τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
Ἐξελάαν. χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρ' ἐπέδησε,
Δεσμοί τ' ἀργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη ἰφικληείη,
Θέσφατα πάντ' εἰπόντα. διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Καὶ λήδην εἶδον τὴν τυνδαρέου παράκοιτιν,
20 Ἥ ῥ' ὑπὸ τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα.
Τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα.
Οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Τεθνᾶσιν. τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι.
Τὴν δὲ μετ' ἰφιμέδειαν ἀλωῆος παράκοιτιν
Εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε ποσειδάωνι μιγῆναι.
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' ἐφιάλτην.
30 Οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα,
Καὶ πολὺ καλλίστους μετά γε κλυτὸν ὠρίωνα.
Ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν ὀλύμπῳ
Φυλόπιδα στήσειν πολυάϊκος πολέμοιο.
Ὄσσαν ἐπ' ὀλύμπῳ μέμασαν θέμεν. αὐτὰρ ἐπ' ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο.
Ἀλλ' ὄλεσεν διὸς υἱὸς, ὃν ἠΰκομος τέκε λητὼ
40 Ἀμφοτέρω, πρίν σφωϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
Ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυς εὐανθέϊ λάχνῃ.
Φαίδρην τε πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' ἀριάδνην,
Κούρην μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε θησεὺς
Ἐκ κρήτης ἐς γουνὸν ἀθηνάων ἱεράων
Ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο. πάρος δέ μιν ἄρτεμις ἔκτα
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ διονύσου μαρτυρίῃσι.
Μαῖράν τε κλυμένην τε ἴδον, στυγερήν τ' ἐριφύλην,
Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
50 Ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας.
Πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθῖτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὥρη
Εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντας ἑταίρους,
Ἢ αὐτοῦ. πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.

τοῖς ὑπηκόοις ἐνδείξασθαι, τειχίσαι τὴν πόλιν. τὴν ἑπτάπυλον φασὶν ἐνοικῆσαι ἐκεῖνοι διὰ τὸ ἑπτάχορδον εἶναι τὴν λύραν αὐτοῖς. ὡς εἶναι τὰς ἐκεῖ πύλας, ἰσαρίθμους ταῖς ἐνθείσαις χορδαῖς. ὁ δὲ γεωγράφος, καὶ τὴν τερπάνδρου ἑπτάχορδον ἱστορεῖ. Ἐν ἀγκοίναις ἰαῦσαι, σημαίνει ὕπνον ἐπὶ μίξεως.

Χλῶριν, ἢ τὸ χλώριδος σῶμα ἢ ψυχήν. καθὰ ὁ παράφρασις διαμεθοδεύων δηλοῖ ἐν τῷ, ἴδον ἐνταῦθα χλῶριν, λέγει δὲ τὴν ψυχὴν τῆς χλώριδος. Μεγάρα κρέοντος θυγάτηρ βασιλέως θηβῶν ἡρακλεῖ γεγαμημένη, ἔσχε παῖδας τρεῖς. Ἡρακλέος δὲ σταλέντος εἰς κέρβερον, ἐκάκου τοὺς ἡρακλείδας τούτους λύκος βασιλεὺς τηνικαῦτα θηβῶν. Ἡρακλῆς δὲ ἄνω γενόμενος, ἀνεῖλεν ἐκεῖνον αὐτῇ γυναικὶ καὶ τέκνοις. ὕστερον δὲ χόλῳ εἰς μανίαν συνελαθεὶς, διεχειρίσατο καὶ τοὺς παῖδας ὧν χάριν ἀνεῖλε τὸν λύκον. διὸ καὶ πυροφόροις κεῖται παρὰ λυκόφρονι. ὡς δέ τινες φασὶ, καὶ τὴν μεγάραν διεχειρίσατο. μέλλων δέ φασι καὶ τὸν ἀδελφὸν ἰφικλέα διαθεῖναι τὰ ὅμοια, ἐκωλύθη φθάσαντος ἐκείνου κατὰ φύσιν θανεῖν. Τὴν τοῦ οἰδίποδος φύσει μὲν μητέρα, δυσποτμίᾳ δὲ γυναῖκα ἰοκάστην, ἐπικάστην ὁ ποιητὴς οἶδεν. Ἀιδρείῃσι νόοιο, ἤγουν κατὰ ἄγνοιαν. γημαμένη ᾧ υἱῷ, ἤγουν τῷ ἑαυτῆς υἱῷ. Ὢ ἄχει σχομένη. ἤγουν οἰκείᾳ σχεθεῖσα λύπῃ. Ὅσσα τε μητρὸς ἐριννύες ἐκτελέουσιν. εἶεν δ' ἂν ταῦτα, οὐ τὰ ὑπ' ἄλλων ἱστορηθέντα, ἡ λεγομένη φυγὴ τοῦ παιδὸς αὐτῆς, ἡ πλάνη καὶ ἡ τύφλωσις, ἀλλ' ἡ καταῤῥήξις τῶν υἱῶν. ἡ ἐκ τῶν πολιτῶν πολυφόνησις. ἡ τῶν προσγενῶν ἀποστροφή. λυκαῖδες νόσων. φόβοι ὡς εἰκὸς νυκτερινοί. τὸ δὲ μεῖζον, ἡ συνείδησις. ὅτι σύνοιδεν εἰργασμένος δεινά. τῇ δὲ τῶν ἄλλων προσγενῶν ἀποστροφῇ, συνέσεσται καὶ ἡ τῶν ἀρρένων παίδων, οἳ καὶ ἀπώλοντο ἀλληλοκτονήσαντες διὰ τὰς ἐκ τοῦ πατρὸς ἀράς. ὧν αἴτιον κατά τινας, ὅτι παρέθεντο ἐκεῖνοι τῷ πατρὶ ἐκπώματα ἃ πρὸ ἐκείνου ἀπηγορεύ-

χερσὶν ἑ. ἤχθετο δὲ ἐκεῖνος κατὰ τὸν πεποιηκότα τὴν κυκλικὴν θηβαΐδα, πατρὸς ἑοῖο τιμήεντα γέρα, τουτέστι τοῦ λαΐου. ἐλύπησε γὰρ ὡς ἔοικε τὸν γέροντα, οὐ μόνον ἡ τῶν τέκνων παρχή, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ πατρικοῦ φόνου. ἄλλοι δέ γε, βρωμάτων τινῶν χάριν τὸν οἰδίπουν καταράσασθαι τοῖς τέκνοις ἱστόρησαν. Οἰδίπους, καὶ οἰδιπόδης λέγεται ποιητικῶς. κληθεὶς οὕτω, διὰ τὸ οἴδημα ὃ ἔπαθε τρυπηθεὶς τοὺς ἀστραγάλους τῶν ποδῶν, ὅτι βρέφος ὢν ἐξετίθη ὡς ἱστοροῦσιν οἱ τραγικοί. σφὶγξ γυνή τις ἦν εἰδεχθὴς περί που βοιωτίαν, λῃστρικὴ καὶ φονία ὡς παλαιφάτῳ δοκεῖ. Οἰδίπους δὲ ἀνεῖλεν αὐτήν, προσποιησάμενος φιλίαν καὶ συμμαχίαν ὅθεν ἐπῃνέθη ἄγαν ὑπὸ θηβαίων. ἐφ' οἷς φθονήσας λάϊος, ἐπέξεισι καὶ ἀνύσκει ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τότε τὴν μητέρα λαμβάνει αὐτόν. Μέγα ἔργον ἔρεξε, σεμνῶς ῥηθέν, τὴν ἐξάγιστον δηλοῖ μῖξιν. Ἀνάπυστα, τὰ ἀκουστὰ ἢ φανερά. καὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ἀνὰ στόμα πᾶσι κείμενα πυνθάνεσθαι, ἀπὸ τοῦ πύθω πεύσω. ἐξ οὗ πύστις ἡ δι' ἐρωτήσεως μάθησις. Πολυήρατον θήβην ἄρτι λέγει, τὴν πολλὰς ἀρὰς ὅ ἐστι βλάβας θεόθεν ὑπομείνασαν, οὐ γὰρ δή που φασὶ τὴν ἐράσμιον.

Πυλάρτης ἐρρέθη ἅδης, ὁ τὰς πύλας ἀραρυίας ἔχων διὰ τὸ ἐκεῖθεν δυσέξιτον. Ἀψαμένη βρόχον αἰπύν, ἀντὶ τοῦ κρεμάσασα. ἢ μᾶλλον ἐκδήσασα ὑψόθεν. ἔπαθον δὲ τοῦτο οἱ λυκαμβίδαι ἐπὶ τοῖς ἀρχιλόχου ποιήμασι. καὶ κόρη δέ τις φασὶν ἰάμβῃ αἰσχρῶς ὑβρισθεῖσα, κατέλυσε τὸν βίον ἀγχόνῃ.

Μητρὸς ἐριννύες, αἱ ὑπὲρ τῆς μητρός. ἢ καὶ ἄλλως κατὰ ἔλλειψιν, αἱ τῆς μητρὸς τιμωροί ὅ ἐστιν ἐπίκουροι. Νηλεὺς ὁ ποσειδῶνος καὶ τυροῦς, ἐν ἰωλκῷ πόλει θετταλικῇ γεννηθεὶς μετὰ θάνατον τοῦ κατὰ τὸν μῦθον θέσει πατρὸς κρηθέως, ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ πελίου ἐξελαθείς, ἀφικνεῖται εἰς τὴν πελοπόννησον μεσσήνην, καὶ ἔγημε χλῶριν μετὰ κάλλος τουτέστι διὰ κάλλος. Ἀργαλέας, ἤγουν δυσκόλους καὶ ἐργώδεις κτηθῆναι καὶ ἀπελαθῆναι. μετὰ θάνατον σαλμωνέως κομιζομένη τυρὼ τουτέστιν ἐπιμελῶς ἐκτρεφομένη παρὰ δηιονεῖ τῷ θείῳ, περιέπεται ὑπὸ ποσειδῶνος. εἶτα κρηθεῖ τῷ τοῦ πατρὸς ἀδελφῷ διδοται εἰς γάμον, ἐξ ἧς γεννᾶται νηλεύς. καὶ αὐξηθείς, ἀπαιτεῖ τὸν δηιονέως ἴφικλον τὰ τῆς μητρὸς τυροῦς ὅσα φθάσας ἐκεῖνος ἐνοσφίσατο. ἐν οἷς ὡς εἰκὸς ἦσαν καὶ καλόν τι χρῆμα βοῶν. τοῦ δὲ μὴ ἀποδιδόντος, ἀμυνόμενος ὁ νηλεὺς ἐκεῖνον, ὑπισχνεῖται τὸν γάμον τῆς θυγατρὸς πηροῦς ἣν ἀπὸ τῆς χλώριδος ἔσχε, τῷ ἐλασομένῳ ἐκ τοῦ ἰφίκλου τὰ τῆς μητρὸς τυροῦς. μελάμπους δὲ πειραθεὶς ἀπελάσαι τὰς βοῦς ἵνα τῷ ἀδελφῷ βίαντι τὸν τῆς πηροῦς καταπράξῃ γάμον, ἠγρεύθη καὶ περὶ παιδοποιίας μαντευσάμενος τῷ ἰφίκλῳ, ἦν γὰρ ἄπαις, καὶ ἐπιτυχών, ἀπελύθη. λαβὼν καὶ τὰς ὀφθαλμοφανεῖς βόας τῇ τυροῖ, καὶ οὕτω προσεπισχὼν τὸν ἐκείνης γάμον τῷ ἀδελφῷ. ἐξ ὧν ὕστερον οἱ βιαντίδαι. Τυρὼ μετὰ θάνατον σαλμωνέως τοῦ πατρός, ἦλθεν ἐκ φυλάκης πρὸς δηιονέα τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, ἐξ ἰωλκοῦ εἰς φυλάκην πρὸς τὸν αὐτῆς θεῖον, ὑφ' οὗ καὶ ἐξεδόθη ἀνδρὶ τῷ κρηθεῖ. θανόντος δὲ δηιονέως ὃν καὶ δηιονέα καλοῦσί τινες, βασιλεύει φυλάκης ὁ ἔγγονος ἴφικλος ὁ καὶ ἰφικλῆς. ὃς ἰδιοποιησάμενος καί τινα τῶν τῆς τυροῦς, ἀπεχυρίζετο μὴ ἂν ἀποδοῦναι. νηλεὺς δὲ τῇ μητρὶ τυροῖ ἐπαμύνων, ἐδίδου τὴν θυγατέρα πηρὼ κάλλει διαφέρουσαν, τῷ ἐξ ἰφίκλου λαβόντι τὰς βοῦς ὅσαι διέφερον τῇ μητρί. βίας δὲ ὁ ἀμυθάονος ἐκρήσας ἀνύσαι αὐτὰ τοῦ ἄθλου, τὸν μελάμποδα τὸν ἀδελφόν, ἄνδρα τὴν μαντικὴν ἄριστον. ὑφίσταται τὸ ἔργον κατὰ τὰ ἔρωτα τῆς πηροῦς. καὶ πείθει τὸν ἀδελφὸν ὑποδῦναι τὸν ἀγῶνα. ὁ δέ, καίτοι εἰδὼς ὅτι ἁλώσεται, τολμᾷ ὅμως διὰ τὸν ἀδελφόν. καὶ δὴ ἀπελθών, ἑάλω. καὶ παραδοθεὶς ἰφίκλῳ καὶ καθειρχθείς, ἐφυλάσσετο. δοθέντων δὲ πρὸς ὑπουργίαν αὐτῷ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ὁ μὲν ἀνήρ, ἐπιεικῶς ἦν πρὸς αὐτόν. ἡ δὲ γυνή, ἐλύπει. ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος προὔβαινεν, ἀκούει σκωλήκων ψόφον τινὸς εἴη τελεσμοῦ, ὕπερθεν τοῦ τέγους. οἱ δέ, ἐδήλουν οἷς ἔτελον καθάπερ ἂν μάντις αἴσθοιτο δεινὸς ἐπαΐειν τοιούτων φωνῶν, ὡς ἄρα βεβρώκασιν ἤδη τὴν δοκόν. ἦν δέ φασι καὶ τὰ τοιαῦτα δεξιὸς ὁ μελάμπους, οἷα ὑπὸ δρακόντων καθαρθεὶς τὰ ὦτα ὡς καὶ τῶν ἀλόγων κατακούειν ζῴων. καὶ τοίνυν τὸ τῆς δοκοῦ πάθος μαθών, προσποιεῖται μαλακῶς ἔχειν. καὶ ἀναπεσών, προσκαλεῖται τοὺς διακόνους ἐξαγαγεῖν αὐτὸν τοῦ οἰκίσκου, δραξαμένους τὴν μὲν γυναῖκα, τῶν κάτω τῆς κλίνης. τὸν δὲ ἄνδρα, τῶν πρὸς τῇ κεφαλῇ. τῶν δέ, οὕτω πεποιηκότων καὶ τῆς κλίνης ἀπενεχθείσης τῷ πλείονι ἔξω πρὸς τοῦ ἀνδρός, ἐν τούτῳ κλᾶται ἡ δοκὸς καὶ ἐμπίπτει τῇ γυναικὶ ἔσω καὶ κτείνει αὐτήν. καὶ ὁ περισωθεὶς ἀνήρ, ἀγγέλλει τὸ γεγονὸς τῷ φυλάκῳ. κἀκεῖνος, τῷ ἰφίκλῳ, ὁ δὲ ἐρωτᾷ τὸν μελάμποδα, τίς τε εἴη, καὶ ἐφ' ᾧ ἔλθοι, καὶ πάντα μαθών, ὑπισχνεῖται δώσειν τὰς βοῦς εἴπερ ὁ μελάμπους ἐξεύροι τρόπον τινὰ γονῆς αὐτῷ, ἦν γὰρ παίδων ἄγονος. ὁ δέ, βουθυτήσας, διαιρεῖ μοίρας τοῖς ὄρνισι καὶ ἐπικαλεσάμενος πάντας πλὴν αἰγυπιοῦ, ἐρωτᾷ εἴ ἐστι μηχανὴ παίδων γονῆς τῷ ἰφίκλῳ. μὴ ἐχόντων δὲ εἰπεῖν, ἥκει ἐπὶ πᾶσιν ὁ αἰγυπιός, καὶ τὰς τῆς ἀπαιδίας αἰτίας λέγει. αἱ δὲ ἦσαν, τὸ διωχθῆναι ὑπὸ φυλάκου ποτὲ τοῦ πατρὸς μετὰ μαχαίρας τὸν ἴφικλον παῖδα ὄντα, κατά τινα ὀργήν. καὶ τὸν φύλακον μὴ καταλαβόντα, ἐμπῆξαι τὴν μάχαιραν ἀχέρδῳ ἤτοι ἀπίῳ κατά τινας, ἀγρίᾳ. καὶ περιφῦναι τῇ μαχαίρᾳ τὸν τοῦ φυτοῦ φλοιόν, καὶ καλύψαι περιεχόντα ἐντός. καὶ τὸν ἴφικλον, τὸ ἐντεῦθεν μὴ παιδοποιεῖν διὰ τὸ ἐκεῖθεν δέος. ὑπέδειξε δὲ καὶ τὴν ἄχερδον ὁ αἰγυπιός, καὶ ὅτι κρύπτει τὴν μάχαιραν. ἣν καὶ ἐκέλευσεν ἐκκαλύψαι τοῦ φλοιοῦ ἐκλείψαντα, καὶ κομισάμενον ἰὸν ἀποσμή-

ξαντα

ξαντα, εἰδέναι πίνειν τοῦ ἰοῦ ἐν οἴνῳ ἐπὶ δέκα ἡμέρας, τὸν Ἴφικλον. ποιεῖ δὴ κατὰ ταῦτα ὁ Ἴφικλος, καὶ ζω-ποιεῖ τὴν γονήν. ἐν δὲ ὑπομνήματι Θεοκρίτου, φέρεται καὶ ὅτι ἐκτέμνοντί ποτε τοῦ Φυλάκου ζῷα, τῷ ἑστηκό-τι παιδὶ ὢν Ἴφικλος. ὃν ἐκπλῆξαι θέλων ὁ πατὴρ, καὶ ἀνατείνας ἣν κατεῖχε μάχαιραν, εἶτα εἰς τὸ πλη-σίον δένδρον ἐμπῆξαι θελήσας, ἐπιτυχὼν αὐτοῦ τοῖς μορίοις οὕτω συμβῆναι. Μελάμπους δὲ αὖ τὴν ἀνευρὼν, ἐκέλευσε τὸν Ἴφικλον ξέσαντα τὸν ἰὸν, πίνειν. καὶ αὐτὸς ποιήσας οὕτω, γίνεται παίδων πατήρ. περὶ Πρωτεσι-λάου τε τοῦ ἐν Τροίᾳ πρώτου πεσόντος, καὶ Ποδάρκους. καὶ λαβὼν οὕτω τὰς βόας καὶ ἀγαγὼν εἰς Πύλον, δίδωσιν εἰς ἕδνον τῷ Νηλεῖ. καὶ τὴν Πηρὼ λαμβάνει πρὸς γάμον Βίαντι τῷ ἀδελφῷ. ἐξ ἧς γίνονται παῖ-δες, Περιάλκης, Ἄρητος, καὶ Ἀλκεσίβοια. Ἕδνα Ὅμηρος λέγει, τὰ τοῦ νυμφίου πρὸς τὴν νύμφην.

Περικλύμενον Ἡσίοδός φησι δῶρον εἰληφέναι παρὰ Ποσειδῶνος, ἀμείβειν ἑαυτὸν εἰς οἵαν ἂν ζώου ἢ δέν-δρου αἱροῖτο εἰκόνα. διό φασι καὶ ὁ ποιητὴς ἀγέρωχον αὐτὸν ἐνταῦθα καλεῖ, ὡς ἀγόμενον ῥᾳδίως καὶ χωρού-μενον εἰς ὃ ἂν βούλοιτο. εἰς μέλισσαν δέ φασι μεταβληθεὶς καὶ ὅμως ἐπιτυχῶς βληθεὶς, ἀπέχει τὸ ζῆν. δοκεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ πλανηθεὶς εἶναι τὰ εἰς μύθους πλασματικὰ καὶ εἰς λοιπὰς ἐπιτεχνήσεις, διὸ καὶ μῦθον ἐκ-ποιεῖν περὶ αὐτοῦ, ὡς πολύμορφος ἦν ταῖς εἰς πολλὰ μεταβολαῖς. Περικτίται, οἱ περίοικοι. Πύρ-γωσαν, ἀντὶ τοῦ ἐπόλισαν. ἤγουν ὡς πόλιν ἐτείχισαν. Ἀγριῶται, οἱ ἀγρόται. Ἐκ δὲ τῶν ἐπι-λυθῶν ὧραι, αἱ ἐπιβοῶσι τοῖς δαιμονίοις ἐλέφθησαν, αἱ μηνιαῖαι εἰσὶν ἡμέραι. ῥυθμίζεσθαι οὕτω, παρὰ τὸ ἐπιβαί-νειν ταῖς ἑορταῖς. ἤγουν ἐπ' αὐταῖς ἔρχεσθαι, τουτέστι μετ' αὐτάς. Ἡ Λήδα, ἐξ Αἰτωλῶν ἦν. τῷ δὲ ξωνία. παῖς μὲν Θεστίου. Τυνδαρέου δὲ κατὰ τὸν ποιητὴν ἡ ἄκοιτις τοῦ ἐκ Λακεδαίμονος. ἐξ ἧς Κάστωρ καὶ Πο-λυδεύκης Διόσκουροι λεγόμενοι, οἳ θρυλοῦνται ἐπὶ φιλαδελφίᾳ. οἳ καὶ Διόσκουροι δίχα τοῦ υ λέγονται, ἀδελ-φοὶ ὄντες ἐφ' ὧν τὸ ἑτερήμεροι ζώουσιν, ἀντὶ τοῦ παρ' ἡμέραν. ὡς μιᾷ μὲν, τεθνάναι ἀμφοτέρους. τῇ ἑτέρᾳ δὲ, ζῆν. ἠμείφθη γὰρ τοῦ Πολυδεύκους τὸ τῆς ἀθανασίας ἴδιον, τοῦ πρὸς ἡμέραν θανάτῳ ἐν ᾧ συγκατακρύ-πτεται τοῦ ἀδελφοῦ. ὅτι δὲ καὶ τὸ συνεχὲς τοῦ θανάτου τοῦ Κάστορος, τῇ ἐφ' ἡμέραν ζωῇ, ὁ παραβάτης, φη-σὶν ὡς οὐκ ἔχει λόγον, εἰρῆσθαι Διοσκούρους παρ' Ὁμήρῳ τὰ δύο ἡμισφαίρια τοῦ παντός. λέγει δὲ, μᾶλλον τοῖς κύκλοις ἐφαρμόζειν τὸ ἑτερήμερον τοῖς τε ἄλλοις, καὶ τοῖς τροπικοῖς. ὁ δὲ [illegible], λόγιος δὲ ἦν ἀνὴρ, χή-να λευκὰ ᾠά λευκά τε καὶ μεγάλα τὴν Λήδαν τεκεῖν. ἐξ ὧν οἱ Διόσκουροι. ὁ δὲ μελοποιὸς Ἴβυκος, ἐν τοῖς Μολιονίδας, ὁμοίως παράγει ἐξ ᾠοῦ. εἰπὼν αὐτοὺς, ἅλικας ἰσοκεφάλους ἑνιγυίους. ἀμφοτέρους γεγαῶ-τας ἐν ᾠῷ ἀργυρέῳ. ἡ δὲ λυρικὴ Σαπφώ, περιφέρει οὐ τοῦ, φασὶ δὲ ποτε Λήδαν ᾠὸν εὑρεῖν. ἱστορία δὲ λέ-γει ὅτι οἱ ἐκ τοῦ Ξενοφῶντος καὶ Φιλησίας υἱοὶ Γρύλλος καὶ Διόδωρος, Διόσκουροι ἐπεκαλοῦντο.

Λελόγχασι, δηλοῖ μὲν τὸ ἔλαχον, μᾶλλον δὲ ἐξαιρέτως ἔχον, ἀπὸ τοῦ λέγω. Οἱ ἀμβατὸν θέ-σθαι τὸν οὐρανὸν μυθευόμενοι ἐθέλειν Ἀλωάδαι, αἰνίττοιντο ἂν, ἢ ὅτι οὐρανομήκεις ἦσαν, ἢ ὅτι ὑπερήφανοι καὶ ὑψίνοοι, ὡς εἴπερ μὴ ἦσαν ἐκ γῆς ἀλλ' οὐράνιοι. Ἐφιάλτην, ἐπιάλτην κατὰ παλαιὰν παρα-σημείωσιν ὁ Ἀλκαῖος λέγει τὸ δ' αὐτὸ πάθος, καὶ ἠπίαλόν τινες ἔλεγον, ἔτι δὲ καὶ ἠπιόλην, καθὰ δη-λοῖ ὁ εἰπών. ὅτι ἠπίαλος, οὐ μόνον σημαίνει τὸ ῥιγοπύρετον, ἀλλὰ καὶ δαίμονα τοῖς κοιμωμένοις ἐπερχό-μενον ὃν οἱ πλείους ἐφιάλτην φασί. περὶ δὲ τῶν πτερωτῶν ὤτων ἱστορεῖ ὁ καλὸς Ἀθήναιος, ὅτι ζῷόν ἐστιν ὡς ἀλεξανδρεία μάλιστα μιμητικὸν ὧν ἂν ἴδῃ ποιοῦντα ἄνθρωπον. διὸ σκοποῦντες οἱ κυνηγοὶ κατ' ἀντικρὺ αὐτῶν, ὑπαλείφονταί τινι φαρμάκῳ τοὺς ὀφθαλμούς. παρασκευάζοντες ἄλλα φάρμακα κολλητικὰ βλεφάρων ἐν λεκανίσκαις, καὶ παρατιθέντες. καὶ οἱ ὦτοι θεώμενοι, ὑπαλείφονται καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν λεκανίδων ἀνα-λαβόντες, καὶ οὕτω ταχέως ἁλίσκονται. λέγονται δὲ οἱ τοιοῦτοι ὦτοι, καὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν [illegible]-σθαι. ἐλθεῖν αἵ τι ἵππῳ, καὶ θηρᾶσθαι εἴτις δορκὰν ἵππων ὑπέθετο. προσίασι γὰρ αὐτῷ. ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἀρι-στοτέλης, μιμητὴν ἀνθρώπων εἶναι ὦτον κατὰ πάντα, διό καὶ ἀντορχούμενος, ἁλίσκεται. ὅθεν οἱ ῥᾳδίως ὑπὸ τοῦ τυχόντος ἐξαπατώμενοι, ὦτοι ἐλέγοντο, προσφυέστερον δ' ἂν ὦτοι καλοῖντο, οἱ ἐκ μόνης ἀκοῆς ἀπεριέργως καὶ ἀνεξετάστως ἀπάτην πάσχοντες. Ἀπειλήτην, ὃ καύχημα ἢ σφοδρότητα λό-γου δηλοῖ. Φύλοπις μάχης ἐστὶν ἐπίθετον. Ὄσσα καὶ Πήλιον, ὄρη Θετταλικὰ ἐγγίζοντα τῷ Ὀλύμπῳ, ὄρει Μακεδονικῷ. Ἴουλοι, αἱ κατὰ τῶν γενείων πρῶται τρίχες. λεγόμενοι οὕτως, ἐπεὶ περὶ τούτους ἔχοντες, ἴενται ἤδη ἐπὶ τὸ ἄλλον, ἤγουν τὸ τέλειον ὡς ἐξανθούμενοι. Φαίδρα Μίνωος ἦν θυ-γάτηρ, γυνὴ Θησέως. ἣ ἐρῶσα τοῦ σώφρονος Ἱππολύτου καὶ ἐκπεσοῦσα οὗ ἤθελεν, αὐτή τε ἀπήγξατο, καὶ ἐκεῖ-νον διαβαλοῦσα τῷ ἀπὸ κόλπου γράμματι, φθαρῆναι καταρασθέντα πρὸς τοῦ πατρὸς πεποίηκε, καθὰ καὶ Εὐριπίδης ἱστορεῖ. Κέφαλος ὁ Δηιονίας, γήμας Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως καὶ θέλων ἀποπειράσα-σθαι σωφρονούσης, ἀποδημήσαντα ἐξ αὐτοῦ τοῦ νυμφῶνος. μετὰ δὲ χρόνον συσκευάσας ἑαυτὸν ἑτεροίῳ σχήμα-τι, ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ κόσμον χρυσοῦν εἰς πειθὼ προβαλόμενος, πείθει τὴν Πρόκριν μιγῆναι αὐ-τῷ. καὶ πεισθείσης, ἐκφαίνει ὁ Κέφαλος ἑαυτόν. καὶ αἰτιᾶται μὲν ἐκείνην ὡς μὴ ἑαυτῆς ἐγκρατῆ, ὅμως δὲ καταλλάττεται. τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐξιόντα τὸν ἄνδρα συχνάκις ἐπὶ θήραν, ὑποπτεύει ἐκείνη. καὶ καλέσασα τὸν συνεπακτῆρα, ἐρωτᾷ τί ποιεῖ ὁ Κέφαλος συχνάκις ἀποδημῶν. ὁ δὲ, ἔφη ὡς ἐπί τινος κορυφῆς ὄρους ἐκεῖνος ἱστάμενος, βοᾷ, ὦ νεφέλη, παραγενοῦ. καὶ ἡ Πρόκρις ὑπονοήσασα τὸ τῆς νεφέλης ὄνομα μή ποτε λαν-

ἀνὴρ κύκλον ὄν, ἀπελθοῦσα ἐκεῖ, κρύπτεται. καὶ τοῦ κεφάλου ἀναβοωμένου τὸ σύνηθες, ἐξέδραμεν αὐτὴ, καὶ ῥίχει ἐς αὐτόν. ὁ δὲ ὑπὸ ἀδοκήτου διαταραχθεὶς, βάλλει αὐτὴν ὑπὸ μιᾶς χειρὸς ἀκοντίῳ, καὶ κτείνει. καὶ παροιμία ἐξ αὐτῆς φέρεται τὸ, πρόκριδος ἄκοντα, ἐπὶ τῶν εὐστόχως ἀκοντιζόντων καὶ μὴ ἀποτυγχανόντων. εὕρηται δὲ ἡ πρόκρις διὰ τοῦ ι ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, γένος ἰσχάδων. Ἀνδρόγεων τὸν μίνωος υἱὸν ἀπερχόμενον κρήτηθεν ἀθήναζε κατὰ καιροὺς ἀγώνων καὶ νικῶντα τὸ πένταθλον, ἀνεῖλον ἀθηναῖοι φθόνῳ, καταθέντες δὲ κοινῇ ἐκ θεομηνίας διὰ τὸ τοῦ φόνου ἄδικον, ἠναγκάσθησαν χρησμοῦ στέλλειν εἰς κρήτην ὅσα ἔτη, ἑπτὰ ἠϊθέους καὶ παρθένους ἑπτὰ τοὺς κλήρῳ λαχόντας, βορὰν μινωταύρῳ ἐσομένους. ὃν πασιφάη μὲν ἔτεκε ταύρῳ μιγεῖσα τέχναις δαιδάλου. λαβύρινθος δὲ, σπήλαιον ἐκεῖνο ὑπόγειον κρητικὸν περιελικτὸν, εἶχεν ἀδιάτομενον. χρόνῳ δέ τινι θησεὺς αἰγέως, ἐπεξίστη ἑκὼν ἑαυτὸν ὑπὸ τὸν μινωταύρου δασμὸν ἐπὶ καλῷ τῆς πατρίδος. ὡς δὲ συνέπλευσεν εἰς κρήτην, ἔτυχέ πως ἐρασθεῖσα αὐτοῦ τὴν καλὴν ἀριάδνην κούρην μίνωος ὀλοόφρονος. καὶ τοίνυν, αὐτὴ τρόπον ὑποτίθεται τῷ θησεῖ, δι' οὗ καὶ τοῦ θηρίου περιγένοιτο, καὶ τὸν τοῖς ἄλλοις ἀδιεξόδευτον λαβύρινθον διαφεύξεται. καὶ ὑποθεμένου δαιδάλου, δίδωσι τῷ ἐρωμένῳ, ἀγαθίδα μίτου, ἐφ' ᾧ εἰσελθόντα τὸ σπήλαιον ἐκδῆσαι τῆς τῆς θύρας ζυγοῦ. ὡς δὲ ἐπράχθη πάντα κατὰ νοῦν τῷ θησεῖ, λαβὼν τὴν ἀριάδνην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἠϊθέους καὶ τὰς παρθένους, ἀποπλεῖ μέσης νυκτός. καὶ προσορμισθεὶς τῇ δίᾳ, νῆσος δὲ αὕτη πρὸ τῆς κρήτης ἱερὰ διονύσου ἣ καὶ νάξος ἐκλήθη, ἀμελεῖ τῆς ἀριάδνης. ἐπιστᾶσα δὲ ἀθηνᾶ, κελεύει αὐτὴν ἐάσαντα πλεῖν εἰς ἀθήνας. ὁ δὲ, ἐάσας, ποιεῖ οὕτω. διόνυσος δὲ καταμαρτυρήσας τῆς γυναικὸς ἀσέβειαν ἐπεὶ ἐν τῷ αὐτοῦ ἱερῷ ἐγνώσθη τῷ θησεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι αὐτήν. ἔοικε δὲ ἡ γυνὴ, αἰφνιδίῳ θανάτῳ ἀπαχθῆναι τοῦ ζῆν. Μαρτυρίῃσιν, ἤγουν καταμαρτυρίαις. κατηγορίαις. οἱ μέντοι νεώτεροι, φασὶ τὸν διόνυσον ἐπιστάντα μετὰ τὸν θησέως ἀπόπλουν, δοῦναι αὐτῇ στέφανον χρυσοῦν. ὃ μαγεύεται, παραμυθήσασθαι. τὴν δὲ ἄρτεμιν, ἀνελεῖν αὐτὴν ὡς προδοῦσαν τὴν παρθενίαν. ὕστερον δὲ, ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι αὐτήν τε καὶ τὸν ῥηθέντα στέφανον καὶ τὸν αὐτῇ ἀκολουθήσαντα κύνα. δῆλος δὲ ὅτι καὶ ὁ λαβύρινθος, εἶδός τι κοιλίας ὑπογαίου ἢ ὑπονόμου. Μίνως, ὀλοόφρων, τοῖς κακούργοις δηλαδή. ἐξεκάθηρε γοῦν λῃστῶν τὴν θάλασσαν. δι' ἣν φεύγοντες ἐκεῖνον, ἐκάλουν κρυψίφυγα, τὰς καταφυγὰς τὰς ἐκ τοῦ τοιούτου κρητὸς φυγῆς αὐτῶν. τὸ δὲ πρὸς τοὺς κακοὺς ἀδυσώπητον αὐτοῦ, δηλοῖ καὶ ἡ τοῦ νίσου σκύλλα, ἣν προδοῦσαν αὐτῷ τὸν πατέρα, ἐκεῖνος ἀνεῖλεν. Ἱερὰς τὰς ἀθήνας καλεῖ διὰ τὰς ἐκεῖ πολλὰς τελετάς. Μαῖρα προίτου καὶ ἀντείας θυγάτηρ βασιλέων ἄργους, καλὴ τὸ εἶδος, παρθενίαν ἑλομένη, σὺν ἀρτέμιδι. ἐπεὶ δὲ συνῆλθε διὶ, ἐξ ὧν λοκρὸς ὁ τὰς θήβας συνοικήσας ζήθῳ καὶ ἀμφίονι, τοξεύεται ὑπ' ἀρτέμιδος. ἕτεροι δὲ παρθένον φασὶ τὴν μαῖραν ἀποθανεῖν. Κλυμένη θυγάτηρ ἴφιδος ἢ μινύου, ἀπὸ φυλάκου τοῦ δηϊονέως ἴφικλον τίκτει παῖδα ποδώκη. ὅν φασι διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν, καὶ ἀνέμοις ἁμιλλᾶσθαι, καὶ ἐπ' ἄκρων ἀνθερίκων θέειν καὶ μὴ κατακλᾶν αὐτούς. Ἡσίοδος δέ φησι παραμιγῆναι αὐτὴν ἡλίῳ καὶ τεκεῖν φαέθοντα. Ἀμφιάραος υἱὸς οἰκλέους γήμας ἐριφύλην γυναῖκα οὐ μόνον καλὴν ἀλλὰ καὶ ὡς εἰκὸς συνετὴν, θυγατέρα ταλαοῦ ἀδελφοῦ ἀδράστου, καὶ διενεχθείς ποτε πρὸς ἄδραστον εἶτα διαλυθεὶς, συνέθετο ὑπὲρ ὧν ἂν εἰς τὸ μέλλον διαφέρωνται αὐτοὶ, κρίνειν αἱρετῶς τὴν ἐριφύλην αὐτοῖς. καὶ αὐτοὺς στοιχεῖν τοῖς κριθεῖσι. τοῦ δὲ ἐπὶ θήβας στρατείας προκειμένης, ἀμφιάραος μὲν ἐκώλυεν εἰδὼς τὸ ἐσόμενον, ἄδραστος δὲ ἤθελε μάχην. ἐριφύλη δὲ δώροις προληφθεῖσα, τὰ δὲ ἦν, ὅρμος χρύσεος δοθεὶς αὐτῇ παρὰ πολυνείκους ἢ ἀδράστου, καὶ αἱρεθεῖσα ὡς κρίσιν, ἔκρινε δεῖν ἐν στρατεύσασθαι τοὺς ἀργείους. καὶ ὁ ἀμφιάραος πολλὰ τὴν γυναῖκα μεμψάμενος, ἐξώρμησεν ὅμως καὶ αὐτὸς εἰς πόλεμον. τῷ δέ γε υἱῷ ἀλκμαίωνι ὃν πίνδαρος ἀλκμᾶνα καλεῖ, ἐπέταξεν ὁπότ' ἂν ἡβήσῃ, μὴ πρότερον μετὰ τῶν ἐπιγόνων εἰς θήβας ἐλθεῖν, πρὶν ἢ κτεῖναι τὴν μητέρα. ὃ ἐποίησεν ὁ ἀλκμαίων, ἐτιμωρήθη μὲν παρὰ ἐριννύων καθὰ ὁ Ὀρέστης, ἀπελύθη δὲ αὖθις οἷα τιμωρήσας πατρί. Ἡ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα, ἤγουν ἐδωροδοκήθη κατὰ τοῦ ἀνδρός. ἢ καὶ ἄλλως χρυσὸν ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς ὡς δὴ ἀπεμπολήσασα ἐκεῖνον ὅρμου χρυσοῦ. Τιμήεις, λέγεται ὁ χρυσὸς, διὰ τὸ ὑπερέχειν τῶν λοιπῶν ὑλῶν. Μυθήσασθαι μὲν, τὸ ἁπλῶς ἀφηγήσασθαι. ὀνομῆναι δὲ, τὸ πρὸς μόνον εἰπεῖν ὀνόμα-

Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο. τουτέστι κάτοχοι ἐγένοντο εὐφροσύνῃ πολλῇ. ἐπίτασις γὰρ ἡδονῆς ὁ κηληθμός. ἐκ δὲ τοῦ κηλεῖν, καὶ αἱ παρὰ τῷ πινδάρῳ κηληδόνες παράγονται, ὧν ἀθήναιος μέμνηται, ὡς θελγουσῶν οὐδὲν ἔλαττον ὑπὲρ αἱ τοῦ μύθου σειρῆνες. ἐκ τοῦ κηλεῖν, ὁ γλωσσοκηλόμητις κωμικώτερος παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ γλώσσῃ κη-

Ὣς ἔφατ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τοῖσιν δ' ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων.
Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι,
Εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας;
Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
Οὕτω χρηΐζοντι κολούετε. πολλὰ γὰρ ὑμῖν
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.

λῶας

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν.
Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
Μυθεῖται βασίλεια περίφρων. ἀλλὰ πίθεσθε.
Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε.
Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴ κεν ἔγωγε
Ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Ξεῖνος δὲ τλήτω μάλα περ νόστοιο χατίζων,
10 Ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰς ὅ κε πᾶσαν
Δωτίνην τελέσω. πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει,
Πᾶσι μάλιστα δ' ἐμοί. τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν.
Εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
Πομπὴν τ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε.
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.
Καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
20 Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε.
Ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔ τί σ' ἐΐσκομεν εἰσορόωντες,
Ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
Βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο.
Σοὶ δ' ἔπι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί,
Μῦθον δ' ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας,
Πάντων Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
30 Εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
Νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρή, ἀθέσφατος. οὐδέ πω ὥρη
Εὕδειν ἐν μεγάρῳ, σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
Καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου.
Εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
40 Τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεύειν,
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο.
Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτήν,
Ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλῃ
Ἁγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
Ἀχνυμένη. περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ' ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
Ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν.
50 Κλαῖε δ' ὅ γε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων.
Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος, οὐδέ τι κῖκυς,
Οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.

λόγων καὶ κόσμοις. Μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε. τουτέστι μὴ κατεπείγετε ἡμᾶς τὴν πλοῦν.

Μὴ οὕτω κωλύετε, ἀντὶ τοῦ, μὴ διὰ τὸ ἐπείγεσθαι κολοβοῦτε τῷ ξένῳ τὴν δόσιν πολλὰ ἔχοντες.

Οὐκ ἀπὸ σκοποῦ, οὐκ ἀντὶ τοῦ, οὐ στοχα ἐκ μεταφορᾶς τῶν εὖ τοξευόντων κατὰ σκοποῦ, ὃ ἀντὶ τοῦ, οὐ πόῤῥω τῶν ἡμετέρων ἠθῶν. φιλόξενοι γάρ ἐσμεν. Οὐδ' ἀπὸ δόξης, ἀντὶ τοῦ οὐ μακρὰν ὧν ἡμεῖς αὐτοὶ δοξάζομεν, ὑπολαμβάνοντες ὅτι δῆλα δὴ εὖ ποιεῖν τοὺς ξένους διάκειται.

Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος αἴ κεν ἔγωγε ζωὸς ἀνάσσω. ἕως ἂν ἐμοὶ ἔσται ὁ ἐν ἔργοις καὶ λόγοις ἐνταῦθα ἰσχύς. Πλειοτέρᾳ χειρί, ἤ γεμούσῃ καὶ μὴ ὑπὸ κενοῦ, ἀλλὰ πεπληρωμένῃ. Ἐπίκλοπον μύθων κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ παραλογισμός. ἢ ὁ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμητικός. κλέπτου γὰρ καὶ ἄμφω ταῦτα ἴδια. Οἷά τε πολλοὺς βόσκει γαῖα. καλῶς ἔχει τὸ βόσκει, ὡς τῶν τοιούτων ἀνδρῶν ἀλόγως ζώντων κατά τινα βοσκήματα. Ἔπι μὲν μορφὴ ἐπέων, γράφεται καὶ ἔνι μοι μορφὴ ἐπέων ὅ ἐστι κάλλος ἢ πιθανότης. Ὥρη μοι πολέων μύθων, ὥρη δ' ἢ ὕπνου. τουτέστιν, ἡ παροῦσα νὺξ ἐξαρκεῖ καὶ εἰς τὸ πολλὰ εἰπεῖν καὶ εἰς τὸ ἱκανῶς ὑπνῶσαι. μάλιστα δὲ γνωμικώτερον, ἔστι μοι καιρὸς ἐπὶ τῷ λαλεῖν πολλά, δι' ὃ ἐν ἡμέρᾳ. ἔστι δὲ καιρὸς καὶ τοῦ ὕπνου, ὡς ἄρτι ὁ τῆς νυκτός. ἰστέον ὅτι ὁμηρικῷ ζήλῳ λέγει τις παρὰ Ἀθηναίοις τό, ὥρα δ' ἐρᾶν. ὥρα δὲ γαμεῖν, ὥρα δὲ παύεσθαι. ὁ εἰρηκὼς ἐστί, ἡνίκ' ἐχρῆν δ' εὕδειν, τότ' ἄρχεσθαι οὐδ' ἔνεσθαι ῥυθμὸς ἐπὶ γεραιῷ ῥυφητῇ. καὶ ὅτι ὁμήρου εἰπόντος οἰκτρὰ κήδεα, ἐντεῦθεν ἐπερείσατο Φιλόξενος τὸ ἀστεῖον ὅτε τοῦ τυράννου διονυσίου τραγῳδίαν οἰκείαν ἀναγιγνώσκοντος ὑπὸ ἀκροατῇ Φιλοξένῳ, μετὰ τὸ ἐπικατακλεισθῆναι ἐν λατομίαις, καὶ ἐρωτήσαντος τοῦ Φιλόξενον τί δὴ ποτὲ οἱ δοκεῖ τῶν αὐτοῦ καὶ ὅπως ἔλεγεν, ἀπείρῳ μοὶ οὐκ ἔχων τὴν τοῦ τυράννου γραφήν, ἐπαινεῖν δὲ μὴ ἐθέλων,

οἰκτρὰ εἶπε. καὶ τοῦτο τὸν διονύσιον ἐσοφίσατο, νομίζοντα ὡς οἰκτρὰ ἡ τραγῳδία ἐστίν, ὅπερ ἐστὶν ἀρετὴ τραγῳδικῆ. τὸ δ' ἦν ἄλλως ἀπὸ φιλοξένου λεχθέν, ὅτι μοχθηρὰ καὶ οἰκτοῦ ἄξια ἦν. ὁ λόγῳ καὶ οἰκτρὸν ἀνδράποδον λέγομεν. Κακῶς ἰότητι γυναικὸς λέγει, ἢ τὴν τῶν ἀρχεκάκου ἑλένης δι' ἣν τὰ μεγάλα κακὰ ἐς ἀπώλοντο εἵνεκα πολλοί, ἢ τὴν τῆς κλυταιμνήστρας δόλον ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ καὶ τοῖς κατ' αὐτόν. τινὲς δὲ κακὴν γυναῖκα, νῦν τὴν κασσάνδραν φασί. τοῦτο μὲν τοι οὐ καλῶς. οὐδὲν γὰρ ἡ κασσάνδρα τοῖς τῶν ἀχαιῶν ὀλέθρου συνήνεγκεν, ἀλλὰ τοῦ παντὸς κακοῦ αἴτιος ὁ φθείρας αὐτὴν λοκρός. εἰ δέ γε τὸ, κακῆς ἰότητι γυναικὸς νοηθείη αἰτίᾳ τῆς κατὰ τὴν κασσάνδραν κατὰ τοὺς παλαιούς, ἔχοι ἂν καὶ τοῦτο λόγον. ὁ γὰρ κατὰ τῆς τοιαύτης γυναικὸς βουλὴ τοῦ λοκροῦ, πολλοὺς ἐν νόστῳ ἀπώλεσε. διὸ κακὴ λέγοιτ' ἂν καὶ αὐτὴ δημιουργικώτερον, ὅτι τὸ αἴτιον αὐτῆς φαῦλον ἀποτέλεσμα. εἰκὸς δὲ καὶ ἄλλως αὐτὴν κακὴν λέγεσθαι πρὸς τὸν ὀδυσσέως, οἷα μισουμένην δῆθεν ὑπὲρ τροίας καὶ τὸ κατὰ δορεῖον ἵππον ταύτης μάντευμα. Α γυνὴ περσεφόνην λέγει, ὡς ἄγουσαν δόμον αἰδωνέως τῶν θνησκόντων κατὰ τό, τυρὶ κασίγνητε καὶ δέμας. σοφοκλῆς δὲ ἄλλως λαβὼν ἐντεῦθεν, δυσκάθαρτον ἅδου λιμένα φασί. τινὲς δὲ τῶν ἀντιγράφων, αἰνὴ περσεφόνη γράφουσιν. Πιτνὰς ἐστὶ πετάσας. Ορέξασθαι, τὸ ἐκτεῖναι. 10

Ις ἔμπεδος λέγει ἵνα μὲν, τὴν ἐκ τῶν νεύρων ἰσχύν, ἢ καὶ νεῦρά τινα. κῖκυν δέ, τὴν τῶν κινήσεων, ἣ ἐστὶ τὸ περιβαίνεσθαι δύναμιν. ὅτι δὲ καὶ ποταμὸς ἐστὶν καλύμενος ἴς, ἐστὶν ἐν τῷ λυκόφρονος ἀναλέξασθαι. Περιταμνόμενον, ἤγουν περιέξ τῶν ἀλλοτρίας γῆς τέμνοντα. Αμέγαρτος ποιοῦ, ἡ πολλὴ καὶ ἄφθονος, ἢ ἄχολος καὶ ἀφθόνητος.

Μουνὰξ κτεινομένων ἤγουν κατὰ μόνας ἐν μονομαχίᾳ. Ενὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ, ἤγουν τῇ ὁμαλαδὸν μάχῃ. Θῦεν. ἤγουν ἐθύετο καὶ ἐπιμελεῖτο αἵματι, ἢ φαντασίαν εἶχε τοῦ θύειν ὅ ἐστιν ὁρμᾶν καὶ κινεῖσθαι δῆθεν τὸ ἐπ' αὐτοῦ ῥέον αἷμα. Οφθαλμοὺς ἑλέειν ἤγουν καθελεῖν καὶ συγκλεῖσαι, σύν τε στόμα ἐρεῖσαι ὅ ἐστιν ἁρμόσαι χάσμα ὑποχασαμένου ὡς μὴ διαχάσκειν. Ευεργὸς ἔῃσι, τουτέστιν ἀγαθή. Ως βοῦν ἐπὶ φάτνῃ, τὸ δὲ τοῦ βοὸς τοῦτο ῥητόν, ἐχρησίμευσεν ὕστερον εἰς ἀστεῖόν τι ἃ ἱστορεῖ ἀθήναιος. μεθυσθεὶς γάρ τις ἀπὸ ψάλτου κακοῦ καὶ πεινῶν εἰς βαρὺν ὕπνον, εἶτα ἔξοινος γεγονώς, καὶ ἐρωτηθεὶς τί πάθοι, ἔφη ὡς ὁ ἐπίβουλος καὶ ἐναγὴς ψάλτης ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ δειπνίσας ἀπέκτεινέ με. Τραπέζας πληθούσας, καθ' ὁμοιότητά τι τοῦ ποταμοῦ πλήθοντος, ἢ πρὸς ἔκπλησιν δὲ τῶν κενῶν. ὡς τό, κεναῖς δ' ἀμφὶς ἁμαξαῖς τραπέζαις. ἡ δὲ ἑλλάς, καὶ σελήνην οἶδε πλήθουσαν. ὅθεν τοῖς ὕστερον συντίθεται τὸ πλησισέληνον. ὅπερ ἄλλοι μετέλαβον εἰς τὸ πλησιφαής.

Δάπεδον, ἴσως τὸ τῶν μεγάρων

Τὸν μὲν ἐγὼ δακρύσας τ' ἴδον, ἐλέησά τε θυμῷ.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
Ατρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
Ηέ σε γ' ἐν νήεσσι ποσειδάων ἐδάμασσεν
Ορσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν.
Ηέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
Βοῦς περιταμνόμενον ἠδ' οἰῶν πώεα καλά.
Ηὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον, ἠδὲ γυναικῶν.
Ως ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε.
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι ποσειδάων ἐδάμασσεν
Ορσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν,
Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
Αλλά μοι αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε,
Εκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκόνδε καλέσσας,
Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ,
Ως θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ. περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
Νωλεμέως κτείνοντο σύες ὡς ἀργιόδοντες,
Οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
Η γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
Ηδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
Μουνὰξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Αλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
Ως ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ. δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα πριάμοιο θυγατρὸς
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε κλυταιμνήστρη δολόμητις
Αμφ' ἐμοί. αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
Βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ. ἡ δὲ κυνῶπις,
Νοσφίσατ'. οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς ἀΐδαο
Χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν, σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
Ως οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός,
Η τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται.
Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικές,
Κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. ἦ τοι ἔφην γε
Ασπάσιος παίδεσσιν ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι. ἡ δ' ἔξοχα λυγρὰ ἰδυῖα,
Η τε κατ' αἶσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.

20 30 40 50

Ως

μακρῷ εἶπον. Ἔκτανον ἀμφ' ἐμοί, ἤ ἀντὶ τοῦ δι' ἐμέ ἀνεῖλε τὴν κασάνδραν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐμοί. τουτέστιν ἐπάνω ἐμοῦ ὡς οἷα ἐστὶ τινὸς ἐπιξύνου ὄ ἐστιν ἐπικόρμου. Κουρίδιον πόσιν τὸν ἀγαμέμνονα τῆς κλυταιμνήστρας εἶναι, τουτέστιν ἐξ ἔτι κόρης ὄντος αὐτῆς, ὁμήρῳ μὲν ἀρέσκει, εὐριπίδης δὲ, ἄλλως οἶδεν. ὃς προγαμηθεῖσαν αὐτὴν τῷ ταντάλῳ γνωρίζει, ἐν οἷς αὐτὴν εἰσάγει λέγουσαν. ἔγημας ἄκουσάν με καὶ λάβες βίᾳ, τὸν πρόσθεν ἄνδρα τάνταλον κατακτανών. Κατ' αἶσχος ἔχθιστ' ἤτοι κατ' αἴσχιστ' αἰσχύνην.

Εὐεργὸς, διαφέρει τοῦ εὐεργὴς, καθότι εὐεργὴς μὲν, ἡ τεχνικῶς εἰργασμένη, εἴτε ναῦς εἴτε οἰκία. οὕτω δὲ καὶ ἅρμα εὐεργές, τὸ κατὰ τέχνην εἰργασμένον. ἔτι εὐεργὴς, καὶ ὁ εὐεργετῶν. ὡς τὸ, οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων. εὐεργὸς μὲν τοι αὐτ' ἐνταῦθα, ἡ ἀγαθοεργὸς ὡς εἴρηται. Σοὶ δὲ κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθι ἐόντι, ἵνα συνοπτικὸν ᾖ τὴν τῶν ἀτρέως γυναικῶν ἀτροπίαν δι' ἣν ἡ αὐτὴ μοιχευθεῖσα ὑπὸ θυέστου πολλὰ ἐγένετο δεινὰ, φησὶν ὁ ἐν ᾅδου ἀγαμέμνων παραινετικῶς τῷ ὀδυσσεῖ, ταῦτα. Ἤπιος εἶναι, ἤγουν ἴσο. μὴ δὲ οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν ἤγουν φάσκειν ὅν ἂν εὖ εἰδῇς. ἀλλὰ τὸ μὲν, φάσθαι. τὸ δὲ, κεκρυμμένον εἶναι. ἤγουν τὸ μὲν, εἰπεῖν διὰ τὴν κατὰ βίον κοινωνίαν. τὸ δὲ, ἐπικρύπτειν δι' ὑπόνοιαν ἀπιστίας.

Κεκρυμμένον εἶναι, ἐλλειπτικῶς ῥηθὲν ἀντὶ τοῦ ἐθέλεσθαι κεκρυμμένον εἶναι. ἢ καὶ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένον ἔσω. Κατισχέμεναι ἤτοι κάτεχε καὶ ἐλλιμένιζε, ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξί. τοῦτο δὲ ὡς διὰ γνωμικῶς ῥηθὲν, ἐλλειπτικῶς πέφασαι. ἵνα λέγῃ ὅτι οὐκέτι πιστά ἐστι τὰ τῶν γυναικῶν, ὃ ταυτόν ἐστι τῷ, οὐκέτι πιστευτέον γυναιξί. μὴ δὲ συγχωρητέον αὐταῖς ἐξουσιάζειν ὃ δὴ λέγεται, πάντα τὰ προσαπίπτοντα τοῖς ἀνδράσιν. Ζώει ὅ γ' ἢ τέθνηκε. τουτέστιν, εἰ ζῇ ὁ ὀρέστης ἢ τέθνηκεν. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ νοητέον τὸ εἰ, καὶ ἐν τῷ ζώει. τοιοῦτόν τι καὶ παρὰ σοφοκλεῖ ἐν φιλοκτήτῃ τὸ, ἑκόντα μὴ δ' ἄκοντα. ἤγουν μή τι ἑκόντα μή τι ἄκοντα. καὶ ἐκεῖ γὰρ ἐκ τοῦ δευτέρου, καὶ εἰς τὸ πρῶτον μεθέλκυσαι τὸ μή. Ἔπος στυγερόν, ὅτι τὸ μισητὸν ὅτι τὸ φρικτὸν, ἀλλὰ τὸ στυγνόν. Ἐπὶ μοίρας ἔθηκε. τὴν τοῦ θανάτου δηλαδή. Ὀπίσσω, ἤγουν εἰς τὸ μέλλον. Σχέτλιε, οὐ τὸν ἄδικον δηλοῖ. τί γὰρ ἠδίκησεν ὀδυσσεὺς εἰς ᾅδου ἐλθών; ἀλλ' οὐδὲ ὅλως ἐπὶ ὕβρει τίθεται. οὐ γὰρ ἂν τὸν διογενῆ καὶ πολυμήχανον φίλον, εἰκῇ οὕτως ἔσκωψε. σημαίνει δὲ κἀνταῦθα συνήθως ἡ λέξις, τὸν σφοδρὸν

Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
10 Ὢ πόποι. ἦ μάλα δὴ γόνον ἀτρέος εὐρύοπα ζεὺς
Ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλὰς
Ἐξ ἀρχῆς. ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,
Σοὶ δὲ κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε.
Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι,
Μή δ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν ὅν κ' εὖ εἰδῇς,
Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
Ἀλλ' οὐ σοί γ' ὀδυσεῦ φόνος ἔσσεται ἔκ τε γυναικός.
Λίην γὰρ πινυτή τε καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε
20 Κούρη ἰκαρίοιο περίφρων πηνελόπεια.
Ἦ μέν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
Ἐρχόμενοι πόλεμόνδε. πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ
Νήπιος. ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ
Ὄλβιος. ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών,
Καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν.
Ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἷος ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε, πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.
Κρύβδην μὴ δ' ἀναφανδὰ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
30 Νῆα κατισχέμεναι, ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
Ἤ που ἐν ὀρχομενῷ, ἢ ἐν πύλῳ ἠμαθόεντι,
Ἤ που πὰρ μενελάῳ ἐνὶ σπάρτῃ εὐρείῃ.
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος ὀρέστης.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα
Ζώει ὅ γ' ἢ τέθνηκε, κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
40 Ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ πηληϊάδεω ἀχιλῆος,
Καὶ πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ' ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
Τῶν ἄλλων δαναῶν μετ' ἀμύμονα πηλείωνα.
Ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος αἰακίδαο,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
Σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
Πῶς ἔτλης ἄϊδος δὲ κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
50 Ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Ὦ ἀχιλεῦ πηλῆος υἱὲ μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν,
Ἦλθον τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν

δρὸν καὶ ἑρμητίαν καὶ ἄξιον σχίσθαι καὶ πλῦναι. Ἀφραδέες νεκροὶ κατὰ τοὺς παλαιούς, οἱ ἄφρασοι, καὶ ἀθεώρητοι ἢ οἱ ἀσώματοι τουτέστι φρένας μὴ ἔχοντες, αἵ εἰσι κρεμαστῆρες τοῦ ἥπατος.

Χρέος οὐ μόνον ἐπὶ ὀφλῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ χρεῶδες πρᾶγμα καὶ αὐτὴ ἡ χρεία. δι' ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος. τινὲς δὲ τὸ Τειρεσίαο κατὰ χρέος, ἀντὶ τοῦ χρησμῴδημα φασίν. Εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι, μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ, τῷ κέ τεῳ στύξαιμι μένος. τουτέστιν ὑπὲρ αἰεβίων ἔχων τὴν πάλαι αἴσθησιν, συγκτὸν ἂν καὶ φρικτὸν ἐποίησα τὸ ἐμὸν μένος καὶ τὰς ἀπροσπελάστους χεῖρας, τινὶ τῶν βιαζομένων τὸν Πηλέα. καὶ ὅρα τὸ τέῳ ἀντὶ τοῦ τινὶ πλεονασμὸν ἔχον τοῦ ε. Στύξαιμι, οὐ μόνον αὐτοπαθῶς ἀντὶ τοῦ φρίξαιμι, καὶ μισήσαιμι, ἀλλ' ἰδοὺ νῦν καὶ ἀλλοπαθῶς ἀντὶ τοῦ, εἰς μῖσος καὶ ἔκπληξιν ἀγάγοιμι. Παραυδᾶν, τὸ παραμυθεῖσθαι. ὡς γὰρ ἐκ τοῦ μυθεῖσθαι καὶ φάσκειν καὶ ἀγορεύειν ἢ αἰνεῖν, γίνεται τὸ παραμυθεῖσθαι καὶ τὸ παραφάσκειν καὶ τὸ παρηγορεῖσθαι καὶ τὸ παραινεῖν, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ αὐδᾶν ἰσοδυναμοῦντος ἐκείνοις ῥήματος, τὸ παραυδᾶν. οὐ μὴν οὕτως καὶ ἐκ τοῦ λέγειν καὶ τοῦ ἐκεῖθεν λόγου, παραμυθίαν δηλοῖ καὶ τὸ παραλογίζεσθαι. ἀλλ' αὐτὸ ἐπὶ κατασοφισμοῦ καὶ ἀπάτης ἰδίως τίθεται. Ἐπάρουρος, ὁ γῆν ἐργαζόμενος εἴτε καὶ ἁπλῶς ἐπίγειος, ἢ τρισυλλάβως πάρουρος ὁ εἰς φυλακήν τινα τεταγμένος μισθωτικῶς. οὖρος γάρ, ὁ φύλαξ. ὁ καὶ ἐπίουρος. Ἀκλήρος ἀνήρ, ὁ ὀλιγόκληρος. διὸ ἑρμηνεύων ἐπήγαγεν, ᾧ μὴ βίοτος εἴη κλῆρος πολύς.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἐνθυμούμενός τις Ἀχιλλέα καὶ Αἴαντα καὶ Νεοπτόλεμον, ἤδη δὲ καὶ Πάτροκλον τὸν ἀοίκαθεν αἰγυπτίας, εὔξαιτ' ἂν ὑπὲρ εὐροεῖ τὰ κατὰ βίον καὶ ἀεὶ στα τύχης ἔχειν, μὴ ἀκοῦσαι προοιμιωδῶς πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου τό, τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας αἴγιν' ἐκτρέφει. καὶ γάρ τοι καὶ οἱ ῥηθέντες ἥρωες ἀκμαῖοι μὲν ἔθαλλον. ὕστερον δέ φασιν ἐπὶ τὸ χεῖρον μετέβαλλον ὡς αἱ κατ' αὐτοὺς ἱστορίαι δηλοῦσιν. Ὅτι τὸν Νεοπτόλεμον Ὀδυσσεὺς ἤγαγεν εἰς Τροίαν ἀπὸ Σκύρου, ἢ τῆς νήσου κατά τινας ὧν εἷς καὶ ὁ Σοφοκλῆς, ἢ καθ' ἑτέρους, ἀπὸ τινὸς πόλεως Δολόπων Σκύρου καλουμένης. ὃς καὶ Πύρρος ἐκαλεῖτο. Ἐξίμεναι δ' ἐστιν ἐξελθεῖν. Μενοίνα ἤγουν προθυμεῖται. Ἀσκηθής, ὅ ἐστιν ἀβλαβής. Ἰστέον ὅτι Ὁμήρου

καὶ

Εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην.
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά. σεῖο δ' Ἀχιλλεῦ
Οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω. 10
Πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν
Ἐνθάδ' ἐών. τῷ μή τι θανὼν ἀκαχίζευ Ἀχιλλεῦ.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν.
Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες.
Ἢ ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἦε καὶ οὐκί. 20
Εἰπὲ δέ μοι Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσαι,
Ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἦ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
Οὕνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Τοῖος ἐών, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
Τῷ κέ τεῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Οἳ κεῖνον βιόωνται, ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς. 30
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔ τι πέπυσμαι,
Αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
Πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι ὥς με κελεύεις,
Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐΐσης
Ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ἦ τοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς,
Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων.
Νέστωρ ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἴω.
Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοί, 40
Οὔτι ποτ' ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
Ἥρω' Εὐρύπυλον. πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων.
Κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν ὃν κάμ' Ἐπειὸς 50

καὶ τὴν πλειόνων, ἵνα παῖδα λεγόντων δηιδαμείας καὶ ἀχιλλέως τὸν νεοπτόλεμον, δημάρτεος ὁ ἰλιεὺς δύο ἱστορεῖ, ὄνειρόν τε καὶ νεοπτόλεμον. ὃν ἀπολῶν φασιν ἐν φωκίδι ὀρέστης ἀγνοίᾳ, ὕστερον δὲ γνοὺς, τάφον αὐτοῦ ἐποίησε περὶ δαυλίδα. καὶ αἰσθεὶς τὸ ξίφος ᾧ ἀνεῖλεν αὐτὸν, ἀπῆλθεν εἰς τὴν λευκὴν νῆσον ἣν ὁ λυκόφρων φαλαριῶσαν ἀκτὴν καλεῖ, καὶ τὸν ἀχιλλέα ἐξιλεώσατο. ἀχιλλέα δὲ ὅτι πάρις ἀνεῖλε τοξεύσας, καθωμίληται. σώστρατος δὲ ἱστορεῖ ἀλέξανδρον, ἀπόλλωνος ἱερώμενον καὶ μαθητὴν τοξείας, ὑφ' οὗ τόξον ἐλεφάντινον σχόντα, τοξεῦσαι ἀχιλλέα κατὰ γαστρός. τίλλης δὲ ἱστορεῖ πενθεσίλειαν ἀνελεῖν τὸν ἀχιλλέα. αἰτησαμένης δὲ θέτιδος τὸν δία, ἀναστῆναι αὐτὸν καὶ ἀνταναιρεῖν ἐκείνην. ἄρεα δὲ πατέρα πενθεσιλείας. δίκην λαχεῖν θέτιδι. κριτὴν δὲ γενόμενον ποσειδῶνα, κατακρῖναι ἄρην.

Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζεν. ὀξύτητα νοὸς ἐπιμαρτύρεται τὸ αἰεὶ πρῶτον βάζειν. ἐμφαίνεσθαι δὲ καὶ ἀγχίνοιαν, τὸ μὴ ἁμαρτάνειν μύθων. ἄλλως γὰρ, πολλοὶ πρῶτοι μὲν βάζουσι προπετεῖς ὄντες, ἁμαρτάνουσι δὲ μύθων. πεπεισμένοι μὴ ἀσφαλὲς εἶναι τοὺς φρονεῖν ταχεῖς κατὰ τὸν τραγικόν. Νεοπτόλεμον εἶπον πύῤῥον φάμενοι τινὲς πρώτως τοῦ δουρείου ἵππου ἐκπηδῆσαι, αὐτὸν παρονομασθῆναι τὸν δίβραχυν πυῤῥίχιον φασίν. παρ' οἷς καὶ ὕμνος αὐτὸν ἐπιθῆ μέτρῳ πυῤῥιχιακῷ χρησάμενον καὶ εἰς πυῤῥίχην ὄρχησιν, περὶ ἧς ἐν τοῖς εἰς τὴν ἰλιάδα δεδήλωται. τὸ δὲ οὐχ ἡμάρτανε μύθων, οὐκ ἀφαμαρτοεπῆ τὸν νεοπτόλεμον εἶναι δηλοῖ, ὅπερ ἐν ἰλιάδι τοῦ μενελάου ἐπιμαρτυρεῖται.

Οὐκ ἐν πληθυῖ οὐδ' ἐν ὁμίλῳ, ἀντὶ τοῦ ὅτε οὐ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀχαιῶν ὄχλου, οὔτε ἐν τοῖς κατὰ ἴλιον μαχομένοις. Περιώνυμος ἐν ταῖς ἱστορίαις ὁ τήλεφος ὃς καὶ παροιμίαν παρήγαγε τὴν, ὁ τρώσας ἰάσεται. Ἥρω εὐρύπυλον, οἱ μὲν ὀρθῶς νοοῦσι κατ' ἔκθλιψιν. οἱ δὲ, ἥρω φασὶ δισυλλάβως, ἢ κατὰ κλίσιν ἰσοσύλλαβον, ἢ μᾶλλον κατὰ ἀποκοπήν. ὁμοίως τῷ, γέλω ἔκθανον.

Κήτειοι κατὰ μὲν ἀρίσταρχον, οἱ μεγάλοι. παρὰ τὸ κῆτος. ἴσον δὲ ὅτι κητώεις, τοὺς μεθ' ὧν εἶπεν διὰ τὸ ἀκόρεστον, ἐκ μεταφορᾶς κήτους. ἕτεροι δὲ, ἔθνος μυσίας φασὶ τοὺς ὕστερον ἐλαΐτας, ἀπὸ κητείου ποταμοῦ χειμαῤῥώδους ἐν τῇ ἐλαΐτιδι, ὃν ὁ κητώεντα φασίν. ἄλλοι δὲ κτέας, τοὺς περγαμηνοὺς ἐνόησαν. οὗτοι δὲ γράφουσι, κήδειοι. τουτέστι κηδεσταί,

Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ἐπιθεῖναι,
Ἔνθ' ἄλλοι δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
10 Δάκρυά τ' ὠμόργνυντο. τρέμον δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου.
Κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
Δάκρυ ὀμορξάμενον ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
Ἱππόθεν ἐξίμεναι. ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
Καὶ δόρυ χαλκοβαρές. κακὰ δὲ τρώεσσι μενοίνα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
Μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων, ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
Ἀσκηθής. οὔτ' ἂρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ
Οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἷά τε πολλὰ
20 Γίνεται ἐν πολέμῳ. ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται ἄρης.
Ὣς ἐφάμην. ψυχὴ δὲ ποδώκεος αἰακίδαο
Φοίτα μακρὰ βιβῶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα
Γηθοσύνη, ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνειώτων
Ἕστασαν ἀχνύμεναι. εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
Οἴη δ' αἴαντος ψυχὴ τελαμωνιάδαο
Νόσφιν ἀφεστήκει κεχολωμένη εἵνεκα νίκης.
Τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
Τεύχεσιν ἀμφ' ἀχιλῆος. ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
30 Παῖδες δὲ τρώων δίκασαν καὶ παλλὰς ἀθήνη.
Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ.
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν.
Αἴανθ'. ὃς πέρι μὲν εἶδος πέρι δ' ἔργ' ἐτέτυκτο
Τῶν ἄλλων δαναῶν μετ' ἀμύμονα πηλείωνα.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν.
Αἶαν παῖ τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
Οὐλομένων, τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀργείοισιν.
Τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο. σεῖο δ' ἀχαιοὶ
40 Ἶσον ἀχιλλῆος κεφαλῇ πηληϊάδαο
Ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές. οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ἀλλὰ ζεὺς δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
Ἐκπάγλως ἤχθηρε. τεῒν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο ἄναξ ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
Ἡμέτερον. δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο. βῆ δὲ μετ' ἄλλας
Ψυχὰς εἰς ἔρεβος νεκύων κατατεθνειώτων.
Ἔνθα χ' ὅμως προσέφη κεχολωμένος ἢ κεν ἐγὼ τόν,
Ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
50 Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.

συγγενεῖς. οὐ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, κήτειοι. υἱοὶ δὲ οἱ γράφουσι καὶ χήτειοι γυναίων, εἵνεκα δώρων. τουτέστιν ἐστερημένοι γυναικῶν, ἕνεκα δώρων ἤγουν μισθοῦ. ἐπὶ δώροις δ' ἕκτωρ καὶ ἰδιωτικῶς κατέτρυχε τοὺς λαούς, δηλονότι συμμάχους ὧν εἷς καὶ ὁ εὐρύπυλος. τινὲς δὲ τὸ γυναίων καὶ τὸ δώρων ὁμοῦ ἀναγινώσκουσι. τοῦτο τὰς κτητικῶς γύναια δῶρα τουτέστι γυναικεῖα, ἢ τὸν ἑρμιόνης γάμον, ὃν ὁ Ζεὺς τῷ νεοπτολέμῳ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν ὁ μενέλαος. ἢ χρυσῆν τινα φασὶν ἄμπελον. ἣν Ζεὺς μὲν ἐχαρίσατο ἀντὶ γανυμήδους τῷ πατρὶ τρωΐ, πρίαμος δὲ ἐκ διαδοχῆς ἐλθοῦσαν εἰς αὐτόν, ὑπέσχετο ἀστυόχῃ τῇ ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφῇ εὐρυπύλου δὲ μητρί, εἰ πέμψει ἐπὶ συμμαχίαν τὸν υἱόν, φάμενον, ἐπὶ τῇ μητρὶ πεῖσαι τὴν εἰς πόλεμον ἐξέλευσιν αὐτοῦ. ἵνα δηλοῖ ὁ λόγος, ὡς δὴ γυναικὸς δωροδοκίᾳ εὐρύπυλος συνεμάχησεν. ἄλλοι δέ φασι τῇ εὐρυπύλου γυναικὶ ὑποσχέσθαι δῶρα πρὸς πριάμου εἰ ἀναπείσει τὸν ἄνδρα συμμαχῆσαι τρωσίν. ἔδοξε δέ τισι κρεῖσσον, ἀποδοῦναι, ὡς ὑπόσχεσιν ἐδίδου πρίαμος εὐρυπύλῳ καθὰ καὶ πρὸ αὐτοῦ τῷ ὀθρυονεῖ, μίαν τῶν θυγατέρων δώσειν ἐπικουρήσαντι. καὶ τοῦτο εἶναι φασὶ τὰ γυναικεῖα δῶρα. ὁ δὲ γεωγράφος εἰς ταῦτα γράφει, τὸν παρ' ὁμήρῳ καὶ τέως μὴ εἰδέναι τίς δεῖ δέξασθαι ἤτοι νοῆσαι. τὸ δὲ τό, γυναίων εἵνεκα δώρων. τοὺς δὲ γραμματικοὺς μυθάρια παραβάλλοντας, εὑρεσιλογεῖν μᾶλλον ἢ λύειν τὸ ζητούμενον. λέγει δὲ καὶ τὸν κήτειον ποταμὸν ῥεῖν εἰς τὸν κάικον, οὗ τὴν ἰδίαν αἱ πηγαί. ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τῇ δηλωμένῃ ἀστυόχῃ δῶρον ἔχοντι κατὰ φίλου παιδός, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐριφύλῃ κατὰ ἀνδρὸς τοῦ καλοῦ ἀμφιαράου. ἦν δὲ τὸ ἐπὶ ταύτῃ δῶρον, ὅρμος χρυσοῦς. ὅς ὕστερον ἀπεδόθη τῷ φοίβῳ ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ἀλκμαίων ὁ ἐξ ἀμφιαράου καὶ ἐριφύλης, τὴν μητέρα κτανὼν χόλῳ τῷ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ὁμοίως ὀρέστῃ, καὶ δὴ τοιαύτῃ μανίᾳ περιπεσὼν καθὰ καὶ ἐκεῖνος. εἶτα τῷ μαντείῳ ἀπαλλαγάς, καὶ εὐχόμενος μηκέτι ταῦτα παθεῖν. καὶ ἀκούσας ἐξ ἀπόλλωνος τό, τιμῆεν μ' αἰτεῖς δῶρον μανίας ἀποπαῦσαι. καὶ σὺ φέρειν τιμῆεν ἐμοὶ γέρας ὅ ποτε μήτηρ ἀμφιάραον ἔκρυψ' ὑπὸ γαίαν αὐτοῖσιν ἵπποισιν, ἔδωκε τὸν ζητηθέντα χρύσεον ὅρμον τῆς ἐριφύλης καὶ ἀπηλλάγη νόσου. ὃ χαίρειν τῷ φοίβῳ δαιμόνιον, ἄλλοις τε ἀναθήμασι, καὶ κόσμοις δὲ γυναικῶν. μενελάῳ γοῦν ἐρομένῳ τὸν πύθιον πῶς ἂν ἀλέξανδρον τίσαιτο, ἔφη ἐκεῖνος οὕτω. πάγχρυσον φέρε κόσμον ἑλὼν ἀπὸ σῆς ἀλόχοιο δέρης, ὅν ποτε κύπρις ἑλένῃ χάρισεν μέγα χάρμα, ὥς σοι ἀλέξανδρος τίσιν ἐχθίστην ἀποδώσει. καὶ αὖθις κἀκεῖνος τὸν ζητηθέντα ὅρμον καὶ ἀπηλλάγη τέλειον.

Μέμνων, δοκεῖ δὴ τὸ κάλλος, ἡμέρας υἱὸς εἶναι. ὅτι δὲ ὁ μέμνων καὶ τὸν καλὸν ἀνεῖλε νεστορίδην ἀντίλοχον, ἡ ἱστορία δηλοῖ ἣν ἱστορεῖ ἀσκληπιάδης ὁ μυρλεανός, ὡς χρησμοῦ δοθέντος νέστορι φυλάττεσθαι τὸν αἰθίοπα, ἐδόθη αὐτῷ μνήμονα ὁ πατὴρ καὶ ὑπασπιστήν, χάλκωνα κυπαρισσέα. ὃς ἐρασθεὶς πενθεσιλείας καὶ βοηθῶν αὐτῇ, ἀνῃρέθη ὑπ' ἀχιλλέως, καὶ τὸ σῶμα ὑπ' ἑλλήνων ἀνεσκολοπίσθη. ἐδόθησαν δὲ καὶ ἄλλοις τῶν ἡρώων μνήμονες, οἷον τῷ ἀχιλλεῖ πρὸς τοῦ μητρός, ὡς ἱστορεῖ καὶ λυκόφρων. καὶ τῷ πατρόκλῳ δὲ ὑπ' ἀχιλλέως εὔδωρος μετὰ τὴν μῆνιν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, ὥς τι μὴ πρόσω χωρεῖν. ἀναιρεθῆναι δ' αὐτὸν εὐθὺς ἐν τῇ συμβολῇ ὑπὸ πυραίχμου. διὸ καὶ αὐτὸν πρῶτον ἀναιρεθῆναι ὑπὸ πατρόκλου ἱστορεῖ πτολεμαῖος ὁ μακεδών. ἀντίπατρος δὲ ὁ ἀκάνθιος, φησὶ καὶ τῷ ἕκτορι δάρητα φύγα δοθῆναι μνήμονα, μὴ ἀπολλεῖν φίλον τοῦ ἀχιλλέως, ἀπόλλωνος τοῦ θυμβραίου τοῦτο χρήσαντος. τὸ δὲ αὐτομολήσαντα, ὑπὸ ὀδυσσέως ἀναιρεθῆναι. ἐρίστος δέ, ἱστορεῖ καὶ πρωτεσιλάῳ δοθῆναι μνήμονα, δάρδανον θετταλόν. δοθέντος χρησμοῦ φυλάκῳ τῷ πατρί, ἀναιρεθῆναι εἰ πρῶτος ἀποβήσεται. ὃ καὶ γέγονε. μή ποτε οὖν φασι παρ' ὁμήρῳ οὕτω λέγεται, τὸν δ' ἔκτανε δάρδανος ἀνήρ, ὡς τοῦ δαρδάνου μὴ ἀνθυμήσαντος αὐτοῦ τὴν ἀπόβασιν. καὶ μὴν φιλόστρατος, ὑπὸ ἀχάτου φίλου αἰνείου τὸν πρωτεσίλαον ἀναιρεῖ. καὶ οὗτός ἐστι κατ' αὐτόν, ὁ παρ' ὁμήρῳ δάρδανος ἀνήρ.

Εἰς ἵππον κατεβαίνομεν τὸν δούρειον δηλαδή. φασὶ δὲ τοὺς εἰς αὐτὸν καταβάντας τινὲς μὲν ὧν καὶ στησίχορος, ἑκατὸν εἶναι. ἕτεροι δέ, δώδεκα. μενέλαον, διομήδην, φιλοκτήτην, μηριόνην, νεοπτόλεμον, εὐρύπυλον, εὐρυδάμαντα, φείδιππον, λεοντέα, ὀδυσσέα, καὶ εὔμηλον. εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, ποῦ ἐστιν ἄντικλος ὃν φθάσας ἐμνημόνευσεν ὁ ποιητής.

Ορμηκέμεν ἐπειδός, ἀντὶ τοῦ, ἣν ὅν ἔκειμεν. ἢ καὶ ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, ὃν καμὼν ἐποίησεν.

Ηγήτορες καὶ μέδοντες, τὸ αὐτὸ καὶ ταῦτα ἐννοίας εἰσίν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως νοῆσαι ἡγήτορας μέν, τοὺς κατ' ἀνδρίαν καὶ ῥωμαλεότητα ἡγουμένους. μέδοντας δέ, τοὺς κατὰ τὸ μήδεσθαι ἤγουν βουλεύεσθαι.

Ιππόθεν ἐξέμεναι, γράφεται καὶ ἐξέμεναι, ἀντὶ τοῦ ἐκπέμψαι.

Μαίνεται, ἀντὶ τοῦ κινεῖται. τοῦτο δέ, οὐχ ἁπλῶς. ἀλλ' ὡς τοῦ κατὰ μάχην κινήσεως μανίᾳ ἐοικυίας διὰ τὸ ἐνθουσιᾶν.

Ασφοδελὸν λειμῶνα, οἱ μὲν συναλείφουσι καὶ φασὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀσφοδελόν. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ χωρὶς τοῦ α γράφουσι σφοδελόν. καὶ φέρεται ἀμφοτέρως. ἄλλοι δὲ σποδελόν, δηλονότι τὴν σποδὸν τῶν καιομένων νεκρῶν. διὸ καὶ ὁ ἀσφοδελὸς ἢ σφοδελός, οἰκεῖται νεκροῖς διὰ τὸ πρὸς τὴν σποδὸν ὁμοιόφωνον, καὶ ἐφυτεύετο ἐν τοῖς τάφοις τὸ φυτόν τοῦτο, ὡς δηλοῖ καὶ τι τῶν παρὰ τῷ πορφυρίῳ ἐπιγραμμάτων. λέγον ὡς ἀπό τινος τάφου, ὅτι νώτῳ μὲν μαλάχην καὶ ἀσφόδελον πολύριζον, κόλπῳ δὲ τὸν δεῖνα ἔχω. ἔτι δὲ καὶ ἀσφοδελὸς λειμὼν ἐν ᾅδου πλάττεται διὰ τὸ τῶν ἀσφοδέλων ἄκαρπον. ἀσφόδελος μὲν γὰρ προπαροξυτόνως, τὸ φυτὸν καὶ τὰ ἐρίννεοις φίλωνα. ἀσφοδελὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἀπὸ τοῦ τόπος.

Πέρι δ' ἔργα τέτυκτο ἤγουν περιττὰ καὶ πολὺς ἦν κατὰ τὸ εἶδος κατά τι πράξεις.

Αεικές. ἤγουν ἄκλαστον. ἄθραυστον. μὴ ἀγνύμενον.

Θεμιστεύειν, προστάττειν τὰ τῆς θέμιδος, ἐξ οὗ καὶ παρὰ παυσανίᾳ τὸ θεμιστεύτης, τουτέστι νομοθέτης

τεῖται. διαζεῦται. ὅτι δὲ θέμιστες οὐ μόνον δίκαι, ἀλλὰ καὶ μαντεῖαι καὶ βουλαί, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. Μίνωα ἡ μὲν πλείων ἱστορία, δίκαιον οἶδε τὸν Μίνωα. εἰσὶ δὲ οἱ ἀπὸ ἐναντίας, τυραννικόν φασιν αὐτὸν καὶ βίαιον καὶ δασμολόγον. τὰ γὰρ φύσει ὄντα καὶ τὰ τῶν Μινώταυρον καὶ Λαβύρινθον ὡς ὁ γεωγράφος φησίν. Τιτυός γῆς υἱὸς βιασάμενος ὑπὸ γῆς τὴν Λητώ, κατὰ κῶς ἐπαχθείη ἐν ᾅδῃ, τὸ ἧπαρ κειρόμενος ὑπὸ γυπῶν. Εὐβοεὺς δὲ ὁ Τιτυὸς ἢ Λοκρικὸς καὶ ὡς διὰ τὸ Πανοπέως, ὅθεν καὶ δοκεῖ λαχεῖν τὸ σῶμα. ἔοικε δὲ καὶ μακρὸς μὲν πρέπειν τις ἐν ζῶσιν εἶναι ὁ Τιτυός, καὶ ὑπὸ φροντίδων οἷα τῶν γυπῶν, συνεχῶς ἀεὶ κείρεσθαι τὰ ἥπατα. κάτω κείμενος, ἤγουν ἐπὶ τὴν γῆν κεκυφὼς τὰ πολλὰ διὰ τὸ γεωργικόν. καὶ γῆς υἱός, διὰ τὸ ἄγαν αὐτὸν ἐπιμεληθῆναι, καὶ διὰ τὸ μεγαλοσώματον. ἴσως δὲ, ὅτι πως καὶ ὁ Ἀνταῖος υἱὸς ἐμυθεύθη γῆς. ἐκεῖνος μέντοι, καὶ ὡς παλαιστὴς εὐμεθόδως τὸν αὐτῷ παλαίσαντα δοκεῖν καταπίπτειν εἰς γῆν, τῇ γῇ τὸ βοηθεῖσθαι κατὰ τὴν πάλην ἐλέγετο, καὶ γῆς υἱὸς εἶναι. Πέλεθρον καὶ πλέθρον, μέτρον γῆς. οἱ δέ φασι καὶ ὅτι μέτρον ἕκτον σταδίου ἐστίν. ὥστε κατέχειν τὸν Τιτυὸν τόπον σταδίου ὅλου καὶ ἡμίσεος. Δέρτρον, οἱ μὲν τὸ ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἐπίπλουν, ὡς Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος δηλοῖ ἐν τῷ, γυλάδας δέρτροισι καλύψας. Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸ τῆς κοιλίας ἐπίπλουν, ὃν καὶ ἀρχαῖον δημὸς ἐκεῖνος καλεῖ. δυνατὸν δὲ, τὴν ὑπὸ τὴν δορὰν σάρκα τὴν περικαλύπτουσαν τὴν κοιλίαν, δέρτρον φασί. καὶ ἄλλως δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς περιγράφοντας εἰπεῖν. δέρτρον, ἡ ὑπὸ τὴν σάρκα περιβολή. ἢ ὁ ὑποκείμενος ὑμὴν τῷ ἥπατι. ἢ ὁ ἐπίπλους. ἢ ἡ δορά. ἢ τὸ στέρνον. ἄλλοι δὲ, τὸ ἰφίβαιον, δέρτρον εἶπον. ἱστορικὰ δὲ ἐν τῶν θαυμάτων φασίν. οὐ σαρκοφυοῦς ὄντος τὸ λεπτὸν δέρτρον. Ἤλκησεν, ἀντὶ τοῦ ἐβιάσατο. καὶ ὅρα ὡς ἄνω μὲν οὐχ εἵλκυσεν, νῦν ἕτερον δὲ τὸ εἵλκυσε τὸ περὶ ῥᾶον δηλοῖ, ἐπὶ βίας τινὸς γυναικός. τὸ δέ γε ἑλκηθῆναι, ὕστερόν ἐστι παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἐπὶ θαυμαστοῦ λεγόμενον. Πυθῶδε, ἀντὶ τοῦ εἰς Πυθώ. ἡ διαφορὰ, Πυθών τε λεγομένη καὶ κλινομένη Πυθῶνος, καὶ Πυθώ, ὡς ὁ σκοπός. δῆλον δὲ ὅτι τόποι Φωκίδος καὶ ἡ Πυθὼ καὶ ὁ Πανοπεύς, περὶ οὓς ἦν ἄρχων ὁ Τιτυός.

Ἔνθ' ἤτοι Μίνωα ἴδον Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν
Ἥμενον. οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα
Ἥμενοι ἑσταότες τε κατ' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Τὸν δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα,
10 Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
Κείμενον ἐν δαπέδῳ. ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα.
Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον
Δέρτρον ἔσω δύνοντες, ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί.
Λητὼ γὰρ ἕλκησε Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν
Πυθώδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
20 Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ. ἡ δὲ προσέπλαζε γενείῳ.
Στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι.
Ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων,
Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχέν. ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρῆθεν χέε καρπόν,
Ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
Συκαῖ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
Τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
Τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
30 Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.
Ἤτοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε,
Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον, ἀλλ' ὅτε μέλλοι
Ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιΐς
Αὖτις, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἱδρὼς
Ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
Τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην
Εἴδωλον. αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
40 Τέρπεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὥς,
Πάντοσ' ἀτυζομένων. ὁ δ' ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
Γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀϊστόν,
Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
Σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτὴρ
Χρύσεος ἦν τελαμών, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
Ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
Ὑσμῖναί τε μάχαι τε, φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
50 Μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
Ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἑῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.
Ἔγνω δ' αὖτ' ἔμ' ἐκεῖνος ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τάντα

Τάνταλον εὐριπίδης μὲν, ἀεὶ ἠωρημένον τινὰ δίκην φησὶν ὑπὸ λίθου ἐπτημένου ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐκθροοῦντος αὐτόν. ἕτεροι δὲ, τὸν σίπυλον ὄρος αὐτῷ ἐπικατεστράφθαι φασὶν ὑπὸ διὸς, ἐπειδὴ κύνα χρυσοῦν ἔμψυχον ἔχων αὐτὸς ὃν ἐκ κρήτης κλέψας πανδάρεως ἀπὸ τεμένους διὸς, αὐτῷ παρακατέθετο. εἶτα ὑπὸ ἑρμοῦ ἀπαιτούμενος καὶ ὀμόσας μὴ ἔχειν, ἐφωράθη αὖθις ἔχων διὰ τοῦ ἑρμοῦ. Ὅμηρος δὲ ἄλλως πλάττων, δίψαν φησὶν οὐ λίθον ἀεὶ πεινῶν αὐτόν. καὶ ἄλλως μὲν ἔχειν τὰ εἰς χρείαν, μὴ ἔχειν δὲ ἀπολαύειν αὐτῶν. ὅτι ἱστορεῖ καὶ ὅτι λέγεται τὰ εἰρημένα πάσχειν ὁ τάνταλος, ἐπειδὴ συνὼν θεοῖς, τῶν ἀπορρήτων μετέδωκε τοῖς ὁμήλιξι. καὶ οὐ μόνον μυστηρίων τῶν ἐν λόγοις. ἀλλὰ καὶ ἀμβροσίας καὶ νέκταρος. τοιοῦτα δ᾽ ἂν, λέγοιτο πάσχειν ὁ ἅπας ὁ φαντασιοκόπος ἂν καὶ ἐλπίσι κεναῖς ἐφ᾽ οἷς οὐ χρὴ βοσκόμενος, ὁ μοχθῶν μὲν ἐπὶ χρυσαῖς ἐλπίσι καὶ καραδοκίᾳ κέρδους ποδὸς καὶ μᾶλλον ἀγροτικώτερον. εἶτα ἐκπίπτων αὐτῶν ὅτι πρὸς οἷς ἐλπίζομένοις γίνεται καὶ πρὸ χειρῶν ἔχει τὸ ἀγαθόν. τὴν δέ γε πεπλασμένην ἐωρεῖσθαι αὐτὸν οὐρανοῦ μέσον καὶ γῆς, οἱ μὲν αἰτίαν τῆς κολάσεως εἶπον καὶ αὐτοὶ, τὴν προειρημένην ἀθεότητα. καὶ μάλιστα, τὴν ἀκόλαστον γλῶσσαν, διὸ καὶ μέσος κρέμαται, τῶν τε ἄνω ἀποστὰς τῶν θεῶν ἠδίκησε, καὶ μὴ δὲ τοῖς κάτω ζῶσιν ὢν φίλος ἔδοξεν, ὡς ἂν ἐπίσης καὶ ἀμφοτέρων στερούμενος. ἄλλοι δὲ φιλόσοφον γεγονότα τὸν τάνταλον δοξάζειν εἶπον μύδρον εἶναι τὸν ἥλιον καὶ μὴ σῶμά τι θεῖον καὶ γέμον ἀρρήτων δυνάμεων. ὅθεν ἀλλ᾽ ὡς χόλῳ τιμωρεῖσθαι λίθου δίκην τὴν καταφορᾶς, ἐπτημένου χρυσοῦ ὡς εἶπεν ἡλιώδους ἀλύσεως. ἥλιος γὰρ ἡ τοῦ χρυσοῦ ὕλη αἰνίσσεται. ἵνα περὶ ὃ ἐσφάλετο, ἐκεῖθεν εἴη καὶ τὸ περὶ αὐτὸν δηλαδὴ ὁ διὰ ἡλιώδους ὕλης καὶ διὰ λίθου. ὃς δὴ ὁμοιωθεὶς τῷ μύδρῳ ἐστίν. οἱ δὲ τοῖς τῶν ἀθηναίων κεῖται, ὅτι φιλάργυρος καὶ ὁ ἀρχαῖος γέγονε τάνταλος. συνδειπνῶν ποτε θεοῖς, ἐξουσίας ἔτυχε παρὰ τοῦ διὸς αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. ὁ δὲ ἀπλήστως ὢν ἀπολαυστικὸς, πρὸς τοῖς ἄλλοις μνείαν ἐποιεῖτο καὶ τοῦ ζῆν κατὰ θεούς. ἐφ᾽ οἷς ἀγανακτήσας ὁ ζεὺς, τὴν μὲν εὐχὴν ἐπετέλεσε διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως δὲ μηδὲν ἀπολαύῃ τῶν παρακειμένων ἀλλὰ διατελῇ ταραττόμενος, ὑπὲρ κεφαλῆς ἐξήρτησεν αὐτῷ πέτρον, δι᾽ ὃν οὐ δύναται τυχεῖν οὐδενός. ἐκ τοῦ ῥηθέντος ἀφ᾽ οὗ ταντάλου, καὶ ταντελίζεσθαι παρὰ τοῖς γραφεῦσι, τὸ σαλεύεσθαι καὶ σείεσθαι. ὅθεν τὸ, ταλάντους ἐκ ταντάλου παρὰ σαπφοῖ, σκάπτειν βέλει τοί ἐστιν ὡς ἐκ πλούτου κατασεσοφισμένον εἰς τὴν διὰ ῥυφλιῶν. καὶ παροιμία δέ φασιν ἴσως ἐκεῖθεν τὸ, ταντάλου τάλαντα. ἐπὶ πλουσίου ἀπολλύντος, ὡς δηλοῖ φασι φιλήμων, εἰπὼν. κροῖσον λαλοῦσι καὶ μίδαν καὶ ταντάλου. ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὀνόματος φασὶν ὁμοιότητος, ὡς ἀγαθίδης ἀγαθίδων. οὐ ἀγαθίδης ἀγαθῶν κατὰ παρήχησιν παρὰ τοῦ ταντάλου καὶ τοῦ ταλάντου. ὁ δὲ τὸν τάνταλον ὑποπτεύσας πρὸς τῇ ἄλλῃ ῥυφῇ καὶ ὀπώραις χαίρειν, ἀστείως ἔγραψεν ὅτι τάνταλος, οὐδὲ θανὼν ἀπαλλάττεται τῆς τούτων ἐπιθυμίας. ὅτι δὲ ὁ φιλικώτατος ἀνθρώπων ἦν τάνταλος, ὁ φιλόστρατος ἱστορεῖ. διὸ καὶ παροιμιωδῶς φασιν εἴρηται τὸ, ἡ ταντάλου φιλοποσία πινέσθω. ἦν δὲ αὕτη, παρ᾽ ἰνδοῖς πόσις ἐν ποτηρίοις μεγάλοις. ἐξ ὧν ἐκεῖνοι καθεύδειν μέλλοντες ἔπινον, κύπτοντες ἐπὶ τὰς φιάλας ὡς λέγεται. φασὶ δὲ, καὶ ὑπὲρ φιλότητος τὸν πῶμα αὐτὸν ὑμνεῖσθαι τοῖς ἰνδοῖς. καὶ κοινότητι αὐτοῦ οἰνοχόον τάνταλον. εἰ δὲ ὁ ἀφύγιον ὄρος ὁ σίπυλος ἢ τὸν σίπυλον ἐπέπεσεν αὐτῷ κατὰ διὸς μῆνιν, ἔχει πάντως ἐντεῦθεν συγκρότησιν ἑρμηνείας τὸ ταντάλωσε, καίριον παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τῷ, ἀντίτυπα δ᾽ ἐπὶ γᾷ πέσε ταντάλωσε. ἤγουν τὸ τοῦ ταντάλου παθών. τὸ δὲ ἦν φασι, καταπεσεῖν μάλιστα μὲν ἐν τῷ ἄνωθεν κάτω πεσεῖν κατὰ γῆς αἰπτύξαι, ἤ τινι πλάσει, τῷ ἀπολυθῆναι καὶ ἐπικρυφῆναι ἐπὶ καταγραφέντος αὐτῷ τοῦ σιπύλου. ὅτι δὲ φαντασία ἦν ὁ τὰ ἐπὶ σισύφῳ ῥηθησόμενα πλάσματα, δηλοῖ ὁ ἀλκμὰν οἷ τῷ, ὁρέοντι μὲν οὐδὲν δοκέοντι δέ. Προσέπλαζον, ἐκ τοῦ προσπελάζειν συγκέκοπται. ὁμώνυμον δὲ ὂν ἐντεῦθεν, τὸ πλάζειν. τὸ μὲν, ἀντὶ τοῦ πελάζειν. τὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ πλανᾶν. Στεῦτο, ἀντὶ τοῦ ἵστατο. χρησαμένου φασὶ τοῦ διασκευαστοῦ τῇ λέξει, παρὰ τὴν συνήθειαν τοῦ ποιητοῦ. ἐν ἰλιάδι δὲ, στεῦταί τι ἔπος ἐρέειν ἕκτωρ, ἀντὶ τοῦ ὑπισχνεῖται. διαβεβαιοῦται. ἢ φαίνεται. ἔστι δὲ ὅμως, καὶ τοῦτο ὑπερβατὸν ἐκ τοῦ ποιητοῦ. παρ᾽ ὃ ἐν ἰλιάδι κεῖται τὸ στεῦται ἀντὶ τοῦ σταθμώμενοι. ὅθεν ὡς εἰκὸς στεῦτο καὶ πλεονασμῷ στεύτο, καὶ συγκοπῇ στεῦτο.

Διψάων, ἐνταῦθα μὲν κυριολεκτεῖται. παρ᾽ ἄλλοις δὲ καὶ κύων καὶ τὰ κατ᾽ αὐτὸ, ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν μεταφορικῶς δηλοῦσιν. ὡς τὸ, ἰσχὺν καλλίνῳ χεῖρα διψῶσαν φόνου. καὶ τὸ, διψῶ ὑμῖν χαρίσασθαι. Ἀναβροχὲν, ἀντὶ τοῦ ἐρροφήθη, κατὰ ὀνοματοποιίαν μίμησιν ἔχον. τινὲς δὲ καὶ διὰ τοῦ υ γράφουσιν ἀνέβρυχεν. Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ γαῖα φαίνεσκε. τουτέστιν οὐχ ἁπλῶς γῆ ἐφαίνετο ἀλλὰ ἡ ξηρά. Ἀζήνασκε, πρότερον μὲν ἄζω. παράγωγον δὲ ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ ἀζαίνω. ἀφ᾽ οὗ κατὰ δευτέραν παραγωγὴν τὸ ἀζηνάσκω. λέξις, μόνοις ποιηταῖς χρήσιμος. Καταχρῆθεν ἀντὶ τοῦ καταχέρθεν ἤτοι κατὰ κεφαλῆς. Χέε καρπὸν, ὁ καὶ φίλας ὀπώρας δηλοῖ, ὄμβρον δίκην γινομένης ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ ταντάλου. Ἰθύσει, δηλοῖ μὲν τὸ ὁρμήσει παραχθὲν ἐκ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ. Ἰστέον ὡς πολλὴ διαφορὰ κήπων ἀδώνιδος καὶ δένδρων ταντάλου. διὸ ἐκεῖνα μὲν παροιμιακῶς ἐπὶ τῶν ἀκερδῶν τίθεται. ἐκεῖνο δὲ, ἐπὶ τῶν ἀκάρπων καὶ ὠκυμόρων. κῆποι γὰρ ἀδώνιδος, φυτάρια ταχὺ ἀναβάλλοντα ἐν χύτραις ἢ ἀρρίχου. καὶ ὅλως, κοφίνου τινός. καὶ αὐτίκα ῥιπτούμενα κατὰ θαλάσσης καὶ ἀφανιζόμενα καθ᾽ ὁμοιότητά τινα τοῦ κατὰ τὸν ὠκύμορον ἄδωνιν θανάτου. ὃς αἰθέριος νεοτήσιον, ταχὺ ἀπηνθήσε. καταβληθεὶς ὑπὸ ἀγρίου κατὰ τὴν θήραν.

Σίσυφος, θανὼν κατὰ μῦθον καὶ δόλῳ αὖθις ἀναβιοὺς, ὅτι ἤθελε κάτω ἐλθὼν καθὰ συνέθετο, εἰ μὴ βαθὺ γῆρας

ρα λαβὼν αὐτὸν κατήγαγεν. ὅθεν κόλασιν εὗρεν ἐν ᾅδου. ὁ Σίσυφος δὲ ἴσως καματηρὸς καὶ ἐπίμοχθος ἀνὴρ ἐστὶν φαινόμενος ἐγχειρεῖν μὲν ἀεὶ μεγάλαις πράξεσι καὶ ὡς δι' εἰπεῖν ἀναγωγαῖς, μὴ ἀνύειν δὲ τὰ ἐγχειρούμενα διὰ τὸ δυσκατέργαστον. ὁ θέλων μὲν εἶναι μεγαλουργός, μὴ ἔχων δὲ τοῦ ποιεῖν τέλους τυχεῖν, ἀλλὰ πονεῖν ἄπρακτα. ὁ δὲ θάνατος αὐτοῦ καὶ ἡ αὖθις ἀναβίωσις, κρύψιν τινὰ δηλοῖ τοῦ ἀνδρὸς δολερὰν καὶ ἀνδρὶ κλέπτῃ πρέπουσαν. καθὰ καὶ Ζάμολξις κατάγαιον φασὶν οἴκημα πεποιηκὼς ὡς ὁ Πυθαγόρας. ὁ ἀφανισθεὶς ἐκ Θρᾳκῶν ἀφνίδιος, τετάρτῳ ἔτει ἐφάνη, καὶ οἱ Θρᾷκες αὐτῷ πάντα τὰ κατ' αὐτὸν ἐπίστευσαν. εἰκὸς δὲ ὁ νόσῳ θανασίμῳ κάτοχον γεγονότα τὸν Σίσυφον, εἶτα δὴ ἀνασφήλαντα, φήμην πέμψαι ὡς ἐξ ᾅδου ἐπιφύγοι. δῆλον δὲ καὶ ὅτι δωρικὸν ἅμα καὶ αἰολικὸν ὄνομα τὸ Σίσυφος. σιοὺς μὲν γὰρ οἱ Δωριεῖς φασὶ τοὺς θεούς. ὡς καὶ ὁ κωμικὸς δηλοῖ ἐν τῷ, ναὶ τὼ σιώ. ἀντὶ τοῦ νὴ τοὺς θεοὺς ἢ τὰς θεάς. σύφος δὲ ὁ σοφὸς κατὰ αἰολεῦσιν. ὅθεν Σίσυφος, ὁ θεόσοφος. κατὰ δὲ Κορινθίους δωρίζουσιν, ἔρχεται ὁ Σίσυφος, ὡς δὲ οἱ Δωριεῖς ἔχαιρον καὶ αἰολίζοντες, δηλοῖ Πίνδαρος ἀναμὶξ οὕτω ποιῶν, ἤτοι καὶ δωρικῶς γράφων ὁ αἰολικῶς. τοῦ δὲ ἑρμηνεύειν σιοῦ, παράγεται καὶ ὁ θίασος, καθὰ δηλοῖ ὁ δειπνοσοφιστής. λέγων, ὅτι ἔρανοι εἰσὶ κατὰ τοὺς παλαιούς, οἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων εἰσαγωγαί, ἀπὸ τοῦ συνέρχεσθαί φησι καὶ συμφέρειν ἕκαστον. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ θίασοι. καὶ οἱ συνιόντες ἐπὶ τὰ τοιαῦτα, ἐρανισταὶ καὶ συνθιασῶται. ἐκαλεῖτο δέ φησι θίασος καὶ ὁ τοῦ Διονύσου παρεπόμενος ὄχλος, ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ὃν σιὸν ἐκάλουν οἱ Λάκωνες. ἐκ τοῦ σίασος, καὶ τροπῇ θίασος. Λᾶαν βαστάζειν καὶ τὸ ὠθεῖν, ἐοίκασιν ἀντικειμένως ἔχειν. βαστάζεται μὲν γάρ, τὸ φερόμενον. ὠθεῖται δέ, τὸ ἀπὸ τοῦ κάτω ἐπὶ τὰ ἄνω βιαζόμενον. πῶς οὖν τὸν αὐτὸν λίθον ὁ βαστάζει καὶ ὠθεῖ ὁ Τάνταλος; ἔστι δὲ εἰπεῖν ὡς ἴσως εἰς μὲν τὸν λόφον, ὠθεῖ. ὅτι δὲ κατακυλισθεὶς ὁ λίθος ἀπεστράφη πέδονδε, τότε βαστάζων αὐτὸν ἕως τῶν πρόσω τοῦ λόφου, εἶτα πάλιν ὠθεῖ ἄνω. τὸ δὲ λᾶαν ἄνω ὤθεσκε περὶ λόφον, ἐποιήθη χάριν τῆς συνθήκης. ἐμφαίνεται δὲ τὴν δυσχέρειαν τοῦ τῆς ὠθήσεως ἔργου, τῇ τῶν φωνηέντων ἐπαλληλίᾳ. δι' ὧν ὀγκούντων τὸ στόμα, οὐκ ἔασται τρέχειν ὁ λόγος. ἀλλ' ὀκνηρὰ βαίνει συνεξομοιούμενος τῷ ἔργῳ, διὰ τοῦ ἄνω ὠθεῖν. ἀμέλει τό. ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής, ἀχάσμητον ὂν ὁ δὴ τοῦτο δι' εὐτροχαστικὸν τῇ φράσει, τὸ εὔκολον δηλοῖ τῆς τοῦ λίθου καταφορᾶς. Λᾶας οὐ μόνον λίθος, ἀλλὰ ὁ ὕλιθος ἐπίπεδον κατὰ τοὺς παλαιούς. οὗ μέμνηται καὶ Λυκόφρων κατὰ Κράτητα ἐν τῷ, ὁ λαῦ πρόσεσε. Λόφος, οὐ μόνον γῆς ὕψος, ἀλλὰ καὶ μέρος περὶ τράχηλον ζωικοῦ. ἐξ οὗ καὶ καταλοφάδεια ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ τραχήλου. ὅθεν καὶ λοφιὰν φασὶ κυρίως τὴν ἀπ' ἰνίου ἄχρι τοῦ ἐπὶ τῷ τραχήλῳ. Ἄκρον ὑπερβαλεῖν, τὸ ὑπὲρ ἄκρον λόφον ῥίψαι τὸν λίθον, τουτέστιν ἐπὶ τὸ ἐκεῖθεν μέρος τοῦ λόφου. καὶ ἔστιν ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν ἀκοντιζόντων ὁ τῶν τοξοτῶν. οἳ κατ' ἐπίτασιν βολῆς, ὑπερβάλλουσι τὸν σκοπόν. Κραταιΐς, ἐπίρρημά ἐστιν ἀντὶ τοῦ κραταιῶς. γράφεται δὲ ὁ ἐν δυσὶ λέξεσι, κρατὰ ἴς, ἤγουν ἡ κραταιὰ ἰσχὺς τοῦ λίθου. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ὁ τὴν ὀδύσσειαν παραφράσας καλὸς ῥήτωρ, οὐ, κραταιΐς, οὐ φιλεῖ. ἐθέλει δὲ ἢ κραταιὶς γράφειν, ἢ γοῦν ἀλλὰ κραταιὸς ὥς τινα τῶν ἀντιγράφων φέρει. γράφει δὲ οὕτως. ὁ Σίσυφος ἐώθει πρὸς τὸν ὄχθον, πέτρον μέγαν καὶ ἐμβριθῆ. χαλεπωτάτην δὴ καὶ οὗτος αὖ συμφορὰν διαντλῶν. κυλινδεῖν δὲ ἦν ἀνάγκη αὐτῷ πρός τινα ὄρθιον καὶ ὑψηλὸν λόφου ἄκρον, τὸν λίθον. ὁ ἐπειδὴ τοῦτο, τοῖς ποσὶ ὁ ταῖς χερσὶ γλίσχρως καὶ χαλεπῶς ἀντιλαμβανόμενος ὡς δὴ ὑπερκυλίσων τὸ ἄκρας εἰς τὸ ἐπίπεδα, ὁπότε δὲ ἐγγυτάτω γίνοιτο τῇ ἐλπίδι κατεργάσασθαι τοῦτο, δαίμων τις ἰσχυρὸς ὀνόματι Κραταιΐς, ὑποφέρεσθαι ἐποίει κάτω τὴν πέτραν ἀποστρέψασα. Σημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὅτι διάφοροι Ἡρακλεῖς, ὧν εἷς καὶ ὁ Διὸς καὶ Ἀστερίας. ὅν φασι τρεφόμενον εἰς Λιβύην, ἀναιρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολάου δ' αὐτῷ προσενεγκόντος ὄρτυγα, ὀσφρανθεὶς ἀναβιῶναι. ἔχαιρε γάρ φασι καὶ τούτῳ τῷ ζώῳ τέως. ὁ ὅτι ἐνταῦθα μόνον κατὰ τὸν ποιητὴν, θεὸς Ἡρακλῆς πέπλασται. Ἀτυζομένων ἤτοι ταρασσομένων.

Ἥβη ἀλληγορικῶς Διὸς ὁ Ἥρας λέγεται, διὰ τὸ ἀκμαῖον καὶ ἀεὶ ἀκμάζον τῶν στοιχείων εἰς ἅπερ ἀλληγορεῖται Ἥρα ὁ Ζεύς. ἀπὸ Ἥβας δὲ οὐ ταύτης τῆς μυθικῆς, ἀλλὰ τῆς καθ' ἡλικίαν, ἀλλὰ τῆς κατὰ μέρος σωματικὸν ὅθεν ὁ τὸ ἐφηβαῖον ἔτι δὲ καὶ τὸ ὑβυλλίζειν παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐπειδὴ τις τῶν παλαιῶν ἐξ ἀφορμῆς τῆς κατὰ τὸν μῦθον ἥβας, οὕτως. ἐκαυχήσατό τις θηλείαν τράχηλον γυναικὸς καὶ τιτθοὺς καὶ ὀμφαλόν. ὁ αὐτὸς μέν, οὕτως ἔφη. ὁ δὲ ἀκούσας, εἶπεν ὡς πυρὰν τὸ τ' ἤδη, καὶ τὸν ὁ Ἡρακλῆς, ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ ἐπὶ τὴν ἥβην μετέβαινε. Γυμνὸν τόξον λέγει, τὸ ἔξω γωρυτοῦ. Ἀορτὴρ ὁ τελαμών, ταυτά εἰσι κατὰ πολυωνυμίαν. γίνεται δὲ ὁ ἀορτήρ, παρὰ τὸ ἀείρω τὸ κρεμῶ καὶ μετεωρίζω. καὶ δηλοῖ τὸν κρεμαστῆρα τοῦ ξίφους. Σύες ἀγρότεροι, πρὸς διαστολὴν τῶν οἰκοτραφῶν σιάλων. Χαροποὶ λέοντες, οἱ φοβεροὺς ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμούς. χρώματος δὲ ὀφθαλμῶν δηλωτικὸν καὶ τὸ χαροπόν, λεγόμενον καὶ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης χαροπότητος, καὶ Χάρων ὁ λέων ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ. ἐκεῖνο δέ, ἴσως ὁ κατ' ἀντίφρασιν. μᾶλλον γὰρ φοβερὸς ὁ λέων ὁ οὐ χαρὰν ποιῶν. ἔστι δὲ καὶ κατὰ τὸ θανατοποιόν. ἐπεὶ καὶ ὁ Χάρων ἐν ᾅδου διαγινώσκει. Ἐγκάτθετο τέχνῃ, δηλοῖ μὲν κατὰ περίφρασιν τὸ ἐτεχνήσατο. πάνυ δὲ καλῶς ἐνταῦθα ἔχει τὸ ἐγκατέθετο, διὰ τὸ μὴ ῥᾷον καὶ ἀπόνως κατασκευάσασθαι τὸν ἀορτῆρα, ἀλλὰ κεμηλιωθῆναι διὰ εἰς χρονίαν κατασκευήν. Ἰστέον ὅτι καὶ Ἡρακλῆς εἰς φιλόσοφον ἄνδρα ἐκλαμβάνεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, διὸ καὶ οὐκ ἀπίθανον Ὀδυσσέα τε καὶ Ἡρακλέα φιλοσοφίας τροφίμους ἄνδρας, τὰ αὐτὰ ποιεῖν ἐνεργήματα.

Ηγαλλ

Ἡγηλάζειν κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ διώκειν. ἄγειν. φυγαδεύειν. περθεῖν. ἵνα ᾖ τό, κακὸν μόρον ἡγηλάζεις, ἀντὶ τοῦ κακὴν τύχην ἄγεις. καὶ τὸ πάγχυ κακὸν ἡγηλάζει, ἀντὶ τοῦ ὁδηγεῖ. ἄγει. πρωτότυπον δὲ αὐτοῦ, τὸ ἄγειν καὶ τὸ ἐλᾶν. ὅθεν ἀγηλατεῖν. χρήσιμον δὲ εἰς ζήτησιν καὶ τὸ ἀγηλατεῖν παρὰ σοφοκλεῖ. Ὀχέεσκον, ἀντὶ τοῦ ὦχουν ἤτοι ἔφερον. ἐβάσταζον. καὶ ἔστι τό, κακὸν μόρον ἡγηλάζειν ἤγουν ἄγειν καὶ κακὸν μόρον ὀχεῖν ἀντὶ τοῦ φέρειν, ταυτόσημα. Ἀνένεικα, ἀντὶ τοῦ ἀνήνεγκα. λέγεται δὲ τὸ ἀνὰ, καὶ ἀνενείκασθαι, ὅτι

Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
Ἆ δεῖλ᾽ ἦ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις,
Ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ᾽ αὐγὰς ἠελίοιο;
Ζηνὸς μὲν πάϊς ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀϊζὺν
Εἶχον ἀπειρεσίην. μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
Δεδμήμην, ὁ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ᾽ ἀέθλους.
Καί ποτέ μ᾽ ἐνθάδ᾽ ἔπεμψε κύν᾽ ἄξοντ᾽. οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἄλλον
Φράζετο τῶδέ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ ἀΐδαο,
Ἑρμείας δέ μ᾽ ἔπεμψεν ἰδὲ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον ἄϊδος εἴσω.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον εἴ τις ἔτ᾽ ἔλθοι
Ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
Καί νύ κ᾽ ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας οὓς ἔθελόν περ,
Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα.
Ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε᾽ ἀγείρετο μυρία νεκρῶν
Ἠχῇ θεσπεσίῃ. ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει,
Μή μοι γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
Ἐξ ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ περσεφόνεια.
Αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἐπὶ νῆα κιὼν ἐκέλευον ἑταίρους
Αὐτούς τ᾽ ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ᾽ αἶψ᾽ εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τὴν δὲ κατ᾽ ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο.
Πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

τι ἐκ δηλοῖ τὸ ἀνελθεῖν. ὡς τό, ἀνενείκατο εἰς τὸ κορύνιον τι κρὰ ἡροδότῳ. ἴσως δὲ, καὶ τό τι ἀναχωρισμόν τινα δηλοῖ ὡς ἡ τὸ, ἐς σπάρτην ἀνενείκατο καὶ αὐτοὶ ἀνέβησαν. τοιοῦτον δέ τι καὶ τό, ἀνενείκας τὸ φώνησέν τι. ἤγουν ἀνασπάσας πνεῦμα, ἐμφθέγξατο. Χλωρὸν δέος, τὸ χλωροποιὸν ἤτοι ὠχροποιόν. ὡς καὶ αἶνος ἐρυθρὸς κατὰ τοὺς παλαιούς, οὐ μόνον ὁ μέλας, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐρυθροποιὸς τοῖς πίνουσιν. Μή μοι γοργείην κεφαλήν. λέγει δὲ γοργείαν κεφαλὴν, δαιμόνιόν τι φοβερόν. ὅ λέγεται γοργόνα. κατὰ τό, τοῦ κάρα, φίλη κεφαλή. φασὶ δέ οἱ παλαιοί, γελοῖον εἶναι τὸν φόβον. ὡς εἴπερ μὴ εἴδωλον καὶ ἡ γοργὼν ἐν ἅδου ἦν, ἀλλ᾽ αὐτὴ ἐκείνη. γοργείην κεφαλὴν οἱ παλαιοί, τὴν τῆς γοργόνος εἰκόνα φασί. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἐκ πᾶς ἄγριος ἀνὴρ καὶ φοβερός, λέγοιτο ἂν γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου. καὶ ὅτι, ἀλέξανδρος ὁ μύνδιος ἱστορεῖ ὡς ἐν τοῖς τῶν ἀθηναίων φέρεται, ὅτι τὴν γοργόνα τὸ ζῶον, καλοῦσιν οἱ ἐν λιβύῃ νομάδες ὅπου καὶ γίνεται, κατώβλεπα ἢ κατώβλεπον. ἔστι δὲ προβάτῳ ἀγρίῳ ὅμοιον. κατὰ δέ τινας, μόσχῳ. τῇ δ᾽ ἀναπνοῇ, πάντα τὰ ἐντυχόντα διαφθείρει. καὶ ἐμβλέψας δὲ κτείνει, οὐ πνεύματι ἀλλὰ τῇ γινομένῃ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων φορᾷ. τούτῳ δ᾽ ἂν εἰκάζοιτο ζῴῳ, πᾶς ὁ κατὰ πρόσχημα μὲν ἀρετῆς κάτω νεύων εἰς γῆν, ἄλλως δὲ πῦρ ὅ φασιν ὢν εἰς φθοράν. ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τῆς ἐνταῦθα γοργείας κεφαλῆς καὶ ἐκ τοῦ ἐπιῤῥεῖν ἔθνεα νεκρῶν, λαβὼν ὁ πλάτων ἔφη τό, ἐπιῤῥεῖ μοι ὄχλος τοιούτων γοργόνων καὶ πηγάσων καὶ ἑξῆς. παράγωγον δὲ ἡ γοργεία κεφαλὴ, ἢ τῆς γοργοῦς ἢ ἀλλὰ τῆς γοργόνος. ἵνα ᾖ γοργονείη καὶ ἐν συγκοπῇ γοργείη. γοργόνος δὲ πρᾶγμα γὰρ κτητικῷ τύπῳ, καὶ τὸ γοργόνειον. εἴδωλόν τι αὐτὸ γοργόνος ἀνακείμενον ἀθηνᾷ πολιάδι. ὁ χρῆσις ἐν τῷ, τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἀφελόμενος. πέμπει δὲ περσεφόνη πρὸς ἐκφόβησιν, γοργείαν κεφαλὴν, καθὰ καὶ ἐμπουσαν ἡ ἑκάτη. ἔμπουσα γάρ φασι, φάσμα δαιμονιῶδες ὑπὸ ἑκάτης πεμπόμενον. ὅ τινὲς μὲν, ὀνόκωλον λέγουσιν. οἱ δὲ, ὀνόσκελον. Ἀποβρίξαι, τουτέστι κοιμηθῆναι. Εἰρεσίη, τὰ παλαιὰ τῶν ἀντιγράφων ἐν δοτικῇ πτώσει ἔχουσιν. ἵνα λέγῃ ὡς πρῶτα μὲν, τὸ κῦμα ἔφερε τὴν νῆα ἐν εἰρεσίᾳ, ἔπειτα δὲ οὖρος καλός.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Διηγεῖται τὴν ἐξ ᾅδου γενομένην αὐτοῦ ἐπάνοδον πρὸς κίρκην. καὶ ὡς τὰς σειρῆνας παρέπλευσε καὶ τὰς πλαγκτὰς πέτρας, σκύλλαν τε καὶ χάρυβδιν, καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ νεὼς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν, ἀπολέσαντων τινὰς τῶν ἡλίου βοῶν, καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλου πρὸς καλυψὼ διεσώθη.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Μ. ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ἐπιγραφὴ τοῦ γράμματος τούτου, αὕτη. τὰ περὶ σειρῆνας καὶ σκύλλαν καὶ χάρυβδιν καὶ βόας ἡλίου. Ὅθι ἠοῦς ἠριγενείης οἰκία καὶ χοροί εἰσι καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο. ταύτην δέ φασι λέγει ὁ ποιητὴς, οὐχ ὡς ἀνατελλούσης τῆς ἡμέρας ἐν τῇ αἰαίῃ, ἑσπερία γὰρ αὕτη, ἀλλ' ἤ φασιν ἁπλούστερον λέγει ὡς ἐπείπερ ἐξ ᾅδου ἐγενόμεθα ὅπου ἡμέρα καὶ ἥλιος· διὸ καὶ ὑφ' ἥλιον ἡ τοιαύτη λέγεται, ἢ καὶ ὡς πρὸς σύγκρισιν τὴν κιμμερίων καὶ ἁπλῶς τὴν ἐν ᾅδου, ἑσπεριωτάτων ὄντων. ἔτι δὲ τὴν τοιαύτην νῆσον καὶ ὡς πρώτην φῶς φασι προέχειν, ἀνατολὴν ἡλίου ἔφη. ἐπείπερ ὑψηλοῦ φασιν ὄντος τοῦ κιρκαίου, ἥλιος ἐκ νυκτὸς ἐπιλάμπει τὸ τῆς κίρκης ξόανον. τινὲς δὲ εἴπασι οὕτω φράσαι τὸν ποιητὴν, ὡς τῆς εἰσόδου τοῦ ὀδυσσέως πρὸς τοῖς ἀνατολικοῖς μέρεσι τῆς νήσου ὁρμισαμένης ἐν τῷ ἐκ τοῦ ᾅδου ἐπανελθεῖν. ἄλλοι δὲ οὐ περὶ τῆς νήσου ἀλλὰ τοῦ ὠκεανοῦ ἁπλῶς τοῦτο ἐνόησαν. ἀνατέλλων γὰρ πάντοθεν ἥλιος εἰ καὶ μὴ ἐντεῦθεν ὅμως ἐξ ὠκεανοῦ, ἡμέραν ποιεῖ. εἰσὶ δὲ χοροὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καὶ οἱ ἁπλῶς τόποι καὶ χῶραι. ὡς καὶ εὐρύχορόν φασι λέγει ἀλλαχοῦ γῆν, τὴν εὔχωρον καὶ μεγάλην. Φιτρὸς παρὰ τὸ φύω, οὗ καὶ ὁ φίτυς ἐπὶ πατρὸς, καὶ φίτυμα γέννημα. Διέπο-

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον ὠκεανοῖο
Νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
Νῆσόν τ' αἰαίην, ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης
Οἰκία καὶ χοροί εἰσι καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο,
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες, ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν εἰς δώματα κίρκης,
Οἰσέμεναι νεκρὸν ἐλπήνορα τεθνηῶτα.
Φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτὴ
Θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.

μὲν, διέπομεν, τὸ ἐνεργεῖν λέγει. ὅθεν καὶ διέπων ὁ οἰκονόμος παρ' Αἰσχύλῳ. Ἐντυναμένη, εὐτρεπισαμένη ἑαυτὴν καὶ ἀντὶ τοῦ, ἄλλως ἑαυτὴν ἐπαγωγότερον ἐστολίσασα, ὅπως ἀρέσοι τῷ ὀδυσσεῖ, καθὰ καὶ μετ' ὀλίγα αἱ σειρῆνες λιγυρὴν ἐντύνουσιν ἀοιδήν. ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἀντὶ τοῦ, ἑτοιμάσασα δεῖπνα ἐν τῷ λαθεῖν ἐκεῖ βαδίζειν. Σχέτλιοι, οὐ τοὺς ὀλεθρίους εἶπεν, ἀλλὰ τοὺς ἐπιπόνους καὶ πολλὰ ἀνασχομένους καὶ τλάντας. Δισθανέες, ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδωρος. λέγων ὅτι τὸ δὶς καὶ τρίς, ἀποβάλλει τὸ σ ἐν ταῖς συνθέσεσι. διὸ δίπους. τρίπους. ὤφειλεν οὖν καὶ διθανέες. νοητέον δὲ τὸν Ἀπολλοδώρου λόγον, χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν. δισχιλίους γὰρ μετὰ τοῦ σ καὶ τρισχιλίους φαμέν. καὶ οὕτω μὲν αὐτός. ἕτεροι δὲ, τοσοῦτον ἀποδέουσι προσέχειν αὐτῷ, ὥστε καὶ τὸ, δὶς παῖδες οἱ γέροντες, δισπαῖδες γράφουσι συνθέτως ἐν ἑνὶ μέρει λόγου. ἄλλως τοῦτο [illegible], παρὰ τὸ, δίπαις δίπαιδος, ὁ δύο κεκτημένος δηλαδὴ παῖδας. δοκεῖ δὲ πρὸς μίμησιν τῆς συνθέσεως τοῦ ὁμηρικοῦ δισθανέες, εἰρῆσθαι δυσθανὴς παρὰ τοῖς ὕστερον, ὁ βιαιοθάνατος. Πεπείρανται, ἀντὶ τοῦ, τετελείωται. ἀπὸ τοῦ περαίνω. Πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς. τουτέστιν ἐκ [illegible]. ὡς ἐκ τοῦ [illegible] λευκῆς δὲ τοῦτο φησί. καθὰ καὶ τὸ, λευκαίνοντες ὕδωρ ἐλάταις. καὶ γὰρ καὶ τύπτεται καὶ λευκαίνεται ἡ θάλασσα κώπαις ὑπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ὡς δῆλον μάλιστα ἐν νυκτί.

Τὰς σειρῆνας ἡ ἀλληγορία εἰς τὰς ἐν μέλεσιν ἡδονὰς μεταλαμβάνειν οἶδεν. Ὀστεόφιν, ὁ μὲν γραμματικὸς Ἀριστοφάνης νοεῖ ἐπιστοιβάσθαι σωρηδὸν, ὡς τῶν ἀκροᾶσθαι παρατυχόντων, τηκομένων τῇ ἐκ τῆς ἀοιδῆς ἡδονῇ, καὶ οὕτω θνησκόντων. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ὡς ἐκλειπόντων διὰ τὴν τῆς ἀναγκαίου σπάνιν ἐκεῖ πάσχουσι προσεστηκότες ἐπὶ μακρὸν τῇ ᾠδῇ. Ὀρθὸν χεῖράς τε πόδας τε δεδεμένος ἐν ἱστοπέδῃ ὁ ὀδυσσεὺς μυθεύεται ὀρθὸς μὲν, διότι οὐ κατακλιθεὶς ὑπέκυψε πρὸς

Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
Ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
Ἦλθ' ἐντυναμένη, ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
Σῖτον καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
Ἡ δ' ἐν μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων.
Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
Ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
Αὖθι πανημέριοι, ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Πλεύσεσθ'. αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἠδὲ ἕκαστα   10
Σημανέω, ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ
Ἢ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
Ὣς ἔφαθ'. ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
Ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,
Εἷσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα.
Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.   20
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη.
Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκουσον
Ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
Ὅς τις ἀϊδρείῃ πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔ τι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
Οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται, οὐδὲ γάνυνται.
Ἀλλά τε σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ
Ἥμεναι ἐν λειμῶνι. πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς   30
Ἀνδρῶν πυθομένων. περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
Ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν. ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων
Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούσῃ
Τῶν ἄλλων. ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
Δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χεῖράς τε πόδας τε
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
Ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούσῃς σειρήνοιιν.
Αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους, λῦσαί τε κελεύῃς,
Οἱ δέ σ' ἐν πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάς γε παρὲξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι,   40
Ἔνθά τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω
Ὁπποτέρη δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Θυμῷ βουλεύειν. ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, ποτὶ δ' αὐτὰς
Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης.
Πλαγκτὰς δή τοι τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
Τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
Ἀλλά τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη,
Ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.   50
Τῇ δ' οὔπω τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
Ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
Κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι, πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.

Οἴη δὴ κείνῃ γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς
Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' αἰήταο πλέουσα.
Καὶ νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
Ἀλλ' ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν ἰήσων.
Οἱ δὲ δύω σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη
Κείνου ἔχει κορυφὴν, οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ.
Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίη,
10 Οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές τε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν.
Πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστῇ εἰκυῖα,
Μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠεροειδὲς,
Πρὸς ζόφον εἰς ἔρεβος τετραμμένον, ᾗπερ ἂν ὑμεῖς
Νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε φαίδιμ' ὀδυσσεῦ.
Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήιος ἀνὴρ
Τόξῳ ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
Ἔνθα δ' ἐνὶ σκύλλη ναίει, δεινὸν λελακυῖα.
Τῆς ἤτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς
Γίνεται. αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν. οὐδέ κέ τίς μιν
20 Γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
Τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι.
Ἓξ δέ τε οἱ δειραὶ περιμήκεες. ἐν δὲ ἑκάστῃ,
Σμερδαλέη κεφαλή. ἐν δὲ, τρίστοιχοι ὀδόντες
Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
Μέσση μέν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν,
Ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου.
Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα,
Δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἴποθι μεῖζον ἕλῃσι
Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος ἀμφιτρίτη.
30 Τῇ δ' οὔπω ποτὲ ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
Παρφυγέειν σὺν νηΐ. φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
Φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῴροιο.
Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον, χθαμαλώτερον ὄψει ὀδυσσεῦ.
Πλησίον ἀλλήλων καί κεν διοϊστεύσειας.
Τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς.
Τῷ δ' ὑπὸ δῖα χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναρροιβδεῖ
Δεινόν. μὴ σύ γ' ἐκεῖθι τύχοις ὅτε ῥοιβδήσειεν.
Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
40 Ἀλλὰ μάλα σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὦκα
Νῆα παρὲξ ἐλάαν. ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
Ἓξ ἑτάρους ἐν νηΐ ποθήμεναι, ἢ ἅμα πάντας.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο θεὰ νημερτὲς ἐνίσπε.
Εἴ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι χάρυβδιν.
Τὴν δέ κ' ἀμυναίμην ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους.
Ὣς ἐφάμην ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων.
Σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλε
Καὶ πόνος, οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
50 Ἡ δέ τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι.
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν.
Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή, φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.
Ἢν γὰρ δηθύνῃσθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,

γετρα, ἔμπεδον δὲ ἦν αὐτόθι μένον. διδασκόμενοι δὲ ὅτι μὴ αὐτῶς ἔχει, ἑαυτοὺς ἐκείνοις ἐκδιδόασιν, ἀλλὰ δεσμῷ φιλοσοφίας ἐνέχονται. ἐκούσιον γὰρ ὁ ἄριστος καὶ αἱρετὸς κατὰ θέλησιν. ὁ δὲ κηρὸς ᾧ τὰς τῶν ἑταίρων ἀκοὰς ὁ σοφὸς ὀδυσσεὺς ἤλειψε, πρὸς τὸ τοῦ μύθου πάνυ ἀξίως εἴληπται. δηλοῖ γὰρ οὐδεμία ἄλλη ἀσφαλῶς ἅμα καὶ ἀλύπως ἀποφυγεῖν ἀκοὰς ἔχει. ἢ ὡς πρὸς ἀλληγορίαν δὲ, φιλόσοφόν τινα διδασκαλίας λόγον ὑπονοητέον· φιλοπόνου γὰρ μελίσσης ἔκγονος ὁ μελιτώδης κηρός. ἢ ὅτι γλυκέος χυμοῦ. φιλόπονοι δὲ πάντως, καὶ τὸ γλυκὺ τῆς φιλοσοφίας ἐρανίζονται. θαυμάζουσι δέ τινες εἴπερ ὁ τῶν λωτῶν μὴ θελήσας πειράσασθαι ὀδυσσεὺς, τῶν τῶν σειρήνων μελῶν ἀπογεύσασθαι οὐκ ἐκαρτέρησε. θαυμαστὸν δέ γε οὐδέν. γεῦσις μὲν γὰρ πολύτροπος, οὐκ ἂν ῥᾳδίως ἐνδύσῃ ἄνδρα φιλόσοφον· ᾠδὴ δὲ καὶ συνῳδία πρὸς τέχνην καὶ ἐμμελὴς ἢ λιγυρὰ καὶ φωνὴ μελίγηρυς, ὑπαγάγοιτ' ἄν. ἔτι ὥς τι μέν τοι καὶ κατασχεῖν αὐτὸν δεῖ τέλους. οὐ καὶ δῆλος μὴ πάντας ἁπλῶς θέλγουσαι τοὺς τυχόντας, ἀλλ' ὅς ἂν εἰς αὐτὴν ἀφικόμενος ἀϊδρείῃ πελάσῃ καὶ οὕτω φθόγγον ἀκούσῃ. Ἐοίκασι μὲν ὅμως καὶ σειρῆνες, θεωρητικώτεραι εἶναι. οἷα πολλῆς τε ἱστορίας οὖσαι καὶ τῆς φυσιολογίας ὡς ἐρρέθη καὶ ὅλως εἰπεῖν, μαθήσεως. ἕτεροι δὲ, ψαλτρίας τινὰς καὶ ἑταιρίδας ἱστορικώτερον τὰς σειρῆνας ὑπέθεντο. αἳ τοὺς προσιόντας τῶν ἐφοδίων στερίσκουσαι, θνήσκειν μὲν οὐκ ἐποίουν. τοῦτο δὲ τὸ τοῦ μύθου ὑπερβολῆς. ἐνδεεῖς δὲ εἶναι ἢ οὕτω κακῶς πράττειν, ἠνάγκαζον. ἄλλοι δὲ, τόπους ἔφασαν εἶναι συνεχεῖς ἀνιόντας πνεῦμα γῆθεν ἀναφυσώμενον. ᾧ προστεθέντες ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων αὐλοῦντες, μέλος ἀπατῶσι τοὺς προσιόντας ἐπαγόμενον. καὶ θῦμα ἐμπεσεῖν ἢ προσμένειν ποιεῖν. τῶν δὲ μυθευόντων, ἀχελώου ἢ στερόπης τῆς ἀμυθάονος ἢ τερψιχόρης μούσης, αὐτὰς λέγει. ἕτεροι δὲ, φῦναι φασὶν αὐτὰς, αἵματος ῥυέντος ἐκ τοῦ κατὰ τὸν ἀχελῷον κέρως ὅτε αὐτὸν κατεπάλαισεν ἡρακλῆς. ἄλλοι δὲ, ἢ ταῖς

μούσας ἐρίσαι περὶ ᾠδῆς, πλάττει αὐ-
τάς. ἔσχον ἐκείνων, ἀφ' ἧς πτερόεντες
λέγοι ἀλλαχοῦ δηλοῦται δὲ τὰ πτε-
ρὰ τῶν σειρήνων ἅπερ κατὰ τὸ συνδόξαι
αἱ μοῦσαι ἀπ' αὐτῶν ἐστέψαντο. λέγον-
ται δὲ καὶ παρθενίαν ἑλέσθαι. διὸ καὶ ἀπε-
στύγησέ φασιν ἀφροδίτη καὶ ὠρνίθω-
σεν αὐτάς. αἱ δὲ, ἀπέπτησαν εἰς τυρ-
ρηνίαν, καὶ ᾤκησαν νῆσον ἀνθεμοῦσαν.
δύο δὲ αὐτὰς ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς ἐν
οἷς λέγει ὅπα ἀκούσῃς σειρήνοιϊν. καὶ
συνιόσδ' ἀμόν τινες τῷ ὁμήρῳ. διὸ καὶ ὀ-
νόματά φασιν εἶναι αὐταῖς, ἀγλαο-
φήμην καὶ θελξιέπειαν. οἱ δὲ νεώτεροι
ἐν οἷς καὶ λυκόφρων, τρεῖς αὐτὰς ἀρι-
θμοῦσι. παρθενόπην, λίγειαν καὶ λευ-
κωσίαν. ὧν μιᾶς τῆς παρθενόπης, καὶ
μνῆμα παρὰ νεαπολίταις. οὗτοι δὲ, καὶ
πτερωτὰς αὐτὰς πλάττουσιν, οὐ μὴν
οὕτω καὶ ὁ ποιητής. εἰ δὲ ἄρ' ἐδίωξαν τὸν
ὀδυσσέα παρελάσαντα προσαπτό-
μεναι ἐγὼ πτεροῖς διώκουσι, ὅτι δὲ
καὶ μὴ ἀλύπως φέρουσαι εἰ ὀδυσσεὺς
μόνος παρέπλευσεν αὐτάς, κατεθῆ-
καν ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ
ἐξεβράσθησαν εἰς ἐπωνύμους αὐτῶν
τόπους, θρυλλοῦσιν οἱ παλαιοί. ὁ δὲ
γεωγράφος, ἱστορεῖ καὶ ὅτι πεδίον περὶ
τὴν τῶν καμπανῶν, πρόκειται πρὸς τῷ
ποσειδωνιάτῃ κόλπῳ, τὸ ἀθήναιον
ἀκρωτήριον. ἐν ᾧ ἀθηνᾶς ἱερὸν, ὀ-
δυσσέως ἵδρυμα. κάμψαντι δὲ τὴν
ἄκραν, κεῖνται νησίδια ἔρημα πε-
τρώδη, ἃ καλοῦνται σειρῆνες. λέγει δέ
τι τῶν σειρήνων καὶ κηροῦ, καὶ πλούταρ-
χος ἐν τοῖς κατ' αὐτὸν συμποσιακοῖς.
παρὰ ἀριστοτέλει δὲ ζωΰφιόν τι ἐν τῷ
μον ἐστὶν ὁ σειρήν. ἀρσενικῶς οὕτω
καλούμενος. ὅτι δὲ καὶ σημειώδη τινὰ
φωνὴν ὁ τοιοῦτος ἔχει σειρήν, σοφός
τις ἱερὸς δηλοῖ. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξι-
κῷ, εὕρηνται καὶ ταῦτα. σειρῆνες, τὰ ἄ-
στρα. σείρια δὲ καλοῦνται παρὰ τὸ σει-
ριᾶν ὅ ἐστιν ἀστράπτειν. ὅτι δὲ σειριᾶν
τὸ λάμπειν, δηλοῖ καὶ ὁ σείριος, ὅτι
ρος δέ τις, γράφει ὅτι σειριάζει, ἀντὶ
τοῦ, στίλβει καὶ ἀστράπτει. πάντα καὶ
σειριᾷ, φλεγμαίνει. κηροῦται. ἱστέον
δὲ ὅτι πίνδαρος, κηληδόνας λέγει,
τινὰς τῶν ἀκροωμένων ἐπιλανθάνε-
σθαι τῆς τροφῆς ὑφ' ἡδονῆς καὶ οὕτως
ἀφαυαίνεσθαι, οὐ πάνυ δὲ δῆλον εἰ τὰς
κηληδόνας ἐκεῖνος ἐπαινῶν τὰς

Δείδω μὴ σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι
Τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληται.
Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ κράταιιν
Μητέρα τῆς σκύλλης, ἥμιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν.
Ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι. ἔνθα δὲ πολλαὶ
Βόσκοντ' ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα.
Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι. τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά.
Πεντήκοντα δ' ἕκαστα. γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν.
Οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσίν, 10
Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι φαέθουσά τε λαμπετίη τε.
Ἃς τέκεν ἠελίῳ ὑπερίονι δῖα νέαιρα.
Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ,
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἕλικας βοῦς.
Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάᾳς νόστου τε μέδηαι,
Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε.
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις. αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους 20
Ὣς ἔφατ'. αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν, ὤτρυνον ἑταίρους.
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
Αὐτίκα δ' ὅπλ' ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα, 30
Ἥμεθα τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ.
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ' οἴους
Θέσφαθ', ἅ μοι κίρκη μυθήσατο δῖα θεάων.
Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼ, ἵνα εἰδότες ἤ κε θάνωμεν,
Ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
Φθόγγον ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
Οἶον ἔμ' ἠνώγει ὄπ' ἀκουέμεν. ἀλλά με δεσμῷ
Δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω, 40
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ. ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
Εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω,
Ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
Ἤτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον.
Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς
Νῆσον σειρήνοιϊν, ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη. κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο.
Καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ θέσαν. οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ 50
Ἑζόμενοι, λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τυτθὰ διατμήξας, χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον.

σειρῆνας

σειρῆνας λέγει δὲ τὰ κατ' αὐτάς, ὅμηρος ἂν εἴποι, κηληθμόν, ὅτι ἐστὶ ἄλλά τινα ᾠδικὰ δαιμόνια. ἀθήναιος δέ, παραφέρει μάρτυρόν τινα ἐκ τῶν κατὰ τὰς σειρῆνας μύθων ἀσπαζόμενον οὕτως. ἦν τὸ παλαιὸν ἁρμόσωμαι ἅπαξ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ ἐμπλεῦσαι σειρῆνας ἐγένετο καὶ νῦν παῦσαι τὸ τ' αὖθις πάλιν. ... δὲ ὁμηρικός, οὐδὲ εἰς δυνάμεις ἁπλῶς δηλοῦν τοῦ στεναγμὸν τούτου. ὁ δὲ πρίαμος πᾶς, εὐθέως πρὸς τὴν θύραν ἐστῶσα ἡ σύζυγος ἀχαιοὺς προσαπεπάτα λυμαῖος ἄφωνος, ἄχρις ἂν τῶν φίλων σεβασμένος τὴν ξένια ἱστορός τις, προσδραμὼν ἀπατάσῃ. Θέλγειν κἀνταῦθα, τὸ καθ' ἡδονὴν ἀοιδῆς ἐξιστᾶν. Ὁ τῶν ὀστέων θίς, πλὴν δηλοῖ νεκριμαῖον πληθυσμόν.

Αἶψα δ' ἰαίνετο κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἲς,
Ἠελίου τ' αὐγὴ ὑπεριονίδαο ἄνακτος.
Ἑξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
10 Οἱ δ' ἐν νηΐ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ. ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπτον,
Αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
Ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' ὀδυσεῦ μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
Νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
Οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηΐ μελαίνῃ,
Πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι.
20 Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
Ἴδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν,
Ἴδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ὣς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον. αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἤθελ' ἀκουέμεναι. λῦσαι δ' ἐκέλευον ἑταίρους,
Ὀφρύσι νευστάζων. οἱ δέ, προπεσόντες ἔρεσσον.
Αὐτίκα δ' ἀνστάντες περιμήδης εὐρύλοχός τε,
Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλόν τε πίεζον.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
30 Φθογγῆς σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
Αἶψα δ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
Ὅν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα.
Τῶν δ' ἄρα δεισάντων, ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά.
Βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον. ἔσχετο δ' αὐτοῦ
Νηῦς, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.

Διέτμησα κηρόν, τὸ μαλάξαι. ἀπὸ τοῦ δέψω δεψῶ. ἐξ οὗ καὶ βυρσοδέψης. καὶ σκυλοδέψης κατὰ τοὺς παλαιούς. καὶ σκυλόδεψος, ὁ δέρματα δέφων. ἐνθυμητέον καὶ τὸ μαλακὸς κηρὸς ὁ ἐν τῷ γραμματείῳ, κατὰ αἴλιον διονύσιον. ὡς τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς πινακιδίων, κηρῷ τούτῳ μαλακῷ ἀληλιμμένων ἐν ᾧ ἔγραφον διά τινος γραφείου σκληροῦ. γίνεται δὲ ὁ κηρός, ὡς καὶ τὸ μέλι. ἀπὸ τοῦ κεραίνειν ὃ καὶ παρὰ τῷ σοφοκλεῖ κεῖται ὥσπερ ἐκεῖνο, ἀπὸ τοῦ μέλδειν. δι' ὧν ἀμφοτέρων, τὸ φροντίζειν δηλοῦται καὶ ἄλλως δὲ κηρός, παρὰ τὸ κάω τὸ τεστικαίω. Ἱστοπέδη ἡ ὁ τόπος ᾧ ἐντίθεται ὁ ἱστός, ἢ ξύλον ὀρθὸν ᾧ προσδεῖται ὁ ἱστός. Πείρατα ἀνῆφθαι ἀντὶ τοῦ, τὰ πέρατα τῶν σχοινίων ἐνδεδέσθαι. Οἱ τοῦ ὀδυσσέως δεσμοῦντες ἀργαλέοι δεσμοί, ῥηθεῖεν ἂν εἶναι ἡ αἰδὼς καὶ ἡ νέμεσις, ὑφ' ὧν ἐπεχόμενος ὀδυσσεύς, οὐχ ἡττᾶται τῶν σειρήνων. αἰδούμενος εἰ νεμεσηθείη τὰ δευτερεῖα τῶν ἑταίρων φερόμενος. καὶ ἄλλως ὑπολειφθεὶς εἰς ἀρετήν, αὐτὸς ἀκρατὴς γένηται ἡδονῆς. Ἱστία μηρύσασθαι, τὸ συστεῖλαι δηλοῖ. μηρύεται δέ τις ἐν κρόκην γινομένην ἢ τὸ ἄτρακτον ἢ καὶ ἄλλως ὅπως οὖν. λέγονται δὲ μηρύεσθαι ἁλιεῖς τὰ αἰγιαλὸν σχοινία, ὅτι συνάγοντες κατὰ κύκλον εἰλοῦσιν αὐτά. καὶ ἀράχνης δὲ οὕτω μη-
40 ρύεται κατά τινα εἴλησιν, τὸν αὐτοῦ ἱστόν. Δάκνοντες, ἀντὶ τοῦ κατὰ σπουδὴν ἐλαύνοντες. ἡ δὲ αὐδή, δηλοῖ τι πρὸ τούτων. οὐ φθογγὴ ἁπλῶς οὖσα ἢ ἡ τυχοῦσα φωνή, ἀλλὰ σύνδεσμον ἀποσώζουσα ἐναρμονίου φθογγῆς εἴτουν φωνῆς. κυριώτερον δὲ εἰπεῖν, λαλιᾶς. διὸ καὶ παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ ἐστὶ τὸ δέω τὸ δεσμῶ ἐτυμολογεῖσθαι δοκεῖ. ὅθεν ἐστὶ αὐδήεσσα κίρκη. ἡ χρωμένη αὐδῇ. τουτέστιν ἀνθρωπίνῃ διαλέκτῳ. Διαμπερέως τουτέστι κατευθὺ καὶ ἀσχιδῶς ἀπορεύω. Πέτραι ἐπηρεφέες, τουτέστιν ἐστὶ ὑψηλαὶ ἐν ταῖς ἐξοχαῖς δι' ἐρέφειν δοκοῦσαι.

Πλαγκταὶ πέτραι, ἢ διότι προσπλάζονται ἀλλήλαις συμπίπτουσαι ἐν συγκρούοντι πλάζουσαι ὅθεν ἐστί που ῥιπτοβολοῦσιν, ἢ διότι κῦμα φασὶ συνεχῶς ἐκεῖ προσπλάζεται. τὰς δὲ τοῦ θρᾳκικοῦ βοσπόρου, ἔπαυσεν ἤδη πάλαι ὁ μῦθος τῆς συνεχοῦς κινήσεως, καθά που δηλοῖ καὶ πίνδαρος. δίδυμαι γάρ φησιν ἦσαν ζωαί. ἐκυλίνδοντο δὲ κραιπνότεραι ὑπὲρ ἀνέμων. ἀλλ' ἤδη τελευτὴν αὐταῖς ἐκεῖνος ἡμιθέων πλόος ἤγαγεν. ὡς εἱμαρμένον ὄν, σύσταθ' ὅτι ναῦς τις διεκπλεύσει αὐτάς. Ποτητά, γενικῶς τὰ πτηνὰ λέγει. ἃ ὥσπερ πτηνὰ ἐκ
50 τοῦ πτῶ πτήσω, οὕτω καὶ ποτητὰ ἐκ τοῦ ποτῶ ποτάσω. Οὐδὲ πέλειαι, κατ' ἐξαίρετον ἤτοι κατ' ἐξοχήν τινα κεῖται. οὐ μόνον διὰ τὸ ἐν τῇ πτήσει ὠκὺ τοῦ ζώου, ἀλλὰ καὶ ἵνα δηλοῖ ἀναιδεῖς τὰς πέτρας εἰ μὴ δὲ πελειάδων φείδεσθαι οἴδασιν αἳ δὴ ἀμβροσίαν φέρουσιν. Πίνακες νηῶν, σανίδες. ἐξ ὧν καὶ τό, ῥῆμα τι πινακηδὸν ἀποσπῶν, παρὰ τῷ κωμικῷ. οἱ δὲ παλαιοὶ τὴν λέξιν ἑρμηνεύουσιν ἐνταῦθα, καὶ ἀπο-

κλάσματα καὶ ναυάγια. Ὁμοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. ἰσθ' ὅτι δέ φασι τὸ ὁμοῦ, καὶ ἐπὶ χρονικοῦ ἐπιῤῥήματος τάσσεσθαι κατὰ τὰ ἀσκληπιάδου. ὡς ἐν τῷ, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς ἀχαιούς. εἰ μή τις εἴποι καὶ τοῦτο, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. ἵνα λέγῃ ὡς ἐν τροίᾳ ἡ μάχη καὶ ὁ λοιμὸς δαμᾷ. ὅτι δὲ καὶ τὸ ἅμα λαμβάνεται τὰ πλείω χρονικῶς, πρόδηλόν ἐστιν. διὸ σόλων ἅμα ἐγένετο ἀναχάρσιδι. ὅπερ ἐστί, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤκμασαν. Ἀργώ, κατ' ἀντίφρασιν ἐκλήθη ἀργώ. καθὰ καὶ τὸ ἀργὸν ὅ ἐστι ταχύ. πάνυ γὰρ ἦν κατὰ τὴν ἱστορίαν ὠκύαλος. Πασιμέλουσα, διά τι τὸ πολυΐστορητον εἶναι, καὶ διὰ τὸ πᾶσι τοῖς ἐξ ἑλλάδος διὰ μελλήσεως τεθεῖναι οἷα τοὺς ἀργοναύτας φέρουσα, τὸ τῶν ἑλλήνων ἄωτον. τινὲς δὲ γράφουσι, φασιμέλουσαν. ἐπειδὴ φᾶσιν αὐτὴν εἰς τὸν φᾶσιν κολχικὸν ποταμὸν ἐλθοῦσαν. Ἥρη παραπέμψαι λέγεται τὴν ἀργώ, ἐπεὶ ὡς εἰκὸς εὐαερίᾳ πολλῇ κατὰ τὸν πλοῦν ἐχρήσατο. ἢ καὶ ἄλλως, ἐπειδὴ πρὸ ἥρας μὲν, ἡ βασιλεία. ἐπιτυχὴς δὲ βασιλείας ὁ ἰάσων γέγονε διὰ τοῦ παρόντος πλοῦ, διὰ τοῦτο φιλεῖσθαι τῇ ἥρᾳ λέγεται, τουτέστι τῇ βασιλείᾳ ἧς ἔτυχεν. Οὔποτ' ἐρωεῖ, τουτέστιν οὐδέποτε ἀποχωρεῖ ἐκεῖθεν ἡ νεφέλη. Σκόπελος, κυρίως μὲν ἐξ οὗ ἐστι πᾶσι τὰ κύκλῳ σκοπεῖν. Ἀμφιβέβηκεν, σύνεσίν τινα δηλοῖ καὶ κύκλῳ σκέπην τὴν ἄνω. Αἴθρη, ἡ εὐδία ἀπὸ τοῦ αἰθὴρ αἰθέρος. ὡς ἀπὸ γαστέρος ἡ γάστρη. Ὀπώρας λέγει, τὸν μεταξὺ θέρους καὶ φθινοπώρου καιρόν, ἢ τὸ φθινόπωρον, ἐλλείψει τῆς συνήθους προθέσεως. κατὰ τὸ, μὴ δὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον, ἤγουν μετοπωρινόν. Κοῖλον σπέος, ταυτόν ἐστι τῷ, σπέος ἠεροειδές. δῆλον γὰρ ὡς τὰ βαθέα σκοτοῦνται διὰ τὸ τοῦ ἀέρος μέλαν. Οἰστεύσας εἰσαφίκοιτο ἀντὶ τοῦ φθάσοι ἕως ἐκεῖ τῇ βουλῇ. καὶ ἔστιν ἐνταῦθα τὸ εἰσαφικέσθαι, ταυτὸν τῷ καθικέσθαι, ὅ ἐστιν.

Σκύλλαν, φόρκυνος θυγατέρα καὶ ἑκάτης ὁ μῦθος λέγει, ἔχουσαν πρὸς ταῖς πλευραῖς σκύλακας, κατέχουσαν τὸν περὶ σικελίαν πορθμόν. Ὅμηρος μέντοι, κράταιιν μητέρα τῆς σκύλλης δηλοῖ. οἱ [illegible], ἑκάτην φασὶν αὐτὴν καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἳ τρίτωνα φασὶν εἶναι πατέρα τῆς σκύλλης. στησίχορος δὲ, λάμιαν αὐτῆς μητέρα ποιεῖ. ἣν δὴ λάμιαν, ὁ μῦθος μὲν, δαιμόνιόν τι πλάττει. ὁ δὲ κωμικὸς, καὶ λαγνείας αὐτῆς ἐμφαίνει ἐν τῷ λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους. νίκανδρος δέ φασιν ὁ κολοφώνιος, ἐν γλώσσαις, ἰχθύος αὐτὴν εἶδος ὄνομα καθὰ καὶ τὴν σκύλλαν. εἰπὼν ὅτι ὁ καρχαρίας ἰχθὺς, καὶ λάμια καὶ σκύλλα καλεῖται. ὅτι δὲ ὁμήρου ἓξ πλασαμένου κεφαλὰς τῇ σκύλλῃ, ἕτεροι τρικέφαλον αὐτὴν ἐμυθεύσαντο, δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς ἀναξίλας ἔνθα τὰ τοιαῦτα μυθικὰ τέρατα, εἰς κακοτρόπους ἑταίρας μετέλαβεν, εἰπών. ἡ χάρυβδις. ὁ τρίκρανος σκύλλα ποντία κύων. ἱστέον δὲ καὶ ὅτι ἐπιῤῥεπὴς ὁ μῦθος εἰς τὰ κυνώδη φάσματα. ὃς καὶ τὴν ἑκάβην ἀπεκύνωσε. καὶ τὴν ἑκάτην δὲ κυνὸς κεφαλὴν ἔχουσαν πλάττει. καὶ καλλίμαχος δὲ ὢν ἐν ὑπομνήμασι, τὴν ἄρτεμιν ἐπιξενωθῆναι φησὶν ἐφέσῳ ὑφ' ὦ κεύσρου ἐκβαλλομένην δὲ ὑπὸ τῆς γυναικός. τὸ μὲν πρῶτον, μεταβαλεῖν αὐτὴν εἰς κύνα. εἶτ' αὖθις ἐλεήσασαν, ἀποκαταστῆσαι εἰς ἄνθρωπον. καὶ αὐτὴν μὲν αἰσχυνθεῖσαν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι, ἀπάγξασθαι. τὴν δὲ θεὸν περιθεῖσαν αὐτῇ τὸν οἰκεῖον κόσμον, ἑκάτην ὀνομάσαι. ἡ δὲ ἀλληγορία τὴν σκύλλαν ταύτην, εἰς αὐθάδειαν μετάγει καὶ κυνώδη θρασύτητα. Λελακυῖα, δηλοῖ φωνὴν ἄναρθρον. καθὰ καὶ τὸ λακεῖν. ὡς τὸ, ὀστέα ἔλακεν. ἤτοι ποιὸν ἀπετέλεσεν ἦχον θραυσθέντα. εἰ καὶ κωμικὸς παίζων τραγικώτερον, ἐπὶ φωνῆς ἐνάρθρου τὸ ῥῆμα τίθησιν ἐν τῷ, τί δ' ἔστω ὁ φοῖβος ἔλακεν. Νεογνὸν δὲ νεωστὶ γενόμενον. δῆλον δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ γίνω, προϋπάρχει ἄῤῥητον ὄνομα τὸ νεογινὸν, ἐξ οὗ συγκέκοπται τὸ νεογνὸς, καὶ ὅτι τροπὴν ἔχει τοῦ ν εἰς λ. καὶ τὸ νίτρον λίτρον. ἀφ' οὗ καὶ ψευδόλιτρος κονία παρὰ τῷ κωμικῷ.

Πόδες ἄωροι κατὰ τοὺς παλαιούς, οἱ λεπτοί, ἢ παραιωρούμενοι καὶ ἀσθενεῖς. ἢ δυσφύλακτοι, οὓς οὐδεὶς ἂν ὡρίσαιτο ὅ ἐστι φυλάξαιτο διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς δεινότητα. ὠρεῖν γάρ φασι, τὸ φυλάσσειν. ὅθεν καὶ ὁ πυλωρός. καὶ δυσωρεῖν. τὸ δυσχερῶς φυλάσσειν. ἔνιοι δέ φασι, δασέως ἀναγινώσκουσιν. ἵνα εἶεν ἄωροι, οἱ ὠμοὶ καὶ σκληροὶ καὶ ἄγριοι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων καὶ μὴ πεπόνων ἤτοι πεπείρων καρπῶν. ἄλλοι δὲ, χώρους τούτους πόδας εἶπον, ὧν πολλὴ φροντὶς, κατ' ἐπίτασιν τοῦ α. εἰσὶ δὲ οἳ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἀώρους φασί. φέροντες καὶ χρῆσιν τοῦ κωμικοῦ, εἰπόντος. οὐ τοὺς ἀώρους εἶπας πόδας κεμίξῃς σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους; δοκεῖ δέ τισιν ὡς καὶ ἀριστάρχῳ, ἀώρους εἰρῆσθαι, καὶ τοὺς πλεκτανώδεις. καὶ διὰ τοῦτο κοτύλην μὴ ἔχοντας. ὦρα γὰρ ἡ ὠρὸ ὀξυτόνως, ἣ καλεῖ κατὰ τὰ ἴωνας. εἰσὶ δὲ οἳ τὸ ἄωροι, ταυτὸν εἶπον εἶναι τῷ ἀόρατοι διὰ μέγεθος. ἤγουν μεγάλοι, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω. ἀπολλώνιος δέ φασιν ὁ ῥόδιος, ἀώρους, τοὺς συνεσταλμένους νοεῖ. ἄμεινον δέ φασιν ἀποδιδόναι ἀόρους ὡς καὶ προεῤῥέθη, τοὺς χαλεποὺς καὶ δυσφυλάκτους. ἢ τοὺς ἀκινήτους καὶ δυσορμήτους καὶ μὴ ὀρούειν δυναμένους. Ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς, γράφεται καὶ, ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλάς. Βέρεθρον, κοινῶς μὲν βάραθρον. κατὰ μακεδόνας δέ φασι, καὶ ζέρεθρον λέγεται. Ἰχθυάᾳ, καταχρηστικῶς ἔφη ἀντὶ τοῦ ἁλιεύει, αὐτοῦ ἰχθυάᾳ, οἰκείως φασὶ πλάττεται τοῖς περὶ τὸ σκύλλαιον συμβαίνουσιν. ἔνθα οἱ θύννοι ἀγεληδὸν φερόμενοι καὶ τῆς σικελίας ἀψάμενοι, περιπίπτουσι τοῖς κητώδεσι, καὶ παίουσι τοὺς γαλεώτας. οὓς καὶ ξιφίας φασὶ καὶ κύνας καλοῦσι. Ἀγάστονος ἀμφιτρίτη, ἡ πολύκτυπος. στένω γὰρ λέγε-

ται καὶ πόντος ἀντὶ τοῦ ἰχθῦν, ἢ ἡ τοῖς ναυαγοῦσιν αἰτία στόνων πολλῶν. Νῆυται ἀκήριοι, οἱ ἀβλαβεῖς, καὶ μὴ παθόντες κῆρά τινα. τὸ μὲν τοι ἀκήριον ἄψυχα τίθησιν ἐν Ἰλιάδι, ταυτόν ἐστι τῷ, νεκρὸν ἀκήριος γὰρ ἐκεῖ, ὁ ἄψυχος. Ἐρινεός, εὐφυῶς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ πέπλασται. φύλλοις δὲ τέθηλεν, ἵνα μὴ ἀπεξηραμμένος ὤν, ἀσφαλὴς τῷ ὀδυσσεῖ κατά τινα συνήθη ἐπικουρίαν γένηται. καὶ ἅμα, ἵνα καὶ βαρυνόμενος τοῖς φύλλοις, ἕτοιμος εἴη τῷ ὀδυσσεῖ πρὸς ἀντίληψιν. μέγας τε ἂν καὶ δασὺς ἦ ἔτι βαρὺς καὶ κάτω ῥέπων εἰς θάλασσαν. δηλοῖ δὲ, ἢ μὴ δὲ βαθὺν χειμῶνα εἶναι τὴν ὥραν εἰ φύλλοις ἐπιτέθηλεν ὁ ἐρινεός καθὰ καὶ ὁ πτόρθος ἐν τοῖς πρὸ τούτων ὃς ἐν φαιακίᾳ χρήσιμος τῷ Ὀδυσσεῖ γέγονε. Περὶ χαρύβδεως, τοιαῦτά τινα ἱστόρηται. μεσσήνη ἐν τῷ κατὰ σικελίαν κόλπῳ τῆς πελωρίδος, πόλις μεγάλη. κτίσμα πελοποννησίων μεσσηνίων. ἡ ποτὲ καλουμένη ζάγκλη, διὰ τὴν ἰχθ σκολιότητα. ζάγκλιον γὰρ παρὰ τοῖς ἐκεῖ, τὸ σκολιόν. ὅθεν καὶ ζάγκλον, τὸ δρέπανον, ἐνταῦθα μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ἡ χάρυβδις δείκνυται ἐν τῷ πόρῳ, βάθος ἐξαίσιον. εἰς ὃ αἱ τοῦ πορθμοῦ παλίρροιαι μετὰ συστροφῆς καὶ δίνης μεγάλης ἐκτραχηλίζουσι τὰ σκάφη καταγουσῶν. φασὶν καὶ ὁ γεωγράφος ὅτι ἀπὸ τῶν ἀμπώτεων καὶ τῶν πλημμυρίδων ἃς ὁ ὠκεανὸς πάσχει, τὴν χάρυβδιν ὁ ποιητὴς ἐμυθεύσατο. οὐ παντάπασι πλάσας, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν ἱστορουμένων ἐκεῖ, διασκευάσας καὶ τὰ κατὰ τοὺς πορθμούς. ἐν ᾧ δὶς καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα παλίρροια γίνεται εἰ καὶ ἡ κίρκη τραγῳδίας καὶ φόβου χάριν, τρὶς ταύτην φησὶ γίνεσθαι. ὁ δ᾽ αὐτός, λέγει καὶ μεταξὺ ἀπαμείας τῆς συριακῆς καὶ ἀντιοχείας, χάσμα τι χάρυβδιν λέγεσθαι. εἰς ὃ καταδύς ὀρόντης, πάλιν ἀνατέλλει ἐκτόσθι. ὅτι δὲ ὡς τινα πολυδάπανον ἀσωτίαν καὶ ἡ χάρυβδις ἀλληγορικῶς ἐκλαμβάνεται, δῆλόν ἐστιν ἐκ τῶν παλαιῶν. ὁποίῳ δέ τινι λόγῳ καὶ ἡ κωμῳδία τὴν φάραγγα ἐπὶ ὁμοίου νοήματος τίθησιν. ὡς εἴ τις εἴποι τὸν δαπανὸν κλέπτην ἢ συκοφάντην, φάραγγα συκοφαντίας ἢ κλοπῆς. καὶ τοιάδε μὲν καὶ ταῦτα. πολλὰ δὲ πάθους ἀμπώσεως, καὶ ἐν τοῖς τῆς ἰλιάδος διείληπται. νῦν δὲ ἀρκεῖ φάναι ὅτι τὸ ἀττικῶς ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν ἡ ἄμπωτις ὡς καὶ τὸ αἱματοπότης καὶ ὑδροπότης κατὰ αἴλιον διονύσιον. καὶ ὡς εἴπερ ὑπόθοιτό τις παύσασθαί ποτε ὕστερον τὸ κατὰ τὴν χάρυβδιν ἀμπώτισμα, εἴη ἂν ἡ ἐκείνη γῆ, ἀλίπεδον. λέγεται καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς δασέως ἁλίπεδον, πεδίον πρότερον θάλασσα γεγονός. ὁ δὲ γεωγράφος ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ αἴτνην καὶ λεοντίνην ἀξένους τινὰς ἄνδρας εἶναι, δι᾽ οὓς ἀπεπλάσατο ἴσως τὰ κατὰ τὸν πορθμὸν ὁ ποιητὴς καὶ κύκλωπες καὶ λαιστρυγόνες, λέγει ὡς καὶ χάρυβδις καὶ τὸ σκύλλαιον, ὑπὸ λῃστῶν κατείχετο. ἔοικε δὲ ἡ χάρυβδις, ἢ κατὰ ὀνοματοποιίαν τινὰ λεχθῆναι καὶ μίμησιν ἦχου, ἢ παρωνυμεῖσθαι τῷ χάρωνι διὰ τὸ κατ᾽ αὐτὴν ὄλεθρον, ἢ καὶ ἐκ τοῦ συμβαίνοντος ἐτυμολογεῖσθαι, παρὰ τὸ εἰς χάος ῥᾳον ὑποδύνειν, τοῦ ρ στοιχείου ἐν τῇ συγκοπῇ τραπέντος εἰς β. ὑποπτεύεται δὲ, καὶ ὡς δαιμόνοις πεπλῆσθαι. διὸ καὶ δῖαν αὐτὴν χάρυβδιν ὁ ποιητὴς λέγει. καίτοι τινὲς τὸ δῖαν, ἀντὶ τοῦ φοβερὰν εἶπον, ὡς ἀπὸ τοῦ δίω τὸ φοβοῦμαι. Ἐπ᾽ ἤματι, ἀντὶ τοῦ. ἐφ᾽ ἑκάστῳ νυχθημέρῳ. ὡς γίνεσθαι ἑκάστην ἀναρροίβδησιν, δι᾽ ὡρῶν ὀκτὼ παλαιοδικῶς. ὡς τεκμαίρονται οἱ παλαιοί. Βωστρεῖν, τὸ ἀναβοᾶσθαι ἤγουν ἐπικαλεῖσθαι. καὶ λαμβάνεται συνήθως ἀντὶ προστακτικοῦ. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ βοῶ βοήσω βοητῶ καὶ κατὰ κρᾶσιν βωτῶ, ὅθεν τὸ ἐπιβωτᾷ παρὰ ἡροδότῳ. πλεονασμῷ δὲ τοῦ σίγμα καὶ ῥῶ, βωστρῶ, παρὰ δὲ θεοκρίτῳ κεῖται ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ ψηλαφητικῶς ἐν ἀγυιαῖς ἀναβοᾶσθαί τινα. Ἀθάνατον κακόν ἐστιν, ἤγουν δαίμων κακοποιὸς καὶ μὴ ταφικῶς θανεῖν. Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, ἱστέον ὅτι τὰς ἀγέλας ταύτας καὶ μάλιστα τὰς τῶν βοῶν, φασὶ τὸν ἀριστοτέλην ἀλληγορεῖν εἰς τὰς κατὰ δωδεκάδα τῶν σεληνιακῶν μηνῶν ἡμέρας. γινομένας πεντήκοντα πρὸς ταῖς τριακοσίαις, ὅσος καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῖς ἑπτὰ ἀγέλαις, ἰσχύουσαι ἀνὰ πεντήκοντα ζῶα. διὸ οὔτε γόνον αὐτῶν γίνεσθαι Ὅμηρος λέγει, οὔτε φθοράν. τὸ γὰρ αὐτὸ ποσὸν ἀεὶ ταῖς τοιαύταις ἡμέραις μένει. φαέθουσα δὲ καὶ λαμπετίη, αἱ κατὰ τὸν ἥλιον δυνάμεις, ἢ ἡμέραι αἱ τὸν καθ᾽ ἡμᾶς βίον ὑπὸ χρόνον ὄντα. δι᾽ ποιμαίνουσαι. ἃς ἔτικεν ἡλίῳ νέαιρα, ἡ ἀεὶ νεάζουσα ἐν αὐτῷ καὶ ἀκμαία κίνησις. τὰς δὲ τοιαύτας ἀγέλας, οἱ μὲν ὀδυσσέως ἑταῖροι εἰ καὶ μὴ ἔφαγον, ἀναιδῶς γὰρ τοῦτό γε εἰς ἀλληγορίαν, ἀλλ᾽ εἰς οὐδὲν δέον κατεδαπάνησαν. καὶ τὸ κατὰ τὸν ξενοφῶντα πολυτελέστατον ἀνάλωμα τὸν καιρὸν, ἐν κενοῖς παρανήλωσαν. Ὀδυσσεὺς δὲ ἀεὶ σπουδαῖος ὢν παρεφυλάξατο αὐτὰς ὡς φιλοσόφῳ ἔπρεπεν. οἱ δέ φασιν ἐργάτας εἶναι τὰς βόας οὓς καὶ ἱεροὺς ἡλίου οἱ παλαιοὶ ἐνόμιζον. διὸ καὶ ἀθηναίοις ἀπώμοτον ἦν θύειν βόας ἐργάτας. ὅθεν τὸν ἥλιον ἀγανακτῆσαι, διότι τοιαύτας βόας ἐμάστιξαν, ἔθυσαν. ὃ φασὶν οὐκ ἂν ἔπαθον ὁ ἥλιος εἰ προβάτους ἔφαγον. ἴσως δὲ καὶ λευκοὶ αἱ βόες, καθ᾽ ὁμοιότητα χρώματος πρὸς τὸν ἥλιον. τοῦτο δὲ οὐ πάνυ ἀληθές, διὰ τὸ ἕλικας αὐτὰς ῥηθῆναι ὅ ἐστι μελαίνας κατά τινας. ὅτι δὲ καὶ καθ᾽ ἱστορίαν, ἀγέλας ὅλας ἱερῶν ζώων ἕλληνες ἀφιέρουν δαίμοσιν ὧν οὐκ ἦν θεμιτὸν ἅπτεσθαί τινας ἐν οἷς καὶ τὰ ἱερὰ ὁσιοῦντο ἱεροῖς ἀνειμένα, οἷον ταῶνες καὶ χῆνες καὶ τοιαῦτά τινα, καθωμίληνται ἐν ταῖς ἱστορίαις. Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ, ἐν τῷ ἰονίῳ κόλπῳ ἱερὰ εἶναι ἡλίου πρόβατα πολλὰ πολλοῦ ὄντα τοῖς ἐκεῖ ἀπολλωνιάταις ἀπὸ τόπου τὸ ὄνομα. Πληϊστίους οὔρους, ἐσθλοὺς ἑταίρους λέγει. ἀφελῶς καὶ

γλυκέως θεὶς ἐπὶ ἀνίαν καὶ ὁ ἐσθλὸς καὶ ὁ ἑταῖρος. ὅπερ ἐστὶ βοηθός, συνεργός. ὥς φασιν οἱ παλαιοί.
Ἐπλετο, ἔχει τι ἀσεβὲς εὐτραπελίας. εἴχε τὰ ἐν ἄλλοις περὶ νεῶν ἐρετμά, νῦν ἐκπεπτωκέναι λέγεται καθά τινα πλωτά. καὶ εἶχε μὲν ὑπὲρ, χερῶν ἐκφυγ' ἐρετμά. ἔκριν δὲ κάλλιον, οὕτω φράζει.
Βομβεῖν ἐστὶ κτύπου εἶδος. δῆλον δὲ, ὡς καὶ λίθος βομβεῖ, καὶ μάλιστα διὸ βροντή. ἐκ τούτου δὲ, καὶ τὸ ὁμώνυμον ζῶον ὁ βομβυλιός. καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ δὲ, βόμβαξ παικτικὸν ἐπίρρημα, κατ' ὁμοιότητα τοῦ βαβαί.
Ἐπιμαίεο, τουτέστι ζητητικῶς ἐπιθύμει. ἐφάπτου. Ἄπρηκτον ἀνίην. τουτέστι καθ' ὃς οὐκ ἔστι τι πρᾶξαι καὶ μηχανήσασθαι. Μεῖζον ἔπι κακόν, τινὰ μὲν ἀντίγραφα, κατὰ ῥῆμα προσφέρουσιν, ἵνα λέγῃ εἰς μεῖζον ἀμφέπει κακόν. τινὰ δὲ, πρόθεσιν ἔχει, ἔπι ἀντὶ τοῦ ἔπεστι. Ἀρετῇ, καὶ νῦν τὴν ἀνδρίαν εἶπεν ὀδυσσεύς. ἐπιμαρτυρούμενος ἑαυτῷ, καὶ ἀνδρεῖον εἶναι καὶ συνετόν. Ῥηγμῖνα βαθεῖαν ἁλός, τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης νῦν λέγει, ἤτοι τὸ ἐπιπολάζον. παρὰ τὸ ῥήγνυσθαι κώπαις. ἐπεὶ κύματα ῥήγνυνται καὶ ἐκεῖ.

Ἐν θυμῷ βάλλευ, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ, ἐνθυμοῦ. Ἐντὸς πυκάζοιεν σφέας αὐτούς, ἀντὶ τοῦ κρύπτοιεν. σκέποιεν. Ἠ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησε, λήθην λέγει τὴν ἑκούσιον ἀμέλειαν, ὅπου καὶ νῦν φησὶν ὀδυσσεὺς τό, κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς λανθανόμην. ἤγουν ἑκὼν ἠμέλησα. ἔστι δὲ ἐφημοσύνη, ἡ ἐντολή, ὥσπερ αὖ μεγαθοσύνη, ἡ ἀμέλεια. Ἴκρια πρώρης. οὐ γὰρ μόνον πρύμνης ἴκρια, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ πρώρης. ἑτέρωθι δὲ, καὶ μέσον τῆς νηὸς ἔνθα οἱ ναῦται κοιμῶνται, ὡς δηλοῖ καὶ τό, σκῦδος ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται.
Πετραίην σκύλλην ἔφη ὡς προσπεφυκυῖαν τῷ σκοπέλῳ.
Στεινωπός, ὁ στενὸς πορθμὸς ὁ μεταξὺ σκύλλης καὶ χαρύβδεως. ὁ δὲ μεθ' Ὅμηρον, καὶ ἐπὶ ῥυμοτομιῶν καὶ ἀγυιῶν τὴν λέξιν τιθείασιν. ἔνθα δηλαδὴ ἀποστενοῦνται ὦπες οἱ τῶν βλεπόντων, διὰ τὰ ἔνθεν καὶ ἐκεῖθεν οἰκοδομήματα ἢ ἄλλως ἐξοχὰς ὑψώματα. ὥσπερ δὴ πάλιν ἐν τοῖς μὴ τοιούτοις, πλατύνεται τὸ βλέπειν. ὅθεν καὶ εὐρωπὸν ἀπέλαυόν τις ἔφη τὸ πλατὺ κατ' ἀντιθέσιν τοῦ στενωποῦ.
Ἀνερροίβδησεν, ἀνεκόντισεν ἐρμηνεύουσί τινες τὸ παλαιῶς. ἴσως δὲ, οὐ καλῶς, διὰ τὰ προρρηθέντα. ἐν οἷς ὁ ποιητὴς τὸ μὲν ἐξακοντίζεσθαι τὸ τοιοῦτον ὕδωρ, ἀνιέναι εἶπεν. ἀναρροιβδεῖν δὲ, τὸ καταπίνεσθαι. εἰς ἑαυτὸν δὲ, χρήσιμον καὶ μνημονεύειν τοῦ κωμικοῦ τό, κρατὴρ δ' ἐξερροίβδητ' οἴνου. ἴσον ὂν τῷ, ἐξηντλήθη καὶ ἔξω πῖθον ἐφάνη. Ἐξεμέσειεν, ὃ πρὸ τούτων ἀνιέναι εἶπεν ὁ ποιητής, τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν. ἔστι δὲ τὸ ἐξεμεῖν, ὑψηλότερον καὶ πλεῖον χωρεῖν ἔξω. καὶ τὴν μὲν προσφυής, οἱ τρέφει προ

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν, ὤτρυνον ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον,
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν.
Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακόν, ἢ ὅτε κύκλωψ
Εἴλει ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν,
Ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
Ἐκφύγομεν, καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω.
Νῦν δ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες.
Ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
Τύπτετε κληΐδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κε ποθι ζεὺς
Δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
Σοὶ δὲ κυβερνῆθ' ὧδ' ἐπιτέλλομαι, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾷς.
Τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
Νῆα, σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
Κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.
Ὣς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην ἄπρηκτον ἀνίην,
Μήπως μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
Εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
Καὶ τότε δὴ κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
Λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
Μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλών, εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
Πρώρης. ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.
Οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην. ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
Πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
Ἡμεῖς μὲν στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες.
Ἔνθεν μὲν γὰρ σκύλλ', ἑτέρωθι δὲ δῖα χάρυβδις
Δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἤτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὣς ἐν πυρὶ πολλῷ
Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη. ὑψόσε δ' ἄχνη
Ἀκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρη
Δεινὸν ἐβεβρύχει. ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
Ψάμμῳ κυανέῃ. τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὄλεθρον.
Τόφρα δέ μοι σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους

προσθεῖναι που καὶ τὸ ἐρεύγεσθαι, ἀκολούθως τῷ ἐξεμεῖν, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ λέβητος παραβολὴ, μικροπρεπὴς μὲν, πάνυ δὲ διασαφητικὴ τοῦ πράγματος. καὶ αὐτὸς γὰρ, πνεύματι κυκώμενος, ἀναζεῖ καὶ βράζεται. καὶ τὸ ὕδωρ δὲ ἐνταῦθα, πνεύματι ἀνωθούμενον βιαιοτάτῳ, ἀναμορμύρει αἰρόμενον ὑψοῦ.

Ἀναβρόξει, ταυτόν ἐστι τῷ ἀναρροιβδεῖν. ἄμφω δὲ, ἴσον δύνανται τῷ ἀναρροφεῖν. τραχυφωνότερον δὲ τούτου τὸ ἀναμορμύρειν. ἐξ οὗ καὶ ἡ μυθικὴ μορμὼ πλάττεται, δαιμόνιόν τι φοβερόν. Ἕλετο, τουτέστιν ἐξαιρέτους ἔλαβε. Κατὰ εἴδατα βάλλων, ἤγουν βρώματά τινα δέλεαρ καταβάλλων ὅ ἐστι ῥίπτων. Ἀσπαίροντες ἀείροντο ποτὶ πέτρας, ἤτοι ἀέριοι ἐσκυφίζοντο φερόμενοι.

Πρόβολον, τὸν προβλῆτα λίθον λέγει. ὅθεν λαβόντες οἱ μεθ' Ὅμηρον, καὶ τὸν σύμμαχον, πρόβολον τροπικῶς λέγουσι.

10 Ἐξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
Σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους,
Ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
Ὑψόσ' ἀειρομένων. ἐμὲ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες
Ἐξονομακλήδην. τότε γ' ὕστατον. ἀχνύμενοι κῆρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων
Ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
Ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε,
Ὣς οἵ γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο ποτὶ πέτρας.
20 Αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας
Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντων ὅσσ' ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.

Ὀλίγοις ἰχθύσι, οὐ τῷ πλήθει κατὰ διωρισμένον ποσὸν, ἀλλὰ τοὺς μικρούς. παλαιὸς γὰρ ὁ γράψας ὅτι ὀλίγος μὲν, ἐπὶ πηλικότητος τάσσεται καὶ ἐφ' ἑνὸς ἀνθρώπου ἢ ἁπλῶς ζώου, πᾶς δὲ ἐπὶ ποσότητος καὶ πολλῶν. ἔτι δὲ δηλώσας καὶ ὅτι μέγας μὲν, ἐπὶ πηλικότητος. πολὺς δὲ, ἐπὶ ποσότητος. λέγει καὶ ὅτι μικρὸς μὲν ἐπὶ πηλικότητος, ἤγουν μεγέθους, ὀλίγος δὲ, ἐπὶ ποσότητος. καὶ τηλικοῦτος μὲν, ἐπὶ πηλικότητος. τοσοῦτος δὲ, ἐπὶ ποσότητος. Ὅμηρος δ' ἐναλλάσσει. καί τοι τοσοῦτον ἔοικε φησὶ, ἀντὶ τοῦ τηλικοῦτον. καὶ, ἰχθύσιν ὀλίγοις ἤγουν μικροῖς. καὶ, ὀλίγος ἐὼν ἤγουν μικρός. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ παντελῶς ὀλίγος ἰχθὺς, ἄπιχθυς ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ἰδίως δὲ ὁ μὴ ἐσθιόμενος. καὶ φέρουσιν ἐκεῖνοι χρῆσιν εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ κωμικοῦ. ἐν μὲν τοι τῷ περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους, φέρεται ὅτι ἄπιχθυς κατά τινας, οἱ μὴ ἐσθίοντες ἰχθῦς. καὶ φέρει ἐκεῖνος καὶ Ἀριστοφάνους χρῆσιν ἐξ Ἐριχθίας, ταύτην. τοὺς ἐνθένδε ἀπίχθυς βαρβάρους εἰπεῖν δοκῶ. προσάγει δὲ καὶ ἄλλας λέξεις
30 ἐν αἷς ὁμοία ἐμφαίνεται σημασία τῆς ἀπὸ προθέσεως. ἀπύρους γάρ φησι θυσίας καλεῖσθαι, τὰς νηφαλίους. καὶ ἀποβώμια δέ τινα ἱερὰ, ὧν οὐκ ἐπὶ βωμοῦ ὁ καθαγισμὸς ἀλλ' ἐπὶ ἐδάφους. ὅρα δὲ κἀνταῦθα ἰχθυοφαγίαν παλαιάν. καὶ εὔβολος κωμικώτερον παίζων, φησίν. ἰχθῦς δὲ ποῦ Ὅμηρος ἐσθίοντας εἴρηκέ τινας τῶν ἀχαιῶν; καὶ λέγει μὲν ἐκεῖνος ἀληθῶς. οὐδαμοῦ γὰρ προσώπῳ ἡρωικῷ τροφὴν ἐξ ἰχθύων διεσκεύασεν. εἰ δὲ μὴ ἰχθυοφάγουν οἱ Πυθαγορεῖοι ὕστερον, οὐδὲν αὐτὸ πρὸς τὰ πάλαι ἡρωικά. ἦν δὲ τοῖς Πυθαγορείοις ἀπειρημένον τὸ ἰχθυοφαγεῖν, εἰς σύμβολον τοῦ ἐχεμυθεῖν. ἐπειδὴ θεῖον ἡγοῦντο τὴν σιωπήν. σιγηλὸν γὰρ ὁ ἰχθὺς, δίχα γε τοῦ σκάρου. διὸ καὶ ἔλλοψ ἐρρέθη διὰ τὸ ἴλλεσθαι ὅπερ ἐστὶν ἐκβάλλεσθαι ἐγκλείεσθαι στερεῖσθαι ὀπός. καθολικὸν γὰρ ὁ ἔλλοψ ἐπὶ πάντων ἰχθύων, καθὰ καὶ ὁ μέροψ ἐπὶ ἀνθρώπων. ὅτι δὲ καὶ κύριον ὄνομα ἰχθὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ Ἀθήναιος λέγει. προσιστορῶν, καὶ μὴ μόνον τὸν σκάρον φθέγγεσθαι. γράφει γὰρ οὕτω, πολλαχοῦ εὑρίσκονται ὀρυκτοὶ ἰχθύες, ζῶντες
40 κατὰ τόπους. ἐτυμολογία δὲ ἰχθύος, ἐκ τοῦ ἴγμαι ἕξαι ἕνται. τραπέντων τῶν δύο ψιλῶν συμφώνων, εἰς τὰ σφῶν ἀντίστοιχα. ὅτι δὲ τοὺς ἰχθῦς ἅπαντας Ἐμπεδοκλῆς καμασῆνας λέγει, καὶ διατί. καὶ ὅτι ἐν Λυκίᾳ, καὶ ἰχθυομάντεις ἦσάν τινες. παρ' οἷς ὁ ἱερεὺς χρησμοὺς ἐδίδου, ὀρφῶν φαινομένων ἢ φαλλαινῶν. καὶ ὅτι ἐφίππου τοῦ ποιητοῦ, φράζει ἰχθῦς φρονοῦντας μή μοι βρέφη. ἀνδρὸς ἐστι λόγος φιλοῦντος μὲν τοὺς μείζονας, ἐκφαυλίζοντος δὲ τὰ ἰχθύδια. καὶ ὅτι πολλοὶ ἱστοροῦνται φιλίχθυες. ἐν οἷς τὸν Ἀθηναίου ἔστιν εὑρεῖν. παρ' ᾧ κεῖται, καὶ ὅτι αἱ Δηλιάδες ἔχουσιν αἱ κατὰ τὴν Δῆλον νῆσον γυναῖκες, θύουσαι τῇ Βριζοῖ, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ ἐν ὕπνῳ μάντις, προσφέρουσιν αὐτῇ σκάφας πλήρεις ἁπάντων ἀγαθῶν, πλὴν ἰχθύων, τὸ εὔχεσθαι αὐτὴν φασὶ καὶ ὑπὲρ πλοίων σωτηρίας. ἔνθα ὅρα τὸ βριζὼ ὡς ὁ Σαπφὼ κύριον δοῦναι ὄνομα, ὃ χρήσιμον εἰς τὸ βρίζειν ἤγουν μετὰ βορὰν κοιμᾶσθαι οὗ χρῆσις καὶ παρ' Ὁμήρῳ. Δῆλον δ' ὅτι παρὰ τὸ θύνω τὸ ὁρμῶ, γίνεται ὁ θύννος καὶ ὅτι ῥῆμα ὁ Λυκιακὸς ἐξ αὐτοῦ παίζων παρήγαγε τὸ ἀποθυννίζεσθαι ἤγουν
50 ποδιφορεῖσθαι, ὡς τοῦ θύννου, μὴ ἀσυνδέτου ἰχθύος ὄντος, εἰ καὶ ἄλλοι πάνυ σεμνύνουσιν αὐτόν. Δόλος, παρὰ τὸ δέλω γίνεται, ἀφ' οὗ καὶ τὸ δέλεαρ καὶ τὸ ὡς λεβήτιον, ὅπου καὶ δελήτιον. Κέρας βοὸς, κεράτιόν φασι λέγει συρίγγιον περιτιθέμενον τῆς ἀγκίστρου εἰς ἀσφάλειαν τῆς ὁρμιᾶς, καὶ ἄλλως δὲ φάσει τὸ αὐτὸ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐν ᾧ ἔθεσαν οἱ ἁλιεῖς μεταξὺ τοῦ ἀγκίστρου καὶ τῆς σπάρτου, κέρας βόειον προσάπτειν. ἵνα κατὰ πόρτης τὸ ἄγκιστρον

οἱ ἰχθύες, μὴ ἀπαλλάγῃ τὴν σπαρέζειν. ἕτεροι δὲ, κέρας τὴν θρίχα εἶπον. Ἀσπαίρειν, τὸ σπᾶσθαι καὶ ἐπαλλόμενον κινεῖσθαι. Ἀμύμονα νῆσον τὴν τοῦ ἡλίου δηλαδή. ἔπαινος δὲ τῆς νήσου ταύτης, οὐ μόνον τὸ ἀμύμονα εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἡλίου νῆσον λέγεσθαι. οὕτω δὲ ὁ Ῥόδος ἡλίῳ ἀνεῖται κατὰ Πίνδαρον δὲ ὡς εἰκὸς οὖσα, ἡλίου εἶναι λέγεται, ὃς χαίρει τοῖς καλοῖς. οὗτος αἱ βόες τοιαῦται. ὡς δηλοῖ τὸ, καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι.

Κατεκλάσθη φίλον ἦτορ, ἀντὶ τοῦ κατέπεσον δὲ ῥαθυμίᾳ. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν κλωμένων σωμάτων. Σχέτλιος καὶ ὦ Ὀδ. ὁ καρτερικὸς καὶ ἀνένδοτος σὺ ὢν, σχέτλιος εἶς Ὀδυσσεῦ. Ἀδηκότας ἤγουν ἀηδῶς ἔχοντας. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ πολλὰ χρῆσις παρὰ τοῖς παλαιοῖς τοῦ ἀδηκώς ἀδηκότος, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ κατὰ τοῦ τοιούτου παρακείμενον ἀνεστῶτος ἤγουν τοῦ ἀδῶ ἀδήσω ἐκ τοῦ ἱκνοῦθην πάθει τινὶ παρακειμένου ἄρρενον γίνεται ὄνομα ἀδήμων ἀδήμονος ὅθεν τὸ ἀδημονεῖν. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἀδῶ ὁ κόρος, ὡς εἰρημένῳ ῥήματι γειτνιάζει. καὶ ὅτι ἀδεῖν λέγεται δῆλος, τὸ ἀρέσκειν ὡς ἀπὸ δευτέρου μέλλοντος τοῦ αἰστῶς θηματικὸς τὸ ἥδω ἤτοι εὐφραίνω. διαζωμένου αὖ τοῦ ει καὶ τὸ ἀδεῖν ψιλοῦται αἰολικῶς. οὗ χρῆσις ἐν Ἰλιάδι. ὅτι δὲ τὸ ἀδῶ ἀδήσω, καὶ αὐτὸ χρῆμα τὸ ἥδεσθαι δηλοῖ τὸ, δῆλον ἀπὸ χρήσεως ἐπιτάσσοντος ἣν Ἡρακλείδης προφέρει. ἐπόνεος, ἀηδεῖς. ἐλα. ἦσον ἀρέσκει τὸ ἔλκυμα.

Λαρὸς δόρπος, ὁ γλυκύς. Δηλήματα ὅ ἐστι βλάβαι ὄλεθροι. ἀπὸ τοῦ δηλῶ δηλήσω, ἐξ οὗ καὶ τὸ δηλητήριον. Ἐκ νυκτῶν, ἀντὶ τοῦ ἐν αὐταῖς νυξί. οὐ καὶ μετὰ νύκτας. ὁμοίως ὡς, πρόβατα πόμενα ἐκ βοτάνης. ἤγουν μετὰ τὸ βοσκηθῆναι. Ὅτι ἐν ὦ, καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων, ὅπερ οἰκεῖον λέγειν ἐν προγνώσει κακοῦ, ἔστιν ἐνθυμηθῆναι καὶ τὸ Σοφόκλειον γνωμάτευμα, τὸ λέγειν. δεινὸν τὸ φρονεῖν ἔνθα μὴ τέλη φρονοῦντι. τουτέστι, δεινόν ἐστι προειδέναι τὸ μέλλον, ἔνθα μὴ λυσιτελεῖ ὡς προειδότι. Γίνωσκον, ἠμφιβόληται δοκεῖ μὴ γεγράφθαι νῦν γίγνωσκον ἐν δυσὶ γ ὡς Ἡρακλείδης βούλεται. λέγει γὰρ ἐκεῖνος ὅτι ὥσπερ τὸ λῶ τελίσκω Ἰωνικῶς. οὕτω καὶ νοῶ νοίσκω. ἐφ' οἷς παραδίδει ὁ Ἡρακλείδης, ὡς προσιθέασι τὸ γ ταῖς λέξεσιν οἱ ὕστερον ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐρρέθη. τὸ δὲ ὕστερ

Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
Ἱκόμεθ'. ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
Πολλὰ δ' ἴφια μῆλ' ὑπερίονος ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Μυκηθμοῦ ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων,
Οἰῶν τε βληχήν. καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ,
Μάντιος ἀλαοῦ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ.
Κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι,
Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου ἠελίοιο.
Ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
Ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.

Ὣς ἐφάμην. τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ.
Σχέτλιος εἰς Ὀδυσεῦ. πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
Κάμνεις. ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται.
Ὃς ἑτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Οὐκ ἐάᾳς γαίης ἐπιβήμεναι. ἔνθα κεν αὖτε
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.
Ἀλλ' αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
Νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ δηλήματα νηῶν
Γίγνονται. πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
Ἢ νότου ἢ ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
Νῆα διαρραίουσι θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηῒ μένοντες,
Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.

Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Εὕρωμεν, μή πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν
Ἢ βοῦν ἠέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ, ἀλλὰ ἕκηλοι
Ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην. οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
Στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα
Ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο. καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
Νηός. ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μνησάμενοι δ' ἤπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
Οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα.

γινώ-

γὸ δὲ τὴν λέγοντες, ὅθεν καὶ ἐριγδούπους πόσις ἥρης. ἔνθα μαντεῖον καὶ τῶ, ἐπεὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ ἥρα. πλεοθεὶς δ' εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ νίφος, νόφος καὶ γνόφος αἰολικόν, ὁ ἄλλως, δνόφος. καὶ ὅτι καὶ τὸ ἐν Ἰλιάδι γέντο ἔγχος ἑλέσθαι, ἔξωθεν ἔχει τὸ γ. καὶ ὡς ἡ γνάμη, πλεονάζει καὶ αὐτὴ τὸ γ, γενομένη δηλαδὴ ἐκ τοῦ νοῶ νοήσω, δωρικῶς μὲν νάμη, αἰολικῶς δὲ γνάμη, διδάσκει ὡς ἴωνες ὅτ' αὖ ἀναδιπλοῦσι ῥήματα, ἀπὸ τοῦ ἀρκτικοῦ ποιοῦνται πρώτης τῆς δευτέρας συλλαβῆς. κάμω κεκάμω. δάσκω διδάσκω. Τρίχα νυκτὸς ἦν, ἤγουν τριχῇ. Μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει, αὐτὶ τοῦ, μετέβη τὰ ἄστρα, ἤτοι μετεκινήθη ὡς εἰκὸς πρὸς δύσιν. Ωρσεν ἐπιζαῆ ἄνεμον Ζεύς. τὴν ἄγαν πνέοντα. Ορμος φαίνεται καὶ ἐνταῦθα σαφῶς, τόπος λιμένος ὧδε ἡ ναῦς ὁρμεῖ. ὡρμίσαμεν, τουτέστιν ὅρμῳ ἱδρύσαμεν. Καλοὶ χοροί, ἤγουν τόποι τῶν χορειῶν. Τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα μήτι πάθωμεν. ἔστι τὸ ὅμοιον, ὡς εἰ καὶ ζωῆς ὑπερ, ἀλλὰ τῶν βοῶν ἀπεχώμεθα. ἢ καὶ ἄλλως, αὐτὶ τοῦ δὲ ἐγράφη ὁ σύνδεσμος. ἵνα λέγῃ, ὅτι ἐπεὶ ἔχομεν βρῶσιν, ἀπεχώμεθα δὲ τῶν βοῶν. Δεινοῦ, θεοῦ τὸ ἄλλον λέγει ἐκφοβῶν τοὺς ἑταίρους. Ηϊα πάντα ὄντα εἰσὶ τὰ εἰς ὁδὸν βρώματα. Αγρην ἐφέπεσκον, τουτέστι θήραν ἐνήργουν. Μῆνα πάντα, αὐτὶ τοῦ ὅλον. καὶ ἔστιν ἰδοὺ ὅμηρος ὑπογράφων μεσοῦν τὸ ἐγχοῦν τεθεῖσθαι τὸ πᾶν ἐπὶ δὲ λότητος. Αἰ νότος ἔπι ἔπη, πολλὰ μὲν τῶν ἀντιγράφων, ἐν τῷ εἰ χεὶ οὐκ ὀλίγα δέ, καὶ διὰ διφθόγγου. ὁμοίως τῷ, αἰέμιον διαφωνοῦ. δόξει δ' ἂν μαρτυρεῖν τῇ διὰ τῶν εἰ γραφῇ, καὶ τό, ἐρχόμενον ἀπὸ ὑπὸ. ἤγουν ἐκ θράκης πνεῦσαι. ὁ βαθὺς δὲ ἡρακλείδης, ὅτι βέλτιον ἵνα ὥσπερ ἐκ τῶν φιλῶ φίλημι αἰολικῶς, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ ἄω ἄημι. Ανάγκη, ἐφερμηνεύεται ἐστίν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός. δῆλον δὲ ὡς εἰ μὴ ἀνάγκη ἦν τοιαύτη, οὐκ ἂν ἰχθυοφάγουν οἱ παλαιοί, οὐκ ὀρνίθων ἐπεχείρουν θήραν. ἦν ὡς αἱμύλος ὁ πλάτων οὐ φιλεῖ. ἐν τούτοις δέ, μαντεῖον ἐστὶ τῶν ἀθηναίων, ὑπόθεσις ὡς εἰ καὶ ἁπλῶς παντοίως παρ' ὁμήρῳ τοῖς ἥρωσιν

Κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Ημος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Ωρσεν ἐπιζαῆ ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
40 Λαίλαπι θεσπεσίῃ· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆα μὲν ὡρμίσαμεν κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες,
Ενθα δ' ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροί, ἠδὲ θόωκοι.
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ μῦθον ἔειπον.
Ω φίλοι, ἐν γὰρ νηῒ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε
Εστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα μήτι πάθωμεν.
Δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε βόες καὶ ἴφια μῆλα
Ηελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
20 Ως ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη νότος, οὐδέ τις ἄλλος
Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ εὖρός τε νότος τε.
Οἱ δέ, ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
Αλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα,
Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
Ιχθῦς ὄρνιθάς τε φίλας ὅτι χεῖρας ἵκοιτο,
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
30 Εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
Αλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
Χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπισκέπας ἦν ἀνέμοιο,
Ηρώμην πάντεσσι θεοῖς οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
Οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι.
Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν,
Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Αλλ' ἄγετ' ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
40 Ρέξομεν ἀθανάτοισι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Εἰ δέ κεν εἰς ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν ἠελίῳ ὑπερίονι πίονα νηὸν
Τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
Νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἕσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
Βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι,
Η δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.

ἐδίαιτα θεωρεμένη ἐν παραθέσει κρεῶν ὡς ἐπὶ πολὺ βοείων, καὶ αὐτῶν ὀπτημένων. καὶ αὐτῶν δὲ ἀλιευόντων ζυφε
50 ρῶν. καὶ τοῖς ὕβρεσιν αἷς μαντεῦσι. καὶ ὅτι ἰχθυοφαγοῦντας τοὺς ἐταίρους ποιεῖ. ὅτι ὄρνιθας προσιεμένους. ὅτι μάλιστα φιλοῦντας. ὅτι μαγειρικὰς μαγγανείας. καὶ ὑπερβεβηκότα ὥς φησι μένανδρος βρώματα. καὶ τὸ παρὰ πολλοῖς λαγανοκάκκαβον καλούμενον ἔδεσμα, ὅμως ἐπιεῦντό ποτε καὶ ἰχθύων καὶ ὀρνίθων ἄγραν οἱ ἀμφὶ τοὺς ἥρωας. Αγκιστρον λέγεται, παρὰ τὸ ἄγειν ἤτοι συνάγειν καὶ κάμπτειν, ὅ ἐστι. γνάμπτειν.

Στρεύγεσθαι, τὸ τήκεσθαι λιμῷ. καὶ ἔστι κατὰ στράγγα ὑπορρέειν ὅπερ ἐστὶ καὶ τὸ ἀπολιβάζειν. ὃ τοιοῦτόν ἐστι τὸ λείβεσθαι. ἤτοι κατά τι λιβάδιον ὑγροῦ, ῥεῖν εἰς φθοράν. Θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν, ἢ ταυτά εἰσιν, ἢ καὶ ἄλλως, πότμον μὲν ἐπισπεῖν, τὸ δυσαπότμως ζῆν. θανεῖν δὲ, τὸ τῆς τοιαύτης ζωῆς δεινὸν ἀποτέλεσμα. καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ εἴη ἂν πρεσβύτερον τὸ θανεῖν ἢ πότμον ἐπισπεῖν. προηγεῖται δὲ τοῦ θανεῖν, τὸ δυσαπότμως ζῆν. Πίονα νηὸν λέγει, τὸν πιαινόμενον λιπαροῖς θύμασιν. Ἀγάλματα καὶ νῦν, ἀγαλλιάματα. ἀγλαΐσματα, κατὰ τὸ, ἀγλαΐῃς δ' ἐπὶ (?) κομόωσιν ἅπαντες. λέγει δὲ νῦν οὕτω, τὰ ἀναθήματα ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, θεῖναι ἀγάλματα. ἐκ τοῦ θεῖναι γὰρ τὸ ἀνάθημα. Ὀρθοκραίρας, αἱ ὄρθιαι τὰς κεφαλὰς καὶ γαῦροι διὰ τὸ ἀγλαῖον καὶ αὐχενα (?). κραῖρα γὰρ, ἡ κεφαλή. Χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι, τὸν τοῦ κατὰ θάλασσαν θανάτου τρόπον δηλοῖ. ἔχει δέ τι καὶ ἀστεῖον. ὡς αἱρετὸν ὂν χανεῖν καὶ πληρωθῆναι τοῦ θανατοῦντος ὑγροῦ, ἤπερ θανεῖν μεμυκότα λιμῷ. 10

Ἔγκατα, ἃ καὶ σπλάγχνα, ὡς ἀπὸ τοῦ σπλὰν ἤτοι ὁ σπλὴν κατὰ τοὺς παλαιούς. Περιεστήσαντο, ἢ ἀντὶ τοῦ κύκλῳ περιεστάθησαν. ὥς τι συσχεῖν αὐτάς, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς εἰς θυσίαν ἔστησαν. Ἡ εὐχὴ καὶ τὸ εὔχεσθαι, παρὰ τὸ εὖ χέειν ἤτοι ῥεῖν λόγους γίνεται. ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ ἔχεσθαι τοῦ εὖ, ἤτοι τοῦ ἀρίστου. δεῖ (?) τὸν γὰρ ἢ πρὸς τὸ θεῖον αἰτήσεις διὰ εὐχῆς. δύναται δὲ εἶναι εὐχὴ, καὶ ἀπὸ τοῦ εὖ ἔχειν. ὁ μὲν γὰρ εὐχόμενος ὁ παντὸς (?), εὖ ἔχει ἐφ' ᾧ ποιεῖ. Δρυὸς τίμιον ἡ δρῦς ἦν ποτε ὡς παλαιὰ ἀνθρώπων τροφή (?). λέγονται δ' ἐκ δρυὸς οὐ μόνον δρυπεπεῖς ἐλαῖαι (?) κατὰ τοὺς παλαιούς, αἱ ἐν τῷ δένδρῳ πεπαινόμεναι αἱ καὶ γεργέριμοι, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς δρυπέπης καρπὸς, ὁ ἐπὶ τοῦ δένδρου πεπανθείς. ἐλέγετο δὲ ὁ δρυπαλεῖν (?), τὸ ξύλοις ἁπλῶς πολιορκεῖν ἢ τὸ κακουθίζεσθαι (?), ἀπὸ παροιμίας τῆς, ἄλλην δρῦν βαλάνιζε. καὶ δρύτην δέ φασι, πύελος κυρίως ἡ ξυλίνη, ὡς ἀπὸ δρυός. ὅθεν ἡ χρῆσις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἀγαμέμνονι. εἴ ποτε διὰ διφθόγγου γράφεται ἡ δροίτη ἐκεῖ διὰ τὸ ῥοῖτον (?), συγκέκοπται γὰρ ἐκ τοῦ δρυοίτη ἵνα ἢ κυρίως δροίτη, πύελος ἢ λάρναξ ἐπὶ νεκρῶν (?). ἐκ τῆς δρυὸς δὲ καὶ ὁ κατὰ μὲν τὸν κωμικὸν δρυκολάπτης, κατὰ δὲ Ἀριστοτέλην δρυοκολάπτης, ὁ τὰ δένδρα τῷ ῥάμφει κολάπτων. καὶ δρυοπαγὴς στόλος, ὁ δρύϊνος πάσσαλος. στόλους γάρ φασιν ἔλεγον τὰ ἀπεξυσμένα, διὰ τὸ σανισάλθαι (?). καὶ δενδρυάζειν ἐντεῦθεν τὸ ἐν δρυσὶν ἤτοι δένδροις κρύπτεσθαι. εἰ δὲ οὐχ ἡδὺς ὁ τότε κατὰ τοὺς δενδρυάζοντας βίος καὶ τοὺς βαλανηφαγοῦντας, ἀλλὰ νῦν ὁ περὶ βίου τρυφεροῦ ὁ λόγος ἀλλ' ἀρχαϊκοῦ. τραχὺν γὰρ τὸν βίον ἐκεῖνον εἶναι, καὶ παροιμία δηλοῖ παρὰ Παυσανίᾳ, λέγουσα ἔφυγον κακὸν εὗρον ἄμεινον. ἣν ἔλεγέ φασιν ἀμφιθαλὴς παῖς Ἀθήνησιν, ἐστεμμένος ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων καρπῶν, λίκνον βαστάζων πλῆρες ἄρτων. αἰνιττόμενος τὴν ἐκ τοῦ παλαιοῦ βίου ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν. δοκεῖ δὲ καὶ δρίπων (?), ἐκεῖθεν λέγεσθαι ἵνα ἢ δρίπων, τὸ περὶ δρῦν ἔπων ἐνεργεῖν, διὰ τὸ τρυγᾶν δρύκαρπα.

Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
Ἐγγύθεν, οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
Βοσκέσκοντ' ἕλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
Τὰς δὲ περιστήσαντο καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο,
Οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 20
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες, ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος.
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε με κνίσης ἀμφήλυθεν ἡδὺς ἀϋτμή.
Οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν. 30
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέϊ ὕπνῳ,
Οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
Ὠκέα δ' ἠελίῳ ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε
Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταμεν ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ.

Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ᾗσιν ἔγωγε 40

Μέθυ, ἁπλῶς ὁ οἶνος. Ὅτι δὲ τὸ ὀπτᾶν ἐπιχωριάζει τοῖς τότε μᾶλλον ἤπερ τὸ ἕψειν, δηλοῖ καὶ τὸ ὀπτανεῖον. οὐ γὰρ ἄλλοθεν ἠξιώθη τὸ μαγειρεῖον καλεῖσθαι ἀλλ' ἐκ τοῦ ὀπτᾶν. Ἐξέσσυτο, ἀντὶ τοῦ ἐξεπήδησεν, ἀπέστη. Θυγατέρα τοῦ ἡλίου Λαμπετίην, τανύπεπλον λέγει, διὰ τὸ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἁπλοῦσθαι (?) τῆς ἡλιακῆς λάμψεως. ἣν καὶ ἵνα ὀφθαλμὸν τινα δοκεῖ ἔχειν ἥλιος. 50

Κῦλα

Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἠέλι', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
10 Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
Ἡ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα, βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προὔφαινον.
Εἷρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά, βοῶν δ' ὣς γίγνετο φωνή.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
Δαίνυντ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
20 Ἀλλ' ὅτ' ἂρ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων.
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
Ἱστὸν στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
Ἡ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
Κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων.
30 Ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
Ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
Εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρυμνῇ ἐνὶ νηΐ
Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλήν, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
Κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηΐ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ.
Ἐν δὲ θεείου πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
40 Κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
Λῦσε κλύδων τρόπιος, τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
Ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.
Τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν.
Ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἔνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
Ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
50 Παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινήν τε Χάρυβδιν.
Ἡ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθείς,

Κῶλα Διὸς τὰ περὶ τὰς ἀέρα δάματα, ὧν καὶ ὁ κεραυνός.

Ὁμήρῳ οὐ τοῦ πλοίου λέξις οὐκ ἔγνωσται. ἐρῖνος φίλων, διαφέρειν φασὶ νῆας πλοίων κατὰ τὸ εἶδος μόνον. τὰ μὲν γάρ, στρογγύλα. αἱ δέ, στρατιώτιδες. ὡς δὲ φέρει καὶ χρῆσιν Ἀριστοτέλους ταύτην. ἀλέξανδρος ὁ μολοττός, αὐτὸν μεταπεμψαμένων Ταραντίνων ἐπὶ τὸν πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον, ἐξέπλευσεν ναυσὶ μὲν πεντήκοντα. πλοίοις δέ, συχνοῖς ἱππαγωγοῖς τε καὶ στρατιωτικοῖς. Ἀστερόεις οὐρανός, ὁ ἀστέρας ἔχων. τύπῳ δηλαδή τινι παθητικῷ. ὅτι δέ που θώραξ ῥηθεὶς ἀστερόεις οὐκ ἄλλο τι τοιοῦτον, ἢ τὸ λαμπρὸν δηλοῖ ῥητορικῶς.

Ἐπιεικέα ἀμοιβήν, τὴν ἐοικυῖαν φασὶ καὶ ἀνάλογον πρέπουσαν. οὐδαμοῦ γὰρ εἶδον ἐπὶ πρᾳότητος τὸ ἐπιεικές. ἀμοιβὴν δὲ νῦν, τὴν ποινὴν λέγει. Τοῦ φαείνω ἐξ οὗ δύναται εἶναι καὶ τὸ φαεινόν, πρωτότυπόν ἐστι τὸ φάω. ἐκεῖθεν δὲ πλεονασμῷ τοῦ υ φαύω αἰολικῶς, ὅθεν ὁ Φαῦνος. τοῦ δὲ ῥηθέντος φάω, παράγωγον ῥῆμα μὲν φαέθω ἐξ οὗ καὶ Φαέθων τὸ κύριον. ὄνομα δέ, τὸ φάος καὶ τὰ παρ' αὐτὸ ὧν καὶ ἡ Πασιφάη. ὡς οἶς, καὶ τὸ φάλιον ὅπερ ἐστὶ λαμπρόν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον φῶ, κατάρχον τοῦ φαίνω καὶ τὸ φόνος καὶ τῶν ὅσα ἐκ τούτων. μυρία δὲ ἐκεῖνα. τὸ δὲ φῶ τοῦτο, προσλήψει τοῦ θ γενόμενον φθῶ, γεννᾷ τὸ φθείρω καὶ τὸ φθίνω καὶ τὰ τούτων παράγωγα. τοῦ δ' αὐτοῦ φῶ, παράγωγον τὸ φάζω. ἐξ οὗ ἀρηΐφατος, ὁ ἐν μάχῃ φονευθείς. καὶ ἐπίσφατος πλεονασμῷ συνήθως τοῦ σ, ὁ ὀλέθριος παρὰ τὸ πεφάσθαι. καὶ νεκρὸς πρόσφατος, ὁ ἐγγὺς χρόνου ἤγουν ἐκ νέου πεφονευμένος. αὐτοῦ δέ, καὶ δύο παθητικοὶ παρακείμενοι. ὁ μὲν εἷς μετὰ τοῦ σ, οὗ μετοχή, πεφασμένος τυπικὸς ὁ παρὰ Λυκόφρονι. καὶ ἕτερος δίχα τοῦ σ ἔχων τρίτον πληθυντικόν, τὸ πέφανται. δι'. πλέονται ὅσοι καὶ πέφανται ἤγουν ἐφονεύθησαν. τὸ δηλωθὲν φάζω προσθέσει τοῦ σ, σφάζω γίνεται, ἔτι, φάω φῶ λέγεται

ἢ ἐξ ἀλλαγῆς τοῦ πρωτοτύπου τοῦ φημί, ἐκεῖθεν δὲ φάσις ὁ λόγος, καὶ πρόφασις καὶ φατὸς καὶ φατειὸς ὁ λεκτός. καὶ πρόφατος, ὁ πρὸ ὀλίγου φατός. ἄλλος οὗτος παρὰ τὸν δεδηλωμένον πρόσφατον νεκρόν. τοῦ δὲ φῶ ἔτι λέγω, πρόθεσις καὶ τὸ φαίνω τοῦ ἁπλοῦ τοῦ ἀποφαίνω καὶ τῆς ἀποφάνσεως. ἕτερον δὲ ἂν εἴη παρὰ τὸ φαίνω τὸ λάμπω, οὗ τρίτον ἐνικὸν παθητικοῦ παρακειμένου τὸ, τέλος δ' οὔπω τι πέφανται. ἤγουν ἐφάνη. ἐξέλαμψεν. οὐ διαφέρει πάντως τοῦ, κλεινὸν ἔπος πέφανται παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀπεφάνθη, ἐγνωματεύθη. ἐπὶ τοῦ φῶ τὸ λέγω, παράγωγον τὸ φάσκω. χρῆσις δὲ αὐτοῦ συνήθης, ὡς τὸ ἀλλοφάσσειν. ἔτι ἐκ τοῦ φῶ τὸ φαίνω καὶ τοῦ φῶ τὸ λέγω παράγωγα, φάσκω καὶ ἐπαυξήσει τοῦ υ, φαύσκω. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πιφάσκω. καὶ μεταβολῇ τοῦ δασέως εἰς τὸ ἀντίστοιχον αὐτοῦ ψιλὸν πιφαύσκω. ἤγουν φαίνω ἐπιδεικνύμενος, ὁ λέγω. Ἐπισταδὸν, ἀντὶ τοῦ ἑστηκότως. πλείων δὲ ἐν ἄλλοις ἡ χρῆσις τοῦ ἐπισταδὸν, ἀντὶ τοῦ ἐπιστημόνως. ἔστι δὲ ἐκεῖνο μὲν ἐκ τοῦ ἐφίστασθαι, ἐκεῖνο δὲ ἐκ τοῦ ἐπίστασθαι. Ἤχλυσε τουτέστιν, ἀχλὺς ἐπλήσθη. ἰδ' ἔθος τουτέστιν ἔδιον. Γαιάων ἔφη πληθυντικῶς, εἰ καὶ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς μὴ εἶναι πληθυντικὸν τῆς γῆς, ὥσπερ οὐδὲ τῆς ἁλός. δοκεῖ δὲ τὰς νήσους οὕτω λέγειν. ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, Κρήτη τις ἔστι γαῖα μέσῳ ἐν πόντῳ. ἡ δὲ ὑπὲρ τῆς νηὸς σταθεῖσα νεφέλη, ἐκ νεφέλης εἶναι παραδηλοῖ τὸν πνεύσαντα ἄνεμον. βίαιοι δὲ οἱ τοιοῦτοι καὶ μεγάλην κινοῦντες θύελλαν.

> Τῷ προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς, οὐδέ πῃ εἶχον
> Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
> Ῥίζαι γὰρ ἑκὰς εἶχον. ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
> Μακροί τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
> Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
> Ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις. ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
> Ὄψ'. ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη
> Κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
> Τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
> Ἧκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
> Μέσσῳ δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα.
> Ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι, διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
> Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
> Εἰσιδέειν, οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
> Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην. δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
> Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί. ἔνθα Καλυψὼ
> Ναίει ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
> Ἥ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
> Ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ,
> Σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ. ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν
> Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

Προτόνους ἀμφοτέρους, ὅρα ὅτι τε ἀρσενικῶς οἱ πρότονοι, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ, πρότονος ταῖς εἰπὼν ὁμοίως τῷ ἐπίτονος, καὶ ὅτι οὐχ ἁπλῶς πρότονος ἅπαν σχοινίον, ἀλλὰ δύο τινὰ περὶ, ὧν δὲ ῥαγέντων τῶν προτόνων ἱστὸς ὀπίσω ἔπεσε, δῆλον ὅτι συνεκτικοὶ τοῦ ἱστοῦ οἱ πρότονοι. Ἄντλον, ὁ τόπος ἔνθα ὕδωρ συῤῥεῖ τό, τε ἄνωθεν καὶ τὸ ἐκ τῶν ἁρμονιῶν. ὃ δὴ ἀντλίαν ἡ κοινὴ γλῶσσα φησὶν, ἔτι δὲ καὶ ἡ παλαιὰ, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν οὕτως. ἄντλος, ἀντλία. δεξαμενή. λέγεται δέ φασι καὶ γαῦλος ἡ ἀντλία. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον ᾧ ἀντλεῖται τὸ τοιοῦτον ὕδωρ. ἀντλίον φασὶν ἐκαλεῖτο. κατὰ δέ τινας, καὶ ἀντλιαντλητήρ. χρῆσις δὲ τοῦ ἄντλου, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἀρνευτὴρ ὅτι ὁ κυβιστητὴρ λέγεται, καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἀρνῶν ἡ λέξις παράγεται, ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα ἐδηλώθη. Κάππεσεν ἀπ' ἰκριόφιν, τὰ περὶ τὴν πρύμναν ἴκρια δηλοῖ. Ἐν δὲ θεείου πλῆτο, ἑρμηνεύουσιν οἱ παλαιοὶ, ἐπλήσθη πυρός. Τοίχους ἀπὸ νηός, τὰ ἑκατέρωθεν πλάγια τοῦ πλοίου. ὧν πέρας, ἡ πρύμνη καὶ ἡ πρῶρα. Ἔλυσε κλύδων τρόπιος. ἤγουν διέσπασεν ἐκ τῆς τρόπεως, λύσας τὰς ἁρμονίας καὶ τὰς συνδέσεις. Συνέερξας ἔστι συνδήσας. Ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν, τουτέστι προσέκρουσεν ὡς ὁμοῦ γενέσθαι αὐτά. Βοὸς ῥινοῖο τετυγμένος. ἤγουν τμῆμα ὂν βοείου δέρματος. Ἀναμετρήσαιμι, ἑρμηνεύεται παρὰ τῶν παλαιῶν ὡς διὰ τὸ σημαντικώτατον τῆς φωνῆς, μὴ δὲ δυνάμενον μεθερμηνευθῆναι. δύναται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ, δὶς μετρῆσαι ληφθῆναι ἡ λέξις. ἐμέτρησε μὲν γὰρ αὐτὴν ὁ Ὀδυσσεὺς τὸ πρῶτον, ὅτε οἴδαμεν ἀναῤῥοιβδήσασαν ὅτε ἐς τὸ ἀναῤῥοφῆσαι. νῦν δὲ ἀναμετρεῖ αὐτὴν, ἐξεμέσασαν. ὅπερ ἀντίκειται πραγματικῶς πρὸς τὸ ἀναῤῥοιβδῆσαι καὶ ἀναβρέξασαν, ἤγουν ἀναπιοῦσαν. ἰστέον δὲ ὅτι Ὅμηρος μὲν τὸ ἀναμετρήσαιμι, ὡς ἐπί τινος ἔφη μελισμοῦ. οἷα τῶν μετρῶν, λαμβανομένων καὶ ἐπὶ ἐννοίας τοιαύτης. Ἡσίοδος δὲ, ἄλλως ἐχρήσατο τῇ λέξει. ἐν τῷ, εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος εὖ δ' ἀποδοῦναι, αὐτῷ τῷ μέτρῳ. μέτρον μὲν εἰπὼν, τὸ σκεῦος ᾧ λαμβάνομεν. πυρὸν φασὶν, ἔτι τοιοῦτον δάνειος λόγῳ ἵνα πάλιν ἀποδῶμεν. μετρεῖσθαι δὲ, τὸ οὕτω λαμβάνειν δάνειον καί που καὶ δωρεάν. οὔπω γάρ φασιν ἐπενοήθη, νόμισμα ἵστασθαι. ὃ δηλοῖ φασὶν Ὅμηρος ἐν τῷ, τὸ χθιζὸν Ἀχαιοὶ χρέος ἀποτίσωνται. ἤγουν τὸ γενόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ μάχῃ ἐλάττωμα χρεολυτήσουσιν ὥσπερ ὀφειλόμενον δάνειον. καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ μετρεῖν καὶ μετρεῖσθαι τὸ ἐπὶ δάνους καθ' Ἡσίοδον. χρήσασθαι δέ φασι λέγεται τὸ, ἱμάτιον ἢ σκεῦος. εἰ δὲ ἔστιν ἀληθές, ὅμως χρῆσις ἐν τῷ

ἐκδό-

καθόλου, ὁ ἁπλῶς δικάζων εἴρηται. ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κείμενος ἐν τῷ, ὅτε γὰρ τόκων χρέων τι δυσκολωτάτων διόλλυμαι.   Προσφύς, πλεῖόν τι πίεσμα δηλοῖ τοῦ ἐμφύς. ὡς νυκτερὶς δὲ προσπέφυκεν ὀδυνατῶς τῷ ἐρινεῷ. διότι καὶ ἡ νυκτερὶς, οὐκ ἔνωθεν ἐπιβαίνει κλάδων ἀλλ' ἐκκρέμαται.

Απόπροθεν ὄζοι, οἱ ἀπηωρημένοι.   Ὀψὲ, οὐ τὸ πρὸς ἑσπέραν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸν μετὰ πρᾶξιν χρόνον. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ ὅτι ἑσπέρα μὲν, τὸ μετὰ δύσιν ἡλίου κατάστημα. ὀψὲ δὲ, οὐχ ἁπλῶς τὸ μετὰ πολὺ τῆς δύσεως, ἀλλὰ τὸν μετὰ πολὺν χρόνον.   Κρίνων νείκεα, δηλοῖ μὲν τὸ διαχωρίζειν. ἐπεὶ ὁ δικαστὴς οἷόν τις ἐστὶν ὁ δικαστὴς καὶ τῶν σοφός.   Ἐνδούπησα, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἀντὶ τοῦ ἔπεσον. παρακολουθεῖ γὰρ τῇ τοιαύτῃ πτώσει, καὶ δοῦπος.   Διήρεσα χερσὶν, ἀσθενῶς ἅμα καὶ περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐνηχόμην εἴρηται.   Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν. τουτέστι διπλολογεῖν τὰ ἀριδήλως ῥηθέντα. ἴσθι οὖν δῆλον, ὅτι οὐδεμία τῶν παρ' Ὁμήρῳ διπλολογιῶν ἀχρεία· οὐδὲ μάτην ἐπ' ἀδολεσχίᾳ παρέρριπται. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος, χρήσιμός ἐστι παντὶ μὴ ἐθέλοντι παλιλλογεῖν τὰ εἰρημένα σαφῶς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Κοιμώμενον Ὀδυσσέα μετὰ τῶν δώρων ἐκτιθέασιν οἱ Φαίακες εἰς τὴν γῆν τὴν Ἰθακησίων. καὶ τὴν μὲν ναῦν αὐτῶν ὑποστρέφουσαν, λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν. Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ οὖσα τῷ Ὀδυσσεῖ συμβουλεύει περὶ τῆς μνηστηροφονίας. καὶ τὰ χρήματα ἔν τινι σπηλαίῳ ἀποκρύπτει. καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσέα.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ν. ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ἐπιγράφουσι ταύτην τὴν ῥαψῳδίαν οἱ παλαιοὶ, οὕτως. Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.   Ἐνταῦθα μάλιστα κυρίως κεῖται τὸ χαλκοβατές. ἐπὶ δώματος. τὰ γὰρ Ἀλκινόου δώματα, πολλῷ χαλκῷ συγκεκρότηται ὡς προδεδήλωται.   Ἐφιέμενος, ἀντὶ τοῦ ἐντελλόμενος. ὅθεν καὶ ἐφημοσύνη καὶ ἐφετμὴ ἡ ἐντολή.   Γερούσιος οἶνος, ὁ ἐν τῷ τῶν γερόντων ἤτοι τῶν ἐντίμων συμποσίῳ πινόμενος.   Χρυσὸν πολυδαίδαλον Ἀλκίνοος ἐνταῦθα λέγει, τὸν ἀργὸν καὶ ἀνεπέργαστον καὶ εἰς πολλὰ δαιδάλλεσθαι ἐπιτήδειον.   Τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα. γράφεται καὶ ἐνταῦθα τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα. φέρεται δὲ καὶ τοιαύτη γραφὴ ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων.   Τιμαώτερον λέ-

Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε.
Ὦ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ

βωλος, ὃ πολλάκις ἄλλως εἴπομεν. διὸ ὁ Ἥφαιστος ἐν Ἰλιάδι, ἀκολούθως εἴκοσι τρίποδας τεύχων. Ἀνδρακὰς, ἐξήγηται μὲν κατὰ τὸ ἑκάς. δηλοῖ δὲ, τὸ κατ' ἄνδρα. ἵνα μὴ τὸ τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα, ἐπὶ ἑνὸς μόνου τρίποδος καὶ ἑνὸς λέβητος νοηθείη. ἀλλὰ ἑνὸς κατὰ ἕκαστον ἄνδρα ἡμῶν δηλαδὴ τῶν δεκατριῶν βασιλέων.

Τισόμεθα οἱ μὲν παλαιοί φασιν, εἰσπραξόμεθα. ἔστι δὲ καὶ συνήθως εἰπεῖν, ἀντιτισόμεθα. Προῖκα οἱ παλαιοὶ τὴν δωρεὰν ἔλεγον, ἐκ τοῦ καταπροίξεσθαι. νῦν δὲ ἄρ τὸ καταπροίξεσθαι, ὅμοιόν τι φασὶ κατὰ προΐεσθαι ὅ ἐστι προδοῦναι. ἑρμηνευθείη δ' ἂν καὶ χάρις ἡ προίξ. ὡς δηλοῖ τὸ προικὸς χαρίσασθαι. τὸ μέντοι ἐπὶ γαμηλίου δώρου τὴν προῖκα νοεῖσθαι, τῶν μεθ' Ὅμηρόν ἐστιν. οὐ γὰρ τοιαύτη προὶξ ὅτι καὶ φερνὴ λέγεται, δηλοῖ φασιν ἐν Φαίδωνι Εὐριπίδης, εἰπών. ἐλεύθερος δ' ὢν, δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων. ἔστι δὲ φερνὴ μὲν, παρὰ τὸ φέρειν. ἡ προσφερομένη δηλαδή. προὶξ δὲ, παρὰ τὸ προΐκω προίξω. οὐ δύο σημαινόμενα. προίξασθαι γὰρ, οὐ μόνον τὸ δωρεὰν δοῦναι, ἀλλὰ καὶ τὸ καταπροδοῦναι. ὃ καὶ προέσθαι καὶ καταπροέσθαι λέγεται ἀττικώτερον.

Χαλκὸν εὐήνορα κἀνταῦθα λέγει, τὸν εἰς ἀνδρείαν πάλαι ποτὲ συντελοῦντα ὅτι εἰς ὁπλοποιΐαν χρήσιμος ἦν. Ζυγὰ τὰς ναυτικὰς λέγει καθέδρας. Οἴνοπες βόες, οἱ μέλανες δηλονότι, μέλας γὰρ οἶνος. ἢ πυρροὶ δηλονότι, οἶνος ἐρυθρός. Πηκτὸν ἄροτρον, τὸ εὐπαγές, κατὰ συνήθειαν ἐλλείψει τοῦ εὖ. χρὴ δὲ, εὐπαγὲς αὐτὸ εἶναι. ἢ καὶ διὰ τὸ πρῶτον ἐπισυντίθεσθαι ὡς εἰκὸς τὸ πηκτὸν, εἶθ' ὕστερον ἐξευρέθη τὸ παρ' Ἡσιόδῳ αὐτόγυον. Ἀρτεμέεσσι, ὑγιέσι. καὶ ὡς εἰπεῖν, ἀκέραιος καὶ ὅλος. ὡς οἱονεὶ ἄτμητος. ἢ καὶ ἄρτιος. ἐξ οὗ δοκεῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, παρωνομάσθαι καὶ ἡ Ἄρτεμις. Ἀρετὴν παντοίην, τὴν εὐδαιμονίαν λέγει. Αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων ἢ ἐξ ἑδρῶν ἔσπεισαν. ἱδρύσεως γὰρ ὁ μονῆς τῆς κατὰ χώραν ἔδει αὐτοῖς. ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ, ἀναστὰς ἔσπεισεν. ἀπιέναι γὰρ αὐτὸν ἔδει.

Ὑψερεφὲς, τῶ σ' οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ' ὀΐω
Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
Ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
Ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον
Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ.
Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστῃ ἐνὶ χηλῷ
Κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα
Δῶρ' ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν.
Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
Ἀνδρακάς, ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον, — 10
Τισόμεθ'. ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι.
Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγά, μή τιν' ἑταίρων
Βλάπτοι ἐλαυνόντων ὁπότε σπερχοίατ' ἐρετμοῖς.
Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο — 20
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
Μῆρα δὲ κήαντες, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
Τερπόμενοι. μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
Δῦναι ἐπειγόμενος. δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧ τε πανῆμαρ
Νειὸν ἀν' ἕλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο
Δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι· — 30
Ὣς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί·
Ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμὸς,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ Οὐρανίωνες
Ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
Νοστήσας εὕροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες ἐυφραίνοιτε γυναῖκας — 40
Κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
Παντοίην, καὶ μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπε.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,
Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο. Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα.
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν. οἱ δὲ θεοῖσιν — 50
Ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων. ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀρήτῃ δ' ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.

Τῇ

Τὸ μὲν ἕτερον, ἐπὶ δύο ὤων λέγεται. τὸ δὲ ἄλλο, ἐπὶ πλειόνων.

Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Χαῖρέ μοι ὦ βασίλεια διαμπερὲς, εἰσόκε γῆρας
Ἔλθῃ καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι. σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Παισί τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τῷ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο
10 Ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῳὰς ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας.
Τὴν μὲν, φᾶρος ἔχουσαν ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
Τὴν δ' ἑτέρην, χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ἔπεμπε κομίζειν.
Ἡ δ' ἄλλη, σῖτόν τ' ἔφερε καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Αἶψα τά γ' ἐν νηῒ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
Δεξάμενοι, κατέθεντο πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν.
Κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὕδοι
20 Πρύμνης. ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο
Σιγῇ. τοὶ δὲ καθῖζον ἐπὶ κληῗσιν ἕκαστοι
Κόσμῳ. πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
Εὖθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῷ,
Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς.
Ἡ δ' ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι
Πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
Ὑψόσ' ἀειρόμενοι ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον,
Ὣς ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπισθε
30 Πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον. οὐδέ κεν ἴρηξ
Κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
Ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα, θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
Ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα.
Ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει.
Εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
Ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἠοῦς ἠριγενείης,
40 Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
Φόρκυνος δέ τίς ἐστι λιμὴν ἁλίοιο γέροντος,
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης. δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ
Ἀκταὶ ἀποῤῥῶγες, λιμένος ποτιπεπτηυῖαι.
Αἵ τ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
Ἔκτοθεν. ἔντοσθεν δὲ ἄνευ δεσμοῖο μένουσι
Νῆες ἐΰσσελμοι, ὅτ' ἂν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος, τανύφυλλος ἐλαίη.
Ἀγχόθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδὲς,
Ἱρὸν νυμφάων, αἳ νηϊάδες καλέονται.
50 Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι
Λάϊνοι. ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
Ἐν δ' ἱστοὶ λίθεοι περιμήκεες. ἔνθα τε νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.

Ἐπ' ἰκριόφιν νηὸς πρύμνης κοιμᾶται Ὀδυσσεὺς, διά τε τὸ ἐντιμότερον εἶναι καὶ ἀρχικὸν ὁ πρύμνα διὰ τὸ κυβερνήτην, καὶ διότι οὐδὲ ἴδει ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων καίμενον, ἐμποδὼν γενέσθαι τοῖς ἐρέσσουσιν. Νήγρετον εὕδοι, λείπει τὸ ὕπνον.

Τρητὸν λίθον λέγει, ὃν παρὰ τὸ τετρῆσθαι τὸ ῥυπῶ ἢ παρὰ τὸ ἱερῶ τὸ ἐσθίω, γρώνην ὁ Λυκόφρων καλεῖ. Ὕπνος, ἄλλως λέγεται νήγρετος. οὐχ ὡς ἀνέγερτος δηλαδὴ, ἀλλ' ὡς δυσέγερτος. Ἄγχιστα, ταυτόν ἐστι τῷ σχεδόν. ἵνα λέγῃ ὕπνον θανάτῳ σχεδὸν ἐοικότα. ἐπίτασις μέν ἐστι τοῦ σχεδόν ἐστι τὸ ἄγχιστα. Γέρων δ' ἐστὶ πρεσβύτης. Τετράοροι οἱ κατά τινας τετράορες ἵπποι, οἱ τέσσαρες ὁμοῦ συνεζευγμένοι. ἀείρω γὰρ, τὸ συζεύγνυμι. ὥσπερ οὖν ξυνωρὶς, δύο ἵππων σύζευξις. ξυνωρὶς τὸ ἴσον. ἢ ἄλλως τετράοροι, ἀντὶ τοῦ τέσσαρες ὀρνύοντες. οἱ δὲ τοιοῦτοι, καὶ τετράορος λέγονται, παρὰ τὴν ἀορτάν. ἀφ' ἧς καὶ ἄορος ἵππος, ὁ ἄζυγος. καὶ τετράορος, ὁ τετράορος. οἶδεν οὖν φασὶν Ὅμηρος καὶ τὸ τέθριππον ἅρμα. καὶ πρὸ τούτου τὸ κέλητι. εἰ καὶ μὴ παρεισάγει χρωμένους αὐτοῖς τοὺς ἥρωας.

Ὑπὸ πληγαῖς, ταυτόν ἐστι, ὑπὸ πληγῶν. Ὑψόσ' ἀειρόμενοι, ἐμφαίνεται δὲ ὡς ἐνταῦθα τετράορος λέγεται, καὶ οἱ ὁμοῦ τέσσαρες ἀείρονται. τουτέστι κοῦφα καὶ ἐν μετάρσια θέουσιν. ἕκαστος δὲ παρ' ἀέρων τὸ δῶν ἀείρεται. κατὰ τὸ εἰπόντα Βαγκὸν, τετραβε φάσμα ταύρου. πρὸ τοῦ τὸ ... τὴν αἰρέσιν. Κέλευθον καὶ νῦν, οὐ τὴν θαλασσίαν ἀλλὰ τὴν διὰ χέρσου λέγει ὁδὸν τὸ ἀείρειν. Ἀσφαλέως καὶ τὸ ἔμπεδον, τὴν αὐτὴν μὲν δηλοῖ ἔννοιαν. ἔστι δὲ ἔμπεδον μὲν, τὸ ἐν τῇ γῇ. ἀσφαλὲς δὲ, ὃ μὴ σφάλλεται κλονούμενον ἢ ἐμποδιζόμενον. Κίρκος, εἶδος ἱέρακος. Ἀνδρῶν πολέμους, νοητέον ἰδικήν τινα μετοχήν. δηλαδὴ, ἀνύων, ἢ διανύων, ἤ τι τοιοῦτον. τὸ δὲ πείρων, οὐχ ἁρμόττει ἐπὶ ἀμφοῖν πολέμους. Λελασμένος, οἰκεῖον ὕπνου τὸ νήγρετον, θανάτῳ μὲν τὸ ἄγχιστα ὁ τοιοῦτος ὡς ἐῤῥέθη ἔοικεν ὕπνος. θανόντων δὲ ἴδιον μονίμως, ἀπείρων τῶν λύπης λήθες.

 Ἀπορ-

Ἀπερρῶγες ἀκταί, αἱ διερρωγυῖαι. Προβλῆτες, ἀκταὶ προβεβλημέναι τοῖς κύμασι, καὶ ἀποθραύουσαι αὐτά. ὡς ἔνερθεν, τὸν μέσον αὐτῶν λιμένα γαληνιᾶν.

Ποτιπεπτηυῖαι, αἱ προσπεπτωκυῖαι πρὸ τοῦ λιμένος καὶ εἰς σκέπην οὖσαι τῶν ἀνέμων. Σκεπόωσι παρασχηματισμὸς ἐκ τοῦ σκεπῶσι, παρὰ τὸ σκεπῶ ἐστι τοῦ σκεπάζω. ὡς καὶ τὸ πετῶ, τοῦ πετάζω. καὶ τὸ βιβῶ, τοῦ βιβάζω. ὃ δηλοῖ τὸ ὀχυρὸν ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. ἔτι δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς βαίνειν. Ὅρμου μέτρον ἵκωνται, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸν ὅρμον.

Ὅτι ἀθηνᾶς ἱερὸν φυτὸν ἡ ἐλαία, καὶ ὡς ἐν ἀθήναις πρῶτον εὑρέθη, ὁ μῦθος λέγει. Τιθαιβώσσειν κυρίως ἐπὶ μελισσῶν, τὸ ἀποτιθέναι βόσιν ἑαυταῖς. ὅ ἐστι σιμβλοποιεῖν. Μέλισσαι, ὅτι παρὰ τὸ μέλι ἐσφαλμένην ἔγνων αὖθις γίνεται, καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν ἰλιάδα δεδήλωται. ὡς δὲ καὶ παρὰ τὸ μέλω, καὶ αὐτοὶ καὶ τὸ μέλι, ἀλλὰ τοῦτον κοινότερον λέγεται δὲ ὃ ἔστιν ἀλκιμάρ, καιρινὴν ὀπώραν λέγει τὸ μέλι. τοῦτον δὲ παράγγελον ὁ μέλιτος ὁ κύριον. καὶ ὁ ἐπὶ ἀφροσύνῃ διαβόητος μελιτίδης. Ἁλιπόρφυρα φάρεα, τὰ πορφύροντα δίκην ἁλός. ἢ τὰ ἁλουργά. Θεώτεραι, παρὰ τὸ τυπόν ἐστι τοῦ θεώτεραι. Ἐκείνῃ, ἐπίρρημά ἐστιν ἴσον τῷ, ἐκεῖσε. ὁ κεῖται κατὰ ἀναλογίαν τοῦ ὅπῃ ὁ ταύτῃ καὶ τῶν ὁμοίων. Ὅτι εἰς τὸν ἰθακήσιον λιμένα οἱ φαίηκες εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες. Τοῦ ἐκ τοποιοῦ πλάσματος ὄντος, ἀληθές ἐστι τὸ κατὰ φαιακίαν κεφαλληνίας οὐ πολὺ ἀπέχειν τὴν ἰθάκην, στενὸν καὶ μετέωρον ἔχουσαν λιμένα, καλούμενον φασὶ φόρκυνα, καὶ αἰγιαλόν τινα ὃν ὠνόμαζον ἱερὸν ἄντρον. Τοίων δ' ἐπείγετο χερσὶν ἐρετάων. ἤγουν ὑπὸ τοιούτων αὐτὴν οἱ ἐρέσσοντες. ὑποθετέον δὲ, ἄπειρον καὶ ἀμμώδη εἶναι τί καὶ ἀπὸ φαιάκων δὲ ὡς ἐρρίφη γενόμενα τῇ ἐκεῖ αἰγιαλόν. οὐ δὲ ἂν οὕτως ἡ ναῦς ἐπέκελσεν ὑπὲρ αἱ ἀκταὶ ... ὑψηλαί εἰσι ...

Ἐν δ' ὕδατ' αἰενάοντα. δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν.
Αἱ μὲν πρὸς βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν.
Αἱ δ' αὖ πρὸς νότου εἰσὶ θεώτεραι. οὐδέ τι κείνῃ
Ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
Ἔνθ' οἵ γ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες. ἡ μὲν ἔπειτα
Ἠπείρῳ ἐπέκελσεν ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης,
Σπερχομένη. τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων.
Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἤπειρόνδε,
Πρῶτον ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι. 10
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ.
Ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἅ οἱ φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον ἀθήνην.
Καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
Ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πού τις ὁδιτάων ἀνθρώπων
Πρίν γ' ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἶκόνδε πάλιν κίον. οὐδ' ἐνοσίχθων
Λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ ὀδυσῆϊ
Πρῶτον ἐπηπείλησε. διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν.
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἐγώ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι 20
Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔ τι τίουσι
Φαίηκες, τοί πέρ τε ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης.
Καὶ γὰρ νῦν ὀδυσῆ' ἐφάμην κακὰ πολλὰ παθόντα,
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι. νόστον δέ οἱ οὔ ποτ' ἀπηύρων
Πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
Οἱ δ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες,
Κάτθεσαν εἰν ἰθάκῃ. ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
Πόλλ' ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε τροίης ἐξήρατ' ὀδυσσεύς,
Εἴ περ ἀπήμων ἦλθε λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν. 30
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς.
Ὢ πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες;
Οὔ τί σ' ἀτιμάζουσι θεοί. χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.
Ἀνδρῶν δ' εἴ πέρ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
Οὔ τι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
Ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Αἶψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι κελαινεφὲς ὡς ἀγορεύεις,
Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλεείνω. 40
Νῦν αὖ φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαῖσαι, ἵν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
Ἀνθρώπων. μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς.
Ὢ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
Ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωνται
Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
Νηῒ θοῇ ἴκελον, ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
Ἄνθρωποι. μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι. 50
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς σχερίην, ὅθι φαίηκες γεγάασιν,
Ἔνθ' ἔμεν'. ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς

ῥίμ-

Ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἐνοσίχθων,
Ὅς μιν λᾶαν θῆκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθε,
Χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας. ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι ναυσικλυτοὶ ἄνδρες.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
Ὤ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
Οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προὐφαίνετο πᾶσα.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε. τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
10 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
Πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων. τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Πομπῆς μὲν παύεσθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
20 Ἡμέτερον προτὶ ἄστυ. Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
Δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ,
Μὴ δ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδεισαν, ἑτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
Ὣς οἱ μέν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
Δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ἑσταότες περὶ βωμόν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεὺς
Εὕδων ἐν γαίῃ πατρωΐῃ, οὐδέ μιν ἔγνω
Ἤδη δηρὸν ἀπεών. περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεῦε
Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς, ὄφρα μιν αὐτὸν
30 Ἄγνωστον τεύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
Μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη, ἀστοί τε φίλοι τε,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
Ἀτραπιτοί τε διηνεκέες, λιμένες τε πάνορμοι,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθάοντα.
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καί ῥ' εἴσιδε πατρίδα γαῖαν.
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα.
Ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
40 Ἦ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ δὲ καὶ αὐτὸς
Πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
Αὐτοῦ. ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλει, καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
Νῦν δ' οὔτ' ἄρ πῃ θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
Καλλείψω, μή πώς μοι ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.
Ὢ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
Ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
50 Οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον. ἦ τέ μ' ἔφαντο
Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσσαν.
Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυται ὅς τις ἁμάρτῃ.

ρεῖ. Ἐξάπινα ἤτοι βεβαίως ὑπήγαγον. Λᾶαν, οὐ δίκτυον ἐνταῦθα λέγει, ἀλλ' ὕφασμά τι ἐκ λίθου. καὶ ὡς οὐ μόνον ἐπὶ ἀγγείων ὁ πυθμὴν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δένδρων. πυθμένα τῆς ἐλαίας, τὰς ῥίζας ἔφη. Οἱ πρὶν ἡμᾶς ἔξεισι γενέθλας. ἐπειδὴ ὁ ἀρχαῖος Φαίαξ Ποσειδῶνος υἱὸς φασὶν ἐδόκει ἐκ Κερκύρας τῆς Ἀσωποῦ.

Ἀμφικαλύψει. ἴσον ὡς κάλυμμά τι καὶ σκέπασμα ἐπιρρίψει. Θῆκε λίθον ἐγγύθι γαίης. ἰστέον ὅτι ὅμως φαντασία ὡς εἰκὸς ἦν τῆς Φαιακικῆς νηὸς πλασθῆναι πεποίηκεν ἀπολιθωθῆναι. φασὶ δὲ, λίθον ἐκεῖ πλοιοειδῆ κείμενον ἐν θαλάσσῃ τῆς Κερκύρας, νηὸς φαντασίαν πέμπειν. ἔστι δὲ αὐτὴν, τὸ ἐπὶ τοῦτον λόγον πλασθῆναι. Ἐθῆκε ἐφαίνετο, προσυπακουστέον συνήθως καὶ τὸ εὖ. ἵνα λέγῃ ἐπῆν τε εὐφαίνετο. Καλύψαι, καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ ἐπιθεῖναι. οὐ περιπετάσαι. καταπετάσαι. ἐπικαταστρέψαι. ὡς ἐκ μεταφορᾶς νέφους. ὃ λίαν ἐπιπολάζει τινός. οὐκ ἐπὶ πασσαλαθρίᾳ μέντοι ἀλλ' ἐκ τῆς λέξεως ὡς δηλοῖ ὁ κριτικός. Διωκομένη. ὅ ἐστι κατὰ σπουδὴν θέουσα. Χειρὶ καταπρηνεῖ, ἡ καταστραμμένῃ ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ἡ κατὰ τὸ θέναρ δηλαδὴ πλήξασα. Παλαίφατα θέσφατα, πάρισον μὲν ἐστι σχῆμα ἐπαινετόν. δηλοῖ δὲ παλαιά τινων χρησμῶν.

Ταῦροι κεκριμένοι, οἱ ἐπίλεκτοι, τοιαῦτα δὲ εἶδε θύεσθαι. Ὀπίζομαι, ἀντὶ τοῦ αἰδοῦμαι, μάλιστα δὲ ἀντὶ τοῦ, δέδοικα, ὅ ἐστι ὄπιδος ἐπιστροφῆς ἄξιον. Γαίῃ πατρωΐῃ, ἤγουν πατρίδι γῇ. Ἄγνωστον τεύξειεν. τουτέστιν ἡ ῥητορικὴ κατὰ δεινότητα μέθοδος, ὑποβάλλει αὐτῷ, δεῖν εἶναι ἀγνωσίαν τε τῆς Ἀθηναίας πρὸς τὸ ἅπασι, καὶ ἕκαστα τῶν ἐν τῷ οἴκῳ δηλοποιηθῆναι αὐτῷ, καὶ μὴ πρότερον γνωσθῆναί τινι πρὶν ἢ τοὺς μνηστῆρας ἀνελεῖν. Ἀστοί τε φίλοι τε, φίλους μὲν, τοὺς συγγενεῖς λέγει καὶ ὅσοι δὲ ἄλλως οἰκεῖοι, ἀστοὺς δὲ, τοὺς ἄλλους ἁπλῶς ἔφη. Ἀλλοειδέα, ὧν τὸ εἶδος ἠλλοίωται. Ἀτραπιτοὶ ὁδοὶ, αἱ μὴ ἔχουσαί φασιν ἐκτροπὴν ἢ ἐπικάμψαι, αἱ στεναὶ δηλαδὴ καὶ εὐθεῖαι. ὅθεν καὶ διηνεκεῖς λέγονται τῷ ἐπὶ τὸ διόλου ὁδοιπορεῖν καὶ μὴ ἐκκλίνειν

λέγεται δὲ καὶ ἀταρπιτὸς κατὰ μετάθεσιν ἡ τοιαύτη ὁδός, ἔτι δὲ καὶ ἀταρπός. ἡ δὲ διαφορά τις ἐστὶν δοκεῖ πρὸς τὴν ἁπλῶς λεγομένην ὁδόν. ὡς δηλοῖ καὶ παροιμία λέγουσα. ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς; ἔοικε δὲ καὶ ἑτέρα τις ἡ ἀταρπιτὸς εἶναι ἢ ἁμαξιτὸς καὶ ἡ λεωφόρος, καὶ αὐτὴ μᾶλλον λέγεται ὁδός.

Πάνορμοι λιμένες, οἱ ἀγχιβαθεῖς. εἰς οὓς διὰ τοῦτο, πᾶσα ναῦς καὶ ἐν παντὶ ἀνέμῳ ὁρμίζεται. Τίων βροτῶν, ἀντὶ τοῦ, τίνων, ἰωνικῶς πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι ὡς καὶ ποτίοισι καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἕλωρ οὐκ ἐπὶ ἁρπαγμοῦ θηριώδους ἐνταῦθα κεῖται, ἀλλ' ἐπὶ μοίρας ἁπλῶς βιαίας μοί τοι. Εὐδείελος, οὐχ ἡ Ἰθάκη μόνη, ἀλλὰ καὶ πᾶσα νῆσος. Ἱκετήσιος Ζεύς, δοκεῖ πρωτότυπον εἶναι τοῦ ἱκέσιος.

Ἐπὶ νηὸς ἄγοντες, ἐπὶ ἀψύχου ἐστὶν τὸ ἄγειν τίθησιν. εἴθισται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ νηῶν λέγεσθαι. ὅθεν καὶ ἀγώγιμα, τὰ ἐν αὐταῖς φορτία καὶ αὐταί, φορτηγοί. Ἐπόθει, τουτέστιν ἐζήτει. Δίπτυχος ἀμφ' ὤμοις λώπη, περίβλημα δοκεῖ μανδύου εἶδος εἶναι. λώπη δὲ κυρίως, λεπτὸν ὕφασμα κατὰ τὸν τοῦ κρομύου λοπόν, ἀλλ' ἐκεῖνο μέν, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται, ὡς γεγονὼς ἐκ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω. τοῦτο δὲ μεγαλύνεται κατ' ἔκτασιν. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ ἐξελώπισαν ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ, ἀντὶ τοῦ ἐξέδυσαν ἔξω τοῦ λώπους ἐποίησαν. φέρεται δὲ καὶ δίχα προθέσεως, λωπίζειν τὸ γυμνοῦν, καὶ λῶπες δὲ [illegible], τὸ ἱμάτιον. ὅθεν καὶ λωποδύτες οἱ τὰ ἱμάτια ἐκδύοντες. Οὐδὲ λίην ἀνώνυμος, ἀντὶ τοῦ οὐδόλως νοεῖται ὁμοίως τῷ οὐ πάμπαν.

Πρὸς ἠῶ καὶ πρὸς ἥλιον, τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἔννοιαν. ὥσπερ καὶ τὸ μετόπισθε καὶ τὸ ποτὶ ζόφον. ὅθεν καὶ ὅρα ὡς εὐλόγως ἐπὶ δύσεως τίθεται τὸ ὀπίσω. ὡς τῆς ἀνατολῆς, προσώπου λόγον ἐχούσης διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἀνιόντα ὀφθαλμοῖς τῆς ἡμέρας ἥλιον. Ἀρδμοὶ αἱ τῶν ὑδάτων ἐγχωρίοις ποτισμοὶ τῶν ζώων.

Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἴδωμαι,
Μή τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
Ὣς εἰπών, τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
Ἠρίθμει καὶ χρυσόν, ὑφαντά τε εἵματα καλά.
Τῶν μὲν ἄρ' οὔ τι πόθει. ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
Ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέῳ ἐπιβώτορι μήλων,
Παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν.
Δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην.
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα.
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδών, καὶ ἐναντίος ἦλθε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Χαῖρέ τε, καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις,
Ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ. σοὶ γὰρ ἐγώ γε
Εὔχομαι ὥς τε θεῷ, καί σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν.
Ἤ πού τις νήσων εὐδείελος, ἦέ τις ἀκτὴ
Κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Εἰ δὴ τήνδε γε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λίην
Οὕτω νώνυμός ἐστιν. ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
Ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
Ἠδ' ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ἦ τοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
Οὐδὲ λίην λυπρή, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
Γίγνεται. αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τ' ἐέρση.
Αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος. ἔστι μὲν ὕλη
Παντοίη. ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασι.
Τῷ τοι ξεῖν' Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκει,
Τήν περ τηλοῦ φασὶν ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.
Ὣς φάτο. γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ πατρωΐῃ, ὥς οἱ ἔειπε
Παλλὰς ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Οὐδ' ὅ γ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον,
Αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν.
Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
Τηλοῦ ὑπὲρ πόντου. νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
Χρήμασι σὺν τοίσδεσσι. λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
Ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν,
Οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
Οὕνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων.
Τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ

Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ.
Νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανόν, οὐδέ τις ἡμᾶς
Ἀνθρώπων ἐνόησε. λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν, φοίνικας ἀγαυοὺς
Ἐλλισάμην, καί σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα.
Τούς μ' ἐκέλευσα πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι,
Ἢ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν ἐπειοί.
Ἀλλ' ἤτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο ἲς ἀνέμοιο,
15 Πόλλ' ἀεκαζομένους, οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
Κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
Σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἧμιν
Δόρπου μνῆστις ἔην μάλα περ χατέουσιν ἑλέσθαι.
Ἀλλ' αὔτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα.
Οἱ δὲ, χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
Κάτθεσαν ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
Ὤχοντ'. αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
20 Ὣς φάτο. μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
Χειρί τέ μιν κατέρεξε. δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Καί μιν φωνήσασ', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ λήξειν ἀπατάων,
Μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
30 Κέρδε', ἐπεὶ σὺ μέν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
Βουλῇ καὶ μύθοισιν. ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
Μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν. οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' ἀθηναίην κούρην Διός, ἥ τέ τοι αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω.
Καὶ δέ σε φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε.
Εἴπω θ' ὅσα τοι αἶσα δόμοις ἔνι ποιητοῖσι
40 Κήδε' ἀνασχέσθαι. σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ.
Μηδέ τῳ ἐκφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν
Πάντων, οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος. ἀλλὰ σιωπῇ
Πάσχειν ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ἀργαλέον σε θεὰ γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι
Καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐΐσκεις.
Τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
Εἵως ἐνὶ τροίῃ πολεμίζομεν υἷες ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
50 Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν ἀχαιούς,
Οὔ σε γ' ἔπειτα ἴδον κούρη Διὸς, οὐδ' ἐνόησα
Νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ,

Χαίρων ᾗ γαίῃ πατρῴῃ. τουτέστιν ὅτι ἔγνω τῆς πατρίδος ἐπιβῆναι. ἴσως δὲ χαίρει καὶ ἐπὶ τῷ τῆς πατρίδος ἐγκωμίῳ. φύσει γὰρ ἰδίᾳ τὰ τοιαῦτα κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐντρέπεται. Πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον, ἤγουν πρὸς ψεῦδος ἐλάλησεν. ὡς ἀπάλιν γὰρ τῆς ἀληθείας τὸ ψεῦδος. Ἐφέσσαι δέ ἐστι καθίσαι ἱδρῦσαι. Γυθαιόμενον ἰθάκης, ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ τῆς ἰθάκης. Πύλον δὲ καταστῆσαι, ἀντὶ τοῦ εἰς πύλον ἀπαγαγεῖν. ὅπερ ἡμεῖς ἀποκαταστῆσαι φαμέν. Ἀπώσατο, ἐπὶ ἀνέμου ἐνταῦθα ῥηθέν, τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον ὦσεν καὶ ἐξώσεν περιέχει. ἐξ οὗ δηλονότι ὡς εἰκὸς δὴ τὸ ἀπώσατο, καὶ ἀπῶσις λέγεται.

Προερέσσαμεν, ἢ μάλιστα προερέσσαμεν. Χατέουσιν ἑλέσθαι, ὅ ἐστι ποθοῦσι περιφραστικῶς. Δόλων ἆτ', ὅ ἐστιν ἄατε, ἀκόρεστε. Ὤπασαν ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε. τουτέστι δὴ συνέσει ἐς ἀθηνᾶ πεποίηται.

Μεταμόρφωσις τῆς ἀθηνᾶς ἡ ἐκ παρθένου παιδὸς εἰς καλήν τε μεγάλην τε γυναῖκα, ῥηθεῖσα ἂν σκοπιμωτέρως μὴ πάνυ ἀποικεῖναι τῆς κατὰ πρωτίαν ἢ τῆς κατὰ περιουσίαν μεταβολῆς. Σχέτλιος, οὐδ' ἐνταῦθα κατὰ ὕβριν ὅλως εἴρηται, ἀλλὰ δηλοῖ καὶ νῦν, τὸν ἐπιχειρητικὸν ἢ τλήμονα. Μῦθοι πολύκλοκοι, οἱ πεπλεγμένοι καὶ σκολιοί. δῆλον γὰρ ὅτι σκολιοῦται πᾶν τὸ πλεκόμενον, καὶ οὐκ ἔχει τὴν προτέραν εὐθύτητα. Τινὲς δὲ κλοπίων γράφουσιν ἀντὶ τοῦ, δολίων. Μήτι κλέομαι, ἀντὶ τοῦ, τῇ βουλῇ εὐκλεής εἰμι. Παλλάδ' ἀθηναίην, ἀπαράλλακτον αὐτῇ ὂν τῆς παλλάδος ἐπίθετον. γινομένῳ καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ δεδήλωται, ἢ παρὰ τὸ πάλλω, ἢ παρὰ ἕνα πάλλαντα. ἢ καὶ διὰ τὸ ἀκμάζον καὶ εὐειδές. λέγουσι γὰρ οἱ παλαιοί, τὰς εὐειδεῖς ἄλλως καὶ εὐγενεῖς παρθένους, ἱερωθῆναι καὶ καλεῖσθαι παρ' ἕλλησι παλλάδας. ὅθεν καὶ τὸν νέον οὐ μόνον πάλλαντα καλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ πάλλακα. ἐν τὴν παλλακὴν δὲ ὡς προρρηθεῖσα, ἐντεῦθεν παράγουσιν. ἴσως δὲ καὶ οἱ νῦν ἀττικοὶ πάλλακας, ἐντεῦθεν καλεῖσθαι διελίξασθαι. Ἀνασχέσθαι κήδεα, τὸ ἁπλῶς καὶ κατὰ τὸ πλῆρες ὑπομεῖναι

Οὕτω

Οὕνεκ᾽ ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων. ἔστι δὲ ἐπητὴς, ὁ ὁ λόγος πρὸς τὸ ἔπος, ἢ ὁ χαίρων τῇ ἀληθείᾳ πρὸς τὴν ἐπὶ πρόθεσιν καὶ τὸ ἐτεόν. ὀξύνεται δέ φασιν ἡ λέξις παρὰ τοῖς παλαιοτέροις. οἱ δὲ ὕστερον, προπαροξύνουσιν αὐτό. λέγοντες ἐπήτην, τὸν φρόνιμον. ἀγχίνους δὲ διαφέρει ἐχέφρονος, ὡς καὶ ἀγχίνοια φρονήσεως. ἡ μὲν γὰρ, σύνεσίς ἐστι τοῦ δέοντος ἐν βραχεῖ χρόνῳ, ἄγχι νοοῦσα. τουτέστιν ἐγγὺς καὶ ἐν ὀλιγίστῳ χρόνῳ. ἡ δὲ φρόνησις, οὐ τοιαύτη, ἀλλ᾽ ἔχει παράτασιν. Αὔτως τουτέστιν οὕτως ὡς καὶ ἐξ ἀρχῆς.

Ἤιδεα μὲν ὅ ἐστιν ἠπιστάμην.

Καταειμένον ὕλῃ. τουτέστι κεκαλυμμένον δένδροις. ἤγουν δασύ. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύω. ἐξ οὗ ἕνω. ἀφ᾽ οὗ εἰνύω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, εἰνύω. ὡς τὸ, θριξὶ δὲ νέκυν καταείνυσαν. Ταῖς θύραις ἐπιθεὶς ἤγουν τῇ ὀπῇ τῆς πέτρας.

Σπέος δὲ ἄντρον εἰπεῖν ταυτὸν κατὰ πολυωνυμίαν ἐστὶν ὥσπερ καὶ σπήλαιον. Ἐπηρεφὲς, κοινότερον μὲν, τὸ αὐτόροφον. οἱ δὲ παλαιοὶ, γράφουσι καὶ τὸ χθαμαλόν. τοῦτο δὲ ποιῶν, καὶ θεσπέσιον καλεῖ κατά τι κοινὸν ἴσως ἐπίθετον. διὸ καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου, ἄντρου μνησθεὶς ἐν παραβολῇ, θεσπέσιον ἐκεῖνο καλεῖ. τοῦτο δὲ, δηλαδὴ τὸ ἐν τοῖς ἄντροις σεμνόν. ἅπερ εἰς κόσμον ἀλληγοροῦνται.

Κοῦραι διός. τουτέστιν ἀέρος ὡς ἡ ἀλληγορία ἐδήλωσεν. Ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ. ἀντὶ τοῦ, ὅπως μένῃ φυλαττόμενα. Ἱερὰν τὴν ἐλαίαν λέγει, καὶ δι᾽ ἄλλας μὲν αἰτίας, μάλιστα δὲ, διὰ τὸ μυθικῶς, ἀνιερῶσθαι αὐτὴν τῇ ἀθηνᾷ. Λιπαρὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὰ ἔνδηλα καὶ λαμπρά. εἰκὸς δὲ δηλοῦσθαι οὕτω καὶ τὰ εὐδαίμονά ποτε. Κρήδεμνα μεταφορικῶς καὶ νῦν, τὰς τῶν πύργων στεφάνας καὶ λοιπὰς ὑπεροχάς. Πελάξειν, τὸ ἀναδεύσειν ὥς φασιν οἱ παλαιοί, καὶ φύρειν καὶ μολύνειν. Ἄσπετον οὖδας περιφραστικῶς, τὴν ἐπὶ

Ἠλάμην, εἷος με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
Πρίν γ᾽ ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Θάρσυνάς τ᾽ ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
Νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι, οὐ γὰρ ὀΐω
Ἥκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά τιν᾽ ἄλλην
Γαῖαν ἀναστρέφομαι, σὲ δὲ κερτομέουσαν ὀΐω
Ταῦτ᾽ ἀγορευέμεναι ἵν᾽ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς,
Εἰπέ μοι εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἱκάνω.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα. 10
Τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
Οὕνεκ᾽ ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
Ἀσπασίως γάρ κ᾽ ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
Ἵετ᾽ ἐνὶ μεγάροισιν ἰδεῖν παῖδάς τ᾽ ἄλοχόν τε.
Σοὶ δ᾽ οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι,
Πρίν γ᾽ ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥ τέ τοι αὔτως
Ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν, ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσι νύκτες τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔ ποτ᾽ ἀπίστεον, ἀλλ᾽ ἐνὶ θυμῷ
Ἤιδε᾽ ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους, 20
Ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ᾽ ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.
Φόρκυνος μὲν ὅδ᾽ ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος.
Ἥδε δ᾽ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη.
Ἀγχόθι δ᾽ αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδὲς
Ἱρὸν νυμφάων αἳ νηϊάδες καλέονται.
Τοῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ κατηρεφὲς, ἔνθα σὺ πολλὰς 30
Ἔρδεσκες νύμφῃσι τεληέσσας ἑκατόμβας.
Τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ, σκέδασ᾽ ἠέρα, εἴσατο δὲ χθών.
Γήθησέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
Αὐτίκα δὲ νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών.
Νύμφαι νηϊάδες κοῦραι διὸς, οὔποτ᾽ ἔγωγε
Ὄψεσθ᾽ ὔμμ᾽ ἐφάμην· νῦν δ᾽ εὐχωλῇς ἀγανῇσι
Χαίρετ᾽. ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν ὡς τὸ πάρος περ,
Αἴ κεν ἐᾷ πρόφρων με διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
Αὐτόν τε ζώειν, καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ. 40
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Ἀλλ᾽ ἄγε χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ.
Αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ᾽ ὅπως ὄχ᾽ ἄριστα γένηται.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἠεροειδὲς,
Μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἆσσον πάντ᾽ ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν,
Εἵματά τ᾽ εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ᾽ ἐπέθηκε θύρῃσι 50
Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη διὸς αἰγιόχοιο.
Τὼ δὲ καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμέν᾽ ἐλαίης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.

Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Φράζευ ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
Οἳ δή τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσι,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.
Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,
Πάντας μέν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ
Ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
10 Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
Φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
Εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς.
Πὰρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
Οἷον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
Αἴ κέ μοι ὣς μεμαυῖα παρασταίης γλαυκῶπι,
Καί κε τριηκοσίοισιν ἄνδρεσσι μαχοίμην
Σὺν σοὶ πότνα θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
20 Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
Ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' ὀΐω
Αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι.
Κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας· ἀμφὶ δὲ λαῖφος
Ἕσσω, ὅ κε στυγέῃσιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα.
Κνυζώσω δέ τοι ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανήῃς,
30 Σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδε,
Παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
Δήεις τόνγε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπί τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
Ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
Πίνουσαι, τάθ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.
Ἔνθα μένειν, καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
40 Τηλέμαχον καλέουσα τεὸν φίλον υἱὸν Ὀδυσσεῦ,
Ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
Ὤιχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος εἴ που ἔτ' εἴης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τίπτε τ' ἄρ' οὔ οἱ ἔειπες ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
Ἦ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.
Αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
50 Κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ οὔτιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἕκηλος
Ἧσται ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
Ἦ μέν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηῒ μελαίνῃ,
Ἱέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.

ρον λέγει. οὐκ ἔστι τὴν ἁπλῶς γῆν. ἄλλως γάρ, πῶς ἄσπετος ἡ ἐπιχώρα ἐστὶν ἐν ᾗ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ μνηστῆρες πεσοῦνται. Κάρψαι ἐστί, τὸ ξηράναι καὶ συσπάσαι, ἐκ τοῦ κάρφω. ἀφ' οὗ καὶ τὸ κάρφος. κάρφεται δὲ χροῦς ὁ τοῦ γέροντος, ὡς δηλοῖ τό, ἀμφὶ δὲ δέρμα πᾶσι μέλεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος. πάντων γὰρ ὕπερθεν κάρψε χρόα, καὶ δέρμα γέροντος ἔθετο. ὠνοματοποιεῖται δὲ τὸ κάρφω, ἐξ οὗ καὶ καρφαλέον τὸ ξηρόν. ὡς τό, καρφαλέον δ' ἄυσεν. ἔστι δὲ τοῦτο ἐπίρριχον κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐπειδὴ τῶν ὑποδύσεων ξηρότης ἐστί, ὡς εἶναι αὐτὴν οὕτω, καὶ ἀλίβαντα, καὶ αὖον μετὰ δασείας ἀττικῶς. οὕτω δὲ καὶ ὕφαυον διὰ τὸ ἀποφαυάνθαι γῆρα, εἴποι ἂν ὁ κωμικός. τάχα ἐκ τοῦ αὔω τροπῇ τοῦ υ εἰς α παρῆχον τὸ αὖον. ἐξ οὗ ἴσως καὶ ἀφαυρὸς ὁ ἀσθενὴς καὶ μὴ διερὸς κατὰ τὸν ποιητὴν εἰπεῖν, ὁ γὰρ ὑγρὸς καὶ ὑγιής, ἀλλ' ὁ ξηρός.

Λαῖφος, πτωχικόν τι ἱμάτιον κατὰ τὸ σπεῖρον. διὸ καὶ καθὰ σπεῖρον λέγεται νεώς, οὕτω καὶ λαῖφος, τὸ ἱστίον. δηλοῖ δὲ τὸ ἐκ τοῦ σπείρου ἐκ τοῦ λαίφους ἀσθενὸν καὶ ἐπιτήδειον τοῖς πλέουσι. Κνυζώσω, ἀντὶ τοῦ ῥυσώσω, ἀπρεπεῖς καὶ ῥυσοὺς ποιήσω, ὁποίους φασὶν οἱ τῶν καθευδόντων ὀφθαλμοί. τινὲς δέ φασιν, οἱ τῶν κυνῶν. διὸ καὶ ἐντεῦθεν πεποιῆσθαι δοκεῖ τὸ κνυζεῖν. ὅθεν καὶ κνυζηθμὸς ἐν τοῖς ἑξῆς, ἐπὶ κυνῶν εὑρεθέντων κείμενος. ἐραστικὸς δὲ τούτων μέν, ἐμφαίνει ἀπὸ τοῦ κνύζειν γενέσθαι τὸν κνυζηθμὸν διαλαλεῖ. τὸ δὲ ἀπὸ κυνῶν εἰπεῖν τὸ κνυζώσω, ὀκνεῖ. ἀπίθανον εἰπὼν καὶ δυσκατάστατον, ὡς οὐσῶν ἐκ τῶν κυνῶν μεταφορᾶς τὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπρεπές. ὁμοίως ἀπίθανον λέγει καὶ τὸ ἐκ τοῦ κονύζος γενέσθαι αὐτό, ὡς ἡ χρῆσις οἱ φῶ, χαμαιζήλοιο κονύζος. ἐπικρίνει δέ, ἄμεινον εἶναι φιλοξένῳ πείθεσθαι. εἰπόντι ὡς παρὰ τὸ κνύω γίνεται, ὃ δηλοῖ τὸ ξύω. δοκεῖ κἂν μὲν ὄν, προφερόμενος δὲ καὶ παρὰ ἀττικοῖς καὶ ἴωσιν. οὗ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν θεσμοφοριαζούσαις. οὗτος

πόθω

Ἀλλὰ τάγ' οὐκ ὀΐω, πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ὣς ἄρα μιν φαμένη, ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
Κάρψε μέν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας. ἀμφὶ δὲ δέρμα
Πάντεσσι μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος.
Κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε.
Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα
Ῥωγαλέα ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ.
Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἕσσ' ἐλάφοιο,
Ψιλόν. δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην. ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε, διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

πόθῳ μεθύοντος ἔκοψαν τὴν θύραν. ἤγουν διὰ τὸν πόθον μου, ἔξυε τὴν θύραν. ἐκ δὲ τοῦ ξυσθέντος κνύω, καὶ κνύμα δακτύλων παραφέρει ἐκ τοῦ κωμικοῦ. καὶ κνύος δέ, τὴν φθορὰν κατὰ γένος οὐδέτερον ὁμοίως τῷ, ἴδος. καὶ φλῶ φλύος παρὰ ἀρχιλόχῳ ἐπὶ φλυαρίας. φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσιόδῳ καταλόγου περὶ τῶν προιτίδων· καὶ γάρ σφιν κεφαλῇσι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔχευε. ἀλφὸς γὰρ χρόα πάντα κατέσχεν. ἐκ δέ νυ χαῖται ἔρρεον ἐκ κεφαλέων. ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα. παράγει δὲ τὸ ὀξύτονον κνύω, ἐκ τοῦ κνῶ. ἐξ οὗ καὶ ὁ κόνις. καὶ τὸ κναίω ἀντὶ τοῦ διαφθείρω. οὗ χρῆσις καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καὶ τὸ κνίζω ἤγουν ἐξ ἐπιπολῆς καὶ ἰσχνῶς καταξύω. ἀφ' οὗ παρὰ τὸ μόνον ἡ κνῖσα, ἀλλὰ καὶ ἡ κνίζα. ὡς σχίζω σχίζα. αἱ ἀκανθίαι. κνίζεται δὲ καὶ πέπερι γινόμενον σὺν δὲ μυρογοσύνῃ. ὁμοίως δὲ ἐκ τοῦ κνῶ λέγει καὶ τὸ κνάπτειν γίνεσθαι. ὡς τὸ ῥῶ ῥάπτω, τὸ τὰ διαλελυμένα εἰς ῥῶσιν ἄγω, καὶ θῶ θάπτω, τὸ ἀποτίθημι εἰς ταφήν, οὕτω καὶ κνῶ κνάπτω. ἀφ' οὗ κναφὸς φυτὸν ἀκανθῶδες. ᾧ τὰ ἄθικτα φορτία ἱμάτια ἐπισύροντες, κατοργάζονται. τὸ δ' αὐτό, καὶ γνάπτω. ὅθεν καὶ ὁ κναφεὺς καὶ γναφεὺς ὁ αὐτός. ἔτι ὁ αὐτὸς ἑρμηνεύων τὸ κνυζῶσαι, ἀντὶ τοῦ διαφθεῖραι κεῖσθαι λέγει. καὶ οὕτω μὲν ἡρωδιανός. ἕτεροι δὲ κνυζῶσαι φασὶ τὸ διὰ ψώρας αἰχ[illegible]. κνύζα γάρ φασιν ἡ ψώρα. Ὄσσε ὡς μὲν ἀπὸ τοῦ ὄσσω τὸ βλέπω γίνεται. καὶ ὡς κατὰ πάσας μεταπέπλασται ἀπὸ εὐθείας δυϊκῶν τῶν, τὼ ὄσσω, γέγραπται ἀλλαχοῦ. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι καθάπερ ὁ σκότος καὶ τὸ σκότος ἐν ὁμοίᾳ καταλήξει, οὕτω καὶ τὸ ὄσσος. οὗ ὤφειλε τὸ δυϊκὸν γεγενῆσθαι, τὼ ὄσσεε. πάθει δὲ ἀποκοπήν, ἢ συγκοπήν· ἄδηλον γάρ φησι τὸ πάθος, ἐποίησε τὸ ὄσσε. Ῥωγαλέα ἱμάτια διαλελυμένα, τὰ διερρηγμένα. οὕτω δὲ καὶ πήρη πυκνὰ ῥωγαλέη, ἡ πολύσχιστος. Μεμορυγμένα ἢ μεμορρυγμένα· διχῶς γὰρ φέρεται· τὰ μεμολυσμένα καὶ πεφυρμένα κατὰ τοὺς παλαιούς. κρεῖττον δέ, ἠφασμένα εἰπεῖν, παρὰ τὸν μόρον ἐξ οὗ τὸ μορύσσω. Ἀεικέα πήρην, ἢ μὴ κατὰ τὸ εἰκὸς ἐσκευασμένην διὰ τὸ πυκνὰ ῥωγαλέον. διακωλύει πάντως τὴν πήραν, τηρεῖν τὰ βαλλόμενα. ὅθεν δὴ καὶ ἐτυμολογοῦσιν αὐτήν. παρὰ τὸ τηρεῖν γὰρ ἡ πήρα λέγεται γίνεσθαι. καὶ ἄλλως δὲ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀεικὴς πήρα, ἣν οὐκ ἂν εἰκάσοι τις πήραν. καθὰ καὶ ἀεικέλιος ὀδυσσεύς, ἀντὶ τοῦ μὴ ἂν ὀδυσσεὺς εἶναι εἰκασθησόμενος. διχῶς δέ φασιν ἡ πήρα. λέγεται γὰρ οὕτω, καὶ ὃ φέρουσιν οἱ ποιμένες ἐπ' ὤμων, καὶ ἕτερον δέ τι ἐγχειρίδιον. Στρόφος σχοινίον ἐστραμμένον ἤτοι κλωστόν, ἢ καὶ ἱμὰς τοιοῦτος. ὑφ' οὗ αἴρεται ἤτοι βαστάζεται καὶ κουφίζεται ἡ πήρα. διὸ καὶ ἀορτὴρ λέγεται. οὕτω δὲ καὶ τελαμών τις, λέγεται ἀσπίδος ἀορτήρ. ὅτι δὲ στρόφος οὐ μόνον ὁ ποιητικὸς ἀλλὰ καὶ τι νόσημα ζωϊκόν, δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ, στρόφος μ' ἔχει, ὦ ἄνερ καὶ ὀδύνη τὴν γαστέρα. Τὸν συβώτην, καὶ ὑῶν ἐπίουρον λέγει καὶ σύνεσι παρέμενον περιφραστικώτερον. ποιμένα δέ, καὶ ὑφορβόν. Πὰρ κόρακος πέτρῃ. κόραξ δὲ οὗτος ἦν ἐγχώριος ἀνήρ, υἱὸς ἀρεθούσης γυναικὸς ἐκ τῆς ἐκεῖ. ὃς διώκων λαγωὸν ἐν ἰθάκῃ, κατὰ κρημνοῦ ἐνέχθη καὶ τέθνηκεν. ἡ δὲ μήτηρ διὰ λύπην ἐλθοῦσα ἐπί τινα κρήνην, ἀπήγξατο. οἱ ποιηταὶ ἀπὸ μὲν τῆς μητρός, ἀρέθουσα κρήνη ἐκεῖ. ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ, κορακοπέτρα. ἔστι δέ φασιν ἀρέθουσα, καὶ ἐν σμύρνῃ καὶ ἐν χαλκίδι τῇ κατ' εὔβοιαν, καὶ ἐν συρακούσαις. ἣ καὶ μάλιστα ἐν ἱστορίαις περιλαλεῖται. ἧς λέγεται καὶ τὸν ἀλφειὸν ἐρᾶν, καὶ τὸ ἐκ πελοποννήσου τέμνοντα ἕως καὶ εἰς σικελίαν πέλαγος, παρ' ἐκείνην φοιτᾶν γλυκὺν ἐραστήν, ἁλμυρῷ θαλάσσης ὕδατι ἀμιγὲς τὸ ῥεῖθρον φυλάσσοντα. ὅμηρος μὲν τοιαύτην οἶδε κορακοπέτραν. ἴσως δὲ ἐκ τοιούτου τινὸς καὶ τὸ ἐν κιλικίᾳ ὠνόμασται κορακήσιον. ἐξ οὗ τοῦ δὲ τό, εἰς κόρακας καθά φασιν οἱ παλαιοί. ὡς ἀπὸ τῶν οἰκούντων τὸ τοιοῦτον κιλίκιον κορακήσιον πονηρῶν ὡς εἰκὸς ὄντων. τινὲς μέντοι τὸ ἐς κόρακας, ἀντὶ τοῦ εἰς κακὰ ὄρνεα. ὅμοιόν φασι τῷ, εἰς αἶγας ἀγρίας. παυσανίας δέ φησιν ὅτι βοιωτοῖς ἔχρησεν ὁ θεὸς ἔνθα λευκοὶ κόρακες αὐτοῖς ὀφθῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν. ἰδόντες οὖν φασι κόρακας πετομένους περὶ τὸν παγασιτικὸν κόλπον οὓς ἄκακοι παῖδες ἐγύψωσαν, ᾤκησαν ἐκεῖ. καλέσαντες τὸ χωρίον κόρακας. ὕστερον δὲ αἰολεῖς ἐκβαλόντες αὐτούς, ἔπεμπον ἐκεῖ τοὺς φυγαδευομένους. ὁ δ' αὐτός, λέγει καὶ ὅτι ἀριστοτέλης ἱστορεῖ λοιμοῦ κατασχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων, τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περικαθαίροντας ἐπῳδαῖς, ἀφιέναι ζῶντας. καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ, φεῦγ' ἐς κόρακας. ὁ δὲ αἴσωπος, πλάττει μυθικῶς

θικῶς κολοιὸν μέγαν νομίζοντα τοῖς κόραξιν ἀξιοῦσθαι, προσμίξαι αὐτοῖς. ἐπιθέντα δὲ, ὑποστρέψαι πάλιν εἰς τοὺς κολοιούς. τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας, παίειν αὐτόν. καὶ βοᾶν, φεῦγ' ἐς κόρακας. ἀρεστείδης δὲ ἀποδίδωσι διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις καὶ κρημνώδεσι τοὺς κόρακας νεοττοποιεῖσθαι, λέγειν ἡμᾶς φεῦγ' ἐς κόρακας. ὅ ἐστιν εἰς ἀποκρήμνους τόπους καὶ εἰς φθοράν. δῆλον δὲ ὅτι πολλοὶ τόποι ἀπὸ ζώων ἐκαλοῦντο. ὡς ἡ λεοντόπολις. καὶ ἐν ἄργει, κυνάδρα κρήνη ἐξ ἧς ἔπινον οἱ ἐλευθερούμενοι. ὅθεν τὸ ἐν κυνάδρᾳ ἐλευθέριον ὕδωρ, παροιμιακῶς ἐπὶ τῆς κατ' ἐλευθερίαν ζωῆς. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἡ ῥηθεῖσα κρήνη, διὰ τὸ κύνα φασὶ ταύτῃ τουτέστιν ἐκεῖ, διαδρᾶναι. ὥσπερ καὶ κυνόσαργες, ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ ὅ ἐστι λευκοῦ, κρέας ἐκ θυσίας ἁρπάζοντος καὶ ἀπαγόντος ἐκεῖ. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ὥσπερ τόποι γῆς, οὕτω καὶ νῆες ἐκληρώσαντό τινα μέχρι παρώνυμα ζώων. οὕτω συὸς τύπος παροιμιωδῶς, ἐπεὶ πρὸ τοῦ σάμαινα πλοῖα, συὸς εἶχε τύπον ἐν ταῖς πρῴραις. ἐντεῦθεν ὁ λευκαδὸς καὶ ἕτεροι, χηνίσκον λέγουσι νηός. τύπωμά τι χηνὸς παράσημον ἐν νηυσίν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ παρὰ λυκόφρονι ταυρόμορφον πλοίου τύπωμα. Καλλιγύναικα τὴν σπάρτην κἀνταῦθα λέγει, διὰ τὴν ἑλένην. ἑρμηνεύει δὲ καὶ τὸ ἐν τοῖς φθάσασι τὸν χρηφὴν περὶ τηλεμάχου. ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν. ὃ διπλῆν ἔχον ἐκεῖ ἔννοιαν, συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἐνταῦθα. ἢ γὰρ λέγει ἐκεῖ ὅτι ἄπεισιν ὁ τηλέμαχος πευσόμενος περὶ τοῦ πατρὸς ὅπου κλέος ἤγουν φήμη ἔχει αὐτὸν εἶναι καὶ διατρίβειν. ἢ δηλοῖ ἄλλως ἐκεῖνο, ὅτι ᾤχετο γνωσόμενος περὶ τοῦ πατρὸς ὁ τηλέμαχος, ἵνα κλέος αὐτὸν ἤγουν τὸν τηλέμαχον ἔχῃ τουτέστι τιμὴ ὡς φιλοπάτορα ὄντα. Παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται. ἤγουν παρατέθειται αὐτόθι πολλὰ εἰς τρυφήν. Πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ, πρὶν τεθνήξεταί τις. Διατμαγῆναι, οὐ μόνον τὸ διακοπῆναι ἤτοι ἀποτμηθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὸ χωρισθῆναι τοπικῶς, ὡς δηλοῖ ἐνταῦθα τὸ, ὡς βουλεύσαντε διέτμαγον. ὃ καὶ διασαφῶν Ὅμηρος, ἐπάγει. ἡ μὲν, ἐς λακεδαίμονα δῖα ἔβη. Ὀδυσσεὺς δὲ, εἰς τὸν ἀγρόν. Ὅρα δ' ἐνταῦθα καὶ ὅτι ἀθηνᾶς οὔσης καὶ ὀδυσσέως τὸ, βουλεύσαντε, ἀρσενικῶς ἀπεδόθη ὡς πανταχοῦ γίνεται.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ξ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Ξενισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται ἐν τῷ ἀγρῷ παρ' Εὐμαίῳ, καὶ ποικίλη τις ὁμιλία. Ἄλλως. Ὀδυσσέως παρουσία πρὸς Εὔμαιον, καὶ λόγοι γίνονται, ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν καὶ πράξεις τινὰς ἐκτιθεμένου.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ξ· ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ἐπιγραφὴ ταύτης, τῆς ῥαψῳδίας αὕτη· Ὀδυσσέως πρὸς Εὔμαιον ὁμιλία. Δι' ἀκρίας ἤγουν κατὰ τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν. ὅθεν καὶ Ζεὺς ἐπάκριος, ᾧ ἐπ' ἄκρων ὀρέων ἱδρύοντο βωμοί. Ἐκ τοῦ ἀτραποῦ, καὶ ἀτραπίζειν ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ κεῖται, τὸ βαδίζειν, ἢ ὁδοιπορεῖν. Ὄρχαμον ἀνδρῶν. ἤγουν ἀρχικὸν ἄνδρα. ἢ καὶ ἄρχοντα δούλων. Οἰκῆες οὐ μόνον οἱ οἰκέται, ἀλλὰ καὶ πάντες ἁπλῶς οἱ τῆς οἰκίας λέγονται. Περίδρομος ἤγουν περιοδευομένη. ἀγχιτόνωτος. ἢ κυκλοτερὴς διὰ τὸ πολυχωρητότερον. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ κατωρυχέεσσι λίθοισι, τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέστερα, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ γράφουσιν. Ῥυτοὶ λίθοι, οἱ μεγάλοι, καὶ μὴ φορητοὶ ἀλλ' ἑλκυστοί. οὓς οὐκ ἔστι διὰ χειρῶν φέρειν ἀλλ' ἕλκειν διὰ τὸ πολὺ τοῦ μεγέθους. οἳ λέγοιντ' ἂν ὡς εἰκὸς καὶ κατωρυχέες διὰ τὸ ὑπάρχειν ἐπί τι μὲν ὀρωρύχθαι κατὰ γῆς, τὸ δ' ἐξ ὑπερανεῖσθαι. Θριγκῶσαι τὸ χαρακῶσαι. ἢ στεφάνην καὶ δι' ὀξεῖά τινα ἐπιθεῖναι οἰκοδομήμασιν, ἢ καὶ ἄλλως φραγμοῖς, κόσμου ἢ ἀσφαλείας χάριν. ἀπὸ τοῦ τεῖχος γὰρ ὁ θριγκὸς κατὰ ἀντιστοιχίαν συμφώνων. διὸ παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων, καὶ τειγχίοις γράφεται. Ἄχερδος περὶ ἧς ἤδη καὶ ἡ κατὰ τὸν Μελάμποδα ἱστορία ἐδήλωσέ τι, φυτόν φασιν ἀκανθῶδες, ἐξ οὗ αἱμασιαὶ γίνονται θριγκοῦσαι τὰ ἔνδον. οἱ δὲ τὴν ἀγρίαν ἄπιον φασίν, ἀκανθώδη καὶ αὐτὴν οὖσαν. πλεονάζει δὲ τὸ δ καὶ ἐν ταύτῃ. ἄλλως γάρ, ἄχερδός ἐστιν. ἧς ἅψασθαι οὐκ ἔστι χερσί. Σταυροὶ ὀρθὰ καὶ ἀπωξυμμένα ξύλα. γίνονται δὲ παρὰ τὸ εἰς ἀέρα στῆναι, ἢ παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἵστασθαι. οἱ δ' αὐτοὶ, καὶ σκόλοπες λέγονται. ἀφ' ὧν τὸ ἀνασκολοπίζεσθαι καὶ ἀνασταυροῦσθαι. Ἔλασεν, ἀντὶ τοῦ ἐξήλασεν.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν,
Χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας. ᾗ οἱ Ἀθήνη
Πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὅ οἱ βιότοιο μάλιστα
Κήδετο οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὗρ' ἥμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Καλή τε μεγάλη τε περίδρομος. ἥν ῥα συβώτης
Αὐτὸς δείμαθ' ὕεσσιν ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ.
Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας.
Ἔντοσθεν δ' αὐλῆς, συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
Πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς σύεσιν. ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο
Θήλειαι τοκάδες. τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον
Πολλὸν παυρότεροι. τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
Ἀντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
Αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἁπάντων.
Οἱ δὲ, τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
Πὰρ δὲ κύνες θήρεσσιν ἐοικότες αἰὲν ἴαυον,
Τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
Τάμνων δέρμα βόειον ἐΰχροον. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ὤχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν
Οἱ τρεῖς. τὸν δὲ τέταρτον, ἀποπροέηκε πόλινδε,
Σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
Ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι.

10 20 30 40 50

[illegible]

παρέτεινον. Ῥυτοὺς θαμέας, τοῦ παραλλήλου θέσει, τὴν ἄγαν δηλοῖ πυκνότητα. Μέλαν δὲ δρυός, οἱ μὲν τὴν ἐντεριώνην φασίν, ἤγουν τὸ ἐγκάρδιον τῆς δρυός, μέλαν ὡς τὰ πολλὰ ὄν. Ἀρίσταρχος δέ, τὸν φλοιὸν ὑπονοεῖ. Κράτης δέ, τὴν δασύτητα καὶ πολλὴν πυκνότητα τῶν φύλλων. μελανδρύιον καλεῖ. ὡς αἰτίαν τῷ ξύλῳ μελανίας διὰ τῆς σκιᾶς. φέρεται δὲ καὶ Αἰσχύλου χρῆσις ἐν Φιλοκτήτῃ, κρεμάσας τόξον πίτυος ἐκ μελανδρύου. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, εὕρηται καὶ ὅτι μήτρα, τὸ μέσον τοῦ ξύλου ὃ τινὲς ἐντεριώνην λέγουσιν. Εὐνὰς συῶν, ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ συφεοῦ. συφεὸς γάρ ἐστι, συῶν εὐνή. ὅθεν καὶ παρετυμολογεῖται ὡς φέρων σύας. Χαμαιευνάδες ἐπὶ συῶν ἡ λέξις αὕτη κυρία. ἀνθρώποις μὲν γάρ, χαμαιεῦναι παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ἰλιάδι. ἐπειδὴ ὁ χαμεῦναι καὶ χαμευνάδες παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ψίαθοι καὶ στιβάδες. ἢ, φασί, καὶ ὅτι χαμεύνη, ἡ ταπεινὴ κλίσις καὶ στιβάς. Ἀντίθεοι μνηστῆρες, εἰ μὲν τὸν ἀσεβεῖς δηλοῖ, πάνυ σφοδρῶς ἔχει. εἰ δὲ τὸν ἰσοθέους λέγει διά τι γένος τυχὸν καὶ κάλλος καὶ πλοῦτον καὶ ἀνδρείας, ὁμηρικώτερόν ἐστι. Ἀργέστισκον, ἤγουν ἐρημοτέρου ἐκ τοῦ ἀργάζω ἀρχαίου ῥήματος. Ἀεικέλιον, ἤτοι ἀπρεπὲς πάθεν ἄλγος.

Οἱ μὲν, κεκλήγοντες ἐπέδραμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
Ἕζετο κερδοσύνῃ. σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἔνθα κεν ᾧ παρὰ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν,
Ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον
Πυκνῇσι λιθάδεσσιν. ὁ δὲ, προσέειπεν ἄνακτα.
Ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
Ἐξαπίνης, καί κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
Καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε.
Ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
Ἧμαι. ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
Ἔδμεναι. αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς,
Πλάζετ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
Εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Ἀλλ' ἕπεο κλισίηνδ' ἴομεν γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
Εἴπῃς ὁππόθεν ἐσσὶ, καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης.
Ὣς εἰπὼν, κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος ὑφορβός.
Εἷσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας.
Ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς
Αὐτοῦ ἐνεύναιον μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
Ὅττι μιν ὣς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Ζεύς τοι δοίη ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
Ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα.
Ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἔστ'. οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
Ξεῖνον ἀτιμῆσαι. πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες

Μετασπών, ἤγουν ἐπιδραμών. Σεῦεν ἤγουν ἐδίωξε. Τάμνων δέρμα, συνίθετο παρὰ τοῖς ὕστερον τὸ σκυτοτομεῖν. δῆλον δ' ὅτι ἄλλο δέρμα καὶ ἄλλο κῶας ἢ κῶδος. δέρμα μὲν γάρ, τὸ ἁπλῶς ἐκδερόμενον. κῶας δέ, ἐν ᾧ κεῖταί τις ἢ κοιμᾶται, ἀπὸ τοῦ κῶ ῥήματος. ὅθεν οὐ μόνον σὺν ἄλλοις καὶ ὁ κῶμος καὶ τὸ κωμάζειν, ἀλλὰ καὶ ἡ κώμη, καὶ ὁ κωμήτης, καὶ ὁ κόμαξ, ὡς δηλοῖ, φλύαρον. ἔστιν καὶ κόπτον κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ βωμολόχον. Εὔχροες δέρμα, ὑγιοῦς ζώου δηλοῖ, ὃ τὸ δέρμα εἴη ἂν καὶ πυκνόν, καὶ ὅπως εὔχρηστον εἰς τὰ δέλα. ἔοικε δὲ ὁ ἀδέψητον εἶναι τὸ τοιοῦτον δέρμα καὶ τρίχας ἔχον δι' ὧν ἦν εὐχροές. Ἀνάγκῃ τουτέστι κατὰ βίαν. Κύνες ὑλακόμωροι, κατὰ μὲν Ἀρίσταρχον, οἱ ὀξύφωνοι. ἐπεὶ καὶ μόρον ἐν ἄλλοις ἐδηλώθη λέγεσθαι τὸ ὀξύ. ὃ διατάθη ἐν τῷ ὑλακόμωροι. κρεῖττον δέ φασιν ἀποδιδόναι, οἱ περὶ τὴν ὑλακὴν μεμορημένοι ὅ ἐστι πεπονημένοι. ἢ καὶ οἱ περὶ ὑλακὰς καὶ φυλακὴν ὄντες, παρὰ τὴν ὥραν τὴν φυλακήν. ἵνα εἶεν ὑλακόωροι. πλεονάσαντος δὲ τοῦ μ, ὑλακόμωροι. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης ὥρας καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς ῥήματος τοῦ ὠρεῖν ὁ πυλωρὸς καὶ ὁ ἀρκυωρὸς καὶ τὰ ὅμοια. Κεκληγόντες, ἀπὸ οἰωνῶν ἐνταῦθα μετῆκται. ὥσπερ ὁ ἐπὶ συῶν ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθήσεται ἡ κλαγγή. Κερδοσύνην, τὴν φρόνησιν λέγει τὴν καὶ κερδαλεότητα, ἣν ἀθηνᾶ φθάσασα περὶ ἥρωι ἐπεμαρτύρατο. φασὶ δὲ φυσικὸν βοήθημα εἶναι ἀνθρώποις πρὸς ἐπιμέλειξιν κυνῶν, τὸ καθεσθῆναί τινα καὶ προέσθαι τὸ ἐν χερσὶν ὅπλον ὡς μὴ ἐπιτιθέμενον. ὅθεν, τοὺς κύνας ἀνιέναι τὸν θυμὸν τοῖς τοιούτοις. ὡς καὶ ἐγγίσαντάς τινι καὶ ὀσφρησαμένους. ἔστι δὲ οἷς καὶ προσουρήσαντας, ἀπαλλάττεσθαι. καὶ μάλιστα εἰ καὶ τὸ τῆς ἐκπνοῆς ἄθρουν ἐπίσχοιεν. Μετασπών. σύστοιχόν ἐστι περὶ ἐπισπών, καὶ ἐπισπόμενος καὶ ἐπισπεῖν. Αἱ λιθάδες, ἐοίκασι μακρότεραι εἶναι τῶν λιθάκων.

Ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο, ἐλλειπτικῶς ἐγράφη ἀντὶ τοῦ δι' ὀλίγου καιροῦ. ὅπερ οἱ μεθ' Ὅμηρον, ὁ μικροῦ λέγουσι, καὶ μικροῦ δεῖν. Κλισία, εὐτελὴς οἴκησις. ἐστὶ καὶ σταθμὸς αὕτη. καὶ μέσαυλον. καὶ αὖλις. καὶ ἔπαυλις. Ῥῶπες, ἰμαντώδη φυτὰ παρὰ τὸ ῥέπειν. Ἰονθάδος, ὑπὸ τῶν νέων κατὰ τοὺς παλαιούς, ἢ τῆς ταχέως περὶ τὸ εἶναι ἄδην, ὥσπερ καὶ ἴουλος παρὰ τὸ ἴεσθαι ἅλις. ἵνα ἡ τοιαύτη

ἰονθὰς καὶ ἴξαλος αἴξ. ἡ τῆς δασείας. ἴονθοι γάρ φασιν, αἱ ῥίζαι καὶ αἱ πρῶται τῶν ῥιζῶν ἐκφύσεις. ἢ τῶ

ἰχώσας. ἴονθος δ' ἐστὶν ἐξανθήματα σώματός φασιν ἀκμάζοντος. καὶ δὴ κεῖ πιθανότερον ἔχειν μάλιστα ὁ λόγος. εἰκὸς γὰρ τὰ τοιαῦτα δέρματα, εἰς στρωμνὴν εἶναι χρηστά. ὡς μὴ εὐχρηστούμενα εἰς ἀσκὸν διὰ τοὺς ἰόνθους. ἐκ τοῦ ἴονθον δὲ ἐστὶ τὸ ἐξιονθίζειν ἤγουν ἐκ ῥιζῶν αἴρειν τὰς τρίχας ὡς ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ κεῖται. ἴονθοι γάρ φασιν, αἱ πρῶται φυόμεναι τρίχες. ἰστέον δὲ ὅτι εἰ μὲν θηλυκῶς κεῖται τὸ ἰονθάδος, ἐπιθετικόν ἐστι τό, ἡ ἄγριος αἴξ. εἰ δὲ ἐκεῖνο ἀρσενικῶς ἔχει ἐπεὶ καὶ ὁ ἄγριος αἴξ ἐστι παρ' ἀττικοῖς, εἴη ἂν τὸ ἰονθάδος αἰγὸς, ἀνάλογον τῷ, ἀρκάδος. καὶ ἰθάδος. ὡς ἐν λυκόφρονι δηλοῖ ἐν τῷ, ἰκμαθμοὺς ἰθάδας διζήμενοι. ἔνθα δέ γε τὸ ἰκμαθμούς. οὐ θίμα, ἰαύειν τὸ διατρίβειν, ὡς οὐκ ἐνιαυτὸς ὁ μὴ ἀκαριαῖος ἀλλὰ τριβὴν ἔχων χρόνος. εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπνοῦν λέγεταί ποτε τὸ ἰαύειν, διατριβὴν ὕπνου σημαίνει. Αὐτοῦ, οὐχ ἁπλῶς κεῖται ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ, ἀλλὰ κατ' ἔλλειψιν ἀττικήν, ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου. Ἐπιύναιοις φασίν, ἐγκοίμητρον. ἐγκοίτιον. Πρόχνυ, τουτέστι παντελῶς. ἢ προγόνυ δ' ἐστὶ πρόῤῥιζον. Αὕτη γὰρ δμώων δίκη, ταυτόν ἐστι τῷ, αὕτη θέμις. οὗτος νόμος. οὗτος τρόπος. τοῦτο ἔθος. Οἰκεύς, οὐ μόνος δοῦλος, ἀλλὰ καὶ ὁ κατ' οἶκον [illegible]λητός. ἐπαμφοτερίζει γὰρ ἡ λέξις. οὕτω δέ φασι καὶ ἄτμενος, οὐ μόνον ὁ δοῦλος, ἀλλὰ καὶ ὁ τεταγμένος ἐλεύθερος καὶ λάτρις δέ, κατά τινας μὲν ὁ ἁπλῶς θεράπων, κατὰ δ' ἑτέρους, ὁ κατὰ πολεμικὴν περίστασιν ἁλοὺς καὶ εἰς δουλείαν ἀπαχθείς. δοῦλος μέντοι, μονάζει τῇ δουλείᾳ καθὰ καὶ ὁ δμώς. Κλῆρον, τὸ ἐκ τοῦ κληροῦσθαι λάχος νοητέον. ἡ διαφορὰ πρὸς κλῆρον. ὅτι κληροῦνται μὲν, πολλοὶ ὡς εἰκός. λαγχάνει δὲ εἷς ὁ ἐπιτυγχάνων.

Σπουδῆς δηλωτικὸν τὸ, ὡς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα. εἰ δὲ ἡσίοδος ἐπὶ ἀργίας τὸ ζώννυσθαι τίθησιν ἐν τῷ, γείτονες ἄζωστοι κίον, ζώσαντο δὲ πηοί, ἑτέ-

Ξεῖνοί τε πτωχοί τε. δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
Γίνεται ἡμετέρη. ἡ γὰρ δμώων δίκη ἐστίν,
Αἰεὶ δειδιότων ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες
Οἱ νέοι. ἦ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
Ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσεν,
Οἷά τε ᾧ οἰκῆϊ ἄναξ εὔθυμος ἔδωκεν,
Οἶκόν τε κλῆρόν τε πολυμνήστην τε γυναῖκα.
Ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξει, 10
Ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται ᾧ ἐπιμίμνω.
Τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ εἰ αὐτόθ' ἐγήρα,
Ἀλλ' ὄλεθ'. ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
Πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Καὶ γὰρ κεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Ὣς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα.
Βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων.
Ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε. καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν.
Εὗσέ τε μίστυλλέν τε. καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν. 20
Ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα, φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆϊ
Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν. ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν.
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον,
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα.
Ἔσθιε νῦν ὦ ξεῖνε, τά τε δμώεσσι πάρεστι,
Χοίρε'. ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
Ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵ τ' ἐπὶ γαίης 30
Ἀλλοτρίης βῶσιν, καί σφιν Ζεὺς ληΐδα δώῃ,
Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι.
Καὶ μὲν τοῖς, ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
Οἵδε δέ τοι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδήν,
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
Μνᾶσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'. ἀλλὰ ἕκηλοι
Κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
Οὔποθ' ἓν ἱρεύουσ' ἱερήϊον, οὐδὲ δύ' οἴω.
Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες. 40
Ἦ γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ἄσπετος. οὔ τινι τόσση
Ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης,
Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης. οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
Ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον. ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
Δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι. τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν.
Βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
Ἐνθάδε δ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα
Ἐσχατιῇ βόσκοντ'. ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ 50
Ζατρεφέων αἰγῶν ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
Καί σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐῢ κρίνας ἀποπέμπω.

ρου λόγου ἐκεῖνο. Ἔθνεα χοίρων λέγει, ἀντὶ τοῦ πλήθη. ὅθεν λαβὼν καὶ ὁ κωμικὸς, ἔθνεα πόντου τοὺς ἰχθύας φασίν. Ἱέρευσεν δὲ ἐστὶν ἔσφαξεν. Ἐπάλυνεν δὲ ἐστὶν ἐπέπασε. Κίρνη μελιηδέα οἶνον. ἤγουν συνέμιξεν ὕδατι. Ὀβελοῖς αὐτοῖς, ἤγουν σὺν αὐτοῖς ὀβελοῖς ἀττικῶς. Κισσύβιον, ποτήριον ἀγροτικόν. ὃ μετ' ὀλίγα σκύφος ἐρεῖ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ, σκύφος ἔδωκεν οἴνου πλεῖον. ὅπερ ὁ λυκόφρων, ἀρσενικῶς οἶδεν, εἰπών. τὸν δὲ λοίβιον ἐκπιὼν σκύφον. Ἱστέον δὲ ὅτι τὸν καλὸν εὔμαιον μαγειρικῶς ὑπουργήσαντα ἐνταῦθα τῷ δεσπότῃ, τέττιγα μὲν ἐρεῖ τις ἄν, οὐκ ἂν δὲ καὶ μαίσωνα. χρύσιππος γάρ φασιν οἴεται μαίσωνα μὲν ὡς ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι, κεκλῆσθαι τὸν πολιτικὸν μάγειρον. τὸν δ' ἐκτόπιον, τέττιγα. ἦν δὲ ὁ κωμῳδίας ὑποκριτὴς, μαίσων, προσωπεῖον εὑρηκὼς καλούμενον μαίσωνα. ὅθεν καὶ σκώμματα μαισωνικά. ὡς δοκεῖν, παρὰ τὸν τοιοῦτον μαίσωνα, εἰρῆσθαι καὶ τὸν μάγειρον, μαίσωνα. Ὅρα δὲ ὅτι ὀπτὰ κἀνταῦθα, ὁ σπουδαῖος εὔμαιος τῷ ὀδυσσεῖ κρέα παρατίθει, σχεδιάσας διὰ τάχος. ἄλλως μέν τοι, ἐπαινεῖται μᾶλλον ὀπτήσεως ἡ ἕψησις. οὐ μόνον γάρ φασιν ὠμότητα περιαιρεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ σκληρὰ μαλάττειν δύναται, καὶ τὰ λοιπὰ πεπαίνειν ἐπὶ τὸ εὐμενέστερον καὶ ἀκινδυνότερον συμπέττει τὴν τροφήν.

Ὅτι διαφορά τις εἶναι δοκεῖ χοίρων καὶ συῶν. καὶ ἴσως ἡ καθ' ἡλικίαν ἡ διαφορὰ τοῖς χοίροις καὶ τοῖς σιάλοις. ἢ κατὰ τὸ κατατροφίας μὲν εἶναι τοὺς σιάλους. διὸ καὶ καλοῦνται οὕτω διὰ τὸ σιτεῖσθαι ἅλις. ὀλιγοτροφεῖς δὲ τοὺς χοίρους. ὁποῖα καὶ τὰ παρὰ τοῖς ῥήτορσι μετάχοιρα, τὰ τῶν ὑῶν ὀψίγονά φασι καὶ λιπογάλακτα. δοκοῦσι δὲ ἴσως, δέλφακες οἱ ὁμηρικοὶ ἐνταῦθα εἶναι χοῖροι. ὡς δὴ δέλφακας, ἀριστοφάνης μὲν ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ἡλικιῶν, τοὺς νέους χοίρους λέγει. μᾶλλον δὲ τοὺς νεωτάτους, γράψας οὕτω. τῶν συῶν οἱ μὲν τέλειοι καὶ ἐνόρχαι, κάπροι. αἱ δὲ πίονες αὐτῶν, σίαλοι. ἡ δὲ θήλεια, σῦς μόνον. ἱππῶναξ δὲ, γρόμφιν λέγει. εἴτε καθόλου πᾶσαν τὴν θήλειαν, εἴτε τὴν παλαιὰν τῇ ἡλικίᾳ. τὰ δὲ νέα, δέλφακας μὲν, τὰ πεπηγότα πως ἤδη τοῖς σώμασι. τὰ δὲ ἔτι ἁπαλὰ καὶ ἔνικμα, χοίρους. καὶ οὕτω μὲν ὁ εἰρημένος ἀριστοφάνης τοὺς δέλφακας, στερροτέρους οἶδε χοίρων καὶ πλειοτέρους. ἐπίχαρμος δέ φασι, τοὺς ἄρρενας καὶ τελείους. ἀριστοφάνης δὲ, ἐπὶ θηλείας τάττει τοὔνομα ἐν τῷ, δέλφακος ὀπωρινῆς. ὅπερ ὁ δειπνοσοφιστὴς παρασημειωσάμενος, λέγει ἐπικρίνων, ὡς κυρίως αἱ θήλειαι οὕτω λέγοιντ' ἄν, ὡς δελφύας ἔχουσαι, ἤτοι μήτρας ὅθεν καὶ οἱ ἀδελφοί. ἀποφαίνεται δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων τοῦ ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ δηλαδὴ, σαφὲς εἶναι τὸ τὰ μὲν χοίρεα, ὡς εὐτελῆ ἐσθίεσθαι τοῖς δούλοις, τοὺς δὲ σιάλους, τοῖς μνηστῆρσιν ὡς καὶ πλείω καὶ εὐτραφεστέρους διὰ τὸ σιτεῖσθαι. καθὰ δηλοῖ ἡ ἐτυμολογία τῆς λέξεως τοῦ σιάλου διὰ σιτεῖσθαι ἅλις. ὑποδηλοῖ δὲ, ὅμηρος ἐνταῦθα σμικρότητα χοίρων, εἴγε δύο ἱερευθέντες εἰς βρῶσιν παρατίθενται. κεῖται δὲ τοιαύτη χρῆσις καὶ παρὰ τῷ ἑρμηνεύσαντι ὅτι σαργάνη ἦν σκεῦός τι τὸ περιεργασμένον, ἔφερον τοὺς γαλαθηνοὺς χοίρους. ἦν δέ τι καὶ χοιροτροφεῖον. ἔτι δὲ καὶ χοιροκομεῖον, ὡς ἀριστοφάνης ἐν λυσιστράτῃ δηλοῖ. χύελον, δεσμὸς ᾧ δεσμεῖται τὰ χοιρίδια. καὶ χύελον, ξύλον ᾧ προσδεσμεύονται αἱ ὕες. ὑποσημαίνεται δὲ κατ' ὀνοματοποιίαν ἡ τοιαύτη εἶναι γραφὴ, ὅθεν ὁ γράφει αἴλιος διονύσιος, εἰπών. χύρρ. ἐπίφθεγμα πρὸς τοὺς ὗς. παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὑασίλευθος κυρίως ἡ τῶν ὑῶν κόπρος λέγεται. Ὄπιδα τὴν εἰς τὸ μέλλον θείαν ἐπιστροφὴν λέγει. Ἐλεητὺν, τὸν ἔλεον αἰολικῶς, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Οὐδ' ἐπιφείδω. ἤτοι οὐκέτι φείδω. Ἐκ διός εἰσιν, ἤγουν ὑπὸ διὸς ἢ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατ' ἄρκτον, ὥσπερ ἐν ἱερεύουσιν ἱερεῖον τουτέστιν οὐδέ ποτε σφαγιάζουσι σφάγιον ἕν. ὁ δὴ τρόπος ἐτυμολογίας ἐστὶν, οὐδὲ δύο δεῖν. ἀλλὰ δηλαδὴ πολλά.

Ἐξαφύοντες, ἤγουν ἀντλοῦντες. ὁ δὴ πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ἀφύσσοντες. Ζωὴν ἔφη τὴν εἰς τὸ ζῆν κτῆσιν καὶ χορηγίαν. οἷα διχῶς τῆς ζωῆς λεγομένης κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐπί τε τοῦ ζῆν αὐτοῦ δηλαδὴ καὶ ἐπὶ τῆς περιουσίας. Ἤπειρον ἔφη μέλαιναν, ἰδίως τὴν ἀντιπέραν τῆς ἰθάκης. Ἀγέλαι βοῶν δηλαδή. ἴσως δὲ καὶ ἵππων. ἐπ' ἀμφοῖν γάρ φασιν ἡ ἀγέλη κυριολεκτεῖται. ἐκ παράγωγον ἀγελαῖος μὲν, ὁ ἐξ ἀγέλης. ἀγέλαιος δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς προσπεφυκότας, ὁ ἀμαθής. Εὐκρίνασ' ἐστὶν ἐπιλεξάμενος.

Ὅσαι νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ διός εἰσι, περιττῶς κεῖται καὶ ἀφιλῶς τὸ νύκτες. τὸ δὲ ὅλον, περίφρασίς ἐστι τοῦ ἀεὶ καὶ τοῦ ὁσημέραι. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, αἰεὶ ἐπ' ἤματι. Ξεῖνοι, τοὺς μισθωτοὺς λέγει.

Ἐπ' ἤματι, ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ αἰεί. ἵνα οὕτω ἀεὶ, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Μῆλον νῦν φανερῶς ἐπὶ αἰγὸς ἑρμήνευται. ἱστέον δὲ ὅτι περὶ τοῦ τῶν αἰγῶν κρέατος ὡς τροφιμώτατόν ἐστιν, οἱ παλαιοὶ μαρτυροῦσι. κλειτόμαχος γοῦν φασὶν ἱστορεῖ τινα θηβαῖον ἀθλητὴν, ὑπερβαλεῖν ἰσχύϊ τοὺς καθ' ἑαυτὸν, κρέασιν αἰγείοις χρώμενον. εὔτονοι γὰρ ἐντεῦθεν καὶ γλίσχροι χυμοὶ γίνονται, καὶ πολὺν χρόνον ὑπομένειν ἐν τοῖς ὄγκοις δυνάμενοι. ἐσκώπτετο δὲ ὅμως ὁ ἀθλητὴς φασὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν ἱδρώτων δυσωδίαν. τὰ δὲ ὕεια καὶ ἄρνεια κρέα ἀδιαπόνητά φασιν ὑπάρχοντα ταῖς ἕξεσι, ῥᾷον φθείρεται διὰ τὴν πιμελήν. Ἐσθίειν, καὶ ἀπεσθίειν λέγεταί ποτε μετὰ προθέσεως, οἷον ἀπό τινος ἐσθίειν. διό. οἴμοι τάλας. δάκνει δάκνει ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν. εὕρηται δὲ ἀπεσθίειν. καὶ τὸ μὴ ἐσθίειν δὲ τοῖς βλίτοις διαχρῶ. τὴν κοιλίαν ξηρὰν ἔχεις. τὰ πετραῖα τῶν ἰχθύων ἀπέσθιε. ἤγουν μὴ ἔσθιε. Χοῖρος ὅτι καὶ κρύφιόν τι δηλοῖ, δεδήλωταί που. ὡς δὲ καὶ πλακοῦντες αἱ τῶν παρώνυμοι αἱ χοιρίναι, ὁ ἀθήναιος λέγει. αἱ δὲ δέ φασιν, ἆθλα ἐτίθεντο ταῖς παννυχίσι τῷ διαγρυπνήσαντι. ὁ δὲ κωμικὸς, φαίνεται χοιρίνας εἰδέναι, καί τινας ψήφους δικαστικάς.

Ἄλλως· τουτέστι μάτην, ὅτι κομιδῆς κεχρημένοι τούτοις εἰσὶν, ἐπιμελείας χρῄζοντες. Παρακεκλίναιο, λέγει δὲ παρακεκλίναιο δ' ἢ παρατεχνήσαιτο, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀτέχνων τεκτόνων, ἢ τῶν ἀπατώντων ἐφ' οἷς τεκταίνονται. Ἡ θέμις ἐστί, δύναται καὶ αἰτία τοῦ καθόλου δίκαιον, κεῖσθαι. καὶ ἄλλως δὲ, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ, ἡ γὰρ δμώων δίκη ἐστίν. Εἰλυμένα, ὅ ἐστι κατειλημμένα, ὡς εἴπερ ἐτάφησαν κατά τι αὐτόματον. Ἠθεῖον καλέω. ἔστι δὲ ἠθεῖος, ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός. Αἰδεῖται ὅτι τὸ λαμβάνειν δηλοῖ καὶ πόθον γίνεται, προσεκδέχεται. Οὔ πω παρεόντα, ποιεῖ δὲ συνεκτικόν ἐστι τοῦ μὴ χρῆναι ἀπόντας τοὺς φίλους ὀνειδίζειν καὶ ἔξω τιμῆς βάλλειν, μὴ καί τις ἐκ τούτου προσονειδίσῃ τὸ, αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς. ἡ παροιμία μὲν ἐστὶ χρηστὴ τοῖς μεμφομένοις τὸ ἄλλο πρόσωπον καὶ ἀχάριστον καὶ κολακικόν. ἔλαττον δὲ, ἐξ ἀριστοτέλους, φαμὲν τὴν αἰδῶ ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι, οὐ γνωμικῶς ὡς ἡ παροιμία βούλεται, ἀλλὰ φυσικῶς ἄλλως καὶ ἀστείως, οἷα τῶν αἰδημόνων, καὶ ἐξ αὐτῆς ὄψεως χαρακτηριζομένων. οἱ ἐφ' οἷς αἰδεῖσθαι χρὴ, χαλῶσι τὰ βλέφαρα καὶ βλέπειν ἀπέχονται ὀκνοῦσιν. οἱ μὲν γὰρ τῶν θρασυτέρων ἀσκαρδαμύκτως βλέπουσιν ὡς ὁ κωμικὸς γράφει. διὸ καὶ προσφυῶς ἐτυμολογοῦσι τὴν αἰδῶ, οἱ φάμενοι γενέσθαι αὐτὴν παρὰ τὸ α στερητικὸν μόριον καὶ τὸ ἰδεῖν. ἵνα ᾖ οὕτω, δυσωπία ὥς καὶ ἡ αἰδώς. καλῶς ἄρα ἡ αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι λέγεται ὡς οἷα ἐν τόπῳ δόμῳ αἰσθητῷ. οὖσα μὲν ἐν ψυχῇ, ἀναλάμπουσα δὲ δι' ὄψεως ὡς ὅσα καὶ κορίσκη εὐγενὴς διακύπτουσα φαίνηται. ἐν ῥοπῇ φασιν οὖσα καθ' ἕκαστον ὧν τις ἔχει σεβασμίων. σεβόμενοι δὲ αἰδοῦς λόγῳ, τῶν προσηκόντων ἕνι ἀγαθῷ. οἷον ἀρετῇ. ἐμπειρίᾳ. εὐδοξίᾳ. καὶ τοῖς ὁμοίοις. οὕτω δὲ καὶ ἀρετῆς ἐκπεσεῖν αἰδούμεθα. ἐκπεσόντες δὲ εἶτα ἐνδεέστεροι, τότε δὴ αἰσχύνην παθεῖν λεγόμεθα ἐφ' οἷς ἡμάρτομεν. καὶ οὐκ ἔτι μόνους τοὺς εἰρημένους ἀγαθοὺς ἀλλὰ καὶ πάντα ἄνθρωπον, διὰ τὸ δοκεῖν ἅπασιν αἰσχρὰ νενομίσθαι τὰ πεπραγμένα. Ὀνομάζειν ὁμοίως τῷ ὀνομαίνειν, αἰτία τοῦ καλεῖν ἐξ ὀνόματος.

Ὣς φάθ'. ὁ δ' Ὀδυσσεὺς κρέα τ' ἤσθιε πῖνέ τε οἶνον
Ἁρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος ᾧπερ ἔπινεν ⁝ 10
Οἴνου ἐνίπλειον, ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ φίλε, τίς γάρ σ' ἐπρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὡς ἀγορεύεις,
Φὴς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
Εἰπέ μοι, αἴκε ποθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν. ⁝ 20
Ὦ γέρον, οὔτις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
Ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται,
Ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὃς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει.
Ἡ δ' εὖ δεξαμένη, φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ.
Καί οἱ ὀδυρομένῃ, βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει.
Ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
Αἶψά κε καὶ σὺ γεραιὲ ἔπος παρατεκτήναιο, ⁝ 30
Εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίη.
Τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ,
Ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν.
Ἢ τόν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες. ὀστέα δ' αὐτοῦ
Κεῖται ἐπ' ἠπείρου ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε. φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
Ἤπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι ὁππόσ' ἐπέλθω.
Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητρὸς αὖτις ἵκωμαι
Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην καί μ' ἔτρεφον αὐτοί. ⁝ 40
Οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ.
Ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν ὦ ξεῖνε καὶ οὐ παρεόντ', ὀνομάζειν
Αἰδέομαι. πέρι γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ.
Ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῇσθα

Σημείωσαι δὲ ἐνταῦθα, ὡς οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἀεὶ τὸ δοῦλον δυσμενὲς τοῖς δεσπόταις. ἀλλ' ὅπου μὲν αὐτοῖς ἱλαρὰ τὰ τῶν δεσποτῶν, τεθαρσήνεται ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. βαρύτης δὲ ἄκαιρος δεσποτικὴ, ἐξαγριοῖ αὐτούς. ἐνθυμητέον οὖν ὁποῖοι οἱ τοῖς Λάκωσιν οἱ τῶν ἀμφ' αὐτοὺς οἱ εἵλωτες. οἱ δίχα καὶ πάντων ἄλλων, καὶ πληγὰς τεταγμένας ἐλάμβανον κατ' ἐνιαυτὸν δίχα γε τοῦ ἀδικῆσαί τι, ἵνα φασὶ μή ποτε δουλεύειν ἀπομάθωσιν. ἐνθυμητέον δ' ἐν τούτοις, καὶ ὡς ἐκ δεσπότην αἰδεῖται τὸν Ὀδυσσέα καλεῖν ὁ καλὸς Εὔμαιος. ⁝ 50

Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
Ὡς νεῖται Ὀδυσεύς. εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
Αὐτίκ' ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώμαθ' ἵκηται,
⁎ Ἕσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Πρὶν δέ κε καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔ τι δεχοίμην.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
Γίνεται, ὃς πενίῃ εἴκων, ἀπατήλια βάζει.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
10 Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
Τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἱσταμένοιο,
Οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται, ὅστις ἐκείνου
Ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα.
Ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται. ἀλλὰ ἕκηλος
Πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μὴ δέ με τούτων
20 Μίμνησκ'. ἦ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἄχνυται, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
Ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἔλθοι, ὅπως μιν ἔγωγ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια,
Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
Τηλεμάχου. τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἶσον,
Καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔ τι χέρεια
Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, δέμας καὶ εἶδος ἀγητόν,
Τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας,
30 Ἠέ τις ἀνθρώπων. ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην. τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ,
Ἤ κε φύγῃ, καί κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων.
Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γεραιὲ τὰ σαυτοῦ κήδε' ἔνισπε.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐῢ εἰδῶ,
Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες.
Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο. πῶς δέ σε ναῦται
40 Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον, ἠμὲν ἐδωδὴ
Ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι
Δαίνυσθαι ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργα πένοιντο,
Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
Οὔ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
50 Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
Ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
Υἷες ἐνὶ μεγάρῳ ἠμὲν τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου, ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ

μενος ὅτι μὴ δὲ δουλικῶς ὑπ' ἐκείνου ἐτάττετο, ἀλλ' ὡς κύριον οὐκ ἂν αἰδοῖτο ἐκεῖνον ὀνομάζειν. ὃ δὴ ἁρμόζει καὶ πατρὶ ἐπὶ υἱῷ. κατὰ τὸν εἰπόντα ὅτι κύριος γυναικὸς καὶ υἱῶν, ἀνὴρ καὶ πατήρ. δεσπότης δὲ, ἀργυρωνήτων. Εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω. ἤγουν κείσθω μοι δῶρον ὑπὲρ ἀγαθῆς ἀγγελίας.

Ἀναίνεσθαι ἐστὶ, τὸ μὴ συγκατατίθεσθαι, παρὰ τὴν α στέρησιν καὶ τὸν αἶνον ὃς δηλοῖ συγκατάθεσιν. ἐξ οὗ καὶ ἡ συναίνεσις καὶ τὸ συναινεῖν. Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς τοῦ δ' ἱσταμένοιο. τουτέστι περὶ ἀκριβῆ τριακάδα μηνὸς ὡς φανήσεται ὅτι καὶ ἡλίου ἔκλειψις ἱστορηθήσεται. Ἱστία Ὀδυσσέως νῦν, ἡ τοῦ Εὐμαίου οἴκησις διὰ τὸ κτῆμα ἐκείνου εἶναι. ἡ διός ἐστιν ἱερὰ ἡ κατ' οἶκον ἑστία, ἡ τῇ μυθικῇ Ἑστίᾳ ἱέρωται. περὶ δὲ ἑστίας καὶ Ἑστίας, γέγραπται καὶ πρὸ τούτων ὅπου καὶ περὶ ἐσχάρας. δῆλον δὲ ὡς καθάπερ δρυμὸς καὶ βωμὸς, μερικὸν μὲν λιμὴν ὁ δὲ ναοῦ, καὶ ὅμως ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ ὅλος λιμὴν καὶ ὁ ναὸς καλεῖται ὁμωνύμως τοῖς μέρεσιν, οὕτω καὶ ἑστία καὶ ἑστία κυρίως μὲν ἐσχάρα οἴκου καθ' ἣν ἔθυον ὁσημέραι διὸ ἑστιοῦχοι καὶ θεαὶ ἦσαν ἣν ἐκάλουν Ἑστίαν, διὰ τὸ ἑστάναι τὸν οἶκον δι' αὐτῆς. ἐκεῖθεν δὲ καθ' ὁμωνυμίαν, ἑστία τε καὶ ἑστία καὶ ὁ ὅλος οἶκος ἐλέγετο. ὡς δὲ ἐκ τούτων καὶ Ζεὺς ἐφέστιος καὶ ἐπίστιος, καὶ ἑστία ἡ ἐκεῖθεν τροφὴ, καὶ παροιμία τὸ, ἀφεστίας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐδ' αὐτὰ σεσίγηται.

Λυκάβας ὁ ἐνιαυτὸς, οὐ μόνον διὰ τὸ λυγαίως ὅ ἐστι λεληθότως καὶ δὴ σκοτεινῶς παρέρχεσθαι, ἀλλὰ καὶ διότι αἱ κατ' αὐτὸν ἡμέραι, καθ' ὁμοιότητα διαβαίνοντος λύκων, ἀλλήλων ἔχονται. πιστεύονται γάρ φασι τοὺς λύκους διαβαίνοντας βίαιον ποταμὸν, ἐνδακόντας τὴν κέρκον τῶν ἀεὶ προηγουμένων τοὺς ἑπομένους, στιχηδὸν διατυχεῖσθαι καὶ οὕτω μὴ παρασύρεσθαι ὑπὸ ποταμοῦ ἄλλον ἀλλαχοῦ ὡς καὶ Αἰλιανὸς ἱστορεῖ.

Παρὲξ, αὖ καθ' αὑτὸ καὶ δίχα

 συν

συμπλέξεως τῆς πρὸς τὴν ᾠδήν τινά. δηλοῖ δὲ καὶ νῦν δὴ μὲν τὸ ἐξ, οὐ ἔξω εἶναι τούτους τῶν τοιαῦτα λέγειν. δηλοῖ δὲ τὸ πέρα, τὸ ἐγγὺς ὁμοίως εἶναι, ἤγουν πρὸς αὐτὸν ἄλλως λαλεῖν ἢ τῷ καθ' ἑαυτόν. Ηέ τις ἀνθρώπων, οὐκ ἀμάρτυρον, πολλοὶ δὲ καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων βλαπτόντων φρένας, οὐ μόνον φαρμάκοις, ἀλλὰ καὶ λόγοις τὰ πλείω αἱμύλοις καὶ ἀπατητικοῖς. Υπέρσχεθε χεῖρα θεός, ἀντὶ τοῦ ὑπεράνω ἔχε σκεπάσοι.

Αρκείσιος πάππος ὀδυσσέως ὡς ἢ ἀπὸ ἄρκτου ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρκεῖν ἀρκίσω παρῆκται, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Αλλοι δ' ἐπὶ ἔργα τράποντο. ἢ ἐπὶ ἔργα ἐποίουν. ἀντὶ τοῦ ἐνεργοῦν. ἐφίεσιν. Τρώκτης τὴν φοίνικα ὁμωνύμως ἐχρῆτο ποτε παρὰ αἰλιανῷ, τρώκτην καλεῖ, ὅ ἐστι φάγον. φιλοκερδῆ. φιλάργυρον. ἐκ παντὸς ἐθέλοντα τρώγειν ὅ ἐστι κερδαίνειν. κατὰ τοὺς παλαιοὺς δέ, καὶ ἀπατεῶνα, παραλογιστήν. ἱστέον δὲ ὅτι πολύκλυτον γένος οἱ φοίνικες, ὑφ' ὧν καὶ φοινίκια γράμματα. ἐπεί φασι δοκεῖ κάδμος ἀπὸ φοινίκης αὐτὰ κομίσαι. δηλοῖ δ' αὐτὸ καὶ ὁ γράψας, ὅτι φοίνικες εὗρον γράμματ' ἀλεξίλογα. καὶ ψεῦδος δὲ φοινικικόν, ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν κάδμον τὸν φοίνικα καὶ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς σπαρτοὺς μυθικῶς λεγομένων, ὥς φησι παυσανίας. ἵνα ᾖ φοινικικὸν ψεῦδος, τὸ τερατῶδες.

Παλλακίς, παράγωγον ὂν τοῦ, παλλακή. ὁμοίως τῷ, πύλη πυλίς. διαφορὰν ἑταίρας καὶ παλλακῆς καὶ γυναικὸς ὁ δημοσθένης διδούς, λέγει. ὡς τὰς μὲν ἑταίρας, ἡδονῆς ἕνεκεν ἔχομεν. τὰς δὲ παλλακάς, τῆς καθ' ἡμέραν παλλακείας. τὰς δὲ γυναῖκας, τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως καὶ τῶν ἔνδον φύλακα πιστὴν ἔχειν. Ιθαγενής, ὁ γνήσιος. ἤγουν ὁ μὴ ἐκ παλλακίδος. ἔστι δὲ ἰθαγενής, ὁ ἐκ τοῦ κατ' ἰθύτητα, ἤτοι κατ' εὐθύτητα νόμου γεννώμενος καὶ μὴ πλαγίως πως τῷ γένει ἐπεισαγόμενος, λέγεται δέ ποτε ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ πολιτῶν αὐτοχθόνων. ἔστι δ' ὅτι, καὶ πλείονα σημαίνει τῶν ἰθῶν ταὶ λέγει ἰθαιγενής. ὡς καὶ ἐνταῦθά τινες γράφουσιν.

Παλλακίς. ἀλλά με ἶσον ἰθαιγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι.
Ος τότ' ἐνὶ κρήτεσσι θεὸς ὣς τίετο δήμῳ,
Ολβῳ τε πλούτῳ τε καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Αλλ' ἤτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
Εἰς ἀΐδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
Παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο.
Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἔνειμαν.
Ηγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
Εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
Οὐδὲ φυγοπτόλεμος. νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν.
Αλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' ὀΐομαι εἰσορόωντα
Γιγνώσκειν. ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.
Η μὲν δὴ θάρσος μοι ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ ἀθήνη,
Καὶ ῥηξηνορίην, ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
Ανδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
Οὔποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
Αλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἕλεσκον
Ανδρῶν δυσμενέων ὅτε μοι εἴξειε πόδεσσι.
Τοῖος ἔα ἐν πολέμῳ. ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν,
Οὐδ' οἰκωφελίη, ἥ τε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα.
Αλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
Καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες ἐΰξεστοι καὶ ὀϊστοί,
Λυγρά, τά τ' ἄλλοισίν γε καταριγηλὰ πέλονται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν.
Αλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
Πρὶν μὲν γὰρ τροίης ἐπιβήμεναι υἷας ἀχαιῶν,
Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
Ανδρας ἐς ἀλλοδαπούς, καί μοι μάλα τύγχανε πολλά.
Τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα. πολλὰ δ' ὀπίσσω
Λάγχανον. αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
Δεινός τ' αἰδοῖός τε μετὰ κρήτεσσι τετύγμην.
Αλλ' ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα ζεὺς
Εφράσαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε,
Δὴ τότε μ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν ἰδομενῆα
Νήεσσ' ἡγήσασθαι ἐς ἴλιον. οὐδέ τι μῆχος
Ηεν ἀνήνασθαι. χαλεπὴ δ' ἔχε δήμου φῆμις.
Ενθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες ἀχαιῶν,
Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
Οἴκαδε σὺν νήεσσι. θεὸς δ' ἐκέδασσεν ἀχαιούς.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα ζεύς.
Μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι,
Κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ, καὶ κτήμασιν. αὐτὰρ ἔπειτα
Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
Νῆας ἐΰ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
Εννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
Εξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
Δαίνυντ'. αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρεῖχον,
Θεοῖσίν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
Εβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ κρήτης εὐρείης,
Επλέομεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ καλῷ
Ρηϊδίως, ὡσεί τε κατὰ ῥόον. οὐδέ τις οὖν μοι
Νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι

Ζαὶρ

Ἥμεθα. τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐϋρρείτην ἱκόμεσθα.
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
Ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι,
Ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι.
Οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
10 Αὐτούς τ' ἔκτεινον. τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
Οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
Ἦλθον. πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς. ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν. οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐναντίβιον. περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὧδε νόημα
Ποίησ'. ὡς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
20 Αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο.
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὔτυκτον ἔθηκα,
Καὶ σάκος ὤμοιιν. δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοθι χειρός.
Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
Καὶ κύσα γούναθ' ἑλών. ὁ δ' ἐρύσατο καί μ' ἐλέησεν.
Ἐς δίφρον δέ μ' ἕσας, ἄγεν οἴκαδε δακρυχέοντα.
Ἦ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελίῃσιν,
Ἱέμενοι κτεῖναι. δὴ γὰρ κεχολώατο λίην.
Ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε. Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
Ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
30 Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον αὐτόθι. πολλὰ δ' ἄγειρα
Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας. δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,
Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει.
Ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ᾗσιν φρεσίν, ὄφρ' ἱκόμεσθα
Φοινίκην, ὅθι τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
40 Ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο,
Ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσειε, καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
Τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηὸς ὀϊόμενός περ ἀνάγκῃ.
Ἡ δ' ἔθεεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ καλῷ
Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης, Ζεὺς γάρ σφισι μήδετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς. ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
50 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ.
Ἐν δὲ θεείου πλῆτο. πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν

Ζωὴν τὴν εἰς τὸ ζῆν παρασκευήν. οἱ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο. ὡς δὲ καὶ κλήρους ἱστορεῖ συνήθως βάλλεσθαι διὰ τὸ ἀφθόνητόν τε καὶ δίκαιον. φησὶ γάρ, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο. ὥστε δηλαδὴ ἕκαστον λαχεῖν τὸ ἴσον. δῆλον γάρ, ὡς κλήροις διενείμαντο οἱ παῖδες τὴν πατρῴαν κτῆσιν. ὅθεν ἡ κληρονομία λέγεται. Καλάμην γέ σ' ὀΐομαι. ἐκτίθεται δὲ τοῦτο καὶ παροιμίαν ἐλλιπῆ, τό, ἐκ καλάμης εἶναι δῆλον τὸν πρεσβύτην ἀστάχυν, ὃ κεῖσθαι εἴωθεν ἐπὶ ἀνθρώπων γηραιῶν, οἳ διὰ τοῦ καιροῦ γήρως ἐμφαίνουσι λείψανα τῆς παλαιᾶς ἀρετῆς. ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' ὀΐομαι εἰσορόωντα, γινώσκειν, τουτέστιν οἶμαι σε ὁρῶντα τὸ τῆς νεότητος ὑπόλειμμα, τὴν μετὰ θέρος καλάμην ἤγουν τοῦτο τὸ σῶμα τὸ φέρον ποτὲ καρπὸν ἀρετῆς, γινώσκειν ἐξ αὐτοῦ οἷος ἀνὴρ ἐγὼ καὶ ὅτε τὸ τῆς ἡλικίας μου λήϊον ἤκμαζεν. ἐπεὶ καὶ τὸν εὐγενῆ τις πυρόν, ἐκ τῆς ὑπολειφθείσης καλάμης ἤγουν ὑποστάθμης τεκμαίρεται. ὅτι δὲ ἡ τοιαύτη καλάμη καὶ καλαμαία λέγεται κατὰ τὸ παρὰ γῆν ὁμοίως τῷ μέλισσα μελισσαία, καὶ ὅτι ἐξ αὐτῆς τροπικῶς καλαμᾶσθαι τὸ εἰσάγειν ἀνάξια, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὴν καλάμην ἐπὶ κέρδει ἐκκαθαιρόντων, δῆλον ἐστίν.

Ἡ α κοινότερον μὲν εἰπεῖν, πρῶτος ἄφθαστος τοῦ ἐον ἐστίν. ὃς ἰωνικῶς, ἐον λέγεται. ἐκ δὲ συστολῆς, εὕρηται καὶ ἔα. ἀφ' οὗ κατὰ κρᾶσιν, ἦ δίχα τοῦ ν. ἐξ οὗ τὸ κοινὸν καὶ περισπώμενον, ἦν μετὰ τοῦ ν, ὃ πολλὰ λογοπραγήσας Ἡρακλείδης, ἐσαφήνισεν. ὃς τοιαῦτα ἄττα περὶ τῆς δηλουμένου γράφει. Ἴωνες, τῶν προεχομένων ἀπὸ τοῦ α ἢ τοῦ ε στοιχείων προφέρουσι ταῖς μετοχαῖς. οἷον εἰπὼν εἴπεν. ἔπος ἔα ἰακῶς. οἷον. εἰ τότε κοῦρος ἔα. ἐπεὶ καὶ ἡ ἐὼν μετοχὴ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεται. ἡμάρτητε δέ φησι τὸ ἔα, εἰς ἄλφα περατούμενον. καὶ ἀσιανῆς ἔχεται φωνῆς καὶ οἱ ἑλλήνικαις ... ἐν καλλικίᾳ, οὕτω προφέροντι. λέγει δὲ Ἡρακλείδης ὡς καὶ ἀναλογώτερον τοῦ ἔα, τὸ ἦα. γλώσσης μὲν ὂν ἀσιανῆς, κείμενον δὲ καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ,

λέγει

λέγει δὲ καὶ χρῆσιν εἶναι τοῦ ἴου, παρὰ ἀλκαίῳ. καὶ ὅτι ὥσπερ φαγέντος ἐφάγησαν, καὶ ἰόντος, ἰόεσ̄ ... καὶ οὐκ ἔχ. καὶ ὡς ἑκατέρων μὲν τὸ ἴον, τὸ δὲ ἶον, κοινόν. ... δὲ ἦν ἐπὶ πρώτω προσώπου, ἐξαιρέσει τοῦ ο, ἦν γίνεται ὁ ὁμόφωνος κατὰ χαλκιδεῖς, τὸ, ἦν ἐκεῖνος. ἀφ' οὗ δωρικῶς ἐοῖος ἐφα... τό, τὸ δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. Κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι εἴωθε μετὰ φυσικὰς ... ἐπὶ τῶν κατὰ ... ἀπλοῦ... πων λέγεσθαι, φησὶν ὅτι ὅμηρος φέρεσθαι νῆα βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραεῖ καλὰ ῥηϊδίως ὡσεὶ κατὰ ῥόον, τουτέστιν ὡς ἐν ὕδατι κάτω ῥέοντι καὶ ὑστατῶ κατὰ ἰσότητα ἐμφασιάσας.

Κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
Ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴροιο
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
Ἔνθά με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
Ἥρως ἀπριάτην. τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν,
Αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
Χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν.
Ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην. κεῖνος γὰρ ἔφασκε
Ξεινίσσ' ἠδὲ φιλῆσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
Χαλκόν τε χρυσόν τε πολύκμητόν τε σίδηρον.
Καὶ νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
Τόσσά οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσει' ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν.
Ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
Οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε. τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
Ἐνδυκέως. τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἥνδανε βουλὴ
Ἀμφ' ἐμοὶ, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηῦς,
Αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο.
Ἐκ μέν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τ' ἔματ' ἔδυσαν,
Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι.
Ἑσπέριοι δ' ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο.

Βορέῃ ἀκραεῖ λέγει, οὐχ οὕτω τὸν ἄκρως ἀέντα, ὡς μᾶλλον τὸν μὴ κεκραμένον ἑτέροις ἀνέμοις. τοῦ δὲ κατὰ ῥοῦν, ἀνάπαλιν ἔχει τὸ ἀνάῤῥουν. χωρεῖν δὲ καὶ αὐτὸ παροιμιάζεται ἐπὶ τῶν ἐξ εὐτυχίας μεταβληθέντων εἰς τὸ ἀνάπαλιν. ἔτι δ' ἐν τούτοις καὶ γνωμικὸν γενναῖον παροιμίας ἐκτίθεται, τὸ λέγουσιν, ἄλλα παρ' ἄλλοις καλά. εἰπών. ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις. ὅπερ ἔοικε καὶ ἐν ἰλιάδι τὸ, ἄλλος ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν. Ἐλάγχανον. ἤγουν κληρούμενοι ἐλάμβανον καὶ οὐ κατ' ἐξαίρετον. Αἰγύπτιος καὶ ὁ νεῖλος ἐκαλεῖτο. Στεῖλαι νῆας, ἀντὶ τοῦ εὐτρεπίσαι. ὅθεν ὁ στόλος. Διὸς ὀπίζετο μῆνιν. ἤτοι δι' ἐπιστροφῆς εἶχεν. ὅθεν καὶ ὄπις ἁπλῶς λέξει μιᾷ, θεοῦ ἐπιστροφή. κυρίως οὕτως ἑρμηνευόμενον. ὄπις τε γὰρ ἡ τῶν ὄπισθεν ἤτοι τοῦ μέλλοντος ἔννοια, καὶ ἐπιστροφὴ δὲ, τὸ εἰς τὰ ὀπίσω στρέφεσθαι. Ἱστὸς ἀμαιμάκετος, ὁ πάνυ μέγας. ὡς εἰπεῖν, ἀμάκετος ἤτοι ἄγαν μακρός. τὸ μαι συλλαβῆς ἐξ ἀναδιπλασιασμοῦ μὲν οὔσης, ἐκ ταθείσης δὲ κατὰ τὴν τοῦ διχρόνου ἐπένθεσιν. ἡ μέν τοι ἀμαιμάκετος χίμαιρα οὐκ ζῶον οὖσα εἰκότως καὶ παρὰ τὸ ἄγαν μαιμᾶν εἰρῆσθαι λέγεται. Ἱστὸν νηὸς, πρὸς διαστολὴν εἰρῆσθαι δοκεῖ τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ χάριν σαφηνείας. ἐκ τοιούτου τρόπου λόγος ἀστεῖος ἐξέπεσε παρὰ τοῖς παλαιοῖς. λέγεται γὰρ ὡς κορίνθῳ ἑταίρας τινὸς ἐπαινουμένης ὡς ἐργατικῆς, εἰπεῖν τὸν ἀκούοντα ὅτι καὶ πῶς οὐκ ἂν εἴη ἐργατική, ἥτις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο ἱστοὺς καθεῖλεν. ὅτι τάχυ δύο ναυκλήρους ἀπήγαγεν ἐκείνη τοῦ εὐπορεῖν, φοιτῶντας ἐπ' αὐτήν. Ἀπριάτην, ὡς ἐπίῤῥημα. δηλοῖ τὸ δίχα τοῦ πρίασθαι. ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ, προῖκα. Δωδώνης πόλεως μέμνηται θεσπρωτικῆς ποτε, εἰ καὶ ὕστερον ὑπὸ μολοττοῖς φασὶν ἐγένετο. καὶ τὴν ἐκεῖσε μαντικὴν δρῦν ἐκλαλεῖ. περὶ ἧς κατὰ τὸν γεωγράφον δρῦς τιμᾶται ἐν δωδώνῃ. ἀρχαιότατον ὑποληφθεῖσα φυτὸν, καὶ πρῶτον τροφὴν ἀνθρώποις παρασχόν. ὁ δ' αὐτὸς, καὶ εἰς τὰς ἐκεῖ λεγομένας μαντικὰς πελείας, φησὶν ὅτι αἱ πέλειαι εἰς οἰωνοσκοπίαν ἐπινοοῦνται. καὶ ... ὥσπερ κορακομάντεις εἶσι τινές. αἱ δὲ, τὸ παλαιὸν μὲν, ἄνδρας προφητεύειν φασίν. ὕστερον δὲ, τρεῖς ἀποδειχθῆναι γραίας προφήτιδας, ἃς πελείας καλεῖσθαι, γλώσσῃ μολοττῶν, ὡς τοὺς γέροντας πελείους. καὶ πᾶσι μὲν ἐκεῖ γυναῖκας χρηματίζειν ὅ ἐστι χρᾶσθαι καὶ μαντεύεσθαι, μόνοις δὲ βοιωτοῖς, ἄνδρας. καὶ τὴν αἰτίαν, ὁ γεωγράφος

ἀντί

ἐκτίθεται. λέγων καὶ τόμουρον ἢ τμάρον ὄρος θεσπρωτικὸν ἐν ᾧ τὸ δωδωναῖον ἱερόν. διὸ καὶ ἐν τῷ, εἰ μὲν αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες ὅπερ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα γράφει ὁ ποιητὴς, ἕτεροι γράφουσιν, εἰ μὲν αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο τόμουροι. λέγοντες, μὴ εὖ ἐνταῦθα κεῖσθαι τὸ θέμιστες. ἀλλὰ δεῖν μᾶλλον εἰπεῖν, μαντεῖαι. ὃ δηλοῦσιν αἱ τόμουροι. ἡρόδοτος δὲ, ἀρχαιότατον εἰπὼν τῶν ἐν ἕλλησι χρηστηρίων τὸ ἐν δωδώνῃ μαντεῖον, φησὶ καὶ ὅτι λέγεται ὡς δύο μέλαιναι πελειάδες ἐκ θηβῶν τῶν αἰγυπτίων ἀναπτάμεναι, ἡ μὲν ἐς λιβύην ἀφίκετο, ἡ δὲ εἰς δωδώνην. ἔνθα καθεσθεῖσα ἐπὶ φηγὸν, ἐλάλησε φωνῇ ἀνθρωπίνῃ, χρῆναι μαντεῖον ἐκεῖ Διὸς γενέσθαι καὶ ἐγένετο. ἡ δὲ ἑτέρα πελειὰς, χρηστήριον ἄμμωνος ἐκέλευσε ποιεῖν τοὺς λίβυας. ὃ ἐποίησαν. δοκοῦσι δέ μοι φησὶν αἱ πελειάδες αὗται βάρβαροι γυναῖκες εἶναι, διὸ καὶ ἐδόκουν ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνον, φωνὴν τὰ ἑλλήνων βαρβαρίζουσαι ... δὲ μέλαιναν τὴν πελειάδα, σημαίνει ὅτι αἰγυπτία ἡ γυνὴ ἦν. ἱέρειαι δέ φασι τῶν δωδωναίων, πρεσβυτάτη μὲν, προμένεια· ἡ δὲ μετ' αὐτὴν, τιμαρέτη· ἡ δὲ νεωτάτη, νικάνδρα. περὶ δὲ δωδώνης, δηλοῦται καὶ ἐν

Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ νηὶ
Ὅπλῳ ἐϋστρεφέϊ στερεῶς. αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
Ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἕλοντο.
10 Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως. κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
Ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς, ἐπέλασσα θαλάσσῃ
Στῆθος. ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσ' ἀμφοτέρῃσι
Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρηφ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
Ἔνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὕλης,
Κείμην πεπτηώς. οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
Φοίτων, ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
Μαίεσθαι προτέρω. τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
Νηὸς ἔπι γλαφυρῆς, ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
20 Ῥηϊδίως. καί με σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
Ἀνδρὸς ἐπισταμένου, ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.

τοῖς τῆς ἰλιάδος. δῆλον δὲ, ὡς ἐκ ταύτης καὶ τὸ παροιμιακὸν δωδωναῖον χαλκεῖον. περὶ οὗ παυσανίας φησὶν, ὅτι ἐν δωδώνῃ πολλῶν παραλλήλων κειμένων λεβήτων, εἴ τις ἑνὸς ἅψαιτο, φασὶν ἐκ διαδοχῆς πάντας ἠχεῖν. ἀριστοτέλης δὲ, δύο στύλους εἶναι λέγει. καὶ ἐπὶ μὲν θατέρου, λέβητα ἱστάναι. ἐπὶ δὲ θατέρου, παῖδα κρατοῦντα μάστιγα. ἧς τοὺς ἱμάντας χαλκέους ὄντας καὶ σειομένους ὑπ' ἀνέμου, τῷ λέβητι προσκρούειν. τὸν δὲ τυπτόμενον, ἠχεῖν. Ἀμφαδὸν ἢ κρυφηδόν. σημείωσαι ὅτι οὐκ ἔστι τὸ, ἢ ἀμφαδὸν ἢ κρυφηδὸν, νοῆσαι. ὡς ἐν τοῖς πρὸ τούτων τινὲς ἔφασαν, ἀντὶ τοῦ, καὶ φανερῶς καὶ κρυφά. ἀλλ' ἔστι φανερῶς, διαζευκτικὸν τὸ νόημα. Τυγχάνειν ἐπὶ τοῦ κατὰ τύχην γίνεσθαι δηλοῖ καί μοι μάλ' ἐτύγχανε πάντα, ἤγουν
30 εὐτυχῶς ἀπέβαινε. Δουλίχιον, νῆσος αὕτη μία τῶν ἐχινάδων δηλουμένη καὶ ἐν βοιωτίᾳ, πολύπυρον λέγει. ἔοικε γὰρ, πίων εἶναι ἡ νῆσος καὶ ἀγαθὴ σιτοφορεῖν. Δύης πῆμα ὅμοιόν πως ἐστὶ τῷ, πῆμα ἄτης, ὡς σοφοκλῆς. μὴ κακὸν κακῷ τινὶ ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει. καὶ ἔοικε δύη μὲν καὶ ἄτη, δαιμονιώδεις εἶναί πως πλάττεσθαι οὐσίαι. Νηὸς ὅπλον ἐϋστρεφὲς, τὸ σχοινίον. καὶ τὸ λῦσαι τὸν δεσμὸν, ἀνάγναμψαι λέγει. ἡ μὲν γὰρ σύνδεσις, καμπὴν ἔχει. ἡ δὲ λύσις, ἀνακάμπτει. Θύρηφι ἔα ἤγουν ἔξω τῆς θαλάσσης ἦν. Ἐφόλκαιον δὲ πηδάλιον λέγει ὡς ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς, παρὰ τὸ ἐφέλκεσθαι τῇ νηΐ. ἐφόλκιον μέντοι, εἶδος πλοίου παρά τινι τῶν γεωγράφων. φησὶ γάρ. ἐφόλκια δύο. λέμβοις λῃστρικοῖς ὅμοια, καὶ πλοῖον μέγα καὶ παρὰ παυσανίᾳ, εἰπόντι, λέμβος ἢ ἐφόλκιον, σκάφος ἢ πλοῖον. τὸ δ' αὐτὸ ἐφόλκιον, καὶ ἐφολκίδα λέγει ὁ τὰ ἐρωτικὰ παίξας ἀλεξανδρεὺς ῥήτωρ, πλεονάσας τῇ λέξει δηλαδὴ τὸ ι κατ' ἰδίαν. δῆλον δὲ ὅτι ὁ λέμφος διὰ τοῦ φ ὡς μὲν δηλοῖ τὸ β, ἡ πεπηγυῖα μύξα κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐκ τῶν μυκτήρων. ὅθεν καὶ λέμφος, ὁ εὐήθης. ἐπειδὴ
40 φασὶν εἰς μωρίαν διέσκωπτον τοὺς ῥεομένους ἐκ τῶν μυκτήρων. ὅθεν καὶ ἀπομύξαι τινὰ, τὸ ἐξαπατῆσαι καὶ ὅτι καὶ τὰ μυξώδη κρέα, λέμφοι ἐκαλοῦντο. καὶ ὅτι ὥσπερ ὁ λέμφος, κοινὴ καὶ τοῖς πολλοῖς ἀσυνήθης λέξις ἐστὶν. οὕτω καὶ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ κρατίνῳ σάννας. αὐτὸς μέν τοι, οὐ τὸν εὐήθη ἁπλῶς δηλοῖ, ἀλλὰ τὸν μωρόν. δόξοι δ' ἂν εἰλῆφθαι ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν ἀσιανῶν σάννων. οὓς οἱ ἰδιῶται, τζαύνους καλοῦσι βαρβαρικοὺς ὄντας καὶ ὡς εἰκὸς εὐήθεις δι' ἀπαιδευσίαν. ὁ δὲ τῶν σαννῶν τούτων παρασημειωσάμενος ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς, καὶ ἄλλας ἐκτίθεται κωμῳδοφώτους λέξεις. οἷον, ἀσίλλαν, σκεῦός τι ἐχθυηρόν. οὗ χρῆσις παρὰ σιμωνίδῃ ἐν τῷ, πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων ῥυχεῖαν ἀσίλλαν, ἰχθῦς ἐξ ἄργους ἐς τεγέαν ἔφερε. προφέρει δὲ καὶ τὸ, μοιχὴ καὶ μοιχὶς, ἀσυνήθη, δι' ὧν δηλοῦται ἡ μοιχαλίς. καὶ τὸ στεγανόμιον, ὃ δηλοῖ φασι παρ' ἡμῖν μὲν, τὸν τόπον ἐν ᾧ ἑστιῶνται. παρ' ἀττικοῖς δὲ, τὸν μισθὸν τοῦ πανδοχέως. καὶ τὸ ἐπισκυνάζειν ὑβρεῖ. ἢ κατά τινας, ἐπιμυκάζειν. ὅθεν παρὰ ἀριστοφάνει τὸ, ἀοιδὸς ἐπισκυνάστρια. λέγει δὲ καὶ λαπίζειν παρὰ σοφοκλεῖ, τὸ συρίζειν. καὶ βαυβᾶν, τὸ κοιμᾶσθαι. ὅθεν ἡ δὲ,
50 προὐκαλεῖτό με βαμβᾶν μετ' αὐτῆς. ὅθεν φησὶ καὶ παρὰ κρατίνῳ τὸ, λόγος πεπυπῶλθ' ὑμᾶς ἀμαθεῖς συβαΐβαλος. συνάπτει δὲ τούτοις ξενικὸν, καὶ τὸ ἀρδαλῶσαι, ἤγουν μολῦναι. προφέρων καὶ τὸ, τὴν μὲν ἄρδαν ἀπ' ἐμοῦ ἀπόγγισον καὶ τὸ, αἰγύπτιος θοιμάτιον ἠρδάλωσέ μου. ἔτι καὶ τὸ σίμμιν, θηλυκῶς προφέρει. εἰπὼν δὲ σίμμις ἡ εἰς τὰ ὄμματα χρήσιμος, αἰγυπτίων μὲν ἐστὶ φωνή. κεῖται δὲ ὅμως καὶ παρὰ ἴωνι τῷ ποιητῇ. ἐν

τῶν, καὶ τὴν μέλαιναν σίμμιν ὁμμαλογράφον. ἔφη δὲ καὶ ὅτι ὁ μαγὶς, ἀπὸ τῆς μάζης ἢ τῶν μαστύων ῥυεῖσα, παρήγαγε τὸν μάγειρον, ὅς οὕτω φησὶ λέγεται, παρὰ τὸ μαγίδας αἴρειν ἤγουν προσφέρειν. ἔτι λέγει καὶ δοκὸν τὴν δόκησιν καὶ ὑπόληψιν ἐν τῷ, τῶν γ' ἐμῷ δοκῷ. ἤγουν τῇ ἐμῇ δοκήσει, καὶ πλάτων δέ φησιν ὁ κωμικὸς, ὁ πρόσωπον εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ, πρόσωπον. εἴρηται δέ φησι καὶ οἱ ἥμιτοι, ἡμίαι ὡς κοχλίαι. αὖ πολὺς δέ φησιν, ἐπὶ τοῦ κακοφώνου τὸν ἡμίαν τίθησιν. ἐπὶ δὲ πᾶσι, λέγει ὁ αὐτὸς γραμματικὸς, καὶ μορφὸν παρ' εὐριπίδῃ τὴν μέμψιν λεχθῆναι. ἐκ δὲ τοῦ προειρημένου ἐφολκίου. καὶ τὸ σῶμα οἱ σοφοὶ συμβολικῷ παροιμίας λόγῳ, ἐφόλκιον φασίν. ὡς μεγάλῃ τινὶ ἐφελκόμενον νηΐ, τῇ ψυχῇ. τὸ δὲ ῥῆμα ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐφολκαῖον καὶ τὸ ἐφόλκιον, ποιεῖ καὶ τὸ ἐφολκόν. ὃ δηλοῖ τὸ ἐπαγωγόν. ὡς καλλίμαχος. ἔχοιμι δέ τι παιδὸς ἐφολκόν. παρὰ δέ γε τῷ δειπνοσοφιστῇ, φέρεται καὶ ὅτι ἐφόλκια, πλοιάρια διάφορα. ἐφελκόμενα δηλαδὴ μείζοσι ναυσί. τοῦ δὲ καὶ λέμβον τὸ ἐφόλκιον λέγεσθαι, χρῆσις φέρεται ἀλεξανδρίδου παρὰ τῷ ἀθηναίῳ. ἣν δὲ καὶ ἐπίθετον ἢ κύριον ἀνδρός τινος ὁ λέμβος. Τοῖος ἔα, ἐλελέσθαι δοκεῖ τὸ ἔα ἀπὸ τοῦ ἦν. οὐ μόνον καὶ παρὰ αἰλίῳ διονυσίῳ. εἰπόντι ὡς ἴωνες μὲν, ἔα φασίν. ἀττικοὶ δὲ ἦ μονοσυλλάβως. ἕτερος δὲ ῥήτωρ γράφει, ἔα καὶ ἐν συναιρέσει ἦ. ἴωνες δὲ ἐπεκτείνοντες, ἦα φασίν. ὥς τι τοιοῦτον, ἔα καὶ ἦ καὶ ἦα καὶ ἦν καὶ ἔσκον καὶ ἦεν ἐπὶ πρώτου προσώπου. κεῖνται γὰρ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Πεπληγώς, ἤγουν καταπεπληχώς. Πολυανθέι ὕλῃ λέγει, τῇ ἐν καιρῷ τῶν ἀνθῶν. Σταθμὸν τὸν ἀγροτικὸν οἶκον λέγει. ὡς ἐκ μέρους τοῦ κατὰ τὰς θύρας. ἐπιστάμενον δὲ ἄνδρα, τὸν σπουδαῖον φησίν, ἤτοι ἀγαθόν. ἀφ' οὗ γέγονεν ἀφορμὴ τοῖς ὕστερον, τοῦ λέγειν ἐπιστήμας τὰς ἀρετάς. Οὐδ' οἰκωφελίη. ἐπάγει μετ' ὀλίγα ὅτι ἐν πολέμοις πολλὰ μὲν ἐξαιρεύμενον τουτέστιν ἐξαιρούμενον, ἤγουν κατ' ἐξαίρετον ἐκλεγόμενος ἐλάμβανον. αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, ἕτερον οὖν οἰκωφελία καὶ ἕτερον ὀφέλλεσθαι οἶκον. ἐκείνην μὲν γὰρ, οὐ φιλεῖ ὀδυσσεύς. τὸ δὲ ὀφέλλεσθαι οἶκον, φιλεῖ πραγματικῶς. καὶ ἔστιν ὀφέλλεσθαι μὲν οἶκον, τὸ ἄλλως αὔξεσθαι χρήμασιν, οἰκωφελία δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἡ οἰκουρία καὶ ἐπιμέλεια τοῦ οἴκου διὰ γεωργίας τυχὸν ἢ τοιούτου τινὸς, οὐ μὴν δι' ἀποδημίας τῆς κατ' ἐμπορίαν ἢ κατὰ πόλεμον. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, οἰκωφελία ἐστὶ πορισμὸς βίου εἰρηναῖος, ἤτοι τοῦ κατὰ τὴν εἰρήνην κουροτρόφον. εἰσὶ δὲ οἳ τὴν οἰκοδομίαν, οἰκωφελίαν εἶπον. δι' ἧς οἶκος ἀνεγειρόμενος ὀφέλλεται ὅ ἐστιν αὔξεται. οὕτω καὶ παρ' ἡσιόδῳ ὁ χειροδίκης μὲν τὸ σύνθετον, οὐκ ἀγαθόν. δηλοῖ γὰρ τὸν κατὰ χεῖρα βίαιον. ᾧ δὲ δίκη ἐν χερσὶν, ἀγαθὸς ἐκεῖνος. κατὰ δὲ ὅμοιον τρόπον ὠμογέρων μὲν, ἡλικίᾳ γέροντος, ἄρτι παραλλάξαντος τὸν ἀκμάζοντα, καὶ ἐλευσομένου εἰς τὸ λέγεσθαι γέρων. εἶτα εἰς τὸ πέμπελος. μεταξὺ δέ γε, εἰς τὸ σύφαρ. ὠμῶς μέντοι γηράσαι λέγεται, ὁ μὴ ἀκριβῶς γέρων ἀλλὰ πρὸ ὥρας ταπεινωθεὶς τῷ γήρᾳ. Θάρσος μὲν, θερμότης ἔμφρων ἐναντία τῷ θράσει. ἣν καὶ λαβεῖν ἐξ ἀθηνᾶς φησὶν ὀδυσσεύς. ῥηξηνορία δὲ, ἡ ἐκ ῥωμαλεότητος ἀνδρία καὶ ῥῆξις ἀνέρων ἀνθισταμένων ἣν ὁ ἄρης αὐτῷ δοῦναι λέγεται ἐν τῷ, θάρσος μοι ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ ἀθήνη. ὃ δὴ καὶ αὐτὸ, ἀλκμανικόν ἐστι σχῆμα κατὰ τὸ, πυριφλεγέθων τε ῥέουσι κωκυτός τε. Εργον τινὲς, τὴν γεωργίαν μόνην ἐνόησαν κατ' ἐξοχὴν ἐν τῷ, ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκε. παρὰ τὴν ἔραν λέγοντες τοῦτο καὶ τὴν γῆν ταυτοδυνάμους λέξεις. οἰκωφελίαν δὲ, οὐ μόνον τὴν οἰκονομικὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμπορίαν. Λυγρὰ καὶ ῥιγηλὰ ὅ ἐστι φρικτὰ καὶ θανατηρά. Χαλεπὴ δ' ἔχε δήμου φῆμις. ἤγουν ὠργίζοντο οἱ δημόται. Ιερήϊα ἱερεῖα, τὰ σφάγια. Ασπουδεὶς, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀσπουδὶ ἀσπουδέως γίνεται, συστολὴν ἔπαθε τοῦ τῆς προπαραληγούσης η εἰς ε ὁμοίως τῷ, ξηρὸν ξερόν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σχίζω ἐτυμολογεῖται. φυσικῶς ἔχει τὸ ε. δύναται δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀσπουδὶ ἀσπείσας, γενέσθαι ἀσπαδής. Ὀπῆρας κεῖται δὲ ἐκ τοῦ ὀπηρός ἤτοι κατασκόπου χρῆσις, καὶ παρὰ σοφοκλεῖ.

Περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη τουτέστι περιεστήκει καὶ κύκλῳ ἔστη τὰ κακά. Ερύσατο τουτέστιν ἐφύλαξε. Νεμεσῶντος κακὰ ἔργα τουτέστιν ἐπὶ κακοῖς ἔργοις κατὰ ἀντίπτωσιν. ἢ διὰ τὰ κακὰ ἔργα κατὰ προθέσεως ἔλλειψιν. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ἐν τῷ, βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον, ὅτι ὁ σέθως ἐβασίλευεν αἰγύπτου τότε. Κύσα γούνατα, τουτέστιν ἐφίλησα. εἶδος ἂν καὶ αὐτὸ γνωρίσματος ἱκεσίας θετώτερον τοῦ, λάβε γούνων. Τελεσφόρος ὁ ἐνιαυτὸς διατί λέγεται, ἑτέρωθι δεδήλωται. δηλοῖ δὲ ὅτι καὶ λόγος τελεσφόρος ῥητορικῶς, ὁ εἰς ἔργον ἀποβάς. Ορῶς ὅμαρτος ποιητικῶς ὄρσαι φασὶ προπαροξυτόνως ὡς ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ ὄρημι. οὗ χρῆσις παρὰ θεοκρίτῳ. κατὰ δὲ ζηνόδοτον, ὁρμᾶς προπερισπωμένως, ἐκ τοῦ ὁρᾶται εὐθεῖα τοῦ τ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η. Μαίεσθαι προτέρω τουτέστι ζητεῖν ἐπὶ πλεῖον προσωτέρω. Εσθῆτα τε ὑφάντην ὅ ἐστιν εὐϋφῆ.

Α δειλὲ ξείνων, ἀντὶ τοῦ δειλαιότερε ἢ δειλαιότατε. ὁποῖόν ἐστι καὶ τὸ, δαιμόνιε ξείνων. ἔχει δέ τι οἰκεῖον τὸ, ἆ δειλὲ ξείνων. Οὐ κατὰ κόσμον δίομαι, ἤγουν ἄκοσμα νομίζω. Α, κλητικὸν ἐπίρρημα

> Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα.
> Α δειλὲ ξείνων. ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας
> Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
> Αλλὰ τά γ' οὐ κατὰ κόσμον ὀΐομαι. οὐδέ με πείσεις
> Εἰπὼν ἀμφ' ὀδυσῆϊ. τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα

ἢν κα

Μαψιδίως ψεύδεσθαι, ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
Νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
Πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί.
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
Ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περίφρων Πηνελόπεια
10 Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.
Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
Ἠμὲν οἳ ἄχνυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἠδ' οἳ χαίρουσι βίοτον νήποινον ἔδοντες.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
Ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ.
Ὅς ῥ' ἄνδρα κτείνας πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεὶς
Ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμὸν, ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
Νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι.
20 Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην,
Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
Καὶ σὺ γέρον πολυπενθὲς, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
Μή τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε.
Οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσομαι οὐδὲ φιλήσω,
Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεαίρων.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος.
Οἷόν σ' οὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὄπισθε,
30 Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Εἰ μέν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
Ἕσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα, πέμψαι
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς ὡς ἀγορεύω,
Δμῶας ἐπισσεύας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
Ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός.
Ξεῖν', οὕτω γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ' ἀρετή τε
Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετόπισθεν,
40 Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνια δῶκα,
Αὖθις δὲ κτείναιμι, φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην.
Πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
Νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
Εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί.
Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἤθεα κοιμηθῆναι.
Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός.
50 Ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
Τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵ περ ὀϊζὺν
Δὴν ἔχομεν, πάσχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων,
Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.

ὃν καθὰ καὶ τὸ ὦ, ἔχει πρὸς τῇ κλήσει, καί τινα πλείω ἔμφασιν ἐπὶ σχετλιασμῷ ἢ θαύματι κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἢ καὶ ἄλλως οἴκτῳ. ὁμοίῳ δέ πῃ λόγῳ, καὶ τὸ αἶ, δυσφορικόν τί φασιν ἐστὶ, καί που καὶ μεμπτικόν. ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, αἶ τάλαν παρὰ τῶν κωμικῶν. ὁ δὲ ὡς τὰ πολλὰ, θρηνητικόν. ὅτε δὲ τὸ ἆ φιλούμενον καὶ περισπώμενον καὶ αἰτίαν τοῦ αἰνεῖν λαμβάνῃ, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. οἳ καὶ χρῆσιν εἰς τοῦτο παράγουσιν. Ὑπότροπος μὲν ἐν τοῖς ἑξῆς, ὁ ὑποστρεφεὶς καὶ παλιννοστήσας. ἀπότροπος δὲ, ὁ κεχωρισμένος καὶ δι' ὕβρεις. Αἰτωλὸς, ὡς φαῦλος καὶ ἀστείως τὸ τοιοῦτον ἐθνικὸν ὁ Αἰτωλὸς, ἐπιλέγει ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ὁ ποιητὴς, ἵνα τὴν ἀπάτην δηλώσῃ. κἀντεῦθεν καὶ ὁ κωμικὸς εἶπε καὶ ἄλλως ἡ παροιμία, ὠφείλετο εἰπεῖν τὸ μὲν χεὶρ ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νοῦς ἐν Κρωπιδῶν. οὕτω κατὰ παραγραμματισμὸν Κλωπιδῶν. ἵνα σκωπτικῶς δηλώσῃ τὸν ταῖς χερσὶ μὲν αἰτοῦντα ὡς ἔοικεν καὶ αὐτὸν λαλοῦντα ἔμβαλε κυλλῇ, τῷ δὲ νῷ κλέπτοντα. ὅτι δὲ οἱ παλαιοὶ καὶ κατὰ παραγραμματισμὸν τραυλισμοῦ ἐκωμῴδουν, δηλοῖ παρὰ τῷ αὐτῷ κωμικῷ καὶ τὸ, ὁλᾷς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει. βούλεται μὲν γὰρ δῆθεν Ἀλκιβιάδης ὡς ἐν ὀνείρῳ εἰπεῖν ἐρωτηματικῶς. ὁρᾷς; ὁ Θέωρος τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχει. τραυλίζων δὲ ἐκεῖνος, φησίν. ὁ λᾶς τουτέστιν ὁ λίθος διὰ σκληρότητα καὶ δυσωπησίας ὁ Θέωλος τουτέστιν ὃν θεὸς ἐβόλισε, κεφαλὴν κόλακος ἔχει. ἐσκώπτετο γὰρ καὶ ἐπὶ κολακείᾳ ὁ κωμῳδούμενος Θέωρος. Νῆας ἀκειόμενον, οὐκ ἐπὶ ναυπηγῶν λέγεται νεῶν. πῶς γὰρ νέας ἃς ξυνέαξαν ἄελλαι; ὑφῆται δὲ αὐτὶ τοῦ, φιλοκαλοῦντα. ἀναῤῥάπτοντα. ὅθεν καὶ ἀκέστριαι, αἱ ῥάπτριαι ἢ ἀνυφάντριαι.

Ὀπώρα, ἡ μεταξὺ θέρους καὶ φθινοπώρου ὥρα, ἢ τὸ μετόπωρον. κτήματα τε εἶπε.

Μηδέ τι θέλγε. τουτέστιν ἀπάτα. Τῇ ῥήτρῃ. ἔστι δὲ ῥήτρα, συμφωνία ἢ συνθήκη ἐπὶ ῥητοῖς ῥηθεῖσι ὅ ἐστιν ὡρισμένοις. οἱ μέντοι μετὰ τὸν ὅμηρον, ῥήτραν τὴν δημηγορίαν φασί. καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων.

Επήγαγον ἐκ τοῦ δὲ ἐπαγωγὸν παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται τὸ ἐφελκτικὸν καὶ ἡδύ. παθητικῶς δὲ οἱ μετὰ ὅμηρον ἐπάγεσθαί φασι τὸ ἐφέλκεσθαι καὶ πείθειν. Μὴ ψεύδεσσι χαρίζεο, ἀκριβῶς ἔχει. πολλαχῶς γάρ ἐστι χαρίζεσθαι. δώροις. δεξιώσεσιν. ἀληθείαις. ψεύδεσι. καὶ ἑτέροις πολλοῖς. Επισεύσας τουτέστιν ἐφορμήσας, βαλεῖν ἤτοι ῥῖψαι. Μετόπισθεν ἐγὼ μετιτίσομαι. Πρόφρων ἤτοι ἑκούσιος καὶ μετὰ ῥήτρης, ἀλιτοίμην ἐγὼ ἁμάρτοιμι. Ηθαδα συῶν λέγει, τὰς συνήθεις κοίτας. διό. σύας ἔρξαι κατὰ ἤθεα κοιμηθῆναι. γίνεται δὲ τὸ ἔρξαι ἀπὸ τοῦ ἔργω, οὗ τοῦ δηλοῦντος τὸ πρᾶξαι ὁ καὶ περισπωμένως εἴργω λέγεται, ἀλλὰ τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐγκλείω. ἀφ' οὗ τὸ εἴργω τὸ παρ' ἀττικοῖς δασυνόμενον ὡς ἡ εἱρκτὴ δηλοῖ καὶ ἡ κάθειρξις. λέγει δὲ καὶ κλαγγὴν συῶν, τὴν ὀξεῖαν βοήν. λέγει δὲ καὶ ὀνήσασθαι τὸ ὠφεληθῆναι ἀπὸ τοῦ φαγεῖν. ἀφ' οὗ καὶ ὄνειαρ τὸ βρῶμα. Ιερεύσω ξείνω, δύναται ῥηθῆναι καὶ ἀντὶ τοῦ, θύσω χάριν τοῦ ξένου.

Τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν, χάριν προθύματος καὶ ὡς εἰς ἀπαρχὴν θυσίας, ἔτι δὲ αἰχμαλωσίας τῆς παλαιᾶς ἐκ τειχῶν ἐνδύσεως. Αἴσιμα ᾔδει. τουτέστι καθήκοντα ἠπίστατο. Δαιτρεύειν, τὸ διαμοιρᾶσθαι καὶ δαίζειν ἐξ οὗ ὁ δαιτρός. Νώτοισι δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρε. κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος. βασιλικὸν γὰρ ἦν ἡ τῶν νώτων παράθεσις ὡς πολλαχοῦ φαίνεται. δωρεῖται δὲ μοῖραν ὁ εὔμαιος νύμφαις μὲν, ἵνα γῆθεν ἀναδιδῶσι τροφὰς τοῖς ζώοις, ὡς ἐπιστατοῦσαι κρήναις καὶ ἄλσεσι καὶ ἱεροῖς ποταμοῖς ἑρμῇ δὲ, ὡς καὶ αὐτῷ νομίῳ καὶ αὐξητικῷ τῶν θρεμμάτων. ὁ δὴ καὶ ὁ ἀπόλλων ἥλιος ἔχει καὶ αἱ ἀλληγορούμεναι νύμφαι. ἔτι δὲ ὡς κερδώῳ. φέρεται δ' ἐνταῦθα καὶ σιμωνίδου χρῆσις αὕτη. θύεν νύμφαις καὶ μαιάδος τόκῳ, οὗτοι γὰρ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσιν ποιμένων. ἤγουν οὗτοι φυλάττουσι τὸ

Ὣς ἄρα φωνήσας, κέασε ξύλα νηλέϊ χαλκῷ.
Οἱ δ' ὗν εἰσάγαγον μάλα πίονα πενταέτηρον.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ. οὐδὲ συβώτης
Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
Ἀργιόδοντος ὑὸς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων.
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή. τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ εὗσαν.
Αἶψα δέ μιν διέχευαν. ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης
Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε παλύνας ἀλφίτου ἀκτῇ.
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα. ἂν δὲ συβώτης
Ἵστατο δαιτρεύσων, περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη.
Καὶ τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων.
Τὴν μὲν ἴαν, νύμφῃσι καὶ ἑρμῇ μαιάδος υἱῷ
Θῆκεν ἐπευξάμενος. τὰς δ' ἄλλας, νεῖμεν ἑκάστοις.
Νώτοισι δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἀργιόδοντος ὑὸς, κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος.
Καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Αἴθ' οὕτως εὔμαιε φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
Ὡς ἐμοὶ, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.

ποιμενικὸν γένος, καὶ διαζωοῦσιν αὐτούς. εἰκὸς δὲ καὶ ὡς δολίῳ τῷ ἑρμῇ μοῖραν πρὸς εὐμαίου δίδοσθαι διὰ τὸν αὐτῷ φίλτατον δεσπότην Ὀδυσσέα, ὃς αὐχεῖ πᾶσιν ἀνθρώποις μέλειν ἐν δόλοις. ὅθεν ἴσως καί τις αὐτοῦ δοῦλος, δολίος παροξυτόνως ὠνόμαστο, παρονομασθεὶς ἐκ τοῦ φίλου δόλου. ὅτι δὲ ἑρμοῦ ἐπίθετον ὁ δόλιος, δηλοῖ καὶ ὁ ἱστορήσας ὅτι μαντευομένῳ τινὶ περὶ σωτηρίας, χρησμὸς ἐδόθη θύειν ἑρμῇ δολίῳ. δηλῶν, ὡς δόλῳ χρὴ σωτηρίαν περιποιήσασθαι. Μαίας υἱὸς ὁ ἑρμῆς, διά τι ἐν ζώοις θρεπτικὸν καὶ ἐπιμελὲς ὁποῖά τις καὶ ἡ ἐν ἀνθρώποις μαῖα. καὶ ἀλληγορικῶς δὲ, διὰ τὸ τοῦ ἑρμοῦ λόγου ζητητικὸν καὶ ἐρευνητικόν. ἴσως δὲ ἀπὸ τῆς τοιαύτης μαίας ἡ μαιάδος, καὶ ὁ εὔμαιος κέκληται. ὡς ἂν τῷ ἑρμῇ φιλοῖτο οἷα παρωνυμούμενος τῇ μητρί. οὗ ἵκετο, καὶ εὐτυχεῖ τὸ ἔργον αὐτοῦ. Κόψε σχίζῃ, ἀντὶ τοῦ ἔπληξεν. ἔκρουσεν ὡς ἐπὶ συγχύσει τοῦ ἐγκεφάλου. Κείων, ἡ ἀντὶ τοῦ καίων πῦρ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ σχίζων, κείω γὰρ πρωτότυπον, ἀφ' οὗ τὸ κεάζειν καὶ τὸ κέασε καὶ τὸ κεάσσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ, τὸ κείω ἐπενθέσει τοῦ ἰῶτα. Δημὸν, τὴν κνίσσαν. τὸν ἐπίπλουν. ὃς κατὰ ἐρωδιανὸν, εὐανάδοτός ἐστι πρὸς τὴν ὄσφρησιν οὐκ αὐτοτελῶς περιτιθέμενος τοῖς μηρίοις. ἔνθα διαλαμβάνων ἐκεῖνος καὶ περὶ κνίσσης, φησὶν ὅτι ὥσπερ στῶ στίζω τρῶ τρίζω, οὕτω καὶ κνῶ κνίζω τὸ ὀξέως πολλῆς καὶ ἰσχυρῶς κατατρίβω. ὁ μέλλων, κνίσω. ἀφ' οὗ ἡ κνίσα. δηλοῦσα τὴν κατ' ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ὀπτωμένου ἀναφορὰν τῇ ὀσφρήσει προσίζουσαν. ὁ δ' αὐτὸς ἐκεῖ διασκευάζων καὶ ὡς ταυτόν ἐστι τὸ, τι ξύειν καὶ τὸ κνᾶν ἤτοι κόπτειν ἐξ οὗ καὶ τὸ κνίζειν λέγεται, παράγει χρήσεις τοιαύτας. ξύομαι δ' οὐδὲν ἰσχύων. τουτέστι κνῶμαι.

καὶ

καὶ σάφρων. βαιὰ δ' ἔξυσμαι ἐκ ποδὸς εἰς κεφαλήν. ἤγουν κέκνησμαι. καὶ ξύσιλον δέ φησιν ἀποφαίνεταί τινα, ἐκ τῶν σμωχοὺς οἱ τῶν γέρων κνησμοῦ. φέρει δὲ καὶ δημοκρίτου χρῆσιν ταύτην. ξυόμενοι ἄνθρωποι ἥδονται, καί σφιν γίνεται ἅπερ τοῖς ἀφροδισιάζουσιν. Παλύνας, τουτέστι λευκάνας καὶ καταπάσας ἀλφίτου ἀκτῇ τουτέστι δώρῳ ἢ κλάσματι. δηλοῖ μέν, ὡς τῶν ἀρτοποιουμένων ἀπήρχοντο ἐν τῷ θύειν. ἀναμιμνήσκει δέ, καὶ ὡς πρὸ τῆς τῶν λιβανωτῶν εὑρέσεως, εἰς μνήμην τῆς πάλαι διαίτης, ἐθυμίων τότε ἀλφίτοις. ἢ καθ' αὑτά, ἢ μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαρχῶν ἃς ἀπάργματα λέγει ὁ ποιητής. ἕτεροι δὲ τὸ παλύνας ἀλφίτοις, εἶπον ἀντὶ τοῦ μαζοποιήσας καὶ συναναδεύσας τὰ ἄλευρα. Ἐλεοῖς, ταῖς μαγειρικαῖς λέγει τραπέζαις. ἐκ τούτου δέ, ἐλεάτρος παρὰ τοῖς ὕστερον, ὁ σιτευτός. ἐδέατρος μέν τοι διὰ τοῦ δέλτα, ὁ προγεύστης. Ὅτι προϋπάρχει ὥσπερ τῆς κοινότερον λεγομένης μοίρας ἀφ' ἧς τὸ μοιρᾶσθαι,
10 οὕτω καὶ τῆς κατὰ τὴν πεπρωμένην, ῥῆμα τὸ μείρω, οὐκ ἔστιν ἀμφιβαλεῖν. ὅτι δὲ τὸ μείρω, καὶ ἀμείρω λέγεται πλεονασμῷ ἐθίμῳ τοῦ ἄλφα Ἡσίοδος ἔδειξεν ἐν τῷ, τρίτην ἀπαμείρεται αἶσαν. χρῆσις δὲ κατὰ τὴν τοῦ ἡσιόδου, καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ, ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς ἀνδρῶν οὓς ἂν δὴ καὶ ἑξῆς. ὅπερ σημαίνει ὅτι παρ' ἑτέροις ἄλλοις εὕρηται καθ' ἑτεροίαν γραφήν, ἥμισυ γάρ τε νόου ἀπαμείρεται. ἤγουν τὸ ἥμισυ τῆς φρονήσεως.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα.
Ἔσθιε δαιμόνιε ξείνων καὶ τέρπεο τοῖσδε.
Οἷα πάρεστι. θεὸς δὲ τὰ μὲν δώσει, τὰ δ' ἐάσει,
Ὅττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλει, δύναται γὰρ ἅπαντα.
20 Ἦ ῥα, καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι,
Σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον ὀδυσσῆι πτολιπόρθῳ
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν. ὁ δ' ἕζετο ᾗ παρὰ μοίρῃ.
Σῖτον δέ σφιν ἔνειμε μεσαύλιος. ὅν ῥα συβώτης
Αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης καὶ λαέρταο γέροντος.
Πὰρ δ' ἄρα μιν ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Σῖτον μέν σφιν ἀφεῖλε μεσαύλιος. οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον
30 Σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι ἐσσεύοντο.
Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος. ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Πάννυχος. αὐτὰρ ἄη ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.
Τοῖς δ' ὀδυσεὺς μετέειπε συβώτεω πειρητίζων,
Εἴ πως οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων
Ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεί ἑο κήδετο λίην.
Κέκλυθι νῦν Εὔμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω, οἶνος γὰρ ἀνώγει
Ἠλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,
Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκε.
40 Καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὅθ' ὑπὸ τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
Ἡγείσθην δ' ὀδυσεύς τε καὶ ἀτρείδης μενέλαος.
Τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών, αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἱκόμεσθα ποτὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος,
Ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήια πυκνὰ
Ἀν δόνακας καὶ ἕλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες,
Κείμεθα. νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ βορέαο πεσόντος,
50 Πηγυλίς. αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ' ἠύτε πάχνη
Ψυχρή, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
Εὗδον δ' εὔκηλοι σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους.

Ἄργματα τουτέστιν ἀπαρχὰς ἔθυσε θεοῖς. ἤγουν κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐθυμίασεν. οὐδέποτε γάρ φασι παρὰ τῷ ποιητῇ, τὸ θῦσαι ἀντὶ τοῦ σφάξαι ἱερεῖον λέγεται. συλλαλεῖ δὲ τούτοις, καὶ ὁ γράψας ὅτι σφάξαι μέν, τὸ ἱερουργῆσαι ζῷον. θῦσαι δέ, τὸ θυμιᾶσαι. θύη γάρ, τὰ θυμιάματα. ὅθεν καὶ νέφος θυόεν. καὶ κόλπος θυώδης. ὅτι δὲ τὸ θύειν καὶ ἐπὶ τοῦ θυμιᾶν κεῖται, θεόκριτος ἐν ταῖς φαρμακευτρίαις δηλοῖ σαφέστατα. Ἕζετο ᾗ παρὰ μοίρῃ ὁ εὔμαιος ἤγουν παρὰ τῇ ἑαυτοῦ μερίδι. Μεσαύλιον. οἰκεῖον ὄνομα δούλῳ ἀγροίκῳ ἤγουν ἀγροτικῷ τὸ μεσαύλιος, ἀπὸ τοῦ μέσαυλον. ὅπερ ἐστὶν ἀγροτική τις μερική κατοικία. Λαιστὰς τοὺς προεγνωσμένους ταφίους ὁ ποιητὴς ἱστορεῖ. τυχὸν δέ, καὶ ἄλλως ἐμπορικούς. παρ' ὧν εὔμαιος τὸν μεσαύλιον πρίατο κτεάτεσσιν.

Παχεῖα, χλαῖνα κατὰ τοῦ χειμῶνος ἡ μὴ μόνον ἀλεξάνεμος λεγομένη, ἀλλὰ καὶ χειμάμυνα ὡς ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ. ἐκεῖνο μέν, διὰ τὸ ἀλέγειν ὅ ἐστιν ἀποσοβεῖν τὸν ἄνεμον. τοῦτο δέ, διὰ τὸ ἀμύνειν τὸ χεῖμα. ἃ δὴ τῆς αὐτῆς ἐννοίας εἰσίν. Πηγυλίς. ἤγουν πηγετώδης κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ παγετώδης. Ἤ, που τίσις ἔφη. Παρὰ μοῖραν ἤτοι παρὰ τὸ προσῆκον. Αἶνος παρὰ τοῖς παλαιοῖς, οὐ μόνον ἔπαινος ὡς οὐ πολύαινος Ὀδυσσεὺς ὡς σειρῆνες εἶπον, ἀλλὰ

καὶ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου ἢ ἱστορίας ὑποπίπτειν ἔχων παραινετικήν. ῥητῶς δὲ κατὰ τὴν παλαιὰν εἰπεῖν, λόγος μυθικὸς ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν ὡς εἰρήσεται, διὸ καὶ Ἡσίοδος τὸν περὶ τῆς ἀηδόνος παρ' αὐτῷ λόγον, αἶνον ὡς ἐρρέθη ἐκάλεσε. καὶ Ἀρχίλοχος δέ φησιν, ὅτι αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδ' ὡς ἄρ' ἀλώπηξ ἠδ' αἰετὸς ξυνωνίην ἔμιξαν. ἢ καθ' ἑτέραν γραφήν, ἔθεντο. ἔνθα ὅρα τὸ ξυνωνίην, παραχθὲν ἐκ τοῦ ξυνὸν ὅθεν τὸ παρ' Ὁμήρῳ ξυνήιον. ἵνα ἡ ξυνωνία, ἡ κοινωνία οὐ δή που γὰρ ὥσπερ ἰσωνία ἡ ἴση πρᾶσις παρὰ τοῖς τεχνικοῖς, οὕτω καὶ ξυνωνία ἐνταῦθα ἡ ξύμπρασις. ὁ δὲ τὴν εἰρημένην ἀρχιλόχειον χρῆσιν παραγαγὼν ἀμμώνιος ἐπάγει καὶ ἑτέραν ὁλκοίαν ἐν ᾗ κεῖται ἡ ἀχνυμένη σκυτάλη τὸ περιαδόμενον σκῶμμα, ἐπιφέρων, πίθηκος ᾔει θηρίων ἀποκριθείς, μοῦνος, ἀν' ἐσχατιήν. τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλέη συνήντετο πυκνὸν ἔχουσα νόον. καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ ἀλόγων. εἰς δὲ τὸ ἀπὸ φυτῶν, συντελεῖ Καλλιμάχου τό, ἄκουε δὴ τὸν αἶνον. ὅν ποτε μάλλῳ ἢ δάλλῳ τουτέστι δήλῳ τῇ νήσῳ, δάφνη ἐλαίην καὶ ἑξῆς. καὶ ἔστι φασὶν ὁ αἶνος, ἡ πλουμένη παροιμία. ὅτε καὶ αὐτή, ἀποκεφαλαιοῦται μὲν εἴς τινα παραίνεσιν. ἐνδέχεται δέ τι ἔξωθεν ἐπίκρυφα τοῦ λεγομένου. ὅτι δὲ καὶ γρίφῳ ἔοικεν ὁ τοιοῦτος αἶνος, δῆλόν ἐστι. γριφεύεται γάρ πως ὁ αἰνισσόμενος. πρὸς διάφορον δὲ σημασίαν, βαρύνεται ὁ τοιοῦτος αἶνος, πρὸς διαστολὴν δηλονότι τοῦ κατ' εὐθεῖαν ὀξυνομένου αἰνοῦ ἀφ' οὗ ἐπαινὴ περσεφόνεια. γίνεται γὰρ ὁ μὲν εὐλογητικὸς αἰνός, παρὰ τὸ αἰνέσαι, ὡς δι' ἴσος. ὁ δὲ ῥηθεὶς συμβολικός, παρὰ τὸ αἰνόας. ὑπὸ δύσκολος γάρ ἐστιν. ἢ καὶ παρὰ τὸ αἰνόας. σκοτεινὸς γὰρ λόγος ὁ τοιοῦτος αἶνος ἐστὶ καθὰ καὶ πᾶν αἴνιγμα. καὶ ἴσως διὰ τοῦτο Θηβαῖοι τοὺς λόχους αἴνιγμα ἔλεγον ὡς δηλοῖ παλαίφατος ἐν τῷ περὶ σφιγγός. βούλονται γὰρ οἱ λοχῶντες, κρύπτεσθαι καὶ λανθάνειν ὡς εἰ καὶ ὑπὸ σκότῳ αἰνῷ ὦσιν. φέρεται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὅτι Ἀθηνοκλῆς ἀθετεῖ οὐ τοῖς ῥηθεῖσι τὰ ἔπη διότι ὁ αἶνος οὐκ ἔχει προσηκόμενον καὶ τὴν ἀξίωσιν. καὶ ὅμως ἐγράφη τε αἰωνοτέρῳ εἰς τοῦτο εὔλογον. ἡ γὰρ τῶν ἀκροατῶν ἀγροικία, ἱκανὴν ἑρμηνεῦσαι τὸν αἶνον, τῇ τῆς ἀξιώσεως ἐπιφορᾷ. καὶ οὕτω μὲν ταῦτα. οἷς προσθετέον, καὶ ὅτι τετραχῶς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ αἶνος. ἔπαινος γάρ φασι, γνώμη. παροιμία. καὶ πάλιν. ἣν ῥαίνκλον ὁ Λυκόφρων καλεῖ.

Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
Ἀφραδίαις, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης.
Ἀλλ' ἑπόμην σάκος οἷον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Καὶ τότ' ἐγὼν ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα,
Ἀγκῶνι νύξας. ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε.
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
Οὔτοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλά με χεῖμα
Δάμναται, οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν. παρά μ' ἤπαφε δαίμων
Οἰοχίτων' ἔμεναι. νῦν δ' οὐκέτι φυκτὰ πέλονται.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οἷος κεῖνος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
Φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπε.
Σίγα νῦν, μή τίς σευ ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν, εἶπέ τε μῦθον.
Κλῦτε φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
Λίην γὰρ νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν. ἀλλά τις εἴη
Εἰπεῖν ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.
Ὣς ἔφατ'. ὦρτο δ' ἔπειτα θόας ἀνδραίμονος υἱὸς
Καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας. ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
Κείμην ἀσπασίως. φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς.
Ὣς νῦν ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
Ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος.
Νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα.
Ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων ὃν κατέλεξας.
Οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες.
Τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτε τευ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
Νῦν. ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις.
Οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
Ἐνθάδ' ἕννυσθαι. μία δ' οἴη φωτὶ ἑκάστῳ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει,
Πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.

Νὺξ γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐκ τοῦ νύσσω νύξω ἀποβολῇ τοῦ ω. αἰτιολογικῶς φασίν, ἡ μὴ νύσσουσα εἰς ἔργον, ἀλλὰ μᾶλλον καταπαύουσα. ὅθεν καὶ θοὴ νύξ, ἡ καταπαυστικὴ κατὰ τινάς. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ φασι νύξω καὶ τὸ κατὰ τοὺς δακτύλους ἔξω σκληρὸν ὄνυξ. Σκοτομήνιος, νύξ, οὐχ ἁπλῶς ἡ ἀσέληνος. ἀλλὰ καθ' ἣν ἡ σελήνη ἀποσκοτοῦται φασὶν ἐγγίσασα ἡλίῳ πρὸς σύνοδον. ὅτι δὲ μετ' ὀλίγον ἁρπαγμαία γενομένη, ἣν καὶ νέαν ποιήσει. ἡ γὰρ τοιαύτη σελήνη διὰ τὴν πρὸς ἥλιον σύνοδον, καὶ τὸν ἀέρα μεταβάλλει πρὸς τὸ ταραχωδέστερον. ὅτι καὶ καλεῖσθαι κυρίως ἐστὶν ἄρτεμις, ὅ ἐστιν ἡ σελήνη. οὐ παρὰ τὸ μαίνεσθαι ἡ σκοτόμαινα γίνεται, ἀλλὰ παρὰ τὸ μαῖ μαιὸς δασεινὸν καὶ παρὰ τὸ μαίη ἡ μήνη, σκοτόμαινα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ὤτα, σκοτόμαιννα. σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τὴν τοιαύτην νύκτα ἴσως δὲ μᾶλλον τὴν πηγυλίδα καὶ χιονοβόλον, καὶ κατουλάδα καλεῖσθαι Παυσανίας φησίν. ὡς κατειλοῦσαν καὶ καθείργουσαν. ἕτεροι δέ, τὴν πανώλεθρον. οὖλον γὰρ τὸ ὀλέθριον. ἡ τὴν ἔχουσαν συστροφὰς ἀνέμων. ἴλλειν γάρ, καὶ τὸ συστρέφειν. ὅθεν καὶ ἰλλὰς παρὰ Ἴωσιν, ὁ ἀπὸ λύγου δεσμὸς ἐν Ἰλιάδι. ἢ καὶ ἄλλως κατουλὰς νύξ, ἡ ζοφώδης ἀπὸ τῆς κατὰ σῶμα φασὶν οὐλῆς, ἀφ' ἧς καὶ ὕπουλος ὁ κακότροπος. μελαντέρα γάρ φασιν αὕτη ὡς ἐπὶ πολύ. Ὗε Ζεὺς ἤτοι ἀήρ, ἁπλῶς ἔχει. ὅτι μέντοι κατὰ μόνας κεῖται τὸ ὕειν, ἐλλείποντος, ὁμοίως τῶν, ἀστράπτει καὶ βροντᾷ. ἔοικε γοῦν τῶν ὁμηρικῶν, καὶ θεοφάντος ἐν Ἑλληνικοῖς τό, γίνεται τόδε τι, ὕοντος πολλοῦ. ἤγουν ὕετοῦ πολλοῦ καταρρηγνυμένου. ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῶν, πολλὰ ὕοντος τοῦ Διός.

Ζέφυρον μέγαν, τὸν σφοδρὸν λέγει. Οἶνος ἐφίηκε τουτέστιν ἐνετείλατο ἢ ἐπετείλατο. λάλος γὰρ ὁ οἶνος καὶ ἐπινευστικὸν ὡς καὶ ὁ κωμικὸς δηλοῖ σαφέστατα. τὸ πρῶτον οἱ παλαιοὶ ὡς ἱστορεῖ Παυσανίας, τιμῶντες τὴν εὕρεσιν τοῦ οἴνου, ᾄδειν ἐφιέναι καὶ τοὺς ἑαυτῶν κωμήτας κακολογεῖν. ὅθεν ἐρρέθη καὶ τὸ κωμῳδεῖν. ὅτι καὶ τὴν λυμαινομένην ταῖς ἀμπέλοις αἶγα φασίν, ἆθλον τῆς ᾠδῆς προὐτίθεντο. τοὺς δὲ ἀγωνισαμένους, τραγῳδοὺς ἐκάλεσαν διὰ τὴν ἐπὶ τράγῳ δηλονότι ᾠδήν. καὶ οἱ νικήσαντες, ἥλλοντο τῶν ἀσκῶν καὶ τοῦτο, ἀσκωλιάζειν. τοὺς δὲ ὑστέρους φασὶ κριθέντας ἤγουν τοὺς ἡττηθέντας, ἕτερον εἶδει τράγον ἐπὶ τὴν εἰρημένην χρείαν ἐκδεῖραι καὶ τὸν χορηγὸν αὖθις μισθοῦσθαι τοὺς ἐναλλομένους τῶν ἀσκῶν. τοὺς δὲ νικῶντας, μηκέτι τοῦτο πράττειν. ἤγουν μὴ ἀναγκάζεσθαι εἰς τὸ ἐξάλλεσθαι, ἀλλὰ ἡσυχάζειν. Ἠλεὸς οἶνος, ὁ ἀλᾶν ἤτοι πλανῶν τὸν νοῦν πρὸς μέτρον πίνοντα. καὶ ἄλλως δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ὁ ἠλιθιοποιός. καθὰ καὶ δέος χλωρόν, τὸ χλωροὺς ποιοῦν. Ὅπερ ἄρρητον ἄμεινον, ἐλλειπτικῶς κεῖται, ἀντὶ τοῦ ὅπερ ἄμεινον ἦν ἄρρητον ὂν ἢ καὶ ἄλλως. ὅπερ ἄμεινον ἦν ἄρρητον εἶναι. Μάλ' ἀεῖσαι, ἀπεμφαινόντως λέγειν, οὐ γὰρ μέμφεται τοῦ ἀείδειν τὸν οἶνον ὁ σοφὸς ἀοιδὸς Ὅμηρος, ἀλλὰ τοῦ μάλα ἀείδειν καὶ πέρα τοῦ μετρίου. Ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν, χρήσιμον εἰς ταῦτα τὸ τοῦ κωμικοῦ Ἐρίφου. εἰπόντος ὅτι λόγος ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων. οἶνον λέγουσι τοὺς γέροντας ὦ πάτερ πείθειν χορεύειν οὐ θέλοντας. ἔτι δὲ καὶ τὸ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου τό, εὑρέτας οἶνος πάμφωνος. καὶ τό, οἶνος δὲ κικκίζειν τοὺς ὁδοιπόρους ποιεῖ μέλας σκιάθιος ἴσον ἴσῳ κεκραμένος. ἔστι δὲ σκιάθιος μέν, ὁ ἀπὸ νήσου Σκιάθου. τὸ δὲ κοκκύζειν, κωμικῶς ἀντὶ τοῦ ᾄδειν, ἀπὸ τοῦ κόκκυγος. ἴσον δὲ ἴσῳ κεκρᾶσθαι, τὸ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει κέρμιον. Χιὼν γένετο ἠΰτε πάχνη, παχυτέραν χιόνος τὴν πάχνην εἶναι δηλοῖ. λεπτὴ γὰρ ἐκείνη. τουτέστιν ἀραιά. κρύσταλλος δέ γε, καὶ πάχνης παχύτερος. Περιτρέφετο. ἀντὶ τοῦ, περιεπήγνυτο. ἐπαγετοῦτο. συνίστατο. ἐστερεοῦτο. ὅθεν καὶ τροφή, ἡ συμπηγνῦσα καὶ στεροῦσα τὸ σῶμα.

Ῥιγώσαι, κατὰ τρίτην συζυγίαν λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ τοῖς μετ' αὐτόν, ἐπὶ ψύχους. ἐπὶ μέντοι φόβου, ῥιγῶ ῥιγήσω λέγεται ἀφ' οὗ καὶ τὸ ῥιγηλόν. Ζῶμα φαεινόν, τὸν χιτῶνα δοκεῖ λέγειν. ἴσως δὲ πρὸς διαστολὴν χλαίνης λέγεται ζῶμα, ὁ χιτών. οἷα ζωννύμενος. χλαῖνα γοῦν οὐ ζώννυται. ὅτι δὲ ζώννυται ὁ χιτών, δηλοῖ τό, ζωστῆρι φαεινῷ ἔργῳ χιτῶνα. ὡς εἶναι ζωστῆρα μέν, ᾧ ζωννύεται. ζῶμα δέ, τὸν ζωννύμενον χιτῶνα. Οὐκέτι φυκτὰ πέλονται, εἰς παροιμίαν κεῖται ἐπὶ ἀφύκτων κακῶν. Νόον σχέθε, ἀντὶ τοῦ ἔκρυψε τὸν μυστηριώδη λόγον κατὰ νοῦν. Ὀλίγῃ ὀπί, τὴν ἠρεμαίαν λέγει καὶ μικράν. Ἀλλά τις εἴη εἰπεῖν, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοι κεῖται, ἀλλὰ καὶ μόνον ἀντὶ τοῦ πορεύοιτο, ὡς ἀπὸ τοῦ εἶμι ἀπεστῶτος. ὅθεν καὶ εἴσατο ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. καὶ ἤιε ἀντὶ τοῦ ἦλθε. Χλαίνας φοινικοέσσας, δηλοῖ χρησὰ ἐν πολέμῳ εἶναι τὰ τοιαῦτα φορήματα κατὰ ἔθος λακωνικόν. ὡς ἂν ἐν μάχαις ὑποκλέπτοιτο ἡ τοῦ αἵματος ῥύσις διὰ τὸ ὁμόχροον ἐνδύσεως. Φάε χρυσόθρονος ἠὼς ἤτοι ἔλαμπε, πρωτότυπον ἐστὶ τοῦ φαίνειν. Ἐῢς τουτέστιν ἀγαθοῦ, γίνεται μέν, ἀπὸ τοῦ ἠΰς ἠέος, κατὰ μετάθεσιν. Οὐ παρὰ μοῖραν, ἀντὶ τοῦ οὐ παρὰ τὸ καθῆκον. ἐξ ἧς μοίρας, καὶ μεμψίμοιρος ὁ μεμφόμενος τὸ προσῆκον. Δυσπαλίζεις, ἀντὶ τοῦ ταῖς χερσὶν ἔχεις. ταῖς παλάμαις δονήσεις ἢ δινήσεις. οἷα συρράπτων ἢ καὶ ἄλλως μεταχειριζόμενος καὶ καλύπτων τάδε ἢ ἐκεῖνα μέρη σώματος, τὰ γυμνὰ δηλαδὴ διὰ τὸ διερρωγότα εἶναι τὰ ῥάκια. καὶ ἐστὶ δυσπαλίζειν ὡς εἰπεῖν. τὸ δονοπάλλειν ἢ δονοπαλαμίζειν. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ γράφεται, δυσπαλίζειν. τὸ κεντεῖν. ταράσσειν. ἐκπνάσσειν. σείειν. ἔστι δὲ ὅτι, καὶ κτείνειν καὶ πολεμεῖν. Οὐ τανῦν, ῥάκος εἰπεῖν καὶ τρίβωνα. τοῦτο γάρ, ἀκυρολογίας. ἔστι δέ φασι, ῥάκος μέν, τὸ διερρωγός. τρίβων δέ, τὸ ἀποβεβληκὸς τὰς κροκύδας εἴτουν κρό-

κασ. Ἐπημοιβοὶ χιτῶνες, οἱ παραλλάσσοντες, ὥστε χειμῶνος δηλαδὴ ἐπί τινι χρείᾳ μεταλαμβάνεσθαι αὐτούς. ὁποῖα παραφαίνεται τὰ κατὰ τρυφὴν ἐξαμοιβὰ εἵματα. Παρεκέσκετο ἤτοι παρέκειτο, ἢ παρεχέσκετο, ἤγουν παρείχετο, ἀμοιβάς. τουτέστι πρὸς ἀμοιβήν. Νάκην ἕλετο ἤγουν ἀνείλετο δέρμα. Κείων ἤγουν κοιμηθησόμενος. Βορέω ὑπ' ἰωγῇ, τουτέστι σκέπῃ. ἔνθα ὁ βορέας ἰὼν, ἄγνυται καὶ οὐ διέρχεται πρόσω. Ὡπλίζετο, λεχθὲν μὲν καὶ νῦν συνήθως, ἀντὶ τοῦ ἡτοιμάζετο. κατὰ συμβεβηκὸς δὲ εὕρηται ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ στρατιωτικῆς ὁπλίσεως. Ἀλεξάνεμος, ἡ ἀλέξουσα ἤτοι ἀποσοβοῦσα τὸ ἐξ ἀνέμων ψῦχος. ἡ βοηθοῦσα κατὰ ἀνέμων. κεφαλαιωτέον δ' ἐνταῦθα χάριν ἀναμνήσεως, ὡς πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἀλεξάνεμος χιτὼν, ἐρρέθη καὶ νόος ἀλεξιάρη ἡ παρὰ Ἡσιόδῳ. καὶ ἀλεξίκακος ὁ κατὰ μετάληψιν καὶ κεραμεύς τις παρὰ Λυκόφρονι. ἔτι δὲ καὶ ὁ ἐν ἐπιγράμματι ἀλεξιβέλεμνος χιτὼν, ὅς ἐστι θώραξ πολεμικός. τοιαύτης δὲ συνθετικῆς δυνάμεως, καὶ τὸ ἀλεξίλογον. διὸ φοίνικες δ' εὗρον γράμματα ἀλεξίλογα. φορτηγοὺς δ' ἀκάτοιο κάρης ἁλὸς ταμίαι.

> Ὡς εἰπὼν ἀνόρουσε τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
> Εὐνὴν, ἐν δ' οἰῶν τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
> Ἔνθ' ὀδυσεὺς κατέλεκτ'. ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
> Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἥ οἱ παρεκέσκετ' ἀμοιβὰς
> Ἕννυσθαι, ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄροιτο.
> Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ὀδυσεὺς κοιμήσατο. τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
> Ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι. οὐδὲ συβώτῃ
> Ἥνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὑῶν ἄπο κοιμηθῆναι.
> Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν, ὡπλίζετο. χαῖρε δ' ὀδυσσεὺς,
> Ὅττι ῥά οἱ βιότου περικήδετο νόσφιν ἐόντος.
> Πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις.
> Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνήν.
> Ἂν δὲ νάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος μεγάλοιο.
> Εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
> Βῆ δ' ἴμεναι κείων ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
> Πέτρῃ ὕπο γλαφυρῇ εὗδον βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

εἶεν δ' ἂν ἀλεξίλογα γράμματα, ἢ τὰ ἀλέξοντα ἤγουν βοηθοῦντα εἰς λόγον. ἢ δι' ὧν ἀποστρέφεται τὸ πλέον λέγειν. Νάκη, καὶ νάκος λέγεται, ὁμοίως τῷ, νάπη νάπος. ἐκ δὲ τοῦ νάκος, καὶ νακοτίλλαι οἱ τίλλοντες τὰ κῴδια ὥς φασιν οἱ παλαιοί. προφέροντες καὶ χρῆσιν τοῦ νάκους τὸ, βοίην καὶ νάκος. λέγεται δέ φασι νάκη, ὡς οἱονεὶ ἀνάκη, ἐφ' οἷς ἀνίκοιτο ὑπνοῦντες. ὁ μέντοι εὔμαιος, δηλαδή φασιν ἔχει τὴν νάκην ἤτοι τὸ αἴγειον δέρμα. ἐπὶ φορήματι γάρ. ὡς καὶ εἴ τις ἀνάψοιτο λεοντῆν ἢ παρδαλῆν ἢ λυκῆν. διὸ καὶ εὐτρεφοῦς ἦν αἰγὸς, ὡς ἂν εἴη καὶ αὐτὴ ἀλεξάνεμος. τὸ δὲ μεγάλοιο, δείκνυσιν ὡς ἀρσενικῶς ἐρρέθη ὁ αἶξ. ὀξὺν δὲ ἄκοντα, πρὸς σαφήνειαν λέγει, ἔτι δὲ καὶ πρὸς διαστολὴν τοῦ ἄκων ἄκοντος μετοχῆς. ἥτις καὶ ἐκτείνει τὴν ἄρχουσαν ὡς συναιρεθεῖσα ἐκ τοῦ ἀέκων ἀέκοντος. ὁ μέντοι ἄκων τὸ ὅπλον, συστέλλεται παρὰ τὴν ἀκὴν ὃ δηλοῖ τὴν ὀξύτητα. διὸ καὶ ὀξὺς λέγεται τρόπῳ ἐτυμολογικῷ. κυνῶν δὲ ἀλκτῆρα, οὐ τῶν οἰκείων λέγει. οὐ γὰρ ἂν ἀλάλκοι τῶν ἑαυτοῦ, εἰ μὴ ἄρα μαίνοιντο κατὰ τοὺς τοῦ ἀκταίωνος. ἀλλ' εἴπου ἀλλοτρίους ποτέ τις περιτύχοι ὄντα τοιοῦτον κρατῶν ἄκοντα. γλαφυρὴ δὲ νῦν περιέχουσα πέτρα, εἰς ὑποδοχήν τινα τοῦ εὐμαίου, ἵνα μὴ αἴθριος βρέχοιτο καὶ ψυχρῷ βορρᾷ καταπνέοιτο. εἰκὸς δὲ καὶ σπηλαιώδη τετυχηκέναι πέτραν ἐκεῖ ὑποδεχομένην καὶ σύας. Βορέω, ἐκ τοῦ βορέαο βορέου βορέω συγκέκοπται. ὁμοίως τῷ ἑρμείω, καὶ εὐμηλίω προείρηται.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Τηλέμαχον Ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπιστᾶσα, εἰς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν προτρέπεται. ὃς δῶρα παρὰ Μενελάου λαβών, πέμπεται. καὶ ἐμβαίνειν μέλλων εἰς τὴν ναῦν, Θεοκλύμενόν τινα Ἀργεῖον μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. Εὔμαιος Ὀδυσσεῖ διηγεῖται, ὡς Φοίνικες αὐτὸν λῃσάμενοι ἐκ Συρίας νήσου, ἀπέδοντο Λαέρτῃ. ἡ Τηλεμάχου ναῦς κατάγεται εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς ἄστυ ἀποπέμψας, αὐτὸς εἰς Εὔμαιον ἔρχεται.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ο. ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Τηλεμάχου ἐπάνοδος αὕτη ἡ ῥαψῳδία ἐπιγράφεται. Μαλακὸς ὕπνος, ὁ καὶ γλυκὺς καὶ ἀμβρόσιος διὰ τὴν ἀμβροσίαν νύκτα. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τραχύς τις ἄν, ὁ σκληρὸς ὕπνος λεχθείη πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ μαλακοῦ, ὅτι τοῖς ἀνακλιθεῖσι τὰ μέριμναι κεντίζουσι. Ἐγείρειν, θέμα ἐστὶ τοῦ ἐγρηγορέναι, ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἐγρήγορα μέσος παρακείμενος. δῆλον δὲ ὡς ἐγρήγορσιν ὁ ἐν θυμῷ μελεδήματα ἐγείρων νυκτός. Οὐκέτι καλά, ἐπιρρηματικῶς ἐξήνεγκεν, ἀντὶ τοῦ οὐ καλῶς. Κασίγνητοι Πηνελόπης, ὁμαίμονες ἱστοροῦνται καὶ αὐλητής. Περιβάλλει ἅπαντας, ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλει. καθὰ καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἰλιάδι περιβάλλειν λέγει τοὺς αὐτοῦ ἵππους ὅ ἐστι τῶν ἄλλων ὑπερτερεῖν. ὡς τὸ περιούσιος, δηλοῦσαν τι περιττόν τι. ὅθεν καὶ ἡ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐκλήθη περιβολή. μέγεθος περιοῦσα λόγου καὶ περιττότητα. Ἐκ κτήματα φέρεται, ἀντὶ τοῦ ἐκφέρεται ὡς ἐπὶ φορητοῦ νεκρός. δῆλον δὲ ὡς οἱ μεθ' Ὅμηρον, ἐπὶ ταφῆς λέγουσι τὸ ἐκφέρειν καὶ τὴν ἐκφοράν. Οἶσθα γὰρ οἷος θυμός, λείπει ἐκεῖνο ὅπερ καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν κοινῶς γράφοντας δὲ οἶσθας παρὰ τῷ ποιητῇ. ἄλλοι μέντοι Διονύσιος, γράφει ὅτι καὶ τὸ οἶσθα καὶ τὸ οἶσθας, ἄμφω ἑλληνικά. ἅπαξ δέ φασι παρ' Ὁμήρῳ τὸ οἶδας ἐν τῷ, πολλὰ σὺ γ' οἶδας ἐρωτῇ θελκτήρια εἰδώς.

Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
Ὤχετ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱόν
Νόστου ὑπομνήσουσα, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Εὗρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱόν,
Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο.
Ἤτοι Νεστορίδην, μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ.
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτως ὑπερφιάλους. μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον

Κουριδίου φίλοιο, λείπει τὸ ἀνδρός. Ἀπέχειν ἑκὰς νήσων, ἐναντίον ἐστὶ τοῦ προσίσχειν ἤτοι ἐλλιμενίζειν. παραινοῦσα δὲ πλεῖν δηλοῖ καὶ μὴ κατευθὺ πλεῦσαι, τὸ ἑκὰς ἀπέχειν τὴν νῆα. Τάχα δ' ἔσσεται ἠώς. ἤγουν ταχὺ ἐπιφανήσεται ἡμέρα. Παραυδήσας, τουτέστι παραμυθησάμενος. προσειπών. Φιλότητα παράσχῃ, τουτέστι δῶρα φιλικά.

Μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς ὤμοις βάλετο ἤγουν ἔθετο. ἔοικε γὰρ μακροειδὲς εἶναι νῦν τὸ φᾶρος ἐστὶ, καὶ οὐ δυτὴν ἀλλὰ ἀναπτόν.

Διζήμενος, ἀπὸ τοῦ δίζω δίζημι παραγωγόν. ἐξ οὗ παρὰ Ἡροδότῳ τὸ δίζηνται, ἤτοι ψηλαφῶσι. Οὖρον κατέλιπον, ἀντὶ τοῦ φύλακα. ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν. Ἱέμενον ἤγουν ἐφιέμενοι. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. ὅθεν λαβὼν Ἡρόδοτος, ἔγραψε τὸ, τραπέζῃ μὲν λίξαντα, ἀποπέμψαι ἐπὰν ἐθέλωσι νέεσθαι. Ὀνήσεαι τουτέστιν ὠφεληθήσῃ, ἐξ οὗ καὶ ὄνειαρ τὸ βρῶμα. Τετυκεῖν, χρήσιμον μὲν εἰς μόνον μέτρον. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ τύκω, ὅθεν καὶ τὸ τετύκοντο καὶ ἔστι δεύτερος μέλλων ἀπαρέμφατος τοῦ τύκω ἢ τετύκω ἰωνικῶς. μάλιστα μὲν οὖν γοργότερον εἰπεῖν, ἐκ τοῦ τεύχω γίνεται τυχεῖν καὶ αὐξήσει πλεονασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν κατὰ Ἴωνας, τετυκεῖν.

Ἄλεισον, ἀπὸ τοῦ ἄγαν λεῖον εἶναι. δύναται δὲ καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ λεῖον εἶναι ὅτι ζωωτοῖς δαιδάλμασιν ἐμπέποικται. ἄλεισον καὶ δέπας λέγεται. εἶεν δὲ ἂν ἴσως καὶ τὸ ἀμφικύπελλον καὶ τὸ σκύφος, εἰς ἃ τοῖς τοιούτοις ἥκοντα πολυωνυμίας λόγῳ. νῦν δὲ περὶ σκύφους εἴπομεν σκύφους, γραπτέον ὅτι διγενὲς τὸ σκύφος. καὶ ὅτι Ἡσίοδος ὁ μελαμποδίαν ποιημάτιον δὲ αὐτὸ ἐκείνου, μετὰ τοῦ π σκύπφον φησίν. δι'. πλήσας δ' ἀργύρεον σκύπφον, φέρε. δῶκε δ' ἄνακτι. εὐελπίδης. σκύφος τε μακρός. σιμωνίδης. ἑκατὸν τα σκύφον. ἴων ἀνὴρ οὐκ ἦν ὁ τοῦ σκύφου. φαίδιμος. σκύφος εὐρύ

Πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς.
Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι. ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
Μνηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα.
Μή νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
Οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός.
Κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίῃ,
Παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
Οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος, οὐδὲ μεταλλᾷ.
Ἀλλὰ σύ γ' ἐλθὼν αὐτὸς, ἐπιτρέψειας ἕκαστα
Δμῳάων ἥ τίς τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
Εἰς ὅ κέ τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
Ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἱέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀίω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα.
Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν. πέμψει δέ τοι οὖρον ὄπισθεν
Ἀθανάτων ὅς τίς σε φυλάσσει τε ῥύεταί τε.
Αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
Νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους,
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
Ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι, τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω,
Ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκά οἱ σῶς ἐσσὶ, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον.
Αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρε,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ἔγρεο Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
Ζεῦξον ὑφ' ἅρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα.
Τηλέμαχ', οὔ πως ἔστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο,
Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν. τάχα δ' ἔσσεται ἠώς.
Ἀλλὰ μέν' εἰς ὅ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θήῃ
Ἥρως Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας, ἀποπέμψῃ.
Τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα
Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ.
Ὣς ἔφατ'. αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα
Δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
Ἥρως. βῆ δὲ θύραζε. παριστάμενος δὲ προσηύδα.
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
Ἤδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
Τηλέμαχ', οὔ τί σ' ἐγώ γε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω,

Ἱέμενον νόστοιο. νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν. ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Ἶσόν τοι κακόν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
Ξεῖνον ἐποτρύνει, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκει.
Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
Ἀλλὰ μέν', εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
Καλά, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, εἴπω δὲ γυναιξὶ
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
10 Ἀμφότερον κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,
Δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Εἰ δ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
Ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους.
Ἄστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι, οὐδέ τις ἡμέας
Αὔτως ἀππέμψει, δώσει δέ τι ἕν γε φέρεσθαι,
Ἠέ τινα τριπόδων εὐχάλκων ἠὲ λεβήτων,
Ἠὲ δύ' ἡμιόνους, ἠὲ χρύσειον ἄλεισον.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
20 Βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ', οὐ γὰρ ὄπισθεν
Οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι.
Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
Ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Αὐτίκ' ἄρ' ᾗ ἀλόχῳ ἠδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοΐδης Ἐτεωνεύς,
Ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ.
Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
30 Ὀπτῆσαί τε κρειῶν. ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
Οὐκ οἶος. ἅμα τῷ γ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
Υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
Ἀργύρεον. Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
Τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε δῖα γυναικῶν,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος.
40 Ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βὰν δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, ἕως ἵκοντο
Τηλέμαχον. τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.
Τηλέμαχ', ἤτοι νόστον ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Δώρων δ' ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον. ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται.
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο. πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
50 Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε,
Κεῖσέ με νοστήσαντα. τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
Ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
Ἥρως Ἀτρεΐδης. ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν

μελιζώροιο πεποιῆσθαι. οἱ δὲ παλαιοί, λέγουσιν ὅτι σκύφος, ἀπὸ τοῦ σκαφίδος ἥτις ἐστὶ ξύλινον ἀγγεῖον στρογγύλον, γάλα καὶ ὀρὸν δεχόμενον. οἱ μὲν πρῶτον φασὶ τὸ σκύφος, ἔστιν ὡς διὰ σκύθας τι· διὰ τοὺς σκύθας δι' ἀπραιτέρω τοῦ δέοντος μεθύσκονται. ὅθεν ἐστὶ τὸ μεθύσαι, σκυθίσαι καὶ ἐπισκυθίσαι λέγεται. ἐστὶ δὲ σκύφος, ποτήριον ἢ δεπάμενον ὥσπερ μὲν πυθμένα ἔχον τὸν συγκεχαλκευμένον, ἕτερον δέ, προσθετὸν ὀξὺ ἄνω. λέγονται δὲ εἰς πλατεῖαν βάσιν. καὶ ὅτι ποτήριόν ἐστι καὶ τὸ ὠόν. διὸ, οἶνος κεραμεοῦς ἐν ὠῷ χρυσῷ. Κρατὴρ Ἑλένης παροιμιάζεται διάφορος ὡς εἰκὸς τὴν κατασκευὴν ἐστὶ πρέπων ἡρωΐδι τοιαύτῃ. Οὓς κάμεν αὐτή. ἔπει κατειργάσατο ἐντεχνῶς. ἢ περὶ οὓς ἔκαμε. Ἀμφικύπελλον ὅτι ἁπλῶς μὲν ἐστὶ τὸ κύπελλον, ποτήριον δηλοῦται. ὅθεν καὶ ἡ κυπελλὶς καὶ ὁ κυπελλοχόος. κατὰ τὴν ἀφροσοφιστὴν, ἀμφικύπελλον, οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι τὸ ἀμφίκυρτον. σιλλωσός δέ, τὸ μὴ ἔχον ὦτα. ἕτεροι δέ, τὸ ἀμφὶ αὐτὸ τοῖς ποσὶ νοοῦντες, ἀμφικύπελλόν φασι, τὸ ποιότατον. ἐκ γὰρ τὸ παλαιὸν ... ἐπιτήδειον. πρόθεσις δέ, διὰ τὸ ... ὑποτίθεσθαι τὰ ὠτάρια. κυφὸν γὰρ ἦν, τὸ κυρτόν. ἀνίκητος δέ. κύπελλον μὲν, φιάλη φασίν. ἀμφικύπελλον δέ, ἡ ὑπερφίαλον. ὑπερήφανον καὶ καλόν. λέγεται δὲ ὡς τὸ κύπελλον, διαλλάσσει ἐλάσσονι τῷ δέπαος, τῷ κυφὸν εἶναι. ἀπὸ γὰρ κυφότητος, κύπελλον καὶ ἀμφικύπελλον. ὡς εἰ κυρτὸν καὶ ἀμφίκυρτον ἀπὸ τῶν ὤτων. διὰ τὸ τοιαῦτα εἶναι τὴν κατασκευὴν παραπλήσια πίλαις συγκλίνειν μᾶλλον εἰς τὸ κυφότερον. λέγεται δὲ καὶ ὡς καὶ κύπελλον, ὅτι φασὶ τὸ δίωτον ποτήριον εἰ δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει, βέλτιον ἄλεισον μὲν καὶ δέπας, εἴς τι ταυτόν. σκύφος δὲ καὶ πέλλα καὶ κύπελλον καὶ ἀμφικύπελλον, εἰς ἑτεροίαν ὁμοιότητα.

Φωριαμοὺς λέγει ὅμηρος, τὰς πεπλοδόχους χηλοὺς, παρὰ τὸ φάρος

φῶρος ὥς φασιν οἱ παλαιοί.

Νοστήσαι, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐλθεῖν. ἔνθα φησὶ μενέλαος ὡς τὸν ῥηθέντα κρατῆρα δέδωκεν αὐτῷ ὁ σιδόνιος βασιλεὺς, νοστήσαντι ἐκεῖσε εἰς αὐτόν. ἤγουν ἐλθόντι ἁπλῶς. ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ, ἐπὶ τοῦ οἴκαδε ἐπανελθεῖν εἴρηται. Ἀστὴρ ὣς ἀπέλαμπεν, ἐτυμολογίαι τὸ ἀστέρος ὑπερβάλλει νοεῖν δὲ ἀπὸ τοῦ αἰθεῖν ὅπερ ἐστὶ λάμπειν λέγεται. καὶ ἀρχὴν ἐνδέδωκεν ἐποίησεν τοῖς ἔπειτα τὸν καλὸν μένανδρον, ἀστέρα τῆς νέας κωμῳδίας.

Μνῆμα νύ, ἁπλῶς τὴν μνήμην λέγει. οὐκ οὖν δῆλον ὅτι καὶ τὸ νεκρικὸν μνῆμα οὕτω καλεῖται, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ μνήμην τοῦ ποτὲ ζῶντος. Πολυηράτου, ἀμφιβολίαν ἔχει. ἄδηλον γὰρ εἴτε πολυηράτου ἑλένης ῥητέον, εἴτε γάμου πολυηράτου. τοῦτο δὲ, ἢ διὰ τοὺς κατὰ τὸν γάμον ἔρωτας, ἢ διὰ τὸ εὐκταῖον. αὐτοῦ χάριν παιδογονίας. ἢ καὶ διότι πολλῶν εὐχῶν χρεία τοῖς περὶ γάμους ἵνα τύχοιεν ἀγαθῶν γυναικῶν. Ὅτι ἐν ἰλιάδι μὲν, πείρινθα εἶπεν ὁ ποιητὴς, τὸ τῆς ἁμάξης ἄνω τοῦ ἄξονος φορτοφόρον πλινθίον. ἐνταῦθα δὲ πεισίστρατος, ἐς πείρινθα δίφρου ἔνθα ὁ διφρηλάτης ἐκάθητο ὡς ἐκεῖ ὁ ἁμαξηλάτης, τὰ βασιλικὰ δῶρα τίθησιν. λέγοι δὲ ἂν πείρινθα κατὰ τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως, τὸ περίθεμα, ὡς ἀπὸ τῆς περὶ προθέσεως καὶ τοῦ θῶ τὸ τίθημι. εἴη δ' ἂν πείρινθα. καὶ ἡ πρὸ τούτων ῥηθεῖσα πυρὶς ὑπερτερία ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν ναυτικὴν ἁμάξης. ὅπερ οἱ ὕστερον, ἐσχάραν καλοῦσι. ζητητέον δὲ εἴπερ πείρινς πείρινθος ἡ εὐθεῖα τῆς λέξεως ταύτης, εἴτε τὸ πείρινθον. Ἵνα λείψαντε τουτέστι σπείσαντες, καὶ τὴν ἤγουν ἀπέλθοιμεν. ἔφηνε θεὸς τέρας. Τέρας, τὸ σημεῖον εἴπερ ὑπέρ τι παρὰ φύσιν. ἐπράχθη ἵνα καὶ τέρας εἴη. Μερμήριξεν δὲ ἐστὶν ἐμελέτα σκεπτόμενος πῶς ἂν προσηκόντως νοήσας, ἀποκριθείη. Ὑποφθαμένη τουτέστι φθάσασα καὶ προλαβοῦσα διὰ ὀξύτητα φύσεως καὶ ἀγχινοίας. ἐν φυῆς γὰρ καὶ ἐν τοῖς φθάνουσι δέδεικται

Θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρητῆρος μεγαπένθης,
Ἀργύρεον. ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος
Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ τέκνον φίλε τοῦτο δίδωμι,
Μνῆμ' ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην
Σῇ ἀλόχῳ φορέειν. τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
Κεῖσθαι ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰποῦσ', ἐν χερσὶ τίθει. ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει πεισίστρατος ἥρως 10
Δεξάμενος, καὶ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ.
Τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς μενέλαος.
Ἑζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι. παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Πὰρ δὲ βοηθοίδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοίρας.
Ὠνοχόει δ' υἱὸς μενελάου κυδαλίμοιο. 20
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε τηλέμαχος καὶ νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον.
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Τοὺς δὲ μετ' ἀτρείδης ἔκιε ξανθὸς μενέλαος,
Οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηύδα.
Χαίρετον ὦ κούρω, καὶ νέστορι ποιμένι λαῶν 30
Εἰπεῖν. ἦ γὰρ ἐμοί γε πατὴρ ὣς ἤπιος ἦεν,
Εἵως ἐν τροίῃ πολεμίζομεν υἷες ἀχαιῶν.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Καὶ λίην κείνῳ γε διοτρεφὲς ὡς ἀγορεύεις
Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν. αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
Νοστήσας, ἰθάκηνδε κιὼν, ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ
Εἴποιμ' ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης
Ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι, ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις
Αἰετὸς, ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
Ἥμερον ἐξ αὐλῆς. οἱ δ' ἰΰζοντες ἕποντο
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες. ὁ δέ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Δεξιὸς ἤϊξε πρόσθ' ἵππων. οἱ δὲ, ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Τοῖσι δὲ νεστορίδης πεισίστρατος ἤρχετο μύθων.
Φράζεο δὴ μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἦ σοὶ αὐτῷ.
Ὣς φάτο, μερμήριξε δ' ἀρηΐφιλος μενέλαος,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.
Τὸν δ' ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον.
Κλῦτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω.
Ὡς ὅδε χῆν' ἥρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ

λεὶπ

λύει τὸ ἄπορον πρὸ τοῦ ἀνδρός. Κεῖθι τουτέστιν ἐν τῇ ἰθάκῃ. Δειδισκόμενος. ὅ ἐστι δεξιούμενος, ὃ ἐν ἄλλοις, δειδισκόμενος ἔφη. ὡς ἀπὸ τοῦ δέχω, δέκω, δίσκω, δειδίσκω. Αργὴν χῆνα, λέγει μὲν τὴν οἰκουρόν, καὶ ὥς αὐτός φησιν ἥμερον καὶ ἀτιταλλομένην ἐν οἴκῳ. δηλοῖ δὲ καὶ διὰ τῆς καθεικασίας ταύτης χηνὸς, τοὺς μνηστῆρας. οἰκουρὸς γὰρ καὶ αὐτὴ καὶ κατ᾽ ἐκείνους πολύφαγος, καὶ ἀπὸ τοῦ χαίνειν ἢ χανδὸν ἐσθίειν, καλουμένη. ἐοίκασι τοῖς ἑξῆς δὲ, χῆνες καθ᾽ ὕπνον διὰ ταῦτα ἐν ὀνείρῳ οἱ μνηστῆρες ὑπὲρ ἐκείνης τῇ πηνελόπῃ. ἔστι μὲν, διὰ τὸ βορὸν καὶ οἰκουρόν. θηλυκῶς δὲ ἡ χὴν, πρὸς ἔμφασιν τῆς τῶν μνηστήρων ἀθανασίας. οὐ γὰρ μόνον ἄμερος χὴν ἀλλὰ καὶ θήλεια, τὸ ἄρρεν δυνατὸν ἀεὶ τοῦ κατέχεται. ὡς ὅγε ἄγριος χὴν, οὐχ οὕτως ἀγεννής. ὡς δὲ καὶ ἀρσενικῶς ποτὲ λέγεται ὁ χὴν, ὡς παρασημαίνουσαν κατὰ ῥώμην τὰ χήνεα ἅπαντα, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσι. παρ᾽ οἷς καὶ χήνειοι ἐφλοντο ὑπὸ ῥωμαίων χῆνες. ὡς παρασπιγνάμενοί ποτε αὐτοῖς διὰ νυκτερινῆς κραυγῆς, τὴν ἀκρόπολιν κλεπτομένην ὑπὸ πολεμίων. ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ χαίνειν οὐ μόνον χὴν καὶ χανδὸν ἀλλὰ καὶ ἰχθὺς χάννος διαπλάζων αἰολικῶς τὸ ἀμετάβολον, ἱστᾶσιν οἱ ἐτυμολόγοι. ἐκ τοῦ χῶ δὲ τὸ χωρῶ, γίνεται τὸ χαίνω ὁμοίως τῷ ῥῶ ῥαίνω καὶ τοῖς τοιούτοις. ἰστέον δὲ ὅτι χαίνειν λεγομένου καὶ τοῦ λαλεῖν ὡς ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τοῖς λαλοῦσι καθὰ δηλοῖ σοφοκλῆς ἐν τῷ μαγισοφόρῳ, ἐκεῖθεν γίνεται προχάνη ἡ πρόφασις. καὶ εἰσὶ δύο αὗται λέξεις, ταυτοδυναμοῦσαι. διότι γὰρ ταυτὸν τεχνικώτερον τὸ χαίνειν καὶ τὸ φάσκειν, εἰς ἴσον ἥκουσιν ἑρμηνείας καὶ ἡ προχάνη καὶ ἡ πρόφασις. οἱ δὲ ἀετὸς δέ τυχες βελῶν δηλοῦσιν ὀξύτητος δι᾽ ὧν οἱ μνηστῆρες πίπτουσι. τὸ δὲ πέλωρον τοῦ χηνὸς, τὴν τῶν μνηστήρων αἰνίττεται κατ᾽ αὐτῶν εἰπεῖν, ὑπερφίαλον. Ιύζειν, φωνὴ ἄσημος, ἀφ᾽ ἧς καὶ ἡ ἴυγξ παράγεται καὶ ὁ ἰυγμός. Πρόσθεν ἵππων, ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ ἐγγύθεν. τοῦ ἅρματος φανῆναι τὸ τέρας. Τανυπτέρυγος γυναικός ἐστιν ἐπίθετον. Γονὴν νῦν, ἐπὶ ὀρνίθων, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἐπὶ φύλλων, καὶ ἐπὶ ἵππων καὶ οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων. δῆλον δὲ καὶ ὅτι τὸ ῥηθὲν περὶ τοῦ οἰωνοῦ πλάσμα, εὔελπιν ἀποκαθιστᾷ τὸν τηλέμαχον εἰς ἰθάκην. καὶ εὐπρόσδεκτον αὐτοῦ ποιεῖ τὸν πατέρα

Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε,
Ὡς ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ᾽ ἐπαληθεὶς,
Οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται. ἠὲ καὶ ἤδη
10 Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὰ πάντεσσι φυτεύει.
Τὴν δ᾽ αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Οὕτω νῦν ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις ἥρης.
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην,
Ἦ, καὶ ἐφ᾽ ἵπποιιν μάστιν βάλεν. τοὶ δὲ μάλ᾽ ὦκα
Ἤϊξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
Οἱ δὲ, πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
Δύσετό τ᾽ ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἐς φηρὰς δ᾽ ἵκοντο διοκλῆος ποτὶ δῶμα
Υἱέος ὀρτιλόχοιο, τὸν ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
20 Ἔνθα δὲ νύκτ᾽ ἄεσαν. ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Ἵππους τε ζεύγνυντ᾽ ἀνά θ᾽ ἅρματα ποικίλ᾽ ἔβαινον.
Ἐκ δ᾽ ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Μάστιξεν δ᾽ ἐλάαν. τὼ δ᾽ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
Αἶψα δ᾽ ἔπειθ᾽ ἵκοντο πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
Καὶ τότε τηλέμαχος προσεφώνεε νέστορος υἱόν.
Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
Μῦθον ἐμόν. ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ᾽ εἶναι
Ἐκ πατέρων φιλότητος, ἀτὰρ καὶ ὁμήλικές εἰμεν.
30 Ἥδε δ᾽ ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσει.
Μή με παρὲξ ἄγε νῆα διοτρεφὲς ἀλλὰ λίπ᾽ αὐτοῦ,
Μή μ᾽ ὁ γέρων ἀέκοντα κατάσχῃ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
Ἱέμενος φιλέειν. ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἱκέσθαι.
Ὣς φάτο. νεστορίδης δ᾽ ἄρ᾽ ἑῷ συμφράσσατο θυμῷ,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Στρέψ᾽ ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
Νηὶ δ᾽ ἐνὶ πρυμνῇ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα.
Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ μενέλαος ἔδωκε.
40 Καί μιν ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
Πρὶν ἐμὲ οἴκαδ᾽ ἱκέσθαι, ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος. οὔ σε μεθήσει,
Ἀλλ᾽ αὐτὸς καλέων δεῦρ᾽ εἴσεται. οὐδέ ἕ φημι
Ἂψ ἰέναι κενεόν, μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
Ἂψ πυλίων εἰς ἄστυ. θοῶς δ᾽ ἄρα δώμαθ᾽ ἵκανε.
Τηλέμαχος δ᾽ ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν.
50 Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε᾽ ἑταῖροι νηὶ μελαίνῃ,
Αὐτοί τ᾽ ἀμβαίνωμεν ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ᾽ ἐπίθοντο.
Αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.

παλιγκότως αὐτὸν ἀναγνωρισμόν. Ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσει, ἤγουν εἰς ὁμόνοιαν ἐμβαλεῖ. Ἱέμενος φιλέειν, ἤγουν ἐφιέμενος φιλοφρονεῖσθαι. Ἀνάβαινε, ἤγουν ἀνάπλει. Εἴσεται, τουτέστι γνώσεται. Κοινόν, ἤγουν μὴ ἔχοντα δῶρα. Θυμὸς ὑπέρβιος, ὁ χόλος. διὸ ἐπήγαγε τό, μάλα δὲ χολώσεται· ἡ βίαια ψυχή. ὡς δηλοῖ τό, ὅτι μηνύσει. ἐξ οὗ μηνύματος ὁ ἀμελητέος. Τὰ τῆς νηὸς ὅπλα, τεύχεα καὶ ἐνταῦθα λέγει, δῆλον τοῦ ταυτοδυνάμους τὰς λέξεις εἶναι κατὰ πολυωνυμίαν. Πρήσσωμεν ὁδοῖο, ἤγουν πράσσωμεν διὰ κελεύθου τῆς κατὰ θάλασσαν. Ἄλλων δῆμον ἀφίκετο πατρίδα φεύγων, τουτέστιν εἰς Ἄργος ἦλθε, τὴν Πύλον φυγών. Θεοκλύμενος κλῆσιν ταύτην λαχὼν, οἰκείαν μάντει ὡς τοὺς ἐκ θεῶν κλύων.

Ἐκ πατρίδος ἤγουν μακρὰν τῆς πατρίδος ἄκων εἰμὶ δηλαδή, ἄνδρα κατακτὰς ἔμφυλον. τουτέστι φυλέτην, ὁμόφυλον. Νηὸς ἔφεσσαι τουτέστιν ἐπὶ τῆς νηὸς κάθισον, ἐπιβίβασον. Περὶ τοῦ χρυσοῦ λέλεκται ὅρμου, ὃν ἡ Ἐριφύλη παρὰ Πολυνείκους λαβοῦσα, τὸν ἄνδρα προὔδωκεν Ἀμφιάραον. ἕως δὲ ὅρμον ἐνταῦθα δηλοῖ ὁ ποιητὴς ἐν τῷδε, γυναίων εἵνεκα δώρων.

Μητέρα μήλων τὴν Πύλον λέγει, ὡς πολυθρέμμονα. Λαοσσόον, ὅ ἐστι λαοὺς σόοντα ἤτοι διώκοντα κατ' ἀνδρείαν. ἢ σώζοντα δηλονότι μαντικῶς. τὸν δὲ πρὸ ὥρας θανεῖν δοκοῦντα Κλεῖτον, τὸν καὶ κάλλιστόν φασιν εἶναι, ἡ ἠὼς ἠράσθη αὐτοῦ καὶ ἥρπασε διὰ κάλλος καθὰ καὶ τὸν Τιθωνὸν περὶ οὗ ἐν ἄλλοις κεῖται.

Δασπλῆτις Ἐρινὺς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ, ἡ ἄγαν πελάζουσα ἢ πλήττουσα. Ἀμφιάραον φιλεῖν ὁ Ζεὺς μὲν λέγεται, ὡς βασιλικὸν ἄνδρα καὶ διὰ τοῦτο διογενῆ καὶ διοτρεφῆ. ὁ Ἀπόλλων δέ, ὡς μάντιν. Γήραος οὐδόν, ἢ τὴν ὁδὸν λέγει, ἐρρέθη γάρ που καὶ ἐπὶ ὁδοῦ τὴν λέξιν ταύτην κεῖσθαι. ἢ ὡς ἐπὶ οἴκου, γήραος οὐδὸς ἡ εἰς τὸ γῆρας εἰσέλευσις.

Ἤτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ εὔχετο, θῦε δ' Ἀθήνῃ
Νηὶ παρὰ πρύμνῃ. σχεδόθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνήρ.
Τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος, ἄνδρα κατακτάς.
Μάντις. ἀτὰρ γενεήν γε, Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν.
Ὃς πρὶν μέν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
Ἀφνειὸς Πυλίοισι, μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων.
Δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζωόντων.
Ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εἶχε βίῃ. ὁ δὲ τεῖος μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο — 10
Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Εἵνεκα Νηλῆος κούρης, ἄτης τε βαρείης,
Τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
Ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς
Ἀντίθεον Νηλῆα. κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα
Ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'. ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον. τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν
Ναιέμεναι, πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν.
Ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα, καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα. — 20
Γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον υἷε κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Ὀικλῆα μεγάθυμον.
Αὐτὰρ Ὀικλείης, λαοσσόον Ἀμφιάραον,
Ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
Παντοίην φιλότητ', οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν.
Ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι γυναίων εἵνεκα δώρων.
Τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμάων Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεά τε Κλεῖτόν τε.
Ἀλλ' ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν ἠὼς
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη. — 30
Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
Θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος.
Ὅς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς.
Ἔνθ' ὅ γε ναιετάων, μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
Ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο. τὸν δ' ἐκίχανε
Σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα — 40
Σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἑταίρων οἵ τοι ἕπονται,
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα μηδ' ἐπικεύσῃς,
Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεύς,
Εἴ ποτ' ἔην. νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
Τοὔνεκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
Ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής. — 50
Οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Ἔμφυλον. πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν,

Τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
φεύγω. ἐπεί νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
Ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
Μή με κατακτείνωσι, διωκέμεναι γὰρ ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐΐσης,
Ἀλλ' ἕπευ. αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι οἷά κ' ἔχωμεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καὶ τό γ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης.
10 Ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο.
Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο. πὰρ δ' ἄρ' οἷ αὐτῷ
Εἷσε Θεοκλύμενον. τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι, τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
Ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν.
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσι.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
20 Νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡ δὲ, φεράς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ,
Ἠδὲ παρ' Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,
Ὁρμαίνων ἤ κεν θάνατον φύγοι, ἦ κεν ἁλώῃ.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Δορπείτην, παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε συβώτεω πειρητίζων,
30 Εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι μεῖναί τε κελεύοι
Αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἦ ὀτρύνειε πόλινδε.
Κέκλυθι νῦν Εὔμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
Πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
Ἀλλά μοι εὖ θ' ὑπόθευ, καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,
Ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ. κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ
Πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
Καί κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ.
40 Καί κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
Αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν ὅττι θέλοιεν.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον.
Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
Δρηστοσύνῃ οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
Πῦρ τ' εὖ νηῆσαι, διά τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
Δαιτρεῦσαί τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι,
Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.
50 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφης Εὔμαιε συβῶτα.
Ὤ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ἔπλετο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
Εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὅμιλον.

Σημειοῦνται καὶ ὅτι ἀρχῇ μὲν ὁ ποιητὴς τὴν Θεοκλυμένου γενεαλογίαν, αὐτὸς παρατίθεται περὶ Θεοκλυμένου. ἵνα καθάπερ αὐτὸς ἐρωτήσας ὡς ῥηθήσεται τὸν Τηλέμαχον τίς καὶ πόθεν ἐστὶν, ἔμαθε τὰ ἐκείνου, οὕτω καὶ ὁ Τηλέμαχος ἐξ ἐρωτήσεως γνοίη τὰ τούτου. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, Θεοκλύμενος μὲν ἐρωτήσει τὸν Τηλέμαχον τίς, ἂν ᾖ πόθεν ἐξ ἀναγκαίως, οἷα διωκόμενος μὴ τῶν διωκόντων προσγενὴς ὤν.

Ἄνδρα ἔμφυλον, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ἐμφύλιον. ὡς καὶ τοῦ οὔλιος προϋπόκειται ὁ οὖλος, καὶ τοῦ ἐλευθέριος ὁ ἐλεύθερος.

Ὑπὲρ θυέων ἤγουν τῶν ἄρτι τελεστῶν καὶ θεοῦ ᾧ εὔχει ἰδὲ τονίον κατά τινα τῶν ἀντιγράφων, κατὰ δὲ ἱστορίαν, αὐτὰρ ἔπειτα σοῖς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς. Τὸ ἀείδειν καὶ εὔχεσθαι, εὔφημον εἰπεῖν. ὡς καὶ πρὸ ὀλίγων, εὔχετο, ἔπος δ' ἀθλών. ἄλλως γὰρ, οὐχ ὑπόκειταί τι ἐνταῦθα εὐόμενον. Οὔρῳ τουτέστι φορῷ ἀνέμῳ καὶ ὁρμητίᾳ οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ καὶ ἐπαιγίζοντι, τουτέστιν ἔχοντι καὶ αἰγίδος τι ἀφ' ἧς παρονομάζεται καὶ ἐπαιγίς.

Λάβρον, οὐ σφαλερὸν μὲν εἰ ᾖ τῷ αι διφθόγγῳ παραλήγεται παρὰ τὴν αὔραν. ἀρέσκει δὲ τοῖς ἀκριβεστέροις, διὰ τοῦ β ἦται γράφεσθαι ἐκ τοῦ λίαν βαρύ. ἐπεὶ καὶ ζαχρηεῖς ἄνεμοι κατὰ τοῦτον σημαινόμενον λέγονται. Δι' αἰθέρος, αἰθὴρ φανερῶς ὁ ἀὴρ λέγεται. ἄλλως γὰρ, ὁ κυρίως αἰθὴρ νήνεμός ἐστιν. Φεράς, τὰς φεράς λέγει. συστέλλει τὸ η διὰ τὸ μέτρον ὁμοίως τῷ. ξηρὸν ξερόν. καὶ νοτηρὸν νοτερόν. εἰσὶ δὲ φεραὶ μὲν πόλις Θετταλίας ὡς ἡ Ἰλιὰς δηλοῖ. φεραὶ δὲ αὗται, πόλις τὴν ἐν Πελοποννήσῳ Μεσσηνίας γῆν ᾖ πόλιν πρὸς τὴν Ἤλιδα καὶ τοὺς Ἐπειούς. δῆλον δὲ ὅτι οἱ ἐκ Πύλου πρὸς Ἰθάκην πλέοντες, διὰ τῶν ἐνταῦθα δηλουμένων τόπων ἴενται. τῶν φερῶν, τῆς Ἤλιδος, καὶ τῶν ἑξῆς. Ἐπέβαλλεν, ἀντὶ τοῦ εὐστόχως καὶ ἐπιτυχῶς ἔπλευσεν, ὡς ἐκ τοῦ βάλλειν τὸ δηλοῦν τὸ ἐπιτυγχάνειν.

Φ Θεα

Θεοὶ φασὶ νῦν, μεγαλοπρεπῶς οἱ λεγόμενοι δέξασθαι. δῆλον δὲ ὅτι τὸ θεὸν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὀξέως τίθεται. θέει ἢ θοῶσαι τοῦ ἀπεξῦναι. Πειρητίζων, τουτέστιν ἀποπειρώμενος.

Πτωχεύσων ἤγουν ἐπαιτήσων.

Ὑπόθευ ἤγουν συμβούλευσον.

Ἀνάγκη τουτέστιν ἀναγκαίως.

Εἴ πως αὐτὶ τοῦ, ὅπως ὀρέξῃ, καὶ ὅπως δοίη. ὁμώνυμος δὲ λέξις ἐστὶ τὸ ὀρέξαι, χεῖρα μὲν γάρ τις ὀρέγει, ἐκτείνων αὐτήν. δῶρα δὲ ὀρέγει ἤγουν δίδωσιν ἐκτείνων χεῖρα.

Κοτύλη, ποτηρίου εἴτοι ἐκπώματος εἶδος. ἔστι δὲ ὅτι καθάπερ ἐν οἴνῳ, καὶ τὸ ἴσον αὐτοῦ ὑγρὸν ὁμωνύμως κοτύλη λέγεται. καθὰ καὶ μέδιμνον καὶ χοῖνιξ, τό, τε μέτρον ἐστὶ τὸ μετρούμενον. δηλοῖ δὲ κοτύλη καὶ τὸ κοῖλον ὀστοῦν ᾧ ἐνστρέφεται ὁ μηρὸς, κοτύλαι δὲ καὶ τὰ τῶν ταῖς πλεκτάναις τῶν πολυπόδων πυκνὰ κοῖλα σαρκία, δηλοῦται ἀλλαχοῦ. ἐκ δὲ τοῦ ἐνταῦθα κοτύλης, καὶ κοτυλήρυτον ὕδωρ ἢ αἷμα, τὸ κοτύλῃ ἀρυόμενον. Πύρνον, τὸν πύρινον ὅ ἐστι σῖτον ἄρτον. ἢ ψωμὸν κατὰ τοὺς παλαιούς. Δεῖπνον, ὡς ἐκ μέρους τοῦ πρωινοῦ ἐμβρώματος, καὶ τὸ ἄριστον καὶ τὸν δόρπον φησίν.

Ὀνείατα, τὰ βρώματα. ἐξ ὧν ἐστί τις ὄνησις. Εὖ δρώοιμι, ἀντὶ τοῦ διακονοίην. ὑπηρετοίην. δρᾶν γὰρ, τὸ ὑπηρετεῖν. καὶ μετὰ προθέσεως, παραδρᾶν καὶ ὑποδρᾶν καὶ δρηστῆρες, οἱ θεράποντες. ἐστὶ δρήστειρα τούτου θηλυκόν. ἐστὶ δρηστοσύνη, ἡ ταπεινὴ διακονία ἤγουν τὸ, πῦρ ἀνάψαι καὶ ξύλα κεάσαι. Πῦρ νηῆσαι, τὸ ἐκ συνθέρων σωρεῦσαι καὶ οὕτως ἔναμμα πυρὸς διὰ ξύλων ποιήσασθαι. ὅτι δὲ νῆσαι τὸ σωρεῦσαι, δηλοῖ καὶ ἡ Ἰλιάς. τινὲς δὲ, πῦρ εὖ νῆσαι γράφουσιν. ὅπερ φυλάξαι. κατευνάσαι. ζωπυρῆσαι ἐν σποδιᾷ.

Ξύλα δ' ἀνὰ κεάσσαι τουτέστι ξηρὰ καὶ ἐπιτήδεια εἰς τὸ δαίεσθαι, γράφεται καὶ ξύλα πολλὰ κεάσσαι.

Ἀγαθοῖς παρὰ δρώωσι χέρηες, τινὲς γράφουσιν ὑφέν. παραδρώωσιν ἤγουν παραδιακονοῦσι. δῆλον δ' ὅτι περισσοτέρα λέξις τὸ τοιοῦτος δρᾶν καὶ ἀπ' αὐτοῦ κινοῦσα, κα-

Τῶν ὕβρις τε βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Οὔ τοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
Ἀλλὰ νέοι χλαίνας εὖ εἱμένοι ἠδὲ χιτῶνας.
Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
Οἵ σφιν ὑποδρώωσιν, ἐΰξεστοι δὲ τράπεζαι,
Σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
Ἀλλὰ μέν', οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι.
Οὔτ' ἐγὼ, οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων οἵ μοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσει,
Πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αἴθ' οὕτως Εὔμαιε φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
Ὡς ἐμοὶ, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀιζύος αἰνῆς.
Πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν.
Ἀλλ' ἕνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
Ἀνέρες, ὅν κεν ἵκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάᾳς, μεῖναί τέ με κεῖνον ἄνωγας,
Εἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πατρός θ' ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
Εἴ που ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Ἢ ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὔχεται αἰεὶ
Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν.
Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο,
Κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
Ἤκαχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
Ἡ δ' ἄχεϊ οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
Λευγαλέῳ θανάτῳ. ὡς μὴ θάνοι ὅς τις ἐμοί γε
Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι.
Ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην ἀχέουσά περ ἔμπης,
Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ,
Θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων.
Τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν καὶ μυρί' ἕλοντο.
Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖναν τῇ γε χιτῶνά τε εἵματ' ἐκείνη
Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσίν θ' ὑποδήματα δοῦσα,
Ἀγρόνδε προΐαλλε, φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.
Νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι. ἀλλά μοι αὐτῷ
Ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ, ᾧ ἐπιμίμνω.
Τῶν ἔφαγόν τ' ἔπιόν τε καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
Ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι
Οὔτ' ἔπος οὔτε τι ἔργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Ἄνδρες ὑπερφίαλοι. μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστα πυθέσθαι.
Καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι
Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνει.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὢ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν Εὔμαιε συβῶτα

ὡς καὶ

Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκήων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ἠὲ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,
Ἧι ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Ἦ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσὶν,
Ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασσαν
Τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
10 Σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
Ἥμενος. αἵδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι. ἔστι μὲν εὕδειν,
Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ τί σε χρὴ
Πρὶν ὥρη καταλέχθαι. ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγῃ,
Εὑδέτω ἐξελθών. ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Δειπνήσας, ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω.
Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε,
Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισι,
Μνωομένω. μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
20 Ὅς τις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις,
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο.
Οὔ τι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,
Εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος.
Πείνη δ' οὔ ποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
Νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ' ἀνθρώπων,
Ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν,
30 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται.
Τῇσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε,
Κτήσιος Ὀρμενίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
Ἔνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες,
Τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηῒ μελαίνῃ.
Ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,
Καλή τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα.
Τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον.
Πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγη κοίλῃ παρὰ νηῒ
40 Εὐνῇ καὶ φιλότητι, τά τε φρένας ἠπεροπεύει
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Εἰρώτα δ' ἔπειτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι,
Κούρη δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο.
Ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι ληΐστορες ἄνδρες
Ἀγρόθεν ἐρχομένην. πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
Τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ.
50 Ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἕποιο,
Ὄφρα ἴδῃ πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ,
Αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ.

θὰ καὶ τὸ περᾶν ἄγειν πέραν, πιπράσκειν καὶ τὸ περάσαι. Χέρηες γίνονται μὲν κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν ἰωνικὴν ἀπὸ τοῦ χερείονες. δηλοῖ δὲ τοὺς ταπεινοὺς καὶ ὡς εἰπεῖν χειρουργούς, ὁποίους καὶ τοὺς χειρομάχους παλαιὸν οἶδεν ὁ ναυκρατίτης σοφιστής. ἀντίκειται δὲ οἱ χέρηες τοῖς ἀγαθοῖς. καὶ ἐπειδὴ εἰσὶ χέρηες οἱ ταπεινοὶ καὶ πτωχοί, λέγοι ἂν ἀγαθοὺς ἐνταῦθα, τοὺς ἐναντίους τούτοις ὁ ποιητής.

Σιδήρεον οὐρανὸν δηλοῖ, τὸν ἴσως ἄλλοις χάλκεον, ὡς ἀδιάφορον ὂν οὕτως ἢ οὕτως εἰπεῖν. Εὐειμένοι ὅ ἐστιν ἐνδεδυμένοι, τὸ εὐφρονεῖν περιέχει. Λιπαροὶ κεφαλάς, οἱ μυροφοροῦντες. ὅ ἐστι λιπῶντες ὡς ἀπὸ μύρου εἰπεῖν, τὸ πᾶν σῶμα. οἱ δὲ τοιοῦτοι, οὐκ ἂν εἶεν ῥυπαροὶ ἢ ῥικνοὶ κατὰ τοὺς ἀλιτηρούς. Ὄκεν ἵκηται, ἀντὶ τοῦ εἰς ὃν ἂν παραγένηται.

Ἀλῆται καὶ τοῦτο ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλας ὅτι καὶ ὁ ἀλήτης καὶ ὁ ἀλαζών, δῆλον. κεῖται δὲ ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ὅτι ἀλαζὼν κυρίως, ὁ ἀπὸ ἄλης ζῶν καὶ ἀγύρτης. ἁπλῶς δέ, ὁ φέναξ.

Κουριδίης τ' ἀλόχου δαΐφρονος, τῆς ἀντικλείας δηλονότι. Θυμὸν φθίσαι ὅ ἐστι φθαρῆναι, πολλὰ μὲν τῶν ἀντιγράφων, διὰ διφθόγγου γράφουσι διὰ τὸ φθείω φθείσω. τινὰ δὲ καὶ διὰ τοῦ ι, ὡς ἐκ τοῦ φθίω. Ὠμὸν γῆρας, τὸ παρὰ καιρόν. ἵνα δηλοῖ τὸ ὠμὸν γῆρας, ἄωρον τὸ ἔπαισιν. ὡς καὶ εἰ καρπός τις πεπανθείη κατασαπείς. εἰ δὲ τὸ ἐνταῦθα ὠμὸν γῆρας τὸν ἐν τῇ Ἰλιάδι ὠμογέροντα συντίθησιν, οὐκ ἂν εἴη στερρῶς ἀποφήνασθαι. δοκεῖ δὲ ὠμογέρων ἐκεῖνος, ἡλικίας ὄνομα εἶναι γεροντικῆς, εὖ ἐχούσης καὶ ὑγιῶς. τὸ μὴ πεπειθήσας γῆρας ἔκτοπος νοτερᾶς ὠμότητος. καὶ ἔστιν οὕτως ὠμογέρων, ὁ λεγόμενος κεκοπέλιος, οὐ πέπειρος, ὁ σύφαρ ὥσπερ γεραιός, οὐ ἐσχάτου γήρως κατὰ τὴν τῶν γραμματικῶν ἀεὶ σοφάτους παράδοσιν. Τῇ δ' ἐμῇ ἐριφόμην, ὑπερβάλλει νοεῖν, δεῖν εἶτα τὸν δοῦλον τὸν ἐμὸν κληθῆναι, καὶ δεῖ σε μὴ μαιωθῆναι παρὰ τοῖς δεσπόταις. Αἰδοίοισιν ἔδωκα, ἀντὶ τοῦ, ἀνδράσιν αἰδοῦς ἀξίοις ξένοις δηλαδὴ καὶ ἱκέταις, παραιτ-

τίον γοῦν τοὺς ἄλλους αἰσχίους ὁμήρου νοοῦντας ἐνταῦθα τὸ αἰδοίοις, καὶ κίναιδον ὁμολογουμένως τὸν ὑμέτερον κωμικευομένου μάντιν ἀνδρί, χρήσιμος ἐστὶ καὶ πρὸς ὁ λόγος κατὰ τὸ πρὸ ἀρχείου. ὡς δυναμένου τοῦ, ἔφαγόν τι καὶ ἔπιον καὶ τ' αἰδοίοισιν ἔδωκα, καὶ λάγνῳ προσκεχρημένου ἀνδρί.

Οὔτ' ἔτι ἀκοῦσαι ὅτι τι ἔργον, προσυπακουστέον τὸ ἔργῳ, τὸ ἰδεῖν ἔτι τοῦτον. ἵνα λέγῃ ὡς ὅτι ἐπιθυμῶν ἐστὶν ἀκοῦσαι μᾶλλον, ὅτι τι ἔργον ἰδεῖν ἢ μαθεῖν ἢ γνῶναι μᾶλλον.

Ἐπέρασσαν, ἀντὶ τοῦ, καὶ πέρασαν ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἰθάκην ἀπέδοντο.

Νύκτες ἀθέσφατοι, τουτέστι πάνυ μακραί. Σιγῇ, ὠνοματοποιεῖται ἐκ τοῦ σίζω. ὁ μέσος τοῦ παρακειμένου σέσιγα, ἐξ οὗ ἡ σιγή. ὡς τὸ ἐγκελευομένων σιγᾶν. τὸ σημεῖον ἐστὶν ὅτι χρωμένων. Ἀνακτορίας, ἀρίσταρχος μὲν, τὰς δεσποτικάς φησιν. Ἀριστοφάνης δὲ, ὧν ἕκαστος βόσκων, αὐτὰς ἄρχει. ἀπὸ τοιούτου δὲ αὐλάσθαι, γίνεται. καὶ χειρόνιξ ὁ τῆς χειρὸς ἢ τῶν ἐν χερσὶν αἰάσσων. Μνωόμενοι. ἤγουν μιμνησκόμενοι. Ὑπὸ ἀρτέμιδος βαλοῦσα τουτέστιν αἰφνιδίῳ θανάτῳ περιτυχοῦσα. Κήξ, ὄρνεόν τι θαλάσσιον χελιδόνι παραπλήσιον κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ λάρος. ἢ αἴθυια. ἢ ὡς ἡ γενική, δοκεῖ εἶναι κηκός. ὅθεν ἴσως τὸ κικάζειν ἐπὶ βλασφημίας. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κακάζειν. ὅ ἐστι αὐτὸ, φωνὴ ὀρνιθός ἐστι. Ἔκβαλον. ἤγουν ἐξέρριψαν. Τρῶκται, ἤγουν κερδαλέοι. Ἀθύρματα, ἤγουν κόσμια φασὶ μὲν, ἀθύρματα δ' ὄντα, ταῖς μὲν γυναιξὶ, σπουδαῖα.

Πολυπαίπαλοι. τουτέστι στεγανοί. καὶ ἔχεγγυοι καὶ δὴ βυθὸν καταπεπαρρημένοι. ἀλλὰ δὴ συχνὴν ἐν θαλάσσῃ γυμνασίαν, ὑπόξεροι. καὶ αὐτάρκως ἔχοντες τὴν κατὰ φύσιν ὑγροῦ. ἢ μᾶλλον πολυπαίπαλοι, οἱ μοχθηροὶ καὶ κακοήθεις. τὴν δὲ παιπάλην, καὶ ὁ κωμικὸς ἐπὶ πονηρίας τίθησι. καὶ τὸ παιπάλημα δὲ, τοῦτο τόν τι δηλοῖ. λέγοιντο δ' ἂν καὶ πολυΐδριες. κατὰ τό, ἤλυθ' ἀνὴρ πολυΐδρις χρύσεον ὅρμον ἔχων. ἀλλὰ ζήτει μὲν, δύναται πραγματικῶς πολυΐδρεις εἶναι δηλοῖ τοὺς φοινικάς. ἡ δὲ ἱστορία εἰποῦσα ὅτι φοινίκης ὁ τῆς ἐπιστήμης χορηγὸς σοφοῖς οὖσιν, ἐδίδαξε πυθαγόραν. αὐτῶν δὲ ἐκεῖ.

Εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε ναῦται
Ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ.
Σιγῇ νῦν, μή τίς με προσαυδάτω ἐπέεσσιν
Ὑμετέρων ἑτάρων, ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυιῇ
Ἤ που ἐπὶ κρήνῃ, μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
Ἐλθὼν ἐξείπῃ, ὁ δ' ὀϊσάμενος καταδήσῃ
Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων.
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
Ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώματ' ἱκέσθω.
Οἴσω γὰρ καὶ χρυσὸν ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθοι.
Καί κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τροχόωντα θύραζε.
Τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός, ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
Ἄλφοι, ὅπῃ περάσητε κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη πρὸς δώματα καλά.
Οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες,
Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἧκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί.
Ἤλυθ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρὸς
Χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ
Χερσίν τ' ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο,
Ὦνον ὑπισχόμεναι. ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
Ἤτοι ὁ καννεύσας, κοίλην ἐπὶ νῆα βεβήκει,
Ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα, δόμων ἐξῆγε θύραζε.
Εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἠμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας
Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἵ μευ πατέρ' ἀμφεπένοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον δήμοιό τε φῆμιν.
Ἡ δ' αἶψα τρί' ἄλεισα κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
Ἔκφερεν, αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνῃσι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,
Ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηῦς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Νὼ ἀναβησάμενοι. ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὖρον ἴαλλεν.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
Ἀλλ' ὅτε δ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
Τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὡς εἰναλίη κήξ.
Καὶ τὴν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
Ἔκβαλον, αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
Τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ἔνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

γυναικα καθηγητὴν κτησάμενος τὰ τῶν φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία, ὃ δῆλος ὢν πλεῖστα κατὰ σοφίαν αὐτοῖς ἐπιμεμαρτύρηται. Γλυκεῖαν. ἴσως τι ἦν ἐν ταῖς ἐνδόξοις τὸ τοιοῦτον ἔξοχον ὡς ἡ γυναικεία δούλωσις. ἴσως δὲ καὶ δουλικῶς ἐκείνη αὕτη ἐπιᾶ ἐκ φοινίκης κτηθεῖσα δούλη καὶ ἐζημιῶσα ὡς τῶν ὠμαῖς παρῆ. Συρίη, μία φασὶ τῶν κυκλάδων. καλουμένη καὶ σῦρος ἐν ἐκτάσει τῆς παραληγούσης. φασὶ γοῦν ὁ γεωγράφος, ὅτι ἡ σῦρος, μηκύνει τὴν πρώτην συλλαβήν. ἣν, συρίαν λέγει ὁ ποιητής. ἐξ ἧς φερεκύδης ὁ βαβυλώνιος. ὥσπερ καὶ ἡ ψῦρος ψυρίη νῆσος πρὸ τῆς χίου, οὕτω καὶ σῦρος συρίη. Ορτυγίης ὅτι ἡ δῆλος ὃ διὰ τί οὕτω καλεῖται, δηλοῖ καὶ τὰ τῶν λυκόφρονος. Ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο, ἀντὶ τῆς κειμένη πρὸς τροπὰς ἡλίου. ἤτοι πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη τῆς ὀρτυγίας. Πουλυβότη, δηλοῖ μὲν τὸ πολυάνθρωπος. Ἀζαλὴς βροτοῖς τὴν νόσον πάσχοντας λέγει, ὡς δειλαίους. Πολύχαλκος σιδών, οὐ διὰ τὸ ὀχυρὸν, ἵνα δηλοῖ ἡ λέξις τὴν στερρὰν, ἀλλ' ἡ πλουσία διὰ τὴν ἐν αὐτῇ πορφύραν. χαλκὸς γάρ φασι τῶν αὐτὴν ὁ γίνεται. ὃ δῆλοι δὲ τόποι τῆς φοινίκης πορφυροφόροι εἰσίν. ἐποιεῖτο γοῦν καὶ ἡ τυρία πορφύρα. Ρυδὸν ἀφνειὸς, ὁ χύδην πλοῦτον ὃ ἐπίρροιαν ἔχων φασὶ πλοῦτον. Εἴη, οὐ κυρίως εὐκτικὸν ἀλλ' ἰσοδύναμον τῷ ἔσται. ἡ διαφορὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς πρὸς τὸ γενέσθαι. Σιγῇ νῦν. λείπει τὸ ἔστω. εἰ δὲ καὶ περισπᾶται τὸ σιγῇ, λέγοι ἂν, ὅτι σιγὴ νῦν ἔχετε, ἢ μένετε, ἢ τι τοιοῦτον. κατηγορία δὲ αὕτη ἔλλειψις, πεθεῖσα προσφυῶς ἐπὶ σιωπῇ καὶ λόγου ἐλλείψει.

Ἐπίβαθρον, τὸ ναῦλον. ἤτοι μισθὸς ἐπιβάσεως νεός. Κατανεύσας σιωπῇ, ἀντὶ τοῦ, σημεῖον ἐλεύσεως δίδωκε τῇ κατανεύσει τῆς κεφαλῆς. τοῦτο δὲ, καὶ διανεύειν λέγεται, ὃ μάλιστα διὰ ὀφθαλμῶν. Δήμου φῆμιν διὰ τοῦ ι, τὴν δημοτικὴν συνέλευσιν ἐπὶ δημηγορία. ἐξ οὗ τὸ εἰσφέρειν, ὃ κοινότερον εἰσοδιάζει λέγεται. καὶ ἡ εἰσφορά. καὶ ἡ δημοσία συνεισφορά. ὃ τὸ ἐκφέρειν. ὃ ὃ ἐπὶ τοῦ θάπτειν ἔστιν ὅτε λέγεται. ὅθεν καὶ ἐκφορὰ ἡ ταφή. ἐκφέρει δέ τις ὃ μυστήριον ὅπερ ἐχρῆν εἶναι ἀνέκφορον ταὐτὸν δ' εἰπεῖν, ἀνέξοιστον. ἐκεῖθεν καὶ τὸ συμφέρον, ὅπερ ἐστὶ συνοιστόν. κατὰ δὲ ὅλως ἀναφέρειν ἀπὸ μανίας ἢ κάρου, ὃ ταὐτόν ἐστι τῷ ἐγρηγορέναι. τὸ ἐναντίον, τὸ καταφέρεσθαι. οὐ τὸ ἐνεργητικὸν, ἔχει τι τὸ φόνον, ὡς ἐν τῷ καταφερὴς ὅπερ ἐστὶ λαγνός. ὅθεν καὶ καταφορὰ, ἡ ἐν κατηγορίᾳ τάσις. καὶ καταφορικὸς λόγος ὁ ὡς εἰπεῖν ὑπτικός. καὶ διαφορὰ οὐ μόνον ἡ ἑτεροιότης, ἀλλὰ καὶ ἡ μάχη. καὶ τὸ παραφέρειν. καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ παράφορος ὡς μὴ φρενήρης. Ἐπέλγετο δ' ὦνον ὁ δαίων, τουτέστιν ἐπαυξάνεται τὴν τῶν ἐφοδίων ἐξώνησιν. Νηὸς πλείην βιότοιο, τὴν χρηματιστικῶς ἔμφορτον. Ὅ τις ἤγεν ὅς τις ὑποχείριος τουτέστιν εἰς χεῖράς μοι ἔλθοι. ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ γένηται. οἱ δὲ παλαιοὶ, καὶ δίχα προθέσεως οἴδασι τὴν λέξιν ταύτην. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας οὕτω. χείριος, ὑποχείριος. χειρούθης. χείρωμα. ὃ χείριον, χειρόθεις. ὑπήκοον. ὑποχείριον. ὥς τι ἡ τοιαύτη γραφή. ῥητορικῶς οἶδε καὶ τοὺς δουλευτὰς, ὑποχειρίους καλεῖσθαι.

Τὸν δ' αὖ διογενὴς ὀδυσσεὺς ἠμείβετο μύθῳ.
Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
Ἀλλ' ἤτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
Ἠπίου. ὃς δή τοι παρέχει βρῶσίν τε πόσιν τε
Ἐνδυκέως, ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον. αὐτὰρ ἔγωγε
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Κὰδ δραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα.
Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος. οἱ δ' ἐπὶ χέρσου
Τηλεμάχου ἕταροι λύον ἱστία. κὰδ δ' ἕλον ἱστὸν
Καρπαλίμως. τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον. κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο, κερῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων.
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυ δ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρὸν δ' ἐπελεύσομαι ἠδὲ βοτῆρας.
Ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι.
Ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
Δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδής.
Πῇ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἴω; τεῦ δώμαθ' ἵκωμαι
Ἀνδρῶν, οἳ κραναὴν ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν;
Ἢ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;

Ἀλφοι ὃ ἐστιν εὕροιεν. ἀφ' οὗ καὶ ἀλφεσίβοια αἱ βόας ἀλφοῦσαι. ἐκείνῃ μοί τοι, λόγῳ πρακτικὸς διὰ κάλλος. Περάσωσι, ὅμηρος σύνηθες ὃς περάσαι οἶδε, τὸ πέραν ἄλλος διαπωλῆσαι. καὶ ἔστιν αὐτὸ, πρωτοτυπον τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον πιπράσκειν καὶ τοῦ πράσσειν.

Ἀμαιροχόωντα, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθητικόν. δυνάμενον ἅμα τινὶ τρέχειν. γράφεται δέ φασι καὶ ὁμοτροχόωντα τουτέστιν ἐν τῷ συμπεριΐεσθαι, καὶ τρέχοντα ὁμοῦ.

Γερῶ ἢ ἱερῶ τουτέστι συνεστώτων ἢ συγκεκλεισμένων. Ἐμπολᾶσθαι, παθητικῶς τὸ ἔφη, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξωνεῖσθαι. οἱ δὲ ὕστεροι, καὶ ἐνεργητικῶς λέγουσι. καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς πραγματεύεσθαι.

Νηὸς ἔχετο, ἀντὶ τοῦ, ἐβαρύνετο

ῥύπῳ φόρτῳ. ὅρμος κόσμος γυναικεῖός ἐστιν. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ὑφόρμιον, χρυσοῦν κοσμάριον, ὡς ἐν ξενοφῶντι κεῖται λεξικῷ. Ἀεσιφροσύναις, ὅ ἐστι βλάβαις φρενῶν. Τῶν ἡλικιῶν τὴν ἀκολουθίαν ἀλεξίων ἐκτιθέμενος, γράφει οὕτως, βρέφος, τὸ γεννηθὲν εὐθέως. παιδίον δὲ, τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τῆς τιθήνης. παιδάριον δὲ, τὸ ἤδη περιπατοῦν καὶ λέξεως ἀντεχόμενον. παιδίσκος δὲ, ὁ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ. παῖς δὲ, ὁ διὰ ἐγκυκλίων μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι. τὴν δὲ ἑξῆς ἡλικίαν, οἱ μὲν, πάλληκα. οἱ δὲ, βούπαιδα. οἱ δὲ, ἀντίπαιδα. οἱ δὲ μελλέφηβον καλοῦσιν. ὁ δὲ μετ' αὐτὴν, ἔφηβος. ἐν δὲ κυρήνῃ, τοὺς ἐφήβους τριακατίους καλοῦσιν. ἐν δὲ κρήτῃ, ἀποδρόμους διὰ τὸ μήπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν. ἀχαιοὶ δὲ, κούρους. θρᾷκες, ἀζύγους. ὡσαύτως καὶ ἀττικοί, οἱ δὲ μετὰ ταῦτα, μειράκιον ἢ μεῖραξ. εἶτα νεανίσκος. εἶτα νεανίας. εἶτα ἀνὴρ μέσος. εἶτα προβεβηκώς. ὁ καὶ ὠμογέρων. εἶτα γέρων. εἶτα πρεσβύτης. εἶτα ἐσχατόγηρως. ταῦτα ὁ ἀλεξίων, μὴ εἰπὼν καὶ τίς ὁ σύμπλους καὶ ὁ παρὰ τῷ λυκόφρονι σύφαρ. ἀλλ' ὡς εἰκὸς, διὰ τοῦ ἐσχατόγηρως συνδηλώσας καὶ αὐτούς. Ἐνδυκέως, ἤγουν ἐπιμελῶς.

Ὀδοιπόριον, τουτέστι μισθὸν ἢ ἀμοιβὴν ὑπὲρ τοῦ πλεῦσαι. Ὅττι τὸ εἰς αὐτὴν τὴν πηνελόπην καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τοῦ ὀδυσσέως οἶκον ἐλθεῖν, ἰθὺς ἐκείνης ἢ ἐκείνου φησίν. ἀντὶ τοῦ, ἐξ ὀρθοῦ εἰς αὐτοὺς, μηδαμοῦ πλαγιάσαντα. Πιφαύσκομαι ἤγουν φάσκω εἰς ὃν ἐλεύσῃ.

Μέμονέ τε ἤτοι μένος ἔχει μάλιστα. Οἰωνὸν ἐόντα. τουτέστι σημαντικὸν ἢ μαντευτικόν. Γέρας ἕξειν, ἤτοι τὴν βασιλείαν.

Καρτεροὶ αἰεί. τουτέστι δεσπόται. ἐγκρατεῖς. ὡς καὶ ἀρχίλοχος. ἀσίης καρτερὸς μηλοβότου, ὅ ἐστιν ἄρχων. Οἰωνὸς, ἐπὶ συμβόλου ἢ σημείου μαντικοῦ τίθεται. ὅθεν καὶ οἰωνίζεσθαι, τὸ μαντεύεσθαι, δῆλον δ' ὅτι τοιοῦτόν τι πολλάκις καὶ ὁ ὄρνις δηλοῖ ὡς ἢ ἐν τῷ, δίχα τὸν ἄνδρα ἢ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ. Ἔγνων οἰωνὸν ἐόντα, τοιοῦτόν ἐστι τῷ, ἔγνων ὡς οἰωνίζεταί σοι. Γένευς εἶπε ποιητικώτερον δὲ πλείω φωνῆς ἔγκειν. Κομιῶ, μᾶλλον δεύτερος ἀττικὸς τοῦ κομίζειν. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, τὸ, ἐπιμελείας ἀξιώσω. Ἀνώσαντες, τουτέστιν ἀνωθήσαντες τὴν ναῦν ὑψοῦ ἐν νοτίῳ ὥστε πλέειν. κυρίως γὰρ ὠθεῖν, τὸ ἀπὸ χθαμαλωτέρων ἀνάγειν εἰς ὑψηλότερον.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ἄλλως μέν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
Ἔρχεσθ', οὐ γάρ τι ξενίων ποθή, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
Χεῖρον, ἐπεί τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
Ὄψεται. οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
Φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπερωΐῳ ἱστὸν ὑφαίνει. 10
Ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὅν κεν ἵκοιο,
Εὐρύμαχον πολύβου δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
Τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι.
Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ ὀδυσσῆος γέρας ἕξειν.
Ἀλλὰ τάγε ζεὺς οἶδεν ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
Εἴ κέ σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι, ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις
Κίρκος, ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος. ἐν δὲ πόδεσσι
Τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε 20
Μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ τηλεμάχοιο.
Τὸν δὲ θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπὸ νόσφι καλέσσας,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Τηλέμαχ', οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἰωνὸν ἐόντα.
Ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένευς βασιλεύτερον ἄλλο
Ἐν δήμῳ ἰθάκης. ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον εἴη.
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι. 30
Ἦ. καὶ πείραιον προσεφώνεε πιστὸν ἑταῖρον.
Πείραιε κλυτίδη. σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
Πείθῃ ἐμῶν ἑτάρων. οἵ μοι πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο.
Καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν,
Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν εἰσόκεν ἔλθω.
Τὸν δ' αὖ πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα.
Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
Τόνδε τ' ἐγὼ κομιῶ. ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη. ἐκέλευσε δ' ἑταίρους 40
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν. τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Οἱ μὲν, ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσσῆος θείοιο.
Τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκετ' αὐλήν.
Ἔνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαι, ᾗσι συβώτης
Ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἤπια εἰδώς. 50

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π· ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Ἐλθόντος εἰς τοὺς ἀγροὺς Τηλεμάχου, πέμπεται Εὔμαιος εἰς τὴν πόλιν ὀφείλων ἐπαγγεῖλαι τῇ δεσποίνῃ τὴν παρουσίαν. γίνεται δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς Ὀδυσσέως πρὸς τὸν υἱὸν ἀναγνωρισμὸς κατὰ βούλησιν Ἀθηνᾶς, καὶ τῶν ἐπὶ τὴν ἐνέδραν Τηλεμάχου τεταγμένων, ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστροφή.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Π· ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ὅτι ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως ἡ ῥαψῳδία αὕτη ἐπιγέγραπται. ἀνεγνωρίσθη γὰρ ἀναγκαίως ἐνταῦθα ὡς υἱῷ Τηλεμάχῳ ἵνα προβουλεύσωνται. Ἅμα ἠοῖ φαινομένῃ δειπνήσας. ταὐτὸν ἐνταῦθα δεῖπνον καὶ ἄριστον, συνωνυμίας λόγῳ. γινόμενα τὸ μὲν, παρὰ τὸ δεῖ πονεῖν. τὸ δὲ, παρὰ τὸ ἄριν τὴν ἠῶ καὶ αὐτὰ σιτίσασθαι. ὥσπερ αὖ πάλιν ἑσπέρας δόρυ παύεται, τουτέστι πόλεμος. κατὰ τὸ, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι, ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου φέρεται. καὶ τοιαῦτά τινα. ἄριστον, τὸ ἀκράτισμα. λέγειν τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα. ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμόν φασι καλοῦμεν, διὰ τὸ οἴνῳ ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς. λέγει δὲ καὶ ὅτι περὶ λιμῶν τροφαῖς τέσσαρσι χρᾶσθαί φασι τοὺς παλαιούς. ἀκρατίσματι, ἀρίστῳ, ἑσπερίσματι, δείπνῳ. καὶ ὅτι τὸν μὲν ἀκρατισμόν, διανεστισμὸν ἐκεῖνοι ἔλεγον. τὸ δὲ ἄριστον, δορπηστόν. τὸ δὲ δεῖπνον, ἐπιδορπίδα. ἔστι δέ φασιν ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων καὶ παρ' Αἰσχύλῳ. ἐμοῖς παράγει τὸν Παλαμήδην λέγοντα οὕτω. σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα, ἄριστα δεῖπνα δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρία. τὸ δὲ τέταρτον φασὶ τροφῆς, οὔπω μέμνηται Ὅμηρος. ἔρχεσθαι δειλιήσας. ὃ καλοῦσί τινες δειλινὸν βρῶμα. μεταξὺ ὂν τῶν ὑφ' ἡμῶν λεγομένων ἀρίστου καὶ δείπνου. ὁ δὲ Ἀθήναιος, λέγει καὶ ὡς ἄριστον μέν ἐστι, τὸ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβανό-

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ κηαμένω πῦρ,
Ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι.
Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
Οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Σαίνοντάς τε κύνας, περὶ δὲ κτύπος ἦλθε ποδοῖιν.
Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος,
Ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
Ἀλλὰ περισσαίνουσι, ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
Ἔστη ἐνὶ προθύροισι. ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης,
Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο
Κιρνὰς αἴθοπα οἶνον. ὁ δ' ἀντίος ἦλθ' ἄνακτος,
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,

μένον. δεῖπνον δὲ, τὸ μεσημβρινὸν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον φαμέν. δόρπον δὲ, τὸ ἑσπερινὸν ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπιτρί-της συνωνυμεῖν τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ, ἐξ ὁμηρικῆς χρήσεως ὡρμημένος. Περὶ δὲ κτύπος ἦλθε ποδοῖν, ἤγουν περιῆλθεν αὐτὸν ὁ κτύπος τῶν ποδῶν τοῦ υἱοῦ. Σαίνειν, παράγεται ἐκ τοῦ τὸ οὐραῖον τινάσσειν. ἀπὸ γὰρ τοῦ σείω σῶ, ἐξ οὗ τὸ σάω, ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ σαίνω. κυριολεκτούμενον μὲν ἐπὶ κυνῶν, ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ ἑτέρων ἡμέρων ζώων. μεταφερόμενον δὲ τροπικῶς καὶ εἰς τοὺς ὑπούλους καὶ κόλακας. ἔτι δὲ καὶ εἰς τοὺς λαιδάρως δάκνοντας. ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ σείω. περιῆλθε καὶ τὸ σοῦσθαι. ἀφ' οὗ καὶ σοῦσθε. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ σόω, ὃ σύνθετον παρέγγειον ὁ λαοσσόος ἄρης. ὅπερ εἰκὸς γενόμενον σοῦσο προσλήψει τοῦ υ, ὃς ἦν ῥῆμα ἐκκινέσεως λακωνικὸν, τὸ ἀπίασουα, ἤγουν ἀφώρμησαν. ἀπῆλθον. ἀπέβησαν. καὶ τὸ σούσθω δὲ παρὰ σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ σόω εἵματος ὥρμηται. σοῦσθω γὰρ ἐκεῖθεν καὶ κράνη σούσθω. ἔτι ἐκ τοῦ σείω σῶ ἐκείνου τοῦ πρώτου, καὶ τὸ σεῖω τὸ δρμῶ. τοῦ δὲ σαίνειν, σύνθετον τὸ σαίνουρον. ἴσως δὲ, καὶ ὁ σαίνας ὁ σαῦνος ἐξ αὐτοῦ παρῆκται. ὃς ὅτι τὴν αὐθένταν σημαίνει, ἀλλαχοῦ ἐγράφη. Περιῆλθε, ταυτὸν τῷ ἐκύκλωσε. περὶ αὐτὸν ἦλθε. ὕστερον, περιελθεῖν λέγεται καὶ τὸ ὑπούλως μετελθεῖν. καὶ τὸ κατεργάσασθαι δι' ἰδ'. περιῆλθεν ὅτι δεῖ τὸ φάρμακον. Υλάειν, καὶ ῥάζειν καὶ ῥοίζειν λέγεται. φέρεται γὰρ ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ὅτι ῥάζειν καὶ ῥοίζειν, κυρίως μὲν, τὸ ὑλακτεῖν. μετάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας.

Μογήσοι, ἤγουν ἐμόγησεν.

Κύσε, ἀντὶ τοῦ ἐφίλησε. Ἰστέον ὅτι ἐκ τοῦ, ὅπου πᾶν ἔρεπε ἔπος ὅτι τόδε γέγονε, λαβόντες οἱ μεθ' ὅμηρον, ἔγραψαν παροιμίας τοι αὐτὰς εὐτραπέλως, περὶ ὅπη ἦν, τὰ ἄλευρα. ἤγουν τὰ ἄλφιτα τοῖς ὀψωνίοις ἐπιποιούμενοι. καὶ, περὶ τοὺς ἰχθῦς ἐλεῖν, οὐ πάνυ ἀλιεῦσι κυνᾶς. καὶ, περὶ ἐσφάχθαι δέρεις.

Κιρνᾶς οἶνον, ἀντὶ τοῦ κιρνῶσα.

Κύσε δέ μιν κεφαλὴν, σχῆμά ἐστι συνηθέστατον ὁμήρῳ. καὶ ἔχει αὐτὸ συντάξεις τρεῖς. ἢ γὰρ ἔκυσεν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ φάεα, ἢ ἔκυσεν αὐτὸν κατὰ κεφαλὴν καὶ φάεα. ἢ ἔκυσεν αὐτὸν, ἤγουν τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ φάεα. Περιφύς, ἀντὶ τοῦ, περιπλακείς.

Ἐπιδημεύεις, ἔστι δὲ ἐπιδημεύειν, τὸ ἐν πόλει διατρίβειν. καὶ ὡς εἰπεῖν, ἐπὶ τοῦ δήμου. ὅθεν καὶ ἐπίδημος οὐκ ἀπὸ τοιοῦτος, ἀπεναντίας τοῦ ἀποδήμου καὶ τοῦ ἀποδημοῦντι. Εὔαδε, δηλοῖ καὶ τὸ ἤρεσε, γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἥδω, ἤδη καὶ ἐν διαλύσει, ἔαδε. καὶ αἰολικῶς, εὔαδε.

Χαίρων τ' ἀμφοτέρας. θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
Ως δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ
Ελθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
Ως τότε τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς
Πάντα κύσεν περιφὺς ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα.
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ηλθες τηλέμαχε γλυκερὸν φάος. οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
Οψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηῒ πύλονδε.
Αλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ
Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
Οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι οὐδὲ νομῆας,
Αλλ' ἐπιδημεύεις. ὡς γάρ νύ τοι εὔαδε θυμῷ,
Ανδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶν ἀΐδηλον ὅμιλον.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Εσσεται οὕτως ἄττα, σέθεν δ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ἱκάνω,
Οφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκούσω,
Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
Ανδρῶν ἄλλος ἔγημεν, ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ
Χήτει ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν. ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.

Ἄττα ἐστὶ, προσφώνησις ἀδελφοῦ τινὸς πρὸς πρεσβύτερον. καὶ ἔστιν ἡ λέξις ἀπαράγωγος. ἄκλιτος. καὶ τὸ ὅλως εἰπεῖν, πρωτόθετος. οὐ γάρ ἐστιν ἀρχήν τινα τοῦ ἄττα εὑρεῖν. καὶ οὐδὲ ἑρμηνείαν ἔχει. διὸ καὶ ἀμετάληπτος ἤγουν ἀνερμήνευτος ὑπὸ τῶν παλαιῶν λέγεται. Χήτει ἐνευναίων κακὰ ἔχει ἀράχνια, συμβολικῶς ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ, στερουμένη τῶν ἐγκοιμωμένων, γέμει ἀραχνίων. ἤγουν ἠμέληται διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸν ὀδυσσέα. εἰώθασι γὰρ αἱ ἀράχναι, ἐνεργεῖν ἐν τόποις ἀμελουμένοις. διὸ καὶ παρὰ ἡσιόδῳ τὸ, ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελήσει εὐθέως τῶν ἀγγείων, ὡς ἐκβαλεῖν τὰ ἀράχνια οἷα κατὰ τοῦ εἰσενεχθέντος. οὕτω δὲ καί τις ἕτερος ποιητὴς μισοπόλεμος ἐθέλων εἰρήνην εὔξασθαι, ἀράχνας ἐπεύχεται νήματα ὑφαίνειν τοῖς ὅπλοις. ἐπειδὴ ἐν εἰρήνης καιρῷ ἀμελουμένων τῶν ὅπλων, ποιοῦσιν οὕτως αἱ ἀράχναι, ὑφαίνουσαι ἐν αὐτοῖς ἱστούς. παροιμιῶδες οὖν τὸ κακὰ ἀράχνια ἔχειν. κείμενον ἐπὶ τῶν πάντη ἀμελουμένων σκευῶν, εἴτε ὅπλοις εἴη ἐκεῖνο εἴτε ἄγγος εἴτε εὐνή. Χήτει, φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι θέλουσιν ἔχειν τὸ χῆτος, οἳ καὶ ἐνευναίῳ γράφουσι κατὰ δοτικὴν πτῶσιν, χήτει εὐνευναίῳ. ἵνα οὖν τὸ ἐνεύναιον χῆτος.

Ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος.
Αὐτὰρ ὅ γ' εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάινον οὐδόν.
Τῷ δ' ἕδρης ὑπόειξε πατὴρ ἐπιόντι Ὀδυσσεύς.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέ τε.
Ἧσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην
Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ. πάρα δ' ἀνὴρ ὃς καταθήσει.
Ὣς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο. τῷ δὲ συβώτης
Χεῦεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὕπερθεν.
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
10 Τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
Ὀπταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες.
Σῖτον τ' ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν.
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν.
Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο, πῶς δέ ἑ ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην, τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
20 Οὐ μὲν γάρ τί ἑ πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων.
Φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
Πλαζόμενος. ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τά γε δαίμων.
Νῦν γ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδρὰς,
Ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν. ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω.
Ἔρξον ὅπως ἐθέλεις. ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
30 Εὔμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
Ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ καὶ δῶμα κομίζῃ,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν,
Ἢ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
Ἀλλ' ἤτοι τὸν ξεῖνον ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
40 Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα καλά.
Δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες, καὶ ποσσὶ πέδιλα.
Πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
Εἰ δ' ἐθέλεις σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας,
Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
Ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχῃ καὶ ἑταίρους.
Κεῖσε δ' ἂν οὐ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι
Ἔρχεσθαι, λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι.
Μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
50 Ἄνδρα καὶ ἴφθιμον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Ὦ φίλ', ἐπεί θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
Ἦ μάλα μευ καταδάπτετ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ.

τος. τὸ μέντοι σαφέστερον, κατὰ γενικὴν πληθυντικὴν γράφεται, ἐνευναίων. ἵνα λέγῃ πάλιν ἐν χήτει τῶν ἐγκοιμητόρων. ἐνεύναια δὲ ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου, τὰ ἐγκοίτια. τηρητέον δ' ἐνταῦθα ὡς εἰ καὶ παραδίδοται λέχος μὲν ἡ κλίνη, εὐνὴ δὲ ἡ ἐπ' αὐτῇ στρωμνή. τὸ δ', ἐμβάλλετ' εὐνῇ δέμνια καὶ χλαίνας, ἄποθεν ἐξηγεῖται τὴν εὐνὴν, ἀλλὰ τὸ ἐνεύναιον, ἀμφότερα δηλοῖ, τόν τε εἰρημένον δηλαδὴ εὐνὴν, καὶ τὸ ὑποκείμενον λέχος. Ὑπόειξεν ἤγουν ὑπεχώρησε τῆς ἕδρας ἀναστὰς διὰ τιμὴν τοῦ ἐπιόντος. Κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ὀπταλέων, ἃ δὴ τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες, πίνακας μὲν, τὰ κάνεα λέγει κατὰ λόγον πολυωνυμίας. προτέρας δὲ, τὴν χθές. ἣν καὶ προτεραίαν φαμέν. Παρενήνεεν, ὅ ἐστι παρετίθει συνάπτων ἐν τῷ κανῷ. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ, κρειῶν πίνακας, πρὸς ἀντιδιαστολὴν κεῖται τοῦ, πίνακας σίτου ἢ τῶν τοιούτων. ἐν οἷς γὰρ οὕτω πίνακες λέγονται αὖ. καὶ μᾶλλον τοῦτο κυρίως δοκεῖ. γὰρ ἐκ τοῦ πίνειν πεποίηται ὁ πίναξ. συνδηλούμενον καὶ τῷ ἐθίμῳ τρόπῳ συλληπτικῷ. διὸ καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον χρῆσις τῶν πινάκων, εἰς ἄμφω ὑπουργεῖ. πίνακες καὶ αἱ σανίδες. Ἐγγυαλίξω. τουτέστιν ἐν γύοις ὅ ἐστι χερσὶ δώσω. καὶ ὡς εἰπεῖν, ἐγχειρίσω.

Ἐῷμι, τουτέστι συγχωροίην ἔρχεσθαι. Σῖτον ἅπαντα, δυσχερὲς ἀρσενικοῦ γένους ποιοῦσαι τὴν λέξιν. σῖτος μὲν γὰρ, ὁ ἀκατέργαστος. ἐπὶ δὲ βρώματος, οὐδετέρως τὸ σῖτον λέγεται. Μετὰ πλεόνεσσιν, ἤγουν μετ' αὐτῶν, συνήθως ἀντὶ τοῦ συν πλεόνεσσι κεῖται. Καταδάπτεται, πρωτότυπον τοῦ δαρδάπτειν. ὡς καὶ τὸ μαίρειν, τοῦ μαρμαίρειν. ἐκ δὲ τοῦ δάπτειν, καὶ ὁ δαπανᾶν. ἢ δάπται παρὰ Λυκόφρονι, αἱ δηκτικαὶ μυῖαι. γίνεται δὲ τὸ δάπτειν, ἐκ τοῦ δῶ δάπτω. Ἐπιμέμφεαι κασιγνήτοις, αἰτιατικῶς κεῖται ἀντὶ τοῦ κασιγνήτων. κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι. ἤγουν χρῄζεις ἀδελφῶν. ὡς μὴ ὄντων σοι δηλαδή. ἵνα λέγῃ ὅτι ἢ οὐκ εἰσί σοι ἀδελφοί. ἢ ὄντας

δὲ, δύναται καὶ ἐπὶ ἀδελφῶν ὄντων ἐρωτηθῆναι τό, ἢ κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι ἵνα λέγηται ὅτι ἢ ἀδελφοὺς ἔχων, ἐπιμέμφῃ αὐτοῖς ὡς μὴ ἐπικουροῦσί σοι. καὶ ἔστι τοῦτο, κρεῖττον τοῦ πρώτου. Ἀλλότριος φὼς ἐχθρὸς πολέμιος. Ἠὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς δηλαδή. παρεμβάλλουσί τινες μετὰ τό, ἠὲ καὶ αὐτὸς, τό, ἔλθοι ἀλητεύων, ἔτι δὲ καὶ ἐλπίδος αἶσα, τοῦ δὲ τοιούτου στίχου παρεντεθέντος, ἐγκόπτεται ὁ εἱρμὸς τῆς εὐφυοῦς ἐμφάσεως. διὸ καλῶς οἱ παλαιοὶ ἐπιστήσαντες, ἐνόθευσαν τὸν στίχον ὀβελίσαντες. εἰ μὴ ἄρα τις εἴπῃ, ὡς ἐπίτηδες ὁ ῥηθεὶς στίχος παρὰ Ὀδυσσέως παρενεβλήθη, δι' αὐτὸ μάλιστα τοῦτο ἵνα ἡ ἔμφασις ἐπισκιασθῇ, καὶ μὴ ὑποπτευθῇ διὰ τὸ ἀσύντακτον τοῦ σχηματισμοῦ, ὅτι ὁ Ὀδυσσεύς ἐστιν ὁ λαλῶν. Νέος εἴην, πρὸς ἐπίκρυψιν ἑαυτοῦ ὁ Ὀδυσσεὺς ἔφη, ὡς μὴ τοιοῦτος φαινόμενος. καὶ τό, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ, ὡς προθυμίαν μὲν ἔχων ἰσχὺν δὲ σθένειν μὴ ἔχων. Στυφελίζεσθαι ἄγαν ἐστυμμένως ἐλαύνεσθαι. Ῥυστάζειν, βίαιον δηλοῖ ἑλκυσμὸν γυναικῶν ὡς ἐπὶ πολύ. Ἀφύσσειν, δόξοι ἂν ἐκ τοῦ ὕδατος γίνεσθαι ἀφ' οὗ καὶ ὁ ὑετός. ἡ μὲν γάρ πως εἰς τί θον ἡ ἀμφιφορία, ὁ πλειόνων ὑδρεῦ. ἀφύσσεται καὶ ἀφύσσει παραγωγῶς. ὁ ἐκ κρατήρων ἤτοι ἐξαντλῶν. ὅτι μόνοι ἐκ πηγῆς ἀφύσσονταί τινες ἕτερα, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ στερεῖσθαι τῆς συμφυΐας αὐτά, ἡ λέξις ἐτυμολογεῖσθαι λέγεται.

Μὰψ αὔτως, ἐκ παραλλήλου ταὐτὸν νοοῦσι. δηλοῦνται ἐπίτασιν ζενα τοῦ μάτην, διὰ τὸ δὲ πλεονάζειν ὁμοῦ κείμενα. Οὐδ' ἀπόνητο. τουτέστιν οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ ὠφελήθη ὡς εἰκὸς ὠφελεῖσθαι πατέρας παρὰ τέκνων. διό, τουτέστι διὰ τὴν τοιαύτην μόνωσιν. Ἐμόνωσεν, ἀντὶ τοῦ ἀρρένων παίδων ἐστέρησε τοῦ ἐπὶ ἐκείνα αὐτός.

Ἱστέον ὅτι γενεαλογοῦσι Διὸς μὲν καὶ Εὐρυοδίας, Ἀρκείσιον. αὐτοῦ δὲ καὶ Χαλκομεδούσης, Λαέρτην. τοῦ δὲ καὶ Ἀντικλείας, Ὀδυσσέα. οὗ καὶ Πηνελόπης, Τηλέμαχον. αὐτοῦ δὲ καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος, Περσέπτολιν ὡς Ἡσίοδος. Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐΰζωνος Πολυκάστη Νέστορος

Οἷά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
Ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
Εἰπέ μοι ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ,
Ἤ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
Αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Ἔλθοι ἀλητεύων, ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἐόντα,
Βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι.
Ξείνους τε στυφελιζομένους, δμῳάς τε γυναῖκας
Ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά,
Καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
Μὰψ αὔτως ἀτέλεστον, ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
Ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων.
Μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε.
Μοῦνον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο.
Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἴσ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται. τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν. τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἄττα. σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Εἴφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω. σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι
Οἴῃ ἀπαγγείλας, τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
Πευθέσθω. πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα.
Γιγνώσκω. φρονέω. τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
Δυσμόρῳ. ὃς τείως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων,
Ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετὰ δμώων τ' ἐνὶ οἴκῳ
Πῖνε καὶ ἦσθ' ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι.
Αὐτὰρ νῦν ἐξ οὗ σύ γε ᾤχεο νηῒ Πύλονδε,
Οὔ πω μιν φασὶν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως,
Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν. ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
Ἧσται ὀδυρόμενος. φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφι χρώς.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ἄλγιον. ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ.
Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
Πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
Ἀλλὰ σύ γ' ἀγγείλας, ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροὺς
Πλάζεσθαι μετ' ἐκεῖνον. ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,
Ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
Κρύβδην, κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
Ἦ ῥα. καὶ ὦρσε συφορβόν. ὁ δ' εἵλετο χερσὶ πέδιλα.
10 Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσί, πόλινδ' ἴεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
Λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός.
Ἀλλ' ἥγε σχεδὸν ἦλθε. δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης, Ὀδυσῆϊ φανεῖσα.
Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν.
Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς.
Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε κύνες τε ἴδον, καί ῥ' οὐχ ὑλάοντο.
Κνυζηθμῷ δ' ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
Ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε, νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
20 Ἐκ δ' ἦλθε μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς.
Στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς, τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη.
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε.
Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε,
Ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν. οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
Δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι μεμαυῖα μάχεσθαι.
Ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
Φᾶρος μέν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβην.
30 Ἂψ δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δ' ἐτάνυσθεν,
Κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἕρξασα, πάλιν κίεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν ἐς κλισίην. θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός.
Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἀλλοῖός μοι ξεῖνε φάνης νέον ἠὲ πάροιθεν.
Ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχεις, καί τοι χρὼς οὐκέθ' ὁμοῖος.
Ἦ μάλα τίς θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Ἀλλ' ἵληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρά,
40 Ἠδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα. φείδεο δ' ἡμέων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Οὔτις τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;
Ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων,
Πάσχεις ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, υἱὸν κύσε, κὰδ δὲ παρειῶν
Δάκρυον ἧκε χαμᾶζε. πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.
Οὐ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πατὴρ ἐμός, ἀλλά με δαίμων
50 Θέλγει, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
Ὧι αὐτοῦ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον ἠὲ γέροντα.

ἡ πολυτάτη κούρη Νηλεΐδαο, περσέπτολιν μιχθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ καὶ Ἑλλάνικος δὲ, Τηλέμαχόν φασι Ναυσικάαν γῆμαι τὴν Ἀλκινόου, καὶ γεννῆσαι τὸν Περσέπτολιν. τινὲς δὲ ὁ τοιούτοις λόγοις ἐνέτυχον καὶ ἔφασαν. ἐκ Κίρκης υἱοὶ κατὰ Ἡσίοδον Ὀδυσσεῖ, Ἄγριος ὁ Λατῖνος. ἐκ δὲ Καλυψοῦς, Ναυσίθοος, καὶ Ναυσίνοος. ὁ δὲ τὴν Τηλεγόνειαν γράψας Κυρηναῖος, ἐκ μὲν Καλυψοῦς, Τηλέγονον υἱὸν Ὀδυσσεῖ ἀναγράφει ἢ Τηλέδαμον. ἐκ δὲ Πηνελόπης, Τηλέμαχον ὁ Ἀρκεσίλαον. κατὰ δὲ Λυσίμαχον, υἱὸς αὐτῷ ἐξ Εὐίππης Θεσπρωτίδος, Λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι, Δόρυκλον φασί. Σοφοκλῆς δὲ, ἐκ τῆς αὐτῆς Εὐρύαλον ἱστορεῖ, ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος. ὁ δὲ τοὺς νόστους ποιήσας Κολοφώνιος, Τηλέμαχον μέν φησι τὴν Κίρκην ὕστερον γῆμαι. Τηλέγονον δὲ τὸν ἐκ Κίρκης, ἀντιγῆμαι Πηνελόπην. Φθινύθει δ' ὀστεόφιν χρώς. τουτέστι μόνον τὸ ἐπιφαινόμενον τοῦ χρωτὸς ἐμπεριλέλειπται μετὰ τῶν ὀστῶν διὰ τὸ λυπεῖσθαι καὶ ἀσιτεῖν. Ἐποπτεύειν ὁ τοιοῦτόν ἐστι τὸ ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, νῦν μὲν ἐπὶ ἔργων τεχνίταις τίθεται. ὕστερον δὲ παρ' Ἀθηναίοις, ἱερὰ λέξις ἐστὶν ὡς δηλοῖ καὶ τὸ παρὰ τῷ κωμικῷ τό, μάλ' ἐποπτεύειν δοκῶ.

Ἄλγιον, τουτέστι λυπηρόν.

Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι. τουτέστιν εἴπερ αὐθαίρετα ἢ μᾶλλον αὐτόθεν ἀγρευόμενα ἢ ἀγρευόμενα καὶ πρακτὰ γενόμενα ἦν τοῖς ἀνθρώποις πάντα τὰ πράγματα, πρῶτον ἂν τὸν τοῦ Ὀδυσσέως εἱλόμεθα νόστον. Πλάζεσθαι ἤγουν πλάζου μετ' ἐκεῖνον ἤγουν, δι' ἐκεῖνον τὸν Λαέρτην.

Πέδιλα δησάμενος ὑπὸ ποσί, τὰ ὑποδήματα ἐπιμελογεῖ. ταῦτα δηλαδὴ τοῖς πεδίλοις ὄντα.

Κνυζηθμῷ ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν. τουτέστιν ἔφυγον εἰς ἕτερόν τι μέρος τοῦ σταθμοῦ, ὃν καὶ κλισίαν νῦν ἔφη. Στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς. τουτέστιν ὡς οὐκ ἐλθὼν ὀπίσω τοῦ δόντος ἐν τοῖς ἑξῆς φροντίσαι.

Κνυ

Κνυζηθμῷ περιέπον ἐστι, ποιὸν κλαυθμὸν τῶν κυνῶν ποιοῦσαι τὸν κνυζηθμόν, ὑπὲρ τὸ παντομόν τινα κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ ποιὸν ἦχον, ὃν ὀδυσσεὺς ἐποίησεν ἐπὶ συστολῇ τῶν κυνῶν. δῆλον δὲ ὡς ἐκ τοῦ κνυζῶ κνυζέω ὁ κνυζηθμός. τὸ κνυζῶ, πολλαῖς μιμεῖσθαι συζυγίαις. τεχνῶς γὰρ φέρεται. κνυζῶ κνυζεῖς. κνυζῶ κνυζᾷς ὡς ἐν τοῖς τοῦ ἀθηναίου. καὶ κνυζῶ κνυζοῖς. οὐ πολλὰ δὲ τῶν διπλασιασμοῖς ῥημάτων οὕτω περιλογοῦνται. πλείω δέ, τὰ καὶ διπλασιαζόμενα. ἐν οἷς, καὶ τὸ ξυρεῖσθαι καὶ ξύρεσθαι. οὗ μετοχὴ παθητικὴ παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ τό, ξυρόμενοι καὶ λειαινόμενοι διὰ τέλους αὖθις ὄντες. ἔνθα ὅρα τό, αὖθις ὄντες, ῥηθὲν σκωπτικῶς κατὰ τῶν φιλούντων ἀνδρῶν τὸ πώγωνας. ὃ εὐφυῶς ἔσκωψέ τις ὡς οἷα δοκοῦντας ἀεὶ τὸ ποιεῖν, διὰ τὸ αἰδεῖσθαι ὑπὲρ ἄνδρας αὐτοὺς ἡ φύσις ἀπετέλεσε, ὅτι δὲ γυναικεῖον τὸ τοιοῦτον, δηλοῖ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ, ἐβυλλιῶσαι κάρτα παρατετιλμέναι. Μέγαρον, ἐπὶ σταθμοῦ ἐνταῦθα ῥηθέντος.

Θάνατον ἀραρόντι. τουτέστι πηξαμένου. πεκτόνασας. λέξις γάρ ἐστι πελοπική. χρόνου δὲ ὄντος τοῦ ἀορίστου. ἐκ τοῦ ἄραρον γάρ, ἡ μετοχὴ ἀραρών. Επιμασσαμένη δὲ ἐστιν ἐφαψαμένη. Ηιεν ἐς κλισίην τουτέστιν ἐπορεύετο, ἐκ τοῦ ἴω ἐνεστῶτος, οὗ συνεχέστερον τὸ εἶμι. Τετυγμένα. τουτέστιν ἐσκευασμένα χρυσῷ. Ουτι τοι θεός εἰμι. καὶ τὸ ἑξῆς, ἔχει αὐτοῦ τι τραγικῶς ῥηθῆναι ὅτι τις οὐκ ἐθέλει ἀκούειν ἐπαίνους τοὺς ὑπὲρ ἑαυτόν. Ηβην οἱ μὲν ἀπλῶς, ἐπὶ νεανικῆς ἡλικίας τιθέασι. ὅθεν καὶ ἐβυλλιᾶν ἐπὶ μειρακίσκοις κατὰ τὸν κωμικόν.

Μελαγχροιὴς ἐστερεῖτο νῦν φύσει εἶναι ὁ ὀδυσσεύς. διὸ καὶ τελέμαχον ἰδών. στερεότερα γάρ φασι τὰ μέλανα τῶν σωμάτων, ὡς τὰ λευκὰ εὐπαθέστερα. ἀπλῶς δὲ αἰνίττεται συγκόψας τὸ μελαγχροιής, μελαγχρὴς λέγει. ὅθεν καὶ μόνος μέλας, μελαγχρὲς φασιν εἶναι μελάγκρον. Γναθμοὶ ἐτάνυσθεν, ἀντὶ τοῦ, ἐπαχύνθησαν οἱ πρὸ τούτου δηλαδὴ ῥυσοί. χρήσιμον δὲ τοῦτο καὶ εἰς τὸ ταυτότης γυνή. οὕτω γὰρ κἀκεῖνη ταννύει τοὺς ῥυτίδους διὰ τὸ ἐμπαχυ. Κυάνεαι γενειάδες, ὑποκινεῖ τι μὲν ἀπορίαν διὰ τό, ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ὅπερ ἐστι τῷ τέλει τῆς ῥαψῳδίας. εὕρηται δὲ περὶ τοῦ τοιούτου, ἐκεῖ. οἱ δὲ παλαιοί, φασὶ καὶ ὅτι πρὸς τὸ πιθανὸν τῆς τοῦ ὀδυσσέως φαλακρώσεως ἐκεῖνο ἐρρέθη. οὐ γὰρ ξανθαὶ τρίχες, ἀραιαὶ φασιν εἰσὶ εὐχερῶς φαλακροῦνται. ὀλέσω οὖν φασι τὰς τρίχας οὕτως, ὡς ἔμφασιν δοῦναι προϋπαρχούσης ξανθότητος. καὶ ἔστι σκοπὸς τοῦ τοιούτου λόγου, μὴ ξανθὰς ἀλλὰ κυανέας εἶναι καὶ τὰς κόμας τοῦ ὀδυσσέως. ἐτυμολογικὸν δὲ τό, γενειάδες ἀμφὶ γένειον. ἤγουν τρίχες ἀμφὶ τὴν γνάθον, αἳ δὲ γράφονται ἐθειράδες, δῆλον ὡς ἀπὸ τοῦ ἐθείρων ἡ ἔθειρα.

> Η γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων καὶ ἀεικέα ἕσσο,
> Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
> Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
> Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα,
> Ουτέ τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάασθαι.
> Ου μὲν γάρ τι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' ὀδυσσεύς.
> Αλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε παθὼν κακά, πολλά τ' ἀνατλὰς
> Ηλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
> Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον ἀθηναίης ἀγελείης,
> Η τέ με τοῖον ἔθηκεν ὅπως ἐθέλει. δύναται γάρ.
> Αλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
> Ανδρὶ νέῳ καὶ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
> Ρηΐδιον δὲ θεοῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
> Ημὲν κυδῆναι θνητὸν βροτόν, ἠδὲ κακῶσαι.
> Ως ἄρα φωνήσας, κατ' ἄρ' ἕζετο. τηλέμαχος δὲ
> Αμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλόν, ὀδύρετο δάκρυα λείβων.
> Αμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο.
> Κλαῖον δὲ λιγέως. ἀδινώτερον ἤ τ' οἰωνοί
> Φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
> Αγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι.
> Ως ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
> Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
> Εἰ μὴ τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα.
> Ποίῃ γὰρ νῦν δεῦρο πάτερ φίλε νηΐ σε ναῦται
> Ηγαγον εἰς ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
> Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.

Τέρσε ἔβαλον ὄμματα οὗ ἐστιν εἶδε. δύναται δέ τις καὶ ἄλλως αὐτὸ, ὅπερ ἐστι στραβῷ, οὐκ ἀφνιδὼς ἐπισκέψασθαι τὸ ἑτέρωσε βάλλειν ὄμματα. Ιλαθι, λέγεται μὲν καὶ ἵλαθι. Πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί. τουτέστι, πρὶν μὲν τοι ἐπεῖχεν αὐτό. Ιμερος, οὐκ γὰρ ἁπλῶς ἀλλοία ὄρεξις, ἀλλ' ἵμερος ὅπερ ἐστιν ἐπιθυμίας ἐπίτασις. Υἱὸν κύσεν, ὅτι τὸ φιλεῖν τρία δηλοῦντος, τὸ ἀγαπᾶν, τὸ ξενίζειν, καὶ τὸ φιλοφρόνως χείλη συμβάλλειν ὥς φασιν οἱ παλαιοί, τὰ μὲν πρῶτα δύο σημαινόμενα τοῦ φιλεῖν, χρηστά εἰσι καὶ ποιητικῶς. τὸ δὲ τρίτον φιλῆσαι, κύσαι φιλοῦσι γράφειν. δῆλον δ' ὅτι κύειν, καὶ τὸ ἔγκυον εἶναι δηλοῖ. ὃ διαφέρει τοῦ τίκτειν, καθότι αὐτὸ ἀπαλλάττει τοῦ κύειν. καὶ φέρεται εἰς τοῦτο χρῆσις ἐξ αἰσώπου, κύουσα τίκτον. ἤγουν κατὰ γαστρὸς φέρουσα, εἶτα ἔτεκον. οὐ διὰ ὕστερον, καὶ αὐτὸ τὸ τίκτειν, κύειν ἔλεγον. Αμφιχυθεὶς δηλοῖ τὴν ἄγαν διάλυσιν

Ἀμφιχυθείς, δηλοῖ τὴν ἄγαν διόλου περιπλοκὴν, ὁρμηθεὶς ἐκ τοῦ, ὕδωρ ἀμφιχυθές. Φύτε. γένος αὕτη ἀστῶδες. ὁ λόγος, ἐκτρέφειν καὶ τοὺς ἐκθέτους ἀετιδεῖς. Ἐξείλοντο, ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐξαίρετά τινα ἔλαβον. Πετεηνά, τὰ πέτεσθαι δυνάμενα. καὶ ὡς εἰ πρὶν ἐκπετήσιμα. Ἀλλά με δείμεον δείλῃ, ἀπ' ἀρτίως νῦν τὸ δείλῃφι δηλοῖ καὶ ἐπίτασιν ὀδυρμοῦ. Ὅτι μὴ θεὸς αὐτός, ὅμοιόν ἐστι τῷ, ὅτι μὴ θεὸς αὐτός. ἢ τῷ, εἰ μὴ ἄρα θεὸς αὐτός. Οὔτ' ἀγάασθαι. ἔστι δὲ τὸ ἀγάασθαι τουτέστιν ἐκπλήττεσθαι, ἐπίτασις ἐστὶ τοῦ θαυμάζειν. Πελώριον ἔστι μέγα, ὡς ἐκ τοῦ πελωρίου γίνεται ἵνα δηλοῖ πως τὸ πολυβόητον.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθείην καταλέξω.
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵτε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
Καί μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες,
Κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην. ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται.
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἱκόμην ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
Ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
Ὄφρ' εἰδέω ὅσσοι τε καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσί.
20 Καί κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας,
Φράσσομαι εἴ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
Μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἦ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ὦ πάτερ, ἤτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
Χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες. ἄγη μ' ἔχει. οὐδέ κεν εἴη
Ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
Μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς, οὔτε δύ' οἶαι,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες. τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.
30 Ἐκ μὲν Δουλιχίοιο, δύω καὶ πεντήκοντα
Κοῦροι κεκριμένοι, ἓξ δὲ δρηστῆρες ἕπονται.
Ἐκ δὲ Σάμης, πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἔασιν.
Ἐκ δὲ Ζακύνθου, ἔασιν ἐείκοσι φῶτες Ἀχαιῶν.
Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης, δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι.
Καί σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κῆρυξ καὶ θεῖος ἀοιδός,
Καὶ δοιὼ θεράποντε δαήμονε δαιτροσυνάων.
Τῶν, εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
Ἀλλὰ σύ γ' εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
40 Φράζευ. ὅς κεν νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον,
Καὶ φράσαι εἴ κεν νῶϊν Ἀθήνη σὺν Διῒ πατρὶ
Ἀρκέσει, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ἐσθλώ τοι τούτω γ' ἐπαμύντορε, οὓς ἀγορεύεις,
Ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω, ὥστε καὶ ἄλλοις
Ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
50 Οὐ μέν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
Φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρηος.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι

Ἀτρεκὲς ἔχων ἀληθῶς καταμόνας. Κεκριμένοι, ὅ ἐστιν ἔκκριτοι. Δρηστῆρες, ὅ ἐστι θεράποντες ὑπουργοὶ ἕπονται.

Ἀριθμὸς τῶν μνηστήρων μόνων, ὀκτὼ καὶ ἑκατόν. συναριθμουμένων δὲ καὶ τῶν ἓξ δρηστήρων καὶ τῶν δύο δαιτρῶν, οἳ οὐδ' αὐτοὶ ἐκφεύξονται τὸν θάνατον φαύλοις δεσπόταις συγκινδυνεύσαντες, γίνονται οἱ ὅλοι κακοὶ, ἓξ καὶ δέκα καὶ ἑκατόν. ὁ δὲ Μέδων καὶ ὁ ἀοιδὸς, συναριθμοῦνται μὲν, οὐκ εἰσὶ δὲ θανάτου ἄξιοι, ἀγαθοὶ γάρ εἰσι. διὸ καὶ περισωθήσονται. ὅθεν ὁ προσονομάζεται τὸ μὲν θεῖον, τοῦ Μέδοντος μὲν, τὸ κῆρυξ. τίμιοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι καὶ ἄσυλοι. τοῦ ἀοιδοῦ δὲ, τὸ θεῖος.

Ὅσσοι τε καὶ οἵτινες, ποσοῦ μὲν, τὸ ὅσσοι. ποιοῦ δὲ, τὸ οἵτινες. Νῶϊ δίχα τοῦ ν, ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς. τὸ μέντοι νῶϊν μετὰ τοῦ ν, γενικὴ καὶ δοτική ἐστι τῶν δυϊκῶν, κειμένη ἀντὶ τοῦ ἡμῶν. Ἀντήσομεν ὅ ἐστιν ἐναντίον ἔλθωμεν. Πολύπικρα καὶ αἰνὰ τουτέστι πολυπίκρως καὶ αἰνῶς, βίας ἀποτίσεαι ἐλθών. ἤγουν πικρῶς ἀμυντικῶς ἐκδικήσαι τὰς βίας αὐτῶν. ὅρα δὲ τὴν ἔλλειψιν ἐν τῷ, μὴ πολύπικρα ὡς ἑξῆς. λείπει γὰρ τὸ σκόπει, ἢ σκέπτου, ἢ δέδοικα, ἢ τι τοιοῦτον. ἵνα λέγῃ ὅτι δέος ἐστὶ μὴ τίσασθαι τοὺς κακοὺς προθέμενος, πικρανθῇς αὐτός. Ὁπότε ἡμῖν μένος κρίνηται Ἄρηος, ἤγουν ὅτε πολεμοῦμεν. ἔστι δὲ κρίνεσθαι μένος Ἄρεος, ὅτε σύμμιξις πολέμου γίνεται. τότε γὰρ διακρίνεται τὸ τῶν μερῶν μένος. Ἀμφὶς φυλόπιδος, ἀντὶ τοῦ, ἰδίᾳ καὶ χωρὶς καὶ πόρρω τῆς μάχης. Ἀνέχεσθαι, ἤτοι ἀνέχου. Παραυδᾶν, ὅ ἐστι παραινεῖν. Σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ, τουτέστιν ἐγγὺς αὐτῶν ἵσταται ὄλεθρος ὁ

ἀποκείμενος. Παρφάσθαι, ἤτοι παράφαθι, παραλόγισαι. Μνηστὺν, ἤγουν τὴν τῆς Πηνελόπης μνηστείαν. Καλλιπέειν, ἤτοι καταλιπεῖν. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος. ἤγουν πρόχειρος εἰς μάχην ἀνὴρ τοῦ παρακειμένου σιδήρου. ἵνα ὥσπερ σίδηρον ἡ μαγνῆτις, οὕτως αὐτὸς ἐπάγεται τὸν θυμούμενον. καὶ ἀληθῶς, ὅπλον ἀχορηγεῖ τε θυμῷ πᾶν τὸ παρατυχόν. Παρφάσθαι, ἔχει ψόγον δὲ τὸ δηλοῦν ἀπάτην καὶ παραλογισμόν. Ἀρήϊα τεύχεα, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐν ἄλλαις τέχναις ὅπλων. Ἐκ καπνοῦ κατέθηκα, ἀντὶ τοῦ ἔξω καπνοῦ. καὶ ἔστιν ἀνάπαλιν πρὸς τὸ ὑπὲρ καπνοῦ πηδάλιον, ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ πολὺ, ἐπὶ τῶν ἀμελουμένων προοιμιάζεται. οἷα τῶν ὑπὲρ καπνοῦ κειμένων, ὥσπερ καὶ ἀμελημένων. τὸ δὲ ἐκ καπνοῦ, ἐπιμέλειαν δηλοῖ. ἐπεὶ ἐκτὸς καπνοῦ τίθενται ἵνα λαμπρὰ ὦσι καὶ οὕτως ἐκπληκτικά. Κατῄκισται, ἀντὶ τοῦ κακῶς ἔπαθεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν αἰκιζομένων σωμάτων. ὃ ἀφνῶς καὶ ἀπαλλοίως ἔχει τῆς προτέρας καταστάσεως.

Αὐτμὴ πυρὸς, ὁ καπνός. ὡς ἀναθυμίασις. παρὰ τὸ ἄω τὸ ἀύω τὸ πνέω. ἐπεὶ πυρωμάτων ἀναθυμιάσεις γεννητικόν. Τρώσητε, ἀντὶ τοῦ βλάψητε. Βοάγρια, ἀσπίδας ἐκ βοῶν ἀγρίων.

Μήτε τις οἰκήων. τουτέστι τῶν ἁπλῶς ἐν τῷ οἴκῳ. Ἰθύν. τὴν κατὰ ψυχὴν δηλαδὴ ὁρμήν.

Νηλιτεῖς εἰσιν, ἤτοι ἀναμάρτητοι. Καὶ αἵματος ἡμετέροιο, διασάφησίς ἐστι τοῦ, ἐμός ἐσσι. δῆλος γὰρ ὁ ἐμὸς, ὁ δηλωτικός ἐστι τοῦ ἐξ αἵματος ἤτοι σπέρματος. Ἔπειτά γ' ὀΐω γνώσεαι, παρενθετικῶς μὲν ἔχει ἐπιτεθέμενον τὸ ὀΐω. ὃ καὶ δῆλος ἐλλιπῶς ἐφράσθη ἀντὶ τοῦ, ἔπειτα ὡς ὀΐω γνώσεαι. Χαλιφροσύναις τουτέστιν ἀφροσύναις. ἐξ ὧν χαλίφρων ὁ τὰς φρένας κεχαλασμένος καὶ ἔκλυτος. Σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα, ἀντὶ τοῦ, σὺ δὲ

Οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖ.
Αὐτὰρ ἐμὲ ποτὶ ἄστυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.
Εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
Τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
Ἤν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε,
Ἢ βέλεσιν βάλλωσι. σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
Ἀλλ' ἦτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν. οἱ δέ τοι οὐχὶ
Πείσονται, δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν. 10
Ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θῇσιν Ἀθήνη,
Νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ, σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
Ὅσσά τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κεῖται,
Ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας
Πάντα μάλ'. αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσι ποθέοντες.
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει
Οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
Ἀλλὰ κατῄκισται ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων, 20
Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα
Καὶ μνηστύν. αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
Καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι,
Ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα. τοὺς δέ κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεύς.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο, 30
Μήτις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
Μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τόγε, μήτε συβώτης,
Μήτε τις οἰκήων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια.
Ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε γυναικῶν γνώομεν ἰθύν,
Καί κε τέο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,
Ἠμὲν ὅπου τις νῶϊ τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
Ἠδ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός.
Ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' ὀΐω
Γνώσεαι, οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι με ἔχουσιν. 40
Ἀλλ' οὔ τοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι ὀΐω
Ἡμῖν ἀμφοτέροισι. σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Δηθὰ γὰρ αὔτως εἶσθα ἑκάστου πειρητίζων,
Ἔργα μετερχόμενος. τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἕκηλοι
Χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
Ἀλλ' ἦτοι γυναῖκας ἐγώ σε δεδάασθαι ἄνωγα,
Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσιν.
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
Εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. 50
Ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηῦς εὐεργής,
Ἣ φέρε Τηλέμαχον Πύλοθεν καὶ πάντας ἑταίρους.

Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος εἴσω ἵκοντο,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
Αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει
Ἄστυ δ' ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
Ἰφθίμη βασίλεια, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
10 Τὼ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβός,
Τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος,
Κῆρυξ μέν ῥα μέσῃσι μετὰ δμῳῇσιν ἔειπεν.
Ἤδη τοι βασίλεια φίλος πάϊς εἰλήλουθε.
Πηνελοπείῃ δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς,
Πάνθ' ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε.
Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησαν δ' ἐνὶ θυμῷ.
20 Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἦρχ' ἀγορεύειν.
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν ἥ τις ἀρίστη.
Ἐς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
Κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἶκόνδε νέεσθαι.
Οὔπω πᾶν εἴρητ', ὅτ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα
Στρεφθεὶς ἐκ χώρης λιμένος πολυβενθέος ἐντός·
30 Ἱστία τε στέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἑτάροισι.
Μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν, οἵδε γὰρ ἔνδον.
Ἤ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἴσιδον αὐτοὶ
Νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν.
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
Εἴων οὔτε νέων μεταΐζειν, οὔτε γερόντων.
40 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός.
Ὢ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
Ἤματα μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας
Αἰὲν ἐπασσύτεροι, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Οὔ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Νηῒ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν Ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
Αὐτόν. τὸν δ' ἄρα τείως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων.
Ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ, μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι. οὐ γὰρ ὀΐω
50 Τούτου γε ζώοντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε,
Λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
Ἀλλ' ἄγετε πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς

φράζει εἴπῃ συμφέρον εἴπῃ καὶ μὴ, ὅπερ ἂν ἐγὼ εἴπω. ἢ καὶ ὅπερ σὺ εἴπας περὶ τοῦ ἀποπειρᾶσθαι τῶν ἀνθρώπων. τὸ δὲ πειρητίζειν, ταυτὸν τῷ πειρᾶσθαι. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πεῖραν πείρατος κατὰ τροπὴν φωνήεντος ἔθιμον. Δεδάεσθαι τὸ μαθεῖν ἐκ τοῦ ἀόριστος τὸ δεδάασθαι, γίνεται δὲ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ ἀπέλευσιν ἔχοντος, ἐκ τοῦ δαίεσθαι ὅ ἐστι μαθεῖν. τὸ δὲ κατὰ σταθμοὺς πειράζειν, ὁμοίως ἐστὶ τῷ πειρητίζειν οἱ τῶν ἔργα μετέρχεσθαι, τὰ γεωργικὰ δηλαδή.

Κατάγεται ναῦς ἐνταῦθα εὐεργὴς τουτέστιν ἐλλιμενίζεται.

Φέρειν, ἐπὶ ἐμψύχου ἢ τοῦ λοχᾶν, καλῶς μοί τοι ἐπὶ νηὸς ἐς τὰς αὐτὰς, φόρτος λέγεται. Ἀπειπεῖν, τὸ ἀπαρτίζειν λόγον, ὡς τὸ, ἐπεὶ δὲ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε. λέγει δὲ πᾶσαν ἐφημοσύνην, τὴν ῥηθεῖσαν τοῦ Τηλεμάχου ἐντολὴν ἐπὶ τῇ βραχυτάτῃ ἀγγελίᾳ. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλως κοινότερον τὸ ἀπειπεῖν παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, ταυτὸν γάρ ἐστι τῷ ἀπαγορεῦσαι. τοὐλάχιστον ἀπεῖπεν ἔλεγε. τὸ δ' αὐτὸ, καὶ ἀπαυδᾶν καὶ ἀπειρηκέναι λέγεται. Λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε, ἀντὶ τοῦ μεγάρων γέγονε τῶν οἴκων. κατὰ περίφρασιν, ἀντὶ τοῦ, ἀνεχώρησε.

Ἐπασσύτεροι. τουτέστι πυκνότεροι. Ἄσαμεν, ὅ ἐστιν ἀνεπαυσάμεθα, ἀνεπνεύσαμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄω ἄσαι. Ἐρέτας ἁλιῆας οὓς ἐνταῦθα λέγει ὁ ποιητὴς, ἢ κοινῶς τοὺς ἁλιεύοντας, ἢ ἄλλως ἁπλῶς τοὺς περὶ ἅλα πονουμένους, κυριολεκτῶν ποιητικῶς. Οὔπω πᾶν εἴρητο, κοινῶς λεχθέν· λείπει γὰρ ἢ τὸ ἔπος, ἢ τὸ νόημα. ἢ ἴσως τὸ ῥῆμα. ληφθὲν ἀπὸ κοινοῦ ἐκ τοῦ εἴρητο. τῇ σπουδῇ δὲ τοῦ λαλοῦντος καὶ ἡ φράσις συνεπτώχασι. Ἐκγελάσας, ἴσως μὲν, τὸ χανδὸν γελάσαι δηλοῖ. ἴσως δὲ, καὶ τὸ ὑπερπλῆσαι οἷα βαρυνομένης τῆς ψυχῆς διὰ τὸ ἐκδεδιῆσθαι τὸν Τηλέμαχον. κατὰ τὸ, ἐκ δ' ἐγέλασσε Ζεὺς παρ' Ἡσιόδῳ. Οὔτε νέων μεταΐζειν. ἐστὶ δὲ μεταΐζειν, τὸ συνιζεῖν.

Λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν, ἤγουν οὐδεμίαν χάριν ἡμῖν ἐπιδιδόασιν. οὐ κεχαρισμένοι εἰσὶν ἡμῖν, εἶτα τὸ βασιλικὸν γένος φιλοῦντες εὐνοϊκῶς. Φθέωμεν, ἤγουν φθάσωμεν προλάβωμεν.

Ὁμηγυρίζειν, ὅμοιόν ἐστι τῷ σωφρονίζειν καὶ τοῖς τοιούτοις. ὁμηγυρίζονται μὲν γάρ τινες, αὐτοί. ὁμηγυρίζονται δὲ ὑπ' ἄλλων. Ἀπομηνίσει, περιττὴ κἀνταῦθα ἡ πρόθεσις. ἄλλως γάρ, κυρίως ἀπομηνίσαι, τὸ ἀποθέσθαι μῆνιν.

Μή τι κακὸν ῥέξωσιν, ἐλλειπτικῶς ἔχει. λείπει γὰρ τό, διὸ δέδοικα, ἢ ἄλλο τι ὅμοιον. θυμοῦ δὲ σχῆμα τοῦ μέλλοντος μὴ ἐῶντος λαλεῖν ἀνελλιπῶς. ὁποῖόν τι ἐστὶ τό, ἀλλ' ἄγε τις πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι εἰς ἀγορὴν Ἀχαιούς. ἐν γὰρ τῷ ἄγε τι, λείπει ῥῆμα προτρεπτικόν. ἤγουν, ὀλοθρεύσωμεν, ἢ ἀνέλωμεν, ἢ ἕτερόν τι τοιοῦτον πρὸς ἀπώλειαν τούτου, φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον.

Ἀνώξω, ὡς θέμα, ἀνώγω τὸ κελεύω. Ἀποτρωπῶσιν, ἤτοι ἀποτρέπωσιν. Θεῶν εἰρώμεθα βουλάς, ὅμοιον ὡς εἰ καὶ εἶπεν ὅτι κτείνωμεν Τηλέμαχον ἐκ θεοῦ ἐπισπόμενοι ὀμφῇ. Θέμιστες Διός, φασί τινες μὴ δεῖν ἐπὶ μαντείας τίθεσθαι. ἀγορᾶς γὰρ καὶ βουλῆς λέξιν εἶναι τὴν θέμιν. διὸ ἀντὶ τοῦ θέμιστες, τόμουροι γράφουσιν ὅ ἐστι μαντεῖαι. ὄρος γὰρ κατὰ τὸν γεωγράφον, Τόμαρος. ὑφ' ᾧ κεῖται ἱερὸν τὸ ἐν Δωδώνῃ κατὰ Θεσπρωτίαν. ἐξ οὗ τόμουροι, οἱ ἀπὸ τοῦ ὄρους τούτου λεγόμενοι ὑποφῆται Διός, ἢ αἱ μαντεῖαι, τόμουροι. βέλτιον γάρ φησι τομούρους ἢ θέμιστας γράφειν. θέμιστες γάρ, οὐ τὰ μαντεῖα ἀλλ' αἱ βουλαὶ καὶ τὰ βουλεύματα καὶ τὰ νομοθετήματα. τοῖς δὲ ῥηθεῖσι τομούροις, καὶ ὁ παρὰ τῷ Λυκόφρονι συνωνομάζεται Τόμουρος [illegible]. ἔγνως δὲ ὡς μὴ ὂν ὀρθῶν μαντικῶς (?). Μάργε, τουτέστι μαινόμενε. Ἱκέτας, τουτέστιν ἱκέτην. Οἱ δέ, τουτέστιν οἱ Θεσπρωτοί, ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν, ἤγουν φίλοι. Ἥνδανε μύθοις· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθοῖς, ὃ

Εἰς ἀγορήν. οὐ γάρ τι μεθησέμεναι μιν ὀΐω,
Ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστάς,
Οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, οὐδ' ἐκίχημεν.
Οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα.
Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσι
Γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
Ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
Ἢ ἐν ὁδῷ. βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
Δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας. οἰκία δ' αὖτε
Κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι. 10
Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρώια πάντα,
Μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἅλις θυμηδέ' ἔδωμεν
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος. ἡ δ' ἂν ἔπειτα
Γήμαιθ', ὅς κε πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Νίσου φαίδιμος υἱὸς Ἀρητιάδαο ἄνακτος,
Ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου ποιήεντος 20
Ἡγεῖτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
Ἥνδανε μύθοισι, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον, δεινὸν δὲ γένος βασιλήϊόν ἐστι
Κτείνειν, ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.
Εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
Αὐτός τε κτενέω, τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω.
Εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοί, παύεσθαι ἄνωγα.
Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος. τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος. 30
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
Ἐλθόντες δ' ἐκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
Μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι.
Πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον.
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς
Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών, οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, 40
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καί δέ σέ φασιν
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον
Βουλῇ καὶ μύθοισι, σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
Μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ῥάπτεις, οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Μάρτυρος, οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
Ἦ οὐκ οἶσθ' ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
Δῆμον ὑποδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην, 50
Οὕνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
Ἤκαχε Θεσπρωτούς, οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν.
Τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ,

ἐστιν οὐ διὰ καλλιέπειαν, ἀλλ' ὅτι νῦν αὐτῶν εἶχον οἱ λόγοι φρονήσεως ὄντι. Μία ἡ λέξις ὁ ἱκέτης, καὶ ὁμώνυμος. καθὰ καὶ ὁ ξένος, ὃς καὶ τὸν ξενωθέντα δηλοῖ καὶ τὸν ξενίσαντα. ξένοι γὰρ ἄμφω ἀλλήλων. καθὰ καὶ ὁ ἱκετεύσας καὶ ὁ τὴν ἱκετείαν δεξάμενος ἤτοι κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν ἱκετοδόχος, ἱκέται εἰσὶν ἀλλήλοις. τοιοῦτον καὶ ὁ προστρόπαιος, προστρόπαιος τὸ γὰρ Ζεὺς ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ᾧ ἄν τις φασὶ προστρέποιτο δεόμενος. καὶ προστρόπαιος, ὁ ἱκέτης, ὁ πρός τινα δηλαδὴ δεητικῶς τρεπόμενος. τοιόνδε τι καὶ ὁ χρήστης, ὁ δανείσας τὸ γὰρ οὕτω καλεῖται, καὶ ὁ ὀφείλων. Μεθομίλικας, ἀντὶ τοῦ καθωμίλικας. ἤγουν ἐν ὁμιλίᾳ. Εμπάζεαι, ἀντὶ τοῦ, δι' ἐπιστροφῆς ἔχεις. Μάρτυς λέγεται τοῖς ἱκέταις ὁ Ζεὺς καθὰ καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς ἑταίροις, ἵνα ὡς εὖ εἰδὼς, καὶ ἐπιτιμήτωρ τοιαῦτα εἰπεῖν ὕστερον τοῖς ἁμαρτάνουσι γίνοιτο. Οὐδ' ὁσίη, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅσιον, ἐλλείπειν δοκεῖ. λείπει γὰρ

10 τὸ, βουλὴ ἢ τοιόνδε τι. ἵνα λέγῃ ὡς οὐκ ἔστιν ὁσία δίκη ἢ βουλὴ ἢ πρᾶξις, τὸ τοὺς ἱκέτας ῥάπτειν ἀλλήλοις κακά. Ῥάπτειν, φίλη τροπή ἐστι τῷ ποιητῇ ἐπὶ τῆς κατὰ δόλον. φθάσας τὸ ὅτι, ἔφη φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν. καὶ νῦν δὲ, θάνατον ῥάπτεις φησί. καὶ, κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοις. Δῆμον ὑποδείσας, δηλοῖ τὸ ἄχειρον τῆς δημοτικῆς ὁρμῆς, ἣ κρεῖσσον πυρὸς κατὰ τὴν τραγῳδίαν ἀκολάστως ἐπινέμεται τὰ καθ' ὧν ὁρμήσει.

Αρθμιοι, οἱ κατὰ φιλίαν ἡρμοσμένοι. ἀρθμὸς γὰρ, ἡ φιλία.

Η δὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικέα πολλήν.
Αλλ' ὀδυσσῆος κατέδεις καὶ ἔχθιστον ἐμμεναι οὐ τ.
Τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις. μνάᾳ δὲ γυναῖκα.
Παῖδά τ' ἀποκτείνεις. ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις.
20 Αλλά σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
Τὴν δ' αὖτ' εὐρύμαχος πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα,
Κούρη ἰκαρίοιο περίφρον πηνελόπεια,
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ οὐδ' ἔσσεται οὐδὲ γένηται,
Ος κεν τηλεμάχῳ σῷ υἱεῖ χεῖρας ἐποίσει
Ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
Ωδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται.
Αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
Ημετέρῳ. ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος ὀδυσσεύς
30 Πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος, κρέας ὀπτὸν
Εν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν,
Τῷ μοι τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
Ανδρῶν. οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
Εκ γε μνηστήρων. θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.
Ως φάτο θαρσύνων. τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον
Η μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Κλαῖεν ἔπειτ' ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ηδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις ἀθήνη.
Εσπέριος δ' ὀδυσῆϊ καὶ υἱέϊ δῖος ὑφορβὸς
40 Ηλυθεν. οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο,
Σῦν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ ἀθήνη
Αγχι παρισταμένη, λαερτιάδην ὀδυσῆα
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα.
Λυγρὰ δὲ εἵματα ἕσσε περὶ χροΐ, μή ἑ συβώτης
Γνοίη ἐσάντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι πηνελοπείῃ

Ζωὴν, καὶ νῦν, τὸν βίον λέγει. τουτέστι πάντα τὰ εἰς τὸ ζῆν ἐπιτήδεια. Οἶκον ἄτιμον, οἶκον μὲν λέγει, τὰ ἐν τῷ οἴκῳ. ἀπὸ τοῦ τόπου τὰ ἐν τόπῳ δηλῶν, ἤγουν ἐκ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. ἄτιμον δὲ, τὸν ἀτιμώρητον, ἢ καὶ ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀτίμως. προῖκα. δωρεάν. μὴ καταβαλὼν ἡμῖν ὅ ἐστι τίμημα τῶν ἐσθιομένων. Επασσάμενοι θεοῦ ὀμφῆς. ἤγουν θεόθεν ὀτρυνθέντες. Μελλόντων ἀντὶ τοῦ μελέτω σοι. Εσσεται καὶ γένηται, δοκεῖ τοῖς φιλοσοφοῦσι, διαφορὰν ἔχειν τινά. ἔσεσθαι μὲν γὰρ, ἐπὶ τῆς ἐξ ἀνάγκης φασίν. ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένων δὲ, τὸ γενήσεσθαι. ἔστι μὲν χειμῶνα ἔσεσθαι, ἀναγκαίως. τὸ δὲ βρέφος τόδε γενήσεσθαι γραμματικὸν, ἐνδεχομένως. οὐκ ἐξ ἀνάγκης δῆτα γε. Κρέας ὀπτὸν καὶ ταῦτα νηπίῳ δίδοται, διὰ τὸ ἀπαλῶς ἀνάβραστα κρέα οἱ ἥρωες προσεφέροντο. δῆλον δὲ διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὀπτοῦ, συγκέκοπται τὸ ὀπτόν. Επισχεῖν οἶνον, τὸ ἐγγὺς σχεῖν, οὗ ἐναντίον τὸ ἀποσχεῖν. Υπερώϊα σιγαλόεντα λέγει. οὐ τὰ σιγῶντα. οὐ γὰρ ἂν ἔχοι τοῦτο λόγον, ἀλλὰ τὰ ἐμποιοῦντα σιγὴν τοῖς βλέπουσι διὰ τὸ θαυμαστὰ εἶναι. Μὴ δὲ

φρεσὶν εἰρύσσαιτο, ἤγουν μὴ οὐ φυλάξοι καὶ κρύψοι κατὰ νοῦν. Τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ; ἤγουν τί φημίζεται ἀνὰ τὴν πόλιν. Ωἴσθην τουτέστιν ἐνόμισα, τύπους εἶναι. οὐδέ τι οἶδα. ἔνθα καὶ ὅρα διαφορὰν τοῦ ᾠίσθην καὶ τοῦ οἶδα. τὸ μὲν γὰρ οἶδα, πρὸς ἀκρίβειαν. τὸ δὲ ᾠίσθην, πρὸς νόμισιν. Οπ[illegible]
50 ἐμὴν. Βλώσκοντα, δύναται γράφεσθαι καὶ βλώσκοντι κατὰ δοτικὴν, καὶ ἔστιν ἀμφοτέρως ἀσφαλτον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ μολῶ μολήσω μολίσκω, ὡς θνήσω θνήσκω καὶ τροπῇ συνήθει μακροῦ εἰς μακρὸν ἤγουν τοῦ η τα εἰς ω, μολώσκω. καὶ συγκοπῇ τοῦ ο τῆς ἀρχούσης καὶ ἀπηλώσει μὲν τοῦ μ ἀντιθέσει δὲ τοῦ β τα, βλώσκω.

Ὡμήρησε, ἀντὶ τοῦ συνήντησεν. ὁμοῦ γέγονεν. ὡς γὰρ οἶνος οἰνηρὸς, οἶνοπος οἰνοπηρὸς ἐξ οὗ ἕτερα οἷα παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ, οὕτω φασὶν ἐκ τοῦ ὁμὸς, ὅμηρος. ὅθεν ὁμηρῶ ῥῆμα τὸ συναντῶ. δοκεῖ δὲ καὶ ἄλλως ἡ λέξις μετεῖχθαι, ἐκ τῶν ὁμοῦ ἐρχομένων ἢ συναρηρότων. ὅμηρον δὲ ἔφαμεν, ἐξ οὗ καὶ τὰ ἐπὶ εἰρήνῃ λεγόμενα ὅμηρα εἴτουν οἱ ὅμηροι. Λόφος ἕρμαιος, τόπος ὑπὲρ τῆς κατὰ Ἰθάκην πόλεως. ὅθεν ἀφ' ὑψηλοῦ εἶδεν Εὔμαιος τὴν τῶν μνηστήρων ναῦν κατιοῦσαν, ὅ ἐστι κατερχομένην εἰς γῆν. καταβαίνουσαν. ἐλλιμενιζομένην. ἦν δὲ ἡ κλῆσις τοῦ τόπου, παρὰ τὸν Ἑρμῆν, διὰ τὸ δοκεῖν ἐκεῖνον αὐτόθι διατρίβειν. οἱ δέ φασιν ὅτι ἕρμαιος λόφος, σωρὸς λίθων ἐστὶν ἐνόδιος. ἢ βωμός. ἢ λόφος ὑποκείμενος ἑρμοῦ ἀνδριάντι. ἄλλοι δὲ νοοῦσιν ἑρμαίους, κοινῶς λόφους, σημεῖα ὁδῶν κατὰ ποσὴν ἵνα διάστασιν μάλιστα σημείου τυχόντος ἐστασιασμένου. ἑρμῆς γάρ φασι πρῶτος οἷα κῆρυξ καὶ διάκτορος καθάρας τὰς ὁδοὺς, εἴ που λίθους εὗρεν, ἀπετίθει ἔξω ὁδοῦ. ὅθεν τοὺς διὰ τοῦτόν τι τιμῶντας καὶ τὰς ὁδοὺς τοῦ ἑρμοῦ ὡς διακτόρου ἐκκαθαίροντας, εἰς τιμὴν ἑρμοῦ τοὺς τοιούτους λίθων σωροὺς ἕρμαια ἢ ἑρμαίους λόφους καλεῖν. τινὲς δέ φασιν, ἑρμοῦ τοῦ εἰς λόγον ἀλληγορουμένου σύμβολον εἶναι τὸ τοιοῦτον ἔργον. ὡς γὰρ σωρὸς λίθων ἐκ μικρῶν εἰς μέγα ὀγκοῦται κολωνὸν, οὕτω καὶ ἑρμῆς λόγος ἀπεράντως διεξοδικῶς ἐκ βραχυτάτων στοιχείων τε καὶ συλλαβῶν καὶ λέξεων συνασωρευόμενος, εἰς πολὺ κορυφοῦται. ἄλλοι δὲ εἶπον, ἑρμῇ ἀνελόντι τὸν ἄργον, ἐξ οὗ καὶ ἀργειφόντης ἐκλήθη, ἀνάγκην γενέσθαι δοῦναι δίκας τοῦ φόνου. ἐπεὶ δὲ οἱ πεισθεὶς ἐπλημμέλησε τὸ κακὸν καὶ ἄκοντες αὐτὸν τίσασθαι, προσέρριψαν τὰς ψήφους ὃ καθεῖναι τῶν κρειττόνων, ὥρμα τῷ ἑρμῇ βάλλοντες δι' ἐκεῖνον λίθους. καὶ οὕτω τὴν τοῦ φόνου ποινὴν ἀφωσιώσαντο. καὶ οἱ τῶν ψήφων ἐκείνων λίθοι ἀναβάντες τῇ σωρείᾳ εἰς λόφον, εἰς τιμὴν ὕστερον ἔπεσον τοῦ ἑρμοῦ. ἐντεῦθεν γὰρ οἱ σωρευόμενοί που λίθοι, τοῦ ἑρμοῦ κατὰ τὴν ἐνταῦθα ὁμηρικὴν φράσιν ἐπωνυμάζοντο. τὸ δὲ ἕρμαιον εἴτε τοπικῶς. ὁ ὁμηρικὸς οὗτος λόφος νοεῖται, εἴτε ἐπὶ εὑρήματος τυχηροῦ, προπαροξύνεται. ὅτι δὲ ἕρμαιον τὸ εὕρημα ἑρμοῦ καὶ αὐτὸ παρωνόμασται κερδῴου δηλαδὴ ὅθεν καὶ εὐερμεῖν ῥῆμα τὸ εὐτυχεῖν καὶ εὐερμία ἡ εὐτυχία, ἐν ἄλλοις δεδήλωται σαφῶς.

Ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μὴ δὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ἦλθες δῖ' εὔμαιε; τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ;
Ἢ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
Ἐκ λόχου, ἦ ἔτι μ' αὖτ' εἰρύαται οἴκαδ' ἰόντα;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα.
Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Ἄστυ καταβλώσκοντα. τάχιστά με θυμὸς ἀνώγει
Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς
Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα. τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
Ἤδη ὑπὲρ πόλιος ὅθι ἕρμαιος λόφος ἐστὶν
Ἦα κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
Ἐς λιμέν' ἡμέτερον. πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ.
Βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι,
Καί σφεας ὠΐσθην τοὺς ἔμμεναι. οὐδέ τι οἶδα.
Ὣς φάτο. μείδησεν δ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο
Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ' οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

Ὕπνου δῶρον ἕλοντο. ἤγουν ὕπνωσαν, ἀστεῖος δὲ ὁ νοῦς τοῦ ῥητοῦ. ὡς γὰρ ὁ ἐπὶ τὸ φαγεῖν ἀνακλιθεὶς, λαμβάνει δῶρον βρώσεως, οὕτω καὶ ὁ κοιμηθεὶς ἤγουν ἀναπεσὼν ὥστε ὑπνῶσαι, λαμβάνει ὡς ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ δαιμονίου τοῦ ὕπνου, ὃ δίδωσιν αὐτὸς δῶρον, τὴν ἐκ τοῦ ὑπνῶσαι δηλαδὴ χάριν.

ΥΠΟΘΈΣΙΣ ΤΗΣ Ρ·
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Εἰς τὴν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τὰ τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια. ὕστερον δὲ Ὀδυσσεὺς ἄγεται ὑπὸ τοῦ Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται. ὁ δὲ ποιητὴς ἀπαγγέλλει πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην. καὶ ὡς Εὔμαιος μὲν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑποστρέφει. Ὀδυσσεὺς δὲ, ἐν αὐτοῖς μένει.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ρ· ΤΗΣ
ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣ-
ΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ὅτι ἡ ῥαψῳδία, ἐπιγράφεται ἐκ τοῦ κατ' ἀρχὴν εὐθὺς πράγματος. ἐπάνοδος δηλαδὴ Τηλεμάχου εἰς Ἰθάκην. Κοτύλην, οἶνον δηλαδή. ἐλλιπῶς γὰρ εἴρηται. Ἀνέχεσθαι, ἢ ἀντὶ τοῦ τιμᾶν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνέχειν ἤτοι ἀναβαστάζειν, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τινος ὑπερείσματος. Φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι, ἢ ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ φίλον ἐστὶ τἀληθῆ εἰπεῖν. ἢ φίλα τὰ ἀληθῆ ὥς τι εἰπεῖν αὐτά. Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί, ὥς τ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι. ἤγουν οὐκ εἰμὶ τοιαύτης ἡλικίας, ὥστε εἰς πᾶν ἕτοιμον πείθεσθαι τῷ κελεύοντί μοι κατ' ἀγρούς, ὡς οἷα δηλαδὴ γέρων ἤδη καὶ μὴ ἰσχύων πονεῖν. σημάντορα δὲ ἐμφατικῶς λέγει τὸν ἐπιτάσσοντα. Πυρὸς θερέω. ἤγουν διὰ πυρὸς θερμανθῶ, ἀλέκτη γένηται, ἢ ἐκ τοῦ ἡλίου δηλονότι.

Στίβη ὑπηοίη. ἤγουν ἡ ἑωθινὴ πάχνη. Κακὰ φρονέειν ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, τὸ βουλεύεσθαι κατά τινων. ᾧ σύμφωνον καὶ τὸ ὑπορύττειν κακά. Δῆλον ὅτι ταυτόν ἐστι στορέσαι καὶ στόρνυσθαι. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, καὶ στρῶσαι, συγκοπὲν ἐκ τοῦ στορέσαι. ὅθεν ἐστὶ τὸ στρῶμα, καὶ τὸ τῆς νηὸς κατάστρωμα.

Ἀμφὶ παιδὶ βάλε πήχεε, ἀντὶ τοῦ ἀμφέβαλε τὸν υἱὸν τοῖς πή-

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
Ἄστυ δ' ἱέμενος, καὶ ἑὸν προσέειπε συβώτην.
Ἄττα, ἤτοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
Ὄψεται. οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὀΐω
Κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο γόοιό τε δακρυόεντος,
Πρίν γ' αὐτόν με ἴδηται. ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω,
Τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
Δαῖτα πτωχεύῃ. δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλῃσι
Πύρνον καὶ κοτύλην. ἐμὲ δ' οὔ πως ἔστιν ἅπαντας
Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
Ὁ ξεῖνος δ' εἴπερ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ

χιτών. καλεῖται δὲ τὸ, πῆχυς. βραχίονες γὰρ οὐκ ἔχουσιν ἀγκαλίζεσθαι. Τῷ κυνεῖν ὅ ἐστι φιλεῖν, πρωτότυπόν ἐστι τὸ κύειν. ἐκ τούτου δὲ κατά τινα σχέσιν, καὶ κυνεῖν προσκυνεῖν. καὶ κύειν τὸ γεννᾶν. Ἄπτερος ἔπλετο μῦθος, ἴσον τῷ, ταχέως προσίκετό φασι τὸν λόγον. ἄπτερος δὲ ὁ παράμονος, καὶ μὴ πτερόεις κατὰ τὸ κοινὸν τοῦ λόγου ἐπίθετον. ἔργον δ' μὴ ἀποπτὰς ἀλλ' ἐπιμείνας τῇ γυναικί. τινὲς δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ ταχὺς καὶ ἰσόπτερος νοοῦσι τὴν λέξιν. ἵνα λέγῃ ὅτι ταχὺ ἐς ψυχὴν εἰσέδυ τῇ Πηνελόπῃ. Ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς. ἔστι δὲ ἀντῆσαι μὲν, τὸ τυχεῖν. ὀπωπὴ δὲ, ἡ θέα. Ἐπαυρέμεν ἤτοι ἀπολαύειν κληρονομικῷ δικαίῳ.

Θεῶν ἔοικε γενέσθαι ὅ περ ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς νυνί, εἰωθόσιν ἀνατιθέναι τῷ θεῷ καὶ τὰς τῶν τοιούτων αἰτίας.

Ἐνδυκέως ἐφίλει. τουτέστιν ἐφιλοφρονεῖτο. Ἕρπων, τουτέστι κρύφα καὶ οὐ κατ' ὀρθὸν βαδίζων. Ἱστίην καὶ νῦν, τὴν ἐσχάραν λέγει τὴν καὶ ἑστίαν λεγομένην. ἑστίαν μὲν, ἐκ τοῦ ἑστάναι. ἐκεῖνο δὲ, ἐκ τοῦ ἵστασθαι. αἰτία γὰρ αὕτη τοῦ τὸν οἶκον συνεστάναι καὶ ἵστασθαι διὰ τὰς ἐν αὐτῇ δρωμένας θυσίας. ὅθεν καὶ Ζεὺς ἐφέστιος. καὶ ἑστιοῦχος. καὶ ἑστία θεὰ παρ' Ἀττικοῖς. καὶ ὁ ὅλος δὲ οἶκος ἀπ' αὐτῆς, ἑστία ὡς κρείττονος μέρους. καθὰ καὶ βωμὸς ὁ ναός, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ βωμοῦ. Ἐγγεγαῶτας ἀντὶ τοῦ ἐγγεγονότας.

Αἲ γὰρ ἀντὶ τοῦ εἴθε. Δίσκοισι τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἐν τυκτῷ δαπέδῳ. ἄθλων δὲ σχῆμα τὰ τοιαῦτα ἦσαν ὡς ὁ μάδων κολακεύων ἐρεῖ. ἐνταῦθα δὲ ἐφίστασιν οἱ παλαιοί, ὡς ἡδὺ καὶ οἱ ἀκρατεῖς αὐτοὶ μνηστῆρες ἐπὶ μελέτην ἀθλητικὴν τρεπόμενοι, δίσκοις ἐτέρποντο καὶ αἰγανέαις, τῇ παιδιᾷ τὰ πρὸς ἀνδρείαν ἐκμελετῶντες. βούλεται δὲ ἡ τοιαύτη ἱστορία, παιδεύειν μὴ χρῆναι ἄνεσιν ἐν ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ καὶ

Ἔσσεται. ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω.
Πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἠὲ κατ' ἀγροὺς
Δαῖτα πτωχεύειν. δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
Ὥστ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
Ἀλλ' ἔρχευ. ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
Αὐτίκ' ἐπεί κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται,
Αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά, μή με δαμάσσῃ
Στίβη ὑπηοίη, ἕκαθεν δέ τε ἄστυ φάτ' εἶναι.
Ὣς φάτο. Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς. κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔγχος μὲν ἔστησε πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας,
Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάινον οὐδόν.
Τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
Κώεα καστορνῦσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισι.
Δακρύσασα δ' ἔπειτα ἰθὺς κίεν. ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
Δμῳαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα.
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἦλθες Τηλέμαχε γλυκερὸν φάος, οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηὶ Πύλονδε
Λάθρῃ ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι. μηδέ μοι ἦτορ
Ἐν στήθεσσιν ὄρινε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὑδρηναμένη καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
Ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
Τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα,
Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν εἰσόκεν ἔλθω.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ἡ δ' ὑδρηναμένη καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων, ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο,
Ἐσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Αὐτὰρ ὁ, τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον,

Ἀλλ᾽ ἵνα μέντωρ ἧστο καὶ ἄντιφος ἠδ᾽ ἁλιθέρσης,
Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι ἦσαν ἑταῖροι,
Ἔνθα καθέζετ᾽ ἰών. τοὶ δ᾽ ἐξερέεινον ἕκαστα.
Τοῖσι δ᾽ ἐπὶ πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,
Ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν. οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι δὴν
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τράπετ᾽, ἀλλὰ παρέστη.
Τὸν καὶ πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε.
Τηλέμαχ᾽, αἶψ᾽ ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
Ὥς τοι δῶρ᾽ ἀποπέμψω, ἅ τοι μενέλαος ἔδωκε.
10 Τὸν δ᾽ αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Πείραι᾽, οὐ γάρ τ᾽ ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
Λάθρῃ κτείναντες πατρώϊα πάντα δάσονται,
Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ᾽ ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε.
Εἰ δέ κ᾽ ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
Δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
Ὣς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
20 Ἐς δ᾽ ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας, λούσαντο.
Τοὺς δ᾽ ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ᾽ ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
Ἔκ ῥ᾽ ἀσαμίνθου βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον.
Χέρνιβα δ᾽ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι. παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ᾽ ἐπιθεῖσα χαριζομένη παρεόντων.
Μήτηρ δ᾽ ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,
30 Κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ᾽ ἠλάκατα στρωφῶσα.
Οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων πηνελόπεια.
Τηλέμαχ᾽, ἤτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ᾽ ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ ὀδυσσεὺς
Ὤχεθ᾽ ἅμ᾽ ἀτρείδῃσιν ἐς ἴλιον. οὐδέ μοι ἔτλης
Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα,
Νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας.
40 Τὴν δ᾽ αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι μῆτερ ἀληθείην καταλέξω.
Ὠχόμεθ᾽ ἔς τε πύλον καὶ νέστορα ποιμένα λαῶν.
Δεξάμενος δέ με κεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
Ἐνδυκέως ἐφίλει. ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἷα
Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν, ὣς ἐμὲ κεῖνος
Ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱάσι κυδαλίμοισι.
Αὐτὰρ ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔ ποτ᾽ ἔφασκε
Ζωοῦ οὐδὲ θανόντος ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι.
Ἀλλά μ᾽ ἐς ἀτρείδην δουρικλειτὸν μενέλαον
50 Ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ἔνθ᾽ ἴδον ἀργείην ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
Ἀργεῖοι τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
Εἴρετο δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,

ἐντέλλεσθαι ὑπουργεῖν εἰς ἔργα αὐτῶν δειπνηστήρα. Δειπνηστὸς ὁ δείπνηστος, ὁ τοῦ δείπνου καιρόν. ἄλλως δὲ σαφέστερον εἰπεῖν, δειπνηστὸς ὀξυτόνως, αὐτό φησι τὸ δεῖπνον. βαρυτόνως δὲ, ἡ ὥρα τοῦ δείπνου ὃ δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμήτου καὶ ἄμητος παρατηρεῖται.

Ἐντυνώμεθα τουτέστιν ἑτοιμάσωμεν δεῖπνα. Ἐν ὥρῃ τουτέστι κατὰ καιρόν. Αὐτοῦ τουτέστιν ἐνταῦθα βουλοίμην σταθμῶν ἐπιτηρητὰς γενέσθαι, ὅ ἐστι φύλακας. ἀλλὰ τὸν, ἤγουν τὸν δεσπότην τηλέμαχον αἰδέομαι. Τοί περ τι ἑσπέρα ῥίγιον ἔσται. ἤγουν ταχὺ πρὸς ἑσπέραν ῥιγώσεις ἐκ τοῦ ψύχους. Μέμβλωκεν, ἀντὶ τοῦ μεμόληκε. παρῆλθεν. εἰ δὲ πρὸς τὴν ἑσπέραν ῥίγιον ἔσται, χειμέριος ἄρα καὶ νῦν δηλοῦται ὁ ἐγγὺς χειμῶνος καιρός. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τὸ ἑσπέρα σύγκειται μὲν ἐκ τοῦ ἑσπερία, δηλοῖ δὲ ἐλλειπτικῶς, ἑσπέρα μέρη ἢ καταστήματα ἢ τοιοῦτόν τι. καὶ ὅτι τὸ ῥίγιόν σοι ἔσται, ἀλλαχοῦ ἀντὶ τοῦ φοβηθήσῃ κεῖται καὶ φρίξεις, μεταφορικῶς ἐκεῖ λεχθέν. Σκηρίπτεσθαι ἐπερείδεσθαι. Οὐδὸν ἀντὶ τοῦ ὁδὸν ἐποίησε αἰολικῶς τῷ υ. ἡρακλείδης δὲ ἀρισφαλὲς ἔμμεναι οὖδας φησὶ γράφεσθαι οὐκ ἄλλως ὑπόπτευον. Ῥόπαλον, μετ᾽ ὀλίγα καὶ σκῆπτρον ἐρεῖ θυμῆρες, ὡς ἀπὸ τοῦ σκηρίπτω ἢ σκήπτω, ἐφ᾽ οὗ ὁ δεύτης σκηριπτόμενος. ἀπὸ τοῦ ῥέπω δὲ γίνεται τὸ ῥόπαλον ὡς οἷα ῥέπον εἰς μέρος καὶ μὴ ὀρθόν. κατὰ δὲ τοὺς ἐκείνης παρ᾽ ἡσιόδῳ σκολιὸν σκίπωνα. ὅμοιον δέ τι ἐστὶ ἡ καλαύροψ. κάλον ἐκεῖνο τουτέστι ξύλον αὖ ῥέπειν καὶ τὸ πρὸς θυηπολεῖν. κρίτων δὲ ῥοικὸν λαγώβολον. τοιοῦτόν τι δοκεῖ τοῖς παλαιοῖσιν εἶναι.

Ἀρισφαλὴς δὲ ὁδὸς, ἡ τραχεῖα καὶ πάνυ σφάλλουσα ὡς κινδυνεύειν πίπτειν τὸν ὁδεύοντα.

Σκηπτόμενον, ὅ ἐστι σκηπτόμενον, ἢ προφασιζόμενον καὶ φαινόμενον, οὐ γὰρ ἀληθῶς πτωχὸς ἦν. Τυκτῆς κρήνης ἀπ᾽ ἦς ὕδρευον, τυκτῆς τουτέστι χειροποιήτου καλλιρρόου. ὅθεν ὑδρεύοντο

φρύνου τὸ πλῆθος. ἀξία δὲ λόγου αὕτη τρεῖς ἔχουσα ἐπισκευαστάς, φησὶ γάρ, τὴν κρήνην Ἴθακος καὶ Νήριτος καὶ Πολύκτωρ. ὧν ἀπὸ Ἰθάκου μὲν, ἡ Ἰθάκη. ἀπὸ δὲ Νηρίτου, Νήριτον ὄρος ἐκεῖ. ἀπὸ δὲ Πολύκτορος, τόπος αὐτόθι Πολυκτόρειον. περιλαμβάνει δὲ ταῦτα ἔτι. Νυμφάων. σύνηθες ἦν καὶ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, βωμοὺς ἱδρύειν ταῖς νύμφαις. καὶ μάλιστα ὡς εἰκὸς ταῖς ναΐσι. λέγεται γοῦν Ἀμφικτύωνα βασιλέα Ἀθηναίων, βωμὸν ἀναστῆσαι Διονύσου, καὶ ἕτερον βωμὸν ἱδρύσασθαι ταῖς νύμφαις ἐγγὺς αὐτοῦ. ὑπόμνημά φασι θέμενος τοῖς χρωμένοις, κράσεως οἴνου πρὸς ὕδωρ. Πάντοσε κυκλοτερής, τίμιον ἐδόκει σχῆμα τοῖς παλαιοῖς ὁ κύκλος, διὰ τὸ κατὰ κόσμον σφαιροειδές. οὗ φαντασίαν ἐναργῆ φασὶ λαβόντες ἐκ τοῦ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου σχήματος, θέατρά τε κυκλοτερέσιν ἐοικότα σχήμασι. καὶ τὸν τῆς ἀγορᾶς δὲ τόπον κύκλῳ περιέγραφον. καὶ βωμοὺς δὲ ἱεροὺς, πάντοσε κυκλοτερεῖς ἀνίστων. καὶ ἡ τράπεζα κυκλοειδὴς ἦν αὐτοῖς. κυκλοτερεῖς δὲ καὶ οἱ καθαγιζόμενοι τρίποδες, ἔχοντες αὐτοὶ καὶ ἀστέρας. οὓς φασι καὶ ἐκάλουν σελήνας. καὶ τὸ ποτήριον τὸ δεχόμενον τὴν ὑγρὰν τροφὴν, κυκλοτερὲς ἐποίησαν κατὰ μίμησιν τοῦ κόσμου, ἐνταῦθα δὲ παρατηρητέον ὁ παλαιὸς, καὶ τὸ Νεστόρειον ποτήριον καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ ἀστέρας, οὓς ὁ ποιητὴς ἥλους φησὶν ὀνομάζει, διὰ τὸ καὶ περιφερῶς ἔχειν κατὰ τοὺς ἥλους, καὶ ἐμπεπηγέναι τῷ οὐρανῷ. αἰνιττόμενος κατὰ τὴν ἀρχαίαν σοφίαν ἁρμόζοντας ἀγάλματα ναοῖς ἴσως. ὡς ἐοικέναι οὐρανὸν μὲν, ἀργύρεον, τοῦ κατὰ τὴν κύλικα τοῦ γέροντος. ἀστέρας δὲ τούτους χρυσοῦς, διὰ τὸ πυρῶδες. Ἔκπαγλον καὶ ἀεικές. ὅπερ ἐστὶ περιθεωρία ὁμηρικὴ, δηλοῦσα τὸ τοῦ λόγου θυμοδεκτὲς καὶ ἀεικὲς, καὶ τὸ κατ' αὐτὸν κωμῳδικόν. τουτέστιν εἰπεῖν, φορτικὸν περισσὸν. ἐπεί τοι τὴν κωμῳδίαν, ψόγον καὶ περίζωμα ὥριζον οἱ παλαιοί. ὁ δὲ τῷ περισσεύματι, καὶ τὸ διὰ σύρφακος συστοιχεῖ, ἔτι δὲ καὶ τὸ περιουσιάζειν. αἰσχύνει γοῦν ἦν

Ὅππῃ χρηΐζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
Ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω,
Ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
Φῆ μιν ὅ γ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει. ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
Ταῦτα τελευτήσας νεόμην. ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ὣς φάτο. τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής.
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἤτοι ὅ γ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον,
Ἀτρεκέως γάρ τοι μαντεύσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα,
Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ὡς ἦ τοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
Ἥμενος ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
Ἔστιν. ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
Τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηὸς
Ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον εἴη.
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο,
Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δείπνηστος ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα
Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον οἳ τὸ πάρος περ,
Καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων, ὃς γάρ ῥα μάλιστα
Ἥνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίγνετο δαιτί.

κηρύ

Κοῦροι, ἐπειδὴ πάντας ἐτέρφθητε φρεσ' ἀέθλοις;
Ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ' ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·
Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.
Ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
Ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
Δαῖτ' ἐντυνόμενοι. τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
10 Ὀτρύνοντ' Ὀδυσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δ' ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις
Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός, ἦ σ' ἂν ἔγωγε
Αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι,
Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, καὶ δείδια μή μοι ὀπίσσω
Νεικείῃ. χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν, δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
Ἦμαρ. ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
20 Γιγνώσκω, φρονέω. τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
Ἀλλ' ἴομεν. σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
Δὸς δέ μοι εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστὶ
Σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ ἦ φατ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην. ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκε.
Τὼ βήτην. σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες
Ῥύατ' ὄπισθε μένοντες. ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
30 Σκηπτόμενον. τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
Ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
Τυκτὴν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
Τὴν ποίησ' Ἴθακος καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος
Πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
Ὑψόθεν ἐκ πέτρης, βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται,
Ἔνθα σφέας ἐκίχαν' υἱὸς Δολίοιο Μελανθεὺς
40 Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστήρεσσι. δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Τοὺς δὲ ἰδὼν, νείκεσσεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
Ἔκπαγλον καὶ ἀεικές. ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος.
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει.
Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
Πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
Ὃς πολλῇσι φλιῇσι παραστὰς, θλίψεται ὤμους.
Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας.
50 Τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι,
Σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι.
Καί κεν ὀρὸν πίνων, μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει

καθὰ τὸ πολυτρέφεσθαι, οὕτω καὶ τὸ πολυστρέφεσθαι καὶ πολυκλώζεσθαι.
Βούλεται ἀντὶ τοῦ βουλήσεται.
Ἀμφ' ὕδασι ἀείρας. ἢ ἀμφουδὶς ἀείρας, ὑπὸ ἐρείσας. ἰστέον δὲ καὶ ὡς τοῖς ὕστερον. μελάνθιός τις ἱστορεῖται ἀνὴρ ὀψοφάγος ἐπίρρητος, οὗ μέμνηται Ἀθήναιος. εἰπὼν ὅτι τὸν κύτους τράχηλον καταπίνων, ἀπήγχετο ἐκ τῶν ἀπολαύσεων, καίτοι ὢν τοῦ Ὀδυσσέως μελανθίου. ἐπίθετον δὲ προσφδώνος ὁ μέλανθος. ὅπερ σύμβολον ἴσως ἦν τοῦ κατὰ θάλασσαν ἐπιθέτου, ἀνάπαλιν. ἵνα ᾖ τὸ μὲν μέλαινα, διὰ τὸν μέλανα πόντον. τὸ δὲ ἄνθος, διὰ τὴν πολιὰν θάλασσαν. Ἔκ τ' ὀνόμαζεν, ὅ ἐστι ταυτόν ἐστι τῷ ἔφατο. Μάλα πάγχυ, ἐπιτακτικόν ἐστιν, ὡς καὶ τὸ λίαν πάνυ. καὶ τὸ τυχὸν ἴσως. καὶ παρ' ἡσιόδῳ τὸ, νόσφιν ἄτερ κακῶν. Κακὸς, γενικῶς ἐνταῦθα κεῖται, δηλοῦν καὶ τὸν ἀγεννῆ. καὶ τὸν δειλόν. καὶ τὸν μὴ ἀριστεύοντα. καὶ ὅλως, τὸν οὐδὲν ὑγιὲς ἔχοντα. ἐκ τούτου δὲ κάκκος βαρυτόνως πρὸς διαστολὴν, ληστὴς παλαιός. ὃς ἡρακλεῖ κατὰ τῶν γηρυόνου βοῶν ἐπιβουλεύσας, ἐκρατήθη πρὸς θάνατον. Μολοβρὸς ὁ ἀγύρτης καὶ μολὼν αὐτὸς εἰς βορὰν. ὁποῖος καὶ ὁ γαστέρι μάργῃ διαπρέπων ἐν τοῖς ἑξῆς. οὕτω δὲ καὶ ἀπίστοις κείμενον παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ τὸ, ἡρακλῆς ἐστι κάλα καὶ σὺν ἄνθραξι κατέπινεν. ἰστέον δὲ ὅτι μολοβρὸς καὶ παράγωγον αὐτοῦ μολοβρίτης, δοκεῖ καὶ ἐπὶ συὸς λέγεσθαι. ἀριστοφάνης γοῦν ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν εἰπὼν ὅτι τῶν ἀγρίων ὑῶν τὰ νέα, οἱ μὲν κολάβεια, οἱ δὲ μολόβεια καλοῦσιν, ἐπάγει ὡς καὶ ἱππῶναξ τὸν ἴδιον ὗν μολοβρίτην πού φησι, κρέας ἐκ μολοβρίτου συός. ὁ Πτολεμαῖος μολοβρὸν εἶναι τὸν ἐπὶ τὴν βορὰν ἐρχόμενον, ὡς εἰ ἦν, πάντως καὶ ἀσυνδέτως βορός. εἶεν δ' ἂν, βοροὶ τινὲς καὶ οἱ ὀψοφάγοι. ὡς περιλάμπει φιλόξενος ὁ κατ' εὐχὴν δολιχόδειρος, ὡς γεράνου τράχηλον ἁπλῶς ὀψάμενος εὐτυχοῦσι, ἀλλά.

λὰ τελείων λάρυγγα παχύτερον, ὅπως φασὶ κατὰ πλεῖστον ἔπι χρόνον. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι μολοβρὸς παρὰ Ζήνωνι ὁ μονοβρός. ὅπερ ἐστὶ μονοφάγος. ἡ βορὰ δὲ ἕτερον παράγει, ἤγουν τὸ βρῶ βρώσω κατὰ τὸ, θυγάτηρ σιδηροβρώς. Ἀμήχαρτος συβώτης, ὁ εὔπλους καὶ ἄζηλος, ᾧ οὐκ ἄν τις φασὶ φθονήσει τῆς συβωτείας. διὸ ποῖον, ἐρεῖ, ὦ ῥίγιστε συβῶτα, ἤγουν ὃν πᾶς τις συβώτην οἶδεν. ἢ, ὃ τὸ σημεῖον γνώρισμα, τὸ συβώτην εἶναι. ἢ καὶ ἄλλως ἀμήχαρτος συβώτης, ὁ ἀγροῖκος καὶ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἀφθόνητος.

Δαιτῶν ἀπολυμαντὴρ, ὁ τὰς δαῖτας διὰ λαιμαργίαν λυμαινόμενος. ἢ τὰ τῶν δαιτῶν λύματα ἅ ἐστι καθάρματα δι' ψιχία καὶ εἴ τι τοιοῦτον, ἀποφερόμενος. ὁ αὐτὸς καὶ ὁ ἀκόλουθος αἰτίζων. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, δαιτῶν ἀπολυμαντὴρ, ὁ τὰ λύματα τῶν δαιτῶν διὰ ἀσέβειαν αἴρων. ἡ δίκην σπόγγου εἴη δέ· τὸν τοιοῦτον ὁμηρικὸν τόπον παρασημαντέον εἰς ἔνδειξιν ἀπαραμίλλου ὁμηρικῆς δεξιότητος, τῶν ἀθηναίου ταῦτα. χωλὸς στιγματίας πολυγέρας ἴσος ἀλήτῃ ἦλθε κνισοκόλαξ ἄκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος. Τὸ δὲ φλιῇσι παραστὰς φλίψεται ὤμους ἢ θλίψεται, διχῶς γὰρ ἡ γραφή, παράφρασίς ἐστι τοῦ θλιβήσεται. ἐπεὶ πρὸ οἱ πτωχοὶ προστριβόμενοι φλιαῖς καὶ προσκλινόμενοι ἢ καὶ ἐπ' αὐτῶν βιαίως ἐλκόμενοι, θλίβονται τοὺς ὤμους. Ἄκολοι οἱ σμικρότατοι καὶ ψιχιώδεις ψωμοί. εἴτουν πύρνα. οὓς οὐκ ἄν τις ἔχοι κολοῦσαι ἤτοι κολοβοῦν, σμικροτάτους ὄντας. παλαιὸς δέ τις, καὶ οὕτω φράζει. ἄκολος, μικρὸς ψωμὸς μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενος καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι. τοιαῦτα δέ ἐστι καὶ τὰ παρὰ τῶν πλουσίων ψώμια. ἅπερ ὑπερόπτων ἄρτων εἰσὶ θραύσματα, ἢ τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. τὰ δὲ τοιαῦτα ψωθία, καὶ ἀπαράγους ἐκάλουν τινές. τὸν δὲ ἁδρότερον, ὁ βλωμός ἴσως δὲ ἀκολίῳ ἔοικε καὶ ὁ ἔγκαφος. ὃν ψωμὸν ἤγουν ἄρτου κόμματα οἱ παλαιοὶ ἑρμηνεύουσιν ἀπὸ τοῦ ἐγκάψαι ὡς εὔπολις. οὐ γὰρ λάψαι τὴν ἐμὴν οὐδ' ἔγκαφος. χρῆσις δὲ τοῦ ἐγκάψαι ὅ ἐστι φαγεῖν, καὶ παρὰ τῶν κωμικῶν. ἡ δὲ λέξις ἀφ' ἧς οἱ ἄκολοι γίνονται, παράγει καὶ τὸ κολόκυμα τὸ κωφὸν κῦμα. ὃ καὶ κόλον κῦμα διῃρημένως λέγεται. ἐκεῖθεν δὲ καὶ κόλαφος παρὰ ἐπιχάρμῳ. καὶ τὸ ἐκολάφιζεν, ἐντεῦθεν παυσανίας φησίν. ἀττικοὶ δὲ τὸν κόλαφον, κόνδυλον φασὶ διὰ τοῦ δ. κόντυλος μέντοι, εἶδος ὀρνέου. ἔτι δὲ καὶ κόλον τροφὴν οἱ παλαιοί φασιν, ὅθεν ὁ βουκόλος, καὶ κοιλίαν τὴν τῆς τροφῆς δεκτικήν, εἰ ἂν ἐντεῦθεν καὶ ἄκολος ψωμὸς ὁ ὀλιγότροφος. ἰστέον δὲ ὡς εἰ μὲν στερητικόν ἐστι τὸ α ἐν τοῖς ἀκόλοις ἤγουν μὴ κολουομένους, οὐκ ἂν ἴσως μεῖζόν τι ὁ κόλλαβος, βλωμίδιόν τι κολούεσθαι δυνάμενον αὐτὸς ἦν. καθὰ δῆλον καὶ ἐκ τοῦ ἐκκολλάβισον, ἤγουν δίκην κολλάβου κατάτεμε. εἰ δ' ἴσως πλεονασμῷ τοῦ α γίνεται ἄκολοι, ἔχει τις εἰπεῖν, ὡς ταυτὸ δύναται αὐτοῖς καὶ οἱ κόλλαβοι. περὶ ὧν ἐν τοῖς τοῦ δ' προσεσημειώθη. πλάτων ὁ κωμικὸς τοὺς μεγάλους ἄρτους καὶ ῥυπαροὺς καὶ ὡς ἄλεξις λέγει φαύλους, κιλλικίους ὀνομάζει. λέγων. ἄρτους ἐπιπριάμενος μὴ τῶν καθαρύλλων ἀλλὰ μεγάλους κιλλικίους. ἐν τούτοις δὲ ὅρα τὸ καθαρύλλων ὑποκοριστὶν καὶ ῥηθὲν ἀντὶ τοῦ καθαρῶν. ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι ἐκ τοῦ κόλον ἡ τροφή, βούλονταί τινες καὶ τὸν κόλακα εἶναι, ὃ σύνθετον ψωμοκόλαξ, ὡς καὶ ψωμοκόλαφος δραπέτης, ἐκεῖθεν δέ φασι καὶ δύσκολος ὁ δυσάρεστος. εὕρηται δὲ καὶ ἡ ἁπλῶς ῥοφή, ἄκολος λεγομένη. Ἄορας τὰς γυναῖκας λέγει παρὰ τὸ ἀείρω τὸ συζεύγνυμι, ὡς καὶ ἡ ἰλιὰς δηλοῖ ἐν τῷ, ἀμνώμεθ' ὥρησι τουτέστι ταῖς γυναιξίν. ἄορ γάρ, ἐκ τοῦ ἀείρω τὸ συζεύγνυμι, γυνή, ἄορος. καὶ πληθυντικὴ αἰτιατική, ἄορας. μετατεθεῖσα δὲ ἡ ἄορ, ἐποίησε τὸ, ὄαρ ὄαρος ὅθεν ὀαρίζειν καὶ ὀαριστύς. ἕτεροι δὲ, ἄορα γράφουσι χωρὶς τοῦ σίγμα. ἤγουν ξίφη. ὡς ἂν λέγοι κατὰ μὲν τὴν πρώτην γραφήν, οὐκ αὐτῷ οὐ μεγάλα τινά, δι' γυναῖκας δμωὰς ἢ λέβητας ὁποῖα τοῖς μεγάλοις ἄξιοις δίδονται, ἀλλὰ ἀκόλους τοὺς ῥηθέντας. κατὰ δὲ τὴν δευτέραν γραφήν, οὐ τῷ οὐ ξίφη καὶ τά δέ τινα, τιμῆς ἄξια, ψωμοὺς δὲ βραχεῖς τινας. καὶ ἔστι καὶ ταῦτα προσφυῆς ἐριτελείως ἀχαιοῖς, πινόωντι δ' ἀνδρί, μάζα τιμιωτέρα χρυσοῦ τε καὶ ἐλέφαντος. Σηκοκόρος, ὡς νεωκόρος. σηκὸς δὲ, ἡ μάνδρα τὸ παλαιόν, παρὰ τὸ σήκω σηκὸς καὶ σηκός. ὅθεν καὶ σταθμοί, αἱ τῶν ζώων ἐπαύλεις. οἱ δὲ ὕστερον, καὶ ἐπὶ ναοῦ ἔθεντο τὴν λέξιν μὴ ἀπαξιώσαντές τοὔνομα, διὰ τὸ ἐν βωμῷ τοιαῦτα ζῷα ἐπὶ θυσίᾳ ἵστασθαι. Θαλλὸς, ἡ πᾶν φασὶ τὸ ἐκ γῆς φυόμενον, ἢ φυλλάς, ἢ κλάδος δένδρου. ἀττικοὶ δὲ, ἐπὶ μόνης ἐλαίας τὴν λέξιν ἰδιάζουσιν. ἐρίφοις δὲ μάλιστα δοκεῖ δρέπεσθαι ὁ θαλλός, φίλος ὢν καὶ ταῖς πλείαις αἰξίν, ἐξ οὗ θαλλοῦ. ἡ παλαιὰ λογιότης ἀρμαμαίνη, ἔσκωψέ τοιοῦτόν τι. ἑταίρα φασὶν ἐπιφανὴς νικὼ, ἐπεκαλεῖτο αἴξ, διότι τὸν μέγαν ἐραστὴν ποτε κατέφαγε θαλλὸν τὸν κάπηλον. ἐκείνης δὲ καὶ λόγος ἀστεῖος φέρεται οὗτος. πύθωνός τινος αὐτὴν μὲν ἀπολιπόντος, ἑτέραν δὲ παχεῖαν ἀναλαβόντος. εἶτα μεταπεμπομένου αὐτήν, ἔφη, ὡς ὁ πύθων ἐπεὶ ἤδη τῆς ὑὸς ἐγένετο διάμεστος, ἐπὶ τὴν αἶγ' οἷός ἐστιν ἀνακάμπτειν πάλιν. οὐκ ἔτι δὲ ὁ ἀττικὸς θαλλὸς ἐξαίρετος ἦν ἀφ' οὗ στέφανος ἀθήνησι τοῖς νικῶσι ἦν, ἡ ἱστορία καὶ αὐτὴ δηλοῖ. ἐκ δὲ τοῦ θαλλοῦ, καὶ θαλλοφόρος παροιμιακῶς, ὁ μηδὲν χρήσιμος ἀλλ' ἢ βοσκήμασι θαλλὸν παραβάλλειν. Τὸ φορῆναι ὅ ἐστι φορεῖν ἤτοι φέρειν, φοραίνω τὸ θέμα, ἢ φόρημι. ὁμοίως τῷ, κίχημι κιχῆναι. Ὀρὸς, τὸ ὑπολειπόμενον ὑδατῶδες ἐν τῇ πήξει τοῦ γάλακτος. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὑδατῶδες καὶ ἐφθαρμένον ὑπόστημα γάλακτος, ἀγγειοπηδὸν τὸ πόμα. Ἐπιγουνὶς, ὁ ἀνωτέρω τοῦ γόνατος τόπος ὃν καὶ μύλην φασί τινες. χρῆσις δὲ ταύτης, καὶ ἐν τῷ, οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει. τουτέ-

τὴν εὐσαρκίαν. εὐεξίαν. ὡς ἐκ μέρους δὲ πᾶν δηλοῦσθαι. Ἔργον ἐποίχεσθαι λέγει ἁπλῶς, τὸ ἀγαθὸν δηλαδή. ὡς τό γε μὴ ποιοῦν, οὐκ ἂν δίχα προσθήκης ἔργον λέγοιτ' ἄν. ἀλλὰ δηλονότι κακὸν ἔργον. διὸ καὶ παρ' ἡσιόδῳ τὸ, ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἐπ' ἀγαθοῦ νοητέον ἀκολούθως τοῦ σοφοῦ σωκράτους ἔχοντι τῇ τοιαύτῃ τοῦ ἡσιόδου γνώμῃ καὶ θερμὰ ἐξειλέλεγ αὐτήν. εἰ καὶ οἱ κατήγοροι παρεκδιδάσκαλον ἐντεῦθεν αὐτὴν ἐσκώψαν ὡς μεδ' ὡς ἔργον ἀπεργοῦντα τοὺς μαθητάς. μήτε ἀγαθοῦ φασὶ μήτε κακοῦ.

Ἔργον ἐποίχεσθαι. ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον,
Βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
10 Αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' ὀδυσσῆος θείοιο,
Πολλά οἱ ἀμφικαρῆ σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
Πλευρὰς ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.
Ὣς φάτο. καὶ παριὼν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
Ἰσχίῳ. οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,
Ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως. ὁ δὲ μερμήριξεν ὀδυσσεύς,
Ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
Ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὶς ἀείρας.
Ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο. τὸν δὲ συβώτης
Νείκεσ' ἐσάντα ἰδών. μέγα δ' εὔξατο χεῖρας ἀνασχών.
20 Νύμφαι κρηναῖαι κοῦραι διός, εἴ ποτ' ὀδυσσεὺς
Υ̓́μμ' ἐπὶ μηρί' ἔκηε καλύψας πίονι δημῷ
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ.
Ὡς ἔλθοι μὲν ἐκεῖνος ἀνήρ. ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων.
Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας,
Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ
Ἄστυ κάτ'. αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν.
Ὢ πόποι. οἷον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδώς.
Τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
30 Ἄξω τῆλ' ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
Αἲ γὰρ τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος ἀπόλλων
Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
Ὡς ὀδυσῆΐ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ὣς εἰπών, τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι ἦκα κιόντας,
Αὐτὰρ ὁ βῆ. μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.
Αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν. μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθῖζεν
Ἀντίον εὐρυμάχου, τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
Τῷ παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
40 Ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Στήτην ἐρχομένω. περὶ δέ σφεας ἤλυθ' ἰωὴ
Φόρμιγγος γλαφυρῆς, ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος. αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην.
Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' ὀδυσῆος.
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν. ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
Τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι. θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ
Δικλίδες. οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
Γιγνώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
50 Ἄνδρες, ἐπεὶ κνίση μὲν ἀνήνοθεν. ἐν δέ τε φόρμιγξ
Ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.

Πτώσσειν, τὸ πτωχεύειν. Γαστὴρ ἄναλτος, ἡ ἀπλήρωτος καὶ μηδέ ποτε ἅλις ἔχουσα. ἢ ἀεὶ ἐν τῷ πεινάσειν οὖσα καὶ μὴ ἀλδαινομένη, ὅ ἐστιν αὐξομένη ἐν τῷ κορέννυσθαι. Σφέλα, ἢ βελῶν ἐντεταγμένα τῷ δυνάμενα σφάλαι, ὅ ἐστιν ἐμποδίζειν καὶ μεταπαίειν. ἢ τὰ ἁπλῶς ὑποπόδια, παρὰ τὸ ἐσφηνῶσθαι ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ὅμως ἑρμηνεύουσιν ὅτι πολλὰ σφέλα τουτέστιν ὑποπόδια ἢ καὶ ἁπλῶς βέλη τὰ διὰ δστέων ἢ ξύλων ἢ τοιούτων τινῶν, ἀμφὶ κάρα αἰρόμενα τὸ τῶν βαλλόντων δηλαδή, ἀποτρίψουσιν αἱ τοῦ ξένου πλευραί. ὡς τῶν βαλλόντων ὑπὲρ κεφαλῆς αἰρόντων τὰς χεῖρας διὰ τὸ τῆς βολῆς ὑψόθεν γενναιότερον ὅτι πέμπειν εἰς βολὴν αὐτὰ μέλλοιεν. ἕτεροι δὲ, ἀμφικαρῆ γράφουσιν ἐν ἑνὶ μέρει λόγου καὶ παροξυτόνως. ἵνα ᾖ σφέλα τουτέστιν ὑποπόδια ἀμφικαρῆ, τὰ ἀμφικέφαλα, ὡς δὴ κεφαλὰς ἀμφοτέρωθεν ἔχοντα τὰς ἐν αὐτοῖς ἐξοχὰς καὶ λαβάς. οἱ δ' αὐτοὶ, γράφουσι καὶ πλευρὰς ἀποτρίψουσι. σαφέστερον μὲν οὕτω ποιοῦντες κατὰ τὴν σύνταξιν, πλέον τι πεζότερον καὶ μὴ ἐμφαντικῶς. ἵνα νοῇ ἡ τοιαύτη γραφή, ὅτι πολλὰ σφέλα ἀμφικαρῆ τρίψουσι τὰς τοῦ πτωχοῦ πλευράς. Ἰστέον δὲ ὅτι σφέλας καὶ ἐπὶ νηὸς λέγεται. φασὶ γοῦν παυσανίας ὅτι ἐπισφαλίτης, ὁ θρανίτης. σφέλας γὰρ τὸ ὑποπόδιον. ἔχει δέ φασιν οὗτος τὴν ἄνω ἕδραν. τὴν δ' ἑτέραν, ζύγιος. τὴν τρίτην, θαλάμιος. ὁ καὶ θαλάμαξ παρὰ τῷ κωμικῷ. Βαλλομένοιο, ἀντὶ ἐνεργητικῆς κεῖται. ὀρθότερον βαλλομένου εἶναι. Λὰξ ἔνθορεν ἰσχίῳ, ἀντὶ τοῦ τῷ λήγοντι τοῦ ποδὸς μέρει τῷ πρὸς τοῖς δακτύλοις ἔνυρουσε τὸ ἰσχίον πρὸς τῷ

γλουτῷ, ὃ δὲ τοιοῦτον, καὶ ῥαθαπυγίζειν λέγεται παρὰ τῷ κωμικῷ. ἔστι γάρ φασι ῥαθαπυγίζειν,

τὸ πλεκτὸν τεῖχος τὴν ἰσχίαν ῥαπίζειν. ἴσως δὲ καὶ τὸ, ποτὶ πτύγμ' ἄλλεσθαι, τοιοῦτόν τι δηλοῖ, κείμενον παρὰ τῷ κωμικῷ. εἰ καὶ ἄλλως ὡς γυμνάσματος εἶδός τι ἐκεῖνο αὐτὸ παραλαλεῖ. Ἐκ θυμὸν ἕλοιτο, περίφρασίς ἐστι τοῦ φονεύσοι. Ἀμφουδὶς, οὐδὲν διαφέρει τοῦ, ἀμφ' οὖδας. ἀμφουδὶς ἐρεῖσαι, τὸ πρὸς τῇ ῥῖψαι. καὶ ἔστι ταυτὸν τῷ πρὸς γῆν ἐλάσαι. εἰ δὲ γράφεται ἀείρας, εἴη ἂν ὁ νοῦς τοιοῦτος. ὡς ἐβουλεύσατο ὀδυσσεὺς ἢ ἀπειλεῖ τὸν κακὸν, ἢ ἀείρας ἀμφουδὶς τουτέστιν ἐκ γῆς, πρὸς γῆν αὖθις ἐλάσαι τὴν ἐκείνου κεφαλήν. καὶ ἄλλως. ἀείρας, βάλοι τὴν κεφαλὴν πρὸς γῆν ἀμφουδίς. Πίονα δημῷ τουτέστι λίπει, ὅπερ ὅμοιον ἔχει τὸν νοῦν, κατά σε κνίσῃ ἐκάλυψε. δημῷ δὲ, ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων, ταῦτα γὰρ νύμφαις ἐθύοντο ὡς θαλεραῖς ἱερά. Τῷ κέν τοι, τουτέστιν οὕτως ἄν σοι. Ἄλφοι τουτέστιν εὑρίσκοι. Ἡ τοῦ ἀπόλλωνος βολὴ κατὰ τοῦ τηλεμάχου, αἰφνίδιον δηλοῖ θάνατον.

Περὶ δέ σφισιν ἤλυθεν ἰωὴ φόρμιγγος γλαφυρῆς, τουτέστιν ἠχήθη ἡ φόρμιγξ. ἔοικε γὰρ δηλοῖ τὸ περιελθεῖν αὐτοὺς τῆς φόρμιγγος βοήν. Ἐξ ἑτέρων, ἑτέρα ἐστίν. ὅ ἐστιν οὐ μονοστέγα, ἀλλ' ὑπερῷα.

Θύραι δ' εὐεργέες ἢ εὐερκέες εἰσί, δικλίδες. ὅ ἐστι δύο. οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο. τουτέστιν οὐδεὶς τὸν τοῖχον ὑπερηφανήσει, ὡς οἱ παλαιοί φασιν, ἢ διὰ ὑπεροπλίας βλάψει. Κνίση μὲν ἀνήνοθεν ἢ ἐνήνοθε, τουτέστιν ἀναβαίνει. ἀνέρχεται. Σύνορον, ὅ ἐστι συνεζευγμένην. ἀλλαχοῦ δὲ τὴν μολπὴν καὶ τὴν φόρμιγγα, δαιτὸς ἀναθήματα φησίν. Κνίσα, πρότερον μὲν διὰ δύο σίγμα γράφεται. ὕστερον δὲ ἐβιάσθη ἀπὸ μέλλοντος αὐτὴν γενομένην τοῦ κνίζω, κνίσω, δι' ἑνὸς τὲ γράφεται σ, καὶ ἔκτασιν λαβεῖν τοῦ ι. δηλοῖ δέ φασιν ἡ κνίσα, τὴν κατ' ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ὀπτωμένου ἀναφορὰν τῇ ὀσφρήσει προσίζουσαν. προσαγορεύονται δὲ καὶ ἐπίπλους. εὖ μάλα φησὶ καὶ αὐτὸς εὐαίσθητος ὢν πρὸς ὀσφρησιν, οὐκ αὐτοτελὴς δὲ περιπεθειμένος τοῖς μηρίοις.

Μηδὲ σὺ δηθύνειν, ὅ ἐστι βραδύνειν. Βάλῃ ἢ ἐλάσῃ τουτέστιν ἐγγὺς τύψῃ, διαφορὰν συνιέναι δηλοῦσι. δῆλον δὲ ὅτι τὸ βαλεῖν, οὐ μόνον τοῦ ἐλάσαι διαφέρει, ἀλλὰ καὶ τοῦ τύψαι καὶ τρῶσαι καὶ οὐτάσαι καὶ πλῆξαι.

Γαστέρα δ' οὔπως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν. τουτέστιν, οὐκ ἔστιν ἀνεξέλεγκτον φέρειν, ἐκφαίνει γὰρ ἑαυτήν, οὐλομένην. Δυσμενέας λέγει, οὐ μόνον τοὺς πολεμουμένους δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τοὺς πειρατάς. Ἄργος ὁ ἄλλως ταχὺς, ἢ διὰ χρῶμα λευκόν. ἐφ' ὧν τὸ ὀξύτονον ὁ ἀργὸς, λαμβάνεται.

Ἔσχεν, ἔγερεν ἀνέσχεν αὐτὴν ἐγείρων ὀρθώσας. Ἀγίνεσκον τὰ πείρας ἦγον. Ἐγγὺς ἐόντα, οὐκ ἐκ τῆς ὄψεως ὡς εἰκός, ἠλλοίωτο γὰρ τὴν μορφὴν, ἀλλ' ὡς ἰχνευτὴς, ὀξύτητι ὀσφρήσεως, ᾗ φασὶ καὶ ἐν νυκτὶ διακρίνει τὸ οἰκεῖον τοῦ ἀλλοτρίου. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται. ἀρετὴν λέγει ἄρτι, τὴν εἰς τὰ ἔργα σπουδὴν μετὰ περιεργίας. ἧς δηλοῖ στέρονται ἀφαιρουμένου αὐτὴν θεοῦ τοῦ δουλώσαντος. ἐν οἷς συλλογιστέον ὅτι καὶ οἷα ἡ τῶν δούλων ἀμέλεια ὅτε μὴ καλῶς ἐπικρατοῦνται, εἰ γὰρ τῷ ἁπλῶς δούλῳ τὸ ἥμισυ τῆς ἀρετῆς ἀφαιρεῖται, πολὺ πλέον ἀφαιρεῖται τοῦ μὴ ἔχον-

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα.
Ῥεῖ' ἔγνως, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ ἐσσ' ἀνοήμων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
Εἰ δ' ἐθέλεις ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθε,
Μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας,
Ἢ βάλῃ ἢ ἐλάσῃ. τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
Γιγνώσκω, φρονέω. τά γε δὴ φρονέοντι κελεύεις.
Ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων.
Τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
Κύμασι καὶ πολέμῳ, μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Γαστέρα δ' οὔπως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν.
Οὐλομένην. ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι.
Τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐΰζυγοι ὁπλίζονται
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν,
Ἄργος ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
Θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο. πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
Ὤχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγωούς.
Δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποιχομένοιο ἄνακτος
Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἥ οἱ προπάροιθε θυράων
Ἡμιόνων τε βοῶν τε ἅλις κέχυτ', ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
Δμῶες ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες.
Ἔνθα κύων κεῖτ' ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραιστέων.
Δὴ τότε γ' ὡς ἐνόησεν ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
Οὐρῇ μέν ῥ' ὅ γ' ἔσηνε καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω,
Ἆσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
Ἐλθέμεν. αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ,

τος ἄρχοντα καλῶς ἐπισταθέντα. Ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ. Ὅρα τὴν ἱστορίαν ἐπὶ πόσον ὁ ἄργος ἔζησε ζῷον. εἴκοσι γὰρ ἔτη ὡς ὁ ποιητὴς ἐπίτηδες παρεσημήνατο. ὅτι δὲ καὶ εἰκοσιτέσσαρα ζῶσιν ἔτη κύνες, ἱστόρησαν οἱ μεθ' Ὅμηρον. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ὡς τέθνηκεν οὕτω ταχὺ ὁ ἄργος, ὑφ' ἡδονῆς τῆς ἐπὶ τῷ ἀναγνωρισμῷ. σμικρὰ γάρ τοι ῥοπὴ εὐνάζει κατὰ Σοφοκλῆν τὰ παλαιὰ σώματα. τὸ δὲ πρᾶγμα, καὶ σύμβολον ἦν αἴσιον τῷ Ὀδυσσεῖ. λευκὸς μὲν γὰρ ἴσως ἦν ὁ κύων, πᾶν δὲ λευκὸν, χρηστὸν σύμβολον. ὡς δὲ καὶ κύων καὶ ἀσθενὴς διὰ γῆρας καὶ ἅμα τῇ τοῦ Ὀδυσσέως θέᾳ θανὼν, τὸ τῶν μνηστήρων ἐδήλου αἰφνίδιον καὶ ἀσθενὲς καὶ ὠκύμορον, εἰ καὶ ἄλλως χρυσαῖς ἐλπίσιν ἐσαίνοντο ἑαυτούς. τρεῖς δέ ποτε ἀρεταὶ κυνὸς εἶναι δηλοῦνται τοῦ ἄργου, ταχυτὴς καὶ ἀλκὴ καὶ τὸ ἴχνεσι περιηδέναι. Δακρύσας τὸν Ὀδυσσέα πλάττει οὐκ ἀπιθάνως ὁ ποιητὴς ἐν τοιούτῳ τόπῳ τῷ κατὰ τὸν ἄργον διηγήσεως, ἐπεὶ καὶ ἄλλως ἑτοιμοδάκρυον τὸ ἡρωϊκὸν φῦλον. καὶ ἡ παροιμία δὲ, ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες φησίν.

Ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον. ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μῦθον.
Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ.
Καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
10 Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
Ἢ αὔτως οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Γίνοντ', ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα.
Καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
Εἰ τοιόσδ' εἴη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα,
Οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
Αἶψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν.
Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
Κνώδαλον, ὅ, ττι δίοιτο, καὶ ἴχνεσι γὰρ περιήδη.
20 Νῦν δ' ἔχεται κακότητι. ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
Ὤλετο. τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.
Δμῶες δ' εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
Οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι.
Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας.
Βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρα λάβεν μέλανος θανάτοιο
Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.

Πρόκας, δορκάδων εἶδος. ἢ ἐλάφων ἔκγονα νεογνὰ, παρὰ τὸ προκίειν, ἢ παρὰ τὸ προΐξασθαι. ὅθεν ἡ πρόξ. ταχεῖα γάρ. ὁ δὲ λαγωὸς εἰ μὲν ἐκ τοῦ λαγὼς ἐκτεταμένου δισυλλάβου γίνεται, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ο μικροῦ. εἰ δ' ἐκ τοῦ ἑτέρου, τοῦ συστέλλοντος τὴν λήγουσαν, ἐκτετάσθαι δοκεῖ τὸ

30 μέγα ω πρὸς ἀναλογίαν τοῦ κολεὸς καὶ τῶν ὁμοίων. φασὶ δὲ Ἰωνικὸν εἶναι τὸ λαγὼς δισύλλαβον μακροκατάληκτον. οἱ δ' ἄλλοι, λαγὸν δηλαδὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ λάω τὸ βλέπω. ἔστι δὲ καὶ θαλάσσιος λαγώς. οὐ γίνεσθαι δέ φασιν ἐν Ἰθάκῃ λαγωόν. συντρέχει δὲ τῷ τοιούτῳ λόγῳ, καὶ Ἀριστοτέλης, ἱστορήσας ὡς ἐν Ἰθάκῃ οἱ δασύποδες κομισθέντες καὶ ἀφεθέντες, οὐ δύνανται ζῆν. ἀλλὰ φαίνονται τεθνεῶτες πρὸς τῇ θαλάσσῃ, ἐστραμμένοι ὅπου ἂν εἰσαχθῶσι. καὶ νῦν ἂν ἡ τῆς Ἰθάκης γῆ, ἄλλως ἔχουσα ὅπερ ἡ κατὰ τὴν Κάρπαθον. ἐκείνη γὰρ, λαγοτροφεῖ. ὡς δηλοῖ καὶ παροιμία ἡ λέγουσα, ὁ Καρπάθιος τὸν λαγωόν. ἐλλειπῶς αὐτὴ προενηνεγμένη. βούλεται γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ὁ Καρπάθιος ἐπὶ κακῷ οἰκείῳ λαγωοὺς τῇ κατ' αὐτὸν ἐπεισήγαγε νήσῳ. ὅτι δὲ ὁ λαγὼς οὐ μόνον καὶ πτὼξ καὶ δασύπους λέγεται κοινῶς, ἀλλὰ καὶ ταχίνας εὕρηται παρὰ Λακεδαιμονίοις ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ, οἱ παλαιοὶ γράφουσι. εἰς λαγὸν δὲ μέγαν

40 ἐμμεῖον, ἐποίησε φασὶ Σιμωνίδης τὸ, οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐξίκετο δεῦρο. εἰ καὶ μὴ φθάζεται παραπεθῆναι αὐτῷ ἐν τῷ δείπνῳ παρὰ Ἱέρωνι. ἦν δὲ ἡ παρῳδία, ἐξ Ὁμήρου. εἰπόντος τὸ, οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ὁ αἰγιαλὸς δηλαδὴ, πάσας ἐχώρησε τὰς νῆας. Ἀπόθεστος, ὁ ἀφίλητος καὶ ἀτημέλητος, ἐκ τοῦ ποθῶ ποθέω. Κόπρος, ἐπὶ ἄλλων ζώων, δίχα κυνῶν. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας, ὑπελιθρος, βοὸς ἀπόπατος. Ἄγειν, ἀντὶ τοῦ φέρειν. Τέμενος, ἀνθρώπινον συνήθως κἀνταῦθα. οὐ γὰρ δήπου θεῖον τὸ κοπρούμενον διὰ καρποτρόφον ποιεῖται. ἡ δὲ τῆς κόπρου ἀπόθεσις τῆς τε τῶν ἡμιόνων καὶ τῶν βοῶν, ἤδη δήπου καὶ ἑτέρων ζώων ὡς δι' αὐτῆς κοπρεῦσαι ὃ ἔστι κοπρεύσωσιν ἤτοι κόπρον ἐπιβαλεῖν τοῖς τοῦ Ὀδυσσέως χωρίοις, κατὰ βιωτικὴν οἰκονομίαν παρέρριπται. Κυνοραισταὶ δὲ οἱ διὰ τοῦ ῥῶ κατά τι φύσιν καὶ διὰ μέτρον, οἱ τοὺς κύνας ῥαίοντες. ἐξ οὗ κατὰ διάλυσιν καὶ παραγωγὴν, τὸ ῥαΐζειν γίνεται. ἀφ' οὗ καὶ θυμοραιστὴς ἀναλόγως τῷ κυνοραιστής. λέγονται δὲ οὗτοι, καὶ κρότωνες παρὰ

50 τοῖς ὕστερον. ὅθεν καὶ παροιμία κατά τινας τὸ, ὑγιέστερος κρότωνος. Οὔατα, σημείωσαι ὅτι καὶ εἶδος θηρίου προσεχμώτατον ἐλέγετο οὖς, κατὰ τὸν εἰπόντα ὅτι τὸ ὠτάριον θηρίον ὃ καλεῖται παρὰ αἰολίων οὖς ἀφροδίτης, ἐν τῇ κατ' Ἀλεξάνδρειαν φάρῳ γίνεται. Τραπεζεὺς κύων, ὁ μὴ ἐκ τοῦ ἀγρεύειν ζῶν ἀλλ' ἐκ τῶν περὶ τράπεζαν. ἔθος δὲ τοῖς εὐπόροις καὶ τοιούτους τρέφειν, ἀγλαΐης φησὶν ἕνεκα,

κα, κατέπτη καὶ αὐτὸς μεγαλοπρεπῶς. Ἐπίσημα κυνῶν παραδίδοται γένη, ἰνδοὶ ὑρκανοὶ μελιταῖοι, πρὸς δὲ ἄλλοις καὶ λακωνικοί, ὡς πίνδαρος οἶδεν εἰπὼν λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἑρπετόν, ὅτι δὲ φιλάνθρωπον φύσει ζῶον ὁ κύων, διὸ καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει ἀπὸ τοῦ κύσαι ὅ ἐστι φιλεῖν, δῆλόν ἐστιν. εἰ δὲ καὶ οὕτω φιλητικὸν τὸ γένος μεμαρτύρηται, ἀλλὰ διὰ τὸ κατ' αὐτὸν ἀναιδὲς, διαβάλλεσθαι εἰώθασι τοὺς αὐθάδεις. ἐντεῦθεν γὰρ ἐπ' ἀνθρώπων, κύνεον ἦθος λέγεται καὶ κυνάμυια σκώπτεται ἡ θρασεῖα γυνή. καὶ κύων ἁπλῶς ἡ αὐτὴ λέγεται. τρόπον δὲ ἄλλον ἄμφω ταῦτα τὴν κυνικὴν φιλόσοφον ἐκωμώδευσεν. διὸ ἐφιλεῖτο τοὺς ὀρθὰ πεπαιδευμένους ὑποσαίνειν καὶ ὁ κυνιζόμενος εὐνοϊκώτερον, καὶ αὖ πάλιν καθυλακτεῖ τῶν ἑτέρως διακειμένων. ὡς δὲ κύων καὶ τῇ κωμῳδίᾳ ἐνέπαιξε σκῶμμα γυναικεῖον, τὴν εἰρημένην κνίφαν ἔχουσα τὴν κύνα εἰρύουσα, ὅπερ ἐστὶν ἑλκομένην, ἣν δὴ κύνα, χοῖρον ἡ κωμῳδία φησί, παλαιὰ χρῆσις δηλοῖ, ὅτι ἀπὸ κυνός, λέγεται συντεθεῖσθαι παρὰ σοφοκλεῖ, καὶ ὁ κυνόσαρος ἄκανθα ἡ καὶ κυνάρα διὰ τοῦ ψιλοῦ. ἣν ἡ κοινὴ γλῶσσα, κυνόσβατον ἐν λέξει μιᾷ ἢ κυνὸς βάτον ἐν παραθέσει, ὀνομάζειν οἶδεν. αἰνιττόμενος δέ τις, εἶπεν αὐτὴν ὡς ἀθήναιος καὶ αὐτὸ ἱστορεῖ, ξυλίνην κύνα διὰ τὸ ἀκανθῶδες τοῦ φυτοῦ καὶ τραχύ. ἡ διὰ τοῦ ν κυνάρα ἢ κυνάρος. κατὰ τὸ ἔτυμον τοῦ ὀνόματος, κυνὸς ἀρὰν ὅπερ ἐστὶ βλάβην, ἐνδεῖσα. ἡ δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα κινάρα, ἑτέρως ἔχει. ταύτην γάρ φασι κάκτον λεγομένην, ὑπὸ ῥωμαίων μὲν καλεῖσθαι κάρδον, ὑπὸ ἑλλήνων δὲ κινάραν. ὅτι δὲ ἐδώδιμος αὕτη, δηλοῖ φασι βασιλεὺς πτολεμαῖος ὁ εὐεργέτης, εἷς ὢν τῶν ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, λέγων ὡς περὶ βερενίκην πόλιν λιβύης, ποταμὸς ῥεῖ λάθων καλούμενος, πολλὰς κινάρας φυομένας, οἷς σὺν κολλυβισταῖς ἡμῖν σπουδῇ ἐπιτρέπουσι καὶ ἡμῖν προσέφερον ψιλοῦντες τὴν ἄκανθαν. Κομέουσιν αἴ κέ τις ἔχουσιν οἱ ἁπλῶς οἰκοδεσπόται μὴ φειδόμενοι σῖτον εἰπεῖν κατ' ἡσίοδον, παρὰ τοῖς ὕστερον κατὰ τὸν τοῦ ἀθηναίου λόγον, καὶ κυνάρια μελιταῖα ἐν λόγῳ γεγόνασιν. Βαθείης βένθεσιν ὕλης, δοκεῖ παρῳνῆχθαι ἀπὸ τοῦ, βαθείης βένθεσι λίμνης. ὡς μὴ μόνον ἐπὶ ὕδατος τὸ βένθος λέγεσθαι καὶ τὸ βάθος, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἐπὶ ξυλόχου καὶ παντὸς δάσους. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ στρατηγικῆς ἐκτάξεως βάθος. ὑπονοεῖται δὲ καὶ ἐπὶ μεγέθους πόλεως, ὡς δηλοῖ τὸ, κατ' εἶδον τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν. ἐπὶ βάθους γὰρ τὸ κατιδεῖν. Κνώδαλον νῦν, τὸ χερσαῖον παρὰ τὸ ὑπὸ κυνῶν ἁλίσκεσθαι. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ θαλασσίου θηρίου κνώσσοντος ἐν τῇ ἁλὶ λέγεται ἡ λέξις, κοινὸν τόπι τὸ, βένθεσιν. Ο, τι ἴδοιτο, κρεῖττον φασὶ γράφειν ἴδοι τι. ἵνα λέγῃ ὡς οὐκ ἐξέφευγεν αὐτὸν θηρίον ὅπερ ἂν ἴδοι τουτέστιν ἰδὼν ἔλοι. τὸ γὰρ ἴδοιτο, περιαιρεῖ κυνὸς τὴν ἰχνευτικὴν φασὶν αἴσθησιν, ὁ γὰρ τοιοῦτος ῥινηλατεῖν ἐπέγνω. ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ τοιούτου ῥινηλατεῖν τοῦ ἀπορεῖσθαι τοὺς κύνας, δοκεῖ ῥινᾶν ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐρρέθη, λέγεσθαι τὸ ἐξαπατᾶν. ὅτι δηλαδὴ αἱ ῥῖνες ἀπατήσουσι κύνα. φέρει δὲ χρῆσιν τῆς λέξεως ταύτης ἐκ μενάνδρου αἴλιος διονύσιος, τὸ, ἔγωγ' ἐπίσταμαι ῥινᾶν. Γυναῖκας ἀκηδέας, αἱ ἀφρόντιδες, ἢ καὶ δυσφρόντιδες. Δούλιον ἦμαρ, ἡ δουλεία περιφραστικῶς. οὗ πρὸς ἀντιθέτητα, καὶ ἦμαρ ἐλεύθερον ὡς τὸ, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπηύρας. περίφρασις δὲ ἄμφω. τὸ μὲν, δουλείας. τὸ δὲ, ἐλευθερίας. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ μὴ ἐργάζεσθαι τοὺς δούλους ἐναίσιμα ὅτε μὴ ἐπικρατέουσιν ἄνακτες, παντελῶς ἐρρέθη ἐκ τοῦ ὡς ἐπιτοπολύ. εὔνοος γὰρ οὐ δήπουθεν τοιοῦτος, ἀλλ' οἱ σπουδαῖοι. οὐ προσλογιζόμενοι δεσπότας τὴν δίκαιαν καὶ τὸν ὑὸν διὰ τὸ ἀπεῖναι τὸν μέγαν ἄνακτα, πιθανὸν δὲ καὶ τὸ ἑξῆς διὰ τὸ πολλοὺς δουλωθέντας, πλείστην ἀρετὴν ἐπὶ τοῖς δεσπόταις ἐνδείκνυσθαι.

Νεῦσεν ἐπί οἱ καλέσας, ἀντὶ τοῦ προσεκαλέσατο νεύματι. Σταθμὸν τὴν παραστάδα τῆς θυρᾶς ᾧ ἐκλίνατο λέγει. Μελίνου, ὕδος δίνδρου. ἐξ οὗ νῦν μὲν, οὐδὸς μέλινος ἀπαθῶς. Οὖλον ἄρτον λέγει, τὸν ὅλον καὶ ἀκέραιον. Αμφιβαλεῖν, τὸ περιλαβεῖν, ἤτοι περιέχειν. Χανδάνει, ἐκ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ, γίνεται χάζω. οὗ δεύτερος ἀόριστος ἔχαδον. ἐξ οὗ μέλλων δεύτερος αὐθυπότακτος, χάδω, ὅθεν καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν συνήθη, χάδω, ὡς τὸ ... καὶ παραγωγῇ, χανδάνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν διὰ κρείττονα φωνὴν, χανδάνει.

Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ερχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ὦκα δ' ἔπειτα
Νεῦσ' ἐπί οἱ καλέσας. ὁ δὲ, παπτήνας ἕλε δίφρον
Κείμενον. ἔνθα δὲ δαιτρὸς ἐφίζεσκε κρέα πολλὰ
Δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κατὰ δαινυμένοισι.
Τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς τηλεμάχοιο τράπεζαν
Αντίον. ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφίζετο. τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
Μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει, κανέου τ' ἐκ σῖτον ἀείρας.
Αγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' ὀδυσσεύς,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι.
Σκηπτόμενος. τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ιζε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
Κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ. ὅν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέειπε συβώτην,
Αρτον τ' οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο,

Προέκτης

Προΐκτης ἀνήρ, ὁ προῖκα πίνων ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν, ὃ προῖκα ζητεῖ λαμβάνειν, παρὰ τὸ προῖκα προΐξω ὅθεν συναιρεῖται ἡ προΐξ, τουτέστι τὸ δῶρον, οὕτω γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο. εἰ καὶ ὕστερον ἐπὶ γαμηλίας μετεκινήθη δωρεᾶς. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου προΐκειν, καὶ τὸ προΐξασθαι τὸ δοῦναί τι δωρεάν. Ἀεικελίας πήρας λέγει, τὴν πενιχρὰ ῥωγαλέαν. καὶ φέρειν μὲν τὰ ἄγρια καὶ τρέφειν ἐντός. εὐφυῶς δὲ ὑπεστορέσθαι κατὰ γῆς ὡς εἰς τράπεζαν. Ὥς ὅτ' ἀοιδὸς ἄειδεν, ἀντὶ τοῦ ἕως ὅτου. καὶ δοκεῖ τὸ ὡς ζήτημα, πρωτότυπον εἶναι τοῦ ἕως, πλεονάζοντος ἐπιτικῶς τοῦ ε. Πύρνα, ἤγουν ψωμούς. Πύρνα, πύρινά ἐστι σιτία τουτέστι κατὰ τοὺς παλαιοὺς σιτώδεις τροφαί.

Καὶ κρέας ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,
Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων. αὐτόν τε κέλευε
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας.
10 Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ.
Ὣς φάτο. βῆ δὲ συφορβὸς ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τηλέμαχός τοι ξεῖνε διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας.
Αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι.
Καί οἱ πάντα γένοιθ' ὅσσα φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.
Ἦ ῥα. καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
20 Αὖθι ποδῶν προπάροιθεν ἀεικελίης ἐπὶ πήρης.
Ἤσθιε δ' ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν.
Εὖθ' ὁ δεδειπνήκει, ὁ δ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδός.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα. αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
Ὤτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
Γνοίη θ' οἵτινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵτ' ἀθέμιστοι.
Ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡσεὶ πτωχὸς πάλαι εἴη.
30 Οἱ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν.
Ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν.
Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης
Τοῦδε περὶ ξείνου, ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
Ἤτοι μέν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν,
Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
Ὣς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην.
Ὦ ῥίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
Ἤγαγες; ἦ οὐχ ἅλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
40

Ἀγείρειν πύρνα, δίδωσιν ἀφορμὴν τοῖς ὕστερον, ἀγύρτας εἰπεῖν τοὺς πτωχούς. καὶ ἀγυρτάζειν, τὸ πτωχεύειν. καὶ μητραγυρτεῖν δὲ, τὸ μετὰ τυμπάνων καὶ ἑτέρων τοιούτων περιιέναι καὶ ἐπὶ τῇ μητρὶ ἀγείρειν τροφὰς δηλαδή, ὃ ἐστιν ἐπὶ τῇ ῥέᾳ. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, Διονύσιος μητραγυρτῶν καὶ τυμπανιζόμενος ἢ τύμπανα κρούων, οἰκτρῶς τὸν βίον κατέστρεψεν. Ἐναισίμους, τοὺς δικαίους λέγει καὶ κατὰ θέμιν ζῶντας. Ἐνδέξια, ἢ ἀντὶ τοῦ, ἐκ τοῦ δεξιοῦ καθίσματος ἐπὶ ἀγαθῷ συμβόλῳ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπιδεξίως. Πρόσθεν ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου καὶ ὡς εἰπεῖν ἔγγιστα.

Ὦ ῥίγνωτε συβῶτα. τουτέστιν ἄγαν γνώριμε ἐπὶ ἀχρείᾳ τέχνῃ. βούλεται γὰρ εἰπεῖν τὸν εὔμαιον, γνωστικὸν ἐπὶ εὐτελείᾳ ἢ οὐ δαιμονιότητι. καὶ ἄλλως δὲ, καθὰ καὶ ὁ παρὰ θεοκρίτῳ αἰπόλος γνωστὸς φαίνεται ἀφ' ὧν ἐκεῖνος λέγει αἰπολικῶν σημείων, οὕτω κἀνταῦθα συβώτης ἀρίγνωτος, ὁ τοιούτῳ ἐοικὼς καὶ ἐπιμόνως τυχὸν ὀψέως, καὶ μὴ ἀμφίβολος εἰς τὸ συβώτης εἶναι.

Ἀλήμονές εἰσιν, ἀλήμονας μὲν τοὺς ἀλήτας λέγει. Ἢ ὄνοσαι, ἀστείως ἔφη ἀντὶ τοῦ, ἢ μέμφῃ ἡμῖν δηλαδὴ ἢ τοῖς ἀλήταις ὡς μὴ βοροῖς οὖσι μηδὲ δαπανᾶν εὖ δυναμένοις τὰ τοῦ οἴκου τοῦ σοῦ δεσπότου, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἑτέρους ἄγεις τοὺς ἀξιολογώτερον καταφαγουμένους ἐκεῖνα. τὸ μέντοι εἰπεῖν τὸ, ἢ ὄνοσαι ἀντὶ τοῦ ὠφέλειαν ἔχεις ἐκκενουμένου τοῦ δεσποτικοῦ οἴκου, σαφέστερον μέν. οὐκ ἔχει δὲ καὶ ἐμμάρτυρον τὸ ὄνοσαι κείμενον ἐπὶ σημασίας τοιαύτης. ὄνησαι γὰρ μᾶλλον ὠφελεῖν ἐστίν. Δημιουργοὶ τουτέστι δημιουργοὶ κατὰ κρᾶσιν. τεχνῖται δημοσίᾳ ἐργαζόμενοι. Οὐ καλά, οὐ μόνον ὀνοματικῶς νοεῖται, ἀλλὰ δύναται καὶ ἐπίρρημα εἶναι ἴσον τῷ οὐ καλῶς, κατὰ τό, ἦ μὲν καλὰ κύδιαι, ἀντὶ τοῦ, ὄντως καλῶς ἐμοῦ κύδη ὡς οἰκείου ἡγοῦ. εἰ δὲ καὶ ὄνομά ἐστι τὸ καλά, οὐκ ἀπεικὸς ἀντὶ ἑνικοῦ εἰλῆφθαι,
50 ἵνα εἴπῃ ὡς οὐ καλὸν πρᾶγμα λέγεις. οὕτω καὶ πρὸ ὕστερον ἔφη τὸ, δυοῖν τὰ ἕτερα τεθνεώς. ὃ κοινῶς, δυοῖν θάτερον λέγεται. Δημιουργοί, οἱ κατὰ τὸ δημόσιον χειροτέχναι. οἳ καὶ κλητοί εἰσι, διότι καλοῦνταί ποτε ἄλλοθεν, ὡς ἐτυμολογεῖ ὁ ποιητής. ἄλλος δὲ Διονύσιός φησιν ὅτι δημιουργὸν ἀττικοὶ λέγουσιν, οὔτε τὸν δημοσίᾳ μισθαρνοῦντα ὡς ὅμηρος, οὔτε τὸν δῆμον ποιοῦντα ὡς οἱ δωριεῖς, ἀλλὰ γυναῖ-

καὶ πέμπουσιν πέμματα. παυσανίας δὲ, λέγει ὅτι δημιουργοὶ, οἱ δημόσια ἐργαζόμενοι ἀρχιτέκτονες. καὶ ἁπαξ, πάντες οἱ χειροτέχναι. οἱ γεωργοὺς καὶ πολιτικοὺς ἀφίλοιεν. ἄλλοι δημιουργοί φασι, καὶ οἱ τοῖς γάμοις τὰ σύμφορα πράττουσαι. αἳ καὶ νυμφίους φασὶ ἔλουον. καὶ ἱερουργίας ἐν γάμοις ἐποίουν. καὶ πόπανα παντοδαπὰ καὶ ἄρτους ἔπεττον. καὶ τὰς κόμας συνέπλεκον. ὅτι δὲ καὶ ἀττικὴ λέξις ὁ δημιουργὸς, δηλοῖ καὶ ἀριστοφάνης. ἱστοροῦσιν ὅτι ἰκτῖνος παρὰ ἀττικοῖς οὐκ ἄσημος δημιουργὸς, ὁμώνυμος τῷ ὄρνιθι. Τρύξοντα, θέμα μὲν τὸ τρύχω. αὐτὸ δὲ παράγεται ἐκ τοῦ τρύω. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ τρῶ τοῦ συγκοπέντος ἐκ τοῦ ῥῶ ὃ δηλοῖ τὸ τιτρώσκειν. Σίγα, γράφεται καὶ ἔττα. Ἠ μὲν καλὰ πατὴρ ὣς κήδεαι υἷος, ἤγουν καλῶς μου φροντίζεις ὡς πατὴρ υἱοῦ. Δίεσθαι, ὅ ἐστι διώκειν, μύθῳ ἀναγκαίῳ ἤγουν ἀναγκαστικῷ. Καί κεν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι. τουτέστιν, πλὴν οὐ καιρὸν διάγει μὴ ἐλθὼν εἰς τὰς οἰκείας. Ὧ ἐπέχε πόδας. ἤγουν ἐφ' ᾧ εἶχε τοὺς πόδας. Ὑπέφηνεν ἤγουν ὑποκάτω ἔφηνεν ὑποβαλὼν τῶν ποδῶν. Ἐοι, ὄντως ὑπάρχει. καὶ ὅτι ὁ κεχρημένος ἔλθοι, ἔχοντας καὶ οὐ ἂν χρήζοι. Εὖ ζώοισιν. ἐκ τοῦ ζῶ ὁ ζῶ ἐπὶ τούτων, ὃ τὸ ζῆν ἐλέχθη περιουσία, οἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον σοφοὶ ἐκ τούτου σωθέντες, εὐζωίαν τὴν εὐδαιμονίαν φασίν.

Κλέω κατ' ἀπείρονα γαῖαν, χρόνον ἀντὶ χρόνου λαμβάνει, ἀντὶ τοῦ δοξάσω γὰρ μέλλοντος εἴρηται. τὸ δὲ ἤθελε γάρ που θεὸς, εὐσεβοῦς ἤθους ἐστὶν, ἀνατιθέντος τῷ κρείττονι τὰ συγκυροῦντα. ἱστέον δὲ ὅτι Ὀδυσσεὺς καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὸν ἀντίνοον λέγει παρὰ κοφῷ ἄδων ὅ φασιν. ἐφ' οἷς καὶ συγκαλύπτων τὴν περὶ αὐτοῦ ὑπόνοιαν, ἐμπλέκει μέρος τι τῆς πρὸς τὸν εὔμαιον ἐκείνης ψευδολογίας. ἵνα μὴ ἄλλο τι πλάσας, ὑποπτευθείη παρὰ τοῦ εὐμαίου παρόντος καὶ ἀκροωμένου, ὡς πρὸς ἐκεῖνον ψευσάμενος. καὶ λέγει πάλιν ὅπως ἐν αἰγύπτῳ ποταμῷ στήσας νέας ἀμφιελίσσας καὶ ἐποτρύνας νέεσθαι κατὰ σκοπιὰς, ἐδυστύχησεν ἐκ τῶν ἑταίρων.

Πτωχοὶ ἀλῆται, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
Ἠ ὄνοσαι ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ ποθι τόνδ' ἐκάλεσσας;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, εὔμαιε συβῶτα.
Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις.
Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
Ἄλλον γ' εἰ μὴ τῶν, οἳ δημιουργοὶ ἔασιν;
Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
Ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
Οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
Πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύξοντα ἑαυτόν.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστήρων
Δμωσὶν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὖτ' ἐμοί. αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ ἀλέγω, ἕως μοι ἐχέφρων πηνελόπεια
Ζώει ἐνὶ μεγάροις, καὶ τηλέμαχος θεοειδής.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν.
Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
Ἦ ῥα, καὶ ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀντίνο', ἦ μευ καλὰ πατὴρ ὣς κήδεαι υἷος,
Ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ. μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
Δός οἱ ἑλών. οὔ τοι φθονέω. κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἅζευ τό γε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα.
Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι, ἢ δόμεν ἄλλῳ.
Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε.
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες.
Εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζης
Κείμενον, ᾧ ῥ' ἐπέχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
Σίτου καὶ κρειῶν. τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν ὀδυσσεὺς
Αὖθις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι ἀχαιῶν.
Στῆ δὲ παρ' ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Δὸς φίλος, οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος ἀχαιῶν
Ἔμμεναι, ἀλλ' ἄριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώιον ἠέ περ ἄλλοι
Σίτου, ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον

καὶ τέλος, μετὰ πολὺν κίνδυνον ἐλθὼν καὶ αὐτὸς, ἀπεδόθη ἐς κύπρον τῷ ἐκεῖ ἀνάσσοντι δμήτορι ἰασίδῃ. ἐκεῖθεν δέ φασι δεῦρο τόδ' ἵκω πήματα πάσχων. τούτοις δὲ προσθεινί τι καὶ αἴνιγμα τῷ εὐμαίῳ,

τὸ εἰς τὴν κύπρον πραθῆναι. οἷα ὑπονοῶν ὡς εἰκὸς, ὅτι οὐκ ἂν παρὼν καὶ ἀνηκόων ἀρτιδούμαιος, ἐλέγξει τοῦτον, ὡς οὐ μὴν μεμνημένος οὐ μὴ βουλόμενος. Λῃστῆρσι πολυπλάγκτοισι λέγει ζῶνιθας τοὺς κατὰ θάλασσαν πειρατὰς, ἐπεὶ μὴ ἔστιν αὐτοῖς εἰς σκοπὸς τοῦ πλοῦ. Ἀνάγκῃ ἐπὶ βίαν ἐμ ἑαυτοῦ ἐργάζεσθαι ἀνάγκην, ἤγουν βιαίως. ὅθεν καὶ μῦθος ἀναγκαῖος πρὸ βραχέων, ὁ ἀναγκαστικός.

Αἴγυπτος μὲν ἁπλῶς, ἡ χώρα ἢ καὶ ἡ πόλις νῦν. ὁ δὲ μετὰ προσθήκης αἴγυπτος ποταμὸς, τὸν νεῖλον δηλοῖ, μὴ τάχα πικρὴν αἴγυπτον καὶ κύπρον ἵκηαι ἢ ἴδηαι.

Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλά τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Ἀλλὰ ζεὺς ἀλάπαξε κρονίων, ἤθελε γάρ που.
Ὅς μ' ἅμα λῃστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἴγυπτόν δ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ' ἀπολοίμην.
Στῆσα δ' ἐν αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
Ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους,
Αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι.
Ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι.
Οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον. ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα.
Αὐτούς τ' ἔκτεινον. τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
Οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
Ἦλθον. πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς, ἐν δὲ ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν. οὐδέ τις ἔτλη
Στῆναι ἐναντίβιον. περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ.
Τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔμ' ἐς κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
Δμήτορι ἰασίδῃ, ὃς κύπρου ἶφι ἄνασσεν.
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πήματα πάσχων.
Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε.
Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
Στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης.
Μὴ τάχα πικρὴν αἴγυπτον καὶ κύπρον ἴδηαι.
Ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης.
Ἑξείης πάντεσσι παρίστασαι. οἱ δὲ, διδοῦσι
Μαψιδίως, ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ὢ πόποι, οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδει καὶ φρένες ἦσαν.
Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης.
Ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, οὔτι μοι ἔτλης

Ὥς τις θαρσαλέος ἐσσί, ἀντὶ τοῦ λίαν θαρσαλέος. γραφῆναι γὰρ αὐτὸ διὰ μικροῦ ο, ἀσύνηθες τοῖς ὁμηρικῶς λαμβάνουσιν ἐπὶ ἀορίστου τὸ ὅς τις. Οὐδ' ἐλεητὺς ἀλλοτρίων χαρίσασθαι. ἤγουν οὐδεμία φειδὼ δωρεῖσθαι τὰ ἀλλότρια. Ἐπιστάτην, τὸν ἐπαίτην λέγει νῦν παρὰ τὸ ἐφίστασθαι. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ παιδαγωγοῦ καὶ παιδοτρίβου. ἐνταῦθα δὲ μνηστέον τοῦ γραμματικοῦ ἀριστοφάνους εἰπόντος οὕτω ῥητῶς. ἐπιστάτης, ἐπὶ μόνου τοῦ χυτρόποδος δοκεῖ τοῖς πολλοῖς τάττεσθαι, καὶ τοῦ μεταιτοῦ ὡς παρ' ὁμήρῳ. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι καὶ ὁ παιδοτρίβης, οὕτω καλεῖται. τήλεφος δὲ ὁ περγαμηνὸς λέγει ὅτι νομικώτερα ἡ λέξις ἡ τεχνικὴ ἐν τοῖς μεθ' ὅμηρον, ὁ ἐπιστάτης. γίνεται γάρ φησιν ἐπιστάτης ἀθήνησιν, ἐκ τῶν πρυτανείων εἷς, ὃς ἐπιστατεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν μίαν, καὶ πλείω χρόνον οὐκ ἔξεστιν οὐδὲ δὶς τὸν αὐτὸν γενέσθαι. τάς τε κλεῖς ἐν οἷς τὰ χρήματά εἰσι, φυλάττει. καὶ τὰ γράμματα τῆς πόλεως. καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα. ἕτεροι δὲ ἐπιστάτην φασί, ξύλινον τι πολλοὺς πασσάλους ἔχον. ἐξ οὗ οἱ μάγειροι ἀποκρέμαμαν φασὶ τὰ κρέατα καὶ τὰ ἐγχαλκα. ἄλλοι δὲ ἐπιστάτην οἴδασι, τινὰ πήλινον πλαττόμενον περὶ ταῖς ἐσχάραις. ὥσπερ παρὰ τοῖς κατινοις, ἡφαίστους πλάττουσι. τινὲς δὲ λέγουσι καὶ ἐπίστατόν τι, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν ὅτι ἐπίστατος, ὁ καὶ πυρίστατος, καλούμενος. Οὐδ' ἅλα δοίης, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τὸ ἅλας τὸ ἐπὶ ξενίᾳ διδόμενον. ἵνα λέγῃ παροιμιωδῶς, ὅτι οὐδὲ τὸ εὐτελέστατον ἂν δοίης. ὅτι δὲ τὸν ξένιον ἅλα, θεῖον ὁ ποιητὴς οἶδε, ἐδήλωσαν ἐν ταῖς λιταῖς. ἔνθα ἐγράφη καί τινα συντεθειμένα ἐκ τοῦ ἁλός. νῦν δὲ μνηστέον καὶ ὅτι καθὰ κρέας ἀλίπαστον καὶ ἰχθὺς, οὕτω καὶ χωρίον ἀλίπαστον. αὐτὸ μέν τοι ἐξ ἐπιβουλῆς ποτε πρὸς τὸ μὴ φύειν καρπόν. ὅθεν φασὶ καὶ οἱ δεινῶς δυσθεραπεύτως τὰ σώματα, ἀλίπαστοι κομικώτερον ἐκαλοῦντο. λέγουσι δέ τινες παρὰ τὸν ἅλα, καὶ ταλὶς τὸ ἁλσὶ πασὶ πεπασμένον. οἶδε γε πολὺ προσφάτου καὶ ταροῦ καὶ ταλοῦς γράψαντες, καὶ ἑτεροῖόν τι τὸ ταλὶς οἴδασι. πρόσφατον μὲν κρέας φάμενοι, πα-

ρὰ τὸ φάζειν ἤγουν φονεύειν, παρὸν δὲ ὕδωρ, τῶ ἀρίφην ἐγκέφαλον τῆς λέξεως. καλεῖ δὲ, τὸ καὶ ἑκάλεσε. οὐδ᾽ ἄλλα δοίης ὡς γράφει ἀρίσταρχος. καλλίστρατος δὲ, οὐδ᾽ ἄλλα φιλῶς φασιν ἐκδέχεται καὶ προπαροξυτόνως, ἀντὶ τῶ κόπελα, ἢ ἄλλως λύματα, παρὰ τὴν οὐδόν. λεχθείη δ᾽ ἂν ὁ μὲν δ᾽ ἄλλα δίδους, οὐ μόνον φειδωλὸς καὶ κίμβιξ καὶ γλίσχρος καὶ τὸ κύμινον πρίων καὶ συνθέτως κυμινοπρίστης καὶ λιμός, ἀλλὰ καὶ μυκόνιος κατὰ παροιμιακῶς. δοκοῦσι γὰρ οἱ μυκόνιοι, διὰ τὸ πίνεσθαι καὶ λυπρὰν ἔχειν νῆσον τὴν μύκονον, γλίσχροι καὶ πλεονέκται εἶναι. κρατῖνος οὕτως φησιν ἀθλώμαι, τὴν γλίσχρον ἰχθυόμαχον, μυκόνιον εἶπεν. καὶ κίμβιξ ὁ ῥυπαρὸς ἀπὸ κιβδήλου φασὶ χρυσίου καὶ ἀργυρίου. καὶ λιμοκίμβιξ. καὶ κυμινοκίμβιξ διὰ σμικρότητα. καὶ ῥυπαρόκονδυλος. καὶ συκοτραγίδης παρὰ ἱππώνακτι καὶ ἀρχιλόχῳ, διὰ τὸ εὐτελές φασι τοῦ βρώματος. καὶ γλίσχρος, διὰ τὸ γλίχεσθαι πολλῶν. καὶ φείδων ἤγουν φειδωλός, διὰ τὸ φείδεσθαι πολλῶν. καὶ τρυσίβιος παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καὶ θυμβρεπίδειπνος. ὧν ὁ μὲν, δηλοῖ τὸν τρύοντα ἤτοι κακοπαθοῦντα περὶ βίον. ὁ δὲ, τὸν εὐτελῶς δειπνοῦντα ὡς θύμβροις ἀρκεῖσθαι. τοιούτου δὲ σκώμματος καὶ ὁ μυσάλμης, γενόμενός φασιν, ἐκ τοῦ μυσιλᾶσθαι ἅλμην, ἤγουν ἐκ τῶν εὐτελεστάτων ζῆν. Αποπρολαβών, ταυτόν ἐστι τῷ ἀποπροταμών.

Σῖτον ἀποπρολαβών, δόμεναι. τὰ δὲ, πολλὰ πάρεστιν.
Ὡς ἔφατ᾽. ἀντίνοος δ᾽ ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
Καί μιν ὑπόδρα ἰδών, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Νῦν δή σ᾽ οὐκέτι καλὰ διὲκ μεγάροιό γ᾽ ὀΐω
Ἂψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
Ὡς ἄρ᾽ ἔφη. καὶ θρῆνυν ἑλὼν, βάλε δεξιὸν ὦμον
Πρυμνότατον κατὰ νῶτον. ὁ δ᾽ ἐστάθη ἠΰτε πέτρη
Ἔμπεδον. οὐδ᾽ ἄρα μιν σφῆλεν βέλος ἀντινόοιο.
Ἀλλ᾽ ἀκέων κίνησε κάρη κακὰ βυσσοδομεύων.
Ἂψ δ᾽ ὅγ᾽ ἐπ᾽ οὐδὸν ἰὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο. κὰδ δ᾽ ἄρα πήρην
Θῆκεν ἐΰπλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπε.
Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Οὐ μὰν οὔτ᾽ ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτέ τι πένθος,
Ὁππότ᾽ ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσι
Βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν, ἢ ἀργεννῇς ὀΐεσσιν.
Αὐτὰρ ἔμ᾽ ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς
Οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ᾽ ἀνθρώποισι δίδωσιν.
Ἀλλ᾽ εἴπου πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐριννύες εἰσίν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ ἀντίνοος προσέφη εὐπείθεος υἱός.
Ἔσθι᾽ ἕκηλος ξεῖνε καθήμενος, ἢ ἄπιθ᾽ ἄλλη.
Μή σε νέοι διὰ δώματ᾽ ἐρύσωσ᾽ οἷ᾽ ἀγορεύεις,
Ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
Ὡς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσσησαν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
Ἀντίνο᾽, οὐ μὲν κάλ᾽ ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην.
Οὐλόμεν᾽, εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστι.
Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι

Θρῆνυν, ὁ δὲ βληθεὶς θρῆνυς, οὐκ ἂν καὶ σφῆλαι, διὰ τὸ ἑδραῖος σφάλλεσθαι ἤγουν ἀνατρέπεσθαι διὰ σμικρότητα. ὃ καὶ διὰ τὸ δύνασθαι σφῆλαι. Πρυμνότατον κατὰ νῶτον ὅ ἐστιν ἔσχατον πρὸς τῇ κεφαλῇ δηλαδή.

Ἰστέον δὲ ὅτι λέγεται πρυμνὸν, καὶ ἐπὶ τῶν κάτω. διὸ πυθμὴν ῥίζης ὁ τοιούτου τινός. ὅλως δὲ εἰπεῖν, πρυμνὸν τὸ ἔσχατον, ὡς ἀπὸ τοῦ πρώτου πρύμνα τὸ πέρατον. ἐξ οὗ καὶ ὁ τῆς νηὸς πρύμνη. καὶ πρυμνόθεν τομὴ, ἢ πρόρριζος.

Ἐστάθη ἠΰτε πέτρη, ἑρμηνεία ἐστὶ τὸ, οὐδ᾽ ἄρα μιν σφῆλε βέλος. τὸ γὰρ σταθὲν, οὐκ ἐσφάλη. Βέλος δὲ, τὸν ῥιφθέντα θρῆνυν εἶπε. Κακὰ βυσσοδομεύων, ὀργὴν κρυφαίαν δηλοῖ. Μαχειόμενος, ποιητικὴ λέξις ὡς ἐκ τοῦ μαχῶ μαχείω. Πήρην ἐΰπλείην, ἀντὶ τοῦ εὖ πεπληρωμένην.

Περὶ κτεάτεσσι καινῶς δὲ καὶ νῦν ἡ περὶ πρόθεσις μετὰ δοτικῆς λέγεται ἐν τῷ, περὶ κτήμασι καὶ περὶ βουσίν. Ὀΐεσσι, ἐκ δὲ τῶν οἴων, καὶ τὰ κατὰ ἄλλον διονύσιον ἐπὶ ἱματίου. οἱ γὰρ παλαιοί φασι καὶ ταύτας οἷος δέρμα προσέρραπτον ἵνα ἥκιστα τρίβοιντο τὰ κάτω τῶν ἱματίων. Οἷ᾽ ἀγορεύεις, ὡς δι᾽ μυστικῶς ἐρρέθη τῇ σιωπῇ. καὶ ἐμφαίνει ῥοπικῶς, μεγάλας δῆθεν ἀτοπίας ῥημάτων. Ὅρα δ᾽ ἐν τούτοις τὸ τῶν ὀδυσσέως ὑπομνηστικόν. ἀφίησι γὰρ οἷα σπουδαῖος, ἀκαλύφαι τοὺς ἄφρονας οἷς βούλονται. τοιούτων δὲ ἤθους καὶ ἄλλοι μὲν ζηλωταὶ οὐκ ὀλίγοι. ὅσοι λεόντων δίκην ἐξουθενοῦσι καθὰ καὶ ἀφελῆ τινα κνώδαλα, τοὺς βραχέος λόγου ἀξίους. περίεργοι δὲ καὶ οἱ εὐγενεῖς σπαρτιᾶται. παρ᾽ οἷς κλαζομένιοι μὲν πρεσβεύοντες, τοὺς θρόνους ἔνθα οἱ ἔφοροι καθήμενοι τὰ πολιτικὰ ἐχρημάτιζον διαπρεπόμενοι, κατέχρισαν ἀσβόλῳ. οἱ δὲ μαθόντες οὐκ ἠγανάκτησαν ἀλλ᾽ ἐκήρυξαν δημοσίᾳ, τὸ θαυμαζόμενον. ἐξέστω κλαζομενίοις ἀσχημονεῖν.

Υπερφιάλως, ἀντὶ τοῦ μεγάλως κεῖται. οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς γυμνωθέντα τὸν ὀδυσσέα θαυμάζουσιν ὑπερφιάλως ἤγουν ὑπερφυῶς. Επιστρωφῶσιν ἤτοι περιέρχονται. Ειδέ ποτέ τις θεός ἐστιν, ἐλλειπτικῶς ἔχει· λείπει γὰρ ἴσως τὸ, τί ἂν γένηται, ἢ τί ἂν ἐρεῖς. ἵνα λέγῃ ὅτι οὐλόμενε τί χρήσεται εἰ θεός ἐστιν ὁ ἐμπαροινούμενος; ἡγήμων τὶς δίκην γραφεὶς ἄφνω καὶ προσελθὼν ἀλκιβιάδῃ ἐπὶ βοηθείᾳ, εὐστόχησεν. ἐλθὼν γὰρ ἐκεῖνος ἐν θα ἔκειντο τῶν δικῶν αἱ γραφαὶ, καὶ βρέξας τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ στόματος ὥς φησιν ὁ γλυκὺς ἀθήναιος, διήλειψε ἤγουν ἀπήλειψε τὴν δίκην τοῦ ἡγήμονος, καὶ ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ ἄρχων, ἠγανάκτησαν μὲν ἡσυχίαν δὲ ἦγον ἀλκιβιάδου χάριν. ὁ δὲ τὴν δίκην γραψάμενος, εὐλαβηθεὶς ἔφυγε. καὶ οὕτω μὲν βοηθεῖταί τις ὑπὸ φίλων ὡς μάλιστα. Εμ δὲ κίνησε κάρη, νοητέον ἐκ τῆς κεφαλῆς, τὸ κατ' αὐτὴν λογιστικὸν, καθ' ὃ βουλευόμενος ὥρμαινεν. Μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν. ὃ κατὰ ἀνθρώπων ἐστὶ λέγεσθαι κακίστου ὄντος ἐν κακοῖς. Τέλος, γράφεται καὶ τέκος. ἵνα λέγῃ ἡ γραῦς, οὕτως. ὦ τέκνον, εἰ γὰρ ἐπ' ἀραῖς ἡμετέραις ἤγουν ὑπὲρ ἡμῶν ὁ ἀπόλλων γένοιτο. Αχρημοσύνη ἤτοι ἐστὶν ἔνδεια χρημάτων. Προσπτύξομαι τὸν ξένον, ἀντὶ τοῦ, προσείπω. διὸ ἐπάγει πρὸς ἑρμηνείαν τὸ, ἠδ' ἐρέωμαι, πρὸς δεῖξιν τοῦ ταυτὰ ἐνταῦθα εἶναι τὸ προσπτύζομαι καὶ τὸ ἐρέωμαι. Ικετο ἐνταῦθα τὸ ἱκέτευσε δηλοῖ. Θέλγοιτο ἦτορ, οὔτε ἀπάτας ἐνταῦθα δηλοῖ, οὔτε ἄλλο τι κακὸν, ἀλλ' ἡδονὴν ἀβλαβῆ. ὑπερβάλλουσαν μέντοι καὶ ἐκπληκτικὴν καὶ ὡς δι' ἐκστατικήν τινα καὶ αὐτήν. εἶτα δείκνυς παραβολικῶς ὁ εὔμαιος τὸ ἐν λόγοις μελιχρὸν τοῦ ξένου, φησίν. ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται ὅς τε θεῶν ἐξ ἀείδῃ δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι, τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν ὁππότ' ἀείδει. ὣς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι. καὶ ὅρα καὶ τοῦτο τὸ ἔθελγεν, ὅμοιον ὂν τῷ ἀνωτέρῳ ῥηθέντι. Τὸ δὲ ποτιδέρκεται ἀοιδὸν, ζευγνυμένους ἔχει καὶ τὸ ἀκούειν. Θεῶν ἐξ δεδαὼς, θεομαθῆ ἢ θεόσοφον εἶναι δηλοῖ τὸν ἀοιδὸν. κρουστικῶς δὲ ἐκπεφώνηται τὸ, θεῶν ἐξ. καθὰ καὶ τὸ, ἀρτίως ἐξ ὕψ.

Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
Ανθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
Ως ἄρ' ἔφασ' μνηστῆρες. ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
10 Βλημένου, οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιιν,
Αλλ' ἀκέων κίνησε κάρη κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῦ δ' ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων πηνελόπεια
Βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν.
Αἴθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος ἀπόλλων.
Τὴν δ' αὖτ' εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο.
Οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐΰθρονον ἠῶ ἵκοιτο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια.
Μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται,
20 Αντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,
Ανέρας αἰτίζων, ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει.
Ενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσάν τε,
Οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
Η μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε μετὰ δμωῇσι γυναιξὶν,
Ημένη ἐν θαλάμῳ. ὁ δ' ἐδείπνει δῖος ὀδυσσεύς.
Η δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν.
Ερχεο δῖ' εὔμαιε κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
Ελθέμεν ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι ἠδ' ἐρέωμαι,
30 Εἴ που ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται,
Η ἴδεν ὀφθαλμοῖσι. πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα.
Εἰ γάρ τοι βασίλεια σιωπήσειαν ἀχαιοί,
Οἷ' ὅ γε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
Τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
Εν κλισίῃ, πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς.
Αλλ' οὔπω κατέπαυσε διηγεύμενος ὃν κακότητα. Ἀλλ' οὔπω κακότητα διήνυσεν ἣν, ἀγορεύων.
Ως δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἐξ
Αείδῃ δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
40 Τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν ὁππότ' ἀείδῃ,
Ως ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
Φησὶ δ' ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώϊος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι μίνωος γένος ἐστίν.
Ενθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχων,
Προπροκυλινδόμενος. στεῦται δ' ὀδυσῆος ἀκοῦσαι
Αγχοῦ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Ζωοῦ. πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια.
Ερχεο δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
50 Οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων,
Η αὐτοῦ κατὰ δώματ', ἐπεί σφισι θυμὸς ἐΰφρων.

Μίνωος

Μίνως γνήσιός ἐστιν, παραλλάττει ἐν ταῖς ἱστορίαις ὁ Μίνως ὡς καὶ εὐγενὴς καὶ λόγιος καὶ ἀνακαθαίρων τοὺς πειρατάς. ἕτεροι δὲ καὶ αὐτὸν λῃστρικὸν ἱστοροῦσι. Προπροκυλινδόμενος, ἔγγυρ... ἢ καὶ ἐκ τούτου πλανώμενος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἥκων. αἱ δὲ δύο προθέσεις ἐν τῷ. προπροκυλινδόμενος, τὸ ἄγαν ὑποπτωτικὸν τοῦ ξένου δηλοῦσιν ἐν τῷ ἱκετεύειν. Σπεῦσι, ... νῦν ἀντὶ τοῦ διαβεβαιοῦται. ὑφίσταται. ἀλλαχοῦ μέν τοι, καὶ τὸ ὑπισχνεῖσθαι ἡ λέξις δηλοῖ. Θύρῃσι καθήμενοι τουτέστι πρὸ θυρῶν. Εὔφρων ἤγουν χλευκός, ἄπονος. Ἐψιάασθων δυϊκῶς ἀντὶ τοῦ ἐψιάσθωσαν. πιθανὴ δὲ λέξις τὸ ἐψιᾶσθαι ἤτοι λόγοις παίζειν. καὶ συνώνυμα, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, ἀφεψιασάμενοι ἤτοι ἀφομιλήσαντα, ὡς ἐν ῥητορικοῖς κεῖται λεξικοῖς. οἱ δὲ παλαιοὶ ἑρμηνεύοντες τὴν λέξιν, φασὶν οὕτως. ἐψιᾶται, ἀντὶ τοῦ, γελᾷ. παίζει. διαλέγεται. καὶ ἐψία, παιδία. γέλως. χλεύη. καὶ ἐψίαι, ἑορταί. εἴτε δὲ ἀπὸ τοῦ ἔπω γίνεται εἴτε παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω κατὰ πλεονασμὸν ἀττικόν, οὐκ ἔστι βεβαίως ἀποσχυρίσασθαι.

Ἀκήρατα φησὶ κτήματα, οὐ τὰ ἀκέραια. ἔδονται γάρ. ἀλλὰ τὰ μὴ κειρόμενα πρὸς βίαν καὶ λῃστρικῶς. Οἰκῆας, πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ λέγει. ὁποίας ἂν καὶ ὦσι τύχης. Πίνουσί τε, συνοδεύεται μὲν καὶ τῇ εἰλαπίνῃ γινομένῃ ἐκ τοῦ λάπτειν καὶ πίνειν, ἢ κατὰ εἴλας πίνειν. Μέγ' ἔπταρεν ὄρνις γάρ ποτε ἦν τοῖς παλαιοῖς καὶ ὁ πταρμός, ἐπεὶ καὶ ἡ κεφαλὴ τιμία ἐστὶν ἧς τὸ τοιοῦτον σύμβολον. διὸ καὶ προσκυνεῖται ὁ πταίρων. καὶ τὴν αἰτίαν λέγουσιν οἱ σοφοὶ ἄλλοι καὶ ἀριστοτέλης. εὕρηται δὲ παρὰ ἡροδότῳ σημειώδης πταρμός. ἡνίκα ὡς ἱππίας ὁ πεισιστράτου, ἔπταρε καὶ ἔβηξε μεῖζον ἢ τῷ συνήθει. καὶ ὡς πρεσβύτου σεισθέντων τῶν ὀδόντων, εἷς ἔπεσε. καὶ ἦν σημεῖον. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τὸ πταίρειν, καὶ πτάρνυσθαι λέγεται κατὰ παραγωγὴν ὁμοίως τῷ ἄρνυσθαι. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ πτῶ παράγεται τὸ πταίρω κατὰ ὀνοματοποιΐαν. ὥσπερ καὶ τὸ πτύω ἐπὶ ἔπτωρ ἐστὶν οὗ ὁ πταρμός.

Οὐχ ὁράᾳς, ἢ ἀντὶ τοῦ νοεῖς. ἐπεὶ νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει. ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀκούεις. ὡς ἂν ἐκ αἰσθήσεως, ἀντὶ αἰσθήσεως.

Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
Σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ. τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν.
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον γε πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν. πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως, τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
Ὣς φάτο. Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν. ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβησε. γέλασσε δὲ Πηνελόπεια.
Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἐρχεό μοι τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
Οὐχ ὁράᾳς ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσι;
Τῶ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
Πᾶσι μάλ'. οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Αἴ κ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Ὣς φάτο. βῆ δὲ συφορβὸς ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια.
Μήτηρ Τηλεμάχοιο. μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
Ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
Εἰ δέ κέ σε γνοίη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Ἕσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
Χρηΐζεις. σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον,
Γαστέρα βοσκήσεις, δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλῃσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ.
Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμὴν δ' ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν.
Ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον.
Τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
Οὔ τι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
Οὔτε τι Τηλέμαχος τό γ' ἐπήρκεσεν οὔτε τις ἄλλος.
Τῶ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
Μεῖναι ἐπειγομένην περ ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
Ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί. εἵματα γάρ τοι
Λύγρ' ἔχω. οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα.
Ὣς φάτο. βῆ δὲ συφορβὸς ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
Τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια.
Οὐ σύ γ' ἄγεις Εὔμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
Ἢ τινά που δείσας ἐξαίσιον, ἦε καὶ ἄλλως
Αἰδεῖται κατὰ δώματ'; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.

Αἶψα, ἤγουν ὡς ταχὺ αὐτῇ τῇ πηνελόπῃ, ἡμετέρᾳ εἴποιμι πάντα. ἰσαίτερον δηλαδὴ μετὰ τὴν μνηστηροφονίαν. Ὁ μὲν δ' ἀνδέγμεθα δίζω, ὅμοιόν ἐστι παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ, τὴν ἐμὴν κάμνεις νόσον. Ὀδύνησιν ἔδωκεν, ἀντὶ τοῦ, ὠδύνησε. Ἐξαίσιον, δηλοῖ μὲν τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου. ἔστι δὲ ἡ αἰτιατικῆς πτώσεως ἵνα δηλοῖ δείσασα τινὰ ἄνδρα ἐξαίσιον, ἢ ἐπιρρηματικῶς ἐρρέθη ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ δέοντος. τινὲς δὲ τὸ δείσασα ἐξαίσιον, καὶ ἀντὶ τοῦ μέγα φοβηθεὶς ὕποπτος.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα.
Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅ περ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
Ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
Ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ὦ βασίλεια,
Οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι.
10 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια.
Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται ὥσπερ ἂν εἴη,
Οὐ γάρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευεν, ὁ δ' ᾤχετο δῖος ὑφορβὸς
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δὲ τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄγχι σχὼν κεφαλὴν ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
Σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον. σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
20 Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ
Μή τι πάθῃς, πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν ἀχαιῶν.
Τοὺς Ζεὺς ἐξολέσῃ πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ἔσσεται οὕτως ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας,
Ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
Ὣς ἔφαθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου.
Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας. λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε
30 Πλεῖον δαιτυμόνων. οἱ δ' ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
Τέρποντ', ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

Οὐκ ἄφρων ὀΐεται, ἀντὶ τοῦ φαίνεται, νομίζεται. Ἐς ἠέλιον καταδύντα, ἤγουν ἄχρις ἑσπέρας. Κεῖνα, τὰ πράγματα δηλαδή. οὗ ἑρμηνεία τὸ, σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον. Μελόντων, ἔστω μελέτωσαν. Δειελιήσας, ἀντὶ τοῦ ἕως δείλης διατρίψας ἐνταῦθα. διὸ πρὸ δείελον ἦμαρ ὁ παραγγελθεὶς εὔμαιος ἄπεισι. οἱ μέντοι εἰπεῖν δειελιήσας ἀντὶ τοῦ βρωματισάμενος τροφὴν δειλινὰς, οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. τὸ πολὺ γὰρ τρεῖς ἦσαν τροφαί. ἄριστα δεῖπνα δόρπα τε κατ' αἰσχύλον. καὶ ἄλλως δὲ δειελιήσας, ἀντὶ τοῦ πρὸς δείλην ὥραν γενόμενος κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἤγουν βαθεῖαν μεσημβρίαν ἰδών. οἱ δὲ ἐπὶ τροφῆς δειλινῆς τὴν λέξιν νοοῦντες, προφέρουσι καλλιμάχου τὸ, δειλινὸν αἰτίζουσιν, ἄγριοι δὲ χεῖρας ἀπ' ἔργου. τὴν πρὸς δείλην δηλαδὴ τροφὴν αἰτοῦντες. οὐδείς φασι δεῖξει ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ τρεῖς τροφαὶ λαμβάνονται. εἰ δὲ μέμνηται ἀρίστου καὶ δείπνου καὶ δόρπου, ἀλλ' αὐτὰ δύο εἰσὶν, οἷα συνωνυμούντων τοῦ δείπνου καὶ τοῦ ἀρίστου. Δείελον ἦμαρ, ἤγουν δείλη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ· ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Ὀδυσσέως καὶ Ἴρου πυγμὴ γίνεται. φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει. γίνεται δὲ καί τις κοινολογία, ἐν τοῖς ἑξῆς, Ὀδυσσέως πρὸς Εὐρύμαχον. 10

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Σ· ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ. 20

Πτωχὸς μὲν, ὁ δι' ἔνδειαν τροφῶν ἐπαιτῶν καὶ οὕτω τὴν γαστέρα βόσκων. πένης δὲ, ὁ χερσὶ πονούμενος καὶ οὕτω ζῶν. τῶν δὲ τοιούτων, χειρομάχαι παλαιὰ ἔστιν ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου εὑρεῖν. καὶ τὸν πτωχὸν ἀστείως νεκρῷ εἴκασεν ὁ μοίασρος, εἰπών, ἄνθρωπε πάρος πτωχὸς ἦσθα καὶ νεκρὸς, νῦν δὲ πλουτεῖς. καὶ τὸ μετέπρεπε γαστέρι μάργῃ, ἀστείως ἐρρέθη ἀντὶ τοῦ, ἐκπρεπὴς ἦν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ, ἤγουν ἀπληστίᾳ. τοῦτο γὰρ ἡ μάργη γαστήρ. 30 Ἀζηχὲς, τὸ ἀδιεχὲς ἤγουν συνεχές. οἱ δὲ παλαιοὶ λέγουσι καὶ ὅτι ἀζηχὲς, δεινὸν, μέγα. συνεχὲς, ἀδιάλειπτον. μεγαλόφωνον. εἴρηται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ μεγαλόφωνον, διὰ τὸ πρὸ τούτων ῥηθὲν, ἀζηχὲς μεμακυῖαι. ἱστέον δὲ ὅτι, τοὺς ἀζηχὲς πίνοντας, μυρίους ἀπώλεσαν. ὧν εἷς καὶ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος. ὃς Μακεδόνι συμπίνων περὶ προποτία, ἤτοι ποτήριον λαβὼν δίχουν, ἔσπασε μὲν γενναίως, οὐ μὴν δὲ ὑπήνεγκεν. ἀλλ' ἀπεκλίθη ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον, ἀφεὶς τῶν χειρῶν τὸ ποτήριον. καὶ ἐκ τούτου φασὶ νοσήσας, ἀπέθανεν. δεῖσαι ἔτι ἐστέον γε φρονοῦσιν Ἰνδοί. παρ' οἷς ὡς ἱστορεῖ Κτησίας, οὐκ ἔστι τῷ βασιλεῖ μεθυσθῆναι. πρὸς δέ γε πέρσαις ὥς φησι Δοῦρις, ἐφίεται τῷ βασιλεῖ μεθυσθῆναι ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν ᾗ τῷ Μίθρᾳ ἔθυον. Ἲς διαφέρει βίας, ὅτι αὐτὸ μὲν, ἐπὶ νεύρων κυριολεκτεῖται, ἡ βία δὲ, ἐπὶ ἰσχύος ὁ ῥώμης.

> Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
> Πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
> Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν, οὐδέ οἱ ἦν ἲς,
> Οὐδὲ βίη. εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι. 40
> Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε. τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
> Ἐκ γενετῆς. Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
> Οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιὼν, ὅτε πού τις ἀνώγοι.
> Ὅς ῥ' ἐλθὼν, Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο.
> Καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
> Εἶκε γέρον προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ.
> Οὐκ ἀΐεις ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
> Ἑλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
> Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.

Ἀρναῖος

Ἀρναῖος, ὃ δ᾽ εὐκταῖος μητρὶ τῇ καὶ θεμένῃ αὐτῷ τοὔνομα ὡς ἀπὸ τοῦ ἀρὰ ἡ εὐχὴ πλεονασμῷ τοῦ ν πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθετικοῦ ἀραιὸς, ἢ ὁ βοσκηματώδης καὶ προβατώδης κατὰ τὸ εἶναι. ἢ παρὰ τὸ ἄρνυσθαι καὶ ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ ἐντεῦθεν ζῆν. δῆλον δὲ τῶν κυρίων ὀνομάτων τινὰ καὶ αἱ μητέρες ἰδίᾳ ἐτίθεντο τοῖς παισὶ, καὶ εὐελπίδας δηλοῖ. ἔτι δὲ καὶ ὁ κωμικός. Θέτο μήτηρ, θέσις δηλοῖ καὶ οὐ φύσει εἶναι καὶ τὰ κύρια ὀνόματα. Ἶρος κατὰ τὴν πρώτην, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω καὶ ἀπαγγέλλω, δῆλον ὅτι ἐς τοσοῦτον ὁ Ἶρος ἐπένετο, ὡς καὶ τοῦ κατ᾽ αὐτὸν κυρίου ὀνόματος ἐκπεσεῖν, ἀντιπληρώσασθαι δὲ τὸ ἐκ τοῦ δυστυχήματος, καθότι πᾶσιν εἰς ἀγγελίας χρήσιμος ἦν. ἐξ αὐτοῦ δὲ, ὕστερον ἶροι καὶ πάντες οἱ ἐπαιτοῦντες. καθὰ καὶ εἵλωτες οἱ δοῦλοι ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κατὰ μακεδονίαν ἑλῶν εἱλώτων, οἳ τοῖς λάκωσιν εἶχον δουλικῶς. οὕτω δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ λικινίου, λικίνιοι καλοῦνται ἰδιωτικῶς, οἱ ἀγρίως κολάζοντες. τὸν ὅ-
10 μοιον δὲ τρόπον, καὶ μόλωνες οἱ πολυμεγέθεις, ἀπὸ τοιούτου μόλωνος. Ἀπαγγέλλεσκεν. ὤφειλε μὲν γὰρ εἰπεῖν, εἴρεν ἀφ᾽ οὗ ὁ Ἶρος ὡς ἐκ τοῦ ἀγγέλλειν ὁ ἄγγελος. ὅμηρος δὲ ταυτόσημα ἔχων ἄμφω, τῷ σαφεστέρῳ μᾶλλον ἐχρήσατο. οὕτω που καὶ ἑρμογένης περὶ τοῦ δεινὸς ποιούμενος λόγον, εἰς παράδειγμα ἐχρήσατο τῷ αἰνός. ὡς ταυτὸν ὂν δεινῶς εἰπεῖν καὶ αἰνῶς. Διώκεαι οὗ δόμοιο, ἀντὶ τοῦ ἰδίωκεν ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου. Ἀλλ᾽ ἄζα τουτέστιν αἰσχύνθη.

Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Δαιμόνι᾽, οὔτέ τι σε ῥέζω κακὸν, οὔτ᾽ ἀγορεύω.
Οὔτέ τινα φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ᾽ ἀνελόντα.
Οὐδὸς δ᾽ ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται. οὐδέ τί σε χρὴ
20 Ἀλλοτρίων φθονέειν. δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
Ὥσπερ ἐγών. ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
Χερσὶ δὲ μή τι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς.
Μή σε γέρων περ ἐὼν στῆθος καὶ χείλεα φύρσω
Αἵματος· ἡσυχίη δ᾽ ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ᾽ εἴη
Αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ᾽ ὑποστρέψεσθαι ὀΐω
Δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης.
Ὦ πόποι. ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
Γρηῒ καμινοῖ ἶσος. ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην
30 Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
Γναθμῶν ἐξελάσαιμι συὸς ὡς ληϊβοτείρης.
Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
Μαρναμένους. πῶς δ᾽ ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
Οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.

Χείσεται, δηλοῖ μὲν τὸ χωρήσει. γράφεται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς καινότερον διὰ διφθόγγου, ὡς ἀπὸ τοῦ χῶ χείσω ἐξ οὗ καὶ χειὰ ἡ φωλεά. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τὸ κείσεται. ἵνα ᾖ ὥσπερ κείω κῶ, οὕτως χείω χῶ τὸ χωρῶ, καὶ χείμαι παράγωγον ὡς κεῖμαι. ἐκ δὲ τοῦ χείω, καὶ χειὴ ἡ κρύψις τοῦ ὄφεως ἐν ἰλιάδι. κατὰ δέ τινας, καὶ κατώβιον, παρὰ τὸ χεῖσθαι ὅ ἐστι χωρεῖν. Χείλεα φύρσω αἵματος, ἀντὶ τοῦ δι᾽ αἵματος, κατὰ προθέσεως ἔλλειψιν. ἔστι δὲ φύρσαι, τὸ μολῦναι καὶ συγχέαι. ὅθεν καὶ φύρδην συγκεῖσθαι τινὰ λέγονται. πρωτότυπον δὲ τὸ φυράσαι, ἀφ᾽ οὗ καὶ φύραμα τὸ ζύμωμα. ἐντεῦθεν αἱμόφυρτος μάχη παρὰ λυκόφρονι. Ἐπιτροχάδην, εἴρηται ἀντὶ τοῦ, σπουδαίως ἢ κατ᾽ ἐπιδρομήν. Γρηῒ καμινοῖ ἶσος, οἱ μὲν τὸ πλάλαλον φασὶν ὡς ἐν ῥητορικῷ δηλοῦται λεξικῷ. ἕτεροι δὲ τὸ μὲν γρηῒ, διὰ τὸ ῥυσὸν τοῦ προσώπου εἶπον. τὸ δὲ καμινοῖ, διὰ τὸ ἐπιφαινόμενον μέλαν ὡς δι᾽ ἔκπτισιν ἀσβόλης. ἀρίσταρχος δὲ καὶ ἡρωδιανὸς, καμινὼ φασι τὴν καμινεύτριαν, ἤτοι φρύγουσαν κριθὰς πρὸς εὐχερεστέρας ἀλευροποιίας. αἱ δὲ τοιαῦται κριθαὶ, καὶ κάχρυς λέ-
40 γονται κατὰ αἴλιον διονύσιον θηλυκῶς ὅθεν καὶ καταχάχρυσαι τὰ παυσανίᾳ μεταφορικῶς τὸ καταφρύξαι καὶ συντρίψαι. κομανὸς δὲ, νεώτερον τὴν λέξιν τὸ καμινοῦς νοεῖν, φησὶν οὕτω καλεῖσθαι διὰ τὸ καμμύειν τοὺς [illegible] γῆρας. Κόπτων ἤτοι πλήττων ἀμφοτέραις, λείπει τὸ χερσὶν ὡς καὶ οἱ [illegible], ἀμφοτέρῃσιν ἰδέ-
ξατο. Συὸς ληϊβοτείρας, ἢ διαβοσκομένης ἀλλότριον λήϊον, ἣν ἐξωδόντιζον οἱ δεσπόται τοῦ χωρίου. ὁ νόμος δέ φασι παρὰ κυπρίοις. ἀπειλεῖ δὲ οὕτω ὁ Ἶρος τῷ ὀδυσσεῖ, ὡς ὅμοια δεῦθεν παίοντι, καὶ τὸ αὐτοῦ θέρος καταβοσκομένῳ τὴν ἐλπίδα τῶν μνηστήρων. ἕτεροι δὲ ἐπιβαλὸν εἰπεῖν, καταπάσσεσθαι φύσει τοὺς ὀδόντας τῇ ληϊβοτείρᾳ συΐ. Ζῶσαι, ζώννυσθαι τοὺς πυγμάχους δηλοῖ. ἐκ δὲ τοῦ ζῶσαι, καὶ ἄλλα μὲν γίνονταί τινα. καὶ ὁ ζωστὴρ δέ. καὶ τὸ παρὰ σοφοκλεῖ ζῶμα δίχα τοῦ σίγμα. δι᾽. καὶ ζῶμα τομὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον. ὃ ταυτόν ἐστι τῇ ζώνῃ. δι᾽ ἧς φασι τρία τινὰ δηλοῦνται. ζωστήρ. μίτρα. καὶ τόπος σώματος καθ᾽ ὃν ζωννύμεθα. Δύῃ ἀρημένον ἤγουν βεβλαμμένον τῇ κακοπαθείᾳ. τοῦτον
50 γὰρ ἡ δύη. γινομένη κατὰ μὲν πλούταρχον, ἀπὸ τοῦ δύο ἀριθμοῦ, ἐπεὶ δυάζει πως τὴν συνεχῆ ἀκμὴν καθυγιεινὰς οἷον τὸ κακοπαθὲς καὶ διαλύει τὴν οὐσίαν διὰ τῆς φθορᾶς. ἄλλως δὲ κοινῶς, παρὰ τὸ δύω ῥῆμα. ἐξ οὗ καὶ ἡ ὀδύνη, δύη τις οὖσα φύσει καὶ αὐτὴ κατὰ τὸ ἀπλεόναστον, εἰ ἢ ἄλλως ἐκ τοῦ δύω κατὰ πλεονασμὸν γίνεται δύνη καὶ ὀδύνη ἡ κατὰ βάθος δύνουσα.

Μεταδαίσεται, ἤγουν συνειλαπινάσει. Ἰστέον ὅτι τό, γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί, ὁ Θρᾷξ δὲ μαθητὴς οὕτω παραφράζει, αἰγῶν ἔντερα ταυτὶ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἀπόκειται ἡμῖν. τούτων οὖν εἰ δοκεῖ, τῷ νικήσαντι ἆθλον ἀποφαίνωμεν. τί δὲ τὸ ἔντερον, δηλοῦσι κάλλιον οἱ τὰ ζωικὰ ἀκριβοῦντες. διὸ τῇ γαστρὶ κεῖσθαι ἔντερον, ὅτι καὶ ἐχίνους συγκαλοῦσι. Ἀλέξασθαι, ἤγουν ἀποσοβῆσαι. Ὅς κέ σε θείνῃ, ἤγουν ὃς ἄν σε τύπτῃ. Πειθυμαδὸν δηριᾶσθαι λέγει, τὸ ὡς εἰκὸς ὀλοψύχως τραχύνεσθαι. ἀφ' οὗ καὶ λίθος ὀκριόεις ὁ τραχύς.

Τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος ἀντινόοιο.
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας, μετεφώνει μνηστήρεσσιν.
Ὦ φίλοι, οὐ μέν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη.
Οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα. 10
Ὁ ξεῖνός τε καὶ ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιιν
Χερσὶ μαχέσασθαι, ἀλλὰ ξυνελάσομεν ὦκα.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες.
Ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
Τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη εὐπείθεος υἱός.
Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγήνορες ὄφρα τι εἴπω.
Γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί, τὰς ἐπὶ δόρπῳ
Κατθέμεθα κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες.
Ὁππότερος δὲ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
Τάων ἥν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω. 20
Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.
Ὣς ἔφατ' ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ὦ φίλοι, οὔπως ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
Ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον, ἀλλά με γαστὴρ
Ὀτρύνει κακοεργὸς ἵνα πληγῇσι δαμείω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Μή τις ἐπ' ἴρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ παχείῃ
Πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ. 30
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευε.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον
Τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς τηλεμάχοιο.
Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' ἀχαιῶν
Δείδιθ', ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται ὅς κέ σε θείνῃ.
Ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες,
Ἀντίνοός τε καὶ εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηρούς, 40
Καλούς τε μεγάλους τε. φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,
Στήθεά τε, στιβαροί τε βραχίονες. αὐτὰρ ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη, μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
Ἦ τάχα ἶρος ἄϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει.
Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.

Ἐκγελάσας, ἀντὶ τοῦ λίαν γελάσας, κατ' ἐπίτασιν συνήθη τῆς ἐκ προθέσεως. ἤ, οὐ μόνον κατὰ τὸ γελάσαι, ἀλλὰ καὶ ἐκφῆναι τὸν γέλων. καὶ ἔστι τοῦτο, ἱστοροῦν τοῦ παρ' ἡσιόδῳ ἐκγελάσαι τὸν δία. δῆλον δὲ ὅτι οὐχ ἧττον εἴπερ οἱ τιρύνθιοι φιλογέλωτες καὶ οἱ μνηστῆρες εἶσιν ἐν οὐδένι. μνηστέον δ' ἐνταῦθα τοῦ μεμψαμένου ἄκαιρον γέλωτα τὸν ἐπ' ἀνθρώποις οὕσπερ οὐκ ἂν γελῷντο. ἀνάχαρσις δὲ ἦν ἐκεῖνος, ὃς ἐν συμποσίῳ, γελωτοποιῶν μὲν φασὶν εἰσαχθέντων, ἀγέλαστος διέμεινε. πιθήκου δὲ ἐπεισαχθέντος, ἐγέλασεν. εἰπὼν ὅτι οὗτος μὲν, φύσει γελοῖός ἐστιν. ὁ δ' ἄνθρωπος, ἐπιτηδεύεται. καὶ ὁ καλὸς εὐριπίδης γελωτοποιὸν ἐμίσησεν ἐν τοῖς, οἳ γέλωτος εἵνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους εὐτρεπεῖς: ὅστις ἐν γέλωτι.

Ξυνελάσομεν, ἐκ μεταφορᾶς. ἔοικε ῥηθῆναι ζώων ἃ κατ' ἀλλήλων ὡς εἰς μάχην ἐρεθίζουσί τινες ἢ πληγαῖς ἢ ὠθισμοῖς. ἐπὶ τοιούτων γὰρ κυριολεκτεῖται τὸ ἐλάσαι. Γαστέρας, φύσκας τινὲς τῶν παλαιῶν ἑρμήνευσαν.

Κέαται ἤτοι κεῖνται, δῆλον ὡς ἰωνικόν ἐστι, καθὰ καὶ τὸ δεδέαται παρ' ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ δέδενται.

Ἀλλά με γαστὴρ ὀτρύνει κακοεργός, ἀμφίβολον ποιεῖ λέγει γαστέρα, εἴτε τὴν ἑαυτοῦ δι' ἣν πάσχειν εἶπε καὶ πρὸ μικροῦ, εἴτε τὴν ὀπτωμένην ἢ κειμένην πρὸς ἆθλον. εἰ δ' ἴσως τὴν οἰκείαν λέγει, πρῶτα μὲν σημείωσαι τὸ κακοεργός, εἶτ' ὁ χρησιμεύει ἀλέξιδος τό, εἴτις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ στόματος ἤγουν τὴν γαστέρα, οὐδ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐθ' ὑβρίζοιτ' αὖ ἑκών. νῦν δέ, διὰ ταύτην ἅπαντα γίνονται τὰ δυσχερῆ. εἶτα θετέον καὶ παρατήρησιν παλαιὰν σκώπτουσαν ῥυθμικώτερον τὸν ὀδυσσέα ἐπὶ λαιμαργίᾳ, λέγουσαν, ὅτι 50 ἐν πολλοῖς ὅμηρος λαίμαργον αὐτὸν παραδίδωσιν. τὸ δὲ κακοεργὸν τῆς γαστρὸς καὶ τὰς δι' αὐτὴν ἔστιν ὅτε πληγάς, δηλοῖ μὲν καὶ ὁ παρὰ πέρσαις καλούμενος βασιλέως φίλος, ὃς χαμαὶ καθήμενος καὶ πληγαῖς στυγνόμενος τὸ παραπλήσιον, ἔπασχε πάνυ κακῶς, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ὁ τοῦ χαλκιδέως εὐφορίωνος ἱστο-

ρία

ρία. ὥς φασι παρὰ ῥωμαίοις προτίθεσθαι πέντε μνᾶς τοῖς ὑπομένειν βουλομένοις τὴν κεφαλὴν ἀποκοπῆναι πελέκει. καὶ εὑρίσκεσθαι τοὺς ὑπομένοντας οὐκ ὀλίγους. πλὴν τὰ λοιπὰ σιωπῶ, καὶ διὰ γαστέρα. εἰ γὰρ πῶς δήπως κατὰ ἐκείνοις νενόμισται ὥστε τοὺς κληρονόμους αὐτῶν κομίσασθαι τὸ ἆθλον. φησὶ δὲ ὁ ἀθήναιος καὶ πολλάκις ἀπογραφομένους πλείους, δικαιολογεῖσθαι καθ' ὃ δικαιότατός ἐστιν ἕκαστος αὐτῶν ἀποτυμπανισθῆναι. οὐκ ἔχων τὴν κεφαλὴν ἀποκοπῆναι. καινὸν δ' οὐδὲν διὰ πέντε μνᾶς τοὺς εἰρημένους ταῦτα πάσχειν, εἴχέ τινες τῶν ἐκεῖ, καὶ ἄλλως εἰκῆ καὶ πρὸς οὐδὲν χρήσιμον ἐξανιστάμενοι τοῦ συμποσίου καὶ εἰς γῆν ὑπερέχοντες, προσκαλοῦντο τὸν σφάζοντα. καὶ ἐσφάζοντο πρὸς ἔνδειξιν ἀλογίστου φιλοτιμίας. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι γαστρὸς ὁ ὀδυσσεὺς ὑπὸ λιμοῦ ὡς ἔφη, ὀρθῶς ἂν γάστρις λέγοιτο παρὰ τὸ γαστρίζειν. ὃ δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δέ φασι, καὶ τὸ εἰς γαστέρα πλῆξαι. καὶ ὅτι ὥσπερ ἀπλήστου σκῶμμα ὁ γάστρις, οὕτω καὶ ὁ γαστρίμαργος. καὶ ὁ γαστρόπληξ. καὶ ὁ παντοφάρυγξ. καὶ ὁ τραπεζεύς. καὶ ὁ ῥαπιζολοιχός. καὶ ὁ κνισολοιχός. καὶ ὁ ἐθελόδουλος ἤγουν ψωμόδουλος. ἔνθεσις γάρ φασιν, ὁ ψωμός. καὶ ὁ τένθης ὡς λίχνος. τένθεια γάρ φασιν, ἡ λιχνεία. καὶ ὁ θυράπαξ. κατὰ δὲ ἱππώνακτα, καὶ ὁ μυλαιγυθος τοχέστης. ἤγουν ὃς μισοῦντος δείπνου, πολλάκις ἀποπατεῖ ὡς πάλιν ἐμπίπλασθαι. Ἐπ' ἴρῳ ἦρα φέρων τουτέστι χάριν παρεχόμενος οὐκ ἀπίοιμεν. Ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες, ἤ ἀντὶ τοῦ ἐπαινοῦσι καὶ οἱ βασιλεῖς, ἤ ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ δέ, ἤγουν σὺν ἐμοί, συγκατατίθενται καὶ οἱ βασιλεῖς, ὁ εὐρύμαχος δηλαδὴ καὶ ὁ ἀντίνοος.

Ἀλδαίνειν, τὸ αὔξειν παρὰ τὸ ἄλλεσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἀλθαίνειν. πρωτότυπον δὲ ἀλδαίνειν, τὸ ἀλδῶ ἀλδήσω. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀλδήσκω, καὶ ποταμός που ἀλδήσκω θρεμμάτων θεραπευτικός. Ἶρος ἄϊρος, ταυτὸν δέ, ἶρος κακόϊρος. καθ' ὁμοιότητα τοῦ, κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν καὶ τοῦ, ὕπνος ἄϋπνος παρὰ σοφοκλεῖ. ἢ καὶ ἄλλως ἄϊρος, ὁ μηκέτι ἐσόμενος ἶρος ἀλλὰ τεθνηξόμενος. Ἐπίσπαστον κακόν, τὸ αὐθαίρετον. καὶ ὅ, τις καθ' ἑαυτοῦ ἐπισπᾶται. καθ' ὁμοιότητα ὥς φασι ζώων, ἀλυαζομένων καὶ ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς ὄλεθρον. Ἀνάγκῃ, τουτέστιν ἐν βίᾳ, δεδιότα.

Ὣς ἄρ' ἔφαν. Ἴρῳ δὲ, κακῶς ὠρίνετο θυμός.
Ἀλλὰ καὶ ὣς, δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ
Δειδιότα, σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν,
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Νῦν μὲν μήτ' εἴης βουγάϊε μήτε γένοιο,
Εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
Ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον, ἥ μιν ἱκάνει.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Αἴ κέν σ' οὗτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
Πέμψω σ' ἤπειρόνδε βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων.
Ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,
Μήδεά τ' ἐξερύσας, δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Ὣς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
Ἐς μέσσον δ' ἄναγον. τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
Δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
Ἢ ἐλάσει' ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
Ἠέ μιν ἦκ' ἐλάσειε τανύσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' ἀχαιοί.
Δὴ τότ' ἀνασχομένω, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος. ὁ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος. ὀστέα δ' εἴσω
Ἔθλασεν. αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοίνιον αἷμα.
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν. ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλῳ ἔκθανον. αὐτὰρ ὀδυσσεύς,
Ἕλκε διὲκ προθύροιο λαβὼν ποδός, ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν
Αἰθούσης τε θύρας. καί μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
Εἷσεν ἀνακλίνας, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρί.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων.

Περὶ βουγαΐου, ἀκριβέστατα ἐν τοῖς εἰς τὴν ἰλιάδα γέγραπται. ἔχει δέ, τι ὅμως ὁ ἐκεῖ λόγος, μὴ καὶ τῷ ἴρῳ ἁρμόζον, διὰ τό, ἐπὶ βοΐ τουτέστιν ἀσπίδι, γαίειν ὅ ἐστι γαυριᾶν. τοῦτο γάρ, αἴαντι μὲν οἰκεῖον οὐκέτι δὲ καὶ τῷ ἴρῳ. τὰ δ' ἄλλα εὖ ἔχει καὶ ἐπὶ τούτου. διὰ τὸ γῆς βάρος, διὰ τὸ πολὺ τῶν σαρκῶν. καὶ τὸ βοῶν ἔργα ποιῶν, καὶ τὰ λοιπά. Μήτ' εἴης μήτε γένοιο, ἤ ἀντὶ τοῦ μήτε νῦν εἴης μήτε ἐγίνου. ἔθος γὰρ τοῖς θυμουμένοις μέμφεσθαι καὶ τὸ ἤδη γεγονός, καὶ ἐπαρᾶσθαι μὴ ἂν γενέσθαι εἰ καὶ ἀδύνατος ἡ ἀρά. ἢ μήτε εἴης ἄρτι ἀλλὰ τεθναίης, μήτε μὴν πάλιν ὕστερον γένοιο. ἵνα καὶ πυθαγόρου ἐξ ὁμήρου λαβὼν δοξάζοι τοὺς ψυχικοὺς ὕστερον μεταγγισμούς. δι' οὓς πάλιν γίνεσθαι κατὰ τὸν πυθαγόρειον λῆρον, καὶ παλιγγενεσίαι λέγονται. ὅθεν βλαβεὶς ὁ φυσικὸς ἐμπεδοκλῆς καὶ τὸ αὐτὸ συνδοξάσας, καταψεύδεται ἑαυτοῦ τό, ἤδη ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρος τε κόρος τε, θάμνος τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπορος ἰχθύς.

Ἤπειρον δέ, λέγει δὲ καὶ νῦν ἤπειρον, χώραν ἰδίως οὕτω καλουμένην, ἀντιπέραν κεφαλλήνων ἰθάκης, μεγάλην. Βαλὼν ἐν

ται, αὐτὶ τοῦ ῥίψας, ἢ θέμενος. Ἔχετος δέ φασι, βασιλεὺς ἦν τῆς ξυθείσης ἠπείρου, υἱὸς εὐχήνορος καὶ φλογέας, ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος. ὃς καὶ τὴν θυγατέρα μετώπην ἢ καὶ ἀμφίσσαν ὑπό τινος αἰχμοδίκου φθαρεῖσαν τυφλώσας, ἠνάγκασεν ἀλήθειν κριθὰς σιδηρᾶς, παιθεῖσαν παλινῷσαι αὐτῶν. εἰπὼν τηνικαῦτα τὰς ὄψεις ἀπολήψεσθαι, ὅτε τὰς τοιαύτας κριθὰς εἰς ἄλφιτον λεπτύνει. τὸν δὲ αἰχμόδικον ὡς ἐπὶ ἑστίασιν καλέσας, ἀκρωτηριάσας, ἀποκόψας καὶ τὰ αἰδοῖα. τέλος μέχρι ὑπὸ μανίας καὶ τῆς ἰδίας ἐμφορηθεὶς σαρκὸς, ἀπέσβη φασίν. ὃ καὶ λυσίμαχος ἔπαθεν ἐν τοῖς ὕστερον ὁ ἀποτόμως καταχορδεύσας ἑαυτόν. ὅρα δὲ καὶ ὅτι τὸν ἔχετον δῖον τύραννον εἰπεῖν, ὁ δὲ βασιλέα εἶπεν. ἠγνοεῖτο γὰρ ἐπὶ ὁμήρου ἡ τύραννος λέξις. ἣ καὶ ὕστερον ὑβρισθεῖσα, ἐπ' ἀγαθῷ ἐλέγετο. τοῖς γοῦν ἐννόμοις βασιλεῦσι κλῆσις ἦν καὶ αὕτη ὡς δηλοῖ, καὶ ὁ παρὰ σοφοκλεῖ οἰδίπους τύραννος. σημείωσαι οὖν ὅτι οὐκ ἠξίωσεν ἄνακτα τὸν ἔχετον εἰπεῖν, ἀλλ' ἁπλῶς βασιλέα ὅ ἐστιν ἄρχοντα. ὁ γὰρ ἄναξ, θεία λέξις. ἀπὸ τοῦ εὖ ἀνακῶς ἔχειν τῶν ὑπηκόων γινομένη ὅ ἐστιν ἐπιμελῶς ὡς προδεδήλωται. Ῥῖνα ταμεῖν καὶ οὔατα, τὸν ἀκρωτηριασμὸν δηλοῦσιν. Ὠμὰ δάσασθαι, τὸν σπαραγμὸν δηλοῖ τῶν κυνῶν. Βλάψῃ τουτέστι πελάξῃ. Δοάσσατο, ἤγουν, ἔδοξε. Ἀνασχομένω ἤγουν ἀνατείναντες τὰς χεῖρας. Μακὼν ἤγουν εἰς μῆκος πεσών. ἢ κτύπον τι ἠχήσας. Γέλῳ ἔκθανον ὡς οἷα λειποθυμήσαντες ἐκ τοῦ γελᾶν, ὃ μέχρι νῦν παροιμιακῶς ἐπὶ μεγάλου καὶ ἀθρόου γέλωτος ἐκφέρεται λέγεσθαι. δῆλον δὲ ὡς ἀφειδῶς καὶ ϡλυκίως τὸ ἄγαν γελάσαι, γέλῳ ἐκθανεῖν λέγεται, ἤγουν ἔξω καὶ ὡς εἰπεῖν ἐπιπολαίως θανεῖν καὶ οὐ κατὰ τὸ κυρίως θανεῖν ὃ διὰ βάθους χωρεῖ. ἱστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον οἱ μνηστῆρες φιλογέλωτες ἦσαν δέ τινες πάντες οἱ συμποσιάζοντες, ἀλλά που καὶ κατ' ἔθνος ὅλον, τὸ τοιοῦτον ἐπιφαίνεται. τιρύνθιοι γοῦν φιλογέλωτες καὶ διὰ τοῦτο σκωπτόμενοι, καταφυγόντες ἐπὶ τὸ ἐν δελφοῖς μαντεῖον ἐφ' ᾧ ἀπαλλαγῆναι τοῦ πάθους, ἤκουσαν τοῦ θεοῦ λέγοντος αὐτοῖς, παύσεσθαι ἦν θύοντες τῷ ποσειδῶνι ταῦρον, ἀγελαστὶ τοῦτον ἐμβάλωσιν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ, δεδιότες μὴ διαμάρτωσι τοῦ λογίου, τοὺς παῖδας ἐκώλυσαν παρεῖναι τῇ θυσίᾳ. καὶ ὅμως ἑνὸς παιδὸς συγκαταμιχθέντος καί τι λαλήσαντος ἐν τῷ ἀπελαύνεσθαι, αὐτοὶ ἐγέλασαν. καὶ ἔμαθον ὥς φησιν ἀθήναιος, ἔργῳ, ὡς ἄρα πολυχρόνιον ἦθος, ἀμήχανόν ἐστι θεραπευθῆναι.

Ἑρκίον αὐλῆς, ὁ τοῖχος ᾧ ἐστιν ἐπικεῖσθαι καὶ τὸν θριγκόν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἕρκος. Ἐνταυθοῖ, δοκεῖ δωρικὸν εἶναι. ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἐνταῦθα ὁ δωρισμὸς ἁπλοῦς. διπλοῦς δὲ, ὁ τοῦ ἐνταυθοῖ. ἔθος δωριεῦσιν ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ πινδάρου φαίνεται, συντάσσειν ἔστιν ὅτε τὴν ἐν πρόθεσιν μετὰ αἰτιατικῆς. ἔτι δὲ καὶ τὸ ἔνδον, λέγειν ἐνδοῖ ὡς καὶ παρὰ θεοκρίτῳ κεῖται. καὶ τὸ πέδον, πεδοῖ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ εἰς γῆν, ὡς χῶνις παρ' αἰσχύλῳ, τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων, εἴη ἂν δωρικὴ σύνταξις τὸ, ἐνταυθοῖ ἤγουν εἰς τοῦτον τὸν τόπον. συμφωνοῦσι δὲ οἱ παλαιοὶ ὡς τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. τὸ δὲ ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον. σοφοκλῆς ἠλέκτρᾳ. ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μή ποθ' ἡλίου φέγγος κατόψει. τοῦτον δέ φασι καὶ τὸ ἐνθάδε. τὸ μὲν γὰρ ἐνθάδε αὖθι μένων τόδε δῶμα φυλάσσεις, τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. τὸ δὲ τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' ὀδυσσεύς, τὴν εἰς τόπον. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τὸ μὲν ἔνδον, κυρίως τὸ ἐν τόπῳ φασὶ δηλοῦν. τὸ δὲ εἴσω, τὸ εἰς τόπον. τὸ δὲ νῦν κατ' ἡρακλείδην, ἐνεστῶτι ἐφαρμόζεται, οἷον, νῦν ἦλθεν ὁ ἀγών. καὶ παρῳχημένῳ, οἷον, νῦν παρῆλθεν ὁ ἀγών. καὶ μέλλοντι, οἷον, νῦν ἔσται ὁ ἀγών. Βασιλεύς, ὁ παρὰ θεοῦ ἢ ἀπὸ γένους ἄρχων. κοίρανος δὲ, ὁ πρὸς καιρὸν βασιλέως ἔργον ἐπιτελῶν, οἷος ἦν πρὸ τῆς μήνιδος ὁ ἀχιλλεὺς ἡγεμὼν δὲ, ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἡγούμενος. Χαῖρε δὲ κλεηδόνι δῖος ὀδυσσεὺς, φήμην δηλαδὴ τὸν λόγον δεξάμενος, ὅ ἐστι μαντεῖόν τι. ἐπὶ τοιαύτης γὰρ σημασίας καθάπερ ἡ ὄσσα καὶ ἡ ὀμφὴ, οὕτω καὶ ἡ κληδὼν καὶ ἡ φήμη, θεία τις καὶ αὐτὴ λέξις οὖσα. οὐ μὴν καὶ ἡ φῆμις. ἐκείνη γὰρ, λαλιὰν ἁπλῶς ἀνθρωπίνην δηλοῖ.

> Μὴ δὲ σύγε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι
> Λυγρὸς ἐών, μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
> Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
> Πυκνὰ ῥωγαλέην. ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
> Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο. τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
> Ἡδὺ γελώοντες, καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσι.
> Ζεύς τοι δοίη ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
> Ὅ, ττι μάλιστ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
> Ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
> Ἐν δήμῳ. τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἤπειρόνδε
> Εἰς ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων.
> Ὣς ἄρ' ἔφαν. χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος ὀδυσσεύς.
> Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
> Ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος. ἀμφίνομος δὲ
> Ἄρτους ἐκκανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας.
> Καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε.
> Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε. γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
> Ὄλβος, ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.

Ἔς περ ὀπίσω, ἤγουν εἰς ὕστερον καὶ εἰς τὸ μᾶλλον γράφεται καὶ ὥσπερ ὀπίσω. ἐνδεικνυ-

μεν

μοῖ δὲ τὸ ὡς, τῇ εἰς πρόθεσιν. Ἄναλτον, πρὸ ὀλίγου εἴρηται. νῦν δὲ τοσοῦτον ῥητέον, ὅτι ὁ φθάρχων ἄναλτον εἰπόντος τὸ παρ' ἄλλοις ἄναλτον ἔχειν τὸ χωρὶς ἁλῶν, ἐνταῦθα, ὡς ἔστι νοῆσαι τοιοῦτον ἐστὶν ὡς δ' ἔθος ἀχρεῖον καὶ μὴ ἅλμην ἃ δὴ λέγεται ἔχοντα, καὶ ὃ φασιν ἀνάρτυτον καὶ ἀηδῆ, ὡς ἐκ μεταφορᾶς ἐδεσμάτων οὐκ ἐχόντων ἅλας, ἀλλὰ τὸν ἀπλήρωτον ἔχειν ἀκόρεστον. Κλεηδὼν ἀπὸ τοῦ κλέω τὸ φημίζω. κληδὼν δὲ ἑτέρα ἀπὸ τοῦ κλίζω διεσταλμένου, ὁ κλεδών.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι.
Τοίου γὰρ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῖσον Δουλιχιῆα ἐΰν τ' ἔμεν ἀφνειόν τε.
10 Τοῦ σ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοὔνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον.
Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
Οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρῃ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
Καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
20 Καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
Τῷ μή τις ποτὲ πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
Ἀλλ' ὅ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ,τι διδοῖεν.
Οἷ' ὁρόω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
Κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
Ἀνδρός, ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπέσσεσθαι, μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλά σε δαίμων
Οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
30 Ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι ὀΐω
Μνηστῆρας καὶ κεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.
Ὣς φάτο. καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον.
Ἂψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ,
Νευστάζων κεφαλῇ. δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμός.
Ἀλλ' οὐδ' ὧς φύγε κῆρα. πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη,
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι.
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
40 Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
Θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
Μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται οὔ τι πάρος γε
Μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης.
Παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν.
50 Οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι θεός. ἤγουν ὁποῖα ἂν αὐτῷ τὰ προσπίπτοντα, τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ νοῦς. ἐν εὐτυχίαις, σοβαρευόμενος. ἐν δὲ τοῖς ἀνάπαλιν, ταπεινούμενος. καὶ ὅλως, πρὸς τὰ παραπίπτοντα σχηματιζόμενος.

Οὐδὲν ἀκιδνότερον καὶ ἑξῆς, χρήσιμον τοῦτο ἐκ τῆς ἀθλιώσεως, ὅτι ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον ἐπίπονον φύσει, καὶ πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει. ὃ δὲ τιμοκλῆς τις εἰπὼν λέγεται. Ἐπητῆς δηλοῖ τὸν ἔνδον εἰπεῖν καὶ λόγιον.

Ἀκιδνότερον, ἤτοι ἀσθενέστερον ἢ εὐτελέστερον κατὰ τοὺς γλωσσογράφους καθ' ὃ καὶ ὑπερβολικῶς εἴρηται τὸ, μηδὲν ἀκιδνότερον εἶναι ἀνθρώπου, ἢ μᾶλλον ὑπερμεθοδικώτερον, ταλαιπωρότερον. παρὰ τὸ μὴ κίδνασθαι ἤτοι χωρίζεσθαι καὶ πόρρω γίνεσθαι τῶν ἐπισυμβαινόντων. ὅτι δὲ ἴσως καὶ παρὰ τὸ αἰκίζω τὴν λέξιν παράγουσιν, ἐν τοῖς φθάσασι δεδήλωται. Ἔρεξεν ἁπλῶς ἐνταῦθα, τὸ ῥαδίζειν φασίν. ἀρετὴν δὲ, τὴν εὐδαιμονίαν λέγει καὶ εὐθηνίαν τοῦ βίου. Ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ. ἐν θέματι τετότυπην, τὸ ἄκων. Πίσυνος, συρακουσίων γλώσσης ἐστί, ὃ ἀπὸ τοῦ πείθω πίσω γίνεται ἀποβολῇ τοῦ ε τῆς διφθόγγου, καὶ τὸν θαρροῦντα καὶ πεποιθότα δηλοῖ.

Σιγὴν τὴν ἁπλῶς ἠρεμίαν ὃ τὸ ἀπαθῶς πράσσειν δηλοῖ ἐν τῷ, σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι. Οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι ὀΐω, προοιμιῶδές γέγονε. δηλοῖ ὡς οὐ δίχα μάχης λυθήσεται τὰ τῆς ἔριδος.

Ὑπέλθοι μέλαθρον, ἀντὶ τοῦ εἰσέλθοι κεῖται. καὶ δοκεῖ κακοζηλότερον εἶναι τὸ ὑπέλθοι τοῦ εἰσέλθοι.

Ἐπιχεῖσθαι ἀλοιφῇ. οὐδὲ ἐπιπόλαζε τότε οὐ τῶν μυρεψῶν φασι περιεργία, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ὕστερον ηὔξηται. ὥς τι καθά φασιν ὁ κωμικὸς Ἄλεξις, οὐδ' ἂν κολυμβᾶν εἰς κολυμβήθραν μύρου, ἀρκεῖσθαί τις ἂν δύναιτο. διό φασιν, ὁ μάργος τὴν

τὴν μύρου φύσιν εἰδὼς, ὅμως οὐκ εἰσήγαγε μυρα λειφομένους ἥρωας. πλὴν, ὅτι τρυφερὸν πᾶσιν. τὸ δὲ ἐν τῇ γραφῇ ἐσθίειν ἔφη τὸ, κάλλεϊ στίλβων. ἤγουν γεγανωμένος τὴν ὄψιν, οὐχ ἁπλῶς ἀλλ' ὡς εἰ καὶ κάλλει ἔστιλβε, μύρῳ δηλαδὴ δι' οὗ εὐπρόσωπος οὐ θεία γίνεται. Πετάσθη θυμὸν μνηστήρων ἀντὶ τοῦ διεχύθη, ἐκ μεταφορᾶς ἐρρέθη τῶν διαπεταννυμένων σωμάτων. ὅθεν καὶ πόρων διαπέτασις παρὰ τοῖς σοφοῖς. ἵνα λέγῃ, ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν αἱ ψυχαὶ συγκεχυμέναι καὶ διὰ τεταλαιπωρημέναι διὰ τὸ δύσελπι, ὅμως διαπετάννυνται ἰδόντες τὴν ἐρωμένην ἐκλεπτρ. καὶ ἄλλως δὲ, τὸ πετάσθη, ἐκ μεταφορᾶς τῶν πετομένων, ἀντὶ τοῦ, κοῦφος ἢ μετέωρος ταῖς ἐλπίσι ποιήσῃ.

Ἀχρεῖον ἐγέλασσεν, ἀντὶ τοῦ, ἄκαιρον καὶ πρὸς οὐδεμίαν χρείαν. αἰδοῦς δὲ τὸ τοιοῦτον ἄρα τὶ γέλασμα καὶ ὡς δι' ἐπικρίσεως τοῦ μὴ πάνυ ἀναγκαῖον εἶναι τὸ νῦν ἔργον ἀλλὰ ἀφελέστερον. Ἐπιχρίσασα παρειὰς, σημαίνει τοῦ χρίσματος εἶδος, σεμνῶς πως ἅμα, καὶ ὅτε μὴ δὲ ὡραῖον ἦν καὶ τοιούτοις ἐνδιατρίψαι. Δάκρυσι δὲ πεφυρμένη, ἀντὶ τοῦ ἠχρειωμένη. Πρόσωπα, πληθυντικῶς ἔφη διὰ τὴν κατ' αὐτὰ διάχυσιν καὶ τὴν ἐντεῦθεν διαπέτασιν. πάντως δὲ, πρόσωπον κυρίως, ἐπὶ μόνου ἀνθρώπου. εἰ μή που τις παίζει ὡς ὁ εἰπὼν μέγα γλυκὺ ἰχθύος πρόσωπον. Ἀλοιφὴ, ἐπί τε τῶν μαλαγμάτων λέγεται λεγομένη καὶ στέατος καὶ νῦν ἐπὶ καλλωπιστοῦ χρίσματος. Κλιντήρ, θρόνου εἶδος, ἐν ᾧ ὃν ἔστιν ἀνακλιθῆναι, ὡς δηλοῖ τὸ, εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα. ὁ δὲ ἐτυμολογικὸς ῥόπτρος ἐστί. Κάλλος, θεῖόν τι ὑγρὸν ἡ πλάσις πλάττει. ὃν δὲ τὸ βροτὸς, μυθικῶς ἐντιθεται ἔτι δὲ χρίεσθαι ἀφροδίτην ἐκ τοῦ χρίεται. ἔστι δὲ κάλλος τοιοῦτον ἀμβρόσιον ἀλληγορικῶς, ἡ ἐπιπολάζουσα κατὰ πρόσωπον φυσικὴ καλλονὴ καὶ εὐπρέπεια, ἧ κάλλους αἴτιος καὶ ὁ ὕπνος γίνεται. οἷα τοῦ φιλίου χυμοῦ ἀναδοθέντος, καὶ εἰς ἔρευθος φυσικὸν τῷ προσώπῳ ἐπανθίζοντος. ἰστέον δὲ ὡς οὐ μόνον μύθου πλάσμα τὸ κάλλος, ἀλλὰ καὶ ἄλλως μύρον τι πραγματικῶς, χρήσιμον εἰς ἐπίτευξιν κάλλους. ὅτι δὲ καὶ τὸ μεγαλεῖον μύρον εἶναι δοκεῖ ποιεῖν ἐπαινετικῶς εἰρῆσθαι πρὸς παράδειγμα, ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν μεγάλλιον ἐν δυσὶ γράφεται λλ. ὁ μέγαλλος δὲ προπαροξυτόνως ἐν διλαμβδία, κύριον ὄνομα κατὰ τοὺς παλαιούς. ὃ παρώνυμον, τὸ ὑπ' ἐκείνου εὑρεθὲν μεγάλλιον μύρον. σικελιώτης δὲ οὐκ ἀθηναῖος ἱστορεῖται εἶναι ὁ ειρημένος μέγαλλος. ὅτι δὲ κάλλος καὶ ἐπὶ ἀλεκτρυόνος κεῖται, ἀλλαχοῦ δηλοῦται. Πάσσων μὲν πάσσονος, ὁ παχύτερος. πάσσος δὲ πάσων, οἶνός τις ἐν τοῖς τῶν ἀθηναίων. Πριστὸς ἐλέφας, τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν, πρὸς διαστολὴν τοῦ ζώου. ἐκεῖνο μὲν γὰρ, μέλαν ἐπιφαίνεται. καὶ θὰ δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν αὐτοῦ ἐνδὸν θύρα κλαιωνόρριον. Κῶμα μὲν οἶδεν ὁ ποιητὴς οὐ μὴν δὲ καὶ τὸν κῶμον. οὐ τῇ χρήσει πλεονάζουσιν ἀττικοί. λέγοντες κῶμον ἐκεῖνοι, τὸν ἐν συμποσίῳ κάρον, δι' οὗ καταφέρεταί τις εἰς ὁμοιακὸν κῶμα ὅπερ ἐστὶν ὕπνον. ὅθεν ἢ κωμάζειν καὶ εἰς κωμάζειν τὸ, κατὰ μυθεύονται ἐπὶ τῶν χεσθαι αἴθεσθαί ἐστιν. 50

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπας.
Ἀλλ' ἴθι καὶ σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Χρῶτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς.
Μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα 10
Ἔρχευ, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
Ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
Ἠρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
Χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ.
Ἀγλαΐην γὰρ ἐμοί γε θεοὶ τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν
Ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
Ἀλλά μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρ' ἄν μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν.
Οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας. αἰδέομαι γάρ.
Ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Κούρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.
Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
Αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι. τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
Ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θηησαίατ' Ἀχαιοί.
Κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν
Ἀμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐϋστέφανος Κυθέρεια 30
Χρίεται, εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα.
Καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἐλέφαντος.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπεβήσετο δῖα θεάων.
Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι. τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε.
Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειάς, φώνησέν τε,
Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν.
Αἴθε μοι ὣς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν 40
Αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
Παντοίην ἀρετήν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.
Ὣς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερώια σιγαλόεντα

Κέρδε' ἐνώμας. τουτέστι κερδαλέος ἦς. Εἴ τι ξεῖνος ἢ ὅστις ξεῖνος, ἀμφοτέρως γὰρ γράφεται καὶ τὰ ἑξῆς, διδάσκει, τὰ εἰς τοὺς ξένους κακὰ τοῖς ξενοδόχοις ἐπιγράφεσθαι. Ρυστακτύς, ἡ αἰκία. ὁ βίαιος ἑλκυσμός. ἐκ τοῦ ῥῆμα, ῥυστάζειν. Θυμῷ νοέω, εὐφυῶς θυμόσοφον εἶναι δηλοῖ τὸν Τηλέμαχον. οἴκοθεν γὰρ καὶ οὐκ ἀπὸ διδασκάλων φρονεῖ. Ἐκπλήσσουσί με ἄλλοθεν ἄλλος. ὅπερ ἐκ μεταφορᾶς λέγει τῶν ἐκπιπτόντων διά τινος πληγῆς καὶ κρότου συγχεόντων πως. διὸ καὶ οὕτω καταπλαγέντες, ἐμπληκτοι λέγονται καὶ ἐκπληκτοι. οἱ δὲ καὶ ὑπὸ βροντῆς αὐτὸ πάθοντες, καὶ ἐμβρόντητοι καλοῦνται. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐκπλήσσειν, καὶ ἐκπλήσσεσθαί τις ἔργον λέγεται, ὃ ὁ καὶ λύειν, ἐκπλήσσει ἐκεῖνον. Βίῃ δ' ὅ γε φέρτερος ἦεν. τουτέστι προφερέστερος ἦν τοῦ Ἴρου ὁ ξεῖνος κατὰ ἰσχύν. Νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς. νεύειν δὲ κεφαλάς, ταυτόν ἐστι τῷ νευστάζειν. ὁποῖόν τι καὶ ἐπὶ ἀμφινόμου τὸ, νευστάζων κεφαλῇ. τὸ δὲ δεδμημένοι, ἐπιτατικῶς κεῖται. ἵνα δηλοῖ ὄλεθρον τὸ, νεύοιεν κεφαλάς. ἄλλως δὲ νεύει τις κεφαλῇ, ὃ προσκαλούμενός τινα, ἢ κατανεύων ἐπὶ τῷ ἐρωτηθῆναι. παραβολικὸν δὲ γνώρισμα τὸ οὕτω νεύειν κεφαλὰς ἤγουν νευστάζειν κεφαλῇ, τὸ κατὰ μέθην. διὸ ἐπάγει τὸ, μεθύοντι ἐοικώς, ὃς οὐδ' ὀρθοῦσθαι δύναται. Ἴασον ἄργος, τὴν πελοπόννησον, ἀπὸ Ἰάσου βασιλέως τοῦ τῆς Ἰοῦς. ὥσπερ τὸ αὐτὸ καὶ ἄργος, διὰ τὸ πολλαχοῦ δηλούμενον ταυτότητι ἄργους. δῆλον δὲ καὶ ὅτι κατὰ πολυωνυμίας λόγον, καὶ ἵππιον ἐκλήθη τὸ αὐτό. καὶ ἱππόβοτον. καὶ ἄργος ἀχαιϊκόν. ἰδίως μέντοι, καὶ ἡ λακωνικὴ ἀχαιϊκὸν ἄργος ἐκλήθη. ὡς τὸ, ἢ οὐκ ἄργεος ἦεν ἀχαιϊκοῦ. τουτέστιν οὐκ ἦν ἐν τῇ λακωνικῇ. ὡς δὲ οὐχ ἓν ἄργος ἀλλὰ πολλά, καὶ ὡς νεώτεροι μοναδόνες καὶ θεσσαλοί, ἄργος καὶ τὸ ἁπλῶς πεδίον φασί, ἐν ἄλλοις δεδήλωται. ὡς δὲ καὶ ἀπία γῆ ἐκλήθη ποτὲ ἡ πελοπόννησος ἀπὸ ἄπιδός τινος ἢ ἄπιος, ἐδηλώθη που καὶ αὐτό. ἐνταῦθα δὲ ῥητέον καὶ ὅτι ἀπία ἐκεῖ ἐκ λεχθεῖσαι ἱστόρηται, καὶ διὰ τὸ ἐκεῖσε μελεδόφιν φασὶν ἐς αὐτῆς φυτὸν, ὃ δηλαδὴ τοὺς ἀπίους φέρει. ἔοικε δὲ Ἴασον ἄργος ἐνταῦθα ὡς ἀπὸ μέρους, τὴν ὅλην ἑλλάδα νοοῦσιν. Ἀρετὴν ἐνταῦθα, οὐ μίαν τινὰ λέγει, ἀλλὰ τὸ εὐδαίμον τῆς ζωῆς καὶ μακαριστόν. ἢ

Οὐκ οἴη. ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Η δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
10 Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Αντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
Αμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
Τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ'. ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν.
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
Η δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν.
Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα.
Παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας.
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
Καί κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός,
20 Ες μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος ἀλλότριος φώς,
Οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα.
Οἷον δὴ τόδ' ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη.
Ος τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτω.
Πῶς νῦν, εἴ τις ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
Ημενος, ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,
Σοί κ' αἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
30 Εσθλά τε καὶ τὰ χέρεια, πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Αλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι,
Εκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
Οἵδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
Οὐ μὲν δὴ ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη.
Μνηστήρων ἰότητι. βίῃ δ' ὅ γε φέρτερος ἦεν.
Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
Οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
Νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
Οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελῦτο δὲ γυῖα ἑκάστου,
40 Ως νῦν Ἶρος κεῖνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ησαι νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς.
Οὐδ' ὀρθὸς στῆναι δύναται ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
Οἴκαδ' ὅπῃ οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν.
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἀν' Ἴασον ἄργος ἀχαιοί,
Πλέονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
Ηῶθεν δαινύατ', ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
50 Εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
Εὐρύμαχ', ἤτοι ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
Ωλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον

καὶ πᾶσαν γυναικὸς ἀξιότητα, οὐ μόνον τὴν κατὰ φρένας, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ ἔργα καὶ οἰκονομίαν ὡς ἔοικε τοιαῦτα. Ῥυτῆρας ὀϊστῶν ἤγουν ὀϊστευτάς. Τὸ καρπῷ ἑλὼν, φιλοφροσύνης ἴδιον, εἰωθὸς γίνεσθαι ἀξιωτικῶς. Ῥυτῆρες ὀϊστῶν, οἱ ἑλκυσταί. ὅθεν εἶεν ἂν οἱ ὀϊστοί, ῥυτοὶ δ' ἐστὶν ἑλκυστοί. διὸ καὶ γερυνὰς, θύλακος. τοξοθήκη. ὡς δι' φασὶ χωρυτός. τουτέστι χωρῶν τόξον ῥυτόν. Ἀνέσῃ, ἀντὶ τοῦ ἀνήσῃ. ἀφήσῃ. ἀπολύσῃ. ἢ τὸ ἐναντίον, ἁλῶναι ἐστίν. ἐντεῦθεν καὶ τὸ, ἄφρονα ζεύγον ἀνέντες. ἤγουν ἀφέντες. ἀπολύσαντες. ἀναπαύσαντες. καὶ κύων δέ, εἰς θύραν οὕτως ἀνίεται. λυθεὶς δηλαδὴ δεσμοῦ. Νὺξ δὲ ἔσται, ἀπλοϊκῶς μὲν νοεῖ χρόναι νύκτα εἶναι τὸν τοιοῦτον καιρὸν τοῦ γάμου, χάριν αἰδοῦς.

Τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα. ἤγουν ἣν ἀφῆκεν ἄνολβον ἤτοι δυσδαίμονα. Οὐχ ἥδε δίκη, ὅμοιον τῷ, οὐχ ἥδε θέμις. οὐχ οὗτος νόμος. οὐχ οὗτος τρόπος. Πάροιθεν, ἐντρεπτικόν ἐστιν ὡς τῶν μνηστήρων καινιζόντων καὶ πρεσβείας ἀθετούντων δίκης, ἢ τὸ πάροιθεν ἤγουν ἀνέκαθεν ἐκ παλαιτάτων χρόνων τέτυκτο. Ἀπάγουσι, τουτέστιν ὧδε ἄγουσι, περιττὴ γὰρ ἡ πρόθεσις. σημαίνει δέ ποτε ἡ λέξις, καὶ τὸ ἀποστερεῖν καὶ λῃζεσθαι.

Τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, ἀντὶ τοῦ παρὰ τούτων. ἤγουν ἐκ τῶν μνηστήρων δῶρα εἷλκε. ἔχει δὲ καὶ ἔμφασιν ἀστείαν τὸ εἵλκετο, οὐ γὰρ ἐξ ἑκόντων ἤρχετο τῶν μνηστήρων ἀλλὰ εἵλκετο παρὰ τῆς γυναικός. ὡς δι' πρεσβείαν. ἢ καὶ ὡς βαρύτι μέγεθος διὰ μηχανῆς μηχανικῶς εἰς ἀναπλήρωσίν τινα ὧν ἐκεῖνοι ἐδαπάνων. εἰκὸς δὲ καὶ αὐξούσῳ τὴν τοιαύτην λέξιν δηλοῦν. ὡς ἔστι συναγαγεῖν ἐκ τοῦ ὁλκοῦς ἐπὶ ὄγκου λεγομένης. καθὰ δηλοῖ καὶ τό, ὁλκὴ χρυσίου ἢ τοιούτου τινός, ὅπερ ἐκ τοῦ ἕλκειν γίνεται.

Πέπλον φασί τινες τὸν ἐνταῦθα μέγαν καὶ περικαλλέα καὶ ποικίλον, περιβόλαιον εἶναι σκέπον τὸν ἀριστερὸν ὦμον, καὶ ἐμπρόσθεν καὶ ὄπισθεν συνάγοντας τὰς δύο πτέρυγας εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰς, γυμνὰς ἐῶντας τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸν ὦμον. εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, τί δή ποτε δώδεκα περόνας ἐχρῆν ἔχειν αὐτὸν μονοπόρπου ὄντα; δοκεῖ δὲ μάλιστα γυναικῶν ἱμάτιον εἶναι ὁ πέπλος κατὰ τὰ δωρικά. χιτὸν ἐπὶ μόνα τὰ ἔμπροσθεν, καὶ

Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ᾖεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
Νῦν δ' ἄχομαι. τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
Ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ᾔει λείπων κάτα πατρίδα γαῖαν,
Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα, προσηύδα.
Ὦ γύναι, οὐ γὰρ ὀΐω ἐϋκνήμιδας ἀχαιοὺς
Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι,
Καὶ γὰρ Τρῶάς φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
Ἠμὲν ἀκοντιστὰς ἠδὲ ῥυτῆρας ὀϊστῶν,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ τε τάχιστα
Ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιΐου πτολέμοιο.
Τῶ οὐκ οἶδ' ἤ κέν μ' ἀνέσῃ θεὸς, ἦ κεν ἁλώω
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ. σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων,
Μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν
Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
Γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.
Κεῖνος τὼς ἀγόρευε. τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
Οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Μνηστήρων οὐχ ἥδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο,
Οἵ τ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
Μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν,
Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα,
Κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν.
Ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς φάτο. γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός.
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
Δέξασθ', οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν.
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλῃ,
Πρίν γε σὲ τῷ γήμασθαι ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον
Ποικίλον. ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
Χρύσειαι, κληΐσιν ἐϋγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
Ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε
Χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς.
Ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
Τρίγληνα, μορόεντα. χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος,

διὰ τὸ τὰς περόνας ἔχειν πολλάς. Κληῗδες, ὅπου λεγόμεναι κατακλεῖδες, εἰς ἃς αἱ περόναι καθίενται. εὐγνάμπτοι δὲ αὗται, ὡς ἐπικαμπεῖς καὶ περιφερεῖς. Ἠέλιον ὥς, παραβολικὸν ὄν, ἔλλειψιν ἔχει. χρὴ γὰρ νοεῖν κατὰ τὸ εἰκός, ὅρμον λάμποντα ἢ φαέθοντα ἢ ἀφιέντα λαμπηδόνα, ὡς ἥλιον.

Ἰστέον ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κείρω καὶ ὁ κορμὸς καὶ τὸ κέρμα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἴρω ὅρμος καὶ ἕρμα. μάλιστα δὲ ὁμοιότητα παραγωγῆς ἔχει πρὸς τὸν ὅρμον καὶ τὸ ἕρμα, τὰ ἐκ τοῦ σπείρω. ὁ σπόρος δηλαδὴ καὶ τὸ σπέρμα. Ἴσθμιον, τὸ περὶ τὸν ἰσθμὸν ὅ ἐστι τὸν τράχηλον. ὃς ἰσθμὸς λέγεται πλεονασμῷ τοῦ σ, ὡς οἷον ἰθμός, δι' οὗ ἴενται τὰ σιτία. ἐντεῦθεν δὲ καὶ περίσθμια, τὰ περὶ τὸν τοιοῦτον ἰσθμόν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς φέρεται, ὅτι καὶ μέρος τι σώματος περὶ τὸν τράχηλον, ἴσθμιον. ὅθεν καὶ κόσμος περίσθμιος. καὶ πτέρειον δέ φασι κύνειον ἐκαλεῖτο ἴσθμιον. διαφέρει δὲ ἴσθμιον ὅρμου κατὰ τοὺς παλαιούς. ὅτι ὁ μὲν ὅρμος, κεχάλασται ἐκκρεμάμενος. τὸ δὲ ἴσθμιον περιτραχήλιός ἐστι καὶ αὐτὸ κόσμος, τῷ τραχήλῳ περιέχεται. Ἄγαλμα, τὸ ἀγαλλίαμα. Ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας. ἢ νύ τοι αἰεὶ τοιοῦτος νόος ἐστί. τουτέστι, μεθύων ἄρτι ἀφραίνεις, ἢ καὶ ἀεὶ τοιοῦτος εἶ. Ξύλα κάγκανα, τὰ ξηρά. τὰ κεχηνόμενα εἰς τὸ καίεσθαι, ταῦτα δὲ καὶ δανὰ ἐλέγετο. Αὖα πάλαι περίκηλα νέον κεκεασμένα χαλκῷ. ἵνα ᾖ πάλαι μὲν ξηρανθέντα, νεωστὶ δὲ κοπέντα. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ αὔω ῥῆμα, οὐ μόνον τὸ ξηραίνειν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ λάμπειν καὶ φαίνειν, ὅθεν καὶ αὔως αἰολικῶς, ἡ ἡμέρα ἡ καὶ ἀὼς λεγομένη δωρικῶς. ἐκ δὲ τοῦ αὔειν, καὶ πυραύστης ζωΰφιον ἐπιβουλεῦον τῷ τῶν λαμπάδων φωτί, ὑφ' οὗ καὶ ὄλλυται. ἀφ' οὗ παροιμία τό, πυραύστου μόρος, ἐπὶ τῶν ταχὺ θανατουμένων οἷς αἴτιος θρασύνονται. Στροφαλίζετε, ἀπὸ τοῦ στροφάλιγγος ἔχει διὰ τὸ μικροῦ τινὸς ἄγχουσι. ἄλλως δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ στρωφᾶσθαι, ὤφειλεν ἐκτείνεσθαι.

Ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων περικαλλὲς ἄγαλμα.
Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν.
10 Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι, μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν
Ὄφρα φαείνοιεν. περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν
Αὖα πάλαι περίκηλα νέον κεκεασμένα χαλκῷ,
Καὶ δαΐδας μετέμισγον. ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὁ τῇσιν
Αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
20 Δμωαὶ Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ' ἵν' αἰδοίη βασίλεια.
Τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν
Ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
Ἤν περ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐΰθρονον Ἠῶ μίμνειν,
Οὔ τί με νικήσουσι. πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.
Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος.
Τὴν, Δόλιος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια.
30 Παῖδα δὲ ὣς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης.
Ἀλλ' ἥ γ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν.
Ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπεν ὀνειδείοις ἐπέεσσι.
Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί.
Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,
Ἠέ που ἐς λέσχην. ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν. οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς. ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας. ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις.
40 Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην.
Μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
Ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῇσι,
Δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ.

Εἴρια πείκετε χερσί, τὸ ἐπιμελεῖσθαι. καὶ ὡς ἄνω εἴπη, κτενίζειν. τοῦτο δὲ καὶ ἀσκεῖν λέγεται. Παρέξω, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς ἕξω. οὗ ἐναντίον ἐδηλώθη τὸ ἀφέξω, ἀντὶ τοῦ πόρρω σχήσω. Ἀθύρματα κατὰ τοὺς παλαιούς, παίγνια. σκιρτήματα. παρὰ τὸ ἄγαν θύειν ὅ ἐστιν ὁρμᾶν, κατὰ πρόθεσίν φασι τοῦ ῥῶ. ὁμοίως τῷ, ἄϊδης ἄϊδρις. Ἐκπεπαταγμένος φρένας, ὁ ἐκπεπληγμένος καὶ ἐμβρόντητος. ὁποῖοι πολλοὶ ἀπὸ πατάγου ὅ ἐστι κτύπου γίνονται. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ πάτου καὶ τοῦ πατεῖν, τὸ πατάσσειν γίνεται. ἀφ' οὗ ὄνομα ῥηματικὸν ὁ πάταγος. Χαλκήϊος δόμος, τὸ τῶν χαλκέων ἐργαστήριον. ἔνθα εἰσιόντες ἀκωλύτως πτωχοί, ἐκοιμῶντο παρὰ τῷ πυρί. ὃ δὴ καὶ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐγίνετο, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός. ἐγγὺς δέ πως ἐστὶν ἡ Μελανθὼ τοῦ κατὰ τὸν Ἶρον σκώμματος. ὁ μὲν γάρ, γραῒ καμινοῖ ἂν ξεῖνον εἴκασεν. αὕτη δέ, ἀξιοῖ καμίνου χαλκευτικῆς ἐγγὺς αὐτὸν κεῖσθαι.

Λέσχη, δημόσιον ἀθύρωτον οἴκημα. ἔνθα οἱ ἐπαῖται συναγόμενοι, ὡς λέσχας τι αὐτὸ ἔχειν, καὶ ἐλέσχαινον δὲ ὅ ἐστιν ὡμίλουν, τὰ δοκοῦντα ἀλλήλοις αὐτοῖς. μέμνηται δὲ τούτου καὶ Ἡσίοδος ἐν τῷ, πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην. ἢ καὶ παρὰ τὸ λέχος λέγεται, καὶ παρὰ τὸ λεσχαίνειν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀδολεσχεῖν καὶ ὁ ἀδόλεσχος. Μετ' ἀνδράσιν, ὅ ἐστιν ἐν ἀνδρείοις. Ἀλύξας, ἀντὶ τοῦ ἐκλέλυσαι τῇ χαρᾷ. καὶ πολλὴ χρῆσις τούτου καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ ἀδημονίας ἡ λέξις κεῖται, καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς ὕστερον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐκλύειν. ἄλυς γὰρ ἐντεῦθεν, ἡ ἀδημονία. καὶ ὡς οἱ παλαιοί φασιν, ἄλη, ῥυπασμός. καὶ ἀλύειν, τὸ μεθύειν περιττῶς.

Κινοπὼς ἤτοι πολύξας. Φορύξας αἵματι, τουτέστι φύρσας, ἴσως δὲ καὶ πρωτότυπον τοῦτο ἐκεῖνο. φορῶ γὰρ φορύω, ἐξ οὗ παράγωγον τὸ φορύσσω. τὸ δὲ φορύω συγκοπὲν παθὸν καὶ μεταθέν, φύρω γίνεται. ἔστι δὲ φορύσσειν, τὸ μεταφορεῖν, καὶ μόρον ἐκ μορίου μεθιέναι. ὅθεν καὶ ἄλλος γίνεται. τουτέστι λύσις συγχέας κατὰ τοὺς σοφούς. ὅθεν μεταλαβὼν Καλλίμαχος, ἄπαλος οὐκ ἄλλος φησὶ παρὰ τὸ μὴ πελάζειν. Δύη, τουτέστιν ὑπεισέρχηται. Ἐπεὶ οὐ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί, πρὸς τὴν τοῦ Ὀδυσσέως δὲ φαλακρότητα τὸ σκῶμμα. ἵνα λέγῃ ὅτι ἐπίσης μοι δοκεῖ τὸ φαινόμενον σέλας, τῶν δᾴδων εἶναι καὶ αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ὡς ἐψιλωμένης. ἐπεὶ καὶ φαλάκρα λέγεται, διὰ τὸ φάλιον οὖ. φάλον δ' ἐστὶ λαμπρὸν τὸ πολὺ τῆς κάρας. Οἱ τοῖς δεξιοῖς πνεῦσι λύχνους καὶ θρυαλλίδας περιέχοντες, ὀφθαλμοὶ πρὸς τινῶν ἐκαλοῦντο.

Αἱμασιὰ κατὰ τοὺς παλαιούς, τειχίον ἐκ χαλίκων ὅμοιον φραγμῷ. καὶ ἄλλως δὲ κατὰ τοὺς αὐτούς, ἐκ χαλίκων οἰκοδομή. τειχίον. θριγκός. Αἴλιος δὲ Διονύσιος εἰπὼν καὶ αὐτὸς ὅτι αἱμασιὰ τὸ ἀπὸ χαλίκων τειχίον, ἐπάγει. λέγουσιν Ἴωνες, καὶ ἄρπεζον, ὡς καὶ Ἴωνες. δηλοῖ δέ φασι τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος. ἀλλαχοῦ δὲ φέρεται καὶ ὅτι αἱμασιὰν ἀπτῖναι καὶ Ἴωνες. τὸ τειχίον φασί. τὸ

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω κύον οἷ' ἀγορεύεις
Κεῖσ' ἐλθών, ἵνα σ' αὖθι διὰ μελεϊστὶ τάμῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
Βὰν δ' ἴμεναι διὰ δῶμα. λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
Ταρβοσύνῃ. φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν
Ἑστήκειν πάντας ὁρόων, ἄλλα δέ οἱ κῆρ 10
Ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν, ἅ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἦρχ' ἀγορεύειν
Κερτομέων Ὀδυσῆα, γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτευχε.
Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσήϊον ἐς δόμον ἵκει.
Ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ 20
Κὰκ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί.
Ἦ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.
Ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλοις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην
Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται,
Αἱμασιάς τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων.
Ἔνθα κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
Εἵματα δ' ἀμφιέσαιμι, ποσίν θ' ὑποδήματα δοίην.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
Ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
Βούλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἄναλτον. 30
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
Καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
Νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίη δὲ παρείη.
Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ περ ἄριστοι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
Ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
Τετράγυον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ, 40
Τῷ κέ μ' ἴδοις εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.
Εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε Κρονίων
Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρε
Καὶ κυνέη πάγχαλκος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,
Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
Οὐδ' ἄν μοι γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
Καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιός,
Οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς.
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν, 50
Αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
Φεύγοντι στείνοιτο διὲκ προθύροιο θύραζε.
Ὣς ἔφατ', Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον.

δὲ ἐκ-

δὲ ἔλαφος αὐτὸ, δοκεῖ ὡς οἶμαι καλῶν. καὶ ὅτι αἱμασιὰ τῶν φραγμῶν αἰγιάλος λέγεται. ἴσως φασὶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ αἱμασιὰ κέκληται. χρῆσις δὲ τῆς λέξεως καὶ παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ, αἱμασιὰν περιβαλὼν κυκλοτερῆ, ὁ δὲ Θρᾳκικὸς παραφραστὴς, λίθους ἑρμηνεύει τὰς αἱμασιὰς, εἰπών. φυτεύων καὶ τοὺς λίθους ἐκλέγων. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι δοκεῖ ἐξ ἀκανθῶν ποτε ἡ αἱμασιὰ εἶναι, ἐκεῖθεν ἔχειν τοὔνομα παρὰ τὸ αἱμάσσειν. ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι ἐν τῷ, περιθεὶς αἱμασιὰ ἐγγεγλυμμένη τύπτεις, οὐ μόνον οὐκ ἐξ ἀκανθῶν ὕστερον ἡ αἱμασιὰ, ἀλλ᾽ οὐδὲ ἀπὸ χαλίκων. λογάδων δέ τινων ὡς εἰκὸς λίθων ἐπιτεθέντων γλύφεσθαι. Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ. δῆλον ὅτι τοῦ ἔαρ ὅθεν τὸ εἰαρινὴ, πλεονάζει ἀρχῇ τὸ ἔαρ. καθὰ καὶ τὸ ὄνειαρ καὶ εἶδαρ, τὸ ὄναρ καὶ τὸ ἔδαρ. καὶ ὅτι ὁ ἐπιτηδειότατος μὲν, ὡς τὸ αἷμα, ἔαρ ἔφη διὰ μόνου τοῦ ι ψιλοῦ. ἕτερος δέ τις διὰ τῆς ει διφθόγγου ὁμοίως τῷ αὐτῷ, ἔνθα πολλὰ λαυρίου γράφει τὸ, ἔχει κονίστρας ἔξεδροι λύθρῳ τε καὶ εἴαρι πεπλάθωσι. Δρέπανον εὐκαμπὲς, ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ καμπτοῦ, τὸ δι᾽ ὅλου [illegible]. Νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος. ἕως ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. φιλοπονίας ἔλεγχος. ὅτι δὲ νῆστις οὐ μόνον ὁ ἄγευστος σίτου, ἀλλὰ καὶ ἔντερον μεταξὺ κοιλίας καὶ στομάχου, καθωμίληται. Ποίη δὲ παρείη, πρὸς μονιμότητα καὶ διάρκειαν ἔργου κεῖται, καὶ πρὸς δεῖγμα τοῦ ἐν ἔργοις δι᾽ ὅλου καρτερικοῦ. τὸ γὰρ ὀλιγόβολον ἔργον, καὶ τοῖς ἀχρείοις εὐεπιχείρητον. ἰστέον δὲ ὅτι ποίη, καὶ ὁ κατὰ τὸ θέρος κατ᾽ ἐξοχήν. ἀφ᾽ ἧς καὶ τὸν ἐνιαυτὸν, ποίαν λέγει τις ποιητής. διὸ καὶ ἑρμηνεύοντες οἱ παλαιοί, φασὶν ὅτι ποίη, ὁ δημητριακὸς καρπός. κοινῶς μέντοι, ποίη ὁ κατὰ τὸ ἔαρ δρεπόμενος ἢ κειρόμενος χόρτος. δοκεῖ δ᾽ ἐνταῦθα καὶ ὁ ποιητὸς ἐν τῷ, κεκορηότε ποίης, οὐ μόνον δηλοῦν τὸν χόρτον, ἀλλὰ καὶ καρποὺς δήμητρος. οἷς καὶ βόες πιαίνονται ἐν σταθμοῖς.

Αἴθωνες βόες, οἱ θερμοὶ ἐργάζεσθαι. ἢ μέλανες, οἱ ἐν ἄλλοις οἴνοπες. ἢ καὶ πυρροί. Ἰσοφόροι, ἢ εἰς ἴσον φερόμενοι καὶ ὡς εἰπεῖν ἰσοφαρίζοντες, ἢ ἴσον ἄχθος φέρειν δυνάμενοι, ὃ ἰσοκινητεῖ καὶ ἴσοι κατὰ τὸ φέρεσθαι. Τετράγυον δ᾽ ἔστημα ὅσον ἦν ἀροτριᾶν ὡς εἰκὸς δι᾽ ἡμέρας τοὺς ἀγαθοὺς

50 ἐργάτας καὶ χρωμένους βουσὶν ὁμοίοις. ὁ δὲ παραφράσας, τετράπλεθρον ἑρμηνεύει τὸ τετράγυον.

Ὦλξ ὁ αὖλαξ. ἀπὸ τοῦ ἀλέγω τὸ λόγον ποιοῦμαι καὶ φροντίζω, ἀλέξω, ἄλοξ. καὶ μεταθέσει, αὖλαξ. καὶ ἐν συναιρέσει, ὦλξ, ὁ ἐν λόγῳ δηλαδὴ, ὁδός. διώνυμος δὲ ὦλξ, ἡ δι᾽ ὅλου ἐκτεταμένη μία καὶ παλαιοῦσα μιᾷ μακρᾷ τομῇ.

Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἆ δεῖλ᾽, ἦ τάχα τοι πλείω κακὸν, οἷ᾽ ἀγορεύεις
Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ᾽ ἀνδράσιν. οὐδέ τι θυμῷ
10 Ταρβεῖς. ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας. ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις,
Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην.
Ὣς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθίζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ οἰνοχόον βάλε χεῖρα
Δεξιτερὴν, πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Αὐτὰρ ὅγ᾽ οἰμώξας, πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
Μνηστῆρες δ᾽ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
20 Αἴθ᾽ ὤφελλ᾽ ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ᾽ ὀλέσθαι
Πρὶν ἐλθεῖν, τῷ κ᾽ οὔ τι τόσον κέλαδον μετέθηκε.
Νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν. οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ᾽ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο.
Δαιμόνιοι, μαίνεσθε. καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
Βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα. θεῶν νύ τις ὔμμ᾽ ὀροθύνει.
Ἀλλ᾽ εὖ δαισάμενοι, κατακείετε οἴκαδ᾽ ἰόντες
Ὁππότε θυμὸς ἄνωγε, διώκω δ᾽ οὔ τιν᾽ ἐγώ γε.
Ὣς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
30 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ᾽ Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Νίσου φαίδιμος υἱὸς ἀρητιάδαο ἄνακτος.
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι,
Μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτε τιν᾽ ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώματ᾽ Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ᾽ ἰόντες.
Τὸν ξεῖνον δὲ ἐάσομεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
40 Τηλεμάχῳ μελέμεν, τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.
Ὣς φάτο. τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπε.
Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως
Κῆρυξ Δουλιχιεὺς, θεράπων δ᾽ ἦν Ἀμφινόμοιο.
Νώμησεν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν. οἱ δὲ θεοῖσι
Σπείσαντες μακάρεσσι, πίον μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ᾽ ἔπιόν θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Βάν ῥ᾽ ἴμεναι κείοντες ἑὰ πρὸς δώμαθ᾽ ἕκαστος.

Προταμοίμην ἀντὶ τοῦ, πρὸ σοῦ ἀκροτελεάσαιμι. καὶ ὡς εἰπεῖν, προκόψαιμι. Ορμήσειε, ἀντὶ τοῦ κινήσει. καὶ κατὰ τοὺς ὕστερον εἰπεῖν, παρορμήσει. διχῶς οὖν τὸ ὁρμῆσαι, ἰδιοπαθῶς τὲ κατὰ τοὺς μεθ' ὅμηρον ἀντὶ τοῦ κινηθῆναι, καὶ ἑτεροίως ἀντὶ τοῦ κινήσειν. Σφίλας, ἤτοι τὸ ὑποπόδιον καὶ νῦν, ἢ καὶ ἁπλῶς κατὰ τοὺς παλαιοὺς βλῆμά τι σφῦλαι δυνάμενον. Η πρόχοος ἐνταῦθα ἢ καὶ κατὰ κυριολεξίαν βομβήσασα ἐν τῷ πεσεῖν, ξέστης ἐστὶ ποτίζειν χρήσιμος. οὐ μὴν κατὰ τὴν ἐν τῇ ἄλφα ῥαψῳδίᾳ, δι' ἧς ὕδωρ χερσὶν ἐπιχέεται. οὐδὲ μὴν κατὰ τὴν οἰνοδόχον, ἣν δηλοῖ ὁ γράψας τό, ἐμβαλὼν εἰς πρόχον ἀργυρέας τὰ ὀστᾶ καὶ ἐξέπεμπεν. Τῶκεν οὔτι τόσον κέλαδον μεθήκεν. ἤγουν οὐκ ἂν τοσοῦτον θόρυβον ἐνῆκεν ἡμῖν. Εαδότα μῦθον ἤγουν ἀρέσκοντα. Μή τι δὴ λόγον ἤγουν τύχης δήλης ὄντα. Ο τι τὸν κήρυκα μούλιον ὃς θεράπων ἦν ἀμφινόμου, ἥρωα καλέσας ὁ ποιητὴς, ἐμφαίνει ἀδιαφορίαν κἀνταῦθα τοῦ ἥρως ὀνόματος, ὡς μὴ μόνον ἐπὶ πάνυ μεγάλων ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ θεραπόντων λεγομένου. παρὰ τὸ μολεῖν δὲ ὁ μούλιος ἰωνικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ. καθὰ καὶ ὁ τοῦ κωμικοῦ μόλων, καὶ οἱ μολίονες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ·
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Σὺν τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅπλων Ὀδυσσεὺς, καὶ πρὸς πηνελόπην ἐκκρίτης εἶναι ὑποκρίνεται. γίνεται δὲ αὐτοῦ διὰ οὐλῆς ἀναγνωρισμὸς πρὸς Εὐρύκλειαν, τοὺς πόδας αὐτοῦ νιπτούσης. καὶ κατὰ παρέκβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται, ὡς ἐν παρνασῷ ὑπὸ συὸς ἐπλήγη κυνηγῶν.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Τ· ΤΗΣ
ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣ-
ΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

ΟΤΙ Ὀδυσσέως καὶ πηνελόπης ὁμιλία καὶ ὑπὸ εὐρυκλείας ἀναγνωρισμὸς, ἡ ἀνὰ χεῖρας ἐπιγράφεται ῥαψῳδία. Πυρὸς ἵξεται ἀϋτμὴ, τουτέστι καπνός. Ενθα καλὰ, πρὸς διαστολὴν κεῖται τῶν αἰσχρῶν ἐκ τοῦ καπνοῦ ἔπαθον. ἀκηδία δὲ καὶ νῦν, τὰ ἠμελημένα. Κατὰ πνὸς ἀμέρδει, ἀντὶ τοῦ σκοτίζει. στέρησις τοῦ μέρδειν ὅ ἐστι λάμπειν. Ετεφροσύνη, ἢ ἡ ἁπλῶς φρένησις πλεονάζουσα τοῦ προθέσεως ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπιβουκόλος ἐ-

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος
ὀδυσσεὺς,
Μνηστήρεσσι φόνον σὺν ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Αἶψα δὲ τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα
προσηύδα.
Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
Πάντα μάλ'. αὐτὰρ μνηστῆρας μαλα-
κοῖς ἐπέεσσι

ἐπίσ-

ὁ πίνος, ἢ ὁ πλείων φόνευσις. οἷον ἡ ἐπὶ τῇ [illegible] ἐπιτεθυμένη, ἢ ὕστερόν ποτε. καθ' ὁμοιότητα τῆς ἐπιμηθείας ὃς αἰτίᾳ ἐστὶ τῶν πεπομένων, καθὰ καὶ ὁ ἐπίφρων ὁ πρόφρων. Ἀνάλθιο, ὁ ἀθεράπευτος καὶ οὐδὲ ἔχει τὴν πρόθεσιν, ἢ κατὰ τὴν περὶ ψυχῶν ἑλληνικὴν δόξαν, αἳ [illegible] Βλώσκειν, ἀντὶ τοῦ μολεῖν. Φάος οἴσει, τὸ τίς ἐν χερσὶ βαστάσει. Οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι. ἤγουν οὐδεὶς ἀργὸς τραφήσεται παρ' ἐμοί. τὸ δὲ ἀνέξομαι ἀεργόν, τῆς ἀρχαίας ἀτθίδος. οἱ δ' ὕστερον, γενικῇ συντάσσουσι τὸ ἀνέξομαι. Χοῖνιξ νῦν, ἡ τροφή. διάσημος γὰρ ἡ λέξις. ἐπί τι σκεύους τοῦ μετροῦντος, καὶ τοῦ μετρουμένου πράγματος. χοῖνιξ δέ, σκεῦός τι μετρικὸν [illegible], μεῖζον τοῦ παρὰ τοῖς παλαιοῖς καλουμένου μέτρου. ἐκ τούτου παρὰ τοῖς ὕστερον, καὶ δεσμὸς ποδῶν, ἐκαλεῖτο χοῖνιξ. καθ' ὁμοιότητα ἴσως τὴν κατὰ τὸ σκεῦος στρογγυλότητος. οἱ δὲ παλαιοί, ἁπλῶς οὕτω φασί. χοινικίσαι, παχῦναι πόδας. ὡς εὐθεῖα ἡ χοινίκη, παρωνομασθεῖσα ἐκ τοῦ χοίνικος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆσθαι, τὸ πυθαγόρειον, ἤγουν μὴ τρέφεσθαι ἀργόν, ἐκ τοῦ ῥηθέντος ὁμηρικοῦ χωρίου ὥρμηται. καὶ ὅτι ὡς ἀεργὸς χοίνικος [illegible] καὶ μάλιστα νέος ὤν, κληθείη ἄν, σιτόκουρος. κατὰ τό, ὀκνηρὸς πάντα μέλλων σιτόκουρος. ὅ φησι Μένανδρος ὡς ὁ Ἀθήναιος ἱστορεῖ. καὶ ὅτι κατὰ τὸν Βυζάντιον Δημήτριον, τὸ ῥηθὲν πυθαγόρειον αἴνιγμα, δηλωτικόν ἐστι τοῦ, χρῆναι μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφήμερα ἀλλὰ τὴν ἐπιοῦσαν προσδέχεσθαι. καὶ ὅτι καθάπερ ἡ χοῖνιξ, οὕτω καὶ ἡ ἀχάνη μέτρον βοιώτιον πολλῶν τινων φασὶ μεδίμνων. περσικὰ δέ φασι μέτρα αἱ ἀχάναι, ἃς καὶ κίστας εἶπόν τινες. εἰς ἃς ἀπετίθεντο ἐπισιτισμοὺς οἱ ἐπὶ θεωρίας στελλόμενοι. οὕτω καὶ ἀρτάβη, μέτρον [illegible] περσικόν. ἦν δὲ καὶ ἄδδιξ, μέτρον τι φασὶ τετραχοίνικον. [illegible] ἀλφίτων μελαίνων ἄδδιχα. ἐκπὺς δέ, ἄλλο τι μέτρον. ἐκ δὲ ἐκείνου μεδίμνου. ὃ δηλαδὴ [illegible]. εἰ δὲ ἐθνικὸν ὂν ἡ ἀχάνη καὶ ἡ ἀχανίς, χρησταί εἰσι λέξεις τοῖς ἕλλησι, ξενίζον οὐδέν. αἱ γοῦν θεράπαιναι τοῖς δεσπόταις δοῦλαι, ἅβραι λεγόμεναι ἐθνικῶς, κεῖνται παρὰ σοφοῖς ἕλλησι. Μένανδρος. τρέφει παλλακίς τις τοῦ παιδὸς αὐτῆς, ἅβρα τῆς μητρὸς αὐτοῦ γενομένη. ἐστὶ δὲ ἅβρα κατὰ Παυσανίαν, ἡ σύντροφος

Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες.
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει
Οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
10 Ἀλλὰ κατῄκισται ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
Μή πως οἰνωθέντες ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα
Καὶ μνηστύν. αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Ὣς φάτο. Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν.
Μαῖ' ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
Καλά, τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει,
20 Πατρὸς ἀποιχομένοιο, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἵξετ' ἀϋτμή.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.
Αἲ γὰρ δή ποτε τέκνον ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο,
Οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε τίς τοι ἔπειτα μεταιχομένη φάος οἴσει;
Δμῳὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ξεῖνος ὅδ'. οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
Χοίνικος ἅπτηται καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.
30 Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν. τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός,
Ἐσφόρεον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
Ἔγχεά τ' ὀξυόεντα. πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα.
Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
Ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμαι
Εἰλάτιναί τε δοκοὶ καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
40 Φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε.
Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
Ὄφρα κ' ἔτι δμῳὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω.
Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
Ὣς φάτο. Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Κείων ἐς θάλαμον δαΐδων ὕπο λαμπομενάων,
50 Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.

προφθεὶς καὶ περὶ χεῖρα διεξάπτων. ὁ καὶ οἰκότερον προξυτόνως κατὰ αἴλιον διονύσιον καὶ ἀπίωνος. παρὰ θεοπόμπῳ, ἀβυρτάκη ὑπόδημά τι ἡδυσμοῦ βαρβαρικοῦ διὰ πράσου καὶ καρδάμου καὶ κόκκων ῥόας καὶ ἑτέρων ὄντων. παυσανίας δὲ καὶ ἀπὸ σινάπεως καὶ σταφίδων εἶναι φησι τὸ ἀβυρτάκης ὑποτρίμμα, ὃ καὶ πρὸς κεινολισίας ἐχρῶντο. λυδικὰ γάρ. καὶ παρ' ἑτέροις, ὁ προσάγγης. ὁ καὶ παρὰ ἑρμογένει. λέγει δὲ καὶ αἰσχύλος ἐντικώτερον καὶ ὁ κατὰ ἀττικοὺς, βαλλῆνα τὸν βασιλέα, οἱ δὲ βαλὸν ἀρχαῖον βαλὴν. ὅθεν καὶ βαλλιωτικὸν ὄρος παρὰ πολιτάρχῳ οἱ δὲ τῶν περσῶν, ἀντὶ τοῦ βασιλικόν. παρὰ δὲ αὐτῷ δὲ κεῖται ἐν ἀγαμέμνονι, καὶ οἱ ἄγγαροι κεῖνται λέξις φανερῶς περσική. φησὶ γὰρ φρυκτὸν δ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπε. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ φανόν. κυρίως δὲ κατὰ αἴλιον διονύσιον ἄγγαροι, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. τίθεται δὲ φασὶν ἡ λέξις καὶ ἐπὶ φορτηγῶν, καὶ ὅλως, ἐπὶ ἀναισθήτων καὶ ἀνδραποδωδῶν. ὅθεν καὶ ἀγγαροφορεῖν, τὸ φορτία φέρειν. ἐθνικὴ δὲ λέξις καὶ ἡ μόρτη, ὃ ἕκτον φασὶ μέρος τῶν καρπῶν. ὃ ἐδίδοτο τοῖς ἐκτημορίοις. αἴλιος δὲ διονύσιος λέγει ὅτι περσικὸν ὄνομα καὶ ὁ μανδύας. ἔοικε δὲ φασι φαινόλῃ. οὐκ ἂν δ' εἴης ἀπηχυρίζετο μὴ οὐκ εἶναι καὶ τὸ ἀρράβωνος. ἐθνικόν. ὅς ἐστι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὀρχηστὴς ὁ βλάσφημος. παυσανίας δὲ καὶ ἐτυμολογίαν αὐτοῦ παραδιδοὺς, γενέσθαι φησὶν ἀπὸ τοῦ ἀρραβάζειν ὃ ἐστιν ὀρχεῖσθαι. ὅλως δὲ εἰπεῖν, γέμει δή τις ἐπιμιξίας, μυρίων ἐθνικῶν λέξεων ἡ ἑλλὰς γλῶσσα. Κίονες ὑψόσ' ἔχοντες τουτέστιν ἀναβαίνοντες καὶ ἃς δι' ἀνέχοντες ἢ καὶ ὑψοῦ ἀνέχοντες τὰς δοκούς. Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, τουτέστιν αὕτη θέμις θεῶν, οἱ δὲ ἐπιφαίνονται, πλὴν οὔτω κατὰ διαλλαγὴν βλέπεσθαι. τινὲς δὲ γράφουσιν, αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν. τουτέστιν οὐκ ὀλίγος τις ὁ ἄνδρον ἔχει θεός, ἢ αὐτὴ ἡ δίκη, ἐσομένη σὺν ἡμῖν ἢ καὶ οὖσα ἤδη. Χρύσεον λύχνον, λαμπτῆρα λέγει ὁποῖοι ἦσαν πρὸ ὀλίγου καὶ οἱ τῶν μνηστήρων. πλὴν ὅσον ἐκεῖνοι, οὐ χρύσεοι. λύχνῳ γάρ φασι δὲ παρ' ὁμήρῳ οὐκ εἰσάγονται ἥρωες χρώμενοι. τινὲς δὲ προσυπακούουσιν ἐν ταῦθα τὸ ὡς, ἵνα λέγῃ ἔχουσα ὡς χρύσεον λύχνον, ὃ ἐστιν ἀμαυρὸν διδοῦσά τι φῶς ὡς ἀπὸ λάμψεως καὶ στιλβηδόνος χρυσοῦ ὃ καὶ πολλαχοῦ ἄλλοις ἔφη, ἵνα μὴ δὲ λαμπτῆρι φωραθῶσι τὰ ὅπλα μετακομίζοντες. Μυσόδμαι, οὐ μόνον ἐπὶ ναῶν αἱ προδεδηλωθεῖσαι, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ οἴκου μεσόδμαι, τὰ μεσόστυλα κατὰ ἀρίσταρχον. κατὰ δ' ἑτέρους δὲ, τὰ μεταξὺ τῶν δοκῶν. ἔνιοι δὲ, διαφράγματά τινα ἢ καὶ διαστήματα μεταξὺ τῶν κιόνων οἷ φασι τῶν τοὺς τοίχους ἔχειν.

Προσφυέα ἤγουν προσπεφυκυῖαν καὶ ἡνωμένην τῇ κλισίῃ. Δινωτὴν, ἴσως μὲν καὶ ὁ τορευτικὴ κατά τινα μέρη, μάλιστα δὲ ἡ κύκλῳ κεκοσμημένη ἐλεφαντίνοις ὄζοις καὶ ἀργύρῳ καθὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐλέφαντος ἀμφιδεδινῆσθαι εἴρηται ὁ κολεός. Ἰκμάλιος, ὄνομα οἰκεῖον τέκτονι ξύλων, ἃ χρήσιμα γίνεται μετὰ τὸ διικμασθῆναι. Ἥρεον ἤτοι ἀφῄρουν. Νήησαν ὃ ἐστιν ἐσώρευσαν. Ἐλπίδος αἶσα, τουτέστιν ἐλπὶς περιφραστικῶς.

Ὁ πιπεύειν, τὸ παρθένοις βλέπειν. ὅθεν καὶ ὁ παρθενοπίπης, καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ πυρροπίπης.

Δαλὸν, λαμπάδα λέγει ἐκ τῶν κατὰ τοὺς λαμπτῆρας. Εἶσθα θύραζε, διὰ δίφθογγον ἔχειν τὴν παραλήγουσαν τὸ εἶσθα. οὐ γάρ ἐστι ῥῆμα συνήθως ὑποτακτικὸν, ἀλλὰ τὸ παρὸν καὶ ὑπάρχον δηλοῖ, γενόμενον ἀπὸ τοῦ εἶμι. ὃ τὸ δεύτερον, εἶς. καὶ κατὰ ἐπέκτασιν, εἶσθα. Ἐπέχεις, ἀντὶ τοῦ κατ' ἐμοῦ ἔχεις. ἐναπόσταται γάρ τι καὶ ἡ ἐπὶ πρόθεσις δηλοῖ. ὡς καὶ ἐν τῷ, ἐπὶ ἐπὶ ὄχθαις. ἤγουν κατὰ ὀχθῶν. καὶ ἐν τῷ, ἐπιχειρεῖν ἤγουν κατά τινος χεῖρα ἐγχειρεῖν. καὶ ἐν τῷ ἐπιβάλλειν ὁμοχειρέειν ἔχειν

Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠὲ χρυσῇ ἀφροδίτῃ.
Τῇ, παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἐφῖζε,
Δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἥν ποτε τέκτων
Ποίησ' ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκε
Προσφυέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων πηνελόπεια.
Ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο.
Αἳ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ᾕρεον ἠδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον.
Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
Νήησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
Ἡ δ' ὀδυσῆ' ἐνένιπε μελανθὼ δεύτερον αὖτις.
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
Δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο.
Ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε.
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
Ἦ ὅτι δὴ ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι;
Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Ἀλλὰ ζεὺς ἀλάπαξε κρονίων· ἤθελε γάρ που.
Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γύναι ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῳῇσι κέκασσαι.

φείμω

φήμην, καθ' ἣν δηλαδὴ βοαὶ γίνονται. ἐπίβωσιν ἀνακραύγασιν φησίν. δηλοῖ δέ ποτε ἡ λέξις καὶ τὸ προσέχειν. καὶ ἄλλως δὲ κατὰ στοχασμὸν σημαίνει ὁμοίως τὸ ἐπέχειν σκοπῷ τόξον. ἡρόδοτος δὲ διαλελυμένως φησὶν, ἐπὶ σφίσιν ἔχοντας τοὺς αἰγυπτίους, ἤγουν ἐπέχοντας. καὶ ἔστι παρ' αὐτῷ καὶ τὸ, ἐπὶ νάξον ἐπεῖχον στρατεύεσθαι οἱ πέρσαι. ὡς εἴ τις εἴποι, σκοπὸν εἶχον κατὰ τῆς νάξου στρατεύεσθαι. δηλοῖ δὲ ἡ ἐπι πρόθεσις ἐναντιότητα, καὶ ἐν τῷ ἐπίρρητος. ἔστι γὰρ ἐπίρρητος, καθ' οὗ ῥηθῆναι πολλά ἐστιν. ἵνα ᾖ ὁ ἐπίρρητος, ὁ αὐτὸς τῷ ἐπιβοήτῳ. τὸ μέντοι ἐπιρρήδην ἐπίρρημα παρὰ τῷ ἀράτῳ, οἷον, ἐπιρρηδ' ἐκεῖναι ἴσον αἱ πολλάκις ἐπιρρήδην καλεῖται, οὐ τοιοῦτόν τι δηλοῖ. ἀλλ' ἐρρέθη ἀντὶ τοῦ, ῥητῶς καὶ ὀνομαστικῶς. ἐναντιότητος δὲ σημασίαν ἡ ἐπι πρόθεσις ἔχει. καὶ ἐν τῷ, θεοὶ ἐτέλεσαν ἐπαρὰς ἤγουν κατάρας, αἳ εἰσιν ἀραὶ κατά τινος.

Μή πως τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
Η' ὀδυσεὺς ἔλθῃ. ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
Εἰ δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
10 Αλλ' ἤδη παῖς τοῖος ἀπόλλωνός γε ἕκητι
Τηλέμαχος. τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Λήθει ἀτασθάλλουσ', ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.
Ως φάτο. τῆς δ' ἤκουσε περίφρων πηνελόπεια.
Αμφίπολον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Πάντως θαρσαλέη κύον ἀδδεὲς οὔ τι με λήθεις
Ερδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
Πάντα γὰρ εὖ ᾔδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
Ως τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
Αμφὶ πόσει εἴρεσθαι, ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
20 Η ῥα καὶ εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ευρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
Οφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἠδ' ἐπακούσῃ
Ο ξεῖνος ἐμέθεν. ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Ως ἔφαθ'. ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
Δίφρον ἐΰξεστον, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κῶας ἔβαλλεν.
Ενθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων πηνελόπεια.
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή.
Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες.
30 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ω γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι. ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει.
Ως τέ τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
Ανδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχῃσι. φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυροὺς καὶ κριθάς. βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ.
Τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα. θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
Εξ εὐηγεσίης. ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῷ ἐνὶ οἴκῳ,
40 Μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
Μνησαμένῳ. μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος. οὐδέ τί με χρὴ
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
Ησθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
Μή τίς μοι δμῳῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύ γ' αὐτή,
Φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ.

Αναγκαίως ἐπάγει, ἀντὶ τοῦ ἀνάγκη. πολλὰ δὲ τοιαῦτα δεδήλωται πολλαχοῦ. ἐν οἷς καὶ ἐλαφεία λέοντος. καὶ προσονομασία ἐλέφαντος. οὐχ ὡς εἰπεῖν ἀλκὴ καὶ προσονομή. Απόλλωνος ἕκητι, ἀντὶ τοῦ, διὰ τὸ ἐν ἄλλοις κουροτρόφον ἀπόλλωνα. ὅθεν φασὶ καὶ ἡ δάφνη κουροθάλεια ἐλέχθη, διὰ τὸ κουροτρόφον τοῦ ἐραστοῦ ἀπόλλωνος. Αδδεὲς προσείθισε εἰπεῖν, διὰ τὸ ἄμετρον. διπλάζεται δὲ τὸ σύμφωνον τοῦ ἀδεὲς, καθὰ καὶ τὸ, ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ οὐ μακρὰν τοῦ θαρσαλέη, τὸ ἀδδεές. ἄμφω δὲ, νῦν φαῦλα, θαρσαλέη τε γὰρ, οὐκ ἐπὶ ἐπαίνῳ ἐρρέθη ἀλλ' ἀντὶ τοῦ θρασεῖα. ἰστέον δὲ ὅτι ἀδεὴς μὲν, ὡς δεδήλωται, ὁ ἄφοβος καὶ ἄδεκτος. τοιοῦτος γὰρ, ἅπας ὁ μὴ δέος ἔχων. ὁ δ' αὐτὸς καὶ θερμὸς, καὶ θερμὸν ἔργον δρῶσα κατὰ τὸ κοινὸν. δι' αὐτὸ δὲ, καὶ θαρσαλέα ὡς ἀπὸ τοῦ θέρω θέρσω τὸ θερμαίνω. καὶ θρασεῖα δὲ, μεταθέσει τοῦ ρ ἐμμεταβόλου. ἐπειδὴ καὶ ἀντὶ πυρὸς δέρεσθαι λέγεται ἡ τοιαύτη γυνή. καὶ εὕρηται ἀπὸ δηλαδὴ. ὡς δὴ λόγῳ καὶ τὸν ἡρακλῆν ἡ δηϊάνειρα κατειργάσατο. φερώνυμος ἀτυχῶσα τοιοῦτόν γε. οἷα δήιος οὖσα δάιος καὶ κακοτρόπος ἀνέρι γενομένη. οὕτω γὰρ ἐπιμολυνθεῖσα ἡ δηϊάνειρα, ἡ δὲ ὡς ἐρρέθη ἀδδεὴς δοῦλη, λέγοιτ' ἂν καὶ λίαν κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐπεὶ καὶ λίρος ὁ ἀναιδὴς, ἴσως παρὰ τὸ λίαν τὸ ῥῶ τὸ λέγειν. ἵνα δηλοῖ, τὸν ἀκρολόγον καὶ παρὰ τὸ δέον πολυλόγον καὶ ἀναιδεοπαρρησιαστήν.

Αναμάξεις, ἀντὶ τοῦ προσρίψεις. σαφέστερον δὲ, ἀντὶ τοῦ, προσκολληθῆναι ποιήσεις αὐτὴν τῇ σῇ κεφαλῇ. καὶ ἔστιν εὑρεῖν τοιαύτην ἔννοιαν καὶ
50 παρὰ τῷ σοφοκλεῖ. ἔνθα φαίνεται ταῖς πεφονευμένων κεφαλαῖς ἐναπομάττεσθαι τὸ ἐν τοῖς ξίφεσιν αἷμα ὡς εἰς κεφαλὴν δῆθεν ἐκείνοις ἁρμόζον τοῦ κακοῦ. προὔπτον δ' ὅτι μὲν τὸ πολύχρηστον ῥῆμα τὸ μάσσειν. ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν, ἀπομάσσειν μὲν, τὸ ἁπλῶς ἀποσπογγίζειν. ἀναμάσσειν δὲ, τὸ ἄνω ποιεῖν πρὸς τὴν κεφαλήν. ἐκμάσσειν δὲ καὶ ἐκμάσσεσθαι, καὶ τὸ ἀποσπογγίζειν μὲν, μάλιστα δὲ, τὸ ἐκ τύπου τινὸς αἴρειν τινά. ὅθεν καὶ ἐκμαγεῖον κατὰ

τῶν παλαιῶν, ἀντίτυπωμα. σφραγίς. εἰκών. τὸ δ᾽ αὐτὸ, καὶ ἔκμαγμα. ὡς ὁ κωμικός. λίαν λίαν αὐτ᾽ ἔκμαγμα σόν. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου μάσσειν, καὶ ἀπομάγματα καὶ ἀπόμακτρα, τὰ ἀποκαθάρματα, καὶ μαγδαλιὰ παρὰ τῷ κωμικῷ. παρὰ δὲ ἄλλοις καὶ ἀπομαγδαλιὰ καὶ ἀπομαγδαλὶς, ψωμὸς εἰς ὃν ἐκματτόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ δεῖπνον, ἐρρίπτουν κυσί. παυσανίας δέ φησιν, ὅτι ἀπομαγδαλιὰ στεῖς ὃ ἔφερον ἐπὶ τὸ δεῖπνον. εἰς ὃ τὰς χεῖρας ἀποματτόμενοι, εἶτα κυσὶν ἔβαλλον. διὸ κύνα φασὶ τοῦτον διοσκουρίδης προσαγορεύει. Νείκεσε, τουτέστι φιλονείκως μέμφοιτο ἀλλὰ δηλαδὴ ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ θείη. Ερπουσι μῆλα ἤτοι πάντα τὰ θρέμματα. Δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ. τουτέστι δάκρυσι πλήθειν διὰ τὸ ὑπὸ οἴνου βάρος. ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν ἀσφαλέστερον, μή τις εἴπῃ δακρύων πλώειν ἤγουν πλεῖν με ἔμφορτον ὄντα οἴνου βάρει, ὡς εἰ καὶ ναῦς οἰνοφόρος εἴτουν οἰνοβαρὴς, πλωίη δακρύων ὕδατος οὐκ ἄκομψον δὲ οὐδ᾽ ἐκεῖνο εἰπεῖν. ὡς ἡρόδοτος μέν φησιν, εἶναι καὶ πόντος, αἰὰ πλώειν ἔοικε, διὰ τὸ πολυλόγους εἶναι τοὺς ἐν μέθῃ. ὅμηρος δ᾽ ἐνταῦθα ὅθεν καὶ ἡρόδοτος τὸν λόγον ἴσως μετέλαβεν, ἀξιοῖ δὲ εἰπεῖν, ὡς ἄρα οἶνος καὶ πόντος ἐπιπλάζουσι δάκρυα. ὡς εἴ τινος βαρέος σώματος ἐμπεσόντος ὑδατοδόχῳ ἀγγείῳ, ἐπιπλάζον τὸ πρώην ὑγρὸν ἐκχέεται. Αμύμων προσώπεις μόνοις ἡρωικοῖς ἐπιτίθεται. ἤγουν θνητοῦ ἐνδόξων ἀνθρώπων ἐστὶν ἐπίθετον. Παρέχει ἰχθῦς, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς ἔχει, τουτέστιν ἀγχιεγγὺς χέειν ἄγρας. καὶ οὐκ ἔστι ἀγχι πρὸς ἄβυσσον. ἢ καὶ ἄλλως τοῦ μακρὰν.

Εὐηγεσία, ἡ εὐαρχία ἐκ τοῦ ἡγῶ ἡγεῖσθαι ὅθεν καὶ ὁ ἡγεμών. ὅθεν καὶ εὔαρχος λέξις βασιλικὴ παρὰ λυκόφρονι ἀντὶ τοῦ, εὐάρχῳ μύλῳ. ἤγουν γρόνθῳ βασιλικῷ. ἔοικε δὲ γράφειν τινὰς, καὶ εὐεργεσίας. διὸ παρασημειοῦνται οἱ παλαιοὶ ὅτι καλῶς λέγουσιν οἱ σὺν τῷ ρ γράφοντες. Αρετῶσιν, ἀντὶ τοῦ, εὐδαιμονοῦσιν. ἵνα λέγῃ ὡς καὶ προδεδήλωται ἀρετὴν ἐνταῦθα, τὴν ἐξ ἁπασῶν συγκρότησιν. Τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα, σχήματι τὸ ῥητορικὸν ἔοικεν ἀντιστροφοῦς. καὶ μάλιστα περιέχουσιν ἔχει καιρίαν καὶ ἀνεπιτήδευτον. ἐπιλαλεῖ δὲ καὶ ἐτυμολογίαν τοῦ μεταλλᾶν. Μυρόμενον μύρια διὰ προτοτυπόν ἐστι τοῦ μορμύρειν, καὶ πιδὰν ἤγουν καταφορᾶς δακρύων ἡ λέξις δηλοῖ.

γινώσκων. ὅ ἐστι, φρονῶν καὶ εἰδὼς οἷα γίνεται κακά. Δημιοεργοὶ, οὐ μόνον μάντις καὶ ἰατρὸς καὶ τέκτων οἱ προρρηθέντες, ἀλλ᾽ ἰδοὺ ἐνταῦθα καὶ οἱ κήρυκες. Ο πάρος δὲ, οὐ μόνον τὸ πρότερον ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτε καὶ τὸ διώκειν. Ἀπὸ δρυὸς οὐκ ἀπὸ πέτρης ἐστὶ τοῦτο λέγεται, ὅτι οὐκ ἔστι γένος αὐτῷ εἰπεῖν. ἐλήφθη δὲ ἡ παροιμία ἐκ τοῦ παλαιοῦ βίου, ὅτι ἐν σπηλαίοις καὶ δρυῶν ἤγουν δένδρων κοιλότησι τοῦτ᾽ εἰπεῖν γηραιῶν δρύων, ἐξετίθεντο τὰ νεογνὰ ὑπὸ τῶν γεννησαμένων διὰ ἀπορίαν βίου. οἷς ἀναλφθεῖσι καὶ ἐκ τεθραμμένοις, δρύες εἰς μητέρας ἀνεγράφοντο διὰ τὸ ἐκ μελιῶν ὥς φησιν ἡσίοδος. νυνὶ δὲ τὸ παροιμιῶδες τοῦτο ἐνταῦθα ἐπὶ ἀγριότητος, οὐχ ὁμηρικόν ἐστι. παρὰ χρυσάμενος δ᾽ ἄν τις εὐφυῶς εἴπη, εἶπε ἂν αὐτὸ καὶ ἐπὶ ἀγρίων ἤθους. παλαιφάτου, γράφεται δὲ καὶ παλαιφάγου. ἰστέον δὲ ὡς εἴπερ γράφεται ἀπὸ δρυὸς παλαιφάγου, ἀφορμὴν ἡ λέξις ἐτυμολογικὴν ἀνδίδωσι, τοῦ φηγοῦ. δῆλον γὰρ ὡς φηγὸς ἡ δρῦς, ἐπεὶ προκατῆρξε τοῖς ἀνθρώποις αὐτὴ τοῦ φαγεῖν. εἰ δὲ γράφεται δρυὸς παλαιφάτου, ἐνθυμητέον ὡς οὐ μόνον δρῦς παλαίφατος, ἀλλὰ ὁμωνυμίας λόγῳ, καὶ κύριον ἀνδρὸς σοφοῦ ἐγκατοικίζοντος μύθους πρὸς ἰσο

Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περίφρων πηνελόπεια.
Ξεῖν᾽, ἤτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτ᾽ ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ᾽ ἐμὸς πόσις ἦεν ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ᾽ ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
Νῦν δ᾽ ἄχομαι. τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι ζακύνθῳ,
Οἵ τ᾽ αὐτὴν ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
Οἵ μ᾽ ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὔθ᾽ ἱκετάων
Οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν.
Ἀλλ᾽ ὀδυσῆα ποθεῦσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν, ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
Φᾶρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
Στησαμένῃ μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν
Λεπτὸν καὶ περίμετρον. ἄφαρ δ᾽ αὐτοῖς μετέειπον.
Κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος ὀδυσσεύς,
Μίμνετ᾽ ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ᾽ ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ᾽ ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Μή τίς μοι κατὰ δῆμον ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται πολλὰ κτεατίσσας.
Ὣς ἐφάμην. τοῖσιν δ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ᾽ ἀλλύεσκον ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον ἀχαιούς.
Ἀλλ᾽ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ᾽ ἤματα πόλλ᾽ ἐτελέσθη,
Καὶ τότε δή με διὰ δμῳὰς κύνας οὐκ ἀλεγούσας,

ρίας. ὃ μέμνηται καὶ Ἀθήναιος, ὅθεν μαγείρου σοφιζομένου καὶ τὴν οἰκείαν τέχνην ἀποσεμνύνοντος, ἔφη τ', καινὸς οὐδεὶς παλαίφατος. ὁ δ' οὖν καὶ προοιμιάζεται τῶν πιθανολογούντων τὰ μὴ οἷά τε ὄντα πρόσοχον ἔχειν. εἰς δὲ τὸ ἀπὸ δρυὸς εἶναι, προσενθυμητέον ἐκ τῶν παλαιῶν, καὶ τὸ ὥς φασιν ἐκεῖνοι βαλανίτην βίον. ὃς ὕστερον ἐξ ἐπιμελείας εὑρίσκοντος ἄλλων, ἐξ ἐκείνου προοιμίαν, τὴν, ἀλληλισμοῦ ὃν ζῆν ἐξ ἀέρος καὶ ἀπαιδεύτους τοῦ πρότερον. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ, ἄλις δρυός. ἐπὶ τῶν δυσχερῶς φασι καὶ ἀηδῶς ἐσθιόντων. ὕστερον δὲ, κάλλιόν τι εὑρόντων. ἐξερέειν ἐνταῦθα καὶ τὸ ἐρωτῆσαι. καὶ τὸ ἀπολογήσασθαι. φησὶ γάρ. ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, ἤτοι ἐξερῶ.

Εἷλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.
Νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην
Μῆτιν ἐφευρίσκω. μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
Γήμασθ'. ἀσχαλάᾳ δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
10 Γινώσκων. ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
Οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ἀλλὰ καὶ ὧς μοι εἰπὲ τεὸν γένος ὁππόθεν ἐσσί.
Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ γύναι αἰδοίη, Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα,
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω. ἦ μέν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
Πλείοσιν ἢ ἔχομαι. ἡ γὰρ δίκη ὁππότε πάτρης
Ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσσον ἐγὼ νῦν,
20 Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Κρήτη τις γαῖ' ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος. ἐν δ' ἄνθρωποι
Πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες.
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη. ἐν μὲν Ἀχαιοί,
Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες. ἐν δὲ Κύδωνες.
Δωριέες τε τριχάϊκες. δῖοί τε Πελασγοί.
Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις. ἔνθα τε Μίνως
Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
30 Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Ὤιχεθ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν. ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
Ὁπλότερος γενεῇ. ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην καὶ ξείνια δῶκα.
Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἲς ἀνέμοιο
Ἱέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν.
Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης
Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
40 Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστυ δ' ἀνελθών,
Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε.
Τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἠὼς
Οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
Καί οἱ τοῖς ἄλλοις ἑτάροις οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
Καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίατο θυμόν.
Ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί,
50 Εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
Εἴα ἵστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων.
Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε. τοὶ δ' ἀνάγοντο.
Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.

Ἀπολλήξεις, γράφεται καὶ διὰ ἑνὸς λ ἀπολήξεις. Γόνον, γενεὰν ἢ γέννησιν. Ἦ μέν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις, ὅ ἐστι, πλείοσι με τῶν συνήθων λυπήσεις. Ὀαριστής, ὅ ἐστιν ὁμιλητής. φοιτητής. Κρήτης πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα σημειώματα, ἐν δὲ τοῖς, καὶ ταῦτα. οἱ Κρῆτες παρὰ τοῖς τέλεσι συσσίτια, ἃ ἐπεὶ ζαι ἐκέκτηντο ξοανα καὶ καλύμματα. ἐν αἷς ἐκάθιζον τῶν ξοάνων τῶν παριόντας. καὶ τοῖς νέοις μὲν, κοινὸς κρατὴρ κέκραται κατὰ τὰ συσσίτια. τοῖς δὲ πρεσβυτέροις ἐὰν ἐβούλοντο πλέον πιεῖν, ἐξουσία ἐδίδοτο. ἔτι δὲ, Κρῆτες ἀπὸ δείπνου ἐβουλεύοντο περὶ τῶν κοινῶν, μεμνημένοι καὶ πολεμικῶν πράξεων. καὶ τοὺς γενομένους ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐπαινοῦντες. καὶ οὕτω προτρεπόμενοι τοὺς νέους εἰς ἀνδραγαθίαν. ἔτι ἐν συσσιτίῳ Κρητικῷ τινὶ προεστηκυῖα τῆς συσσιτίας, φανερῶς ἀπὸ τῆς τραπέζης τὰ βέλτιστα φασὶ τῶν παρακειμένων ἀφαιροῦσα, παρετίθει τοῖς κατὰ πόλεμον ἢ σύνεσιν δεδοξασμένοις. ἀκολούθως τούτῳ γε ὁμήρῳ, ὡς αἴαντα νώτοισι διηνεκέεσσι γέραιρεν. Περίρρυτος, κοινὸν πάσης νήσου ἐπίθετον, ἐπεὶ καὶ πᾶσαι ἀμφίαλοι. ἴσως δὲ, καὶ τὸ περὶ ἐξ οὗ τε πολύυδρον τῆς νήσου δηλοῖ. οὗ χάριν, καλή ἐστι καὶ πίειρα.

Ἐννηκοντάπολις δὲ νῦν Κρήτη ἡ ἐν Ἰλιάδι ἑκατόμπολις, κατὰ τοὺς παλαιούς. ἀνασταθῆναι γάρ φασι δέκα πόλεις ὑπὸ Ἰδομενέως ἐπανελθόντος ἐξ Ἰλίου, ὅτι Λεῦκος αὐτοῦ ἀπόντος, ὃν θετοῦ παῖδα ὄντα, φύλακα τῆς βασιλείας κατέλιπε. δράκοντα θρεπτὸν ὡς ὁ Λυκόφρων φησί. ἕτεροι δὲ οὐχ ὡρισμένως ἐκεῖ νοοῦσι τὴν ἑκατόμπολιν, ἀλλ' ἁπλῶς τὴν

πολύπολιν καὶ εἴωθεν οὕτω ποτὲ λαμβάνεσθαι τὸ ἑκατὸν, διὰ τὸ πρεσβεῖον τοῦ ἁπλῶς ἀριθμοῦ. ὥσπερ ἑκατόμπολις κρήτη, ἡ πολύπολις. ἢ καὶ ἀληθῶς ἑκατὸν ἔχουσα πόλεις ὥσπερ ποτὲ καὶ ἡ λακωνική. Αλλη δ' ἄλλων γλῶσσα, τὴν διάλεκτον. γλῶσσαν λέγει, ἐξ ὀργάνου αὐτοῦ, δηλῶν τὸ ἀποτελούμενον, τὴν φωνήν. Ετεόκρητες, οἱ ἀληθῶς ἢ ἀληθεῖς κρῆτες, εἰ καὶ ἄλλως κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται. αὐτόχθονες δὲ οἱ ἐτεόκρητες. ἰθαγενεῖς. γνήσιοι τῆς χώρας. λέγεταί τις ἐτεόκρητος, ὡς πρὸς τοὺς ἐπήλυδας. Μεγαλήτορας τοὺς ἐτεόκρητας λέγει, διὰ τὸ ἄν δρεῖον ἔστιν ὡς ἡ συχνὴ πεῖρα ἐδήλωσε. Κύδωνες, ἀπὸ κύδωνός φασι τοῦ ἀπόλλωνος. ἰδ' ὅτι ἔστι καὶ ὁ ποτὲ θαυμαζόμενος κατὰ τὸ ἀνέτης ἐν κύδωνι διὰ τὴν κατ' ἐκεῖνον φιλοξενίαν, οὐ πάνυ δῆλον. Τριχάϊκες δωριεῖς, ἐπεὶ περ οἱ μὲν εὐβοίων, οἱ δὲ πελοποννήσου, οἱ δὲ κρήτην ᾤκιζον. ἕτεροι δὲ, τοὺς πολεμικούς φασι. καθ' ὁμοιότητα τοῦ, κορυθάϊκι πολεμιστῇ. οὐ δηλαδὴ αἱ τῆς περικεφαλαίας τρίχες ἀνασείονται, τουτέστι σείονται κατὰ πόλεμον ὡς δοκεῖν οὕτω τὸ τριχάϊκι πολεμιστῇ, αἱ κινῶνται ἄνωθεν καθ' ὕψος. ἄλλοι δὲ, τοὺς τριλόφους φασὶν, οἷς λόφοις, τρίχες ἄνθεσιν. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ κόφους ὀρχηστὰς εἶπον τοὺς τριχάϊκας. ἐπεὶ καὶ ἀρετὴ κρητῶν, ἡ κατὰ πόλεμον ὀρχηστική. ὁ δὲ γεωγράφος, οὕτω καλεῖσθαι μόνους τοὺς κατὰ τὴν κρήτην δωριεῖς ἐμφαίνων, δηλοῖ ὀνομασθῆναι οὕτω, οὐ μόνον διὰ τριλοφίαν καὶ ὅτι τρίχοοι αὐτοῖς οἱ λόφοι, ἀλλὰ καὶ διότι ἐκ τρίτου ὅλου ἐλθόντες, τρεῖς πόλεις ᾤκιζον. Πελασγοὺς φασὶ νῦν λέγεσθαι, τοὺς μετὰ ἱερικάφου εἰς κρήτην ἀποικισθέντας ἐκ τῆς φθιώτιδος. παρωνύμιον δὲ τὸ ἁπλῶς πελασγῶν φῦλον καὶ τὸ λυκαστρεὺς διὰ τὸ πλανητικὸν καὶ δηλοῦται ἐκ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς τοῦ ἠδυτάτου. ἔνθα τε ἐρρίθη καὶ τῆς κνωσοῦ. ἣν μεγάλην πόλιν ὁ ποιητὴς ἐπιθετικῶς λέγει, οὐ μὴν κατὰ τὴν ἐν πελοποννήσῳ, ὑφ' ἣν κυριωνύμως οὕτω καλουμένην, ἧς ὁ πολίτης μεγαλοπολίτης. ἣν αὐξηθεῖσαν, ποτὲ δὲ ὁ χρόνος ὕστερον ἐταπείνωσεν, ὡς διεκτιθέμενον ἐπ' αὐτῇ λόγον τὸ, ἐρημία μεγάλη ἐστὶν ἡ μεγάλη πόλις. Μίνως οὗτος, ζηλωτὴς ἐστὶν ἀρχαίου ῥαδαμάνθυος κατά τινας, ὁμωνύμου τῷ μίνωος ἀδελφῷ. ὃν δὲ ῥαδάμανθυν, ἐκεῖνον μιμούμενος ὁ μίνως, δι' ἐννέα ἐτῶν ἀναβαίνων ὡς ὁ γεωγράφος φησὶν ἐπὶ τὸ τοῦ διὸς ἄντρον καὶ διατρίβων ἐκεῖ, κατέβαινεν ἔχων συντεταγμένα παραγγέλματα ἃ ἔλεγεν εἶναι τοῦ διός. ἵνα δηλαδὴ πείθων οὕτως ἔχῃ δεισιδαιμονοῦντας τοὺς ὑπηκόους. διὸ καὶ ἄλλως ὡς δικαίῳ αὐτῷ ἔχαιρον, ἐπειδὴ τὴν θάλασσαν ἐξεκάθαιρε λῃστῶν. ἐξ ὧν καὶ τὰ κρησφύγετα ὠνόμασται. ὅπου δηλαδὴ αὐτοὶ τοῦ τοιούτου κρῆτες ἢ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κρῆτας ἔφευγον. ἕτεροι δὲ τὸ ἐννέωρος συνδεθέντες μετὰ τοῦ ὀαριστὴς, φασὶν ὅτι ἐπὶ ἐννέα ἔτη παρὰ τῷ πατρὶ διὶ ἐπαιδεύθη. ἄλλοι δὲ, ὅτι ἐννεαέτης ὤν, βασιλεύειν ἤρξατο. τινὲς δὲ, ὅτι ἐπὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσε. παροξύτονον δὲ τὸ ὀαριστὴς, ὡς ὄαρος, ἐξ οὗ ὤρες αἱ ἐν ἰλιάδι γυναῖκες. πρὸς δὲ τὸ αἴθωνα ὄνομα ἢ τοῦ λυκόφρονος ἀσείρομαι κασάνδρα, αἴθωνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς τὸ ὀδυσσέα καλεῖ. πλαστὰς εἰποῦσα γραφὰς, τὰ τοῦ ὀδυσσέως παρ' ἐμὲ ψεύσματα. Αμνισὸς μίνωος ἐπίνειον ὡς ὁ γεωγράφος φησί. ἕτεροι δὲ, κνωσοῦ ἐστὶ δέ φασι καὶ ποταμὸς κρήτης, ἀμνισός. πάνυ δὲ ἐπιδεξίως ὁ μῦθος ἐπελέξατο τὸν ἀμνισὸν τῇ εἰλειθυίᾳ εἰς διατριβὴν, ἐπειδὴ τὸ βρέφος ἡνίκα ταῦτα εἰς φῶς ἐλεύθῃ, ὅπερ εἰλειθυίας ἔργον ἐστὶν ὡς καὶ ἡ ἰλιὰς ἐδήλωσεν, ὁ πηνίκα οὐ δύναται μένειν κατὰ γαστρός. ἔστι δὲ ὁ ἀμνισὸς ὡς οἷά τις ἀμνίον, ὃ ἔχων τῆς λέξεως περιέχεται. ὅτι δὲ ταυτὸν εἰλείθυιαν εἰκῶς λέγειν καὶ εἰλειθυίας πληθυντικῶς, καὶ διὰ τί θυγατέρες ἥρας αἱ εἰλείθυιαι πλάττονται, ἡ ἰλιὰς δηλοῖ. ἐκ δὲ τῆς κατὰ γένεσιν ἀλληγορουμένης εἰλειθυίας, ἡ ἐλπίδας παραφέρεται τοῖς παλαιοῖς, αἱ ἐλεύθυιαι εἶπον τὴν μὴ γεννήσασαν. Τὸ δήμοθεν δῶκε ἄλφιτα καὶ οἶνον καὶ ἑξῆς, δηλοῖ ἔθος εἶναι ξενίζεσθαι δημοσίᾳ τοὺς ἀξίους. οὕτω καὶ ἀλκίνοος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἄριστοι ἀνδρακὰς δόντες δῶρα τῷ ὀδυσσεῖ, ὕστερον ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον, ἔτισαν τὰ ῥηθέντα ἐκεῖ. Πλησαίατο θυμὸν, ἴσον ἐστὶ τῷ κορέσαιντο. ἐπιτήκτη δὲ πρὸς ἑρμηνείαν τὸ ἱερεύσασθαι, ἵνα μὴ ἐπὶ θυσίας ἡ λέξις νοηθείη ἀλλ' ἀντὶ τοῦ σφαγιάσασθαι. Ισκεν, οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν ἐκδέχονται. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἀντὶ τοῦ ἤισκεν ὅ ἐστιν εἴκαζεν ἀπεικονίζων πρὸς ἀλήθειαν. Ατρέμας πέσσον, ἀντὶ τοῦ ἐπαύσατο. Τοῦ δὲ τήκω ῥήματος πολλά τινα παράγοντος, ἐκεῖθεν γίνεται καὶ τὸ τήγανον, οἱονεὶ τήκανόν τι ὄν. τὸ δ' αὐτὸ παράλιον, καὶ τάγηνον κατὰ μετάθεσιν. δωρικῶς δὲ, καὶ ἤγανον. τινὲς δὲ τάγηνόν φασι, τὸ ἐν τηγάνῳ ἑψηθέν. συρακούσιοι δὲ ὥς φασιν ἀθηναῖοις, τὴν μὲν λοπάδα, τήγανον καλοῦσι. τὸ δὲ κοινῶς τήγανον, ξηροτήγανον. χρῆσις δὲ ἤγανον μὲν δίχα τοῦ τ, καὶ παρὰ ἀνακρέοντι. χεῖρα τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν. τηγανίτης δὲ σὺν τῷ τ, ἐν ᾧ, πεδᾶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις. καὶ, ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν ἀφύας φαγεῖν. ἐξ αὐτοῦ δὲ, καὶ ῥῆμα. φύνιχος. ἡδὺ δ' ἀπὸ τηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν. τηγανιστὰς δὲ χρῆσις,

Τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
Ως δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ην τ' εὖρος κατέτηξεν ἐπὴν ζέφυρος καταχεύῃ,
Τηκομένης δ' ἄρα τῆς, ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
Ως τῆς, τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
Κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς,
Θυμῷ μὲν γοόωσαν, ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
Οφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕστασαν ἠὲ σίδηρος
Ατρέμας ἐν βλεφάροισι. δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθε.
Η δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Εξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε.
Νῦν μὲν δή σευ ξεῖνέ γ' ὀΐω πειρήσεσθαι,
Εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν
Ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν ὡς ἀγορεύεις.

εις, οἱ δὲ, ἀτάρτηροι τῇ γλώσσῃ ἄριστοι. Ἀκροπόλοισιν ὄρεσι, ταυτόν ἐστι τῷ, κορυφαῖς ὀρέων, ὡς δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν, παραδόντων εἰς τρία διαιρεῖσθαι τὸ ὄρος. εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τέρμα. ὧν τὸ μὲν, κορυφή. τὸ δὲ, πλευραὶ ὄρους. τὸ δὲ, πλευταῖον. οἱ καὶ πόδες. αἱ δὲ κορυφαί φασι, καὶ ἀκρόπολοι. τὸ δὲ ἄκρον οἶδε ὅτι τὰ ἀκροπόλα ὄρη, καὶ τὰς ἀκροπόλεις ποιεῖ. καὶ τὰ ἀκροθίνια, ὅπερ ἐστὶν ἄκρον σωροῦ. καὶ λάφυρα. καὶ ἀπαρχαὶ δὲ ἀναλεθέμεναι ἐξ ἐμπορίας. ἔστι μὲν, δὴ τὸ ἀπὸ θινὸς θαλάσσης συσωρευθέν. τὰ δὲ ἐκ πολέμου λάφυρα, ὡς οὐ φασὶν ἀκροσίνια, παρὰ τὸ σίνεσθαι ἐν μάχῃ πολλούς. τὸ δὲ ἐπὶ σωροῦ, παρὰ τὸ ἄκρον τοῦ τοιούτου θινός. φέρεται δὲ φασὶ καὶ παροιμία ἐπί τινων μέτριον καρπούντων, τό, ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσῷ ἐφαρμόζειν, ὅπερ ἐστὶν ἀνδρὶ μεγίστῳ μικρόν τι κέρδος εἶναι. ἐκ τοῦ εἰρημένου δὲ ἄκρου, καὶ ἀκρόκομος, ὁ κομῶν τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς. καὶ μὴν ἄλλως ἀκρόκομος ἐν Ἰλιάδι, ὁ μακρῶς ἢ λίαν κομῶν. Κέρα, ἢ αὐτὴν λέγει κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὴν φύσιν τοῦ κέρατος σκληρὰν οὖσαν, ἢ ὡς ἐκ μέρους τὰ τόξα. ἵνα λέξῃ ὡς οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ὀδυσσέως ἵσταντο, εἴτε κέρατα εἴτε σίδηρος, εἴτε καὶ ὡς τεταμένα τόξα, μὴ ἐνδιδόντες δάκρυον. Οὐκ ὀνομαστὴν, ἑρμηνευτικὸν τοῦ κακοΐλιον, οὐ γάρ τι φαυλόφωνον καὶ δυσπρόσοιστον ἡ τῆς Ἰλίου κλῆσις ἔχει. ἀλλὰ κακοΐλιος οὐ διὰ τοῦτο, ὡς κακοΐλιος ἡ Τροία ἐστὶν ὡς μὴ ἀξία ἡμῖν εἶναι μὴ δὲ ὀνομάζεσθαι διὰ τὰ ἐν αὐτῇ κακά. οὕτω καὶ δύσπαρις ἐν Ἰλιάδι ὁ Ἀλέξανδρος καὶ αἰνολεχὴς ἡ Ἑλένη, οὐ διὰ φαυλότητα κλήσεων, ἀλλ' ὅτι κακῶν ἐγένοντο αἴτιοι. διὸ ἴσως οὐδὲ μνήμης ἄξιοι οὐδ' ἄχρι κλήσεως. ὅπερ ὕστερον χρόνῳ κατεψηφίσθη τοῦ τῆς Ἐφεσίας ἀρτέμιδος ἐμπρήσαντος τὸν ναόν. Χλαῖναν διπλῆν, τὴν δὲ διπλῆν τῆς χλαίνης καὶ ἡ μία περόνη, μαρτυροῦσα αὐτὴν εἶναι δηλοῖ, οὐ κύκλῳ ἀμπεχομένην, ἀλλὰ διπλουμένην κατὰ τὸ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν δὴ τῶν ἀριστερῶν, ἀφιεῖσαν δὲ αὐτὰ τὰ δεξιά. Οὔλην, ἢ τὴν συνεστραμμένην λέξιν καὶ εὔκλωστον. ἢ τὴν ὅλην καὶ ὑγιῆ ἢ τὴν ἁπαλήν. τινὲς δὲ τὸ οὔλην συνάπτοντες μετὰ τοῦ πορφυρέην, φασὶ ἀμφιδιπλῆν τὴν ὁλοπόρφυρον. οὔλην γὰρ πάντως τὴν καὶ δι' ὅλου. Ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς, ἀντὶ τοῦ, ἐφόρει. οἶδε οὖν τὸ ἀμπέχειν γίνεται. Αὐλοὶ ἐνταῦθα, ῥαβδοειδεῖς τινες ἀνατάσεις ὑφᾶναι, εἰς ἃς κατακλείονται αἱ περόναι. ἃς δὴ τὸ καὶ κλεῖδας εὐγνάμπτους ἔφη πρὸ μικροῦ. Δίδυμοι ἀντὶ τοῦ, διπλοῖ ἢ συμφυεῖς ταῖς περόναις. Δαίδαλον, τὸ δαίδαλμα. τὸ ποίκιλμα. συγκοπὴ ἐκ τοῦ δαιδάλεον. Ἐλλόν, καὶ νεβρὸν ὑποκαταβὰς ἔφη, ὃ δηλοῖ νεογνὸν ἔλαφον. παρὰ τὸ βορὸν ἢ βορᾶς ἁπτόμενον. Προτέροισι πόδεσσι, ἢ τοῖς τοῦ κυνὸς λέγει, ἢ τὸ πρόσθιον μέρος τῶν ποδῶν τοῦ Ὀδυσσέως. Λάων, ἀορίστῳ μὲν, ἀντὶ τοῦ ἀπολαύων. ἀφ' οὗ καὶ λαιμός. καὶ λαυκανία. καὶ νῦν δὲ τὸ ἀπολαύειν πλεοναζόμενον τοῦ ν. ὅθεν καὶ τό, λάε νεβρὸν ἄγχων

Εἰπέ μοι, ὁπποῖ' ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο,
Αὐτός θ' οἷος ἔην, καὶ ἑταίρους οἵ οἱ ἕποντο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
Εἰπέμεν. ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστίν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
Χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεὺς
20 Διπλῆν. αὐτάρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
Αὐλοῖσιν διδύμοισι. πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν.
Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν
Ἀσπαίροντα λάων. τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
Ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
Αὐτὰρ ὁ ἐκφυγέειν μεμαὼς, ἤσπαιρε πόδεσσι.
Τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῒ σιγαλόεντα,
Οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κατὰ ἰσχαλέοιο.
Τὼς μὲν ἔην μαλακός. λαμπρὸς δ' ἦν ἠέλιος ὥς.
Ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
30 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Οὐκ οἶδ' εἰ τάδε ἕστο περὶ χροῒ οἴκοθ' Ὀδυσσεύς,
Ἤ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
Ἤ τίς που καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
Ἔσκε φίλος. παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
Καί οἱ ἐγὼ χάλκεον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
Καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
Αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐϋσέλμου ἐπὶ νηός.
Καὶ μέν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
Εἵπετο, καὶ τόν τοι μυθήσομαι οἷος ἔην περ.
40 Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος,
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε, τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
Ὧν ἑτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη.
Ὣς φάτο. τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο
Σήματ' ἀναγνούσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε.
Νῦν μὲν δή μοι ξεῖνε πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔσῃ αἰδοῖός τε.
Αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον οἷ' ἀγορεύεις,
Πτύξασ' ἐκ θαλάμου. περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,
50 Κείνῳ ἄγαλμ' ἔμεναι. τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
Ὤχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.

ἔχων ἀπέλαυεν. ἐτρύφα. ἕτεροι δὲ ὧν καὶ Κράτης, ἀντὶ τοῦ βλέπων, ὃ κατὰ στέρησιν, ὁ ἀλαός. ἄλλοι δέ, ὑλάων ἔχων ὑλακτοῦντος ὡς ἐν σχήματι χάσκοντος, ἀφαιρεθέντος τοῦ υ. ἀλλ' εἰ τοῦτο, πῶς ὁ χάσκων κύων, εἶχε τὸν ἐλλόν;

Κρομύου λοπὸς, λέπυρον, παρὰ τὸ λέπω καὶ τέτυ(?), οὐ χλωροῦ, παχὺς γὰρ ὁ τοιοῦτος. ἀλλὰ ἰσχαλέου. τοῦτο δέ φασι πρὸς τὸ εὔτονον ἐρρέθη τοῦ χιτῶνος καὶ ἰσχνόν. ὁ γὰρ χλωρὸς λοπὸς, οὐκ εὐτόνως ἔχει. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ῥηθὲν λέπυρον, καὶ λεπύχανον φασὶν εὑρῆσθαι παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ. εἰπόντι ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Ὀδυσσέως, τόν· χιτῶνα μοι φέρε δέδωκας δαίδαλον, ὃν εἴκασεν ἄρα ὁ Ὅμηρος, κρομύου λεπυχάνῳ. τὸ δ' αὐτὸ, καὶ λόπισμα εἴρηται. εἰ δὲ καὶ τὸ λόπιμον κάρυον παρ' Εὐβοεῦσιν, ὃ μεθ' ἕτεροι κάρυον καλοῦσι κατὰ νικαιδέων(?), τοῦ αὐτοῦ ἐστι σημασίας, οὐκ ἔστιν ἐνστῆναι στερεῶς. τῷ δὲ λέπειν ὅμοιον(?) καὶ τὸ λέμμα καὶ ἡ λεπὰς καὶ ἡ λεπρὰς, καὶ ὁ λεπερὸς καὶ ἐν συγκοπῇ λεπρὸς, καὶ ἡ λεπὶς, καὶ ὁ ἀλέπιστος καθά τις εἴποι ἰχθύς, καὶ ἡ τοῦ καυλοῦ ἀπολελεμμένη θρίδαξ, χρῆσις μὲν καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι, ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι τό, μάζης μελαγχροῦ μερίδα λαμβάνων, λεπτὰ ἔχων ἐκλεπίζει. εἰκὸς δὲ καὶ τὴν λοπάδα, τοιαύτης εἶναι συστοιχίας, δηλοῦντος τοῦ πλάσματος οὐ παχὺ ἀλλὰ ὡς εἰπεῖν λεπτόν. ὃ δὴ καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ λέπω γίνεται. ἐπίσημον καὶ ὅτι οὐδὲ τὸ λέπαδνον ἀπήλλακται τοιαύτης παραγωγῆς. Χιτῶνα τερμιόεντα, ὁ σύμμετρος καὶ εὐτερμάτιστος, καὶ μήτε ἐνδέων μήτε ὑπέρμετρος ὤν. καθὰ καὶ ἀσπὶς τερμιόεσσα. ἕτεροι δὲ, τερμιόεντα φασὶ τὰ ποδήρη. λέγει δὲ καὶ Ἡσίοδος τερμιόεντα χιτῶνα, γεωργῷ πρέποντα, ὅλῳ τῷ σώματι ζώνῃ περιπιεζόμενον(?). Γυρὸς ὁ στρογγύλους ἔχων ὤμους. ὑπόκυρτος. οὐκ εὐμήκης. οἱ δὲ παλαιοί φασιν ὅτι γυροὶ λέγονται, καὶ οὓς τὰ φυτὰ ἐμβάλλουσι. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ γυρὸς ὀξυτόνου, καὶ γυρῖνοι. βάτραχοι γυροὶ τῷ σχήματι παρ' ἀτηλικοῖς(?) μήπω πόδας ἔχοντες. Ἴωνες δὲ κατὰ Παυσανίαν, γυρίνους τοὺς τοιούτους φασίν. ὅτι δὲ γύρος βαρυτόνως οὐ μόνον κοινότερον ὁ κύκλος, ἀλλὰ καί τι πλακοῦντος εἶδος, δηλοῖ καὶ Ἀθήναιος ἐν τῷ, γύρος, πλακοῦς, τῷ σχήματι μαστοειδής, ᾧ ἐχρῶντο Λάκωνες πρὸς γυναικῶν ἑστιάσεις. Οὐλοκάρηνος, ὁ παρὰ Ἡροδότῳ οὐλόθριξ.

Εὐρυβάτης, ἦν καὶ τῷ Ἀγαμέμνονι κῆρυξ. ἀμφότεροι δὲ, φερωνύμως ἐκαλοῦντο παρὰ τὸ εὐρὺ βάζειν ὃ κηρύκων ἐστὶν ἀρετή. λέγεται δέ τις καὶ Ἐφέσιος ἐν τοῖς ὕστερον Εὐρυβάτης, πονηρὸς ἀνήρ. ὁ καὶ Εὐρύβατος. ἐξ οὗ καὶ τὸ πονηρεύεσθαι, εὐρυβατεύεσθαι παροιμιάζεται. δοκεῖ δέ τι πρὸς πονηρίαν τῷ τοιούτῳ Εὐρυβάτῃ συμβαλέσθαι, καὶ ἡ πατρὶς Ἔφεσος. ἀφ' ἧς καὶ παροιμία τό, Ἐφέσια γράμματα, ἐπὶ τῶν ἀσαφῆ τινα λαλούντων καὶ δυσπαρακολούθητα. ἐπῳδαὶ γάρ τινες φασὶν ἐκεῖνα ἦσαν ἃς καὶ Κροῖσος ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπὼν, ὠφελήθη. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ δέ φασι Μιλησίου τινὸς καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα. ὧν γνωσθέντων καὶ λυθέντων, τριακοντάκις τὸ ἐφεξῆς πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον. Παυσανίας δέ φησιν ἐν τῷ κατ' αὐτὸν ῥητορικῷ λεξικῷ, καὶ ὅτι φωναὶ ἦσαν τὰ Ἐφέσια γράμματα, φυσικὴν ἐμπεριέχουσαι τὴν ἀλεξίκακον. ἃς καὶ Κροῖσον ἐπὶ πυρᾶς φησι καὶ αὐτὸς, εἰπεῖν. καὶ ὅτι ἀσαφῶς καὶ αἰνιγματωδῶς δοκεῖ ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ ζώνης καὶ στεφάνης ἐπιγεγράφθαι τῆς Ἀρτέμιδος τὰ τοιαῦτα γράμματα. δῆλοι δὲ φάμενοι ὅτι Ἐφέσιος ὁ πονηρὸς Εὐρύβατος ἦν τῶν Κερκώπων ὁ ἕτερος, φασὶ καὶ ὅτι Εὐρύβατος, ὕστερον παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν, ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος εἰς Πελοπόννησον ὑπὸ Κροίσου μετὰ χρημάτων ἐπὶ ξενολογίᾳ ὥς φησιν Ἔφορος. εἶτα μεταβαλομένου πρὸς Κῦρον τὸν τοῦ Κροίσου ἐχθρὸν, καὶ προδεδωκότος τά τε ἀπόρρητα καὶ τὰς Σάρδεις. ὡς δὲ καὶ κλέπτης ἦν Εὐρύβατος οὐ ὁ ῥηθεὶς ἢ καὶ ἕτερός τις, ἡ ἱστορία δηλοῖ. καθειρχθεὶς γάρ φασι πολλάκις καὶ δεσμὰς(?), εἶτα πάλιν ἁλοὺς, καὶ παρακαλούμενος ἐπιδείξασθαι ὅπως διεδίδρασκε, τὰς ἐγκωμίδας(?) ὑποδησάμενος καὶ σπόγγους λαβὼν καὶ ἀναρριχώμενος διὰ τοῦ τείχους τοῦ εἱρκτοῦ οἷα δεῖν(?) δεικνὺς οὕτω φεύγειν, ὡς τῶν ἄκρων γένοιτο(?) καὶ τὸν ὄροφον τῆς οἰκίας ὑπερέβαλε(?), ἐλιπόμενος καὶ καταπλήττων, καταπηδήσας ἔξω καὶ ᾤχετο ἐν ὅσῳ οἱ φύλακες περιεσκόπουν(?) ὅπως ἴδοιεν αὐτὸν κατιόντα. πλείονες δὲ ἐγένοντο, καθὰ δηλοῖ ὁ γράψας τό, ἠδ' ὅσα προτέροισιν ἀείδῃ Εὐρύβατοι. καὶ πάντες πανοῦργοι ἀπέβησαν. διὸ καὶ καθὰ ὁ μῦθος τὸν Δία ἔπλασε(?) πολλάκις μορφούμενον ἄλλοτε ἄλλως ἐπὶ δόλῳ, οὕτω φασὶ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
Τῆκε πόσιν γοόωσα, νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδέν.
Καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
Κουρίδιον τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
Ἢ Ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
Ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον.
Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα,
Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Ζωοῦ. ἀτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον. ἀτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους
Ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Θρινακίης ἄπο νήσου ἰών. ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε καὶ Ἠέλιος, τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
Οἳ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο,
Καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ

ὑπο-

Οἴκαδ' ἀπήμονα πέμπειν. καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
Ἤην, ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι.
Ὣς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
Οἶδ' Ὀδυσεύς, οὐδ' ἄν τις ἐρίσειε βροτὸς ἄλλος.
Ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων.
Ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
Οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
10 Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε, τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς.
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσοι,
Ὅπως νοστήσει φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν.
Ὣς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
20 Ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπεσσεῖται, ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
Τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἱσταμένοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον εἴη.
Τῶ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
30 Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
Ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται, ὡς ἔσεταί περ.
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
Τεύξῃ, ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰσιν ἐνὶ οἴκῳ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴ ποτ' ἔην γε,
Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
Ἀλλά μιν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
Δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
Ὥς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.
Ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρῖσαί τε,
40 Ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ. τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
Τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, οὐδέ τι ἔργον
Ἐνθάδ' ἔτι πρήξει μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
Πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ ξεῖνε δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
Ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
Εἴ κεν ἀϋσταλέος κακὰ εἱμένος ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
Ὃς μὲν ἀπηνὴς αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
Τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
50 Ζωῷ, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες.
Ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
Τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοί τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.

ἐπιθέμενος αὐτοῦ εἰς πολλὰ μεταβαλλόμενον καὶ πανουργοῦντα, φησίν. ἤδη τις ἡμῶν οἶδεν εὐρύβατον διαβολῆς τῷ εὐρυβάτου δηλαδὴ ποικίλου ὄντος πονηρεύεσθαι. Σὲ μὲν τοι αἰσχυνοῦσιν, ἀντὶ τοῦ αἰσχυνοῦσιν. Ἐμπεδα σήματα, τὰ μὴ εἰκότα καὶ κατ' οὐ τινα στοχασμὸν ἀλλὰ τεκμηριώδη καὶ ἀληθῆ. Ἐναίρειν, ζῶον σημαινόμενον τοῦ ἐναίρειν, παθητικῶς τὸ λειχθῆν. καὶ οὐ δὴ τὸ φονεύειν ἢ τὸ σκυλεύειν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ ἀφανίζειν ἢ αἰσχύνειν. οὕτω δ' ἐναίρεται χροῦς καλός, δηλονότι. αἰσχρὸς δηλαδὴ ἀντὶ καλοῦ ἔστιν ὀψὲ ὡς γινόμενος.

Ἤην, τουτέστιν ἐστὶ ἦν, πλεονασμὸν τοῦ ε παθόν. Ἀγυρτάζειν δὲ ὃ καὶ ὁ ἀγύρτης, αἰτίζειν οἱ τοῖς ἔφη, εἰπόν. ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ αἰτίζων. ἄλλό τι δὲ παρὰ τὸ πτωχεύειν. Ἐνταῦθα κεῖται καὶ ὁ γὰρ σύνδεσμος, οὐκ αἰτιολογῶν ἀλλὰ παύτῃ ἀργὸς ὤν, αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος. Ὁ λη ἔγων φαίνεται. Τετρακάδε, οἱ ὕστερον ἀττικοὶ ἔτιν ἐκάλουν τὸ νέον. ὡς ὕπεροἶπε, παλαιὸν καὶ νέον. τὸ μὲν τὸ τῆς τριακάδος, ἤδη πως πεπαλαίωται συμπαραχώμενον τῷ τεφθινηκότι μηνί. φασὶ δὲ οἱ χωλιασταί, ἕνην καλεῖσθαι τὸ παλαιὸν τὸ παρῳχημένον. ὅθεν δηλαδὴ ἡ ἕνη τε καὶ νέα. εἰ καὶ ἄλλοις διαπλάξουσιν αὐτὸ καθὰ ὑποδηλοῖ τό, ἔστ' ἂν ἐκ τῆς ὑστεροῦ. ἀλλ' ὅπερ ἐλέγετο προσέχοις, τὸ μὲν τῆς τριακάδος ἔχει, τὸ δὲ νῦν ἀπήρξατο τοῦ νέου, ὅπερ ἐστὶ νουμηνία. ὅθεν καὶ μόσχος ἡ τοιαύτη λέγεται ἀρχὴ τοῦ μηνὸς παρὰ τῶν παλαιῶν. Ἠῶθεν δὲ μάλα ἦρι, τουτέστιν ἐν ὄρθρῳ. Ἀϋσταλέος κατὰ διάλεκτον ἀϋσταλέος, ὁ αὐχμηρός. ἀπὸ τοῦ αὔω δὲ καὶ ὁ αὐχμὸς καὶ ὁ αὐχμηρός. παρὰ τοῖς δὲ αὐσταλέος, ὁ μὴ λουσάμενος καὶ χρισάμενος. Ἐφεψιόωνται. ἀντὶ τοῦ λοιδοροῦντες ἐμπαίζουσιν. ἐφυβρίζοντες.

Κλέος διαφορέουσιν, ἀντὶ τοῦ διαφέρουσι. διακομίζουσι πανταχοῦ.

Αἶσα ἤτοι αἰνόπτωσις. Ὀλιγηπελέουσα, τουτέστιν ἀσθενῶς ἔχουσα καὶ ἤδη ὀλίγα πίλουσα κατὰ τὸ ζῆν.

Νοσφι-

Νοσφισάμην, ἀντὶ τοῦ ἀφῖκα. νόσφιν ἐποιησάμην. Ποδάνιπτρα οὐ αὐτὴν λέγει τὴν νίψιν τῶν ποδῶν, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ᾧ πόδας νίπτονται, ὃ καὶ ἀπόνιπτρον ἔλεγον. ὡς καὶ ὁ κωμικὸς ἐν Ἀχαρνεῦσι δηλοῖ.

Ἐπιήρανα θυμῷ, κρεῖττον οὕτω γράφεσθαι ὑπὲρ ἐπίηρ ἀνὰ θυμῷ. ἡ γὰρ ἀνὰ πρόθεσις, οὐκ εἴωθεν ἁπλῶς ἐπὶ τοιούτων σημαινομένων δοτικῇ συντάσσεσθαι. Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν, ὅμηρος μὲν, οὕτω φυσικῶς εἶπε. θεόκριτος δὲ τὸ ὁμηρικὸν αἶψα εἰς μίαν ἡμέραν ὁρίσας, φησίν. οἱ ποθεῦντες, ἐν ἤματι γηράσκουσι. παίζει δὲ καὶ ὁ κωμικὸς διά τινος γραός, πολιὰν ἐκείνην ταχὺ διὰ μιᾶς ἡμέρας γενέσθαι λέγων ὑπὸ δέους ἄλγους τινός. ὁ δὲ Λιβάνιος καὶ αὐτὸς οἱ πυθέμενοι πόθον λέγει κατὰ σχῆμα ὑπερβολῆς, ὡς ὑπὸ λύπης ἐσχάτης, καὶ πολιὰς ἐξαίφνης ἔφυσα. Ἐφεψιόωντο καὶ καθεψιόωνται, λέξις τὸ ἑψιᾶσθαι, κυρία κατὰ τρίψιν, δηλοῦσα διάθεσιν παιγνιμονα, ἐπεὶ καὶ ἑψία φασὶ τὰ παίγνια. Ἕως ἵκοιτο, ἀντὶ τοῦ ὅπως καὶ νῦν ἀττικῶς. τὸ δὲ κοινὸν, ὡς ἵκοιτο, ἤγουν ἵνα καταλάβῃ. Ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα ἤγουν ἀπεστράφη πρὸς τὸ σκοτεινόν.

Ἀμφράσσαιτο τουτέστιν ἀναγνοίσοι καὶ οὕτως ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.

Οὐλὴ παρὰ τὸ ὅλον γίνεσθαι ὡς ἐπιγινομένη ἕλκει ὁλωθέντι τουτέστιν εἰς ὁλότητα ἐλθόντι. Σὲ πόδας νίψω. λέγει οὖν ὅτι σοῦ κατὰ τοὺς πόδας νίψω, ἢ σὲ ἤγουν τοὺς πόδας οὐ μὴν ὅλον τὸν ξένον, ἢ κατ' ἀντίπτωσιν νίψωσι τοὺς πόδας. Σέθεν εἵνεκα, ἤγουν διότι ὡς ἐοικότα δηλαδὴ τῷ Ὀδυσσεῖ. Ἐπιφρονέουσα, κολακικῶς δι' ἔμφασιν, τουτέστιν ἐστὶ τῷ περίφρων. τοιοῦτον γάρ πως καὶ ἡ ἐπὶ πρόθεσις. ἀφ' ἧς καὶ ἐπιόψασθαι, τὸ ἀκριβῶς ἐπισκέψασθαι. Ἐπήφυσεν, ἀντὶ τοῦ ἐπήντλησε διάζεον δηλαδὴ ἀγγεῖον, οὐ θερμῷ δὲ ψυχρὸν ἐπαφύσσεται κατὰ τὸ ὕστερον ἔθος, ἀλλ' ἀνάπαλιν. Σπουδαῖον τοῖς παλαιοῖς ἦν ἔργον καὶ τὸ κυνηγέσιον. μελέτη γάρ φασιν αὐτὸ τῶν πολεμικῶν κινδύνων ἦν. Παιδὸς παιδὶ φίλῳ. ἤγουν τῷ τῆς θυγατρὸς υἱῷ. Μήτηρ δ' ἀμφιθέα μητρὸς, τουτέστιν ἀμφιθέα ἡ μάμμη ἡ τῆς τοῦ Ὀδυσσέως μητρὸς

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἤτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
Ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Κέω δ' ὡς τὸ πάρος περ ἀΰπνους νύκτας ἴαυον.
Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
Ἄεσα, καί τ' ἀνέμεινα ἐΰθρονον ἠῶ δῖαν.
Οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
Γίγνεται, οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο,
Τάων, αἵ τοι δῶμα κατὰ δρήστειραι ἔασιν,
Εἰ μή τις γρηῦς ἐστι παλαιὴ κέδν' εἰδυῖα,
Ἥ τις δὴ τέτληκεν τόσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγώ περ,
Τῇ δ' οὐκ ἂν φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Ξεῖνε φίλ', οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
Ἔστι δέ μοι γρηῦς πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
Ἣ κεῖνον δύστηνον ἐΰ τρέφεν ἠδ' ἀτίταλλε,
Δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
Ἥ σε πόδας νίψει ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα περίφρων Εὐρύκλεια,
Νίψον σοῖο ἄνακτος ὁμήλικα. καί που Ὀδυσσεὺς
Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοιόσδε τε χεῖρας.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
Δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν.
Ὤ μοι ἐγὼ σέο τέκνον ἀμήχανος, ἦ σε περὶ Ζεὺς
Ἀνθρώπων ἔχθαιρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
Οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
Πίονα μηρί' ἔκη' οὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
Ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους, ἀρώμενος ἧος ἵκοιο
Γῆράς τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν.
Νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἵκοιτο,
Ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνται ἅπασαι.
Τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀλεείνων,
Οὐκ ἐάᾳς νίζειν. ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγε
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια.
Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
Καὶ σέθεν εἵνεκ', ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
Κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος ὅττι κεν εἴπω.
Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
Ἀλλ' οὔ πώ τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
Ὡς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσῆϊ ἔοικας.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ γρηῦ, οὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἡμέας ἀμφοτέρους μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιιν

ἔμμεναι, ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ λέβητ' ἔλε παμφανόωντα,
Τοῦ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ
Ψυχρὸν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Ἷζεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα.
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβοῦσα
Οὐλὴν ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
Νίζε δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
Οὐλὴν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
10 Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας
Μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο
Κλεπτοσύνῃ θ' ὅρκῳ τε. θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας. τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων. ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς.
Τόν ῥά οἱ εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
Παυομένῳ δόρποιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο ὅττι κε θῆαι
20 Παιδὸς παιδὶ φίλῳ, πολυάρητος δέ τοί ἐστι.
Τὴν δ' αὖτ' αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε.
Γαμβρὸς ἐμὸς θύγατέρ τε, τίθεσθ' ὄνομ' ὅττι κεν εἴπω.
Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν.
Τῷ δ' ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἔγωγε
Ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα
Ἔλθῃ παρνησόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
30 Τὸν μὲν ἄρ' αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες αὐτολύκοιο
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Μήτηρ δ' ἀμφιθέη μητρὸς περιφῦσ' ὀδυσῆϊ,
Κύσ' ἄρα μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἐφοπλίσσαι, τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
Αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον.
Τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν.
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.
40 Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἠμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Υἱέες αὐτολύκου. μετὰ τοῖσι δὲ δῖος ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν. αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλῃ
Παρνησοῦ. τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
50 Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου ὠκεανοῖο.
Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες. πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
Ἴχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἤϊσαν. αὐτὰρ ὄπισθεν
Υἱέες αὐτολύκου. μετὰ τοῖσι δὲ δῖος ὀδυσσεὺς

μήτηρ. Ἀμφιτρίωνος. τουτέστι περὶ αὐτὴν ἐπνεῦντο ἤτοι τὴν τὸν ὀδυσσέα. ἴσως δὲ καὶ τὴν τὸν νεῶν.

Θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν ἑρμείας, ὁ τῶν κλεπτῶν ἔφορος. τῷ γάρ φησι κεχαρισμένα ἔθυσεν. οὐ μὴν ἀρνεῖος οἱ παλαιοί. οὐδὲ προσθῶνι ὡς οἱ ναυτικοί. οὐδὲ ὑφαίστῳ κατὰ τοὺς χαλκεῖς φησί. ὁ ἑρμῆς αὐτῷ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει. τουτέστιν ἠκολούθει τῷ αὐτολύκῳ ὡς ἐλλόγιμος κλέπτων. ἐστι δὲ γνῶναι, καὶ ἑρμαῖον κλεπτικοῦς ὡς ἐῤῥέθη ἐπιστάτην. ὁ ὅρκος δὲ τῶν ἐπ' αὐτῷ. μάλιστα μὲν τῶν ἐπὶ κακῷ. ἤδη δὲ τῶν ὁ τῶν ἀνάπαλιν. ὁ λόγος ἐστὶ ὁ ἐκ γένους συγκαλλιεργῶν τὴν κλεπτοσύνην. ὃς τοῦ μηρὸς μαίας συλλαβομένης ὡς ἔθελεν ἐκεῖνη, αὐτὸς ὑφελόμενος τὰ ἐκδοθέντα, ἔκρυψε. Ὅρκος νῦν, οὐχὶ ὁ κατὰ ἐπιορκίαν. ἀλλὰ ὁ ἐν κακῷ σοφιζόμενος. ὅτι δηλαδὴ αὐτὸς μέν τις, εὐορκῶν ἐστι. τὸν δὲ ἐπικλοπῶ αὐτῷ ἐγκαλοῦνται, παραλογίζεται οἷα μὴ ἔχοντας νοεῖν τὸ σόφισμα. πιστὸς δὲ ἦν ὅρκος ὑπὸ σοφιστικὸς, ὁ δὲ τῶν ὀμοσάντων τόσας ἡμέρας ἄγειν σπονδάς. ἐν δὲ τῷ μέσῳ, νύκτωρ ἐπιθεμένων τοῖς ἐχθροῖς ὡς δῆθεν τῆς συμβάσεως τῶν σπονδῶν, ἡμερῶν μεμνημένης οὐ μὴν καὶ νυκτῶν. δεξιὸς δὲ ἦν. καὶ ὁ τῶν παρὰ τῷ δεῖπνοσοφιστῇ τὸν ἰχθὺν ὑφελόμενος. ὃς τὸ ὑποκλαπὲν ὀψάριον ὀπίσω δοὺς εἴτα ἀπαιτούμενος, αὐτὸς μὲν ὤμνυε μήτε ἔχειν τὸν ἰχθὺν, μήτ' ἄλλον εἰδέναι ὑφελόμενον. τὸν δὲ φύλακα τοῦ κλέμματος, ἐδίδαξεν ὀμνύειν, ὡς οὔτε αὐτὸς ὑφέλοιτο οὔτε ἄλλον οἶδεν ἔχοντα τὸν ἰχθύν. ὁ οὕτω τὸν ἰχθυέμπορον ἐσοφίσατο, ῥαδάμανθυς δὲ φασιν ὑπὲρ τοῦ μὴ θεὸν ὀνομάζειν ἐπὶ πᾶσιν, ἐκέλευσε φασὶ κατὰ χηνὸς καὶ κυνὸς καὶ κριοῦ ὀμνύναι. ὤμνυε δέ φασι χῆνα καὶ σωκράτης. ἄλλος δέ τις, κράμβην. ὅτι δὲ καὶ γυναῖκες ὤμνυον ἐπὶ οἴνῳ, ξέναρχος παίζων δηλοῖ ἐν τῷ, ὅρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς, εἰς οἶνον γράφω. φέρεται δὲ περὶ αὐτολύκου καὶ ὅτι οὕτω σοφὸς ἦν τὴν κλεπτικὴν, ὡς καὶ τὰ χρώματα τῶν κλεπτομένων ζώων μεταχρωννύειν.

Ὀδύσ-

Ὀδύσσεα τὸν αὐτόλυκος. διὸ ἐκεῖνον οἷς ἐκέλευσε ἐθέλει ὀνομάζειν τὸν παῖδα τῆς θυγατρὸς ἐκ τοῦ μίσους διαλαβὼν ὃ εἶχεν ἐκ πολλῶν διὰ τὴν κλεπτοσύνην. δῆλον γὰρ ὡς ὠδύσσοντο αὐτὸν ἐκεῖνοι. διὸ καὶ ψιλοῦται ἡ ἀρχὴ, καὶ ἐνδιασίως γράφεται ὡς ἐπὶ πολύ. σιλλωὸς μαίνεται ὁ χῖος κατὰ τὴν ἱστορίαν ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν αὐτοῦ μυθικῶν, διασώζει παρὰ τὴν ὁδόν. λέγων ὡς ἀντικλείας ὁδευούσης παρὰ τὸ νήριτον, ὗσεν ὁ ζεύς. τὴν δὲ ὑπὸ ἀγωνίας ἐκεῖ τεκοῦσαν, τεκεῖν. καὶ τὸ γεννηθὲν, κληθῆναι ὀδυσσέα παρὰ τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὗσαι. Γαμβρὸς ἐμός, ἀντὶ τοῦ, ὦ γαμβρέ ἐμοί. Τόδ' ἱκάνω, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. Ἐπώνυμον νῦν ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, τὸ φερώνυμον. οὐχ ὅτι μόνος αὐτὸς ὁ παῖς παρωργίσατο, ἀλλ' ὅτι ὁ πάππος. Κτήματα καὶ νῦν ἁπλῶς, τὰ ἐν κτήσει ὄντα ὧν καὶ τὰ δῶρα δίδονται. Χερσίν ἠσπάζοντο ἤγουν ἐδεξιοῦντο καὶ εἰς ἐκ τοῦ ἐπασπάζοντο. Ὄρος καταειμένον ὕλῃ, τὸ δασὺ καὶ δι' ἐνδύμενον φυτῶν πυκνότητι καὶ κεκαλυμμένον. ὅθεν καὶ εἵνω τὸ καλύπτω. ὃ παράγωγον τὸ εἱνύω. τὸ δὲ ὄρος, νῦν μὲν, κοινῶς προφέρεται. τὰ πλείω δὲ, ἰάζεται, ὡς καὶ ἐν τῷ, κατ' οὔρεος εἶσι. τὸ δ' αὐτὸ γίνεται, καὶ ἐν τῷ, ὄρος ὁ παροιμιακός. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἀμφ' οὔρεσι. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ὀρούω οὖρος βαρυτόνως ὁ ἄνεμος, ἰωνισμῷ. ὁ μέντοι κατὰ τὸ γέλα οὐρὸς, δοκεῖ μὴ ἐληλυθέναι εἰς ἰωνίδα διάλεκτον. οὕτω δὲ, οὐδὲ ὁ παρὰ ἀττικοῖς ζωικὸς ὄρος ὁ καὶ αὐτὸς ψιλούμενος. αὐτὸν δὲ, διαστέλλει τοῦ ὄρους ἡ διπλόη τοῦ ρ, εὕρηται γὰρ ὄρρος ἐν ἁπλότητι παρὰ τοῖς κωμικοῖς, τόπος ὢν περὶ τὸν γλουτόν. ὁ καὶ ταῦρος. ὀρροπύγιον μὲν γὰρ καὶ ὀροπύγιον ὀρνέων οὐ μὴν κατά τινας ὀρθοπύγιον, ἰωνικὸν δέ ἐστιν, τὸ οὐροπύγιον, ὄρος ὢν φασι πυγῆς. ἀφ' οὗ καὶ ὀρρωδεῖν τὸ εὐλαβεῖσθαι. οἱ γὰρ εὐλαβούμενοι φασὶ κατά τι ἀνασπῶσι τὰ κατ' αὐτόν. καὶ τὰ ἄλογα δὲ, ὑποστέλλει τὴν οὐρὰν ὅτε

Ἤϊεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς.
Τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὔτε μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές. ὡς ἄρα πυκνὴ
Ἦεν. ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖιν,
Ὡς ἐπάγοντες ἐπῇσαν. ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
Φρίξας εὖ λοφιὴν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
Στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν. ὁ δ' ἄρα πρώτιστος ὀδυσσεὺς
Ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
Οὐτάμεναι μεμαώς. ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
Γουνὸς ὕπερ. πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
Λικριφὶς ἀΐξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
Τὸν δ' ὀδυσσεὺς οὔτησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών. ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὸν μὲν ἄρ' αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο.
Ὠτειλὴν δ' ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
Δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
Ἔσχεθον. αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
Τὸν μὲν ἄρ' αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες αὐτολύκοιο
Εὖ ἰησάμενοι ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
Καρπαλίμως χαίροντα φίλως χαίροντες ἔπεμπον
Εἰς ἰθάκην. τοῦ μέν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
Οὐλὴν ὅττι πάθοι. ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
Ὡς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν αὐτολύκοιο.
Τὴν, γρηῢς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη. πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι.
Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη. καναχῆσε δὲ χαλκός.
Ἂψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη. τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα. τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ἁψαμένη δὲ γενείου, ὀδυσσῆα προσέειπεν.
Ἦ μάλ' ὀδυσσεύς ἐσσι φίλον τέκος. οὐδέ σ' ἔγωγε
Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
Ἦ, καὶ πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
Πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη οὔτε νοῆσαι,
Τῇ γὰρ ἀθηναίη νόον ἔτραπεν. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι.
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν ἆσσον ἐρύσατο, φώνησέν τε.
Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ, νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Σίγα, μή τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Εἴ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
Δμῳὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας.

εὐλαβεῖται. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος οὖν, ὀρρωδεῖν, τὸ τὴν τοιοῦτον ὄρρον ἰδεῖν. τὸ δὲ ἀρρωδεῖν διὰ τοῦ α, στερητικῶς εἴρηται κατὰ τὸ ἐναντίον φίλωνα. δηλοῖ γὰρ, τὸ μὴ ὀρρωδεῖν ἀλλὰ καταφρονεῖν καὶ τεθαρρηκέναι. Ἀκαλαρρείτης ὠκεανὸς κατὰ τοὺς σοφοὺς, ὁ ἀκαλῶς καὶ ἡσύχως ῥέων ὅ ἐστι πλημμύρων. τὰς γὰρ ἀμπώτεις φασὶ τῶν πλημμυρίδων ὡς πολλαχοῦ ποιεῖ, πλεῖον ποιεῖ καὶ οὐ πλέον ῥοώδεις.

Βοῦσα ἡ μὲν τοῦ ὄρους, ἐνδιοῖ ας. πόλις δέ τις βοῦσα ἐν τῇ βοιωτίᾳ. γράφεται καὶ δι' ἑνός. Ἐπακτῆρες, οἱ κυνηγοί. δηλοῖ δὲ τῆς λέξεως ἔννοια. ἢ γὰρ διότι ἐπάγει τοὺς κύνας ὅθεν καὶ ζωῶντας κυνηγοὶ λέγονται, ἢ ὅτι ἐπὶ τοῖς κισὶν ἤγουν μετὰ τοὺς κύνας ἄγονται εἰς θήρας, διὰ τὸ ἐκείνους προϊέναι. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ἐπακτῆρας ἐλέγοντο οἱ κυνηγοὶ, ὡς δηλοῖ ὁ γράψας τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν, ὅτι ἐπακτρίδες, αἱ ἁλιάδες. ἐπακτῆρες γὰρ, οἱ κυνηγοί. ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς ῥηθείσης ἐπακτρίδος καὶ ἐπακτροκέλης κατὰ αἴλιον διονύσιον πλοῖον λῃστρικὸν, προδεδήλωται. Ὁ δὲ σῦς ὡς καὶ αὐτὸ ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ, καὶ ἀχίδωρος λέγεται. φησὶ γάρ. ἀχίδωρος, ὁ σύαγρος παρὰ ἰταλιώταις. χρῆται δέ φασιν ἀχιδώρου, παρ' αἰσχύλῳ, διατρίψαντι ἐν σικελίᾳ καὶ εἰδότι. φησὶ γάρ. ἰδοὺ δ' ἐς ἄντρον ἀχίδωρος ὥς. λέγει δὲ καὶ ἡ κωμῳδία. ἔνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ νέμειν βοτὰ, οὔτ' ἀχίδωρος νεμόμενος καταβρώζεται. ἐτυμότερον δὲ κατὰ τὸν ἀθήναιον τὸ σῦς ἐν τέσι γράμμασιν ὡς ἀπὸ τοῦ σεύεσθαι καὶ ὁρμητικῶς ἔχειν, οἱ δέ φασιν εἰρῆσθαι σῦν, ὡς οἱονεὶ θῦν ὃν εἰς θυσίας ἐπιτήδειον. ἰστέον καὶ ὅτι σύαγρος οὐ παρὰ πᾶσιν ὁ ἀπὸ συὸς ἀγρίου σύνθετος, ἀλλὰ καὶ κύων ὁ σύας ἀγρεύων. σοφοκλῆς. σὺ δ' ὦ σύαγρε πηλιωτικὸς βρέφος. παρὰ δὲ ἡροδότῳ ἐστὶ καὶ κύνειον ὄνομα σύαγρος. καὶ ὅτι σῦς ἀχίδωρος εἰρῆσθαι δοκεῖ, οὐχ ὁ ἁπλῶς. δι' ὃ οἴαλος ἢ ἡ ἀγελαῖος, ἀλλ' ὁ μονιός. ὅν δὴ καὶ ὁ χλούνης. ὁ κατὰ χαλιστὸς καὶ ἄλκιμος. ὃν δὲ χλούνην οἱ ἐκτομίας φασὶ λέγοντες, πλείως ἀπήρτισται τῆς ὑποκειμένου. ἤγουν αἰωρεῖται. οἷον ὕματιδον καὶ σίβαιον λέγουσιν. Φρίσσειν ὅτι κυρίως τριχῶν δηλοῖ ὄρθωσιν, πολλαχοῦ δεδήλωται. Λοφιὰ, ἐπὶ συὸς κυριολεκτεῖται, καθάπερ ἡ χαίτη ἐπὶ ἵππου καὶ λέοντος. ἴσως δὲ ἡ λοφιὰ καὶ ἐπὶ τούτων λέγεται, ὡς δηλοῖ ὁ γράφων, ζῷα λόφουρα τὰ ὥς φασί τινες ἔχοντα λόφους καὶ οὐράς. Πῦρ ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς, ἀντὶ τοῦ, ὡς πῦρ βλέπων. Ἀνασχόμενος τουτέστιν ἀνατείνας δόρυ. Διάφυσις δὲ βένθος δηλοῖ τῆς πληγῆς ἕως ἐγγὺς τοῦ ὀστέου. ἄλλως γὰρ, ἐπίπεδος οὔσα καὶ ὁμαλὴ, οὐκ ἂν ἔγνωσο. ἀσφαλῶς δὲ ἐρρέθη τὸ διάφισον, καὶ ἀσφαλῶς, ὡς πολλῆς ἐκεῖθεν ὑγρᾶς σαρκὸς δι' ἐξαντληθείσης. ῥᾳδία δὲ πάντως ἡ δι' ὀδόντος πληγὴ τῷ συΐ, χαυλιόδων γάρ ἐστι, τουτέστι κεχαλασμένον τὸν ὀδόντα ἔξω ἔχων δῆλον δ' ὅτι ὁ χαυλιόδων, καὶ προόδων ἂν λέγοιτο κατὰ τοὺς παλαιούς. οἱ φασὶν οὕτω προόδων, ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτέρω ἔχων τοῦ δέοντος. Ὅτι δὲ τοῖς παλαιοῖς σπουδαιότερον ἦν τὸ κυνηγετεῖν, αἱ παλαιαὶ πράξεις δηλοῦσιν. ἐν αἷς μυρία πρόσωπα λαμπρὰ παρεισάγονται, χαίροντα τῇ θηρατικῇ τέχνῃ καὶ εὐδοκιμοῦντα περὶ αὐτήν. ὅτι μὴ δὲ ἐστιν ἀργεῖον ἔργον αὕτη, ἀλλὰ γυμνάσιον πολεμικὸν, δίχα γε τοῦ καὶ βίον προσπορίζειν ἐνιαχοῦ ὅλοις ἔθνεσιν. ἱστορεῖ δὲ καὶ γέρας θήρας παρά τισι μακεδονικὸν οὕτω πως ἱδρυμένον, γέρας εἶναι τῷ ἔξω λίνων σῦν κεντήσαντι, μὴ καθῆσθαι ἐν δείπνοις ἀλλὰ κατακλίνεσθαι. ἕως δὲ τότε, καθήμενοι φασὶν ἐδείπνουν. κάσσανδρος οὖν ἀνδρεῖος τε ὢν καὶ κυνηγὸς ἀγαθὸς, πέντε καὶ τριάκοντα ἐτῶν γεγονὼς, ἐδείπνει παρὰ τῷ πατρὶ καθήμενος, οὐ δυνάμενος τὸ ἆθλον ἐκπλῆσαι. ἄλλως δὲ ὅτι ἐκαθίζοντο ἐν τοῖς δείπνοις οἱ ἥρωες οὐ μὴν κατεκλίνοντο, δῆλόν ἐστι. λέγεται γὰρ ὡς καὶ ἀλέξανδρός ποτε εἰς ἑξακισχιλίους ἡγεμόνας ἐκάθισεν ἐπὶ δίφρων ἀργυρῶν καὶ κλιντήρων ἁλουργοῖς περιεστρώσας ἱματίοις. καὶ ἀθήνησι δέ φασι, καθήμενοι ἐδείπνουν ἐν πρυτανείῳ. Τὸ δὲ οἱ ὄσσε δακρυόφιν πλῆσθεν. ὅθεν λαβών φασι σοφοκλῆς, ἔφη ὡς χεῦμα ὑφέρπει δάκρυον ἐκκεχαλασμένον. Θαλερή. οὐ γὰρ ἁπλῶς ἡ φωνὴ αὐτῇ ἐπεσχέθη, ἀλλὰ τὸ θαλερὸν τῆς φωνῆς.

Χεῖρες καταπρηνέες, αἱ φιλικῶς ψηλαφῶσαι κατὰ τὸ εἶναρ, ὁποίαις καὶ δραττόμεθα. ὥσπερ καὶ ταῖς ἀλλ' ὑπτίαις χερσὶ δεχόμεθα τὰ διδόμενα. Φάρυγγος δὲ ἑνὸς γ γράφειν κἀνταῦθα καθὰ καὶ ἐν τῷ, φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος, ὡς ἀπὸ τοῦ φάρυξ ὡς δοίδυξ, εἰ καὶ διὰ τοῦ κ ἐκεῖνο κλίνεται. καὶ δοκεῖ τοῦτο εἶναι φιλικώτερον. καθὰ καὶ τὸ ἴυξ. τοῦ ἴυγξ ἴυγγος. ἐκεῖ γὰρ, δι' εὐφωνίαν δοκεῖ τὸ ν ἔχειν δι' ἂν τ' αὐτοῦ γ, τεθεῖσθαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἰύζω ἰύξω, ἴυξ ἐστὶ τὸ φυσικὸν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἐν τῷ μέλλοντι ω. ἴσως δ' ἐκ τῆς μονογραμμάτου φάρυγος καὶ αἱ φαρύγαι, τὸ τοπικὸν ὄνομα. Σὺ μ' ἔτρεφες αὐτὴ τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ, τὴν μαῖαν ὑπογράφει. τοιαύτη γὰρ ἡ κυρίως μαῖα κατὰ μητέρα τρέφουσα. διὸ καὶ ὁμοίως ἄμφω παράγονται. ἀπὸ τοῦ μῶ γὰρ τὸ ζητῶ καὶ ἡ μαῖα καὶ ἡ μήτηρ.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων εὐρύκλεια.
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οἶσθα μὲν δι' ἐμὸν μένος ἔμπεδον οὐκ ἐπιεικτόν.
Ἕξω δ' ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἢ σίδηρος.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.

Ἐπιεικτὸν κυρίως, τὸ εἶκον ἀφῆ ὡς μαλακόν. οὐκ ἐπιεικτὸν δὲ, τὸ ἀνένδοτον. Ἕξω, ἀντὶ τοῦ καθέξω τὸ πρᾶγμα. σιγήσω. κατὰ τὸ, ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον. Τοὺς πόδας ἀπονιψάμενοι,

 ἐλαίῳ

ἐλαίῳ ἀλείφοντα οἱ παλαιοί. Θερσόμενος, ἤγουν θερμαινόμενος. Κοίτοιο τάχα ἔσσεται ἡδέος ὥρη, ἤγουν ταχὺ ἔσται τοῦ κοιμηθῆναι καιρός. Ἡ μελεδώνη, καὶ παρασυλλάβως ἡ μεληδών, γίνονται ἀμφότερα, παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. Κῆρ ἀδινόν, ἢ δ' οἰκτρόν, ἢ τὸ πυκινόν. πυκινὸν γὰρ τὸ τῆς καρδίας σπλάγχνον. Πανδίονος Ἀθηναίου τυράννου, γίνεται Πρόκνη καὶ Φιλομήλα. τούτων ἡ Φιλομήλα, γαμεῖται Τηρεῖ τῷ Θρᾳκί. καὶ γίνεται τῷ μετοικισμῷ, ἐξ Ἀθηναίας γυναικὸς Θρᾳκική. μέλλοντα δέ ποτε Ἀθήναζε τὸν Τηρέα ἰέναι, ἱκέτευσεν ἡ γυνή, τὴν ἀδελφὴν Πρόκνην ἐάσαι τῷ ἐπανιόντι συνελθεῖν. ὁ δέ, ποιεῖ μὲν τοῦτο. παρὰ δὲ τὴν ὁδόν, βιάζεται τὴν κόρην. καὶ φθείρας, γλωσσοτομεῖ ὡς ἂν μὴ ἔχοι τῇ ἀδελφῇ ἐκλαλῆσαι τὸ πάθος. ἀλλ' ἡ Πρόκνη ἐν ἱστῷ ἐξυφαίνει τὴν βίαν. καὶ ἐπεὶ μὴ εἶχε τῇ γλώττῃ, ἐκφαίνει τῇ χειρί. καὶ ἡ Φιλομήλα, τὴν τῆς ἀδελφῆς γλῶτταν ἀντιτιμᾶται τοῦ παιδός. καὶ ἀνελοῦσα τὸν υἱὸν Ἴτυν, παραβάλλει τῷ ἀνδρὶ φαγεῖν. ὁ δὲ παθὼν τὴν βρῶσιν, ἀλλ' ὕστερον γνωρίζει τοὺς παῖδας ἀφανεῖς μικροῖς πημαινόμενος. καὶ διώκει τὰς ἀδελφάς, τῷ παιδὶ συγκατευνάσας αὐτάς. αἱ δέ, φεύγουσι. καὶ θεῶν κρείττονας αἰτησάμεναι, μεταβάλλονται εἰς χελιδόνα μέν, ἡ Φιλομήλα. Πρόκνη δέ, εἰς ἀηδόνα. διὸ τραχύφωνος μὲν ἐστὶν ἡ χελιδὼν καὶ ἄσημον τὸ μέλος οἷα κολοβωθεῖσα τῆς γλώττης. καὶ συχνὰ τοὺς Τηρέας ὑποτραυλίζουσα, κατὰ στόμα προφέρει. ἀηδὼν δὲ τὸν Ἴτυν ἐς τοῦ μέλους προβάλλεται. Τηρεὺς δὲ εἰς ἔποπα μορφωθείς, ποῦ ἄρα εἰσὶν ἀναφωνεῖ συχνά. τοῖς δὲ περὶ τὸν ποιητήν, ἑτέροια δοκεῖ. Πανδαρέου γὰρ πατὴρ Μέροψ ὁ Μιλήσιος, κούρας εἶδεσι Μερόπην Κλεοθήραν καὶ ἀηδόνα. τούτων ἡ πρεσβυτάτη ἀηδών, Ζήθῳ τῷ Ἀμφίονος ἀδελφῷ φασι γαμηθεῖσα, ἔσχεν υἱὸν εἶτα τὸν Ἴτυλον. φθονοῦσα δὲ τῇ τοῦ δαέρος Ἀμφίονος πολυτεκνίᾳ, συχνοὶ γὰρ αὐτῷ ἐγένοντο παῖδες ἐκ Νιόβης τῆς Ταντάλου ἐπιβουλεύουσα, ἐπεὶ ἑώρα τὸν υἱὸν Ἴτυλον συναυξάνοντα ἐκείνοις καί ποτε καὶ συναναπαυόμενον, παραγγέλλει κατὰ καιρὸν τῷ παιδὶ ἰδίᾳ κοιμηθῆναι, ἢ κατά τινας, τὴν ἐνδοτέρω κοίτην ἑλέσθαι. ὡς ἂν ἀωρὶ νυκτὸς αὐτὴ ἐπελθοῦσα, τὸν πρῶτον ἀποσφάξῃ τῶν Ἀμφίονος παίδων. ὁ δέ, ἦν ὁ ἀμελής. τοῦ δὲ Ἰτύλου ἐκλαθομένου ἢ ὀλίγως μὴ ὑπακούσαντος, ἐπεισφρήσασα νυκτὸς ἡ ἀηδών, ἀποσφάττει τὸν ἑαυτῆς παῖδα Ἴτυλον, εἰς τὸν ἀμαλλέα δοκοῦσα βάπτειν τὸ ξίφος, ὡς δὲ τοῦ φόνου κακὸν οὕτω κατίσχυψεν εἰς τὸν Ἴτυλον, κάτοχος ἡ μήτηρ γενομένη τῷ πάθει, αἰτεῖ θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι. καὶ ἀλλαγεῖσα εἰς ἀηδόνα τὴν φαινομένην, τὸ τοῦ Ἰτύλου πένθος ὅμως οὐ μετήλλαξεν, ἀλλ' ἐπὶ τὸ στόμα ἔχει αὐτὸν ᾄδουσα

Εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσιν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἑκάστην.
Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Οἰσομένη ποδάνιπτρα, τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψέν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Αὖτις ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
Θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψε.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια.
Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη,
Ὅν τινά γ' ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς καὶ κηδόμενόν περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων.
Ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
Ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ.
Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηῒς ἀηδών,
Καλὸν ἀείδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
Ἥ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν,
Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος,
Ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἠὲ μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
Κτῆσιν ἐμήν, δμῳάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
Ἢ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Παῖς δ' ἐμὸς εἷος ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,
Γήμασθ' οὔ μ' εἴα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν.
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
Καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
Κτήσιος ἀσχαλόων, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.

να. καὶ τοιούτους μὲν καὶ ἑτέρους. δηλοῖ δὲ, τὴν ἀνθρωπίαν ἀηδόνα, οὐκ ἀγνοοῦσαν φασὶ τὸν Ἴτυλον ἀνελεῖν, ἀλλ' ἑκοῦσαν. κτανοῦσα γάρ φασι τὸν τοῦ Ἀμφίονος Ἀμαλέα, ὑπὸ δὴ φόβῳ τῆς ἐκείνου γυναικὸς, καὶ τὸν ἴδιον Ἴτυλον ἐπέσφαξε. φθάνουσα τὴν ἐλπιζομένην ἐκ τῆς δυσμενοῦς κόλασιν, καὶ οὕτω μὲν τὰ κατὰ τὴν ἀηδόνα. ἐν δὲ τῇ ἑξῆς ῥαψῳδίᾳ, ἡ Πηνελόπη λέγει ὡς τὰς λοιπὰς δύο Πανδαρέου κούρας ὀρφανὰς τοκέων λειφθείσας, ἐκόμισεν Ἀφροδίτη. ὡραίας δὲ γάμου γενομένας, ἀνηρείψαντο ἅρπυιαι, καὶ παρέδωκαν ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν. ἴσως διὰ τὸ τηλικαλλεῖς μὲν οὔσας, δι' ὀρφανίαν δὲ δυσπραγούσας καὶ εἰς ὑποδύσκολον καὶ ὡς οἷον ὑπ' ἄρ' ἐριννυῶδες ἦθος μεταβληθείσας τῇ λύπῃ. ὅθεν τὸ αἰώνυμοι καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀνέμοις ἐπαγγέλλουσαι καὶ ἐριννύσι παραδοθῆναι μυθεύονται. περὶ δὲ τοῦ ῥηθέντος Πανδαρέου, φέρεται λόγος ὅτι κύνα κλέψας χρυσοῦν ἐν Κρήτῃ Ἡφαίστου ἔργον ἔμψυχον ἐκ τοῦ Διὸς τιμωμένους, παρακατέθετο Ταντάλῳ. Διὸς δὲ ἀπαιτοῦντος τὸ κλέμμα δι' Ἑρμοῦ, ὤμοσεν ὁ Τάνταλος μὴ ἔχειν. καὶ Ζεὺς μὲν τὸν κύνα Ἑρμοῦ ὑφελομένου ἀπολαβὼν, κατέστρεψε τῷ Ταντάλῳ ὄρος τὸ Σίπυλον. ὁ δὲ Πανδάρης ἢ Πανδάρεος φυγὼν εἰς Ἀθήνας, ἐκεῖθεν εἰς Σικελίαν διέβη. ἔνθα διεφθάρη φασὶ μετὰ τῆς γυναικὸς Ἁρμοθόης. Κούρη Πανδαρέου τὸ πτηνὸν ἡ ἀηδὼν, κατά τινα τρόπον μετωνυμίας ἢ μεταλήψεως. οὐ γὰρ ἡ ὄρνις, Πανδαρέου θυγάτηρ, δι' ἐκείνην δὲ ὅμως τὴν ποτὲ ζῶσαν καὶ θυγατέρα, λέγεται οὕτω καὶ τὸ ᾠδικὸν πτηνὸν εἰς ὃ μυθικῶς ἐκείνη μετέπεσε. Χλωρηὶς ἀηδὼν, ἢ ὡς ἐν χλωροῖς φασι διατρίβουσα. ἢ ὡς ἅμα τοῖς χλωροῖς φαινομένη, ἔαρος γὰρ φαίνεται. ἢ διὰ τὸ χρῶμα. διό φασι καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ, χλωραύχενες αἱ ἀηδόνες λέγονται. Ἐν πετάλοισιν, ἢ τὴν κουφότητα τοῦ ζωυφίου δηλοῖ ὡς οἵου τε ὄντος καὶ φύλλοις ἐνιζάνειν. ἢ καὶ τὸ κλαδίσκοις ἴσι τοῖς φύλλοις συμπυκνοῖς. Πυκινοῖσιν, ἢ ἁπλῶς οὕτω κεῖται. ἢ κατὰ τὴν ἰδιότητα ζώου χαίροντος φύλλων δασύτητι διὰ τὸ δυσεπιβούλευτον. Θαμὰ τρωπῶσα καὶ ἡ πολυηχὴς φωνὴ, τὸ ποικίλον ἐν ταῖς φωναῖς τῆς ἀηδόνος δηλοῖ. ἐντεῦθεν δὲ λαβὼν Εὐριπίδης, ἔφη τὸ, πάσας φθογγὰς ἴσασιν ὥστ' ἀηδόνος στόμα. Δι' ἀφραδίας ἤτοι κατ' ἀφραδμοσύνας. Πάλιν ἐλθεῖν ἐκ μεγάροιο. τουτέστιν ἀνάπαλιν ἐλθεῖν. ὅ ἐστιν ἔξω τοῦ μεγάρου ὅθεν ἦλθον.

Ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄκουσον.
Χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
Ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα.
Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης,
Πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε καὶ ἔκτανεν. οἱ δ' ἐκέχυντο
Ἀθρόοι ἐν μεγάροις. ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἔνπερ ὀνείρῳ.
Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
Ἂψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ.
Φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέν τε.
Θάρσει Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο.
Οὐκ ὄναρ ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
Χῆνες μὲν, μνηστῆρες. ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
Ἦα πάρος. νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
Ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.
Παπτήνασα δὲ, χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
Πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἧχι πάρος περ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ γύναι, οὔπως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
Ἄλλῃ ἀποκλίναντ', ἐπεὶ ἦ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
Πέφραδ' ὅπως τελέει. μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος
Πᾶσι μάλ', οὐδέ κε τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.

Ἰστέον ὅτι τοὺς ὀνείρους ἀληθεῖς ὄντας καὶ αὐτόχρημα οὕτως ἐκβαίνοντας καθὰ ὡράθησαν ἐν ὕπνοις, ὁράματα καλοῦμεν, θεωρηματικοὺς ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, ὁποῖος καὶ ἐνταῦθα ὁ τῆς Πηνελόπης. καὶ ὅτι διττοὶ κατ' ἐκείνους οἱ ὄνειροι. οἱ μὲν γὰρ, ἀλληγορικοί. οἳ ἄλλα δι' ἄλλων ἀγορεύοντες. οἱ δὲ, θεωρηματικοί. οἱ τῇ ἑαυτῶν φαντασίᾳ προσεοικότες. Ὑποκρίνασθαι, ἐν Ἰλιάδι μὲν, τὸ ἁπλῶς ἀποκρίνασθαι. ὧδε δὲ, τὸ ἐπὶ ὀνείρου λύσεως εἴωθε ἀπόκρισιν. Βιωτικὸν δὲ τὸ, πυρὸν ἔδουσιν ἐξ ὕδατος, ὡς οὕτω τρεφομένων χηνῶν. οἷς ἐοίκασιν οἱ μνηστῆρες διὰ τὸ ἀδηφάγον καὶ οἰνοφλυγὸν καὶ τὸ τῇ τρυφῇ ἐπιχαίρειν. ὅπερ ἐστὶν ἐτυμολογία χηνῶν. Μέλαθρον κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὸ ὕψιχον τῆς δοκοῦ μέρος. οὕτω λεγόμενον, διὰ τὸ μελαίνεσθαι ἢ θέρεσθαι ὑπὸ ἡλίου. Οὐκ ὄναρ ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, καὶ παροιμιῶδές ἐστιν ἐπὶ τῶν ἐμφανῶν ἀγαθῶν. ἀντίκειται δὲ τὸ ὄναρ καὶ τὸ ὕπαρ. καὶ γίνεται ὄναρ μὲν, παρὰ τὸ ὂν καὶ τὸ αἴρειν. ὕπαρ δὲ, παρὰ τὸν ὕπνον καὶ τὸ αἴρειν. ἵνα εἴη ὕπαρ μὲν, ὕπνου ἄρσις διὰ τὴν ἐγρήγορσιν, ὡς οἱονεὶ ὕπναρ. ὄναρ δὲ, παρὰ τὴν τοῦ ὄντος ἄρσιν, φαντασία γὰρ τὰ καθ' ὕπνους καὶ οὐκ ἐν ὀντότητι. Πότμον ἐφή-

σω, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπιπέμψω διά τινα ἄλλα δὴ βουλῶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἵημι ἥσω, ἀφ' οὗ καὶ ἵμερος ὁ ἀκούσιος. ἢ ἀστεμφέστερος, ἀντὶ τοῦ ἐμπλήσομαι, ἀπὸ τοῦ ἐφίημι. ὅθεν καὶ ἐφετμὴ, ἡ ἐντολή. Πύελος, σκεῦος ἡ λεκανίς. οὐκ ἂν δὲ ἴσως αὕτη παρὰ τὸ πτύειν γίνοιτο, ἀλλὰ παρὰ τὸν πυόν. ὅς ἐστιν ἀπάνθισμα γάλακτος, ὡς τοιούτων ἴσως ἀγγείων ξυλίνων χρησιμευόντων εἰς ὑποδοχὴν πυοῦ, τοῖς νομεῦσι κατὰ τοὺς προῤῥηθέντας γαυλούς. Παρακλιδὸν, ἤγουν ἀποκλίνας τῆς ἀληθείας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Ξεῖν', ἤτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι
Γίνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων.
Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι.
Τῶν, οἳ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
Οἵ ῥ' ἐλεφαίρονται ἔπε' ἀκράαντα φέροντες.
Οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
Οἵ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀΐομαι αἰνὸν ὄνειρον
Ἐλθέμεν, ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.

Ἰστέον ὅτι τὰς τῶν ὀνείρων ταύτας θύρας, ἐξετετάφασι πολλοὶ τῶν σοφῶν. καὶ οἱ μὲν ἀκολουθοῦντες τῷ ποιητῇ, οὕτω πως τὰς τοιαύτας ὑπανοίγουσι θύρας. λέγοντες, αἴνιγμα τὸν λόγον εἶναι, βουλόμενον εἰπεῖν, ὡς οὐ πάντες οἱ ὄνειροι ἀληθεῖς. διὸ λέγειν τὸν ποιητὴν κερατίνην μὲν πύλην, ὅθεν οἱ ἀληθεῖς καὶ ἔτυμα κραίνοντες. παρηχουμένου πως τοῦ κραίνειν τοῖς κέρασιν, ὡς ἐκ τοῦ κέρας κεραίνω καὶ κραίνω. ἐλεφαντίνην δὲ, ὅθεν οἱ ψευδεῖς καὶ ἐλεφαιρόμενοι ὅ ἐστι παραλογιζόμενοι, ἀπατῶντες, καὶ ἔλπεσθαι μόνον ποιοῦντες. ἐντεῦθεν γὰρ τὸ ἐλεφαίρω, ὡς δι' ὑπερβ. ἐλπαίρω. οὗ χρῆσις καὶ ἐν Ἰλιάδι. οὐδ' ἂρ ἀθανάτην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων ὅ ἐστιν, ἀπατήσας βλάψας. ἕτεροι δὲ, κερατίνην μέν φασι τὴν ἀληθῆ καὶ διαφανῆ. ἐλεφαντίνην δὲ, τὴν ἀσαφῆ καὶ συγκεχυμένην. ἐπεὶ διὰ κέρατος μὲν, ἐστὶν ἰδεῖν ἀπεξεσμένου. δι' ἐλέφαντος δὲ, οὔ. ὡς οὐδὲ διὰ γάλακτος. τινὲς δὲ συμβολικώτερον ἄλλως ἐκδεξάμενοι τὸν λόγον. κερατίνην μὲν πύλην, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπέδωκαν, κατὰ τὴν ἐμφέρειαν συνεκδοχὴν ὅ ἐστι σύλληψιν. ἐπεὶ κερατοειδὴς ὁ πρῶτος χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ. ἐλεφαντίνην δὲ, τὸ στόμα διὰ τοὺς ἐλεφαντόχροας φασὶν ὀδόντας, ἵνα λέγῃ συμβολικῶς ἡ σοφὴ Πηνελόπη, πιστότερα τῶν ἁπλῶς οὕτω λεγομένων εἶναι, τὰ ἐξ ἀποπλέσματος ὁρώμενα. ἄλλοι δὲ, κέρασι μὲν εἰκάσαι τοὺς οὐρανίους ὀνείρους, οὓς καὶ διοπέμπτους ἔλεγον καὶ ἀληθεῖς. ἐπεὶ καὶ τὰ κέρατα εἰς ὕψος ἀνέχουσιν, ἐλέφαντι δὲ, τοὺς χθονίους. τὰ γὰρ τῶν ἐλεφάντων κέρατα κάτω νεύει. Εἰσὶ δέ τινες καὶ οὕτως ἐδόξαζον. ὡς ὅσα μὲν τῆς ἰδίας τελεσάμενος τροφῆς ἢ καθυπουργοῦσιν οἱ ἐλεφαντοφανεῖς ὀδόντες, ταῦτα ψεύδονται. ὅσα δὲ φαντασθείη ὁ νήφων καὶ ἀκατάπληκτος ὑψοῦ καὶ ἄνω νεύων κατὰ τὸ κέρας τὸ ἀγχιστεῦον τῆς κεφαλῆς ἡγεμονικῷ, ταῦτα δὲ ἀληθῆ εἶναι. καὶ τοῦτο δίδωσιν ἀρχὴν τῷ Ἰταλῷ, ἐν τῷ περὶ ὀνείρων λόγῳ εἰπεῖν τὸ ᾀδόμενον, ὅτι ἔστι τοιοῦτον προσφωνηθὲν τινὶ βασιλεῖ. τὸ δὲ εἶναι νεανίας τὸ κέρας σύμβολον καὶ τοῦ ἐλέφαντος τὸν ἐλέφαντα, καλὸν μὲν ὦ βασιλεῦ ἀλλὰ δημῶδες εἰπεῖν. ὁ δ' αὐτὸς Ἰταλὸς καὶ ἐκ τῆς ἐνταῦθα ῥήσεως τέταρτος ἐννοίας ἀρυσάμενος τῆς κατὰ τοὺς οὐρανίους καὶ χθονίους ὀνείρους, γράφει ὡς ἡ φαντασία, δύναμις ἐστὶ ψυχικὴ τῶν τε ἁπλουστέρων μεταίχμιος καὶ τῶν παχυτέρων καὶ γεωδεστέρων. καὶ τούτων τὸ μὲν, κέρας. τὸ δὲ, ἐλέφας φασὶν ὀνομάζεσθαι. ὡς τοῦ μὲν, εἰς ὕψος ὁρῶντος καὶ ἄνω ὄντος καθὰ καὶ τῶν παχυτέρων ὑπέρκειται τὰ ἁπλούστερα. τοῦ δὲ, τῇ προσονομασίᾳ νενευκότος εἰς ἔδαφος. καὶ τοῦ μὲν, νοῦ τυγχάνοντος. τοῦ δὲ, αἰσθήσεώς τε καὶ τῶν ἑπομένων αὐτῇ. οἱ μὲν οὖν ἐξ ἐλεφάντων ὄνειροι, ἐξ αἰσθήσεως εἰσὶν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἐκ γῆς μελανοπτερύγων μητρὸς ὀνείρων. οἱ δ' ἐκ κεράτων, ἐκ μετεώρου τινός. καὶ ὡς εἰπεῖν, οἱ μὲν, ἐκ νοῦ καὶ νοερᾶς καταστάσεως. οἱ δὲ, ἔκ τινων σωματικῶν καὶ ἀλόγων δυνάμεων. ὅθεν οἱ μὲν, ἀληθεῖς ὡς ἐκ χωρίων ἀληθινῶν εἰς φαντασίαν νεύοντες. οἱ δὲ, ψευδεῖς ὡς κάτωθεν εἰς αὐτὴν ἀναβαίνοντες. καὶ τὸ εἰλικρινὲς θολοῦντες αὐτῆς καὶ ἀμαυροῦντες τὸ καθαρώτατον. ταῦτα μὲν καλὰ ταῦτα. πολλῶν δὲ ὄντων ἃ σεμνύνει τὸν ἐλέφαντα. ὁ τὸ εὐγενὲς ὁ θέας ἄξιον ζῶον, ἰδοὺ καὶ ὁμηρικὸν εἰς ἐκεῖνον πεποίεσται σύμπτωμα τὸ κατὰ τὴν ὀνειρείαν ἐλεφαντίνην πύλην, πλὴν ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτὸ οὐδὲν ἧττον ὑπὲρ αὐ θεωρεῖ καὶ ξυνερίδας τῶν ἐλεφάντων, καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἀγώματα τῶν αὐτῶν. ἱστορεῖται γάρ τι ὥσπερ ἄγημα στρατιωτῶν ἐθελοντῶν ἢ μυλοφόρων, οὕτω ἢ ἄγημα ἐλεφάντων. τακτικὴ δὲ λέξις τὸ ἄγημα, ἴσως μὲν, παρὰ τὸ ἄγειν γεγονυῖα. ἴσως δὲ, παρὰ τὸ ἀγῶ ἀγάσω, διὰ τὸ ἐκπλήττειν καὶ θαυμάζεσθαι. Σημείωσαι δὲ ὅτι τοῦ ἀληθοῦς ὀνείρου ἐτυμολογουμένου ἀπό τε τοῦ, αὐτὸ τὸ ὂν εἴρειν, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνεῖν τὸ ὠφελεῖν. ὠνόμασέ τις ὄναρ, ὡς αὐτὸ τὸ ὄνειρον. δι' ὅ. ὄναρ κεράτων οὐδ' ἐλέφαντός ἐστιν. Ἀμήχανοι ὄνειροι, πρὸς οὓς οὐκ ἔστι κρίσιν τινὰ ἀσφαλισμένην τεχνάσασθαι ἤτοι μηχανήσασθαι. διὸ καὶ ἀκριτόμυθοι οἱ αὐτοί. Ἀμενηνοὶ ὄνειροι, οἱ φαντασιοῦντες μὲν στερεμνίως τὰ βλεπόμενα καὶ ὡς εἰπεῖν μετά τινος μένους. Αἰνὸν ὄνειρον, ἢ τὸν σκοτεινὸν ὡς καὶ ἐπαινὴ προσφωνεῖ ἢ δεινὸν, ἢ τὸν αἰνιγματώδη, παρὰ τὸ αἶνος ὃς δηλοῖ ποτε καὶ τὸ αἴνιγμα.

Δυσώ

Δυσώνυμον ἠῶ, τὴν τοῦ γάμου ἡ Πηνελόπη φησί. δύσγαμος γάρ, οὐ δύσφημον οὐδὲ τὸ τῆς ἠοῦς ὄνομα.

Οἴκου ἀποσχήσει, ἀντὶ τοῦ πόῤῥω ἕξει, ἐκβαλεῖ. ἀφέξει. Πελεκέων μέν, ἡ μία σημασία. δηλοῖ γὰρ ἡ λέξις ὁμωνυμίαν λόγῳ κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ σταθμὸν ὃν ἡ κρότη ἐξάμενον. ἢ ἀνάμενον. τὰ δ' ἔγε ἡμιπέλεκκα, μετ' αὐτοῖς τῆς συνήθους ἀρχῶνται. Δρύοχοι κυρίως, πάσσαλοι ἐφ' ὧν στοιχηδὸν διατιθεμένων, ἡ τρόπις ἵσταται τῶν κατεργαζομένων πλοίων διὰ ἰσότητα. καὶ δύναμις δὲ εἰπεῖν δρύοχοι πάσσαλοι ἐκ δρυὸς ὅ ἐστιν ἁπλῶς ξύλου, καθιστῶντες τὴν τρόπιν ἐν τῷ πήγνυσθαι αὐτὴν συνέχειν. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, πᾶσε δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη συνέστη τίνι γόμφοι τμηθέντες πέλεκες, τὸ τ' ἐκγλυμμένον τὸ κύτος θαυμασιώτερον ἡ τοιαύτη ἔννοια παρὰ Ἀθηναίοις ἐπὶ μεγίστης νεώς. γίνονται δὲ δρύοχοι, παρὰ τὸ τὴν δρῦν ὅ ἐστι τὴν τρόπιν συνέχειν κατατρέφεσθαι. ἢ ἑτέρως ἄλλως, παρὰ τὸ ξύλα συνεχῆ εἶναι τρόπεος. σημείωσαι δ' ἐνταῦθα, ὅτι ταυτὸν μὲν δρῦς καὶ ξύλον, οὐ ταυτὸν δὲ ὅμως δρύοχοι καὶ ξύλοχοι. δρύοχοι μὲν γάρ, ξύλα ἐφ' ὧν ἡ τρόπις ἵσταται. ξύλοχοι δέ, δάσος δένδρων ἢ ὕλη. τὸ γοῦν δρυόχους ὥς, ἀντὶ τοῦ κατὰ τάξιν καὶ στοῖχον ὁποῖον ἔχουσι καὶ δρύοχοι. κατὰ στοῖχον γὰρ ἀκριβῆ καὶ οἱ πελέκεις ἵσταντο, ἵνα ὁ τῆς πρώτης στειλειᾶς ἄργων ὀπῆς ἐπιτυχών, διὰ μέσου πάσης ἔχῃ διοϊστεῦσαι διὰ πάντων. πελέκεις γὰρ νῦν, μόνος ὁ τούτων σίδηρος δίχα τῶν στειλειῶν. ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς γράφουσι δρυόχους ὡς δώδεκα. ἵνα δρυόχους μὲν εἴπῃ τοὺς πελέκεις διὰ τῶν τρημάτων, δρυίνους στειλειοὺς ἐστὶν ἐνέχεσθαι.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ἥδε δὲ δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
Οἴκου ἀποσχήσει. νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
10 Τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
Ἵστασχ' ἑξείης δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας.
Στὰς δ' ὅγε πολλὸν ἄνευθε, διαῤῥίπτασκεν ὀϊστόν.
Νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω.
Ὃς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
Κουρίδιον μάλα καλὸν ἐνίπλειον βιότοιο.
Τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀΐομαι ἔν περ ὀνείρῳ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
20 Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τοῦτον ἄεθλον.
Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
Πρὶν τούτους τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας,
Νευρήν τ' ἐντανύσαι διοϊστεῦσαί τε σιδήρου.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Εἴ κ' ἐθέλοις μοι ξεῖνε παρήμενος ἐν μεγάροισι
Τέρπειν, οὔ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
Ἀλλ' οὐ γάρ πως ἐστὶν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰὲν
Ἀνθρώπους, ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
30 Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
Ὤχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Ἔνθα κε λεξαίμην. σὺ δὲ λέξο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Ἢ χαμάδις στορέσας, ἤ τοι κατὰ δέμνια θέντων.
Ὣς εἰποῦσ', ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
40 Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ἀνάβαλλε, ἀντὶ τοῦ ἀναβάλλου. ὑπερτίθεσο. Λέξομαι τουτέστι κοιμηθήσομαι δέ.

Ἑκάστῳ, μοῖραν ἔθηκε, μοῖραν φησὶ τὴν καθ' εἱρμὸν βίου διανέμησιν. δι' ὃ μοῖρα τῷ ἐργαζομένῳ, κοπιᾶσαι. τῷ βαδίζοντι, κινεῖσθαι. τῷ ὑπνοῦντι, ἐγρηγορέναι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ· ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Βουλευθεὶς ἀνελεῖν Ὀδυσσεὺς τὰς μιγνυμένας τοῖς μνηστῆρσι θεραπαινίδας, καὶ μεταγνούς, διὰ τὴν ἑξῆς πρὸς Εὔμαιον καὶ Φιλοίτιον διαλέγεται. ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται ὁμιλία.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Υ· ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Τί ἡ ἐπιγραφὴ ταύτης τῆς ῥαψῳδίας ἔχει; ὅτι τὰ πρὸ τῆς μνηστηροφονίας.

Κοιμηθέντι, τουτέστιν εὐνασθέντι. Ἐγρηγορόων, ἐκ τοῦ ἐγρήγορα μέσου παρακειμένου γενόμενον. ἐγείρω γάρ, μέλλων, ἐγερῶ. παρακείμενος, ἤγερκα. μέσος, ἤγορα. καὶ ἀττικῶς ἐγήγορα. καὶ πλεονασμῷ, ἐγρήγορα. ὅθεν τὸ ἐγρηγορῶ.

Ἀδέψητον ἤτοι ἀμάλακτον καὶ ἀκατέργαστον. Βοέη ἡ βοῦς ὅ ἐστι βύρσα. ἀδέψητος γὰρ βοέη, ἡ ξηρὰ βύρσα. γίνεται δὲ ἡ ἀδέψητος, ἐκ τοῦ δέψω. δέψω δὲ τὸ μαλάσσω καὶ κατεργάζομαι. οὗ ὁ μέλλων, δέψω. καὶ δωρικῶς ἢ αἰολικῶς, δεψῶ. καὶ κατὰ ἀναδρομὴν τῶν εἰς σι(?) ἐστῶτα, δεψῶ δεψέω.

Ἰστέον ὅτι τὸν γυναικῶν γέλων, κιχλισμὸν ἐκάλουν οἱ παλαιοί, ὁ ποῖός τις καὶ ἔστι ὁ δυλικός. οἱ δ' αὖθις, καὶ χύδην ἔλεγον εἶδός τι φιλήματος. καθὰ καὶ ὁ ἐπέκεινα(?). καὶ παιδάριον παιδίσκας δέ, καὶ γιγγλισμὸν γένος λέγει φιλήματος. οὐ μέντοι γιγγρί, ἐπιφώνημά τι ἐστὶ κατὰ μακίσει(?), ὡς ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ. ἰδὲ οὖ γὰρ γιγγρύν, ἀφροδισιακός φασι δαίμων. ὃς καὶ δοκεῖ διάκονος γενέσθαι τῆς ἀρχῆς τῆς μοιχείας. Ὅρα ὡς οὐ μόνον πολυλογεῖν ἀδοίκεφορ(?) γυναιξὶν αἷς κόσμον ἡ σιγὴ φέρει, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄθρους γέλως καὶ ἡ ἀκόλαστος εὐφροσύνη. χρὴ γὰρ

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο, δῖος Ὀδυσσεύς,
Καμμὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ' αὐτὰρ ὕπερθεν
Κώεα πόλλ' οἰῶν, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί.
Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐγρηγορόων. ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
Ἤϊσαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλῃσι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι.
Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστῃ,
Ἦ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
Ὕστατα καὶ πύματα. κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
Ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
Ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι.

ὡς τὰ

ὡς τὰ πολλά, ἐπίχαρις ἔχειν αὐτάς. διὸ καὶ ψιθύρου ἀφροδίτης κατὰ παυσανίαν, ἱερὸν ἦν ἀθήνησι καὶ ἔρωτος δι᾽ ὃ καὶ δημοσθένης φησὶ μέμνηται ἐν τῷ κατὰ νεαίρας. ἐκαλεῖτο δέ φησι ψίθυρος, διὰ τὰς εὐχομένας αὐτῇ, πρὸς τὸ οὖς λέγειν. ὅπερ ἐθέλουσι, χρῆναι μυστηριάζεσθαι τὰ τοιαῦτα. οὐκ ἦν δὲ ἀπεικός, δηλοῦν καὶ τὸ δεῖν εἶναι ἀπέχειν τὸ τρανὲς τῆς φωνῆς, ὡς μιαρόν, καὶ τὰ ἐργασίας γελαστικά. Γέλω τε καὶ εὐφροσύνην, εὕρηται ἔν τισιν ἀντιγράφοις, γέλω τε καὶ εὐφροσύνην.

Ὣς ἄρα τῶν, ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα.
Στῆθος δὲ πλήξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ.
Τέτλαθι δὴ κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλο ποτ᾽ ἔτλης
10 Ἤματι τῷ, ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἤσθιε κύκλωψ
ἰφθίμους ἑτάρους. σὺ δ᾽ ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
ἐξάγαγ᾽ ἐξ ἄντροιο ὀϊόμενον θανέεσθαι.
Ὣς ἔφατ᾽ ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
Τῷ δὲ μάλ᾽ ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
Νωλεμέως, ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὡς δ᾽ ὅτε γαστέρ᾽ ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο
Ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα
Αἰόλλῃ, μάλα δ᾽ ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
Ὣς ἄρ᾽ ὅγ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων
20 Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει,
Μοῦνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν ἀθήνη
Οὐρανόθεν καταβᾶσα, δέμας δ᾽ ἤϊκτο γυναικί.
Στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε.
Τίπτ᾽ αὖτ᾽ ἐγρήσσεις πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
Οἶκος μέν τοι ὅδ᾽ ἐστί, γυνὴ δέ τοι ἥδ᾽ ἐνὶ οἴκῳ,
Καὶ πάϊς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπες,
Ἀλλά τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
30 Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
Μοῦνος ἐών. οἱ δ᾽ αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
Πρὸς δ᾽ ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω.
Εἴπερ γὰρ κτείναιμι διός τε σέθεν τε ἕκητι,
Πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τά σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Σχέτλιε, καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ᾽ ἑταίρῳ,
Ὅσπερ θνητός τ᾽ ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν.
Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
Ἐν πάντεσσι πόνοις. ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν.
40 Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
Νῶϊ περισταῖεν κτεῖναι μεμαῶτες ἄρηϊ,
Καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
Ἀλλ᾽ ἑλέτω σε καὶ ὕπνος, ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
Πάννυχον ἐγρήσσοντα, κακῶν δ᾽ ὑπὸ δύσεαι ἤδη.
Ὣς φάτο. καί ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν,
Αὐτὴ δ᾽ ἂψ ἐς ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων.
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ
Λυσιμελής, ἄλοχος δ᾽ ἄρ᾽ ἐπέγρετο κέδν᾽ εἰδυῖα.

Ἐῶ μνηστῆρσι μιγῆναι, τὸ πρῶτον εὐκτικόν, ἐάοιμι ἐῷμι ὃ δεύτερον ἐῷς. καὶ τρίτον, ἐῷ μηδὲ πλέον γεγραμμένου τοῦ ι πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐῶ ὁριστικοῦ. ἐκ δὲ τούτων, τὸ ἐάων ἐῶν ἐῶ. Ἀγαιόμενος κακὰ ἔργα, ὁ μεμφόμενος. ἐκ τοῦ ἄγω ἀγαίω, ὡς γῶ γαίω τὸ γαυριῶ. διὰ δὲ τό, ἀγαιομένου, καὶ ἀταιομένου γράφεται ὡς ἀπὸ τοῦ ἀτῶ ἀταίνω τὸ βλάπτω, οἱ παλαιοὶ δὲ λύουσι κριτικοί. Στῆθος δὲ πλήττεται, διὰ τὸ ἐκεῖσε πάθος τοῦ θυμοῦ ἐν καρδίᾳ. Ἐκ τοῦ κύκλωπος τοῦ ποιητικοῦ παραπείσας ἐμπεδοκλῆς κύκλωπα κούρην ἔφη τὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ κατὰ λόγον δευτέρου. Καθάπτεσθαι, τὸ λογικῶς ἀποτείνεσθαι. ἐν στήθεσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ, τουτέστιν ὡς πρὸς τὴν καρδίαν ἀποτεινόμενος. Πάσῃ, ἀντὶ τοῦ πειθοῖ. Γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιούς, οὐ μόνον τὸ ὡς ἐρρέθη χορτάζεσθαι, ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτι καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Αἰολλεῖν, ἁπλῶς τὸ κινεῖν. ἐνταῦθα δέ, τὸ κατὰ εἴλλειν. δοκεῖ δὲ τοῖς παλαιοῖς γίνεσθαι παρὰ τὴν ἄελλαν, τὸ αἰόλλειν. ὅ ἐστι ποικίλως καὶ πυκνῶς καὶ ταχέως στρέφειν καὶ κινεῖν.

Περὶ κάμμορε φωτῶν. ἤγουν ἀνθρώπων πάντων λίαν κακοτυχέστατε. Κακῶν δ᾽ ὑπὸ δύσεαι ἤδη. τουτέστιν ἀπὸ τῆς κακώσεως, μικρὸν ὅσον δυσμὰς ἀποβήσεις. ὃ καὶ δῆλος. οἰχήσῃ καταδὺς ὡς εἰς βυθόν. Οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα. ἤγουν ὁποῖον ἄν τις ἐπιθυμεῖ ἔχειν υἱόν. Λύων μελεδήματα θυμοῦ λυσιμελής, ἔοικε παρατυπολογεῖν ὅ, λυσιμελὴς ὕπνος. ἵνα ᾖ τοιοῦτος, ὁ λύσας τὰς μελεδώνας. καὶ νοεῖται

50 κατὰ μίαν ἔννοιαν, καὶ λυσιμελὴς συνθέτως καὶ διαλελυμμένως λύων μελεδήματα θυμοῦ, ὁ αὐτός. καὶ μὴν αὐτός, καὶ ἄλλως καλεῖται λυσιμελὴς παρὰ τὸ λύειν τὰ μέλη. Κέλευθα ὑγρόεντα, ἢ τὰ πρὸς δύσιν καὶ ᾅδην, ἢ καὶ ἁπλῶς τὰ πολλὰ ἀέρια. οὕτω καὶ ὅρα ὡς καὶ τὴν δι᾽ ἀέρος φορὰν, κέλευθον εἶπεν. Ἀψόρροος ὠκεανός, ὁ κύκλῳ τῆς γῆς περιιὼν καὶ ἂψ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἱκνούμενος, οἱ δὲ παλαιοί, φάζουσι καὶ

οὕτως. ἀψόῤῥοος, ὁ εἰς ἑαυτὸν ἀναλύων ἐν τῷ εἰλεῖσθαι κύκλῳ περὶ τὴν γῆν. τινὲς δὲ, ἀψόῤῥοον φασὶ τὸν ταχὺ ῥέοντα, ὡς δῆθεν αἰψόῤῥοον. Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα. τουτέστιν ἵνα θάνοιμι ἔχουσα μνήμην τοῦ ἀρίστου ἀνδρὸς ἐγγεγραμμένην ἀνεξάλειπτον εἰς ψυχήν. πάνυ δὲ σεμνῶς εἴρηται τὸ, μὴ χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα, ἀντὶ τοῦ, μὴ ἑτέρῳ γαμηθείην ἀνδρί. ὁ δὲ λόγος οἰκεῖος καί τινι αἱρουμένῳ θάνατον ἢ ἑτέρου δευτέρου τινὸς εὐεργέτου μετὰ τὸν πρῶτον τυχεῖν. Μηδ' ὅτι καὶ κλαυσθεῖσαι αἱ ἐνταῦθα τοῦ Πανδαρέου κοῦραι. ἃς οἱ μὲν βρεφόθεν ὀρφανισθῆναι φασίν. ἕτεροι δὲ, μὴ ὀρφανισθείσας οὕτως ἐκτραφῆναι φασίν, ἀλλὰ πρὸ τῆς ὀρφανίας, οἷα φιλουμένας τῇ ἀφροδίτῃ. δοκοῦσι δὲ ὡς καὶ προσγράφει, οὐ φαῦλαί τινες εἶναι ἑταῖραι. ἀλλὰ καὶ περικαλλεῖς καὶ ὡς εἰπεῖν ἐπαφρόδιτοι, καὶ σώφρονες δὲ ὡς νῦν ὁ ποιητὴς λέγει, καὶ ἐργάτιδες, ἤδη δὲ ἴσως καὶ δεῖναι προσενεχθῆναι καὶ οὐ προσηνεῖς. ἀποβῆναι δὲ δυστυχεῖς ἔσχε τὸ μακρόβιον, οὐδ' εἰς τὸ κατὰ βίον περιφανὲς καὶ εὔδαιμον. διὸ μυθεύονται ἁρπαγῆναι μὲν ἀέλλαις διά το ὁπωσοῦν ἀφανές. Ἥραν μὲν, δοτεῖραν οἴδασιν οἱ μῦθοι εἴδους καὶ πινυτότητος, εἰ καὶ ἄλλως κοινότερον ἡ Ἀθηνᾶ τοῖς πινυτοῖς ἐπιστατεῖ. Ἄρτεμιν δὲ, μεγέθους τοῦ κατὰ γυναῖκας. Ἀθηνᾶν δὲ, ταῖς γυναικείαις ἐφιστᾶσι τέχναις. Ἀφροδίτην δὲ, γάμοις. εἰ καὶ ἑτέρως, Ἥρα γάμων ἐπιστατεῖν λέγεται. Δέδαε, μέση λέξις ἐστί. καὶ νῦν μὲν, ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξε κεῖται. ὡς τὰ πολλὰ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔμαθεν, οἷον ἔργα δαεῖσαι μαθοῦσαι. Τέλος γάμου, οὐχ ὁ γάμος περιφραστικῶς, ἀλλ' ἡ τεκνοποιΐα. Θαλερὸν γάμον λέγει, διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τοὺς ἀνθρώπους εἰς γένεσιν. ὧν ἑκάστῳ, καὶ θάλος τὸ γεννηθὲν λέγεται. Μοῖράν τ' ἀμμορίην τε, μοῖραν φανερῶς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ εὐτυχίαν φασίν, ὡς αἴτιος, Ζεὺς ἐδόκει εἶναι ὁ καθ' [illegible].

Ἀμφιπολεύειν, οὐκ ἐξ ἀνάγκης δουλική ἐστι λέξις. ἀλλ' ἁπλῶς τὸ συμπαρεῖναι δηλοῖ. Ἁρπυίαις ἀνηρεφθεῖσαι καὶ ἐρινύσι δοθεῖσαι ἀμφιπολεύειν, κόραι ἂν εἶεν πάθοιεν ἐκ τοῦ πατρὸς γενόμεναι καὶ δεινοῖς περιτυχοῦσαι τρόφοις οὐ δικαίοις. Γαῖαν ὑπὸ γῆν, ἢ κατὰ τὸν ᾅδην, ἢ γὰρ αὕτη φίλη μήτηρ. καὶ διὰ τοῦτο δεύτερος τόπος. καὶ ἄλλως δὲ, ὁ τάφος

Κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν.
Ἄρτεμι πότνα θεὰ θύγατερ Διὸς, αἴθε μοι ἤδη
ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
Αὐτίκα νῦν, ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
Οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψοῤῥόου ὠκεανοῖο.
Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι,
Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί, αἱ δ' ἐλίποντο
Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι. κόμισσε δὲ δῖ' ἀφροδίτη
Τυρῷ καὶ μέλιτι γλυκερῷ καὶ ἡδέϊ οἴνῳ.
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
Εἶδος καὶ πινυτήν. μῆκος δ' ἔπορ' ἄρτεμις ἁγνή.
Ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
Εὖτ' ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν ὄλυμπον,
Κούρῃς αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο
Ἐς Δία τερπικέραυνον, ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
Μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Τόφρα δὲ τὰς κούρας ἅρπυιαι ἀνηρέψαντο.
Καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν,
Ὣς ἔμ' ἀϊστώσειαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Ἠέ μ' ἐϋπλόκαμος βάλοι ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
Ὀσσομένη, καὶ γαῖαν ὕπο στυγερὴν ἀφικοίμην.
Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα.
Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὁππότε κέν τις
Ἤματα μὲν κλαίῃ, πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν. ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων
Ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ,
Τοῖος ἐὼν οἷος ᾖεν ἅμα στρατῷ. αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.
Ὣς ἔφατ'. αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος ὀδυσσεύς.
Μερμήριζε δ' ἔπειτα. δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
Ἤδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφι.
Χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα τοῖσιν ἐνεῦδεν,
Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοείην
Θῆκε θύραζε φέρων, Διὶ δ' εὔξατο χεῖρας ἀνασχών.
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
Ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκακώσατε λίην,
Φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
Ἔνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος ὀλύμπου
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων, γήθησε δὲ δῖος ὀδυσσεύς.

Ἀμφικαλύψῃ, ὡς ἀπὸ διαθέσεως μετῆκται. ἃ καὶ ἐπιτίθεται τοῖς ὀρνέοις καὶ λύεται αὐτὰ ἴσως. Συνελών, ἀντὶ τοῦ συνάξας συνελκύσας. Ἐνταῦθα, διαστροφικὸν τῶν ἀθηναίων ἐστὶν ἰσοτίμων ἐστί, δῆλον δὲ ὅτι οἱ εὔναιον ὁ ἐπιβάτης ἔνθα ἐκοιμᾶτο. Στήσασα ἐστὶν παύσασα τοῦ ἀλήθειν. Κλεηδὼν ἐστὶν φήμη. ἡ κληδών, ἡ τοῦ γραὸς ἐστὶν εὐχή, μαντευομένη οὖσα τοῦ μέλλοντος. καὶ δὴ ἴσως καὶ φήμη ὀνομασθεῖσα συνήθως. ἡ δ' αὐτὴ καὶ σῆμα, ὡς μέλλοντι σημαίνουσα. Φήμην, δοκεῖ τοῖς πλείοσιν, ἡ μὲν φήμη ὡς ἡ μῆτις καὶ ἡ μῆνις, ἀνθρώπινον λόγον δηλοῦν, ἡ δὲ φήμη ὡς ἡ κνήμη θεόπεμπον.

Φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
Πλησίον. ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν.
Τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες,
110 Ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὗδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν.
Ἡ δὲ μί', οὔπω παύετ', ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο.
Ἥ ῥα μύλην στήσασα, ἔπος φάτο σῆμα ἄνακτι.
Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί. τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις.
Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος ὅττι κεν εἴπω.
Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
Ἐν μεγάροις ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν,
120 Οἳ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γούνατ' ἔλυσαν
Ἄλφιτα τευχούσῃ. νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
Ὣς ἄρ' ἔφη. χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος ὀδυσσεύς,
Ζηνός τε βροντῇ, φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
Αἱ δ' ἄλλαι δμωαὶ κατὰ δώματα καλ' ὀδυσῆος
Ἀγρόμεναι, ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος, δ' εὐνῆφιν ἀνίστατο ἰσόθεος φώς,
Εἵματα ἑσσάμενος. περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
130 Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' εὐρύκλειαν ἔειπεν.
Μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
Εὐνῇ καὶ σίτῳ, ἢ αὔτως κεῖται ἀκηδής;
Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ πινυτή περ ἐοῦσα,
Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
Χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων εὐρύκλεια.
Οὐκ ἄν μιν νῦν τέκνον ἀναίτιον αἰτιόῳο.
Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος ὄφρ' ἔθελ' αὐτός,
Σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι. εἴρετο γάρ μιν.
140 Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
Ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωῇσιν,
Αὐτὰρ ὅγ', ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος,
Οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν.
Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ, χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.
Ὣς φάτο. τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
Ἔγχος ἔχων, ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς.
Ἡ δ' αὖτε δμωῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
150

Διὸς τέρας, ἀλληγορικῶς μέν, τὸ ἐκ ἀέρος. ἔστιν δὲ ἡ δίχα νέφους βροντή. ἄλλως δέ, δὴ τὸ πᾶν τέρας ἀνάγεσθαι εἰς ἐκεῖνον. Ἀλετρὶς γυνή, παρὰ τὸ ἀλέω τὸ ἀλήθω, ἐξ οὗ καὶ ἀλετός, καὶ ἄλευρον τὸ ἀπὸ πυρῶν ἄλευρον. ὕστερον δὲ ὡς ἐν ῥητορικῷ ἐστι λεξικῷ, ἀλετρίδες, κόραι τινὲς ἀθήνησιν ἀπεδείκνυντο, ἐφ' ᾧ τὰ εἰς θυσίαν πόπανα πωλεῖν. ἐν ἑτέρῳ δέ, ἀλετρίδες, αἱ παρθένοι καὶ εὐδόκιμοι πρεσβεῖαι, αἱ τὰ εἰς θυσίαν πόπανα ἀλήθουσαι, παυσανίας δὲ λέγει ὅτι ἀλετρίδες, αἱ τὸν ἱερὸν ἀλετὸν ἀλοῦσαι.

Πλησίον ἐστὶν εὐθύς. ἢ καὶ ἄλλως, πλησίον τοῦ ὀδυσσέως. Μύλη. ἡ καὶ μύλων καὶ μύλος δὲ λέγεται. ἀφ' ἧς καὶ μυλίας λίθος ὁ εἰς ἄλετον χρήσιμος ἐξ αὐτοῦ δέ, καὶ μυλλὸς ὡς εἰκὸς ὁ διεστραμμένος τὴν ὄψιν. διαστελλόμενος τῷ ὀξεῖ τόνῳ, τοῦ μύλλος ὅπερ ἐστὶ κύριον ὑπεκριτοῦ παλαιοῦ, ὅς μιλτωτοῖς φασι προσωπείοις ἐχρήσατο. ἴσως δὲ ἐκ μύλης, καὶ τὸ μύλλειν παρὰ θεοκρίτῳ ἐλέχθη ἐπὶ μίξεως τοῦ σημαινομένου. καὶ ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ ἐκ τῶν ἀλετῶν ᾔδον. αὐτὴ δέ, καὶ μυλωθρὸς ἐλέγετο, ὁμωνύμως ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἀθρόως τὴν μύλην. ἔτι δὲ ἐν αὐτῷ, καὶ ἱμαῖος κατὰ τὸν ἀθήναιον. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἱμαλίδος. ἱμαλὶς δέ φασι παρὰ δωριεῦσιν, ὁ νόστος καὶ τὰ ἐπίμετρα τοῦ ἀλετοῦ. λέγεται δὲ νόστον ὁ ῥήτωρ ἐνταῦθα, τινα δαίμονα ἐπιμύλιον ἔφορον τοῦ ἀλετοῦ. ὃς καὶ εὔνοστος ἐλέγετο. ὅτι δὲ μύλαι καὶ ἐπὶ τῆς ὀδόντος λέγονται, δῆλόν ἐστι πᾶσιν ὅσοι καὶ μυλόδοντας καὶ ἀλήθοντας τοὺς τοιούτους καλοῦσι. Μύλαι εἵατο, ἀντὶ τοῦ, ἐκ ἔθηντο. ἔκειντο. οἱ δὲ παλαιοὶ γράφουσι καὶ ὅτι ψιλῶς τὸ εἵατο. ἵνα ᾖ, ἀντὶ τοῦ ἦσαν. Ἐπερρώοντο, τὴν τῶν ἀλετρίδων δηλοῖ συνεχεστάτην κίνησιν καὶ ῥωμαλέαν. Τέῳ, ἀντὶ τοῦ τινί, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε. Ἀκάματον πῦρ. ἤγουν οὐκ ἀμυδρόν, ἀλλ' ἐγκρατῶς τοῦ ὑποκειμένου ὕλης δραττόμενον. ὡς ἐκείνην μὲν κάμνειν, αὐτὸ δὲ εἶναι ἀκάματον. Χλαῖναν ἐπιέσσαμεν, ἐπέθηκεν, ὃ δ' αὐτὸ λέγει καὶ χλαῖναν ἐπίσασθαι, οὐκ ἀεὶ ἄρα τὸ ἐπιέσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἐνδύσασθαι λέγεται.

Ἐμπλή

Εμπλήγδην κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὸ, ἀκρίτως. παρὰ τὸ ἐμπλάζειν ἢ ἐμπλέεσθαι ἤτοι ἐμπίπτειν ὅπως ἂν καὶ τύχοι τοῖς πράγμασι. καὶ ἄλλως δὲ ἐμπλήγδην, τὸ δίκην ἐμπλήκτου τινός. ἔμπληκτος δὲ, ὁ ἄστατος καὶ οἱονεὶ ἔσω πεπληγμένος καὶ οὐ κατὰ φύσιν φρονῶν. ὥσπερ ἔκπληκτος, ὁ ἔξωθεν πεπληγμένος κατὰ τοὺς ἐμβροντήτους καὶ ἐκπεπληγμένους καὶ ἔκθαμβος, κατὰ τὴν κοινῶς λεγομένην ἔκπληξιν. ὁ μέντοι παράπληξ, ποτὲ μὲν, τὸν ἔμπληκτον δηλοῖ. ποτὲ δὲ, τὸν παράμωρον καὶ ἀπαίδευτον. καὶ ὡς εἰπεῖν, ἀπρόσδομ. καθὰ καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ κεῖται. Εθος ἦν τοῖς κρατοῦσιν, ἐπ' ἀγορᾶς ἕωθεν προϊέναι, καὶ ἐκκαλεῖν ὃ ἐκμεμαθήκεσαν ὑπό του νέου συνεῖπεν. Εδραθε, σύνθετόν ἐστι. δράθω γὰρ καὶ δραθεῖν, τὸ ἀποπηδᾶν. τὸ δρᾶν δ' ἐστὶ βλέπειν. τὸ μέντοι πλάθειν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τρωσὶ, ταῖς τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἔχεις ἀπλάθειν, οὐχ οὕτω σύνθετόν ἐστιν. ἀλλ' ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πελάζω, γίνεται πλάθω. Ποιπνύσασαι, δ' ἐστὶ πονησάμεναι. Ηεκ νέον ται. τουτέστιν ἅμα ὄρθρῳ. Πᾶσιν ἑορτή. τουτέστι πάνδημος, οὐ μόνοις τοῖς ὑπερφιάλοις μνηστῆρσι. νουμηνία γὰρ ἡ ἡμέρα, ἀπόλλωνος ἱερά. τουτέστιν ἡλίου, ὅς αἴτιος νουμηνίας συνόδου τινὶ καὶ πανσελήνῳ. διὸ εὐτυχῶς καὶ εὐκαίρως ὁ θεοφιλὴς ὀδυσσεὺς μετὰ τόξου τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέσθαι ἔμελλε τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀπόλλωνος. Αγρεῖτε, γίνεται μὲν ἐκ τοῦ ἀγρέω ἀγρῶ τὸ ἀγρεύω. ἔστι δὲ ταυτὸν τῷ, σπουδαίως ἄγετε. καὶ ὡς εἰπεῖν, ἄγετε ῥᾷον.

Εὐρύκλει' ὦπα φίλη θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
Αγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
Ράσσατέ τ', ἐν δὲ θρόνοισιν εὐποιήτοισι τάπητας
Βάλλετε πορφυρέους. αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε. καθήρατε δὲ κρητῆρας,
Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα. ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
Ερχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι.
Ου γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
Αλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.
Ως ἔφαθ'. αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον.
Αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
Ες δ' ἦλθον δρηστῆρες ἀγήνορες. οἱ μὲν ἔπειτα
Εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα. αἱ δὲ γυναῖκες,
Ηλθον ἀπὸ κρήνης. ἐπὶ δέ σφισιν ἦλθε συβώτης
Τρεῖς σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν ἐν πᾶσιν ἄριστοι.
Καὶ τοὺς μέν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
Αὐτὸς δ' αὖτ' ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισι.
Ξεῖν', ἦ ἄρ τί σε μᾶλλον ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
Ηέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ' ὡς τὸ πάρος περ;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Αἲ γὰρ δὴ Εὔμαιε θεοὶ τισαίατο λώβην,
Ην οἵδ' ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωνται
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.

Κορήσατε δῶμα, ἀντὶ τοῦ, σαρώσατε. καλλύνατε. ὅθεν καὶ κόρημα, τὸ σάρον, δι' οὗ φιλοκαλεῖται γοῦν καὶ κόρη, ἡ ἀπ' αἰσχρὸς καθαρὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ὄψεως διϊδεῖς. καὶ νεωκόρος. καὶ ἐκκορηθείης, ἀντὶ τοῦ, ὡς κάθαρμα ἐκβληθείης. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ῥηθὲν σάρον ἤτοι σάρωθρον, καὶ ὄφελμα ἐκαλεῖτο κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐν αὐτῇ φάσει. οὗ ὀφέλλονται ἤτοι αὔξονται τὰ σαρούμενα, διὸ καὶ τὸ σάρον περιαιρεῖ καὶ μειοῖ. τοιοῦτον δέ τι καὶ τὸ σαροῦν, δι' οὗ τὸ προτέτικτον σαίρω. ἐξ οὗ καὶ σέσηρας γοῦν. καὶ σεσηρέναι ῥῆμα. καὶ χείλη σεσηρότα. ἐφ' ὧν παρ' αὐτῶν, σχίσμα τι φαίνεται καὶ μάσσεται ὀδόντων. ἐπεὶ οὐδέν τι τῶν σεσηρότων, ἐστὶ συνεχές. ἀλλὰ τὸ διηχές. πάσχει ἀπείλησίν τινα τῆς ὁλότητος.

Ράσσατε. ἀντὶ τοῦ ῥαίνατε. ὡς μὴ λιθοστρώτου ἴσως ὄντος τοῦ τοῦ ὑλαπίνου δαπέδου εἰς τὸ πᾶν. ὅτι δὲ ἦν τι καὶ λίθοις ἐστρωμένον, δηλοῖ τὸ ἐν τοῖς ἑξῆς κραταίπεδον. ὅ οὐ φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὅτι κραταίπεδον, τὸ λιθόστρωτον καὶ οὕτω στερρόν. ἐπεὶ καὶ κραταίποδες, οἱ στερροὶ καὶ ἰσχυροὶ καθ' ὁμοιότητα τοῦ χαλκόποδες. θέμα δὲ τοῦ ῥάσσατε ῥάζω. ἐκεῖθεν καὶ τὸ παρὰ τῷ διαπροσοφιστῇ ῥάσμα. δι' ὃ. δημήτριος ὁ φαληρεὺς τάδε καὶ τάδε φαύλα πράσσων, ῥάσματα μύρων πίπτειν ποιῶν ἐπὶ γῆν. Τὸ ῥῆμα τοῦ ἀμφιμάσασθε, παράγεται τὸ ἐκμάσσειν καὶ ἀπομάσσειν. καὶ τὸ χειρόμακτρον. ᾧ δηλαδὴ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο. τοῦτο δὲ, ὠμόλινον μὲν ἄλλοι φασί. φιλόξενος δὲ ὁ κυθήριος, ἐκτεχμμα. τὸ δὲ ἀπομάσσειν παράγεται καὶ ἀπομαγδαλιά. γράφει γοῦν τις παλαιὸς, ὡς μετὰ τὸ δεῖπνον σπονδὰς ἐποιοῦντο, οὐκ ἀπονιψάμενοι τὰς χεῖρας ἀλλ' ἀπομαξάμενοι τοῖς ψωμοῖς. καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἕκαστος ἀπέφερε. ποιοῦντές φασι τοῦτο, οἱ ἐκ τοῦ ἐν ταῖς ἀμφόδοις νυκτερινὸν φόβον, ὧν αἰτία εἶναι ἡ ἑκάτη ἐδόκει. ὡς δὲ καὶ ζύμη ἀπ' αἵματι τὰς χεῖρας λιπώσαντες ἀπὸ συσσιτίας καὶ ἐρρίπτετο κυσί, καὶ ἐλέγετο αὕτη μαγδαλιά, ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ζώντων ῥυπαρῶς τὸ, σιτεῖσθαι ἀπὸ μαγδαλιᾶς.

Κατάγων ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἄγων. συβώτης τι ζεῦς σιάλους κατάγει. ἴσως δὲ καὶ ἄλλως, ὡς ἀπὸ ὄρους κατάγει. μελάνθιος δὲ, οὐ κατάγει αἶγας ἀλλὰ ἄγει. οἱ πορθμεῖς δὲ μετὰ τῆς διαπεραιώσεως διάγουσι τόπους. πορθμεῖς πάντες λεγόμενοι, ὡς δῆ πορθμοῦ δ' ἐστὶ στενοῦ πόρου θαλάσσης τοὺς περαιουμένους ἄγοντες. ἄλλως γὰρ οἱ δῆ μακρᾶς θαλάσσης στέλλοντές τινας, οὐκ ἂν πορθμεῖς λέγοιντο ἄνευ πορθμευταί ὧν καὶ ὁ μισθὸς ἤτοι ὁ ναῦλος ὁ ὑπὸ τόρας τὸ ναῦλον, πορθμεῖον λέγεται. καὶ τὸ αὐτοῦ πλοῖον, οὐ ναῦς ἁπλῶς ἀλλὰ προσνέμεος τῷ τόπῳ, πορθμεῖον.

Κατὰ

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Καὶ τὰς μὲν κατέδησαν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι,
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα
Ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;
Πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι ὀΐω,
10 Πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
Αἰτίζεις. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο. τὸν δ' οὔ τι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.
Πορθμῆες δ' ἄρα τούς γε διήγαγον, οἵ τε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅ τις σφέας εἰσαφίκηται.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην ἄγχι παραστάς.
20 Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε συβῶτα
Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
Ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
Δύσμορος. ἦ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
Ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
Ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀϊζύν.
Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
Ὄλβος. ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
30 Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός,
Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
Ἴδιον ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε
Μνησαμένῳ Ὀδυσῆος. ἐπεὶ καὶ κεῖνον ὀΐω
Τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
Εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
Ὤ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
Εἷσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ.
40 Νῦν δ' αἱ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
Ἀνδρί γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
Τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς,
Ἔδμεναι. οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
Οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι θεῶν. μεμάασι γὰρ ἤδη
Κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Πόλλ' ἐπιδινεῖται. μάλα μὲν κακὸν υἷος ἐόντος,
Ἄλλων δῆμον ἱκέσθαι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς. τὸ δὲ ῥίγιον αὖθι μένοντα
50 Βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται.
Ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὀΐομαι, εἴ ποθεν ἐλθών,

πλοῖον, οὐ ναῦς ἁπλῶς ἀλλὰ τὰ [illegible] τοῦ τόπου, πορθμεῖον.

Κατὰ κόσμον ἤτοι κοσμίως καὶ εὐτάκτως αἰτίζεις. Ἀκέων κίνησε· ἀκέων, ἤτοι ἔχει ἀσάφειαν. ἐν δὲ τῇ ῥαψῳδίᾳ τῇ, ἀκέων δαίνυσθαι καθήμενοι, ξενίζον ἐστίν. ὡς ληφθὲν ἀντὶ τοῦ ἡσύχως καθὰ φασὶν οἱ παλαιοί. γίνεται δὲ φασὶν ἐκ τοῦ ἀκαόντως, ἀποκοπὴν παθὸν εἶτα ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω.

Φιλοίτιος, ἀπὸ τοῦ φίλος τάχα παρῆκται ἄν, ὁμοίως τῷ μένος Μενοίτιος. εἰ μὲν γὰρ ἐτυμολογεῖσθαι αὐτὸν παρὰ τὸ φιλεῖν οἶτον, ἀπίθανόν ἐστι διὰ τὸ δυσοιώνιστον τοῦ ὀνόματος. εἰ μὴ ἄρα ἐκ τοῦ φιλεῖν σύγκειται ἀφ' οὗ ὁ φιλήτης ἤγουν ὁ κλέπτης. ἵνα οὕτως εἴη Φιλοίτιος, ὁ ὑπεκκλέπτων θάνατον γυμνασίᾳ καὶ διαίτῃ σώφρονι. φιλήτου δὲ τοῦ εἰρημένου, χρῆσις μὲν παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ, καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐν τῷ, φιλῆτα νύκτωρ περὶ πόλιν πωλεύμενον. ἤγουν κλέπτην [illegible]. ἐτυμολογία δέ, παρὰ τὸ ὑφελεῖν ὅπερ ἐστὶ κλέψαι. ὡς ἂν ᾖ ὑφελήτης, καὶ ἀφαιρέσει φελήτης, καὶ ἀπελεύσει τοῦ υ τῆς διφθόγγου φιλήτης. Δυόωσιν ἤγουν εἰς δύην καὶ κακοπάθειαν ἄγουσι.

Γείνεαι αὐτὸς ἤγουν γεννήσῃς. τὸ δὲ γείνεαι, ὡς πρὸς τὸ Ζεὺς πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. πατρὸς γὰρ τὸ γείνεσθαι ἤτοι γεννᾶν. Ἴδιον τουτέστιν ἴδρωσα, ἠγωνίασα, ὡς οἷον εἰ ἤγουν ὡς εἰς νοῦν ἔλαβον. Θυμὸς πόλλ' ἐπιδινεῖται, τουτέστιν εἰς πολλὰ στρέφεται. Υἷος ἐόντος τουτέστι ζῶντος. Ἐξικόμην τουτέστιν ἱκέτευσα. Ὀΐομαι τουτέστιν ἐλπίζω. Ὅτι ἤγουν ὅτι σοι. Ὑποσταχύοιτο, ἀντὶ τοῦ αὔξοιτο δίκην σταχύων. ὥσπερ ὁ στάχυς, ἐξ ὀλίγου κόκκου πολύχους γίνεται τὸν καρπόν. ἐκ τοῦ στάχυος γὰρ τὸ ὑποσταχύεσθαι. Κεφαλλήνων, ἀπό τινος Κεφάλου οὕτως ὀνομάζονται. Λαίφεα καὶ ταῦτα, τὰ πτωχικὰ παχέα ἱμάτια, ὡς καὶ τὰ σπεῖρα ἐν τῷ. σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι. κυρίως δὲ λαίφεα, αἱ τῶν πλοίων φασὶν ὀθόναι.

Βοῦς

Βοῦς ἄγεται στεῖρα, βιωτικῶς. ἐπεὶ τὰς τοκάδας ἀπολείπεσθαι χρή. δῆλον δὲ ὡς καὶ αἰπολίοις ἐπιστατεῖ ὁ Φιλοίτιος εἴγε καὶ πίονας αἶγας ἄγει. καλεῖται δὲ ὅμως βουκόλος, οὐκ ἐκ τοῦ ἡμιωτέρου, ἀλλ' ἐκ τοῦ πλεονάζοντος. εἰ δὲ καὶ ὁ Φιλοίτιος ὑπ' αἰθούσῃ ἐριγδούπῳ κατέδησεν ἅπερ ἤγαγε ζῶα, οὐκ ἄρα δῶμα ἡ αἴθουσα, ἡ καὶ αἰθομένη ἡλίῳ καὶ ἀνέμοις διαπνοοῦσα. οἰκοδομοῦνται μὲν γὰρ οἶκοι, ἐφ' ᾧ ἐκκλίνεσθαι χειμῶνας τε καὶ καύσωνας. ἡ δὲ αἴθουσα, ὅτι καύσωνός ἐστι σκέπη, αἴθουσα γάρ. ὅτι ἀνέμων. ἐρίγδουπος γὰρ διὰ τὴν τῶν ἀνέμων ἐπιῤῥοήν. Πινυτὴ φρένας ἵκει, ἀντὶ τοῦ φρόνησις. καὶ ὅρα ὡς πρὸ ὀλίγων μὲν, πινυτὴ Πηνελόπη ἐλέγετο τουτέστι μετέχουσα φρονήσεως. νῦν δὲ πινυτὴ, αὐτὴ ἡ φρόνησις. Ὄρνις τουτέστιν ὁ οἰωνὸς τοῦ μέλλοντος. Βοῦν ἀγελαίην, τουτέστι νομαδικήν. ἄφετον. ἀδάμαστον. Ἐνώμων ὅ ἐστι παρεῖχον. δηλοῖ δέ τι ἡ λέξις, καὶ κίνησιν. Ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος. τουτέστι χάριν ἐμοῦ.

Χεῖρας ἀφέξω, ἀντὶ τοῦ κωλύσω. ἀπεναντίας δὲ ταύτης τὸ ἀπέχειν ἐστὶ πρὸς τὸ προσέχειν. ὥσπερ ἀπέχειν μὲν, τὸ πόῤῥω ἔχειν. προσέχειν δὲ, τὸ ἐγγὺς ἔχειν.

Οὐ δήμιος οἶκος, ὁ μὴ δημόσιος ἀλλ' ἰδιωτικὸς δηλαδὴ ἀπλικῶς εἰπεῖν ἤγουν ἴδιος. Σκιερὸν ἄλσος, οὗ γε ἄλση μὲν λέγονται παρ' οἷς ἄλλονται δένδρα. τοῖς δὲ τοιούτοις δασυνθεῖσι, τὸ σκιερὸν παρέπεται. Δύη ἄχθος κραδίην λακτίζειν ὀδυσσέα. ἤγουν ἵνα ὑπεισέλθῃ λύπη τὸν ὀδυσσέα κατὰ καρδίαν. ἢ αἰτιατικῶς. τὴν καρδίαν τοῦ ὀδυσσέως. Ἔστην, οὐ παραγωγὴ αὐτῇ. ἐῶ ἔσω ἔσκον, παρατατικὸς, ἔσκον. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ μὲν ἦν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον ἐν πρώτῳ προσώπῳ, προσφυῶς ἔχει τὸ ν, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἔον ὅπερ ἐστὶν ὑπῆρχον. τὸ δὲ τρίτον, οὐχ οὕτως ἔχει κατὰ τὸν ἡρακλείδου λόγον. καὶ ὅτι τὸ εἰρημένον ἦν ἐπὶ τρίτου ὅνπερ

Ἀνδρῶν μνηστήρων σκίδασιν κατὰ δώματα θείη.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω,
Ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς.
Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι αἴ κ' ἐθέλῃσθα
Κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι. [10]
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
Αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τελέσειε Κρονίων,
Γνοίης οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ἤρτυον. αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν. [20]
Ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλή,
Τηλεμάχοιο φόνος. ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
Ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην.
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δ' ἄρα οἶνον
Κρητῆρσι κερόωντο. κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
Σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν [30]
Καλοῖς ἐν κανέοισιν. ἐοινοχόει δὲ Μελανθεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε κέρδεα νωμῶν
Ἐντὸς ἐϋσταθέος μεγάρου παρὰ λάϊνον οὐδόν,
Δίφρον ἀεικέλιον καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν.
Πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων.
Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
Πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὔ τοι δήμιός ἐστιν [40]
Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
Ὑμεῖς δὲ μνηστῆρες ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
Καὶ χειρῶν, ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός.
Καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον Ἀχαιοί
Τηλεμάχου, μάλα δ' ἧμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων. τῷ κέ μιν ἤδη
Παύσαμεν ἐν μεγάροισι λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν. [50]
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος. ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἦγον. τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί

προσώ-

προσώπῳ, ὁ Ἀλκμὰν φησὶ λέγει μετειλημμένως τὸ ῥύεσθαι, ὡς ὁ Ἡρακλείδης παραδίδωσι. τὸ δὲ παρ' Ἡσιόδῳ, τρεῖς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί, ἀντὶ τοῦ ὄζαι, βοιωτίων λέγεται γλώσσης εἶναι. δι' ὃ καὶ ῥήματα πληθυντικοῖς ὀνόμασι συντάσσουσι. Ἐν δὲ τῷ, ὄνομ' ἔσκεν, ὄνομα κατ' ἐξοχὴν τὸ κύριον δηλοῦται, οὐ μὴν τὸ κοινόν. ὅτι δὲ ὀνομάζειν Ὅμηρος πολλαχοῦ οἶδε, τὸ διεξοδικῶς λαλεῖν ἐν συνθέσει ὀνομάτων ἐγγὺς λέξεων. Θεσπέσια κτήματα κτεάτεσσι τοῦ διὰ πλοῦτον ὑβριστοῦ, τὰ πολλὰ λέγει, ἃ δηλαδὴ θεὸς ἂν εἴποι. Οὐ καλὸν πρᾶγμα λέγει, τὸ μὴ ἐπαίνου ἄξιον. Δώῃ γέρας, ἤγουν ἁπλῶς δῶρον λέγει γέρας, ἢ τὸ ἐπέκεινα τῆς μοίρας. Ἔρριψε βοὸς πόδα, ταυτὸν δὲ, ἀφῆκε δίκην βέλους. Σαρδάνιον ὅ τινες σαρδόνιον γράφουσιν ἐξ οὗ καὶ διασαρδόνιον ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ τὸ, διαγελᾶσαι οὐκ ἐπὶ διαχύσει, δηλοῖ μὲν τὸ, ἄκροις χείλεσι σεσηρέναι τὸν ἔσω δακνόμενον θυμῷ ἢ λύπῃ. ἵνα ᾖ σαρδάνιον ὁμοίως καὶ σαρδόνιον δὲ κατὰ τοὺς ἄλλους, τὸ σεσηρὸς ἢ σαρκαστικόν. καὶ οἱ μὲν φασὶ τὴν λέξιν εἰλῆφθαι, ἀπὸ τοῦ δοθέντος ὑπὸ Διὸς τῇ Εὐρώπῃ φύλακος ἡφαιστοτεύκτου. ὃς τοὺς παραβάλλοντας ξένους τῇ Κρήτῃ συλλαμβάνων, ἰδίως φασὶν ἐτιμωρεῖτο, πηδῶν εἰς πῦρ καὶ θερμαινόμενος, ὅπερ ἦν τι τοῦ Κρητικοῦ Τάλω τοῦ χαλκοῦ· ἦν γὰρ φασὶν οὗτος ὁ χαλκόπους, καὶ περιπτυσσόμενος, καὶ καιομένων ἐκείνων, αὐτὸς σεσηρώς. ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος, οὐ πάνυ διευκρινεῖ τὴν λέξιν. ἀλλ' ἢ μόνον δίδωσιν ὑπονοεῖν, ὅτι παρὰ τὸ δονεῖν ὃ δαίειν ἤτοι καίειν καὶ παρὰ τὸ σαίρω ἔσαρον ὅθεν καὶ τὸ σεσηρέναι, γίνεται τὸ σαρδόνιον. οἱονεὶ τὸ σεσηρὸς καὶ δονοῦν ἢ δάϊον ἤγουν καῖον. ἕτεροι δέ φασιν, ἐν Σαρδοῖ νήσῳ ἐπέκεινα Σικελίας τῇ καὶ Σαρδόνι, σέλινον φύεσθαι. οὗ τοὺς ἐμφαγόντας ξένους, μετὰ σπασμοῦ ὄλλυσθαι σεσηρότας, ὡς εἶναι σαρδόνιον ἢ σαρδάνιον γέλωτα, τὸν μετὰ ὀδύνης. ὅπερ τινὰ γελᾶν λέγεται καὶ οἱ πιεζόμενοι τὰς φρένας. Τίμαιος δέ φασιν ἱστορεῖ τοὺς ἐν Σαρδόνι γεγηρακότας τῶν γονέων, ἄγεσθαι πρὸς βόθρον καὶ καταβάλλεσθαι, καὶ οὕτω τοῦ ζῆν ἀπολύεσθαι. καὶ ὡς μακαρίως θνήσκοντας, γελᾶν. κἀντεῦθεν τὸν ἐπὶ λύπαις γέλωτα, σαρδόνιον λέγεσθαι. ἕτεροι δὲ, τοὺς υἱοὺς γελᾶν φασὶν ἐπὶ τῇ τῶν πατέρων ἐκεῖ καταρρίψει, ἀφοσιουμένους τὸν φόνον. καὶ ἐμφαίνοντας, μηδὲν ἁμαρτεῖν εἰ τοὺς κακῶς πιεζομένους πατέρας ἀπὸ γήρως, προαπάγουσιν. ἐθέλουσι δὲ οἱ παλαιοί, ἄμεινον εἶναι, σαρδόνιον γέλωτα

Ἄλσος ὕπο σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
10 Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο
Ἴσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον. ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδώς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκία ναῖεν.
Ὃς δή τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο,
Μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα.
20 Ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα.
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
Μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι ὡς ἐπέοικεν
Ἴσην, οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
Ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας ἠέ τῳ ἄλλῳ
Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ὣς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών. ὁ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς
30 Ἦκα παρακλίνας κεφαλήν. μείδησε δὲ θυμῷ
Σαρδάνιον μάλα τοῖον. ὁ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ.
Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ,
Οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον, ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός.
Ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
Ἐνθάδε. τῷ μή τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
Φαινέτω, ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια. πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
40 Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
Μήλων σφαζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο,
Καὶ σίτου. χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες.
Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
Καί κε τὸ βουλοίμην. καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε στυφελιζομένους, δμῳάς τε γυναῖκας
Ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
50 Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος

τι λέγεσθαι, ὅν ἐπὶ κατάμασσον προσαποίσειν, παρὰ τὸ σεσηρέναι ἤγουν ὑπανοίγειν τὰ χείλη ὡς δηλαδὴ προείρηται. γράφει δέ τις τῶν παλαιῶν, καὶ οὕτω. σαρδάνιος γέλως, κεχηνότος καὶ σεσηρότος τοῦ στόματος καὶ οὐκ ἐκ διαθέσεως γινόμενος. Οὐκ ἔβαλες, ἐλλιπῶς εἴρηται δὲ θυμόν. λείπει δὲ τὸ ἐντελές, οὕτως. ἦ μάλα σοι κέρδιον ὅτι οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον. Ἰσχέμεν ὅ ἐστιν ἐπέχειν μνηστῆρας. Ὑπότροπος, ὁ οἴκαδε ὑποστραφείς. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ὑπότροπα νοσήματα τὰ φιλυπόστροφα. Διατρίβειν, διώξαι. Παρέπλαγξε γάρ φησιν αὐτοῖς Ἀθηνᾶ τὸ νόημα. τουτέστιν ἡ ξυνετικὴ τοῦ λόγου δεινότης τεχνικῶς ἐσχηματισμένη, παραπλάνησιν ἐκείνοις τῶν μὲν διδασκομένοις γνῶναι τὸ βούλευμα τοῦ ὅρκου. καὶ δὴ τοῦτο καὶ παρακινηθεῖσιν εἰς γέλωτα. ὡς οἷα μαθοῦσι τὸ θέλειν αὐτοῖς γάμον. σημειώσασθαι δὲ δεῖ, ὡς ἰδοὺ καὶ ἐνταῦθα σεσοφισμένος οὗτος ὅρκος, ὁποίοις καὶ ὁ τοῦ Τηλεμάχου πρόγονος ἐκέκαστο Αὐτόλυκος. δῆλον γάρ, ὅτι ὀμόσας ὁ παῖς μὴ διατρίβειν ἤγουν καταργεῖν καὶ πραγματεύειν τὸν μητρικὸν γάμον, ἀλλὰ κελεύειν γήμασθαι ᾧ ἂν ἐθέλῃ, αὐτὸς μὲν εὐορκεῖ, ὑπονοεῖται δὲ παρὰ τῶν παλαιμμένων τὰς φρένας τί λέγειν βέλτιον. Μῦθος ἀναγκαῖος, ὁ βίαιος ὁ ἀναγκαστικός. Γόον δ' ὠΐετο θυμός. τουτέστιν ἐφαντάζετο θρήνους ἡ ψυχή. Νυκτὶ μὲν ὑμέων εἰλύαται κεφαλαί τε, τουτέστιν, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας ἐσκοτισμένοι φαίνεσθε κατὰ τοὺς ἐν ᾅδῃ ὄντας. Οἰμωγὴ δὲ δέδηε, τουτέστιν ἀνάπτεται.

Πλέον τουτέστι πλῆρες. Ἠέλιος δὲ οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, ἡ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις, οὐκ ἀπίθανος. οἷα γενομένη μὲν ἐν νουμηνίᾳ οὐ γνωσθεῖσα δὲ ἑτέροις τισὶν ἀλλ' ἢ μόνῳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ μαντικῷ Θεοκλυμένῳ. Γναθμοῖς γελᾶν ἀλλοτρίοις, καὶ νῦν ἐπιπολάζει λέγεσθαι παροιμιακῶς. τοὺς γάρ τοι ἐφ' οἷς μὴ ἄξιον γελῶντας ἐκ θυμοῦ ἢ ἀμηχανίας τινός, ξένοις φασὶ μὲν γελᾶν παρειαῖς. ὥσπερ καὶ τοὺς πρὸς βίαν ἐσθίοντας, ἀλλοτρίοις ἐσθίειν γναθμοῖς. ὡς τῶν οἰκείων δίκην ὀκνούντων. καὶ ἔστιν ὁ

Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
Μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
Ἤπιον, εἴ σφωϊν κραδίῃ ἅδοι ἀμφοτέροιιν.
Ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε, 10
Τόφρ' οὔ τις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ἰσχέμεναί τε
Μνηστῆρας κατὰ δώματ', ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
Εἰ νόστησ' Ὀδυσεὺς καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα.
Νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον ὅ τ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
Γήμασθ' ὅς τις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν,
Ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι,
Ἔσθων καὶ πίνων, ἡ δ' ἄλλου δῶμα κομίζῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο, 20
Ὅς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται,
Οὔ τι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
Γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
Αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ. μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος. μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Ἄσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοτρίοισιν,
Αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον. ὄσσε δ' ἄρα σφέων
Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠΐετο θυμός. 30
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής.
Ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
Εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γοῦνα.
Οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι.
Εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή,
Ἱεμένων Ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον. ἠέλιος δὲ
Οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἦρχ' ἀγορεύειν. 40
Ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
Ἀλλά μιν αἶψα νέοι δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐΐσκει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Εὐρύμαχ', οὔ τί σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν.
Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἄμφω,
Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής.
Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
Ἐρχόμενον, τό κεν οὔ τις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
Μνηστήρων, οἳ δῶμα κάτ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος 50
Ἀνέρας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
Ὣς εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων,
Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὅ μιν πρόφρων ὑπεδέκτο.

τοιοῦτος γέλως, ἱστορεῖ τις παρὰ τὸν σαρδόνιον. ἔτι δὲ καὶ ἄλλως, σύμβολόν ἐστι τὸ ῥηθὲν, τοῦ ἐξεστηκέναι τοὺς μνηστῆρας ἑαυτῶν ὡς δεῖν μὴ δὲ ἐν σώμασιν εἶναι. ὡς δοκεῖν ὡς ἀλλοτρίοις γελᾶν γναθμοῖς. ἔσονται δὲ ἤδη θάνατον αὐτοῖς αἱ ψυχαὶ, καὶ ἁρμονίας φυσικῆς παράλυσιν, καὶ μελλόντων καὶ μερῶν ἀπεξένωσιν. οὕτω δὲ τὸν μὴ μετ' ἐπιθυμίας ἐσθίοντα, στόματι ἀλλοτρίῳ φαμὲν ἐσθίειν. καὶ ὁ ἐν λόγοις δὲ παρὰ ἄλλου, ὅμοιόν τι σκωφθείη ἂν κατὰ τοὺς παλαιούς. καὶ χεῖρα δέ τις ἐπιβαλὼν ἔργῳ πρὸς βίαν, ἀλλοτρίᾳ εἴποι ἂν χειρὶ πρᾶξαι. ἴσως δὲ τὸ, γναθμοῖς ἐγέλων ἀλλοτρίοις, καὶ ὅμοιόν ἐστι τῷ, ἀχρεῖον ἐγέλασσε. τὸ δὲ γελοίων, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ἰῶτα, ὡς ἀπὸ τοῦ γελόων ὅγεν ἐγέλων γενόμενον. ἔστι δὲ γελόω ῥῆμα ὡς ὁρόω. Αἱμοφόρυκτα κρέα, τὰ αἱμοβαφῆ, ὁποῖα καὶ τὰ ὠμά. συγκέκοπται δὲ ἡ λέξις ἐκ τοῦ αἱματοφόρυκτα. ἄλλως γὰρ, παρὰ τὸ αἷμα αἱμαφόρυκτα ὤφειλεν εἶναι. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ αἱμόῤῥυτον καὶ τὸ αἱμοβαφές. καὶ αἱ παρὰ

10 τῷ λυκόφρονι αἱμόφυρτοι μάχαι. δῆλον δὲ καὶ ὅτι τὰ αἱματηρὰ σύμβολα, οὐδέν τι δηλοῦσιν αἴσιον. συμφωνεῖ δὲ τῷ τοιούτῳ λόγῳ καὶ παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, τὸ, πρότερον αἷμα ὕσει ἤπερ δηλαδὴ τόδε τι γενήσεται. Εἰλύαται, ἀντὶ τοῦ, κεκαλυμμέναι εἰσίν. ὡς ἀπὸ τοῦ εἰλύω. ἀφ' οὗ καὶ εἰλυός ὁ φωλεός. τὸ μέντοι εἰλύω ἐκ τοῦ εἰλῶ γίνεται κατὰ παραγωγήν. ἔοικε γάρ πως κρύψει καὶ ἡ εἴλυσις.

Οἰμωγὴ δέδηε, τὸν ἐκ πολέμου δηλοῖ θρῆνον. ἀπὸ τοῦ δαίω γὰρ τὸ δέδηε. ὅθεν καὶ δαῒς καὶ δηΐς, ὁ καυστηρὸς πόλεμος. εἴτουν πυρώδης. ἤδη δὲ καὶ πύρινος. Ο ὐδὲν ἀφνιὸς, πρὸς τὸ πτωχικὸς κολλᾶται. ἵνα εἴη, νοῦς οὐ πτωχικὸς ἀφνιός.

Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τηλέμαχον ἐρέθιζον ἐπὶ ξείνοις γελόωντες.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.

20 Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος.
Οἷον μέν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
Σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον; οὐδέ τι ἔργων
Ἔμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης,
Ἄλλος δ' αὖ τίς ὅδ' ἀνέστη μαντεύεσθαι.
Ἀλλ' εἴ μοι πίθοιο τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Τοὺς ξείνους ἐν νηῒ πολυκληῗδι βαλόντες,
Ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.
Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες. ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεὶ

30 Ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
Ἡ δὲ κατ' ἄντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουε.
Δεῖπνον μὲν γὰρ τοίγε γελοίωντες τετύκοντο
Ἡδύ τε καὶ μενοεικὲς, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν.
Δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
Θησέμεναι, πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

Ο ὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος. ἤγουν κακῶν ξείνων ὑποδοχεύς. Ἐπίμαστος, ὁ ἐπαίτης ὡς προφὴν μαστεύων, ὅ ἐστιν ἐπιζητῶν. Ἔμπαιος, ὁ ἔμπειρος καὶ ἐντριβής. παρὰ τὸ παίω. ὁ πολλοῖς δηλαδὴ προσπταίσας πράγμασι. Ἄξιον ἄλφοι, ἢ οὐδετέρως ἀντὶ τοῦ, εὑρήσει τὸ ἄξιον ἤγουν τὴν ἀξίαν τιμὴν, ἢ κατὰ γένος ἀρσενικὸν ἐλλειπτικῶς. οὗ τὸ τέλειον, ἄξιον ὦνον ἄλφοι. ὅτι δὲ τὸ ἄξιον κεῖται ἐπὶ τοῦ εὐώνου ἔκειτο παρὰ τοῖς ὕστερον ἀττικοῖς, δηλοῖ σαφῶς καὶ ὁ κωμικὸς εἴπερ ἄλλοις, καὶ ἐν τῷ, ἀξιωτέρας ἀφύας ἤγουν εὐωνοτέρας. δῆλον δὲ ὅτι πρὸς ἐκφόβησιν ἐνταῦθα ἐξεφωνήθησαν οἱ Σικελοί. εἰκὸς δὲ καὶ ἀπανθρώπους τινὰς τοιούτους εἶναι τοὺς Σικελούς. ἴσως δὲ, καὶ ἀνδραποδιστάς. Κατάντηστιν, δηλοῖ μὲν τὸ ἀντικρὺ φασὶ τοῦ ἀνδρεῶνος. πλεονασμὸν δὲ τοῦ

40 σίγμα ἔχει ὁμοίως τῷ, περιμηνισμοὶ, διὰ τὸ καλλιφωνότερον. Ἀχαρίστερον, τὸ ἀηδέστερον. οὗ ὁ τύπος, ὡς τὸ λαλίστερον καὶ κλεπτίστερον. δῆλον δὲ ὅτι ἀντίκειται τὸ ἡδὺ τουτέστι τὸ χαρίεν, πρὸς τὸ ἄχαρι. διὸ καὶ ἐνταῦθα ἡδὺ μὲν τὸ δεῖπνον, ὁ δὲ δόρπος ἄχαρις.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ· ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Πηνελόπη τῷ τείνοντι τὸ τόξον ὁμολογεῖ τὸν ἑαυτῆς γάμον. Ὀδυσσεὺς δὲ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοιτίῳ ἐντειλάμενος περὶ τῆς τῶν θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκεων, ἄλλου τεῖναι τὸ τόξον μὴ δυνηθέντος.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Φ· ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ἐκ τοῦ, τόξον θέμεν, τόξου θέσις ἡ παροῦσα ῥαψῳδία ἐπιγράφεται. Πολιὸς σίδηρος, ὁ λευκός φασι τῇ σμήξει. ἢ ὁ πελεκητικός. ἢ ὁ ἄτιμος. ἢ ὁ πολύς. λέγει δὲ νῦν σίδηρον, τοὺς προρρηθέντας πελέκεας. Εἵλετο δὲ κληῗδ᾽ εὐκαμπέα, ἀρχαϊκὸν εἶδος κλειδὸς φράζει καὶ οὐ κατὰ τὰ ὕστερον τυπούμενα εἰς πολλὰς ὀπάς. ἔστι δὲ καὶ τοιούτων κλειδῶν μέχρι καὶ νῦν χρῆσις, δι᾽ ὀπῆς θύρας εἰσφερομένων καὶ μετοχλιζόντων τὸν ἔνδον σφῆνα ἐπὶ ἀνοίξει τῆς θύρας. Χαλκείην, οὐ τὴν ἐκ σιδήρου κατὰ τό, χάλκεα ὅπλα, ἀλλὰ τὴν αὐτόχρημα χαλκῆν. διὸ καὶ καλὴν αὐτὴν ἔφη. ὃ καὶ μᾶλλον προκαλεῖται γραφὴν ἑτέραν τὴν ἔν τισιν ἀντιγράφοις. ἤγουν τό, καλὴν χρυσείην. χρυσῷ γὰρ μάλιστα οἰκεῖον τὸ καλόν. Κώπην ἐλεφαντίνην, τὴν λαβὴν λέγει. τοιαύτην οὖσαν, διὰ τὸ τιμιώτερον. οὐκοῦν ἐπὶ ξίφους μόνου ἡ κώπη, ἀλλ᾽ ἰδοὺ καὶ ἐπὶ τῆς [illegible] ταύτης κλειδός. Χειρὶ παχείῃ, ἁπλῶς οὕτω κεῖται παρερριφὲν ἐπὶ τῇ Πηνελόπῃ. ἀνδρὶ γὰρ μᾶλλον γυναικὶ ἐπιπρέπει ἡ παχεῖα χείρ. γυναικὶ δέ, τὸ λευκώλενον καὶ ῥοδόπηχυ.

Ἐπεὶ δὲ τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο, διὰ τὴν ὡς εἰκὸς ἀνάμνησιν τοῦ ἀνδρός. Πολύκμητος σίδηρος, ἴσως μὲν ὁ ἀκα

Τῇ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
Κλίμακα δ᾽ ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷο δόμοιο.
Εἵλετο δὲ κληῗδ᾽ εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
Καλήν, χαλκείην. κώπη δ᾽ ἐλέφαντος ἐπῆεν.
Βῆ δ᾽ ἴμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
Ἔσχατον. ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
Χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος.
Ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον ἠδὲ φαρέτρη
Ἰοδόκος. πολλοὶ δ᾽ ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί.
Δῶρα, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας
Ἴφιτος Εὐρυτίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
Τὼ δ᾽ ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιιν,
Οἴκῳ ἐν Ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος. ἦ τοι Ὀδυσσεὺς

ἦλθε

τὸ ἐργαστήριον ποῦ δ' ἂν πολλά ἐστι κειμήλια. μάλιστα δὲ, ὁ εἰς ἔργα χαλκευτικὰ πολλῷ καμάτῳ. Χηλοὶ τὰ κιβώτια. Ὀρεξαμένη, ἀντὶ τοῦ ἁπλώσασα, ἀνατείνασα. ἐξ οὗ καὶ ὀργυιὰ καὶ ὀργυιῶσθαι παρὰ Λυκόφρονι. Αὐτῷ γωρυτῷ, ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτῷ γωρυτῷ. ἔστι δὲ γωρυτὸς, ἡ τοῦ τόξου θήκη. ὡς χωροῦσα τὸ ῥυτὸν ὅ ἐστιν ἑλκυστὸν τόξον. ἵνα ᾖ, χωρυτὸς, καὶ μεταλήψει τοῦ γράμματος, γωρυτός. δηλοῖ δὲ ὡς πλεονάζεται κατὰ τὸ ῥύεσθαι τόξον, τὸ ἐρύσαι. ὡς ἀγκύλην. κρατοῦσι καὶ αὐτοῦ ἐρύσαι τόξον αἱ χεῖρες.

Ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε.
Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
10 Τῶν ἕνεκ', ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς
Παιδνὸς ἐών. πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
Ἴφιτος δ' αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί.
Αἳ δή οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο,
Ἐπεὶ δὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
Φῶθ' Ἡρακλῆα μεγάλων ἐπιίστορα ἔργων.
Ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ' οὐδὲ τράπεζαν,
Τὴν ἥν οἱ παρέθηκεν. ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν.
20 Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι.
Τὰς ἐρέων, Ὀδυσῆϊ συνήντετο. δῶκε δὲ τόξον.
Τὸ, πρὶν μὲν ἐφόρει μέγας Εὔρυτος. αὐτὰρ ὁ παιδὶ
Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι.
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
Ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος. οὐδὲ τραπέζῃ
Γνώτην ἀλλήλων. πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἴφιτον Εὐρυτίδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
30 Ἡρεῖτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι. φόρει δέ μιν ἧς ἐπὶ γαίης.
Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Οὐδόν τε δρύϊνον προσεβήσετο, τόν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
Ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς,
Αὐτίκ' ἄρ' ἥ γ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης.
Ἐν δὲ κληῗδ' ἧκε. θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας
Ἄντα τιτυσκομένη. τὰ δ' ἀνέβραχεν ἠΰτε ταῦρος
Βοσκόμενος λειμῶνι. τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
40 Πληγέντα κληῗδι. πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
Ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ. ἔνθα δὲ χηλοὶ
Ἕστασαν. ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματ' ἔκειτο.
Ἔνθεν ὀρεξαμένη, ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο φαεινός.
Ἑζομένη δὲ κατ' αὖθι φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
Κλαῖε μάλα λιγέως. ἐκ δ' ᾕρεε τόξον ἄνακτος.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
50 Ἰοδόκον. πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί.
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον. ἔνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς καὶ χαλκὸς, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,

Ἐκ δ' ᾕρεε τόξον ἄνακτος. ἐγύμνου ἐξῄρει καὶ ἐξέβαλλε γωρυτοῦ. ὃ καὶ ὅμοιόν ἐστι τῷ, ἐξαλέσθαι [illegible] διστὸν ἐν Ἰλιάδι. τουτέστι τῆς φαρέτρας ἐξήγαγε. Ὄγκιον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἔκειτο ὄγκοι. λέγονται δέ φασιν ὄγκοι, αἱ γωνίαι τῶν ἀκίδων. ὄγκιον, ἡ θήκη φασὶ τῶν ἀκίδων. καὶ εὕρηταί φασι, παρὰ τὸ ὀγκῶδες εἶναι. ἐν μέντοι ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηται τὸ ὄγκιον καὶ τῇ αι διφθόγγῳ παραληγόμενον. γράφει γὰρ ὅτι ὄγκοι, γωνίαι. καὶ ὀγκαῖον, ἀγγεῖον πλεκτὸν δι' [illegible], ἐν ᾧ αἱ αἰχμαὶ τῶν βελῶν αἱ καὶ ὄγκοι. ὅθεν ἴσως φησὶ καὶ ὄγκος, ὁ κατὰ ἀλαζονείαν δηλαδὴ, ἐξ οὗ ἐγκύλλεσθαι τὸ καυχᾶσθαι. ὅτι δὲ ὄγκος οὐ μόνον ὡς εἴρηται ἀκὶς καὶ ἀλαζονεία δὲ μεταφορικῶς, ἀλλὰ καὶ βάρος σταθμικὸν, οὐκ ἔστιν ἀμφιβάλλειν. τὸ γὰρ ἐξογκοῦσθαι, καί τινα δηλοῖ ὄγκους εἶναι, σημαίνοντα διαπέτασιν καὶ ἄρσιν σωματικήν. ὅθεν ἴσως καὶ ὁ κατ' ἀλαζονείαν ὄγκος, ὁ φυσῶν ἐξαίρων τοὺς ἄφρονας. Μετὰ χρεῖος ἔγκων διὰ χρέος ὅπερ αὐτῷ πᾶς δῆμος ὤφειλε. Ἐρίων τουτέστιν ἐρευνῶν. Ἡρεῖτο τουτέστιν ἐλάμβανεν. Κέσκετο, ἀντὶ τοῦ ἔκειτο, ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου κέω. Οἰχαλὸς καθ' Ὅμηρον ὁ Εὔρυτος ὡς δηλοῖ τὸ, οἵ τ' ἔχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην καὶ Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος. ὃς καὶ φονεύεται ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐπεὶ προεκαλεῖτο ἐκεῖνον εἰς τοξείαν ὡς ἐν τοῖς Φαίαξιν ἐδήλωσεν Ὀδυσσεύς. ἢ ὡς οἱ νεώτεροί φασιν, ὑπὸ Ἡρακλέος διὰ τὸν τῆς θυγατρὸς ἐκείνου Ἰόλης ἔρωτα. ὃν καὶ Σοφοκλῆς ἱστορεῖ. τὰς δὲ ζητηθείσας ἵππους εἶχεν Ἡρακλῆς, οὐκ αὐτὸς ἢ ληισάμενος ἢ ὑφελόμενος, ἀλλ' ἑτέρωθεν κλέμμα λαβών. Αὐτόλυκος γάρ φασιν ὁ Ἑρμοῦ κλέψας τὰς Εὐρύτου ἵππους, πέπρα-

κε τοῦ ἡρακλέους. ὃς εὔρυτος ὅπου φερωνύμως καλεῖται, παρὰ τὸ εὖ ῥύεσθαι ἐστὶν ἑλκύειν τὸ τόξον. ἄριστος γὰρ ἦν ἐν τοξόταις. Τυχήσας, ἤγουν ἀντὶ τοῦ τυχὼν, ἢ κατὰ τύχην, ἢ καὶ ἄλλως εὐτυχῶς συντυχήσας κατά γε μόνον τὸ ἀλλήλους ἰδεῖν καὶ δῶρα δοῦναι καὶ ἀντιλαβεῖν. Η μεσσήνη, γράφεται μὲν ὡς καὶ ἡ σικελικὴ καὶ εἴ τις ἄλλη, παρὰ τὸ ἄσιν ἐν δισὶ σσ. λέγεται δὲ κατὰ μὲν τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους, λακώνων εἶναι. κατὰ δὲ τοὺς ἡρακλείδας ἐγγὺς μετὰ τὴν αὐτῶν κάθοδον, διχασθῆναι αὐτὴν τῆς λακωνικῆς. Ξυμβλήτην ἀλλήλοιιν ἤγουν συνέτυχον. Χρεῖος ἐνταῦθα εἶπε, οὐ τὸ δάνειον ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς ἁρπαγῆς ἣν οἱ μεσσήνιοι κατὰ ἰθακησίων ἔπραξαν. Ἐξεσίην ἡ δημοσία πρεσβεία ὡς εἰπεῖν, ἢ ἔκπεμψις, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐξίημι ἐξήσω ἐξεσίη καὶ ἔξεσις παρ' ἡροδότῳ ἡ ἀπόπεμψις. Παιδνὸς, ὁ παῖς παρὰ τὸ παίζειν. Ἵππους διζήμενος, ταυτόν ἐστι τῷ ἐρίαν ζήτησιν ἐκβαίνων. Γεράντεσσι τέκνοισι, δηλονότι ἐστὶ τῶν, καὶ ἐκ τοῦ γερῶ γενέσθαι τὸ γέρημι. ὃ μετοχή. γεράς γεράντος.

Φόνος καὶ μοῖρα γένοντο, μοῖραν φανερῶς τὴν θανάσιμον δηλοῖ. Μεγάλων ἐπιίστορα ἔργων, ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον συνήθως λεγόμενος μεγαλουργός. ὁποῖος καὶ ὁ μακεδὼν ἀλέξανδρος.

Ομηρος μὲν ἀσαφῶς φησὶν ὡς κατέκτανεν ἡρακλῆς καὶ ἴφιτον ξεῖνον ἐόντα τὸν ἴφιτον. οἱ δὲ νεώτεροι, ἀπὸ τείχους καταβληθῆναι αὐτὸν ἐφ' ἡρακλέους φασίν. ὅπως δ' ἂν ἔχοι τὸ πρᾶγμα, ἐμήνισε τὸν ξένιον δία ὁ ἡρακλῆς. διὸ καὶ τῇ ὀμφάλῃ φασὶν ὕστερον ἐδουλώθη λυδῇ γυναικί. ἴσχυε δὲ τοιοῦτος καὶ ἐπ' ἄλλοις ὁ ἡρακλῆς. λίνον τε γὰρ τὸν διδάσκαλον ἐφ' οἷς ἐχόλου καὶ εἰς ἐκεῖνον θέσθαι, ἀνεῖλε. καὶ ἀρχίαν ἢ χαιρίαν παῖδα κονδυλίσας, ἔρριψεν εἰς αἰγόρτον. δόντα αὐτῷ κατὰ χειρὸς ὕδωρ καὶ τῷ χερνιβίῳ ῥάναντι. ἔτι δὲ κάλχαντα τὸν μάντιν ἐπὶ τῷ μετρήματι τῶν ὀλύνθων ὡς ἱστορεῖ καὶ λυκόφρων. καὶ ἕνα δέ φασι κύαθον, ἄκων ἀνεῖλεν οἰνοχοοῦντα αὐτῷ. ὡς ἡ τίμαιος ἀκίκην οἰνοχόον λεγόμενον. Αλκιμον δ' ἔγχος, τὸ ἀλκιμώτερον. Ξεινοσύνης, τουτέστι ξενίας. Αλλήλων ἔγνων ἀλλήλους. πλέον δ' ἔκτοτε ἡ ξενία διὰ τὴν κοινὴν ἀγνῶτα ἀλλὰ καὶ τὸ ὁμοτράπεζον καὶ ὁμοέστιον καὶ ἐμφ[...].

Προσκηδέος, ἀντὶ τοῦ κηδεμονικῆς. φροντιστικῆς. εὐφρόντιδος. Γνώτην ἀλλήλων, τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέστερα κατὰ τὴν πλείστην γενικὴν τῶν πληθυντικῶν γράφουσιν ἀλλήλων ἵνα λέγη ὅτι γνῶσιν ἔσχον ὁ εἷς τοῦ ἑτέρου. Μνῆμα ξείνου, ἀντὶ τοῦ μνήμης καὶ ἐνθυμήσεως, καὶ ὡς οἱ παλαιοὶ λ[...] μεμνημένον. Ξίσιν ἐπισταμένως, ταυτόν ἐστι τῷ, ἐπιλήκυσιν. Ενταῦθά φασιν οἱ παλαιοὶ ὅτι τὸ κλεῖθρον, ἑκατέρωθεν ἐξήρτητο πρός τινα κρίκον. ὡς τὰ διὰ μὲν ἑλκομένου πρὸς τὸν σταθμὸν, κεκλεῖσθαι. διὰ δὲ, ἀνοίγεσθαι εἰς τοὐναντίον ἑλκομένου. ὡς εἶναι δύο ἱμάντας τὸν μὲν κλείοντα, τὸν δὲ ἀνοίγοντα, καὶ ἑκάτερον κρίκου τινὸς ἐξηρτῆσθαι. ὃν δὴ κρίκον ἴσως κατὰ τοὺς οὕτω λέγοντας, κορώνην ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα καλεῖ, ἧς τὸν ἱμάντα ἡ πηνελόπη ἀπέλυσε. δηλοῦν δὲ καὶ ἄλλως ἕνα ἱμάντα εἶναι ἀνοίγοντα τὸ ἔνδον κλεῖθρον, εἰ δὲ γράφεται ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης, ἔστι νοῆσαι ὅτι περὶ ἱμάς τις ἐνδεδεμένος τοῦ ἔσω μοχλοῦ. ἐξήρτητο τῆς ἔξω κορώνης ἧς ἀπέλυσεν αὐτὸν ἡ πηνελόπη. Οχῆας φασίν, οὐ τοὺς ἔνδον μοχλούς, οἳ δύο τυχὸν ἦσαν ἢ ἕνα μὲν ἰσχυρότερον δὲ πληθυντικῶς κατὰ σχῆμα [...], ἀλλὰ τὰς λεγομένας βαλάνους τὰς ἐν τῷ χελωνίῳ κατὰ τὸ πυρὸν τοῦ κλειδὸς. αἳ παράγονται φασὶ καὶ ἀνοίγονται. δοκοῦσι δὲ εἶναι αὗται, ἃς τινὲς διαδρόμους φαμέν. διὸ καὶ ἄντα τιτύσκετο. δηλαδὴ κατευστοχάζεται τῶν βαλάνων ἐν τῷ αἰνίγματι. ὡς ἂν αἱ βάλανοί φασιν ἀντίαι γίνωνται τοῖς γόμφοις τῆς κλειδός. Ανέκοπτεν ἤγουν ἀνέκρουσεν ἀνάβει τὰς βαλάνους.

Ανέβραχεν. παρακελεύεται γὰρ τῇ τῶν ἀσφαλῶν θυρῶν ἐκπετάσει, τὸ ἀναβραχεῖν καθὰ καὶ τὸ μυκᾶσθαι ἃ καὶ ἀμφότερα, ἐκ τῶν βοῶν τέτακται. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀνέβραχεν, ἐδόθη καὶ παραβολῆς, ἵνα διασαφηθῇ. ἐπήγαγεν ἠΰτε ταῦρος, ἵνα τὸ ἀνέβραχε νοηθείη ἐπὶ ταυρείας κυριολεκτεῖσθαι φωνῆς, ὡς τὸ βρυχᾶσθαι ἐπὶ λέοντος. Αντιπετάσθησαν ὃ δηλοῖ τὸ μέγεθος τῶν θυρῶν, διὰ ὁμοιότητος ἐλήφθη διὰ τῶν πτερυγωμένων πτερύγων.

Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
Αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον.
Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
Ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ,
Ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
Μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναῖκα.
Ἀλλ' ἄγετε μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον.
Θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ὃς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
Κουρίδιον μάλα καλὸν ἐνίπλειον βιότοιο.
Τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀΐομαι ἔν περ ὀνείρῳ.

Τὶ αἰακεύπτειν, πρὸ τοῦ ὕστερον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνακαράζειν ἐπὶ ἵππων λέγεται

ὅμοιόν τι ὂν τῷ ἀναχαιτίζειν. ἐκεῖθεν δὲ τροπῆς γενομένης. καὶ ὕδωρ ἀνακόπτεσθαι λέγεται, καὶ ἀταξία δέ τις ἀνακόπτει ὡς οἷα τινος ἵππου διοιδοῦν ὁρμήν. Ἐχάετι, ἀντὶ τοῦ ἐβαρύνετο. ἱπποσόνης ἐδέξασθε. Τόδε δῶμα, ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τόνδε τὸν οἶκον. ἢ τὰ ἐν τῷ δὲ τῷ δώματι ἵνα ἐκ τοῦ περιέχοντος, δηλοῖ τὰ ἐν αὐτῷ. Ἐμμανές, τὴν ὁλόφυρσιν καὶ ἀγλώσσα βίαν δηλοῖ. Μύθου ἐπεχεῖν, οἱ παλαιοὶ μῦθον μὲν ἐνταῦθα ἰδίως τὴν στάσιν λέγουσιν. ἐπεὶ καὶ ἀνακρίνειν τοὺς οἱ στάσει θέλοντι περὶ στασιαστάς, μυθηταί δ' ἐν νήσῳ φησὶ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ. ἀντὶ τοῦ, στασιασταὶ ἐπιβλέπουσι. ἢ ἄλλως. ἐν μύθοις καὶ μόνοις ἔχοντες τὸ σημεῖον. ὃ καὶ ἀγορηταὶ βλαβεροί. Ἐπιχεσίαν, τὴν πρόφασιν. ἐπεί περ οἱ προφασιζόμενοι, ἐπέχουσιν ὅ ἐστι μένουσιν οἰόμενοι τί ἂν εἴπωσιν. ὅθεν διὰ τοῦ ἤπως ἐπιμένειν, καὶ μύνας τὴν τοιαύτην ἐπιχεσίην μετ' ὀλίγα ἐρεῖ ἐν τῷ, ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε ἔργον προφάσιος. ἵνα ἢ μύνη, οἱονεὶ ἕως μονή. μονῆς γάρ τινος χρεία τοῖς προφασιζομένοις καὶ ἐπισχέσεως ἤτοι ἐπέχουσιν. λέγει δέ φασι καὶ ἀλκαῖος τὸ προφασίζεσθαι, μύνεσθαι. διό. οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλο νόημα. ἕτεροι δὲ μύνην φασὶ τὴν πρόφασιν, παρὰ τὸ μύειν τὸ στόμα. Ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον, ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ ὁ ἀγὼν ἐστὶ ἐμός ἐστι. Εἰ μὴ τ' ἀλλ' ἄγετε νουθεῖν ἀντὶ τοῦ, ἀλλὰ σπεύδετε, δοκεῖ ἔλλειψις εἶναι. ἵνα λέγῃ ὅτι ἀλλ' ἄγε πρὸς ἀγῶνα ἑτοιμάσασθε ἔτι τοῦτον.

Ὣς φάτο. καί ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει δῖον ὑφορβόν,
Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.
Δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν.
Κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ' ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Νήπιοι ἀγροιῶται ἐφημέρια φρονέοντες,
Ἆ δειλώ. τίνυ δάκρυ κατείβετον, ἠδὲ γυναικὶ
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ᾗ τε καὶ ἄλλως
Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
Κλαίετον ἐξελθόντε κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
Μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον. οὐ γὰρ ὀΐω
Ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι.
Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοίσδεσι πᾶσιν,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν. ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα.
Καὶ γὰρ μνήμων εἰμί. πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
Νευρὴν ἐντανύειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
Ἤτοι ὀϊστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος. ὃν ποτ' ἀτίμα
Ἥμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο.
Ὢ πόποι. ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων.
Μήτηρ μέν μοι φησὶ φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
Ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα.

Ἐφημέρια φρονέοντες, ἤγουν τὸ παρὸν μόνον καὶ παραυτίκα σκοπούμενοι, πρόνοιαν δὲ τοῦ μέλλοντος μὴ ποιούμενοι. Ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους. ἤγουν αὐτὸς τὸ ἀτίμαζε καὶ τοὺς ἄλλους ἠρέθιζε. Ὀϊστὸς ἐκ τοῦ οἴω τὸ κομίζω γινόμενος, εἰκότως διαβάλλεται καὶ τελευταῖα πρὸς διαστολὴν τοῦ οἰστοῦ ἐξ οὗ σύνθετος τὸ ἀνόϊστον. Ἐφημέρια. λέγεται δὲ τὸ ἐφήμερος, ἐπί τε ἀνθρώπου, καὶ ἐπὶ ζώου δέ τινος ἄλλου. καλεῖται γὰρ ἐφήμερα ζωΰφια, οἷς δυστυχία τὸ μίαν μόνην ἡμέραν ζῆν. Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται διὰ τὸ πολὺ τῷ ἄλγους. ἐντεῦθεν δὲ λαβόντες οἱ μεθ' Ὅμηρον, ἐγκεῖσθαι φασί, τὸ συστατικῶς πολὺ τι ἔχειν. Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε ἀντὶ τοῦ ἡσύχως ἢ ἡσυχάζοντες, ὀχλεῖ τινας διὰ τὸ καὶ τὸ φανέν. διὸ καὶ μεταγράφοντες ἄλλοι καὶ ὡς δαίνυσθε, ἀσύμφωνα λέγουσι τοῖς παλαιοῖς.

Ἀάατος ὁ ἀτηρός, παρὰ τὴν ἄτην. ἐξ ἧς κατὰ στέρησιν ἄατος ὁ ἀβλαβής. καὶ κατὰ δευτέραν στέρησιν, ἀάατος ὁ μὴ ἀβλαβὴς ἀλλὰ δηλαδὴ βλαβερὸς ἤτοι ἀτηρός. αἱ γὰρ δύο στερήσεις ἑαυτὰς φθείρασαι, ἀφιᾶσι τὴν ἐξ ἀρχῆς λέξιν δηλοῦν τὸ οἰκεῖον. δύναται δὲ ἄλλως ἀάατος εἶναι, καὶ ὁ πολυβλαβὴς ὡς ἀπὸ τοῦ ἄζειν τὸ βλάψαι. Ὃν ποτ' ἀτίμα, σημείωσαι τὸ ποτέ, οὐ παλαιοῖς χρόνοις δηλοῦν οὐδὲ αὖ ταῦτα ἀλλ' ἁπλῶς οὕτω κείμενον ὡς ἐκ περισσοῦ. γράφεται δὲ καὶ ὃν τότ' ἀτίμα. Οἷός τε ὄσιν πατρὸς ἄεθλια κάλ' ἀνελέσθαι. ἤγουν οἷος ἀεθλεύειν κατὰ τὸν πατέρα. Οὐκ ἄν μοι ἀχνυμένῳ, γράφεται καὶ ἀχνυμένη. ἡ μήτηρ δηλαδή. καὶ εὐοδοῦται καὶ οὕτως εἰς ὀρθὴν ἔννοιαν. Φαίνεται ἄεθλον, ἀντὶ τοῦ, πέφηνε καὶ εἰς φῶς ἐξῆκται. Πύλον λέγει, ὃ ἁπλῶς κατὰ κοινὸν ἐπίθετον, ἱερὰ γὰρ ἅπασαι πόλεις, ὃ καὶ διὰ τὰς ἐκεῖ θυσίας ἃς ὁ ἀρχὴ τῆς γ ῥαψῳδίας περιέφερε. τὸ δὲ, καὶ δ' αὐτοὶ τόδε ἴστε τί με χρὴ μητέρος αἶνον, παρῳδηθέν ποτε ὅτι τις τὸν πᾶσι γνωστὸν ἐπαινεῖ.

Παρέλκειν, ταυτὸν τῷ διατρίβειν ἐστίν. διό. οὔτε διατρίβω μητρὸς γάμον. Τανυστύς, λέξις μὲν καὶ αὐτὴ ποιητική. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τανύειν, καὶ κεῖται κατὰ ἀναλογίαν τοῦ, δεζύς. ἰδετύς. καὶ τῶν

ὤμοιιν. Χλαῖνα, φανερὸν καὶ ἐνταῦθα μανδύας φαίνεται ἐστίν. οὐ γὰρ ἀπεδύσατο χλαῖναν ὁ παῖς, ἀλλ' ἀπ' ὤμοιιν ἔθετο.

Ἔναξεν, ἀντὶ τοῦ ἐπίλησεν ἢ πατήσας, ἢ χερσὶ συμπλάσας. ἀπὸ τοῦ νάσσω δὲ ἡ λέξις γίνεται. ὅθεν καὶ ναστὸς ἄρτος ὁ πυκνός. εἰς ὃ φέρεται καὶ χρῆσις. μάζας ναξάμενος. ὅπερ ὁ μαξάμενος γράφουσιν ὡς εἶναι ἐτυμολογικὸν τὸ, μάζαν μαξάμενος. ἐν δὲ τοῖς τῶν ἀθηναίων, δηλοῦται ὅτι ναστὸς, ἄρτου πεπλασμένου εἶδος καὶ οὐχὶ ὠγκωμένου. λέγει δέ φησι καὶ ναστὸς πλακοῦς ἔχων ἔνδον καρυκείας.

Πελεμίζειν, ὅτι τὸ κινεῖν ἐστι καὶ μάλιστα βίᾳ, πολλαχοῦ δεδήλωται.

Ἀνέεδυεν, ἀντὶ τοῦ, ἐκώλυεν ἀνανεύων. Εὐξέστας σανίδας, τὰς θύρας λέγει, κορώνην δὲ, τὸ τοῦ τόξου ἄκρον. τινὲς δὲ κορώνην καὶ νῦν ἐνόησαν, τὸ τῆς θύρας ἐπίσπαστρον. κρεῖττον δὲ ὅμως τὸ πρῶτον.

Θυοσκόος ἐστὶν, ὁ διὰ τοῦ θυμιᾶν ἢ ἱερεύειν μαντευόμενος. θύος μὲν γὰρ, τὸ θῦμα ἤγουν ἱερεῖον, ἢ τὸ θυμίαμα. κοεῖν δὲ, τὸ νοεῖν. ὅθεν ὁ μαννοεῖν, οὐ μὴ νοεῖν ἀλλ' αἰσθάνεσθαι. θυοσκόος οὖν, ὁ διὰ θυσίας κοῶν ἤτοι νοῶν τὰ μέλλοντα. καὶ ἄλλως δὲ θυοσκόος, ὁ θύτης. ὁ τὰ θύη κέων ἀπὸ τοῦ κέω τοῦ γραφομένου διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Μυχοίτατος ἤγουν ἐνδύτατος. γίνεται δὲ ὁ μυχοίτατος, ἐκ τοῦ μυχὸς προσλήψει τοῦ ἰῶτα. ὡς ἀδιάφορον ὂν εἰπεῖν μυχοίτατος εἴτε τις εἴπῃ μυχώτατος. καὶ ἔστιν ὅμοιον τοῦ, πάρος παροίτατος. οὗ καὶ συγκριτικὸν ἐν Ἰλιάδι ἐστὶ, παροίτερον ἔτασσεν. ὅπερ ἐστὶν ἔμπροσθεν ὄντες. προτρέχοντες. ἰστέον δὲ καὶ ὡς οὐδέν τι καινὸν, εὐτάκτως πρῶτον ἀναστῆναι τὸν μυχοίτατον, διὰ τὸ ἐκεῖθεν εἶναι τὸ ἀκόλουθον τῆς ἀρχῆς. οὕτω γὰρ καὶ πρὸ τούτων ἀντίκλεια εἶπε τὸν ὀδυσσέα ὡς πολλοὶ ποταμοὶ ἐν μέσῳ τοῖς ἐνταῦθα ἴασιν. ὠκεανὸς μὲν, πρῶτα. πρῶτον γὰρ λέγει τὸν ὠκεανὸν, ὡς πρὸς τὰ ἐκεῖθεν εἰς ἀνατολήν. τοῖς γάρ τοι ἐν

Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
Ἀλλ' ἄγετε μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
Οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' ἀχαιΐδα γαῖαν,
Οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἄργεος, οὔτε Μυκήνης,
Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης.
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε. τί με χρὴ μητέρος αἴνου;
Ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
Δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην.
Εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοϊστεύσω τε σιδήρου, 10
Οὔ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
Λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
Οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια καλ' ἀνελέσθαι.
Ἦ. καὶ ἀπ' ὤμοιιν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν
Ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.
Πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσε, διὰ τάφρον ὀρύξας
Πᾶσι μίαν μακρὴν. καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε. τάφος δ' ἕλε πάντας, ἰδόντας
Ὡς εὐκόσμως στῆσε, πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζε. 20
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τό γε θυμῷ,
Νευρὴν ἐντανύσειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
Καί νύ κε δή ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
Ἀλλ' ὀδυσσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς τηλεμάχοιο.
Ὢ πόποι ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
Ἠὲ νεώτερός εἰμι καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι. ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Ἀλλ' ἄγεθ' οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε, 30
Τόξου πειρήσασθε καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
Κλίνας κολλητῇσιν ἐϋξέστῃς σανίδεσσιν.
Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ.
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη εὐπείθεος υἱός,
Ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι.
Ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει.
Ὣς ἔφατ' ἀντίνοος. τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο οἴνοπος υἱὸς, 40
Ὅσφι θυοσκόος ἔσκε. παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
Ἷζε μυχοίτατος αἰεί. ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴῳ
Ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν.
Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζεν.
Οὐδέ μιν ἐντάνυσε. πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
Ἀτρίπτους ἁπαλάς. μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν.
Ὦ φίλοι. οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
Πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν 50
Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν οὗθ' ἕνεκ' αἰεὶ
Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.
Νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μενοινᾷ,

Γῆμαι πηνελόπειαν ὀδυσσῆος παράκοιτιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται ἠδὲ ἴδηται,
Ἄλλην δή τιν' ἔπειτα ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος. ἡ δέ κ' ἔπειτα
Γήμαιθ' ὅς κεν πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησε, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε,
Κλίνας κολλητῇσιν ἐϋξέστοις σανίδεσσιν.
Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ.
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
10 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε; νεμεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων,
Εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι.
Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
Οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ ὀϊστῶν.
Ἀλλ' ἄλλοι τανύσουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
Ὣς φάτο. καί ῥ' ἐκέλευσε μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν.
Ἄγρει δὴ πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι μελανθεῦ.
20 Πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ.
Ἐκ δὲ στέατος οἶσε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
Ὄφρα νέοι θάλποντες ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
Τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς φάτο. αἶψα δ' ἀνέκαιε μελάνθιος ἀκάματον πῦρ.
Πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ.
Ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος.
Τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ', οὐδ' ἐδύναντο
Ἐντανύσαι. πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε καὶ εὐρύμαχος θεοειδὴς,
30 Ἀρχοὶ μνηστήρων. ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
Τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω,
Βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
Φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισι.
Βουκόλε καὶ σὺ συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
Ἦ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
Ποῖοί κ' εἶτ' ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν εἴ ποθεν ἔλθοι
Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκοι;
40 Ἦ κεν μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ' ἢ ὀδυσῆϊ;
Εἴπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ.
Ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων.
Γνοίης οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὣς δ' αὔτως εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
Ἐξαῦτις σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.
50 Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ κακὰ πολλὰ μογήσας,
Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Γιγνώσκω δ' ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
Οἴοισι δμώων, τῶν δ' ἄλλων οὔ τευ ἄκουσα

τὴν ἑῴαν πρὸς τὰ ἑσπέρια ἥκουσι, μυχοίτατός ἐστιν ὁ ὠκεανός. ἢ κατὰ τὸ μυχοίτατον, δύναταί πως κατ' ἄλλον λόγον, εἶναι καὶ πρῶτον ὡς τοῖς ἐκεῖθεν ἀρξαμένοις.

Κεκαδήσει ψυχῆς ὅ ἐστι στερήσει, ἔστι ῥῆμα χωρὶς πρωτοτύπου ἄρξαντος. ἐξ οὗ ῥοῦ παράγωγον, χάζω. τούτου δεύτερος ἀόριστος ἰωνικὸς, χάδω ὅθεν δεύτερος μέλλων, χαδῶ. ἐξ οὗ ἀναγωγῆς γινομένης εἰς ἐνεστῶτα καὶ τροπῆς ἰωνικῆς τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, γίνεται τὸ καδῶ καδέσω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κεκαδέσω. ἵνα ᾖ κεκαδέσει, τὸ ἀναγκάσει τινὰ χάσασθαι τουτέστιν ὑποχωρῆσαι. οὕτως ἔστι τὸ τόδε τὸ τόξον πολλοὺς ἀριστέας κεκαδήσει τουτέστι ποιήσει χάσασθαι τῆς ψυχῆς. Ῥυτῆρα, προσηγορικὸν τοῦ ῥυτῆρος, τὸ ῥύω ἐξ οὗ καὶ ὁ γηρυτὸς, καὶ ὁ εὔρυτος εἰ δὲ τὸ ῥύειν, καὶ βίαν περὶ δηλοῖ ὅθεν καὶ ῥυστάζειν ῥοπικῶς τὸ κατὰ βίαν ἕλκειν, καὶ ῥυστακτὺς ὁ βίαιος ἑλκυσμὸς, καλῶς ἂν καὶ βιὸς τὸ τόξον λέγοιτο διὰ τὸ βίᾳ ῥυέσθαι. Τροχὸν στέατος ὥσπερ καὶ τυροῦ, ἀκριβέστερον ὑπὲρ κύκλον εἰπεῖν. ἐπίπεδον γὰρ ὁ κύκλος καὶ ἀβαθὴς, ὁ περιττὸς δὲ ὁ τροχός. ἀρχαῖον δὲ ἔθος, τροχοειδῶς καὶ τὰ στέατα στρογγυλοῦσθαι. ἴσως δὲ τῶν στεάτων καὶ πιμελῆς νῦν συννοεῖται. ὧν διαφορά. ὅτι στέαρ μὲν, τὸ τῶν κερασφόρων, ὃ καὶ θρύπτεται ψυχθέν. πιμελὴ δὲ, ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων κέρατα. Ἐπεῖχεν, τὸ ἐν τῷ τέως ἀργεῖν καὶ μὴ ἐγχειρεῖν ἔργῳ. ἐκ τούτου δὲ οἱ ὕστερον καὶ οἱ περὶ δόξαν ἐφεκτικοὶ φιλόσοφοι ὠνομάσθησαν.

Ἐκ τε τουτέστιν εἰπέ καὶ τὰ συγκοπὴν, ἐξ οὗ τὸ εἶπον τρίτον τῶν πληθυντικῶν. Ὁμαρτήσαντες ἅμφω. ἀντὶ τοῦ. ἅμα ὁρμήσαντες. καὶ ὡς εἰπεῖν, ὁμοῦ ἀρηρότες ἀλλήλοις. Μετὰ δ' ἔμμενος. ἔρχου μετὰ δὲ ἐμὲ, ὑμεῖς. Προμνηστῖνοι τουτέστιν ὡς ἔτι ὑπ' ἄλλοις προμηστῖνοι, οἱ προμένοντες ἀλλήλους ἢ μὴ ἅμα πάντες πρεσβύτες κατὰ τὸν ποιητήν. ἀλλ' ὁ πρῶτος ἕτερος. εἶτα ἄλλος. καὶ ἐφεξῆς.

Ποῖοί κ' εἶτε, γρ(άφεται) ποῖοί κεν εἶτε, ποῖοί κ' εἶτε ἀντὶ τοῦ ἐστὲ ὡς ἀπὸ τοῦ εἰμὶ εἶτε ὅτι τὸ πρῶτον ἐσμὲν ἐστέ, Ἡρακλείδης δὲ οὕτως αὐτὸ ἀναγινώσκοντας, ἀμφοτέρων φησί, καθότι δεικτικόν ἐστι μα τοῦ κε συνδέσμου ἐπάγουσιν. ὃς ἑκάστοτε ὑπὲρ τὸ ἐγκλιτικὸν ἀπαιτεῖ οὐκ ἐγκλιτικόν. ἐγκρίνεται δὲ τὸ εἶτε ἀντὶ τοῦ εἴητε. λέγουσιν ὅτι ἡ ἀρχαία ἀτθὶς τὰ εὐκτικὰ συγκόπτει κατ' ἐξάρσιν μιᾶς συλλαβῆς. ἔτι ἰστέον ἐστὶν ὅτι τὸ, ποῖοί κ' εἶτε ταυτόν ἐστι τῷ, ποταποὶ ἂν ἔσεσθε. Πιστωθῆτον, ἀντὶ τοῦ, πίστιν λάβοιτε, πιστεύσοιτε.

Ἔστενε κυδάλιμον κῆρ, ἤγουν κατὰ ψυχήν. Ἑορτὴ τοῖο θεοῖο, ἤγουν θεοῦ τοῦ ἐπιστατοῦντος τοῦ τόξου, ἁγνή. τίς δ' ἂν καὶ τόξα τιταίνοιτο; ὡς τῆς ἑορτῆς ἀργίαν ἐθελούσης. Κλυτοτόξῳ τοῦ τῆς τοξείας ἐφόρῳ. Σέλας, οὐ μόνον πυρὸς, ἀλλὰ καὶ ἡλίου. ὅθεν παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ ὀπή, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. παρὰ τὸ σέλας φασὶν ἐμβιβάζειν. ἡ δὲ χρῆσις, ἐστὶ παρὰ Λυκόφρονι. Καίριον ἐπίθετον ἑορτῆς τὸ ἁγνή, διὰ τοὺς τηνικαῦτα ἁγνισμούς. ὅτι δὲ ἡ διὰ τὸ τίμιον ἁγνὴ ἑορτή, καὶ θάλεια λέγεται ὡς τοῖς θύουσιν αἰτία τοῦ θάλλειν, δῆλον ἐκ τοῦ, ἐπὶ δ' ὀφρύσι σελίνων στεφανίσκος θέμεθλοι, βάλλειν ἑορτὴν ἀγάγωμεν. ἐν ἧ δῆλα δὴ ἔθαλλον ὑπερβάλλοντες φασὶ τὰ εἰωθότα. ὃ δὴ παρέχει τὰς ἡδονάς. διὸ πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἑορτάς. Ἐπάρξασθαι, τὸ ἐπὶ τοῖς φθάσασι πάλιν ἄρξασθαι. Μεθ' ὑμῖν, ἤτοι ἐν ὑμῖν. Ἄλη τ' ἀκομιστίη τε, ἤγουν ἡ πλάνη ἐστὶ τὸ μὴ ἔχειν κομιδὴν δι' ἧς τημελεῖται τὸ σῶμα. Ἐνίπτει ἤγουν ἐνέσει. Ὁ ἤγουν ὅτι. Ἥρωας δ' ἄχος εἷλε, τοὺς Λαπίθας δηλαδή. Ἤιεν ἤγουν ᾤχετο.

Πιφαύσκομαι ἤγουν φάσκω.

Τίνες δὲ οἱ Λαπίθαι καὶ ὡς ἔθνους θετταλικὸν καὶ αὐτοί, δηλοῖ καὶ ἡ Ἰλιάς. καὶ ὅτι Λαπίθες οὐ μόνον, ὃ δοκῶν πειστικὸς εἶναι παρὰ τὸ λαοὺς πείθειν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ὁ αὐχηματί-

Εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.
Σφῶϊν δ' ὡς ἔσεταί περ ἀληθείην καταλέξω.
Αἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
Οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
Ὄφρα μ' ἐῢ γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὐλήν, τήν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο. 10
Ὣς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.
Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,
Κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι χεῖρε βαλόντε.
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
Ὣς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε.
Παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μή τις ἴδηται
Ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπῃσι καὶ εἴσω.
Ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες. 20
Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.
Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί
Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην.
Ἀλλὰ σὺ δῖ' Εὔμαιε φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
Ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι, εἰπεῖν τε γυναιξὶ
Κληῗσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
Σοὶ δὲ Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς 30
Κληῗσαι κληῗδι, θοὸν δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας.
Ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη.
Ἐς δ' ἄρα καὶ τὼ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλά μιν οὐδ' ὣς
Ἐντανύσαι δύνατο, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος περί τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων.
Οὔ τι γάμον τόσσον περ ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ, 40
Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, αἱ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν,
Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
Ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅ τ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
Τόξον, ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός.
Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται, νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
Ἁγνή. τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ', ἀλλὰ ἕκηλοι
Κάτθετ'. ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας 50
Ἑστάμεν, οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω
Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ἄγετ' οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,

ὀφ

ῶσ, παρὰ τὸ λαοὺς φάσιν εἰς ὅπην ἄγειν καὶ ἐπιστροφὴν ἐν τῷ πολεμῶν τολογεῖσθαι. ὁ δὲ τοιοῦτος, εἴη ἂν καὶ ἀλαζών. διὰ δὲ ἀλώμενος ζῆν ἐν τῷ μάτην αὐχεῖν. ἔστι δὲ ὁ βάβαξ καὶ βαβάκτης.

Ὄφρα σαώσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
Ἠῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν,
Αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν.
Ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
Τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος. τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
10 Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
Λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε,
Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν.
Ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
20 Ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
Χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἤ μοι ἔτ' ἐστὶν
Ἲς οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
Ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ' ἀκομιστίη τε.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
Δείσαντες μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσειεν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Ἆ δειλὲ ξείνων, οὔ τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
Οὐκ ἀγαπᾷς ὃ ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
Δαίνυσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
30 Μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
Ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅς τε καὶ ἄλλους
Βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.
Οἶνος καὶ κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
Ἄασ' ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
Ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'. ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο.
Ἥρωας δ' ἄχος εἷλε. διὲκ προθύρου δὲ θύραζε
Ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὔατα νηλέϊ χαλκῷ
40 Ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες. ὃ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς,
Ἤϊεν, ἣν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ.
Ἐξ οὗ κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη.
Οἷ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
Ὣς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴ κε τὸ τόξον
Ἐντανύσῃς. οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ. ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνῃ
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων
Πέμψομεν. ἔνθεν δ' οὔ τι σαώσεαι. ἀλλὰ ἕκηλος
Πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.
50

Εὐρυτίωνα ἱστορεῖ φασι Βακχυλίδης ἐπιξενωθέντα τινὶ ἐν Ἤλιδι καὶ ὑβριστικῶς ἐπιχειρήσαντα τῇ τοῦ ξενοδόχου θυγατρὶ, ὑφ' Ἡρακλέους ὕστερον ἀναιρεθῆναι τοῖς ἐκεῖ ἐπιστάντος. Λέγεται ὅτι Πειρίθους τὴν ἀδελφὴν Ἱπποδάμειαν ἀγόμενος συνεκαλέσατο κατὰ συγγένειαν, Λαπίθας καὶ κενταύρους. ὅτι κένταυροι μὲν πλεονεκτήσαντες ὑπὸ μέθης, τῶν Λαπιθῶν ἁρπάσαντες τὰς γυναῖκας ἐπείθοντο, Λαπίθαι δὲ ἀνεῖλον αὐτούς. ὅτι δὲ θηριώδεις οἱ κένταυροι οὓς καὶ φῆρας ὀρεσκῴους ἐν Ἰλιάδι ἔφη ὁ ποιητὴς, δηλοῦται κἀνταῦθα ἐκ τοῦ, ἐξ οὗ κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη. ἐρρέθη γὰρ τοῦτο, οἷα τῶν κενταύρων ἄλλο τι παρὰ τοὺς ἀνθρώπους ὄντων. ὅτι δὲ καὶ γυναικεῖον μόριον σημαίνει ὁ κένταυρος, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. φέροντες καὶ χρῆσιν θεοπόμπου εἰς τοῦτο. πικρότερον δὲ τούτου εἰς σκῶμμα, τὸ εἰρῆσθαι κενταύρους, ὃς κατεῖ ὄρρους τοὺς παρὰ τῷ κωμικῷ. Ὁ κατ' οἴνους Διόνυσος Λυαῖος ἐπωνομάσθη ὁ ἐπιστασιαστὴς, παρὰ τὴν λύσιν ὄχλου στάσιν, ἢ ἐναντίον ὁ εἰρήνη. αὕτη μὲν γὰρ, παρὰ τὸ εἴρειν εἰς ἓν γέγονεν. ἐκείνη δὲ, παρὰ τὸ λύειν. ὀρθῶς δὲ καὶ ταύρῳ παρά τε ἄλλοις καὶ Λυκόφρονι, ἔτι δὲ καὶ παρδάλει ὁ Διόνυσος εἰκάζεται, διὰ τὸ πρὸς βίαν τρέπεσθαί φασι τοὺς ἐξοινωθέντας. κατὰ γὰρ τὴν ἀληθείου μοῦσαν, ἄλλοτε μὲν μελιηδὴς ὁ οἶνος, ἄλλοτε δ' ὀξύτερος τελέθων. καθότι μὲν οὖν θυμικὸν ὁ ταῦρος ὡς εὐελπίδας δηλοῖ ἐν τῷ, ταῦροι δ' ὕβρει σὺν εἰς κέρας θυμούμενοι, ταύροις εἰκαστέον τοὺς ἐξοίνους. καθὸ δὲ μάχιμοι καὶ θηριώδεις ἐκ μέθης οἵ γε γίνονται, παρδάλεις ἄλλως δὲ οἱ τοιοῦτοι, διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς φασι παρδαλῶδες. οὗ σύμβολόν τι καὶ ἡ παρδαλῆ. ἣν ἡ αἰνιγματώδης σοφία, φόρημα τῶν διονυσιωδίδωσιν.

Ἀ δειλὲ

Ἀδελὲ ξείνων, ἀπλῶν ὤν, ἀντὶ ὑπὸ ὕβρεως ποιοῦ εἰλῆφθαι τοῦ δηλαιότατι. ἐῤῥέθη δὲ οὕτως, ὁ ἀπὸ κρατηρὸς ὤν παρὰ τὸν θυμόν. ἡ καὶ ἄλλως ἀπλέστερον κατὰ τὸ, νικᾷ γάρ ἡ ἀρετή με τῶν ἐχθρῶν πολύ, ἤγουν πλέον. καὶ τὸ, μεταβολὴ πάντων γλυκύ, ὅ ἐστιν ἡδύτερον ὥς τινες φασί. Ἀμέρδειν, ἐν ἄλλοις μὲν, τὸ σκοτίζειν. νῦν δὲ διαυτὸς ἀμέρδεσθαι, τὸ στερίσκεσθαι, ἀπὸ τοῦ μερίζειν. ἵνα ᾖ ἀμέρδειν, τὸ μερίδος ἀποστερεῖν. Αἴσιμα πίνῃ. τουτέστι κατὰ τὸ αἴσιον καὶ καθῆκον. Τρώῃ, ἀντὶ τοῦ βλάπτῃ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ τρώσῃ συγκοπέντος ἐκ τοῦ τείρω. Χανδὸν ἑλὼν. εἴρηται τὸ χανδὸν πίνειν, ὡς ἀπό τινος δοχείου διαχάσκοντος εὐρύ πρὸς ὑποδοχὴν ὑγροῦ. Ἄασεν ἀντὶ τοῦ ἔβλαψε, ἐκ δὲ τούτου τοῦ ῥήματος, καὶ ἡ ἄτη κατὰ συναίρεσιν. ἴσως δὲ καὶ ὁ ἀεσίφρων θυμὸς, ἤγουν βλαψίφρων. φρενοβλαβής. ὅπερ ἁπλοῦν τὸ, φρεσὶν ἀασθεὶς ἤγουν βλαβείς. ὃ ταυτόν ἐστι τῷ μανεὶς. ἐπεὶ καὶ μανία ἔοικεν ἡ ἄκρα μέθη. Οὔατα ῥῖνας τε ἀμήσαντες ἐς φάρον ἀποκόψαντες ὡς εἰ καὶ τὸ φυτὸν ἀμώμενον. Ἦν ἄτην ὀχέων, ἀστείως εἴρηται ἀντὶ τοῦ, ὀχῶν καὶ βαστάζων τὴν ἑαυτοῦ βλάβην. Ἐπητύς, κατὰ μέν τινας, ἡ μεταίτησις ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπαιτεῖν. ἕτεροι δὲ ἐπητὺν, τὸν ἐν λόγοις φασὶν ἔπαινον ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπητὴς ὀξυτόνως ὃ δηλοῖ τὸν φρόνιμον καὶ λόγιον. Ἀντιβολήσαι νῦν, τὸ ἐπιτυχεῖν. ἐν ἄλλοις δὲ, τὸ συναντῆσαι. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, καὶ τὸ ἱκετεῦσαι.

Κακώτερος ἄλλος ἀχαιῶν.
τουτέστιν ἀσθενὴς ἢ δυσγενής.

Τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε; τουτέστι τὰ μεγάλα παρορῶντες ἐλέγχεα, τί δ' ἤπερ τὰ μικρὰ ἐφοράσθε; Ἐϋκλεῖας, τῆς εὐκλείας δηλοῖ. συναιρεθὲν συνήθως. Κρείσσων, ἐπὶ ἐγκρατοῦς καὶ ἐξουσίαν ἔχοντος.

Καθάπαξ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ παντελές. Ἀγρόνδε δίεμαι, τουτέστι διώξω. Ἀπτα, δεδήλωται ἀλλαχοῦ εἶναι πρόσφθεγμα.

Πλαγκτὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐμπληκτε. παρὰ πλάζω. ἢ, πλαζόμενε τὴν διάνοιαν οὐ μὴν σαθρά. Ὁμοκλεῖν δηλοῖ ὅμηρος ποτὲ μὲν τὸ ἀπειλεῖν, ἔφη. πολλοὶ ὁμόκλεον. εἶτα, τηλεμάχου ἀπειλήσαντος. Οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις, προμαθὼν καὶ ἐπὶ ἀρίστοις καὶ πᾶσιν ἐθέλοντος πάντα πάθεσθαι. Μεθίει χόλοιο, δηλοῖ μὲν τὸ μεθεῖναι καὶ ἠμέλησε.

Μεγάροιο θύρας ἤγουν τῆς γυναικωνίτιδος. Βύβλινον, οὐ τὸ ἐκ βύβλου ὅ ἐστι παπύρου αἰγυπτίας, ἀλλὰ βοτάνης τινὸς ἐμφεροῦς παπύρῳ. οἱ δὲ, καννάβινόν φασιν. ἕτεροι δὲ, τὸ ἐκ φιλύρας. ὅτε δὲ καὶ ὁ μόλυβδος παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔστι καὶ ἡ ῥηθεῖσα βύβλος διφορεῖται κατὰ τὸ δίχρονον, ἐῤῥέθη μὲν καὶ ἐν τοῖς τοῦ γραμματικοῦ. δηλοῖ δὲ αὐτὸ καὶ ὁ γράψας ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ὅτι βύβλινον καὶ βίβλινον διχῶς σημείωσαι ὅτι ἡ βύβλος ἐπὶ πόλεως μὲν καὶ ἐν τῷ γραμματικῷ, μόνως διὰ τοῦ υ γράφεται. ἐπὶ δὲ φυτοῦ, ὡς ἐπὶ πλὺ

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
Ἔλπεαι αἴ χ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
Ἐντανύσῃ χερσίν τε βίηφί τε ἧφι πιθήσας,
Οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι καὶ ἑὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
Οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπε.
Μὴ δέ τις ὑμείων τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
Ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα.
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Οὔ τι τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ', οὐδὲ ἔοικεν,
Ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες, ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
Μνῶνται, οὐδέ τι τόξον ἐΰξοον ἐντανύουσιν.
Ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Ὣς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Εὐρύμαχ', οὔ πως ἔστιν ἐϋκλεῖας κατὰ δῆμον
Ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος. τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
Οὗτος δὲ ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας ἠδ' εὐπηγής,
Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
Καὶ ξίφος ἄμφηκες. δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
Πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔ τις ἐμεῖο
Κρείσσων, ᾧ κ' ἐθέλω δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι,
Οὔθ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
Οὔθ' ὅσοι νήσοισι πρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο.
Τῶν οὔ τίς μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλωμι
Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.

μὲν

Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί. τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἶκόνδε βεβήκει.
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
10 Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
Πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις ἀμέγαρτε συβῶτα.
Πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
Οἶον ἀπ' ἀνθρώπων οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
Ἡμῖν ἱλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς φάσαν. αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτοῦ ἐνὶ χώρῳ
Δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει.
20 Ἄττα, πρόσω φέρε τόξον, τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις.
Μή σε καὶ ὁπλότερός περ ἐὼν ἀγρόνδε δίωμαι,
Βάλλων χερμαδίοισι. βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
Αἲ γὰρ πάντων τόσσον ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασι
Μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἴην.
Τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
Ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
Μνηστῆρες. καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο
Τηλεμάχῳ. τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης,
30 Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστάς.
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν.
Τηλέμαχος κέλεταί σε περίφρων Εὐρύκλεια,
Κληῗσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν. τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε,
40 Κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
Βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἤιεν αὐτός.
Ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν ἔνθεν περ ἀνέστη,
Εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα,
Πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
Ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων.
Ἤ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
50 Ἤ γ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν. ὡς ἐνὶ χερσὶν
Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
Αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,

μὲν καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὁμοία ἡ γραφή. οἱ δὲ νεώτεροι τρέψαντες κατὰ τὸ δύφος δίφθογγον μύσος μῖσος. βίβλος δὲ ὁ τῆς Ἰδαίας φασί. καὶ ὅτι μὲν κατὰ τὴν ἱστορίαν ἡ σχοινία ἐκ τῆς φυτικῆς βίβλου ἐπλέκοντο ὡς καὶ ἐκ τῆς σχοίνου καὶ τῆς σπάρτου τοῦ φυτοῦ, ἔχει τι ἄρα ἡ βύβλος ἐπιτήδειον ἐξ οὗ εἰκὸς γίνεσθαι σώματα συμπλεκόμενα εἰς γραφάς. ἵνα ὥσπερ ἀπὸ ἀρχεγόνου ἀφορμῆς τῆς κατὰ τὴν χελώνην χέλυς ὕστερον πᾶσα κιθάρα ἐκλήθη, ἐπειδὴ χελώνης ὄστρακον μέγα τεύχεσι προστεθὲν ἡ χορδῶν ἐντανυσθεῖσα λύραν ἀπήρτισεν ἣν ἑρμῆς ἀπόλλωνι ἐχαρίσατο εἰς λύτρον ἀνθ' ὧν ἔκλεψεν ἐκείνου βοῶν, οὕτω καὶ πᾶσαι γραφικαὶ βίβλοι ἐκ τοῦ τῆς βύβλου ἀρχαίας χρήσεως τοὔνομα φέρουσιν. ἐγίνοντο γάρ φασιν ἀπὸ βύβλων αἰγυπτίων ὡς οἷα παπύρων ἐνδεχομένων καθὰ αἱ τότε μηχανώμεναι, ὑπηρετούμενα τοῖς γραφεῦσι χαρτάρια. ὡς δὲ ἡ βύβλος τὸ φυτὸν συνετέλει καὶ εἰς τὸ ὑποδεῖσθαι, ὁ βυβλινοπέδιλος δηλοῖ. οὗ χρῆσις παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὀνήσιος ἀντιάσειεν, ὃ περιφραστικῶς δηλοῖ τὸ ὄναιτο. Ἶπες θηρίδια οἱ ἶπες κέρασιν ἐμφυόμενα καὶ κατεσθίοντα, παραπλήσια φασὶ κώνωψι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἴπτειν ὅ ἐστι φθείρειν. τινὲς δὲ ὄφιν κεραίστην γράφουσιν ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς κέρασιν ἶπες, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐν φυτοῖς. ἄλλοι δὲ, κεραΐδας ὡς ἀπὸ τοῦ κεραΐζειν. ἵνα δηλοῖ τὰς τῶν τόξων φθαρτικάς. κεράτινον δὲ ἦν φασιν ὡς φαίνεται τὸ τόξον οὐ μὴν κατὰ τὰ πάλαι σκυθικά. ξύλινον. Ἐπίκλοπος, καὶ τὸ ἁπλῶς κλέπτην εἶναι ἐπιδηλοῖ, καὶ τὸ πανοῦργον δέ.

Ἐφορμᾶται ποιήσειν, ὅμοιόν ἐστι τῷ ὁρμαίνει. Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα, ταὐτόν ἐστι τῷ ἀναστρωφᾷν.

Ὁ ἦχος τῆς νευρᾶς, ὁ ψαλμός τις ἐστὶν ὡς δηλοῖ τὸ, πυκνὰ ἀποψάλλουσα πάγην παρὰ Λυκόφρονι. λέγει δὲ καὶ Αἴλιος Διονύσιος, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ νευρᾶς, ἀλλ' οὖν ἐπὶ χορδῶν μουσικῶν κεῖσθαι καὶ τὸ ψάλλειν. ὁ τῷ ψαθαλᾶν, ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶν καὶ μαλάττειν. τὰ δ' αὐτὰ ὁ ψάλλειν

ἐστιν. ὅθεν καὶ ψαλλόμενος, ὁ ἀνακρουόμενος ψάλλοντος. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι χελιδόνι, οὐ μὴν ἀηδόνι κατὰ πάντα εἴκασε τὴν νευράν, ἐπεὶ μὴ πρὸς ἡδύτητα ἡ ὁμοίωσις, ἀλλὰ μόνον πρὸς ποιότητα φωνῆς ἠχούσης ὑπὸ τὸν ἦχον. ὀπτικὸς δέ τις καὶ ὁ τῆς χελιδόνος βατταρισμὸς ὅτι πρὸς μνήμην πενθίμως κατὰ τὸν μῦθον ῥοιζεῖ. οὐ γλυκὺ ᾄδουσα. λαλαγοῦσα δὲ ἀκαλλὴς ὡς οἷα θρηνοῦσα κατὰ τὸν μῦθον. διὸ καὶ ὁ κωμικός, οὓς ἐκεῖνος ψέγει ὡς τὰς μούσας ἀφανίζοντας, χελιδόνων μουσεῖα καλεῖ. ὅ ἐστιν ὑπερβαρβάρους χελιδόνων δίκην. χελιδονίζειν δὲ παρὰ ῥοδίοις ἦν, ἀγερμὸς γινόμενος συνδρομῇ ἐν βοηδρομιῶνι μηνί. καλούμενος οὕτω, διὰ τὸ εἰωθὸς τοῖς παισὶ ταῦτα ἐπιφωνεῖσθαι. ἦλθ' ἦλθε χελιδὼν, καλὰς ὥρας ἄγουσα καὶ καλοὺς ἐνιαυτούς. ἐπὶ γαστέρα, λευκὰ ἔχων λευκά. ἐπὶ νῶτα, μέλαινα. εἶτα ὡς ἐν συνόψει φάναι, οὐ παλάθαν ζητοῦμεν οἴκου τι δέπαστρον. ἁ χελιδὼν, καὶ λεκιθίτην οὐκ ἀπωθεῖται. τὰ λοιπὰ ζητητέον ἐν τοῖς τοῦ δειπνοσοφιστοῦ. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τοῖς εἰρημένοις, παλάθη μὲν σύκων ἐπισύνθεσις. δέπαστρον δέ, τὸ παρὰ λυκόφρονι τὸ δέπας. ἢ, δέπαστρον παράστρογγον τὸ ἐκ περιφερείας στόμα. λεκιθίτης δέ, πλακοῦς ἐκ τῶν ἀναμεμιγμένων ὠοῦ λεκίθου. εἰ δέ τις οὕτω καὶ ἡ χελιχελώνη τοῦ χελιδονισμοῦ ἔχεται, ἴσως ὡς ἄλλο τι ἐστὶ τοῦτο. καθημένης δὲ ἑνὸς ἐν μέσῳ ἣν φασι χελώνην ἐκάλουν, περιτρέχουσαι αἱ παρθένοι, ἐπυνθάνοντο καὶ αὐτὴ ἦν δι' ἀμοιβαίων ἰάμβων, οὕτω. χελιχελώνη τί ποιεῖς ἐν τῷ μέσῳ; ἔρια μαρύομαι ἔχων κλώθω καὶ κρόκην μιλησίαν. ὁ δ' ἔκγονός σου, τί ποιῶν ἀπώλετο; λευκᾶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ἅλατο. ἔστι δ' ἐν τούτοις τὸ χέλει περισπαστικὸν δῆθεν. παρὰ χόμενον τῇ χελώνῃ. Κόλλοψ, ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον κόλλαβος, δι' οὗ τείνονται αἱ χορδαί· οὕτω φασὶ λεγόμενος, διότι τὸ παλαιὸν ἐκ δερμάτων σκληρῶν ἦν τῶν πρὸς τῷ τραχήλῳ τῶν βοῶν, ἔστι δ' ὅτι καὶ τῶν οἰῶν.

Ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
Ὡς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες. ἀτὰρ πολύμητις ὀδυσσεύς,
Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντη,
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς,
Ρηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ περὶ κόλλοπι χορδὴν,
Ἅψας ἀμφοτέρωθεν ἐϋστρεφὲς ἔντερον οἰὸς,
Ὡς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον ὀδυσσεύς.
Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν, πειρήσατο νευρῆς.
Ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα. πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
Ἐτράπετο. ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων.
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
Ὅττι ῥά οἱ τέρας ἧκε κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστὸν, ὅ οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
Γυμνὸς, τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
Κείατο. τῶν τάχ' ἔμελλον ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
Τόν ῥ' ἐπὶ πήχει ἑλὼν, ἕλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος. ἧκε δ' ὀϊστὸν
Ἄντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
Πρώτης στειλειῆς. διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
Ἰὸς χαλκοβαρής. ὁ δὲ, τηλέμαχον προσέειπε.
Τηλέμαχ', οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
Ἥμενος. οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον. οὐδέ τι τόξον
Δὴν ἔκαμον τανύων, ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον ἀχαιοῖσι τετυκέσθαι
Ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἑψιάασθαι
Μολπῇ καὶ φόρμιγγι. τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Ἦ καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν. ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχει. ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Πὰρ θρόνον ἑστήκει κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

ἃ καὶ αὐτὰ κόλλοπες ἐκαλοῦντο διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν ἀναβραστευομένων, κόλλαν γίνεσθαι. ὡς δηλοῖ καὶ παυσανίας γράψας ὅτι ἐκολλόπωσε, τὸ κόλλῃ συνήρμοσεν. ἀπὸ γὰρ τῶν τραχήλων φασὶ κόλλοπες τῶν βοῶν ἑψομένων, ἐγίνετο κόλλα. ὅθεν καὶ κόλλοψ, ᾧ ἐπιτείνουσι τὰς χορδάς. ἦν γάρ φασι δερμάτινος. ἐν ἑτέρῳ δὲ λεξικῷ, γράφεται καὶ ὅτι ἐκολλόπωσε, τὸ ἐκόλλησε. κόλλοπες δέ, βοῶν νεῦρα ὅθεν κόλλα γίνεται. ἀλλαχοῦ δὲ οὕτω. κόλλοψ, τὸ τραχηλιαῖον τοῦ ταύρου σὺν τῇ ὑπὸ τὴν φορίνην ἔχων ὑπὸ τὸ δέρμα. τμηθέν. ἐξ οὗ οἱ κόλλαβοι τοῖς παλαιοῖς. ἄλλοι δέ, γράφουσιν οὕτως, κόλλοψ, ταύρου ἐπαυχένιον δέρμα. ἐξ οὗ καὶ οἱ τῶν ὀργάνων πάλαι ποτὲ κόλλαβοι. ἐξ αὐτοῦ δέ φασι, κόλλοψ, ὁ σκληρὸς ὑπὲρ τὴν ἀκμὴν πάσχων. καὶ κολλοπεύεσθαι, οἱ ἄγριοι κατὰ τὰ τοιαῦτα. ἐν δὲ τοῖς τοῦ γραμματικοῦ ἀριστοφάνους, φέρεται ταῦτα. κόλλοπα τὸ παχὺ δέρμα φασὶ λέγεσθαι καὶ τὸ τῶν ὀργάνων κόλλαβον. παρατιθέμενοι ὅμηρον καὶ ἄλλους τινάς. ἕτεροι δέ, οὕτω καλοῦσι, τοὺς παραδεχομένους καὶ ἑταιροῦντας. ὡς καὶ εὔπολις ἐν τῷ, καλλίστρατος ἐστί τις. οὗτος οὖν μεγάλην πυγὴν ἔχων ὦ χαρίεν καὶ καλήν. ἐκεῖνον καὶ τελεκτίον ἐς τοὺς κόλλοπας τοὺς ἐκδρομάδας. οἵπερ εἰσίν, οἱ ὡς ἐρρέθη ἀκολασταίνοντες ὑπὲρ ἀκμήν. λεγόμενοι ἐκδρομάδες, ὡς παραδεδραμηκότες τὴν ὥραν. καὶ αἰὰ πάλιν ὄντες τοῖς πρώτοις ὑπηνήταις. Ἅψας χορδὴν, ἀντὶ τοῦ ἐνδήσας. Εὐστρεφὲς ἔντερον οἰός, περίφρασίς ἐστι τοῦ, χορδή. κυρίως δὲ χορδή, ὁ στρεφὶς ἤτοι εὔκλωστον ἔντερον οἰός. Ἄτερ σπουδῆς, ἀντὶ τοῦ, δίχα καμάτου. ἐξ οὗ, ἀσπουδὶ τὸ ἀπονητί.

Αντι

Ἄντην, ἐν ἄλλοις μὲν, τὸ ἀντικρύ. ἐνταῦθα δὲ, τὸ ἄντικρυς ἤτοι φανερῶς. ὅ ἐστι κατ᾽ αὐτὸν, ἀντικρὺ λέγεται. Ἐπὶ πῆχυν ἑλὼν, ἀντὶ τοῦ, κρατήσας ἐπιδεξίως τὸ δίστομον ἐπὶ τοῦ πήχεως τοῦ τόξου ἤγουν τῷ κέρατι ἔνθα ἐστὶ τὸ τόξον λαβεῖν. Γλυφίδες, αἱ τοῦ ὀϊστοῦ, αἷς ἐνίεται ἡ νευρά. οὕτω καλουμένη, ἀρχαιολογικῶς. ὕστερον γὰρ, ἐκ δερμάτων βοὸς οὐ μὴν ἐκ νεύρων αἱ τῶν τόξων νευραί. Στειλειὸν, ὅπου ὁ πέλεκυς εἰς ὃν ἐνείρεται ἤγουν ἐμβάλλεται στειλεός. ὃς ἐστι ὑπὸ τῶν ὕστερον λέγεται τὸ στειλεόν. καὶ πλεονασμῷ δὲ διχρόνων, ὁ στελεὸς καὶ τὸ στελεόν. ὅθεν καὶ ὁ στελεὰ ὅ ἐστι στέλλεται τὸ ὀπὴν ἐμβαλλόμενον. Θύραζε ἀντὶ τοῦ, ἁπλῶς ἔξω. Ἰὸς χαλκοβαρής, πρὸς διασολὴν κεῖται τοῦ ἀσιδήρου. Ὀνονται. τουτέστι μέμφονται. ἐκφαυλίζουσι. Οὐδέ τι σκοποῦ ἤμβροτον, παροιμιῶδες γέγονεν ἐπὶ τῶν εὐστοχούντων τοῦ βέλους. Νῦν δ᾽ ὥρη καὶ δόρπον ἀχαιοῖσι τετυκέσθαι. δοκεῖ μὲν εἰπεῖν ὀδυσσεὺς ὅτι καιρὸς τοῖς μνηστῆρσι, τοῦ δορπῆσαι καὶ παῖξαι. λέγει δὲ ἄλλως δὲ ἐμφατικῶς, ὅτι καιρός ἐστιν ἡμῖν, τάχιον τι δορπῆσαι ἀπελθεῖν τοὺς μνηστῆρας, ἢ ἄλλως δὲ τὸ φθῆναι, ὃ καὶ γίνεται. θανόντων γὰρ τῶν μνηστήρων, λαμπρὰ εὐωχία πλεῖται μετά τε ἀοιδῆς καὶ φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο. οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶν ἐνταῦθα, καὶ ὅτι παρέλκει τὴν διάνοιαν τοῦ μνηστὴρ ὀδυσσεύς, δόρπου μνησθείς. καὶ ὅτι συμβολικῶς οὐ καὶ ὡς ἐν εἰρωνείᾳ, δόρπον μὲν αὐτοῦ, τὸ θάνατον λέγει. Ἐψιάασθαι, ἀντὶ τοῦ οἰμώζειν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Τὰ περὶ τὴν μνηστηροφονίαν ἐργασάμενος ὀδυσσεὺς παρούσης ἀθηνᾶς, ἐν τοῖς ἑξῆς τὰς θεραπαίνας διὰ Τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων, κολάζει ἅμα Μελανθίῳ. Ἄλλως. τὴν μνηστηροφονίαν περιέχει. καὶ τὴν τῶν σωμάτων συγκομιδήν. ἔτι ὡς καθαίρει τὸν φόνου τὸν οἶκον ὁ Ὀδυσσεύς.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Χ. ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ἆλτο δ᾽ ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
Ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ᾽ ἐκχεύατ᾽ ὀϊστοὺς
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν. μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν.
Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται.

Ὅτι μνηστηροφονίαν ἐπιγράφουσιν οἱ παλαιοὶ τὸ παρὸν γράμμα. Εἴσομαι τουτέστι γνώσομαι ἢ ἐπιτεύξομαι αἴκε τύχωμι. Ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ ῥ ἀρχόμενα παρακειμένου τοῦ ῥάκεα γίνονται τροπῇ τοῦ ε εἰς ἄλφα καὶ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν, ἐστι ὅτι τὸ ῥάκος, βράκος φασὶν οἱ αἰολεῖς. χρῆσις δὲ τοιαύτη παρὰ σαπφοῖ λέγοντι, τίς δ᾽ ἀγροιῶτις θέλγει νόον, οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκεα ἕλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν; ἤγουν ποία γυνὴ χωριτικὴ ἐζωσμένη ἀγροικότερον, ἐφίλησε ἐραστήν; Ἆλτο ἐπὶ οὐδὸν ἀντὶ τοῦ ἥλατο, κυρίως ἔφη. ὡς ὑψηλοτέρου τῆς θύρας ὄντος τοῦ οὐδοῦ. Ἀάατος, ὁ νῦν ἄνευ δίχα βλάβης οὕτως ἐνταῦθα ἐστιν. ἵνα λέγῃ ὀδυσσεὺς, ὡς οὐ παλαβλαβεῖς ὦ μνηστῆρες ἐμοὶ ὁ παρὰ ἄεθλος ὡς ὑμεῖς ἐλέγετε, ἀλλὰ ἐστερημένος ἄτης. καὶ

ὡς εἰπεῖν, ἀβλαβής. λέγει δ᾽ ἂν αὐτὸν καὶ ἄλλως εἰρωνικῶς ἀάατον ἤγουν πολυβλαβῆ, κατὰ τὸ ἀνιαρὸν τοῖς μνηστῆρσι. Μέμβλετο, ἐκ τοῦ μεμέλητο γίνεται ὅ ἐστι διὰ μελήσεως ἦν. Δαιτυμόνεσσι, οἱ ἁπλῶς δαιτυμόνοι. ἐν μέν τοι τῇ ῥαψῳδίᾳ, ἐπὶ τῶν τὴν δαῖτα παρασκευαζόντων εὕρηται ἡ λέξις παρθένοις. οἱ δὲ ὕστερον, ἐπὶ κλητῶν φίλων αὐτὴν τιθέασιν. Φορύνετο. τουτέστιν ἐμολύνετο τῷ αἵματι ὃ καὶ ἄλλως κυλιόμενα εἰς γῆν. μετὰ δὲ βολὴν θανατοῖ ὁ ποιητὴς τοὺς βαλλομένους, διὰ τὸ ἀνδροφόνῳ φαρμάκῳ τοὺς ὀϊστοὺς βεβάφθαι.

Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ
Εἴσομαι αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ἦ. καὶ ἐπ᾽ Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν.
Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε,
Χρύσεον ἄμφωτον. καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
Ὄφρα πίοι οἴνοιο. φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
Μέμβλετο. τίς κ᾽ οἴοιτο μετ᾽ ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
Μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
Οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
Τὸν δ᾽ Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ.
Ἀντικρὺ δ᾽ ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος ἤλυθ᾽ ἀκωκή.
Ἐκλίνθη δ᾽ ἑτέρωσε. δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
Βλημένου. αὐτίκα δ᾽ αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
Αἵματος ἀνδρομέοιο. θοῶς δ᾽ ἀπὸ οἷο τράπεζαν
Ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ᾽ εἴδατα χεῦεν ἔραζε.
Σῖτός τε κρέατ᾽ ὀπτὰ φορύνετο. τοὶ δ᾽ ὁμάδησαν
Μνηστῆρες κατὰ δῶμα, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.
Ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
Πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους.
Οὐδέ πῃ ἀσπὶς ἔην οὐδ᾽ ἄλκιμον ἔγχος ἑλέσθαι.
Νείκεον δ᾽ Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσι.
Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι. οὐκέτ᾽ ἀέθλων
Ἄλλων ἀντιάσεις. νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ᾽ ἄριστος
Κούρων εἰν Ἰθάκῃ, τῷ σ᾽ ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἴσκεν ἕκαστος ἀνήρ, ἐπεὶ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
Ἄνδρα κατακτεῖναι. τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
Ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπτο.
Τοὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ κύνες, οὔ μ᾽ ἔτ᾽ ἐφάσκεθ᾽ ὑπότροπον οἴκαδ᾽ ἱκέσθαι
Δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
Δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
Αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,
Οὔτε θεοὺς δείσαντες οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὔτε τιν᾽ ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι.
Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται.
Ὣς φάτο. τοὺς δ᾽ ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.

Ἐπισχόμενος, ἀντὶ τοῦ καταστοχασάμενος. ἔστιν δὲ, διὰ τὸ ἐπέχειν τὴν χεῖρα καὶ ἱστᾶν, πρὸς τὸν σκοπὸν βάλλοντα. οἱ δὲ παλαιοί, καὶ ἀντὶ τοῦ λαβόμενος φασίν.

Ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος, σαφῶς ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα ἑρμήνευται. οὐ τοῦ ὅλου αὐχένος ὃν ἐπίθετον ἀλλὰ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἁπαλωτέρου μέρους. ἄλλως γὰρ, οὐκ ἂν ἁπαλὸς αὐχὴν λέγοιτο, ὁ σκληρὸς καὶ παρὰ τὸν αὐχμὸν ἐτυμολογούμενος διὰ τὰ κατ᾽ αὐτὸν ὀστᾶ ὡς οἷά τις αὐχμόν. Βλημένου, ὤφειλε μὲν δοτικὴ εἶναι. ἵνα ᾖ, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς βλημένῳ. καὶ δὴ καὶ εὑρίσκεταί τινα τῶν ἀντιγράφων, οὕτως ἔχοντα τῆς γραφῆς. τὰ μέν τοι ἀκριβέστερα, γενικὴν ἔχουσιν. Αὐλὸς νῦν κατὰ τοὺς παλαιούς, κρουνός. ἐξακόντισμα αἵματος. ὀξεῖα ἀναφορά. αὐλὸς γάρ φασι, πᾶν τὸ στενόν, ὅθεν καὶ ἔναυλοι, στενοὶ ποταμοί. καὶ ἡ τοῦ ἀρότρου δὲ εἰς μῆκος τομή, ἐκ τούτου αὖλαξ λέγεται. ἔοικε δ᾽ ἐνταῦθα ὁ ἐλθὼν ἀνὰ ῥῖνας αὐλός, διὰ τὰς ῥῖνας εἰρῆσθαι αὐλός. οὐ γὰρ ἁπλῶς τὸ στενόν, αὐλός. ἀλλὰ τὸ κοιλότητος μετέχον τινός. ὁ δὲ ῥοθιώδης κρουνὸς τοῦ αἵματος, οὐκ ἂν κυρίως αὐλὸς λέγοιτο αὐτός ἀλλὰ διὰ τὸ ἐξ αὐλοειδῶν τῶν ῥινῶν ἐξέρχεσθαι.

Ἴσκεν ἕκαστος ἀνήρ. τουτέστιν ἔλεγεν. ἢ ὑπενόει. ἤισκεν. Κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι, ἀντὶ τοῦ, ἀτέχνως τοξάζεις κατὰ ἀνδρῶν.

Γυναιξὶ δμῳαῖς. γυναῖκας ἐνταῦθα δμῳαί, κατὰ τὴν φύσιν σημαινόμενον τοῦ γυναικός. ὅσον θήλειαι ἄνθρωποι. ἐφεξῆς δὲ εὐθὺς ἐν τῷ, ὑπεμνάασθε γυναῖκα, τὴν ὑπὸ ἀνδρὶ λέγει. ἔστι δὲ τὸ ὑπεμνάασθε, ἀντὶ τοῦ ὑπούλως καὶ ψευδῶς καὶ οὐ κατὰ νόμον ἐμνηστεύσασθε. ὥσπερ καὶ τὸ δμῳαῖς παρευνάζεσθε, ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸ δέον συνεκοιμᾶσθε.

Οὗτος ἐπίολε τάδε ἔργα. ἤγουν οὗτος αἴτιος τῶν παρόντων κακῶν. Ἀρεσσάμενοι, ἀντὶ τοῦ ἀρέσαντές τινες. φιλιωθέντες. ἄρθμιοι γενόμενοι. Ἐδήδοται, τὰ παλαιὰ ὑπομνήματα ἀττικὰς εἶναι φασὶ παρακείμενον ἐκ τοῦ ἔδω ἐδοῖς ὡς ὀμῶ ὀμοῖς, ἵνα γένοιτο οὕτως. ἐδῶ ἐδώσω ἔδοκα. καὶ ἀττικῶς ἐδήδοκα. ἐξ οὗ τὸ ἐδήδομαι ἐδήδοται. Τιμὴν τὴν ποινὴν λέγει. Ἐεικοσάβοιον, δι᾽ οὗ ἦν βόας εἴκοσι κτήσασθαι. Τιμὴ, καὶ τῖμος λέγεται θηλυκὸν κατὰ τὸ ἀρσενικὸν ὡς λογγῖνος δηλοῖ. ὁμοίως τῷ, χολὴ χόλος ὢν αὐτὸς καὶ τοῖς τοιούτοις. μνηστέον δ᾽ ἐνταῦθα καὶ παλαιᾶς παραδόσεως ἐκτε-

μούσης

πάντων δ' ἐκ ἔστ' ὅ, τι φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Εὐρύμαχος δή μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν.
Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες ὅσα ῥέζεσκον ἀχαιοί,
Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων
Ἀντίνοος. οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
Οὔ τι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὐδὲ χατίζων,
Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,
10 Ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύοι
Αὐτὸς, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται. σὺ δὲ φείδεο λαῶν
Σῶν. ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον
Ὅσσά τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,
Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
Ἰανθῇ. πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε
20 Ὅσσά τε νῦν ὔμμ' ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
Οὐδέ κεν ὧς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
Νῦν ὑμῖν παράκειται ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι,
Ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.
Ἀλλά τιν' οὐ φεύξεσθαι ὀΐομαι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς φάτο, τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Τοῖσιν δ' εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις.
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐΰξοον ἠδὲ φαρέτρην,
30 Οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας
Ἄμμε κατακτείνῃ. ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Φάσγανά τε σπάσσασθε. καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
Ἰῶν ὠκυμόρων. ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
Ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων.
Ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ. βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο.
Τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιτο.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ
Χάλκεον ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἆλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
Σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δ' ἁμαρτῇ δῖος ὀδυσσεὺς
40 Ἰὸν ἀποπροΐεις, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
Ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος. ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Φάσγανον ἧκε χαμᾶζε. περιῤῥηδὴς δὲ τραπέζῃ
Κάππεσε δινηθείς. ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον. ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
Θυμῷ ἀνιάζων. ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
Λακτίζων ἐτίναξε. κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
Ἀντίος ἀΐξας. εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξὺ,
Εἴ πώς οἱ εἴξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
50. Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
Ὤμων μεσσηγύς. διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
Δούπησεν δὲ πεσών. χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος

μένης ὅς ἐστι μὲν εἰκελῶς τιμὴ, περὶ ἀγ τὸν ἐπίτιμον ὅς ἐστιν ὁ ἔντιμος. ἡ δὲ ἱστορία, τὸν ἐπιτίμιον. ὅδε ἐστιν, ὁ ἐπιζήμιος ἢ ἐπίπληκτος. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐπιπλήξειν, ἐπιτιμήσειν φαμέν. καὶ ἐπιτίμησον τῷ δαῖνι, ἀντὶ τοῦ ἐπίπληξον. Ἀποδώσομεν, χρονικὸν δηλοῖ ἐντεῦθεν. Χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι τουτέστι παύσω φόνοιο, ἐντελῶς ἐφράσθη. ὁ γὰρ κοινὸς διάλεκτος, ἀρκεῖται λέγειν λήξαιμι φόνοιο. τουτέστι παυθήσομαι. Ἀπροΐεις ἔγειν ἀπὸ τόξου ἢ ἀφ' ἑαυ τοῦ προπέμψας. Κάππεσε δινηθεὶς ἢ ἰδνωθείς. Ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης. πολλαχοῦ γὰρ ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος ἀποδοτικὸς κεῖται. ὅτε ἀντὶ τοῦ δὴ λαμβάνεται. Σχήσει ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ ἐφέξει. κωλύσει. Αντίσχεσθε, ἀντὶ τοῦ, προβάλλεσθε ἄντα ἢ αὐτὴν. καὶ ἐξεναντίας τῶν βελῶν ἔχετε δίκην ἀσπίδων.

Τραπέζας, πιθανῶς ἔχει διὰ τὸ πολλαχοῦ διηλλάχθαι, ἑκάστῳ τῶν μνηστήρων παρακεῖσθαι τράπεζαν. Ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν, χρήσιμον εἰς τὸ, δαιμονίη, τίμοι ἐπέχεις; δῆλον γὰρ ὅτι καὶ ἐκεῖνο ταυτόν ἐστι τῷ, τί δέ ποτε κατ' ἐμοῦ ἔχεις; τουτέστιν ὁρμᾷς; ἐλαύνεις. Ἥπατι τὸ βέλος ἐμπήγνυται, εἰκείως ἴσως διὰ τὸ τοῦ εὐρυμάχου κατ' ἔρωτα ἐπιθυμητικόν. οὕτω καὶ ἀντίνοος βάλλεται τὸν λαιμὸν, εἴπει ἄντης διὰ τὸ φάγον ἢ λαίμαργον. πολλοῖς δὲ ὁ ποιητὴς μέρη βλάπτει σώματος, ἀναλόγως οἷς ἐπλημμέλουν. Περιῤῥηδὴς, ὁ ἐῤῥασπασμένος αἵμασι, ὡς ἀπὸ τοῦ ῥαίω. οὗ δεύτερος ἀόριστος, ἔῤῥαδον. ὅθεν ὁ περιῤῥηδής. Ἤλασε τουτέστι κεντήσει φασγάνῳ ἀΐξας, ἢ προπρηνῆ τύψας τουτέστι κατωφερῆ πληγὴν ἐπενεγκών. δῆλον δὲ ὅτι ἐν τῷ προπρηνῆ, λείπει τὸ χειρί. ἄλλως γὰρ οὐκ ἔστι κατασῆσαι τὸ νόημα ὡς χρή. Ἀπόρουσεν εὐσχημόνως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἔφυγε διὰ τὸ ἀφοπλισθῆναι. καὶ ὅρα ὅτι ξίφη πάντες εἶχον οἱ

 μνη-

μνηστῆρες, φοροῦντες αὐτὰ κατὰ ἔθος καὶ αὐτὸ ἀρχαῖον. Πάρα τοτίσι πάρεσιν εἶσοι. Ε ιϛ

πα λέγει, τοὺς ἑκατέρωθεν τοῦ εἰσόδου τοίχους. Τετραθέλυμνον. ὅ ἐστι τετράθετον. τετράπτυχον. Ορσοθύρη ἐνταῦθα παρὰ τῷ ποιητῇ, θύρα τις ἐπίσημος ὑψηλοτέραν πρόσβασιν ἔχουσα. εἰς ἣν οὐκ ἔστι τὴν ἀνελθεῖν τινα μὴ διὰ κλίμακος ἴσως ἢ ἄλλως πως ἀνορούσαντα καὶ ἀναθορόντα εἰς αὐτήν. ὅθεν καὶ ὀρσοθύρη ἐκαλεῖτο. ἤγουν θύρα εἰς ἣν ὄρνυται τις θέλων ἰδεῖν ἐκεῖθεν. ἡ δὲ τοιαύτη σύνθεσις, καὶ τὴν ὀρσύδραν παρήγαγεν, ὅπερ ἐκεῖ δι' ἧς ὄρνυται ὕδωρ ὑψοῦ. τινὲς δὲ, τὴν ὀρσοθύρην, ἐκτομάδα θύραν ἑρμηνεύουσι. δι' ἧς εἰς ὑπερῷον ἀναβαίνουσιν ὀρούοντες ἐπ' αὐτῆς.

Αργαλέον στόμα λαύρας. ἤγουν ὁ πρὸς τὴν ὀρσοθύρην ἄγχιν στενωπός. ὡς ἕνα τινὰ ἐκεῖ σταθέντα, δύνασθαι πάντας ἐρύκειν. Εξέλοι ἤγουν ἐξέλοιτο. ἐπιλέξαιτο.

Λαύρα, στενὴ ὁδός. ἄμφοδος. δι' ἧς λαοὶ ῥέουσιν ἤτοι φέρονται. ὅθεν φασὶ, καὶ διάλαυρος ὁ ἐκ τοῦ πέριξ τῆς ἀμφόδου οἰκῶν καὶ δι' αὐτῆς εὔρος. ἐν δὲ ῥητορικοῖς λεξικοῖς, φέρεται καὶ ὅτι λαύρα, ἡ ἀμάρα. καὶ ὅτι λαῦραι, ῥύμαι. κῶμαι. στενωποί. ὑπόνομοι, σύνθετον δ' ἐκ τῆς λαύρας, καὶ ἡ ἀποδυσιλαύρα τουτέστιν ἡ πόρνη. λεγομένη οὕτω, παρὰ τὸ διατρίβειν τὰ πολλὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ἢ καὶ δημοσίᾳ συμπλέκεσθαι ὥς φασιν οἱ παλαιοί. τὸ γὰρ ἀποδέεσθαι καὶ ἐπὶ μίξεως τίθεται. διὸ ἡ αὐτὴ καὶ χαμαιτύπη λέγεται ὁμωνύμως τῷ κατ' αὐτὴν στρώματι. ἔτι δὲ καὶ λεωφόρος. ἀκολούθως δὲ, καὶ πανδοσία, καὶ χαλκιδῖτις δὲ, διὰ τὸ εὐτελές φασι τοῦ διδυμαίου νομίσματος. εἰ δὲ καὶ πολύμνος, ἀλλὰ τοῦτο, σεμνότερον δῆθεν πόρνας ἐπίθετον διὰ τὸ αὐτῆς πολυώνυμον. φορβὰς δέ γε ἡ μακρόκηπος. ὃ δηλοῖ τὴν μεμηνυίαν περὶ κῆπον τὸν κατ' αὐτήν. ὡς τὸ παιδογόνον σημαίνει. καὶ ἀνασυρίφαλλος. καὶ μύζουρις διὰ τὸ μυζῶν οὐρὰν ὅ ἐστι θελάζειν. καὶ αἰσ-

Αὐτοῦ ἐν ἀμφιλόφῳ. πολὺ γὰρ δ' ἤ μήτις ἀχαιῶν
Εγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσειε
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἠὲ προπρηνέα τύψας.
Βῆ δὲ θέειν. μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
Αγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ω πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε,
Καὶ κυνέην πάγχαλκον ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών. δώσω δὲ συβώτῃ, 10
Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα. τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Οἶσε θέων, εἷως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' ὀϊστοί,
Μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.
Ως φάτο. τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόν δ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.
Ενθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτώ.
Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας.
Βῆ δὲ φέρων. μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσετο χαλκόν. 20
Ως δ' αὔτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά.
Εσταν δ' ἀμφ' ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
Αὐτὰρ ὄγ' ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
Τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Βάλλε τιτυσκόμενος, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἄνακτα,
Τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Εκλιν' ἑστάμεναι πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν, 30
Ιππουριν. δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ορσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,
Ακρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Ην ὁδὸς ἐς λαύρην. σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι.
Τὴν δ' ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν,
Εσταότ' ἄγχ' αὐτῆς. μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.
Τοῖς δ' ἀγέλαος μετέειπεν ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων.
Ω φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
Καὶ εἴποι λαοῖσι; βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο; 40
Τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μελανθεὺς αἰπόλος αἰγῶν.
Οὔπως ἔστ' ἀγέλαε διοτρεφές. ἄγχι γὰρ αἰνῶς
Αὐλῆς καλὰ θύρετρα καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης.
Καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
Αλλ' ἄγεθ' ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
Εκ θαλάμου. ἔνδον γὰρ ὀΐομαι, οὐδέ πη ἄλλῃ
Τεύχεα κατθέσθ' ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.
Ως εἰπὼν, ἀνέβαινε μελανθεὺς αἰπόλος αἰγῶν
Ες θαλάμους ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο. 50
Ενθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
Καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας.
Βῆ δ' ἴμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.

σὺν δ'

σύριγξ λις. καὶ θατέρα. ἢ ἐλλιπὴς. καὶ γειτονικώτερα. λαύρας δὲ χρῶσις, καὶ παρὰ τοῖς δὲ ἐπιπόσοις ἐν μέσῳ· λαύρας ἀντονομάζεται ἵνα ὅσας καὶ πλύνεσθαι τὴν πρὸς ἀπόλαυσιν. Ῥῶγας μεγάροιο, διόδοι. ῥήγματα. θυρίδες. θηλυκῶς ἀπὸ τοῦ ῥὼξ ῥωγός. τινὲς δέ, ὑπὸ τὸ πρὸς τὰ ῥώγας ἐνόησαν ὡς τὸ κάδας.

Ἀγκλίνας, τουτέστιν ἀνοίξας. τὸ δὲ ἀνακλῖναι ἐπὶ θυρῶν ἀνοίξεως, καὶ ἐν Ἰλιάδι κεῖται. ὧ αἴτιόν τὸ ἐπιθεῖναι. διὸ ἐπάγει. ἀλλ' ἴθι δῖ' εὔμαιε θύρας ἐπίθες θαλάμοιο. τουτέστι κλεῖσον μὴ πάλιν ἐκφερῆ θῶσιν ὅπλα. Κεῖνος αὐτὸς ἤγουν ὁ μελανθεὺς αἴτιος τῆς τῶν ὅπλων ἐκφορήσεως. Κρείσσων καὶ ἐνταῦθα, ὁ ἐπικρατέστερος καὶ γενναιότερος.

Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
10 Ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα, χερσί τε δοῦρα
Μακρὰ τινάσσοντας. μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἠὲ μελανθεύς.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
Κάλλιπον ἀγκλίνας. τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
Ἀλλ' ἴθι δῖ' εὔμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο.
20 Καὶ φράσαι εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἣ τάδε ῥέζει,
Ἢ υἱὸς δολίοιο μελανθεύς, τόν περ ὀΐω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Οἰσόμενος τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὑφορβός.
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα.
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Κεῖνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνήρ, ὃν ὀϊόμεθ' αὐτοί,
Ἔρχεται ἐς θάλαμον. σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες,
Ἤ μιν ἀποκτείνω, αἴ κε κρείσσων γε γένωμαι,
30 Ἦέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
Πολλάς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ἤτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων μάλα περ μεμαῶτας.
Σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
Ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθε.
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες,
Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν.
Ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν, χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.
40 Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
Ἤτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κατὰ τεύχε' ἐρεύνα.
Τὼ δ' ἔσταν ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
Εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον πεπαλαγμένον ἄζῃ
Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε,
Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων.
Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἑλέτην, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
50 Κουρίξ. ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ.
Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
Εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερές, ὡς ἐκέλευσεν
Υἱὸς Λαέρτεω πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Ἐς θάλαμον βαλέειν. καὶ σανίδας ἐκδῆσαι, πάντα πρὸς ἀπαρεμφατικῶς κεῖται ἀντὶ τοῦ, βάλετε. ἐκδήσατε. ἐρύσατε. πελάσατε. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τὸ, σανίδας ἐκδῆσαι ὄπισθεν, ὑστερολογικῶς κεῖται, ἤγουν κατὰ τρόπον πρωθύστερον. σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθεν. ἤγουν μετὰ τὸ πάντα ὅσα χρὴ ἐπὶ τοῦ μελανθίου ποιῆσαι. ἔχει δὲ διαφορὰν τὸ ἐπιθεῖναι θύρας καὶ τὸ ἐκδῆσαι. τὸ μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ κλεῖσαι ὡς εἴρηται κεῖται καὶ μὴ ἐᾶσαι ἀναπεπταμένας. τὸ δὲ ἐκδῆσαι, καὶ δεσμὸν ἐπιβληθῆναι δηλοῖ. δῆλον δὲ ὅτι ταυτὸν ἐστὶ τούτοις, σανίδας εἰπεῖν καὶ θύρας ἢ θύρην. ἰστέον δὲ ὡς εὐρόντες τινὲς παρὰ ἡροδότῳ κείμενον τό, ζῶντα τὸν δεῖνα πρὸς σανίδα διεπασσάλευσαν, ἐβιάσαντο καὶ ἐνταῦθα ὅμοιόν τι νοῆσαι καὶ ἐπὶ τοῦ, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθεν. οὐκ εὔοδος δὲ τοῖς οὕτω νοοῦσιν ὁ λόγος. ἀλλὰ κρεῖττόν ἐστι νοεῖν ἁπλούστερον αὐτό, ἀντὶ τοῦ τὰς θύρας κλείσαντες, ἐκδῆσαι αὐτὰς μετὰ ταῦτα. ἰστέον δὲ ὡς τὸ τὰ καθ' ἡρόδοτον σανίδος φέρεται ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ὅτι σανίς, ἐν ᾗ τοὺς κακούργους ἔδεον. πρόσκειται δὲ ἐκεῖ τό, ἢ τοῖς δίκαις ἐχάραττον, ὡς ἀεισοφαίνες. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ συσημαινόμενον ὁμηρικῶν σανιδικῶν ἤγουν διὰ δίκας συλλαβεῖν ἑπτὰ ἐπῶν ἐστὶν ὁ προκείμενος. ἤτοι τό, σφῶϊν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε. καθὰ καὶ τό. τὼ δ' ἐν μεσσηγὺ ξύμβλητον ἀλλήλοιιν. Σειρὴν πλεκτὴν, εἶδός τι λέγει σχοινίου. ἴσως δὲ καὶ ἱμάντος ὡς δηλοῦσιν οἱ παλαιοὶ σειραῖοι ἵπποι καὶ οἱ ἀνασειραζόμενοι. σειραὶ ἐλέγοντό τινες πεπλεγμέναι διὰ σχοινίας. φυτοῦ δηλαδή. ἐντεῦθεν δὲ εἰλῆφθαι δοκεῖ καὶ ὁ ἰδιωτικῶς σείρα ἡ τὰς θύρας κλείουσα. πάλαι μὲν, σχοινίας οὖσα. καὶ αὐτὸ εἰπεῖν, σειρὰ πλεκτὴ. ὕστερον, δὲ καὶ ἐπὶ ξυλίνων μοχλῶν

τὴν ἰσχὺς, παραινομένη ἢ παραφθειρομένη. ἵνα ᾖ ὥσπερ δειρὰ δέρη, οὕτω καὶ σειρὰ σέρα τὸ ἰδιωτικόν.

Πειρήναντες, ἀντὶ τοῦ, περατώσαντες. ἐνδύσαντες. Κίονα, κατὰ τὸ γένος θηλυκὸν καὶ νῦν ἁπλῶς λέγει καὶ ἰωνικῶς. Σάκος γέρον, τὸ πάνυ παλαιόν. καὶ ὡς εἰπεῖν, γεράζον. λέγει δέ τινα φασὶ καὶ αἰσχύλος οὕτω τὸ γράμμα. δι᾽, ὡς λέγει γέρον γράμμα. τουτέστι λόγος. λέγει δέ φασι καὶ σοφοκλῆς πληθυντικῶς, οὐ γὰρ γέροντα βουλεύεις. ἤγουν παλαιά. ἀρχαῖα. παυσανίας δὲ λέγει ὅτι γέρον, ξύλον σὺν λίθῳ παραπλήσιον ἔχον κεφαλὴν γέροντος δῆ. πλαστόν. γλυπτόν. καὶ χεῖρας, ὡς ἑρμοῦ τετραγώνου. ἐξ ὧν ἐκρέματό φασι τὰ πιθόμενα συντεῖα. τὸ μέντοι γέῤῥον τὸ ἐν δυσὶ ρ, οἱ μεθ᾽ ὅμηρον γράφουσι. ἔστι δέ φασι γέῤῥον, ἀσπίς. πρόβλημα. θυρεός. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ φραγμοῦ ποιοῦ ἡ λέξις καὶ σκηνῶν. παυσανίας δὲ γράφει οὕτω. γέῤῥα, σκηνώματα. καὶ περσικὰ ὅπλα. καὶ τὸ τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν μόριον. καὶ περιφράγματα. αἴλιος δὲ διονύσιος, ὅτι γέῤῥον, καὶ οἱ περιπεφραγμένοι τόποι. καὶ ἀσπίδες περσικαὶ ἐκλύτων καὶ οἰσύϊνοι. καλοῦσι δέ φασιν οὕτω, οἱ κωμικοί, καὶ τὸ ὡς ἐῤῥέθη γυναικεῖον. Ἀζα, ἡ ξηρασία. ὅθεν ἡ μυδῶσιν ἐγγινομένη λευκότης. ὁ παλαιῶν εὐρώς. κατὰ τὰ σέρκον τῷ ξέειν. οὐ ξέουσι γὰρ τὰ ξηρανθέντα. Κορίζων, ἀντὶ τοῦ, νέος ὢν κοῦρος. Κουρὶξ, δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐπιῤῥηματικῶς. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ὡς ἐῤῥέθη κουρίζειν. οὗ μέλλων δωρικὸς, κουρίξω. καὶ ἐξ αὐτοῦ, κουρὶξ τὸ, ἀνδρείως καὶ ὡς πρέπει κούροις. καὶ οὕτω μὲν φησὶν ὁ κράτης. ἀρίσταρχος δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐπιλαβομένους τῆς κόμης. ἵνα ᾖ κατ᾽ αὐτὸν τὸ κουρὶξ, ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῆς κεφαλῆς.

Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε,
Κίον᾽ ἀν᾽ ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσι.
Τὸν δ᾽ ἐπικερτομέων προσέφης εὔμαιε συβῶτα.
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ μελάνθιε νύκτα φυλάξεις,
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέγμενος ὥς σε ἔοικεν.
Οὐδέ σέ γ᾽ ἠριγένεια παρ᾽ ὠκεανοῖο ῥοάων
Λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ᾽ ἀγινεῖς
Αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.
Ὣς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο ταθεὶς ὀλοῷ ἐνὶ δεσμῷ.
Τὼ δ᾽ ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαεινὴν,
Βήτην εἰς ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
Ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν, οἱ μὲν ἐπ᾽ οὐδοῦ
Τέσσαρες, οἱ δ᾽ ἔντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
Τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ ἀγχίμολον θυγάτηρ διὸς ἦλθεν ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν δ᾽ ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε.
Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν, μνῆσαι δ᾽ ἑτάροιο φίλοιο,
Ὅς σ᾽ ἀγαθὰ ῥέζεσκον, ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.
Ὣς φάτ᾽, ὀϊόμενος λαοσσόον ἔμμεν ἀθήνην.
Μνηστῆρες δ᾽ ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
Πρῶτος τήν γ᾽ ἐνένιπε δαμαστορίδης ἀγέλαος.
Μέντορ, μή σ᾽ ἐπέεσσι παραιπεπίθῃσιν ὀδυσσεὺς
Μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.
Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω,
Ὁππότε κεν τούτους κτείνωμεν πατέρ᾽ ἠδὲ καὶ υἱὸν,
Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾷς
Ἔρδειν ἐν μεγάροις. σῷ δ᾽ αὐτοῦ κράατι τίσεις.
Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
Κτήμαθ᾽ ὁπόσσα τοι ἐστὶ τά τ᾽ ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφι,
Τοῖσιν ὀδυσσῆος μεταμίξομεν. οὐδέ τοι υἷας
Ζώειν ἐν μεγάροις ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας.
Οὐδ᾽ ἄλοχον κεδνὴν ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν.

Ἀγινεῖς, ἀντὶ μέλλοντος χρόνου κεῖται τοῦ, ἄξεις. ἀγάγεις. Μέντωρ, ἀλκιμίδης ἐνταῦθα λέγεται, τουτέστιν ἀλκίμου υἱός.

Κτίωμεν ἀντὶ τοῦ, φονεύσωμεν.

Σῷ αὐτοῦ κράατι τίσεις, ἀντὶ τοῦ τῇ σῇ κεφαλῇ ἀνταποδώσεις, ἤγουν τῇ ζωῇ σου ζημιωθήσῃ, καὶ ὡς οὕτω φάναι, κεφαλικῶς τιμωρηθήσῃ. Χελιδόνι ἰκέλη ἄντην ἢ κατὰ τὴν πτῆσιν ἢ τὸ κατὰ εἶδος. πτερώνυμοι χελιδόνι παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ, χελιδόνιαι λαγῳοί. τοιοῦτοι δὲ ἴσως οἱ ἄνω μὲν μέλανες, τὰ δὲ κάτω ὑπόλευκοι. ὁποῖαι καὶ αἱ χελιδόνες κατὰ τὸ μείποντα τὸ, χελιδὼν, ἐπὶ γαστέρα, λευκά. ἐπὶ νώτω, μέλαινα. Αἰθαλόεντος μεγάρου μέλαθρον λέγει, τὴν ὀροφήν. καὶ νῦν μὲν, ἁπλῶς ἐῤῥέθη μέλαθρον οἴκου. ὅτι δὲ μέλαθρον ὁ οἶκος ἅπας λέγεται, ἀπὸ μέρους λαλεῖται. ὥσπερ καὶ στέγη καὶ τέγος ὁ αὐτὸς, ἀπὸ τοῦ σκέποντος ὀροφώματος, μέρους καὶ αὐτοῦ ὄντος. αἰθαλόεν δὲ, ἢ παρὰ τὸ αἴθω ἐξ οὗ καὶ τὸ μέλαθρον διὰ τὸ αἰθόμενον δηλαδὴ πῦρ ἐν ταῖς κατὰ τὴν ἑστίαν θυσίαις, ἢ τὸ καταλαμπόμενον καὶ πολύφωτον παρὰ τὸ αἴθειν ἤγουν λάμπειν. Ἀντίον ἤλθοις ἀντικρυς. Περί τε ψυχέων ἐμάχοντο. παροιμιῶδές ἐστιν. οἱ γὰρ ἐπικινδύνως ἀγωνιζόμενοι, τὸν περὶ ψυχῆς θέειν λέγονται ἢ τὸν περὶ ψυχῆς μάχεσθαι ἢ ἀγωνίζεσθαι. μετρεῖ δὲ ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα, ἐξ εἶναι τοὺς ἐν τοῖς περιλειπομένοις μνηστῆρσιν ἀρίστους, ἐνδεικνύμενος ὡς αὐτῶν πεσόντων, ἐπιμελῶς αὐτίκα νίκη προσέσται τῷ ὀδυσσεῖ.

Ὣς φάτ᾽, Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
Νείκεσσεν δ᾽ Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Οὐκέτι σοί γ᾽ Ὀδυσεῦ μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκή,
Οἵη ὅτ᾽ ἀμφ᾽ Ἑλένῃ λευκωλένῳ εὐπατερείῃ
Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεί.
Πολλοὺς δ᾽ ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
Σῇ δ᾽ ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
Πῶς δὴ νῦν ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήμαθ᾽ ἱκάνεις,
Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
10 Ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρο πέπον παρ᾽ ἔμ᾽ ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον.
Ὄφρ᾽ εἰδῇς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.
Ἦ ῥα, καὶ οὔπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,
Ἠμὲν Ὀδυσσῆος ἠδ᾽ υἱοῦ κυδαλίμοιο.
Αὐτὴ δ᾽ αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
Ἕζετ᾽ ἀναΐξασα χελιδόνι εἰκέλη ἄντην.
Μνηστῆρας δ᾽ ὤτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρύνομός τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
20 Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων.
Οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ᾽ ἄριστοι,
Ὅσσοι ἔτ᾽ ἔζωον περί τε ψυχέων ἐμάχοντο.
Τοὺς δ᾽ ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
Τοῖς δ᾽ Ἀγέλαος μετέειπεν ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων.
Ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους.
Καὶ δή οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὔγματα εἰπών.
Οἱ δ᾽ οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἐφίετε δούρατα μακρά.
Ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽ οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ᾽, αἴ κε ποθι Ζεὺς
30 Δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Τῶν δ᾽ ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσι.
Ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὡς ἐκέλευεν,
Ἱέμενοι, τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν.
Ἄλλου δ᾽ ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δούρατ᾽ ἀλεύαντο μνηστήρων,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι
40 Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
Ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἄντα τιτυσκόμενοι. Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρυάδην δ᾽ ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
Οἱ μὲν ἔπειθ᾽ ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
Μνηστῆρες δ᾽ ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε.
Τοὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπήϊξαν, νεκύων δ᾽ ἐξ ἔγχε᾽ ἕλοντο.
Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
50 Ἱέμενοι, τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν.
Ἄλλου δ᾽ ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.

Σχήσει, παύσει, ἐφέξει. Κενὰ εὔγματα εἰπών. ἤγουν κενὰ καυχήματα· κενὰ καυχησάμενος ὡς εἰς βοήθειαν. Κῆδος, ἐνταῦθα φροντίς.

Πέσε, κοινῶς καὶ ἁπλοϊκῶς λέγει ἀντὶ τοῦ ἀπέθανε. Ἐν τοίχῳ πέσεν, ἀντὶ τοῦ ἐνέπεσε τῷ τοίχῳ. Μελίαν, τὸ ἔγχος λέγει ἀπὸ εἴδους δένδρου τῆς μελίας.

Πάντες ὀδὰξ, τουτέστι δακτικῶς, ἕλον ἄσπετον οὖδας. τουτέστι τὸ ὑποκείμενον ὀλίγον ἔδαφος. Λίγδην βαλεῖν, τὸ ἄκρον τὸ δέρμα διαλύσασθαι. ἵνα ἡ λίγδην, ὅ, ξυστικῶς, ἐπιπολῆς. κεῖται δὲ σὺν παλαιοῖς, καὶ ἐπιψαύδην. ὁμοειδῶς δὲ εἰπεῖν, ἐπιγράβδην. γίνεται δὲ τὸ λίγδην, ὡς ἀπὸ τοῦ λίζω, λίξεως ὀνοματοπεποιημένης. ὅθεν καὶ λίσγον ὁ ξυστήρ.

Ἐπέγραψε, εἴρηται ἀντὶ τοῦ, ἐπιπόλαιον ἔξυσε. ἐκ τούτου γράφειν, καὶ γράβδην ἐπίρρημα καὶ γραπτῆρες, αἱ τῶν μελῶν γραφαί. τουτέστιν, ἀμυχαί, ξυσμοί. Ῥινός, τὸ σὺν τῷ γάμμα προσδιασωζομένως λέγεται κατά τινα γλῶτταν γρῖνος, δηλοῖ δὲ τεχνικὸς ἔνθα λέγει καὶ ὅτι γρίσσων, ὁ χοῖρος. τὸ γρίτης ὁ γριπεύς. καὶ γριφᾶσθαι, τὸ γράφειν παρὰ Λάκωσι. καὶ γριπεύς, ὁ ῥάπτων ἁλιευτικὰ δίκτυα. καὶ γρῖφος, δύσκολον ζήτημα ὃ ἐν συμποσίοις ἔλεγέ τις προκειμένης φιάλης οἴνου γεμούσης. καὶ ὁ ἐπιλυσάμενος τὸ ἀπορηθέν, ἐξέπινεν. εἰ δὲ μή, ὁ ἀπορήσας ἀνεφόρει τὴν φιάλην.

Τοῦτό σοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήιον. εἰς παροιμίαν ὕστερον ἔπεσεν, ἐπὶ τῶν ἀντὶ κακοῦ ἀπολαβόντων κακόν. ἰστέον δὲ σοφὸς πάμμεγας καὶ ἱερός, ὁ κατάρξας τοῦ δὲ τῆς παροιμίας. ὥσπερ τὸ κυκλώπειον δωρεὰν ἔφη ὡς ἐκ τοῦ κατὰ κύκλωπα. τὴν καὶ ὕστατον καὶ ὀλεθρίαν. ὡς ἐκ τοῦ, οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι. Ὁ μαθὼν πεῖσμα καὶ προσμονὴν ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα εἰρῆσθαι στοχαστικῶς ἀπὸ τῶν κατὰ νῆας πεισμάτων ἤγουν σχοινίων, ἐρεῖ παροιμίαν ὑπεκλείψας ἐκεῖθεν, ὡς πάντες τοῦ αὐτοῦ λίνου καὶ τῆς αὐτῆς καταστάσεως εἰσί. τουτέστιν ὁμοίως πάντες πεισματικοί. ἐπιφέρεται αἰσώπειον εἶπε ἄνδρες, ἐπὶ τῶν μὴ ἀεὶ βαρυνόντων ὡσαύτως ἀλλ᾽ ὑφιέντων ἠρέμα.

ἠρέμα κατὰ βραχὺ τῆς ἐπὶ σωματικοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς ἄχθους. ὁρμηθεὶς ὁ τοιοῦτος, ἐκ τῆς κατὰ λογισμὸν αἰσθήσεως. ὡς φυκτὰς αἴρων μάζας εἰς ὁδὸν καὶ φέρων ἐξεκένωσεν ὅτι εὐάσκαλον ἀλλὰ ὡς δυσβάστακτον διὰ τὸ πολυβαθὲς, τὴν μὲν ἀρχὴν ἐλαλεῖτο οἷα τὸ σύντομον ἄχθος τῆς μετρίας πωλούμενος, τῆς δὲ ἐξῆς ὡς τῇ μετ' αὐτὴν καὶ τῇ ἐχομένῃ, ἐθαυμάζετο διὰ τὸ ἀπαλλάχθαι τῶν κατὰ τὸν ζυγὸν ἄλλως βαρύνεσθαι διόλου τῷ ἀχθοφορήματι.

Αὐτοσχεδόν. ἐγγὺς ἔγγιστα. ἐκ δὲ τοῦ αὐτοσχεδὸν, καὶ αὐτοσχέδιον λέγεται, ὃ οὐκ ἐκ τῆς ἐργασίας ἐκ μακροῦ ἀλλὰ προσεχὲς καὶ ἔγγιστα. Τῶν δὲ φρένας ἐπτοίησε. τουτέστιν ἐπτόησεν. ἢ καὶ ἄλλως, τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν, τουτέστιν εὐλαβήθησαν. ἐπτοήθησαν. Πέλονται. τουτέστι γίνονται. Ἐπιστροφάδην. τουτέστιν ἐπιστρεπτικῶς. Δάπεδον τὸ τοῦ μεγάρου ἔδαφος. οὐ γὰρ δή που τὸ τῆς αὐλῆς ἐνταῦθα δηλοῖ, οὐδ' ἄλλο τι αἴθριον μέρος γῆς. Ὅτι οὐ μόνον Ζεὺς αἰγίοχος παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ Ἀθηνᾶ ἡ τοῦ Διὸς εἰ καὶ μὴ αἰγίοχος καλεῖται, ἀλλ' αἰγίδα ἔχει. καὶ ταύτην, τῶν μὲν, σωστικήν. τῶν δὲ, ὀλέθριον. ἐπεὶ ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις ἐρρέθη, καὶ Ποσειδῶν, ἀσφάλειός τε καὶ γαιήοχος. καὶ αὖ ἐνοσίχθων καὶ ἐννοσίγαιος. καὶ Φοῖβος δὲ, οὐ μόνον ἀπόλλων, ἀλλὰ καὶ οὔλιος. τουτέστιν ὀλοθρευτικὸς ἢ ὑγείας ποιητικὸς, ὅτε ὡς ἰατρός. καὶ λαοσσόος οὐκ Ἀθηνᾶ. ὅπερ ἐν μιᾷ λέξει δηλοῖ ὅτι τοὺς λαοὺς σόους τηρεῖ, καὶ ὅτε σεύει ἢ σοβεῖ λαοὺς, ἄλλως τε καὶ διὰ τῆς φθισιμβρότου αἰγίδος. Οἶστρος θηρίδιον ὃ καὶ μύωψ λεγόμενος, μυίας μὲν μεῖζον, τὰ δ' ἄλλα ἐμφερές. ὃ ἐγχρίμπτον βουσὶ καὶ δάκνον, κατὰ δέ τινας καὶ εἰς τὰ ὦτα εἰς ἦχον αὐτῶν, ὅπου τύχοι βομβίζον ἀναγκάζει φέρεσθαι. διὸ καὶ οἶστρος καλεῖται παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ πᾶσα ὁρμὴ ἐνθουσιαστικὴ κατὰ ἔρωτα τυχὸν ἢ μανίας ἢ θυμὸν, οἶστρος λέγεται. ὡς τὸ ἔχειν αὐτὸν, οἰστρηλατεῖσθαι φασὶν, ὡς οἰστρεῖν. καὶ παροιστρεῖν. ἕτεροι δὲ, θηρίον αὐτὸν φασὶν ἀκρίδι ἐοικός. ποικίλον τὴν χροίαν. εὐκίνητον. δάκνον ὡς σοβεῖν

Αμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
Λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
Ωμον ἐπέγραψε. τὸ δ' ὑπέρπτατο, κάππεσε δ' ἔραζε.
Τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
Ενθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
Αμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος. Πόλυβον δὲ συβώτης.
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
Βεβλήκει πρὸς στῆθος. ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα. 10
Ω Πολυθερσεΐδη φιλοκέρτομε, μή ποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν. ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας
Αντιθέῳ Ὀδυσῆϊ δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
Η ῥα βοῶν ἕλικων ἐπιβουκόλος. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
Οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ.
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὖτα
Δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ηριπε δὲ πρηνής. χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ. 20
Δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
Υψόθεν ἐξ ὀροφῆς, τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.
Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὣς ἀγελαῖαι.
Τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν
Ωρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
Εξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρωσι.
Ταὶ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,
Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίγνεται οὐδὲ φυγή, χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ, 30
Ως ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
Τύπτον ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Κράτων τυπτομένων. δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων.
Καί μιν λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Γουνοῦμαί σ' Ὀδυσεῦ, σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον.
Οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
Εἰπεῖν οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Αλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι, 40
Τῶ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος, οὐδὲν ἐοργὼς
Κείσομαι. ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
Πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι,
Τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι,
Τῶ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.
Ως ἄρα φωνήσας, ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε 50
Κτεινόμενος. τῷ τόν γε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε.
Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.

τὰς βοῦς. αἰόλη, καὶ ὑπόχαλκον αὐτό φασι τὴν μορφήν. διὸ καὶ αἰόλος ὁ τοιοῦτος ὄφις, τὸ ὡς ἐρρέθη ποικίλον αὐτοῦ καὶ εὐκίνητον. ἢ καὶ ἄλλως αἰόλος, ὁ τῷ αἰόλλεσθαι ἤτοι κινεῖσθαι ταχέως, εἴπετο. ὡς καὶ ἔγχος ἄλκιμον, τὸ ἀλκιμωτικόν. Επ' ὀρνίθεσσι, κατὰ τῶν ὀρνίθων. Νέφεα. ἤτοι τῶν νεφῶν τόπον καὶ νῦν λέγει ὅπερ ἀπογνόντες αἱ ὄρνιθες, κάτω ἵενται καὶ ἀγρευόμεναι ἀγάλλονται τοὺς θηρατάς. ἢ μάλιστα κατὰ τοὺς παλαιούς, δικτύων εἶδος. ἃ καὶ ὁ κωμικὸς νεφέλας φησὶν ἐν τῷ, μὰ νεφέλας μὰ δίκτυα. ἵνα εἰκάζῃ τοὺς μνηστῆρας ὄρνισιν ἡ παραβολή, αἳ λίνων αὐταῖς ἱσταμένων ὅ ἐστι δικτύων ὑπὸ αἰγυπιῶν ἐπιόντων, πτήξασαι, ἐπὶ νέφεα ἵενται ὅ ἐστι δικτύοις ἐμπλέκονται. ὅτι καὶ ἀγρευομένων, χαίρουσι τῇ ἄγρᾳ οἱ περιτυχόντες. οὕτω γὰρ οἱ μνηστῆρες τῇ ἄνωθεν ὑπὸ Ἀθηνᾶς ῥοπῇ εἰς τὰς ἀρκύων πεσόντες, πάσχουσι τὰ εἰκότα. ἱστέον δὲ ὡς ἔγνωσται μέχρι καὶ νῦν ἡ τῶν θηρατικῶν νεφελῶν χρῆσις, πολλοῖς. παρ' οἷς ἐστὶ νεφελοσύστασις ὁ τόπος τῆς τοιαύτης διὰ δικτύων θήρας λέγεται. Κράτων τυπτομένων ὅ ἐστι κεφαλῶν. Αρήμεναι τουτέστιν εὔξασθαι. Δυσηλεγέα. τουτέστι δυσκοίμητον. ἵνα ἢ ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ κοιμῶμαι, ὁ παράγωγος δυσλεγὴς καὶ πλεονασμῷ τοῦ η δυσηλεγής. Λάβε γούνων τουτέστιν ἐλάβετο. ἥψατο. καὶ λισσόμενος προσηύδα. ἱστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἀρήμεναι οἱ παλαιοὶ ὡρμημένοι, φασὶν εἰ καὶ μὴ πάντη ἀκριβῶς, οὐ μάντιν ἀλλὰ ἱερέα εἶναι τὸν λειώδη. ἐτυμολογούμενον ἀπὸ τοῦ τὰ θύη χέειν. ἔστι δὲ ἄλλως ἀσφαλῶς νομίζειν, ἀμφότερα εἶναι τὸν λειώδη. ἱερέα τε ἀρώμενον καὶ καταρώμενον, καὶ μάντιν δὲ ὡς εἰκὸς ἐφ' οἷς ἐχρῆν.

Τερπιάδης δ' ἔτ' ἀοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.
Ἔστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
20 Ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
Ἢ ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
Ἑρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ
Λαέρτης Ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηαν,
Ἢ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
Γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἤτοι ὃ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε,
Μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου.
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων.
30 Καί μιν λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Γουνοῦμαί σ' Ὀδυσεῦ, σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον.
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν
Πέφνῃς, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
Παντοίας ἐνέφυσεν. ἔοικα δέ τοι παραείδειν
Ὥς τε θεῷ, τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι σὸς φίλος υἱός,
Ὡς ἐγὼ οὔ τι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζων
Πωλεύμην, μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας.
40 Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκῃ.
Ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο.
Αἶψα δ' ἑὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα.
Ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ.
Καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅς τέ μευ αἰεὶ
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος.
Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἠὲ συβώτης,
Ἠὲ σοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
Ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς.
Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
50 Ἕστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Αἶψα δ' ὑπὸ θρόνου ὦρτο, βοὸς δ' ἀπέδυνε βοείην.
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων.
Καί μιν λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τερπιάδης τουτέστι τερπίου υἱός. ὁ τερπόμενος ἀοιδὸς φήμιος. Αὐτῷ τοι ἔγωγε αὐτῷ σοὶ τῷ ὀδυσσεῖ. Ο με χρή. ἐγὼ οὐκ ἐμοὶ χρεία, κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ καὶ ἄλλως, ὅπερ εἰς ἐμὲ χρεία τουτέστιν ἅμα χρή. Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί. τουτέστιν αὐτομαθής, τάχα πρὸς θεοῦ διδασκάλου. ἄλλως δὲ, θεός μοι φησὶν ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν. ὡς εἶναι καὶ θεοσόφους οὕτω τοὺς ἀοιδούς. τοὺς δ' αὐτοὺς, καὶ αὐτοφυῶς εἰδότας καὶ διὰ ἐκ τοῦ ἐνέφυσεν ἐμφαίνεται. ἀφ' οὗ καὶ ἦθος ἐμφυὲς παρὰ πινδάρῳ, τὸ ἐμπεφυκὸς καὶ φυσικόν. ὃς δὴ καλὸς ἀοιδὸς πίνδαρος, μετ' ἄλλα πρὸς ἑαυτὸν τοὺς τοῦ ὁμηρικοῦ τούτου ἀοιδοῦ χαρακτῆρας. ἀποσεμνύνων μὲν ἑαυτὸν ὡς αὐτοδίδακτον πολλαχοῦ, τοὺς δέ γε μαθόντας, εἰκάζων εἰς ἄκραντα γαρύοντας κόρακας. Παραείδειν, ὕφεσίν τινα ἔχει πρὸς τὸ ἀείδειν. καὶ δηλοῖ τὸ ἐγγὺς ἤτοι παρ' ὁδὸν ὡς θεῷ ἀείδειν, ἐγγύτατα κἀνταῦθα δηλούσης τῆς προθέσεως. Βωμὸς ἑρκείου διός. ἔξω που περὶ τὴν αὐλὴν αἴθριος εἶναι δοκεῖ ὁποῖοι πολλοὶ φαίνονται ὅλως ὧν ἔνδον δὴ ἐφόρῳ τοῦ ἕρκους. ὅ ἐστι τοῦ περὶ αὐλὰς τειχίου. ὥσπερ οὖν πάλιν οἱ τῷ κατ' οἶκον ἑστίᾳ δὴ ἐγίνοντο θυσίαι, ὃν οἱ μὲν ἄλλοι, ἐφέστιον. ἡρόδοτος δὲ, ἰωνικῶς λέγει ἐπίστιον. τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἑστιούχῳ.

Γλαφυρῇ τῇ φόρμιγγι ἢ κοίλῃ. Οὐ χατίζων, συμπαρεστῶτα τὸν ἀοιδὸν ὡς οἷα πλούσιον ἢ ἄλλως αἰνεῖ. Πωλεύμην, ἀντὶ τοῦ συναναστρεφόμην. Μετὰ δαῖτα, ἢ ἀντὶ τοῦ κατ' εὐωχίαν, ἢ μᾶλλον δὴ δαῖτα. Κρείσσονες τῶν, οἱ ἰσχυρότεροι καὶ κατὰ βίαν ἐπικρατέστεροι. κρείσσονας ἔφη ἀπὸ λύσεως τοῦ ἰῶτα, τοὺς κρείσσονας. ὥσπερ τινὲς ἕτεροι κάρρονας φασὶ τοὺς αὐτούς. ἄλλοι δὲ περὶ τούτων εἰδότες τοῦ κρείσσονος τὸ κράσσονα, γράφουσιν οὕτω. κρατύς, τὸ πρῶτον, εἶτα τούτου δεύτερος κατὰ σύγκρισιν, κρατύτερος. εἶτα δὲ, κρέσσων καὶ προσθέσει τοῦ ἰῶτα, κρείσσων. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ ἐπὶ τοῦ μείζων παραδιδόασιν οὕτω. μέγας, ἐξ οὗ πρῶτος τύπος συγκριτικός, μεγάτερος. δεύτερος, μεγίων. εἶτα, μέσσων. καὶ βοιωτικῶς, μέζων. καὶ ἐπιλύσει τοῦ ἰῶτα, μείζων. ὅτι δὲ καὶ παρὰ τὸ μὴ ἴζειν, ἐκεῖ γίνεται ὁ μείζων ὡς καὶ παρὰ τὸ μὴ γῇ ἐγγίζειν ὁ μέγας, ἀλλαχοῦ δηλοῦται.

Πεπτηώς, ὁ καταπεπτηχὼς καὶ δηλαδὴ συνεσταλμένος. Νεόδαρτον ὑπέδυ δέρμα ὁ Μέδων. ἵνα περιχυθὲν ὡς ὑγρόν, συσχηματίζοιτο τοῖς μέλεσι, καὶ κρύπτοι ἀσφαλῶς παρατιθὲν ὡς δι' ἐνδύον ἐκεῖνον ἱματίου δίκην. Ἀπεδύσατο, ἀντὶ τοῦ ἐκδύσασθαι. Εὐεργεσίαν τὴν ἀγαθοεργίαν ἐνταῦθα λέγει, ἀντιτιθεμένην τῇ κακοεργίᾳ. δύναται δὲ νοηθῆναι ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον λεγομένου εὐεργετεῖν.

Πολύφημος ἀοιδὸς ὁ φήμιος, ἢ ὡς σοφὸς καὶ πολυΐστωρ καὶ οὕτω πολλὰς φήμας εἰδώς, ἢ ὡς πολλοὺς φημίζων. ἢ ὡς ὑπὸ πολλῶν [illegible] πάσχων. ἢ καὶ ἄλλως ὡς μαντικὰς φήμας εἰδώς, ὑπόκειται γὰρ καὶ μαντικοὶ εἶναι οἱ ἀοιδοί. ἢ καὶ ἄλλως πολύφημος ἐπεὶ θεὸς αὐτῷ ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν. Ὑποκλοπέοιτο, κοινοτάτη λέξις εἰς δήλωσιν ἐπικρύψεως. παρὰ τὸ κλέπτω δὲ τοῦτο, τὸ κλοπεύς. ὃ κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ, φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ηὑρῆσθαι κλοπεύς. Κοῖλος αἰγιαλός, ἁπλῶς ὁ βαθύς. ὁ γὰρ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὄφις, μὴ [illegible]

Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί, σὺ δ' ἴσχεο, εἰπὲ δὲ πατρί,
Μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἵ οἱ ἔκειρον
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Θάρσει, ἐπειδή σ' οὗτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν.
Ὄφρα γνῷς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων, ἕζεσθε θύραζε
Ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός, 10
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅττεό με χρή.
Ὣς φάτο, τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε.
Ἑζέσθην δ' ἄρα τώ γε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.
Πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἑὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
Πεπτηῶτας πολλούς, ὥστ' ἰχθύας, οὕς θ' ἁλιῆες
Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ, οἱ δέ τε πάντες 20
Κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες, ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
Τῶν μέν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν,
Ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Ὄφρα ἔπος εἴπωμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.
Ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Κινήσας δὲ θύρην, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν.
Δεῦρο δὴ ὄρσο γρηῦ παλαιγενές, ἥ τε γυναικῶν
Δμῳάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων. 30
Ἔρχεο. κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπῃ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν. τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ὤϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
Βῆ δ' ἴμεν. αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα,
Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο,
Πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
Αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι,
Ὣς Ὀδυσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν. 40
Ἡ δ' ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
Ἴθυσεν δ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον.
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἐν θυμῷ γρηῦ χαῖρε. καὶ ἴσχεο. μὴ δ' ὀλόλυζε.
Οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
Τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα.
Οὔ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο.
Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον. 50
Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
Αἵ τε μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.

Τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθέα καταλέξω,
Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
Δμωαί. τὰς μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
Εἴριά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι.
Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
Οὔτ' ἐμὲ τίουσαι, οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
Σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
10 Εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Μή πω τήν γ' ἐπέγειρε. σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξὶν
Ἐλθέμεν, αἵ περ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.
Ὣς ἄρ' ἔφη. γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
20 Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰς ὅ κε πασέων
Ψυχὰς ἐξαφέλησθε, καὶ ἐκλελάθωντ' Ἀφροδίτης,
Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρη.
Ὣς ἔφαθ', αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
Αἴν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
Πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνηῶτας,
30 Κὰδ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς
Ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι, σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς
Αὐτὸς ἐπισπέρχων, ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης,
Λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
Ξῦον. ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμωὰς δ' ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
40 Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
Εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔ πως ἦεν ἀλύξαι.
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν.
Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
Τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρά τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρῴροιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
Ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν οὖδας ἵκοιτο.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἠὲ πέλειαι
50 Ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἑστήκῃ ἐνὶ θάμνῳ,
Αὖλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος,
Ὣς αἵ γ' ἑξείης κεφαλὰς ἔχον. ἀμφὶ δὲ πάσαις
Δειρῇσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.

περιμέτρου τοῦ κατὰ τὸ εἶδος. Πολυωπὸν δίκτυον κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ πολλὰς ἔχον ὀπάς, ἐκ ταύτης τῆς ὀ. ζίσιον γάρ φασι, πολυωπὸν εἰπεῖν τὸ πολυόφθαλμον. εἰ δέ τις ἐνθυμηθείη καὶ τεχνικὸν εἶναι ὀφθαλμοὺς ὅποιοι οἱ κατὰ τὰς τέσσαρας λέγονται ὀφθαλμοὶ ζωγραφικῶς ἐν ἐκείναις, αἳ ὅπου ἂν αἱ κῶπαι διαίρονται, οὐκ ἂν ἀπαξιώσοι πολυωπὸν εἰρῆσθαι δίκτυον, οὗ πολλοὶ τεχνικῶς οἱ ὀφθαλμοί. πολυωπὸν μέντοι ῥάκος οὐ κατὰ τέχνην ἔχον ὀφθαλμοὺς ἀλλὰ τετριμμένον ἄλλως ἐκ πάθους εἰς ὀπάς, ἐθέλει δηλοῦν ὁ μικρῷ παραλύγεσθαι. Ἠέλιος ἐξείλετο θυμόν, δηλοῖ οὐ τὸν ἀέρα αἴτιον ἁπλῶς οὕτως εἶναι τοῦ θνήσκειν ἰχθύας, ἀλλὰ τὸ θερμόν. οὐ δεῖ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡλίου θέρεσθαι οἷς ὁ βίος αἰεὶ ἐν ὑγρῷ. Καταθύμιον, τὸ κατὰ νοῦν νόημα. Κιγκλίσαι θύρας φασί, τὸ διασαλεῦσαι ἐπὶ κλίσει πρὸς τὸ ἔνδον. ὅ ἐστιν ἕτερον ἔργον, τοῦ κόψαι ὃ κροῦσαι.

Τὴν μαῖαν καὶ δμωάων σκοπὸν λέγει, ὅ ἐστιν ἐπιμελήτριαν. ἐπίφορον. Γαυδιᾶσαν τὸ μὴ ἐθέλειν ἐπικαυχᾶσθαι ἀνδράσι τεθνεῶσιν. ὃ μᾶλλον ἄλλως εἰπεῖν, διὰ οὐκ ἐξ ἀνδρίας τῶν καταβαλόντων ἀλλ' ἐκ θεομηνίας ἔπεσον. οἱ μέντοι ἀκριβέστεροι, λέγειν φασὶ τὸν ποιητὴν ὅτι οὐ καλὸν οὐδὲ ὅσιον, κταμένοις ἐπ' ἀνδράσιν ἐπεύχεσθαι, ὃ παντὶ δῆλον ὀλολύζειν ἐστίν. ἡ δὲ εὐχή φασι, θεοῦ παρουσίαν αἰτεῖ. προσεῖναι δὲ νεκροῖς τὸ θεῖον, οὐ θεμιτὸν ἐνόμιζον Ἕλληνες. ὅθεν καὶ Ἄρτεμις ἐκλείπουσα ἀπολύτω τὸν Ἱππόλυτον, ὑποχωρεῖ. τοιοῦτον δὲ ὅτι τὸ χαρὰς ἐν τῷ χαίρειν, ὀλολύξαι προθυμούσης ἔγνων παρατήρει φωνὴν εὔχεσθαι καὶ θεὸς ἐπιβοήσασθαι δὴ τὴν χαράν, κωλύει Ὀδυσσεύς. τὸ μέντοι ἐπὶ θρήνῳ τάττειν τὸ ὀλολύζειν, νεωτερικόν ἐστι. γινόμενον παρὰ τό, ὅλον λύζειν. Λύθρον ὁ ἐξ αἵματος μολυσμὸς ὃν χρὴ ἀπολύσασθαι, παρὰ τὸ λύω, ἀφ' οὗ λύω, ἐξ οὗ καὶ λῦμα τὸ κάθαρμα. καὶ λυμαίνω, τὸ ἀπηνῶς θαίρω. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ θ τὸ λύθρον ἔστιν, πρὸς διαστολὴν τοῦ λύθρου. Πειρίνα, τινὲς μέν, αἱ πε ρφαί. ἐν δὲ Ἰλιάδι, κόσμος ἐπὶ ταρ

 πρὰ-

περιαγνισθῆναι. οἷ, πρίν μ' ἴμεναι ἔπειτα. Οὐχ ὁσίη, λείπει τὸ δίκη ἢ τὸ εὐχή. Ὅ τις σφίσιν εἰσαφίκηται, ἀντὶ τοῦ, ὅς εἰς αὐτοὺς ἔλθῃ. Γυναῖκας τὰς ἐν μεγάροις ἤτοι κατὰ τὴν γυναικωνῖτιν. Δυσφημίας λεσύνης αἰσχύνεσθαι, ἵνα τὸ ἀντιγράφων ἔχωσι δουλοσύνην αἰσχύνεσθαι. Ἀναιδείης ἐπέβησαν, δηλοῖ μὲν περιφραστικῶς τὸ, ἀναιδεύσαντο. λέγοι δ' ἂν ἀναιδείης ἐπιβῆναι, καὶ τὸ εἰς ἄκρον αὐτῆς ἐλθεῖν. καὶ ἄλλως δὲ, μεταφορικῶς ἂν ἔχοι ὡς ἀπὸ ἐπιβάσεως τῆς εἰς ἅρμα. ὅρα δὲ καὶ ὡς ἀφαίρεσιν ἐνταῦθα τὴν αἰδῶ εἰς τὸ μὴ τῶν ἀναγκαίως τιμᾶν. Διακοσμηθῆναι δόμον ἔφη ὀδυσσεὺς, τὸ διόλου πάντα κόσμον γενέσθαι.

Πολύτρητοι σπόγγοι πρός τινα ἴσως ὁμοιότητα τοῦ, πολυωπὸν δίκτυον. Νέκυας φόρεον ἤτοι νεκροφόρουν. Λίστρα τὰ ξύστρα ἐστί. Δάπεδον καὶ ἐνταῦθα, τὸ ὑπόστεγον ἔδαφος. Θείνοντες, τουτέστι θεινόμενοι τύπτειν ξίφεσιν. Εἴλεον ἐν στείνει. τουτέστι συνέκλειον αὐτὰς ἐν στενοχωρίᾳ τόπου ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι. Κατ' ὀνείδεα χεῦαν. τουτέστι κατέχεαν μου ὕβρεις. Περίβαλλε θόλοιο. τουτέστι στύλου ἐξαρτήσας τινὸς ἤ κιονοειδοῦς ξύλου. Ἕρκει ἐνιπλήξωσι τουτέστι μηχανήματι ἀγρευτικῷ ἐγκρούσωσι. Οἴκτιστα θάνοιεν ἐπεὶ ὁ καθαρὸς μὲν ὁ διὰ ξίφους ἐδόκει θάνατος, μιαρὸς δὲ ὁ ἀγχονιμαῖος. ἔκρινε μὴ χρῆναι καθαρῷ θανάτῳ τὰς ἀκαθάρτους ποιεῖν. αἳ ὅτι αὐταὶ καθαραὶ ἦσαν, ὅτι τῶν δεσπότας καθαροὺς εἴων ὕβρεων. ἱστέον δὲ ὡς θάνατον καθαρὸν, οἱ μὲν πλείους, ὡς ἐρρέθη νοοῦσι. τινὲς δὲ, καὶ τὸ ἀπλοῦν οὕτω λεχθῆναι φασί. Θόλος, οἴκημα κυκλοτερὲς εἰς ὃ τὰ κατασκευὴν χρήσιμα τῶν σκευῶν ἐτίθεντο. δι'. πίνακες. κρατῆρες. ἐκπώματα. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ θέειν ὅλον. οἱονεὶ, τὸ περιθεόμενον. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, εὕρηται καὶ οὕτω. θόλοι, στέγαι. ἐπάλξεις. καμάραι. θολία δὲ ἐυλυκῶς, πῖλος εἰς ὀξὺ ἀπολήγων. οἱ δὲ, σκιάδιον. Κίχλαις καὶ πελείαις εἰκάζει τὰς ῥιφθείσας δμωάς, τὸ μὲν ἴσως διὰ τὸν κιχλισμὸν τῶν γελώτων οὓς ἐγέλων εὐφροσύνην ἀλλήλαις παρέχουσαι. αἱ δὲ, διὰ τὸ καταφερές. τοιαῦται γὰρ αἱ περιστεραί. ὧν τὸ ἀφροδισιαστικὸν, διὰ τὸ ἀεὶ μίγνυσθαι. ὅτι δὲ τὰς κίχλας κιχήλας τρισυλλάβως ἔλεγον οἱ δωριεῖς, καὶ ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς φωνῆς, κιχλίζειν καὶ κιχλισμὸς ἐπὶ γυναικείου γέλωτος, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. χρῆσις δὲ κιχηλᾶν, οὐ μόνον παρὰ τῷ κωμικῷ. ἀλλὰ καὶ παρ' ἐπιχάρμῳ ἐν τῷ, τὰς ἐλαιοφιλοφάγους κιχήλας. ὃ κεῖται παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ. ἐκεῖνος δὲ ἱστορεῖ καὶ ὅτι τὸ εἰς ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον αἱ ἐπικιχλίδες, προσηγορίας τοιαύτης ἔτυχεν, ἐπεὶ ὅμηρος ᾄδων αὐτὸ τοῖς παιδαρίοις, κίχλας εἰς δῶρον ἐλάμβανε. Ἕρκος, δικτυῶδές τι κυρίως μηχάνημα. νῦν δὲ φαίνεται κοινῶς εἶναι μακρὰ τὸ ἕρκος. ἐκ βρόχων ἀπηρτημένον πρὸς ἰσότητα σύμμετρον. Αὖλις, ἀπὸ τῆς αὐλῆς αἰολικῶς, ἡ κοίτη καὶ ἡ κατασκήνωσις. ὅθεν καὶ ἡ ἔπαυλις.

Περιφρονούμενον ἤδη τὸ ἄξιον θανάτου, θεῖον καὶ πῦρ ζητεῖ ὀδυσσεὺς ἐπὶ καθάρσει τοῦ δώματος. ἐδόκουν γὰρ οἱ ἕλληνες, οὕτω τὰ τοιαῦτα μύση καθαίρεσθαι διαπυρούμενα, καὶ ἔνδον μὲν, δηλοῦσι ῥοπὰς καθαρσίων ἐνδοθεν. ἅ καὶ ἐξάγοντες τοῦ οἴκου μετὰ τὰς ἐδίμους ἐπαοιδὰς, προσέρριπτον ἀμφόδοις, ἔμπαλιν τὰ πρόσωπα στρέφοντες καὶ ἐπανιόντες ἀμεταστρεπτί. Θέειον, θυμιάματος εἶδος καθαίρειν δοκοῦντος τῶν μιασμούς. διὸ καὶ διαστέλλουσι, κακῶν ἄκος αὐτό φησιν ὁ ποιητής. ὅτι δείκνυσιν ἐνταῦθα ἐπιφανῆ συνήθειαν τοῖς παλαιοῖς, ὅτι στοιχεῖα ὡς οἱ ἄνθρωποι ἀποσβεννύμενοι, αὐτῶν ἀεὶ στάσει ἐρρίπτοντο ὀπισθοφανῶς. ἱστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον διὰ θείου ἐγίνοντο καθαρμοὶ, ἀλλὰ καὶ φυτά τινα εἰς τοῦτο χρήσιμα ἦν. ἀκαστερεῶν γοῦν, φυτὸν κατὰ παυσανίαν, ἐπιτήδειον εἰς καθαρ

Ησπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ οὔτι μάλα δήν.
Ἐκ δὲ μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ
Τάμνον. μήδεά τ' ἐξέρυσαν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε, 30
Εἰς ὀδυσῆα δόμονδε κίον. τετέλεστο δὲ ἔργον.
Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν εὐρύκλειαν.
Οἶσε θέειον γρηῦ κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
Ὄφρα θεειώσω μέγαρον. σὺ δὲ πηνελόπειαν
Ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Πάσας δ' ὄτρυνον δμῳὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐμὸν κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐνείκω,
Μὴ δ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους 40
Ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια.
Ἤνεικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θέειον. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
Γρηῢς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δώματα κάλ' ὀδυσῆος
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἠσπάζοντ' ὀδυσῆα, 50
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους,
Χεῖράς τ' αἰνύμεναι. τὸν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
Κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς. γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

μύρ.

μόν. καὶ νῦν δὲ, εἰς τοιαῦτα ἐστὶν ὃ παραλαμβάνεται ὡς ἡ Ἰλιὰς δηλοῖ φαίνεται. καὶ οἱ δὲ διοπομπεῖν τὸ ἑρμηνεύοντες, φασὶν ὅτι δῖον ἐκάλουν, κώδιον ἱερείου τυθέντος διὶ μειλιχίῳ ἐν τοῖς καθαρμοῖς, φθίνοντος μαιμακτηριῶνος μηνὸς ὅτε ἤγοντο τὰ πομπαῖα. καὶ καθαρμῶν ἐκβολαὶ εἰς τὰς τριόδους ἐγίνοντο. εἶχον δὲ μετὰ χεῖρας, πομπόν, ὅπερ ἦν φασι, κηρύκιον. σέβας ἑρμοῦ. καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου πομποῦ καὶ τοῦ ῥηθέντος δίου, τὸ διοπομπεῖν. καὶ ταῦτα μὲν, οὕτως ἐξ ἱστορίας. ἄλλως δὲ κοινότερον, διοπομπεῖν καὶ ἀποδιοπομπεῖν ἐφαίνετο, τὸ, διὸς ἀλεξικάκου ἐπικλήσει ἐκπέμπειν τὰ φαῦλα. ὅτι δὲ καὶ δι᾽ αἵματος ἦν κάθαρσις, αἱ ἱστορίαι δηλοῦσιν. ὁποία καὶ ἡ τῶν φονέων. οἳ αἵματι νιπτόμενοι, καθάρσιον εἶχον αὐτό. λέγονται δὲ ὡς οἱ περὶ τὴν τοιαύτην τέχνην καὶ μάλιστα οἱ τὰς πόλεις καθαίροντες, φαρμακοὶ ἁπλῶς ἐλέγοντο καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ δημοσθένης. ὅτι δὲ θέειον ἐστὶν ἐνταῦθα νοῆσαι καὶ τὸν θέαφον δὲ λεγόμενον δηλαδὴ θεῖον ἄπυρον, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. καὶ θεῖον μὲν, ἴσως διὰ τὸ καινὸν τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας καὶ τεράστιον. ἢ διὰ τὸ ἀνάγεσθαι ἔνθα τὰ θεῖα. ἢ καὶ διὰ τὸ θειῶδες εἶναι. [illegible] δὲ θεῖον ἄπυρον, τὸ ὀλιγόπυρον. βραχὺ γὰρ ψαῦσαν πυρὸς, ἀνάπτεται. ἢ ὅτι οὐ χρὴ ἁπλῶς πυροῦσθαι αὐτὸ διὰ τὸ δύσοδμον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ· ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα, ἐκ τῶν τοῦ πλέονος διηγημάτων ἀνακεφαλαίωσις, καὶ Ὀδυσσέως καὶ Τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ψ· ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ ῥαψῳδίᾳ, ὀδυσσεὺς ἀναγνωρίζεται τῇ γυναικί. διὸ καὶ ὀδυσσέως καὶ πηνελόπης ἀναγνωρισμὸς ἐπιγράφεται. Γούνατα δ᾽ ἐῤῥώσαντο τουτέστιν ἐῤῥωμένως ἐκινήθησαν. Ὑπερικταίνοντο, ἀντὶ τοῦ ἀνεπάλλοντο κατὰ ἀρίσταρχον. ἢ ὑπερεξετείνοντο. ἄγαν ἐκινοῦντο. παρὰ τὸ ἴκταρ ὅ ἐστιν ἐγγύς. ὡς ἡ παροιμία. οὐδ᾽ ἴκταρ βάλλει. ἀντὶ τοῦ οὐδ᾽ ἐγγὺς τοῦ σκοποῦ γίνεται. Κάθεσκον ἤγουν ἔβλαπτον. Οὐ γάρ πω τοιόνδε ἤγουν οὕτως ἡδὺν ὕπνον κατέδραθον τουτέστιν ἐκοιμήθην. Μέγαρον δὲ. ἤγουν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν.

Γρηῢς δ᾽ εἰς ὑπερῷ᾽ ἀνεβήσατο καγχαλόωσα,
Δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Γούνατα δ᾽ ἐῤῥώσαντο. πόδες δ᾽ ὑπερικταίνοντο.
Στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς. καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ἔγρεο πηνελόπεια φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ᾽ ἔλδεαι ἤματα πάντα.

Σὲ δὲ τοῦτό γε, γῆρας ὀνήσει. τουτέστιν ὅσον εἰς τὸ μὴ συγχρῶς ἀποπιμφθῆναι, ὀνήσει σε τὸ γῆρας.

Μάργη, ἡ μαινομένη. καὶ μάργος, ὁ τοιοῦτος. ὅθεν καὶ μαργαίνειν ῥῆμα. Χαλίφρων ἡ χαλιφρονῶν, ὁ τὰς φρένας πεπαυ-

μένος. παρὰ τὸ χαλῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ χαλάω. καὶ χάλιξ οἶνος, ὁ χαλῶν καὶ ἀνιεὶς ἡμᾶς. καὶ ἀκροχάλιξ οἶνος, ὁ μεθύων ἢ ἐπίχαρμος διάφασι, χαλιφρονέειν λέγει τὸ τῆς σωφροσύνης ὑφ' ἡδονῆς ἀφίστασθαι καὶ ὑποσέρειν. Σαοφροσύνη, τουτέστι σωφροσύνη, παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον ἀρετὴ τῆς ἡδονῆς καὶ λύπης. Αἰσίμη ἦσθα. ἔστι δὲ αἰσίμη, ἡ τηροῦσα τὸ αἴσιον ἤτοι καθῆκον καὶ δίκαιον, ὃ γίνεται ἐκ τοῦ αἴσιμος. Τοῦ λωβεύειν, πρότερον τὸ λαβῶ, ἐξ οὗ καὶ ὁ λωβητὴρ λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις, ἐπί τε χλεύης καὶ ὕβρεως ὡς τὰ πολλά. καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς βλάβης ὡς καὶ ἐν τῷ, οἷς ἐλωβᾶτο οἱ ξένοι. παράγεται δὲ παρὰ τὸ ἐπὶ λαοῦ συμβαίνειν. ἵνα ᾖ λαόβη, καὶ ἐν συναιρέσει λώβη. Παρὲξ ἐρέουσα, ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλουσα, ἔξω μὲν τῆς ἀληθείας. Γυναικῶν αἵ μοι ἔασιν, ἀντὶ τῶν δμωίδων αἵ εἰσιν ὑπ' ἐμοὶ ἢ ὑπὸ ἐμοῦ. Στυγερῶς ἀπέπεμψα, ἀντὶ τοῦ, φρικτῶς. καὶ στυγερῶς. παρὰ τὴν πολλαχοῦ μυθευομένην στύγα. ψυχρὰν ἐν ᾅδου πηγήν. ἀφ' ἧς τὸ στυγεῖν. Ἀτυζόμεναι, τουτέστι ταρασσόμεναι. Θυμὸν ἰάνθης, τουτέστιν εὐφράνθης ἂν κατὰ ψυχήν. Ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον ἀμφοτέρω, τουτέστιν ἵνα ἄμφω κατὰ τὸ ἦτορ ὑμῶν, εὐφροσύνης ἐπιβαίνητε. ὃ περιφραστικῶς δηλοῖ τὸ ἵνα χαρείητε. ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε, ἤγουν ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πεπόνθατε. Εὔπηκτοι θάλαμοι, οἱ εὐπαγεῖς καὶ στερεοὶ κατὰ τό, εὖ σταθέος μεγάροιο. ἢ τεχνικῶς ἐσκευασμένοι. ἢ εὔκλειστοι. καὶ ἴσως ἐκ τούτου καὶ τὸ συγκλεῖσαι, πακτῶσαι παρ' ἀττικοῖς. ὡς καὶ σοφοκλῆς δηλοῖ ἐν τῷ, καὶ δῶμα πάκτου. καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ, καὶ ἐπακτώσαμέν γε. Κραταίπεδον, τὸ στερεὸν πέδον ὡς λιθόστρωτον. ἢ μᾶλλον, ὡς πεπλησμένον καὶ κατεχωσμένον. ἤδη στερεὸν πρὸς σημειώσει μὲν ἐστὶν λιθόστρωτον.

Αὐλείῃσι θύρῃσι λέγει, τὰς τῆς αὐλῆς αἰθούσης. ἤγουν τὰς ἔξω τοῦ προδόμου πρὸς αὐτῇ τῇ αὐλῇ. ὅθεν καὶ αὔλειαι πρὸς διαστολὴν τῶν ἐνδοτέρω θυρῶν. Μήπω μέγα ἐπεύ-

Ἦλθ' Ὀδυσσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται ὀψέ περ ἐλθών.
Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἵ θ' ἑὸν οἶκον
Κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἵτε δύνανται
Ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν.
Οἵ σέ περ ἔβλαψαν, πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
Τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
Ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις — 10
Ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
Ὤχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἂψ ἔρχευ μέγαρόνδε.
Εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν αἵ μοι ἔασι,
Ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγγειλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε,
Τῷ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
Αὖτις ἔσω μέγαρον, σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Οὔ τι λωβεύω τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι — 20
Ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται ὡς ἀγορεύω,
Ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ᾔδεεν ἔνδον ἐόντα,
Ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,
Ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορεόντων.
Ὣς ἔφαθ'. ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα,
Γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκε.
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Εἰ δ' ἄγε δή μοι μαῖα φίλη νημερτὲς ἔνισπε,
Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται ὡς ἀγορεύεις, — 30
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε
Μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.
Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην. ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα
Κτεινομένων. ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
Ἥμεθ' ἀτυζόμεναι. σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
Πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
Τηλέμαχος. τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν
Ἑσταόθ'. οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον οὖδας ἔχοντες, — 40
Κεῖατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν. ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥστε λέοντα.
Νῦν δ' οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἀθρόοι, αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλὲς,
Πῦρ μέγα κειάμενος. σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶϊν ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον
Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται.
Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς, ἐφέστιος. εὗρε δὲ καὶ σὲ
Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι. κακῶς δ' οἵ πέρ μιν ἔρεζον — 50
Μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Μαῖα φίλη, μήπω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα,

Οἶσθα γὰρ ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ υἱέϊ, τὸν τεκόμεσθα.
Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος ὡς ἀγορεύεις,
Ἀλλά τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
Οὔ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο.
Τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός.
10 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
Ἣ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ, οὔποτ' ἔφησθα
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἴπω.
Οὐλήν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.
Τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ
Εἰπέμεν, ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν
Οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυϊδρείῃσι νόοιο.
Ἀλλ' ἕπευ. αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
20 Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
Δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολύϊδριν ἐοῦσαν,
Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμόν, ὄφρα ἴδωμαι
Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
Ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα. πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,
Ἦ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν,
30 Ἕζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Τοίχου τοῦ ἑτέρου. ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
Ἧστο κάτω ὁρόων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴποι
Ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἡ δ' ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν.
Ὄψει δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
Τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
40 Ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν,
Οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος οὐδ' ἐρέεσθαι,
Οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
Ἔστ' Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶϊ
50 Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον. ἔστι γὰρ ἡμῖν
Σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Ὣς φάτο. μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

χαι· τουτέστι μὴ μεγαλαύχει. Καγχαλόωσα, ἤγουν χαίρουσα ἢ χαλωμένη καὶ ὡς εὖ χαλίφρων ὑφ' ἡδονῆς γινομένη. Τὸν τεκόμεσθα, τουτέστιν ὃν οὐ θετὸν ἔχομεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν τόκου. Ἀγασσάμενος, ἤγουν μεμψάμενος. Τῷ, ἤγουν διὸ δι' ἀτασθαλίας. Ἐσχάρα, τόπος κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἔνθα πῦρ καίεται, βωμὸς ἰσόπεδος οὐκ ἐκ λίθων ὑψούμενος. Περιδώσομαι αὐτῆς, ἀντὶ τοῦ συνθήσομαι, βεβαιώσομαι. καὶ τὸ [illegible]μενον, στοίχημα θύσω ὑπὲρ ἐμοῦ αὐτῆς. Θεῶν δήνεα εἴρυσθαι, ἤγουν ἀντὶ τοῦ, φυλάξασθαι ἤτοι γνῶναι, ἀπὸ τοῦ εἰρύω τὸ φυλάσσω. ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ ἑλκύσαι. ὡς καὶ τοῦτο φασὶν οἱ παλαιοί. ἵνα λέγῃ ὅτι χαλεπὸν ἑλκύσαι εἰς τοῦν ἢ ἄλλως μεθελκύσαι εἰς ὃ βούλεταί τις, τὰς θεῶν βουλάς. γίνεται δὲ, ὡς ἀπὸ τοῦ εἰρύω τὸ ἑλκύω. Ἐν πυρὸς αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ ἔνθα σέλας ἀφίει τὸ πῦρ.

Κάτω ὁρόων, ἢ διὰ περισσοτέραν εὐλάβειαν, ἢ καὶ μᾶλλον ἵνα μὴ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ῥᾷον γνωρισθῇ. Ἰφθίμη παράκοιτις, τουτέστιν ἀνδρεία, σώφρων. Πηνελόπη δ' ἐστὶν ἀνδρεία.

Ἐνωπαδίως, ἀντὶ τοῦ, κατ' ὄψιν. τὸ δὲ ἐνωπαδίως, γράφεται μάλιστα, ἐνωπαδίως. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἐνῶπα ἐξ οὗ καὶ τὸ κατενῶπα ἐν Ἰλιάδι. τὸ δὲ ἐνωπαδίως ἐσιδεῖν, μετ' ὀλίγα, καὶ εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον φησί. Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο. τοῦτο παροιμιῶδες ἐπὶ τοῦ σκληροκαρδίου.

Νοσφίζεαι, καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ νόσφι γίνῃ, χωρίζῃ. Στερεωτέρη λίθοιο. Ὀδυσσεὺς δ' ἔγε μετ' ὀλίγα ὑπὲρ ἐν τοῖς πρὸ τούτων οἱ ὀφθαλμοὶ ὡσεὶ κέρα ἕστασαν ἢ σίδηρος, μεταλαβὼν τὸ τοῦ ἥρω νόημα, ἐρεῖ ὡς τῇ γυναικὶ σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός. σημείωσαι δὲ ὅτι τὰ ἠθικὰ ταῦτα ὁμοιακά, ἡ παροιμία βαρύτερον μεταλαβοῦσα, ἔφη τὸ, ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος. ὅτι δὲ καὶ θρασύτατος λάλημα ἐστὶν ὁ σίδηρος, δη

λεῖ ἀριστοτέλης ἐν τῇ κατ' αὐτὴν ῥητορικῇ. φάμενος γυναῖκα θρασεῖαν τὴν σιδηρᾶν, τὸ οἰκεῖον φορεῖν ὄνομα. καὶ αἰσχύλος ἐν τῷ ὁμηρικῶς εἰρημένων, μίξας ἔφη ἐπὶ σκληροῦ καὶ ἀτέγκτου ἤθους, τό, σιδηρόφρων τε κἀκπέτρας εἰργασμένος. Ἐγγυαλίξῃ· τουτέστι δώσει. Ἀοσσητὴρ, ὁ δίχα ὄσσης βοηθῶν, τουτέστιν ὁ ἕτοιμος καὶ ἀπροφάσιστος ἐπίκουρος. Τὸ φεύγεσθαι τὰς πατρίδας παρὰ τῶν φονευσάντων, καθωμίληται. εἰ μέντοι ἄρα πολλοὶ εἶεν ὁ φονεὺς τὴν συνδόξασαν. τουτέστι, ἐὰν ᾖ μένων ἐν δήμῳ. Πηοὺς προλιπών, ἐκ τῶν πηῶν ἤτοι ἀγχιστέων ὀνόμασε, τὴν πᾶσαν ὡς ἐκ μέρους δηλοῖ συγγένειαν. Ἕρματα πόλεως, ἤγουν τοὺς οἱονεὶ κόσμον, ὡς ὑπὲρ ἧς πόλις καθὰ καὶ τὰς γυνὴ ἐκαλλωπίζετο ὑπ' αὐτῶν οἷά περ τῶν ἑρμάτων ἃ δὴ κόσμου γυναικείου εἶδος εἶναι προείρηται. ἢ τὰ στηρίγματα ὡς ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς νῆας ἑρμάτων ἅπερ αἱ νῆες ἔχουσιν, ἅπερ μάλιστα λέγονται. ἢ καὶ ἄλλως, τὰ κατὰ τοὺς στύλους ἢ κίονας ἑδράσματα. ὅθεν λαβὼν λυκόφρων, κίονα τοίας λέγει τὸν ἕκτορα ἐν τῷ, δέ, κίον' αἰστώσας δόμων. ὅτι δὲ τὸ ἔρεισμα τὰ τοιαῦτα εἰσί, δηλοῖ ἐκεῖνος ὁ τραγῳδῶν. ἔρεισμα πάτρας δυστυχὲς ὑπεστάσας. Ἀμφιέσασθε χιτῶνας, δηλονότι τὸν χιτῶνα καὶ τὰ λοιπὰ εἵματα δηλοῖ. Ἡ τοῦ ὁμηρικοῦ θείου ἀοιδοῦ ἐνταῦθα ᾠδή, ἐχρώζετο μὲν ὡς εἰκὸς τηνικαῦτα, γαμηλίῳ νόμῳ. ἔστι δὲ κατὰ τὴν νεωτέραν χρῆσιν, καί τις ἱλαρῳδία, εἰ καὶ τρόπον ἄλλον, τὸ ἱλαρῳδεῖν τραγῳδοῖς ᾠκείωται. ὅτι δὲ ᾠδῆς πολλαὶ συνθῆκαι καὶ διάφοροι, δηλοῖ καὶ ἀθήναιος. οὐ γὰρ μόνον ῥαψῳδοὶ οἱ πολλαχοῦ δηλούμενοι, ἔτι δὲ καὶ τραγῳδοὶ ὧν ἡ ὕλη καὶ ἡ τῆς κλήσεως ἐτυμότης καὶ ἡ τῆς τέχνης μεταχείρισις, ἀλλ' εἰσί τινες καὶ σιμῳδοὶ δηλονότι ἀπὸ μάγνητός τινος σίμου ὃς μελῳδίαις βιβλιακαῖς ἐνδιέπρεψεν. ἔτι καλεῖται δέ τις μελικὸς καὶ μαγῳδός. ἀνδρεῖα φησὶ καὶ γυναικεῖα πρόσωπα ὑποκρινόμενος. καί τις ἄλλος, λυσιῳδὸς, ἐν ἀνδρείοις προσώποις γυναικεῖα φασὶν ὑποκρινάμενος. λέγει δὲ, καὶ ὡς ἡ μὲν ἱλαρῳδία, παρὰ τὴν τραγῳδίαν ἐστί. σεμνὴ οὖσα. ἡ δὲ μαγῳδία, παρὰ τὴν κωμῳδίαν. κληθεῖσα φησὶν οὕτω παρὰ τὸ οἱονεὶ μαγικά τινα προφέρεσθαι καὶ φαρμάκων ἐμφανίζειν δυνάμεις. Καλλιζώνων τε γυναικῶν, ἀπὸ κοινοῦ νοεῖται τὸ παιζουσῶν. νῦν δὲ καὶ ὁπλισθῆναι ἐλέχθησαν, οὐ πάντως ἀρεϊκῶς, ἀλλ' εἰς ἑτοιμασίαν χοροῦ καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῦ. Ἱστέον καὶ ὅτι ἐπὶ τὸ ὀρχεῖσθαι οἱ παλαιοὶ ἔταττον καὶ ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι, καὶ φέρονται εἰς τοῦτο καὶ χρῆ-

Τηλέμαχ', ἤτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
Πειράζειν ἐμέθεν. τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι, 10
Τοὔνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὔπω φησὶ τὸν εἶναι.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεσθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Καὶ γάρ τις θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
Ὧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
Φεύγει πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν.
Ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
Κούρων εἰν Ἰθάκῃ. τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε πάτερ φίλε. σὴν γὰρ ἀρίστην
Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι 20
Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ'. οὐδέ τί φημι
Ἀλκῆς δευήσεσθαι ὅση δύναμίς γε πάρεστι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Πρῶτα μὲν ἂρ λούσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας.
Δμωὰς δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἑλέσθαι.
Αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,
Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
Ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων, 30
Ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἳ περιναιετάουσιν.
Μὴ πρόσθεν κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστυ γένηται
Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον. ἔνθα δ' ἔπειτα
Φρασσόμεθ' ὅττι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας,
Ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες. ὁ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
Φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δέ σφισιν ἵμερον ὦρσεν
Μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο. 40
Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν,
Ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων.
Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν.
Σχετλίη. οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο
Εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερὲς, ἕως ἵκοιτο.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε. τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα. 50
Αὐτὰρ κὰκ κεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα. κὰδ δὲ κάρητος
Οὔλας ἧκε κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

ους, ἴωνος μὲν τὸ, ἐκ τοῦ αὐλητοῦ μᾶλλον ὀρχηστοῦ φίνας, ἀτακρίοντος δὲ τὸ, καλλίνομοι κοῦραι διὸς ὀρχήσαντ' ἐλαφρῶς, γίνοιτ' ἂν ὄρχησις, ἐκ τοῦ ὀρέγω ὀρέξω ὦρχα κατὰ συγκοπήν. ὃ δὴ κίνησίν τινα δηλοῖ χειρῶν καὶ ποδῶν μυελαχοῦ, ὡς δὲ πρὸς τοῖς ὕστερον διάφορα εἴδη ὀρχήσεων εὕρηται, δῆλον ἐστί. μία γοῦν ἡ τραγικὴ ὄρχησις ἡ καὶ ἐμμέλεια. καθ' ἣν βάθυλλός φασιν ἀλεξανδρεὺς νομίμως ὀρχήσατο. ἡ κωμικὴ δέ. ἡ καὶ κόρδαξ. ἡ σίκιννις, ἧς εὑρετὴς, σικιννός τις βάρβαρος ἢ κρής. ἡ καὶ σατυρική. ὅπου καὶ οἱ σάτυροι, σικιννισταί. Σχέτλιος, ὁ ὀφείλων σχεθῆναι καὶ τλῆναι ὅ ἐστιν ἐπιμεῖναι. ἵνα οὕτως ᾖ σχέτλιος, ὁ μάταιος ἤτοι καρτερήσας. Εως ἵκοιτο. ἤγουν ἕως ἂν ἐπανέλθῃ ἐκεῖνος. Αφεσταίη, τουτέστιν ἀποσταίη.

Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν ἥφαιστος δέδαεν καὶ παλλὰς ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
Ὣς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη,
Ἀντίον ἧς ἀλόχου, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε.
Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἄγε μοι μαῖα στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Λέξομαι, ἦ γὰρ τῇ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια.
Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, οὔτ' ἀθερίζω,
Οὔτε λίην ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα
Ἐξ ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος εὐρύκλεια,
Ἐκτὸς ἐϋσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει.
Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνήν,
Κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Ὀχθήσας, ἄλοχον προσεφώνεε κεδνὰ ἰδυῖαν.
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
Τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ.
Ἀνδρῶν δ' οὔ κέν τις ζωὸς βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν
Ῥεῖα μετοχλίσσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
Ἐν λέχει ἀσκητῷ. τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
Θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκεος ἐντὸς,
Ἀκμηνὸς θαλέθων, πάχετος δ' ἦν ἠΰτε κίων.
Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
Πυκνῇσι λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα.
Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης.
Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
Εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
Ἑρμῖν' ἀσκήσας. τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον ὄφρ' ἐτέλεσσα,
Δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι.
Ἐν δ' ἐτάνυσσ' ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαεινόν.
Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι. οὐδέ τι οἶδα
Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι γύναι λέχος, ἦέ τις ἤδη

Ἐκθεῖσαι τουτέστιν ἔξω θεῖσαι. Κῆρ ἀτέραμνον συνήθως, τὸ ἀτειρὲς καὶ σκληρὸν ἡ μὴ τέραον. ὅθεν καὶ ἀτέραμνα σπέρματα, τὰ κερασβόλα. περὶ ὧν λόγος, ὡς ἐὰν σπέρματα ἐν ᾧ κατ' ἀγρὸν ἐμπέσῃ εἰς γῆν καιρῷ σπόρου πλασθῇ κέρατι ἐργάτου βοὸς σκληρὸν γίνεται ἡ δυσέψητον. κερασβόλα δὲ τὰ ῥηθέντα λέγονται, δῆλον ὅτι κατὰ κεράτων βληθέντα. ἐνταῦθα δὲ σημείωσαι ὅτι συνθέτως μὲν ἀτέραμνον, τὸ μὴ τέραον, ἀλλὰ δηλαδὴ ἀποσκληρυμμένον. οὐ μὴν ἡ τέραμνον ἀσυνθέτως, τὸ τέραον ἡ ἁπαλόν. ἀλλ' ἡ τοῦ οἴκου στέγη καθά σὺν ἄλλοις καὶ ὁ λυκόφρων δηλοῖ. Μεγαλίζεσθαι, τὸ ἐπαίρεσθαι. Οὐδὲ λίην ἄγαμαι, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔτι λίαν ἐκπλήττομαι. Ἐμβαλέτε, πυκινὸν λέχος καὶ ἐμβάλετ' εὐνήν, δῆλον ὡς διαφέρει λέχος τε ἡ εὐνή. ἡ ἐστι λέχος μὲν, ἡ κλίνη πυκινὴ οὖσα, ἵνα φέρειν ἔχει στερρῶς τὰ ἐπικείμενα. εὐνὴ δὲ, τὸ παρ' ἡμῖν στρῶμα. Ἄλλοσε θῆκε λέχος, τουτέστι μετέθετο;

Ορα ὡς οὐ πάντα πᾶσι πεδιοῖ τῶν οἰκοδεσποτούντων. ἰδὲ γὰρ ἀνδρῶν μὲν οὐδεὶς ἴστορος οἶδε τὰ τῆς κλίνης, οὐδὲ μὴν εὐρύκλεια ἢ εὐρυνόμη αἱ οἰκειόταται. μόνη δὲ ἡ ἀκτορίς, θυρωρὸς αὐτῆ οὖσα θαλάμου. ὡς δηλοῖ τὸ, εἴρυτο θύρας τουτέστιν ἐφύλασσεν. ὥσπερ ἡ εὐρυνόμη ταμιεύειν ἐτάχθη. ταύτην δ' εἶπεν, θαλάμου πυλωρὸν. ὅπου ἡ θάλαμος τηλεμάχου τῷ ταμιείῳ παλαιῷ. εὐρύκλεια δὲ αὖ πάλιν, ἐπίσκοπος ἀφώρισο γυναικῶν ἦν. Πάλιν κίεν ἤγουν ὀπίσω ἦλθεν. Σημείωσαι ὅτι ἡ στερρότης τοῦ ἡρωϊκοῦ κιττάδος, αἰνίττεται συμβολικῶς, ἀδιάλυτον δεῖν εἶναι καὶ ἀμετάθετον τὴν γαμικὴν εὐνὴν καὶ ἀσφαλιστάτην καὶ ἔμπεδον ἤτοι βεβαίαν. ἡ ὡς διὰ τὴν ἀθανάτην

χαίρει ὀδυσσεὺς περὶ φυτοῦ τῆς ἐλαίας, ὃ τηλέμαχος φαίνεται ἀνέθηκεν αὐτῇ. ἐθέλει δὲ συμβολικῶς ὀδυσσεὺς

δὴ τοῦ ζῶντος τελεσθέντος καὶ λιπόντος τοῦ φυτοῦ, ἰσχὺν ἔχειν, θαλέθειν κατὰ τὸν βίον καὶ εἰς γῆρας ἐλθεῖν λιπαρόν. Ἔοικε δὲ καὶ ἱερὸς εἶναι ἡ τοιαύτη ἐλαία ἐντὸς οὖσα οἴκου. καὶ ἦν καὶ αὐτὴ, σύμβολον τῆς κατὰ τὸν βίον εὐνοίας. ἔνθα σημειωτέον καὶ ὅτι ἡ μὲν τοιαύτη, θηλυκῶς ἐλαία ἐλέγετο, ἡ μέντοι ἀγρία, ἔλαιος κατὰ Αἴλιον Διονύσιον καὶ οὐκ ἀγριέλαιος. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς, καὶ ὅτι ἐλαίας καὶ ἐλάας ἀττικοὶ, τὸν καρπὸν ἔλεγον, καὶ ἐλᾶς δισυλλάβως. καὶ ἐλαολογεῖν, τὸ συλλέγειν ἐλαίας. ἦν δέ φησι καὶ Ἐλαία, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ. ἐν μέντοι ἑτέρῳ ῥητορικῷ λεξικῷ γράφει ὅτι Ἐλαία, αἰολὶς πόλις. Ἐλέα δὲ, ἐν Ἰταλίᾳ. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, φέρεται καὶ ὅτι ἔλαιον τὴν ἄρρενα ἢ ἀγρίαν ἐλαίαν φασὶν Ἴωνες. Λέχος, δῆλον ὅτι τὴν κλίνην λέγει, ἣν οἱ ὕστερον, καὶ ἀσκάντην καὶ σκίμποδα ἔλεγον ὡς δηλοῖ ὁ γράψας οὕτως, ἀσκάντης, ἀττικῶς. συνθέστερον δὲ ὁ σκίμπους. ὁ δὲ κράβατός φησι παρ' οὐδενί. Οὐ μάλ' ἡβῶν, γράφεται καὶ, οὐδὲ γυναικῶν. ἵνα λέγῃ ὅτι οὐ τοιοῦτον λέχος, ὅτι ἀνδράσιν οὔτε γυναιξὶ μεταθεῖναι δυνατόν. Τοῦ δὲ μετοχλίσσε, πρωτότυπον τὸ ὀχλεῖν. οὗ παράγωγον, τὸ ὀχλίζειν. δοκεῖ δὲ γίνεσθαι τό, τε ὀχλεῖν καὶ τὸ ὀχλίζειν, ἀπὸ τοῦ τῆς ὀχῆς, ὅ ἐστι συνοχῆς λιάζειν ἢ λύειν. τὸ γὰρ ὀχλιζόμενον ἤτοι μετακινούμενον, ἐκκλίνει τὴν ἔνθα εἶχε συνοχήν. ἐκ δὲ τοῦ ὀχλίζειν, γίνεται καὶ ἀνοχλίζειν τὸ ἀνακινεῖν. δοκεῖ δὲ ἐκ τοῦ τοιούτου ὀχλεῖν καὶ ὀχλίζειν, καὶ ὁ μοχλὸς γίνεσθαι. ἔστι δὲ μοχλὸς οὐ μόνον μηχανῆς ξύλον τι, ἀλλὰ καὶ θύρας ὀχεύς. ὁ καὶ ἐπιβλὴς ἐν Ἰλιάδι. τροπικῶς δὲ, καὶ ὁ φύλαξ παρὰ Σοφοκλεῖ. οἷον. θάρσει, μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλός. καὶ ὁ ἐποχλεύς. φασὶ δὲ ἐποχλία, τὸ διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν τροχῶν ὅτε κατάντεις τόπους ἔρχοιντο, καὶ κωλύον αὐτοὺς ἐκτρέχειν κατὰ πρανοῦς ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ζεύγους. Λέχος ἀσκητὸν, οὐ μὴν αὐτοσχέδιον καὶ εἰκαῖον ὁποῖα καὶ τὰ τῶν σκυθῶν αὐτοκάβδαλα, ἀλλ' ἐπιμεμελημένον καὶ πολυδαίδαλον, ὅτω δέ που καὶ νῆμα φθάσας εἶπεν ἀσκητὸν, τὸ ἐπιμεληθέν. ὃ γυνὴ ἀσκήσειεν ἂν ἴσως. Θάμνος νῦν, οὐ κατὰ τὴν συνήθειαν εἴρηται. θάμνοι δὲ κυρίως, τὰ ἐξ αὐτῆς ἀναφύσεως πολύκλαδα καὶ πυκνά, παρὰ τὸ θαμὸν ὅ ἐστι πυκνόν. Ἀκμηνὸς, νῦν ὀξύνεται. φασὶ γὰρ ὅτι Ἀρίσταρχος ἐνταῦθα μὲν ἐπὶ τοῦ θάμνου ἀκμηνὸς ὅ ἐστιν ἀκμὴν ἔχων τοῦ ἀκμάζειν, ὠξυτόνησεν. ἐν δὲ Ἰλιάδι ἐπὶ τοῦ δηλοῦντος τὸν νῆστιν, ἐβαρυτόνησεν.

Ἀμφιβαλὼν, ἀντὶ τοῦ, ἔσω περιλαβὼν. περικλείσας. Κόμην τανυφύλλου ἐλαίης, λέγεται δὲ κόμη δενδρῶν τὰ φύλλα τε καὶ οἱ λεπτοὶ δὲ κλαδίσκοι, διὰ τὸ εἰς κόσμον ἀπαιωρεῖσθαι καὶ αὐτὰ τοῖς φυτοῖς ὁμοίως τῇ κυρίως κόμῃ. οἱ δὲ τραγικοὶ, καὶ φόβην αὐτὴν εἶπον, δι' ὃ πάσχει αἰνίζων φόβην ὕλης πεδιάδος. Κορμὸν ἐκ ῥίζης προταμὼν, οὐ δηλοῖ κάτωθεν τὸν κορμὸν ἐκτμηθῆναι, οὕτω γὰρ, ἀπὸ πυθμένος ἐστὶ τμηθῆναι οὐ μὴν κορμὸν προταμεῖν. ἵνα ὑπὸ ταμεῖν μὲν νοοῖτο, τὸ κάτωθεν ἐκκόψαι τὸ παχὺ τοῦ πυθμένος. προταμεῖν δὲ, τὸ ἄνωθέν ποθεν ἐκκορμεῖν. καὶ οὐδὲ ἐξ ἀνάγκης τὸ προταμεῖν, τὴν τοῦ ὅλου δηλοῖ ἐκκοπήν, ἀλλὰ μέρους τινὸς, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, νώτου ἀποπροταμὼν, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο. ὥστε οὐχ ὑπέτεμε μὲν Ὀδυσσεὺς κορμὸν ἀπὸ ῥίζης ἤτοι πυθμένος. ἀλλὰ προέτεμε κορμὸν, ἤγουν, πρὸ τῆς ῥίζης ἔκοψεν, ὡς τὸ μὲν αὐτοῦ τμηθῆναι τὸ δὲ λειφθῆναι, ἀπὸ τοῦ κείρω δὲ ὁ κορμός. Ἑρμῖνα νῦν, τὴν κλινόποδα λέγει. ὃς γίνεται φασὶν οὐ μόνον παρὰ τὸ ἕρμα ἢ τὸν ἑρμῖν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸ ἀνείρεσθαι τρήμασι κλίνης. Ἱμάντα βοὸς ἀντὶ σχοίνου Ὀδυσσεὺς τείνει, τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑποσημαινόμενον λέγει. ἴσιον δὲ ἦν ἐκ τοῦ ἱμάντος ὃς εἰς πολλὰς ὑπουργίας χρηστὸς ἦν τοῖς παλαιοῖς, ἐλέχθη καὶ ἱμονιὰ τὸ ἀντλητήριον. στρεπτός τε βοεὺς εἰπεῖν κατ' Ὅμηρον, οὖσα καὶ αὐτή. ἐκεῖθεν δὲ, καὶ ἀνιμᾶσθαι κυρίως τὸ διὰ ταύτης ὕδωρ ἀντλεῖν.

Ἔμπεδον λέχος, ἐνταῦθα πάνυ κυριολεκτεῖται, τὸ ἀμετάστατον δηλαδὴ καὶ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἕδρας ἑστώς. Πυθμὴν ἡ ῥίζα, ἢ παρὰ τὸ φύω οἱονεὶ φυτμὴν ὅθεν καὶ ἡ ἀνάφυσις τοῦ φυτοῦ, ἢ ὡς παρὰ τὴν οἱονεὶ σῆψιν ἣν ζωογόνον πάσχει τὸ κατὰ γῆς πηθὲν σπέρμα πρὸ τῆς ἀναφύσεως. ὡς ἀπὸ τοῦ πύθω τὸ σήπω. Ἀπάφοιτο, τουτέστιν ἀπατήσει.

Ἀγάσαντο, οὐ μακρὰν ἐνταῦθα ἐστι τοῦ, ἐφθόνησαν ἢ ἐμέμψαντο. Ταρπῆναι, ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι. Ἀγάπησα, ἀντὶ τοῦ, ἐφιλοφρονησάμην.

Βουλεύουσιν ἤτοι βουλεύονται ἀπατητικῶς. διό φασιν, ἔμελλον οἱ ἀχαιοὶ ἄξειν αὐτὴν οἴκαδε ὡς ἀπατηθεῖσαν καὶ μα-

Ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε ταμὼν ὕπο πυθμέν' ἐλαίης.
Ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνούσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Δακρύσασα δ' ἔπειτα ἰθὺς δράμεν. ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ προσηύδα.
Μή μοι Ὀδυσσεῦ σκύζευ, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
Ἀνθρώπων πέπνυσο, θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζύν.
Οἳ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
Ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο μηδὲ νεμέσσα,
Οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον ἐπεὶ ἴδον ὧδ' ἀγάπησα.
Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
Ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
Ἐλθών. πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.
Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,

Εἰ ᾔδη ὅμιν αὖτις ἀρήϊοι υἷες ἀχαιῶν
Ἀξέμεναι οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
Τὴν δ' ἦτοι ῥέξαι θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές.
Τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
Λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας
Εὐνῆς ἡμετέρης, τὴν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
Ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε καὶ ἀμφίπολος μία μούνη
Ἀκτορὶς, ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
10 Ἣ νῶιν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
Πείθεις δή μευ θυμὸν ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἄρα μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κεδνὰ ἰδυῖαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος γῆ νηχομένοισι φανήῃ,
Ὧν τε ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
Ῥαίσῃ ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ,
Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε
Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης κακότητα φυγόντες,
20 Ὣς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώσῃ.
Δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, ἠῶ δ' αὖτε
Ῥύσατ' ἐπ' ὠκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
Ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
Λάμπον καὶ φαέθονθ', οἵ τ' ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.
Καὶ τότ' ἄρ' ἣν ἄλοχον προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
30 Ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
Πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.
Ὣς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο τειρεσίαο
Ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον ἄϊδος εἴσω,
Νόστον ἑταίροισιν διζήμενος ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.
Τὸν γ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια.
Εὐνὴ μὲν δή σοί γε τότ' ἔσσεται, ὁππότε θυμῷ
Σῷ ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
40 Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν ὀΐω
Πεύσομαι, αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
Οὐ μέντοι θυμὸς κεχαρήσεται, οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
Ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμόν.
50 Εἰς ὅ κε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν.
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

ταρβήσομεν. ἢ φασὶν οἱ παλαιοὶ, διὰ τὸ ἀπάτης ἦν ἔπαθεν ἡ ἑλένη, ὅτι ἀφροδίτη μενελάῳ τὸν ἀλέξανδρον εἰκάσασα, προήγαγεν αὐτὴν ἀπάτῃ τὴν ἑλένην. παραλογισαμένη τῇ ὁμοιότητι. ὡς εὐλόγως λοιπὸν καὶ τὴν πηνελόπην δεδοικέναι μὴ πάθοι τι ὅμοιον. ἕτεροι δὲ ζητοῦντες τὸ ὅλον εἰς νόημα ἕν, λέγουσι μὲν ὅτι οὐκ ἂν ἡ ἑλένη ἐμίγη ἀλλοδαπῷ ὑπὲρ εἰδυῖα ὅτι αὐτὴν ἐπανάξειν οἱ ἀχαιοὶ ἔμελλον. κρίνονται δὲ μεμπτέοι τοῖς παλαιοῖς, διὰ τὸ κακοσυμβίβαστον τῆς ἐννοίας.

Ἡ δὲ καὶ ὅπερ ἐστὶν ἠπίστατο. Θυμαρέα ἤγουν θυμήρη. ὡς ἀπὸ εὐθείας τοῦ ὁ θυμαρής. Ἀσπάσιος γῆ, ἀστικόν ἐστι. τὸ γὰρ κοινὸν, ἀσπασία. ἐξ οὗ καὶ κύκλον ἡ παρὰ ταῖς ἱστορίαις σοφὴ γυνὴ ἀσπασία. Οὐ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ τῆς ἡρακλέους γενέσεως, καὶ αὖ πάλιν ἐπὶ τοῦ τῶν μνηστῶν, παρεκτείνεσθαι ὁ μῦθος τὴν νύκτα εἰς τριέσπερον. μῦθος δὲ εἰς ἐννεάνυκτον, οὕτω κἀνταῦθα ἡ ποιητικὴ μοῦσα τολμᾷ εἰπεῖν, ὡς ἡ ἀθηνᾶ, μηκύνει καὶ αὐτὴ πλεῖον τοῦ συνήθους τὴν νύκτα. ὡς οἷα δυναμένη τι δ' εἰς τοῦτο καθότι ἀλληγορεῖται καὶ εἰς ἀέρα. σημειώσαι δὲ ὅτι ἐν ἰλιάδι ἄνηρας ὑπὲρ ἐνταῦθα, πολλάκις τὴν ἥραν ὁ ποιητὴς πόμπευσεν τὸν ἥλιον εἰς δύσιν ἐπὶ βοηθείᾳ τῶν ἀχαιῶν. ἐν οἷς φησίν. ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια ἥρη πέμψεν ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάς. δηλοῖ δὲ φασιν ἐκεῖ ὁ ποιητὴς πρὸ καιροῦ νομισθῆναι νύκτα, διὰ τινα χαλεπὴν ὁμίχλην. καὶ ἀλλαχοῦ ἡ αὐτὴ, ἠέρα πίτνα βαθεῖαν ἤγουν ἀορασίαν ὁμιχλώδη ἐπιπέτασεν ἐπειδὴ πολλάκις ἦν οὕτω ὥσπερ ἐκεῖ πρὸ καιροῦ ἐνομίσθη νὺξ ὡς τῆς ἡμέρας καταλειφθείσης, οὕτως ἐνταῦθα δόκησις ὡς ἐῤῥέθη, τὸ δολιχὴν πλέον τοῦ συνήθους τὴν νύκτα γενέσθαι. Περάτην δηλοῖ ἡ λέξις τὸ πέρας τοῦ ὠκεανοῦ νῦν, οὐ τὸ ἀνατολικὸν ἀλλὰ μᾶλλον τὸ δυτικόν. διὸ ὅτε ἔμελλεν ἡ νὺξ ἐνθένδε σημαίνειν καὶ παρελθεῖν ὡς ἂν ἀτελέσθη ἀνέλθῃ ἡ ἠὼς, διὸ καὶ ὁ ποιητὴς εἶπε. νύκτα μὲν ἐν περάτῃ σχέθε, τῇ κατὰ δύσιν δηλαδή. Λάμπος καὶ ὁ φαέθων, εὐφυῶς πλάτ

πλάττον· ἤγουν εἰς ξυνωρίδα τὸ ἅρμα δηλονότι κατ' ἐκείνην λαμπρόν. οὕτω καὶ τῷ ἡλίῳ βουκολοῦσιν ἐν θρινακίᾳ νύμφαι ἐϋπλόκαμοι φαέθουσά τε λαμπετίη τε. ὁ τοιοῦτος δὲ νοῦς, καὶ φαέθοντα οὐ μόνον ἥλιον λέγει ἐπιθετικῶς, ἀλλὰ καὶ ἡλίου υἱὸν κατὰ κυριωνυμίαν. λυκόφως μὲν καὶ ἕτεροι μονόπωλον τὴν ἠῶ πλάττοντες, ἡγοῦνται αὐτὴν ἐποχεῖσθαι περιφανεῖ ἵππῳ, πῶλοι δὲ ἄγουσι τὴν ἠῶ, πρὸς ἔμφασιν τοῦ νεάζειν καὶ μάλιστα τὰ κατὰ τὸν ὄρθρον αὐτοῦ ἀρχὴν ὄντα ἡμέρας. διὸ καὶ ἔαρος ἀκμῇ ἀναλογεῖ ὁ τοιοῦτος καιρός. ὅθεν καὶ ἦρ λέγεται. ὥσπερ αὖ πάλιν φθινοπωρινῷ γήρᾳ ἢ καὶ χειμερινῷ τὰ πρὸς ἑσπέραν εἰκάζοιντ' ἄν.

Πόνος ἀμέτρητος, ὃν οὐκ ἔστι μετρῆσαι. μᾶλλον δ' εἰπεῖν. ἀναμετρῆσαι.

Κεχαρήσεται παρὰ τὸ χαίρω. ὁ μέλλων χαρῶ κοινότερον. ὃς δὴ μέλλων ἀναστραφεὶς εἰς τὸν ἀπαρέμφατον ... χαρῶ χαρήσω, ποιεῖ τὸ κεχαρήσομαι. ὁ χρόνος ἐστὶ μετ' ὀλίγον μέλλοντος. Ἐφαίδρυνε τουτέστιν εὐθυμήθης.

Ἐξαλος ἤγουν ἐξ ἁλὸς θάνατος.

Ἰστέον ὅτι κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν ἱστορίαν, ἀρίσταρχος καὶ ἀριστοφάνης οἱ κορυφαῖοι τῶν τότε γραμματικῶν, εἰς τὸ ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο, περατοῦσι τὴν ὀδύσσειαν. τὰ ἐφεξῆς ἕως τέλους τοῦ βιβλίου νοθεύοντες. οἱ δὲ τοιοῦτοι, πολλὰ τῶν καιριωτάτων περικόπτουσιν ὥς φασιν οἱ αὐτοῖς ἀντιπίπτοντες. οἷον τὴν εὐθὺς ἐφεξῆς τῶν φθασάντων ῥηθεισῶν ἀνακεφαλαίωσιν, καὶ τὴν τῆς ὅλης ὡς εἰπεῖν ὀδυσσείας ἐπιτομήν. εἶτα καὶ τὸν ὕστερον ἀναγνωρισμὸν ὀδυσσέως τοῦ πρὸς τὸν λαέρτην καὶ τὰ ἐκεῖ θαυμασίως πλαττόμενα. καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα. εἰ δὲ διότι πολλὰ ἐνασκευάσασα ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐφεξῆς ῥαψῳδίας περαίνεται, δεῖ τοῦτο ἐνταῦθα τὴν ὀδύσσειαν ἀπαρτίζειν, ἔστιν αὐτοῖς συνῶσαι καὶ συσφίγξαι καὶ οὕτω συγκολλῆσαι τὴν ὅλην ποίησιν ταύτην ἀφελομένοις ἐκ μέσου τοῦ βιβλίου καὶ ὅσα ὁμοίως μυθικὰ καὶ οὐ πιθανὰ ἐν φαιακίᾳ λελάληται. εἴποι ἄν τις, ὅτι ἀρίσταρχος καὶ ἀριστοφάνης οἱ ῥηθέντες,

Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδές, οὐδέ σε κεύσω.
Ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης,
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευσεν ἐρετμόν,
Ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Πᾶσι μάλ' ἑξείης. θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ 280
Γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον. ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσσονται. τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια.
Εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Τόφρα δ' ἄρ' εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
Ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
Γρηῢς μὲν κείουσα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει. 290
Τοῖσιν δ' εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
Ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν. οἱ μὲν, ἔπειτα
Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.
Αὐτὰρ τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης,
Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας.
Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
Τερπέσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.
Ἡ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν, 300
Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον,
Οἳ ἕθεν εἵνεκα πολλὰ βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος.
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς ὀδυσεὺς ὅσα κήδε' ἔθηκεν
Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
Πάντ' ἔλεγ'. ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ'. οὐδέ οἱ ὕπνος
Πῖπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
Ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον κίκονας δάμασ'. αὐτὰρ ἔπειτα
Ἦλθ' ἐς λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν.
Ἠδ' ὅσα κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν 310
Ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν.
Ἠδ' ὡς αἴολον ἵκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
Καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
Ἤην, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα.
Ἠδ' ὡς τηλέπυλον λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
Οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
Πάντας, ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηῒ μελαίνῃ.
Καὶ κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε.
Ἠδ' ὡς ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα, 320
Ψυχῇ χρησόμενος θηβαίου τειρεσίαο
Νηῒ πολυκλήϊδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἑταίρους.
Μητέρα θ', ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.

οὐ

ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Ὀδυσσείας· ἀλλὰ ἴσως τὰ κεφάλαια ταύτης ἐνταῦθα συμπεπληρῶσθαι φασίν. Ἀδινάων, αἴτιον τῶν ἡδυφώνων, ὠδικῶν, παρὰ τὸ ᾄδειν ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἡδύ. πάντη γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνει. ἀθρόον. ὡς ἐν τῷ, μελισσάων ἀδινάων. οἷον πυκνόν. ὡς ἐν τῷ, ἀδινὸν στοναχῆσαι. ἥδιον, ἤγουν ἡδύ, γλυκύ. ὡς ἐν τῷ, σειρήνων ἀδινάων. πυκνὸν καὶ ἰσχυρόν. ὡς τό, ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. καὶ ἠρέμα. ὡς ἐν τῷ, ἀδινῶς ἀνενείκατο φωνήσαν τε. λογιστέον δὲ ὅτι ὁ τὴν ἀδινὴν δασύνας, πολλῷ πλέον ἐθρασύνατο ἂν τὰς ἀδινὰς δασύνας σειρῆνας ὡς ἀπὸ τοῦ ἥδω. Ψολόεντι κεραυνῷ, τουτέστιν αἶψα ὀλλύντι. ἢ ἀσβολωτικῷ. ψόλος γάρ φασιν ἡ ἀσβόλη. Δεύτατον, ἤγουν πανύστατον. Ἀπετίσατο ποινὴν ἑτάρων, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπέτισε ποινὰς ἑτάρων, ἢ ἀντὶ τοῦ, ἀπῄτησε ποινὴν ὁ φαγὼν αὐτοὺς κύκλωψ, τουτέστιν ἀπέδωκεν, ἢ Ὀδυσσεὺς ἐτίσατο ἐκεῖνον ἤγουν ἐτιμωρήσατο εἰς ποινὴν τὴν ὑπὲρ τῶν φίλων. Ἠριγένειαν ὦρσεν, τὸν ὄρθρον φασὶν ὡς δηλοῖ τὸ ὦρσεν. οὗ θέμα ὄρω ἐξ οὗ ὁ ὄρθρος. δοκεῖ δ' οὗτος εἶναι σαφής, ὁ μικρὸν ἔτι πρὸ ἡλίου φαύσεως, ὡς δηλοῖ ἐφεξῆς τό, αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι, ἤγουν ὅτε ἥλιος ἀνατέλλει μετὰ τὸν ὄρθρον δηλαδή. καθ' ὃν ἀνίστανται ὀρθρόμενοι ἄνθρωποι ὡς τὰ πολλὰ οὐκ ἀναμένοντες ἥλιον. Πεδάασκον, ἤτοι ἐδέσμευον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης. τουτέστιν ἐγὼ μὲν ἀπὸ τῆς πατρίδος, σὺ δὲ ἐπὶ τῆς πατρίδος ἐπάσχομεν κακά. Κομιζέμεν, ὅ ἐστι, κόμιζε καὶ ἐπιμελοῦ. Ληΐσομαι, τουτέστιν ἀκόντων ἀφέλωμαι. Ἐπαύλους, ἤτοι σταθμούς. αὐλάς. ἐπαύλεις. γράφεται δέ φασι καὶ μεσαύλους. οἱ μέντοι ἔναυλοι τί δηλοῦσιν, ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῇ Ἰλιάδι. δῆλον δὲ ὅτι καὶ λόγοι ἔναυλοι παρὰ τὸν μουσικὸν αὐλὸν λέγονται, οἱ πρόσφατοι καὶ ἀκοαῖς ἔτι ἐναυλούμενοι. Κτήματα, φανερῶς πάντα λέγει τὰ ἐν μεγάροις, ὥσπερ δὴ καὶ μῆλα, πάντα τὰ θρέμματα. Ἧσθαι, τουτέστι κάθησο. μηδέ τινα προτιόσσεο, ἤγουν πρόβλεπε, μηδ' ἐρέεινε ἤτοι προσφώνει.

Φάτιν, τὴν πολλαχοῦ διαλαθεῖσαν φήμην φασί. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φατίζω ἡ φάτις. ἡ μέντοι φάσις, τὴν μεθ' Ὅμηρόν ἐστι. φιλοσόφοις τε ἐγνωσμένη, καὶ δικανικὴ λέξις οὖσα παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

Ἠδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν.
Ὥς θ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην θ', ἣν οὔ πώ ποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν.
Ἠδ' ὡς ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι.
Ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
10 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν.
Ὥς θ' ἵκετ' ὠγυγίην νῆσον, νύμφην τε Καλυψώ,
Ἣ δή μιν κατέρυκε λιλαιομένη πόσιν εἶναι
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλὰ τοῦ οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἠδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας.
Οἳ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο,
Καὶ πέμψαν σὺν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
20 Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες.
Τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
Λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὁππότε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
Εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνου,
Αὐτίκ' ἀπ' ὠκεανοῦ χρυσόθρονον ἠριγένειαν
Ὦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέροι· ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς
Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
Ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
30 Ἀμφοτέρω. σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
Κλαίουσ', αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
Ἱέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνήν,
Κτήματα μὲν τά μοι ἐστί, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι.
Μῆλα δ' ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
Δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι
Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλόν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται.
40 Σοὶ δὲ γύναι τάδ' ἐπιτέλλω πινυτῇ περ ἐούσῃ,
Αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἀνδρῶν μνηστήρων οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Ἧσθαι μηδέ τινα προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά.
Ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην.
Πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἑλέσθαι.
Οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν. ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ.
Ὤϊξαν δὲ θύρας. ἐκ δ' ἤϊον. ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
50 Ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα. τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
Νυκτὶ κατακρύψασα, θοῶς ἐξῆγε πόληος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω· ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Τὰς τῶν μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ᾅδου κατάγει. καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Λαέρτην. καὶ ταραχὴν τοῖς Ἰθακησίοις γεγενημένην ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων ἀναιρέσει ἡ Ἀθηνᾶ διακωλύει.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ω· ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ὅτι τῆς πλειστούσης ταύτης ῥαψῳδίας, διπλῆ ἡ ἐπιγραφή. σπονδαὶ γὰρ ἢ νεκυία δευτέρα ἐπιγράφεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. τὸ μὲν, ἐκ τοῦ τέλους ταύτης ἔνθα σπονδαὶ τοῖς τε Ἰθακησίοις καὶ τοῖς περὶ τὸν Ὀδυσσέα γίνονται. τὸ δὲ, ἐκ τῆς ἀρχῆς. καθ' ἣν Ἑρμῆς τὰς τῶν μνηστήρων ψυχὰς εἰς ᾅδην κατάγει. ἐφ' ἣ καταγωγῇ, περιέρχονται τὰ δοκοῦντα τοῖς πάλαι τὰ κάτω τὰ περὶ τὸν ᾅδην ἔνθα οἱ νέκυες. ἀφ' ὧν ἡ νεκυία πραγματεύεται. τουτέστιν ἡ λέγουσα πραγματεία τὰ κατὰ τὴν νέκυιαν. ἣν δευτέραν νεκυίαν, τινὲς μὲν, κατὰ τὴν μείζονα γράφουσιν. τινὲς δὲ κατὰ τὴν ὀξεῖαν τὸ φυτόν. ἀφ' ἧς καὶ βέλη κατά τινας ὀξυόεντα. Ἐξεκαλεῖτο, τουτέστιν ἔξω τοῦ δώματος ἔφερεν. ἔοικε δ' ἐξ Ὁμήρου λαβὼν ἀρχὴν ὁ Λιβάνιος, εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτῷ κατὰ τὸν κολοιὸν μύθου, ὡς τῶν πτερῶν ἐξεκαλεῖτο ὁπόσα οἱ ὧραι οὐκ ἔφερον. ἐκ τοῦ, Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς ἐξεκαλεῖτο, τὸν ψυχοπομπὸν συντεθεικότες τινές, ἐπίθετον αὐτὸ εἶπον Ἑρμοῦ. τὸ δ' ἐστὶν δῆλον ὡς ἔχον κατὰ ἀλληγορίαν. ὅτι δηλαδὴ ὁ λόγος, ἀναψυχὴν πέμπει τοῖς ἐν μετοχῇ αὐτοῦ. Κυλλήνιος Ἑρμῆς μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἥτις ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, σταδίων οἶμαι ὀλυμπιακῶν περὶ πόδας ὀγδοήκοντα. καθάπερ ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος, ὀνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἥρωός τινος. κατὰ μέντοι ἀλληγορίαν, κυλλὸς

Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνηστήρων. ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
Καλὴν χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει,
Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας. ταὶ δὲ, τρίζουσαι ἕποντο.
Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν
Ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
Ὡς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἤισαν. ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
Πὰρ δ' ἴσαν ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην,
Ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
Ἤισαν. αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Ἔνθα τε ναίουσι ψυχαὶ εἴδωλα καμόντων.

κυλλήλιος, ὁ τὰ ὕπνα δοτήρ. ὁ τὰς κοίλας τῶν κύλων ἢ κυλάδων ἔχων. δηλοῖ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. ὅθεν καὶ κυλοιδιᾶν παρ᾽ ἀττικοῖς, τὸ τὰ κύλα τῶν ὀφθαλμῶν οἰδεῖν ἐκ μακρᾶς ἀγρυπνίας τυχὸν ἢ ἀϋπνίας. οἱ δὲ παλαιοί φασιν ὅτι κύλα κατὰ εὐθύδημον, τὰ ἐν τῷ κάτω βλεφάρῳ μακρὰ ἀναπίχοντα ἐν τῷ μύειν. τὰ δὲ ἐν τῷ ἄνω, ἐπικύλιον. Ῥάβδον, παρὰ τὸ ῥαδίως πειθεῖν βαδίζειν ὡς ἐν ἀρχαίοις ὑπομνήμασι φέρεται. ἔνθα πρόσκειται καὶ ὅτι βέλτιον δὲ ἀπὸ τοῦ ῥαπίζειν, ἵνα τῷ μὲν πρώτῳ λόγῳ, προσυπακούηται ἡ λέξις διὰ τὸ ῥᾷον. τῷ δὲ δευτέρῳ, παρεξύνηται. Ἡ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὸ ἐπορεύοντο. ἀπὸ τοῦ ἴω αἱ ζῶντος. Τρίζειν ἐπὶ ψυχῶν εἰπών, κυριολεκτούμενον ἐπὶ νυκτερίδων, παραμυθεῖσθαι τὴν ῥοπὴν διὰ τῆς ῥηθείσης παραβολῆς. ἱστέον δὲ ὅτι ζύζειν μὲν διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, ἐπὶ ζυγόνων ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεται ῥήματος. ῥίζειν δὲ, κυρίως ἐπὶ νυκτερίδων. ὧν καὶ ἴδιον δοκεῖ ὁ ποιητὴς λέγειν, τὸ ἀλλήλαις συνέχεσθαι ὃ καὶ ἴδιον ὁρμαθοῦ, καὶ ὅ τὰς ἀποπεσούσας

10 αὔωθεν ἐκ πέτρας ἐφ᾽ ἧς εἰσί, ζισμὸν ἀποπλεῖν. ὃς δὴ καὶ ἐπὶ μυῶν λέγεται. ὁμοίως δὲ ῥίζειν, καὶ ἐπὶ χίονος. ὅθεν καὶ χιὼν πεπηγυῖα. ἱστέον δὲ ὅτι τὰς εἰς νύκτερον τόπον ἀπιούσας, προσφυῶς ἐτόλμησεν ὁ ποιητικὸς λόγος νυκτερίσι παραβαλεῖν. καὶ ὅτι τὸ τῆς νυκτερίδος ἄγρυπνον, παρασίτῳ ἐπισκώφθη ἐγρηγορότι κολακικῶς. παράσιτος δὲ ἐν ὅοις τὸ δέσποσθαι σεαυτὸν σεμνύνων, ἀλλά τι πως γλυκέως λέγει τὸ ἑαυτοῦ κατὰ εἰκασμὸν ἀστεῖον, ὅτι δὲ ἀναβῆναι πρὸς κλιμάκιον, καὶ παπασεύς εἰμι. ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων, ὕδωρ δὲ πίνειν, βάτραχος. ἀπολαῦσαι θύμβον λαχαίων τε, κάμπη. πρὸς τὸ μὴ λῆσθαι ἐγὼ μὴ λύεσθαι, ῥύπος. ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν, κόψιχος, ὅπερ ἐστὶ κόσσυφος. πνῖγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν, τέττιξ. ἐλαίῳ μὴ χρῆσθαι, κονιορτός. ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν, γέρανος. καθεύδειν μὴ δὲ μικρόν, νυκτερίς. τύπτεσθαι, μυδρός εἰμι. τύπτειν, κεραυνός. τυφλοῦν τινα, ἀστραπή. φέρειν τὶν᾽ ἄραντ᾽, ἄνεμος. ἀποπνῖξαι, βρόχος. θύρας μοχλεύειν, σεισμός. εἰς πεδᾶν, ἀκρίς. δειπνεῖν ἀκλήτως, μυῖα. μὴ ἐξελθεῖν, φρέαρ. Θεσπέσιον ἄνθρωπον,

20 οὐχ ἁπλῶς οὕτω παρέρριπται, ἀλλ᾽ ὅτι θεῖα τὰ ἄστρα ἐνόμιζον τὰ οἷα σύμβολα κόσμου κατὰ περιφέρειαν.

Καμόντων ἤτοι τεθνεώτων. Λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ᾅδῃ τίθεται. ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, μέλανος ὄντος ἐκεῖ σκότος, ἢ καὶ διὰ τοὺς ἐσχάτους τῆς ἐκεῖ γῆς τόπους. ὡς εἰκὸς τὸν ἥλιον ἔτι διαλευκαίνειν δυόμενον. ὅτι δὲ καθ᾽ ἱστορίαν λευκὰς τόπος ἠπειρωτικὸς ἧς οἱ ἐγχώριοι λευκάδιοι, δῆλόν ἐστι. Πύλας ἡλίου λέγει, τὰς δι᾽ ὧν εἰσελθοῦσαι ἐκεῖνον κρύψεις. Πρῶτα ἤτοι πρὸ καιροῦ κατὰ τὴν ἡλικίας. Ἣν οὔ τις ἀλεύεται ὅς κε γένηται. ἤγουν ἣν τινα ὀλοὴν μοῖραν, οὐδεὶς ἐκφεύγει τῶν ἐν γενέσει κἂν εὐδαιμονοίη. Τῷ κέν τοι ἤγουν οὕτως. Ἀπονήμενος ἧς περ ἄνασσες, εἴρηται ἀντὶ τοῦ κερδήσας. καὶ ὄνησιν ἔχειν ἀπὸ τῆς βασιλείας δι᾽ ἧς ἄνασσες. ἢ ἧς εἵνεκεν ἄνασσες. ὅ ἐστι τιμῆς ὠνάσθης τις ἀλλὰ χάριν ἢ εἵνεκα τιμῆς.

Ἑκὰς ἄργεος, τοῦ θετταλικοῦ δηλαδή. Εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν. ἢ δηλαδὴ τὸν ἀέρα στροφάλιγγι κονίης συγχέας, ἢ καὶ ἄλλως ἐκφοβήσας κατά τι πάθος αἰγίδος τῆς πολλαχοῦ δηλουμένης. Πεφοβημένοι δέ εἰσι πεφευγότες. Φόβου ἤγουν φυγῆς. Εἵματα ἕσσαν τουτέστιν ἐνέδυσαν. Τοῖον δ᾽ ἐπαροῦσιν ἢ ἐπορεύομεν μῦσαι λίθε. Λέγομεν τουτέστι συναγόμεν λευκὰ ὀστέα. Διονύσοιο δὲ δῶρον, ἔργον δὲ περικλυτοῦ ἡφαίστοιο. τοῦτο μὲν, διὰ τὸ ἐν πυρὶ τεχνικῶς κατεργάσθαι. ἐκεῖνο δὲ, διὰ τὸ ἐπιτετηδεῦσθαι ὑποδέχεσθαι οἶνον εἰς ὃν ἀλληγορεῖται Διόνυσος. Ἔπαθλα τίθενται ἆθλα. ἤγουν εἰς ἀγῶνας ὁπλίζονται.

Εὗρον δὲ ψυχὴν πηληϊάδεω ἀχιλῆος,
Καὶ πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ᾽, ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
Τῶν ἄλλων δαναῶν, μετ᾽ ἀμύμονα πηλείωνα.
Ὡς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον. ἀγχίμολον δὲ

30 Ἤλυθ᾽ ἔπι ψυχὴ ἀγαμέμνονος ἀτρείδαο
Ἀχνυμένη. περὶ δ᾽ ἄλλαι ἀγηγέραθ᾽ ὅσαι ἅμ᾽ αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
Τὸν, προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε πηλείωνος,
Ἀτρείδη, περὶ μέν σε φάμεν διὶ τερπικεραύνῳ
Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα,
Οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες
Δήμῳ ἔνι τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε᾽ ἀχαιοί.
Ἦ τ᾽ ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλε
Μοῖρ᾽ ὀλοή, τὴν οὔ τις ἀλεύεται ὅς κε γένηται.

40 Ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος ἧς περ ἄνασσες,
Δήμῳ ἔνι τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί,
Ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρα᾽ ὀπίσσω.
Νῦν δ᾽ ἄρα σ᾽ οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Τὸν δ᾽ αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν ἀτρείδαο.
Ὄλβιε πηλέος υἱὲ θεοῖς ἐπιείκελ᾽ ἀχιλλεῦ
Ὃς θάνες ἐν τροίῃ ἑκὰς ἄργεος. ἀμφὶ δέ σ᾽ ἄλλοι
Κτείνοντο τρώων καὶ ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι,
Μαρνάμενοι περὶ σεῖο. σὺ δ᾽ ἐν στροφάλιγγι κονίης

50 Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ᾽. οὐδέ κε πάμπαν
Παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
Αὐτὰρ ἐπεί σ᾽ ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,

Ἦδος, ἔγγον, ἡδονὴ καὶ ὄνησις. Τολύπευσα. ἤγουν ἐτέλεσα, κατεπράξαμεν. Ὀπὶ καλῇ. φωνῇ ἀοιδῇ. Στροφάλιγγι κονίης. ἡ ἄελλα εἰπεῖν, ταυτόν ἐστιν. ἐπεὶ καὶ τὸ στρέφειν καὶ τὸ εἰλεῖν, ὅμοια. ὧν τὸ μὲν τὴν στροφάλιγγα παράγει, τὸ δὲ, τὴν ἄελλαν. Χρόα καλόν. λέγει τὸ τοῦ νέκυος ἀχιλλέως. οὐχ ὡς ποτὲ τοιοῦτον ὄντα δηλαδὴ ἔχει, οὐ καὶ ὡς μετὰ θάνατον. Ὕδατι λιαρῷ καὶ ἀλείφατι. ἀλείφαρ, οὐ τὸ ἔλαιον φασίν. οὐ καὶ εἶδός τι ἀλείμματος εὐώδους ἐστὶ δῆλον. Ἁλίοιο γέροντος τοῦ νηρέως δηλαδή. ἐνταῦθα δὲ ἰστέον ὅτι κοινῶς μὲν νηρηΐδες, πᾶσαι αἱ τοῦ νηρέως θυγατέρες. παρὰ δέ τισι δὲ ἄλλως ὡς ἐν ὑπομνήμασι λυκόφρονος χυλίδης τῶν λυκικῶν, διαφορὰ νηρηΐδων φέρεται καὶ νηρέως θυγατέρων. οὕτως. εἰσὶν οἵ φασι διαφέρειν τὰς νηρηΐδας τῶν τοῦ νηρέως θυγατέρων. καὶ τὰς μὲν ἐκ δωρίδος, γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι. τὰς δὲ ἐξ ἄλλων κοινότερον νηρηΐδας καλεῖσθαι. πιθανὸν οὖν τὰς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς δωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων οὔσας, νηρέως θυγατέρας λέγεσθαι. νηρηΐδας δὲ, τὰς συμπάσας.

Παιδὸς ἀντιόωσα, σημείωσαι τὴν λέξιν ὡς φανερῶς τὸ μετέχειν ἁπλῶς δηλοῦσαν καὶ αἴτιον γίνεσθαι.

Ἔδομεν πυρὶ, περίφρασίς ἐστι τοῦ ἐκαύσαμεν. Ἐσθῆτι θεῶν λέγει, τὰ μυθικῶς ἄμβροτα εἵματα τὰ πρωτίστως ῥηθέντα. καλά τινα ὡς εἰκὸς ὄντα καὶ βασιλικὰ καὶ διὰ τοῦτο ἐπικεχρυσωμένα θεῖα κληθέντα.

Μέλιτι γλυκερὸν ἰδίως τὸ μέλιγμα εἶπεν. Ἤνυσε φλὸξ, ἀντὶ τοῦ ἔκαυσεν, ἐπλείωσεν. Τὸ δὲ ἐν ἀκρήτῳ οἴνῳ καὶ ἀλείφατι ἤγουν ἐστὶν ἐλαίῳ ἢ ἄλλως ἀλοιφῇ ἔνι λίπος τὰ ὀστᾶ τῶν τεθνεώτων τίθεσθαι, σόφισμα ἦν τοῦ παραμεῖναι αὐτὰ εἰς μακρόν. Μίγδα, ἐκ τοῦ μίγδην μεταπεπλασται. ὡς ἐκ τοῦ κρύβδην καὶ κύβδην, τὸ κρύβδα καὶ κύβδα παρὰ τῷ κωμικῷ. Ἱερὸν στρατὸν λέγει τὸν ἑλληνικόν, ὡς ὑπὲρ ἀρετῆς πολεμοῦντα τοῦ δικαίου ἐκεῖνον πόλεμον. Ἀκτῇ προὐχούσῃ, ἐν αὐτῇ τῇ προβλῆτι αὐτῆς ἤτοι εἰς ὕψος

Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν
Ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι. πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Δάκρυα θερμὰ χέον δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν,
Ἀγγελίης ἀΐουσα, βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
Θεσπεσίη. ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας ἀχαιούς.
Καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν. 10
Ἴσχεσθ' ἀργεῖοι. μὴ φεύγετε κοῦροι ἀχαιῶν.
Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
Ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνειότος ἀντιόωσα.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
Οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι. περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν.
Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Θρήνεον. ἔνθα κεν οὔ τιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
Ἀργείων. τοῖον γὰρ ὑπώρορε μοῦσα λίγεια.
Ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ 20
Κλαίομεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι.
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρί. πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ἕλικας βοῦς.
Καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῷ
Καὶ μέλιτι γλυκερῷ. πολλοὶ δ' ἥρωες ἀχαιοὶ
Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
Πεζοί θ' ἱππῆές τε. πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἤνυσεν ἡφαίστοιο,
Ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ' ὀστέ' ἀχιλλεῦ,
Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι. δῶκε δὲ μήτηρ 30
Χρύσεον ἀμφιφορῆα. διωνύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ ἡφαίστοιο.
Ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὀστέα φαίδιμ' ἀχιλλεῦ.
Μίγδα δὲ πατρόκλοιο μενοιτιάδαο θανόντος.
Χωρὶς δ' ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τῖες ἁπάντων
Τῶν ἄλλων ἑτάρων μετὰ πάτροκλόν γε θανόντα.
Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
Χεύαμεν ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων,
Ἀκτῇ ἔπι προὐχούσῃ ἐπὶ πλατεῖ ἑλλησπόντῳ,
Ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη 40
Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
Μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα,
Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν ἀχαιῶν.
Ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
Ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
Ζώννυνταί τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα.
Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐθηήσαο θυμῷ,
Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα
Ἀργυρόπεζα θέτις. μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
Ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ 50
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλὸν ἀχιλλεῦ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
Ἐν νόστῳ γάρ μοι ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον,

ἄλλα

Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος ἀργειφόντης,
Ψυχὰς μνηστήρων κατάγων Ὀδυσῆϊ δαμέντων.
Τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ', ἰθὺς κίον ὡς ἐσιδέσθην.
Ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Παῖδα φίλον Μελανῆος ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα,
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο.
10 Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε
Πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
Κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
Ἦ ὔμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά,
Ἤ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
Βοῦς περιταμνομένους ἠδ' οἰῶν πώεα καλά,
Ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ. ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
20 Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
Μηνὶ δ' ἄρ' οὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
Σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος.
Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
Ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
Μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα.
Ἡ δ' οὔτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον, οὔτ' ἐτελεύτα,
30 Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε.
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε
Λεπτὸν καὶ περίμετρον, ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε.
Κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
40 Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται πολλὰ κτεατίσσας.
Ὣς ἔφαθ'. ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.
50 Εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν
Πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον ἠὲ σελήνῃ,
Καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακός ποθεν ἤγαγε δαίμων
Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.

ἀλλαχοῦ. Ζώννυνται, ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ πλείονος ἀλείφονται. ἡνίοχοι μὲν γὰρ καὶ τοξόται καὶ ἀκοντισταὶ καὶ δισκοβόλοι, ζώννυνται. δρομεῖς δὲ καὶ παλαισταί, γυμνοὶ ἀθλοῦσι. Ἐπεθήπεα· ἤγουν ἐθαύμασα θυμῷ, δηλοῖ μὲν τὸ κατὰ ψυχὴν θάμβος, οὐ μὴν τὸ κατὰ λόγον προφορικόν. γράφεται δὲ καὶ τεθήπεας ἐν δευτέρῳ προσώπῳ ὥσπερ καὶ ἀσαφεστέρου αὐτοῦ τὸ ἀντιβόλησας. ἵνα λέγῃ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀχιλλεῖ ὅτι πολλοῖς μὲν τάφοις παρείτυχες καὶ ἀγῶσιν, ἰδὼν δ' ἂν ἐκεῖνα τὰ κατὰ σέ, μάλιστα ἐθαύμασας ἄν. ὅτι γράφεται οὐκ αὐτό, καὶ ἐπεθήπεο καὶ σημαίνει τὸ αὐτό, ἤγουν τὸ ἐθαύμασας καὶ ἴσως ἡ τοιαύτη γραφή, δωρικὴ οὖσα ἢ συρακουσία, ἵνα συνήθως, τὸν παρακείμενον μετάγῃ εἰς ἐνεστῶτα. ἐκ τοῦ πέπληγα γὰρ καὶ πέφυκα, πεπλήγω καὶ πεφύκω φασὶν οἱ ἐκεῖ. ὥστε, ὅτι καὶ ἐκ τοῦ τέθηπα, τεθήπω γίνεται δωρικῶς. οὗ παθητικὸς ἐπεθηπόμην ἐπεθήπου, καὶ ἰωνικῇ διαλύσει, ἐπεθήπεο. Σπουδῇ τουτέστι μόλις. Ἐκεῖσε ἤγουν εἰς Ἰθάκην κατήλυθον. Κακοῖσιν ἐνίσσομεν τουτέστιν κακολογοῦμεν. Ἠδὲ βολῇσι τουτέστι βολαῖς ταῖς δι' ὀστῶν καὶ ξύλων. Ὀχῆας, τουτέστι μοχλούς. τούς τε τῆς γυναικωνίτιδος καὶ τοὺς τῆς αὐλῆς. Πολυκερδείῃσι τουτέστι κερδαλεότητι καὶ δόλοις. Πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν. ἤγουν ὕστεροι. ἀπὸ τοῦ δεύω δεύσω, οὗ ὁ δεύτερος καὶ ὁ δεύτατος. ἐν ἄλλοις δὲ καὶ τὸ ἐπιδευεῖς ἐστι χρήζοντα, ἡ λέξις δηλοῖ. Ἐπισπόμενοι ἤγουν ἐπακολουθήσαντες μοῖραν σφῶν ἤγουν ἰδίαν δύναμιν. Τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. τὸ ἀπονιφθῆναι δηλαδὴ καὶ κλαυσθῆναι. ἀκολούθως δὲ καὶ ταφῆναι. Σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ, τουτέστιν εὐτυχίᾳ εὐδαιμονίᾳ. Κεκριμένοι, οἱ ἐπιλελεγμένοι. Λέξαιτο. ἤγουν διακρίνας ἐπιλέξαιτο. λείπει δὲ ἐν τῷ διακρίνας, εὐθεῖα. ἵνα λέγῃ ὅτι οὐδ' ἂν ἄλλως τὶς διακρίνας λέξαιτο. ἢ καὶ ἑτέρως εἰπεῖν, οὐδ' ἂν ἄλλως λέξαιτο εἴ τις κρίνοι. εἰ μὴ ἄρα τὸ ἄλλως, ἐστὶν ἀντωνυμία. τότε γὰρ ἀνελλιπῶς ἔχει ὁ λόγος. δῆλον δὲ ὡς ποιῶ τὸ κρῖναι λέξασθαι.

ἀφ' ὧν τὸ μέν, ὁ ἔκκριτος. τὸ δέ, εἰ παρ' Εὐριπίδῃ λευκοὶ παρειαὶ καὶ ὁ ἐπίλεκτος. ὁ λογάς. ὁ ἐπιλέγδην ἐπίρρημα. Ἐκ ζόφου κατῆλθον, ἢ ἀντὶ τοῦ, ἀνελιπόμεθον. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἁπλῶς ἦλθον. ἀπῳκισμένοι ὁ τὸ φυγάδες εἰς τὴν πατρίδα νοστοῦσι, κατελθεῖν λέγουσιν. ἐπεὶ καὶ ἡ πατρὶς ἑκάστοις οἷά τις λιμήν ἐστι. Φᾶρος ἔδειξεν, ἀντὶ τοῦ, ἡλίῳ ἔφηνεν, εἰς φῶς ἤγαγεν.

Ἱστός, κυρίως μέν, ἐργαλεῖον ὑφαντικὸν ὁμώνυμον τῷ τοῦ πλοίου ἱστῷ παρὰ τὸ ἵστασθαι. νῦν δέ, ἐπὶ ὑφάσματος ἡ λέξις κεῖσθαι δοκεῖ ὡς δηλοῖ τό, ὑφαίνεσκε μέγαν ἱστόν. τὸ μέρος, τὸ φᾶρος. εἰ μὴ ἄρα τοῦτο ἐνταῦθα φᾶρος ὁ μέγας ἱστός.

Πλύναν δὲ νῦν ἐπὶ λινέου φάρεος ἐρρέθη, γναφεύειν ἢ κναφεύειν ἐπὶ τῶν ἐρεωδῶν λέγεται. Ἐνίσσομεν, ὡς τὰ πολλὰ οὐτιδανὸν λέγεται. Ἐτόλμα τετληότι θυμῷ, τουτέστιν, ἐκαρτέρει ὁ ὑπέμενε. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον ἡ τόλμα, εἶδός τι θρασυλεότητος. Ἐπιστροφάδην, τὸ ἐπιστρεπτικῶς. ἔγγυον ὧδε ὁ ἐκεῖ. ὁ ὡς εἰπεῖν, κύκλωθεν. ὁ πάντοθεν.

Σώματ' ἀκηδέα, σώματα μέν, τὰ νεκριμαῖα συνήθως φασίν. ἀκηδέα δέ, τὰ ἀτημέλητα. ἢ ὁ ἄλλως ἀκηδέα τὰ ἀκήδευτα. Μέλανα βρότον λέγει, ὡς εἴπερ εἶπε μέλαν αἷμα. βρότος γὰρ κυρίως, ὁ ἐξ αἵματος μολυσμός· οὐχ ἁπλῶς μέντοι αἵματος ἀλλὰ βροτείου ἐστὶν ἀνθρωπίνου. Περιφράζων τὸν ᾅδην, ἀΐδαο δόμους λέγει καὶ κεύθεα γαίης. τουτέστι, γῆς κευθμῶνας εἰπών. Καλόν, ἢ πρὸς τὸ ἀγρὸν κολλητέον, ἵνα ᾖ καλὸς οὗτος ἀγρὸς ὁ τοῦ Λαέρτου, ἢ πρὸς τὸ τετυγμένον, ἵνα λέγῃ καλὸν τετυγμένον, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ, εὖ τετυγμένου. εἴτουν εὔτυκτον. Κτεάτισσεν τουτέστιν ἐκτήσατο οὗ κατὰ λόγον ὄντος. Περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ τουτέστι περιῄει ὁ κύκλῳ αὐτοῦ. Κλίσιον, οἰκετικὸς οἶκος ἐστὶν εὐτελὴς καὶ οἷόν τις κλισία, ἣν ὁμοίως ἴσμεν. παρὰ μέντοι Ἀττικοῖς, τὸ κλίσιον ἁμαξῶν ὁ ζευγῶν ἐστι δοχεῖον. δίαιτα μέντοι τῷ κα-

Ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε,
Ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτόν. ἤτοι Ὀδυσσεὺς
Ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε.
Τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον. τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἐόντα,
Ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἳ προγενέστεροι ἦσαν.
Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βολῇσιν.
Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι,
Βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας,
Ἐς θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας.
Αὐτὰρ ὃ ἣν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε,
Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον.
Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
Νευρὴν ἐντανύσαι. πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.
Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι
Τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι.
Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν.
Αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς
Δεινὸν παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα,
Ἄντα τιτυσκόμενος. τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
Γνωτὸν δ' ἦν ὅ ῥά τίς σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν.
Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Κτεῖνον ἐπιστροφάδην. τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Κράτων τυπτομένων. δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Ὣς ἡμεῖς Ἀγάμεμνον ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος.
Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἑκάστου,
Οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
Κατθέμενοι γοάοιεν. ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο.
Ὄλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
Ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
Κούρῃ Ἰκαρίου. ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος
Ἀνδρὸς κουριδίου. τῶ οἱ κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται
Ἧς ἀρετῆς. τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
Οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
Κουρίδιον κτείνασα πόσιν. στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους. χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὀπάσσει
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

Ἑσταότ' εἰν Ἀΐδαο δόμοις ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.
Ἔνθά οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ,
Ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἴαυον
Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
Ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῢς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
10 Ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱῷ μῦθον ἔειπεν.
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον δόμον εἴσω,
Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅς τις ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
Αἴ κέ μ' ἐπιγνοίη καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
Ἦέ κεν ἀγνοίῃσι πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἄσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητίζων,
Οὐδ' εὗρεν Δολίον μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
20 Οὐδέ τινα δμώων οὐδ' υἱῶν. ἀλλ' ἄρα τοίγε
Αἱμασιὰς λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος,
Ὤιχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἕστο χιτῶνα
Ῥαπτὸν ἀεικέλιον. περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
Κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων.
Χειρῖδάς τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἕνεκ', αὐτὰρ ὕπερθεν
Αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
30 Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβε.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Κύσσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.
Τὰ φρονέων, ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἤτοι ὁ μὲν, κατ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινε.
40 Τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός.
Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
Ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει. οὐδέ τι πάμπαν
Οὐ φυτὸν, οὐ συκῆ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
Οὐκ ὄγχνη, οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ.
Αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει. ἀλλ' ἅμα γῆρας
Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ' οὔ σε κομίζει,
Οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
50 Εἶδος καὶ μέγεθος, βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
Εὑδέμεναι μαλακῶς. ἣ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

λῶ τὴν γλῶσσαν, δοκεῖ κλίσιον εἶναι, ὃν σταθμὸν τῶν προβάτων. ὅπερ ἴσως ἡ κοινῶς λεγομένη σταυλίς(?). ἐν δὲ ῥητορικοῖς λέξεσι παρ' οἷς καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ μόνου δὲ διχρόνου ἡ τῆς λέξεως ἀρχοῦσα εὕρηται, κεῖνται δὲ ταῦτα. κλείσιον, οἴκημα οὗ ἡ καὶ ζεύγη ἵσταται. καὶ κλεισίαι, αὔλειοι πυλῶνες, πλατεῖαι θύραι δι' ὧν τὰ ζεύγη εἰσέρχονται. Αἴλιος δὲ Διονύσιος, κλείσιον φησὶν ὡς κλειδίον. καὶ ὅτι θυρῶν εἶδος μέγα. ἡ κλεισίαι, αἱ τοῦ τε θύραι, πλατεῖαι τῶν ἐντὸς εἰσαγομένων(?). ἐν ἑτέρῳ δὲ, γράφει ὅτι κλίσιον ἁμαξίας, τὸ πρόσωπον ἴσως παρὰ Ἰώσηπ(?). παρὰ δὲ Ἀττικοῖς, κλείσιον ὁ μέγας θυρών. Ἴαυον, κἀνταῦθα γενικῶς τὴν περὶ διατριβὴν δηλοῖ. δόξει δ' ἂν καὶ τὸ κοιμᾶσθαι νῦν ὡς μέρους εἶναι δηλωτικόν.

Δμῶες ἀναγκαῖοι, οἱ κατὰ τὴν δουλείαν(?) ἑρμηνεύσει φίλα ἐργαζόμενοι. ὧν μνεία τις τοῖς ἑξῆς ἀναγκαῖος πλημμελεῖ(?), οὐ μόνον οἱ χρώδεις(?) ὡς νῦν, ἀλλὰ καὶ οἱ κατ' ἀνάγκην πολεμοῦντες. Πειρητίζων, πειρασόμενος(?). ἀντὶ μέλλοντος γὰρ ὁ ἐνεστὼς καὶ νῦν κεῖται.

Ἀεικέα ἕσσαι τουτέστιν ἐνδέδυσαι. Οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει. ἤγουν κατ' ὄψιν οὐ δοῦλος φαίνῃ. Παροιμιάζονται, οὕτως ἐπὶ τῶν ψευδῶς χαριζομένων ἄχρι καὶ μόνου λόγου, τὰ δῶρα τοῦ ἐξ Ἀλύβαντος ξένου, ἢ τὰ τοῦ Ἀλυβαντίου ἑταίρου ξένια. τοιοῦτον γὰρ ἑαυτὸν Ὀδυσσεὺς πλάσσει. ἐξ Ἀλύβαντος ὁρμᾶσθαι εἰπὼν ἵνα δῶσιν ἡ τοῦ Φαίακος θύρα τὰ μηδαμοῦ ὄντα χρήματα ἐπιδείκνυσι(?). στέγειν(?) ἐντὸς διὰ τὸν Φαίακα ψευδῶς ἑαυτὸν ἠμελῆσθαι πλοῦτον, οὕτω καὶ ὁ Ἀλυβαντῖος ξένος δῶρα τῇ παροιμίᾳ χαρίζεται ἅπερ ὁ ἀὴρ ἔχει λαβὼν ἐκ στόματος. Δεῖπνον ἱερεύσατε, ἀντὶ τοῦ διὰ δεῖπνον σφάζετε, οὐ γὰρ θύηλας(?) ἐνταῦθα ἱερεύεται κατὰ τὰ θύματα(?) ὁ σῦς. Ἀγνοιῇσι, μάλιστα οὖν δοκεῖ ἐκ τοῦ ἀγνοίημα, εἶναι τὸ πρῶτον ἀγνοίῃσιν ὡς τὸ

θυσι. τ' δὲ ἀγνοίημι, ἐκ τ' ἀγνοιῶ. Αἱμασιὰ, παρὰ τὸ αἱμάσσειν τοὺς καταπεχθέντας. οἱ μὲν τοι παλαιοὶ, αἱμασίας φασὶ τὰ ἐκ λεπτῶν λίθων ἐκπεπωμένα τοιχίδια. Οἶον τουτέστι μόνον εὑρεῖν τὸν πατέρα τὸ. ἀπῆται ὀδυσσεὺς, ἵνα καὶ αὐτόθι κοινότερον ὕστερον ἀναγνωρισθῇ τοῖς ἀμφὶ τὸν γέροντα. Λιστρεύειν, τὸ περιξύειν. παρὰ τὸ λίστρον ὅ ἐστι ξύστρον. αὐτὸ δὲ τὸ λιστρεύειν φυτὸν ὅμοιόν ἐστι τῷ, φυτὸν ἀμφιλαχαίνειν. καὶ γὰρ ὁ λιστρεύων φυτὸν, ὀρύττει, καὶ ὁ λαχαίνων φυτόν. ἐπεὶ λαχαίνειν. ταυτόν ἐστι τῷ διασκάπτειν, ἀφ' οὗ καὶ λάχανον. καὶ γίνεται ἡ λέξις παρὰ τὸ ποιεῖν λίαν χαίνειν τὴν γῆν. Κνημῖδας νῦν, οὐ πολεμικὰς λέγει, ἀλλὰ βύρσας δι' ὧν κνῆμαι τοῖς ἀγρόταις καλύπτονται. οὕτω δὲ καὶ κυνέην αἰγείην, οὐ τὴν ἐν μάχῃ χρησίμην, ἀλλὰ τὸ ἁπλῶς ἐξ αἰγὸς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. Ῥαπτὰς κνημῖδας λέγει, ἢ περισυντεταγμένας καὶ ἐνταῦθα τῶν ἀγκυλίων αὐτὰς ἐρράφθαι, ἢ καὶ μᾶλλον, εἰς δεῖξιν τοῦ, περίβλημα εἶναι ταῖς κνήμαις αὐτὰς καὶ μὴ ἁπλῶς ἐρρωμένας περιτυλίχθαι περὶ τὰς κνήμας. ἴσως δὲ, ἢ εἰς διαστολὴν τῶν ἐκ σιδήρου ὧν ἅπασι τὸ ἐρράφθαι.

Γραπτύσας καὶ ἐκ συναιρέσεως γραπτῦς λέγει, τὰς ἐξ ἀκανθῶν ἢ ἀκανθωδῶν τινῶν γραφὰς, ἤγουν ὡς καὶ περιερρέθη που, ξέσεις καὶ ἀμυχάς. ἀπὸ τοῦ γράφω τὸ ξέω. ὃ καὶ ἀμύσσειν λέγεται, ὅθεν ἡ ἀμυχή. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἐκ τοῦ γράφειν ὅπερ ἐστὶ ξέειν, τό, τι γράμμα γίνεται, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παρώνυμον γραμματικὸν ἐκπωμα. ἤγουν ὡς ἄλλεξις ἂν εἴποι, τὸ ἔχον κύκλῳ τὰ γράμματα. ἔτι δὲ ἡ κατὰ τόπον περιγραφὴ δηλοῖ τὸν κύκλῳ ξέσεως τοῦ ὑποκειμένου χωρίου, καὶ ἡ παρὰ τοῖς ῥήτορσι δὲ παραγραφὴ, ξέσις οὖσά τις καὶ ἀπαλλάξις δικαιολογίας. καὶ μὴν, καὶ ἡ γραφὴ ζωγραφία ἐστὶν, ἡ στίξις ἣν πεπόνθασι φασὶ ποικίλλουσιν ἐν σώμασιν, ἣν δὴ γραφὴν παθοῦσαι θρακικαί τινες γυναῖκες ἐφ' ὕβρει, ἐξηλείψαντό φασι τὴν συμφορὰν ταύτην, προσαναγράψαμεναι ἤγουν στίξασαι καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ χρωτός. ἵνα ὁ τῆς ὕβρεως χαρακτὴρ εἰς ποικιλίαν ἀμειφθεὶς, κόσμου προσηγορία τοὔνομα ἐξαλείψῃ, ᾧ δηλαδὴ ὀνομάζονται αἱ στιγματίαι. ἔτι ἐκ τοῦ γράφειν καὶ γράφειν. γίνεται καὶ ἡ πυχινὴ πτέρυγα. ἡ πτέριξ δηλαδὴ γραώντα ἤγουν ἐσθίοντα. ἡ γράφοντα ὅ ἐστι ξέοντα, καὶ οὕτως ἀποξέοντα τὰ ξύλα

Τεῦ δμὼς εἶς ἀνδρῶν. τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι, 10
Οὔ τι μάλ' ἀρτίφρων. ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
Εἰπεῖν, ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος ὡς ἐρέεινον
Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, ἤ που ζώει καὶ ἔστιν,
Ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον.
Ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὔ πώ τις βροτὸς ἄλλος
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
Εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι. αὐτὰρ ἔφασκε
Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ. 20
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων.
Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα οἷα ἐῴκει.
Χρυσοῦ μέν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα.
Δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσους δὲ τάπητας.
Τόσσα δὲ φάρεα καλά. τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας
Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων. 30
Ξεῖν', ἦ τοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις ἣν ἐρεείνεις,
Ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο μυρί' ὀπάζων.
Εἰ γάρ μιν ζωόν γε κίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
Τῶ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ. ἡ γὰρ θέμις ὅς τις ὑπάρξῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
Πόστον δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτ' ἐξείνισσας ἐκεῖνον
Σὸν ξεῖνον, δύστηνον ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
Δύσμορον. ὅν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης, 40
Ἠέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'. οὐδέ ἑ μήτηρ
Κλαῦσε περιστείλασα πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεσθα.
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Κώκυσ' ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν ὡς ἐπεῴκει,
Ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα. τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες.
Ποῦ δαὶ νηῦς ἕστηκε θοή, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο,
Ἀντιθέους θ' ἑτάρους. ἦ ἔμπορος εἰλήλουθας 50
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἳ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν.

λα οἷς ἐπιπύρεται συνδιαζομένη. καὶ οὕτως ἐξακριβοῦσα σχημάτων ἰσότητι κατὰ τὸ, καὶ ἐκ παλαιγενοῦς πρεσβύτου. ἔγγονον ἐστὶ πρεσβύτη καὶ στερεὸς ὡς εἰ καὶ ἐπιτεταγγονίσθη διά τινος παλαίγεας. Κερτόμια νῦν ἔπη, οὐ τὰ ὑβριστικὰ καὶ ὀνειδιστικὰ ὅ ἐστι μεμπτικά. τέμνονται δὲ ἄλλως κατὰ τὸ ἐρεθιστικὰ εἶναι εἰς χόλον. Οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν ὄρχατον, περίφρασις τοῦ, ἐπίστασαι εἰς τὸ κηπευτικῆς. ἀμφιπολεύειν δὲ, οὐχ ἁπλῶς τὸ περιοδεύειν, ἀλλ' ἔχει τι καὶ δουλικῆς σημασίας ἀφ' ἧς αἱ ἀμφίπολοι.

Αὐχμεῖς κακῶς, αὐχμεῖ δὲ κακῶς, ὃ καὶ ῥύπον ἔχων κατὰ τὸν Λαέρτην καὶ ἄλλα τινά. γίνεται δὲ τὸ αὐχμεῖν ὥσπερ καὶ ὁ αὐχμὸς, παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω πλεονασμῷ δασέος. δῆλον δὲ ὅτι ῥύπος ξηρανθεὶς, γῇ ἔοικεν αὐχμώσῃ μὴ ἐγγομένῃ ὕδατι. Αεργίαι, οὐ μόνον τὴν κοινῶς λεγομένην ἀργίαν λέγει τὴν ἐκ τῆς ἀεργίας κεκραμένην, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰς ἔργον ἀπειρίαν, διαφέρουσαν τῆς κακοεργίας, ὅτι ἐκείνη μὲν,
10 κακίαν δηλοῖ ψυχῆς ὡς ἐν τοῖς, κακοεργίας εὐεργεσίη μετ' ἀμείνων. τοῦτο δὲ, ἀνεπιστημοσύνην. Οὐ τόλμησεν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκαρτέρησε. Αμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, τουτέστι περὶ τοῦ φίλου ἐμοῦ. Αρκεισιάδης Λαέρτης, ὡς υἱὸς ἀρκεισίου. ὃς ἢ παρὰ τὸ ἀρκέω ἀρκέσω ἐῤῥέθη ὡς οἷα ἐπαρκεῖν ἁπλῶς δυνάμενος ὅθεν καὶ ὁ ποδάρκης. ἢ διότι ἄρκος αὐτὸν ἤτοι ἄρκτος ἐθήλασε. φασὶ γὰρ κέφαλον τὸν διονέως ἢ δηίονος ἐξ ἄρκτου γυναικὸς τεκεῖν τὸν ἀρκείσιον. Αρθεμόεις κρατὴρ ὡς καὶ ἐν ἄλλοις λέβητες καὶ τρίποδες ἐῤῥέθησαν ἀνθεμόεντες, οἱ ἀνθηρῶς καλοὶ διὰ κειμηλίωσιν. ἢ ἀνθηροὶ διὰ τὰ δαιδάλματα. Ειδαλίμας, ἢ τὰς εὐειδεῖς λέγει, ἢ καὶ ἄλλως τὰς ἐπισήμους, παρὰ τὸ εἰδέναι. ἵνα εἴη τουτέστι τὰ ἔργα εἰδυίας καὶ τὸ εἰδαλίμας. τὸ μέντοι ἰδάλιμον καῦμα, διὰ τοῦ ἰῶτα ἔχει τὴν ἄρχουσαν παρὰ τὸ ἰδίειν καὶ τὸ ἶδος, ὃ δηλοῖ τὸν ἱδρῶτα. Φιλίων τουτέστι φιλτέρου, ἐκ τοῦ φίλος δὲ, ὁ φιλίων γίνεται. ἀπ' αὐτοῦ δὲ, ὁ φίλιστος. οὗ χρῆσις καὶ παρὰ σοφοκλεῖ. Εκίχεις ἤτοι κατέλαβες, εὗρες. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ
20 κιχῶ, ἢ ἐκ τοῦ κίχημι. Υπάρξει, ἀντὶ τοῦ, προκατάρξει. οἱ μετ' ὅμηρον, καὶ κατάρχειν φασίν. ἀφ' ὧν καὶ ἡ καταρχὴ τῶν ἔργων καὶ ἡ ὑπαρχή. Ρικασσαλασα, καιριωτάτη λέξις ἐστίν. συνεσπασμένας δηλοῦσα νῦν μὲν ἐπὶ νεκροῦ, παρ' ἄλλοις δὲ, καὶ ἐπὶ ζώντων. Καθελεῖν ὀφθαλμοὺς, τὸ νεκρικῶς καλύψαι ὡς ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. παρέπεται γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις, καθαιρεῖν ἐπὶ συμμύσει τὰ βλέφαρα. Οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, οἱ ναῦται. Εὖναι μὲν, τὸ ἀποβῆναι. τὸ ἀποπλεῦσαι. ἐκβῆναι δὲ, τὸ ἐξαγαγεῖν τῆς νεώς.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
30 Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος.
Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος. ἀλλά με δαίμων
Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
Εξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
Δύσμορος. ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
Δεξιοί. οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον.
Χαῖρε δ' ἐκεῖνος ἰών. θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
Μίξεσθαι ξενίῃ, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
40 Ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
Αμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
Χεύατο κὰκ κεφαλῆς πολιῆς ἁδινὸν στεναχίζων.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη
Δριμὺ μένος προὔτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
Κύσσε δέ μιν περιφὺς ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα.
Κεῖνος μέν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ πάτερ ὃν σὺ μεταλλᾷς,
Ηλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
Εκ γάρ τοι ἐρέω, μάλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης.
50 Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Λώβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.

Αλύβη μὲν ἢ ἀλύβας, πόλις Ιταλίας ἡ κληθεῖσα ὕστερον φασὶ μεταπόντιον. ἕτεροι δὲ, πόλιν θρᾳκίας ταύτην εἶπον. ὅμηρος δὲ ταύτην ἐπίτηδες ἐπελέξατο, οἷα παρωνυμουμένην τῇ ἄλῃ τουτέστι τῇ πλάνῃ τοῦ ὀδυσσέως. ἀφείδαντος δὲ υἱὸς εἶναι λέγει, ἐμφαίνων τὸ ἐκείνου ἐλευθέριον καὶ μεγαλόδωρον. πολυπήμονα δὲ αὐτοῦ κατεψεύδεται πάππον, πρὸς αἴνιγμα τῶν πολλῶν πημάτων ὧν ἔπαθε. τὸ δὲ ἐπήριτος, τουτέστι πως ἐστὶ τοῦ περιμάχητος ἀπὸ τοῦ ἐρίζω. ἐπεὶ πᾶσιν ἔμελλεν καὶ ἐπίστροφος εἶναι ἀνθρώποισιν ὀδυσσεύς. ἢ καὶ ὅτι τὴν ἀγαθὴν ὑπέστρεφεν ἔριν. Σικανίαν τὴν σικελίαν φασί τινες. ἣν δὴ σικανίαν, οἰκῆσαι καὶ καλέσαι λέγονται Ιβηρες ἐλθόντες ἀπὸ σικανοῦ ποταμοῦ. Διδώσειν ἤγουν δοῦναι, ἀπὸ τοῦ διδῶ διδώσω προπαροξύτονον ἐξ οὗ τὸ δίδωμι. Ορνιθες καὶ νῦν τουτέστιν οἰωνοί, οἱ τὸ μέλλον δηλοῦντες. δεξιοὶ δὲ ὄρνιθες εἰπεῖν καὶ ἐσθλοὶ, ταυτόν ἐστι.

τοῦ δὲ ἀποπέμπειν, οὐκ ἔστι κυριωτέρα λέξις ἐπὶ τῆς τοιαύτης ὑπεξ[illegible].

Μίξεσθαι ξενίῃ, περίφρασίς δέ ἐστι τοῦ ξενωθῆναι. Κόνιν αἰθαλόεσσαν λέγει τὴν ξηρὰν ἢ ὁποία τις ἐκ τῶν αἰθομένων σωμάτων γένοιτ' ἄν. Προύτυψεν ἤγουν προσέπεσε ταῖς ῥισίν. ὃ δὴ προπέτεσ ἐφ' ὡς τὰ πολλὰ ὁ μᾶλλον δέδρακεν. ἡ δὲ λέξις τοῦ προτύπτειν καὶ ἐν Ἰλιάδι. τοῦ ἐν, πολεμικά. ὡς δηλοῖ δέ, Τρῶες δὲ προύτυψαν. καὶ δῆλος δέ νῦν προτύψαι, τὸ μὴ ἐντός που τύψαι ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς ῥινός. Διὰ δ' αὐτῶν ἱκνεύμεσθα. ἤγουν διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν δένδρων ἐπερχόμενοι. Αναγνόντος. ἤγουν ἀναγνωρίζοντος, ἀναμνησθέντος. Ποτὶ οἷ ἤγουν πρὸς ἑαυτόν. Αμπνυτο ἤγουν ἐς φρένας θυμὸς ἀγέρθη.

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε.
Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεύς γε ἐμὸς πάις ἐνθάδ' ἱκάνεις,
Σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς ὄφρα πεποίθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
Τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
Οἰχόμενον. σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
Ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἑλοίμην
Δῶρα, τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' ἐϋκτιμένην κατ' ἀλωὴν
Εἴπω, ἅ μοί ποτ' ἔδωκας. ἐγὼ δ' ᾔτεόν σε ἕκαστα
Παιδνὸς ἐὼν κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος, διὰ δ' αὐτῶν
Ἱκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
Ὄγχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας.
Συκέας τεσσαράκοντ', ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
Δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
Ἤην. ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
Ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν.
Ὣς φάτο. τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
Σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε. τὸν δὲ ποτὶ οἷ
Εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
Εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
Ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
Πάντῃ ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Παιδνὸς, ὁ πάνυ νέος, παρὰ τὸ παίζειν. Ὄγχναι κυρίως, αἱ ἀχράδες. ἤγουν δένδρα γεννῶντα τὰς ἀγρίους ἀπίους. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄγχειν. ἄγχουσι γάρ πως οἱ ἐκεῖθεν καρποὶ διὰ τὸ ἄγαν στύφον. Μηλέαι. ὁ καρπὸς αὐτῶν τὰ μῆλα, καὶ ἦλα λέγεται. καὶ τοῦτο λέγειν ἱστορεῖται σίλλυβος ἐν γλώσσαις. παρ' ᾧ φέρεται καὶ ταῦτα. βράβυλα ἦλα κοκκύμηλα μάδρυα, τὰ αὐτά ἐστι. μάδρυα μὲν λεγόμενα, ὡς δὴ μαλόδρυα. βράβυλα δὲ, κατὰ ἐτυμολογίαν φασὶ καὶ αὐτὸ δημητρίου τοῦ ἰξίονος, ὡς εὐκοίλια καὶ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. ἦλα δὲ, ὡς δὴ μῆλα. Συκέας, παρὰ τὸ τυπόν ἐστι τοῦ, συκᾶς εἰπεῖν κατὰ συναίρεσιν. ὡς δὲ συκέα μηλέα, οὕτω φασὶ καὶ μορέα ἡ τὰ εἰρημένα ἐν ἄλλοις μόρα φέρουσα. ἰστέον ὅτι τὴν ἰσχάδα κοινῶς. καὶ συνήθως ἐπιλεγομένων τοῖς ξηροῖς τῶν σύκων ὡς ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι, οἱ παλαιοὶ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ ἐλαιῶν τιθέασι. φάμενοι, ὅτι τὰς δρυπεπεῖς ἢ γεργερίμους ἐλάας, καὶ ἰσχάδας οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ὡς οἷα σημαίνοντες αὐτὰς ὀνόματι γλυκερῷ. αἱ δὲ τοιαῦται, καὶ τὴν βότρυν παρέλκουσί τι. στεμβῶσαι γάρ φασιν ἐλαῖαι, σέμφυλα παρ' ἀθηναίοις ἐκαλοῦντο. εἴτουν βρύτια. ὁ συκέα, ὥσπερ τὰ σῦκα, οὕτω καὶ τὸ συκοφαντεῖν παράγει. καὶ τὸ συκάζειν ἤγουν ἐπηρεαστικῶς πιέζειν ἢ τὰς ὑποδύνοντας κατὰ τὸν κομμικὸν ἢ ἐτέρους τινάς. καὶ παροιμίαν δὲ γεννᾷ τήν, ὁμοιότερος σύκου, ἐπὶ τῶν πάντη παρισωμένων κατ' ὄψιν. φύει δὲ καὶ τὸ, συκίνη ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀχρείων βοηθῶν. παιδεύει δὲ καὶ διὰ τοῦ ἐρινασμοῦ ὡς ἐστι καὶ ἐκ τῶν σμικροτάτων κελεύοντα καρποῦσθαι. καθὰ καὶ τῇ συκῇ τὸν γόνον οἱ ἄμυδροι ψῆνες παρὰ ποιοῦνται, πεπαίνοντες τὸν καρπὸν ὡς μὴ καταρρεῖν. καὶ ὅτι ἀλγεινὰ πάθη τὰ κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ σύκωμα ἐπισκώπτεται διὰ τὸ κατὰ τοὺς τοιούτους ὑποέρυθρον. καὶ ὅτι τὴν σύκων ὅσα τὸ πέπειν ψεύδονται, φήληκες λέγεται, ὅπερ ἐστὶν ἀπατηλοὶ καρποί. ὡς δὲ πολλὰ εἴδη σύκων, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. ἐν οἷς καὶ αἱμώνια τὰ ἐν τῇ νήσῳ πάρῳ. κληθέντα οὕτω, διὰ τὸ ἐρυθρῶδες. φιλήμονα δέ φασι, βασίλεια εἶδος σύκων. ἐξ ὧν αἱ βασιλίδες ἰσχάδες. προσιστοροῦσι καὶ ὅτι κάλυθρα καλεῖται τὰ πέπονα σῦκα. ἔστι δέ τις καὶ γλυκισίδη ὡς καὶ αὐτὸ ἀθήναιος λέγει, σύκῳ τὴν μορφὴν μάλιστα ἐοικυῖα, ἣν ἐφυλάσσοντο γυναῖκες ἐσθίειν, διὰ τὸ πειρᾶν ματαισμούς. ἤζει δὲ ἡ χαμαιευνὰ κυδωναῖα ὑπὸ ἀχαιῶν καλούμενα. ἡγεμὼν δέ φασι καθαρείου βίου ἀνθρώποις ἡ συκῆ. διὸ ἀθήνησιν ὁ τόπος ἐν ᾧ πρῶτον εὑρέθη, ἱερὰ συκῆ ἐκλήθη. καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς, ἡγητορία, διὰ τὸ προευρεθῆναι τῆς ἡμέρου τροφῆς. φέρεται δέ φασι μῦθος, συκέαν τινὰ πτᾶσαν διωκόμενον ὑπὸ διός, τὴν μητέρα γῆν ὑποδέξασθαι, ὁ ἀνεῖναι τὸ φυτόν

Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται.
Ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
Προύπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, βάτην πρὸς δώματα καλά.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Εὗρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
Ταμνομένους κρέα πολλά, κερῶντάς τ' αἴθοπα οἶνον.
Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
10 Ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ.
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν, αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη, μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
Μείζονα δ' ἠὲ πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ. θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός,
Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων
Εἶδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
20 Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
Οἷος Νήρικον εἷλον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον
Ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
Τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Ἄνδρας μνηστῆρας, τῷ κεν σφέων γούνατ' ἔλυσα
Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
30 Ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον. ἀγχίμολον δὲ
Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
Ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσε
Μήτηρ γρηῦς Σικελή, ἥ σφεας τρέφε, καί ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν.
Οἱ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον φράσσαντό τε θυμῷ,
Ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν.
Ὦ γέρον, ἷζ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμβευς.
Δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες,
40 Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί.
Ὣς ἄρ' ἔφη. Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας, Ὀδυσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
Οὐδ' ἔτ' ὀϊομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοί,
Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἢ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἦ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.
50 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ γέρον, ἤδη οἶδε. τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
Ὣς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου.
Ὣς δ' αὔτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα

τῆς εἰς δ' ἐξαγγελίαν τῷ παιδί, ἀφ' οὗ, καὶ Συκέα πόλις ἐν Κιλικίᾳ. ἕτερος δὲ μῦθος, λέγει ὅτι ξύλον ἁμαδρύασι τῶν ἀδελφῶν μεγίστη, γεννῆσαι καρύαν. βάλανον. κράνιον. αἴγειρον. ἄμπελον. συκῆν. ἐξ ὧν τὰ παρώνυμα δένδρα. ὅθεν ἱππώναξ ἔφη τό, συκῆν μέλαιναν ἀμπέλου κασιγνήτην. εὕρεμα δέ φασι Διονύσου εἶναι συκῆν. διὸ καὶ συκίτης Διόνυσος ἐν Λακωνικῇ. ἐν δὲ Νάξῳ, τὸ μὲν τοῦ Βακχέως Διονύσου πρόσωπον, ἀμπέλινον ἦν. τὸ δὲ τοῦ μειλιχίου, σύκινον. ἐπεὶ τὰ σῦκα, μείλιχα ἐκαλοῦντο. πάντων δέ φησι τῶν ξυλίνων καρπῶν, ὠφελιμώτερα ἀνθρώποις τὰ σῦκα. Ἡρόδοτος δέ φησιν ὁ θαυμασιώτατος καὶ μεγαλήγορος χώραν τινὰ ψέγων, ὅτι οἶνον αὐτὴν ἔχειν ἔφη. οὐ σῦκα. οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἀγαθόν. προοιμίων δὲ ἡ μὲν λέγουσα, σῦκον μετ' ἰχθὺν, ὄσπριον μετὰ κρέα, ταπεινοῖ τὸ σῦκον. ἡ δὲ εἰποῦσα, σῦκα φίλ' ὄρνιθες, φυτεύειν δ' οὐκ ἐθέλουσιν, ἀργίας ἀδικητικὰς σκώπτει. λέγεται δὲ Φιλίππου ἄρχοντος, τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἀμφίπολιν ἱερὸς μέσου ὄντος, τὰς μὲν συκᾶς σῦκα, τὰς δ' ἀμπέλους βότρυς, τὰς δὲ ἐλαίας ἐν ᾧ χρόνῳ βρύειν αὐτὰς εἰκὸς ἦν, ἐλαίας ἐνεγκεῖν καὶ εὐτυχῆσαι τὰ ἀεὶ τὸν Φίλιππον. ὡς δὲ συκῆ ἐκ τῶν σύκων ἢ κίων γίνεται ὡς ὀρμητική, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. οἳ φασὶ καὶ ὡς παρώνυμός ἐστι σύκων, τὸ ὀρνίθιον ἡ συκαλίς, ἐν σύκοις ἁλισκομένη καιρῷ. ἦν ἐπίχαρμος δὲ μέμνηται ἐν δυσὶ λέγεται ψόφοι. Διὸς ὧραι, αἱ τοῦ ἀέρος ἢ τοῦ αἰθέρος ἢ τοῦ οὐρανοῦ ἢ τοῦ ἡλίου. Ἐπιβρίσειαν. ἀντὶ τοῦ ἐπιβαρίσειαν τοὺς καρποὺς ὡς ἤδη πεπληρωμένους καὶ οὕτω βάρος ἔχοντας. Ἀποψύχειν, τὸ ἀπὸ ψυχῆς γίνεσθαι, ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, ἀποπνεῖν, οὐ τὸ ἀνάπαλιν, ἀμπνύεσθαι τὸ ἀναπνέειν ἤγουν ἐπανέρχεσθαι εἰς πνοήν. Κερῶντας, ἤγουν μιγνύντας ἐμβάλλοντας εἰς κρατῆρας. Νήρικον φασὶ τινὲς λέγεσθαι πρὸ τοῦ πόλιν τινά, τὴν ὕστερον Λευκάδα. ἣν καὶ ὁ γεωγράφος ἀκτὴν ἠπείρου λέγει, τῆς Ἀκαρνανίας οὖσαν ὡς καὶ τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος. καὶ χερσόνησόν φησι πρότερον αὐτὴν εἶναι μέρος ἦν καὶ ἡ Νήρικος. διορυχθεῖσα δὲ ὕστερον

ον τῶν κατὰ τὴν χερρόνησον ταύτην ἰσθμοῦ κορινθίων διακοψάντων, ἐγένετό φασι νῆσος ἡ λευκάς. ἀπὸ λευκαδίου κληθεῖσα υἱοῦ ἰκαρίου πατρὸς πηνελόπης. ἔτι δὲ ἤπειρος ἐλέγετο ἡ περαία τῆς ἰθάκης καὶ τῆς ὑπὸ τὸν ὀδυσσέα κεφαλληνίας, ὡς λέγεται.

Κομέωσιν, ἤγουν ἐπιμελείας ἀξιῶσι.

Θάμβευς ἤτοι θάμβους. Χεῖρε πετάσσας, ἤγουν ἐξαπλώσας ἀμφοτέρας. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τῆς τῶν ζωικῶν πτερύγων ἐκπετάσεως.

Ὀδυσσεῦς. τοῦ ὀδυσσέως, ὡς ἐν τῷ πρὸ ὀλίγου, ἐκλελάθοντο θάμβευς, θάμβευς εἶπεν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸ ὀδυσσέος ἰωνικὸν, συνεῖλεν εἰς τὸ ὀδυσσεῦς, οὕτω δὲ τὸ ἴο ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἰλιάδι κεῖται. Οὖλε, ἀντὶ τοῦ ὑγίαινε. τουτέστιν ὅλος καὶ ὑγιὴς ἴσο. Ενίσπουσα. ἤγουν φημίζουσα. Φόρτον, τουτέστιν ἐξέφερον.

Πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ἤγουν τὰ παρεληλυθότα καὶ τὰ μέλλοντα. Εὐπείθης πείθοντος, φανερῶς παρήχησις. δῆλον δὲ ὅτι βαρύνεται ὁ εὐπείθης πρὸς διαστολὴν ἐπιθέτου τοῦ εὐπειθοῦς. ὥσπερ καὶ πολυφείδης μὲν ἐπιθετικῶς ὁ πολλὰ φειδόμενος, πολυφείδης δὲ κύριον. οὕτω δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καὶ εὐμάθης μὲν, κύριον. εὐμαθὴς δὲ, τὸ ἐπίθετον. καὶ ἄστηρ μὲν, πόλις. ἀστὴρ δὲ, ὁ κατ' οὐρανόν. καὶ ἄφυτος μὲν, νῆσος. ἀφυτὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἀπόλυτος. καὶ δέρη μὲν, πόλις αἰθιόπων. δερὴ δὲ, ὁ τράχηλος. καὶ δόνος μὲν, δόνησις καὶ ἀγχόνη. δονὸς δὲ ὁ τοῦ σίγος. καὶ μόδινος μὲν, χόρδος ὃ καὶ σημείωσαι. μοδινὸς δὲ, ὁ πορσινικός. καὶ ὄρθος μὲν, κύριον, καὶ κύων ὃν ἀνεῖλεν ἡρακλῆς. ὀρθὸς δὲ, τὸ ἐπίθετον. καὶ πλασία μὲν, πόλις πελοποννήσου. πλασιὰ δὲ, γεωργικὸν σχῆμα. καὶ παρθενικὸ μὲν, ὁ παρθένος, παρθενίκη δὲ, κύριον βαρυτόνως, ᾗ συγγενόμενός φασιν ὠκεανὸς, γεννᾷ εὐρώπην καὶ θρᾴκην. καὶ ῥύμος μὲν, ποταμὸς σκυθίας. ῥυμὸς δὲ ἅρματος. καὶ πόνηρος μὲν, ὁ μοχθηρός, πονηρὸς δὲ ὁ κακός. καὶ σύνεργος μὲν, ὁ συγκάμνων τεχνίτης. συνεργὸς δὲ, ὁ βοηθός. καὶ σπάθη μὲν, ξίφος. σπαθὴ δὲ ναυτικὸν ξύλον. καὶ σίγαλος μὲν, κύριον ὄνομα ναρκίσσου. σιγαλὸς δὲ, ὁ

Δεικανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο.
Ἑξείης δ' ἕζοντο παραὶ δολίον πατέρα σφῶν.
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη
Μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες, ἐφοίτων ἄλλυδις ἄλλος
Μυχμῷ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροιθ' ὀδυσῆος.
Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον καὶ θάπτον ἕκαστοι.
Τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἶκόνδε ἕκαστον
Πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι, θοῇς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες.
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι ἀχνύμενοι κῆρ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο καὶ μετέειπεν.
Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος ὀδυσσεύς.
Τοῦ ὅγε δάκρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
 Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' ἀχαιοῖς.
Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
Ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς.
Τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
Ἀλλ' ἄγετε πρὶν τοῦτον ἢ ἐς πύλον ὦκα ἱκέσθαι,
Ἢ καὶ ἐς ἤλιδα δῖαν ὅθι κρατέουσιν ἐπειοὶ,
Ἴομεν. ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί.
Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
Τισόμεθ', οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
Ζωέμεν. ἀλλὰ τάχιστα θανὼν, φθιμένοισι μετείην.
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
 Ὣς φάτο δακρυχέων. οἶκτος δ' ἕλε πάντας ἀχαιούς.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς
Ἐκ μεγάρων ὀδυσῆος, ἐπεί σφεας ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι. τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε μέδων πεπνυμένα εἰδώς.
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ ἰθακήσιοι, οὐ γὰρ ὀδυσσεὺς
Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα.
Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' ὀδυσῆϊ
Ἐγγύθεν ἑστήκει, καὶ μέντορι πάντα ἐῴκει.
Ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν, προπάροιθ' ὀδυσῆος
Φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων.
Θῦνε κατὰ μέγαρον. τοὶ δ' ἀγχηστῖνοι ἔπιπτον.
Ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως ἁλιθέρσης
Μαστορίδης. ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ ἰθακήσιοι ὅ, ττί κεν εἴπω.
Ὑμετέρῃ κακότητι φίλοι τάδε ἔργα γένοντο.
Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ μέντορι ποιμένι λαῶν,
Ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων.
Οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσι,
Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος. τὸν δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι.
Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο. πίθεσθέ μοι ὡς ἀγορεύω.
Μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρῃ.

σιωπη

Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Ἡμίσεων πλείους. τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μίμνον.
Οὐ γάρ σφιν ἅδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθει
Πείθοντ', αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσι.
Φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἂψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
10 Αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα.
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ὕπατε κρειόντων.
Εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει,
Ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Τεύξεις, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
Ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Ἔρξον ὅπως ἐθέλεις. ἐρέω δέ τοι ὡς ἐπέοικεν.
20 Ἐπεὶ δὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεί,
Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
Ἔκλησιν θέωμεν. τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
Ὡς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἐξελθών τις ἴδοι μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιόντες.
30 Ὣς ἔφατ'. ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευε.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ σχεδὸν εἴσιδε πάντας.
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ', ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ὤρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύοντο.
Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἓξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο.
Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
Καὶ πολιοί περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
Ὤϊξαν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἤϊον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
40 Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν.
Τηλέμαχ', ἤδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν
Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
Μή τι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
Ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
50 Οὔ τι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.
Ὣς φάτο. Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπε.
Τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω.
Υἱός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

...πολλός. καὶ ψυχρὸς μὲν, ὁ ἐψυγμένος. ψύχος δὲ, τὸ τοιοῦτον σαρματίας. Νηπιέῃσι ἐνταῦθα, ταῖς ἀφροσύναις λέγει ἐλλειπτικῶς. Φῆ μὲν παιδὸς τίσεσθαι φόνον, ἤγουν ἐκδικήσειν τὸν τοῦ παιδὸς Ἀντινόου θάνατον. Ἐφέψειν δέ ἐστι καταλαβεῖν. ἀπὸ τοῦ ἕπω ἕψω. ἐξ οὗ ἐφέψειν, καὶ σπέσθαι λέγεται. ὁ σπεῖν οὖν δὲ, πότμον ἐπισπεῖν. Ὡς ἐπέοικε, τουτέστιν ὡς εἰκός. Φόνοιο ἔκλησιν τουτέστι λήθην θέωμεν. ὁ δὲ μάλιστα εἰρήνης αἴτιον. θεῖον δὲ ἀγαθὸν καὶ τοῦτο, ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν ὡς εἶ σοφή. ἔκλησις δὲ, ἡ ἄγαν λήθη κατ' ἐπίτασιν προθέσεως. καθὰ καὶ ἐκσίγησις πυθαγορικῶς, ἡ ἄκρα σιγή. Θέωμεν, ἀντὶ τοῦ θῶμεν πλεονασμῷ τοῦ ε.

Ἀναγκαῖοι πολεμισταί. τουτέστιν, κατ' ἀνάγκην μαχηταί. οὗ ἑρμηνευτικὸν τὸ, καὶ πολιοί περ ἐόντες. οἱ δὲ τοιοῦτοι, παρ' αὐτοῖς πολεμισταὶ αὖ τε ἀναγκαῖοι, τουτέστι βιασταί. ἐνταῦθα δὲ ἰστέον ὅτι τὸ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ πολιὸς εὕρηται ἀλωπόχρους καὶ λευκόμελας. καὶ δὴ ἀναγκαῖον δίχα τῶν ἄλλων αὐτοῦ σημαινομένων εὑρίσκεται, καὶ τὸ αἰδοῖον καλούμενον, ὡς τινος ἀνάγκης σύμβολον. ἀλλαχοῦ δὲ, καὶ οὐρὰ τὸ αὐτὸ ἐφάνη λέγεσθαι. δηλοῖ δ' αὐτὸ καὶ ὁ εἰπών, ὡς τῶν γερόντων οὐραὶ μὲν ἀπόβλεπται, θυμὸς δὲ μένει. ὡς δὲ ἡ ἀνδρία τὸ τοιοῦτον λέγεται, οἶδεν ἀρχαία χρῆσις. ὅθεν καὶ ὅτι ἀνδροστάθων, ὁ μεγάλα ἔχων αἰδοῖα. δοκεῖ δὲ ἀλωπόχρους ὁ ξανθὸς εἶναι, ὁ καὶ ὠχρότερον. ὁ δὲ πάλλευκον ἔχων κάρα, πῶς ἂν ἀλωπόχρους εἴη, κυνέῳ ἄλλως ἐοικὼς ἤ τινι ἐπιστήσονται χροιᾷ τῶν ἱστορικῶν κυνῶν τῶν ἐκ στέρησιν λιμοῦ τεπολιῶσθαι. εἰ μὴ ἄρα ὑποθετέον καθὰ λαγωούς τινας καὶ μύας, οὕτω καὶ ἀλώπεκας ὁλολεύκους ὅτι πολλαὶ φαίνονται. ἀφ' ὧν εἰκὸς ῥηθῆναι ἀλωπόχρουν τὸν ἀκριβῶς πολιόν.

Νώροπα τουτέστι λαμπρὸν χαλκόν. Ἐκ δ' ἤιον ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς. Περὶ χροὶ, δῆλον ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπὶ χροὶ εἴληπται καὶ νῦν. Εἴσεαι αὐτὸς τουτέστιν αὐτὸς γνώσῃ καὶ νοήσεις.

οἷα

Οἷα δὴ λαλεῖς. τουτέστι, πῶς τοιαῦτα λέγεις. Ἔγχος ἔρυτο τουτέστιν ἐκώλυσεν.

Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὦ Ἀρκεισιάδη πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
Εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι καὶ Διὶ πατρί,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
Ὡς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
Εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
Καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρῄου.
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός.
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.
Τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Καί νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
Εἰ μὴ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Ἤϋσε φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα.
Ἴσχεσθε πτολέμου Ἰθακήσιοι ἀργαλέοιο,
Ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθῆτε τάχιστα.
Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε.
Τῶν δ' ἄρα δεισάντων, ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα.
Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πῖπτε θεᾶς ὄπα φωνησάσης,
Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
Κὰδ δ' ἔπεσε πρόσθεν γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοιίου πτολέμοιο,
Μή πώς τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ὅρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

ἐξάρ κἀνταῦθα ἐπὶ κόρυθος λέγει, τὸ περὶ τὰς παρειὰς κάλυμμα μέρος αὐτῆς. ὥσπερ καὶ ὁ χαλκοπάρῃος κόρυς δηλοῖ. Ἀμπεπαλὼν, αἰτιατικὴ τοῦ ἀνακινήσας. ὅτι γὰρ κάτωθεν ἰσχυρὰν ἔχειν τὴν χεῖρα, δόρυ πέμποντα, ὅτι μὴ διαζευγνύναι. οὐ γὰρ ἂν οὕτω γενναία καὶ δραστικὴ γένοιτο βολή. γίνεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ἔπαλον δευτέρου ἀορίστου. οὗ μετοχὴ, παλών. καὶ ἰωνικῷ διπλασιασμῷ, πεπαλών. καὶ μετὰ προθέσεως κατὰ συγκοπὴν, ἀμπεπαλών. Προΐει, νῦν μὲν, χρόνου ἐστὶ παρατατικοῦ. ἀντὶ τοῦ προέπεμπε. Εἴσατο, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. ἀπὸ τοῦ πολλαχοῦ δηλωθέντος εἴω ῥήματος. Τρωπῶντο τουτέστιν εἰς φυγὴν ἐτρέποντο. Ἀλεὶς ὅ ἐστι συστραφείς.

Ἐν δ' ἔπεσον, ταυτόν ἐστι τῷ ἐπέπεσον ὡς εἰ καὶ μετὰ ζήλου βάρους. ὅθεν καὶ ζαχρηεῖς πολεμισταί, οἱ ἄγαν βαρεῖς ἐπιπίπτοντες.

Διακρινθῆτε, συγκέκοπται ἀπὸ τοῦ διακρινθείητε. ἢ, διακρινθεῖεν τὸ τρίτον πρόσωπον. Ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα. μεταφορικῶς ἐξέθη, ὡς ἀπὸ πτηνῶν ἅπερ ἐν τῷ κραταιοῦσθαι ἀφίπτανται τῶν χειρῶν ἀκουσίως ἐκπεταοθέντα. δηλοῖ δὲ ὁ λόγος, ἄνδρας δειλίας ὅπλων καὶ οἱ ῥιψάσπιδες πάσχουσιν. ἰδοῦ ὁρῶντες, μαλθάσσονται καί τοι πρὸς ἔλεον καὶ συνιόντι. Παῦε δὲ νεῖκος ὁμοιίου ἤγουν χαλεποῦ πολέμου. Ὅρκια κατόπισθεν ἤγουν εἰς τὸ μέλλον. καὶ ἔστι ταυτὸν, ὅρκια θεῖναι καὶ ὅρκια πιστὰ τεμεῖν τουτέστι θέσθαι.

Τῆς τοῦ Ὁμήρου Ὀδυσσείας τέλος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΟΥ ΩΚΕΑΝΟΝ, ΤΩΝ ΓΝΩΜΩΝ ΤΕ

καὶ λέξεων ἀξιομνημονεύτων ἔλεγχος. τῶν δὲ δύο ἀριθμῶν ὁ α τὴν σελίδα, ὁ β τὸν στίχον δηλοῖ.

A

ἀίσσω

ἀκαρ

ἄλως

ἀνθη-

ἀπι-

ἀρβυ

ἀρτε-

Β

γύια-

διχ-

διρ-

δυσάμ

ἔθω-

ἐκβα-

ἐν.

ἔρεσχ

Z

ζώννυσθαι

Θ

θαλάσσης

ἰαίνω

I

ἰχθυ-

κυ

κρω

κυρια-

λατύ

λωβί-

μελλό-

μυκέ-

ὀδυσ-

ὀλοφυ-

ὅπλον

οὐδὲ

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

περικτίο-

ποδά-

πρόθυ-

ῥίξειν

σκότος

τιμαί-

Υ

ὑπερ-

Φ

φίτυ

φυ-

χθὼν

Ψ

ψίω

ΤΕΛΟΣ.

Ἐτυπώθη ἐν Βασιλέᾳ, παρὰ Ἱερωνύμῳ Φροβενίῳ καὶ Νικολάῳ Ἐπισκοπίῳ, ͵α φ ν α.

FRO BEN